

کۆکردنەوه و رێکخستنی
نەحمەد سەید عەلی بەرزنجی

مەنتدی اقرا الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

سەر جەمی بەر هەمی

شاکیڕ فەتەح

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

بۆدابهزاندنى جۆرهها كتيب: مهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود كتابهای مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی , عربی , فارسی)

سەرجه می به ره می

شاکر فهتاح

کتیبی سییه م

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهشی نیمتیان: شهوگهت شیخ یهزدین

سهرنوسهر: بههران شههمد ههسب

***

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهرهکی خانزاد، ههولیر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

سەرجه می به ره می

شاكر فهتاج

کتیپی سییه م

پنکخستن و لیکۆلینه وهی
نهحمه د سهید عهلی بهرزنجی

ناوی کتیب: سرجه می بهرهمی شاکر فہ تاح- کتیبی سیہم
پتکخستان و لیکولینہوہی: نحمدہ سید علی بہرنجی
بلاوکراوہی ناراس- ژمارہ: ۲۷۶
دہرہینانی ہونہری و بہرگ: ناراس نہکرہم
ہلہگری: نحمدہ سید علی بہرنجی + دلشاد مستہفا
سرپرشتی چاپ: ناوہرہمانی حاجی مہممود
چاپی یہکم، ہولیر- ۲۰۰۴
لہ کتیبخانہی بہرپوہہرایہتیبی گشتیبی روشنبیری و ہونہر لہ ہولیر ژمارہ (۳۱۴) ی سالی
۲۰۰۳ ی دراوہتن

شاکری

نوسراویکی میژووییه. له سالی ۱۹۵۱ دا دانراوه، له بابته ئاکری و میژوو و کۆمه لایه تی و باری ئابووری و لی هاتوویی و شارستانی و زانست و زهیناسی و ئازار و هاواری و به زموره زمی و هۆی دواکهوتنی و پیشنیاز بۆ چاره سه کردنی گیروگرفته کانی و پیشکتهوتن و گه شه کردیه وه دهوئ.

شاکر فەتاح

سه رنجیک له م کتیه

نوسراوی (ئاکری) کاتی خۆی به شیکێ فراوان و گه وهی بۆ خۆی گرتوه له رۆژنامه و گۆزاره کوردی و عه ره به کاند، ئه و کاته ی مامۆستا خۆی بۆ جاری دووه م ۱۹۵۰ له و شاره قایمقام بووه .
بۆیه ده بین له رۆژنامه و گۆزاره کانی:

الایام - بغداد، الفجر - الموصل، المثال - الموصل، جریده آرپیل، مجلة الحكم الذاتي - اربیل.
ژین - سلیمانی، هیوا - به غدا، رۆژی نوێ - سلیمانی.

جگه له وهی که باسه کانی ناو ئه و رۆژنامه و گۆزارانه ی له دووتویی کتیبیکدا به ناوی (قضاء عقرة) وه له سالی ۱۹۵۱ دا به عه ره به ^(۱) چاپ کردوه، به لام باشتین کاریک له م رووه که کردویه ئه وه بووه که سه رجه م ئه و وتار و نووسینه که له ملا و له ولای بلاوی کردونه وه، کردونی به کوردی و له فایلیکدا پاکنوسی کردون (سالی ۱۹۸۶) و ناماده ی کردون بۆ چاپ.

جا به م کاره ی گه لێ نه رکێ له کۆلێ ئیمه کردوه و بییری ئه وه شمان له هیشک ده رکرد که کتیبی (قضاء عقرة) دیسان چاپ کهینه وه.

لیته دا ئه وهی ده بی بوترئ ئه و سه رنج و تیبنیه وردانه ی مامۆستایه ده رباره ی ژبانی هه مه لایه نه ی ئه و قه زایه له و سه رده مه دا و تۆمارکردنی گه لێ زانیاری به رخی میژووییه که (ئیتستا) هه سووی ده به نه ژیده ریکێ سه نگین بۆ هه ر نووسه ر و لیکنۆله ره وه به ک که به هوئ ده رباره ی ئاکری و ده قه ره که ی بنوسی.

دیاره پله ی لیپه رسراوی خۆشی وه ک قایمقامیک، یاره تهیده ریکێ سه ره کی بووه بۆ به ده سه تخستی زۆریه ی زانیارییه کان، جگه له په رۆشی خۆی بۆ به ریاکردنی کۆمه له ی چاکسازی فره بابته و لایه ن له قه زاکه دا.

---

(۱) له کتیبی (ده سنووستیکێ شاکر فەتاحی شه هید) مامۆستا له لاپه ره (۶۴) دا ده لێ که ۱۹۵۱ دامناوه، له لاپه ره (۷۴) دا له لیستی چاپکراوه کاند هاتوه.

(به روانه ئه و سه رچاوه یه - وه زا ره تی رۆشنیری - هه ولیر ۱۹۹۸ - له ناماده کردنی فه له که دین کاکه یی و مه محمود زامدار - زنجیره ی ژماره ۳۲).

ناکړی ده بیته هاوینه هوار

شاری ناکړی وای لن دیت که بیته هاوینه هوار ټکی جوانی ریکوپیټکی ناوازه و نایاب، که که لک و فدیبه خشی به هاوین شتمان هکان. خودا یاری نیمه میس بهم زووانه پټیک دیت...

پیشکه شکردنی نو سراهه که

بو نو که سانه ی گوی زهوی به نیشتمانی خوین داده نین و، خیرانی مرقایه تی به نه ته وهی خوین ده زان و، له هر کوپیه ک بن و، بو هر نه ته وه یک بی، به دل ټکی پر خوشه ویستیه وه بو که لک و فدیبه خشین و، مرقایه تی و خوداناسی تن ده کوشن و خبیات ده کن... بو پیاواری مدرد و چاکه خواز، نم نو سراهه بچو که م پیشکه ش ده کم.

(شاکر فدا تاح)

پیشکه کی

پیش نه مه ی بگمه ناوچه ی ناکړی، وه ک چی نوشین ټیک (قایقام) فدرمانی تیدا بیس، زور که س ناموزگار بیان کردم، که خوم له دانیشتوانی ناوچه که بیاریزم و، تا زوه خومیان لن دوورخه موه. له زور که سیه وه که و ته بهر گویم، که ناوچه ی ناکړی هتا بلنیت خراپه و، خودا نو که س به بیاریزت که له ویدا تووشی فرمان کردن دیت.

که له رژی (۱۱/۶/۱۹۵۰) یشدا که یستمه ناکړی و ده ستم کرد به فدرمان کردن، (ناوچه ی ناکړی) م وا هاته پیش چاو که یه جگار پاشکه و توو و سرگره ردان و دازیه، چ له پووی بیرو باوه و وره وه، چ له پووی شارستانیتیه وه. منیش که نه وم بو ده که و، زانیم رازی چیه که ناوچه ی ناکړی له ناو که سانی تردا ناوبانگی بهو جوړه به خراپ ده رچوه!... به لام که باش لپی وردبو موه، بو م ده که و: دانیشتوانی ناوچه که، له باری سروشتی خویندا، هیچ جیاوازیه کیان نییه له دانیشتوانی ناوچه کانی تری عیراق. نه وانه له باری نیستایاندا، به هه مو که م و کوپیه کیانه وه که هیا نه، به زوری به ووی فدرمانیه رانی خراپه وه تووشیان هاتون. چونکه نه و فدرمانیه رانه، به پیچه وانه ی فدرمانی سرشانی خوین جوړاونه ته وه، ناوچه کیان بو که لکی نا پخته ی خوین چه وساندو ته وه و، پووتاندو ته وه، بیج که له وه کاروباریشیان بهر لا کردوه و، که مته رخمیان له که لدا نواندوه. له بهر نه وه ناوچه که تا هاتوه ویران و سرگره ردان بووه، تا که یشتو ته نم باره خراپه که هه مو که س سهری لپی سورده میتنی. ته نانت نه و فدرمانیه رانه، نه منده له راستی و دادپه روهی لایان داوه، هر که سیک له دانیشتوانی ناوچه که سکالای دهردی خوی کردیج و له سر مافی په وای خوی هه لیدای، به به دگو و چه نه بازان داناوه. به ویش وازبان نه هیا نه داخی دلی خوین به هه مو که سانیکی ناوچه که رشتوه. ته نانت که له ناوچه که ش گویز اونه ته وه، هه مو دم توانج و پلاریان گرتو ته دانیشتوانی ناوچه که و، چاوپرایان لن کردوون و، هاش و هوشی خراپیان دهر باره یان نواندوه. به لام له راستیدا نه و فدرمانیه رانه، خوین شایسته ی نه و

جۆره توانج و پلار و قسه ناشیرینه بوون، که وهک نهشتهر دل بریندار دهکن. راستی قسه کانیشمان بهوده دهرده که ویت، که گه لیک جار هندی له کار به دهستانی عیراق، که کرده و کاری نهو جۆره فرمانیه خرابه انیان له ناشکرا دهبو، زهبروزه نگیان به سهردا دهواندن و سزایان دهدان. جا به درتیزی سدان سالان، ناوچهی ناگرتهی کلۆل لهم باره دا دهیا. ههرچه نده چند جار تیک نهو باره، به هوی کرده و کاری هندی که فرمانیه رانی مرقه پهره ووه، پووی ده کرده چاکی و ده گۆزا، به لام داخه کم نهو سهرده مه بچو و کانه، به کم دانه رین له چاو ته مه نه درتیه که ی ناوچه که دا که پری بووه له نازار و هاوار و سهرگردانی.

نیتر نه مه نده و، ههر وهک له لاپه ره کانی نه نوو سراوه دا دهرده که ویت (ناوچهی ناگرته) له ناوچه ههر گهره کانی عیراقه و، به یه کیک له ههر ناوچه جوانه کان و چا که کان و گرنگه کانی دانه رین. ههر وه ها دانیش توانی ناوچه که ییش تا نه ندازه یه کی گهره زیرهک و بلیمه تن و ناماده یشن بۆ پیشکه و تن و بهرزه و نه و سهر به رزی. کرده و و کاریان جوانه و ره وشت و خویشیان به سه نده. ههز به چاکی دهکن، چ بۆ نیشتمانه که ی خویان و، چ بۆ نیشتمانانی تر. ناماده یشن بۆ پیکه و تن و خوشه و یستی و دوستایه تی له گهل نهو که سانه دا که دلسۆزی خویان بۆ نهوان دهرده خن، نازی میوان ده کیشن و پیز له داماو و کز و لیقه و ماو ده گرن و، یارمه تی ناواره و بیچاره ییش ده دن. سهر بۆ که س دانانه و یتن سهر به رزی خویشیان ده پارتین به ههر چه ندیکیش له سهریان بکه ویت مافی خویان ده پارتین. که واته کار به دهستانی دلسۆز پتیا ن ده کړی، له گهل یاندا پیک بکه ون و، ناراسته ییشان بکه ن بۆ که لک و چا که ی گشتی. چونکه دانیش توانی ناوچه ی ناگرته، تینووی پیشکه و تن و سهر به رزی و گه شه کردن. که واته ناوچه یه یک کرده و و ره وشتی دانیش تو ه کانی وه هاین، هه ل ناگرته نه مه نده له پاشکه و تووی و دامایی ناسۆردا بچینی ته وه. جا ههر له بهر نه مه یه که نه نوو سراوه بچو که م نوو سیوه و، پیشکه شی خوتنده واران ی به پرتیم کرده و له گهل کار به دهسته هیژا کاند، تا نهو راستییان ی پتو یست له بابت (ناوچه ی ناگرته) وه، به پیتی توانایی خۆم، بۆ یان ده ر به خه م. جا نه گهر توانی بستم، هه ست و یارمه تی به نرخه کانیا ن ده ست به خه م بۆ نهو ناوچه سهر گردانه، نهوا خۆم به به ختیار ده زانم، به چه شتی دانیش تو ه کانی، که له کانگای دل یانه وه ناوات ده خوا زن، ناوچه که یان بگاته نهو نه ندازه یه ی خوی به خوشگوزه ران و رۆزشنبیر و کامه ران بزانیته. ههر وه ها سوپا سگوزاری که سایه تی به به رتیه کانیا ن ده ب، که نهو یارمه تی به به نرخانه پیشکه شی (ناوچه ی ناگرته) ده کن. نیتر نه مه نده و له خودا ده پارتیه وه له خه باته ماندا سهرمان بخات.

شاکر فەتاح

جیتنوشینی ناوچه ی ناگرته

ناگرته: ۱۹۵۱/۳/۲۴^(۱)

(۱) نه م پیشه کی به وهک سهر تاپه ک بۆ زنجیره باستیک - له ژماره (۴) ته موزی ۱۹۶۰ ی گۆفاری (پۆزی نوێ) دا له لاپه ره ۴۹ دا پلا و کراوه ته وه، به لام له کوتایه که یدا بهروای ۱۹۵۱/۱/۱۵ ی پتویه دا.

میژووی ناوچه‌ی ناگرئ

شاری ناگرئ

(ناگرئ) شاریکی زۆر کۆنه. به‌پیتی ئه‌و سه‌رگوروشتانه‌ی له‌ ده‌می دانیشتوانی ناگرئ وه‌ گوتمان لیبیان ده‌بی، ناگرئ له‌لایه‌ن فه‌رماندارێکی زه‌رده‌شتیه‌وه‌ دروست کراوه، که ناوی (زه‌ند) بووه. ئه‌و دروستکردنه‌ پێنج سالتی پێ چوو. نه‌وه‌یش له‌ نزیک سه‌ده‌یحه‌وه‌می پێش زاییندا پرووی داوه. نیتر شاری ناگرئ چۆنه‌ ژێر چنگی فه‌رمانه‌وه‌ایی (میدیا)ی کورده‌وه، که له‌ باکووری ناگرئ چۆنه‌ ژێر چنگی فه‌رمانه‌وه‌ایی (میدیا)ی کورده‌وه، که له‌ باکووری خاکی نێراندا دامه‌زرابوو. پایته‌ختی ئه‌م فه‌رمانه‌وه‌اییه‌ کورده‌یش ناوی (ئه‌کباتان) بووه، که له‌ جێگه‌ی (هه‌مه‌دان)ی نیست دابوو. فه‌رمانه‌وه‌ایی میدیا توانی له‌گه‌ل فه‌رمانه‌وه‌ایی کلدانییه‌کاندا که پایته‌ختیان (بابل) بوو، ده‌وله‌تی (ناشور) له‌ناو بیات و، هه‌رچه‌یه‌کیشی هه‌یه‌ له‌ناو هه‌ردووکیاندا دابه‌شی بکه‌ن. فه‌رمانده‌ کورده‌که‌یش که ناوی (زه‌ند) بووه ناردویتی به‌شوتن پێغه‌مبه‌رتکی کورددا، که ناوی (زه‌رده‌شت) بووه. ئه‌ویش هاتووته‌ شاره‌ تازکه و، سێ پۆژ تێیدا ماوته‌وه. له‌سه‌ر پۆیه‌کانی شاخه‌که‌ی چوار لای (ناگرئ) ناگری زه‌رده‌شتی کردۆته‌وه و به‌ناوی پیرۆزیاییه‌وه. نیتر به‌و پۆنه‌یه‌وه‌ شاره‌که‌ ناوناوه (ناگرئ). که واتای (ناگر) ده‌به‌خشی و، پروناکی سرووشی باوه‌رکردن به‌خودا و پاکی و چاکی ده‌خاته‌ دلی ئه‌و که‌سانه‌وه‌ که تێیدا نیشته‌جێ ده‌بن. ئه‌م جۆره‌ بیروباوه‌رانه‌یش له‌ ئایینی زه‌رده‌شتیه‌وه‌ هه‌له‌ده‌قولتێن. دواي ئه‌وه‌ ناوی شاره‌که‌ ورده ورده‌ ده‌گۆڕی و ده‌بیته (ناگرئ). هه‌ر به‌و چه‌شده‌ی که تێمڕۆ ناگره‌یییه‌کان خۆیان ناوی ده‌بن. تێمه‌یش نازانین ئه‌م سه‌رگوروشته‌یه‌ تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک باوه‌ری پێ ده‌کری. چونکه‌ هه‌یج به‌لگه‌یه‌کی میژوووبیمان له‌به‌رده‌ست دانییه‌ پشته‌ ئه‌و قسه‌یه‌ بگری. ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ که سه‌رنج له‌ چۆنیته‌ی دروستکردنی جۆکه‌له‌کان و سارداه‌کان و بیره‌کان و ژووره‌کان ده‌ده‌ین، که له‌سه‌ر لوتکه‌کانی ئه‌و شاخه‌ن که ده‌روانیته‌ به‌سه‌ر شاری ناگرئی نیستسه‌دا و له‌ به‌رد هه‌له‌که‌ندراون، ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وێت، که ئه‌م شاره‌ زۆر کۆنتره‌ له‌ سه‌رده‌مه‌کانی ئیسلام و مه‌سیحی. ئه‌م جۆره‌ جێماوانه‌یش له‌لایه‌ن نه‌ته‌وه‌یه‌کی واوه‌ دروست کراون و ماونه‌ته‌وه، که زۆر کۆن و، له‌ شارستانیتیشدا ده‌ستیکی بالاییان بووه. دیاره‌ زۆر خاوه‌ن باوه‌ر و خاوه‌ن خواست و به‌چنگیش بوون، بۆیه‌کا توانیویانه‌ ئه‌م شاره‌یان له‌ پال ئه‌م شاخه‌ سه‌خته‌ سه‌ره‌ولتێزه‌ به‌رگه‌گره‌دا دروست بکه‌ن، نه‌ک له‌ ده‌شتایییه‌کی پان و فراوان و ناساندا. سا بۆیه‌ شاره‌که‌ جێگایه‌کی جه‌نگی داگیر کردوه، له‌گه‌ل شوێنێکی بایه‌خداره‌، بنکه‌یه‌کی بازرگانی گه‌وره‌ و گرنگدا. ئه‌مه‌یش سه‌رسوڕمانی پێ ناوی. چونکه‌ شاری ناگرئ، هه‌موو ده‌م، داگیرکه‌رانی پارێزگاری هووسل، چاویان تی بریوه، بیگرن. چونکه‌ به‌هۆی داگیرکردنی ئه‌وه‌وه‌ توانیویانه‌ چنگ بگرن به‌سه‌ر ئه‌و هه‌موو خاگانه‌دا که که‌وتوونه‌ته‌ ناوه‌ند (زئی گه‌وره) و (پروباری خازر)ه‌وه‌.

ناوچه‌ی ناكری

هەرچۆنیک بێ، ئەوە لەناو مێژوودا جێگیر بوو، ناوچه‌ی ناكری، يەك لە دواى يەك، لەژێر چنگەى چەند فەرمانەرە وایىبەكى مێژووییەدا بوو، كە بەناوبانگەكانیان ئەمانەن: میتانی كوردی، ئاشوری، كەلدانی، میدیای كوردی، فارسی، یۆنانی، رۆمانی، ئیسلامی، لەمەى دوايیدا فەرمانەرە وایى (خلفاء الراشدین)، (ئەمەوى)، (عەباسى)، (ئەبویى كوردى)، (میرنوشینی بادینانی كوردی) كە نزیکەى شەش سەد سال ژیاوه، (میرنوشینی رەواندزى كوردی) كە لە سالى ١٨٣٣ی زایینیدا و لەسەر دەستی (محەمەد پاشای گەوره) دا ناكرتی گرت. دووبارە (میرنوشینی بادینان). لە دواى لەناوچوونی میرنوشینی سۆرانیش لە رەواندزا، لەسەر دەستی (عوسمانى) یەكەندا، لەشكرى توركى عوسمانى كەلاتى ناكرتی گرت و لە سالى (١٨٤٣ز) دا خستیه ژێر چنگى خۆیەوه. وەك ناكرەبیبەكان دەبێگێرنەوه، لە گردێكەوه كە تا ئیستایش پێى دەلێن (گرى تۆپى)، كەلاتەكەیان داوێتە بەر تۆپ. ئیتر لەو ساكەوه (ناكری) كراوه بەنكەى ناوچه‌یەك كە لە دوو لای پتەكها تۆوه، وانا (لادیتی سورچی) و (لادیتی عشارئ السبعه)، كە جێنوشینی (قایقام) تىكى تورك كراوه بەسەردارى لەژێر فەرماندەى (والى مووسل) دا.

بەرپۆڵەبەراییەتى ئاسایش

ئەواندە هەیه، هەر لەو ساكەوه تا دەگاتە سەردەمى داگیركەرانى بەریتانیا ناوچه‌ی ناكری هەموو دەم لەناو شەڕ و شۆڕ و ئاژاوه و شۆڕشدا ژیاوه، لەبەر خرابی كردهوه و كارەكانى فەرما بەره‌كانى توركى عوسمانى. بەلام فەرمانەرە وایى عوسمانى توانیوتى (شیخ عەبدولسەلام) ی شۆڕشگێڕى بارزانى بگرێ و، لەسەر دەستی (سليمان نظيف) ی والى مووسلدا بىكات بەداردا^(١).

ئىتر لەو ساكەوه ناوچه‌ی ناكری تا ئەندازەىەك بێ دەنگ و سەنگى پێت بپراوه. بەلام كە لەشكرى بەریتانیا خاكى عێراقى لە سالى ١٩١٨دا داگیر كرد. ناوچه‌ی ناكرتیش لە سالى ١٩٢٠دا چوو ژێر چنگیەوه. سەردارى تىكى ئینگلیزبان بەسەر ناوچه‌ی ناكریوه دانا. سەردارەكە دەبووست بەتوندوتیژیەكەوه فەرمانداری بكات. هۆزەكانى ناوچه‌كە لێى ورووژان. (زێباریەكان) و (بارزانىیەكان) لێى راست بوونەوه سەردارى (ناكری) و (سەردارى زێبار)یان كوشت. هۆزەكان بەسەرگردایەتى (شیخ ئەحمەدى بارزانى) یەوه توانی یانى شارى (ناكری) بگرن. چەند كەسێك لەو هۆزانە نازارى دانیشستوانى شارەكەیان دا. بەلام دواى هەر لەو سالەدا، لەشكرى بەریتانیا توانییان شارەكە بگرنەوه، بێ ئەمەى بەرەنگاری بکړن. دوا بەدواى ئەم شۆڕشە، یاخى بوونى شێخەكانى سورچی دەستى پێ كرد كە هۆزەكەى پەیدەندى بەكەسایەتى سەرگردەكانیەوه بوو، وەك (شیخ رەقیب) و (شیخ عوبیدوللا) و (شیخ قیوم) كە لە كورانى (شیخ محەمەد) بوون. ئەوانە پەنایان برده بەر خاكى هەولێر و، لەگەڵ (ئۆزەمیر) ی

(١) بۆ زیاتر دەربارى شیخ عەبدولسەلامى بارزانى و شۆرشەكەى دژی داگیركەران عوسمانییه‌كان ١٩٠٨ - (١٢/١/١٩١٤، پڕوانە: بێن رەش - بارزان وحرکه‌ الوعى القومي الكردى ١٨٢٦ - ١٩١٤ مطبعة -

سەرکردەى لەشکرى (تورکى کەمالى) دا دەستیان خستە ناو دەستى يەکتەرەو، لە دژی فەرمانپەرەى عێراقى ژێر دەستى بەریتانیا، تا نزیکەى سێ ساڵ شەڕ و شۆپیان کرد. بەلام کە فەرمانپەرەى عێراق، چارپۆشی لەیاخى بوونەکیان کرد و، کەمەکتیکیش جەریەى کردن، بەپەشیمانییەکیەو گەڕانەو شوێنى خۆیان.

لە سەرەدەمى فەرمانپەرەى عێراقیشدا، تا ئەندازەیک ناوچەى ئاکرێ بێ دەنگ ماپەو. بەلام بەهۆى کار و کردەوێ سەرەک هۆزەکانیەو، لە ئاژاو و شەڕ و شۆپى ناوخۆزگارى نەبوو. لە سالى ١٩٤٥ دا ئەم هۆزانە بوونە پالێشتى فەرمانپەرەى عێراق لە کوژاندنەوێ شۆپى بارزاندا. لە سالى ١٩٤٤ دا (لادى پیرەکەرە) خرایە سەر ناوچەى ئاکرێ. پێوستە ئەویش بگوترێ کە هۆزى زێبارى کە لەم لادىيەدا نیشتهجێ بوون، لەسەرەتای شۆپشەکەى بارزاندا لەگەڵ (شیخ ئەحمەد) و (مەلا مستەفا) ی بارزانیدا کە ئەوساکە سەرکردەى شۆپشەکە بوون، هاوپەیمان بوون، بەهەردوولایان زیانیکی زۆریان لە فەرمانپەرەى عێراقدا، کەچی لە دواییدا لەژێر سەرکردایەتى (مەحمود ئاغای زێبارى) و خزمەکانیدا، هۆزەکە لە بارزانیهکان هەڵگەرانەو و لەگەڵ لەشکرى فەرمانپەرەى بارزانیهکانیان کرد. لە سالى ١٩٤٧ و ١٩٤٨ و ١٩٤٩ ییشدا ئاژاو و شەڕ و شۆپ و خۆپنێژی لە ناوەند هۆزەکانى (هەركى) و (گێژ) و (سورجى) دا، دواى ئەو لە ناوەند (سورجى) یەکان خۆیاندا و، لە ناوەند (زێبارى) یەکان خۆیاندا بەرپابوون. زیان و مەترسى و خەم و خەفەتیکی زۆر کەوتە ناوچەى ئاکرێو. بەلام لە پەڕەوێ سالى ١٩٤٩ دا، سەرۆکەکانى ئەو هۆزانە، هۆشیان هاتەو سەر خۆیان. کە فەرمانپەرەى عێراق دەستى کرد بەچارەسەردانى بارەکە، لە پێى تايبەتى خۆیەو ناوچەى ئاکرێ لە سالى ١٩٥٠ و (١٩٥١) دا گەيشتە پۆیە هیمنى و ناسایش و ناسوودەى و خۆشگوزەرانى، وەک هەموو لایەکی خاکی پارێزگای مووسڵ.

ئابووری

شارى ئاکرێ لەمەوپێش بێکەیدەکی بازگانی گرنگ بوو. بازگانیهکەى دەگەيشتە شارە گرنگەکانى (عێراق) و (ئێران) و (تورکيا) و (سوریا). جارى وایش هەبوو دەگەيشتە شارەکانى پرووسیاى قەیسەرى. هۆزەکانى ناوچەى ئاکرێ و هەندیک ناوچەى دراوسێش پێوستیهکانى خۆیان لە شارى ئاکرێ دەکرى و دەست دەکەوت. بەلام ئەو ئەنجامى گرتنى سنوورەو بازگانیهکەى کەوتە نوشوستیهو. کردنەوێ پێگا گشتیهکانیش بۆ ئۆتۆمبیل و دامەزراندنى پێگای ناسن، ئەوەندەى ترکاری خراپى کردە سەر بازگانى شارى ئاکرێ. چونکە هۆزە دراوسێکانى شارى ئاکرێ راستەوخۆ دەستیان کرد بەهێنانى پێوستیهکانى خۆیان لە شارەکانى تری عێراقەو. هەروەها بێ ئەمەى پەنا بەرنە بەر بازگانانى شارى ئاکرێ، بەروبووم و کەلوپەلەکانى خۆشیان راستەوخۆ دەبردە ئەو شارانە و لەوانەدا دەیانفرۆشت.

پێشەسازیهکەى ئاکرێش بەهۆى پەیداپوونى دەستکردەکانى خاکەکانى بێگانە لە بازارەکانیدا لە شێوەیەکی زۆر و زەبەندەدا و، هەرزانی نرخەکانیان لەچاو نرخى کەلوپەل و دەستکردەکانى ئاکرێدا و،

نەگۆزان و گەشەنەکردنی پیشەسازییەکانی ئاکرتیش بەپێی رۆژگاری تازە و پتووستییە تازەکانی کوردەواری، تا دەهات کز و لاوازتر دەبۆ.

کشتوکالەکی ئاکرتیش، لە رووی شێوەی بەرھەمھێنان و نامیز و کەلوپەلی کشتوکال و، دابەشکردن و فرۆشتنی بەروبوومەو، هیچ گۆزان و گەشەکردن و پەرەسەندنێکی نەکرد، ھەرۆکو سەدەکانی سەرەتای ژبانی ئادەمیزاد ماہووە...

لە ئەنجامی ئەمانیشەو - واتا دامای زۆر لەسەر بەروبووم و کەلوپەل و، کەمبوونی بەروبووم و کەلوپەل، یاخود زۆربوونی کەلوپەل و بەرھەمی بیتگانە و کەمبوونی فرۆشتنی بەرھەم و کەلوپەلی خۆمالی بەبیتگانە - هیچ پەیدا نەبوو ئەو نەبێ کە لەناو نەتەو کەماندا (ھەژاری) و (نەخوێندەواری) و (نەخۆشی) و (زۆرداری) گەمارۆیان داین!...

بەلام لە ھاوینی سالی (١٩٥٠) ھە ناوچەکە دەستی کرد بەڕێکخستنی ھاوینەھەوارەکانی خۆی و، بانگەوازیی ھەموو لایەکدا بۆ رابھێشت بۆ ئەمە گەشتیارانی بۆ کیش بکات. جا ئەگەر ئەمە سەری گرت، بیتگومان (باری ئابووری) ی ناوچەکە بەرھەم چاکی دەروات. ھەر بەو پتیشەش بارەکانی تری ناوچەکەیش تا دیت پتیش دەکەون.

ئاوھدانی

لە پاش سەرگەردانییەکی زۆر کە لە ژێر سیبەری فەرمانداری عوسمانیدا تووشی ناوچەی ئاکرت ھات،^(١) لەبەر (زۆرداری) و (کەم تەرخەمی) ی، سەردەمی فەرمانیەوایی عێراق ھاتە پتیشەو. لەم سەردەمدا چەند رێگایەکی گشتی کرایووە بۆ ئۆتۆمبیل، چەند پردێک دروست کرا، چەند ساختمانیکیش لە بنکە ی ناوچەکە و لادێکانیدا دروست کران. نامیزانی گفتوگۆکردنی نویتیش دامەزرتان.^(٢)

چەند خۆتەنگا و نەخۆشخانەیکە سەر بە فەرمانیەوایش کرانەو. پرۆژەی ئاو و کارەبایش دامەزرتان ساختمانەکانی شارەوانی و سەیرانگەھەکانی شاری ئاکرتیش دروست کران. لەبەر ئەو ناوچەکە تا ئەندازەیک رووی کردە ئاوھدانی. بەلام ھێشتا زۆری ماوە ئەو پرۆژانەی ئاکرت داماو لە سەریان، تیتیدا داہمەزرتن. ئەوێ شایانی باسە، دانیشتوانی ناوچەکە، بەتایبەتی شاری ئاکرت، لە سالەکانی ١٩٥٠ و ١٩٥١ دا لە جوولەی ئاوھدانکردنەوێ ناوچەکەدا ھاوبەشییەکی زۆریان نواند لەگەڵ جێنۆشینییەکیاندا. ھەندێک لەو پرۆژانەی رابانیەراندن لەسەر ئەرکی خۆیان بوو. ھەندێکیشیان بۆ یاریدەدانی شارەوانی ئاکرت و فەرمانیەوایی بوو.

(١) ھەرۆھا لەژێر دەسلاتی حوکمی حوکمەتەکی بەغداو کە داگیرکەری ئینگلیز پتیکەوھنا و باشووری کوردستانی کردە بەشێک لەو.

(٢) مەبەستی راکێشانی ھێلی تەلەفۆن، وە دامەزراندنی فەرمانگە یۆستە و گەیانەنە.

ناشی ناو و ناشی ههلمی

- له ناوچهی ناکریدا (۳۴) ناشی ناوی و (۳) ناشی ههلمی هیه. له مانه:
(۷) ناشی ناوی و (۱) ناشی ههلمی له شاری ناکریدا دامه زراون.
(۸) ناشی ناوی له لادیتی بیره که پر دایه.
(۱۰) ناشی ناوی له لادیتی سورچی دایه.
(۹) ناشی ناوی و (۲) ناشی ههلمی له لادیتی (عشائر السبعة) دایه.

دامه زراوهکان و کارگه تازهکان

بێجگه له ناشه ههلمیهکان و، مه کینهی کارهبا و پرۆزه ی ناو له ناکریدا، هیچ مه کینه یهک بۆ کشتوکال یاخود بۆ پیشه سازی له ناوچهی ناکریدا دامه زراوه. هه رچی کشتوکاله له سه ر شتویه کۆن به رهم ده هینرئ. جاروبار مه کینه ی کشتوکال بۆ کیتلانی زهوی و دروینه له شاری مووسله وه، له لایه ن مووسلییه خاوه ن زهویه کانه وه ده نیریتته ناوچه ی ناکرئ. به للام هه ر بۆ ماوه یهک ده میتنه وه.

به رو بووم

به رهمه گرنگه کانی ناوچه ی ناکرئ له بابته کشتوکاله وه نه مانه ن: (برنج، جۆ، گه نم، کوغجی، نیسک، نۆک، ماش، تری، شووتی، کالهک، سه وه زه کان هه موویان، لۆکه، هه نار، هه نجیر، زه یتوون، سیتو، ققۆخ، قه یسی، به هئ، توو، ته خته ی دارتوو، سه پیندار). به رهمه سه روشتیه کانی ش نه مانه ن: (گۆژ، مازوو، به روو، قه زوان، که تیره، جهوی، دار، قامیش، به فر، سه هۆل، بنیشته، قیر، ترش، هه نگوین، گه ج، به ردی خانوو).

به رو بوومی گیانه له به رانی ش که مالی ده کرتین نه مانه ن: (مه ر، بز، گاو مانگا، که له شتر و مریشک و قه ل له گه ل نه و به رهمه مانه که له و گیانه له به رانه په یدا ده بن، یان له و به رهمه مانه دروست ده کرتین، وهک شیر و، ماست و، په نیر و، قرۆ و، که ره و، پۆن و، پیسته و، خوری و، مو و، هیلکه).

نه و گیانه له به ره ده شته کی و، ناوی و، نه و په له وه رانه ی ش، که دانیشتوانی ناوچه که راویان ده که ن، له به ر گۆشته کانیان، یاخود له به ر که وله کانیان، یان بۆ به زموره زم و را بواردن، نه مانه ن: (ناسک، مامز، بز، که رویشک، رتوی، چه قه ل، که متیار، سه گی ناوی، به راز، ماسی، که و، پۆر، سو تسکه، قاز و قولنگ، گورگ، جاروبار، تکی ش که که م هه لده که وی پلنگ و ورج و فیهله گیزه و ژیشک).

پیشه سازی

گرنگترین پیشه سازی ناوچه ی ناکرئ بریتیه له دروستکردنی پۆن و په نیر و ماست و هه موو به رهمه مکی تر که له شیر دروست ده کرتین. هه روه ها دروستکردنی (میتۆ و، دۆشاو و، سابوون و، دۆشاوی هه نار (په نار) و، مه ی و، سرکه و، باسووق و سجووق و، جاو و، خام و، شالی خوری بۆ شهل و شه بک و، گۆرهوی و، هه گبه ی خوری و، خووج و، به ره و، قالی و، رایه خ و، سنگی هه لواسین و،

دارجگهره‌ی ته‌خته و، دارجگهره‌ی بهرد و، کهوش و، که‌لاش و، ره‌شک و، کاسه و، که‌چک و، شه‌کردانی ته‌خته و، چه‌قو و، خه‌نجهر و، خشلی زێر و زیو و، نامیرانی کشتوکالی کۆنه‌ بابه‌ت و، ره‌ژوو و، کلاو) یش له‌ ناوچه‌ی ناكرێ باون.

به‌ته‌نشت نه‌وانه‌یشه‌وه، هه‌موو جوژه‌ وه‌ستایه‌ك له‌ بازاره‌كانی ناكرێدا ده‌ست ده‌كه‌ون. وه‌ك: دارتاش و، به‌رگدوروو و، خانوو دروستكه‌ر و، ناسنگه‌ر و، ته‌نه‌كه‌چی و، سه‌رتاش و، چیتسكه‌ر و، ره‌نگ كار، كه‌ ناماده‌ن دانیشستوان چییان پیتیست بێ بۆیان بکه‌ن. سه‌یر نه‌وه‌یه زۆریه‌ی ئه‌م پیشه‌سازییانه، به‌تایبه‌تی گرنگه‌كانیان چ له‌ شاری ناكرێ و چ له‌ گونده‌كانی ناوچه‌ی ناكرێدا، به‌ده‌ست ده‌كرین و، نافره‌تانیش هه‌لی ده‌سووپێن و دروستی ده‌كه‌ن. وا شاری ناكرێ خۆی ناماده‌كردوه‌و به‌و به‌جی هیتانی گه‌وره‌ترین پیشه و ناوازه‌ترینی، كه‌ نه‌ویش بریتیه‌ی له‌ پیشه‌ی هاوینه‌هه‌وار پێكه‌یتان و پێكخستن و رازاندنه‌وه‌ی. ئه‌گه‌ر خودا بكات و، نه‌مه سه‌ریگرێ، كه‌لك و فه‌رێکی زۆر ده‌ست دانیشستوانی ناوچه‌كه ده‌كه‌وێ له‌گه‌ڵ هه‌موو عیراقیه‌یه‌كانی تردا. له‌ هاوینی سالی (١٩٥٠)وه دانیشستوانی شاری ناكرێ، له‌گه‌ڵ فه‌رمانبه‌رانی میریدا خه‌ریکن، له‌ رووی ناوه‌دانی و، ره‌وشنبیری و، پێكخستن و، رازاندنه‌وه، شاره‌كه پێش ده‌خه‌ن و، ناماده‌ی ده‌كه‌ن كه‌ بیه‌سته هاوینه‌هه‌وارێکی ناوازه و نایاب. له‌م بابه‌ته‌وه له‌ لاپه‌ره‌كانی پێشوی ئه‌م نووسراوه‌دا دوورودریژ دووام، پیتیست به‌دوو باره‌كردنه‌وه ناکات.

بازرگانی

ناوچه‌ی ناكرێ ئه‌م بابه‌تانه ده‌فرۆشێ به‌ده‌ره‌وه: برنج، سه‌ر و بز، رۆن، په‌نیر، موو، خوری، دار، خه‌لووز، كه‌ول، قه‌زوان، ترش، كه‌تیره، به‌روو، مازوو، جه‌وی، تری، هه‌نجیر، قۆخ، میتوژ، دۆشاو، لۆكه، كوئجی، زه‌یتوون، هه‌نار، په‌نار، توپكه‌له هه‌نار.

له‌ ده‌ره‌ویش نه‌مانه ده‌كرێ: كووتال و بابه‌تی خواره‌ده‌مه‌نی و كه‌ره‌سته‌ی خانوو دروست كردن و كه‌لوپه‌لی ناوماڵ.

كانه‌كان

له‌ لاپه‌له‌كانی شاخه‌كانی (پێرس) و (ناكرێ)دا، به‌تایبه‌تی له‌ (ناكرێ) و (شه‌هی) و (باشقال ناغا) و (پێخمه‌)دا كانی خه‌لووزی به‌رد و، قییر و، گه‌چ و، ناوی گۆگرداوی گه‌رم هه‌ن. نه‌وه‌نده هه‌یه دانیشستوانی ناوچه‌كه له‌ رووی بازرگانییه‌وه هه‌ر له‌ قییر و گه‌چه‌كه‌ی كه‌لك و هه‌رده‌گرن. به‌ناوه گۆگرداوییه‌كه‌شی خۆیان ده‌شۆن، بۆ نه‌مه‌ی له‌ نه‌خۆشی پێست پرگاریان بێن.

زانست

جاران زانست له‌ژێر چنگی پیاوانی نایینیدا بوو، كه‌ هه‌تا سه‌ره‌تای ئه‌م سه‌ده‌یه‌یش جێگایان هه‌بوو له‌ دلاندا و ره‌ژی ته‌واویان له‌ ده‌گیرا: تێكرا له‌ناو هه‌موو گوندێکی گه‌وره و گرنگدا خۆپێندنكایانی خۆمالي له‌ناو مزگه‌وته‌كانیاندا دامه‌زرابوون. به‌لام ئه‌و جوژه زانستانه‌ی كه‌ له‌و خۆپێندنكایاندا ده‌خۆپێندن، به‌زانستی وشك هه‌لاتوو داده‌نران. چونكه‌ به‌پێی گۆزان و گه‌شه‌کردنی ژیان و، داماواییه‌كانی نه‌ته‌وه‌ی

کورد له ئاکرتیدا، که هه‌موو دهم له گۆراندای بوون، نه‌ده‌گۆران و به‌پێوه نه‌ده‌چوون و گه‌شه‌بیشیان نه‌ده‌کرد. باب‌ه‌ته‌کانی خۆتندن، به‌زۆری یان ئایینی بوون، یان په‌یوه‌ندییان به‌زمانه‌وه هه‌بوو. که‌له‌کیان هه‌ر بۆ خۆتنده‌واره‌کان خۆیان هه‌بوو، نه‌ک بۆ گه‌ل. ته‌نانه‌ت خۆتنده‌واره‌کان خۆبیشیان، نه‌ندیشاوی بوون، دووربوون له‌ پروداوی ژبانه‌وه. ئه‌و جۆره‌ خۆتنده‌واره‌کان زۆرتر بایه‌خیان به‌توتیکلی ژبان ده‌دا، نه‌ک به‌کاکلی. ته‌نانه‌ت بۆ گۆزه‌ران و ژبانی خۆبیشیان له‌ ده‌ستیان نه‌ده‌هات خۆیان خه‌ریک بکه‌ن به‌کار و پێشه‌ و فه‌رمانیکه‌وه. ئه‌وانه هه‌ر چاویان له‌ ده‌ستی گه‌له‌که‌یان بوو، پارهیان پێ بیه‌خشن و باروبوویان بکه‌ن. هه‌یج کاتێ خه‌باتیکێ شایسته‌یان نه‌ده‌کرد بینه‌ پێشه‌وا‌ی نه‌ته‌وه‌که‌یان و پێشیان بخه‌ن. واتا فه‌رمانی سه‌رشانی خۆیان به‌رامبه‌ر گه‌له‌که‌ی خۆیان به‌جێ نه‌ده‌هێنا. له‌به‌ر ئه‌وه چاره‌نووسی خۆیان تووش هات که ده‌بوو له‌ سه‌رده‌تای ئهم سه‌ده‌یه‌وه هه‌تێز و ده‌سه‌لات و گۆزه‌رانیا‌ن ده‌ست بکات به‌کزی و نه‌مان، به‌تایه‌تی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆتندن‌گایانی می‌ری هاتنه‌کایه‌وه. له‌ راستیدا ئه‌و خۆتنده‌واره‌کان به‌ویه‌ وایان لێ هات که له‌سه‌ر یاسای گه‌شه‌کردن، یاخود ده‌ستووری پێشکه‌وتن و به‌رزبوونه‌وه، یان یاسای خودایی نه‌ده‌پێشتن به‌پێوه. ئه‌نجامیشیان به‌وه ده‌گه‌یشت، ره‌نجیان به‌باچوو، و ژبانیشیان له‌ نه‌ندازه‌ ده‌رچوو. له‌گه‌ل نه‌مه‌یشدا له‌ ناوچه‌ی ئاکرتیدا گه‌لێک پیاوی گه‌وره‌ و په‌سه‌ند پێگه‌یین، جێ ماوه‌کانیان له‌ نووسراوانی زانیاری و وێژه‌یی و تاینیدا جێگای پێز و ئافه‌ریین. نه‌ته‌وه‌ی کورد له‌ ئاکرتیدا هه‌تا ئێسته‌تایش به‌پێز و خۆشه‌ویسته‌یه‌وه ناویان ده‌هه‌یت. له‌ سه‌رده‌می ئیسلامیدا ئه‌مانه هه‌ندیکیان: (مه‌مه‌د کۆری فضلون، مه‌لا نه‌به‌یه‌کر، مه‌لا مه‌حمود، مه‌لا یوسف، مه‌لا مه‌مه‌د که‌ به‌ناوی سه‌یدا مه‌جزوبه‌وه نابانگی ده‌رکردوه، مه‌لا سه‌عید) له‌ دانیشتوانی شاری ئاکرت. (شیخ شه‌مه‌دین، شیخ یونس، شیخ عه‌بدوللا، شیخ عه‌بدولستار) له‌ دانیشتوانی گوندی (شووش). (شیخ مه‌سته‌فا، شیخ مه‌مه‌د، مه‌لا مه‌مه‌د نه‌به‌زێد. مه‌لا عه‌بدوللا) له‌ زیباریه‌کان. (جه‌لالی سیبۆتی) له‌ لادیتی (عشائر السبعه)^(١)... هه‌تا ئێسته‌که‌یش هه‌ندیک له‌و زانایانه‌مان له‌ ئارادان. په‌کیکیان ناوی (هه‌به‌ الله‌ی مفتی)یه‌ که نه‌ندامیکه‌ له‌ کۆری پێش سه‌ییانی عه‌یراقد^(٢) و، مامۆستای مزگه‌وتی گه‌وره‌ی ئاکرتیه‌. په‌کیکیشیان ناوی (خالید حه‌کیم)ه‌ که کاتی خۆی دادگه‌ر بووه‌ و ئێسته‌ خانه‌نشینه‌ و، نامۆزگاری کارێکی ئایینییه‌. گه‌لێک هۆنراوه‌ی نیشتمانی و دل‌داری و ده‌روونی نایابی هه‌یه‌ به‌زمانی کوردی، که

(١) له‌ راستیدا نه‌ک هه‌ر ئه‌مانه‌ی مامۆستا باسیان لێوه ده‌کات، به‌لکه‌ ده‌یان زانی تهمان هه‌بووه‌ و ناویان ون بووه‌، وه‌ک مامۆستا (مه‌مه‌د قزلبی) ده‌لێ: «... ومع هذه المقدمة العلمية والتفوق الباهر، للأسف ضاعت تراجمهم ونسيت أسامهم واحوالهم بتأريخ صحيح مفصل الا جمعاً من الذين عاشوا في ابان الحضارة الإسلامية عند اتصال المواصلات واستمرار الرحلات العلمية والتعارف بين العلماء، فأولئك لهم اسم مذكور وذكر مشهور كالدينوريين والشهزوريين والأربليين... وعبدالرحيم العراقي البارزاني استاذ الحافظ ابن حجر العسقلاني...» (محمد القزلبی، التعريف بمساجد، السليمانية ومدارسها الدينية، مطبعة النجاح، بغداد ١٩٣٨ ص ٨).

(٢) واتا (مجلس الاعیان) که کاتی خۆی هه‌بووه‌.

نەتەوێ کورد ئاراستە دەکەن بۆ چاکێ و بەرزێ و پیرۆزێ و پێشکەوتن. ئەمەندە و گەلێک چیرۆکی نەتەوێ و نیشتمانی و نامۆگاری و دلداری هەن، چ بەهۆنراوە و، چ بەپەخشان لەگەڵ جێ ماوانی تر، کە بەگوردی نووسراون و گوتراون، وەک بەیتە مێژووییە پڕ ساز و ئاواژەکان و، پەندی پێشبینان و قسە نەستەقەکان و، مەتەلەکان، کە لە ناوچەی ئاکرتیدا دەبیسترتین، ئەوانە هەڵدەگرن و کۆیکرتنەو و لیکۆلینەوێان لەسەر بکڕن، بۆ ئەمەیی کەلکیان لێ وەرگیرێ. داخەکەم زۆریە ئێوە کە لە پورانه ناوی دانەرەکانیان نازانن. چونکە سالانێان بەسەردا تێپەڕیوە و، پۆزگاری خراپیش بەرهنگاری کردوون. بەلام ئێوە لە نرخیان کەم ناکاتەو، کە بە کە لە پورێکی نەتەوێ پۆشنبیری بەنرخ دابنن. نیشانهیشن بۆ ئەوێ کە نەتەوێ کورد لە ناوچەی ئاکرتیدا بایەختیکی زۆری داو بە پەرەوهرده کردنێکی دروست و بەهێز و، گیانیکی پاک و پیرۆز و، چێژکەبەکی بێ وە و تەواو.

ئەو خۆتێندنگایانەیش کە فەرمانەرەوایی عێراق کردوونێهتەو لە ناوچەی ئاکرتیدا هەرچەندە لەچاو داماوێ دانیشتووانی ناوچەکەدا بەژمارەیکە کەم دادەنرێن بەلام کەلکیکی زۆریان بەخشیوە بەنەتەوێکەمان لە ئاکرتیدا. داخەکەم لەبەر کە مەترخەمی خۆمان و بێ کارەیی هەندیک فەرمانبەرانی میری هەندیک لەو خۆتێندنگایانە داخرابوون. لە (١١) خۆتێندنگای سەرەتایی (٥)یان ماونەتەو.

نایین

نەتەوێ لەسەر نایینی خۆنکارەکانی خۆی بوو.^(١) لە پێشدا (نایینی زەرەدەشتی) لە ناوچەکەدا بڵاوبۆتەو. نایینی مەسیحیش کە کەمێک لە کوردستاندا بڵاوبوو بوو بەشی ناوچەی ئاکرتیش تێدا بوو. نایینی ئیسلامیش کە لە سالی (٢٠)ی کۆچیدا و لە سەردەمی پێشەوای مەزن (عومەر کوپی خەتاب)دا لە ناوچەی ئاکرتیدا بڵاوبوو، لەلایەن دانیشتووانی ناوچەکەو بەرهنگاریبەکی زۆر نەکا. ئەمەیش سەبارەت بەوێوە کە زۆری ناوێرۆکی (نایینی زەرەدەشتی) و (نایینی ئیسلام) یەک دەگرێوە. هەردوو لایان باوەریان بەخودا و، بەنوسراوە نایینیەکانی خودا و، بەپێشەمبەرانی خودا و، بەفریشتەکانی خودا و، بەپۆزێ چەندوچوون کردنی خودا لە پۆزێ زیندوکردنەوێ مردووەکاندا هەیه. هەردوو لایەشیان هۆگری چاکەن و دژی خراپەن. لە هەر دوو لایەشیاندا مەزۆفی چاک لەلایەن خوداوە پاداشتی دەدرێت و، مەزۆفی خراپیش سزای دەدرێ. لە هەردوو لایەشیاندا بەهەشت و دۆزەخ هەیه و، نامانجی خودایش لە نایینەکانی و لە پاداشت و سزاکانی چاکە مەزۆفە و، دەبەوێ مەزۆف لە درێدەییەو بەگەییەتێتە پەلێ فریشتەیی، یاخود مەزۆفی تەواو. ئێستاکەیش زۆریە دانیشتووانی ناوچەکە موسلمان و لەسەر پێرەوێ (شافعی)ن. بەشەکی تریش لە دانیشتووانی ناوچەکە مەسیحین. لەم سەدانە دواوە (پێچەکە) (قادری) و (نەقشەبندی) لەناو موسلمانەکاندا بڵاوبوو. هەرەها مەسیحییەکانیش دابەشبوون لە ناوەند پێرەوێ (کاتۆلیکی) و (نەسنووری) و (ئۆرتۆدۆکسی)دا. (شیخەکان) و (قەشەکان) دەسلەتێکی نایینی بەهێزبان هەبوو. بەلام کە کوران و جێنشینیان ئێوە خاوەن دەسلەتانه لە

(١) لەسەر ئەو پەندە عەرەبیی (الناس علی دین ملوکهم)

فهرمانی سهرشانی خویان لایاندا و دهستیان دایه دهسه لادارییه کی جیهانی پر زهبروزه نگ و زۆرداری، نه ته وه که لهم سالانهی دوا بیهدا لیتیان ته کینه وه و، دهسه لاته کانیان بهره بهره کزیوو و نهما. نیتر له وه دوا نازاد پخوازه کانی ناوچهی ئاکریئ لهو زۆروسته م و بهنده بیهه رزگاریان بوو.

له سه ره تای سه دهی ئیستایشدا بیرو باوهی کانی (نیشتمانی) و (نه ته وهی) و (پیشکه و تنخوازی) له ناوچه که دا سهریان ده رهیتنا. به کورتی بزوتنه وه و جموجۆلیان و کارگوزاریان بریتیه له بهره نگاری کردنی نهو بیرو باوهی پرپو پوچانهی هه ندیک پیاوانی ئایین و قه شه کان نووساندوو یانه به ئایینه کانه وه، به مه سستی پروتاندنه وه و چه وساندنه وهی نه ته وه که یان له گه ل بهره نگاری کردنی (نه خوتنده واری) و (زۆرداری) و (نه خۆشی) و (هه زاری)، که له سه ره دهستی زه ویداره کان و فهرمانه واییه زۆرداره کاند توشی نه ته وهی کورد هاتوو له ناوچهی ئاکریئدا... جووله که کانیش که له هه زاران سالانه وه ره وویان کردوو و گه یشتو نه ته نه م ناوچه یه، لهم دوا بیهه دا، له سالانی (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱) دا چونه وه بز خاکی فه له ستین.

جیماوی کۆن

له شاری ئاکریئدا که لاره ی گه لیک که لات و ساختمان و جۆگا و سارداد و بیر و ژوو ره هه که له به رد دروست کراون و هه له که ندراون، که ته مه نیان ده گه رپته وه بز هه زاران سالان. کلێسای یه عقووبیه کانی مه سیحی و، که نه شته ی جووله که کان و، مزگه وته گه وره که ی موسلمانان و، مزگه وتی (تولستان) و، ئارامگای (شیخ عه بدوله زیز) یش لهو جیماوه کۆنانه.

به ته نه شت دیتی (گوندک) یشه وه که له لادیتی سورچی دایه، چه ند وینه یه ک کیشراوه، که له سه ره به رد هه له که ندراون، شیشه ی خونکاریک و کار به ده سه کانی و سه ربازه کانی پیشان ده دن له کاتی راوکردا...

له گوندی (شۆش) یش جیماوی که لاتیک و چه ند نووسینیکی به شیشه ی بزمازی و، چه ند ئارامگایه کی زۆر کۆن هه ن، ته مه نیان ده گه رپته وه بز پیش له دایکی بونی پتیه مه به ره مه سیح.

له گونده کانی (که لادیر) و (که لاتی) و (سوسناوا) و گرده کانی لادیتی (عشائر السبعه) دا، جی ماوی که لات و با به تانی تر هه ن که هه موویان میژوو بین و هی سه ره ده می کۆن.

که له سالی (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱) یشدا جووه کانی ئاکریئ گه رانه وه فه له ستین، کۆمه لیکه گه وره مان له پێسته ناسکی نووسراو به شیشه ی نووسینی (عیبرانی) دۆزیه وه، له ژیر زه مینی که نه شته که یاندا، ناردمان بز ده سگای جیماوانی کۆن له مووسل بز پاراستنیان.

شارستانی و پۆشنیری

ئه گه ره باش وردبینه وه لهو جیماوه میژوو بیانه ی که هه ن له ئاکریئ و شۆش و گوندکدا و، سه رنج له چۆنیتی دروستکردنیان به دین و، هه ره وا ئه گه ره تماشای جۆر و ژماره ی نهو کار و پیشانه بکه ین که له ناوچه که دا باون و، سه بری شیشه ی دروستکردنی ساختمان و ئاوه دانی ناوچه که بکه ین و، له باری ژیا نی کۆمه لایه تی و، شیشه ی گوزه ره ان و لی هاتوویی میشکی دانیشتوانی ناوچه ی ئاکریئ وردبینه وه، نه وه مان

بۆ دەررەگەئۆيى كە ئىم ناوچەيە لە سەردەمانى رابەردووى خۇيدا، تا چ ئەندازەيەك خاوەنى شارستانىتى و پىشكەوتووى بوو، كە مافى ھەيە پىسيانەوە بنازرى. چەركە لەگەئ ئەو ھەموو سەرگەسات و سەرگەردانى و مالىترانىيەدا كە بەسەر ئىم ناوچەيدا ھاتوو، لە سەرەتاي مێژووو ھەتا ئىستا، ھىشتا دانىشتووگەئى گىيانە پاكە خاوتەكەى خويان پاراستوو، كە تىنووى پىشكەوتن و بەرزبونەو ھە. ئىم گىيانەش بەلای مەو، ھەر لەو شارستانىتى و رۆشنىرىيەو پەيدا بوو كە لە سەردەمانى پىشوياندا ھەيانبوو. جا منىش ھەر پشت بەم گىيانە بەھىز و ھەرەتە و، گەشە كار و، ھەلمەت بەرە دەبەستم، كە پىشبینى بكەم، كە ناوچەى ناكەئ لە توانايدا ھەيە گەورەيىيەكەى پىشويى خۆى لە شارستانىتى و رۆشنىرى بەرز و پىرۆزدا بگىترتەو بۆ خۆى.

زەويىناسى ناوچەى ناكەئ

سنوورەكەى

باكورى: رويبارى زىي گەورە. ئىم سنوورە ناوچەى ناكەئ لە ناوچەكانى رەواندز و زىبار و نامىدى جيا دەكاتەو.

رۆژھەلاتى: رويبارى زىي گەورە. ناوچەكە لە ناوچەكانى ھەولير و رەواندز جيا دەكاتەو.

رۆژئاواى: رويبارى خازر. ناوچەكە لە بەشتىكى ناوچەى نامىدى، ئىنجا دھۆك و شىخان جيا دەكاتەو.

باشورى: رويبارى خازر. ناوچەكە لە بەشتىكى ناوچەى (مووسل) و ھەولير جيا دەكاتەو.

پىوانەى

پىوانەى ناوچەى ناكەئ دەگاتە (٢٨٩١) كىلۆمەترەى چوارگۆشەيى. لەم پىوانەيە نزىكەى دوو بەشى بەزەويى كشتوكال دادەنرى.

سەرژمىرى

سەرژمىرى ناوچەى ناكەئ بەپىتى دوامىن (ژمارە سەركردن) كە لە سالى ١٩٤٧دا كراو، ھەرەھا بەپىتى پەراو تۆماركراوگەئى دەسگای سەرژمىركردن (كە پەيوەندى بەھۆزى ھەركىيەو ھەيە، كە ئەوان لە كاتى سەرژمىر كرنەكەدا لە ھاوینەھەوارەكانى ئىيراندا بوون) دەگاتە (٣٥٨١٨) كەس.

ئەويش بەم رەنگەيە

نەترىنە	مەيىنە	ھەمووى
٢٩٦٤	٢٦٢٧	٥٥٩١ ناكەئ
٤٠١٠	٤٨٤٥	٨٨٥٥ لادىي بىرەكەپرە
٣٠٦٧	٤٥٢٨	٧٥٩٥ لادىي سورچى
٤٢٣٦	٦٠٩٧	١٠٣٣٣ لادىي عشاىر السبعە

۱۵۵۵	۱۸۸۹	۳۴۴۴
۱۵۸۳۲	۱۹۹۸۶	۳۵۸۱۸

نەوئەندە ھەيە لەم ژمارە سەرە، ھەزار کەستیکى جوولە کەى لى رۆشتوو ٻۆ فەلەستين. کەواتە ئىستا سەرژمىرى ناوچەى ئاکرئ دەگاتە (۳۴۸۱۸) کەس.

ژمارەى گوندەکان

ناوچەى ئاکرئ بەشارى ئاکرئ وە لە (۲۲۲) گوندى ناوھەدان پتەکھاتوو (۷۲) گوندیان لە لادىيى بىرە کەپرەدان. (۸۳) گوندیان لە لادىيى سورجيدان (۶۷) گونديشيان لە لادىيى (عشائر السبعه) دان.

گوندەکانى مېرى

لەم ھەموو گوندانە (۴۴) گوندیان ھى مېرىن. (۲۷) گوندیان کەوتوونەتە لادىيى سورجىيەو. (۶) گوندیان کەوتوونەتە لادىيى (عشائر السبعه) وە. (۱۱) گونديشيان کەوتوونە لادىيى (بىرە کەپرە) وە.

گوندە وێرانەکان

لە ناوئەندە نىوہ سەدەى رابردوودا ژمارەى ئەو دىيانەى وێران بوون لەم ناوچەيەدا دەگاتە (۸۱) دئ. لەمانە (۵۵) دىيان ھى مېرى بوون. (۲۶) ديشيان ھى کەسانى تر بوون. بەم پتەيە لە پتەش پەنجە سالد، ژمارەى گوندەکانى ناوچەى ئاکرئ گەشتووتە (۳۰۳) گوند. کەچى زۆرتر لە چوارەکیان وێران بوون. ھۆيەکانى ئەم بارە ناھەموارەيش ئەمانە بوون: بەرپۆھەردنە خراپە کەى فەرمانرەوایى عوسمانى، نەبوونى و گرانى سەردەمى شەرى جیھانى يە کەم، ھەروەھا پشیتی و ناژاو و شۆرشەکانى ناوچە کە

کەش

کەشى ناوچەى ئاکرئ لە ھاویندا مام ناوئەندىيە لە گوندەکانى سەر شاخدا بەلام لە زستاندا ساردە. ھەرچى گوندەکانى ناو دۆل و دەشتەکانن وەک ئەوانەى لە بەشتیکى لادىيانى بىرە کەپرە و سورجى و، بەشى زۆرى لادىيى (عشائر السبعه) دان، لە ھاویندا گەرمترن و، لە زستانیشدا وەک ئەوانى تر ساردن. ئەوہى سەرنج رادەکێشتیت ئەو گوندانەى لەسەر شاخەکان دامەزراون و پرويان لە پۆژە و، ناويان کەمە، ياخود دوورن لە تەووزمەکانى بارەشەو، یان شاخەکان دەوریان گرتوون، لە گوندەکانى تر گەرمترن، وەک ئەو گوندانەى کەوتوونەتە بنارى ئەو شاخانەى روو و باشوورن لە شاخەکانى (پتەرس) و (ئاكرئ) دا. بەلام پۆيەکانى شاخەکان و ئەو جیگایانەى کەوتوونەتە سەربانى شاخەکان، لە ھاویندا فیتەکايیە کى وەھایان ھەيە کە مرۆڤ دەگەشتیتەو. بەلام لە زستاندا کەس ناتوانت تێياندا نیشە جى بێ، چونکە سەرمایە کى توندوتیژ و بەفرێکى زۆریان لى دەبارت.

سروشستی زهوییه‌کهای

شاخه‌کائی ناکرئ و پیرس و نمو بان و گردانه‌ی لئیان بۆتموه نزیکه‌ی نیویه‌ی پیتوانه‌ی زهوی ناوچه‌ی ناکرئ داگیر ده‌کهن. جا لم جۆزه زهوییه به‌رده‌لانا نه‌دا ماوه‌یه‌کی ته‌سک هه‌یه بۆ چاندنی دانه‌وتله. به‌لام بۆ پرواندنی باخ و په‌زی دارودره‌خت زۆر به‌کار دیتن. بیتجگ له‌وه جیگای جه‌نگه‌ل و دارستانی سروشتین، که دانیشتونانی ناوچه‌که بۆ داری سووتاندن و خه‌لووز دروستکردن و پیشه‌سازی و که‌لوپه‌لی خانوو دروستکردن به‌کاریان ده‌هیتن و که‌لکیکی زۆریان لئ ده‌بینن. دیاره نه‌گه‌ر ئه‌م شاخه پلندانه‌پیش نه‌بوونایه، نه به‌فرمان بۆ که‌له‌که ده‌بوو، نه ئه‌م هه‌موو سه‌رچاوه ناوه زۆرانه‌یشمان بۆ په‌یدا ده‌بوو، تا بتوانین نمو زهوییه ده‌شتایی و به‌رز و نزمه‌ی لادیکائی (عشائر السبعه) و (سورچی) و (بیره‌که‌پره) ناو بده‌ین، نه نمو هه‌موو به‌روبووم و به‌ره‌مه‌مانه‌یشمان ده‌ست ده‌که‌وت که پرن له‌ دانه‌وتله و میوه و سه‌وزه و به‌ری دار. ئه‌مه‌نده و هه‌روه‌ک سه‌رنجی پراکتیشاوم پۆیه‌ی شاخه‌کائی ناوچه‌ی ناکرئ و به‌شیککی گه‌وره‌یش له‌ لاپاله‌کانیان که به‌ره‌و پۆژن و پرووه و باشوورن، به‌رده‌لانن و هه‌یجیان تیدا نه‌پواوه و زۆر سه‌ختیشن بۆ پتدا پۆیشتن. که‌چی به‌شی زۆری زهوییه‌کائی لادیتی (عشائر السبعه) ده‌شتایین یاخود هه‌وراز و نشیویه‌کی که‌میان تیدایه، بریتین له‌ گلیکی پرووت و زۆر که‌م به‌ردیان تیدا ده‌بینیت. ئه‌وه‌نده هه‌یه ئه‌م جۆزه زهوییه‌که بریتین له‌ گل که‌م ناو. که‌واته چاره هه‌ر ئه‌وه‌یه که تورومپای ناو هه‌لکیشان به‌کار به‌هیتن بۆ ئه‌مه‌ی تیره‌تسه‌ل له‌ ناوی پرووباره‌کائی (زقی گه‌وره) و (خازز) نمو زهوییه ده‌شتاییه‌نه ناوبدرتین. به‌پێچه‌وانه‌ی نمو زهوییه‌انه، نمو دۆلانه‌ی له‌ نزیک هه‌ردوو شاخه‌که‌وه‌ن، ناویان زۆره، وه‌ک (دۆلی نه‌هله) که له‌ لادیتی بیره‌که‌پره دایه و، به‌راستی له‌ هه‌موو به‌شه‌کائی تری ناوچه‌ی ناکرئ ده‌وله‌مه‌ندتر و به‌پیتتره و، زۆرتریش به‌که‌لکی کشتوکال دیت.

په‌نگه له‌ هه‌موو جیگایه‌ک تینوتر بۆ ناو نمو زهوییه‌انه بیت که نزیک به‌لاپاله‌کائی شاخی پیرس بن که پرووه باکوور هه‌لکه‌وتوون و به‌رامبه‌ر پرووباری زقی گه‌وره. چونکه هه‌رچه‌نده نزیکن له‌و پرووباره گه‌وره‌یه که ناوم برد، ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه که له‌تاو تینوویه‌تی بمرن. هۆی ئه‌وه‌یش ئه‌وه‌یه که نمو زهوییه‌انه له‌ بارستایی ناوی پرووباره‌که زۆر به‌رزترن. بریتین له‌ گل و خۆل له‌ شیشه‌یه‌کی ده‌شتایی پر به‌رز و نزمیدا. نیستاکه هه‌چ کشتوکالێکیان تیدا نارویت، کشتوکالی زستانه نه‌بیت، که مه‌مه‌ره‌وه‌مزی ده‌که‌ونه ژیر به‌ختی بارانه‌وه. به‌گورتی زهوییه‌کائی ناوچه‌ی ناکرئ بۆ کشتوکال زۆر به‌کار دیتن. ئه‌وه‌نده هه‌یه که‌لک و فه‌ر ده‌سته‌که‌وتن له‌م زهوییه‌انه به‌خه‌باتی فه‌رمانه‌وه‌اییه‌وه که له‌ کۆری نامۆژگاریی کردن و ئاراسته‌کردنی لادیشه‌کاندا بیکات له‌گه‌ل پشته‌گرتن و یارمه‌تیدانیان و ده‌ستگیرۆیی کردنیان. هه‌روه‌ها به‌ندیشه به‌هه‌ول و تیکۆشانی خاوه‌ن زهویزاره‌کان و جووتیه‌ره‌کانه‌وه، که ئه‌م زهوییان له‌سه‌ر شیشه‌یه‌کی نوی به‌ره‌م به‌هیتن.

شاخه به ناوبانگه کان

گرنگترین شت له ناوچهی ناگریدا که همن دوو شاخی درین له رۆژهلاتی ناوچه که وه دهکشیتن بۆ رۆژناوای، له ناوهنده پووباری زتی گه وره و پووباری خازردا. نه وهندهی نه ماوه که بلتین ههردوو شاخه که بهرامسهری یه کتری جسوت دهکشیتن. (دۆلی نه هله) پش که به چاوه نه دازه جوانه کانی و، گونده ناوه دانه کانی و بهروبومه زۆره کانی و سه رچاوه ناوه تیروته سه له کانی به ناوبانگه، که وتووته ناوه نه و ههردوو شاخه وه. ناوی یه کتیک لهو شاخانه (شاخی ناگرئ) یه که لادیکانی بیره که پره و سورچی له یه کتر جیا ده کاته وه. ناوی شاخه که ی تریشیان (شاخی پیترس) ه که که وتووته ناو لادیی بیره که پره وه و (دۆلی نه هله) و (دۆلکه و دۆلا زبیار) له یه کتر جیا ده کاته وه. نهو شوتنه ی لئ ده ریچن که که وتووته ته سه ر پۆیه ی شاخه کان و، ته نه شت گونده کان که دارپین و خه لوز دروست کردنیان تیدا به کار ده یترئ، نیتر ههردوو شاخه که به دارو دره ختی به پرو و، مازوو و، گۆژ و، دره خسانی سر و شتیتر داپۆشران. نهو پتگی به پش که له شاری ناگریوه ده روات بۆ بیره که پره به سه ر نه م ههردوو شاخه دا هه لده که پت، پتگی که هتا بلتییت سه خته. له سالانی سه خندا به هۆی به فری زستانه وه، ده به سترئ که س ناتوانی هاتوچی تیدا بکات. هه رچی شاخی ناگریه چهنده گه لییه ک که رتی ده کات که زۆر به ناوبانگن. گه لییه کان نه مانه ن: (حه سه ن ماما، گوندک، شرتا). شاخی (پیترس) پش نه م گه لییه نه که رتی ده کهن: (مار، دۆله ده ر و سپیندار).

جا له لاپاله کان و بنا ره کانی نه م دوو شاخه دا زۆریه گونده کانی لادیی بیره که پره لادیی سورچی دامه زراون. ههروه ها زۆریه سه رچاوه ناوه سارده سازگاره کان هه لده قوتلین، که له شوتنی خۆیا ندا لیتیان ده دوتیم.

پووباره به ناوبانگه کان

ناوچه که، له لاکانی باکور و رۆژه لات و، زۆریه لاکانی رۆژناوا و، باشوورییه وه، ناوه کانی پووباری زتی گه وره و پووباری خازر، ده وه ی ده دن. نه م دوو پووباره هه رچه نه ده نیستاکه که لکیان بۆ دانیشتوانی ناوچه که که مه، له پووی کشتوکاله وه، که هۆیه که ی نه وه یه مه کینه و نامیرانی کشتوکالی نویتیان تیدا به کارنا هیتن بۆ ناو هه لکیشان، به لام له دوا رۆژدا که لادییه کان هۆگری شتیه ی کشتوکالی نوئ بوون، که لک و فه رتکی زۆریان له م دوو پووباره ده ست ده که ویت. چونکه ههردوو پووباره که به ته نه شتیانه وه گه لیک زهوی بۆ ناوی پان و فراوان همن، که له وان به رزتر هه لکه وتوون و، نیستاکه هیچ که لکیتی نه وتۆیان لئ ده ست ناکه ویت.

له گه ل نه م باره یشدا، ناوی سه رچاوه ناوه کان که یه کتر ده گرنه وه و، گه لیک ناویان لیترا وه وه که چه مه کانی (سوسه، بریشو، گبیل، شیقا لاله یی و که شتاو)، که له زهوی زاری گونده کان ده چنه ده ره وه، لادییه کان که لکیتی نه وتۆیان لئ نابین، هه ر له پتی خۆیا نه وه ده رۆن تا ده گنه (پووباری خازر) پان (زتی گه وره) و، ده پۆینه ناویانه وه.

شار و گونده بهناوبانگه‌کان

۱- ئاکرئ: بئکه‌ی ناوچه‌که‌یه. له بناری شاخی ئاکرئ و لاپاله‌کانیدا دامه‌زراوه. به‌ئاوه‌دانی و په‌زویاخ و، چاوه‌ندازی سروشتی جوان و، ئاو و بای سازگار و میوه‌ی چاک و خوشه‌وه به‌ناوبانگه. له راستیدا له هه‌موو هاوینه‌هه‌واره‌کانی ناوچه‌که‌ جوانتر و خوشتره. ژماره‌ سه‌ری دانیشتووه‌کانی ده‌گاته (۵۰۰) کەس. چاکیی شارستانی و چاکیی لادیی له خۆیدا کۆکردۆته‌وه. ته‌مه‌نی ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ چه‌ند سه‌د سالتیک پێش له‌ دایکبوونی مه‌سیح. جێ ماوی وه‌های تێدایه‌ که‌ په‌جگار کۆنن. وا له‌ خواوه‌ هه‌ندیک زانیاری له‌ باب‌ه‌ت ئاکرئوه‌ ده‌نووسم که‌ ه‌ی ته‌م سه‌رده‌مه‌یه‌تی:

ژماره	ژماره
۸ میس گه‌ره‌کان	۱۱۵۸ خانوو
۴ دارتاشه‌کان	۲۴۶ دووکان
۱۸ به‌رگه‌ردووه‌کان	۳۸ کووتاله‌فروش
۳ ناسنگه‌ره‌کان	۷۳ ناوازه‌فروش
۳ که‌باب فروش	۱۲ چایچی
۳ چێشته‌خانه	۹ دانه‌وتله‌فروش
۲ ته‌مه‌که‌چی	۲ میوانخانه
۶ پینه‌چی	۵ سه‌وزه‌فروش
۳ سۆل دوروو	۱۰۷ پیشه‌گه‌ران
۶ سه‌رتاشه‌کان	۴ ناله‌بنده‌کان
۳ به‌رد شکیین	۷ نانه‌واکان
۱۰ پۆن زه‌یتوون خانه	۳ لۆکه‌ شیکه‌ره‌وه
۱ خوێن گر	۴ که‌وش دوروو
۱ یانه	۷ که‌لاش دوروو
۵ سه‌یرانگه‌ی گشتی	۳ کۆیان دوروو
۸ مزگه‌وت	۵ زتیه‌نگه‌ر
۱ مزگه‌وتی گه‌وره	۱۰ زتیه‌نگه‌ر
۲ کلێسا	۹ کوشتیار (قصاب)
۳ خوتنده‌گا	۸ وه‌ستای خانوو به‌به‌رد و کسل
۵۰۰ باخه‌کان	۱ وه‌ستای خانوو به‌به‌رد و گه‌ج
۳ گه‌ره‌که‌کان	۶ به‌رد هه‌لکه‌ن
۲ نووسراوخانه‌ی گشتی	۲ گه‌ج سوتین

له چەند جێگا یەکێ تری ئەم نووسراوە! زانیاری تریش له بابەت شاری ئاكرتیه پێشكەش كراوه.

٢- بچیل: بێكەى لادىي سوورچىيە، بەهاوینەهەوارىكى جوان دانراوه. گوندىكى بچووكە، كەوتووەتە بنارىكى شاخى ئاكرتیه، كە پیتی دەلێن (سەرى سادە). دەلێن كاتىكى وەهاى بەخۆیەو دیوێ كە زۆر گەورە و فراوان بوو. تەنانت شارى ئاكرتیش لەژێر چنگى ئەودا بوو. سەد سالىك دەبێ كراوه بەمەلەندىك بۆ شىخەكانى لادىي سوورچى. لەلایەن پەڕەوێكانیانەو، گۆڕەكانى شىخەكانى سوورچى دیدەنى دەكرێن.

٣- كەلاتى: گوندىكى بچووكە. كەوتووەتە سەر بنارىكى شاخى ئاكرت كە لەو شوێنەدا ناویان ناو (شاخى بەرات). ئەمیش بەهاوینەهەوارىكى خوش و جوان دادەنرێت. جێماوى كەلاتىكى مێژووى تێدايە كە میرە زەویدارەكان بەكاریان هێتاو.

٤- شۆش: گوندىكى گەورەيە. لەسەر بنارىكى شاخى ئاكرت دامەزراوه. بەمىوێ ناوازه و نایابى چۆر چۆر و، ناووبای سازگار و فێنك و چاوەندازى سروشتى جوان ناویانگى دەرکردووه. ژمارە سەرى دەگاتە (٧٠٠) كەس، جێ ماوێ زۆر كۆن و، جێگایانى پیرۆزى تێدايە، كە نیشانى ئەودن لە سەر دەمى كۆنیدا ناوێدانى و شارستانیى تێدا بوو لەگەڵ بەچنگیدا. ژمارەيەكى گەورەيشى لە زانیان و، وێژەوانان و، سەرکردانى ناودارتیدا پەیدا بوو.

ئەم گوندانەى لەسەرەو ناومان یردن لەگەڵ شارى ئاكرتدا كەوتوونەتە سنوورى لادىي سوورچىيەو.

٥- بەردەپەشى گەرە: گوندىكى گەورەيە. بەلام ناوی كەمە و لە هاوینیشدا گەرە. كەشەكى سازگارە. كەوتووەتە ناو زەویەكى دەشتایەو. بێكەى لادىي (عشائر السبعة)یە. كەوتووەتە باشوورى ناوچەى ئاكرتیه. نزیکە لە ڕێگەى ئاكرت و مووسلە وەكە دەمێكە قیرتا و كراوه.

٦- دارەتوو: گوندىكى گەورەيە. كەم ناو. كەشەكى سازگارە. لە هاویندا گەرە. كەوتووەتە باشوورى ناوچەكەو لە لادىي (عشائر السبعة)دا. بەدانەوتلە بەناوبانگە.

٧- زەنگەنان: گوندىكى گەورەيە. ناوی كەمە. لە هاویندا گەرە. بەلام كەشێكى سازگارى هەیە. كەوتووەتە باشوورى ناوچەكەو لە لادىي (عشائر السبعة)دا. بەدانەوتلە بەناوبانگە.

٨- بێرەكەپرە: گوندىكى بچووكە. نزیکە لە شاخى پیتس و پووبارى زێى گەورەو. بێكەى لادىي بێرەكەپرە. ناوی كەمە. لە هاویندا كەشێكى سازگارى هەیە. چاوەندازانى سروشتى جوان دەورەیان داوه. شۆڕشەكانى بارزانییەكان لە نزیکىیەو قەوماون. بۆیەكا ناوبانگى دەرکردووه. سەر دەمێكىش كرابوو بەبێكەى ناوچەى زێبار.

٩- دینارە: گوندىكى بچووكە. چاوەندازانى سروشتى جوان چارلایان گرتووه لە دۆلى (نەهلە)دا. كەوتووەتە ناوێراستى ئەو دۆلێ لە ناوێند شاخى ئاكرت و شاخى پیتس دایە. لە چەقى ئەو ڕێگایەیشدايە كە لە ئاكرتیه دەكشێ بۆ بێرەكەپرە. لە هاویندا كەشەكى سازگارە. ناویشى زۆرە.

زهریه‌کی زۆریشی هه‌یه که بۆ کشتوکال ده‌ست به‌دن. به‌میسو‌ی په‌نگاو‌په‌نگیه‌وه ناوبانگی ده‌رک‌دوه. نه‌میش به‌هۆی شۆرشه‌کانی بارزانییه‌که نه‌وه تاوبانگی ده‌رچوه. هالبازخانه‌یه‌کی تێدایه له‌گه‌ل نه‌خۆشخانه (مستوصف) یکه. له سنووری لادیتی بیره‌که‌په‌ دایه.

۱۰- سه‌ری ساده: جێگایه‌کی جوان و هاوینه‌هه‌وارێکی خۆش و ناوازه‌یه. که‌وتوه‌ته سه‌ر په‌یه‌ی زنجیره‌ شاخی ناگرێ، له‌ نزیک گوندی به‌جیله‌وه. له‌ هاویندا که‌ز به‌یه‌کی فیتکی خۆشی هه‌یه. شۆینه‌که‌ی وا هه‌لکه‌وتوه، ده‌روانیت به‌سه‌ر دۆلی نه‌هه‌ و لادیتی سو‌رچیدا، له‌گه‌ل زۆریه‌ی زه‌ویه‌کانی ناوچه‌ی ناگرێ و ناوچه‌کانی دراوسێ. جه‌نگه‌لستان و دارستانی دار به‌پوو و، دار مازوو چوارلایان ته‌نبیه. گه‌لێک سه‌رچاوه‌ی ناوی سارد و سازگاری تێدایه. سه‌رده‌مێک گوندی تێدا بووه. له‌لایه‌ن گونده‌کانی دراوسێیه‌وه کراوه به‌هاوینه‌هه‌وارێکی ده‌مه‌دی و سه‌یرانگه‌یه‌کی هه‌موو ده‌می له‌ که‌شه‌کانی هاوین و پایز و به‌هاردا.

پێگا گنیه‌کان

پێگای ناگرێ و مووسل: گرنه‌ترین پێگای بازگ‌نیه‌یه‌که ناوچه‌ی ناگرێ ده‌به‌ستنی به‌مووسله‌وه. پێگا‌که قیرتاو کراوه، درێژایی ده‌گاته (۹۵) کیلومه‌تر که‌ نزیکه‌ی (۵۰) کیلومه‌تره له سنووری ناوچه ناگرێ دایه. به‌پانی لادیتی سو‌رچی ده‌پێ. به‌درێژی لادیتی (عشائر السبعة) ده‌پێ.

پێگای ناگرێ و بیره‌که‌په‌: نه‌م پێگایه‌ به‌ناو شاخه سه‌خته‌کاندا ده‌روات. درێژایی (۳۰) کیلومه‌تر ده‌بن. دانیش‌توانی لادیتی بیره‌که‌په‌ و زۆریه‌ی دانیش‌توانی ناوچه‌ی زێبار و به‌شێک له‌ دانیش‌توانی ناوچه‌ی په‌واندز پێیدا ده‌رۆن. له‌ زۆریه‌ی سالاندا، له‌به‌ر به‌فسر و بارانی زۆر، نه‌م پێگایه له‌ پێسوار به‌ریه‌ست ده‌بن. له‌ گه‌لێک سالانه‌وه نامه‌کاری له‌ نارادایه بۆ که‌ردنه‌وه‌ی پێگای ئۆتۆمبیل له‌ ناوه‌ند بنکه‌ی ناوچه‌ی ناگرێ و بنکه‌ لادیتی بیره‌که‌په‌دا. بن گومان نه‌م پێگایه‌ نرخێکی به‌رپه‌یه‌ریه‌تی و سه‌ربازی و بازگانی و ناوه‌دانی گه‌وره‌ی هه‌یه بۆ ناوچه‌که. دانیش‌توانی ناوچه‌که به‌ناواته‌وه‌ن پۆزێک زووتر به‌کرێته‌وه. چونکه‌ نه‌وان پاشکه‌وتووی ده‌ستی نه‌وه‌ن که‌ نه‌کراوه‌ته‌وه. نه‌پوونی نه‌و پێگایه‌ په‌کی هه‌موو کاریکی گرنکی خستوه‌ن.

پێگای ناگرێ و به‌جیل: نه‌م پێگایه‌ به‌ناو شاخدا ده‌روات، به‌لام سه‌خته نییه. درێژی (۱۵) کیلومه‌تره‌یه. له‌ سالی ۱۹۴۳دا ده‌ست به‌که‌ردنه‌وه‌ی کراوه بۆ ئۆتۆمبیل. به‌لام پاشان وه‌ستینه‌راوه. دوا‌ی نه‌وه له‌ برانه‌وه‌ی سالی (۱۹۵۰)دا ده‌ست کرایه‌وه به‌که‌ردنه‌وه و ته‌واو‌کردنی. به‌م زووانه ته‌واو ده‌بن. هه‌یج نه‌ماوه‌ته‌وه له‌ پێگا‌که به‌کرێ پریتیک نه‌بن له‌سه‌ر چه‌می (گبیل) که‌ ناوه‌که‌ی له‌ ته‌نگی (حه‌سه‌ن ماما) وه تێپه‌ر ده‌کات. نه‌م ته‌نگه‌ش به‌ناو شاخی ناگریدا په‌یدا بووه. زۆریه‌ی گونده‌کانی لادیتی سو‌رچی که‌ که‌وتونه‌ته به‌ر پۆشه‌لاتی ناوچه‌که‌وه له‌م پێگایه‌ که‌لکیان ده‌ست ده‌که‌وێ.

پێگای ناگرێ و به‌رده‌په‌شی گه‌وره: له‌ پێگای (ناگرێ و مووسل)ه‌وه له‌ ناستی گوندی (شێوه‌پێ)دا، لکێتک جوێ ده‌پێته‌وه ده‌چن بۆ گوندی (به‌رده‌په‌شی گه‌وره) که‌ بنکه‌ی لادیتی (عشائر السبعة)یه. نه‌م

پتگایه دژئایلی نزیکه (۲,۵) کیلومتره یه. کیلومتره یه کی لی کراوه ته وه و بهرد پتیش کراوه. نه مه له برانه وهی سالی (۱۹۵۰) دا. پهنگه له سالی (۱۹۵۱) دا ته واو بیته.

نیتر نه مه نده پتیهسته نه وه ییش پتشان بدهین که ئۆتۆمبیل ده توانی بۆ ژماره یه کی زۆر له گونده کانی لادیکانی (عشائر السبعة) و سورچی پروات، چونکه هه رچه نده پتگاگان خودا کردن و سروشتین، به لام به تیکۆشانیکه کهم تهخت ده کرتین.

پرده گان

گه وره ترین پردی ناوچه که پتی ده لئین (پردی مه ندان) که که وتۆته باشووری ناوچه که وه و له سه ر رووباری (خازر) دروست کراوه. نه م پرده له سنووری لادیتی (عشائر السبعة) دا دامه زراوه. ناوچه ی ناکرئ و ناوچه ی مووسل ده به ستی بده کتره وه. نه م ییش به شیکه له پتگای ئۆتۆمبیلی ناوه ند ناکرئ و مووسل. له نزیک شاری ناکرئ وه دوو پردی بچوک هه یه. هه روها دوو پردی تریش هه ن له سه ر چه می (لاله یی) و چه می (که شتاو) که که وتونه ته سه ر پتگای ئۆتۆمبیلی ناکرئ و مووسل.

پرده بچکۆله گان

له سه ره پتگای ناکرئ و مووسل دا، له ناو سنووری ناوچه که دا گه لیک پرده بچکۆله (قنطره) هه ن، گرنگه کانیان نه وانه که له نزیک گونده کانی (عامیانۆ، قۆزه به ک، جووجه ری گه وره و جووجه ری بچوک) وه ن.

له سه ره پتگای (ناکرئ و بچیل) یشدا که تازه کراوه ته وه، چوار پرده بچکۆله هه ن که نزیک له شاری (ناکرئ، جونا، باشقال ناغا و باشقال په ونه) وه. له ناو شاری ناکرئ یشدا سی پرده بچکۆله هه ن.

هواره گان

سێ هواره (معبه ر) له سه ر رووباری زتی گه وره هه ن:

۱- هواره ی به: نه م هواره نزیکه له گوندی به ره که په ره. له سه ر نه م هواره وه ده په نه وه بۆ بنکه ی ناوچه ی زیار. که وتوه ته باکووری ناوچه ی ناکرئ وه.

۲- هواره ی سه ره که فرۆک: نه م هواره له گوندی (سه ره که فرۆک) وه نزیکه که له سنووری لادیتی سورجیدا به و که وتوه ته پۆژه ه لاتی ناوچه که وه. له سه ر نه م هواره وه ده په نه وه بۆ لادیتی (دیره هه ریر) که به شیکه له ناوچه ی (په واندر) (*).

۳- هواره ی گرد مامک: نه م هواره له نزیک گوندی (ده حله یئ) وه دامه زریتره وه که له ناو سنووری لادیتی (عشائر السبعة) دایه و که وتوه ته پۆژه ه لاتی ناوچه که وه. له سه ر نه م هواره وه ده په نه وه بۆ لادیکانی (دیره هه ریر و هه ولئیر).

(*) لادیتی دیره هه ریر له سالی ۱۹۵۲ دا خرایه سه ر ناوچه ی شه قلاوه. (ش. ف)

هۆی گواستنەوه

دانیشتەوانی ناوچەکە لە پێش ھەموو ھۆیکدا بۆ گواستنەوهی خۆیان و کەلوپەلیان گیانلەبەر بەکار دەھێنن وەک ئیستەر و بارگیر و کەر و گا. ئەمەش لەو شوێنانەدا ڕوو دەدات کە ڕیگا کانیان شاخاوی و سەختن. بەلام لە ھەر جێگا یەکدا ئۆتۆمبیل بێتوانیت ڕووت، ئۆتۆمبیل بەکار دەھێنن. زۆریە ئێوە ئۆتۆمبیلانە لە ڕیگا گشتییەکاندا بەکار دەھێنن، ھی کەسانێکن کە لە دانیشتەوانی ناوچە ئاکرێ نین. ئێوە ئۆتۆمبیلانەش کە ھی دانیشتەوانی ناوچەکەن بێتێن لە شەش ئۆتۆمبیلی (پیکاب) کە بۆ کرێ دانراون. دوو ئۆتۆمبیلی (جیپ) و سێ ئۆتۆمبیلیش ھەن، ھی کەسانێکن کە بۆ خۆیان بەکاریان دەھێنن، نەک بۆ کرێ. بێجگە لەوانە، ئۆتۆمبیلیکی (جیپ) ی چەکدار ھەیە ھی بەلبازخانە. ئۆتۆمبیلیکی (لۆری) ی گەورەش ھەیە ھی سەربازخانە. ھەر ئێوەندە ڕیگا گشتییەکانی ناوچەکە تەواو کران، ژمارە ئۆتۆمبیل لە کەن سەرەک ھۆزەکانی لادێی (عشائر السبعة) و (بیرەکەرە) و (سورجی) زۆر دەبن، چونکە ئەوانە چ بۆ کەلکی خۆیان بێ و، چ بۆ خوش پابواردنی خۆیان، ئارەزووی کرێیان دەکەن.

بوارەکانی میریش کە لەسەر ڕووباری زتی گەورەن، لەگەڵ بواریەکانی ئێوە کەسانەدا کە لە سەردەمی ھاتوچۆی ھۆزە کۆچەرەکانی ھەری و سورجیدا بەکار دەھێنن، کەلکی زۆریان ھەیە بۆ دانیشتەوانی ناوچەکە لەکاتی گواستنەوه و ھاتوچۆیاندا بۆ پارێزگای ھەولێر.

هۆی گفتوگۆکردن

لە ناوچە ئاکرێدا (۳۲) نامێری تەلەفۆن ھەیە. لەمانە (۲۰) نامێریان لە فەرمانگەکانی میریدا بەکار دەھێنن. (۱۲) نامێریشیان لە خانوو و جێگا فەرمانگەکانی دانیشتەوانی ناوچەکەدا بەکار دەھێنن. ئەوانە بەم شێوەیە دا بەش بوون:

لە شاری ئاکرێدا: (۱۰) تەلەفۆن لە فەرمانگەکاندا و، (۱۲) تەلەفۆنیش لە خانووەکان و جێگا فەرمانگەکانی دانیشتەوانی شارەکەدا دامەزرتراون.

لە لادێی بیرەکەرەدا: (۴) تەلەفۆن لە فەرمانگەکاندا کار دەکەن.

لە سورجیدا: (۳) تەلەفۆن لە فەرمانگەکاندا کار دەکەن.

لە (عشائر السبعة) دا: (۳) تەلەفۆن لە فەرمانگەکاندا کار دەکەن.

بێجگە لەمانە تەلەفۆنی بیتەل و نامێری گفتوگۆکردنی تر لە بنکە لادیکان و ھەندیک بەلبازخانە و سەربازخانە ئاکرێدا ھەن کە ھەموویان سەر بەمیرین.

پادیۆ

لە ناوچەکەدا (۵۶) نامێری پادیۆ ھەیە. لەمانە (۵۰) نامێریان لە شاری ئاکرێدا بەکار بە دەکەونە گەر، نامێرێکیشیان بەپاتری ئیش دەکات. دوو نامێری پادیۆیش لە لادێی بیرەکەرەدا ھەن کە بەپاتری

کار ده کهن له لادتي سورچيشدا دوو راديقيان ههيه که بهياتري دهکونه گهږ. بهلام لادتي (عشائر السبعه) ههرهک راديوي تيدايه نهویش بهياتري نيش دهکات. ههرچی گرامه فوته، له بهر نهوې راديو بووه بهباو، بهکارهيتاني له کزبووتدايه. ههر نهوانه بهکاري دههين که دهستيان کورته و راديقيان پښ ناکړي.

دهسکاياني کارگيري

بنکي تارچه که بریتسيه له شاري ناکړي. دم شاره ههرچنده بهناو کهوتوته ناو سنووري لادتي سورچيپهوه، بهلام له رووي کارگيريپهوه بهسره وخو داده نري، راسته وخو لهوثر چنگي جيتنوشين (قايمقام) دايه. ههروهها بيست گونديش ههه که نزيکن له شاري ناکړيو، له گهل بالبازانخانهي (گردهستين) و (باکرمان)، له رووي کارگيريپهوه لهوثر چنگي بالبازانخانهي شاري ناکړيدان، نهک بالبازانخانهي سورچي. ناوچهي ناکړي بریتسيه له سني لادتي (ناحيه): بيرهکهپره، بنکهکهي ناوي بيرهکهپرهه. لادتي سورچي، بنکهکهي ناوي (بجتل)، لادتي (عشائر السبعه)، بنکهکهي ناوي (بهردهپهشي گهوره) يه.

ههر لادتيپهک لهه سني لادتيه، کارگيريپي لادتي کاروباري ههلهدهسورپيتي که ههرسيکيان لهوثر فهرماني جيتنوشين دان. وا له خوارهوه ناوي نهو فهرمانگايانه دههين که لهناو سنووري نهو جيتنوشيني و لادتيپانه دان:

له ناکړيدا: جيتنوشين، ياريددهري بالبازان، کارگيري سامان، دادگاه، شارهواني، تاپو، کشتوکال، سهريازگيري، بهيتالي، خويتدنگاي کوران، خويتدنگاي کچان، تهرخانکردني سامان (اوقاف)، پوسته و بروسکه، نهخوشخانه (مستوصف)، لهشکرگاه (حامي)، (استهلاک)، نووسينگهي پارهخانه (کتابه الصندوق)، ناو و کارهبا.

له لادتي بيرهکهپرده: فهرمانگهي کارگيري، فهرمانبهري بنکي بالبازان: له بيرهکهپرده، له دينارتهدا، له ههشتهکدا. نهخوشخانه: له بيرهکهپرده، له دينارتهدا. خويتدنگا: له هوکيدا.

له لادتي سورچيدا: فهرمانگهي کارگيري، فهرمانبهري بنکي بالبازان، نهخوشخانه، بالبازانخانهي باکرمان، بالبازانخانهي گردهستين.

له لادتي (عشائر السبعه) دا: فهرمانگهي کارگيري، فهرمانبهري بنکي بالبازان، بالبازانخانهي جوجهر. خويتدنگاي کوران: له بهردهپهشي گهوره، له زهنگهناندا. نهخوشخانه، بالبازانخانهي مەندان.

نايين

زوريه دانيشتواني ناوچهي ناکړي نيسلامن لهسهر پيرهوي (شافعي) نهواني تريس ههسيحين و دابهشبوون بهسهر پيرهوکاني (کاتوليکي و نهستوري و نوژتوؤوکسي) دا.

نهلهوهيلي

دانيشتواني ناوچهي ناکړي ههسوويان کوردن و ناري نهؤاد. بهلام جووهکان که له پهگهزي (سامي) بوون له سالهکاني (۱۹۵۰) و (۱۹۵۱) دا له ناوچهکهوه باربان کرد بؤ فلهستين.

زمان

ئەو زمانەى كە ھەموو كەسێك لە ناوچەى ئاكرێدا قسەى پێ دەكات (زمانى كوردى) يە، بە ھەردوو شتێوەكە يەو كە بریتين لە (سۆران و بادىنانى). زمانى كوردیش دەستور و پێنووسى خۆى ھەيە كە لە ھەموو لايەكدا ناسراو و، ساز و ئاوازێكى خۆشى ھەيە.

بێجگە لەو كۆنترین زمانانى ئارى دادەنرێ. لە ھەزاران سال لەمەوپێشەو ھەموو جۆرە نووسراوێكى پێ نووسراو تەو لە بابەت زانبارى و ھونەر و وێژەو، تا ئىمڕۆ. زمانى كيشە فێربوونى ئاسانە. ھەرچى مەسپىھىيەكانن بە تەنیش تەم زمانە نە تەو ھىيەى خۆشيانەو، زمانى ئايىنى كلدانىش دەزانن. ھەرچى رۆشنبىرەكانىش بێجگە لە زمانى كوردى زمانى ەرەبىش دەزانن لەگەل ئىنگلىزىدا. لە پياو ە پىرەكانىشياندا ھى وایان تێدا ھەيە زمانى فارسى و توركىش دەزانن.

شۆڤنە پىرۆزەكان

دانىشتسوانى ئاوجەكە ئەم ئارامگا و گۆرەنە بە پىرۆز دادەنن. لەبەر ئەو لەكاتى خۆیدا دەرچەن دىدەن، بۆ مەبەستێك لە مەبەسەكانى خويان:

لە شارى ئاكرێدا:

١- ئارامگاى (شىخ عەبدولعەزىز كورە شىخ عەبدولقادرى گەيلانى): ئەم ئارامگايە كەوتووە تە شوتىيەى واو كە بە ھاوینە ھەوارێكى جوان و خۆش دادەنرێ. گەلىك پەزوياخ و خانو و دووكانيان لەسەر تەرخان كەردووە.

لەلایەن دەسگای (تەرخان كراوہى قادرى)^(١) يەو كە لە شارى (بەغدا) ە كاروبارى پەتووە دەبرێ. تەمەنى دەگەرێتەو بۆ نەزىك سالى (٧٠٠) ى كۆچى. ئەم ئارامگايە بۆ خۆ پىرۆز كەردن دىدەنى دەكرێ.

٢- ئارامگاى سەيدا (مەجذوب):^(٢) ەك دەلەين دەبن لە سالى (١٢٥٥) ى كۆچيدا مەردبەن. يەكێكى بوو لە جىگەرەكانى (شىخ خالىدى نەقشەندى) ى بەناوبانگ. (شىخ خالىد) خۆى لە دانىشتسوانى شارى سەيمانى بوو^(٣). بەلام لە شارى (دەمەشق) دا نىتر ەو. پىياوێكى گەورە بوو لە خوداناسى و

(١) تەرخانكراو: بەماناى (وقف)، كەواتە (دائەرى، ادارە، الوقف القادرى فى بغداد).

(٢) شىخ مەھمەد مەجزوبى عىمادى: يەكێكە لە خەلىفەكانى مەولانا خالىدى نەقسى، كە ماموستا شىخ مەھمەدى خال لە (الشيخ معروف النودى) يەكەيدا بەر لە ناوھىتانى دەلن: «انتشرت طريقتة - النقشبندية. أ. ب - وخلفاؤه في اكثر الممالك سابقون عابدون، لا يدرك كثرتهم العادون، ولكن أذكر للتبرك نموذجاً، منهم...» لەناوایندا ناوى ئەم زاتەش دەبات.

(٣) (ضياءالدين خالد بن احمد بن حسين من عشيرة جاف، ينتهي نسبه الى الوالي الكامل پيرميكائيل) ناسراو بە: مەولانا خالىدى نەقشەندى، لە ١٧٧٩ لە قەرەاغ ھاتۆتە دنياو و لە ١٨٢٦ لە شام وەفاتى كەردووە. بۆ زياتر دەربارى بىروانە (يادداشتەكانى شاکر فەتاح) - كتيبى يەكەم، لەم پىرۆزەيە. ل: ١٥٧-١٥٨ ھەروا: محمد الخال، الشيخ معروف النودى، مطبعة التمدن، بغداد ١٩٦١، ص ٣٨ - ٥٣.

زاناییدا. نه‌میش هەر بۆ خۆپیرۆزکردن ده‌چنه سه‌ری.

۳- دیدهنیگای (محمودی فضلون): ده‌لټن له یاره‌کانی (پټیغه‌مبه‌ر - محمدی دیوه. بۆ نه‌وه ده‌چنه سه‌ری که له نه‌خوشی (پژمنی که‌له‌شتری) رزگاریان بیتی.

۴- دیدهنیگای (شیخ ره‌جبه): نه‌م شوینه زۆر کۆنه.

۵- دیدهنیگای (شیخ باپیر): بۆیه سه‌ری لټ ده‌دهن که له له‌رزوتا رزگار بټن.

۶- دیدهنیگای (مه‌لا هه‌سه‌ن)ی زټباری. ده‌چنه سه‌ری بۆ نه‌مه‌ی له‌و نه‌خوشییه رزگاریان که جانه‌وه‌ری هه‌فتا و هه‌ف تووشیانی ده‌کات. کاتی که ده‌یتنه ناو گوتیانوه. (هه‌زار پیتی لای خۆمان - ۱. ب).

۷- دیدهنیگای (شیخ سندان).

۸- دیدهنیگای (شیخ محهمه‌دی زټبار).

۹- دیدهنیگای (سه‌ید مه‌ولی). نا‌فره‌ته‌کان ده‌چنه سه‌ری بۆ نه‌مه‌ی شیریان زۆرتر بټت بۆ مه‌نداله‌کانیان.

۱۰- دیدهنیگای (شیخ معاف). نا‌فره‌ته‌کان ده‌چنه سه‌ری بۆ سک په‌پوون.

۱۱- دیدهنیگای (مه‌لا نه‌حمه‌دی سورچی).

له ده‌ره‌وه‌ی نا‌کرتدا:

۱۲- دیدهنیگای (شیخ محهمه‌دی شیخ نه‌حمه‌دی بجټلی). نزیکه له گوندی بجټله‌وه که بنکه‌ی لادټی سورجییه. له سالی ۱۳۲۶ی کۆچیدا نټټراوه. بۆ پیرۆزی ده‌چنه سه‌ری.

۱۳- دیدهنیگای (شیخ نه‌حمه‌دی) له گوندی (کوله‌کا) له لادټی سورجیدا. نه‌م خوداناسه باپیره گه‌وره‌ی شټخه‌کانی سورجییه. له سالی ۱۲۷۳ی کۆچیدا نټټراوه. جټگری (مه‌ولانا خالیدی نه‌قشبه‌ندی) بووه. بۆ پیرۆزی ده‌چنه سه‌ری.

۱۴- دیدهنیگای (شیخ سه‌رگول) له گوندی (کوله‌کا) دا. به‌لای دانیش‌توانی لادټی سورجییه‌وه له‌و دوو خوداناسه‌ی پټشوو پایه‌ی به‌رزتره.

۱۵- دیدهنیگای (شیخ ئیسماعیل)ی ولبانی. ده‌لټن له سه‌یده‌کانی به‌رزنجیه‌یه که له خاکی پارټزگای سلټمانی دایه. له گوندی (پووفی) دا که له لادټی (عشائر السبعة) دایه له سالی ۱۱۰۴ی کۆچیدا نټټراوه. بۆ پیرۆزی سه‌ری لټ ده‌دهن.^(۱)

(۱) لټ‌ره‌دا به‌پټووستی ده‌زانین که شټی ده‌رباره‌ی (شیخ سمایلی ولبانی) بۆ خوټنه‌ری هټټا بنوسین. که چۆن له ناوچه‌ی شارباژێره‌ ناوا که‌وتۆته نه‌م ده‌فه‌ره. بۆ نه‌مه‌ش له کتټبه به‌نوخه‌که‌ی جه‌نابی ماموستا مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی مو‌ده‌رېسمان به‌باشتر نه‌زانی (به‌مه‌اله‌ی زانیاران): پوخته‌ی باسه‌که‌ی ده‌رباره‌ی نه‌م شټخه‌ خاوه‌ن پایه و پیرۆزییه نه‌وه‌یه که (شیخ ئیسماعیل یه‌کتبه که له کو‌وه‌کانی شیخ محهمه‌دی نۆدی که نه‌ویش نه‌وه‌یه‌کی پیرۆزی شیخ عیسا برای شیخ مووسای به‌رزنجیه‌ین. شیخ محهمه‌د پټنج کو‌ری بووه: شیخ ئیسماعیل. هه‌سه‌ن. عه‌لی. نه‌حمه‌د و محهمه‌ده سووره. نه‌مانه هه‌ریه‌که له ناوچه‌یه‌کی ده‌قه‌ری سلټمانی نه‌شته‌جټن ده‌بن. شیخ ئیسماعیل و شیخ هه‌سه‌ن ده‌چنه قه‌ره‌داغ له دټی -ولبان- داده‌نیشن. شیخ سمایل =

۱۶- دیده‌نیگای (شیخ حسنه). له گوندی (ختیلافت) دا که ده‌کوه‌یته ناو لادیتی (عشائر السبعه) وه نیتراوه. بۆ پیرۆزی سهری لی دده‌دن.

۱۷- دیده‌نیگای (شیخ شه‌مه‌دین). له گوندی (شوش) دا نیتراوه که سهر به‌لادیتی سورجییه. بۆ پیرۆز بوون ده‌چنه سهر گۆره‌کی.

۱۸- دیده‌نیگای (شیخ جبرائیل). له گوندی (شوش) دایه. نه‌میش بۆ پیرۆزی‌بوون ده‌چنه سهری.

۱۹- دیده‌نیگای (نوریا) ی کوژراو له پیتناوی خودادا. ده‌لین: یه‌کی‌ک بووه له کاریه‌ده‌ستانی (داود) پیغه‌مه‌ر، که له نزیک گوندی شوشه‌وه کوژراوه له‌گه‌لیدا بووه. جووله‌که‌کان له پیتش ره‌وکردنیاندا زۆر ده‌چوونه دیدهنی.

۲۰- دیده‌نیگایه‌کیش له خوارووی باخه‌کانی گوندی (شوش) دا هیه، دانیش‌تووانی ناوچه‌که له‌و باره‌دان که (دانیال) پیغه‌مه‌ر له‌ویدا نیتراوه. جاران جووه‌کان ده‌چوونه دیدهنی.

په‌رستگاکان

جاران به‌شپوه‌یه‌کی تیک‌رای، له‌ناو هه‌موو گوندیکی موسلمانه‌کاندا مرگه‌وتیکی ساکار هه‌بوو، گوندیه‌کان نوژیان تیتدا ده‌کرد. به‌لام نیستاکه وانیه. هه‌موو گوندیک. مرگه‌وتی تیتدا نییه. نه‌وه‌نده هیه هیشتا په‌رستنی خودا له ئارادایه و زۆری لادیه‌یه‌کان نوژ و پارانه‌وه‌ی خۆیان ده‌کهن. له شاری ناکرتیشدا هه‌شت مرگه‌وتی بچکۆله و، یه‌ک مرگه‌وتی گه‌وره‌ی کۆن هیه. نه‌م یه‌که‌یان له کاتی دروستکردنیدا بایه‌خیکی زۆری پێ دراوه. ده‌لین له سهرده‌می جینوشین (خلیفه)، (عومه‌ری خه‌تاب) دا دروست کراوه. نوژی رۆژانی هه‌ینی له‌ویدا ده‌کرێ. سامانی ته‌رخانه‌کراو (اوقاف) ی به‌ره‌و پروکراوه‌ته‌وه

= له ئیرشادا ده‌رده‌که‌وئ و ناربانگی ده‌رکرد، ده‌چیتته زیاره‌تی شێخی گه‌یلانی له به‌غدا و سوود له ئیرشادی شێخ (نه‌حمه‌د الاحسانی) وه‌رده‌گرێ. جا له خزمه‌ت نه‌ودا سلوک ده‌کا و نیجازه‌ی خه‌لافه‌تی له رتیبازی قادریدا لی وه‌رده‌گرێ. ده‌که‌پتته‌وه قه‌ره‌داغ و له دبی قازانقایه داده‌نیش، شێخ سمایل زۆر خاوه‌ن ته‌صه‌وفی رۆحی بووه و گه‌لێ که‌راماتی لی ده‌گێته‌وه، له دوا‌ی ژیا‌نیدا قازانقایه جێ ده‌هێلێ و ده‌چیتته ده‌قه‌ری بادینان له گوندی -گرد پتوی- داده‌نیش خه‌ریکی ئیرشاد ده‌بن، سهردانی شام ده‌کات له گه‌رانه‌وه‌یدا ده‌چیتته موسل، لی‌ره نه‌خۆش ده‌که‌وئ و وه‌فات ده‌کات، ته‌رمه‌که‌ی ده‌بنه‌وه بۆ گونده‌که‌ی خۆی و له‌وئ به‌خاک ده‌سپێرتی. شێخ سمایل له ۱۰۸۱ کچییدا له نوژێ له دایکبوه و له ۱۱۵۸ کۆچی وه‌فات ده‌کات، حه‌وت کوری له پاش جیتماوه: عه‌بدولرزا‌ق، عه‌بدولسه‌لام، عه‌بدولکه‌رم، مه‌حمود، مه‌عروف و عه‌بدوللا. عه‌بدولرزا‌ق له دیلتیژه بووه (شێخ ره‌زای دیلتیژه)، به‌لام له گوندی گرده‌ پتوی - پروفی، شێخ یه‌حیای کوری ماوه‌ی بیست سال ئیرشاد ده‌کات، دوا‌ی نه‌م دیوانه خه‌لیفه مه‌لا مه‌ستفا له ته‌کیه‌که داده‌نیش و ماوه‌یه‌کی زۆر ئیرشاد ده‌کات. نه‌وه‌کانی تری له دیکانی: قازانقایه و گۆتیه‌به و هه‌شه‌رین و قه‌ره‌چتیار داده‌نیش و ئیرشاد ده‌کهن. بۆ زیاتر به‌روانه: مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌پرس: بنه‌ماله‌ی زانیاران، چ یه‌ک ۱۹۸۴ چاپخانه‌ی شه‌فیق، به‌غدا. ل ۳۰۹ - ۳۲۷.

زانسته ټایینییه کانیسی تیدا دهخوندیږي. هه روه ها گه ټیک مزگه وتی تریش هه ن له گونده کاندان وهک: (خیتلاقت، باکرمان، گوندک، بچیل، باشقال ټاغا، باشقال ټه ووند، جوونه، په رده ټه شی گه وړه، شوش، بیره که پره، هه رن، چارپوت، هؤکی، بانی، پناخی، گویلان، سووسنا، ټووقیسا، داره توو، زهنگه نان، گۆمه زهرد و گرده پان). له شاری ناکرتیشدا دوو کلنسا هه ن، په کتیکیان هی (په عقوبی) په کانه که له سه ر ټه روه ی (ټور ټو ټوکس) ن. نم کلنسا په زور کوته. له بهرد هه لکه ندراره. له ناو ورگی شاخه کی ناکرتیدا دروست کراوه. کلنسا که ی تریشیان هی کلدانییه کانه که له سه ر ټه روه ی (کاتولیک) ن. نمه ی دوا بیان چهند ساختمانیکي تازه بابه تی له تنیشته وه دروست کراوه که له چاو شاری ناکرتیدا په ناوازه داده نرین، هه ریه که یان بۆ مه به سټیک ته رخان کراوه وهک: خویندنکا و، میوانخانه و، جتی ژبانی (مه تران) و (له خود اترسه کان)، چ نافرته بن، چ پیاو. نم کلنسا په لمژیر چنگی (پاپا) دایه، که له (فاتیکان) ی ناو خاکی نیثالیادا جیگر بووه، که وهک فهران ټه واییه کی سه ر به خو ټی زی لی ده گیري. بیجگه له مانه چهند کلنسا په کی ساده و ساکاری تریش هه ن، که له م گونده نه دان: (خرپه، شهرمن، خردس، خه رجاو). دوو که نشته ی جووله که یش له ناوچه که دا هه ن: په کتیکیان له شاری ناکرتی دایه و، ټه وی تریشیان له گوندی (شوش) دایه. هه ر دوو کیان په جگار کوئن. به لام نیستاکه که سیان تیدا نه ماوه، چونکه جووه کان له سالی ۱۹۵۰ و ۱۹۵۱ له ناوچه که ره یان کردوره بۆ فله ستین.

تهکیه کان

له شاری ناکرتیدا ته کیه ی (شیخ عبدوله عزیز)، له گوندی شوشدا ته کیه ی (شیخ شه مسه دین)، له گوندی روولیدا ته کیه ی (شیخ نیسماعیلی ولیانی). له گوندی (گه ویلان) یشدا ته کیه ی (شیخ به دیعی سورچی) هه ن و تا نیستایش له کاردان.

له هاوینه ههواره کانی ناکرتیدا

چاونه ندازه سروشینه کانی ناکرتی

به شی سه رووی شاخه به رزه که ی پشت شاری (ناکرتی)، هه رچهنده به دیه نه په ق و ته ق و توندو تیژه کانی و، که له به رده گه وړه رووت و قووته کانی، که هه ر ده ټی خو یان ناماده کردوره بۆ په لاماردان، به رژی نیو ټه گه وریه ی و سامناکی و مه ندی خو یانته پیشان دده ن، به لام له ده می ټه ژه هلات و ټه ژناو ادا، به جوړیکي وه ها ده گوتیږي، په یتا په یتا رهنه گه کان و سیتبه ره کانیان، گه ټیک چاونه ندازی سروشتی جوان جوان دروست ده گن، که هه روهک زه رده خه ندت بۆ بکه ن و، ټووخوشیت له گه لدا بنو ټن و، خو شه ویستیت به رامیبه ر پیشان بده ن، وه هایه. نیتر کاتیک به خو ت ده زانیت، گه شکه دار بوویت و چاوبه ست کراویت و، به رامیبه ر ټه و شاخه شوخ و شهنه و ه ستاویت و، نیشانه ی دلخو ش و سو یاس و ټه زگرتنی خو تی پیشان دده یت. هه رچی په ز و باخه کانی شاری (ناکرتی) یشن و که و تونه ته بنار و دامی ټی ټه و شاخه وه له راستیدا نه مه نده ناوازه و رازاوه ن، دامی ټه کانی شاری ناکرتیان وهک گول رازاندو ته وه. بیجگه له وه وهک

شاه کلاوتیک که له زهرووت دروست کرابیت، چوارلایی سهری گرده‌ک‌هی ناوه‌راستی شاره‌که‌بان جوان کردووه و هیناوه‌ته فه‌پ. نهم سهری گرده‌یش نهو جیتیگایه‌یه که له لاپاله‌کانیدا ژماره‌یه‌کی زۆر له خانووه‌کانی ئاکرئی له‌سهر دروست کراوه، به‌تاییه‌تی (سه‌یرانگای سهری گری) که ههر له دوورپکی بریسکه‌دار ده‌کات به‌سهر نه‌وسهری گرده‌وه و ناوکی شایسته‌ی خۆیان لی ناوه، که پتی ده‌لین: «مرواریه‌که‌ی ئاکرئی». نهم ناوه‌یشیان له‌بهر نه‌وه لی ناوه، که سه‌یرانگاه‌که به‌گه‌لیتک چرای ره‌نگاو‌په‌نگی جوان و پرشنگدار پازتیراوه‌ته‌وه که جوانی و پروونکی پی بیسه‌خشن. له راستیدا نهم په‌زو‌یاخه‌ خۆشه‌ به‌خشنده، که پرووخۆشی و پتیکه‌نین و که‌لک و فه‌پ په‌خشان ده‌که‌ن، کاتیک به‌خۆت ده‌زانیت چاوبه‌ستت ده‌که‌ن. که به‌پوژ ده‌جسته‌ ناویانه‌وه، ده‌میتک به‌هاژه و هوورپی ناوه‌ پروونه پاکه‌کانیا‌نه‌وه‌ خه‌ریکت ده‌که‌ن که له قه‌لبه‌زه‌کانی شاخه‌کانه‌وه دپته‌ خواره‌وه و په‌ناو جوگاکانیا‌ندا گه‌شت ده‌که‌ن، ده‌میتکیش به‌کزه‌با بۆنه‌ خۆشه‌ فیتیکه‌کانیان له‌ شت ده‌بوورپینه‌وه و، به‌ناوه‌ خۆشه‌ سارده‌کانیان و، میوه‌ ره‌نگاو‌په‌نگه‌ جوانه‌کانیان، خۆشی ده‌خه‌نه‌ دلته‌وه و، ده‌میتکیش به‌سیته‌ره‌ فراوانه‌کانیان و چاونه‌نده‌زه‌ جوان و په‌نگینه‌کانیان چاوبه‌ست ده‌که‌ن.

که شه‌ویش دپت و مانگ له‌ناو جهرگی ئاسماندا ده‌رده‌که‌ویت و، نه‌ستیره‌ گه‌شه‌کانیش له‌ناو شیناییه‌یه‌که‌یدا وه‌ک زتی ده‌بریسکینه‌وه و، سه‌ره‌تاتکتی ده‌که‌ن له‌ نه‌ستیره‌ ده‌ستکرده‌کانی شاره‌ هه‌لو‌اسراوه‌که‌ی ئاکرئی، واتا چرخانه‌کانی، که به‌رسنگی شاخه‌کان و باخه‌کانیا‌ن پازاندۆته‌وه، ههر له‌و نه‌ستیرانه‌ ده‌که‌ن که له‌ ئاسمانیکی سه‌ره‌ره‌وه‌ خواردابن و ده‌ستی مرۆف دایرشتین... به‌لی له‌ شه‌ودا، هه‌لگه‌پئی به‌سهر نه‌و گردانه‌دا که شاری هه‌لو‌اسراویان خسته‌تۆته‌ ناوه‌ند خۆیا‌نه‌وه‌ جا که گه‌یشتیه‌ سه‌ره‌پۆیه‌ی نه‌و گردانه، له‌ناو نه‌و بین ده‌نگی و سه‌نگیه‌ نازه‌نینه و پیروژه‌دا، ته‌ماشای گه‌وره‌یی گه‌رده‌وونی مه‌زن بکه‌ له‌ناو نهم پارچه‌ زه‌وییه‌ نازداره‌دا... دوا‌ی نه‌وه‌ گوئی بگه‌ له‌و ساز و ناواز و گۆزانییه‌ خۆشانه‌ی که له‌ خانووه‌ هاوینییه‌کانی ناو باخه‌کانه‌وه دپته‌ ده‌رئ که له‌ کانگای دۆله‌ قووله‌که‌ی ئاکریدا بلابوونه‌ته‌وه...

پشوویه‌ک به‌... ئارامیتک بگه‌ره... کاتیک ده‌زانیت چه‌ند تیشک‌یکی ناوازه و نایابی خودایی هاته‌ ناو دلته‌وه و، ناوه‌ند دلی تۆ و خودای گه‌وره‌ی پاک‌ی بین هاوتای به‌ست به‌یه‌که‌وه. که نه‌وه‌یش پتیک هات، خودات له‌به‌رده‌م دل و ده‌روونتدا دپته‌ پتیش چاو، به‌هه‌موو ده‌سه‌لات و میهره‌بانی و جوانی و به‌خشنده‌یی و گه‌وره‌یییه‌کیه‌وه... نینجا خۆشی له‌وه‌ ده‌بینیت که لپی نزیک بوویه‌ته‌وه و، هتیزش له‌وه‌ وه‌رده‌گرت که ناسیاوی له‌گه‌لیدا په‌یدا ده‌که‌یت، نه‌نجامیش به‌وه‌ ده‌گات، هیوا و ناواته‌کانت تازه‌ ده‌بنه‌وه و، چست و چالاکییه‌کانیشت گوپ ده‌به‌ستنه‌وه و، زۆرتیش له‌ جاران باوه‌پ به‌خۆت ده‌که‌یت. نینجا که نه‌وانه‌ت بۆ پتیک هات، به‌توندوتیژی و هتیز و هه‌په‌تیکی نوپوه‌ به‌ره‌نگاری نه‌و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ و گیروگره‌فانه‌ ده‌بیت، که له‌ پتی ژیا‌نتدا ده‌نه‌ کۆسپ له‌به‌رده‌متدا، وازیش ناهینیت تا به‌سهر‌باند‌ا زال ده‌بیت!...

وا تۆ له‌ په‌رستگا مه‌زنه‌که‌ی سروشتدا نوپه‌که‌کانی خۆت ته‌واو کرد. هه‌موو شتیکت وا دپته‌ پتیش چاو که بین ده‌نگ و سه‌نگ و بین وه‌ی و جوان و مه‌ند و سه‌نگینه. که‌واته‌ ههر له‌ جیتی خۆتدا بنوو. دل‌ت

دانه چله کتې، دلنیا به له خوت، گه شپین به، د هروون خاوین به، باوړت به دواړو ژبی گهش و خوشی خوت هېږت، هېچت لې نایهت. بنو به دل خوشی به کوه هتا به یانی...

وا شو له ناهنگه پر چاکه و فېرکه ی خوی بووه. موژده ی به به یانی ناسک و ناوازه یش سهری دهره یتا. وا تویش به شی خوت پشوت دا و سروهت پت گه یش. وا دنگی بلبله کان و، خوړی ناوه هلقولیوه کان و، بانگی کمل ه شیره کان و، جریوه جریوی په لوه و ره کان و، خشه خشی گه لای داره کان، به یونه ی خه به یو نته وه ناهنگت بژ ده گېرن. که واته هه ستره سهر پت و خوشی له بینینی چاونه ندازه جوانه ناوازه کانی به به یانی بیینه!... گوئی بگره له بانگدهری مزگوت که ده لې: «خودا گه و ره تره له هممو که س!». نای لهو وشانه چهند گه و رن! نای لهو ناشکرا کردنه چهند گه و ریه! نای لهو بانگه و اه چهند گه و ریه که داوامان لې ده کات باوړ په گیانه گه و ریه به یتین، که هر به ته نیا خوی له توانا بییدا هیه سهره سستی و چاکه و سوودمان بهاریزی و، ناره و زوه په سند و دروسته کانیشمان به یتیتته دی! نه گهر ناره و زوت کرد نوژی خوت بکه. دوا ی نوه چترکه ی ناشتاکه ت بکه له یه کیتیک لم سې سهرانگاهه دا: (سهری گری، سپه و کانی زهر)، که لهو جیگایانه دا له باوهری دایکه سروشتی جوان و شنگ و شوخ و خاوون به زه بییدا نان ده خوت. پشویه ک بده. ینجا دوام کوه به یم بژ شاره هه لوسراوه که، ناکرې، تا به وژ هره که سیتی تیدایه و هر شتیکشی تیدایه پیشانتی بدهم.

شاری ناکرې و دانیشووه کانی

شاره والا که ی ناکرې وا له بهر ده متدایه. نهم شاره بریتیه له چهند چینه خانویه که له بناری شاخه کانه وه هله دکشپن بژ سهره و ته ده گنه لاپاله کانیان. هر وهک له سهر پلیکانه یه ک بووین و پله به پله سهر که وتبه سهره و اته نهم چینه خانوانه ژماره یان ده گاته بیست چین. تویش هتا ده گته چینی هره بالای پیروستیت به خه باتیکې زور هیه. به لام که گه یشیتته نو و ته ماشای نو هه مو و رزو باخانه ی ناکریت کرد و، زهویه کانی ناوچه ی ناکرې و زهویه کانی ناوچه کانی دراوسیتی ناکریت چاو پیکه و ت رنج و ماندوتیتیه که ت له بیر ده چته وه. کلنسیای مه سیحیه کان و ساختمانه ناوازه کانیش ت چاو پت ده که و و وهک میوانخانه و خانوه کانی له خوداتر سه کان، چ پسوایان و، چ نافره تیان و، خوتندنگای کوړان و کچانی مه سیحیه کان که خوداناسییان فیر ده گنه. ینجا له و توه سهرتکی پیشده می خوت بکه. که ته ماشا ده که یت له لاپاله کانی نو و گرده ی بهرام به رته و سهره که یدا گه لیک ساختمان دروست کراون، وهک سهر و شاره وانی و فرمانگی کاره با و ناو و، خوتندنگای کوړان و بازاری تازه که شه قامتیکې گه و ریه به ناودا دپوات که له مووسله و دیت. هره وها چاوت به (سهرانگای سهر و) و (سهرانگای به ده شتی مندالان) و (سهرانگای سهری گری) و (میوانخانه ی باکور) و (میوانخانه ی سورچی) و چایخانه گشتیه کان و خانوی (یانه ی فرمان به ران) یش ت چاو پت ده که و، که هه موویان له ساختمانه ناوازه کانی شاره که ده مېرین. ینجا له دهور پشتی خوت ورد به روه که ته ماشا ده که یت هرسې گه رکه که ی شاری ناکرې له بهر ده مت دان که نه مانه ن: (گوړاوا، قاپه کی، چوسته یی). نه مانه به ههر سیکیان (۱۱۵۸) خانویان تیدایه، که ژماره سهرتکی (۵۰۰۰) پتنج هزار

که سییان له ناودا دهومی. دواى نهوه وهره خوارهوه بۆ ناو هەردوو بازاره کۆن و تازه‌کەى ئاکړی. که تەماشاشا ده‌کەیت (٢٤٦) دووکانیان تێداپه، له‌ناو نهو دووکانانه‌یشدا هه‌مسو جۆره‌که‌لوه‌ل و به‌رده‌م و ده‌ست‌کردیکی خۆمالی و بێگانه‌ناماده‌کراون بۆ فرۆشتن. هه‌روه‌ها گه‌لێک جۆر کار و پېشه و ده‌ست‌کردیشیان تێدا ده‌بینیت. که ده‌گه‌يته‌ دواى بازارى کۆنه‌وه، (مزگه‌وتى گه‌وره‌)ى ئاکړیت چاوپې ده‌کەویت، که له‌ کۆنترین مزگه‌وتانى عێراق ده‌ژمێردریت. مزگه‌وته‌که‌ له‌ شپه‌یه‌کى جواندا دروست کراوه. که‌لوه‌لى ناو ژوور و هۆله‌که‌یشى ناوازن. له‌ خواره‌وه. مزگه‌وته‌که‌ په‌رستگایه‌کېشه و خۆتندنگایه‌کى نایینېشه، ده‌زگای ته‌رخانکاری (اوقاف)، له‌گه‌ل هه‌شت مزگه‌وتى تر که له‌ناو شاره‌که‌دان، به‌ره‌ز و باخه‌کانیان‌ه‌وه کاروباریان هه‌لده‌سووړنن. که سه‌رکه‌وتیته سه‌ره‌ویش بۆ نه‌وپه‌رى بازاره‌کۆنه‌که و به‌لای چه‌پدا لاتدا بۆ ناو گه‌رکه‌که‌ ساختمانى نه‌خۆشخانه و، خۆتندنگای کچان و، گه‌رماوى باوت چاوپې ده‌کەویت. نه‌م گه‌رماوه تازه دروست کراوه، شپه‌یه‌ى دروست کردنه‌کەى و رێکوپێک‌یه‌کەى یه‌جگار هونه‌رى نه‌ندانزاري و کۆمه‌لايه‌تى تێدا به‌کاره‌یتراوه. جا هه‌ر کاتى دېده‌نېى هاوړیکانى خۆت کرد، له‌ بازرگانان و فه‌رمانبه‌ران و، له‌ نزیک نېوه‌رۆدا هه‌ستت به‌گه‌رما کرد، ده‌توانیت راسته‌وخۆ به‌چېسته (سه‌يرانگای کانى زه‌ر).

سه‌يرانگای کانى زه‌ر

لېه‌ره‌دا ده‌توانیت له‌ (نه‌ستېرکى مه‌له‌کردن) ده‌کیدا مه‌له‌ به‌کەیت. ناوى نه‌ستېرکه‌که‌ له‌ سه‌رچاوه‌ ناویکى سارده‌وه‌ دیت، که هه‌لده‌قولتېته‌ ده‌روه‌ بۆ ناوه‌وى. تۆ ده‌توانیت نانى نېوه‌روانت له‌بن نه‌و که‌په‌ره‌دا به‌خۆت که‌ ده‌روانیت به‌سه‌ر نه‌و هه‌مسو په‌ز و باخ و کانیاوانه‌دا که له‌ئیر سایه و سېته‌رى شاخه سامناکه‌کەى ئاکړیدان. هه‌روه‌ها ده‌یشتوانیت له‌وئ بنووت. دواى نه‌وه‌ ئاره‌زوو به‌کەیت به‌ناو نه‌و په‌ز و باخانه‌دا ده‌رۆیت که ده‌ته‌بن بۆ ناو (سه‌يرانگای سپه‌).

سه‌يرانگای سپه‌

که گه‌یشتیته سپه‌ چاوت به‌گه‌شینه‌روه‌ به‌ته‌ماشاکردنى تافگه‌ ناوازه‌کەى که له‌ به‌لندییه‌کى سى گه‌زیه‌وه‌ ده‌رۆتته‌ خواره‌وه. چای ئیوارى له‌وئ به‌خۆره‌وه. هه‌ست ده‌کەیت به‌خۆت له‌ناو فێنکاییه‌کى وا خۆشدا دانېشتوویت که به‌ته‌واوته‌ى له‌ش و هۆشت ده‌بووړتیتته‌وه. نه‌مه‌یش سه‌به‌ره‌ت به‌وه‌یه‌ که تافگه‌که‌ ده‌رۆتته‌ ناو نه‌ستېرکه‌کەى سه‌يرانگاکه‌وه که له‌ شپه‌یه‌ى سېتوێکدا دروست کراوه، ئاوه‌کەى به‌رز و نزم ده‌بیتته‌وه به‌سه‌ر ناوى ناو نه‌ستېرکه‌که‌وه، هه‌روه‌ک هه‌له‌په‌رکى و سه‌ما به‌کات وایه. جا له‌و هه‌له‌په‌ز و دابه‌زه‌وه که ناوى تافگه‌که‌ ده‌یکات په‌رېشکه‌ ناو ده‌په‌رۆت به‌هه‌مسوولایه‌کدا، ته‌وژمى هاتنه‌ خواره‌وه‌ى تافگه‌که‌ و نه‌و په‌رېشکه‌ ئاوانه‌یش وه‌ک باوه‌شپن، پای نه‌و ئاوه‌ ده‌بزوین و فێنکى ده‌که‌نه‌وه. نه‌و بایه فێنکه‌یش خۆى ده‌دات له‌ لق و پۆپى نه‌و دار و دره‌خت و گژوگیا و گولانه‌ى له‌ چوارلای تافگه‌که‌یا گرتوه. نه‌وانه‌یش به‌چه‌شنى باوه‌شپنیکى گه‌وره‌ کره‌بايه‌کى فێنکى بۆنه‌ خۆشه‌کانى نه‌و گول و پتخانه و گژوگیاپانه‌ ده‌دن به‌لووتندا، که به‌وه‌ ده‌تخه‌نه‌ سه‌ره‌وت و ئارام و کامه‌رانییه‌وه.

سەيرانگاى سەرا

لە نزىكەى بانگى شتواندا كە گەرما پروو نەمان دەچن، دەتوانىت بەناو ئەو رىنگايانەدا بېزىت كە ئەم لاو ئەولايان جۆگە ناوە سارد و پروونەكان و درەختە سىپەردارەكان رازاندووياننەتەو، تا دەيگەيتەو نەو شار. لەناو (سەيرانگاى سەرا) دا دەگەيت بەدۆست و برادرەكانت لە فەرمانيەرەكان و كەسانى تر. دەتوانىت لەوچ لەسەر يەكئىك لە تەختەكان داينىشيت و، لە بەرامبەرەتەو بەتاماشاكردنى ئەو سوپك و ئەستىركە چاوت بگەشتىنەتەو كە ناوەكەى بۆ ناسمان بەرز دەبىتەو و، كە دەريژىتەو خوارەو و پىش بەپىشكەكانى ئەو چىمەن و گول و رىحانانە ناو دەدات و زىندوى دەكاتەو، كە لە هەر چوارلایدا پرواوان. ئىنجا كە تىر و پىر سەبرى ئەو چاوتنەدازە جوانانەت كرد، تەماشايەكى دەورپىشتى خۆت بگە، دەبىنەت رىنگا گشتىيەكانى هەر چوار لای سەيرانگاى هاتوچۆكەرى شارەكەيان پىتدا دەروات. لە دواى ئەوانىشەو كۆمەلەيەك ساختمانى جوانت چاوت پىر دەكەوتت لەگەل چاپخانە گشتىيەكاندا.

بەهەشتى مندالان

سەيركە لە نزىكتەو سەيرانگاىەكى تر هەيە كە بەتايەتەى بۆ مندالان دروست كراو. لە ناوەرەستى ئەستىركەيەكى واو كە لە شىوێ گولە نىرگسىيەكى رەنگاوپەنگدا دروستكراو، سوپكەيەك ناو بەرەو ناسمان بەرز دەبىتەو و، دەريژىتەو خوارەو و، پىشكەكانى بەسەر چىمەن و گول و رىحانەى جوان و نازەنندا پەخشان دەبن، سەيرانگاىەك فەتەك دەكاتەو. لەناو ئەو سەيرانگاىەدا چەند كەلەپەلەيەكى يارىيە مندالان لە شىوێيەكى دڵ كەشكەر و رەنگاوپەنگدا دامەزرەنارون، لەگەل نووسراودانىيەكى بچووكدا كە پىر لەو نووسراو و گۆزارانەى بۆ مندال بەكەلك دىن. بەرووى نووسراودانەكەيشەو رۆژنامەيەك هەلواسراو كە بەتايەتەى بۆ مندالانى ناوچەكە دەرهێنراو ناوى نراو: (مندالانى ئاكرى). بەسەر نووسراودانەكەيشەو رادىۆيەك بۆ مندالەكان دانراو. ئەگەر مندالت لەگەل خۆتدا هېتاو، بىننرە بۆ ئەو سەيرانگاىە تا لەلایەن مامۆستاي سەرهێرشتىيەكەرى سەيرانگاىەو پىي بەدرى يارى لەويدا بكات خۆيشت بەتەماشاكردنى ئەو مندالە جوانانە چاوت بگەشتىنەرەو، كە هەر لە گول دەكەن و، دەبزوون و يارى دەكەن و بەزمورزم و ئاھەنگ دەگىرن و، مەشق دەكەن و، وەرزش دەكەن و، لە شىوێيەكى پاك و بێگەرد و بى تاوانىيەشدا هەواى بەلى خۆيان دەدە. لەوانەو پىرشنكى خۆشەويستى و دلخۆشى و كامەرانى پەخشان دەبن، تۆيش دەتوانىت بەشەيتك لەو پىرشنگە بەرەكەو.

رۆژنامەى ئاكرى

چاوت لىيە لە (سەيرانگاى سەرا) دا، لەلای سەروويدا، تەختەيەكى چوارگۆشەى گەورە هەلواسراو؟ لەويدا سەندووقەيەكى بچووك بەتەختەكەو داکوتراو و، كليل و كۆتەيش كراو. لە ناوەرەستى سەندووقەكەدا درزىك هەلەكەندراو. لەو درزەو دانىشتوانى ناوچەى ئاكرى پىشنييازەكانيان لە بابەت چاكەردن و رىكخستنى كاروبارى ناوچەكەيانەو كە لەسەر قاقەزىيەك نووسىويانە دەخەنە ناو سەندووقەكەو. هەندىكيشيان لە بابەت گىروگرفتەكانى خۆيانەو ياخود لە بابەت ئەو زانىارىيانەو كە بەپىتوستان

دەزانن بیزانن، قاقەز فری دەدەنە ناو سنووقەکەو. لەسەر پرووی تەختە چوارگۆشەکەیش پۆژنامەپەک
 ھەلواسراوەکە ناوی نراوە (ناکری). ئەم پۆژنامەیە، لەلایەن (شارەوانیی ناکری)وە، ھەموو ھەفتەپەک
 جاریک و بەپەک دانەیش دەردەھێنرێ. مەبەسی شارەوانییش لەم پۆژنامەیە ئەمەپەکە دانیشستوانی
 ناوچە ناکری وریا بکاتەو و ئاراستەیشیان بکات بۆکەلکی گشتیی. جا لەو پۆژنامەیەدا ھەج
 پرستیک کرابێ لەلایەن دانیشستوانی شارەکەو لەلایەن دەستە نووسەراندەو وەرەم دەدرێشەو. بێجگە
 لەمە، لە پۆژنامەی ناکریدا، ھەروەھا دەنگوباسی ناوچە ناکری و قسە نەستەقەکانی رۆشنییرانی
 ناوچەکە، و چارەسەرکردنی گیرۆگرفتەکانی و، مێژووی جوولە ئاوەدانی و رۆشنییری و بازرگانی و
 کۆمەلایەتی و گەلیک بەبەتی تری ناوچەکە دەخوێنیتەو. (پروانە کتیی پەک لەم پۆژە، ل: ٤٩٥ -
 ٥٣٩) ١. ب.

یانە فەرمانبەرانی

تۆ ئێستا نەتوانیت پەکیک لە فەرمانبەرەکانی ھاوڕێت ببیت لەگەڵ خۆتدا و بچیتە ناو (یانە)
 فەرمانبەرانی ناکری)ی ھاوینەپەو، کە پەگجاری شەنگ و جوان و پازاوەپە، ھەروەک پھاوت پێدەگەوێ
 ئەندامانی یانەکە لە شێوەیکی زۆر شیریندا پیتشوازی ھەموو مێوانیک و ئاوارەپەک دەکەن. بێجگە
 لەو، یاری پاک و پێگەرد و، ساردەمەنی خۆش و، نووسراو و پۆژنامە و گۆفاری چاک و بەکەلک و،
 (ساز و ئاوازی پەسەند و گۆزانی بەجۆش)یش دەخەنە بەردەست پێیان رابوێرێ. ھەروەھا لەویدا
 جاروبار کۆری ھەلپەرکی و ساز و ئاواز و، زانست و وێژ و کۆمەلایەتییش، لەگەڵ و تارە ھەفتەپەکاندا
 دەبێت.

لە یانە فەرمانبەرانی ناکریدا، ئەقوومار ھەپە و، نەشەپوشق و، نەجوولە زۆنگ کاری. دیووشمی
 گشتیی ئەندامەکانی بریتیپە لە (خۆشەویستی) و (برایەتی) و (پەکسانی) و (پەلەپە گشتی) و
 ئاراستەکردنی دانیشستوانی ناوچەکە بۆ سەرپەرزی و پیتشکەوتن. تۆماری کردەو و کارەکانیشیان بەلگەپە
 بۆ راستیی قسەکەمان.

سەیرانگای سەری گری

دەتەوێت نانی شێوانت لە پێدەنگ و سەنگیی شەو و جوانی و شیرینیپەکەیدا بخۆیت؟ ھەر لە
 رێگاکی خۆتەو کە لیوێ ھاوویت، بگەرێتەرەو. ئینجا ھەلگەرێ بەلاپالی گەردەکا تا دەگەیتە
 (سەیرانگای سەری گری). ئەم سەیرانگای ھەر لە دورەو. دەبریسکیتەو. لەسەر ئەو گەردە دروست
 کراوە کە کەوتوتە ناوەراستی (شاری ناکری)وە. تۆزیک پشوو بەد. دوا ئەو چاری خۆت
 بگەشتنەرەو، بەتەماشاکردنی ئەو سوپە سەماکەرە پر بەزمە کە لە ناوەراستی ئەستێرکە جوان و
 پازاوەکەیدا ھەلەدەقوڵن و بەرز دەپیتەو بەرەو ئاسمان. بۆنی ئەو کزەبا بۆنخۆشە بکە کە لە گۆل و
 رێحانەکانی ناو سەیرانگاکەرە دیت. گرێ بگرە لەو ساز و ئاوازی نەرم و خۆشانە کە لە رادیۆکە
 سەیرانگاکەرە دیتە دەرەو. دوا ئەو تەماشای دەورپشتت بکە: شاخە بلندەکان و، باخ و پزە

ناوازه‌کان و، چراخانه رهنگاوره‌نگه‌کانی شاره چار به‌ستکاره‌که ببینه، که چۆن رازاوه‌ته‌وه. ئنجا له بیروباوه‌ره چاکه خوازه‌کانت و، ناواته نازه‌نبینه‌کانیشت خوشی بچیتزه، له ناوه‌ند ئه‌و بیده‌نگ و سه‌نگیه ناوازه‌یدا، تا کاتی نوستنت دیت.

سه‌یرانگای شیخ عه‌بدولعه‌زیز

پۆژی سییم ده‌توانیت بچیته (گه‌لی شیخ عه‌بدولعه‌زیز). ئه‌وتیش بریتییه له سه‌یرانگایه‌کی جوان، که پره له رەز و باخ و، کانیاوی سازگار و که‌پر و سابات، که چوارلای نارامگایه‌ی (شیخ عه‌بدولعه‌زیز)ی کوپی (شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی)یان رازاندۆته‌وه، تۆ ده‌توانیت هه‌تا ئیوارێ به‌خۆت و خیتزانته‌وه له‌ویدا پشوو بدیت و، سه‌روتتکی ته‌راو به‌خۆتان بیه‌خشیت. چونکه تۆ له‌ویدا بیتجگه له چیتزکه‌ی خواردن و مه‌له‌کردن و سه‌روت به‌خۆدان و ته‌ماشاکردنی چار ئه‌ندازانی جوان، چیتزکه‌یه‌کی گیانییش ده‌کیت، له‌و هاوینه‌هه‌واره شه‌نگوشۆخه‌دا، له‌به‌رده‌م گیانه پاکه چاکه‌که‌ی ئه‌و (شیخه گه‌وره)یه‌دا.

ئه‌و سه‌یرانگایانه‌ی له‌مه‌وپیش ناوم بردن هه‌موویان گشت لایی بوون. به‌لام ئیستاکه تۆ ده‌توانیت خوشی له‌ بینینی ئه‌و سه‌یرانگایه تایه‌تیانه‌یش ببینیت که گه‌وره پیاوانی شاره‌که و پۆشنیه‌ره‌کانی هه‌یانه.

پتویست به‌وه ناکات خاوه‌نی ئه‌و سه‌یرانگایانه بناسیت. چونکه ئه‌و پیاوه ناسراوانه، له‌واهنه، به‌ناسینی هه‌موو که‌سیکی گه‌شوگوزار کار و، هه‌موو پیزی لی بگرن و، میوانداری بکه‌ن. که سه‌رنجیان لی ده‌ده‌یت، به‌ته‌نیشته‌ ره‌وشت و خووه پلنده‌کانیاوه‌وه، کرداره شیرینه‌کانیاوه‌وه، خاوه‌نی چیتزکه‌یه‌کی بلیمه‌تی و راست و دروست له‌ دامه‌زاندنی سه‌یرانگا‌کانیا‌ندا و پتک‌خستیان و رازاندنه‌وه‌یاند.

هه‌روه‌ها هه‌ر کام‌تکیان بگرت ئه‌وه‌نده لیته‌اتوویی و زیره‌کیی و پۆشنیه‌ری له‌باردا هه‌یه، که ده‌توانیت هه‌موو جو‌ره گفتوگۆیه‌ک و هه‌موو لێدوانی باه‌تتکی به‌که‌لک و خوش پتیکه‌ش به‌میوانه‌کانی خۆی بکات. که سه‌رنج ده‌ده‌یت هه‌موو ناگایان له پتویستیه گشتیه‌یه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌مان و گیروگرفته‌کامان هه‌یه، له‌گه‌ڵ شتیه‌ی چاره‌سه‌رکردنیان. ئه‌وه‌نده‌یشیان له‌باردا هه‌یه که به‌هه‌موو کولی دلیانه‌وه نازایانه و چالا‌کانه و چاکه‌خوازانه یارمه‌تی ئه‌و که‌سانه بده‌ن که به‌که‌لکی نیشتمان و نه‌ته‌وه‌که‌یان دین. ئه‌و پیاوانه له‌راستیدا هه‌ل‌بژاردی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆیان و جیتی شانازیان. ئه‌و که‌له پیاوانه‌م وا هاته پتیش چاو که به‌راستی یاریده‌ی شاره‌وانیه‌که و جینشینه‌یه‌که‌ی خۆیان دا له پتیکه‌شکردنی راه‌دا بۆ ناوچه‌که‌یان، به‌تایبه‌تی بۆ شاری (ناکرێ)، که زۆر خوشیان ده‌وێ. ئه‌وانه زۆر ره‌نجیان دا و سامانی خۆیان به‌ختکرد و، یاره‌یده‌یان دا له‌پتینا و پتیکه‌وتنی ناوچه‌که‌دا. زۆری ئه‌م سه‌یرانگایه گشتیانه و ئه‌م شه‌قامانه و ئه‌م پتویستیه گشتیانه، به‌سایه‌ی یارمه‌تی و خۆبه‌ختکردنی ئه‌و پیاوانه‌وه پتیکه‌اتوون.

بهره‌نگاری نه‌خوینده‌واری

یەکیەک لەو هاریکاریانە (بهره‌نگاری کردنی نه‌خوینده‌واری)یە که لەلایەن سێ لاوی خوینده‌واری ناگریتییه‌وه جێبه‌جێ ده‌کری. وەرە لەگەڵدا بۆ خویندن‌گاکەیان. تەماشاکە ئەو لاوانە چۆن هەموو شەویەک دینه‌ئەوی و بەخۆزایی بەدانیشتوانی شارە‌که‌ی خۆیان ده‌خوین، بێ ئەمە‌ی خەمی سەر‌وت و کات و فرمان و کە‌لک و چاکە‌ی خۆیان بخۆن! لە راستیدا، خودا راستیان بۆ بگات، کردە‌وه‌که‌یان لە کردە‌وه‌ی پیاوچاکان و خودا‌پەرستان ده‌کات. لە یارمە‌تییه‌که‌یاندا مە‌ردا‌یه‌تی و مە‌رو‌فایه‌تییه‌کی گە‌وره‌ ده‌رده‌که‌ویت. کە‌م کە‌س هەن شتی وە‌ها بخە‌نه‌ ئە‌ستۆ‌ی خۆیان. سوپاس بۆ خودا، لە شارە‌ خو‌شه‌وسته‌که‌ی (ناگریتی)دا زۆری وەک ئە‌وان هەن. لە زۆریه‌ی چینه‌کانی نه‌ته‌وه و ده‌سگاکانی میریدا، زۆر کە‌س لەو جۆره‌ پیاوانه‌ هەن، که‌ هەر بە‌چه‌شنی ئە‌و سێ لاوه، راژه‌ گشتیه‌یه‌کان بۆ ناوچه‌ی ناگریتی پێشکە‌ش ده‌کە‌ن. لە راستیدا هەر کار و فرمانێک لە سالانی (١٩٥٠) و (١٩٥١)دا جێبه‌جێ کران، وەک وشک‌کردنه‌وه‌ی فرمێسکی هه‌ژاران و لیقه‌مو‌وان و بێچاران و، دۆزینه‌وه‌ی کار و فرمان بۆ بێکاران و، گە‌شه‌کردن بە‌زانست و هونەر و پیشه‌سازی و، ناوه‌دان‌کردنه‌وه و پێک‌خستن و را‌زان‌دنه‌وه‌ی شارە‌که‌و ناوچه‌که‌، ئە‌وانه‌ هە‌موویان یان بە‌شی زۆریان بە‌سایه‌ی یارمە‌تییه‌ی ئە‌و پیاوه‌ چاکانه‌وه پێک‌هاتون. بێگومان ئە‌وانه‌ راژه‌ی چاکیان پێشکە‌شی نیشتمان‌ه‌که‌ی خۆیان کرد‌وه. هه‌روه‌ها بێگومانیشم لە‌وه‌ که‌ خودای مە‌زن پاداشی چاکیان ده‌دات‌وه.

سەیرانگاکانی تری ناوچه‌که‌

نە‌که‌یت وە‌رس ببیت لە‌وه‌ی که‌ لە‌ هاوینه‌هه‌وارە‌کانی شاری ناگریتدا ماوێته‌وه. چونکه‌ هێشتا ماوته‌ چە‌ند گوند و چە‌ند هاوینه‌هه‌واریکی تریش لە‌ ده‌وری ناگریتی بێ‌نییت و بە‌خۆشی تێیاندا رابوو‌تریت. هه‌روه‌ها چە‌ند کە‌سانێکی خاوه‌ن پزیشک ماوه‌ لە‌ ناوچه‌که‌دا بیا‌نبینییت که‌ ناسیقێ پێیان دڵ‌خۆش ده‌بیت. بێ‌جگه‌ لە‌وانه‌ گە‌لیک با‌هه‌تانی تریش هەن ده‌توانیت پێیان رابوو‌تریت. پێت خۆشه‌ به‌سواری بگه‌ریت، یان به‌سه‌ر شاخ‌دا هه‌ل بگه‌ریت؟... هه‌ز ده‌که‌یت راوه‌ بال‌دار یاخود راوه‌ ماسی بکه‌یت؟ ئاره‌زووی بێ‌نیی کۆنه‌ شو‌ینه‌وار ده‌که‌یت، یان ده‌ته‌وی دار‌وده‌خت و گژوگی‌ا و گولی سە‌یر سە‌یر بدۆزیت‌وه؟... ئە‌ی دلت ناچێ به‌بێ‌نیی په‌رستگاکان ئارام‌گا پی‌روژه‌کاندا؟... لە‌وانه‌ هەر کامێکیان‌ت ده‌وی بێ‌بێ‌نییت ده‌توانیت به‌ناسانی بۆی بجیت. ده‌توانیت بجیت بۆ سە‌ر شاخه‌کانی (ناگریتی) و (پێرس) و (هاوینه‌هه‌واری سە‌ری سادە) و، گونده‌کانی (بجیل) و (که‌لاتی) و (شو‌ش) و (سە‌رده‌ریان) و (گوندک) و (گە‌لی سو‌ولی) و (ده‌ق‌ری) و (زق‌راث) و (سو‌سناوا) و، رووباره‌کانی (زتی گه‌وره) و (خازر). ده‌توانیت بۆ ئە‌م هە‌موو شو‌نانه‌ بڕۆیت، که‌ نزیک‌ن یان به‌ئوتۆ‌مۆبیل یان به‌سواری ئە‌سپ، یان به‌ی. ده‌توانیت راباردنیکی خۆشی بێ‌گه‌ردیان تێدا رابوو‌تریت و کە‌لک‌یش‌ت بێ‌ بگات. ده‌توانیت هەر ئە‌و پۆژه‌ یاخود پۆژی دوایی بگه‌ریت‌وه ناگریتی.

کۆمەلەبەتیی ناوچەیی ئاکرێ

دەلاری و ژن و میزدیی

بەزۆری، لە ناوچەیی ئاکرێدا، ژنەتێنان لەسەر بنچینەیهکی خۆشەویستی دوولایی دادەمەزرێ لە ناوەند کۆم و کچدا، کە هەردوو لایان سەر بەستی خۆیان بەکار دەهێنن لە کاتی ماره کردندا. بەلام خۆیان حەز لەوە دەکەن کە کۆم و کچ خەمی یەکتەری. ئەمەیش ژیری تێدا یە، بۆ ئەمە دانراوە کە لە لایە کەوێ خەمەبەتیی بپارێزێ، لە لایەکی تریشەوە مافی خێزان یاخود هۆز و تیرە بپارێزێ لە دەستکاری بێگانە لە زەوی و خانوو و دووکان و سامانی یەکتیک لە ژن و میترە کە، کاتێک کە دەمێ یاخود لەناو دەچن. نەبونی پەچە و بالا پۆشیش لەنارادا، لەگەڵ تێکەڵبوونی بێ گەرد لە ناوەند هەردوو پەگەزدا، کە بەبۆنەیی هەروەزی کشتوکال و دارپەین و ئاھەنگەکانەو پێک دێت، ئەو هەلە دەست کۆم و کچ دەخەن کە یەکتەری بێن و بناسن و دلی خۆشیان بۆ یەکتەری بکەنەو بۆ ئەمەیی بێنە هاوسەری یەکتەری.

کچ فراندن

ئەگەر کۆم و کچە کە هەستیان کرد باوک و دایکیان ناھێلن ژن و میترەییە کەیان سەر بگرێ، هەردووکیان خۆیان دەریاز دەکەن بۆ لایەکی زانراو و، کە سایەتییەکی بەرێزی ناسراو، لای ئەو یەکتەری ماره دەکەن بێ ئەمەیی پێش ماره کردنە کە کارێکی وایان کردبێ کە فەری بەسەر داوێنپەسی و بێ ئاھوویبەو هەبێ. لە ناوچەیی ئاکرێ فراندن بریتییە لە شۆرشێک دژی دەسلەتاتی ئاھەمەواری باوک و دایک کە دەیانەوێ ئەو دلداریبە پاک و بێ گەردەیی لەناو^(١) ئەو کۆم و کچەدا پەیدا بۆ لەناوی بێن، کە لە راستیدا لە ناستی یاسای سروشتی و یاسای خوداییدا هەلە دەگەڕێنەو. چونکە ئەو کچ فراندنە داوێنپەسی و بەدخوویی تێدا روونادات. ئەم جۆرە دەستکاری کردنەیش لە ئەقینی هەردوو دلداردا، لەناو خێزانە دەوڵەمەندەکان و دەسلەتدارە لووت بەرزەکاندا روودەدات. چونکە ئەو باوک و دایکەن بەدوای دلخۆشی و کەلکی ئاھوختەیی خۆیاندا دەگەڕێن، ئەک دلخۆشی و کەلکی پۆلەکانیان. ئەوەندە هەبێ ئەم جۆرە دەستکاری کردنە بەسایەیی خوداوە لە ناوچەیی ئاکرێدا کەم روودەدات.

یاسای دلداری پیرۆزە

لێرەدا ژنەتێنان زوو جێبەجێ دەکێ. ئەمەیشدا زۆرێک هەبێ، بۆ ئەمەیی کچ و کۆم لە داوێنپەسی دوور بخرێنەو. ژنەتێنانیش، لەناو چینی دەوڵەمەندان و دەسلەتداراندا نەبێ، زۆری تی ناچن. هۆی ئەمەیش ئەوێ دەوڵەمەندەکان و دەسلەتدارەکان بەدوای مایە و سایە و پایەدا دەگەڕێن، بەدوای بابەتی گیانیاندا ناگەڕێن. لەبەر ئەوە، ژبانی ژن و میترەیی لەناو ئەم جۆرە چێندە، زۆری پێ ناچن تێک دەچن و، شەڕ و شۆڕ و خۆپنشت و سەرگەردانی لێ پەیدا دەبێ. ئەمەیش سزاپە کە، لە لایەن سروشتەو ئاراستەیی ئەو کەسانە دەکێ، کە پێز لە یاساکانی ناگرن، کە یەکتەری لەو یاسایانە و لەسەر و هەموویانەو،

(١) راستەر (لە نێوان).

(ياساسى دلدارى) يە. چونكى (دلدارى) دەسلەتتىكى وای ھەيە، كە كەس ناتوانى بەرەنگارى بىكات. ياساكەيشى ھەموو دەم سەردەگىرى و سەردەگەوى بەسەر ئەو كەسانەدا كە دەيانەوى بەرەستى بىكەن. بەلام خۆشەختانە لەم ناوچەيەدا، زۆرىەى دانىشتوان رېز لە ياسا پېرۆزەكەى دلدارى دەگرن، سا لەبەر ئەمەيە كە زۆرىەى ئەو خېزانانەى لە ناوچەكەدا پەيدا دەبن و، پېتك دېن، پەيوەندىيان بەيەكتەرەو بەھىزە و، بېنچىنەيان پتەو و، بەروويەكى خۆش و سنگىكى فراوانىشەو بەرەنگارى ھەموو كارەساتىكى ناھەموار و سەرگەردانى دەكەن لە ژياناندا.

لېرەدا سىروشت كارى كەردۆتە سەر دلدارى و جوانى

رەنگە جوانى سىروشتى ناوچەكە و، سازگارى ئاو و بايەكەى و، ژيانە سىروشتىيە پر تەندروستىيەكەى، كە پرە لە ھەرزى و، خۆدانە بەر پۆژ و، باى پاك و، خواردنى خۆرشتى ساكار و بەكەلك، بووبنە خۆتەندىگايەكى ھەرە چاك كە كورن و كچان پابەيتن بەخۆشەوستى و دلدارىيەكى پاك و بېتگەردەو. لام واپە ھەر لەبەر ئەم خۆشەوستىيە پاك و پېرۆزەيشە كە نەتەوہى كورد لە ناوچەى ئاكرېدا، لە پرووى كۆمەلايەتى و، تەندروستى و، پەوشت و خوروى باشەو. بەھىز و ھەرەتەوہ دەوى. منىش بەم بۆنەيەو دەلېم: كە سىروشتە جوانەكەى ناوچەى ئاكرې، كەسانى جوانى لېرەدا دروست كەردوہ، چ ژن بن چ پياو. لە راستيدا جوانى ئاھرەتى كورد لەم ناوچەيەدا، جوانىيەكى سىروشتىيە، پتۆستى بەسورواو و سپياو و، كوتانى دەم و چا و، رەنگەردن و نەخش و نىگار نىيە. خۆشلىشى پتۆست نىيە. ئەمەيش پاداشتى سىروشتە، خودا بەو كەسانەى دەبەخشى كە رېز لە ياساكاني دەگرن.

پايەى كەيبانوو

ژن بەناوى كورى ھەرە گەورەيەو بەنگ دەكرى. جەلەوى مالى راگرتن و، رازاندەوہى و، بەرپۆەردنى، بەدەست خۆيەوہيە. خۆى كەيبانوى مالى. جا چونكە ژن بۆ خېزانەكە، خۆى لە پياو زۆرتر دەرەنجىتتى و، لە ھەموو كەستىكەش زۆرتر ياريدەى مېردەكەى خۆى دەدات لە پېتگەياندنى بەرھەم و دەرامەتدا، بىن گومان شايستەى خۆى لە مېردەكەيەو پتۆزى دەست دەكەوئ. ژن لە راستيدا كۆلەكەى مالى و، جىتى شانازى خېزانە كە پتۆيە بىكات. چونكە ئەو بېتجگە لە فەرمانەكانى مالىوہى، ھەك پەرورەدەكردنى مندال و، ئامادەكردنى چىشت و خۆرشت و، مالى راگرتن و، خېزان بەرپۆەردن و، مېوان بەرپۆەردن، ھارىكارى مېردەكەى خۆشى دەكات لە فەرمانكردن و نان پەيداكرندا. تەنانەت ھى وايان تېدايە، ھەك ئاھرەتە سورچى و ھەركىيە كۆچەرەكان، بەزەبرى كوتەك و چەكى كوشندەيش ھەك پياوان، خېزان و مالى لە دوژمن دەپارتۆزى. جا لەبەر ئەم ھۆيانەيە كە ژنانى ئەم ناوچەيە مافى خۆيان دەست كەوتوہ و، سەرەستىيان چنگ كەوتوہ و، نازايانە و سەرەستانە دەجووئيتنەو. ھەرەوھا شان بەشانى مېردەكانيان لە كاروبارى خېزان و مالىكانياندا بېرواوەرى خۆيان دەردەبەرن و پتۆزىيان لىن دەگيرئ.

گەلېك جار كە سەرنجىم لە ژيانى ئاھرەتەتاني ئەم ناوچەيە دەدا، بۆيان خەمبار دەبووم. چونكە كەيبانوى بەسەزمان لە گوندەكانى ناوچەكەدا بەھۆى ئەو كار و فەرمانە زۆرانەيانەو كە دەيكەن، ھېچ كاتىكيان بۆ نامېتتەوہ كە سەرەوتى تېدا بەدن و بىحەستىنەو. ئەم بارەيش دەبېتتە ھۆى ئەوہى كە بەشتىكى زۆر لە

جوانی و تەندروستی خۆیان زوو بەزوو، لە پاش شووکردن، لە دەست بچن. کەواتە چینی خۆتەندەواران پێویستە لەسەریان چاودەیری ژنەکانیان بکەن و، دلیان رابگرن و، چەندیان لە دەست دێ خەمی خۆشگۆزەرائی و کامەرائی و سەرەرزاییان بخۆن، تا تۆلەی ئەو رەنج و خۆبەختکردنەیان بۆ بکەنەوه. هەر لەبەر ئەم ھۆیانەیشە کە گەلیک ژن ھەم گۆی نەدەنە ئەوێ مێردەکانیان ژنی تر بھێتن. چونکە بەھۆی ئەو ژنە تازانەوه ھەندێک چەوسانەوه وماندویتییان لە کۆل دەبێتەوه. تەنانت ھەندێک ژنی وایش ھەن کە مێردەکانیان نامێن ھیچ باکیان نییە. چونکە توانایی ئەوێان ھەیە بەرەنجی شانی خۆیان و بەپیشەیی سەرەرزانە نانی خۆیان و مندالەکانیان پەیدا بکەن و مندالەکانیشیان بەباشی پەرورەدە بکەن. ھی وایشیان تێدا ھەیە کە بوون بەبێوژن، جارتیکی تر شوو ناکەنەوه، ھەر لەبەر ئەوێ چاکەیی مێردە مردووەکانیان پەدەنەوه.

ناپاکی ژن و مێردی

ناپاکی ژن و مێردی، یاخود داوێنپەسی، ئەوەندە نەماوە بۆیە یەجگار کەمە، یاخود ھەر نییە لەم ناوچەیدەدا. چونکە نەرێتی نەتەوێ کورد، لێرەدا وەھایە، کە ژن و پیاوی داوێنپەس ھەردووکیان بکۆژێن. لەبەر ئەوە ئافەرەتی داوێنپەس ناتوانێ لە ناوچەکەدا بچێتەوه. پیاوی داوێنپەسی بەچاویکی سووکەوه سەیری دەکۆی، ناوی بەخراپ دەبەن و کەنەفتیشی دەکەن، پێشیدا راناپەرموون ھیچ کارتێکی بێن بێسێرن.

پایەیی مێرد

مێرد سەرۆکی خێزانە و ھەرچی بێت ئەندامانی خێزان بەقسەیی دەکەن. ژنی و مندالەکانی و ئەندامەکانی خێزانەکە، ھەموویان لە کار و فەرمانەکانیدا یارمەتی دەدەن و، ھەر رۆژێکیشی پێویست بێ بۆ ھەلسوڤاندنی کاروباری مالاکە پێشکەشی دەکەن. بەلام کە ھاتوو لایدا لە بەجی ھێنای پێویستی سەرشاری بەرامبەر خێزانەکە، خێزانەکە لێی ھەلەدەگەڕێنەوه و بەگۆتی ناکەن.

ژنەکەیش و مێردەکەیش ھەردووکیان بەزۆری مندالەکانیانەوه شانازی دەکەن، بەتایبەتی بەکۆرەکانیانەوه. ھەردوولاشیان بەو زۆر شادمان دەبن کە مندالەکانیان تا دواڤۆزی ژانیان لە مالاکەدا لێیاندا بچێنەوه، تەنانت لە پاش ژنەکانیشیان و مندالەکانیشیان بەویشەوه کە ھاوبەشیان بێ لە نان پەیداکردن و دەرامەتدا و، لە چێژکەیی ئەو دەسکەوتانەدا. ئەمەیش سەبارەت بەوێ کە دەیانەوێ لە رووی ئابوورییەوه کەلکی خۆیان بھاریزن و، ھۆگری خێزانیشیان وەک خۆی بچێنەوه، لەگەڵ پایەیی خێزانیدا.

ھۆز

چۆنیتی دروستبوونی ھۆز لە تیرە و خێل و دەستەمال کە ئەمانیش ھەریەکەیان لە خێزانەکان پێک دێن، باوەتێکی زانراو و ئاشکرایە، پێویست ناکات لێی بدۆم. بەلام پەيوەندی تاکەکانی ھۆزەکە، بەسەرۆکی ھۆزەکەوه و، ھەردووکیان بەھۆزەکە خۆبەو بەگشتی، بەپێویستی دەزانم لێیان بدۆم.

تاکه‌کانی هۆز و سەرۆکی هۆز

چونکه نهو کاره گه‌وره و گرنگانه‌ی به‌کوتیخادی یاخود به‌سه‌ره‌کی تیره، یان به‌سه‌ره‌ۆکی خێل چاره‌سه‌ره ناکرێن، تاکه‌کانی هۆز به‌ناچاری ده‌چنه‌ لای سه‌ره‌ۆکی هۆز چاره‌سه‌ریان بکات. نه‌میش یان په‌وشت و نه‌ریتی هۆز له‌ چاره‌سه‌رکردنیاندا به‌کارده‌هێنیت، یاخود یاسا‌کانی ئاین به‌کارده‌هێنیت، هه‌رچی کیشه‌ی سه‌ره‌ۆک خۆیه‌تی و، به‌په‌وه‌ندی به‌هۆه‌ندی خۆیه‌وه‌ هه‌یه، یاخود به‌ناپه‌وو و ژیا‌نبه‌وه، سه‌ره‌ۆک له‌ چاره‌سه‌رکردنیدا خۆی به‌هیچ په‌وشت و نه‌ریتیکی هۆزه‌کییه‌وه، یاخود به‌یاسا‌کانی ئاینه‌وه‌ نابه‌ستیه‌وه، نه‌ له‌گه‌ل تاک و ته‌رایانی خێزانی خۆیدا، نه‌ له‌گه‌ل خزمانیدا، نه‌ له‌گه‌ل تاکه‌کانی هۆزه‌که‌یدا، نه‌ له‌گه‌ل که‌سانی تردا. چونکه‌ تۆله‌سه‌ندنه‌وه، که‌ خۆیه‌رسی و خۆیه‌سندی و خۆن‌اندن پالی پیتوه‌ ده‌نێن بێته‌ کایه‌وه، له‌لای نه‌و جو‌ره‌ سه‌ره‌ک هۆزانه، تاکه‌ یاسایه‌کی کاربگه‌ره و به‌کارده‌هێنری نه‌گه‌ر هێزێکی گه‌وره له‌ به‌رامبه‌ریاندا نه‌ه‌ستی، ده‌سته‌به‌رداری نابن. جا لێهه‌یه‌ که‌ ده‌ستدریژی و ده‌سته‌شاندن و زۆرداری رووده‌ده‌ن. له‌مانه‌یشه‌وه‌یه‌ که‌ مالتوێزانی و سه‌رگه‌ردانی توشی سه‌ره‌ک هۆزه‌که‌ و هۆزه‌که‌ی دێن. داخه‌که‌م سه‌ره‌ک هۆز و که‌م هۆز هه‌ن، که‌ له‌م جو‌ره‌ باره‌ ناهه‌م‌واره‌ پر ئازارانه‌ پزگاریان بێ...! له‌ راستیدا پاستیان گوتوه‌: «ده‌سه‌لاتداری پیاو تێک ده‌دات. ده‌سه‌لاتداری به‌ره‌للایش تێکدانیکی به‌ره‌للا توشی خاوه‌نی ده‌کات!» هه‌رچی سه‌ره‌ک هۆزه‌کانن، ده‌سه‌لاته‌کانیان یه‌جگار فراوانن، بگه‌ر نه‌ه‌نده‌یان نه‌ماوه‌ بگه‌نه‌ ده‌سه‌لاتی خۆنگاره‌ زۆرداره‌کانی سه‌رده‌مانی کۆن. نه‌وانه‌ له‌ناو هۆزه‌کانی خۆیاندا به‌ریتن له‌ سه‌ره‌ۆکی فه‌رمانه‌ه‌واییه‌کی سه‌روشتی. نه‌گه‌ر هێزێکی گه‌وره‌ پێگایان لێ نه‌گریت و لێی نه‌ترسێن، باکیان نییه‌ له‌ که‌س، هه‌رچی ئاره‌زوو بکه‌ن و له‌ ده‌ستیان بێت ده‌یکه‌ن. به‌لام خۆداوهرستان زۆر جار نه‌و هێزه‌ گه‌وره‌یه‌یان دێته‌ به‌رامبه‌ر، وه‌ک هۆزێکی وا که‌ به‌ره‌ره‌کانییان بکات، یاخود فه‌رمانه‌ه‌واییه‌که‌ که‌ به‌دوای دا‌په‌روه‌ریدا بگه‌ریت، یاخود کۆمه‌لتیک که‌ له‌ناو هۆزه‌که‌ خۆیدا په‌یدا به‌وێ و به‌هێز و هه‌ره‌ته‌وه به‌ره‌نگاری بکات له‌سه‌ر زۆر و سه‌مه‌ه‌کانی. سه‌ره‌ک هۆزه‌کان باج له‌ تاکه‌کانی هۆزه‌کانی خۆیان ده‌ستێن، چ له‌ به‌ره‌می سه‌روشتی بێ، چ له‌ به‌ره‌می کشتو‌کال بێ، چ له‌ به‌ره‌می گیانه‌به‌ران بێ. ته‌نانه‌ت که‌ نه‌و تاکانه‌ ژنیش به‌هێن یان سه‌کالایان بیه‌نه‌ به‌ر بۆ به‌رینه‌وه‌ی کیشه‌کانیان، باجیان لێ ده‌ستێن. سه‌ره‌ۆکی وه‌هام دیوه‌ که‌ لادییه‌کانی ژێرده‌ستی که‌ به‌ریتن له‌ هۆزه‌که‌ی خۆی و کرێکارییان کردبێ بۆ میری سه‌رانه‌ی له‌ کرێکاره‌کان سه‌ندوه‌!... بێجگه‌ له‌وه‌ و له‌ بێگاریش سه‌ره‌ۆکه‌کان تاکه‌کانی هۆزه‌که‌ی خۆیان ناچار ده‌که‌ن چه‌کی کوشنده‌ بکه‌ن، بۆ پاراستنی هۆزه‌که‌ و پاراستنی خۆیان. جاری وایش هه‌یه به‌زۆر بێگاریان پێ ده‌که‌ن، له‌ دا‌ربه‌ین و کشتو‌کال و گواسته‌وه‌دا. هه‌ر که‌سیک له‌ هۆزه‌که‌ لێیان یاخی بێت، به‌پیتی پله‌ی یاخی‌بونه‌که‌ی به‌ریشم و تو‌په‌ری سه‌ره‌ۆکه‌ی ده‌که‌وێ، سا یان سه‌ره‌زنشت ده‌کرێ یان لێی ده‌درێ. یان جه‌ریه‌ ده‌کرێ، یان ده‌کوژرێ.

جا سه‌ره‌ۆکه‌کانی هۆزه‌کانی (زێباری، هه‌رکی، گیژ و سورچی) به‌م شێوه‌ و ده‌ستوره‌وه، به‌رپه‌وه‌ ده‌چن.

لښ پر سيندوه له سره ډک هوز

بېلام نه گهر سهره هوز ته له لايمن فرمانه واييښه کي به هينزي دادپهروهوه چوند و چووني له گهلدا بکړي، بڼ گومان دهسه لاتکه کي کز دهبي و، ټوله سندنه وه کانيشي به نه پتني جتيه جتي دهکرتن. نو ویش به پتني رڼو رفتار دهکات و، له گهل فرمانه وایيډا گوزهران دهکات، به ندرمييه کيشه وه داواي يارمدي و هره وه له هوز ته کي خوي دهکات. نه مديش پتيويسته بگوتري، که تاکه کاني هوز ته که سره ډکه کي خويان دي دادپهروه و دلستوز و خاوهن به زه يييه له گهل ياندا، نه وانيش فرمانه کاني به جتي دههين و، گهل کي پت دهگه پتني و، دلستوزيشي له گهلدا دهنيښ. ته نانهت له چاره سرکردني کاروباره کاني شياندا بولاي نو دهچن، نهک بولاي ميری. چونکه هوز ته که نو به سره ډکي فرمانه وایيښه سروشتييه کي خويان دادهنيښ، که له باريدا هدي کار و فرمانيان زوو جتيه جتي بکات و، کيشه يان زوو بېرپتنيسته وه و، به ناساني ته وایيان بکات و، ساکارانه و به نه رکيکي زور کهم رايان بېرپتني. به لاي نه وانه وه، بول چاره سرکردني گپوگرفت و کيشه کانيان، نو سره ډک هوزي خويان چاکتره له فرمانه کاني فرمانه وایي، که کات و سامان و په مخيکي زوريان پت بهخت دهکن، که نه وانه يش له وزی نه واندان نين پتيان هلبسن.

بېلام نه گهر سهره هوز ته که، بهرامبر هوز ته کي خوي فرماني سرشاني خوي به جتي نه هينا، هوز ته که هر هديکي دهست بکوي، لتي ياخي دهبي و، روو دهکاته سهره هوزيکي تر که کار و کرده وه و رهوش و خوي سره ډکه نه به کار به پتنيست. جا نه گهر له هردوولا په نجهرو و به شي برابوون له دادپهروه و، نيتر روو دهکته فرمانه وایي و نو له جتي سهره هوزي خويان دادهنيښ. جا ليتره دا که پتيويسته بلتيښ: نه گهر فرمانه وایيښه کي دادپهروه و به هينز له نارادايي و، چنده دادگاييکي و ايش داچه زريترئ که کاروباري نه ته وه زوو رايه پتني و، نه رکيان زور نه پت به سر خاوهن سکالا کانه وه و، بايه خيش زور بدن به که لک و چاکي هه موو هاو نيشتمانتيک، هيچ هوزيک په نا ناپاته به سره هوز تا پرېنه وې کاروباري خوي پت بسپيري و به نده پتني بکات.

فرمانه کاني سهره ډک هوز

سهره ډک هوز له سهردي مافه کاني تاکه کاني هوز ته کي خوي و هوز ته کي خوي به گشتي، له زوروسته مې ناوخو و دهره وه بپاريږي. بېلام نه وه له نه ستويډا نيه که خمي پتيشکوتني هوز ته کي خوي بخوات، له رووي نابوري و کشتوکال و خوينده واري و تندرستي و ناوه دانيسه وه. هره وه سهره ډک هوز له سهردي، له کاروباي گرنگدا که په پوهندي به گشت هوز ته که يوه هدي، وهک شهروشوي و، هوار گوتزانده و، نواندي ملکه چي بول فرمانه وایي، ياخوډ ياخي سوون له فرمانه وایي، رايوژ به که له پياوه کاني هوز ته کي خوي بکات. هر چي هوز ته که يه که سهره ډک هوز فرماني دهرکرد، به جتي دههيني، به رپه رچي نادانه وه، به مديرتي نو فرمانه مديرتي و زيان بول هوز ته که تيډا نه پت. بېلام له کاروباري تاسايډا، سهره ډک هوز، پرس به کهس ناکات، هر چي به کي گوت هوز ته که بولي جتيه جتي دهکات.

کټولی تاکه‌کان

نه‌ګر تماشای باری تاکه‌کان بکه‌ین که لم شتویه‌دا ګوزه‌ران ده‌کن له خدم و خه‌فت به‌ولاره هیچی ترمان بۆ نامینیتته‌وه. چونکه‌ ټو لم‌ژیر چنگی فرمانره‌واییه‌کی ناو فرمانره‌واییه‌کدایه!... بۆ هردوو فرمانره‌واییه‌کیش، له ره‌نجی شانی خوی و ناوړه‌ګی ناوچه‌وانی خوی، پاره‌ده‌ده‌یتنی و به‌ناوی باج و سهرانه و بیت‌ګاره وه پیتشک‌ش ده‌کا! جا هه‌تا تاکه‌کانی هۆزه‌کان له رووی تابووریه‌وه، لم باره‌ ناهه‌مواره‌داین و پرووکه‌نه‌کزی، هم‌ژاری و برسیستی بیان‌ګه‌زن و، نه‌خو‌شی تووشیان بیتی و، نه‌خو‌تنده‌واری سهریان لڼ تیک بدات و، هیچ که‌سیکیش فرایان نه‌ک‌وئ لم‌کزی و نه‌بوونی و بیتی ده‌سه‌لاتی و چاره‌ه‌شیه‌ رزگاریان بکات... واته‌ هه‌تا هۆزه‌کان لم شتویه‌دا بژین و ګوزه‌ران بکه‌ن، ټوه هیچ ګومانی تیتدا ناب، که ټو هۆزانه‌ ده‌نه‌ نیچیری ټو (فرمانره‌وایی و ده‌سته و کومه‌لانه‌) ی ده‌یانه‌وئ نازاری (فرمانره‌وایی و نه‌توه) بدن و زیانیان بیتی بکه‌یتن!...

چاره‌سهرکردنی باری لادیکان

ده‌ترسم له بابت لام دایی. به‌لام بیان‌ووم ټوه‌یه که تکا له پیتشکه‌وتنخوازه‌ مه‌رده‌کان بکه‌م و، بلتیم: کات به‌یه‌یه‌وه نه‌ماوه؛ پتو‌سته راستکردنه‌وی باری ګوزه‌رانی لادیکانی ناوچه‌ی ناکړی و هه‌موو ناوچه‌یه‌کی تر بخړینه‌ پیتش هه‌موو راستکردنه‌ویه‌کی تره‌وه. چونکه‌ راستکردنه‌وی باری لادیکان به‌بنجینه‌ی هه‌موو راستکردنه‌ویه‌کی تر داده‌نری، که له‌لایم ده‌وله‌توه ده‌یت بکړی. له دلی دلس‌و‌زانی ګه‌له‌که‌ماندا تو‌زیک نارام نه‌ماوه، تا له‌مه‌ ژورتر چاوهر‌وانی راستکردنه‌وه و چاکه‌خو‌زی بن!... راستکردنه‌وی بار و چاکه‌کاری، ده‌یت له نیست‌اوه ده‌ست پت بکړیت!... نه‌ګر ده‌ستیش پت کرا، ده‌یت له پیتش هه‌موو شو‌تیتکدا و، هه‌موو شتیتکدا له لادیته ده‌ست پت بکړی!...

تاکه‌کانی هۆز فرمانره‌واییه‌کی به‌هیزی دادپه‌روه‌ریان ده‌وئ

له‌مه‌و‌پیتش چهند جارتیک ګوتم: نه‌ت‌وه‌ی کورد له ناکړتدا پر به‌دل چاوهر‌وانی فرمانره‌واییه‌کی به‌هیز و دادپه‌روه‌ر و خاوه‌ن به‌زه‌یین، که خدمی پیتشکه‌وتنیان بخوات و بایه‌خیان پت بدات. نیستاکه‌یش وام پت خو‌شه‌ بلتیم: تاکه‌کانی هۆزه‌کان له کان‌ګای دلیانه‌وه ده‌یانه‌وئ لم جو‌وته‌ یاسایه - واته‌ له (یاسای فرمانره‌وایی) و (یاسای هۆزه‌کی) - رزگاریان بیتی!... ټوانه‌ یاسای فرمانره‌واییه‌کی به‌هیزی دادپه‌روه‌ریان پت خو‌شته‌ له یاسای هۆزه‌کی، که هه‌ر به‌و ده‌کړی لم رزگاریان بکات. ټه‌مه‌یش سه‌پاره‌ت به‌ویه، که هه‌موویان وهرس بوون لم ژیان‌ه‌یان که پرتی له (هم‌ژاری و نه‌خو‌تنده‌واری و نه‌خو‌شی). ده‌یانه‌وئ ټو ژیان‌ه‌یان بگ‌و‌رړی و بکړی به‌زیان‌تیکي پر کامه‌رانی و تندر‌وستی و سهرکه‌وتن و خو‌ش‌ګوزه‌رانی، وه‌کی جیت‌کا پیتشکه‌وتنه‌و‌ه‌کانی جیهان!... ټوانه‌ ده‌یانه‌وئ له ژیانی کومه‌لایه‌تپاندا هه‌لکه‌رانه‌ویه‌ک به‌ریا بیتی!... ټم جو‌زه‌ هه‌لکه‌رانه‌ویه‌ش پتو‌ستی به‌له‌ناو‌بردنی سهره‌ک هۆزه‌کان و خو‌ترش‌تن نییه. هه‌ر ټوه‌نده‌ی پت ده‌وئ که (دادپه‌روه‌ری کومه‌لایه‌تی) بکړی به‌یاسایه‌ک و به‌ریته‌ ده‌ست که‌سانی ټوها به‌کاری به‌یتن، که لڼ هاتو و کارامه‌بن و، خاوه‌نی کرده‌وه و ره‌وشتی بلندن. واته‌ له‌و

جۆره فەرمانبەرانه بن که بتوانن هۆزیش و سه ره که هۆزیش وای بکه که (یاسای هۆزه کی) یان له بیر بچینهوه، بی نه می هیچ لایه کیان نازاری بگات، یاخود زیانی لی بکه وی.

پۆژگارش ئەوی دەرخستووێه که ئەو تاکانه جاری وا هەبووێه ملیان بۆ پیاوانی نایین کەچ کردوو، بێ ئەمەدی ئەو شێخانە بەزەبری چەک و کوتەک ملیان پێ کەچ کردب... چونکە ئەو جۆرە شێخانە نە لەشکریان هەبوو، و نە تۆپ و تفەنگ و، نە گەلە کەشتی جەنگ. هیچ کاتیک هێزیان لەگەڵ بەکار نەهێنان و، زۆریان لێ نەکردوون، تا ملکهچییان بکەن. ئەو شێخانە هەر بەوێه ملکهچییان فێرکردوون، کە کار و کردوویان لەگەڵیاندا باش بوو، و بەتەنگ کەلک و چاکە و دلخۆشی و سەرەرزیا ئەوێه بوون و، کردووە و پەروەشتی بلەند و گیانی مەروەقیەتی گەورە و گرنگیان لەگەڵدا بەکارهێنان. ئەمەیش سەبارەت بەوێه کە ئەم هۆزانە هەرچەندە هۆگری سەرەستی و بەرەللایان و، لە هەموو کۆتە و زنجیریکیش خۆ پادەپسکێتن کە پەییوەندی بە ماف و سەرەستییانەوێه هەبێت، هەرەوێه بەرەنگاری هەموو کەسیکیش دەکەن کە نازاری سەرەرزیا بەدات و پێزیان لێ نەگرت، بەلام لە راستیدا لە کەلک و چاکەیی خۆیان ناگادرن و، تەنها مل بۆ ئەو کەسە دەدەن، کە دەتوانن پەشتی پێ بیەست بۆ پاراستنی (ماف و سەرەستی و سەرەرز)یان. جا لەمەوێه کە ئەوانە بەسەر راستی و دلەسۆزییەوێه بۆ ئەو شێخانە بوون بە پەیری و پەشتیوان و ملیان بۆ کەچ کردوون. تەنانەت ئەو دلەسۆزی و سەر راستییەیان بۆ کوێانی ئەو شێخانەیش نەاندوو. جاری وا هەبووێه چاویان لە گونا و زۆرداری ئەوێه و وەجەیی ئەو شێخانەیش بۆشێوێه هەر لەبەر ئەوێه کە باوکیان لە ژێانی خۆیدا لەگەڵیاندا باش بوو.

کهواته راستکردنه‌وی کاروبار و چاکه‌کاری له‌ناو نهم جزیره هه‌زانده‌ا ناسانه. هیچ زیان‌تیکیشی لێ پیدایا نابێ. هیچ سه‌رۆ‌تیکیش له میری ناو‌رو‌و‌و‌رتنێ. چونکه نه‌ته‌وه‌ی کورد له ناگرتدا، به‌خوێنده‌وار و نه‌خوێنده‌وار یانه‌وه، له کانه‌گای دلبانه‌وه ئاره‌زووی راستکردنه‌وی کاروبار و چاکه‌کاری گه‌شتی و پێشکه‌وتن ده‌کهن. گه‌لێکی لێ ها‌تو‌ی‌شن بۆ پێش‌وا‌زی کردنی هه‌موو پێشکه‌وتن و به‌رزبوونه‌وه‌یه‌ک که بۆ گه‌شت لا بێت. چونکه نه‌وه، هه‌ر له زووه‌وه، ئاواتی هه‌ره گه‌وره و گرنگیانه، که پۆ‌تیک له پۆ‌زان خۆیان به‌کامه‌رانی، و سه‌ره‌به‌رزێ و سه‌ره‌که‌وتن و خۆشه‌گه‌زانه‌یه‌وه بیه‌ن له ژبا‌نیاندا.

نارمزوو و گیانبازی

(ناره‌زو و گیان‌بازی) ی نایینی وه‌ژایه‌تی و نه‌ته‌وایه‌تی و نیشتمان‌په‌روه‌ری، گه‌لیک جار له سه‌رده‌مانی رابردودا، هاتونه‌ته ناوه‌ه و خویان ده‌رخستوه. نه‌مانه‌یش له‌و کاتانه‌دا پرویان داوه و به‌ریابوون که زۆروسته‌م پرویان داوه، یاخود نا‌ژاوه و دووبه‌ره‌کی خراوته ناوچه‌که‌وه، به‌لام فه‌رمان‌په‌واییه‌کانه‌ی ئه‌و سه‌رده‌مانه، خویان پتیانه‌وه ماندوو نه‌کردوه، به‌شیرینی و زرنکی و شینه‌یی چاره‌سه‌ری هویه‌کانیان بکه‌ن و، نه‌هیلن جارتیکی تر رووبده‌نه‌وه. نه‌نجامیش به‌وه گه‌یشتوه ناوچه‌که‌ پر به‌وه له‌ کاره‌ساتی که‌تن و تاوان و خورینه‌ژێ، که‌ زیانیکی زۆریان گه‌یاندوه به‌نه‌ته‌وه‌یش و به‌فه‌رمان‌په‌واییش! به‌سه‌ایه‌ی خوداوه له‌ ره‌ژانی نیستادا ئه‌و جه‌زه‌ رقه‌به‌ری و دو‌ژمنایه‌تی و نا‌ژاوه و فیت نانه‌وانه‌ نه‌ماون یاخود روویان کرد‌ژه‌ کری. له‌ ره‌ژانی ناساییدا، که‌ شه‌روشه‌ژ له‌ناو هه‌ژه‌کاندا، له‌ نارادا

نەين، نە ۋەقەبەرى ھەيە و، نە بەرەرهكانى و، نە نگەويستى. ئىستر ناوچەكە وای لى دى، لەناو ھۆزەكاندا، كرىن و فروشتى و، ژن و ژنخوۋى و، تىكەلى پەيدا بېنەو ۋەك جاران. چونكە ھەمسوۋيان ۋەھا ھەست بەخۆيان دەكەن كە لە يەك رەگەز و يەك نەتەو و يەك نىشتەمان و يەك ئايىش. جا لەبەر ئەو لەناو ئەم ھۆزەدا ژن و ژنخوۋى و خەزمايەتى زۆر بەرچا و دەكەوئى، بام جوئى جوتىش بىن. ئەم بارە لەناو شارى ئاكرىشدا، لە ناوئەند خىزان و مائە جوئى جوتىكاندا ھەروەھايە. بەلام نەتەوئى كورد لە ئاكرىدا، ئىستا كە ھەستىيان كوردو ھەزىيانى ھەمسو دەمارگىرى و بەرەرهكانىيەك، بۆ (پاستى و دروستى و دادپەروەرى و سەرەستى) نەبى پىشتگىرى ناكەن. بۆيەك سەرۆكەكان و خوتىندەوارەكانىيان دەبىنرەن، بەھەمسو جۆرە ھۆز و ئايىن و پىرەويىكىيانەو، دەستىيان خىستەتە ناو دەستى يەكترى و فەرمانپەرۋايى بەھەمسو كولى دلىانەو خەبات دەكەن بۆ كەلك و چاكە و پىشكەوتنى ناوچەكەيان. ئەوانە ئىستا كە خۆيان لە ھەمسو دەمارگىرىيەكى ناپەسەن ناپەسەند دەپارتىزن. راستىيەكەى ھەر ئەمە بىروباوەرپىكى راست و دروستە، كە دەبى ھەمسو خاوەن دى و دەروونىيەكى چاك و پاك ھۆگرى بىن. ۋەھاشم دىتە پىش چا، كە سەردەمى خۆپەرسەكان و پەولپەرسەكان و چەوسىنەرەوكان خەرىكە بەسەرىچى، كە لەژىر پەردەى دەمارگىرى ئايىنى، يان نەتەوئى، يان ھۆزەكەيدا، خوتنى نەتەوئى بەسەزمانىيان دەمژى!... ھەروەھا سەردەمى ئەو فەرمانپەرۋانەپىش خەرىكە بەسەرىچى، كە دووبەرەكى و ئاۋەيان دەنايەو لەناو نەتەو كەماندا بۆ كەلكى ناپوختە و گەنگ و ناپەسەندى خۆيان!... خودا يارى ئىتر ئەو سەردەمە رەشە جارىيەكى تر ناگەپتەو ئەو ناوچەكەمان!... پىرەست ۋەھايە كە ھەمسو لايدەك (كەلكى گىشتى) بىكەن بەنامانجى خۆيان، ئەك (كەلكى ناپوختەى تايەتى). ھەروەھا لەگەل كارەدەستانى مىرشىدا دەست بەخەندە دەستى يەكترى و، يارمەتى يەكترى بەدەن بۆ كەلك و چاكەى گىشتى ناوچەكەيان، ئەوندەى پىيان دەكرى.

ھۆزەكانى ناوچەكە

لە ناوچەى ئاكرىدا ئەم ھۆزە گرنگانە نىشتەجى بون:

۱- ھۆزى زىيارى: ئەم ھۆزە لە ھەردوو لادىي بىرەكەپرە و سورچىدا نىشتەجى بوو. ژمارە سەرى بە (۱۱۳۰۳) كەس دادەنئى. سەرۆكە ناسراوكانىيان ئەمانە: (مەحمود ئاغا و ئەحمەد ئاغا) كورانى (مەحمەد ئاغا، شەوكت ئاغا كورى ھەسەن ئاغا، جەواد ئاغاى عەلى ئاغا و مستەفاى عوسمان ئاغا).

۲- ھۆزى سورچى: لە ھەردوو لادىي سورچى و (عشائر السبعە)دا نىشتەجى بوو. ژمارە سەرى بە (۵۲۵۰) كەس دادەنئى، بەشكىكى كەمى ھۆزەكە بەكۆچەر دادەنرەن، كە تەنيا لە ۋەرزى پايىز و زستاندا لە ناوچەكەدا دەمىننەو. سەرۆكە ناسراوكانىيان ئەمانەن: (شىخ رەقىب و شىخ قەيوم) كورانى شىخ مەحمەد. (شىخ توفىق و شىخ كەزۇ) كورانى (شىخ عوبىدوللا). (شىخ ئەحمەد) و (شىخ سەدرەدىن) كورانى (شىخ بەدىع).

۳- ھۆزى ھەركى: لە لادىكانى سورچى و (عشائر السبعە)دا نىشتەجى دەبى. چونكە كۆچەرە ھەر لە

وهزی پاییز و زستاندا له ناوچه کېدا دهېن. ژماره سهری به (۳۴۴۴) کس داده نرئ. سهرۆکه ناسراوه کانی ئه مانه ن: (سهیدی خانی حاجی ناغا و محیدین جیهانگیر ناغا).

۴- هۆزی گیز: له لادیی (عشائر السبعه) دا داده نیشئ. ژماره سهری دهگاته (۱۷۰۰) کس. سهرۆکه ناوداره کانی ئه مانه ن: (نهحمده ناغا و مشیر ناغا) کورانی (نيسماعيل ناغای پروغی).

۵- هۆزی رهزی کهری: له لادیی (عشائر السبعه) دا داده نیشئ. ژماره سهری به (۳۵۰۰) کس داده نرئ، له سهرۆکه ناسراوه کانی: (نهمین نهحمده ناغا) ی داره توو و، (قادر ناغا) ی زهنگه نانن.

پتویسته نهوه یش بگوتئ، که نهم هۆزانه له ناوچه کانی تریشدا، دهسته و تیره و خزم و کهسوکاریان هیده، نهگه رشتیکیان لښ بقه ومیت یاریده ی ډکتری ددهن.

که میده تییه هۆز هکان

بیتجگه له مانه، که لیک پوله هۆزی بچوکی تریش هه ن، که له هۆزه جوړ له جوړه کان که وتونه ته وه، وهک هۆزه کانی (بۆت، شارک، خدری، گومار، شیخ بزهینی، زهنگه نه، مووسه یی و هه مووز) که له لادیی (عشائر السبعه) دا نیشته جن بوون. یان وهک هۆزی (جافه تی) که له لادیی سورچیدا نیشته جن بوون. ههروه ها وهک (کلدانی، تیاری و ناشوری) که له لادیی سورچی و بیر که پرده دا دانیشتون. نهم جوړه پوله هۆزانه ندریتیان وه هایه که له گه ل هۆزه گه وره کانی ده ورپشتیاندا تیکه ل ده بن. کومه له ی سهر ژمیری ئه مانه یش خوی ددهات له (۵۰۳۰) کس. له کومه له ژماره سهری مه سیحیه کان دهگاته (۱۵۰۰) کس. هه رچی دانیشتوانی شاری (ناکرئ) یشن به بنه چه ده چنه وه سهر نهم هۆزانه ی که له ناوچه که دان، یاخود له جیگایانی تره وه هاتوون. نهونده ههیه شارستانیتی و تیکه لبون و ژن و ژنخوازیان له ناو په کتردا ده ماری هۆزه رستی کز کردوون. ناسراوه کانی شاری نا کر تیش ئه مانه ن: (هبه توللای موفتی، مسته فای مه لا جبرائیل، وههاب ناغای یاسین ناغا، شیخ نبیراهیم کوری شیخ باقر و خالد حکیم).

په وشت و خو و نه ریت له ناوچه ی ناگریدا

خواردن و خواړدنه وه

دانیشتوانی ناوچه که له چیشته چه وره کانیا ندا ئه مانه به کار ده پتن: گهنم و جو و برنج و نیسک و نوک و پزن و سهوزه و نهو گوشتانه ی که تاین په سهندی دهکات وهکو گوشتی مهر و بز و گا و مانگا و ماسی و کهو و کوتر و پۆر و مریشک و که له شیر و که رویشک، له گه ل به رهمی گیانه بهر اندا وهک شیر و ماست و پهنیر و فرۆ و که ره و هیلکه، ههروه ها میوه و بهری دار و، به رهمی هه ندیک جرو جانه وه، وهک که زۆ و ههنگوین. مه سیحیه کان بیتجگه له وانه گوشتی به رازیش دهخون. نهونده ههیه هه رچی گوشته ناو به ناو ده خوئ. چینی هه ژاران، نهونده ی نه ماوه بلیم، خوړشته کانیا ن بریتیه له نان و چاو و هه ندیک میوه و سهوزه و به رهمی گیانه بهر ان. به لام هه رچهنده دهرامه تیان زۆرتی لښ بی، نهوانیش زۆرتی بایدخ به خواړده مهنی خویان ددهن چ له پووی زۆریه وه، چ له پووی جوړیه وه، چ له پووی شتوی

دروستکردنیهوه. بهلام له شاری ناکرېدا گوشت زور دهخون. له چنښته کانیښیاندا هونهمه ندى زور دنوتن. لهسر خوانه کانیان شیرینی و ترشیات و ناو و ماست و خوشاو و بابەتی هه ویرکاریښ دهپنیت له گهل سهوزه و میوه دا. بهلام همژاره کانیان ههروهک همژاره کانی لادیکان دهخون. چینی دوهلمه نندانی ناکرئ و سهرک هوزه دوهلمه مندەکانیش وهک یهک دهخون. لېره دا ههمر باسی خواردن و خواردنه وى دانیشنوانی ناوچه کهم کرد.

پزگرتن له میوان

بهلام له گهل میواندا. بهگوره و بهجوکیان و دوهلمه مند و همژاریانه وه، رهوشیان وهک یهک: پز له میوانه کانیان بهجوړیک دهگرن و، خوشه ویستی بهجوړیک بهرامبهریان پشمان دهه، هه رچه ندیکیان له دهست بیت خواردن و خواردنه وى ناوازه و نایاب و خوشیان پیشکهش دهکن. ئه م ئه رکه یش که له مهیدانی نیوان نهوازیدا دهیخه نه ئهستوی خویان زور لهسریان دوهوستی. خوشه بلیم: ئه م رهوشته مهردانه به سهری ناوچهی ناکرئی بهزکردوته وه، و مافیشیان هیه پتوهی بنازن.

تویش وات دپته پتیش چاو که (میوانپه روهری) لهسهروو هه موو دهستووریکى نه ته وهییه وه، له ناوچه که دا، راگیراوه، بهه موو دلسۆزییه که وه، پز و خوشه ویستی بهرامبهری دنوتنئ و، بهه موو وردبینی و دوربینیه که وه بهکاردهیتنئ. داخه که م وهام دپته پتیش چاو که سامانی نه ته وه که، نه وهنده که مه، یارمه تی که شه کردنی ئه م کرده وه و رهوشته بلنده نادات. چونکه تاک و تووکیک نه بیت، کهس له ناوچهی ناکرېدا به پز و دهست قوچاو دانارئ. تویش به ته نیشته ئه وه موو خوارده مه نیپانه وه که له ماله کانیاندا دهخرپنه بهر دهست بیانخوت، بهناشکرا همژاری به نه ندامانی خپزانه که وه ها دهپنیت، که ههروهک ئه م دیهایهک بیت و قوتیان بدات وایه. ئه مه یش سه بارت به وهیه، که لادییه کانی ئه م ناوچهیه وه ها راهاتون: له ده می خویان دهگپ نه وه، به دهستیاو پاره له م و له وه رده گرن، به همژاری و برستی و شر و پرییه وه خویان راههیتن، بهلام هه موو شتیک له پیناوی میوانداریدا بهخت دهکن و، نه هیتلن کهس توانج و پلار له پیاهوتی و مهردایه تیپان بگرت. چونکه (دهستووری میوانداری) به لایانه وه بهرز و پیروزه، نایانه وئ بیشکیتن. بهراستی ئه م کرده وه جوانه یان، مرؤفایه تیپه کی ناوازه ی تیدا دهپنئ، له ژيانی ناوچه که یشدا وهک که وهه ریکى شه وچرا ده بریسکتیه وه. پره له شیرینی و دهست رهنگیتى و پیاهوتی و سهره رزی. بۆ نه ته وى کورد له ناوچهی ناکرېدا، بووته جیگای شانازی و، نیشانه ی نه ژادی و جوانی و زینده گانی. بهلام داخه که م دانیشنوانی ناوچه که ی وا لئ کرده وه بگه نه ئه وپری همژاری و هه ناسه ساردی. جا هه تا ناوچهی ناکرئ دهگاته. ئه م ره ژه ی ژيانی نابوری و کومه لایه تی و زرنگ کاری پیش بکه وئ و، خوشگوه رانی دهست بکه وئ و، زانست و هونه ر و پیشه سازیش دانیشنوانی ناوچه که بگه یتن به ژيانیکى پر خوشی و کامه رانی، پتویسته له سر خه لکه به پزیه که ی ناوچهی ناکرئ ئه م نه رته مرؤفایه تیپه پیروزه ی خویان به پازن و، نه نجامیشی هه رچوتیک بیت، به نارام و نازایه تی و خوږاگرتنه وه، پتیشوازی بکن. له وه یش دلنایان که هه ر ره ژتیک دپت خدا دهرویان لئ بکاته وه.

جلوبه‌رگی ئافره‌تی

جلوبه‌رگی لادیتییه‌کان و هۆزه‌کانی ناوچه‌ی ئاکرێ، ساکارتر و کهم ئهرکترن له هی دانیشتوانی شاری ئاکرێ، به‌تاییه‌تی ده‌وله‌مه‌نده‌کانیان. ئافره‌تی هۆزه‌کان جلوبه‌رگیان بریتییه له: کراس، ده‌ری، کۆلوانه، کللا و پۆشی، پشتی‌نێکی ساکار، کهوشی خۆمالی. هه‌ندێ جاریش چه‌ند خشت‌نیک به‌خۆیاندا ده‌کهن وه‌ک: که‌مه‌ره و هه‌یاسه و گواره‌ی له زیو دروست کراو. پاره‌ی زیویش به‌کللاوه‌کانیانوه ده‌دروون. لووته‌وانه یاخود خه‌زیمیش به‌لووتیاندا هه‌لده‌واسن، گواره‌یش ده‌کهنه‌ گۆتیان. هی وایشان تێدا به‌ که چه‌ناکه‌یان ده‌کوئن و، بازن ده‌کهنه ده‌ستیان ملوانکه‌ی کاره‌با یاخود شووشه‌ی په‌نگاوپه‌نگ ده‌کهنه ملیان.

کراس و شه‌رواتی ئافره‌ته سورچییه‌کان زۆر گه‌وره و فراوون، له سیپالی لۆکه دروست ده‌کری، که له په‌نگدا به‌شین خومی داده‌نری. نه‌مانه له گه‌وره و بچوکیه‌دا له نه‌ندازه‌یان ترازاندوه، به‌کاری ئابووری نایه‌ن. که‌چی سیپالی جلوبه‌رگی ئافره‌تی هۆزه‌کانی تر وه‌ک (زێباری) و (هه‌رگی) و (عشائر السبعة)، په‌نگاوپه‌نگ و چاکترن. له رووی ئابوورییه‌وه باشترن. زۆریه‌ی ئافره‌ته‌کانی ئاکرێ به‌م جۆره‌ی دوا‌ی ده‌پۆشن. نه‌وه‌نده هه‌یه ئافره‌ته ده‌وله‌مه‌نده‌کانی شاری ئاکرێ و ناو هۆزه‌ کۆچه‌ره‌کان، زۆتر بایه‌خ ده‌ده‌ن به‌جلوبه‌رگی خۆیان، چ له‌ باب‌ه‌ت چۆن‌تییه‌وه، چ له‌ باب‌ه‌ت چه‌ند‌تییه‌وه، چ له‌ باب‌ه‌ت چاکی و نرخ گه‌رانیه‌وه. ئهم جۆره ئافره‌تانه له ژبانی ساده و ساکار زۆر دوور ده‌کونه‌وه. باری ئابووری مێرده‌کانیشیان زۆر گران ده‌کهن، که له نه‌ندازه‌ تێده‌په‌رێ. چونکه‌ بێجگه‌ لهو جلوبه‌رگانه‌ی ناومان بردن، نه‌مانه‌یشیان له‌گه‌لدا ده‌پۆشن: که‌وا، کلۆجه، سوخمه، بالا‌پۆش، گۆره‌ی، که نه‌مانه هه‌موویان له ئاوریشم یاخود سورمی نایاب و نرخ گران دروست ده‌کری، له‌گه‌ل گه‌ل‌نیک خشتی گران و به‌نرخ که له زیر دروست ده‌کری. جا ئهم باره‌ ناهه‌مواره له رووی ئابوورییه‌وه هه‌ر به‌نه‌ندامانی خه‌یزانی ئهو ئافره‌ته زیا نابه‌خش، هه‌روه‌ها کاری خراپ له ته‌ندروستی و جوانی و ژبانی خه‌یزانی و کۆمه‌لایه‌تی ئافره‌ته‌که خۆشی ده‌کات. چونکه‌ له راستیدا روویه‌که له رووه‌کانی شارستانیته‌ی درۆ! شاری ئاکرێش له شاره‌کانی دراوسێیه‌وه وه‌ریگرتوه له‌به‌رئوه‌ لاوه‌ هۆشیاره‌کانی ئاکرێش ده‌ستیان کردوه به‌به‌ره‌نگاری کردنی ئهم جۆره جلوبه‌رگ و خشتله‌ زیان به‌خشانه، که له نه‌ندازه‌ به‌ده‌ر ئابووری خه‌یزان ته‌نگه‌تاو ده‌کهن. وا خه‌ریکی ئه‌وه‌ن یان راسته و راست بێگۆزن و بێکه‌ن به‌جلوبه‌رگی شتیه‌ی پۆژناوایی و جیهانی، یاخود بیه‌خه‌نه شتیه‌یه‌کی اووه که به‌کاری فرمان کردن بێت و، ئه‌مه‌نده‌یش پاره‌ی ته‌ نه‌چێ که زیان به‌ئابووری خه‌یزانی بگه‌یه‌نێت. بێجگه‌ له چینی ده‌وله‌مه‌ند و ده‌سه‌لاتداران هه‌موو ئافره‌تانی ناوچه‌ی ئاکرێ سه‌ربه‌ستن، په‌چه و بالا‌پۆش ناپۆشن. له راستیدا ناوچه‌ی ئاکرێ پتییسته به‌ئافره‌ته‌کانیه‌وه شانازی بکات. چونکه‌ له پێشه‌سازی خۆمالیدا به‌ونه‌ته‌ کۆله‌که‌ی نه‌ته‌وه‌ی کوود له ئاکرێدا. ئابووری خه‌یزانی هه‌ر به‌هزی ئه‌وانه‌وه پارێزراوه.

جلوبه‌رگی پیاوان

هەرچی پیاوانن جلوبه‌رگیان بریتیه له‌مانه: شمل و شه‌پک (په‌شم و به‌رگوز)، سوخمه، پشتینی چیت، کلاو و جامانه یاخود کلاو و مشک، گزوه‌ی و پیتلاوی خۆمالی وانا که‌وش و که‌لاش. هەر نه‌وه‌ندی ماوه که بلتیم نهم جلوبه‌رگانه له‌شپوه و رتکه‌خستن و رازاندنه‌وه‌دا زۆر له‌هی پۆژئاوایی ده‌کات. له‌شپوه‌ی گشتییاندا به‌جوان داده‌نرتن. له‌نخش و نیگار و رهنگدا، رهنگا‌ورهنگی تیتدایه. له‌وه‌ری زستاندا په‌سته‌کیش له‌به‌ر ده‌کهن. نهمیش جۆره‌ چاکه‌تیکه، کورته و بالیشی پتوه‌ نییه. له‌خوری په‌سترو دروست ده‌کری. زۆریه‌ی نهم جلوبه‌رگانه نا‌کرتیه‌کان خۆیان دروستی ده‌کهن. به‌لام هۆزه‌کانی لادتی (عشائر السبعه) و هه‌ندیک له‌ ده‌وله‌مه‌ندانی هۆزه‌کانی تر له‌گه‌ل دانیشوانی شاری نا‌کری، له‌گه‌ل په‌لاسه‌ نیشتمانیه‌کانی خۆیاندا په‌لاسی بیتگانه‌ش تیکه‌ل ده‌کهن. هه‌روه‌ها پیتلاوی شپوه‌ی بیتگانه و هه‌ندیک نیشتمانیه‌کانیاندا به‌کاریان ده‌هین. پیاوان و ژانیش به‌کراسه‌کانیانوه‌ فه‌قیانه‌یان هه‌یه، جلوبه‌رگه‌کانیانی پین ده‌به‌ستن له‌سه‌ر مه‌چه‌کیان. له‌ناوه‌ند کلاو و جامانه‌کانیاندا که‌میک جیاوازی هه‌یه چ له‌رووی رهنگانه‌وه، چ له‌رووی شپوه‌ی و به‌ستنه‌وه. هه‌روه‌ها له‌بابه‌ت شه‌رواله‌کانیشیانوه‌ نه‌و جیاوازیانه‌ ده‌بنرتن له‌ناوه‌ند هۆزه‌کانی زنجاری و هه‌رکی و سورچی و (عشائر السبعه) دا. به‌لام له‌هه‌موو بارتیکیاندا، نه‌و جلوبه‌رگانه له‌گه‌ل که‌شه‌کانیاندا و ده‌روبه‌ریاندا و باری ده‌روونیاندا سازاون. نه‌وان چه‌کی کوشنده‌ش وه‌ک خه‌نجهر و ده‌مانچه و تفه‌نگ به‌پتووستی ته‌واکردنی جلوبه‌رگه‌کانیان داده‌نن هه‌نرکاریشیان تیتدا ده‌نوین چ له‌جۆره‌کانیدا و چ له‌به‌رگه‌کانیاندا و چ له‌شپوه‌ی هه‌لگر تیتاندا.

راستی په‌رستی جلوبه‌رگی کوردی

کورد، چ ناهه‌تی و چ پیاوی، هه‌رچه‌ند ده‌ستیان به‌روات و به‌توانن بکرن، نه‌وه‌نده‌ رووه‌و خۆرازانده‌وه و جوانی و هه‌نهرکاری، یاخود ورده‌کاری ده‌پۆن له‌جلوبه‌رگ و پۆشیناندا. به‌لام به‌شپوه‌یه‌کی تیکرای، جلوبه‌رگه‌کانیان جوانن، رازاون، دل کیش ده‌کهن، چونکه‌ دلته‌ری و که‌لک و فه‌ریان پتوه‌ دیاره. نه‌وه‌ندی نه‌ماوه بلتیم له‌گه‌ل نه‌ندامانی له‌شدا سازاون و چه‌سیاون. نه‌و جلوبه‌رگانه، به‌پیتی پتووستی ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و نابووری و پۆشنبیریان هاتوونه‌ته‌ کایه‌وه، نه‌وانه‌ش به‌شی خۆیان راستی په‌رستیه‌کی تایه‌تی خۆیان هه‌یه. چونکه‌ له‌بنه‌جدا، پتووستی ژبان دا‌به‌تاون، به‌پیتی گۆزانی ژبانیش ده‌گۆرتن. گه‌وره‌ترین به‌لگه‌یش بۆ نهم قسه‌یه، نه‌ویه که‌ گه‌لیک له‌پۆشنبیره‌ لاوه‌کان ده‌بینن چ فه‌رمانبه‌رن، چ که‌سانی تر، جلوبه‌رگی پۆژئاواییانه له‌به‌رده‌کهن، به‌پیتی باوی نوێ. ته‌نانه‌ت هی وایشیان تیتدایه، هه‌لکه‌پاوه‌ته‌وه له‌پیش و سمیل، ده‌یانناش، هه‌ر له‌تۆله‌ی نه‌وه‌دا، که‌ گه‌لیک پیش و سمیلیان ده‌دی، تا ماوه‌یه‌کی نزیکیش له‌مه‌وپیش نا‌پاکی گشتییان له‌ژیر مووه‌کانیاندا ده‌شارده‌وه...! هی وایشیان تیتدایه له‌ دژی کلاو و جامانه‌ شو‌پشی هه‌لگیرساندوه، به‌سه‌ری رووته‌وه ده‌گه‌پ، یاخود شه‌په‌ له‌سه‌ر ده‌کات بۆ نه‌مه‌ی له‌سه‌رما و گه‌رما سه‌ری خۆی به‌پارتی و چاری خۆشی له‌تیشکی پۆژ دوورخاته‌وه. نه‌وانه له‌ راستیدا باکیان نییه له‌کس، له‌توانج و پلاری کۆنه‌په‌رسته‌کانیش نا‌ترسن.

جوولهی جلوه‌رگ گۆزین

ده‌یاره‌ی جلوه‌رگی پیاو و ژن، لاوه خوینده‌واره‌کانی ناکرئ، ده‌یانه‌وی بگۆزئ و، هه‌ولیش بۆ نه‌و گۆزینه‌ ده‌دن. وایان پین خوشه‌ جلوه‌رگی رۆژئاوایی له‌به‌ر بکه‌ن که له‌ناو هه‌موو جیهانی پیتشکه‌وتوو‌دا بلا‌بوته‌وه. له‌ راستیدا نه‌وانه‌ باش بۆی چون. چونکه وه‌ک لێکیان داوه‌ته‌وه، جلوه‌رگی نه‌ورویایی، له‌م رۆژگاره‌ی ئیستایه‌دا، باشت‌ر ده‌گونجی له‌گه‌ڵ باری نابووری و ته‌ندروستی و کۆمه‌لایه‌تییاندا. راستیت ده‌وی جلوه‌رگی نه‌ورویایی، باشت‌ر بۆ کار و فه‌رمان و چست و چالاکی و گۆرچ و گۆلی و تیکۆشان و پیتشکه‌وتن ده‌ست ده‌دن، به‌لام به‌مه‌رجی هه‌ندیک له‌و پارچانه‌ی فره‌ی بدترین که زیان به‌ته‌ندروستی ده‌گه‌ییئن، یاخود په‌کی جوولانه‌وه‌ ده‌خه‌ن، وه‌ک یه‌خه‌ی داخراو و، (بۆیماغ) و، (ناسقی) و، گۆزه‌وی و، (پالتۆ) و، (پانتۆل) هه‌ن و پۆر و درێژکان... نا نه‌میه‌ رازی نه‌وه‌ی لاوه‌ خوینده‌واره‌کانی ناکرئ ناره‌زووی پۆشینی پۆشاک‌ی نه‌ورویایی، یاخود جیهانی ده‌که‌ن. چونکه ئه‌م پۆشاکانه‌ به‌کاری نه‌ویان دیت، که له‌ شتیه‌کی راست و دروست و گۆرچ و گۆل و چست و چالاکی‌دا رازیه‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌ پیتشکه‌شی نه‌ته‌وه و نه‌یشتمانه‌که‌یان بکه‌ن. منیش له‌مه‌دا پشت‌گیرییان ده‌که‌م. نه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ به‌پیتووستی ده‌زانم هه‌ریه‌که‌یان ده‌ستیک جلوه‌رگی کوردانه‌ی خۆمان لای خۆی بپاریژئ، بۆ نه‌مه‌ی له‌ رۆژانی جهم‌ئنی نه‌ته‌وه‌یی و نا‌هه‌نگاندا^(۱) وه‌ک یادگارێکی ناوازه‌ له‌به‌ریان بکات. چونکه پاراستنی که‌له‌پووری نه‌ته‌وه‌یی به‌کاریکی به‌رز و پیرۆز داده‌نرئ، که شایسته‌ی نه‌وه‌یه‌ له‌وان به‌وه‌شیتته‌وه.

خانویه‌ره

له‌ نیشته‌جێی لادێی (عشائر السبعه‌) و به‌شی باشووری لادێی سورجیدا هۆزه‌کان له‌ خانووی وادا داده‌نیشن که له‌ خشتی کال و قوڕ دروست کراون. سه‌ربانی به‌شیکیشیان که‌وانه‌یی دروست کراون تا به‌ران کاریان تێ نه‌کات^(۲).

به‌شه‌کانی تری ناوچه‌که‌ له‌و خانووانه‌دا داده‌نیشن که له‌ به‌رد و گه‌چ یاخود له‌ به‌رد و کسل دروست کراون. هه‌رچی به‌شی کۆچه‌ری هۆزه‌کانی هه‌رکی و سورجین، له‌ هه‌موو هه‌رزه‌کاندا له‌ناو په‌شمالدا ده‌ژین. خانووه‌کان هه‌رچه‌نده‌ زۆربه‌یان له‌سه‌ر شتیه‌ی کۆن دروست کراون و، رۆوناکی ته‌واویان نایه‌ته‌ ناو، به‌لام ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌ و کلاو رۆژنه‌یان تێدا‌یه. که‌چی له‌ هه‌ندیکیشیاندا هونه‌رکاری به‌کارهێنراوه‌ له‌ شتیه‌ی دروست کردن و، ره‌نگ کردن و، ته‌پ‌ر‌دان و، پێک‌خستندا. نه‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه‌ به‌لێم خانووه‌کان وه‌ک خانووه‌کانی رۆژئاوایی وان، چونکه نه‌ حه‌وشیان هه‌یه‌، نه‌ دیواری ده‌ره‌وه‌ که رۆژه‌لا‌تیه‌یه‌کان به‌کاریان ده‌هێنن. به‌جۆرێکی تیک‌رای خانووه‌کانیان له‌ شتیه‌دا ساده‌ و ساکارن، له‌ ده‌مه‌دا جۆران، له‌ دوروه‌وه‌ به‌سامن. زۆربه‌یان له‌ جێگایانی وادا دروست کراون که به‌رزن و ده‌پوان به‌سه‌ر چاونه‌ندازه‌ جۆانه‌کانی سروشتدا. رۆوشیان له‌ رۆژه‌ و پشتیشیان کردۆته‌ ره‌شه‌با و گێژه‌لوکه‌. به‌لام زۆربه‌یان بۆ باب‌ه‌تی خوشن

(۱) راست‌ر: نا‌هه‌نگه‌کاندا.

(۲) راست‌ر: تا به‌راناویان پێته‌ نه‌وه‌ستن.

و خو پاک کردنه و ژورریان تیتدا دروست نه کراوه. چونکه له شاری ناکرئ خوئی بهولاده، گوندهگان پرژوهی ناویان بۆ دانه مه زیزنراوه، تا بتوانن نمو جوړه ژورره تهن دروستیانه له خانووه کانیاندا دروست بکړن. نهمه له لایه کوه، له لایه کی تریشه نو نهم شوینه بهرده لانه، که زور سه ختن بۆ هه لکه ندن، به پاره یه کی زور نه بی ناتوانی بیر و، کوژاو و، جوگایان تیتدا هه ل بکه ندرئ، که نه ویش له وزی زوری لادییه کاندایه بیجه که له هه ژاره کانیان.

خانووی دوه له مهنده گان

پتویست به گوتن ناکات که ناکره بییه گان، به تایه تی دوه له مهنده گانیان، ههروه ها ناغا و شیخه دوه له مهنده گانی ناو گونده گان، چاکترین خانووی جوانیان له ناوچه که دا هه یه. له زوریه یاندا باخچه ی رازاوه و، ناوی سازگار و باخی بهردار هه ن. تهنانهت که سانی وهایان تیتدایه نه مهنده دلته ره و، گرفتاری جوانی سروشته، له خاکانی دووره وه شته ل و قه له می گوئ و دار و دره ختی ناوازه و نایابی هیتاوه ته خانووه که ی خوئی و پرواندوونی و، بهوانه باخ و باخچه گانی خوئی وه ها رازاندۆته وه، که هه ره له دووره ده بیییت دهلئی به هه شته و خوئی و سهروت و کامه رانی ده خاته دلته وه.

هی وایشیان تیتدایه خانووه که ی خوئی له سه ره باری نوئ نه بی دروستی ناکات. تهنانهت هه ندیکیان له زووه ده ستیان پت کردوه، چهنه خانووه کی جوان و ناوازه و به که لکیان دروست کردوه، چاوی پیاو ده که شیتنه وه. هه ندیکی تریشیان خه ریکی خۆتاماده کردن بۆ دروستکردنی جوانترین خانوو و، رازاوه ترین سه یرانگا و باخ و باخچه ی ناوازه و نایاب.

جووله ی ناوه دانگړدنه وه

نه وه ی دل خوش ده کات و، ده بیته نه شان به نو وه ی که نه ته وه ی کوړد له ناوچه ی ناکرئدا تینو ی پت شه کو تن و سه ره رزیه و، هه موو ده میکیش بۆیان له خه باتدایه، دوو کهس له سه ره که گانی هۆزی هه رکی، په کیکیشیان نو تۆمه بیلیکی ناوازه یی بۆ خوئی کړیوه. هه ردو وکیشیان ده ستیان کردوه به کړینی شایسته ترین و جوانترین که له یه لی ناو مال که خانووه کانیانی پت به رازیتنه وه. ههروه ها نیازیشیان وه هایه که هۆزه که ی خوئیان به یتنه سه ره پئ، واز له ژبانی کوچه ری به یتن و، بکه ویتنه ناو ژبانی ناسایش و نارام و دامه زراوییه وه، هۆگری کشتوکال و پیسه سازی بیت و به نامتری میکانیکی تازه وه خه ریکیان بیت. له زه وییه گانی نه و (۲۶) گونده دا که فه رمانه وایی، له سالی (۱۹۳۸) وه، به ره و پروی کردوونه ته وه خانوو بۆ خوئی دروست بکات و تیتدا بۆی و نانی خوئی له و شتیه جوانه دا به ره هم به یتن. جا نه گه ره هۆزی هه رکی، که ژماره سه ریان به یی سه ره ماری دوامین جار که یشتوته (۳۴۴۴) کهس، نه مه ی بۆ چوه سه ره، پت گومان که شه کردنیکی گه وره و گرنگ و زور له ژبانیدا په یدا ده بی، که له وانه یه که لکیکی زور به خوئی و به دانیشتوانی ناوچه که بکه ییتن.

نهمه له وئ و، له سه رتیکی تریشه وه، دانیشتوانی شاری ناکرئیش زوری نه ماوه گوژان و که شه کردنیکی زورریان ده ست بکه وئ. هه رچه نه نه م گوژان و که شه کردنه له هی هۆزی هه رکی له شتیه دا جیاوازه، به لام

له کاکلی نه بچامدا له يک ده کمن. نه مانیش بۆ خویان بپاریان داوه که خانوو بهرو ده سگا و دوو کانی گشتی له ناو باخه کانیاندا دروست بکمن و بیدهن به کړی به وانه ی به هاوین دینه ناکړی بۆ پشودان و حه سانهوه و خوش پابواردنی بڼه گهره. نیازیان وهایه نهو خانوانه له ته نیشته خانووه کانی خویانهوه دروست بکمن که له هاویندا دپنه ناویان. هر له نیستایشهوه ده ستیان به پرژوهه کیهان کردووه. شتی وایشیان دروست کردووه و بهرهم هیناوه، دلی هم موانیان پڼ خوش کردووه. جا نه گهر نه مهیش سهری گرت، بڼ گومان له ژایانی ناوچه که دا شوړشیک بهر یا ده کات. واتا هه ژاریه که ی ده گپړی و ده بیته دهوله مه ندی. هه ناسه ساردییه که ی ده گپړی و ده بیته کامه رانی. نه خوینده واریه که ی ده بیته پوښییری. نه خوشییه که یی ده بیته ته ندروستی. ته نانه ته له وانه یه کار بکاته سهر ژایانی عیتراییه کانی تر. چونکه سامانیکی زوریان بۆ ده گپړیته وه، که هم موو سالتیک له سهر دهستی نه وانه دا که ده چون بۆ هاوینه هه واره کانی بیگانه، به فیرپه ده چوو!...

ناههنگهکان

ناههنگی له دایکبون: له شوی شه شمی له دایکبوندا ناههنگ ده گپړن. نان و چیتشت پیتشکه شی خزم و که سوکار و دوست و یار ده کمن. له ناوه ند به زموره زمدا را ده بویرن هه تا به یانی. به لام نهو پوژوی کوپه که یا خود کچه که له دایک ده بی پاره و خوړشت به سهر هه ژاراند ا ده به شنه وه. نهو ی شایانی باسه، نهو خزم و که سوکار و دوستانه ییش، هه تا ماوه ی پانزه پوژو نانی نیواره ده نیرن بۆ نهو مالیه مندالی بووه. نهو ییش هر له بهر نهو ی که دایکه که بییه پوژیتته سهر منداله که ی و خدی خواردن و شتن و پاراستن و سهره وت و نارامی بخوات. هه روه ها بۆ نهو ی به نهرکی ماله که وه گیرنه خوات تا هیتز و هه رته ی دپنه وه جیتی خویان. نه م شتانه ی گوتمان تاییه تییه بۆ منداله نیرینه کان. چونکه به بۆنه ی له دایکبونوی کچه وه ناههنگ ناگپړن! نه مه ییش با به تیتکی وهایه که سهرنج را ده کیشی. جا له بهر نهو ی هیچ جیاوازییه ک نییه له ناوه ند کوپ و کچدا له پروی گرنگیانه وه له ژایانی کومه لایه تیدا، له لاوه کانی ناوچه ی ناکړی، به تاییه تی خوینده هه واره کانیاندا هیوا ده کړی که خهریکی نهو ی نه م جوړه نه رسته نا په وایه هه لېگرن و، بۆ مندالانی کچانیش که له دایک ده بڼ. وهک کوپان ناههنگیان بۆ بگپړن، تا کومه لایه تییه که مان دوو بهر که ی و ناکوکی تی نه که وی.

ناههنگی چوک بهرن: له پوژدا، به بۆنه ی چوک بهرنی مندالانه وه، ناههنگ ده گپړن. ده ست ده کمن به به زم و زورنا و شمشال لی ده ده دن. خواره مه نیش به سهر خزمان و دوستان و هه ژاراند ا ده بش ده کمن. جاری وایش هه یه دیای بۆ منداله چوک بهر وه که ده نیرن.

ناههنگی ژن هینان: هه روه کو له مه وپیش پیتشاناندا به بۆنه ی ژن هینانیسه وه ناههنگ ده گپړن. ناههنگه که سڼ پوژو درپژه ده کیشی. له م جوړه ناههنگه دا به تفهنگ ناگردان و گره وکردن له سهر غارکردنیش به نه سپ، خوشی به دلی خویان ده گپیتن. هه روه ها دیاری بۆ خزم و دوستانی (زاوا) ده نیرن. هه روه ها له وانه یسه وه که دیارییان بۆ نیرراوه، بۆ (بووکی) دیاری ده نیرن. جاری واهیه (ژن به ژن) له ژن هینانه کاند ده کړی. هه ردو کچه که له یکه کاتدا ماره ده کړن! بۆ وینه نه م خوشکی خوی له م ماره

دهکات!... جا هدر لهو رۆژەدا که ئاهەنگ بۆ لایەکیان دەکړئ، ئاهەنگ بۆ ئەم لایش دەکړئ.

ئەمەیش سەپره که بېگيريموه: دانېشتوانی شاری ناكری نەرتییان وهاییه که (زاوا) فېئ بدەنه ناو ئەستیرکی کانیه کهوه، که پتی دهلین: «کانیا بووک و زافا». دواي ئەوه خۆشیان دەست دهکەن بەخۆشان لهگەڵ ئەودا. گوايه ئەمەیش لەبەر ئەوهیه که زاواکه جلویهرگهکانی خۆی داکەن، بەدیاری پتەشکەشی هەژارتیکی بکات و، خۆشی جلویهرگی تازه لەبەر بکات. پتیرسته ئەوهیش بلیتم که ئەم جۆره بەزمه دەبێ ئەو رۆژەدا بکړئ، که شەوی (زاوا و بووکی) بەدوایدا دیت. بەلام ئاهەنگتیکي شەو تا بەدیانی پتیش رۆژی خۆشتنه که دهکەوی دوو رۆژیتیش پاش رۆژی خۆشتنه که ئاهەنگه که درێژه پتی دەدریت. نەرکی ئاهەنگی شەوی یەکم لەسەر (زاوا) دەبێ. بەلام نەرکی هەرسێ رۆژی ئاهەنگه کان لەسەر خیتزانی (بووکی) دەبێ. ئەمەیش لەبەر ئەوه که (بووکی تازه) بەکار و فەرمانی تازه که یهوه خەریک نەبیت، هەتا ئەو سێ رۆژەدا بەتەواوەتی سەرەوتی پتی دهکات و دەحەسیتەوه و، خۆی بۆ نەرکی مالتی تازهی ئاماده دهکات. شەوی بووک و زاوایش، یاخود شەوی پەرده، دەبێ بەر شەوی هەینی بکهویت، هەر لەبەر ئەوهی که بەشەوتیکی پیرۆز دادەنریت.

ئاهەنگی جەژن: بەبۆنەی جەژنه ئایینییهکانی نیسلا موه، وهک (جەژنی مانگی رۆژوو) و (جەژنی کوشتی)، هەروها بەبۆنەی جەژنی نەتەوهیی کوردەوه، (نەورۆز)، که له ۲۱ی مانگی ناداری هەموو سالتیکدا دەست پێن دهکات، ئاهەنگ دهگێژن. بەهار لهو رۆژەدا شەنگ و شۆخه، ئەوهندهی تر ئاهەنگه که پێ دهکات له خۆشی و شادمانی بۆ هەمووان، که لهو رۆژەدا دهچنه سەیران. هەروها بەبۆنەی لەدایکبوونی پتەمبەریشهوه، لهگەڵ شەوی چوونی پتەمبەردا بۆ ناسمان و، شەوی بەرات و، مانگی رۆژووشدا ئاهەنگ دهگێژن.

پاستی پەرستی ئاهەنگهکان: له ناوهند ئەم ئاهەنگانهدا که دهکړین، پیاوانی چاکهخواز و ڤهوشت بلێند دهکەونه ناوهوه و خەبات دهکەن، بڕایەتی و، خزمایەتی و، دۆستایەتی و، دراوسێیهتی له ناوهند کهساندا تازه بکه نهوه و، بنج بەست بکهن و، کهسانی دل شکاوانیش لهگەڵ یەکتەر ناست بکه نهوه و، ناخۆشیو ناکوکی و دۆژمنايهتی له ئارادا نههێلن. بەتەنیشتم ئەمانەیشهوه دەستگیرۆیی هەژار و داماو و لێ قەوماوی دانېشتوانی ناوچه که بکهن. کهواته ئەم ئاهەنگانه و ئەم بەزموه زمانه، له ناوچهی ناكریدا لهگەڵ گیانی مرقەپەروریدا و چاکهخوازیدا بەتەنیشتم یەکتەرەوه دەرۆن بەرپوه. چونکه ئەنجامی ئەو کردەوه پیرۆز و بەرزانه، ئەمەنده گرنگ و بەنرخن، ئەوهیان لێ دهوهشیتەوه، که تەندروستی پێ بکهن له هیز و هدرەت و، گامەرائی بەرهم بهیتن بۆ هەمووان و، خۆشهویستییشان تازه بکه نهوه. بێجگه لهوانه هەژاریش تا ئەندازەیهکی گەوره له ناو بیهن و، ڤقه بهری و پشم و قین و بەریدرهکانی و دۆژمنايهتیش له ناودا نههێلن. کهواته بام تۆماری بکهین له دلماندا، ئەم ئاهەنگ و زەماوهندانە و، ئەم بەزم و ڤه زمانه، تا چ ئەندازەیهکی گەوره، بەرز و پیرۆز و ئەژاد ڤاده گیرێن. ئەم کردەوانه ییشیان له که له پوره بهنرخهکانی باووباپیره چاکهخوازکانیا نهوه بۆ ماوه تەوه، که مایهی شانازین بۆ گەله کهمان.

ئاهەنگ بۆ سەرۆشت: له وەرزی بهاردا، که ژیان له هەموو ئافەریده کسراوتیکدا لەسەر زەوی

دیدنی گۆره‌کان

جاری وایه هه‌یه خۆشه‌ویستی نهمه‌وه به‌رامبه‌ر پیاوه نایینییه چاکه‌کان له پاش مردنیان زۆرتی لێ دیت. دانیشتوانی ناوچه‌که‌یش ده‌چنه سه‌ر گۆره‌کانیان بۆ نهمه‌ی پیتی پیرۆزین، یاخود بۆ نهمه‌ی داوی یارمه‌تی له گیانیان بکه‌ن، به‌لکو نه‌و نه‌خۆشییه تووشیان هاتوه، یان نه‌و سه‌رگه‌ردانییه‌ی پتیه‌ی خه‌ریک ماون له کۆلیان بپیتسه‌وه. له‌به‌ر نه‌وه ده‌ست ده‌که‌ن به‌باربووکردنی ده‌سگای نه‌و گۆزانه. بۆ دلخۆشکردنی گیانی نه‌و پیاوه گه‌وره‌یه که له گۆره‌که دایه، پاره به‌قه‌رمانیه‌ری ده‌سگاکه ده‌ده‌ن، نان و چیتشت به‌سه‌ر هه‌زاراندا ده‌به‌شته‌وه. باوه‌ریان وایه که نه‌وه‌یان کرد، پیاوه گه‌وره مردوه‌که لای خودا بۆیان ده‌پاړتیه‌وه که له‌و نه‌خۆشی و سه‌رگه‌ردانییه‌یه‌ نه‌و پرگاریان بکات!

جاری وایش هه‌یه نهمه‌نده خۆشه‌ویستیه‌که‌یان به‌رامبه‌ر پیاوه نایینییه مردوه‌کان گر ده‌سیتی، بۆ کوپ و نه‌وه‌کانیان یارمه‌تی نانی و گیانی پتیشکه‌ش ده‌که‌ن. ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر نه‌و کوپ و نه‌وانه زۆروسته‌میشیان لێ بکه‌ن و، دلشیان ئازار بدن، له‌به‌ر دلی مردوه‌که، چاویان لێ ده‌پۆشن!

دوور نییه نهم نه‌ریتیه‌ی ناوچه‌ی ئاگریتیه، له‌وه‌وه هاتبێ که مرۆف، له‌ پتیش داهانتی نایینه ئاسمانیه‌کاندا، باپیرانی خۆیان په‌رستوه. ئینجا نهمانه‌یش پتیی نهم پیاوه نایینییه‌یه، له‌ جیگای نه‌وان ده‌گرن.

به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌یان به‌هه‌زار و داماو و په‌که‌ه‌وته‌دا

دانیشتوانی ناوچه‌ی ئاگرێ به‌زه‌ییان زۆر دیتسه‌وه به‌هه‌تیو و بیتوه‌ژن و پیر و په‌که‌ه‌وته و مندال و ئافه‌رت و هه‌زار و نه‌خۆشاندا. چ به‌ده‌م، چ به‌ده‌ست، چ به‌پاره یارمه‌تییان ده‌ده‌ن و، پتیشیان لێ ده‌گرن و نازیشیان ده‌کێشن. ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر نه‌وانه ئازاری دلشیان دان و زیانیان پێ گه‌یاندن، چاویان لێ ده‌پۆشن و تۆله‌یان لێ ناکه‌نه‌وه!... به‌لام خوازه‌لۆکی په‌سه‌ند ناکه‌ن. له‌به‌ر نه‌وه خوازه‌لۆک له‌ناویاندا که‌م په‌یدا ده‌بن و، مه‌گه‌ر له‌ ده‌روه هاتبێ. ته‌نانه‌ت زۆر کوتر و پیر و په‌که‌ه‌وته‌ی هه‌زارم دیوه سه‌ختی ژیان و به‌ش به‌راوی له‌ گۆزه‌رانی خۆشیان پێ باشته‌ر بووه له‌وه‌ی ده‌ست پان بکه‌نه‌وه له‌ که‌سانی تر و، خۆیان بشکێنن، خه‌باتیان کردوه به‌ره‌نجی شاتی خۆیان و ناوچه‌گی ئاوه‌وانیان نان په‌یدا بکه‌ن!...

به‌لگه‌یه‌ش بۆ نه‌وه‌ی که دانیشتوانی ناوچه‌که‌ پێت له‌ خوازه‌لۆکی ده‌که‌نه‌وه و، که‌نه‌فتی ده‌که‌ن، که بیانه‌وێ قسه‌ی سووک به‌یه‌کیک له‌ پووله‌رستان بێنن، پیتی ده‌لێت: «خوازه‌لۆک»! ده‌هۆل ژهن و زوړنا لێده‌ریش بۆیه به‌چاوی سووک ته‌ماشاش ده‌که‌ن، چونکه نه‌وانیش وه‌ک خوازه‌لۆکه‌کان له‌وانه‌ی هه‌لده‌به‌رن پاره داوا ده‌که‌ن!

ئافه‌رین بۆ نهم کردوه و په‌وشته مه‌ردانه‌یه، که دانیشتوانی ناوچه‌ی ئاگرێ هه‌یانه، که هه‌موویان له‌سه‌ر به‌نچه‌ی پیرویه‌وه‌ی پیاوه‌تی و مرۆفایه‌تی دامه‌زراون. له‌ راستیشدا هه‌ر نهم کردوه و په‌وشت و خو و نه‌ریت به‌رز و پیرۆزانه‌ن که نهم نه‌ته‌وه‌ی کورده‌یان له‌ ئاگریدا پاراسته‌وه، له‌ناو نه‌و هه‌موو کارساته‌ خۆنینه‌وه و نه‌و لێ قه‌وماوی و سه‌رگه‌ردانییه‌یه‌دا که هه‌زاران ساڵه‌ تووشیان هاتوون.

خۆشویستی کار و فەرمان و نان پەیداکردنی سەر بلندانە

بەلگەیش بۆ ئەوەی کە کار و فەرمانکردنیان پێ خۆشه و خۆش دەوێ و، هۆگری نان پەیداکردنیتکی سەر بلندانەن و، هەر کەسەیان پشت بە خۆی دەبەستێ لە نان پەیداکردن و هەموو کاروباریکدا و، هەستیش دەکەن بە فەرمانی سەرشارانی خۆیان بەرامبەر خێزانیان... بەلگەیش بۆ ئەوانە ئەوەیە، کە مەندالەکانیان هەر لە تەمەنی پێنج سالییەوە دەست دەکەن بە لەوە پاندنی بەرخ و کارۆژە لە پاوانەکاندا. لاوان و ئافرەتانیش خەریکی دارپەڕین و فرۆشتنی دار و سەوزە و میوە و شیر و بەرھەمانی شیرن لە شار و باژێرەکاندا، هەروەھا خەریکی گشتوکال کردن و ئاژەڵ لەوە پاندن بەچەشتی پیاوان!...

دەبێ ئەوەیشمان لەبیر نەچێ کە لایەنی پێشەسازی لە ئابووری نەتەوێی کورددا، کە لەم ناوچەیەدا لە ئارادایە، لە پێش هەموو کەسێکدا بەسەرشارانی ئافرەتەوێ. بەم بۆنەییوە دەلێم: پێزگرتنی دانیشتووانی ناوچەی ئاکرێ بەرامبەر (ئافرەت) و (مەندال) گەشتۆتە رادەیهکی وەھا: کە زۆر کێشه و گیروگرفت دێنە پێشەو، لەسەر دەستی ئەو دوو چێندە چارەسەر دەکێرێن. ئەویش بەم شێوەیە: کە ئافرەتێک یاخود مەندالێک دەنێرنە مالی خاوەن ماف، ئیتر هەر ئەوەندە تەکاویان لە خاوەن مافەکە کرد لە مافی خۆی خۆش بێت، بێ یەک و دوو لە هەموو مافەکانی خۆی، یاخود لە بەشتیکی مافەکی وازدەهێتی و لە کابرای سکالا ئێ کراو خۆش دەبێ!

هۆگریوون بەنایین و کردەو و ڕەوشتی جوانەو

دانیشتووانی ناوچەی ئاکرێ هۆگری نایین و، کردەو و ڕەوشتی چاک و، خوی شیرین و، نەرتی جوانن. نوێژی و ڕۆژوو و (حەج) دەکەن و سامان پاکێ (زەکات) دەدەن و، چاکەخواز بەپێی وزەی خۆیان رادەپەڕێن. کە تەماشای ڕەوشتیان دەکەیت لە گەڵ سەرۆکەکان و، هاوڕێکان و، بێگانە و، ئاوارەکاندا، یاخود لە کاتی هەلگیرسانی جەنگ و، بڵاوبوونەوێ دەرد و، پەیدا بوونی مەرگەسات و کارەساتدا، بەناشکرا ئەم جۆرە کردەو و ڕەوشتە جوانەیان پێتوێ دیارە و ناشکرا دەبن، وەک: راستگویی و، دڵسۆزی و، قەسەکردنی راستەوێ و، ئازایی و، ئارام و، نازار هەلگرتن و، لە چاکەکردن هاریکاری و، میوانداری و، پێزگرتن لە ئاوارە و بێگانە و، بەزەیی هاتنەو بەکزی و لاواز و بێ دەسلەلتا. بەلام لە گەڵ دوژمنەکانیاندا کردەو و ڕەوشتیان توندوتیژ و لە ئەندازە بەدەر دێرە قانەیه. چونکە سروشتیان وەهایە، زوو هەلەدەچن و توورە دەبن، زووش تۆڵە خۆیان دەکەنەو. کە توورە دەبن کۆ لە هیچ ناکەنەو. ئە گۆی دەدەنە هۆ و ئە گۆی دەدەنە ئەنجام. لە راستیدا هەرچەندە لە گەڵ دۆست و ناسیاو و بێگانەدا ڕەوشت بلندن، بەلام لە گەڵ دوژمنەکانیاندا دادپەروەر نین. ئەوەندە هەیه کە دوژمنەکانیان خۆیان دەدەنە دەستیان، یاخود لە گەڵیاندا ئاست دەبنەو، هیچ لە دلباندا نامێنێ. تەکاگردنی دوژمنەکانیان و خۆدانیان بەدەستەو بەلایانەو پەسەندن، تەنانەت بەخۆشییەو پێشوازی دەکەن. چاوپۆشین لە پاش خۆدان بەدەستەو، یاخود پێزگرتن لە دیل و بەزەیی پێت هاتنەو، لە سەر و هەموو کردەو شیرینەکانیانەو. بەلام نازکردن بەخۆو و، پاراستنی سەرەرز و، سەر بەستی خۆیان، یەجگار بەهێز و هەرەتەو دەنێن. زۆر جاری وایە هەیه ئەم جۆرە کردەو و ڕەوشتانەیان تووشی تەنگ و چەلمە و ئەنجامی ناخۆشیان دەکەن. ناکۆکی و

دووبهړکی و شه پوښوږ و جدنگ که له ناوه ندياندا دهقه ومیښ و زیان به دل و د پروون و تهن دروستیښان دهگه پیتښ، نه وانه هه موویان لم رهوشت و خړوه یانه وه پیدایا دهبن، که پرن له مالویرانی و سرگره دانی. باریان هر چو نیک بیت، نه وانه له نته وه یه کن که همزاران سالانه بهم کرده وه، رهوشت و خړوه و نریتانه وه راهاتوون. هه تا یتستاکه یش کرده وه و رهوشتی سوارچاکی بهغونوی بالای خوځان داده نین، وانا هه روهک له سده کانی ناوه راستداین ودها دهژینا.

گلپیښه که له جی خځوایی

جا نه وانه ی که ده لپن نم ناوچه یه، دانیشته وه کانی، خوځی له زوروستم و، یتیکدانی کومه لایه تی و، شه پوښوږ و، ناژاوه و، خړاپه کاری ده بین، پتیا ن ده لپن: زوری ده رگای خانو وه کانی ناو ناوچه که کلیل و کلومی نییه، کیلوون یاخو د قفلین پتیه نییه. گونډیه کان زوری یان خانو وه کانیان، که پرن له خواره مهنی و که لویل، بن نمهی کیلوونیان بکن یاخو د، قفلین لی بدن، به جیتیان ده هیلن و، خوځان دهچن بژ ناو که پره کانیان له هاریندا، تنانته یاساولیشیان بژ پاریزگاری به سره وه دانانین. تنانته جاری واهیه به شهو یاساوول به سر کشتوکال و پاوان و خه رمانه کانیانه وه دانانین. زوری ده شوانه کانیښیان یان مندالن، یان نافرهت، یان کور، هیچ کامیکیشیان چه کی کوشنده یی نییه. هوزه کزچه ره کانیښیان جاری واهیه پیسته په نیره کانیان له ناو نه شکو ته کانی ناوچه که دا، یاخو د له ناو بیره ووشکیو وه کاندا داده نین به بن یاساوول، چند مانگیک به سر یاندا تپیه ر ده کات، نینجا له کویتسانه وه دهگه پتیه به ههواره زستانیه کانیان و، هه لیان دهگر نه دره وه و ده یانه نه وه بژ مالی خوځان. هه روه ها زوری ده پیمانامی کپرن و فروشتیان و ده ستیا وه کانیان، به بن پروانامی نووسراو گری ده دن. تنانته جاری واهیه، کپیار و فروشیار خوځان نه بن، کهس له کاتی پیمانامه کاندا که گرییان ده دن، به دیاریانه وه نییه.

جا من له و که سانه ده پرسم: ناخو بیروباوه ریان چییه ده رباری نم کرده وه و کارانه، که گه وره ترین به لگن بژ نه وه ی که نته وه ی کورد له ناوچه ی ناکریدا باوه ری به خوځی هیه و، پشت به خوځی ده به ستن و، سر به ریزشه به وه وه که باوه ری به که سانی تر هیه. هه روه ها باوه ری به چاکه کردن هیه و، دلپشی پاکه و، پزیش له ماف و سر به رستی که سانی تر ده گری؟! دیسانه وه لپیان ده پرسمه وه: نایا نته وه یه ک سته مکار و ناژاوه خواز و دؤستی خړاپان بن، له باریدا هیه نم جوړه کرده وه و کار و رهوشته جوان و بلندانه ی لی بهو شپته وه؟!... ناخو نه وه دهگو نجی (باوه ر کردن به خودا) که خوځه ویستی چاکه کردن و ناسایش و دامه زراوی لی دهو شپته وه، له گهل (ترس) دا که خوځه ویستی خړاپه کاری و یاخی بوون له خودا و ناژاوه گری لی دهو شپته وه، هه ر دووکیان، له یه ک کاتدا و، له ناو یه ک دلدا، کزپینه وه!؟

من نالیم له ناو نته وه که دا خړاپه کار و تاوانبار نییه. چونکه گهلپک کاره ساتی ناساز و ناشایسته و که تن له ناویاندا پرو ددات. تنانته رڅوگاری وایان به خوځیانه وه دیوه، هیچ ناسایش و نارام و سرو تیکیان نه چیتشته وه، به لی دان به ماندا ده نیتیم. به لام هه رگیز له گهل نه و که سانه دا نیم که ده لپن نته وه ی کورد له ناوچه ی ناکریدا حوز به ناژاوه و شه پوښوږ و خړاپه کاری ده کات. نه و راستییه ش که هیچ

گومانیکى تیدا نییه، نه وه به که دانیشتونانى ناوچهی ناگیرى نه وهندهی زۆرسته و که متهرخه می له سهروک و فرماندارانى خویان بیهین، نه وهنده تینووی (پاستی و دروستی و دادپهروهی) دهبن و خۆشیان له پیتاواندا بهخت دهکن.

دادپهروهی کۆمه لایهتی توان له ناو دهبات

جا ههروهک (تاریکی) به دهه که وتنی (پروناکی) له ناوده چن، هه به و پهنگهیش (تاوان)یش به دهه که وتنی (دادپهروهی کۆمه لایهتی) له ناوده چن، به لام ته نیا له سهه دهستی نه و سهردار و فرماندارانه دا پتیک دێ که (دادپهروهی) دهکن و بایه خ بهخۆشی و خۆشگوزهرانی نه ته وه دههبن. جا نهگه که سپک له ناو فرمانداران که سی وای نه دۆزییه وه، په نای بهرته بهر بۆ نه مهی مافی خوراری بۆ بهسیتیه وه و، دادپهروهی بۆ بهخاته گه، نه وه دیاره یان به دهستی خۆی تۆلهی خۆی دهکاته وه، یاخود دادگهران له ناو سههه که هۆز و شێخ و سههکار و کوخاکاندا بۆ خۆی دروست دهکات، بۆ نه مهی مافی داگیرکراوی خۆی بهسیتیه وه!... جا نهگه کارگیریه کی بههیزی کارامه و زوگ له نارادا ههبن و، (ماف و سهه بهستی) بۆ هه موو که سێکی ناو ناوچه که بهارزێ و (دادپهروهی کۆمه لایهتی) یش له ناو دانیشتونانی ناوچه که دا بهش بکات، نهتر ههچ ده سه لاتداریکی نا هه موو له ناو ناوچه که دا پهیدا نابن، نه له سههه که هۆزهکان و، نه له سههکارهکان و، نه له شێخه نایینییهکان.

زیانی کارگیرى ستههکار

که هاتو فرمانپه واییش (دادپهروهی) ی بۆ پیاوانی ساکار و نهخۆینه وار به چن هیشته، نه وه دیاره که تۆله سه نه نه وه دهست پت دهکات و، که تن و تاوانیش روو دهدهن و، له ناو دانیشتونانی ناوچه که خۆشیدا سهه که سات و کاره ساتی ناخۆش و سههگهردانی و مالتویرانی روو دهدهن! نه مه هه نهگه فرمانپه وایی فرمانی سههشانی خۆی بهخاته پشت گوێه نهی نهگه فرمانپه وانی میهری، خویان، زۆرداری له دانیشتونانی ناوچه که بهکن، دهبن ناوچه که چی له پیت؟! نهی نهگه نه و فرمانپه وانه هه ندی که له دانیشتونانی ناوچه که یان هاندا تاوانکاری له دژی بهکتر بهکن، یان له دژی فرمانپه وانی تر بهکن، دهبن ناوچه که چی به سهه پیت؟.

نه و فرمانپه وانهی له ناو ناوچهی ناگیردا (دادپهروهی) یان بهکاره پنهانه و، پیاوانه و مهردانه له گه له دانیشتونانی ناوچه که دا کار و فرمانی خویان به چن هینه وه تا نه تیه که بهش دانیشتونانی ناوچه که بهخۆش و بهسیتیه وه یادیان دهکن و، به چاکییه وه ناویان دههبن. به لام داخه که له ماوهی نه مه هزاران سالانه که به سهه ناوچه که دا تیه بهوه، دانیشتونانی ناوچه که، فرماندارانی دادپهروهیان نه مه نه که مه دیوه، که ژماره یان له ژماره ی په نه کهانی دهستی که تیه بهر ناگات!... جا باری ناوچه که، که و ابووبن، ناوچه که یش له هه موو لایه کهیه وه ناواوه گه ری چواره وری گرتی و، که متهرخه می فرمانپه وایییه کهانی پتیشوویش تووشی (ههزاری و نهخۆینه واری و نهخۆشی و زۆرداری) ی کردبن، نهتر هۆی روودانی که تن و تاوانکاری و خه له کردن بۆ چ نهخهینه سهه نهستی نه مه باره نا هه موو وانه و، بۆ چ بهخهینه سهه نهستی دانیشتونانی ناوچه که!؟

کۆلى بىسىر ئىوانىدا دىت كە قىن لە دلىن

كەواتە كاتى ئەو ھاتىوۋە كە بىو جۆرە كەسانە و، بىو جۆرە فەرمانبەرئەنە بلىتىم كە دانىشتوانى ناوچەى ئاكرىيان چەوساندۆتەو، پروتاندۆتەو، بۆ كەلگى ناپوختەى خۇيان: ھەرچىيە كىيان دەر بارەى دانىشتوانى ئەم ناوچەى گوتىوۋە و نووسىو، بە (ھەلە)، تەنیا لە دوو شتەو پەيدا بوو. يان ئەو تا لە بىروياو، دىل و دەر وون و گىيانى دانىشتوانى ناوچە كە تىن ئەگەشتىوون و لەسەر بىنچىنە يەككى زانستى لە بارودۇخى ناوچە كە يان ئەكۆلىوۋەتەو، و، ئاگادارى نەبوون، يان ئەو تا پىشم و قىن و مەبەسى خراب دلى داگىر كىردوون! جا ئەو جۆرە كەسانە و ئەو جۆرە فەرمانبەرئەنە، لە ھەر دووباردا زىيانىان بە دانىشتوانى ناوچە كە و بە فەرمانبەر و ايش گە ياندوۋە. چونكە راستىيان گۆپىوۋە و سەر وۆتەر كىردوۋە!... چونكە ھەك بۆم دەر كە وتىوۋە، لەم ناوچە يەدا ھىچ شىتەك نەو نەندەى ئەو خۆشەو بىست نىيە بەلایى دانىشتوانى ناوچە كە، تەننەت بەلایى سەرۆك و دەسەلاتدارە كانىشىوۋە، كە فەرمانبەر و ايبىيە كى بە ھىزى (دادپەر وەر)، فەرماندارىيان بەسەر وە بكات و، ئاراستە شىيان بكات بۆ چاكەى گشتى!... لەم ماوۋە دىتۆرىشدا، كە لەم ناوچە يەدا فەرمان دەبىم و، دانىشتوانى ناوچە كەم تا قى كىردۆتەو، بۆم دەر كە وتىوۋە كە ھەمىو يان چاكتىر يارىدەدەن بۆ فەرمانبەر و ايبى لە دامە زاندىنى ئاسايش و خۆشگوزەرانى و كامەرانىدا بۆ ھەمىو. ئاواتى ھەر گەورە شىيان ئەو يە، كە فەرمانبەر و ايبى ماوۋە يان بداتى، پلاۋە و كەلەك و چاكە، پىتەكەش بەگشت دانىشتوانى ناوچە كەى خۇيان بكن. جا كەواپى، ئەو زۆرۈستەمى تىدا نىيە، كە نەتەو يەك و ھابى. توانچ و پلارى تىن بگىرى و پتى بگوتى: ھۆگرى كەتن و تاوانبارىيە؟!... راستە و راست دەلىتىم: ئەو دلى ھانە، كە ئەو كسانە بەدەمىياندا دى، لە راستىدا خۇيان گوناھبار و تاوانكار! ھەر كارەسات و مەرگە ساتىتىكىش لە ناوچە كەدا پرويان داو، چ تاوان و چ شەپشۆر و چ شۆرش لە سەردەمى فەرماندارى ئەواندا، ئەستۆى دەرگىتەو، و، بەرپر سيارىش خۇيان. بىن گومانىشم ئەو، كە لەسەر دەستى خودادا، پەندىكى و ايان پىن دەدى، كە شايستەى كىردەو و كارى خۇيان پى؟!...

خۆشاپوۋاردەن لە ناوچەى ئاكرىدا

خۆشاپوۋاردەنە كانىان زۆرن

دانىشتوانى ناوچەى ئاكرى پروخۆش و قسەخۆش. لە كاتى سەر ووت و پشور دانياندا بىو كاتى خۇيان بەسەر دەپن كە خەرىكى: گىترانەوۋى فەرمودەى شىرىن و قسەى نەستەقى پەسەند و، ھۆتراوۋى ناوازە و، پەندى پىشىنان و، مەتل و، چىرۆك و بەيتى پىر لە گۆزانى و دلدارى پىن گەرد و، نازايەتى پىن ھاوتا و، نىشتەمەنپەر وەرى راستەقىنە و، كىردەو و پەشتى جوان و پاك و پىرۆز دەپن. ھەر وەھا بىو ەشەوۋە پادەبوۋىر كە خەرىكى ھەلپەركىتى و گۆزانى گوتن و، ساز و ناواز لىن دان و، راو و، لاساى كىردەوۋى پىتەكەنەن ھىنەر و، گەروى غاردانى بەنەسپ و، گەروى نىشان نانەو، و، گەشتوگوزار و، سەيران كىردەپن. جا تۆ كە سەرتىچ لەم جۆرە خۆشاپوۋاردەنە دەدەت، تىن دەگەيت دانىشتوانى ناوچە كە تا چ نەندازەپەك خاۋەنى گىيانى پاك و، دلى چاك و، پىتەگەى تەپ و تازە و، زىرەكى ناوازە و، لىن ھاوتەى

په نندازن و، پوهنځي جوان و كړدهوې شيرينيان هډه. وا له خواره وه له بابته هندتيكيانوه دور و دريژ ددهوتين.

په ندي پيشينان و قسه نهسته ق

له خواره هندتيك له پهندي پيشينان و قسه نهسته ق كوردي كه له ناوچه ناكريدا باون دهنوسم. سدير نهو هيه بهسه دان سال بهسهر نم قسه و پنداندها تپه پرون، كه چي هيتشا هيز و هره تي خويان پاراستوه و، به كارد هينرين و، كه لكيان لن و رده گيري:

- ۱- هيچ جدينگه لستانتيك بي شير نابي.
- ۲- له پاشمله قسه خراب دهر باره كس مكه. هر چنده شاخ ناگات به شاخ. به لام همو كس بهرو وروي يديكر دهنه وه.
- ۳- له نه جامي چاكه كړن بي هيومه به، تنانته بيخه يته ناو ناويشده چاكه كوت دپته ودرې.
- ۴- ببيته (قاروون) يش، دهست بلاوي مكه، له نندازه خويدا بهخت بكه.
- ۵- شير له به تالي چاكتره.
- ۶- هر كس گوي له پياوي ژير نه گري، خوي تروشي تيز پي كړن دهكات.
- ۷- بې بهرامهري خوت دهست نه كوچي. چونكه ساماني پياوي رږد، رږتيك ديت دهبته پارويي و زوردارتيك قووتي ددهات.
- ۸- نه گهر به شيريني بچو لپينه وه، ده توانين مار له كون بپينه دهره وه.
- ۹- چاكته له بهر چا و بپي و بهيشي دهره وه. نه كيت نهو سفره يدي ناني لهسهر ده خوت بيدريت.
- ۱۰- همو دم به هاريكاريه وه فرمان بكه. چونكه به سوارتيكي ته نيا توزي وا هه لناستي!

هغه

نهمانه يش چنده مه تلين، كوردي، كه له ناوچه ناكريدا به كارد هينرين:

۱- بيريكه و پر له ناو. ماريكي مردوي تيدايه، كه چي بهسهر سهری ماره كه وه نافرته تيكي سپي شوخ و شنگ و ستاوه.

-نهمه چرايه-

۲- هر دو لاي پورينه. له ناوهر استيشدا دور و مهرجان هيه.

-نهمه چاوه-

۳- نه شكه وتيكي تاريخه و پرتي له دور.

-نهمه دهمه-

۴- وهك تري شيرينه. نابي خاونه كه ي لتي بخوات. كه چي بؤكه ساني تر، به پتي ياسا دهشي لتي بخوات.

-نهمه كچه-

۵- له بنهچهدا له حوشر درېژتره، له شهکړش شیرتره، له دهنکی هرزنیش بچوکرته.
-نهمه دهنکی هه ناره-

۶- زمزم! زهوی کون بکه!
-نهمه دلنویه-

۷- کاسه یه کی چینییه و پره له دوو جوړه ناو، که کهوتنه ناو ناوی گهرمه وه دهمه پین.
-نهمه هیلکه یه-

۸- له کوژشکتیک هاتمه دهره وه که دوو درگای هه بوو.
-نهمه کراسه-

۹- نهرمه و گهرمه. که به نه خوښه که ی رابکیتشیت شوریه یییه. که ده ستیشیت پیدانا له شکرکی بڼ
شومارت چاو پڼ ده که وځی.
-نهمه گیپه یه-

گوزانی

گوزانی کوردی له ناوچه ی ناکړیدا، خوشه، په نگا وره ننگه، شیرینه، پره له سوز، هه ست و تاسه و ته زوی دانیشتونانی ناوچه که له هه موو روویه کی ژیاناندا پیتشان ده دات. هی وایان تیدایه دایکه کان به جوړتکی تایسه تی له کاتی مه مکداندا بۆ منداله کانی خوځانی ده یلین. هی وایشیان تیدایه، که بیانووه کان ده یلین له کاتی شیر دوشینی مهر و بز و مانگاکاندا. هی وایشیان تیدایه په یوه ندی به جوړتیاره کانه وه هیه، بهژن و پیساووه، که کاتی دروینه، یاخود دارپڼ، یان ساوهر کوتاندا. هه ندیکیشیان په یوه نندیان به شین و شه پوره هیه، که بۆ سهره ک هوز و پالنه وانانی جهنگ و، شه روشپړ ده کړین، یاخود بۆ دلداری بڼ گهر د و، چیرۆک و بهیتی میژوویی ویزه یی ده کړین، چ له بابه ت دلداریه کی ره وشت و کرده وه جوانه وه بڼ وه ک چیرۆکه کانی (مهم و زین، سستی و فخی، خه ج و سیامه ند، شار و بنه فش، همک، مه تران، جلی و که ژا گولی سور) چ له بابه ت نیشتمانپه روه ریه کی خوځن گهرمانه وه بڼ وهک: (دمدم، هه سپی رهش و خانه ی له پ زترین)، چ له بابه ت شین و شه پوره وه بڼ وهک چیرۆک و بهیته کانی: (سیدک، له فهن دی برا، زما راجه ت و گولی جه وهر ناغا).

گوزانی نهم ناوچه یه، هه روه ها پره له به سته و گوزانی به زمروم و هه لپه پکن وهک: (نارنگ، سهری زافا و خودا خالی و مالی) که په دیوه نندیان به شه وی زاوایییه وه هیه.

هه روه ها گوزانی پیکه نن و گالته و گه پیش هه وک له چیرۆک و بهیته کانی: (قاندی، بووک و خه سوو و کتیچ) دا ده گوترین. هی وایشیان تیدایه په یوه ندی به نایینه وه هیه وهک بهیته کانی: (شیتیخی سه نهانی، نافده ل نومه را و سیسه بان).

به کورتي گوزانی کوردی له ناوچه ی ناکړیدا یان (دلداري) یه، یان (نیشتمانی خوځن گهرمانه) یه، یان (نایینی) یه، یان (پیکه نن هیتنه) یه، یان به بایه تی (کار و فهرمان) ه. نهم گوزانییانه ییش یان به ته نیا ده که ترین یان به کوهمل، به پیتی بابه ت و توانستیان. جاری وایش هیه تا که گوزانیییزیک گوزانی دلتی و

نهوانی تریش به کومهل بوی دهسینهوه.

جا لم گۆرانیهه جوړجوړ و پهنگاورهنگاندها، هرههکه یان پراستی په رستی (فلسفه) یک هدهه، یان مرؤف ناراسته دهکات بز پوهوت و خووی چاک و کردهوی بلند، یان دلی مرؤف خوش دهکات و دهیهیتته پتکه نین، یان فیری زانیاری دهکات، یان ده ماری مهردایه تی و نیشتمانیه روهی و خوداناسی ده بزوتی، یان لهش ده خاته گهر و، گیان ده گه شینیتته وه، بز نهمه ی به کولی دله وه و به پراستی و دروستیه وه کار و فرمان بکه ن.

بیجگه له مانه نهو (بهیت) و (چیرۆک) انه به سامانیک کی کوردی ویزه یی و زمان و میژووی دادنه رتین که ترخی نه ته وه ییان هرگیز ته و او نابی.

چیرۆک و بهیتهکان

نهو چیرۆک و بهیته پر گۆرانیه نه یی له سه ره وه نوم بردن، چ هی دلداری و نیشتمانی، چ هی نایینی و میژووی، چ هی ویزه یی و پتکه نین و فرمان، خو یان له خو یاندا، بریتین له چیرۆک و بهیت، ده توارتی بیت گۆرانیش به خو تندنه وه. هره وه ها چیرۆک و بهیت تریش هه ن که زۆرن، له شه وانی نا ههنگدا ده خو تندنه وه و گو ییان لی ده گیرئ. هره چی مندا لانن، به تاییه تی چیرۆکی کورتی خو یان هده وهک: (دهندک هه نار، زهنگ و بهنگ، دووری، په رنه دهر و مام رووی)، که مندا ل ناراسته ده که ن بز خوش راهو اردن و، فیری بونی زانیاری و، کرده وه و په وشتی بهرز و پیروز.

ساز و ناواز

دانیشتو وانی ناوچه که له نامیر و که له یه لی ساز و ناواز بیت بهش نه ما ونه ته وه. هه ندیک یان له کاتی هه لپه رکیدا ته پل و، ده وول و، زوړنا و، دوزه له و، شمشال، لی ده دن. له که ل گۆرانیهه نایینی به کانی شدا، یان نای به ته نیا لی ده دن، یلخ لاف، یان شمشال، له و کاته دا که کۆبو نه وه بیت دهنگ و سه نکه کانیان ده که ن. واده ده که وئ، که شوانه کانی ش، له م ناوچه یه دا هه ستیان به وه کرده وه که ساز و ناواز کار له دلی گیان له به ره کانیان ده که ن و، ناراسته یشیان ده که ن. که ته ماشا ده که یت، شمشاله کانیان لی ده دن و، مهر و بز نه کانیان کۆ ده که نه وه و ناراسته یشیان ده که ن بز نهو جیگایانه ی خو یان به باشیان ده زانن. دانیشتو وانی ناوچه که، نه مه لده ساز و ناوازیان بیت خوشه، هره چه ند گیر و گر فانیان یاریده یان بدات، گرامه فون و را دیۆ ده که ن و لاهست خو یان ده خه ن. هی وایشیان تیدا یه به که رین و ده سکه و تنی نهو نامیرانه و زانه یتن، ده چن نامیرانی به زموره زمیش ده که ن، وهک تار و که مانچه و عود و نامیرانی تر. به دوی ماموستایانی ساز و ناواز فیر کردنیشدا ده که رین، فیری نۆته کانی رۆژناوایی و رۆژه لاتی یان بکه ن. نیستاکه ییش له نا کریدا، کومه لیک ساز و ناوازاوان هه ن که (یانه ی فه رمانیه رانی نا کرئ) له نه دنامه کانی خو ی پتکی هیتان، سن (عوود) و دوو (که مانچی) و (جونبوش) یک و (نه کوردیۆن) یک یان که یوه، خاوه نه کانیان هه ولی نه وه ده دن تا نه دازه یه کی گوره فیری ساز و ناواز بین و هونه رمه ندی تیدا بنوتین.

هه‌له‌پرکتی

هه‌له‌پرکتیش به‌شیکه له خوش رابواردنی دانیشتوانی ناوچه‌ی ناكری و به‌زموره‌زمیان. نه‌میش یان به‌ته‌نیا ده‌كری. یان به‌كۆمه‌له. هه‌رجی هه‌له‌پرکتیی كۆمه‌له‌یه، یان پیاو و ژن پیتكه‌وه ده‌یكهن، كه نیمه پیتی ده‌لێن: (هه‌شبه‌له‌ك)، یان پیاوان به‌جیا ده‌یكهن و، ئافره‌تانیش به‌جیا. هه‌رجی هه‌له‌پرکتیی تیتكه‌له له‌ناو نه‌و پیاو و ئافره‌تانه‌دا ده‌كری كه خزمی یه‌كترین، یاخود له‌و كه‌سانه‌بن كه پشت به‌كرده‌وه و په‌هوشتی بلندیان به‌سه‌ستری. نه‌گینا هه‌ر ره‌گه‌زه به‌جیا هه‌له‌پرکتیی خۆی ده‌كات. له هه‌له‌پرکتیی تیتكه‌له‌شدا هیچ جۆره نه‌نگیه‌ك نییه. هه‌تا ئیستاكه‌یش هه‌رگیز له هه‌له‌پرکتیی تیتكه‌له‌دا، شتی نه‌نگ و ناپه‌سه‌ند روژی نه‌داوه. چونكه هه‌ر كه‌س پیتچه‌وانه‌ی ده‌ستوری په‌هوش و خوی بلند جولا‌بیتته‌وه به‌كوشتن نه‌بن وازی لێ نه‌هێتروا... كاتیکیش ئافره‌ته‌كان هه‌ست به‌وه ده‌كهن كه كه‌سانی نا‌پیاو و نامه‌رد و به‌دخو بو‌نه‌وه هاتونه‌ته جێ هه‌له‌پرکتیه‌كان، تا به‌ته‌ماشاكردنیان زاخای چاوی خۆیان به‌دن، به‌نیازی خراپه‌وه، ده‌م و ده‌ست واز له هه‌له‌پرکتیه‌كان ده‌هێن و ده‌چنه جیگایه‌کی دور، له‌وئ هه‌له‌پرکتی، بو‌نه‌می نا‌په‌رووی خۆیان به‌سازین. هه‌له‌پرکتیش له‌و كاتانه‌دا ده‌رده‌كه‌وێ كه روژی خۆشی و شادمانی بێ، وه‌ك ئاهه‌نگه‌كانی ژنه‌یتان و جه‌ژنه‌كان و چووك به‌رین^(١) و نه‌ورۆز و، سه‌یرانه‌كانی وه‌زی به‌هار، كه دانیشتوانی ناوچه‌كه له روژانی چوارشه‌موانی هه‌موو هه‌فته‌یه‌كدا ده‌چنه سه‌یرانه‌كان بو‌نه‌یران و گه‌شتوگوزار، تا هه‌وایه‌کی بالی خۆیان به‌دن و، چهند ساتی به‌خۆشییه‌وه رابووێن. هه‌رجی مه‌نداله‌كان، هه‌ر كاتیک، ئاره‌زوو به‌كهن و له‌هه‌ر شوێنیک كۆبنه‌وه، ده‌توانن هه‌له‌پرکتی به‌كهن. كه‌س به‌ره‌ستیان ناكات. هه‌له‌پرکتیی كوردیش له‌م ناوچه‌یه‌دا، له‌سه‌ر چهند بنچینه‌یه‌کی وه‌رزكاری دامه‌زره‌وه. به‌كه‌لكی له‌ش دیت، به‌هێزی ده‌كات. به‌كه‌لكی دلیش دیت پری له شادی ده‌كات. ناوبانگی كه‌سیش به‌خراپه نازرێتی. له راستیدا هه‌له‌پرکتیه‌کی وایه كه پره له په‌هوش و خوی پاك و چاك و بێ گه‌رد. جوانی و، پێكویته‌کی و، چێژكه‌ی دروست و په‌سه‌ندی تیدا راده‌گیرێ. یه‌كێك له به‌نده‌كانی ده‌ستوره‌كه‌ی ئه‌وه‌یه، كه هه‌له‌پرکتیه‌ره‌كان. یه‌كێك چ پیاوین چ ژن، با‌شترین جلوه‌رگی خۆیان به‌پۆشن له پاك و خاویتی و پێكویته‌کی و جوانیدا: پۆنی خۆشیش به‌كاره‌تانی په‌سه‌نده، به‌ریه‌ست ناكری. به‌ندیکێ تری ده‌ستوره‌كه‌یشی ئه‌وه‌یه كه له‌گه‌ل كه‌سانی وه‌ها‌دا هه‌له‌پرکتی ده‌كری كه له پووی كرده‌وه و په‌هوشی به‌رز و پی‌رۆزه‌وه به‌باش دابنرێن. بێ‌جگه له‌وه ده‌بن هه‌له‌پرکتیه‌كه له جیگایانی پووناك و، به‌ر به‌ره‌للا و، خاوه‌نی بای پا‌كژدا بكری و، هه‌ر جوار لای جیگاكانی‌ش پری له چاوه‌ندازانی سروشتی جوان. هه‌روه‌ها ده‌بن له‌و كاتانه‌شدا به‌كرێن، كه به‌روژانی شادمانی دابنرێن. ده‌بن ساز و ناواز، یاخود گۆزانی‌بێ‌ژشیان له‌گه‌ل بێ. ده‌بن گۆزانی‌یه‌كانیشی یان با‌به‌تی دلداری بن، یاخود پێكه‌نین. یه‌كێك له نه‌ریه‌ته‌كانی هه‌له‌پرکتیش ئه‌وه‌یه كه له‌لایه‌ن ئه‌وانه‌وه هه‌له‌ده‌پرن، یاخود سه‌یری هه‌له‌پرکتیه‌كه ده‌كهن، بارپووی ساز و ناواز لێ‌ده‌ره‌كان، یاخود گۆزانی‌بێ‌ژه‌كان به‌كهن، چونكه بو‌نه‌خۆشی كردنی ئه‌وان خۆیان مانه‌دوو ده‌كهن...

(١) خه‌ته‌نه سوران. (چووك به‌رین: خه‌ته‌نه‌كردن).

هه‌لپه‌رکتیش له‌م ناچه‌یه‌دا گه‌لیک جۆره. گرنه‌گه‌کانی نه‌مانه‌ن: (له‌یۆک، شێخانی، بردی باسا، نایشۆک، دولوتی، سه‌مه‌دانی، سێ پێ، سوارک و مه‌میان).

جاری وا هه‌یه نه‌وانه‌ی هه‌له‌په‌رن، له‌ کاتی هه‌له‌په‌رنه‌که‌دا به‌ریه‌ره‌کانیتی یه‌کتر ده‌که‌ن یان له‌ باب‌ه‌ت هونه‌رمه‌ندیه‌وه له‌ هه‌له‌په‌رنه‌که‌دا، یاخود له‌ باب‌ه‌ت ماوه‌ی هه‌له‌په‌رنه‌که‌وه. هه‌ر که‌سێ له‌و نه‌به‌رده‌دا سه‌ربه‌که‌وێ و، گه‌وه‌ بیاته‌وه، به‌رتیوه‌بردی که‌مه‌ری هه‌له‌په‌رکتیکه و سه‌رچۆیکیشی هه‌له‌په‌رکتیکه‌ی وه‌ک پا‌داشتیک ده‌درتێ. نه‌و که‌سه له‌ که‌مه‌ری هه‌له‌په‌رکتیکه‌دا ده‌بیته یه‌که‌م که‌س و سه‌رچۆیکیش، ما‌نی هه‌یه ده‌سه‌سرتکی جوان به‌گه‌رتی به‌ده‌ستی راستیه‌وه و، به‌یه‌رزیه‌وه و، به‌چست و چالاکییه‌که‌وه هه‌لی به‌سووپێتی، هه‌روه‌ک به‌نیشانه‌یه‌ک دانرا‌بێ، بۆ گه‌وه‌ برده‌وه و سه‌رکه‌وتن و هونه‌رمه‌ندی له‌ناو هه‌له‌په‌رکتیکه‌دا!...

پاوکردن

پاوکردن به‌لای دانیش‌توانی ناوچه‌ی ئاکرتیوه له‌ به‌زمه هه‌ره گه‌وره‌کان ده‌ژمێرێ. چونکه پاو بی‌جگه له‌و که‌لکانه‌ی هه‌یه‌تی وه‌ک خوار‌دنی گۆشتی نه‌و گیانه‌له‌به‌ری پاده‌که‌رن، یاخود ده‌فرۆشت، یان که‌وله‌که‌ی که‌ ده‌خرتیه بازپه‌وه بۆ فرۆشتن، هه‌روه‌ها له‌به‌ر نه‌وه‌یش پاو ده‌که‌رن که‌ مرۆڤ خۆی و، که‌شتوکاله‌که‌ی و، گیانه‌له‌به‌ره مالییه‌که‌ی وه‌ک ئاژده‌ و په‌له‌وه‌ران، له‌ گیانه‌له‌به‌رانی درنده‌ به‌پارێژی. هه‌روه‌ها ده‌بیته هۆی به‌هێزکردنی له‌ش و هۆش و په‌وشت و خۆ و، دل و، ده‌روون. پاوکه‌ر هه‌ست به‌وه‌یش ده‌کات که‌ خاوه‌نی هێز و هه‌له‌ته و، له‌به‌ر نه‌وه سه‌رده‌که‌وێ و مه‌ردابه‌تی خۆشی ده‌نوێتی. گۆزانی ژبان و به‌زمی به‌ن گه‌رد و، گیانی یارمه‌تیدان و کۆبوونه‌وه‌یش که‌ له‌ پاره‌که‌وه په‌یدا ده‌بن، خۆشی و کامه‌رانی ده‌خه‌نه‌ دلپه‌وه.

دانیش‌توانی ناوچه‌که که‌روێشک و، پۆز و، که‌و و، سوێسکه و، چێرگ و، قاز و، قولنگ و، مراوی و، چۆله‌که و، پشۆله و، ماسی و، مه‌ره‌کتی و، بزنه‌کتی و، ئاسک و، مامز و، فیه‌له‌کتیه و، ژیشک و، گورگ و، چه‌قه‌ل و، به‌راز و، ورج و، که‌مه‌تیار و، مار و، دوویشک و، پلنگ پاو ده‌که‌ن. شێوه‌ی پاوکردنه‌که‌یشیان به‌پیتی سروشتی زه‌ویه‌که، یاخود سروشتی گیانه‌له‌به‌ره‌که ده‌گۆرێ. که‌ پاری ده‌که‌ن، یان به‌پیتیه ده‌یکه‌ن، یان به‌سوارییه‌وه، یان له‌ناو ئاودا، یان به‌سه‌رده‌اره‌وه، یان خۆیان ده‌شارنه‌وه، چ به‌ته‌نایین، چ به‌کۆمه‌ل.

له‌ کاتی پاوکردن‌یا‌ندا گه‌لیک جۆر نامێر و ده‌رمان و گیانه‌له‌به‌ران و که‌له‌په‌لی پاو به‌کارده‌هێتن وه‌ک: دار و، توپ و، خه‌نجهر و، تفه‌نگ و، پم و، بۆمبا و، ژه‌هر و، سه‌گ و، باز و، ته‌له و، تیه‌لا. جاری وا هه‌یه چنده‌ شو و رۆژتیک له‌ناو نه‌شکه‌وت و، که‌له‌به‌رد و، دۆلدا ده‌میننه‌وه و، ناگه‌رتنه‌وه مالی خۆیان، تا نی‌تیه‌ریان ده‌ست ده‌که‌وێ. نه‌ گۆی ده‌ده‌نه سه‌رما‌وسۆله و به‌فر و باران و په‌شه‌با و، نه‌ گۆیش ده‌ده‌نه ته‌په‌رتۆز و گه‌رما. له‌ناو نه‌شکه‌وته‌کانیشدا به‌به‌زمه‌په‌زم و نا‌هه‌نگه‌وه پاده‌بوێرن. که‌ ده‌یش گه‌رتنه‌وه مالی خۆیان، نه‌و نی‌تیه‌رانه‌ی ده‌ستیان که‌وتوون، له‌ شێوه‌یه‌کی پیا‌وانه و، خۆشه‌ویستانه و دادپه‌روه‌رانده‌ له‌ناو خۆیاندا به‌شیان ده‌که‌ن. ئینجا له‌ناو نه‌ندامانی خێزان و هاو‌پێکانبه‌شیاندا، کاتیکێ نا‌وازه پاده‌بوێرن

به گيترانده‌ی شپوي راوگرده كه يان و، نو كارساته سدرسور هيتنه راندي له كاتي راوگرده كه ياندا روويانداوه. نووانه پيش هه مووي به دل سوزي و راستگويي و دلپاكسيه وه، بين پيچ و پنا، هر بز خوش رابواردن و پيگه نين ده گيتر نه وه.

قسه خوش: عيسا ده لان

يەكيتەك لە پياوه قسه خوشه كاني ناوچه‌ی ناكرين، كه ناوبانگي به‌وێژهران و، قسه‌ی نه‌ستەق ده‌رچوه و، ده‌نگوباس و چيپۆك و گالته‌وگه‌پي هه‌تا ئيستاكه‌يش له ناوچه‌كه‌دا ده‌گيترته‌وه: ناوي (عيسا ده‌لان). ئهم پياوه يەكيتەك بووه له دانپشتواني گوندي (ده‌لان) كه له‌لادتي به‌ره‌كه‌پره دايه. عيسا بووبوه هاوده‌می يەكيتەك له فرمانداره‌كاني (بادپنان)، كه له جياتي ميره‌كاني (ناميدي) فرمانداري به‌سەر ناوچه‌ی ناكریدا ده‌کرد. (عيسا ده‌لان)، له شپوه‌يه‌كي سه‌يردا، ژنيكي زيهركي تينگه‌يشتوي ويژه‌واني قسه خوشي وه‌ك خوي ماره‌ كرد. وا رتيكه‌وت، له پيش ژنه‌تيانه‌كه‌يدا، عيسا له‌گه‌ل باوكي ژنه‌كه‌يدا به‌سەر شاختي‌كدا هه‌لده‌گه‌رين. له باوكي ژنه‌كه‌ ده‌پرسن: مامه هه‌تا ده‌توانين ئهم رتيگايه به‌رين تو من هه‌لده‌گريت و ده‌مه‌يته سه‌ر شانت، يان من تو هه‌لبگرم و بتخه‌مه سه‌ر شانم؟... باوكي ژني دوا روييشي وه‌راسي ده‌داته‌وه ده‌لت: «ئمه له هوشه‌وه دووره كه من به‌توانم تو بخه‌مه سه‌ر شانم و به‌سەر ئهم چيا سه‌خته‌دا هه‌لبگه‌ريم، ياخود تو به‌توانيت من بخه‌يته سه‌ر شانت و به‌سەریدا هه‌لبگه‌ريت، چونكه هه‌ركامه‌تكمان به‌گريت، به‌گران، به‌ته‌نيا پييدا هه‌لده‌گه‌ريت، ئه‌ي چۆن ده‌توانيت يەكيتەكي تريش به‌خاته سه‌ر شاني و پييدا هه‌لبگه‌ريت؟» عيسايش ده‌ستي كرد به‌پيگه‌نين و بين ده‌نگ بوو، كه گه‌يشتنه ناو گوند هه‌ريه‌كه‌يان بز جيتي خوي جيا بووه‌وه. عيسا كه رتيواربوو چوه مزگوت. پياوه پيره‌كه‌يش چوه مالي خوي. كه گفتوگوي بز كچه‌كه‌ی خوي گيترايه‌وه، كچه‌كه پيگه‌ني و به‌باوكي گوت: «باها! وا دياره نوو پياوه‌ی له رتيگادا له‌گه‌لتدا بووه، ويژه‌وانيكي قسه خوش بووه. نوو كه نوو قسه‌يه‌ی كردووه، مه‌به‌سي نه‌وه نه‌بووه، كه تو له‌شي نوو بخه‌يته سه‌ر شانت و هه‌لتی به‌گريت، ياخود نوو له‌شي تو به‌خاته سه‌ر شاني و هه‌لت به‌گريت. مه‌به‌سي نه‌وه بووه كه تو و نوو قسه‌ی خوش و، قسه‌ی نه‌ستەق و، گالته‌وگه‌پ و، چيپۆكي ناوازه و سه‌ير، له رتيگادا به‌يه‌كتر به‌گيتر نه‌وه و خوتاني پتوه خه‌ريك به‌كن، تا ماندرويتي رتيگاتان له‌بهر به‌چيته‌وه و به‌ناساني سه‌ريكه‌ونه سه‌ر به‌يه‌ی شاخه‌كه. كه‌واته تكات لي ده‌كم به‌چۆ بانگي به‌كه بز ماله‌وه، تا به‌توانين ميوانداري به‌كه‌ين، بز ئه‌مه‌ی تبه‌ري به‌كه‌ينه سه‌ر ويژه و قسه خوشه‌كه‌ی. كه باوكيشي چو به‌دواي (عيسا ده‌لان) دا و هيتايه ماله‌وه، باوك و كچ هه‌ردوو كييان ميوانداري به‌كي جوانيان كرد. ئينجا له ناوه‌ند (عيسا ده‌لان) و (كه‌كه‌) دا گه‌ليك گالته‌وگه‌پ و قسه‌ی نه‌ستەق و قسه‌ی خوش هاتوچريان كرد، زوري بين نه‌چو نه‌نجام به‌وه گه‌يشت كه هه‌ردوو كييان بوون به‌ژن و ميژده‌يكي كامه‌ران!... هه‌تا ئيستاكه‌يش گالته‌وگه‌پ و قسه‌ی نه‌ستەق و قسه‌ی خوشي نوو ژن و ميژده له‌گه‌ل فرمانداري نه‌وساي ناوچه‌ی ناكریدا و، له‌گه‌ل كه‌ساني تر دا، له كۆره تا به‌يه‌تي به‌يه‌يه‌كاني ناوچه‌كه‌دا به‌دانسه‌قه ده‌گيترته‌وه.

لاساای گهرهوهی پێکه‌نین هێنەر: ده‌رویش خه‌مۆ

له‌ كانگای نه‌ته‌وه‌وه و، یه‌كێك له‌وانه‌ی ده‌توانن نزار و ئاوانی نه‌ته‌وه‌ی كورد به‌ته‌واوه‌تی ده‌ربهر، له‌ شێوه‌ی چێژکی لاسایی كردنه‌وه‌ی وێژه‌یی و پێکه‌نین هێنەر و كورتدا، به‌راستی و دروستییه‌کی ته‌واوه‌وه، پیاویکی نه‌خۆتنده‌واری كورته‌بنه‌ی له‌ش بچووك و، دڵ وریا و، دڵ ناسك و، خۆش وه‌رام و، روو به‌پێکه‌نین و، سه‌ره‌رز و، هه‌ست پیرۆز هه‌یه ناوی (ده‌رویش خه‌مۆ)یه، كه‌ بریتییه له‌ جووتیارێکی وێژه‌وان و، پێنه‌چییه‌کی پێشه‌زان. (ده‌رویش خه‌مۆ) له‌ دانیشتوانی شاری ناكرتییه. به‌لام جار جار نه‌م گوند و نه‌و گوند ده‌كات بۆ نان په‌یداكردن. چاكه‌ی نه‌و سه‌ره‌ك هۆزانه‌یشی له‌به‌رچاوه، كه‌ له‌ منداڵیدا رێزیان لێ گرتوه و چاودێریان كردوه. هه‌موو دهم به‌هه‌زار داده‌نێ. به‌لام چیرۆكه‌ پێکه‌نین هێنهره‌كانی خۆی نه‌كردوه به‌هۆیه‌ك بۆ پاره‌ ده‌ستكه‌وتن. نه‌ه‌نده هه‌یه گیان سووكه، هه‌ز ده‌كات دۆست و ناسیاوه خۆشه‌ویسته‌كانی خۆی، له‌ كۆژه‌كانیاندا، به‌لاساای كردنه‌وه پێکه‌نین هێنهره‌كانی خۆی دله‌خۆش بكات، بێ نه‌مه‌ی داوای سوپاسێك یاخود پاداشتیکیان لێ بکا.

بێجگه‌ له‌وه زۆربه‌ی چێژك و به‌یه‌ته‌كانی كوردی له‌به‌ره، كه‌ پهن له‌ وێژه و میتژوو و، دڵداری و، گۆزانی و، هه‌رچهند له‌ كۆژه‌كاندا داوای لێ بكن، بۆیان ده‌گێژێته‌وه. جاری وا هه‌یه به‌گۆزانیشه‌وه بۆیان ده‌گێژێته‌وه. لاسایی كردنه‌وه هه‌ره گرنگه‌كانی، به‌وردییه‌كه‌وه، له‌و كه‌سانه ده‌دوێن كه‌ خراپه‌كاریان له‌ دڵ و ده‌روونی كردوه. نه‌ویش به‌توانج و پلار و تیز پێكردنیکی پێکه‌نین هێنەر و کاریگه‌ره‌وه لاساییان ده‌كاتوه. مه‌به‌سیشی له‌ په‌خنه‌ لێ گرتنی نه‌و كه‌سانه نه‌ه‌یه، واز له‌ خراپه‌ی خۆیان به‌یتن و، روو بکه‌نه‌ كردوه و په‌وشتی به‌رز و پیرۆزی ته‌واو. نه‌و باهه‌تانه‌یش كه‌ لێیان ده‌دوێ، هه‌ره گرنگه‌كانیان نه‌مانه‌ن: (چاوپرسی، پوولپه‌رسی، توندوتیژی، به‌رتیل خواردن، زۆرداری، لووت به‌رز، به‌چاوی سووكه‌وه سه‌یركردن، رێژه‌گرتنی ئاواره و نه‌ناسیاو و، رێبوار، ترس و له‌رز، په‌گه‌زپه‌رسی، په‌یوه‌ندی خاوه‌ن زه‌ویه‌كان به‌سه‌ر كاره‌كان و، به‌هۆزه‌كانه‌وه، چه‌ناپازی، تێ نه‌گه‌یشتوویی و نه‌خۆتنده‌واری خۆه‌له‌كێشان...) (ده‌رویش خه‌مۆ)، لاسایی كردنه‌وه‌كانی هه‌ر خۆی به‌ته‌نیا ده‌یانكات. دهم و چاوی خۆی ناگۆژی. هه‌روه‌ها جلپه‌رگ و چاوه‌ندازه‌یش ناگۆژی. كه‌چی له‌گه‌ل نه‌ه‌یشدا، نه‌ه‌نده هونه‌رمه‌نده، نه‌و كه‌سه‌یش ده‌یه‌وێ لاسایی بكاته‌وه، کاریکی وا ده‌كات، به‌ته‌واوه‌تی بێته‌ به‌رچاوت. هه‌روه‌ها بیروباوه‌ری نه‌و كه‌سه‌یش له‌گه‌ل ئاماژه‌كانیته‌ به‌ته‌واوه‌تی بۆ ده‌رده‌به‌رێ و ده‌رده‌خات. تۆیش چاره‌ت نامیتێ ده‌ده‌یته قاقای پێکه‌نین. هه‌روه‌ها سه‌ریشته‌ سوپه‌ده‌میتێ كه‌ (ده‌رویش خه‌مۆ) ده‌بینێ نه‌مه‌نده بلیمه‌ت و شاره‌زایه له‌ پێشانده‌انی كاره‌سات و، نواندنی كه‌سه‌یه‌تییه‌كاندا، له‌گه‌ل ده‌ربیرنی نه‌و بیروباوه‌یه به‌رز و پیرۆزانه‌یشدا كه‌ كردوونی به‌ئامانجی خۆی.

جا نه‌گه‌ر (ده‌رویش خه‌مۆ)یش وه‌ك (به‌رناردشو) بۆی بلوایه‌ خۆتندن و رۆشنییری تازه‌ی ده‌ست بکه‌وێ و، له‌ خاكێکی پێشكه‌وتووی وه‌ك (به‌رتانیا)دا بژی، له‌ هونه‌ره‌كه‌ی خۆیدا له‌و وێژه‌وانه‌ گه‌وره‌یه كه‌متر نه‌ده‌به‌و. چونكه‌ له‌ راستیدا (ده‌رویش خه‌مۆ)، له‌ رووی بیروباوه‌یه و كاكلی

هونه ره که یوه، له گڼل (بهرنارد شو) دا جیوازیبه کی نهوتی نییه^(۱).

بهلام له رووی زانایی و، روژنبیری و، شپوهی دهرپین و، ناوچه و، دهروربهروه، زور جیوازه. نه گهر له میدهانیداشدا ره خه گرتن بگونجن، نهوه ده لیم: «که نه گهر (دهرویش خه موز) وازی له ناوبردنې نهوه که سانه به پتیا نه که لاساییان ده کاته وه، هونه ره که ی بهرتر و پیروز ده بوو. ههروه ها خویشی و هاوپتکانیشی له گه روگنچه لیکې زور رزگاریان ده بوو!!».

جا (دهرویش خه موز) ههروچونیک بې، نهوه له راستیدا به (ویژوهان) داده نړی و، بزکه لک و چاکه ی نه توه و نیشتمانه کی خوی تن ده کوشن. چونکه نهوه ژبانه که یان هه لده سه نگیتن و، چاکې و خرابییان دهرده خات و، بز نهوه بیروباوهر بهر زانه ییش ناراسته یان ده کات که پتویسته پتی بگهن.

روژنبیری ناوچه ی ناگرې

رېژه ی خوینده واران

ژمیترکاریبه کی ورد و پوختم له م بابه توه ده ست نه که وت. بهلام که له کهسانی شارهزا و ناگادارم پرسی، گوتیان: ژماره ی خوینده واران له ناوچه ی ناگرېدا بهم جزره دپته بهرچاو:

ناوی لادې	ژماره سهر	ژماره ی خوینده واران
بیره که پره	۸۸۵۵	۵۰
سورچی	۱۰۶۳۰	۸۰ (له گڼل هه رکپیه و کزچه ره کاندأ)
(عشائر السبعه)	۱۰۳۳۳	۱۲۰
شاری ناگرې	۵۰۰۰	۱۲۵۰
کوی	۳۴۸۱۸	۱۵۰۰

که واته رېژه ی نه خوینده واری له بنکه ی ناوچه که دا ده گاته ۷۵٪. له ناوچه که یاشدا به گشتی ده گاته نژیکه ی ۹۹٪...

خویندنگاګانی میری نیلستا

۱- نیلستا که له شاری ناگرېدا یهک خویندنگای کورانی تهاوه هیه که شهش پولی تیدایه له گڼل ههشت ماموستا و (۲۶۰) شاگردا. زورتر بیر بز نهوه ده چن که له سالی ۱۹۰۸ دا کرابیتته وه، له سهرده می

(۱) جوزج برنارد شو: ۱۸۵۶ - ۱۸۵۰، رومان و شانزونیستیکی نیرلندی بوو، له (دبلن) له دایکبوه، به قوشمېی و ره شینی ناوی دهرکردبوو. له بهرهمه کانی: پیای چاره نووس، قوتابی شیتان چک و پیانو. له ۱۹۲۵ دا پاداشتی نوبلی له نه دېدا ده ستخت، په کیکه له فیله سوفه ده گمه نه کانی نبوه یه که می سهدی بیست.

فرمانروایی عوسمانیدا، ژمیرکاری میبری نوره دهر دهغات که له ناوهند ساله‌گانی (۱۹۲۲) و (۱۹۵۱) دا ژماره سهری نهواندی له شاگردان ناویان تۆمار کراوه ده‌گاته (۹۲۹) شاگرد. لهو ماوه‌په‌دا (۱۶۰) شاگردیان لهم خوتندنگایه دهرچوون. زۆریه‌ی نهو شاگردانه ئیستا کار و پیشه‌ی نازادیان هه‌یه. چهند شاگردیکیشیان توانیشیان خوتندنی بالاییان ته‌واو بکهن. یه‌کتیکیان بوو به‌پزیشک و چواریشیان بوون به‌نه‌فسەر و، نۆ شاگردیشیان بوون به‌مامۆستا. دوانیشیان له خوتندنگای ناماده‌یی دهرچوون و، یه‌کتیکیشیان له خوتندنگای پیشه‌سازی شاگردیکیان له زانستگای ماف ده‌خوتنی و، یه‌کتیکیان له زانستگای نه‌ندازه و، پینچ شاگردیان له خانووی مامۆستایانی لادی^(۱) و، یه‌کتیکیان له زانستگای کشتوکال و، یه‌کتیکیش له زانستگای پیشه‌سازی له شاری (له‌ندن) دا ده‌خوتنی.

۲- هه‌روه‌ها له شاری ناگریدا خوتندنگایه‌کی کچان هه‌یه که بریتیه له پینچ پۆل و سن مامۆستای نافرته و، په‌نجاشا شاگرد. له سالی ۱۹۳۶ دا دامه‌زراوه.

۳- له گوندی (به‌رده‌ره‌شی گه‌وره) دا که بنکه‌ی لادی (عشائر السبعه) به‌خوتندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی هه‌یه که شەش پۆل و دوو مامۆستا و (۳۲) شاگردی ته‌دایه. له سالی ۱۹۳۶ دا (بۆ دووهم جار) دامه‌زراوه‌ته‌وه.

۴- له گوندی (زه‌نگه‌نان) یشدا که له لادی (عشائر السبعه) دایه، خوتندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی شەش پۆلی هه‌یه دوو مامۆستا و (۳۰) شاگردی ته‌دایه. له سالی ۱۹۴۳ دا دامه‌زراوه.

۵- له گوندی (هۆکی) یشدا که له لادی به‌ره‌که‌په‌ره دایه خوتندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی هه‌یه که ته‌نیا یه‌ک پۆلی ته‌دایه و مامۆستایه‌ک و (۳۰) شاگرد. له سالی ۱۹۵۰ دا دامه‌زراوه.

نهو خوتندنگا میریانی له داخراون

۱- خوتندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی له دبی (شۆش) دا، له لادی سورچیدا له سالی ۱۹۴۳ دا دامه‌زراوو، له سالی ۱۹۴۸ دا داخراوو.

۲- خوتندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی له دبی (به‌جیل)، بنکه‌ی لادی سورچیدا، له سالی ۱۹۳۶ دا دامه‌زراوو، له سالی ۱۹۴۵ دا داخراوو.

۳- خوتندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی له ناو هۆزی هه‌رکی کۆچه‌ردا له سالی ۱۹۳۷ دا دامه‌زراوو، له سالی ۱۹۳۸ دا داخراوو.

۴- خوتندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی له دبی (داره‌تووی لادی (عشائر السبعه)) دا، له سالی ۱۹۳۶ دا دامه‌زراوو، له سالی ۱۹۴۴ دا داخراوو.

۵- خوتندنگایه‌کی سه‌ره‌تایی له دبی (به‌ره‌که‌په‌ره) ی لادی به‌ره‌که‌په‌ره دا له سالی ۱۹۲۵ دا دامه‌زراوو، له سالی ۱۹۴۵ دا داخراوو.

۶- خوتندنگایه‌کی ناوختوی (داخلی) بۆ بۆن باوکان له شاری ناگرتیدا، له ساتی ۱۹۲۴دا کرابوهوه، له ساتی ۱۹۲۵دا داخراوه.

به‌هم پێشیه‌ی رێژه‌ی خوتندنگا داخراوه‌کان بۆ کۆمه‌ڵه‌ی خوتندنگا دامه‌زراره‌کان ده‌گاته (۱۱:۶)، وانا زۆرتر له‌ نیوه‌ی ژماره‌ی خوتندنگاكان داخراون.

نه‌هێشتنی نه‌خوتنده‌واری

له‌ناو هه‌موو ته‌مه‌نه‌ درێژه‌که‌ی ناوچه‌ی ناگرتیدا، بۆ یه‌که‌م جار دوو پۆل بۆ نه‌هێشتنی نه‌خوتنده‌واری، له‌ ساتی ۱۹۴۶دا کرابوهوه. به‌لام له‌ پاش پێنج مانگ هه‌ردوو پۆله‌که‌ داخراوه‌ون.

له‌ ساتی (۱۹۵۰)یشدا، له‌ پشوروی هاوینه‌دا، دوو پۆل، له‌سه‌ر خواستی جێنشینی ناگرت، له‌لایه‌ن سن مامۆستاوه، بۆ نه‌هێشتنی نه‌خوتنده‌واری کرانه‌وه. مامۆستاكان له‌ ڕوی نیشتمانیه‌روه‌رییه‌وه به‌خۆپایی وانه‌یان تێدا ده‌گوتوه. که‌ له‌ پایزدا خوتندنگاكان کرانه‌وه، هه‌ردوو پۆله‌که‌ داخرا. به‌لام بۆ جاری دووهم له‌ به‌رانه‌وی مانگی به‌فرانبار (کانوونی یه‌که‌م)ی ساتی (۱۹۵۰)دا، له‌لایه‌ن ئه‌و سن مامۆستایانه‌ خۆپانه‌وه، کرانه‌وه... (کارگه‌ڕی زانستی) که‌ ده‌سگاکی له‌ شاری (مووسل) داوه‌، به‌یاری بۆ مامۆستاكاندا هه‌ندێ پاداشتیان به‌داتن به‌ناوی ئاوه‌رینه‌وه.

خوتندنگا ئایینییه‌کان

هه‌تا په‌نجای سالتیکیش له‌مه‌وپێش تێگه‌ر له‌ هه‌موو گوندیکی ناوچه‌ی ناگرتیدا مزگه‌وتیک هه‌بوو. له‌سه‌ر ئه‌رکی دانێشتوانی گونده‌که‌، پێشنوێژ (امام)یک کاروباری هه‌له‌سه‌وهراند، ئامۆزگاری ئایینی ده‌کرد و، منداڵانی فێری خوتنده‌وه و نووسین ده‌کرد. به‌لام رۆژگار وای هه‌تا ئه‌و مزگه‌وت و خوتندنگا ئایینییه‌ بده‌ر به‌ر له‌تیان که‌م بووه‌وه، تا گه‌یشتنه‌ راده‌یه‌کی وه‌ها که‌ له‌ شاری ناگرتیدا ته‌نیا سن خوتندنگای ئایینی ماونه‌ته‌وه. له‌م گونده‌ییدا هه‌ر یه‌که‌یان خوتندنگایه‌کی ئایینی ماوه‌ته‌وه: (باشقال ناغا، هۆکی، هه‌رن، چاریۆت، به‌رده‌ره‌شی گه‌وره و شۆش). ئه‌مانه‌ په‌یوه‌ندییان به‌موسلمانه‌کانه‌وه هه‌بوو. هه‌رچی مه‌سحیبه‌کان ته‌نیا خوتندنگایه‌کی ئایینیان هه‌یه‌ ئه‌ویش له‌ شاری ناگرتیدا هه‌یه.

هۆی داخستنی خوتندنگاكان

من له‌و باوه‌ره‌ دام که‌ هۆی داخستنی ئه‌م خوتندنگایانه‌ سه‌پانه:

۱- خوتندنگاكان له‌گه‌ڵ باری لادێیه‌یه‌ هه‌زاره‌كاندا ناسازن. چونکه‌ ئه‌وان پتویستییه‌یان به‌کوره‌کانیان هه‌یه‌ بۆ یاریده‌دانیان له‌ کار و فه‌رمانی رۆژانه‌یاندا.

۲- زۆریه‌ی مامۆستاكان له‌ لاوانی شاره‌کان که‌ ناتوان له‌ناو ئه‌م گونده‌ دوورانه‌دا بژین، که‌ به‌ش به‌ش به‌راون له‌ شارستانیته‌ی و ئاوه‌دانی و له‌ زۆر ڕووبه‌شه‌وه‌ به‌دلیان نین. له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئاره‌زوو و، هه‌یز و هه‌ره‌تی ته‌واویان نیه‌یه‌ ژماره‌ی شاگرده‌کانی خوتندنگاكانیان زۆر بکه‌ن، یاخود هه‌ر هه‌یج نه‌یه‌ وه‌ک خۆیان به‌یانیه‌تیه‌وه‌!...

۳- کارگتیری ناوخۆ، یاخود کارگتیری زانست، په له یان کردووه له داخستنیاڼدا، بې نهمی هه وټیک بدن چاره سهرتکی گپروگرفته کانیان بکن.

چاره کړدنی نهم باره

جا بېم پتیه چاره هېر نه ویه که خوښنگایانی نهم جوړه گوندانه بېجگه له بنکه کانی لادییه کان بکړین په خوښنگایانی ټپواران. ته نانه ته نه گهر بکړین په خوښنگایانی نه هیشتنی نه خوښنده وارش گه لیک چاکتره!... هه ووه ها دهې ماموستا کانیس له ماموستایانی خوجی هېل بېژتړین. جا نه گهر لهو جوړه ماموستایانه دست نه کوه تن، بام له ماموستا نایینییه کان هېل بېژتړین. چونکه نه وانه له بهر دستکورتی و هژارییان په مانگانه به کی که میش بې نه و فهرمانه به جې دهیتن، بام له چاو مانگانه ی ماموستا کانی ترشدا په جگار کهم بې!... چونکه نه و پیاوه نایینییه، له پاش نه وې چند مانگیک له خوښنگایه کی تابه تیدا خوښدیان و فیری شیوه یې خوښدنی تازه باهت بوون، له تواناییاڼدا هدی، فهرمانه کانی بې خوښدن و په ووه ده کړدن، له مهیدانی به رننگاری کړدنی نه خوښنده واریدا، باشر له ماموستا تازه پتیه یشتوه کانی میری به جې بهیتن. نه میش سه بهارت به ویه که لادییه کان له بهر پیشه نایینییه کانیان پتیکې ژوریاڼ لې ده گرن. بېجگه له و نه و مه لایانه، له بهر نه وې له جوړه گوندانه دا به سه ختی ژیا نه ووه راهاتوون نه و ماموستاییه یان به ناسانی بۆ راده په پتیرئ. نه میش پتیه سه بلتین، که له هېر گوندیکدا خوښنگایه کرایه ووه، پتیه سه (یاسای خوښدنی به ژور) ی تیدا به کار به پتیرئ. چونکه دل و دهروونی گوندیه کان وه هایه، دهې بۆ ماوه یک، تا رادین به خوښنده که ووه، توندوتیزیاڼ له گه لدا بنوتیرئ، نه گینا بې خوښدنه که سهرنا گرت. من خویشم له چند ناوچه یک نهم جوړه کړدارم تا قی کرده ووه، تا نه دنازه به کی که ووه تیتیدا سهرکه وتم. بېجگه له و پاداشت دان به شاگرده باشه کان، یاخود دیاری هیتان بۆ هه موو شاگرده کان، چند هویه کی ترن بۆ تیز کړدنی شاگرده کان بۆ سهر خوښدن.

دانیشتوانی ناوچه که هېر له خوښنده واری ده کهن

نه و که سه ی ده لې لادییه کان هېر له خوښدن ناکهن به هه لدا ده جې. میش بویه کا نه و هه موو ژمپرکاریانم له باهت خوښدنگا کانه ووه پتشاندا تا نه و به خمه دلې هه مووانه ووه که گوندیه کان به دانیشتوانی شاری ناکر تیشه ووه هه رچند هه لیکیان بۆ هه لکه وتبې، به کولی دله ووه چونه ته بهر خوښدن. به لام هه رچند ته وومی برسیتی و هژاری و دستکورتی کاسی کړدن، ناچار بوون واز له خوښدنه که یان بهیتن و خویان بکوتن بۆ نان په یدا کړدن!... میش که نیستا خه ریکی نووسینی نهم نوو سراوم هیشتا له یادم ده رنه چوه و له بهر چا ووه که له سالی ۱۹۵۰ د، ژور کهس له که سایدیه ناوداره کانی ناوچه ی ناکرې هاتنه لام و داوای کړدنه وې خوښدنگایان لې کړد له گونده کانیاندا. هه موویان خانویشیان ناماده کړدبو، چ بۆ خوښدنگاکان و، چ بۆ ماموستاکان. (مه محمود ناغا، شه وکت ناغا و سدیق ناغا) له زیباریه کان و، (شیخ ره قیب، شیخ ته قیدین، شیخ سه دره دین و شیخ که بیر) له سورچیه کان، لهو جوړه پیاوانه بوون. هی وایشیان تیدا بوو خوی ناماده کړدبو له گیرفانی

خۆی مانگانەى ئەو لاوه خۆیتەندەوارە بەدات كە دیتە گوندەكەى و دەست دەكسات بەنەهیشتنى نەخۆیتەندەوارى. (شەيخ سەدرەدەین و شەيخ رەقىب) ئەو جۆرە كەسانە بوون. ھەروەھا باوكانى زۆرتر لە بیست شاگردى خۆیتەندگای ئاكرى ھاتنە لام و بەلێنیشیان دا كە ھەر سالە لە دە دینار كەمتر نەدەن لە جىياتى ھەر شاگردێك كە لە خۆیتەندگایەكى ناوەندى ئیواراندا بخوینى، بەلام بەمەرجى فەرمانپەروایى خۆیتەندگایەكى ناوەندى لە شارى ئاكریدا بكاتەو.

ھىچ بەلگەيەكیش ئەو گەورەتر نییە بۆ ئەوێ كە ھۆزەكانى ناوچەى ئاكرى لە كانگای دلەو ھەز لە خۆیتەند دەكەن، كە (ئەحمەد ناغای زىيارى)، كە خۆیتەندگایەك لە گوندەكەیدا (ھۆكى)، كرایەو نەبەیتشت مامۆستای خۆیتەندگاكە بۆ خواردن و نووستنى خۆى پارەى لە دەست بچى، كردى بەمىوانى خۆى، ھەتا ئیستاكەیش ھەك یەكێك لە خێزانى خۆى تەماشای دەكات و بەكەلكى دیت. ئەویش ھەر بۆ ئەمەى ھەموو ھێز و توانایى خۆى تەرخان بكات بۆ پتەگەیاندى منداڵانى گوندەكەى. جا ئەگەر ھەژارى و دەستكورتى بەرەستى گوندیپەكانیان نەكردایە لە خۆیتەند، ژمارەى ئەو شاگردانەى لە خۆیتەندگا بالاكاندا چوونە بەر خۆیتەند، لە دەیەكى ژمارەى ھەرچووانى خۆیتەندگای سەرەتایى ئاكرى كەمتر نەدەبوو!

فەرمانى سەرشارى كاریبەدەستى زانست

جا لەبەر ئەو ھىوا وا دەكرى كە كاربەدەستان تەماشای ئەم جۆرە بابەتانە بەكۆلى دلەو بكەن. زوو بەزووش دەست بكەن بەلیكۆلینەو لە بابەت ھۆى سەرکەوتنى ئەو خۆیتەندگایانەو كە دەیانەوێ ئەم ناوچەیدا بیانكەنەو. ھەروەھا بەپێى ئەنجامى ئەو لێكۆلینەوانە بارى ئیستای خۆیتەندگان چارەسەر بكەن. چونكەى بارى ئیستای خۆیتەند لە ناوچەى ئاكریدا زۆر خراپە، پیاو دلەنگ دەكات. باشیش نییە بەرەللا بكرى، یاخود وازى لى بھێتێ. چارەسەركردنى ئەم بارەیش خەم خواردنێكى گەورە و زووى دەوێ. جا ئەگەر ئەمە پێك نەبێت، دەبێ ئەو خۆیتەندگایانە بەكەلكى چى بێن، كە لەگەڵ بارى نەتەوەكەیدا نەسازین، كە پێیانەو رانەهاتووە!.

ھۆى دواكەوتنى ناوچەى ئاكرى و چارەسەركردنى

پروەكانى دواكەوتن

پروەكانى دواكەوتنى ناوچەى ئاكرى ئەم سێ شتەیدا بەدى دەكرێن: (ھەژارى و نەخۆیتەندەوارى و نەخۆشى). ئەم سێ ھەردەیش لەو ھەو پەیدا بوون كە فەرمانپەرواییپەكانى پێشوو فەرمانى سەرشارى خۆیان بەجێ نەھێناو بەرامبەر بەدانیشتوانى ناوچەكە. ھەروەھا لەو ھەشەو پەیدا بوون كە لە ناوەند فەرمانپەروایی و دانیشتوانى ناوچەكەدا (یارمەتیدان) و (لەبەكگەشتن)، بۆ چارەسەركردنى تەنگ و چەلەمە و گىروگرفتەكانى ناوچەكە و، بەجێ ھێنانى پتەویستییەكانى ناوچەكە، لە ئارادا نەبوون. ئەنجامى ئەم بارانەیش بەو گەشتووە كە بەرەللاى و ئازاوە و زۆروستەم و كاوول بوون، لەناو ناوچەكەدا پەیدا بوون تا ناوچەكەیان گەیاندووەتە ئەم دواكەوتنە بێ ئەندازە.

هۆی هه‌زاری

هه‌رچی هه‌زارییه، هۆیه‌کانی نه‌وه‌تان که ڕێگای ئۆتۆمبیل له‌ ناوه‌ند زۆریه‌ی گونده‌کان و بنکه‌کانی شارستانی و ناوه‌دانیدا نییه. نه‌ ده‌سگا و، نه‌ نامیری گشتوگال و، نه‌ هی پیشه‌سازی پیشکه‌وتواوه‌ له‌ ئارادا نهن، تا ده‌ستگیریه‌ی جووتیار و پیشه‌ساز و کرێکاران بکه‌ن و، ڕێگای فه‌رمانگرده‌نیکی پیشکه‌وتواوه‌یان پێشان بده‌ن و، به‌پاره و، به‌تۆ و به‌نامیر و مه‌گینه یارمه‌تیان بده‌ن، به‌مه‌به‌سی زۆرکردنی به‌ره‌م و، که‌شه‌پێکردنی و، دا به‌شکردنی و فهرزشتنی له‌سه‌ر ده‌ستووری دا‌په‌روه‌ری کۆمه‌ڵایه‌تی.

هۆی نه‌خوێنده‌واری

هه‌رچی نه‌خوێنده‌وارییه هۆیه‌کانی بریتین له‌ که‌می (خوێندن‌گایان) و (په‌یمان‌گایانی زانیاری) و (خوێندن‌گایانی نه‌هێشتنی نه‌خوێنده‌واری) له‌ ناوچه‌که‌دا، تا بتوانن دانش‌ترانی ناوچه‌که‌ بۆ زانیکی پاک و په‌ڕۆز و بێ‌ند ئاراسته‌ بکه‌ن.

هۆی نه‌خۆشی

هه‌رچی نه‌خۆشیه، هۆیه‌کانی بریتین له‌ که‌می ڕێکه‌راوان و دامه‌زراوانی ته‌ندروستی، بۆ نه‌هێشتنی نه‌خۆشی و، خۆپاراستن له‌ نه‌خۆشی، یاخود بۆ ئاراسته‌کردنی دانش‌ترانی ناوچه‌که‌ بۆ زانیکی ته‌ندروستانه‌ی پاک و پوخته‌ که‌ شایسته‌ی دلته‌ری بیت.

چاره‌سه‌رکردنی داوکه‌وتوویی

یه‌ک و دووی پهن ناوی، فه‌رمانه‌وایی ئێستا^(١)، له‌ هه‌موو فه‌رمانه‌وایییه‌کانی پێش خۆی زۆتر بایه‌خی به‌کاروباری ئهم ناوچه‌یه‌ داوه و، چاودێری کردووه. دوور نییه‌ بیا‌نوشی هه‌بن، که‌ نه‌یتوانیوه له‌مه‌ زۆتر کاروباری ناوچه‌ی ئاکرێ بهره‌و چاکی به‌رپوه‌ ببات. به‌لام داخه‌که‌م نه‌و چاکه‌کارییه‌ی کراون، له‌چاو پتیه‌ستیه‌ی جۆر به‌جۆره‌کانی ناوچه‌که‌دا به‌که‌م داده‌نرتن!... که‌واته‌ پتیه‌سته‌ فه‌رمانه‌وایی خه‌می ئهم لایه‌نه‌ به‌خوات و بایه‌خێکی ته‌واوی بده‌ن. هه‌روه‌ها له‌سه‌ر دانش‌ترانی ناوچه‌ی ئاکرێش پتیه‌سته‌ کۆمه‌کی و یارمه‌تییه‌کی ته‌واوی فه‌رمانه‌وایی بده‌ن له‌ پرۆژه‌کانیدا که‌ بۆ که‌لک و چاکی ناوچه‌که‌مان دا‌په‌زاندوون. له‌ پێش هه‌موو شتێکه‌دا ناوچه‌ی ئاکرێ پتیه‌ستی به‌زۆرکردنی خوێندن‌گایانی هه‌یه، که‌ ده‌بن به‌پێی پتیه‌ستیه‌ی جۆر به‌جۆره‌کانی بکری‌نه‌وه. به‌تایبه‌تی ئهو خوێندن‌گایانه‌ی به‌ره‌نگاری نه‌خوێنده‌واری ده‌کهن. هه‌روه‌ها کردنه‌وه‌ی خوێندن‌گایه‌کی ناوه‌ندیش له‌ پتیه‌ستیه‌ی ناوچه‌ی ئاکرێه یه‌که‌یک له‌و کار و فه‌رمانه‌پیش که‌ پتیه‌سته‌ بکرتن، به‌ستنی بنکه‌ی ناوچه‌که‌یه‌ به‌بنکه‌ی لا‌دێکانه‌وه، به‌رێگای قه‌یرتاوکرداو که‌ بۆ ئۆتۆمبیل لهن‌ خوێن به‌کاربێت. نه‌ویش به‌مه‌به‌سی ئاسانه‌کردنی بازرگانی و هاتوچۆ و خۆشکردنی گۆزه‌رانی به‌کرێه‌کی که‌م به‌دری به‌جووتیاران بۆ نه‌مه‌ی له‌ ده‌ست که‌پنی نامیر و

(١) مه‌به‌ستی ده‌سه‌لاتی هوکمه‌ته‌که‌ی عێراقی ١٩٥٠ - ١٩٥١.

گیانله بهران که بۆ کیتلان به کارده پتینرین، یاخود کریکاران که بۆ دروینه کاریان پت ده کری، رزگاریان پت و، کاتیککی باشیشیان بۆ کتبیسته وه بۆ بهرهم زورکردن و خه مخۆزی بۆ خۆیان. ههروهه چهند کتنگه بهکی کشتوکال و گیانله بهران دا به زۆرین بۆ ناراسته کردنی جووتیاره کان و خاوهن کشتوکاله کان بۆ به کارهێنانی شتیهی کشتوکالی نوێ و پهروه ده کردنی نۆتی گیانله بهران و پهله وهران و ماسی، که ههنگ و کرمی ناوهرشم ده گرنه وه. ناهێ نه وه پشمان له بهرین چمن که چهند گارگه به کیش پتوستان بۆ ناوچهی ناگری بۆ دروستکردنی په نهر و ماست و، گهره و، سهرتوێ و، شیرێژ و، فرژ و، پۆنه جۆره جۆره کان و، دۆشاو و، خۆشاو و، ترشیات و، وشکه میوه، به مەرجهی له سهر شتیهی پیشه سازی نوێ به خۆیه ناو پاکهت و سندوق و شووشه و قوتوه وه. ههروهه بهرپاریش بهریت شاری ناگری به کری به هاوینه ههواریککی شهنگ و ناوازه و، له لایه ن هه مانه وهاییه وه هه رچی ده سگا و، دوکان و، میوانخانه و، باخچه و سهیرانگا و بازار و، سینه ما و، به زمگاه^(۱) و، نووسراو خانه ی گشتی و، هۆلی کۆبوونه وه و، رتگای قهرتاو کراو و، زهراپی سه رگهیراویکی پتوستان پت، بۆ رازانه وه و، رتکخستنی جیهه جت به کری.

هه ندیک له و پرۆژانه ییش نه وه به نه خۆشخانه کان زور به کری و، به رنه نگاری کردنی نه خۆشپیشه نهیسته جیکانیش به خۆیه ته شتیه بهکی هه موو ده میبه وه، که نه خۆشی له رزوتا له سه روو هه مو یانه وه به. ههروهه خهسته خانه یهکی گه وره ییش له شاری ناگری دا دروست به کری، که له گه ل پتوستانی ناوچه که دا رتککه وێ. هه یج به لنگه به کیش له وه گه وره تر نیبه بۆ پتوستانی ده سگیانی ته ندروستی به ناوچه ی ناگری، که (مه محمود ناغا) و (سدیق ناغا) ی زهراپی و (شێخ سه دره دین) ی سو رچی، هه ریه که یان چهند جار تیک داوای کردنه وه ی نه خۆشخانه یهکی کردوه له گونده که ی خۆیدا و، به لێنیشی داوه که هه ر ساختمانیکی پتوستان پت له سه ر نه رکی خۆی بۆی ناماده بکات.

هه رچی (داد په ره وری کۆمه لای ته ی) به، له مه و پتیش دوور و درێژ لێی دووام پتوستان ناکات دووباره ی بکه مه وه.

نه مانه ی لێره دا لێیان دووام به رتی بوون له باری تایبه تی ناوچه ی ناگری. هه ندیک باری گشتی هه ن، نه موستان ناویان به م، چونکه ناوچه ی ناگری و ناوچه کانی تری کورده واری تێیدا هاو به شن. داوا کردنی چاره سه رکردنی نه وانه، ده پت به گشتی پت بۆ هه موو لایه کی کورده واری.

کاربه ده ستانی نازه که و نه و نه هه

خۆشه ختانه کاربه ده ستانی ئیستا ده ستیان کردوه به راست کردنه وه ی هه لکه کانی هه مانه وهاییه کانی پتیشو، خه ریکن باری خا که که چاک ده کن. هه ر له ئیستایشه وه ده ستیان به چاکه کاری^(۲) کردوه.

ناوچه ی ناگری تیش له و جۆره ناوا کردنه وه و راست کردنه وه و چاکه کاری یانه هه ندیکیان پت به را. ده سترکا به کورده وه ی دوو رتگا: (ناگری - به جیل) و، (شیه وری - به رده رشی گه وره). ههروهه ده ست کرا

(۱) به زمگا: شاری یاری (مدینه الألعاب).

(۲) چاکه کاری: چاکسازی (اصلاحات).

به‌دایه‌پۆشینی زیرابه‌کانی ئاکرێ و، فراوانکردنی پرۆژەی ناوی ئاکرێ. کارگێڕی ناوخۆ تا ئێستا (١٨٠٠) دیناری تێدا به‌خت کردوون، هه‌روه‌ها ده‌سگای کار و فه‌رمانیش ئه‌وه‌نده‌ی تێدا به‌خت کردوون. نامه‌کارێش له ئارادایه‌ بۆ کردنه‌وه‌ی پێگای (ئاگرێ - بیره‌که‌په‌ره) و، ته‌واوکردنی ئه‌و کار و فه‌رمانانه و، ئه‌و پتیرستییه‌کانه‌ی له‌مه‌وپێش ناویان برا. هیوایش وا ده‌کرێ که فه‌رمانه‌ه‌وایی به‌ریار له‌سه‌ریان بدات که جێبه‌جێ بکێن. ئه‌و کار و فه‌رمانانه‌ی ئێستا له ئارادان بۆ که‌لک و چاکه‌ی ناوچه‌ی ئاکرێ، هه‌رچه‌نده‌ له‌چاو پتیرستییه‌کانیدا به‌زۆر که‌م داده‌نێن، به‌لام من دلم رۆشنایی تێ که‌وتوه، که بزووتنه‌وه‌ی ئاوه‌دانی و شارستانی له ئارادایه. له خودای پاکێ بێ هاوتایشم ده‌وێ، یارمه‌تی پیاوانی چاکه‌خواز بدات له ته‌واوکردنی پتیرستییه‌کانی ناوچه‌ی ئاکرێدا، بۆ ئه‌مه‌ی ئه‌نجامی ئه‌و کرده‌وه و کارانه به‌چاکه‌ بگه‌ڕێن بۆ هه‌ردوولا: بۆ نه‌ته‌وه‌یش و بۆ فه‌رمانه‌ه‌واییش.

پاشۆ

بیره‌ه‌وایی رۆشنبیران ده‌ریاره‌ی نووسراوی ئاکرێ

له‌لایه‌ن پێشکه‌وتنه‌خوازان و نیشتمانپه‌روه‌ران و رۆشنبیرانی (کورد) و (عه‌ره‌ب)ه‌وه، به‌تایبه‌تی خاوه‌ن رۆژنامه‌کانیان، گه‌لێک پیاوه‌تی و یارمه‌تیم ده‌ستکه‌وت، له پشتمانی کردنی ئه‌و باب‌ه‌تانه‌ی که په‌یوه‌ندییان هه‌بوو به‌پێشکه‌وتنی ناوچه‌ی ئاکرێوه. وتاره‌کان و نامه‌کانی ئه‌و جۆره‌ پیاوه به‌رێز و خۆشه‌ویستانه‌م له ئاوازه‌گه‌هێ نووسراوه‌که‌مدا پاراستوه، هه‌تا ده‌میتم چاکه‌یانم له‌بیر ناچێته‌وه و، پر به‌دڵیش هه‌موو ده‌م سوپاسم کردوون و سوپاسیان دووباره‌ ده‌که‌مه‌وه. به‌لام داخه‌که‌م ماوه نه‌بوو، وتاره‌کانی هه‌موویان بنووسم، یاخود ته‌نانه‌ت ناوی هه‌موویشیان بنووسم له‌م نووسراوه‌دا. ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌م له‌ده‌ست هات بۆ ئه‌وه‌ی چهند پارچه‌یه‌ک له‌و وتاره‌یه‌ی که له رۆژنامه‌کانی مووسڵ و هه‌ولێر و به‌غدادا بڵاوکراوه‌ته‌وه، له‌گه‌ڵ نامه‌که‌ی خوداڵیخۆشبوو (دکتۆر ناجی الاصبیل)دا لێره‌دا پێشکه‌شی خۆتێنده‌واره به‌رێزه‌کان بکه‌م.

له‌گه‌ڵ ئه‌مانه‌یشدا سوپاسی بێ ئه‌ندازه‌م بۆ ئه‌وانه‌ی یارمه‌تییان دام له‌ کۆکردنه‌وه‌ی زانیاریدا که له‌ باب‌ه‌ت ناوچه‌ی ئاکرێوه‌ کرا، که زۆریه‌یان له ئه‌ندامانی (یانه‌ی فه‌رمانبه‌رانی ئاکرێ) بوون، به‌فه‌رمانبه‌ر و که‌سانی ته‌روه.

مديرية الآثار القديمة العامة

بغداد

العدد: ٢٠٥٨/٢٥/١٤

التأريخ: ١٩٥١/٩/١٦

رئاسة المجمع العلمي العراقي

في أثناء زيارتي الأخيرة الى قضاء عقرة بلواء الموصل أطلعني قائمقامها السيد شاكر فتاح على كتاب له وضعه حديثاً عن (قضاء عقرة) وصف فيه أحوال هذا القضاء وتكلم على تاريخه وجغرافيته واقتصادياته وعاداته وتقاليده وعشائره وأشهر مواضعه معزلاً ذلك بالأرقام والأمثلة. فأكبرت في الرجل همته ومبادرته الى تجشم مثل هذا العناء، وتقنيت لو أن زملاءه من رؤساء الوحدات الإدارية يحزون حزنه ويفعلون فعله، إذن لأجتمع من ذلك لدينا ثروة علمية ثمينة ولكان لنا من ذلك كله مصدر عميم النفع. وترائي لي أن في تشجيع الموما إليه على طبع كتابه نكون قد كافأناه على خدمته وجعلنا منه قدوة طيبة لغيره من زملائه. ولهذا القصد أخذت منه كتابه المذكور الذي أبعثه إليكم للتفضل بعرضه على هيئة المجمع المحترمة لأداء ما تراه في شأن مساعدة مؤلفه على طبعه. ومما يحسن أن أبينه أن مؤلفه قد افضى لي بأنه سيعيد النظر فيه وينقح لغته ويجيد تنسيقه وترتيبه. هذا الى أن بين موظفي مديرتنا من هو مستعد لمعاونته في العمل وفي كتابه تاريخ العصر من أصوله العلمية وإضافة ما عرف من مواقعها الأثرية الى أبحاثه. فأرجو أن يحقق المجمع هذه الرغبة بتقديم مساعدة مالية كافية الى مؤلفه لينجز طبعه. وتفضلوا بقبول فائق الاحترام.

ناجي الأصيل

المدير العام

المرفقات: مخطوط كتاب (قضاء عقرة) لشاكر فتاح.

صورة منه الى: قائمقام قضاء عقرة: وإشارة الى المحادثة الشفهية حول الموضوع وسنوافيكم بالنتيجة في حينه.

***

بريد الأيام

جهود قائمقام عقرة

تتوارد على إدارة هذه الجريدة سيل من الرسائل من قضاء عقرة وماجاورها كلها ثناء وتقدير وإعجاب على سعادة الأستاذ شاكر فتاح قائمقام قضاء عقرة للجهود التي يبذلها ساعاته في ميدان الإصلاح الاجتماعي والثقافي بين أبناء القضاء المذكور. ويستدل من هذه الرسائل مبلغ تعلق أهالي القضاء بهذا الرجل الفذ الذي يستبان من إجماع الناس مبلغ تمتعه بالخلق الرفيع وشدة تقسكه بما يؤول على القضاء من نتائج حسنة وثمرات طيبة. ونحن في الوقت الذي نكبر هذه الروح الإنسانية التي يتحلل بها سعادته نفخر بأن يكون بين ظهرانيها رجال أفذاذ كسعاداته يؤمل فيهم كل خير لبلدنا

الحبيب. ولم تكتفى هذه الجريدة التي آلت على نفسها أن تعكس مرآة أعمال الشخص مهما كانت منزلته بروح مستقيمة دون محاباة أو تزلف. أجل لم تكتفى هذه الجريدة بتقييد هذا الشكر وإنما ستعرض للقراء وصفا موجزاً عن هذا القضاء والأعمال التي قام بها سعادته منذ توليه المسؤولية لكي تودع التحكيم الى قرائها الكرام. فالى ذلك العدد نستودعكم الله.

صاحب جريدة الأيام في بغداد
المحامي فريق عقراوي

(من جريدة الأيام - بغداد - العدد: (٤) في ١٤/٤/١٩٥١)

***

«السيد شاكر فتاح قائم مقام قضاء عقرة جمع بين الإدارة والأدب. وها هو يرسل لنا فصلاً من مولفه (قضاء عقرة) ننشر تبعاً ليطلع عليه القراء الكرام. وبأهذا لحذا حذوه بقية الموظفين الإداريين، فيكتبوا عن مناطقهم ما ظهر منها وما بطن، ليطلع عليها المواطنون ويعرفوا عن بلادهم ما خبا عنهم». -التحرير-

عن (جريدة الأيام - بغداد - العدد: (٥) في ٢١/٤/١٩٥١)

***

«بدأت طلائع الصيف متحفزة، وأخذ الأفراد يفكرون في المصائف التي سيرتادونها تهرباً من القَيْظِ الغائر. لذلك طلبنا من سعادة الصديق الأستاذ شاكر فتاح قائم مقام قضاء عقرة أن يتحفنا بمقال عن المصائف العراقية. فاختار لنا هذا المقال القيم عن مصائف عقرة من كتابه الذي أنجزه حديثاً عن هذا القضاء. والمقال بمجموعة صورة وصفية رائعة للقضاء بأسلوب أدبي فيه سلاسة وطرافة وعذوبة، توفر لقارائه القراءة الماتعة وتشبع رغبته للاستطلاع واننا في الوقت الذي نقدم فيه هذا المقال للقراء، نوجه أنظارهم الى هذا المصيف الجميل. فالصيف على الأبواب».

(صاحب جريدة (المثال) عبدالباسط يونس)

عن جريدة المثال - الموصل - العدد: (٣)، في ١/٤/١٩٥١.

***

... «لوتنقلت في عقرة ونواحيها وجبالها ومسالكتها لكان إسم شاكر فتاح يسعى الى سماعك أينما حللت وحيشما نزلت. فلقد ملك زمام الأمور ووسط أجنحة السلام على المناطق التي قلما كانت تتمتع بنعمة الراحة والاستقرار. فهو مؤمن كل الأيمان بعظمة الرسالة التي يعمل لتحقيقها. وهو واثق كل الثقة أن النجاح حليفه مازال العدل رائدة والحقيقة مبتغاه.

هذا شيخ من شيوخ الجبال السماء كان في زمن مضى لا ينفك عن الثورة وبث الشقاق. إنه يحدثنا بلسان صادق فيه نغمة الأسى على ما أفرط في سبيل هذه الأرض المباركة فهو يقول: «كنت ثائراً، ولكنني الآن أمنت بأنني كنت على خطأ وبادرت للتكفير عن ما أقرفته نحو بلادي فأبدت رغبتي في

المساهمة بالخدمة العامة. وأنا اعترف أن نصائح القائممقام شاكر فتاح كانت الحافز الأهم في توجيهي نحو هذا الاتجاه الصائب». هذا هو الكلام الذي نطلق به مشير الثورات سابقاً، والمتعطش للأصلاح لاحقاً. فلقد عرف الأستاذ شاكر فتاح السبيل الى قلبه وقادة ال موطن الرشاد»....

- (عن مقال الأستاذ عبدالباسط يونس المنشور في جريدة (الفجر) - في الموصل - العدد: (٤٧) في ١٩/١/١٩٥١).

«الأستاذ الأديب السيد شاكر فتاح قائممقام قضاء عقرة من شباهنا المثقف الذي نعتز به ومن اصدقائنا الكرام. وقد كان لنا شرف الأعجاب والأكبار بأدبه وتأليفه في اللغة الكردية. ويسرنا أن نقدمه إلى قراء جريدتنا في مقالة القيم عن التعليم والثقافة في قضاء عقرة، هذا القضاء الذي كان من حظّه السعيد أن يتولي هذا الشاب الفاضل والأداري الحازم، إدارته إدارة سديدة».

(هيئة التحرير)

- عن (الجريدة - أربيل - الصادرة في أربيل من قبل نقابة المعلمين في أربيل العدد: (٢٢) في ١٢/٥/١٩٥٢).

سەرچاوهی نووسراو

- ١- دهسگاکانی میری له ناوچهی ئاکرتدا.
- ٢- پرسپارکردنم له رۆژنهیڕانی ناوچهی ئاکرتی و زاناکانیان.
- ٣- گهڕان و بینین و پشکنینی خۆم له ناوچهی ئاکرتدا.

پرسه

پرسه گرتن لهم شتیه‌دا که ئیستا هه‌یه بریتیه له خویه‌کی پزویی کۆمه‌لایه‌تی. که پیتوسته له ڤه‌گ و ڤیشه‌وه ده‌ری به‌ئینا

پرسه‌ی جاران:

پرسه‌ی جاران ساکار و ساده‌بو. که مردوویه‌ک نه‌مرد خزمان نه‌یان نه‌هیشت ماله‌ی مردووه‌که به‌چیشتن لێنان و نه‌رکی پرسه‌که‌وه خه‌ریک بێن و پا‌ره به‌خت بکه‌ن. تا چه‌وت ڤۆژی خشت نانیا‌ن بۆ نه‌و ماله‌ی مردووه‌ نه‌نارد. نه‌گه‌ر له‌ مزگه‌وتی‌کا یاخود له‌ شوێنی‌کی‌شدا بۆ مردووه‌که‌ دا‌هینیشتنا‌یه له‌هه‌ر ماله‌ی گه‌وره‌یه‌کی خزمی مردووه‌که‌وه نان و چیشتن نه‌هینرایه‌ نه‌و جی‌نگا پرسه‌یه، تا ده‌رخواردی نه‌و که‌سانه‌ی بدری که‌ بۆ پرسه‌ له‌ویدا کۆبوونه‌ته‌وه. بێ‌جگه‌ لهم یارمه‌تی‌یه، دیاریا‌ن بۆ ماله‌ی مردووه‌که‌ نه‌نارد. باربوو‌شیا‌ن نه‌کرد. به‌هه‌موو جۆری‌ک دلی مردووه‌که‌یا‌ن نه‌دا‌یه‌وه. تا نه‌و نیش و نازاره‌یا‌ن له‌ دل ده‌رنه‌کردن. بۆ منالی‌ ساوا پرسه‌ نه‌نه‌گیرا. بۆ سه‌رۆک و که‌له‌که‌که‌ی هۆزیش که‌ له‌ شه‌ری هۆزایه‌تیدا نه‌کوژران، هه‌روه‌ها پرسه‌ نه‌نه‌گیرا. نه‌وه‌ک دوژمه‌ن‌کانیا‌ن پێیا‌ن خو‌ش بێن. ته‌نانه‌ت نه‌یا‌ن‌کرده ده‌هۆل و زو‌پنا لێدان و شاییش. هه‌ر بۆ نه‌مه‌ی دلی دوژمه‌ن‌کانیا‌ن پێن ته‌نگ بکه‌ن. ئهم ڤه‌وشته‌ کۆمه‌لایه‌تی‌یه کۆن و به‌نرخه‌مان، که‌ بریتیه‌ له‌ گیا‌نی یارمه‌تی و خو‌شه‌ویستی راسته‌قینه‌ و ها‌وبه‌شی له‌شیدا، که‌ بریتیه‌ له‌ مه‌ردا‌یه‌تی، تا ئیستا که‌یش له‌ هه‌ندێ ڤه‌یات و با‌ژێره‌کانی ناو کوردستا‌ندا ما‌وه و ڤاگیرا‌وه و ڤتزی‌شی لێ نه‌گیرئ. چونکه‌ له‌ نه‌جما‌دا ماله‌ی مردووه‌که‌ زامی ده‌روونی‌یا‌ن سا‌ڤێ نه‌بێن و، دلیا‌ن به‌هێز نه‌بێن و، خه‌میا‌ن نه‌ڤه‌وێته‌وه و، هه‌ستیش به‌خو‌شه‌ویستی و یارمه‌تی و ها‌وبه‌شی که‌سوکار و خزمانیا‌ن نه‌که‌ن له‌ شیندا.

پرسه‌ی ئیستا:

به‌لام داخه‌که‌م پرسه‌ی ئیستا که‌ به‌زۆری له‌ شاره‌کا‌نمان و له‌ناو ماله‌ی گه‌وره‌کا‌نماندا پا‌وه، مالی‌ی مردووه‌که‌ کا‌ول نه‌کات، دلیا‌ن ته‌نگ نه‌کات، سه‌رگه‌ردا‌نیا‌ن نه‌کات. چونکه‌ ماله‌ی مردووه‌که‌ تووشی نه‌رکی‌کی زۆر و پا‌ره به‌خت‌کردنی‌کی زۆر و، بیهینی‌ی دو‌روویی و ڤوواله‌تی و که‌ش و فشی‌کی زۆر دین و هه‌ست به‌هیچ یارمه‌تی و دل‌دا‌نه‌وه‌یه‌کی راسته‌قینه‌یش نا‌که‌ن. ماله‌ی مردووه‌که‌ مان‌دوو نه‌بێن، نا‌بووت نه‌بێن، برستیا‌ن نه‌بێن، نه‌وه‌نده‌ی تری‌ش کۆستا‌نمان نه‌که‌وئ...

ماله‌ی گه‌وره‌ی وام دی‌وه، که‌ نه‌رکی پرسه‌که‌یا‌ن خۆی دا‌وه له‌ دوو هه‌زار و سێ هه‌زار دینارا!... نه‌رکی پرسه‌ییش که‌ به‌رچینی نا‌وه‌راست و خوارو نه‌که‌وئ هه‌ر له‌ سه‌د دیناره‌وه هه‌تا شش سه‌د دیناری تی نه‌چی!...

هۆی پرسه‌ی ئیستا:

ئیمه‌یش که‌ له‌ هۆی ئهم پرسه‌ی ئیستا‌یه ورد نه‌بینه‌وه و لێ کۆلێنه‌وه‌ی تیا نه‌که‌ین، بۆمان ده‌رنه‌که‌وئ: که‌ ئهم ده‌رده‌ له‌ خو‌په‌رستی دوو چینی کۆمه‌لایه‌تی‌مانه‌وه په‌یدا بو‌وه:

۱- لووت بهرزەکان و کەشوفش پەرستەکان حەز بەم پەرسەییە ئەکەن و بایەخی پێ ئەدەن. هەر لەبەر ئەوەی کە کەسانێکی زۆر بێتە پەرسەکیانەوه، و، لەم و لەویش بکەن بەچاوپاوە کە کۆمەڵایەتییه کەمان بەگەوره و گەرنگیان داوەتێ. بۆیە کە بەپەرسەکیانەوه دێ. کەچی لە راستیدا زۆر کەسی وا هەن لەبەر چاوتیکەری، یاخود لە ترسی گلهیی، یان بۆ دڵخۆش کردنی خۆیان بەنازا و زبانی خاوەن مردوو یان بۆ کات کوشتن ھاتوونەتە پەرسەکیانەوه. جا ئەو لووت بەرزانی بەلای خۆیانەوه وابە کە بەم جۆرە پەرسەییە پایەیی کۆمەڵایەتییان بلەند ئەبێتەوه، لەناو نەتەوهدا پێز و سامیان زۆرتەری لێ دێ.

ئەمەیش شتێکی دیارە کە ئەم جۆرە کەسانە لەبەر ئەوەی لە کانگای دلی خۆیاندا ھەست بەکەم و کوری خۆیان ئەکەن و، خۆیان بەسووک دیتە پێش چاوە، بەم جۆرە رووکەش و بابەتی رووالەت و کەشوفشەوه، تۆلەیی ئەو کەم و کورپییهی خۆیان ئەکەنەوه چونکە ئەوانە کە کاریکی نەتەوهیی دیتە پێشەوه، نامادە نین (۵) دینار بێخەش بۆ کەلکی گشتی!...

خاوەنی ئەم نەخۆشییە بەزۆری دەولەمەندەکانی جەنگ و تەنگانی و، ھەلپەرسەکان و ئەوانەن کە بەدووی کلاویدا ئەگەڕێن. ئەم دەردەیش لەوانەوه بەچینەکانی ناوەرەست و خواروو گەشتەوه...

۲- چینی پیاوێ ئایینیەکان: ئەم چینیەیش خۆی ھەرچەندە ئەو باش ئەزانێ کە پەرسە گرتنی بەم جۆرە پێچەوانەیی یاسای خاویییە، بەلام خۆپەرستییه کەیی خۆی پالی پێتەوتەنێ کە لێی بێ دەنگ بێ و بەرەنگاریش نەکات. ئەو کە نانی خۆی بێرێ!...

چونکە ھەموو پەرسەیک کەلکی بۆ پیاوێ ئایینیەکان تیا، بەگەوره و بچوکیانەوه. ھەتا پەرسەکەیش پارەیی زۆرتەری تیا بەخت بکری و زۆرتەری بایەخی پێ بدرێ، کەلکی ئەو پیاوێ ئایینیەکانی زۆرتەری تیا ئەبێ. لەبەر ئەوە پیاوێ ئایینیەکان، خۆشیان بەپێچەوانەیی فەرمانی کۆمەڵایەتی و ئایینی خۆیان، دەولەمەندەکان و خاوەن کەشوفشەکان، تەنانەت چینیەکانی تریش تێر ئەکەن سەر بایەخدان بەپەرسەگرتن تا گەیانەیانە ئەم رادەیه کە لە ھەموو مەزگەوتیکدا ھۆتیکێ گەوره و شەنگ و شۆخی تاییەتی دروست بکری بۆ پەرسەگرتن؟!... بەتەخت و کورسی و پەردە و ئاوتیز و کەلوپەلانی تری نایابەوه برازێرتیتەوه تا شایانی پەرسەگرتن بێ! لەگەڵ ئەمەیشدا پێتەوتە پێی لێ بنێت کە ھەندێ پیاوانی ئایینی راستەقینە و سەرپەرژ و دەروون نازاد ھەن ئەوانیش ھەک ئێمە بێر لەم رەفتاری پەرسەگرتنەمان ئەکەنەوه.

ئەوانیش ھەک ئێمە حەز ئەکەن ئەم بارە چەوت و پووجە راست بکریتەوه. بەلام داخەکەم ژمارەیان کەمە، خەباتیان کزە، کەسیش گۆتییان لێ ناگرن!... (*)

(*) ئەو کاتە ئێمە وتارە لە سالی ۱۹۶۸دا بۆ یەکەم جار لە گۆڤاری (سلیمانی)دا بڵاوکرایەوه، باری مەلا بەرزگانمان وابوو... بەلام بەسایەیی کاربەدەستانی (شۆرش گەورە کورد) ھو، ئەم بارە لە مانگی بەختەبارانی سالی ۱۹۷۳دا بەتەواوەتی گۆژا. چونکە (زانایانی ئایینی کوردستان) ھێرشێکی خواناسانە و ھەردانەیان بردە سەر ئەم پەرسەگرتنە (سلیمانی)دا و بپارە میتروویییە بەنرخەکەیی خۆشیان بەھەموو لایەکدا بڵاوکەردەوه. نەتەوه ئەم بزوتنەوہی زۆر پێ خۆش بوو. (پارتی دیموکراتی کوردستان) و ھەموو رێکخراوەکانیشی بەدڵ پشتگیریان کرد. ئەم بپارە کاریکی تەواوی کرد، سوپاس بۆ خوا پەرسەگرتنەکانی ئێستا خەریکن بەتەواوەتی بەرو چاکی و دروستی ئەوێن. (ش.ف)

له مه‌دا نه‌ته‌وه چه‌واشه‌كراوه. چونكه ماله مردووه‌كه به‌م جوژه پرسه‌گرتنه، دلخۆش نابێ. هه‌روه‌ها خۆياش كه هه‌رموويه‌تی به‌رامبه‌ر به‌سه‌رگه‌ردانی و به‌سه‌رهاتی دلشكێتن و سامناك نارام بگه‌رن و پشت به‌مه‌يه‌ره‌بانی خۆی به‌ستين و، له‌ رۆژی ته‌نگانه و ناخۆشیدا دلی خۆمان به‌خۆی خۆش بکه‌ین... هه‌روه‌ها به‌م جوژه پرسه‌گرتنه‌مان دلی خۆش نابێ!... هه‌رچی هۆشیه‌، هه‌رگه‌یز نه‌وه په‌سه‌ند ناکات، كه ماله مردوو له‌باتی نه‌وه‌ی یارمه‌تی بدرێ و باریو بکری نه‌رك و مانه‌دویتی به‌خه‌رتنه به‌ر و باری نابووتی به‌خه‌رتنه سه‌را.

مردن به‌لای خواوه، به‌لای هۆشه‌وه‌ کاره‌ساته‌تکی سروشتیه‌. هه‌موو که‌س تووشی نه‌بێ. نه‌بێن هه‌روه‌ك به‌له‌دايه‌کبوونی منداڵه‌ك دلخۆش نه‌بێ، كه خوا پتی به‌خه‌شیه‌وین، هه‌روه‌ها دلته‌نگ نه‌بێن كه خوا خۆشه‌وێسته‌که‌مانی برده‌ته‌وه به‌خۆی!...

به‌دێن مردن کاره‌ساته‌تکی سروشتی و ساکاره. به‌لام که‌لێک په‌رسته‌گان لێیان کردووین به‌خه‌تیه‌کی درنده و زنده‌دقیان پێ بردوین!

نه‌گه‌ر مردن نه‌بایه له‌ ده‌ست په‌ساوخراب رزگارمان نه‌نه‌بوو. نه‌ له‌ده‌ست نه‌خۆشی و ده‌رده‌داری چانه‌کراو و په‌که‌که‌وتوو رزگارمان نه‌بوو... نه‌ له‌ ده‌ست نه‌رك و نازاری ده‌رد و نه‌خۆشی هه‌ندێ جاری رزگاریش رزگارمان نه‌بوو!...

که‌واته مردن به‌خه‌شیه‌تکی گه‌رنگی خۆایه‌یه‌ پته‌وێسته دلی پێ خۆش بکه‌ین. نه‌ك پتی دلته‌نگ به‌ین. پته‌وێسته به‌روویه‌کی خۆش و هه‌سته‌تکی مه‌ردانه‌وه به‌په‌یه‌یه‌وه به‌چین نه‌ك لێی به‌ترسین.

پاش نه‌وه، نه‌گه‌ر خه‌قه‌رسته‌ی خۆمان له‌نارا‌دا نه‌بێ، له‌ مردن به‌ج به‌ترسین؟! نه‌ی نه‌م شین و شه‌هه‌زه‌ی به‌چه‌یه‌!

نه‌م که‌شوفشه و پرسه‌گرتنه‌ی به‌چه‌یه‌!

نه‌ی نه‌م به‌تزاری پته‌شاندانه‌ی له‌ کاری خوا به‌چه‌یه‌!

مردن کاره‌ساته‌تکه‌ سروشتی، خۆایی. پته‌وێسته به‌دلته‌یایی و نارامیه‌تکی مه‌ردانه‌وه به‌رتزگرتنه‌تکه‌وه به‌رامبه‌ری به‌هه‌ستین. ته‌نانه‌ت پته‌وێسته به‌رووخۆشی و دل خۆشه‌یه‌که‌وه به‌په‌یه‌یه‌وه به‌چین. (مه‌مه‌دی پته‌یه‌مه‌ر) (د.خ) وای کرد. (سوکرات) یش پته‌ش نه‌و به‌هه‌زار سال هه‌روای کرد. هه‌ردووکیان مه‌ردانه و سه‌ر به‌لنده‌ پته‌شوازی مه‌رگیان کرد.

ته‌مه‌ نابێ له‌ مردن وه‌رس به‌ین. نابێ له‌ مردن به‌ترسین. چونکه له‌ به‌رتی مردوویه‌ك ده‌ منال دته‌ جیهانه‌وه. نه‌گه‌ر خۆشه‌وێسته‌تکه‌شمان به‌رێ زۆری تر هه‌ن له‌ جیهاندا! که‌ جیه‌گای نه‌و به‌گه‌رنه‌وه!... به‌تجه‌که له‌وه جیهانی پاش مردنیشمان له‌ جیهانی پته‌ش مرده‌غان خۆشتر و پایه‌دارتره‌! چونکه جیهانه‌تیک په‌یه‌تی له‌ خۆشی و ناسایش و ناشتی و خۆشه‌وێستی!

ته‌تجه‌یشتووایی کورد له‌م په‌سه‌یه‌مان وه‌رس بوون

له‌ سه‌دان له‌ خه‌وتنه‌واران و ته‌تجه‌یشتووایی کوردم به‌سته‌وه که‌ گه‌لێک له‌ په‌یاوه نایه‌یه‌یه

بەلەندەکانیشیان لەناو دا، کە ئەم پرسە بەی ئیجمە ئیستە ئەبگرن - پێچەوانە ی فەرمودە ی خرابییە، پێچەوانە ی بیر و هۆشی مرقە پێچەوانە ی کەلک و خوشی خاوەن مردوو! هەموویشیان لە کانگای دلیانەو هەز ئەکەن - ئەم پرسە گرتنە بەتایبەتی لەم شێوەیەدا کە هەبە، نەبوابە. بەلام هیچیان ناوترن بەرەدرستی ئەم خووە رزبوی کۆمەلایەتیەمان بکەن!

هیچیشیان ناوترن بیروباوەرەکی خۆیان لە پرسە ی خۆیاندا بەکارهێتێن. ئەوانە لەو ئەترسن کە نەتەوە لێیان بوورووژێ، ئەترسن لەو ی ئەم و ئەو پێشیان بڵێن لەبەر پارە گێرانەو پرسە ناگرن! رۆدی ئەکەن دلیان نایە پارە لە پرسەدا بەخت بکەن.

نەمەیش جێی داخە کە ئەو رۆشنیرانە، بەتایبەتی پێو ئەپینیەکانیان تا ئیستە هەولێکیان نەداوە کە (کۆگرە) یەک بگێرن بۆ لێ کۆلێنەو و بپاردان لەسەر هەلگرتنی پرسە. یاخود هەر هیچ نەبێ پرسە گرتنێکی ساکار و پەسەند کە خوا و هۆش گلەبێمان لێ ئەکەن، کە زیان بەکەلک و خوشی خاوەن مردووش نەگات. (۵)

پێشنیاز بۆ پرسە لا بردن

لەبەر ئەوە منیش بەپێیستم زانی کە ئەم پێشنیازانە پێشکەش بەکوردە تێگەیشتووکان بکەم. تا چاکێ مەردانە بکەن بەلادا و بێتە کۆی کۆمەلایەتیەو بە نەهێشتنی ئەم خووە رزبوی کۆمەلایەتیە کە پێی ئەلێن پرسە:

(*) ئەم وتارە بۆ یەکەم جار لە سالی ۱۹۶۸دا لە گوڤاری (سلیمانی)دا بڵاوکرایەوە. دیسان لە سالی ۱۹۷۱دا لە کۆتیکێ گەورە ی (یەکتیتی نووسەرانی کورد)دا - لقی سلیمانی - خۆتندرایەوە.

دیسان لە ۱۹۷۱/۴/۵دا لە کۆتیکێ گەورە ی زانکۆی سلیمانیدا خۆتندرایەوە. جا هەتا ئەم رۆژەیش باری رۆشنیران وابوو. بەلام لە مانگی پێنجەمی ۱۹۷۳دا کۆمەلای زانایانی ئایینی کوردستان هەروەکو لە دامێتی پێشوویدا لێی دواین هورۆمیان برده سەر پرسە و بپاریان بۆ دەکرد، کە بەجۆرتیکێ تێکرای بیروباوەرەکان و پێشنیازەکانی ناو ئەم وتارە ی گرتوتەو، لەگەڵ جیاوازیەکی کەمدا.

بەلام پێش (کۆمەلای زانایانی ئایینی کوردستان) لە سالی ۱۹۶۸دا لەلایەن مامۆستای بەرپێز و کوردپەرور (کەرم زەند) و پانزە مامۆستای هاوڕێیەو کە لە (خۆتندنگای کوردی)دا فێرکاربوون بەنامە یەک کە نێررا بۆ گوڤاری (سلیمانی) پشتگیری ئەم وتارە کرا هەروەها لەلایەن خوشکە (ملیحە مەلا کەرم)ی بەرپێز و پانزە فێرکاری (خۆتندنگای نزاری کچان) هە پشتگیری ئەم وتارە کرا و نێررا بۆ گوڤاری سلیمانی. زانای ئایینی بەرپێز مامۆستا شیخ مستەفا شیخ ماری قەرەداغی بەوتاریکی جوان و نایاب پشتگیری ئەم وتارە ی لە (گوڤاری سلیمانی)دا کرد. بەم بۆنە یەو نووسەری ئەم وتارە ی بەدڵ سوپاسی ئەم برا و خوشکە بەرپێزانە و کۆمەلای زانایانی ئایینی کوردستان ئەکات. پایەدارین. شایانی دلخۆشی و سوپاسە کە لەو کۆراندە کە لەسەر ئەم پرسە یە وتارم ئەدا لە کۆی نووسەرانی کورد و کۆی زانکۆی سلیمانیدا زۆر لە نووسەر رۆشنیرەکان پشتگیریان ئەکردم. مامۆستایانی خوشەوێست و بەرپێز (حوسێن رەشوانی) (تەها بابان)، (کەرم زەند)، (محەممەد سالح سەعید)، (مەلا رەنوف) چەند کەسیکن لەوان. (ش.ف)

- ۱- له بېرته نه وی خوا بۆ پېژگرتنی مردوو فەرمانی داوه، نهوه هیچی تیا نییه که که سوکار و خزم و دۆست له گهل لاشه ی مردووه کهدا تا گۆرستانه که بچن. ئیتر له پاش ناشتنی مردووه که هدر له ویدا، له گۆرستانه کهدا، بام سهره خو شیه که له خاوه ن مردووه که بکه ن و بلاوه ی لئ بکه ن. پاش نهوه بام هدر که سه بچینه وه مالتی خوی.
- ۲- خاوه ن مردوو نه له مزگه وت، نه له مال، بام دانه نیشتی بۆ پرسه گرتن. هیچ که سیکیش ههل نه کویتنه سهر خاوه ن مردوو بۆ دلدا نه وه و پرسه لئ کردن.
- ۳- خاوه ن مردوو به خوی و خېزانه وه، له پاش ناشتنی مردوو که بۆ چهند پوژتیک بچینه گه شتیک بۆ شاریکی تر، یان بۆ ماله خزمیک یان بۆ ماله دۆستیک خوی، تا خدم و نازاری دلی له شیه وه کی سروشتی راسته قینه دا پوه یته وه.
- ۴- هدر خزم و دۆستیک نه چوو بووه سهر گۆرستان له کاتی ناشتنی مردوو کهدا، له جیاتی سهر لیتدان و پرسه لئ کردن، بام نامه یه کی دلدا نه وه بۆ خاوه ن مردوو که بنیتر به لام پیویست ناکات خاوه ن مردوو، یه که به یه که وه رامی نه وه هسو که سانه بداته وه. هدر نه وه نه ده ی به سه که وه رامیک گشتی له پوژنامه یه کهدا بداته وه بۆ هه مووان.
- ۵- خاوه ن مردوو نه گهر خوی ناره زووی کرد و له توانیدا بوو، بام هه ندی پاره به شته وه به سه ر کۆمه له چاکه خوازه کانداهک:
- (خویندنگای هه تپوان) یاخود (کۆمه لی داماوان و په که که وتوان)... تا به و پاره یه ده ستی هه ژاران و هه تیوان و لئ قه و ماوان به گیرئ و نه و چاکه کردنه بیسته هوی ساپوژبوونی زامی دلی خاوه ن مردوو کهان. هه روه ها بیسته هوی لئ خو شبوونی خوا له گونا هانی مردوو که.
- ۶- دیاری ناردن بۆ خاوه ن مردوو یاخود باربوو کردنی یه جگار په سه نده. پرسه ی راسته قینه ی هدر نه مه یه.
- ۷- خۆ نه گهر نه مانه یشمان، جاری، له ده ست نه یه ت، هدر هیچ نه یی، بام چوونه پرسه کاغان به که یه به یه که جار. که چوو شین بۆ پرسه لئ کردن بام چاره که کاتیک زۆر تر دانه نیشتن. بام واز له چوونه پرسه ی دئ و شاریکی تر به یتن. بام خاوه ن پرسه کان تکه له که سانی تر بکه ن که به پرسه یانه وه له شان یاخود دیهاتی دووره نه یه ن. بام دانیشتنی پرسه که به که یه به یه که پوژ. بام ژانیش له شیوه ن و گریان و قو پیتوان و جلی ره ش له به ر کردن به ریسه ت به کړن. بام دانیشتنی پرسه که یه ش کورت به که یه نه وه بۆ ماوه ی دوو کات.
- ۸- نه مانه و هدر ده ماری پیاهوتی و خواناسی بمانگرئ. له توانا ماندا هه یه که به گه لیک شیه ی تر له نه رک و ناوازی پرسه و زبانی پرسه بۆ خاوه ن مردوو و بۆ خزم و که سوکاره کانی خاوه ن مردوو که م به که یه نه وه.
- ۹- تکه له مه لا به رتیه تیگه یشتوه کاغان نه که م، هه روه ها له هه سو سه روکیکی کۆمه دل و ده سه ته (حزب) هکان، هه روه ها له هه سو ده سه لاتدار و کار به ده سه ته کان که په یته په یته کۆگره و کۆبوونه یه یه که

بهیټن بۆ ډاویژکردن و بریاردان لهسەر (پرسه هه‌لگرتن) یاخود لهسەر سوو‌گکردنی پرسه، به‌و جزو‌دی که له‌سه‌روهه پێشان دراوه، یاخود به‌هه‌ر جزو‌تیک که له‌مه‌ باشت‌ترین، هه‌روه‌ها ت‌کا له‌ نووسه‌ره به‌ریزه‌گمانان نه‌که‌م که به‌رو به‌م باب‌ه‌تی (پرسه هه‌لگرتن)ه‌ بد‌هن. تا بیرو‌یاوه‌ری نه‌ت‌وهه‌ ډۆشن ب‌یته‌وه و به‌کو‌ینه سه‌ر هه‌لگرتنی نه‌م ره‌وش‌ته‌ی ر‌زب‌وه‌ی ک‌ۆمه‌لا‌یه‌تییه‌مان که پ‌ی‌ی نه‌ل‌ین (پرسه).

خویشم بدرهنگاری پرسه نه کهم

نەوا ھەر لە ئیستایشەوێ بەلای ئەکەمەوێ - کە مەردم خێزانەکم و خۆم و کەسوکەر یاکو دۆست و یار نە پەرسەم بۆ بگرن، نە بش ھێلن کەس بە ھۆی مەردنی مەوێ مەندووێ. ئەوانە ئەگەر نەیانەوێ گیانم شادبێ:

جا هیوادارم به خوا که هاو نیشتمانه به ریزه کانم نهم ناواته گشتیه بهینه دی.

چۆن رابوئيرين

له گزفارى (بهديان) ژماره (۱۹) تشريني دووهمى ۱۹۷۴، ۲۶۷۴ى كوردى. ل ۹ - ۱۱، بلاوكراوه تهوه. خۆشه ويستتيرين كاتمان، كاتى بىن فەرمانىمانه. بهلكو ئهم كاته مان له كاتى فەرمانغان گرنگتره!... چونكه لهم كاته دا چالاكيان دښينه وه جيتى خۆى. له كۆرى بېر كرده وه يشدا، نه توانين پهنگى دواړو ژمان دارپيژين. ههروهه نه توانين، لهم كاته دا، خۆشى له ژيانمان بېسين. ئينجا له بهر نه وهى كليلى دهركاى بهختياى و سرگهردانىمان، ههميشه به دهست خۆمانه وه، نه توانين كاتى بىن فەرمانىمان بكهين بهكاتى شادى و كامه رانى، بهكاتى دامه زاندى دواړوژتيكى پووناك و پاك، بهكاتى خۆ پتيگه ياندى و بهرزپونه وه گه وره يى. ههروهه نه ديش توانين نهو كاته مان، بكهين بهكاتى سرگهردانى و دلته ننگى و مالتوئرانى!... بهكارهيتنانى كاتى بىن فەرمانىشمان به جۆرتيكي خۆش و بهكهلك بهنده به توانامانه وه له گسړاندا، به پيتى كارساتى پۆڭگار و كات و جيگا. ههروهه به نديشه به پهلوى خوينده وارى و پتيگه يشتوويى و دل ته پى و چاكه خوازي و راستى په رستى و حه زكردمانه وه له جوانى. كه واته كامه رانى و سرگهردانىمان بهنده به چۆنيتى بهكارهيتنانى كاتى بىن فەرمانىمانه وه.

داخه كه، ۹۹٪ مان، نازان چۆن كاتى بىن فەرمانى خۆى بهكار بهيتنى!... له مەيشه وه تى نهگهين كه ۹۹٪ مان خۆشى له ژينى خۆى نابيين. چونكه كاتى بىن فەرمانى خۆى باش بهكار ناهيتنى!...

جيتى داخه، كه له ژيانى پۆژانه ماندا، ئهم كاته خۆشه ويستانه مان، كورتن. چونكه نهگه ر له ۲۴ كاته كه ي پۆژانه مان، نهو كاتانه دهركهين كه فەرمانيان تيا نه بينين، تياياندا نهووين، نهخوين، نهپوشين، خۆ نه شوين، كه له پهل نهگهين، لاي پزىشك نهچين، فرياي خيزان و دراوست و خزم و ناسياو نهكهوين... له شهو و پۆژتيكا هيچمان بۆ ناميتيسته وه، چوار كات، ياخود شەش يهكى نه يى!... نه مەيش نهوه نهگه ييتنى كه ئيتمه، هه ر شەش يهكى ته مەغان، نه توانين بهخۆشى رابوئيرين، نه وىش به مەرجى باش بهكارى بهيتن!... ههميشه كه بتوانن له مە زۆرتر بهخۆشى رابوئيرى. هى وا ههيه، خۆشى له فەرمانيش نه بينن، له خواردن و نوستن و پوشين و ياريده دانيش نه بينن، جگه له خۆشى بينن له كاتى بىن فەرمانى. بهلام داخه كه نهو جۆره كه سانه كه من!... له بهر نهوه پتيويسته به چاوتيكي گرنگه وه سهيرى كاتى بىن فەرمانىمان بكهين. بۆ نه مەى هه ر هيچ نه يى، شەش يهكه كه ي ته مەغان بهخۆشيه وه رابوئيرين. تا ئيتره، له چۆنيتى كاتى بىن فەرمانى و، گرنگى كاتى بىن فەرمانى و، نرخى له ژياندا تى گه يشتين. ئيتر بام له وه بدويين: كه چۆن كاتى بىن فەرمانىمان بهكار بهيتن.

ههركه سه مان، له ژيانى خۆيدا، جۆره ئاوات و هيوايه كى ههيه. جۆره بيروباوه و دلخواست و ههست و نارهزوويه كى ههيه. جا نه يى، له كاتى بىن فەرمانىماندا، نهو ئاواتانه مان بهيتينه دى، بهو

نامانجانەمان بگهين، ئەو بېروباوەرمانەمان دەربېرېن، ئەو دلخواستانەمان پتيك بهيتيښ، بەكامی خۆمان بگهين، چەشەي ئەو هەست و نازەزووانەمان بدهين، دلي خۆمان دامرکيتيښنەوه. لەلایەکهوه: نووسراو و گۆڤار و پۆژنامەي خوش و بەکهک هەن. لەلایەکی ترهوه: ورزشي بەجوش و فەر هەن، وەک گەرمان و بەشاخدا هەلگەرمان و سواری و مەلەکردن و نیشاننانهوه و یاری و گەمەکردن. لەلایەکی تریشەوه ماوه هەیه بۆ گۆي گرتن لە ساز و نواز و گۆزانی و ههوال و وتار؛ بۆ مەشقکردن لە وینه کيتشان و پەیکەر تاشين و نووسين و سازليدان و گۆزانی گرتن و هەلپەپیندا. ماوه هەیه بۆ چاندن و پرواندن و، ئاژەل و درنە بەختوکردن. سینەما هەیه. جیگای لاسایی کردنەوه هەیه. کۆپی زانست و هونەر و وێژە هەیه. سەرليدانی خزم و کەسوکار و دۆست و یار هەیه... ئەمانە هەموویان، بابەتي رابواردنیتکی خوش و نایاب و بەکهککن. ئەتوانين لەکاتی بێ فەرمانیماندا پیتیانهوه خەریک بېین... ئەوه هەیه، پتويسته، نيمه لاسەر پتروویبەک برۆين بەلام بەرپکوپتيکیهوه پتويسته کاتی بێ فەرمانیمان لاسەر ئەو پتروویبە بەخت بکەين. ئەتوانين پتروویبەک دابيتيښ بۆ ژيانی پۆژانەمان، بۆ ژيانی هەفتانە و مانگانە و سالانەيشمان. بۆ ئەمەي وەرپس نەبين و گلارای و دلتهنگيش پرومان تە نەکەن. چونکە لەم ژيانەدا، هەموو شتیک لاسەر یاسا نەروات. ئەبێ، نيمهيش لە بەکارهيتانی کاتی بێ فەرمانیماندا، بەرپکوپتيکی لاسەر یاسایەک برۆين. ئەگینا کامەرانيیمان ئەبێ بەسەرگەردانی.

داخەکم، زۆریەمان، ئەم کاتی بێ فەرمانییهی خۆي، خراپ بەکارنەهيتي!... سەیری کۆبونەوه کافان کەن! چی ئەبين؟!... لە زۆریەياندا کەم و کورې ئەم و ئەو ئەگيتيښتەوه. ئابروي کەسانی تيا ئەبري. بەدناو ئەکرتين بەخۆپايی. دانیشتون خوشی لاهە ئەبين: پشم و قين و دوژمنايدەتي و دووژماني و بەدگۆيي خۆيان بنويښ. ياخود جيتوفروشي بکەن. هی وايشمان تيايە، تەنانهت لەناو کۆپی خيژان و خزمان و یارانيشدا، بەلکو لاسەر خواني نان خواردنیش، تا لە بابەت کارهسات و تاوان و کردەوه نەنگي و پەروشتي بێ فەرمانە و ناشيرينهوه، نەدوي، دلي نۆخەي ناکات!...

هی وايشمان تيايە، هەرچی خەم و خەفەتي ناو سکی هەیه، لەگەڵ پشم و قين و شەروشۆر و سەرچلي خوشی، لەبەر دەمی خيژان و خزم و دۆستەکانیدا نەبێ، هەلي ناپيژي!... بېر بکەنەوه: چەند جاري وا هەبووه کە ئاهەنگي خوشەويستانێ خۆمان بەچەقە چەق و شاتە شاتي نەنگ و بێ کەلکەوه تیکداوه، کە زۆر جاري وا هەبووه، گەيشتونەتە شەرە جوين و ليتدان و کوشتن و برين!...

هەلبەت خوتنەوارانی بەريز، لەگەڵمەدان، کە بلتيښ: ئەم جۆرە پەوشت و کردەوانە لە بەکارهيتانی کاتي بێ فەرمانیدا، نیشانەي بەدخويی و کردەوه نەنگين! چونکە زۆردارايەکی ناشکرا و ديارن، لە نازادی و سەرەستی مەرۆف و پتۆ و سەرەوت و کامەرانييان ئەکرتين!... لە کۆمەلە پت گەيشتووه تیتگەيشتووه کانی جيهاندا: کاتي بێ فەرمانی پتۆي زۆري لێ نەگيرئ. هەروەها پتۆيش لە ئاهەنگ و کۆبونەوه و سەرەوت و سەرەستی و کامەرانی و سەرەري مەرۆفیش زۆر نەگيرئ.

سەير ئەکەيت، هەموو کەسيکیان، بەفەرمانی سەرشارنی خوشی ئەزانی: کە رق و پشم و قين و دوژمنايدەتي لە کاتي ئاهەنگي و کۆبونەوه کاندان لە دلي خوشی فري بدا. بەفەرمانی مەرۆفایەتي خوشی ئەزانی: کە گەش و پرووخوش بێ لەگەڵ دانیشتووه کاندان، کە قسە شیرين و پەوشت پەندين بێ لەگەڵ

هه‌م‌و‌ی‌ان‌دا. به‌ل‌کو‌ه‌ی و‌ای‌ش‌ی‌ان ت‌ی‌ای‌ه، که نه‌و ک‌ۆ‌ی‌و‌ن‌ه‌و‌ه و نا‌ه‌ه‌ن‌گ‌ان‌ه به‌ه‌ل نه‌ز‌ان‌ی: له‌ب‌ه‌ر د‌لی د‌ان‌ی‌ش‌ت‌وان، ه‌ه‌ر د‌و‌ژ‌م‌ن‌ای‌ه‌ت‌ی‌ی‌ه‌ک‌ی ک‌ۆ‌ن‌ی ه‌ه‌ی‌ن له‌گ‌ه‌ل ی‌ه‌ک‌ت‌ی‌ک له‌و د‌ان‌ی‌ش‌ت‌وان‌ه له‌نا‌وی نه‌ی‌ا!...

ن‌ه‌گ‌ه‌ر له ر‌ه‌و‌ش‌ت‌ی با‌و‌و‌ی‌ا‌پ‌ی‌ر‌م‌ان و‌ر‌د‌ب‌ی‌ن‌ه‌و‌ه: ب‌ۆ‌م‌ان د‌ه‌ر‌ن‌ه‌ک‌ه‌و‌ئ‌ی، که نه‌وان له ن‌ی‌م‌ه خ‌ۆ‌ش‌ت‌ری‌ان ر‌ا‌ب‌و‌ار‌د‌و‌و‌ه له ژ‌ی‌ان‌دا. له ن‌ی‌م‌ه ز‌ۆ‌ر‌تر ر‌ۆ‌ز‌ی‌ان له نا‌ه‌ه‌ن‌گ و ک‌ۆ‌ی‌و‌ن‌ه‌و‌ه و ک‌ۆ‌م‌ه‌ل‌ان گ‌ر‌ت‌و‌و‌ه. ه‌ه‌ر‌و‌ه‌ا له ن‌ی‌م‌ه ز‌ۆ‌ر‌تر ف‌ه‌ر‌م‌ان‌ی س‌ه‌ر‌ش‌ان‌ی خ‌ۆ‌ی‌ان به‌ج‌ی ه‌ی‌تا‌و‌ه به‌ر‌ام‌ب‌ه‌ر د‌ان‌ی‌ش‌ت‌وان‌ی نه‌و ک‌ۆ‌م‌ه‌ل و نا‌ه‌ه‌ن‌گ و ک‌ۆ‌ی‌و‌ن‌ه‌وان‌ه.

ن‌ه‌گ‌ه‌ر س‌ه‌ر‌ن‌ج‌ب‌ی‌ک له ئ‌ای‌ی‌ن‌ه‌ک‌ه‌م‌ان ب‌د‌ه‌ی‌ن، ن‌ه‌گ‌ه‌ر و‌ر‌د‌ب‌ی‌ن‌ه‌و‌ه له ر‌ه‌و‌ش‌ت‌ی پ‌ت‌خ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر‌ان و پ‌ی‌ا‌و‌چ‌ا‌ک‌ان ئ‌ه‌ب‌ی‌ن‌ی‌ن: که له به‌کار‌ه‌ی‌ت‌ان‌ی ک‌ات‌ی ب‌ی ف‌ه‌ر‌م‌ان‌ی‌ان‌دا له د‌ه‌س‌ت‌و‌ری خ‌و‌ای‌ی نه‌چ‌و‌ن‌ه‌ت‌ه د‌ه‌ر‌و‌ه. له‌گ‌ه‌ل نه‌و‌ه‌ی‌شا نه‌و ک‌ات‌ی ب‌ی ف‌ه‌ر‌م‌ان‌ی‌ی‌ه‌ی خ‌ۆ‌ی‌ان ی‌ه‌ک ج‌ار به‌ج‌وان‌ی و خ‌ۆ‌ش‌ی و ف‌ه‌ر به‌خ‌ش‌ی‌ی‌ه‌و‌ه ر‌ا‌ب‌و‌ار‌د‌و‌و‌ه. له ک‌ۆ‌ی‌و‌ن‌ه‌و‌ه‌ک‌ان‌ی‌ان‌دا: م‌ی‌ژ‌و‌وی ژ‌ی‌ان‌ی پ‌ی‌ا‌و‌چ‌ا‌ک‌ان و گ‌ه‌و‌ر‌ه پ‌ی‌ا‌وان ئ‌ه‌خ‌ۆ‌ت‌ن‌د‌رای‌ه‌و‌ه. گ‌و‌ئ‌ی له د‌ه‌ن‌گ‌ی خ‌ۆ‌ش و س‌از و نا‌وا‌زی ش‌ی‌ر‌ی‌ن ئ‌ه‌گ‌ی‌را. چ‌ی‌ر‌ۆ‌ک‌ی پ‌ر که‌ل‌ک و ه‌ۆ‌زا‌و‌ی ب‌ل‌ن‌د ئ‌ه‌خ‌ۆ‌ت‌ن‌د‌رای‌ه‌و‌ه. به‌ق‌س‌ه‌ی نه‌س‌ت‌ه‌ق و گ‌ال‌ت‌ه‌و‌گ‌ه‌پ و م‌ه‌ت‌ل‌ه‌و‌ه ر‌ای‌ان ئ‌ه‌ب‌وار‌د. ر‌ا‌وی‌ان ئ‌ه‌ک‌ر‌د. س‌ه‌ی‌ری چ‌ا‌و‌ن‌ه‌ن‌د‌از‌ه ج‌وان‌ه‌ک‌ان‌ی س‌ر‌و‌ش‌ت‌ی‌ان ئ‌ه‌ک‌ر‌د. ن‌ه‌گ‌ه‌ر‌ان. س‌ه‌ی‌ر‌ان‌ی‌ان ئ‌ه‌ک‌ر‌د. گ‌ه‌ش‌ت‌و‌گ‌وز‌اری‌ان ئ‌ه‌ک‌ر‌د.

به‌لام، ق‌س‌ه‌ی پ‌اش م‌له و چ‌ه‌ق‌ه چ‌ه‌ق و ش‌اته ش‌ات. ی‌اخ‌ود ه‌و‌ال‌ی نا‌خ‌ۆ‌ش و به‌د‌گ‌ۆ‌ی‌ی... له‌نا‌و ک‌ۆ‌ی‌و‌ن‌ه‌و‌ه‌ک‌ان‌ی‌ان‌دا د‌ه‌ر‌ن‌ه‌ک‌ه‌و‌ت‌ن. نه‌ی‌ش ئ‌ه‌ه‌ی‌ل‌د‌را د‌ه‌ر‌ک‌ه‌و‌ن!...

له‌ب‌ه‌ر نه‌و‌ه ژ‌ی‌ن‌ب‌ی‌ک‌ی خ‌ۆ‌ش ئ‌ه‌ژ‌ی‌ان که پ‌ر بو‌وه له س‌ه‌ر‌ب‌ه‌ر‌زی و ک‌ام‌ه‌ر‌ان‌ی و ت‌ه‌ن‌د‌ر‌و‌س‌ت‌ی. ت‌ه‌ن‌ان‌ه‌ت خ‌ۆ‌ش‌ی‌ی‌ان له ک‌ار و ف‌ه‌ر‌م‌ان‌ی ر‌ۆ‌ژ‌ان‌ه‌ی‌ش‌ی‌ان ئ‌ه‌ب‌ی‌ن‌ی. چ‌ون‌که له ک‌ار و ف‌ه‌ر‌م‌ان‌ه‌ک‌ان‌ی‌ش‌ی‌ان‌دا ه‌ه‌ر له‌س‌ه‌ر نه‌و ر‌ه‌و‌ش‌ته ئ‌ه‌پ‌ۆ‌ش‌ت‌ن. که‌چ‌ی، ن‌ی‌م‌ه‌ی‌ش، له‌م س‌ه‌د‌ه‌ی گ‌ه‌رد (د‌زه) و ک‌اره‌ی‌ا‌یه‌دا که ه‌ه‌ز‌ار‌ان ش‌ت‌ی دا‌ه‌ات‌و‌و، ها‌ت‌و‌ن‌ه م‌ه‌ی‌دان‌ه‌و‌ه، ه‌ه‌ز‌ار‌ان ش‌و‌ت‌نی خ‌ۆ‌ش ر‌ا‌ب‌و‌ارد‌ن و ی‌ار‌م‌ه‌ت‌ی و گ‌ه‌م‌ه و ی‌اری پ‌ه‌ی‌دا‌بو‌ون، ن‌از‌ان‌ی‌ن چ‌ۆ‌ن له ژ‌ی‌ن خ‌ۆ‌ش‌ی و‌ه‌ر ب‌گ‌ری‌ن. ن‌از‌ان‌ی‌ن چ‌ۆ‌ن به‌ک‌ات‌ی ب‌ی ف‌ه‌ر‌م‌ان‌ی‌ان‌ه‌و‌ه د‌ل‌ش‌اد و ک‌ام‌ه‌ر‌ان ب‌ی‌ی‌ن!...

چ‌اری ئ‌ه‌م‌ه نه‌و‌ه‌یه که ز‌ۆ‌ر‌تر به‌ت‌ه‌ن‌گ ر‌ت‌ک‌خ‌س‌ت‌نی کار‌و‌بار‌ی ژ‌ی‌ان‌مان‌ه‌و‌ه ب‌ی‌ن. که ز‌ۆ‌ر‌تر، ر‌ۆ‌ژ‌ له خ‌ۆ‌مان و له م‌ر‌ۆ‌ف و له ژ‌ی‌ن ب‌گ‌ری‌ن. پ‌ی‌ت‌و‌س‌ته له س‌ه‌ر‌مان، خ‌ۆ‌مان د‌ل‌ش‌اد ب‌که‌ی‌ن. خ‌ۆ‌مان ک‌ام‌ه‌ر‌ان ب‌که‌ی‌ن.

ه‌ه‌ر‌و‌ه‌ا پ‌ی‌ت‌و‌س‌ته له‌س‌ه‌ر‌مان، ئ‌ه‌م و ئ‌ه‌و‌ی‌ش د‌ل‌ش‌اد و ک‌ام‌ه‌ر‌ان ب‌که‌ی‌ن و، ی‌ار‌م‌ه‌ت‌ی‌ش‌ی‌ان ب‌د‌ه‌ی‌ن له د‌ل‌ش‌اد‌ک‌ر‌دن‌ی خ‌ۆ‌ی‌ان‌دا. ج‌ا ن‌ه‌گ‌ه‌ر ئ‌ه‌م دو‌و ف‌ه‌ر‌م‌ان‌ه‌م‌ان به‌ج‌ی ه‌ی‌تا، به‌ر‌ام‌ب‌ه‌ر به‌خ‌ۆ‌مان و م‌ر‌ۆ‌ف‌ای‌ه‌ت‌ی، نه‌و س‌اک‌ه، ئ‌ه‌ت‌و‌ان‌ی‌ن ک‌ات‌ی ب‌ی ف‌ه‌ر‌م‌ان‌ی‌س‌مان له کار‌و‌بار‌ی خ‌ۆ‌ش و به‌که‌ل‌کا به‌خت ب‌که‌ی‌ن. ئ‌ه‌و‌س‌اک‌ه ت‌ه‌م‌ه‌ن‌مان د‌ر‌ی‌ژ‌ت‌ر‌ی‌ش ئ‌ه‌ب‌ی‌ن. چ‌ون‌که ک‌ام‌ه‌ر‌ان‌ی ه‌م‌و‌و ژ‌ی‌ان‌مان ئ‌ه‌گ‌ر‌ی‌ته‌و‌ه، چ له‌ک‌ات‌ی ب‌ی ف‌ه‌ر‌م‌ان‌ی‌مان‌دا، چ له‌ک‌ات‌ی ف‌ه‌ر‌مان و ژ‌ی‌ان‌ی خ‌ۆ‌ز‌ان‌ی‌مان و ک‌ۆ‌م‌ه‌ل‌ای‌ه‌ت‌ی‌مان‌دا.

که و‌ای ل‌ی ه‌ات، ب‌ام ژ‌ی‌ان‌ی خ‌ۆ‌مان و‌ا به‌چ‌اک‌ی و ج‌وان‌ی و ر‌از‌ا‌و‌ه‌ی‌ی، ر‌ت‌ک‌ ب‌خ‌ه‌ی‌ن، که ب‌ت‌و‌ان‌ی‌ن ک‌ات‌ی ب‌ی ف‌ه‌ر‌م‌ان‌ی‌مان له ش‌ت‌ی خ‌ۆ‌ش و به‌که‌ل‌کا به‌خت ب‌که‌ی‌ن. تا خ‌ۆ‌ی‌ش‌مان و ک‌ۆ‌م‌ه‌ل‌ی‌ش ه‌م‌ی‌شه ک‌ام‌ه‌ر‌ان و ش‌اد‌مان ب‌ی‌ن. ئ‌ه‌م‌ی‌ش ئ‌ام‌ان‌ج‌ی ژ‌ی‌ان‌ه. ی‌اخ‌ود ئ‌ام‌ان‌ج‌ی ی‌ه‌ز‌دان!...

یهزیدییه‌کان و نایینی یهزیدی

یهزیدییه‌کان خوا په‌رستن، دێو په‌رست نین
چونکه بنچینه‌ی نایینه‌که‌یان زه‌رده‌شتیه

له‌ ریزه‌ نووسراوانی نایینی ژماره: ۲
۱۹۶۹

پێشه‌کی

په‌نگه‌ هه‌ممو کوردێک ته‌وه‌ بزانی که (یهزیدی) و (نایینی یهزیدی) هه‌ن. به‌لام که‌میان شاره‌زای میژووی پر کاره‌ساتی گرنگ و سامناکی تییره‌ی^(۱) (یهزیدی) و چلۆنیی نایینی (یهزیدی)ن. له‌ راستیدا له‌ باب‌ت برا یه‌زیدییه‌که‌سانه‌وه، به‌زمانی کوردی، له‌ هه‌ندێ وتار به‌ولاوه‌ داخه‌که‌م. هه‌یچی تر نه‌نووسراوه‌ته‌وه، که‌چی به‌زمانانی بێگانان به‌سه‌دان نووسراوان هه‌ن. له‌به‌ر ته‌وه‌ به‌پێوستم زانی که‌ نووسراویک له‌سه‌ر میژووی یه‌زیدییه‌کان و نایینی یه‌زیدی دا‌بنێم و، پێشکه‌شی خوێنده‌وارانی کوردی به‌که‌م هه‌رچه‌نده‌ له‌وه‌ دلناییم که‌ نووسراوه‌که‌م له‌ هه‌له‌ و که‌م و کوپییه‌وه‌ دووری به‌لام هیوادارم به‌خوا که‌ که‌لتێک له‌ نووسراوخانه‌ی کوردیدا پر به‌کاته‌وه‌ و خوێنده‌وارانیش له‌ میژووش ژیان و چلۆنیی نایین و کرده‌وه‌ و په‌وشتیان و هیوا و ناوتیان و خه‌باتیان ناگادار به‌کات. هه‌روه‌ها نووسه‌رانی کوردیش به‌خاته‌ سه‌ر ته‌وه‌ی که‌م و کوپییه‌کانی نووسراوه‌که‌ی من ته‌واو به‌کن.

برا یه‌زیدییه‌که‌گانه‌ن به‌پاشماوه‌ی کورده‌ زه‌رده‌شتیه‌که‌کان دا‌نه‌ن‌رتن. نزیکه‌ی نۆسه‌د سالتیک له‌مه‌رپێش له‌سه‌ر ده‌ستی (شیخ عه‌دی) دا‌بوون به‌نیسه‌لام. به‌لام پاش مردنی شیخ عه‌دی به‌سه‌د سالتیک له‌ نیسه‌لامه‌تییه‌وه‌ وه‌رگه‌رانه‌وه‌ سه‌ر نایینه‌که‌ی خۆیان. به‌لام له‌و ماوه‌یه‌دا چه‌ند به‌شتیکی ته‌و نایینه‌یان لێ و‌ن به‌و‌بوو. له‌ چه‌ند نایینیک و چه‌ند راستی په‌رستییه‌که‌وه‌ که‌لتیک پیروباوه‌ و ناینکاری بێگانه‌ که‌ پێچه‌وانه‌ی نایینی زه‌رده‌شتین ها‌ته‌ ته‌نیشته‌ نایینه‌که‌یان‌ه‌وه‌. له‌م کۆمه‌له‌ به‌شه‌ نایین و راستی په‌رستییه‌یه‌نیش (نایینی یه‌زیدی) په‌یدا‌بوو. له‌ راستیدا له‌ نایینی یه‌زیدیدا، به‌شتیکی گه‌وره‌ و گرنگی نایینی زه‌رده‌شتی ماوه‌ته‌وه‌ وه‌ک باوه‌رکردن به‌خوایه‌کی پاک و تاک و ته‌نیا و، هه‌وت فریسته‌که‌کان و پێشه‌مه‌به‌ران و، مردن و زیندووبوونه‌وه‌ و، چه‌ند و چوون کردنی خوا له‌گه‌ل مرۆڤدا و، پاداش و سزای خواپی و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ هه‌روه‌ها ته‌وه‌یشی تیا ماوه‌ته‌وه‌ که‌ پێژ له‌ گه‌وره‌ی خۆیان به‌گرن و به‌زه‌ییان به‌هه‌زار و داماو و لێ قه‌وماودا به‌یتته‌وه‌. پێژ له‌ ناو و ناگر و با و چرا و گل به‌گرن نازاری هه‌یج که‌سێک و

---

(۱) تی‌ره: قه‌بیله، هۆز، عه‌شیره‌ ده‌گرتته‌وه، دیاره‌ نێ‌زیدییه‌که‌کان قه‌باره‌یه‌کی وا به‌جووکیان نییه، کۆمه‌لتیکی گه‌وره‌ی خاوه‌ن باوه‌رپێکی تایبه‌ته‌ن له‌ گه‌لی کورد.

جا به‌م پێته‌ ته‌وان (طائفه‌)ی عه‌ره‌بیان پر به‌پێسته، سه‌یر له‌وه‌دايه‌ وشه‌ی (تایه‌قه‌) له‌ کوردیدا به‌ کۆمه‌لتیکی به‌جووگر له‌ هۆز و عه‌شیره‌ و تی‌ره‌ به‌گاردێ؛ چه‌ند خێزانیکی نێ‌زیک.

هیچ گیانله بهر تیکیش نهدن، دۆستایه تی بهار تیزن و گفتم و بهل تیش رابگرن. ههروه ها یهک بن و کوک بن و هۆگری یه کتریش بن... بهل ت نه مانه و گهلیکی تریش له نایینی زهردهشتی له نایینی یه زیدیدا نه بئیرئ. بهلام شوته واری نایینه کانی (سروشت په رستی) و (بوراهامی) و (مانی) و (بت په رستی) و (ئیسلام) ی تیا پهیدا بووه، که زۆری بهیروباوه و کردهوه نایینی به کانیان له گهله نایینی زهردهشتیدا رتیکهون و زبانی شییان گه یاندووه به کۆمه لایه تی و ژبانی تیسیره ی یه زیدی. جا برا یه زیدی به رۆشنی بهر کاغان که نه ل تین بنچینه ی نایینه که مان زهردهشتیه. بن گومان رۆژیک دئ نه که ونه سه ر نهو خه باته ی که نایینی یه زیدی به ته واره تی پاک به کاته وه لهو بهیروباوه به بیتگانه و ناسازانه ی که زبانیکی یه جگار گه وریان گه یاندووه به ناوبانگی یه زیدی به کان و نایینی یه زیدی و به ژبانی کۆمه لایه تی و نابوری و خوینده واری برا یه زیدی به کاغان. هه ر کاتیکیش نه وریان کرد و بۆیان چوه سه ر نایینه پاکه روونه بن گه رده که ی زهردهشتیه یان له شتویه کی شنگ و شوخ و ته وادا بۆ دیته وه به رهه م. که نه گه ر پتیره یی بکه ن بن گومان له هه مو دهرد و نازاریک رزگاریان نه کات و رۆژ به رۆژیش به رهو نازادی و کامه رانی و پیتشکه و تینان نه بات. نه مه ییش سه به رته به ویه که نایینی زهردهشتی. وه که له نوو سراوی (زه ردهشت) دا پيشانم داوه، نایینیکی خوا ییه و، به سه رچاوه ی هه مو نایینه ناسمانیه کانی پاش خۆی دانه رتئ ههروه ها شوته واری نهو له گهلیک راستی په رستی و وێژه کانی جیهانی شدا دیاره، بیتجگه له نایینه ناسمانیه کان.

نیم رۆژماره سه ری برا یه زیدی به کاغان خۆی نه دات له سه د هه زار که سیک. بریتین له چه ند هۆزیک جوی جوی، که نایینی یه زیدی له ژیر سیت بهری خۆیدا کۆی کرد و نه ته وه. به هه مو لایه کی کوردستانی گه وری شدا به لا و بو نه ته وه. یه زیدی به کان له هه مو کوردیک پتر خۆنی خۆیان و، نایینی با ووبا پیری خۆیان پاراستوه. له سه ر نه م نایینه ییش که نیتسا هه یانه، جهوت سه د سالی خشت له ناو دوژمنایه تی و تهنگانه و شه ر و شۆر و کاره ساتی سامناک و خوینیدا ژیاون، به هۆی زۆرداری گه وری کانی خۆیان و سه تمکاری دروا سیکانیانه وه. ته نیا له م چه رخی به سه ته مه دا پشویه کیان داوه.

بهلام یه زیدی به کان سه رده مه تیکی وایان به خۆیا نه وه دیوه که ژماره سه ریان گه یشتۆته ملیۆنه که سیک که خاوه نی چه ند سه ردار نشینی به کی به هتیز و هه رت بوون، له چه ند جتیه کی کوردستاندا. نه وه ی لیشیان کوژرا وه له ماوه ی نه م جهوت سه د سالد دا به دوو ملیۆن که س دانه رتئ. نه مه بیتجگه له تالان و به ژ و سه رگهردانی و مالتورانی و پسواریش که به سه ریا نا ها ته وه، که له ژماره نایه ن و له هه مو روویه کیشه وه پاشی خستوون.

نه مه له به بهت دیوی دهره ی ژبانیانه وه.

بهلام له به بهت دیوی ناوه ی ژبانی شیانه وه، به هۆی نه خوینده واری و ده سکاری نایینه که یانه وه له لایه ن هه ندئ پیا وانی نایینی خرابی خۆیا نه وه و، دا ونا نه وه و ته له که بازی بیتگانیانه وه به مه به سی دا گیر کردنی خا که که یان و په چرینی به رو بو میان، هاری کۆمه لایه تییان ته واول تیکچوه و، بارستایشی ته واول نزم بۆته وه. به واته یه کی رۆشتن به شی هه ره گه وری تیره که چه وساو ته وه و رووت کرا وه ته وه بۆ

که لکی ناپوخته‌ی به‌شی هه‌ره بچوکی تیره‌که و بۆ که لکی ناپوخته‌ی فه‌رمانداره بێگانه‌کان. به‌کورتی هه‌ر چوار ده‌رده‌که که بریتیه له زۆرداری و هه‌زاری و نه‌خۆشی و نه‌خۆتنده‌واری، به‌ته‌واوه‌تی له‌ناو ئهم کۆلانه‌دا ره‌گ و پشه‌یان داکوتاره و له‌ که لکی خستون، سه‌ره‌پای ئهمه‌یش بێگانه‌ی دڵ ره‌ش و کرده‌وه نه‌نگ، هه‌رچی ناووناته‌وره و قسه‌ی ناشیرین و پرپوچ هه‌یه ئه‌وه‌ی دواخستون. داخه‌که‌م هه‌ندێ کورده‌واری خۆشمان به‌سه‌رکرده‌یی هه‌ندێ له‌ ده‌سه‌لاتدارانی جیهانی و نایینییه‌وه، له‌و بێگانه‌ خراپترین پێ گوتن، خراپترینیان لێ کردوون!

جا ئهم نووسراوه‌ی منیش هه‌ر به‌ته‌نیا مێژوو نییه و ناگادارکردن له‌ چاره‌ره‌شی و نازار و هاواری چهند ساله‌ی ئهم برا کورده‌انه‌مان. هه‌روه‌ها وێه‌پشه و ئاراسته‌کردن. بۆ ئهمه‌ی ده‌ماری مه‌ردابه‌تی هه‌موو کوردیکی سه‌ره‌رز و ده‌روون نازادیش بیزینم بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ستی یارمه‌تی بۆ ئهم برا کۆلانه‌مان، یه‌زیدییه‌کان، درێژ بکه‌ن و چیشیان له‌ده‌ست بێ له‌پێناو گوتراوه‌یانه‌دا بۆ ژبانه‌ی باشترو پاکترو

پۆشتتر درێژی نه‌که‌ن.

برا یه‌زیدییه‌کاگان، گوناهیان هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ بووه‌ که وسته‌یانه‌ نازادی بیروباوه‌ری خۆیان بپارێزن و هه‌ست به‌مه‌رۆقه‌یه‌تی خۆیان بکه‌ن و، ناوچه‌وان به‌رزانه‌ بژین. ئهمه‌ راسته‌ که خۆشیان هه‌ندیک هه‌له و تاوان و گوناهیان هه‌یه ده‌رباره‌ی خۆشیان و ده‌رباره‌ی دراوستیکانیشیان. به‌لام نازایه‌تی و مه‌ردابه‌تیان، ئارام و به‌رگه‌گرتنیان به‌رامبه‌ر دوژمنانی دڵ ره‌ق و درنده و به‌هێز، وره‌ به‌رنه‌دان و کۆل نه‌دانیان به‌رامبه‌ر کاره‌ساتی سامناک، یه‌کیته‌ی و کۆکیان له‌ناو خۆیاندا. دڵسۆزی و خۆه‌مخکردنیان له‌پێناو نایین و ئامانجیاندا، له‌ مێژووی کورده‌واریدا به‌سه‌رکه‌فی زۆی نووسراونه‌ته‌وه.

نزیکه‌ی سال و نیوێک له‌ناویانه‌ ژیا، له‌ چاکی و پاکی و مه‌ردابه‌تی به‌ولاوه‌ هیچی ترم لێ نه‌دین. دیسانه‌وه‌ نه‌یلتیمه‌وه: هه‌نچینه‌ی نایینه‌که‌یان (زه‌رده‌شتی) یه. خوای پاک و تاک و ته‌نیا ئه‌ناسن، نه‌ک دێو (شیطان) هه‌ز به‌چاکه‌کاری نه‌که‌ن، نه‌ک خراپه‌کاری، هه‌رچی کرده‌وه و ره‌وشی گه‌وره و بلند له‌ ئیمه‌دا هه‌یه له‌ وانیشدا هه‌یه. هه‌موو ده‌م ئاماده‌ن بۆ دۆستایه‌تی. هه‌موو ده‌م ئاماده‌ن بۆ براه‌تی و چاکه‌خواری. هه‌موو ده‌م تینووی پێشکه‌وتن به‌لام داخه‌که‌م، وه‌ک له‌مه‌وپێش پێشانم دا، نایینه‌که‌یان ده‌ستکاری کراوه‌ هه‌ر هۆی ئه‌وه‌پشه‌ که باری کۆمه‌لایه‌تیان وا نزم بۆته‌وه‌! ئیمه‌ چهند به‌توانین ئه‌و برا نازدارانه‌مان پێش به‌خه‌ین. ئه‌وه‌نده‌ خۆمان پێش نه‌خه‌ین. جا نه‌گه‌ر ئهم نووسراوم بپێته‌ هۆی ئه‌وه‌ی پۆشنییرانی کورد و برا یه‌زیدییه‌ تێگه‌یشتوه‌کاگان ده‌ست به‌ده‌نه‌ ده‌ست یه‌ک و ده‌ست بکه‌ن. به‌راسته‌کرده‌وه‌ی باری کۆمه‌لایه‌تی و ناوهرۆی و خۆتنده‌واری و نایینی ئهم به‌شه‌ گرنه‌گ و به‌نرخه‌ی کورده‌وارییه‌، خۆم به‌به‌ختیار نه‌زانم.

١٩٦٩/١٠/٨

شاگر فه‌تاح

شیخ عدی^(۱)

به پیتی قسمی هندی له میژوونوسانی عه‌ره‌ب:

له سه‌دهی پینجه‌می کۆچی دا (شیخ عدی کۆری مسافری ئه‌مه‌وی) که زانایه‌کی ده‌رویشکار (متصوف) و خواناسیکی بلیمه‌ت بو، په‌نای برده‌ به‌ر یه‌کێ له شاخه‌کانی کوردستان و له‌ناو دێریکی چۆلی گاوه‌رکاندا، که که‌وتبووه ناو شاخی (لاش)ه^(۲) وه له ناوچه‌ی شیخاندا نارامی گرت و ده‌ستی کرد به‌گۆشه‌گیری و خواناسیی خۆی هه‌روه‌ها هه‌روه‌ک هه‌ندی میژوونوسانی عه‌ره‌ب نه‌لێن: ئه‌م پیاوه به‌چهند پستیک نه‌چیته‌وه سه‌ر (مه‌روان کۆری هه‌کهم) که چاره‌م جنشین (خلیفه‌ی) (ئه‌مه‌وی) یه‌کان بوو له‌ویدا، له‌ناو کورده‌کانی هه‌کاریدا ده‌ستی کردووه به‌هلا‌کردنه‌وه‌ی نایین ئیسلامه‌تی و ژماره‌یه‌کی زۆری له‌و کوردانه‌ خستوه‌ته سه‌ر پرته‌ و (طریقه‌)ه‌که‌ی خۆی که پیتی نه‌لێن (پرته‌وی عدوی) کورده‌کان یه‌جگار خوشیان و یستوه‌ه یه‌جگار فه‌رمانی میوانداری و جوامیری کورده‌ی خۆیان له‌گه‌ڵ نوواندوه‌ و یارمه‌تی خۆی و که‌سوکاریان داوه تا هێز و ده‌ستله‌اتی ئه‌و خێزانی (ئه‌مه‌وی) یه‌گه‌یشتوته‌ راده‌یه‌کی وه‌ها که له‌ پاش سه‌د سالتیک، (شیخ هه‌سه‌ن) ناویکیان تیا په‌یدا بووه، که‌له‌که‌ی دامه‌زراندنه‌وه‌ی فه‌رمانه‌وایی (ئه‌مه‌وی) ی که‌وتوه‌ته که‌له‌وه و کۆششی بۆ کردووه.^(*)

له‌ بابته‌ پرته‌وه‌که‌ی (شیخ عدی) یه‌وه. میژوو هه‌یج توانج و په‌لاریکی نییه‌ تێی یگرێ. به‌لکه‌ر به‌پینچه‌وانه‌ی ئه‌وه دلسۆزی و ده‌سپاکیی (شیخ عدی) به‌رامبه‌ر ئیسلامه‌تی پێشان نه‌دات. نه‌ ناوی (یه‌زیدی) هه‌یه، له سه‌رده‌می ئه‌ودا و نه‌ ناوی بۆ (شیطان) په‌رسی. هه‌تا ما بانگی دا بۆ کردوه و ره‌وشتی جوان و ده‌روونی پاک. میژوو ته‌نیا ئه‌وه‌نده له‌سه‌ر (شیخ عدی) ئه‌زمێرێ که (ئه‌مه‌وی) یه‌کانی بنه‌مه‌اله‌ی خۆی یه‌جگار خوش و یستوه‌ه^(**) هه‌موو ده‌م پیاوه‌له‌دان و له‌سه‌ری کردوونه‌ته‌وه. ته‌نانه‌ت (یه‌زیدی کۆری معاویه‌ی ئه‌مه‌وی) یشی پاک کردۆته‌وه له هه‌موو گوناغه‌کانی، کورده‌کانی هه‌کاریش ئه‌مه‌نده‌ به‌روایان به‌ (شیخ عدی) بووه. خۆشه‌یستی (یه‌زیدی کۆری معاویه) به‌جاریک چووه‌ته دلیانه‌وه. به‌لام به‌جۆریکی وا که له‌ پاش ساوه‌یه‌کی (۱۰۰) سالتی، پاش (شیخ عدی) ئه‌و (یه‌زید)ه‌یان که‌یاندوه‌ته پایه‌ی خواپی و په‌رستویه.

به‌پیتی سه‌رگورشته‌کانی ناو (یه‌زیدی) یه‌کانیش ئه‌م (شیخ عدی) یه‌وه‌ک یه‌کتیک له ده‌رویشکاره

(۱) عدی: عوده‌ی، شیخ نادی.

(۲) راسته‌ر: لاش.

(*) به‌بێ نووسراوی (الیزیدیه)، صدیق الدملوجی، سالی ۱۹۴۹ به‌لام (رامیشوع) و (مسیونر) ئه‌لێن شیخ عدی کورد بووه و له‌سه‌ر نایینی زه‌رده‌شیش بووه (ش. ف.).

(**) دوامین جێنشین ئه‌مه‌وی (مه‌روانی دووم کۆری محهمه‌د کۆری مه‌روان کۆری هه‌کهم)ه، دایکی کورد بووه و له کوردستانیشدا له‌دایک بووه و پینچه‌یشتوه. به‌سایه‌ی کورده‌کانیشه‌وه پایه‌ی جێنشینیه‌ی ده‌ست که‌وتوه، دوور نییه‌ به‌پهرانی شیخ عدیش له‌ دۆسته‌کانی ئه‌و بوون که کورد بوون (ش. ف.).

گه وره کان. ناموزگاری کردون که جنیر به کس ندهن، هتا به دتو (شیطان) یش به لام تا کو ئیستایش به لگه یه کی میژوویی و امان دست نه که وتوو که پشتی نهم سرگورشته یه بگری. نهمیش له پیاوکی خواناسی وه که نه ووره دووره سهر نه ویه له پاش شیخ عدی به سه د سال که نایینی یه زیدی له سر دهستی (شیخ حسنه) دا دامه زرا، نهم شیخ عدیه له گهل (یه زیدی کوری معاویه) و (شیخ حسنه) دا هر یه که وه که خواجه که له لایه یه زیدی به کانه وه نه په سران^(*) ئیستاکه یش یه زیدی به کان گوری (شیخ عدی) یان کردوه به مه لیه ندی په رستگاهی خو یان. هه مو سالتی سهری لی ندهن و (حه ج) له وی نه که نا. مردنی (شیخ عدی) له سالی (۵۵۵) کزچیدا بووه.

نایینی گورده کان لهو سهرده مه دا

پیش نهمه ی دهست به کین به میژووی ژبانی (شیخ حسنه کوری نه یی نه لفاخر شیخ عدی دووم) یاخود شیخ عدی کوردی که به دامه زرتنری (نایینی یه زیدی) دانه نری، پتوسته سهرنجیک له نایینی کورده کانی نه و ناچه یه به دین که (شیخ عدی) له ناویاندا ژبا بو. وه که له رهوشتی یه زیدی به کانی نیمه زوه بزمان ده نه که وی چ له رووی نایینه وه، چ له رووی کومه لایه تییه وه هه ره ها وه که له ناوهرۆکی هه ردو نووسراوه نایینی به کانی یه زیدی به کانه وه بزمان ده نه که وی، (جیلوه) و (مصحقاره ش)، نه یی کورده کانی نه و ناچه یه نه و سهرده مه، له پیش ئیسلامه تییا ندا له سر دهستی (شیخ عدی) دا له سر نایینی زهرده شتی بووین^(**) به لام به جۆرتیکی وا که تیکهل بووین به (نایینی مانی) و (نایینی سروشت په رسته کان) ی هیند و ئیزانی و هیند و نه وروایی بیجکه له وه شونه واری گهلنیک نایینی تریشی تیا یه وه که نایینی (بورا هابی) و (ئیسلام). نایینی مانی و نایینی سروشت په رستیش، هیچیان له گهل نایینی زهرده شتیدا رتک ناکه ون. چونکه له نایینی زهرده شتیدا هه ر یه که خوا هیه به لام له دوو نایینه کی تردا له خواجه که پتر هیه. خوی چاکه هیه و خوی خراپه. خواکانی هیزه سروشتیه کان هه ن وه که: پۆژوو و مانگ و نه ستیره و باو فه له که و ناسمان.

خوی ناسمان له نایینی (سروشت په رسته کان) دا له هه موو خواکان گه وره تر بووه پتیبان گوتوو. (دیاوس). به پتی لیکۆلینه وه کانی مامۆستا (توفیق وه بی) ^(***) نهم وشه یه به ره به ره گۆراوه و تا بووه به (تاووس) که نهمیش له لای یه زیدی به کان پتی نه لیتن: (تاووسی ملک). که خواجه کی گه وره یانه ^(****) هه رچی (زهرده شت) پیتغه مبه ر بوو، نه وانه ی (نه هریه ن)، واتا خوی خراپه کاریان نه په رست، پتی

(*) نهمه به پتی قسه ی نووسه رانی بیگانه یه به لام له راستیدا یه زیدی به رۆشنیبه رکان له خوا خۆی به ولاره که سی تر به خوا ناسن. لهو سن که سه هه ر پتر نه گرن. (ش. ف).

(**) خلاصه تاریخ الكرد وکردستان، محمد امین زکی. (ش. ف)

(***) تهماشای ژماره کانی گلاویژ به که، سالی ۱۹۴۰، وتاره کانی مامۆستا توفیق وه بی. (ش. ف)

(****) نهمه به پتی قسه ی نووسه رانی بیگانه و نه و جیلوه یی له بهر دهسماندا یه به لام یه زیدی به رۆشنیبه رکان فرشته تاووس هه ر به فرشته یه کی خوشه ویستی خوا دانه نین نه که خوا. (ش. ف)

نه گوتن دهنشفه يه سنه). كه واتاكه ي به كورد يي نميرؤ (ديتيره رست) نه گرتته وه هدر چي هتيره سروشتييه كانيشي نه پهرست. به لاي (زهردهشت) وه هدر به (ديتيره رست) دانه نران، كه (شيطان پهرست) نه گرتته وه. جا به پتي ليكوتلينه وه كانى ماموستا (تؤفيق وه هبي) دور نييه كه وشي (دهنشفه يه سنه) بهر بهر گتروا يي تا بووي به (داسنى) به واتا يكي تر نهم (داسنى) يانه ي كه هتا نه ساوه ي دوايه ش كورده واري به (يزيدى) يه كانيان نه گوت، له پيش ئيسلامه تيبه كه ياندا له سر ناييني سروشت پهرستي بوون، ويه كا كورده كان له سر زمانى (ناويستا) هدر به ناوى (داسنى) يه وه ناويان بردوون له راستيشدا يه زيبه كان، به لاي پياوانى نايينه ناسمانيه كانه وه به (ديتيره رست) دانه نرين بزه كا تا نهم ساوه ي دوايه ش هدر پتيان نه گوتن (داسنى). شاخي (داسن) يش هدر به ناوى نه داسنيانه وه نارواه. كه كهوتوته ناوچه ي دهسلاتي (شيخ عدى) يه وه له ناو (ههكارى) دا.

بيجكه له مه ميژوويش نه وه مان بژ ده رنخات كه (ديتيره رستى) نايينيك بووه، هتا دهركه وتني ئيسلاميش هدر بووه له خاكي ئيراندا. به لام رزنشيراني يه زيدى، خويان نه لئين، ناييني يه زيدى. له بنچينه دا (ناييني زهردهشتى) يه به لام له بهر نه مه ي خومان كم تدرخه ميمان بهرامبه رى نوواندوه و زور له نووسراوه نايينيه كانى خومان نه نووسيوه توه و، بايه خان ندهاوه به خوتندن، دهكارى تيا كراوه تا واى به سردها هاتوه كه هاتوه. له راستيشدا ناييني زهردهشتى، له گهل نه وه يشدا كه له بنچينه دا به ناييني فرمانبروايى (ميديا) و (فارس) دانراوه به لام تووشى گه ليك كارساتى گزنگ هات، كه به وى نه وه به تهنشت نه ويشه وه نايينه كانى پيشورى كورده واري وهك (سروشت پهرستى) و (دو خوا پهرستى) دووباره هاتنه وه كايه وه. له سرده مى ساسانيه كاندا (ناييني ماني) يش هاته ناوه وه. ئيتر له ناو گيتراوى كارساتى سامناكى رزگاردا، نه مانه هه مو به تهنشت يه كه وه له ناو كورده وارييدا بلا بوونه وه. زوري ناييني زهردهشتيان له بير چو بووه وه. جا هدر له بهر نه مه يشه كه زوري نووسه ره بيتگانه كان به هه له دا چوون و نه يانزانيوه كه ناييني زهردهشت جيايه و نه نايينه كۆنانه يش جياوازن^(*).

هه رچي ناييني زهردهشتيه، له كۆنترين ناييني يه كيتيى خوايه له پايدا وهك هدر سن نايينه ناسمانيه كانى تر، واتا ئيسلام و مه سيحى و موساى وايه جا قسه ي يه زيبه كان راسته، كه نه لئين ئيمه نايينه كه مان له بنچينه دا زهردهشتيه واتا خوا نه پهرستين و ديو (شيطان) نا پهرستين نه وه نده هيه پتويسته ناييني يه زيدى ئيستايان له بيتزنگ بدن. تا هه رچي بيروباوه يكي بيتگانه ي تيايه لئى بكه و تته خوا وه. هدر ته نيا نايينه پاكه روونه پيرزه كه ي (زهردهشتى) ي تيا بيتتته وه كه نايينيكى خوايه. نه وساكه يش كه واين لئى كرد، ئيتر كه س ناتوانى گله بيان لئى بكات نه گينا ناييني يه زيدى، له شيوه ي ئيستادا كه هيه له زور رووه وه، پتچه وانى ناييني زهردهشتيه.

(*) نووسه راني بيتگانه له مه دا زور به هه له دا چوون: چونكه له راستيدا يه زيبه كان ديو (شيطان) ناناسن و له نايينه كه يشياندا نه ساوه (هريشته تاووس) يش سه رچاوه ي كرده وه و ره وشتى چاكه و دا پهره رى نهك سه رچاوه ي خراپه. (ش.ف)

که‌واته نایینی یەزیدی ئیمڕۆ بریتییە لە پاشگەزبونەوەیەک لە ئیسلامەتی، بۆ نایینه کۆنەکی باووباپیریان که بریتییە لە زەرەدەشتی بێجگە لەوێ لە نایینیەکانی تریشەوێ گەلیک بیریواوەری تری تن کەوتووێ وەک نایینی مانی و (بوراھمایی) و سروشت پەرستی و (ئیسلامی) لەگەڵ ئەمانەشدا ھەمووی نایینی یەزیدی، نایینیکی سەر بەخۆیە، لە شێوەی گشتیدا لەو نایینانە، لە ھەموویان جیاوازی.

شیخ ھەسەن

نەم پیاوێ یەزیدیەکان (شیخ شەمس) یشی پێ دەگێن. لە نەوێ برازای (شیخ عەدی) ی گەورەییە^(*) لە سالی (٥٩١) ی کۆچیدا لەدایک بوو. پاشان کە خۆتەندنی تەواو کردووێ و باوکی مردووێ، لە جێی ئەو بوو بەشیخی (پەرھەزی عەدی) خاوەنی زیرەکی و بلیسەتییەکی تەواو بوو. زرنگ و مەند و زۆرزان بوو. زانا و وێژەوان و ھونەر مەند بوو.

خاوەنی گەلیک نووسراویش بوو لە زانست و دەرویشکارییدا. شەش سالتیک لەسەر یەک چووێتە پەناوێ و ھەریکی دانانی نووسراویک بوو، کە ناوی ناوێ (المجلوہ لأهل الخلوہ). ھەرچی بیریواوەرتیکی خۆی ھەبوو تێی فری ئاوە، کە پێچەوانەیی ئیسلامەتییە: بەلام ئەو نووسراوێ تا ئێستایش و ونە و نەدۆزراوێ تەوێ.

«نایینی یەزیدی» نەم پیاوێ دایناوێ، کە لە زۆر ڕووێ لە ئیسلامەتی و زەرەدەشتی تەواو جیاوازی. بەلام دۆستەکانی «شیخ ھەسەن» نەم نایینیان بەلاوێ خۆش بوو پەسەندیان کردووێ باوەریان پێ ھێناوێ. پایەیی خۆشیشیان ئەمەندە بلند کردبووێ لە زوور پایەیی مرۆڤەوێ دایانناوێ. دوایی کردیان بەیەکیک لەو ھەوت خایانەیی کە ئەیانپەرستان. ناویان نا (دەردابئل) کە فریشتەیک بوو لە فریشتەکانیان^(**)

مێژوونووسەکان ئەمەیان لەسەر (شیخ ھەسەن) ژمار دووێ. تەنانت یەکیکیان توانجی تن گرتووێ. گوتووێتی داوای خواوەتی ئەکات! (شیخ ھەسەن) یش کە خۆی بەو جۆرێ ھاوێتە پێش چاوی کۆمەڵیکی زۆری لەو دەرویشانە لێ کۆبووێتەوێ کە باوەری پێ ئەھێنن، خۆتوکی پێ کەوتووێ بۆ گلاوبازیی! وێستویتی ئەو تاوانی چەند سالتەیی کە لە دلیابوو بۆ دامەزراندنەوێ (تەختی ئەمەوی) دەست بکا بەھێنانەوێ. وێستویتی ھەلگەرانەوێکی گەورە بەھێنیتە گۆڕی وێ لە نایین و باوەرو و زرنگکاری (سیاسەت) و ھەموو شتی کا چونکە مەبەسی لە دانانی (نایینی یەزیدی) یش ھەر بەدییەتانی نەم ئاواتە بوو! بەلێ.

(شیخ ھەسەن) لەسەر تیکوێ ئەبوێست ھەلگەرانەوێکی نایینی فراوان بەرپا بکا و شیعیەدیی لە

(*) باوکی نەم (شیخ ھەسەن) ناوی (شیخ عەدی دوویم) کە پێی ئەلێن شیخ عەدی کوردی ڕەنگە نەم پێ کە یەزیدی ڕۆشنیرەکانی شیخان ئەلێن یەزیدی بوو و زەرەدەشتییش بوو بۆیەکا خۆشمان ئەوێ نەک شیخ عەدی یەکەم ڕەنگە ھەر نەمیش پێ کە (رامیشوع) ئەلێن کورد و زەرەدەشتییش. (ش.ف)

(**) بێگانەکان بەلایانەوێ وایە کە یەزیدیەکان ھەوت خایان ھەیە. بەلام لە راستیدا ھەر خواوەکی تاک و تەنیا ئەنەمن و ھەوت فریشتەکە ئەو خواوە دروستی کردوون. (ش.ف)

بنه‌ره‌ته‌وه تێك و مه‌كان به‌دات. هه‌روه‌ها نه‌یو‌یست فه‌رمانه‌وه‌ای به‌خاته ژێر چنگی خۆیه‌وه، «له‌ خاکی (جزیره) و شاخه‌کانی (هه‌کاری) دا شه‌نگ و شوخیی فه‌رمانه‌وه‌ای (ئه‌مه‌وی) یه‌ (*) کانی بایه‌رانی خۆی زیندوو به‌کاته‌وه و به‌ره به‌ره په‌ره‌یش به‌ده‌سه‌لاتی خۆی به‌دات» به‌لام (شیخ هه‌سه‌ن) ماوه‌ی نه‌دا به‌خۆی تا ته‌واو ناماده‌یه‌ی ئارامی نه‌گرت. زوو نیازێ خۆی نا‌شکرا کرد. (به‌ردالدین لؤلؤ) یش که‌ خاکی (موصل) ی له‌ ژێر چنگا بوو، به‌هاریکاری (ده‌سته‌ی شیعه‌کان) هه‌ که‌ دوژمنێکی خۆتینی (ئه‌مه‌وی) یه‌کان بوون، توانیی (شیخ هه‌سه‌ن) له‌ ته‌که‌یه‌که‌ی موسلیا به‌گرت و پاشان له‌ناو دژ (قه‌لا) ی موسلدا به‌یخنکێتی و بزوتنه‌وه‌که‌ی له‌ به‌شکه‌دا گۆڕ به‌کات ته‌و ده‌مه‌ سالی ٦٤٤ ی کۆچی بوو. (به‌ردالدین) به‌مه‌یش وازی نه‌هێنا، گه‌لێک هه‌لمه‌تی پرده‌ سه‌ر که‌سوکار و په‌رهبوونی (شیخ هه‌سه‌ن) له‌ (لالش) دا.

له‌ دوا هه‌لمه‌تیدا که‌ له‌ سالی (٦٥٢) ی کۆچیدا بوو، گه‌لێکی له‌ کوشتن و گه‌لێکی‌شی له‌ گرتن به‌دیل سه‌د که‌سی له‌ کردن و به‌دارا و سه‌د که‌سی‌شی له‌ سه‌ر پرین. سه‌روکه‌ که‌یشیانی پارچه‌ پارچه‌ کرد و، به‌سه‌ر ده‌رگا‌کانی موسله‌وه‌ پارچه‌کانی هه‌لواسین گالیشیدا گۆڕی (شیخ عه‌دی) یان هه‌لگێتیه‌وه‌ و ئێسکه‌کانیشیان سووتاندا.

(به‌ردالدین لؤلؤ) ی ئه‌رمه‌نی په‌گه‌ز و (شیعه) بازی نا ئیسلام، به‌م که‌تنه‌ گه‌ورانه‌ی که‌ هیچ درنده‌یه‌ک نه‌ونه‌ده‌ سووکی له‌ ده‌ست نایه‌ت به‌یکات ده‌رگای شه‌ر و کوشتار و دوژمنایه‌تییه‌کی جه‌وت سه‌د سالی له‌ نێوان یه‌زیدییه‌کان و ئیسلامه‌کاندا کرده‌وه. که‌ هه‌تا کوورده‌واری ئه‌مه‌ین ته‌و مه‌رگه‌ ساتانه‌یان له‌بیر ناچێته‌وه!

که‌سوکاری (شیخ هه‌سه‌ن) یش له‌تاو گیانی خۆیان هه‌ر یه‌که‌ به‌لایه‌کی کوورده‌ستان و جێگایانی تر دا به‌لاو بوونه‌وه هه‌ندێکیان ئایینی یه‌زیدییان به‌لاو کرده‌وه. هه‌ندێکی‌شیان هه‌ر به‌دوای کلاوی باه‌ردووه‌وه بوون. له‌ژێر په‌رده‌ی ناییندا به‌ ده‌سه‌لاتداری خۆیان خه‌باتیان نه‌کرد. به‌لام ئه‌مه‌یان، به‌و که‌سیان سه‌ری نه‌گرت.

(شیخ هه‌سه‌ن) ئه‌مه‌نده‌ پته‌ره‌وه‌که‌ی خۆی به‌ته‌واویی دامه‌زراند به‌و ئه‌مه‌ جه‌وت سال پته‌ری به‌سه‌را تێپه‌ریوه، به‌م هه‌موو کاره‌ساته‌ سامناک و درنده‌یشه‌وه که‌ به‌سه‌ر یه‌زیدییه‌کاندا هاته‌وه، هێچی به‌سه‌ر نه‌هاته‌وه!...

داخه‌که‌م نووسراوه‌ راسته‌قینه‌که‌ی (الجلوه لاریاب الخلوه) مان ناکه‌وێته به‌رده‌ست. چونکه‌ دوور نییه‌ که‌ له‌ناو ته‌و هه‌موو شه‌ر و شوێ و کوشتار و تالانه‌دا له‌ناو به‌رابه‌ی، به‌ی گومان پێ بووه له‌ به‌یروباوه‌ری به‌هێز و ناما‌نجی گه‌وره‌ گه‌وره‌ نه‌گینا ئه‌م جه‌وره‌ شوێشه‌ی له‌ناو ئه‌م کوورده‌نه‌دا بوو په‌ریا نه‌نه‌کرا، کێ نه‌لی نووسراوانی تری‌شی نه‌بووه و له‌ناو ته‌و هه‌لمه‌ت و په‌لامارانه‌دا له‌ناو نه‌چوون؟!.

(*) ئه‌مه‌ به‌لای هه‌ندێ له‌ نووسه‌رانی عه‌ره‌به‌وه وایه‌ به‌لام له‌ راستیدا (شیخ هه‌سه‌ن) گیانی‌کی پاک و به‌هێز و هه‌ره‌تی کوورده‌یه‌تی بووه‌ نه‌ک (ئه‌مه‌وی) خوازی. ئه‌مه‌یش له‌ (مصحفاره‌ش) دا که‌ به‌شێکه‌ له‌ نووسراوه‌ نایینییه‌که‌ی ته‌و به‌نا‌شکرا دیاره. (ش.ف)

بەم ڕەنگە ئایینی (یەزیدی) لە (شیخ حەسەن) ھە دەستی پێ کرد لە کوشتنی ئەویشەو کارەساتی مێژوویی ئەم ئایینە دەستی پێ کرد (*).

تۆ بۆلێی شیخ عەدی کورد بووی؟

- صدیق الدملوجی و ھەندیک لە نووسەرانی عەرەب ئەلێن شیخ عەدی عەرەب بوو و ئەمەوی.
- مێژوونووسان (رامیشوع) و (مسیون)یش ئەلێن کورد بوو و زەرەدەشتی.
- شیخ سلێمانی یەزیدی کە خۆی لە بەرەدی شیخ عەدی دووھە بە منی گوت ئێمە کە یەزیدیین شیخ حەسەغان بۆیە خۆش ئەوێ چونکە یەزیدی بوون و زەرەدەشتی. ئەتەوێ یەزیدییش سەرچاوەی کوردەوارین لام وایە قسەکە شیخ سلێمان (شیخ عەدی دووھ) ئەگرتەو.
- (مەروانی دووھ کۆری محەمەد کۆری مەروانی کۆری حەکەم) کە دوامێن جێنشینی ئەمەوی بوو، دایکی کورد بوو. لە کوردستاندا لە دایکبوو و پێگەیشتوو و سەردارێشی لە باوکێو بە ماوەتەو لە کوردستاندا بەیارمەتیی لەشکری کوردیشەو شامی گرتوو و جێنشینی ئەمەوی دەستکەوتوو دوو نییە باپیرانی شیخ عەدیی لە دۆستە کوردەکانی ئەو بوون کە لە پاش ئەمانی فەرمانی وایی ئەمەوی گەراوەتەو بۆ کوردستان.
- (شیخ عەدی دووھ کوردی) و (عەزالدین یوسفی کوردی) و (شیخ محەمەدی کوردی) ھەرسێکیان لە سەردارە گەورەکانی یەزیدین و لە ئەوێ برازای شیخ عەدی یەکەمن پاش ناوی کوردی بەناوەکانیانەو.
- بەپێی مصحفارەش سەردارەکانی یەزیدی لە ئەوێ شاپووری یەکەم و شاپووری دووھەمن ئەم دووانەیش کوردن و لە شاھەکانی ساسانین پێجگە لەو زەرەدەشتیش.
- شیخ حەسەن کۆری شیخ عەدی دووھ، لە نووسراوەکەیا مصحفارەش گیانیکی کوردایەتیی پەتیی بەھێز و ھەرەت ئەبیرێ. مصحفارەشی بەزمانی کوردی نووسیوەتەو.
- بەفەرمانی سەرداری شێخان (شیخ محەمەدی کۆری ئەریلی) ناوی شیخ حەسەن گۆرا و کرا بە (حسن البصری) کەواتە ئەگۆجێ کە شێخە یەزیدیەکان بۆ مەبەستێکی تاییەتی و خۆیان ناوی بنەمالەکە ی خۆیان گۆزیی و کردبێتیان بە (ئەمەوی).
- لەبەر ئەمانە ھەمووی من لەو باوەڕەدام کە بەرەدی شیخ عەدی کورد بوون و ھیچی ترا!

(*) بەپێی قسەی لە خواترین (رامیشوع) کە لە سالی (٨٥٦)ی کۆچیدا نووسراوەکە ی خۆی نووسیوەتەو، (دیری لالش) بەدەست گاوردەکانەو بوو. گاوردەکان مەڕەکانی خۆیان داہوو دەست (مسافر)ی باوکی (شیخ عەدی) کە بەختی بەکات. بەلام دوا ی ئەو شیخ عەدی کۆری دێرەکەیش و زەویەکانی دێرەکەیشی لە گاوردەکان داگیر کرد. سەرداری مەغولەکان (باطو)یش لەسەر ئەمە (شیخ عەدی کۆری مسافر)ی گرت و کوشتی... ئەو ھەمە سالی (٦٢٠)ی کۆچی بوو... ھەرچی (شیخ عەدی یەکەم) لە سالی (٥٥٥)ی کۆچیدا مردوو، جا بەپێی قسەی مێژوونووسی کورد (محەمەد ئەمین زەکی بەگ) ڕەنگە ئەم (شیخ عەدی)یە کە کوژراوە (شیخ عەدی دووھ) بێ کە باوکی (شیخ حەسەن) ئەک شیخ عەدی یەکەم. (ش.ف)

نلوی یهزیدی

- یهزیدییهکان بهخویان ئەلێن (ئێزیدی)، ئەک (یهزیدی). رهنگه مه‌به‌سیشیان نه‌وه‌بێ که خویان خواپهرستن، ئەک دێو پهرستن.

- په‌ندێکی پێشینیانی یهزیدی هه‌یه، پشتی نه‌و راستییه نه‌گری که ئەلێ: ئەم (ئێزیدی) نه‌ ئپ قه‌تی نانی جه‌ه‌ی ئت رازی نه‌.

- نووسه‌ری شۆڤشگێتری کورد (ئێحسان نوری پاشا) له‌ نووسراوه‌ به‌رخه‌که‌یا: (تاریخ ریشه‌ نژاد کورد) که به‌زمانی فارسی دایناوه‌ ئەلێ:

«ئێزیدی تیره‌یه‌کن له‌ کورد، که له‌ هه‌موو تیره‌کانی تری کورد زۆرتر هۆگری ئایینی خویان بوون و له‌سه‌ری ماونه‌ته‌وه‌. ناویان به‌ئێزیدی ده‌رچوه‌. کورده‌کان خۆشیان به‌ناوی (ئێزیدی) یه‌وه‌ ناویان نه‌به‌ن به‌لام نه‌ته‌وه‌کانی تر نه‌و وشه‌یه‌یان گۆزیوه‌ و کردوویانه‌ به‌ (یهزیدی).

شاه پووری دووهم له‌سه‌ر به‌ردێک که له‌ (حاجی ئاباد) دا به‌یادگار دایناوه‌، خۆی وا پێشان ئەدات. «منم پهرستگاری (موزدا)، به‌گی (هورمزد)، شاه پووری (ئێزیدی) نه‌ژاد، شاهه‌نشاهی (ئێران) و (ئه‌تێران)»...

- شاه پووری دووهمیش وه‌ک میتروو پێشانی ئەدات شاهێکی ساسانییه‌ و له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی کوردی ئێرانه‌. زه‌رده‌شتیییش بووه‌.

- هه‌روه‌ک له‌ نووسراوی (مصحفاره‌ش) یشدا پێشان دراوه‌، ئەم شاه پووری دووهمه‌ له‌ شاهه‌کانی (یهزیدی) بووه‌ و سه‌رده‌ره‌کانی ئێستای (یهزیدی) له‌ نه‌ته‌وه‌ی نه‌ون. ئەمه‌یش نه‌وه‌ ئەگه‌یه‌ینی که یه‌زیدییه‌کانیش زه‌رده‌شتین.

- له‌ نووسراوی (مصحفاره‌ش) دا ئەلێ نه‌ته‌وه‌ی یه‌زیدی له‌ (یه‌زدان) ناویک که‌وتۆته‌وه‌، که کوره‌زای (پابه‌ ناده‌م)ه‌.

- به‌پیتی لێکۆڵینه‌وه‌کانی (مامۆستا توفیق وه‌هبی): له‌ (ئافیتستا) دا که نووسراوی خواپه‌ و بۆ (زه‌رده‌شت) پێغه‌مه‌بر هاتووته‌ خواپه‌وه‌، وشه‌ی (یه‌ز) هه‌یه‌ که ماناکه‌ی رێزگرتن و پهرستن ئەگرێته‌وه‌. له‌ کۆری ئایینییدا مانای پێشکه‌ش کردنی سوپاس و کوشتی، پیا هه‌لدان ئەگرێته‌وه‌ بۆ خوا، له‌ ئایینی (مه‌زه‌سنی) یاخود (زه‌رده‌شتیی تازە) یشدا وشه‌ی (یه‌زه‌ته‌) بۆ گیانه‌ ناسمانییه‌کان دانراوه‌. نه‌گۆنجی ئەم وشه‌یه‌ گۆزایی و بووبێ به‌ (یه‌زه‌ت)، ئینجا به‌ (یه‌زه‌د) یاخود به‌ (ئێزه‌د) ئینجا به‌ (یه‌زد)، ئینجا به‌ (یه‌زدان) که رێزگرتێکی فره‌ ئەگرێته‌وه‌ که بۆ پایه‌ بڵند و گه‌وره‌یه‌کی وه‌ک (خوا) شایسته‌بێ.

- له‌ زمانی کوردیدا چ (ئێزه‌د)، چ (یه‌زدان) هه‌ردووکیان به‌خوا ئەلێن.

- جا له‌به‌ر ئەم هه‌موو هۆیانه‌ی سه‌ره‌وه‌ من له‌و باوه‌ره‌ دام که یه‌زیدییه‌کان یان به‌ناوی (یه‌زدان) ی باپیره‌ گه‌وره‌یانه‌وه‌ ناوتران (ئێزیدی) یاخود (یه‌زیدی)، یاخود به‌ناوی نه‌وه‌وه‌ خویان ناو ناوه‌ (ئێزیدی) که خواپهرستن، ئەک دێو پهرستن.

- بهواتایه‌کی تر ناوی (یه‌زیدی) ناچیتته‌وه سەر ناوی (یه‌زید کوری معاویه) (*)

نووسراوه ئایینییه‌کانی یه‌زیدی

یه‌زیدییه‌کان هه‌ردوو نووسراوی ئایینیان هه‌یه^(۱):

(جیلوه) و (مصحفاره‌ش) هه‌ردوو‌کیشیان به‌زمانی کوردی نووسراونه‌توه هه‌رچی نووسراوی (جیلوه) یه، به‌شێوه‌یه‌کی ناسمانی نووسراوه هه‌روه‌ک په‌رستراوی گه‌وره‌ی یه‌زیدییه‌کان، له‌ شێوه‌ی سروش (وحی) دا بۆ به‌نده‌کانی خۆی که یه‌زیدییه‌کانن قسه‌ی کردبێ وایه. لێره‌دا خوای یه‌زیدییه‌کان له‌ کۆنیی خۆی و نه‌مردنی خۆی و به‌لێن و هه‌ره‌شه‌ی نه‌دوێ. هه‌روه‌ها له‌ باب‌ه‌ت گواستنه‌وه‌ی گیه‌انه‌کانیشه‌وه (تناسخ) قسه‌ نه‌کات که چۆن له‌ چهند کات و له‌ چهند جێگادا ده‌رنه‌که‌ون، هه‌ندێ نامۆ‌گاری یه‌زیدییه‌کانیش نه‌کات بۆ یه‌ک‌گرتن و براهه‌تییان تا بتوانن به‌ره‌نگاری نه‌وانه‌ بکه‌ن که له‌سه‌ر ئایینی یه‌زیدی نین. هه‌روه‌ها نامۆ‌گارییان نه‌کات که له‌ نووسراوانی ئایینی بێگانه‌که پێچه‌وانه‌ی ئایینی یه‌زیدین خۆیان دوور بخه‌نه‌وه، چونکه ده‌ستکارییان کراوه و وه‌ک خۆیان نه‌ماونه‌توه. پێیان نه‌لێ نه‌ ناوی خۆی به‌پێن نه‌ له‌ کرده‌وه‌کانیشی بدۆن. نووسراوه ئایینییه‌کانی خۆشیشان به‌که‌س نه‌ده‌ن، نه‌وه‌ک به‌یانگۆزن. زۆریه‌ی شتومه‌کیش وه‌ک خۆی به‌پێنه‌وه. هه‌ندێ له‌ می‌ژوو نووسانی بێگانه‌ وایه‌گه‌یشتوون که خاوه‌نی ئهم (جیلوه) یه‌ ویستویه‌تی یه‌زیدییه‌کان به‌نه‌خۆتنده‌واره‌یه‌وه بپێنه‌وه^(۲) به‌لام له‌ راستیدا مه‌به‌سی (شێخ هه‌سەن) نه‌وه‌ بووه‌ که ئایینی یه‌زیدی و یه‌زیدییه‌کان بپاریزی له‌ تێکه‌چوون. نه‌گه‌نا که‌سی له‌ خۆتنده‌واری به‌ریه‌ست نه‌کردوه‌.

هه‌رچی (مصحفاره‌ش) یه‌شه، به‌ریتیه‌یه‌ له‌ نووسراویکی می‌ژوویی تیره‌ی یه‌زیدییه‌کان. ئهم به‌پێچه‌وانه‌ی (جیلوه) هه‌ندێ به‌سه‌ره‌اتی تیره‌ی یه‌زیدی پێشان نه‌دات؛ له‌گه‌ڵ هه‌ندێ ره‌وش و خوویان که‌واته

(*) (به‌ناپه‌وا ناوی - یه‌زیدی - به‌سه‌ر ئهم کوردانه‌دا سه‌پێتراه، ئهمانه‌ به‌هیچ جۆرتیک نه‌په‌یه‌ندیان به‌یه‌زیدی کوری معاویه‌ هه‌یه‌ وه‌ نه‌ به‌هیچ یه‌زیدیکی تیره‌وه، به‌لکو ناوه‌که‌یان له‌ -یه‌زدانی- یه‌وه‌ هاتوه‌ که وشه‌یه‌کی کوردی زۆر کۆنه‌ به‌هانه‌ی -خوا-. ئهم یه‌زدانیانه‌ کوردن له‌ نه‌وه‌ی ماده‌کان، وه‌ هه‌ر نه‌وانن که له‌سه‌ر ئایینی زه‌رده‌شتی -ئایینی کۆنی کورد- ماون، به‌لام که‌مێک له‌ په‌یره‌ی ئیسلام و مه‌سیحی تێکه‌ڵ بووه‌). به‌روانه: ره‌ۆژی نوێ -گ- ژ (۲) سالی (۲) مایسی ۱۹۶۱ سلیمانی. یه‌زیدییه‌کان - به‌بێ ناوی نووسه‌ره‌که‌ی - ل ۲۱.

(۱) من له‌و باوه‌ڕه‌دام که نه‌بێ له‌ سه‌ره‌تادا نووسراوی (مصحفاره‌ش)، (جیلوه) بووبێ و (جیلوه‌ش)، (مصحفاره‌ش) چونکه ناوه‌رکه‌کانیان پێچه‌وانه‌ی ناوه‌که‌یانه‌ دوور نییه‌ هه‌ردووکیان دوو به‌ش بن له‌ نووسراوتکه‌دا. (ش. ف).

(۲) دوور نییه‌ یه‌زیدییه‌کان هه‌ر یه‌ک نووسراویان بووبێ که ناوی جیلوه‌یه. به‌رتی بووبێ له‌ چهند به‌شیک ئهم دوو نووسراوه‌ی له‌به‌رده‌ستماندان به‌رتی بووبێ له‌ دوو به‌شی ئهو نووسراوه‌ به‌شه‌کانی تریشی له‌ناوچووبن. (ش. ف)

(جیلوه) له شپږه نووسراوټکی ناسمانېدا و (مصحفارهش) یش له شپږه نووسراوټکی زهمنینېدا نووسراوتهوه. هردووکیشیان خږان له (قرآن) نریک خستوتوه. بهلام له نامانچدا یدک ناگرنهوه. کاتی دانانیشیان یدک نییه. دانریشیان هروک یدک کس نییه... وا دپاره دهسکاریان کراوه، ین گومان نمانه (نووسراوه) راسته قینهکان نین پهنکه سد و پهنجا سالتیک له مهو پیتیش نووسراېنه وهک نهلتن گاورټکیش هردووکیانې نووسیوتهوه! له نووسراوې (مصحفارهش) دا نمانه نووسراوه: دروستکردنی ناسمانهکان و زویهکان و بهرزی شاخهکان و دار و درختهکان که لهناویدان. دروستکردنی فریشتهکان و تدهختی کردگار و نادم و حموا، ناردنی (شیخ عدی کوری مسافر) له شامهوه بۆ (لالش) نیستنهوهی فریشته تاووس بۆ سهر زوی و دامهزاندنی خونکاران بۆ یزیدییهکان و، بهرنگاری کردنی جوولهکه و گاور و موسلمان و عجهمهکان بهرامبر یزیدییهکان. هروهوا و انوسى که هرچی نتهوهکانى مروث هديه له نهوى يابه نادم و دايه حموان. بهلام باووبایرانی پیتشوی یزیدییهکان تنیا له نهوى نادهمن. یزیدییهکانیش له بهرې سکیتک په دېدېبون که بریتی بوه له کوړتک و کچتک، که له شپږه پدې سهرسپهتېنردا له دایک بون. له پاش لافاوهکې (نوح) لافاوټکی تر یزیدییهکانې گرتوتهوه. تا ئیتستا حموت هزار سال بهسهر شو لافاوهدا تپپه پبوه. هر هزار سال جارتک خوايهکیان بۆ هاتوته خوارى، دهستور و پټپوهې بۆ داناون. یهکتک لهو حموت خوابانه شو (یزید) هیه که پدېپوهې نهکهن. هرچی سهرۆکه یانه و یدکم فریشته یانه کس نییه (فریشته تاووس) نهی^(۱) که (شیطان) نهگرتتهوه. پایې شو فریشتانهیش له خوار پایې خوی هره گورهیه، که تاک و تنیا و بهرې و زهنگه و هرچیشی بیهوئ نهیکات.

بيروباوهرى ھەندى ئە پۇشنىيران دەرياسى ئەم نووسراوھ

(۱) خویان، یهزیدیه‌کان ناری (شیطان) ناهن، پتی نه‌لین (تاوسی مه‌لک) و اتا تاووسی فریستان (ش. ف).
(۲) بیتگانه‌کان و ایتگه‌یشتوون که (یهزید کوپی معاویه) خوایدکه له خواکانی یهزیدیه‌کان له راستیدا (یهزید کوپی معاویه) به‌لای یهزیدیه‌کانه‌وه، پیاویتی چاکه و بزی له نه‌گرن. (ش. ف).

الدملوجی) له نووسراوه کهیدا (الیزیدیه) ته‌لن: «بیر زۆرتر به‌لای ئه‌وه‌دا نه‌چن که دانه‌رانی ئهم دوو نووسراوه‌ موسلمان نه‌بن، مه‌سیحی بن، له گاوه‌کانی دی (به‌حزانی) یاخود که‌شیشه‌کانیان بن له پاش ئه‌مه‌ی هه‌ندێ سهرچاوه‌یان له‌ شێخه‌ یه‌زیدیه‌کان وه‌رگرتوه‌ و ئهو زانیارییه‌کانیان لێ هه‌له‌تێناوه‌، نووسراوه‌ کوژنه‌کانیان له‌ناو بردوه‌، تا هه‌ینه‌کانی ده‌س نووسی خۆیان ب‌ه‌تێنه‌وه‌ ئه‌مه‌یش به‌وه‌دا دیاره‌ که به‌نووسینه‌تکی عه‌ره‌بیی خوارو‌خ‌ت‌ج و ه‌یج و پوچ دایانناوه‌»^(١).

(نوری به‌گ) له نووسراوه‌ کهیدا (عبده‌ ابلیس) وا پێشان ئه‌دات که دانه‌ری (جیلوه‌) خواناس (راهب) یکی (نسطوری) بووه‌. که له (دیری ئه‌لگوش) هه‌رای کردوه‌ به‌درۆ بووه‌ به‌موسلمان. پاشان په‌نای بردۆته‌ به‌ر (یه‌زیدیه‌کان).

(صدیق الدملوجی) دیسانه‌وه‌ ده‌لن: «هه‌رچه‌نده‌ یه‌زیدیه‌کان زۆر به‌ته‌نگ شارده‌نوه‌ی بیروباوه‌ره‌کانی خۆیان‌ه‌وه‌ن له‌گه‌ڵ نووسراوه‌کانیاندا له‌ که‌سانی تر که یه‌زیدی نین، که‌چی ئێسته‌که‌ ه‌یج نووسراوه‌تکیان له‌و نووسراوه‌ له‌نا هه‌ماوه‌ (جیلوه‌) و (مصحفاره‌ش)یان لێ ده‌رباز کراوه‌ خۆشیان به‌ناسته‌م شتیکیان لێ نه‌زان!...».

له‌ بابته‌ دزینی ئهم دوو نووسراوه‌ که‌لیک سهرگوروشته‌ هه‌یه‌، که به‌لگه‌مان بۆ راستیی ه‌یجیان له‌نا نییه‌. به‌لام بێ گومان له‌که‌لیک لاهه‌ هه‌ول بۆ دزینیان دراوه‌، له‌به‌ر گرنگییان.^(٢)

چاپ‌گراوانی (جیلوه‌) و (مصحفاره‌ش)

ئهو که‌سانه‌ی که له‌ بابته‌ ئهم دوو نووسراوه‌ نووسراوه‌ یاخود وتاریان نووسیه‌ ئه‌مانه‌ن:

١- میسته‌ر - نیف. فورس: وتاریکی له‌سه‌ر یه‌زیدیه‌کان داوه‌ له‌ گو‌فاری جیۆگرافای خونکاری^(٣) دا له‌ سالی ١٨٣٩دا.

٢- جی. ب. بادگه‌ر: له نووسراوه‌ کهیدا (باوه‌ری نه‌ستورییه‌کان) سالی ١٨٤٢.

٣- ئی. ه. لایارد: له نووسراوه‌ کهیدا (نه‌ینه‌وا و شو‌ینه‌واره‌کان) سالی ١٨٤٩. هه‌روه‌ها له نووسراوه‌که‌ی تریشیا (نه‌ینه‌وا و بابل) سالی ١٨٥٣.

٤- جی. جی. فرایزه‌ر: له نووسراوه‌ کهیدا (چلی زه‌رین) سالی ١٩١١.

٥- ئی. بی. سۆن: له نووسراوه‌ که‌یا (بومیزوپوتامیا و کوردستان به‌ خۆشارده‌نوه‌وه‌) سالی ١٩١٢.

(١) نووسراوه‌ ئایینه‌یه‌کانی یه‌زیدی له‌ بنچینه‌دا به‌زمانی کوردی نووسراوه‌ته‌وه‌ مصحفاره‌ش خۆشی وا ته‌لن. (ش. ف)

(٢) به‌پیتی قسه‌یی لایه‌زدخان کوری ئیسماعیل به‌گ)ی یه‌زیدی (مصحفاره‌ش)، به‌هۆی پیاویکی مالی سهرداری شێخانه‌وه‌ له‌ مالی میری شێخان دزراوه‌ بۆ کابرایه‌کی ئه‌لمانی ئێسته‌ ئهو نووسراوه‌ له‌ ناوازه‌ گاهی (کوهر)دا دانراوه‌ له‌ شاری (به‌رلین)دا به‌لام شێخ سلیمان نه‌یگوت له‌ مالی پیاویکی دزراوه‌ که له‌ناو چا‌ردا ژیاوه‌. (ش. ف)

(٣) المجلة الجغرافية الملكية.

- ۶- واگرام له نووسراوه کهیدا (پیشکەوی مرۆفایه‌تی) سالی ۱۹۱۴.
- ۷- ه. ر. دراپور: له وتاره‌که‌یا له نووسراوی (چاوپیتخشاندنیک به‌باوه‌پری یەزیدییه کوردەکاندا) سالی ۱۹۱۷.
- ۸- و. ب. وو. یی هود: له وتاره‌که‌یا له گۆفاری دامەزراوی زانستی سروشتی خونکاری) ۱۹۱۱.
- ۹- ئای. دیر: له نووسراوه‌که‌یا (مرۆفایه‌تی). سالی ۱۹۱۸.
- ۱۰- ئای. جوزیف: له نووسراوه‌که‌یا (باوه‌پری دێو) سالی ۱۹۱۹.
- ۱۱- بی. ه. سپرلکت: له نووسراوه‌که‌یا (پاز و نه‌تیئیی تیره‌کانی سووریا و لبنان) سالی ۱۹۲۲.
- ۱۲- له‌لایەن (پراو) یشه‌وه هەردوو نووسراوه‌کان (جیلوه) و (مصحفاره‌ش) گۆزاونه‌ته سەر زمانی ئینگلیزی. پاش ئەو رۆژه‌لاتناس (باری) یش دامینتیک بۆ ئەو نووسراوانه نووسییەوه له سالی ۱۸۹۵دا له شاری لێدەن چاپی کردن.
- ۱۳- رۆژه‌لاتناس (ئەلیزیا جوزیف) یش نووسراوه راسته‌قینه‌کانیانی له عەرەبییه‌وه گۆزیه سەر ئینگلیزی و، نووسراویکیشی له‌سەردانا ناوی نا (نووسراوه‌ی یەزیدییه‌کان)، پاشان له گۆفاری (زمانه سامییەکان) ی ئەمریکا دا چاپی کردن.
- ۱۴- رۆژه‌لاتناسی فەرەنسه‌یی (ف. نو) یش نووسراوی (جیلوه) و (مصحفاره‌ش) و ئەو هەلبه‌سته‌ی که ئەلێن (شیخ عەدی) گویتتی، له‌گەڵ نوێه‌کانی یەزیدییه‌کان و ئەو سکالایه‌ی که یەزیدییه‌کان له سالی ۱۸۷۲دا دابووین به‌فەرمانه‌وایی (عوسمانی) تا له سەریازی ره‌ش بگیر بیان به‌خشی... ئەوانه‌ی هه‌موو له‌ناو نووسراویکا کۆکرده‌وه که ناوی نابوو (کۆمه‌له نووسراو و به‌لگه‌کان بۆ پیتشاندانی یەزیدییه‌کان)، په‌راوتزی له‌سەر نووسینه‌وه که پیاوی لیکۆلینه‌وه ناتوانی وازی لێ به‌یتن.
- ۱۵- (اب انستانس الکرملی) یش (مصحفاره‌ش) ی گۆزییه سەر زمانی فەرەنسه‌ی و له‌گەڵ نووسراوه‌کانی خۆبانا دا چاپی کردن. له گۆفاری (المشرق) ی بیروتی و گۆزاره‌کانی ئەوروپا یشدا وتاریکی زۆری له‌ بابەت باوه‌پری یەزیدییه‌کان و ره‌وشت و خوویان و ده‌ستووری نایینه‌که‌یانه‌وه بلاکړده‌وه.
- ۱۶- ئەمانه‌یش هه‌موو له‌ بابەت نایینی یەزیدییه‌وه لیکۆلینه‌وه‌یان کړدوه: (مسیۆ سیوفی) شابه‌نده‌ری کۆنی فەرمانه‌وایی فەرەنسه له (موصل) دا. (مسیۆ پۆراۆکیان). (سیرمارک سایکس). (مۆنسینۆر ساموئیل جمیل) (جۆزیه فەرلانی) ی ئیتالیایی، (میکائیل ئەنجولی) ی ئیتالی. (مامۆستا مەنزل). (ئەمبسن) نووسه‌ری ئینگلیز. (عباس العزاوی)، (احمد تیمور پاشای مصری)، (صدیق الدملوچی)، (محمد امین زه‌کی)، (توفیق وه‌بی)، (جلادەت پدرخان)، (مینورسکی)، (باسیل نیکیتین)، (کامهران پدرخان).
- ۱۷- (عیسی یوسف) ناویک که له شاری (نیویۆرک) دا دانەنیش‌ت هەردوو نووسراوه‌که‌ی، (جیلوه) و (مصحفاره‌ش) ی به‌زمانی عەرەبی دۆزیوه و له‌پاش ئەوه‌ی گۆریبونییه سەر زمانی ئینگلیزی له

گۆڭقاری (زمان و وئەزی سامییەکان) دا کە لە ئەمریکا دەرئەنجامی و ئینگلیزییەکی هەردوو نووسراوەکی چاپ کردبوو، بەلام وەک (احمد تیمور پاشا) لە نووسراوەکیا (الیزیدیە ومنشاً نحلتهن) ئەلێ: لەگەڵ دانە پاستەقینە نووسراوەکاندا جیاوازییەکی زۆریان هەیە.

۱۸- بە پیتی قسە (احمد تیمور پاشا) یەکیەک لە زانا پۆڤهەلاتناسەکانی (نەمسا)، دانەرەکی لە هەردوو نووسراوەکە بەزمانی کوردی و عەرەبی دۆزیبۆوه، هەردووکیانیشی بەخۆیان و بەگۆڤارییەوه بۆ سەر زمانی خۆیان لە (قییەنا) دا چاپ کردبوو.

بێجگە لەمانە گەلیک کەسی. تیش لە نایینی یەزیدیەکان دواو بەلام کەمیان لیکۆلینەوهی تەواویان تیا کردوو، یاخود تەنیا بەنیازی زانین و مێژوووه لەسەریان نووسیوه، چونکە زۆریەیان لە نووسینەکانیان مەبەستیکی تریان بوو نەک راستی و زانست. لەوانە لە هەموویان باشتر (عباس العزازی) (احمد تیمور پاشا): (صديق الدملوجي) (امین زکی)، (توفیق وهبی) و (جەلادەت بەدرخان)، (گامەران بەدرخان) بەلای منیشەوه وایە کە زانینی تەواوی مێژووی نایینی یەزیدی و نایینی یەزیدی هەر ئەبێ لەسەردەستی پۆشبینانی کورددا پێک بێ، بەتایبەتی پۆشبینانی یەزیدی، کە هەر ئەوان ئەتوانن چاک لەگەڵیان تیکەڵ بن و بچنە بنج و بناوانی پەوشت و خوی گەلەکەوه و، ناوەرۆکی نایینەکیانەوه و لەناو خاکەکەپاندا بژین و لیکۆلینەوه بکەن. ئەمەیش داخەکەم تا ئێستا بۆ کەسمان نەلواوه. مەگەر لە پاشەپۆژتکی چاکتردا ئەمەمان بۆ بگۆنجن. خۆشەم کە لە سالی (۱۹۴۸) هەو لە -شێخان- بووم و فەرمانم ئەکرد بۆ فەرمانڕەوایی. ئەوەندە دەستم پەرژا لیکۆلینەوه و لە نایینی یەزیدیەکاندا کرد و تیکەڵ بەیەزیدیەکان بووم بۆ پرسی و سەرنجدان، بەلام داخەکەم پۆژگار ماوهی ئەدام کە بچمە -سەنجا- و جێگاکی تری (یەزیدیەکان)، تا بەکامی دلی خۆم پەرس و پشکنین و لیکۆلینەوهکەم تەواو بکەم. لەبەر ئەوە خۆشەم دوور نایینم لە هەلەوه. جا ئەگەر هەلەم کردبوو تکای لێ بۆردن ئەکەم.

جێی داخە کە نووسراوەکانی (جیلوه) و (مصحفارهش) وەک خۆیان هەبوون، دەسمان ناکەون. دوورنێیە دانە راستەقینەکانیان دەس ئەوروپاییەکان کەوتن. جا ئەم چەند لاپەرەیهی کە لە هەردوو نووسراوەکە لە خوارەوه ئەینوسمەوه لە نووسراوی (الیزیدیە) کە (صديق الدملوجي) م وەرگرتوو، لە زمانی عەرەبییەوه گۆڤووسمەتە سەر زمانی کوردی. تا خۆتێندەوارانی بەپێز لە بابەت هەردوو نووسراوەکەوه پۆشناوییەکی بچیتە مێشکیانەوه^(۱) بام نووسراوه راستەقینەکانیش نەبن.

(۱) ئەم (صديق الدملوجي) یە زۆر لەناو یەزیدیەکاندا ژیاوه هەرچەندە کە زۆر لە بیروباوەڕەکانی بەدلی من نین بەلام نووسراوەکی بەچاکترین نووسراوی عەرەبی دانەنێی کە لە بابەت یەزیدیەکان نووسراوە. (ش. ف)

نوسراوی جیلوه

نوسراوی (جیلوه)، له پېش هه موو نافه ریده کراو ټکدا لای (تاووسی مه لک) بووه. هه ر نهم (فریشته تاووس) هیش بوو که (عبطاوس)^(۱) ی نارد ن او نو جیهانه وه که بۆ نه توه تاییه تییه که ی خوی چاک و خراب له یهک جوئ بکاته وه و نهم نایینه شیان تن بگه یه نی. نهمیش له پتیشه وه به فیر گردنیان به دهم، پاشه جارش به فیر گردنیان به دهم (نوسراوانه) که له یه زیدیه کان به ولاره نابئ که سی تر ببینی و بیخوتیتته وه.

بهشی یه که م

- ۱- من بووم و ئیستاکه یش ههم، بۆ من نه مان نییه، به سه ر نافه ریده کراوه کاندایالم، هه رچی له ژیر چنگیشما یه کاروباریان به ده ست منه وه هل نه سووړئ.
- ۲- نه وانده ی باوه ریان پتم هه یه و هاوار بۆ من دین، زوو به دهم یانه وه دیم.
- ۳- من له هه موو شویتیکدا ههم.
- ۴- نه و کاره ساتانه یش که بیتگانه کان پتی نه لئین خراپه چونکه به دلی نه وان نین. من دهستم تیا یاندا یه.
- ۵- هه موو سه رده میتک، کارگرتیکی هه یه، به لام نه ویش له ژیر سه ره رشتی نیاندا یه.
- ۶- هه موو پشتیک گۆرانی به سه ردادئ، ته نانه ت سه رۆکی نهم جیهانه یش نه و گۆرانه ی به سه ردادئ. سه رۆکه کانیش هه ریه که یان له سه رده می خۆیدا فه رمانی خوی جیهه جی نه کات.
- ۷- هه ر که س به پتی خوی ماوه ی نه ده می کار بکات.
- ۸- هه ر که ست به ره نگاریم بکات، له خه فته ت و په شیمانی به ولاره هیچی بۆ نامیتیتته وه، خواکان، هیچیان مافیان نییه په نجه فرئ بده نه کاری منه وه، هیچیشیان مافیان نییه من به ریه ست بکه ن له هیج کاریک که ویستیتیم بیکه م.

(۱) له نووسراوی (الیزیدیه ماضیه م حاضرهم) دا که هی (عبدالرزاق الحسنی) یه نووسراوه (عبد طاووس) به لام به پتی لیکۆلینه وه کانی (ماموستا توفیق وه بی)، (عبطاووس) بریتیه له (ب.ب. طاووس) که واتاکه ی (بابه تاووس) نه گرتته وه هه روه ها (فریشته تاووس) و (عبطاووس) یش هه ر یهک فریشته ن خۆیشم له و باوه رده ام که نهم (جیلوه) یه ده ستکاری به کی زۆری تیا کراوه چونکه هۆش نه وه په سه ند ناکات که نهم قسانه هی (تاووسی فریشتان) بن. نه بئ له راستیدا قسه ی خوای هه ره گه وره بووین که نه و فریشته تاووسی دروست کردوه. نه بئ هه ر نه ویش فریشته تاووسی نارده یته سه ر زه ی بۆ نهم مه به سه، له به ر نه وه من له و باوه رده ام که نه بئ له راستیدا (بابه تاووس) بۆ خوای هه ره گه وره دانرابئ، (فریشته تاووس) یش (بابه تاووس) دروستی کردب نهمیش هه ر وهک باوکی گیانیی هه موو نافه ریده کراو ټکه، باوکی گیانیی نه ویشه. هۆشیش وای په سه ند نه کات که (بابه تاووس) فه رمانی دا بئ به (فریشته تاووس) که نووسراوی (جیلوه) له گه ل خۆیدا هه لگرئ و بچیتته خواره وه بۆ سه ر زه ی؛ تا چاک و خراب بۆ نه توه که ی خوی که یه زیدیه کان له یهک جوئ بکاته وه و نهم ناینه شیان تن بگه یه یتن. (ش. ف)

- ۹- هدر نووسراوټک لای بیتگاندهکانه، بام پیغه مبه‌ران و راسپټرراوانی خوایش نووسیبیتیانوهه.
گۆپویانن و ده‌ستکاریشیان کردوون. هدریه‌که‌یان کاری نه‌وی تریانی پوچ کردۆته‌وه.
۱۰- راستی و ناراستی لای من دیارن. نه‌مه‌یش له‌ تاقي کردنه‌وه‌دا ده‌رنه‌که‌وئ.
۱۱- نه‌وانه‌ی پشت به‌من نه‌به‌ساق، به‌لټینی خۆمیان نه‌ده‌مت و بی‌روباوه‌ټکی شاره‌زایانه‌یان پئ
نه‌به‌خشم، چونکه‌ من نه‌وانهم بۆ چهند کاتیکي دیاری کراو داناوه، که له‌ جیانی من کار بکه‌ن.
۱۲- من له‌ کاتی پټووستا شتم بیر نه‌که‌وټه‌وه و، کارواری پټووستیش رانه‌په‌رټم.
۱۳- نه‌وانه‌ی په‌یره‌ویم نه‌که‌ن سه‌ره‌رشتییان نه‌که‌م و کارواریان فیرنه‌که‌م جا نه‌که‌ر نه‌و که‌سانه‌ گوئ
دټیرن و به‌راوټزی من بکه‌ن، خۆیان دل خوش نه‌ن و خۆشی نه‌چټزن و که‌لک وه‌رنه‌گرن.
سه‌رنج: له‌ به‌ندی (۸)دا ناوی (خواکان) هاتوه. لام وایه‌ نووسراوی جیلوه‌ لیته‌دا ده‌ستکاری کراوه.
چونکه‌ یه‌زیدیه‌که‌کان هه‌ر یه‌ک خویان هه‌یه. (نووسه‌ر)

به‌شی دوهم

- ۱۴- من نه‌وه‌ی ئاده‌م به‌چهند شیوه‌یه‌ک که‌ خۆم نه‌یزانم، سزا نه‌ده‌م و پاداشیش نه‌ده‌مه‌وه.
۱۵- هټز و ده‌سه‌لاتم هه‌یه‌ به‌سه‌ر هه‌موو زه‌ویدا: هه‌ر له‌سه‌ریه‌وه تا خوارئ.
۱۶- نامه‌وئ له‌گه‌ل هه‌ندئ که‌سا تیتک به‌چم^(۱)
۱۷- نه‌وانه‌ی به‌دلی من نه‌جولټنه‌وه له‌ چاکه‌یان بئ به‌ش ناکه‌م.
۱۸- نه‌وانه‌ی دلتیام لټیان و به‌راوټزی من نه‌که‌ن، به‌هه‌موو جوړټک خۆمیان پیشان نه‌ده‌م.
۱۹- به‌پټی ده‌م و جئ و رئ وه‌رنه‌گرم و نه‌به‌خشم. ده‌وله‌مه‌ند نه‌که‌م و هه‌زار نه‌که‌م، دل خوش نه‌که‌م و دل
ته‌نگ نه‌که‌م.
۲۰- که‌س مافی نه‌وه‌ی نییه‌ که‌ ده‌س به‌خاته‌ کاری منه‌وه.
۲۱- نه‌وانه‌ی دوژمنایه‌تیم نه‌که‌ن تووشی ده‌رد و نازاریان نه‌که‌م.
۲۲- نه‌و که‌سه‌ی سه‌ر به‌منه‌ وه‌ک ئاده‌مه‌یزاده‌کانی تر نامرئ.
۲۳- ناهټلم که‌س له‌و ماوه‌یه‌ زۆرتر بټینټه‌وه له‌م جیهانه‌دا که‌ بۆم دیاردی کردوه. نه‌که‌ر به‌وئ بټینترمه
نه‌م جیهانه‌ یاخود جیهانه‌تیکي تر گیانه‌که‌ی له‌ له‌شټکی تر‌دا ده‌رنه‌خه‌م.^(۲)

به‌شی سټه‌م

- ۲۴- من به‌پټی نووسراو: رئ پیشان نه‌ده‌م. هه‌رچی نامۆزگارییه‌که‌م هه‌یه‌ به‌ده‌م به‌ته‌واوی نه‌یه‌به‌خشم
به‌دۆسته‌که‌نم و هاوده‌مه‌که‌نم.

- (۱) لیته‌دا مه‌به‌سی خوا تاک و ته‌ناییه‌. که‌ بئ ڕدانی نه‌و فریشه‌ تاووس هیچی پئ ناکرئ، لیته‌دا وه‌ک
(فریشه‌ تاووس) قسه‌ بکات وایه‌؟! (ش. ف)
(۲) باوه‌ری گواسته‌وه‌ی گیان له‌ له‌شټکه‌وه‌ بۆ له‌شټکی تر، نه‌که‌ر ټه‌وه‌ بۆ پټش نایینه‌که‌نی ئاسمانی (تناسخ
الارواح) به‌مه‌ نه‌لټن. (ش. ف)

۲۵- هدر که سئ پیچمه وانهی دهستوره کانی من بجوولیتنه وه، به پیتی پتیرست لهو جیهانه دا جه زره بهیان
پن نه گه پیتنم.

۲۶- هدرچی ناده میزاده، له کاری جیهان شاره زانین، زور جاری وا هدی به ههله نه چن.

۲۷- هدرچی گیانله بهر تیک هدی له سهر زویدا و، هدرچی پهلوهو تیک هدی له ناسماندا و، هدرچی
ماسیه کیشی هدی له ناو زرتدا هدموویان له ژیر چنگی مندان.

۲۸- هدمو گهنج و باهه تیک که له ژیر خاکدایه و شاراوته وه. لای من ناشکران هدر که سئ بهوئی بوی
به جی نه هیتلم.

۲۹- هدر که سئ، له کاتی خویدا، داوای کاری سهرسور هیتنهر و نه بینراوم لی بکات و لیمی وه ریگری.
پیشانی نه دهم.

۳۰- نه وانهی بیتگانهن و پیچمه وانهی ناره زووی من نه جوولیتنه وه. نه وه نازانن که هدر خویان زیان نه کهن،
هدرچی گه ورهیی و سامان و دهوله مه ندیی هدی له چنگ مندان. هدر منیشم که له نهوئی نادم نه وانه
ههله نه برترم که له وانه یان پن بهه خشم.

۳۱- هدرچی دامه زانندی جیهانه کانه و، ههله گه رانه وهی نه ته وه کانه و، گزوانی کارگیره کانیانه، هدر له
کونه وه دانراوه.

بهشی چوارهم

۳۲- من مافی خوم نادم به خواکانی تر.^(۱)

۳۳- من ریم داوه به پهیدابوونی چوار گه وههر و، چوار سهردهم و، چوار که نار. نهویش بۆ
نافرهیده کراوه کان که پتوستانه.

۳۴- نووسراوانی بیتگانه کان که هی جووله که و نیسلام و گاوه کانن هدرچی به کیان تیا بو که له گهل
دهستوره کانی مندا ریک بکهون وهری بگرن، بهلام نه وانهی پیچمه وانهی دهستوره کانی من وهریان
مه گرن چونکه گزویانن.

۳۵- سئ شت هه دوی من، منیش هدرسیکیانم خوش ناوی.

۳۶- نه وانهی رازی من نه پوژن، بهلینه کانی خومیان بۆ نه هیتنه جی.

۳۷- نه وانهی له پیتناوی مندا تووشی سهرگهردانی دین، من له جیهان تیک له جیهانه کانا توله یان بۆ
نه که مه وه:

۳۸- نه مهوئی په پیره وه کانم هدمو یک بن، تا بیتگانه تیکیان نه دهن و له که لکیان نه خهن.

۳۹- نهی نهو که سانهی باوه رتان به من هیتناوه، په پیره ویی ناموزگار بیه کانم و فرمانه کانم بکهن، نهو

---

(۱) به پیتی قسهی ماموستا (توفیق وه بی) له نووسراوه کهیدا: (The Remnants of Mithraism) له
راستیدا په زیدییه کان له خوی گوره بهولاره هیچ خویه کی تریان نییه. تهنیا نهو حهوت فریشتانه یان هدی
که (تاووسی فریشتان) په کیکه له وان به هدمویشیان یک که سایه تی نه گرنه وه.

قسانه‌ی که له دهم بیتگانه‌کان دینه دهره‌وه و من نایانزانم و له هی من نین به‌ریه‌رچیان بده‌نه‌وه و کاریان پت مکه‌ن.

۴۰- نه ناوم بهیتن، نه ناوی کرده‌وه‌کانیشم، نه‌وه‌ک گونا‌ه‌بارین چونکه نیتوه نازانن بیتگانه چیشان له‌ده‌ست دت.

۴۱- نه‌ی نه‌وه‌کسانه‌ی که باوه‌رتان پت هیتانوم، رتزل له ویتنه‌که‌م و له که‌سایه‌تییبه‌که‌م بگرن. چونکه نه‌وانه منتان بیر نه‌خه‌نه‌وه.^(۱)

۴۲- دستور و یاسا‌کانی من بخه‌نه دلتانه‌وه و بیان‌پارتزن.

۴۳- به‌گرتی ده‌سپتیه‌نده‌کانم بکه‌ن، هه‌رچیتان پت نه‌لتن گوتیان لئ بگرن، به‌لام نه‌که‌ن نه‌وه‌ شتانه‌ی که پیتانی نه‌لتن لای بیتگانه‌کان وه‌ک جووله‌که و گاور و نیسلا‌مه‌کان ناشکرایان بکه‌ن. چونکه نه‌وانه له ناموزگاریه‌کانی من هیچ تن ناگه‌ن، له نووسراوه‌کانی خویشتان هیچیان مه‌خه‌نه به‌رده‌ست نه‌وه‌ک بیان‌گوزن و به‌خوتان نه‌زانن.

۴۴- زۆریه‌ی شتومه‌ک وه‌ک خوین بهیتنه‌وه لای خوتان نه‌وه‌ک سهرتان لئ تیک بچت.

چهند پارچه‌یه‌ک له مصعاره‌ش

(دروستبوونی جیهان به‌لای یه‌زیدییه‌کانه‌وه)

نهم ناسمانه‌ پان و فراوانه‌ بریتی بوو له تاریکیه‌کی چۆل و هۆل‌ ئاو له‌وتیریا شه‌پۆلی نه‌دا. گتیه‌لووکه‌ی تیا نه‌گه‌را. که‌سی تیا نه‌بوو خوی تاک و ته‌نیا نه‌پت. که‌ خوایش ویستی نهم ناهه‌ریده کراوانه‌ دروست بکات، له‌ روشنایییه‌ هه‌موو ده‌مییه‌که‌ی خۆی دوریکی سپیی دروست کرد و خستییه‌ سه‌ر پشتی تووتیه‌که‌، چل هه‌زار سال له‌سه‌ری دانیشت. دوی نه‌وه قیژاندی به‌سه‌ر دووره‌که‌دا. قلیشایه‌وه. نهم زه‌وییه‌ی لئ هاته‌ دهره‌وه که له‌وتش رووباره‌کان و ده‌لیاکان هه‌ل قولان.

نهم جیهانه‌یش له‌پیشدا رتکویتیک نه‌پازابۆوه، به‌لام خوا (جبرائیل)ی له‌ شتیه‌ی بالنده‌یه‌که‌دا ناره‌ سه‌ری. نه‌وتش به‌باشی رتکی خست و رازاندیه‌وه هه‌ر چوار لایشی بۆ دامه‌زراند.

خوا که‌شتیه‌کی دروست کرد، له‌ناو زرتیکاندا سی هه‌زار سال پتی گه‌را: پاشان که‌یشتنه (لالش)^(۲) زه‌وی که‌وته له‌رینه‌وه. خۆی پت نه‌گیرایه‌وه تا خوا شاخه‌کانی دروست کرد و کردنی به‌سنگ بۆ زه‌وی.

پاشان خوا فهرمووی به‌ (جبرائیل) دوو پارچه‌ دووری سپی له‌ ناسماندا هه‌لواسن، یه‌کتیکیان بوو به‌رۆژ، یه‌کتیکیشیان بوو به‌مانگ، له‌وه‌ر تانه‌یش که له‌ پارچه‌ دووره‌کان به‌بوونه‌وه له‌ناو ناسماندا چرای دروست کرد که (نه‌ستیره‌کانن).

(۱) ساهه‌ر له‌به‌ر نهم فرمانه‌یه که یه‌زیدییه‌کان تاووستیکی له‌ مس دروست کراویان کردووه به‌نیشانه‌ی (تاووسی فریشتان) نهمیش وه‌ک به‌ته‌رستی وایه که پیچه‌وانه‌ی نایینی زه‌رده‌شتیه‌. (ش. ف)

(۲) لالش شاخیکی جوان و ڕه‌نگینه که‌وتۆته ناوچه‌ی شیخانه‌وه له‌ خاکی کوردستانی عێراقدا.

هروه‌ها دار و درخت و میوه‌ها و گژوگژیایی دروست کرد و زهوی پتی‌پازاندنوه، تخت له‌سەر تخت داینا و سەرکه‌وته سهرهوه له‌وتیه رووی کرده فریشته‌کان و پتی‌گوتن من‌ئادهم و حهوا دروست نه‌که‌م بۆ ئەمە‌ی بینه‌بابیر و نەنکی مرۆف، نەتە‌وه‌ی (پە‌زیدی)یش له‌وان نه‌که‌وتیه‌وه، که پتی نه‌گوتری (نەتە‌وه‌ی عە‌زاییل) یاخود نەتە‌وه‌ی (تاووسی فریشتان).

خوا له‌رۆژی یە‌ک شه‌مه‌دا فریشته‌یه‌کی ئافە‌راند ناوی نا (عە‌زاییل) که نه‌ویش (تاووسی فریشتان)ه.

له‌رۆژی دووشه‌مه‌یشدا فریشته‌یه‌کی دروست کرد، ناوی نا (دە‌رانیل) که نه‌ویش (شیخ شه‌مس)ه.
له‌رۆژی سێ‌شه‌مه‌دا فریشته‌یه‌کی دروست کرد، ناوی نا (ئیسرافیل) که نه‌ویش (شیخ حە‌سە‌ن)ه.^(١)
له‌رۆژی چوارشه‌مه‌دا فریشته‌یه‌کی دروست کرد، ناوی نا (میکائیل) که نه‌ویش (شیخ ئە‌بویه‌کر)ه.
له‌رۆژی پێنجشه‌مه‌دا فریشته‌یه‌کی دروست کرد، ناوی نا (جبرائیل) که نه‌ویش (شیخ سجادی‌ن)ه.
له‌رۆژی هە‌ینیدا فریشته‌یه‌کی دروست کرد، ناوی نا (شمائیل) که نه‌ویش (شیخ ناصرالدین)ه.
له‌رۆژی شه‌مه‌یشدا فریشته‌یه‌کی دروست کرد، ناوی نا (نورائیل) که نه‌ویش (شیخ فخرالدین)ه.

خوا (تاووسی فریشتان)ی کرد به‌سه‌رۆکی هە‌موویان دواي ئە‌وه خوا دابه‌زیه سەر زهوی پیتنوستیکی گرت به‌ده‌سته‌وه و ده‌ستی کرد به‌نووسینی ئافە‌راندرا و (مخلوقات)ه‌کان، ناوی شه‌ش خواي نووسی، له‌رووناکی خۆی و له‌که‌سایه‌تی خۆی^(٢) دروست کردنی ئە‌و خوايانه به‌چه‌شتیکی وه‌هابوو هه‌روه‌ک چرایه‌ک به‌چرایه‌کی تر دابگرستینی وابوو.

پاش ئە‌وه به‌خواکانی گوت: ئاسمان من دروستم کرد. بام هه‌ر به‌کێ‌کیش له‌ئێ‌وه شتێ‌ک دروست بکا. خواي یه‌که‌میان رۆژی دروست کرد. خواي دووه‌میان مانگ^(٣) خواي سێ‌هه‌میان گه‌ردوون (فە‌لە‌ک)؛ خواي چواره‌میان ئە‌ستێ‌ره‌ی به‌یان. خواي پێنجه‌میان به‌هە‌شت، خواي شه‌شه‌میان دۆ‌زه‌خی دروست کرد.

(تاووسی فریشتان) له‌پێشدا فریشته‌یه‌ک بوو له‌فریشته‌کان به‌لام له‌دوايیدا خوا خستیه‌ سەر‌وو هه‌موو فریشته‌کانه‌وه کردی به‌یاریده‌ده‌ری خۆی به‌فریشته‌کانی تریشی گوت که فە‌رموده‌کانی ئە‌و به‌جێ بێ‌ن. به‌لام که فریشته تاووس له‌خۆی بایی بوو سه‌رکێ‌شی کرد له‌خوا، خوا لێ‌ی توپه‌بوو فرتی دایه‌ ناو ناگری دۆ‌زه‌خه‌وه (فریشته تاووس) تا حە‌وت هه‌زار ساڵ له‌ناو ناگری دۆ‌زه‌خدا مایه‌وه. هه‌موو ئازار و ئێ‌شتیکی چێ‌شت. هه‌ر نه‌گه‌ریا به‌سه‌ر خۆیدا. تا حە‌وت کۆ‌جه‌له‌ی پڕ کرد له‌فرمێ‌سکی خۆی. ئێ‌تر خوا له‌گونا‌هی خۆش بوو. گه‌راندیشیه‌وه به‌هە‌شتی بالا. به‌لام فریشته‌کانی تر هه‌ر له‌سه‌ر تیز و توانجی خویان مانه‌وه به‌رامه‌به‌ر (فریشته تاووس)... تا نه‌میش لای خواي گه‌وره دادی کرد له‌ده‌ستیان. خوايش له‌سه‌ر

(١) شیخ شمس و شیخ حسن هه‌ریه‌ک که‌سن، دیا‌ره‌ه‌له‌ی تیا کراوه. (ش. ف)

(٢) له‌راستیدا ئە‌م خوايانه که‌س نین ئە‌و فریشتانه‌ نه‌بن. لێ‌ره‌دا ده‌ستکاری کراوه. (ش. ف)

(٣) سه‌یره که لێ‌ره‌دا چ پێ‌چه‌وانه‌یی یه‌ک ده‌رئه‌که‌وئ له‌نووسراوی (مصحفاره‌ش)دا. لێ‌ره‌دا ئە‌لق خوايه‌ک مانگی دروست کرد. که‌چی له‌وه پێ‌ش فریشته جبرائیل رۆژی‌ش و مانگی‌شی دروست کرد. (ش. ف)

ئەو سكالايە لە فریشتەکانی تر تورەبوو دەستی کرد بەسەر زەنشت کردنیان. پایە (فریشتە تاووس)یشی بلند کردووە بۆ بارسای پیاوچاکان و دۆستان. خوا نزیکی خستووە لە خۆی و کردی بەهاودەمی خۆی، هەروەها کردیشی بەهاوبەش لە سامانی خۆیدا. «خوا فەرمووی هەر حەوت کۆجە لەکان کە پر بووبوون لە فرمیسکی (فریشتە تاووس) لە پەنایەکی دۆزەخدا داخەرتن، تا هەر کاتێ (شیخ عەدی) لە زەوییهووە گەراپەووە، بەو فرمیسکانه ناگری دۆزەخ بکۆرتنیتەووە و نەتووەکی خۆی لێ بیاریزی.»^(۱)

***

کاتیکیش خوا ویستی مەژۆن دروست بکات و لەناو ئەو زەوییهدا کە بۆی ئامادە کردووە نیشتهجێی بکات، هاتە خواوە بە سەر زەویی (قودس). فەرمووی بە (جبرائیل) لە هەر چوار لای زەوییهووە گەلی بۆ بهێنێ. بەهۆی ئاو و با و ئاگرەو شیلای و کردی بەهەویر. لەو گیسانیکی دروست کرد. ناوی نا (ئادەم). لە پەراسویی چەپی (ئادەم)یش (هەوا)ی دروست کرد. پاشان هەردووکیانی لەسەر زەویی دامەزراند. سک و زایان کرد و زۆر بوون. هەموو سەر زەوییان پر کرد لە خۆیان. پاشان خوا داینا کە لە پاش دە هەزار سال هەموویان لەناو بەرێ. قەلاچۆی تێ خستن. کەسی نەهێشتەووە خێوەکان^(۲) نەبێن هەر ئەوان سوپاسیان نەکرد و ئەیانپەرست.

پاش ئەوە تا پێنج پشیتیش هەر دروستی نەکردنەووە، لەناوی نەبردنەووە.

لە پشیتی شەشەمدا (ئادەم)ی دروست کرد، کە باپیرە گەورەیی نەم مەژوانەیی ئێستاکەیه. خوا ئەویش و (هەوا)یشی لە بەهەشتدا دامەزراند و ماوەیشی دانێ کە تێرپەر خۆشی تیا بچێژن و لەبەر و بوومیشتی بخۆن بەلام خوا خواردنی گەمی لێ بەریدست کردن.

خوا کە ئادەمی دروست کرد بە (فریشتە تاووس)ی گوت کە نووشی بۆ بکێشێ بەلام فریشتە تاووس لوت بەرزی نوواند و سەرکێشیشی کرد. بیانووشی ئەوێبوو کە خۆی لە رۆشنایی دروست کراوە و (ئادەم) لە گەلی^(۱) لەبەر ئەوە کە نووشی نەوازش بۆ یەکیەک ناکێشێ کە لە خۆی کەمترین. خوایش قینی لێی هەلسا و ویستی بۆ جاری دوو هەمیش دەری بکاتەووە.

بەلام زوو هەستی بەکزی و بێ دەسلاتی فریشتە تاووس کرد. چاوی لێ پۆشی و لە شوێنی خۆیدا هێشتەووە. (فریشتە تاووس) ویستی لە (ئادەم) تۆلەیی خۆی بکاتەووە. ئادەمیش گەلێک خوش باوەر و بەسەرمان بوو فریشتە تاووس. ئادەمی چەواشە کرد و لە خستەیی برد. هانی دا کە لەو درەختی گەمە بخوات کە خوا پیتی گوتووە لێی نەخوات. پیتی گوت ئەوە داری زیندووتییە. خستییە سەر ئەو باوەرە کە هەتا لێی نەخوات بەزیندوویی نامیتنیتەووە. ئادەم کەوتە داوی فریشتە تاووسەووە. لەو درەختی

(۱) واتای ئەمەیش ئەوەیە کە (شیخ عەدی)یش خاوەن کە لە خواکانی یەزیدی!... بەلام لە راستیدا شیخ عەدی وەک

خوێناستکی گەورەیی یەزیدییهکان پێزی لێ نەگرن. (پ.ش. ف)

(۲) خێو: چۆکە.

(۱) سەرپرە فریشتە تاووس، لێرەدا لە رۆشنایی دروست کراوە؛ نەک لە ئاگر وەک (ابلیس). (ش. ف)

خوارد. بهلام زوری پئی نه چو سکی بای کرد. پاشان بالنده یک هات و دندوکی له لهشی دا هه تا کونکی تن کرد. نیت نادم لهو سک ناوسانه پژگاری بوو و لهشی سووک بوو.

نادم لهسهر نهوئی که فهرمانی خوی شکاندهو تا سهد سالی خشت گریا و خهفته خوارد. بهلام نهو گریان بهکاری نه هات. خوا فهرمانی دا له بههشت دهریان کرد. بهخوی و (هوا) وه هتیاانه خواره وه بۆ سهر زهوی وه پئی دا لهویدا بژی و له (هوا) یش که لک وه رگری هوا سهد و چل سکی کرد، هممو جارئ جووتیکی نه بوو.

که بریتی بوو له کوپتیک و کچیتیک، تنیا (شههید کوپی جزه) به تنیایی له دایکبوو. نه میشی رازتکی خوایی بوو خوا بۆیه وای دروست کرد که نه تهوه که ی خوی که (یهزیدییه کانه) له نه تهوه کانی تر جیا بکاتهوه ههر برایه خوشکی خوی ماره کرد که بهسکتیک له گه لیا له دایکبوو بوو، بهلام (شههید کوپی جزه)، په ریه کی ماره کرد: که (فرشته تاووس) له بههشتهوه بۆی ناردبوو. کوپتکی لهو په ریه بوو: ناوی نا (یهزدان)^(۱) جا (یهزیدی) یه کانه له بهره ی نهو (یهزدان) هن (مرج میران) کوپی (نوح) کوپی (یهزدان) یش یه کتیکه له باپیره گه وره کانی پیشوویان. وهک نه لئین لهسهر نهو گۆزه دهمه قالییه که له ناوه ند نادم و همادا پهیدا بوو تاخ کوپه که له کامیان پهیدا بووین؟ (جبرائیل) له ناسمان هاته خواره وه. ناوی ههر دوو کیانی، ههر یه که خسته ناو گۆزه یه که وه و دهمه کانی گرتن و مۆری کردن. له پاش نۆ مانگ هاته وه، که گۆزه که ی له مه پ (هوا) ی کرده وه له کرم و قالۆچه بهولاوه هیچی تری تیا نه دۆزییه وه بهلام له گۆزه که ی له مه پ (نادم) دا کوپتیک و کچیتکی تیا دۆزییه وه جا له سک و زای نهو دوانه تیره ی یهزیدی پهیدا بوون، خوا دوو مهمکی بۆ نادم دروست کرد بهسهر سنگیه وه بۆ نه می نهو دوو منالهی که له خوی بوون و له هوا نه بوون. شیریان پئی بدات. جا جووته مهمکی هممو پیاتیک، که هیه راز و نه نیه کی نه ند آمییو، لهو نافه رانده ی خوا وه پهیدا بوون.

جا ههر چئ پیغه مبه ران راسه پیراوانی خوا و پیواچاکان و خواناسان و زانایان و چاکه خوازان هن له بهره ی نهو (شههید کوپی جزه) یه که تیره ی (یهزیدی) لهو که وتونه تهوه (شیخ عدی کوپی مسافر)، یهزیدی کوپی معاویه^(۲) حسن البصری، شیخ عبدالقادر گهیلانی، شیخ محمد الخنفیه، شمس الدینی تبریزی، قضیب البان) و گه لیک که سی تر لهو جوته پیواوهن. بهلام (محمد) که پیغه مبه ری نیسلا مکهانه، له نهو ی کوپه کانی تری نادمه که ههر یه که یان خوشکی خوی کرده بوو بهژنی خوی. جا کاتج گهینه و بهینه ی دروست کردنه کانه و او بوو خوا له فهرمانی خوی بووه وه، گۆشه گیری کرد به پیشه بۆ خوی.

(۱) سهیرکه وشه ی (یهزیدی) یاخود (نیزه دی) له وشه ی (یهزدان) وه چند نزیکه. (ش. ف)

(۲) لیره دا یهزیدی کوپی معاویه به پیواچاک دانراوه، نهک به خوا. جا نهوانی که نه لئین (یهزیدی معاویه) به لای یهزیدییه کانه وه به خرایه ک دانراوه. نهم نووسینه به درقیان نه خاته وه نهم قسه یه له ناست شیخه کانی تریشدا راسته. (ش. ف)

کاروباری هم‌مو جیهانی‌نیشی دایه ده‌ست (فریشته تاووس) که تا نو ده‌مه ته‌واو هیتز و ده‌سه‌لانی پیداکردبوو. هدرچی مرؤف هه‌بوو لیتی نه‌ترسان، خویان له هه‌لمه‌ت و توورپیی نو نه‌پاراست.

(فریشته تاووس) یش له‌و ساکه‌وه ده‌ستی کرد به‌فرمانی خوی. پیغه‌مبه‌ران و راسپیترراوانی نه‌نارد بۆ سر زه‌وی. تا مرؤف فیتیری فەر‌موده‌کانی نو بکه‌ن و چاریشیان بترستین به‌سزاکانی نه‌گه‌ر سه‌رکیشیان کرد له جیبه‌جی کردنی فەر‌موده‌کانی. جا نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان به‌فریشته تاووس هیتا و په‌یره‌وییان کرد، خۆشه‌ویستییه‌کی گه‌وره‌یان لی دئی. نه‌وانه‌یش که فەر‌موده‌کانیان شکاند، هه‌تا نیستاکه‌یش هه‌ر به‌وه سزایان نه‌داتن که تووشی ده‌رد و نه‌خۆشییان نه‌کات».^(۱)

لافاو به‌لای یه‌زیدییه‌کانه‌وه

یه‌زیدییه‌کان باوه‌ریان وایه که دوو لافاوی گه‌وره له‌سه‌ر زه‌ویدا پیدابووه.^(۲) لافاوکیان له سه‌رده‌می (نوح) پیغه‌مبه‌ردا پروی داوه خوا به‌و لافاوه هم‌مو ره‌گه‌زی ئاده‌میزادی سزا داوه له‌سه‌ر به‌دکاریان لافاوه‌که نو نه‌توانه‌ی گرتۆته‌وه که له‌ نه‌وی (ئاده‌م) و (حه‌وا)ن وه‌ک موسلمانه‌کان و گاواره‌کان و جووله‌که‌کان. به‌لام یه‌زیدییه‌کانی نه‌گرتۆته‌وه که له‌ ره‌گه‌زکی جیاواز و تاییه‌تین.

به‌لام لافاوه‌کی دوهم یه‌زیدییه‌کانیش و نه‌ته‌وه‌کانی تریشی گرتۆته‌وه. لافاوه‌که له‌ کانییه‌که‌وه پیدابووه که له‌ گوندی (عین سفنی: شیخان)دا بووه، که که‌وتۆته‌ ره‌ژه‌هلانی شاری (موصل)وه. که‌شتیه‌که به‌سه‌ر لافاوی نو ئاره‌وه سوورپاره‌ته‌وه تا گه‌یشته‌ۆته شاخی (سنجار) له‌وی له‌ لوتکه‌ شاخیکی به‌رز که‌وتۆته، کونی تته‌ بووه. نه‌گه‌ر ماریک پیچی نه‌خواردایه و به‌ده‌می نو کۆنه‌وه مۆلی نه‌خواردایه، که‌شتیه‌که نه‌قووم نه‌بوو. دوا‌ی که‌شتیه‌که له‌سه‌ر شاخی (جودی) که له‌ناو جهرگی کوردستاندایه‌ نیشته‌وه. دوا‌ی نه‌وه ماره‌کان زۆر بوون و په‌ره‌یان سه‌ندن. ده‌ستیان کرد به‌نازاردانی مرؤف و گیانه‌له‌به‌ران. له‌به‌ر نه‌وه گیانه‌له‌به‌ران کوتیان کردنه‌وه و سووتاندیان. له‌ خۆله‌میشه‌که‌یان کیتج پیدابووه! هه‌رچی یه‌زیدییه‌کانن له‌ نه‌وی (نعمی)ن که له‌ به‌ره‌ی (مه‌له‌ک میرانه‌) به‌لام نه‌ته‌وه‌کانی تر له‌ به‌ره‌ی (حام)ن که باوکی خۆی ریسوا کرد.

نه‌مه‌ حه‌وت هه‌زار ساله‌ نوو لافاوه قه‌مواوه. هه‌ر هه‌زار ساله‌ جارێک خوا‌یه‌ک له‌ حه‌وت خواکان نه‌هاته‌ خواره‌وه بۆ سه‌ر زه‌وی. کاروباری تیکچووی یه‌زیدییه‌کانی راست نه‌کرده‌وه و گیرو‌گرفته‌کانیشی

---

(۱) جا لێره‌دا که‌سایه‌تیی راسته‌قینه‌ی (فریشته تاووس) ده‌نه‌که‌وئ که‌ خوا نییه، سه‌رۆکی فریشته‌کانه، به‌فه‌رموده‌ی خوا و له‌سه‌ر پێدانی خوا‌یش کاروباری جیهان به‌پێوه نه‌بات. یه‌کێک له‌و فه‌رمانانه‌یش ناردنی پیغه‌مبه‌ران و راسپیترراوانه بۆ سه‌ر زه‌وی. پاداشدانه‌وه به‌چاکان و سزادانی به‌خرایانه. جا نه‌م فریشته تاووسه، که لێره‌دا بووه‌ته سه‌رچاوه‌ی چاکه بۆ مرؤف، نه‌و دێوه نییه که ئایینی زه‌رده‌شتی و نیسلام و موسایی و عیسایی به‌سه‌رچاوه‌ی خراپه و شه‌ر و نا‌زاوه‌ی دانه‌تین، که‌واته نووسه‌ره‌کانی بیتگانه به‌هه‌له‌دا چوون که نه‌تین یه‌زیدییه‌کان دێر (شیطان) په‌رسن. له‌ راستیدا یه‌زیدییه‌کان خوا‌په‌رسن نه‌ک دێر په‌رسن. (ش. ف)

(۲) الیزیدیة: صديق الدمولوجي. (ش. ف)

چاره نه کړدن. بېجگه لهوه دهستورانی نایینیشی بۆ دانهان. بهلام لهم ههزار ساله دواييه دا. خوا زووتر نه هاته خواره به سهر زهوی خوا به زمانی (کوردی) قسه ی نه کرد. هر به زمانی (کوردی) یاش یاساکان و دهستوراکانی دانهان.

یهزیدی کوری معاویه ی نه معاویان به خوا داناوه

به پیتی قسه ی (صدیق الدملوجی) یهزیدییه کان نه لێن: (یهزیدی کوری معاویه ی نه معاوی) خوی گه وره مانه. هروایان وایه که وینه و پهیکه ری (یهزید) له شتوی که له شتیر یاخود تاووستیک دایه که له مس دروست کراوه که ههتا ئیستاکه ییش لای خۆیان پاراستویانه و نه پیه رستن! (۱)

فریشته تاووس خونکاری بۆ داناوان

به پیتی نووسراوی (مصحفارهش): کاتی که پشتیری و ناژاوه به ناو مرۆفدا بلاو بووه، (فریشته تاووس) له ناسمانه وه هاته خواره به سهر زهوی و خونکاری بۆ نه ته وه کانی خۆی که (یهزیدی) هکانن دامه زرانده. بهلام خونکاری ناسورییه کانی کۆن لهو خونکارانه نین هه ندیک لهو خونکارانه نه مانه: (نه سروخ) که بریتیه له (ناصرالدین). (تاموش) که بریتیه له (فخرالدین). (نه رتیموس) که بریتیه له (شمس الدین). دوو خونکاری تریشی بۆ داناوان که ناویان (شاپوری یکه م) و (شاپوری دوو م) ه (۲). ئهم دوو خونکاره تا سه د و په نجا سال فرماندارییان کرد. جا سه رکرده کانی یهزیدییه کانی ئیمچۆ له نه وه ی ئه و دوو خونکاره ن.

یهزیدییه کان خونکاریکیان له (بابل) دا هه بووه، ناوی (بختصر) بووه. له ئیترانی شدا خونکاریکیان هه بووه، ناوی (حشوارش) بووه. خونکاره کی (قسطنطنیه) یشیان ناوی (نه غریقا لوس) بووه. جا له پیش پهیدا بوونی (مه سیح) پتغه مبه ردا به نایینی یهزیدییان گوتوه (نایینی بته رستی). خونکاره کانی (تاحاب) که (بلعزوب: پیریوب) له وانه له سه ر نایینی یهزیدی بوون. (۳)

دهسه لاتی فریشته تاووس

(قوال) یاخود گۆنده کان سه رگوروشته یه ک نه گپرنه وه که له (مصحفارهش) یاخود (نوسراوه رهش) یشدا نووسراوه ته وه. گوايه خوی گه وره له (عیسی) پتغه مبه ر دلی شکاوه له ناو زیندانیتکا دایناوه. که له به ردیکیشی خستۆته سه ر ده می زیندانه قووله که (عیسی) هه ر هاواریکی کردوه له به رده م

(۱) که واته یهزیدی کوری معاویه، جیگای فریشته تاووسی گرتۆته ره!! بهلام وا نییه: بهلام له راستیدا یهزیدییه کان (یهزیدی کوری معاویه) به خوا دانا نین ته نیا وهک پیایکی چاک پزی لی نه گرن. نه مه یش له نووسراوی (مصحفارهش) دا به نا شکر پێشان دراوه. (ش. ف)

(۲) ئهم هه ردوو (شاپوره) له شاهه کانی ساسانی، هه ردوو کیشیان کووردن و له سه ر نایینی زه رده شتیش بوون. نه مه یش به لگه یه که بۆ راستی قسه ی یهزیدییه کان که نه لێن ئیمه زه رده شتین. (ش. ف)

(۳) الیزیدیه: صدیق الدملوجی. (ش. ف)

پیتغه مبه‌ران و پاسپیرراوه‌کانی خوادا که‌سیان به‌ده‌نگیه‌وه نه‌هاتون که بۆی به‌پارینه‌وه له خوا و له‌و زیندانه به‌پیتنه‌ دهره‌وه. پاشان ناسیاویکی هاتۆته سهر ده‌رکی زیندانه‌که و نامۆژگاری کردوه که په‌نا به‌رته به‌ر (فریشته تاووس). که (عیسی) یش هاواری بۆ (فریشته تاووس) برده‌وه، ده‌ست به‌جێ به‌ده‌نگیه‌وه هاتوه و که‌له‌به‌رده‌که‌ی له‌ ده‌رکی زیندانه‌که لاپرده‌وه و (عیسی) ی به‌رله‌لا کردوه‌ا.

خوای گه‌وره‌یش که له‌ ناسماندا به‌ (عیسی) گه‌یشتوه، لیتی پرسپوه کئ له‌ زیندانه‌که ده‌ری هیناوه؟ نه‌ویش پیتی گوتوه: فریشته تاووس، کاتی که خوای گه‌وره نه‌و قسه‌یه‌ی به‌رگۆئ که‌وت، چاوی پۆشی و ورته‌ی نه‌کرد و ملی نا به‌رنگای خۆیه‌وه‌ا.

ئه‌ستیره‌ی کاکیشان

له‌ناو یه‌زیدییه‌کاندا سه‌رگه‌زوشته‌یه‌ک به‌سه‌ر زمانه‌وه‌یه به‌کورتی نه‌لتی: خوای گه‌وره رۆژنکیان (شیخ عدی) و ده‌رویشه‌کانی بانگ کرده سهر نان خواردنیک له‌ ناسماندا. به‌لام که زانییان. له‌ ناسماندا که ده‌ست ناکه‌وی، بۆ نه‌سه‌یه‌کانیان، (شیخ عدی) فه‌رموی به‌ده‌کێک له‌ ده‌رویشه‌کانی خۆی، به‌جیتته خوارئ بۆ سه‌ر زه‌وی و له‌ خه‌رمانه‌که‌ی خۆی کا به‌پیتن. ده‌رویشه‌که‌ش کاکه‌ی هینا، هه‌ندیکێ لئ که‌وته خواره‌وه سه‌ر پتگاکه. که تاکو ئیستایش شوونی ئه‌م کایانه به‌ناسمانه‌وه دیاره جا له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که پیتی ده‌لێن (پتگای کاکیشان)!(^۱)

تاووس

له‌سه‌ر ناوی (تاووس) مقۆ مقۆ زۆر که‌راوه. هه‌ر که‌ستی به‌لای خۆی دا دانه‌تاشی. به‌لام به‌پیتی لیکۆلینه‌وه‌کانی مامۆستای به‌رپۆز (توفیق وه‌هبی): ناوی (تاووس) ئه‌جیتته‌وه سه‌ر (دیاس) که خوای ناسمان بووه لای سه‌روشت په‌رسته‌کانی (هیند و ئیترانی) یه‌کان(^۲) که نه‌ته‌وه‌ی کوردیش به‌رێکه له‌وان. هه‌ر وه‌ک به‌پیتی نووسراوی جیلوه (فریشته تاووس) خوای گه‌وره‌ی (یه‌زیدی) یه‌کانه، (دیاس) یش خوای گه‌وره‌ی ئه‌و سه‌روشت په‌رستانه‌ی باووباپیرانمان بووه که له‌پیش په‌یدا بوونی (زه‌رده‌شت)، پیتغه‌مبه‌ری کورددا. دوو جۆزه‌ خوایان په‌رسته‌وه: (خوای چاکه‌کار) و (خوای خراپه‌کار). زه‌رده‌شت له‌ نایینی خۆیدا هه‌ر خوایه‌کی هیشته‌وه که ناوی ناهورامازدا بوو. (دیاس) ی له‌ خوایه‌تی خست له‌گه‌ڵ خواکانی تردا کردنی به‌سه‌رچاوه‌ی خراپه‌کاری و ناوی نان (ده‌ئیفه) یاخود دێو که واتاکه‌ی (شیطان) ئه‌گریتته‌وه. ئیتر له‌و ساکه‌وه زه‌رده‌شتیه‌یه‌کان به‌سه‌روشت په‌رسته‌کانیان ئه‌گوت (دێو په‌رستان) که واتاکه‌ی (شیطان په‌رستان) ئه‌گریتته‌وه، هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌یش ئه‌گریتته‌وه که له‌سه‌ر نایینی زه‌رده‌شتی نین. هه‌روه‌ها به‌لای مامۆستا (توفیق وه‌هبی) یه‌وه وایه که په‌نگه‌ وشه‌ی (داسنی) که تا ئیستاکه‌یش کورده‌کانی خۆمان به‌دێو په‌رسته‌کانی ئه‌لێن، له‌ وشه‌ی (ده‌ئیفه‌یه‌سه‌نه‌وه) هاتبێ که (زه‌رده‌شت) به‌ (سه‌روشت په‌رست) ه‌کانی

(۱) سه‌رچاوه‌ی ئه‌م باوه‌ره‌ پرۆپۆچانه نه‌خۆتنده‌واریه، نه‌ک نایینی یه‌زیدی. ئه‌م جۆزه‌ باوه‌رانه‌یش له‌ناو هه‌موو

خاوه‌ن کتیبیکدا هه‌ن... (ش. ف)

(۲) وتاره‌کانی مامۆستا توفیق وه‌هبی له‌ ژماره‌کانی سالێ ۱۹۴۰ ی گۆفاری گه‌لاویژدا. (ش. ف)

گوتووه. لهم نه بجا مانده شه وده ماموستا (وههبي) تن نه گات كه په ننگه ناييڼي يه زېدي نيسيستا له نه بجا مې تېكيچووني باوه پي نيسلامه تي نه و كور دانه وه پديدابووېي كه له پيشدا پيره وېي (شيخ عدي)يان كړدووه و پاشان له پيره وده كي نه و لايان داوه له گډل تېكه لېسونيان به و كور دانه كي له سهر ناييڼي (داسني) بوون و كاريان تن كړدووه بويه كا يه زېدييه كان له سهر تېكه وه ديو (شيطان) نه په رستق و له سهر تېكي ترېشه وه (يه زېد كوري معاويه نه مه وي) به خوا دانه نين^(۱) منيش وام دتته پيش چاو، كه هره چنده ناييڼي يه زېدي له هندنې رووه له ناييڼي زه رده شتي و ناييڼي نيسلام نه گات، به لام له راستيدا هلگه پرانوه په كه له هردوو ناييڼه كه، له زور رووه له هردوو ناييڼه كه جياوازه.

په لوه وري تاووس، جوان و شنگ و شوخه. به نازوه نه روا ت به رتيگادا. فيزي هديه و به خوي نه نازي، له خويي نه بې و له خوي نه گوتې. نه خش و نېگار و گوله كاني ناو په رېكانيشي، به هم مو لايه كدا پر شنگيكي په نكاوړه ننگ و دلگير نه دهن، كه دلي پياو كيش نه گات. نه و خوا گوره يه يش كه به پتي قسه ي پتيگانه (يه زېدي) يه كان نه پيه رستق و ناويان ناوه (فرشته تاووس)، بويه كا وايان ناو ناوه چونكه خوي مه زن نه مه نده جوان و شيرين و په ننگي دروست كړدبو له چاو فرشته كاني تر دا له (تاووس) نه چو!... نه و به و كړدي به سهر زكي فرشته كاني تر و ده سه لاتيكي زوري شي دايه. به لام كه خوي هره گوره (ناده م) ي دروست كړد، نه م (فرشته تاووس) ه قسه ي خوي شك اندوه له به هشت ده ري كړد و ده ستيسي له فرمان كيشايه وه و به دناوي كړد. تا نيره ناييڼي يه زېديش وه كه هره چوار ناييڼه ناسمانيه كاني تر: زه رده شتي، موسايي، عيسايي، محمه دي، به م كينه و به نيه به پرواي هديه. به لام له مه دواوه لتيان جيا نه پيته وه. چونكه به لاي يه زېدييه كانه وه خوا له پاش حوت هزار سال نازارداني (فرشته تاووس) چاوي له گونا ه پوشي و سهر له نوي كاروياري جيهاني پي سپارده وه و خوشه ويستي خوي پي به خشيبه وه. كه چي به پتي ناييڼه ناسمانيه كان (ديو) تا جيهان دواي ديت به كه نه فتن كراوه يي و به دناوييه وه نه م پيته وه. نه و ساكه يش سهر نه نگرې نه كړي و له ناو نه چي ا.

جا يه زېدييه كان نه م تاووسه له مس دروست كراوه كي كه كړنوشي نه وازشي بو نه كيشن، به نيشانه ي خوشه ويسته گوره كه داني دانه نين كه (فرشته تاووس) ه، يه زېدييه كان حوت تاووسي له مس دروست كراويان هديه پزيان لي نه گرن به لام هره حوتيان نيشانه يه كن بو فرشته تاووس. فرشته كانيش چونكه هره كه يان به شيكن له روشناي خويي به هره حوتيان له گډل خوا دا يه كا يه تيبه ك دروست نه كن. يه زېدييه كان به و تاووسانه نه لين (سه نه جق). به دناوي نه وده كه هره تاووسه يان داناوه بو شو پتيك له و حوت شو تنانه كي كه نه ته و ي يه زېدييان تيايه. يه زېدييه كان پروايان وايه كه خوا دروستي كړدوون^(۲). سهر وكي ناييڼي يه زېدييه كان بو يه زېدييه كان نه پاريزي؟ نه م سهر وكه هم مو تاووسه كان له زور وركدا

(۱) هره وكه له مه و پيش پيشانمان دا، يه زېدييه كان نه ديو په رستق. نه (يه زېدي معاويه) يشي به خوا، نه هيچ شيخيكي خوشيان به خوا نه زنان. (ش. ف)

(۲) اليزيدية: صديق المولوجي. (ش. ف)

دائمنی و نه یانپارتیز، که پتی نهلتن (خانمی تاووس). هر نه میسه که فرمان نهدات دهریان نه هیننه دهرهوه له ژورورهوه و نه یان دهنه دهست گفتوگوکار (قوال) هکان تا بیانگیتن بهناو یهزیدیه کاندای بۆ پاره کۆکردنوه.

تاووس گنران

له پاش نه مهی تاووسه کان بهناوی پیروژ که له گۆرستانی (شیخ عدی) دایه، پیروژکران و بهناوی ترش ژهنگیان لێ کرایهوه و بهرۆنی زهینویش چهورکران، گفتوگوکار (قوال) هکان له هندی خۆلی نزیک گۆری شیخ عدی بهناوه پیروژه که ی ناو گۆرستانه که قوریک ههل نه شیلن و تهنکی بچکوله بچکوله ی لێ دروست نه کهن... تا هر کاتی یهزیدیه کان هاتنه سهردانی (تاووس) به دیاری بیاندن. ئینجا گفتوگوکاره کان تاووسه که ههل نگرن له ناو ههگبه یه کدا و نه یه دن به کۆلیاندا و ورونه کهنه نهو شوتهی که دیاری کراوه بۆی بچن. ناواییه که به پیاو و ژنیانهوه دین به پیرانهوه. چاکترین بهرگی خۆیان نه پۆشن. گۆرانییه نه تهوه پیه کان و نایینییه کانی خۆیان نهلتن. ئافره تهکانیش بۆیان نه ستینهوه و تیلی لیلی نه کهن. دهوله مه ندکهانیان له سهرا لاکه نه کهنه بهر بهر هکانی وه. کامیان پاره ژۆرت بادت تاووسه که نه برته مالی نهو که سه. جا نه گهر که سی بیگانه لهوئ نه بو، تاووسه که له خورجه که ده رنه هین و له شوتهی تایبه تهی خۆیدا دای نه نین ئینجا دانیشتهوانی گونده که به تاک تاک و به کۆمه له کۆمه له دینه بهردهم تاووسه که و خۆیانی بۆ نه نوشتینهوه و ماچی نه کهن و هرچییه کیان پتی به پیتشکهشی نه کهن پاشان له تاووسه که نه پارتنهوه که له گونا هیان خوش بی و خۆیان و مناله کیان له گهر و گیتچه له پشم و قینی خۆی بیارتیز^(۱) دوی نهوه گفتوگوکاره کان نه وستن و دهست نه کهن به دهف و دوزله لیدان له سهرا ناوژیک دگیر، نهوانی تریش دهست نه کهن به جۆره ههل بهر کیتیه کی نایینی. ههست و دهروونیان نه جۆش و له ناوه ند ترس و هیوادا شپزه نه بن. جاری وایش ههیه ناگیان له خۆیان نامیتن (تاووس) هکیش ههل نگرن و له کهل خۆیاندا ههلی نه پیتن!...

یهزیدیه کان نه مه بهرۆژیک پیروژ داننه نین، له شهوا مۆم و چرایه کی ژۆر دانه گیرستین، گیای بۆن خوشیش ژۆر نه سویتن، ئیشک نه گرن و به دیار (تاووس) هکوه نه وستن، نهوه ک بیگانه یه ک بیدیز. خاوهن ماله که که (تاووس) میوانیه تی. بهناوی ریزگرتن له وهوه گا یاخود مانگایه ک سه رنه بری. دانیشتهوانی گونده که ییش نان و چیتشتیکی ژۆر بۆ خۆیان دروست نه کهن نهو پۆزه تیر و پر نه خۆن و نه خۆنه و به زموره زم نه کهن، که پۆژی دوا یی هات گفتوگوکاره کان تاووسه که نه خه نهوه ناو تووره که که ی خۆیان وه^(۲) و ورونه کهنه گوندیکی تر.

(۱) به کارهتانی تاووس له م شیهو یه دا، نهک هر پیتچه وانمی نایینی زه رده شتییه که دژی بت په رستییه،

پیتچه وانمی نایینی یهزیدیه که خۆشییه تی بهلام نه مه سه رنه نجامی نه خۆیتنه وارییه. (ش. ف)

(۲) نهوی هۆش په سندی بکات نهویه که نه م تاووسانه بریتین له نالایه ک که ده رته دهست گۆتنده کان که

به لکه به بۆ نهوی له لایهن سهرداری شتخانه وه نیرراون بۆ پیتاک و باج کۆکردنوه. نالایش له ناو هه موه

نه ته وه یه کدا پرتی لێ نه گیرتی. (ش. ف)

دزینی تاووسه‌کان

هه‌روه‌ک له‌مه‌وێش دهرمان خست (تاووس) به‌لای یه‌زیدییه‌کانه‌وه نیشانه‌یه‌که بۆ فریشته تاووس. هه‌روه‌ها ئالایه‌کی‌ش. جا چونکه یه‌زیدییه‌کان به‌یه‌رۆشه‌وه بوو به‌سپارێژن له‌ بینین و دزینی له‌لایه‌ن بێگانه‌کانه‌وه، گه‌لیک واته وات کراوه له‌سه‌ر دزینی نه‌و تاووسانه و بردنیان بۆ ماله ده‌وله‌مه‌نده‌کان، یاخود بۆ ناوازه‌گاه (متحف)ه‌کانی نه‌روپا. به‌لام تا ئێستا نه‌م وتووێژانه له‌ راستیه‌وه دووربوون. نه‌ه‌نده هه‌یه (فه‌ریق عومەر وه‌ه‌بی پاشا) که سه‌رکرده‌یه‌کی تورکی (عوسمانی) بووه له‌ سالی ۱۸۹۲دا به‌خۆی و له‌شکره‌که‌یه‌وه هه‌لی کوتاوه‌ته سه‌ریان تا به‌زۆر بیانکاته‌وه به‌نیسلاام. به‌لام به‌گوتیان نه‌کرده‌وه. نه‌ویش چوار (تاووس) له‌ تاووسه‌کانی داگیر کردوه و ناردونی بۆ (به‌غدا). له‌وێ له‌ کۆکای له‌شکردا پارێزراون. به‌لام له‌ سالی ۱۹۰۸دا هه‌ر چوار تاووسه‌که‌یان داونه‌وه.

شته پیرۆزه‌کانی تری یه‌زیدییه‌کان

به‌پیتی نووسراوی (عه‌به‌دی ئیسیلیس) که هی (نوری پاشا)ی سه‌رداری (موصل)ه، له‌ چاخی (عوسمانی)دا، یه‌زیدییه‌کان بێجگه له (تاووس)ه‌کان، نه‌م شتانه‌یشیان لا پیرۆزه؛ سه‌ره‌کی تیره‌که‌یان لای خۆی نه‌یانپارێژێ:

۱- به‌رانی ئیسماعیل، که له‌ مس دروست کراوه.

۲- دار ده‌ستی موسا، که له‌ مس دروست کراوه.

۳- مار ده‌ستی موسا، که له‌ مس دروست کراوه.

۴- رست (ته‌زیج)ی شیخ نه‌حمه‌دی به‌ده‌وی.

۵- شانه‌ی ریشی شیخ جنیدی به‌غدادی.

۶- دار ده‌ستی شیخ عه‌بدولقادری گه‌یلانی.

۷- تاسی سلیمان که له‌ مس دروست کراوه.

۸- په‌شتینی شیخ نه‌حمه‌دی ره‌فاعی.

به‌لام (صدیق الدملوجی) که خاوه‌نی نووسراوی (الیزیدی)یه نه‌لی: ئێستاکه نه‌م شتانه نه‌ماون و یه‌زیدییه‌کانیش هه‌یچیان لێ نازانن و ناویشیان ناهێنن. ره‌نگه بووبن و له‌ناوچووبن.

۹- چرایه‌کی ره‌نگاوهره‌نگی‌شی لای (ئیسماعیل به‌گ کورێ عه‌به‌دی به‌گ) هه‌یه، که خۆی له‌ خه‌زانی سه‌ره‌که‌کانه، نه‌لی نه‌مه (شیخ عدی) به‌کاری هه‌ناوه. یه‌زیدییه‌کانیش نه‌چنه سه‌یری و وه‌ک موفه‌رک ده‌ستی لێ نه‌ده‌ن.

۱۰- چوارچێه‌یه‌کی په‌نجه‌ره‌ش لای (شیخ بریم کورێ شیخ ره‌مه‌زان) له‌ گوندی بازانی (بحزانی) پارێزراوه. یه‌زیدییه‌کان پێزی زۆر لێ نه‌گرن، باوه‌ریان وایه که (شیخ عدی) له‌سه‌ری دانیشتوه.

۱۱- له‌ بابته‌ هه‌ره پیرۆزه‌کانیش (قالیچه)یه‌ک هه‌یه، باوه‌ریان وایه که هی (شیخ عدی)یه، له‌لای (بابه شیخ) نه‌پارێژێ ئه‌ویش کاتی سه‌ر لێ دانه‌کانی یه‌زیدییه‌کان ده‌ری نه‌هێنێ. یاخود کاتی ته‌نگانه‌یان.

نهم رایه‌خه له‌ناو یه‌غدانیکی کلیل و کلتوم کراودا هل گیراوه. له پارچه سیپالتیکی نه‌ستور و پتچراوه، له یه‌زیدییه‌کان به‌ولاوله ناهیتلن کهس بیییتن. له خورییه‌کی ره‌شی سووریاو دروست کراوه. مسۆرانه هه‌ردوو په‌راوتزه‌که‌ی خواردووه. درژی ده بست و پانیشی چوار بست و نیسوه. هه‌رچه‌نده رایه‌خیکی کۆنه، به‌لام به‌لای (صدیق دملوجی) یه‌وه وایه که تهمه‌نی ناگاته سه‌رده‌می (شیخ عدی)، که تهمه هه‌شت سهد ساله مردووه. بیتجگه له‌وه نه‌مه‌نده سه‌رگه‌ردانی به‌سه‌ر یه‌زیدییه‌کاندا هاتووه په‌روا ناگرئ که هیچیان لئ مایته‌وه!... له‌گه‌ل نه‌مه‌یشا نهم قسه‌یه‌ی (صدیق الدملوجی) به‌لگه‌ی ئه‌وی تا بچه‌سه‌پتته‌وه دله‌وه. چونکه له میژوودا به‌هه‌زاران شتی وا کۆنیش هه‌نه و نه کۆنی و نه سه‌رگه‌ردانی نه‌یان‌توانیوه له‌ناویان به‌رن!...

سکالای یه‌زیدییه‌کان

نهم سکالایه له ۱۸۲۷/۲/۲۸ دا دراهه به‌فه‌رمانه‌ه‌وایی عوسمانی بۆ تهمه‌ی له سه‌ریاز لئ گرتنیان وازیه‌یتن: «ئیمه که پۆله‌ی یه‌زیدیین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ناتوانین سه‌ریاز به‌فه‌رمانه‌ه‌وایی به‌دین، وامان پین باشته که له باتی ئه‌وه پاره پتیشکه‌شی فه‌رمانه‌ه‌وایی بکه‌ین، وه‌ک مه‌سیحییه‌کان و جووله‌که‌کان هۆی تهمه‌یش که بۆمان ده‌ست نادات سه‌ریاز به‌دین زۆره له‌وانه چوارده هۆ پتیشان ده‌بن که تهمانه‌ن:

۱- پتویسته له‌سه‌ر هه‌موو یه‌زیدییه‌ک، که‌وره بئ یان به‌جووک، ژن بئ یان کچ، سالی سئ جار به‌چیتته پتیش ده‌می په‌یکه‌ری (فریشته تاووس) واته له مانگه‌کانی گولان (نیسان) و مشتاخان (ایلول) و په‌له (تشرین ثانی) دا، هه‌ر که‌سئ له‌مه‌دا که‌مه‌ترخه‌می بکات به‌یه‌زیدی دانائری.

۲- نه‌گه‌ر یه‌زیدییه‌ک، به‌لای که‌مه‌وه سالی جارێک گۆزی (شیخ عدی کوپی مسافر)، خوا پۆز له پازی بگرئ، سه‌ر لئ نه‌دات؛ له (۱۵ - ۲۰ ی مشتاخان) دا؛ به‌لای ئیمه‌وه به‌خوانه‌ناس دانه‌ئری.

۳- پتویسته له‌سه‌ر هه‌موو یه‌زیدییه‌ک که هه‌موو به‌یانیا نیک. له‌کاتی گزنگی پۆژدا^(۱) جیگایه‌کی په‌نا بۆ خۆی به‌دۆزیتته‌وه. ئه‌وه‌نده‌ی که هه‌تاوی لێوه بییئ سه‌ر بۆ پۆژ بچه‌مینیتته‌وه. نابئ له‌ویدا موسلمان یاخود جووله‌که‌ یان مه‌سیحی هه‌بن؛ یان هیچ خواناسێک. نه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی نه‌کرد به‌خوانه‌ناس دانه‌ئری.

۴- پتویسته له‌سه‌ر هه‌موو یه‌زیدییه‌ک که ده‌ستی برای هه‌تا هه‌تایی خۆی. یاخود پیاوی (مه‌دی). ده‌ستی شیخه‌که‌ی خۆی و په‌یره‌که‌ی خۆی ماچ بکات. نه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی نه‌کرد به‌خوانه‌ناس دانه‌ئری.

۵- تهمه‌ش کارێکه که به‌پیتی ئایینی ئیمه دروست نییه: هه‌رچه‌ند موسلمانه‌کان به‌یانیا ن نوێژ نه‌که‌ن ئه‌لێن «اعوذ بالله من...» جا نه‌گه‌ر یه‌کیک له ئیمه ئه‌وه‌ی گوئ لئ بئ. یان ئه‌بئ ئه‌و که‌سه بکۆژئ که ئه‌وه به‌ده‌میا دئ یان ئه‌بئ خۆی پین به‌کوشت به‌دات هه‌ر که‌سئ ئه‌وه نه‌کات به‌خواناس دانه‌ئری.

۶- که یه‌کیک له ئیمه بمرئ پتویسته برای هه‌تا هه‌تاییه‌که‌ی و شیخه‌که‌ی و په‌یره‌که‌ی بیتنه سه‌ر لاشه‌که‌ی. یه‌کیک له گفتوگۆکار (قوال) ده‌کانیش نهم وازه‌یه‌ی نه‌دات به‌گوتدا: (ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که

(۱) بیگانه‌کان تهمه به‌پۆژ په‌رستئ ئهم‌مێن له‌سه‌ر یه‌زیدییه‌کان. به‌لام له راستیدا په‌رستئ نییه. پتیزگرتنه: که پتویسته هه‌موو زه‌رده‌شتیه‌ک پز له ناو و با و ناگر و چرا و گل بگرئ. (ش. ف)

کړنډوش بڼه فریشته تاووس) نه‌کټشیت، تو بهو نایینه نه‌مریت که نه‌وی نه‌پیه‌رستیت له‌سهریه‌تی. مه‌بسم نایینی نه‌و خوا گه‌وره‌یده که پتی نه‌لین (فریشته تاووس)^(۱) نه‌ک نایینکی تر جا نه‌گه‌ر یه‌کټیک هاته سهرت و پتی گوتیت ببیت به‌نیسلام؛ یان به‌مه‌سیحی یاخود به‌جوله‌که. یان به‌نایینکی تر. باوه‌ری پتی نه‌که‌یت و په‌پره‌وی. نه‌که‌یت. چونکه نه‌گه‌ر تو له نایینی (تاووسی فریشتان) به‌ولاه که خۆتی بڼه‌چمه‌مینته‌وه نایینکی تر به‌ناسیت و په‌پره‌وی به‌که‌یت؛ به‌خوانه‌ناس دانه‌نریت.

۷- نیمه شتیکمان ه‌یده پتی نه‌لین (موفه‌رکی شیخ عدی). که نه‌ویش بریتیه له‌و گله‌ی که له‌ گۆری شیخ عدی نه‌یه‌نن. جا هر یه‌زیدیه‌ک ه‌ندیکي له‌و گله له‌گه‌ل خۆی ه‌لنه‌گرتب و ه‌موو به‌یانییه‌کیش توژیک له‌و گله نه‌خوات به‌خوانه‌ناس دانه‌نریت. هر کامیکیشمان مرد و نه‌و گله پیرۆزه‌ی پتی نه‌ب به‌خوانه‌ناسیه‌وه نه‌مریت.

۸- پتویسته له‌سهر نه‌وانه‌ی که پۆزوو نه‌گرن. تا له‌ نیشتمانه‌کی خۆیاندا نه‌ب پۆزوو نه‌گرن. چونکه پتویسته له‌سهر یان له‌ ه‌موو به‌یانییه‌کی پۆزان پۆزوو‌گرتندا بچه‌ مالی شیخ یاخود پیره‌که‌یان و له‌ویدا ده‌ست بکه‌ن په‌پۆزوو‌گرتنه‌که‌یان. ه‌روه‌ها نپواره له‌ مالی یه‌کټیک له‌و دووانده‌ا پۆزوو‌که‌یان بشکټن. که له‌ویدا مه‌یه پیرۆزه‌کی شیخ یاخود پیره‌که‌یان نه‌خونه‌وه^(۲) ه‌ره‌که‌سیکیان جامی دوو جام له‌و مه‌یه نه‌خواته‌وه پۆزوو‌ه‌کی به‌جن ناگات نه‌و که‌سه‌ش به‌خوانه‌ناس دانه‌نریت.

۹- نه‌گه‌ر یه‌زیدیه‌ک کۆچی کرد بڼه‌شاریکي بیتگانه و به‌لای که‌مه‌وه سالتیک له‌ویدا مایه‌وه نینجا که‌پایه‌وه نیشتمانه‌کی خۆی ناتوانی جاریکي تر له‌گه‌ل ښه‌که‌ی خۆیدا بریتیه‌وه. که‌سیش له‌ نیمه‌ ژنی نادانۍ ماره‌ی بکات. ه‌ره‌که‌سیکیش له‌ نیمه‌ نه‌وه‌ی کرد به‌خواناس دانه‌نریت.

۱۰- نه‌مه له‌ باهت پۆشاگه‌ویه. ه‌روه‌و که به‌ندی چواره‌مدا گوتمان هر یه‌زیدیه‌ه برایکی ه‌تا ه‌تایی ه‌یه ه‌روه‌ها خوشکټیکي ه‌تا ه‌تایشی ه‌یه. که یه‌کټیکیشمان کراسه‌کی خۆی نه‌دروئ، له‌ خوشکي ه‌تا ه‌تایی به‌ولاه نابټ که‌سی تر ملیوانه‌کی به‌ریت. جا نه‌گه‌ر خوشکه ه‌تا ه‌تایییه‌که‌ی نه‌و ملیوانه‌ی بڼه‌نهریت، نابټ کراسه‌کی له‌به‌ر بکات. نه‌گه‌ر هاتو نه‌و کراسه‌ی له‌به‌ر کرد به‌خوانه‌ناس دانه‌نریت.

۱۱- نه‌گه‌ر یه‌زیدیه‌ک کراسټیک یاخود شتیکي تازه‌ی دروست کرد و له‌ ناوه پیرۆزه‌که‌ی ناو قسنه‌که‌ی (شیخ عدی) دانه‌یشت نابټ له‌به‌ری بکات. هر که‌سی وا بکات به‌خواناس دانه‌نریت.

۱۲- نابټ نیمه به‌رگی شین له‌به‌ر بکه‌ین. نایشتوانین به‌شانه‌ی موسلمان یاخود گاور یان جووله‌که

(۱) به‌لام من له‌ پۆش‌بیرانی یه‌زیدیه‌کانم بیستوه‌وه که (تاووسی فریشتان) به‌سه‌رۆکی فریشته‌کان و خۆشه‌یستی خوی تاک و تنیا دانه‌نن نه‌ک به‌خوا، وانا (تاووسی فریشتان) ه‌ره‌چییه‌ک بکات به‌ناوی خوی خۆیه‌وه نه‌یکات نه‌ک به‌ناوی خۆیه‌وه که نافه‌ریده‌کراوټیکي نه‌وه. (ش. ف)

(۲) مه‌ی خواره‌نمه له‌ نایینی زه‌رده‌شتیدا به‌گوناه دانه‌نریت. نه‌م ره‌وشته نه‌چیتنه‌وه سهر نایینی پټش زه‌رده‌شتی؛ که بریتیه له‌ سروشت په‌رستی. (ش. ف)

سهرمان دابهيتنن. نايشتوانين سهرمان به گوتزاني خوانه ناسيتک بتاشين تا به ناوي پيرؤزي (شيخ عدي) نه يشؤين جا هه رکه سيتکمان نه وي کرد به خوانه ناس دانه نري.

۱۳- نابن هيچ يه زيبديهک بجيته پيشاو ياخود گه رماو (حمام) نايشين که وچک ياخود کاسه يه کی و به کار بهيتن که موسلمانيتک، ياخود بن نايينيتک به کاری هيتابن.

۱۴- هه رچی له باهت خوارده مه نيشه وه به؛ له ناوه ند ئيمه و خاوه نايينه کاني ترده جيا وازيبه کی زؤر هديه. چونکه ئيمه نه ماسيمان بين نه خورن؛ نه نارو (خيار)، نه بامن؛ نه کوله که، نه فاسوليا، نه که له رم، نه کاهو.

سهرؤکی تيره يه زیدی	سهرؤکی نايينبي تيره يه زیدی
سهرکرده ي شيخان	له ناوچه ي شيخاندا
حوسين	شيخ ناسر
سهرؤکی گوندي مام ره شان	سهرؤکی گوندي بيبان
سلیمان	حوسين
سهرؤکی گوندي خه تاره	سهرؤکی گوندي موسه کان
نه يوب	مراد
سهرؤکی گوندي ده هکان	سهرؤکی گوندي خورزا
حوسين	نه رمو
سهرؤکی گوندي باقه سره	سهرؤکی گوندي خو شابا
علي	الياس
سهرؤکی گوندي بعشيقه	سهرؤکی گوندي کاباره
علو	کوچک کسو
سهرؤکی گوندي سينا	سهرؤکی گوندي عين سفني
عبدو	کرکو
سهرؤکی گوندي که به رتو	سهرؤکی گوندي قصر يزدين
طاهر	شيخ خيرو ^(۱)

ليته دا يه زيبديه کان قسه کانيان زؤر له راستيه وه دورن. چونکه باوه ريبه کانيان ناگاته نه و نه ندا زانه ي که نه وان پيشانيان داوه. نه وان مه به سيان نه وه بووه که له سهر يازي پزگارين. به لام فه رمانه وايي تورک هه ر به نيسلامي دانان؛ نه و بيانوه ي لي په سه ند نه کړن. دوايي بوو به گيرو گفتيکی زؤر گرنگ و گه وره له به رده م فه رمانه و اييدا؛ نه و انيش پتي که و تنه ته نگانه يه کی هه ر گه وره وه.

(۱) نه م سکا لايه له نووسراوه که ي (موسيوف. نو) وه گؤراوه ته سهر زماني عه ره بي، منيش له نووسراوه که ي (صديق الدملوجي) م وه رگرتوه که ناوي (الي زيبديه) يه. به لام له وه بين گومانم که ده ستکاريبه کی زؤري تيا کراوه. به تاييه تي له سهر چاوه ي دؤزمنه موسلمان ه کان يانه وه وه رگيراه که تورکه کاني عوسمانين. (ش. ف)

دهشت و خوږی یه‌زیدیه‌کان

ناهنگ و زه‌ماوند

به‌بۆنه‌ی جەژنه‌ نایینییه‌کانیانه‌وه، که به‌جگار زۆرن، به‌تایبه‌تی له‌ کاتی سەردان له‌ گۆڤی شتیخ و پیره‌کانیاندا؛ هه‌روه‌ها له‌ کاتی ژنهنیاندا یه‌زیدیه‌کان ناهنگ و زه‌ماوند نه‌گێرن. له‌ ناهه‌نگی ژنهنیاندا دانیشتوانی گونده‌کانی دراوسێشیان له‌گه‌ڵ ه‌ی گونده‌ دووره‌کاندا کۆ نه‌بنه‌وه و تا سێ شه‌و و سێ رۆژ نه‌دن له‌ ده‌هۆل و زورنا. که شاییش گهرم بوو کوران و کچان ده‌ست نه‌کهن به‌ره‌شه‌له‌ک و هه‌له‌په‌رین: یه‌زیدیه‌کان چ به‌مه‌ی خواردنه‌وه، چ به‌شاییه‌که نه‌کونه‌ خو‌شی و کامه‌رانییه‌وه؛ سه‌رخۆش نه‌بن بێجگه‌ له‌وه ده‌ست نه‌کهن به‌گه‌وه‌ی نه‌سپ تاودان؛ که موسلمانانه‌کانیش له‌مه‌دا هاوبه‌شیان نه‌کهن.

هه‌له‌په‌رکێ و سه‌ماکردن پر به‌دلی ناهه‌ره‌ته‌کانیان. چ به‌تاگ تاکی چ به‌کۆمه‌له سه‌ما نه‌کهن، ه‌ی وایشیان تیا هه‌یه که له‌سه‌ماکردندا زۆر شاره‌زان له‌ گفتوگۆکاره‌کانیانه‌وه که له‌ هونه‌ری هه‌له‌په‌رکێ و سه‌مادا ده‌ستیان هه‌یه فێری ره‌شه‌له‌ک و هه‌له‌په‌رین و سه‌ماکردن نه‌بن. چهند کچیکیان کۆ نه‌بنه‌وه و به‌کۆمه‌له؛ به‌ده‌نگیکێ کاربگه‌ر و ناسکه‌وه گۆرانی نه‌ته‌وه‌یی نه‌لێن؛ کار له‌ دل و ده‌روون و میتشکی پیاوان نه‌کهن. به‌لام نابێ هیچ موسلمانیک له‌وێ بێ و گۆتیان لی بگرێ.

کاتی که تاووسه‌کانیش نه‌گه‌نه ناو دێ؛ لادییه‌کان ده‌ست نه‌کهن به‌به‌زم و شای. له‌ کۆڤیکێ یان و فراواندا به‌کۆمه‌له و به‌ته‌نیا ده‌ست نه‌کهن به‌سه‌ما و هه‌له‌په‌رین. شاییه‌کان به‌زۆری له‌و سالانه‌دا نه‌کێرن، به‌بۆنه‌ی ژنهنیانوه، که ده‌غڵ و دانیاں به‌شتی باش بێ. چونکه نه‌گه‌ر وانه‌بێ یه‌زیدیه‌کان ده‌ره‌قه‌تی نه‌و پاره به‌خت کردنه نایه‌ن.

هه‌یوای دوا‌رۆژ

یه‌زیدیه‌کان به‌هه‌یوای نه‌و رۆژنه‌ که له‌ ده‌ست زۆرداری و به‌دکرداری موسلمانانه‌کان رزگاریان بێت و بکه‌ونه سه‌ره‌وت و ناسایش و کامه‌رانییه‌وه. ژبانیکی سه‌ره‌زانه و پوخته رابووتر. باوه‌ریان وایه که رۆژیک له‌ رۆژان دێ رۆژگار به‌ده‌میانه‌وه پێ نه‌کهن، (یه‌زید کۆری معاویه) له‌ ناسمانه‌وه دێته‌ خواره‌وه بۆ سه‌ری زه‌وی و کاروباری جیهان راست نه‌کاته‌وه و سه‌ریشیان به‌رز نه‌کاته‌وه.^(١) هه‌ر که‌سه‌ پهیوه‌یی بکات سه‌ری نه‌خات، هه‌ر که‌سێکیش سه‌رکێشی بکات له‌ناوی نه‌بات.

سه‌ردار، نه‌بێته‌ فه‌رمانداری ده‌ست به‌ره‌للای به‌چنگ به‌سه‌ر خاکی یه‌زیدی چاوه‌پوان کراوه‌وه. هه‌رچی نه‌ته‌وه‌یه‌ک هه‌یه له‌سه‌ر زه‌ویدا نه‌کونه‌ ژێر ده‌ستیانه‌وه یه‌زیدیه‌کانیش تۆله‌ی خۆیان له‌ دوژمنه‌ موسلمانانه‌کانیان نه‌کهنه‌وه، هه‌روه‌ک (به‌خت نه‌سرای باپیریان تۆله‌ی له‌ جووله‌که‌کان کردبووه‌وه. پس سه‌وداره‌کان نه‌بنه‌ کارده‌به‌ستی سه‌رداری (امیر). (پیسره‌)کان و شێخه‌کانیش نه‌بنه‌ سه‌رکاری. گفتوگۆکاره‌کانیش نه‌بنه‌ پیاوانی راسپێترای (کوچه‌ره‌)کانیش نه‌بنه‌ پاره کۆکه‌ره‌وه‌ی. هه‌ژار

(١) الیزیدیه: صديق الدملوجي. (ش. ف)

(فقير) هكائيش نهينه سهريزي. (باعذره) يش نهبيته پايتهختي نهو فرمانهوايييه شاري (شام) يش نهبيته شاري هره گه وره ي خاكي يه زيدي. دياره نهو باوره پانهيان له تاو زوروسته مي موسلمان هكان هاتووه ته ميشكه وه. هر بهو ناوا ته يشه وه نه زين كه سه رله نوئ پايد ي گه وره يي (نهمه وي) پهكان زيندو بكه نه وه.^(۱)

كريف چييه؟

(كريف) به دوست و برادر نه لين. يه زيدي هكان كريف تيبيان زور به گرنه گرتووه. هره وه كو يه زيدي هك و يه زيدي هك نه بن به كريف. نه كو نجه يه زيدي هك و سولمان تيكش بن به كريف نه و يش نهو پتك دي كه يه كتيكان منالي نهوي ترين بخاته باوه شي خو يه وه له كاتي چوك برنينا نهوان به وه نه لين «كريف خوني» اوا دوستي خو نتي. يه زيدي هك پر به دل نهو دوستايه تيبه نه پارتيزي و خو يشي له پيتناويا به خت نهكات. نهگر كريف تيبه كه كه و ته ناوه ند دوو يه زيدي هوه، هه تا پتيج پشتيش نهو ديان وهك براي شيري دا نه نرين.

له (شيخان) دا كريف تي ناوه ند موسلمان هكان و يه زيدي هكان كزيو وهك خو ي نهما يه وه. تاوا نيش نوبالي به نه ستوي موسلمان هكانه. نهك يه زيدي هكان. بهلام له (سنجار) دا پتجه وانه ي نهوي هره دوولايان ريز له دوستايه تيبه كه يان نهگرن و يارمه تبي يه كتر نهو دن و سه ر و ساماني يه كتر يش نه پارتيزن.

كه نهفت كردن

مه بهس ليم كه نهفت كرده، پاراستني ناييني يه زيدي ه، له ده ستكاريي كردن و شكاندني فره مووده كاني و تره باندني نه ته وه ي يه زيدي ه له شكاندني بهنده كاني نايينه كه يان. هر سه ردار (نهمير) هكان نه توان نهو ده سلا ته بهكار بهي تن، سه ردار له كه س كو بكا ته وه هر كه سيكي كه نهفت كرد، له هه موو مافتيكي شارستانيتي و ناييني خو ي بهش پراو نه مين پتته وه. بهجاوي سووك سه يري نهكهن. ته نانه ت زن و مندالي خو يشي خو ياني لي دوور نه خه نه وه. هه تا نه مرئ، ياخود سه رداري يه زيدي هكان نه ييه خش نهو ده ست نهو سزايه رزگاري نابي. سه ردار هكان له پاش كزيو نيان نهو فيله يان دوزيبه وه نهو يش بو گترانه وي هيز و ده سلا تي خو يان.

موفهرك

نهو موفهرك نه وه نهدي موووي هك نه بن؛ گفتوگو كارهكان له گل كه ي سه رگزي (شيخ عدي) دروستي نهكهن. پاشان له كاتي هاتي يه زيدي هكاندا بو ريزگرتني تاووسهكان، بهدياريي نه يانده ني. پتيوسته هه موو يه زيدي هك يه كتيك لهو موفهركانه ي پي بي، تا له تهنگانه دا خو ي پي بهارتيزي.

(۱) رهنه (صديق الدملوجي) نهو سه رگروشته ي له نو سه راني بيگانه ياخود له بزه پياواني نه خو تنده واره وه وه رگرتي. نهگينا روشن بيري يه زيدي هر خمو بهكو ردايه تبي خو يانه وه نه بين، (شيخ هه سن) يش هر واي كروه وه. (ش. ف)

پټويسته به بيانيان و ټيواران ماچي بکات. جاري وا هديه به هڅي نهم موفه پرکوه دوو هڅي به گډه کدا چوو، شهر نه وهستين و نهو شهر وهستاندنه خويان نه پارټيزن. نه مديش به وه جټبه جټ نه بټ، هر هڅه (موفه پرک) هکي خڅي نه دا به وي تر. بڅ نه مدي له وه دلټيبا بټ که جاري کي تر به گډيا ناچيسته وه، جاري وايش هديه (موفه پرک) هکي، پټچه وانه ي نهم مديسه کار نه کات، وا نه بټته نيشانه ي کوشتر دهست پټ کردنه وه. نه مديش کاتيک پرونده ات که هر هڅه موفه پرکي خڅي له وي تر بسټنيسته وه.

نه گهر دوژمنيتک به سهر دوژمنيتکي خڅيدا سهرکوت، و زاني دوژمنه کي خڅي نهو موفه پرکي هه لگرتوه، له وانه به هيچ نازارتيکي نه دات، له بهر پټزگرتن له موفه پرکي که؛ نه گهر باوک و برا و کورپشي کوشتي، هيچي لي ناکات. نهم رهوште زڅر له لاي يه زيبديه کاني (سنجار) باوه. به م پهنگه (موفه پرک) نه بټته هڅي پاراستني نارام و ناسايش و ناشتي و به هټزکردني کڅکي و براهتي که هيچ هټزکي تر نه وي له دهست نايهت.

يه زيبديه کان نهو رهوشته يان لا باو نيبه که له باتي که سيکي کوژراويان پاره وه ريگرن. نه وان نه وه به ترسونکي و بټ دهسه لاتي دانه نټن. باوه ريان وايه که (شټيخ عدي) به ريده ستي کردوه. گډرينه وي موفه پرک له لايه نه هه موو يه زيبديه کوه نه کړي.

ناوي پيروز

يه زيبديه کان که مناليان نه بټ حوت پڅ لهو ناوه پيروزه ي که له گډرستاني (شټيخ عدي). دايه نه يشون، بڅ نه مدي له پيسي مندا لدان پاک بټيسته وه. هه روه ها هر شټيکيش که دهستي موسلمانان کاني لي که وتي لهو ناوه پيروزه دا نه يشون و پاکی نه که نه وه. به لام ټيستا نهم رهوште کزيوه، له ترسي نه وي مناله کان بهو ناوه سارده بمرن.

چوک برين

له پاش له دايکيون به حوت پڅ چوکي کورکانيان نه بټ^(۱) هه ندي جاريش له پاش دوو سال و ايان لي نه که نه. به پټي قسه ي (صديق الدملاجي) خاوه ني نو سراوي (اليزيديه)، يه زيبديه کان نهم رهوشته يان له نيسلاموه وه رگرتوه.

ژن زور هټان و بهر نه لاکردن

به پټي ناييني يه زيدي پياو نه تواني تا چوار ژن به ټټي. هه رکاتيکيش ويستي نه تواني بهر نه لايان بکا. هه چي سهرداري يه زيبديه کانه، نه ويش نه تواني، چنه ژني بو، له سنوري ناييني دا ماري بکات. به لام ناتواني هيچيان بهر نه لاي بکات. چونکه ناشي کهس له پاش نهو ماريان بکات. پټويسته نهو ژنانه، هر له ناو مالي سهرداردا بټنه وه تا نمرن. ته نانه له پاش مردني ميژده کانيشيان ناتوان شو به سهرداري تازه بکه نه، يه زيبديه کان نهو ژنه سهردارانه به دايکي خويان دانه نټن. وه دايکي

(۱) چوک برين: (خه نه کړدن)

خوشتیان بانگیان ئەکەن، بام لە تەمەنیشدا لەوان بچووکترین.

جا هەر ئەوەندە پیاوێک بەژنەکی بەلێ: بەرەللام کردیت^(۱). یاخود پیتی بەلێ تۆ شتیخی منی، تۆ پیری منی. ژنەکی بەبەرەللاکراو دائەنرات. لەگەڵ ئەوەیشا هەر کاتێ پێککەوتنەوه، ئەتوانی ماری بکاتەوه، بام لە سێ جار پتریش بەرەللا کردبێ. بەلام چینی نایینی، که خوشتیان بەچینیکی ناوازه و جیاواز دائەنێن؛ پێز لەو پیری بەرەللاکردنە ئەگرن ئەگەر سێ جار لەسەریەک بەسەر زمانی مێردەکەدا هاتبێ ماری ناکاتەوه. ئەوەش لای یەزیدییهکان باو نییه که پیاوی ژنەکی خۆی بەرەللا کردبوو، پەنا بەریتە بەر پیاوێ نایینییهکان، بۆ ئەمە پیری پیری گێڕانەوهی ژنەکی بۆ بەدەن تا ماری بکاتەوه. لەمەدا یەزیدییهکان پێچهوانەی نیسلان. یەزیدییهکان گوێ نەدەن، ماری بەرەللا. ژن و مێرد وەک یەک لە جیاپوونەوهدا نازان... پیاو لەو دلتیا نییه که دەستیکێ ناپاک بکەوێتە ناوەند خۆی و ژنەکیهوه و ژبانی ژن و مێردیان لێ تێک بدات. ئەمەش لەوهوه پەیدا بووه که شتیهکی نایینی و فەرماندارییان ئەواوه بەژن ماریکردن؛ تا ژن لە جیاپوونەوه لە مێردەکی خۆی بەریدست بکات. بەواتایەکی تر پێز لە سەریهستی زۆرتر ئەگرن.

ئەوەندە هیە ئەم بارە لە (شیخان)دا گۆراوه و بەرو چاکی ئەچیت. چونکه زۆر جاری وا هەیه پیاو و ژنەکی دێنە کن دادگەری نایینی و لەسەر دەستی ئەوا یەکتەری ماری ئەکەن، ئەوەک ژبانی خێزانی یان لەوه دواتیک بچێ یان تێک بدرێ. دیارە ئەمەش هەنگاوێکی تازەیه بەرو پێشکەوتن ئەنێ لە نایینی یەزیدیدا، که هەموو دەم نامادیه بۆ گۆران و گەشەکردن.^(۲)

خوشتن

هەموو یەزیدییهک، پێویستە لەسەری، لە دواى جووت بوون لەگەڵ ژنەکید، خۆی بشوات، یەزیدییهکان خوێان لە خوێاندا حەز لە پاکی و خاوتنی ئەکەن. هەر هیچ نەبێ حەفتەى جارێک خوێان ئەشۆن بەبۆنەى جەژنەکان و پەیداوونی کەشەکان و، سەرلێدان لە گۆری (شیخ عەدی)یەوه هەروەها بەبۆنەى کۆچ کردنیانەوه بۆ جێگاىەکی دوور، بەتایبەتی لە پۆژانی پۆژووگرتنیاندا یەزیدییهکان هەموویان خوێان ئەشۆن. هەرچی ئافەرەتەکانیشیانە، ئەم رەوشتە جوانە زۆرتر ئەپارتێن.

کە ژن لە کاتی مندالبوونیا، یاخود نۆزی خوێن پۆانی بێ یا مندالانی هاتبێ، پیاو نابێ توخنی بکەوێ، بەنیازی جووت بوون. ماوی پاش منالبوونەکیشی چل پۆژه، که تەواو بوو و ژنەکیشی خۆی شت، ئەوساکە ئێ بەپیاوێکە دراوه بەنیازی جووتبوونەوه توخنی بکەوێ.

(۱) واتە: تەقلاقمدايت.

(۲) شیرایی وەرگرتن وەک لەناو کوردە موسلمانەکانی لادیدا باوه لەلای یەزیدییهکانیش باوه. بەلام لەم دوايیهدا نرخی شیراییان کەم کردەوه. (ش. ف)

برایه‌تی تا سهر بۆ پۆزی پاش مردن

په‌وشتی یه‌زیدییه‌کان وایه، هه‌موو یه‌زیدییه‌ک نه‌بن، براه‌ک و خوشکیک له‌ چینی نایینی بۆ خۆی دیاریی بکات، کاری خۆی به‌ره‌و‌ پرووی نه‌وان بکاته‌وه، له‌ پۆزی پاش مردنیشدا نه‌و دوانه‌ بۆی بیاریته‌وه له‌ خوا که بییه‌خشی له‌ گۆناهه‌کانی و به‌نیازی خۆشی بگه‌یه‌نن. پتویسته هه‌موو به‌یانیا‌تیک ده‌ستی نه‌و خوشک و براه‌ی خۆی بگوشی و خۆشه‌ویستی‌شان له‌گه‌لدا بنۆتێن. هه‌ر کاتیک کراس‌تیک بۆ خۆی دووری، نه‌بن خوشکه‌ تا سه‌ره‌که‌ی ملیوانه‌که‌ی بۆ هه‌ل بدرێ. له‌ کاتی مردنیشیا پتویسته خوشک و برا تا سه‌ره‌کانی له‌سه‌ری پاره‌ستان و یارمه‌تی (شیخ) و (پیره) هه‌که‌یشی بدن له‌ له‌ش شتن و پێچانه‌وه‌ی له‌شیا به‌سیپال. نه‌مه‌یش لای یه‌زیدییه‌کان باوه: که‌ میلیانی کراسه‌کانیان نه‌بن خه‌ی ج ژن بی چ پیاو له‌مه‌یشدا نه‌چنه‌وه سهر په‌وشتی زه‌رده‌شتیه‌کان.

مردوو شتن

یه‌زیدییه‌کان لاشه‌ی مردوو‌ه‌کانیان نه‌شۆن، هه‌ندێ جار به‌ناوی گه‌رم و سابوون. نه‌وان له‌مه‌دا له‌ ئیسلامه‌کان نه‌کەن به‌لام له‌ ده‌ست نوێژ پێشتا له‌ ئیسلامه‌کان ناکەن. نه‌وی مردوو‌ه‌که‌ نه‌شوات (شیخ) که‌ی و (پیره) هه‌که‌یشی. خوشک و برا تا سه‌ره‌که‌یشی یارمه‌تی‌یان نه‌ده‌ن (شیخ) هه‌که‌یشی هه‌ندێ پارانه‌وه‌ی بۆ نه‌کات، له‌ کاتی شتنیا.

مردوو ناشتن

که‌ له‌ شتنی مردوو‌ه‌که‌ نه‌بنه‌وه، هه‌موو کونیک‌کی له‌شی به‌لۆکه‌ نه‌گرن. تۆزی له‌ خۆلی گۆزی (شیخ عدی) یش له‌سه‌ر ناوچه‌وان و چاوه‌کانی دانه‌ن. به‌ره‌و‌ رۆژه‌لاتیش نه‌ینێژن^(١) له‌ پۆزی یه‌که‌م و دوهم و سێهه‌م و چل و هه‌وته‌می پاش مردنیشیا له‌به‌ر گیانی نه‌و پاره‌ و خواره‌مه‌نی و بابته‌انی تر نه‌یه‌شنه‌وه به‌سه‌ر هه‌زاراندا. ژماره‌یه‌کی زۆر مه‌ر و مانگایش سه‌رنه‌به‌رن و نه‌یدن به‌هه‌زاران و دامه‌وان.

وا باوه‌ لای یه‌زیدییه‌کان که‌ مردوو‌ه‌که‌ به‌سیپال‌تیک ده‌ستکردی خۆمالی به‌یچه‌نه‌وه. نابن هیچ سیپال‌تیک‌ تر بۆ نه‌م مه‌به‌سه‌ به‌کاره‌یه‌تر. به‌لام ئیستاکه‌ نه‌و په‌وشته‌یان به‌رداوه. چونکه‌ هه‌موو ده‌م نه‌و سیپاله‌ خۆ کرده‌یان ده‌ست ناکه‌وێ، که‌ که‌م دروست نه‌کرتن و که‌مه‌یش به‌کاره‌یه‌تر.

په‌وشتی یه‌زیدییه‌کانی (سنبجار) وایه، ژن بی یان پیاو، که‌ مه‌رد، قژ و پرچی نه‌به‌رن و به‌کیلی گۆره‌که‌یه‌وه هه‌لی نه‌واسن تا نه‌پۆزی و له‌ناو نه‌چن. هه‌ر کچێ له‌ هه‌ره‌تی شوو‌کردنابن؛ یاخود تازه‌ شوی گردبێ، جوانترین به‌رگی خۆی له‌به‌ر نه‌کەن، ئینجا نه‌ینێژن. هه‌ندیک‌یان به‌خش‌لێش نه‌ی رازینه‌وه، ئینجا ته‌نگی بۆ ناگر نه‌ده‌ن.

هه‌نتیک‌یشیان په‌وشتیان وایه، که‌ مردوو‌ه‌که‌ مه‌رد جلوه‌رگه‌کانی له‌به‌ر نه‌کەن؛ ئینجا نه‌ینێژن. که‌ ناشیشیان نه‌یه‌نه‌ ناو پێخه‌فیکه‌وه که‌ له‌ناو گۆره‌که‌دا دایانناوه.

(١) له‌م په‌وشته‌یاند چوونه‌ته‌ سه‌ر نایینی رۆژه‌پرستی هه‌ره‌کۆیان. (ش. ف.)

په‌شټيان له پاش ناشتن

خوځه‌گرمردووه‌که خاوه‌ن سایه و پایه‌بی و پیاوړتیا گه‌وره‌بی، له دار په‌یکه‌رتکی بوځه‌کهن، کام جلوه‌رگی باش و ناوازه‌به‌نوه‌ی له‌بهر نه‌کهن، پاشان‌نور په‌یکه‌ره له‌شوینتیاکی به‌رز دانه‌نټین و له‌م لا و لای کوځه‌بڼه‌وه. گفتوگوکاره‌کان گوزارنییه‌کانی خویان له‌بهرده‌میا نه‌لټین. نافرته‌کانیش له‌خویان نه‌ده‌ن و شینی بوځه‌کهن. به‌ناواړتیاکی شیرین و کاریگه‌روه‌بوځی نه‌لاوینته‌وه. هه‌تا ستی پوځ له‌سهریکه‌هر کرده‌وه چاکه‌کانی نه‌و‌مردووه‌نه‌گټی‌نه‌وه. به‌لام نه‌گرمردووه‌که هژار و ده‌سکورت‌بوو، گفتوگوکاره‌کان هه‌ر نه‌ونده‌کاره‌نایینییه‌کان ده‌رباره‌ی جیبه‌جی نه‌کهن تا نه‌نیژئی. که‌سوکاری‌مردووه‌که ناو به‌ناو دینه‌سهر گوزره‌کی و به‌سهریا نه‌گرین.

مردوو لای یه‌زیدییه‌کان پټی زوړ لټ نه‌گیری، به‌لام که‌پرسه‌کی ته‌واوبوو زوړ بوځی ناگرین. هه‌رچه‌نده‌ناوړشی نه‌هټن؛ له‌خوا نه‌پارپته‌وه که‌له‌گوناهه‌کانی خوش‌بی. له‌شوه‌جه‌نه‌کان و که‌شکاندانان و چټستی بوځی دروست نه‌کهن و نه‌یبه‌نه‌سهر گوزره‌کی، له‌وټی دانه‌نټین و نه‌گه‌رپته‌وه بوځی ماله‌وه. که‌سهرله‌به‌یانی هاته‌وه بوځی نامانی چټسته‌کان بیبه‌نه‌وه‌مالټی، بوځیان ده‌رنه‌که‌وټی که‌هیچ خواره‌مه‌نییه‌کیان تیا نه‌ماوه. به‌م جوړه‌یه‌زیدییه‌کان له‌رتگای پټ‌گرتنی‌مردووه‌کانیانه‌وه، ده‌ستی هژاران نه‌گرن و یارمه‌تییان نه‌ده‌ن.

گوزی پټشوا و شټخه‌کانیان

«یه‌زیدییه‌کانیش وه‌که‌هموو خاوه‌ن‌نایینه‌کانی تر، هټشتا له‌ده‌ست پټ‌گرتن و په‌رستنی‌پیاهه‌گوره‌کانیان‌رزگاریان نه‌بوو به‌پټی به‌قسه‌ی هه‌ندئ بیتگانه‌که‌نه‌چنه‌سهر گوزی نه‌و‌پټشوا و شټخانه‌پاتن، بروایان وایه‌که‌خواه‌تی له‌ناوایندایه^(۱)، له‌بهر نه‌وه‌لییان نه‌پارپته‌وه که‌لای (فرشته‌تاووس) بوځیان‌بپارپته‌وه تا لټیان خوش‌بی و له‌ده‌رد و سهرگه‌ردانی‌بیانپارپټی». نه‌بی هه‌موو یه‌زیدییه‌که، گوزتک له‌و گوزانه‌بوځی دیاردی بکات، که‌نیواران و به‌یانیان‌سهری لټ بدات و به‌هه‌ر چوار لایدا بسورپته‌وه و لټی‌بپارپته‌وه که‌خوشی بوځی و یارمه‌تیی بدات و بوځی‌بپارپته‌وه له‌خوای گه‌وره‌که‌بیبه‌خش و بیپارپټی له‌ده‌رد و سهرگه‌ردانی^(۲) له‌بهر نه‌وه‌هموو نیشته‌جیبه‌کی یه‌زیدی له‌و گوزانه‌ی تیا‌یه. نه‌م گوزانه‌زوځن؛ له‌ژماره‌نایه‌ن، سهر نه‌ویه‌هه‌ندیکیان له‌سهر‌نایینی یه‌زیدی‌نین. بیتجگه‌له‌وه یه‌زیدییه‌کان پټز له‌هه‌ندئ دار و په‌ردویش نه‌گرن. جیگا گرنه‌که‌کانی نه‌م گوزانه‌(لالش) و (عین‌سفنی) و (بعشقه) و (بحزانی) و (گونه‌کانی‌سهرشاخی‌سنبجاران). نه‌م گوزانه‌هه‌ندیکیان وه‌که‌خسته‌خانه‌به‌کاری چاک‌کردنه‌وه‌ی هه‌ندئ نه‌خوشیش‌دین!...

له‌م شوپنه‌واری گوزانه‌له‌هموویان‌گرن‌گتر به‌لای یه‌زیدییه‌کانه‌وه‌په‌رستگای (شټخ‌عدی)‌یه. نه‌م

(۱) به‌لام له‌راستیدا یه‌زیدییه‌کان شټخه‌کانیان‌ناپه‌رسن به‌خوایشیان‌نازانن. ته‌نیا پټزیان لټ نه‌گرن. (ش. ف)
(۲) نه‌م په‌وشته‌له‌ناو‌کورده‌نیسلا‌مه‌کانیشدا هه‌یه. به‌لام پټچه‌وانه‌ی‌نایینی‌پاکي نیسلا‌مه. هه‌روه‌ها پټچه‌وانه‌ی‌نایینی‌پاکي زهره‌مشتیه. (ش. ف)

پدرستگایه که وتوته ناو چیای (لالش) وه که بهدهشتیکه له بهدهشتهکانی کوردستان. جیگایهکی پر له دار و درخت و چیمه و لالهزار و کانیاوی سارد و سازگار و کزه‌بای فیتکه له هاویناندا هەر که پیاو گه‌یشته سەر (پری سیرانی) نه‌بێ پیتلاوه‌کانی خۆی داکنی چونکه گه‌یشتوته ناو جیگای پیروز. له‌وتیه به‌ناو دارستان و چروچنوردا نه‌روات: تا نه‌گاته سەر گۆزی (شیخ عدی). یه‌زیدییه‌کان هه‌موو سالتیک نه‌چنه سەردانی ئەم گۆزه به‌ناوی (حج) وه. به‌پیتلاوه‌وه به‌ناو ئەم شوینه‌دا نا‌پۆن. توخنی ژنه‌کانی خۆیان ناگه‌ون. هه‌می ناخۆنه‌وه هه‌یج دارێکیش نا‌هه‌وه. ته‌نیا به‌شی چیشته‌خانه‌ی (شیخ عدی) نه‌بێ. په‌له‌وه‌ر و ناسکه‌ کتویش نا‌کوژن به‌جۆرتیکی تیک‌پایی هه‌رچی که‌رتیبته‌ ناو (لالش) وه به‌لایانه‌وه به‌رز و پیروزه‌. ناوی پیروزی‌ش له‌ناو ژووریکدا هه‌ل نه‌قولتی، که له‌وێ چوه‌ دهره‌وه به‌پیروز دانانێ، هه‌موو شتیکی تیا نه‌شۆزی.

هه‌موو شه‌ویک مجتوره‌کان چا له‌ باره‌گای (شیخ عدی) دا و له‌ گۆرستانه‌کانی ناو لالش و رتگاکانی رووه‌و گۆزی (شیخ عدی) دا و له‌سه‌ر که‌له‌به‌رده‌کان و ساختمانه‌کان دا نه‌گیرسێن. شه‌وانی جه‌ژنه‌کان و که‌شه‌کان ئەم چارخانه‌ زۆرتی لێ دێ... نێره‌یش به‌لای یه‌زیدییه‌کانه‌وه (که‌به‌) یه‌که‌ بۆ خۆی، که نه‌ک هه‌ر گۆزی (شیخ عدی) باره‌گای گه‌لێک له‌ شێخه‌ گه‌وره‌کانی نیس‌لام و یه‌زیدی‌شی تیا‌یه، وه‌ک (شیخ عبدالقادری گه‌لانی) و (شیخ حسنی بصری) و (شیخ شمس الدینی تبریزی) و (منصور الحلاج) و (قضیب البان)، و اتا نه‌وانه‌ی که‌ هاوچه‌رخ و ها‌پتی (شیخ عدی) بوون.^(١)

جه‌ژنه‌کان و که‌شه‌کان

یه‌زیدییه‌کان جه‌ژنیان پۆزه. (جه‌ژنی مانگی پۆزوو) و (جه‌ژنی مانگی کوشتی) و (ناهه‌نگی لیلە القدر) یان هه‌یه، وه‌ک موس‌لمانه‌کان رت‌زیان لێ نه‌گرن. هه‌روه‌ها جه‌ژنی (بیلنده) یان هه‌یه، که هه‌ر له‌ هی (مه‌گوس) ه‌کان نه‌کات وه‌ک مه‌سیحییه‌کان و موس‌لمانه‌کانیش (جه‌ژنی خضر الیاس) یان هه‌یه (پۆزی هه‌ینی) یش به‌رپۆرتیکی پیروز نه‌زانن فەرمانی تیا نا‌که‌ن نه‌مانه‌یش هه‌ندتیک له‌ جه‌ژنه‌کانیان.

جه‌ژنی پۆزووان

پۆزووی یه‌زیدییه‌کان سێ پۆزه، نه‌ک سێ پۆز، له‌ سه‌ره‌تای مانگی دوانزه‌ هه‌می پۆزه‌ه‌لاتیدا (کانوونی اول) سێ پۆز به‌پۆزوو نه‌بن، دوا‌ی نه‌وه نه‌یکه‌ن به‌جه‌ژن. ناهه‌نگیکی گه‌وره‌ی بۆ نه‌که‌ن و وه‌ک جه‌ژنه‌ هه‌ره‌ گرنگه‌کانی خۆیانی دا‌نه‌ن. ئەم جه‌ژنه‌دا سه‌ر له‌یه‌کتر نه‌ده‌ن. گه‌رده‌ن نازادیی نه‌که‌ن. خۆشه‌ویستی خۆیان بۆ یه‌کتر تازه‌ نه‌که‌نه‌وه. سه‌ر له‌ گۆزی مرده‌وه‌کانی خۆیان نه‌ده‌ن. بۆ‌شیان نه‌پا‌رتنه‌وه له‌ خوا که له‌ گه‌ناهیان خۆش بێ. ده‌ستگیر‌یییه‌کی زۆریش له‌گه‌ل دام‌اوان و هه‌زاراندا نه‌که‌ن.

(١) پۆش‌بیرانی یه‌زیدی هه‌ر پۆز له‌و گۆزانه‌ نه‌گرن؛ نایانپه‌رس‌تن. (ش. ف)

جەزنى بىلەندە

ئەمە جەزنى لەدايىكىۋىنى خۇنكار (يىزىدە). شىۋەي جەزنىكە ئەچىتىشە سەر جەزنى مەگوسەكان. لە شىۋەي كەلىۋەلى جىۋوت كىردى؛ نان دروست ئەكەن. ئەيىبەشەنە بەسەر ھەزاراندا دەرخواردى گاجىۋتەكانى خۇيانىشى ئەدەن. ئاگرى نېلە نېلە لەناۋ خانوۋەكان و يانەكانيان و چشتىرەكانياندا ئەكەنەۋە و، بەم لا و بەولايىدا ئەسۋىرپەنەۋە.

جەزنى مەردوۋان

ئەم جەزنى بەر رۆزى دەھەمى دوانزەھەمى رۆزەھەلاتى ئەكەۋى. جۆرە كولىچەيدەكى تىيا دروست ئەكەن و ئەيىبەشەنە بەسەر ھەزاراندا. جۆرە ئەستۈركىتىكى گەرەيش دروست ئەكەن و دەنكە مېۋىتىكى تى ئەخەن لەپاش ھەۋت رۆز ئەنئىن بەشۋىن پىياۋىكى بېگانەدا.

ئەستۈرپەكە ئەخەنە سەر پىشتى يەككىك لە كۈرەكانيان. ئەۋ كاپرايە، ئەبى ئەستۈرپەكە ھەلگىرى و پارچە پارچەي پىكات و بېيەشەشەنە بەسەر خاۋوخىزانى مالاكەدا. ھەر كەسنى دەنكە مېۋەكەي بەرگەۋت، بەختى يار ئەبى و دۋارۋىتىكى پىر كامەرانى تۈۋش دى.

جەزنى خىزىر الياش

بەر يەكەم پىتەنج شەمەي مانگى رەشەمىتى رۆزەھەلاتى ئەكەۋى. ھەندى جار سى رۆز، ھەندى جار شى رۆزىكى تىيا بەرۋۆرۈ ئەبى.

جەزنى چلە

كە چل رۆز لە زىستان رۆزىشت ئەۋ جەزنى ئەكەن. بۆچلەي ھاۋىنىش جەزنى ھەيدە. ئەم دوو جەزنى لە شىخ عەبىيەۋە داھاتۋون كە ھەر جارە چل رۆز بەرۋۆرۈ بۈۋە.

جەزنى سەر سالى

بەر يەكەم رۆزى چۈرەشەمەي مانگى گولان (نېسان) رۆزەھەلاتى ئەكەۋى. واتا ۱۴ مانگى گولانى رۆزئاۋايى. ئەم جەزنى ھەك جەزنى سەرى سالى كوردى وايە. جەزنى بەھارە، جەزنى نەۋرۆزە. لەم جەزنىدا كۈپان و كچان گولانكە سوۋرى ناۋدەشت ئەچىنەۋە و ئەيكەن بەدەسكە گول و ھەلى ئەۋاسن بەسەر دەرگاي خانوۋەكانيانەۋە. مەبەسيان لەمە ئەۋەپە كە لەگەل خۋاي خۇياندا رېككەۋن، لەم جەزنىدا خواردەمەنىيەكى زۆر بەسەر ھەزاراندا ئەبەشەنەۋە. بەجلى ئالۋالا و رەنگارۋەنگەۋە كۈپان و كچان ئەگەرتىن و سەيران ئەكەن و ھەلپەركى ئەكەن و گۆرانى ئەلتىن. ئەم مانگى گولانە سەرتاپا بەجەزنانى تىرەشەۋە رانەبىرتىن. مېۋاندارى تىيا ئەكەن و ديارىشى تىيا پىتشەكەش بەيدەكتى ئەكەن.

جەزنى كۈشتى

يەزىدبىيەكان بەم جەزنى ئەلتىن (جەزنى حاجيان). كە لە جەزنى (قورىان) مۇسلمانەكان ئەكەت. لە

رۆژانی ههوتهم و ههشتهمی مانگی (قوربان: ذي الحجة) دا یهزیدییهکان کۆمهڵ، کۆمهڵ دینه سه‌ر گۆزی (شیخ عدی) له نێواری رۆژی نۆهه‌مدا سه‌ر نه‌که‌ونه سه‌ر شاخی (عرفات) که پیتی نه‌لێن (شاخی حج). ئهم شاخه کهوتوو ته‌ رۆژه‌لاتی گۆره‌که‌وه سه‌ر زۆکی پێشه‌وا (پیش نیمام) و هه‌موو پیاوه ئایینییه‌کان پێشیان نه‌که‌ون هه‌موویان له (شیخ عدی) نه‌پارینه‌وه که (حج) هه‌کیان په‌سه‌ند بکات و له گونا و هه‌له‌کانیشیان خوش بێ، له کاتی رۆژئاواو بوندا له شاخه‌که دینه‌خواره‌وه. سه‌رێک له‌به‌رده ره‌ش (حجر الاسود) نه‌ده‌ن و ماچی نه‌که‌ن. پاش ئه‌وه دینه ناو هه‌وارگه‌ی پیرۆزی (شیخ عدی) یه‌وه ده‌ست و ده‌موجاویان به‌ناوی (زهمزەم) ی پیرۆز نه‌شۆن^(١) له دواي ئهم فه‌رمانانه، ده‌ست نه‌که‌ن به‌به‌زموره‌زمی خۆیان تا به‌دیانی. له‌به‌ره به‌یان هه‌وه ده‌ست نه‌که‌ن به‌جهمونه پیرۆزی له‌یه‌کتری و ده‌ست گوشتین و گه‌ردن نازادی. ده‌ستی پیاوه ئایینییه‌کانی خۆیان ماچ نه‌که‌ن. هه‌ندێ پارهی‌شان پێشکه‌ش نه‌که‌ن. پاشان ئه‌چنه‌وه مالی خۆیان.

جهمزنی کۆمه‌ڵ

ئهم له جهمز نه‌گه‌وره‌کانیان^(٢) به‌ر سه‌ره‌تای که‌شی پایز نه‌که‌وێ له (١٥) وه تا (٢٠) ی مشتاخا (ابول) ی رۆژه‌لاتی له هه‌موو ناوچه‌کانی یه‌زیدییه‌کان هه‌وه، دین و له گۆرستانی (شیخ عدی) دا کۆ نه‌بنه‌وه تا پێنج رۆژی خشت به‌به‌زموره‌زمه‌وه رانه‌بوترن. شه‌و و رۆژ به‌گۆزانی گوتن و هه‌له‌سه‌رکێ و سه‌ماوه خه‌ریک نه‌بن تا له په‌له‌وی نه‌که‌ون. هه‌ر کۆمه‌له یاخود دانیه‌شتوانی هه‌ر گوندێک، هه‌موو سالی له جیتی تاییه‌تی خۆیاندا جێگیر نه‌بن. که‌س جێگا گۆرکێ ناکات، هه‌ر کۆمه‌له‌یک گه‌یشه‌ نزیک گۆره‌که‌وه؛ تفه‌نگ ناگر نه‌دات. ئه‌وانی پێشوو ئه‌چن به‌پیریا نه‌وه. (به‌ری شه‌باکێ) که به‌روایان وایه (شیخ عدی) له‌سه‌ر ئه‌و ته‌خته دانیه‌شتوه، له شێه‌به‌کی شوخ و شه‌نگدا نه‌هێننه ده‌ره‌وه و به‌پیریه‌وه ئه‌چن و نه‌یخه‌نه شوێنی دیاری کرایی خۆی.

(با به‌ شیخ) که گه‌وره‌ی شێخه‌کانیان، له‌ناو مالیکی ته‌نیه‌شت گۆره‌که‌دا دانه‌نیه‌شت، یه‌زیدییه‌کان دین و ده‌ستی ماچ نه‌که‌ن و دیاری خۆیان پێشکه‌ش نه‌که‌ن.

سه‌رلێدان له (با به‌ شیخ) به‌هۆی چهند که‌سه‌تیکی دیاری کراره‌وه پێک دێ، که له یه‌زیدییه‌کان پاره وه‌رنه‌گرن، هه‌ر که‌سه‌تی له دلی خۆیدا نیازیکی دانای، پارچه سیپه‌لێک نه‌دات به‌و پیاوه‌ی که مام ناوه‌ندی ئه‌کات؛ ئه‌ویش له‌ناوی (زهمزەم) ی^(٣) پیرۆزی هه‌ل نه‌کیشتن و ئه‌یه‌سه‌ستی به‌سه‌ریه‌وه.

ئهم (لالش) ه جێگایه‌کی پیرۆزه. نابێ که‌س به‌پیتلاوه‌وه به‌ناویا بکه‌ڕێ. هه‌روه‌ها له‌وێدا که‌س له‌گه‌ل ژنی خۆیدا ناوێ، هه‌ی ناخۆنه‌وه. به‌لام نازادی بۆ هه‌موو که‌س راگیراوه. لایان باوه: ئه‌گه‌ر یه‌کێک

(١) ناوی راسته‌قیه‌نی ئه‌و کانییه‌ی ئهم ئاره‌ی له‌ هه‌ل نه‌قولێ (کانیا سه‌ی) یه. (ش. ف)

(٢) ئهم جهمز نه‌چێته سه‌ر جهمزنی (میهره‌گان) که زه‌رده‌شتیه‌یه‌کان به‌بۆنه‌ی که‌شی پاییزه‌وه نه‌یکه‌ن. رۆژ په‌رسته‌کانیش ئهم جهمز نه‌یان هه‌به‌وه. (ش. ف)

(٣) کانیا سه‌ی، له‌وێ هه‌ل نه‌قولێ. یه‌زیدییه‌کان له جێگای ناوی (زهمزەم) دایانناوه. (ش. ف)

کچیکى فراند سزا نادرى چونکه فراندنه که له نهجامى رتيکه تهنه ویه، بۆ مه به سى ژن وميردييه، نهک بۆ داوین پیسی. ئيرهش لهو کاته دا جتيگای ناشنايه تی و يهک ناسينه که له جتيگایانی تر دا سهر ناگرئ. جار ان نانی ئو هه موو که سانه له سهر چيشته خانه ی (شيخ عدى) بوو. به لام ئيستاکه ههر که سى بيه وئ نان بۆ خۆی له وئ دروست نهکات. له چوارهم رۆژى ئهم جهمزنده دا مه رتيک نهگرن و سه رى نه برن و نه يکه نه به چيشته. چهنده که سيک له دانيشتوانی (عين سفنى) کوته گۆشته کان له مه نجه له که ده رنه هيتنى و نه يخنه به رده مى سهر دار (نهميرى شيخان). ئه ویش هه نديکى لئ نه خوات و نه وانی تريس ميوانه کان نه يخن.

يه زىديه (قاند) يه کان سهر نه که نه سهر پۆيه ی شاخه که. چالاكانه وهک تيزکه ی تهنه گ سهر نه که ون. ههروه ها به و په نگه يش نه که پينه وه خواره وه تهنه که کانيشيان ناگر نه دن، نه وسا مجيئورى گۆره که گايه کيان نه خاته به رده م. نه وانيش توند گايه که نه گرن و جاريکى تريس به وه وه، سهر نه که نه وه به سهر شاخه که دا، له رتيگادا به زه برى تيتلا نه يه نه به رپوه. پاشان داى نه گيرنه خواره وه و پيشکه شى سهر دار (نهميرى نه که نه). سهر داريش پالتۆ يا خود جامانه يان بالا پۆش (عبا) يکيان پئ نه به خشى. ميوانه کان له هه موو لايه که وه هير شيان نه به نه سهر. مه به سيان نه وه يه ديار بيه که ی سهر داريان له ده ست بستيئن. نه وانيش به تيتلاکيان خويان له ده ستيان نه پاريزن و به ده له داوان نه پۆن تا نه که نه به رده رگای گۆرى (شيخ عدى). ئيتر له وه به ولاوه ميوانه کان وازيان لئ نه هيتن.

نه گونجى مجيئوره که گايه که يان لئ وه رگرئ و بۆيان بکات به شيئ تا ميوانه کان لتي بخۆن.

يه زىديه کان په وشتيان وايه، ههر که سى لهو جهمزنده دا و لهو شوتنده دا، له لايه نه يه کتيک لهو هۆزى (قانيدي) يانه وه بريندار بکړئ، يا خود بکوژئ، خوينى داوا ناکه نه. (کۆچهک) هکانيش هه موو رۆژيک نه چنه سهر نهو شاخه و به گوريسه په نگا وه که کانی خويان کۆله دار له سهر پشتى خويان نه هيتن بۆ سووته مه نيبى چيشته خانه ی (شيخ عدى). هه موو ئيوارا نيکيش ده س و پتوه نه کان چرا هه ل نه گيرسيئن و بلازيان نه که نه وه به ناو (لالش) ي پيرۆزدا، به سهر گومه زه که نه وه و به سهر که لاوه که نه وه و له سهر چه قى رتيگاكان دايان نه نين، ئو ناوه نه که نه به چرا خان.

که رۆژى شه شه م هات و ميوانه کان نه که پينه وه بۆ گونده کانی خويان. (تازى) يه کانيش که برتين له دانيشتوانى گونده کانی (باشيک) و (بازان) ده ست نه که نه به پا کړده وه گۆرستانه که له پووش و په لاش و گلشى ئو چهنده رۆژه که له ميوانه که نه وه دا که وتوون. جا نه مانه، هه موو، نايينين، نابن هيچ کاميکيان به جئ نه هيتئ.^(١)

(١) لهم جهمزنى کۆمه ليدا: گه ليک په وشى نايينى نه نوئيرئ، که له بنچينه دا نه چيتنه وه سهر (نايینی سروشت)

په رستى) ي پيشوويان. (ش. ف)

سهامی نایینی

هەر لەم جەژنەدا هەندێ کاروباری نایینی تر هەن، بەلام بەنهیینییهکی زۆرەوه ئەکرتن. نابێ هیچ بێنگانەیک ناگای لێ بێ. خۆیان بەمە ئەلێن (سەمایێ). بەلام ئەم سەمایە، جۆرە کارێکی نایینییه، بەو مەبەسە رانه پێتێرێ که له ناسمانهوه خوا نیازی خۆی بخاته دلیانهوه و پێگای راستیان پیشان بدات و یارمهتیشیان بدات له چاره کردنی گیروگرفته کانیاندا و پرگار یون له تەنگانه کانیان.

یهزیدییهکان لهو کۆره‌دا کۆنه‌بنه‌وه که بهرامبه‌ر گۆرستانی (شیخ عدی) یه. مۆمدا نیک دانه‌نین، که پیتی ئەلێن (چقلتوو) نامانیکیان له‌سه‌ر داناوه، په‌یه‌تی له‌ پۆنی زه‌یتوون.

لەم لا و لەولای مۆمدا نه‌که‌وه حه‌وت شاپلیته دانه‌نین. که له ناوه‌راستیاندا له شێوه‌ی گولێکی گه‌وره‌دا شاپلیته‌یک دائراوه. ^(١) یه‌زیدییه‌کان ئەم شاپلیتانه دانه‌گیرستین. له شێوه‌ی که‌مه‌ریه‌که‌دا له هەر چوار لای ئەو شاپلیتانه‌وه ئەوه‌ستن. یه‌که‌م که‌سیان ئەو پیاوه‌یه که کاروباری گۆزی (شیخ عدی) ی پێ سپێت‌راوه. ئەم پیاوه به‌ته‌نیا ئەوه‌ستن. جل‌به‌رگه نایینییه‌کانی ئەو پۆزه‌ی خۆی له‌به‌ر ئەکات. شاه کلاوه‌که‌ی (شیخ عدی) ئەکاته‌ سه‌ری و پالتۆکه‌ی (شیخ نه‌به‌ی‌که‌ر) ی‌ش ئەکاته‌ به‌ری. دوا‌ی ئەو پێشه‌وا‌ی بالا (پیش نیمام) دێ. نینجا (میر ه‌ج) وانا سه‌رکرده‌ی ه‌ج که (سه‌رداری شیخان) دایناوه‌ بۆ هه‌لسو‌راندنی کاروباری کارگێری و ناسایش له‌ گۆرستانه‌که‌دا! له‌ پۆزانی گۆنونه‌وه‌ی یه‌زیدییه‌کاندا. پێی‌سته‌ ئەم (میر ه‌ج) له‌ خێزانی سه‌رداره‌کان بێ یه‌که‌میان له‌ ته‌نیشتی راسته‌وه، دووه‌میشیان له‌ ته‌نیشتی چه‌په‌وه‌ رانه‌وه‌ستن. له‌ دوا‌ی ئەو دووانه‌یشه‌وه (بابه‌ شیخ) رانه‌وه‌ستن، له‌گه‌ڵ پێشه‌وا (نیمام) که‌یدا! که‌ نه‌بێ له‌ خێزانی «شیخ شرف الدین» بێ. له‌ دوا‌ی ئەمانیشه‌وه (کۆچه‌ک) ه‌کان جووت، جووت ئەوه‌ستن، دوا‌ی ئەوانیش (بابه‌ کۆچه‌ک) به‌ته‌نیا ئەوه‌ستن. ئەمانه هه‌موویان ئەگه‌نه‌ بیست که‌س، به‌هێواشییه‌که‌وه، له‌سه‌ر خۆ! له‌ شێوه‌یه‌کی ملکه‌چانه و خواناسانه‌دا، به‌هه‌رچوار لای مۆمدا نه‌که‌دا نه‌سو‌رپێنه‌وه. به‌هه‌مووی سێ جار نه‌سو‌رپێنه‌وه به‌لام ماوه‌ی سو‌ورانه‌وه‌که‌ چوار کاتی ته‌واو ئەکێشێ، گه‌فتوگۆکاره‌کانیش که له‌به‌رده‌م ده‌رگانه‌ی شیخ ع‌دیدا دانه‌نیشن. ده‌ست ئەکه‌ن به‌گۆزانی گوتن و ده‌ف لێ دانێکی نه‌رم و شمشال لێ دانێکی شیرین و ناسک و کاریگه‌ر، ئەم جۆره‌ خواپه‌رسته‌، وا په‌سه‌نده، که هه‌تا دوا‌ی نیوه‌ی شو‌م بخایێتێ، چونکه هه‌ر ئەو ده‌مه‌یه که خوا نزای مرۆف گه‌را بکات و نیازی پیرۆزی خۆشی بخاته‌ دلی ئەوانه‌وه که رووی تی ئەکه‌ن و لێی نه‌پا‌پێنه‌وه.

له‌ به‌ره‌به‌یانی هه‌موو پۆزێکی ئەم جەژنەدا، پێشوا‌زی بالا (پیش نیمام) و سه‌رداری ه‌ج (میر ه‌ج) له‌ نزیک ده‌رگای سه‌ردار (ده‌ری میر) هه‌و دانه‌نیشن، یه‌که‌میان له‌لای راسته‌وه دانه‌نیشن، دووه‌میشیان له‌لای چه‌په‌وه. له‌ چێشته‌خانه‌ی (شیخ ع‌دی) یه‌وه چێشته‌یان بۆ دێ. چێشته‌که‌یش بریتیه‌ له‌ شله (شو‌ریا) یه‌که که له‌ناو دوو کاسه‌ی داردا که بۆ پێشه‌وا‌ی بالا (پیش نیمام) ی دانه‌نین کولێره‌یه‌کی

(١) پیاو وای دێته‌ پیش چاو که شاپلیته‌ گه‌وره‌که‌ی ناوه‌راستیان نو‌ته‌ری پۆزێ، حه‌وت شاپلیته‌که‌ی تریش نو‌ته‌رانی حه‌وت نه‌ستێره‌که‌بێ. (ش. ف)

له گه لدايه. نه ویش پارچه يهک له کولتیره که نه کاته وه و نه یداته دهست سهرداري حج. نه مېش يهک دوو پارووی لټ نه خوات، پاشان کۆچه که کان دټين، ههردوو کاسه که هه ل نه گرن ئیتر کۆچه که کان و گفتوگۆکاره کان هه موویان هوروزم نه به نه سه نه و دوو کاسه يه، هېچيان تيا ناهیتلنه وه، هه موو چیتشته که نه خۆن، جا هه کسه هیت نه دیکي له و چیتشته بهر که وتب خۆی به کامه ران نه زانی.

جهزنی لیلة القدر

نهم جهزنه بهر شهوی پانه هه می مانگی (شعبان) نه که وئ، پیتی ئه لټین (لیلة القدر)، له و شه وه دا یه زیدیه کهان له گۆرستانی (شیخ عدی) دا کۆنه به نه وه. (سهرداري شیخان) و کۆمه لټیک له پیاوایی نایینی له پیتشه وه یه، نوێژ که ی خۆیان نه کهن. سهرداري پیتشه واکان (پیش نیام) نه بیتنه پیتشه وایان روو نه کاته روو که (قیبله) شهش تاک (رکعات) نوێژیان له گه لدا نه کات. نوێژ که یان نوشتانه وه (رکوع) ی تيا نییه. نه تيا یهک جاریش سهریان له زهوی نه دهن. له هه موو تاکه نوێژ (رکعه) تیکا سه د جار (سورة الاخلاص) نه خوێننه وه. پاش نه مه ی نوێژ که ره کان وچانی که نه دهن و چیتشت و مېوه یان نه درتتی و نه یخۆن، دهست نه که نه وه به نوێژ. به چه شنی پیتشو شهش تاک نوێژ (رکعات) ی تر نه کهن. بهم رهنگه نوێژ که یان نه کهن. یه زیدیه کهان باوه ریان وایه که نه م نوێژ جیگای نوێژی سالتیکی ته وایان بۆ نه گزیتنه وه. له به یانیی دووهم رۆژدا نه گه ریتنه وه مالی خۆیان.

یه زیدیه کهان نه م شه وه به شه ویکي پیرۆز دانه نټین و پزیشی زۆر لټ نه گرن. له و شه وه دا به گه وه و به سوک و ژن و پیاویانه وه له م لا و له ولا کۆنه به نه وه، به گفتوگۆی خۆش و ناههنگه وه رانه بوترن، گفتوگۆکاره کان گۆرانییه نایینییه کهان یان بۆ نه خوێننه وه، له بابته دروست کردنی جیهان و ناهه ریده کراوانه وه، ههروه ها له بابته کاره ساته سه رسو په رته گانی شیخه کانی خۆیا نه وه قسه یان بۆ نه گزیتنه وه. تا به ره به یان به و جۆره رانه بوترن خاوه ن ماله که یش که له مالیا کۆنه به نه وه نان و چیتشتیان پیتشه کش نه کات، نه یخۆن. پاشان بلاوه ی لټ نه کهن.

نهمه ره وشتی یه زیدیه کهانه له (شیخان) دا، به لام له (سنجار) دا نوێژ کردنی تيا نییه، (پیتشه وای بالا) له مالی خۆیدا، هه ندئ که سه له ده رویتشه کان و خاوه ن نایینه کان، کۆ نه کاته وه، په یکه ری (تاووسی فریشتان) له به رده میاندا دانه نټین. گۆرانی ئه لټین. شمشال لټ نه دهن، که به یانی گزنگی دا دهست و ده موچاویان نه شۆن. (پیتشه وای بالا) نان و چیتشتیان نه داتی، پاش نان خواردن هه ره که هه ندئ پاره یاخود دیاریی نه دات به پیتشه وای بالا، ئیتر هه ر که سه نه گه ریتنه وه مالی خۆی، نه و رۆژه هه موویان به رۆژوو نه بن. جا ههروه ک لټره دا ده رنه که وئ دامه زرینه ری نایینی یه زیدی وسته ویه تی باری نایینی یه زیدیه کهان سوک بکات، ههروه ها به جۆر تیکی وایش نه و کاروباره نایینیانه دابه زریتن، که که لگی بۆ یه زیدیه کهان تیا بټی و، دلایان پیتی خۆش بټی.^(۱)

(۱) لټره دا شویتنه واری (نایینی نیسه لامي) به ته واهه تی دیاره؛ به لام ههروه ها شویتنه واری (به ته پرستی) و (سروشت په رستی) یش تيا دیاره. (ش. ف)

ناهنگ له سهر گۆرهكان

يەزىدييه كان بۆ هەريەكېك له شىخه گەورهكان ياخود پياوچاكه كانيان، له شىويههكى گرنډا گۆرستانىكيان دروست كړدوو، بهناويانگه كانيان هەوتن كه لىم شوتنه دان: (باشيك)، (بازان)، (جەروانه)، (دوغات)، (باعه ذره)، (خه تاره)، هەموو ساليك له رۆژيكي ديارى كراودا لهو گۆرستاناندا كۆنه نهوه؛ بهەر چارالاياندا نەسووپتەوه سەريان لى ئەدەن، هەروەك بچن بۆ (حەج) تىك وهايه، بۆ وینه ناهەنگى گۆرستانى (شىخ محەمەدى حەنيفة) كه له (باشيك) دايه له يەكەم رۆژى هەينى پاش سەرى سالى يەزىديدا دەست پى ئەكات، كه بهر رۆژى هەينى پاش يەكەم چاراشەمەى مانگى گولان (نيسان)ى رۆژه لاتى ئەكهوئ يەزىدييه كان هەستى ريزگرتنى خوڤان بهرامبەر ئەم پياوه چاكەيان دەرئەبەن لهو شەوه گەتوگۆكارەكان شەمشال لى ئەدەن. له دەر ئەدەن. يەزىدييه كانيش بەزن و پياو و گەوره و بچووكهوه نەسووپتەوه بهەر چارالاي گۆرستانەكەى (شىخ محەمەدى حەنيفة) دا. تا بهرەبەيان كه رۆژ گزنگ ئەدات. (باشيك) لهو رۆژه دا پر ئەبى له ژنان و كچان كه هەموويان بەرگى سەپى بى گەرديان لەبەر كړدوو و بەملوانكەى موورو و زنجيرى زيو خوڤان پازاندۆتەوه. له ويدا (سەردارى شىخان) و هاو دەمەكانى و پيش سى و پياوه گەوره كانى يەزىدييه كان بهناوياندا دىن و دەچن. پرشنگى كامەرانى له دەموچاوى هەموو لايەكياندا دياره. ليرەدا گرووى (گۆفەند) ياخود گۆبەند دەست پى ئەكات. ئەوانەى يەزىديش ئەبىن ئەتوانن لەم بەزمەدا هاو بەشەن. بەلام له يەزىدييه كانى گوندى (باشيك) بهولاه نايى كەس گروەكه بباتەوه. جا هەر كەس گروەكهى بردهوه، كه برىتيه له بەخشىنى پارەيهكى هەر زۆر له ويدا؛ مافى هەيه دەستى بۆ هەر كچىك كىشا، لەگەل ئەو كچەدا هەلپەركى بكات. كچەكه ناتوانى بى دلبى بكات. بەمجىورى كۆرەكه، ئەو پارەيه ئەدرى. له گرنگترين كارى ئەم ناهەنگە ئەوهيه كه رەشەلەك بكړى. يەزىدييه كان حەز له هەلپەركى زۆر ئەكەن. بەتايهتى كچەكانيان، كه ئەتوانن بەم بۆنەيهوه هەستى دلدارى خوڤان بهرامبەر خۆشه ويسته كانيان دەرپەن. گەتوگۆكارەكان كارى ئەم رەشەلەكە ئەبەن بەرپۆه. دەرۆل و زورنایان بۆ لى ئەدەن. يەزىدييه كانيش وەك برا كۆرەكانيان يەجگار دلپان بەم هەلپەركى تيانە ئەكرىتەوه، زۆرىش تياياندا شارەزان. ئەمەندە هەل ئەپەرن له پەلۆپۆ ئەكهون. يەزىدييه كان لەم ناهەنگەدا تان و چىشتىكى زۆر و ناوازه پىشكەش بەمىوانەكان ئەكەن، كه جارى وا هەيه له ئەندازەى دەست بلاوى تى ئەپەرى.

له (سەنجان) يشدا ناهەنگى كۆرى (شىخ شرف الدين) له هەموويان گرنگتره. هۆزەكانى (جوانا) و (خوركان) و زۆرىش له موستمانەكان تيا بەشدار ئەبەن. ئەوانيش بەچەشنى (شىخان) يەكان كاروبارى ناهەنگەكه ئەبەن بەرپۆه. سەير ئەوهيه، لەم هەموو ناهەنگە چوپرانەدا، تا ئىستا ناوازه و پشپوى يەك رووى ئەداوه. هېچ كارەساتىكى ناخۆش و تەنگ نەقەوماوه. بەلكو بەپىچەوانەوه زۆر جارى وا هەيه يەزىدييه كان ئەم ناهەنگە ئەكەن بەهۆك بۆ تاشبونەوهى دوژمنان و بەستەوهى دۆستايەتى و برائەتى، ئەويش بەنارى پىزگرتنپانەوه له خاوەن گۆرەكان. منيش له دوژمنەكانى يەزىدييه كان ئەپرسم ئەلېم: ئەگەر نەتەوهيك دىو پەرسىتى كارى وا چاك ئەكات!!

چینه نایینییه کان

سرداری شیخان

سرداری شیخان (میر شیخان)، له خیزانیکه زور خانه دانه؛ که نه گاتهوه سرد (شیخ عدیی نه موی)^(۱).

دهسه لاتیکی بی نه ندازهی هدی بهرامبر یزیدییه کان. سرکردهی نایینی و جیهانییانه. بهه لیاړدهی خیزانه کدی خوی دیته سر تخت. نه نه توه، نه پیاوه نایینییه کان دهستیان لهم هه لیاړدنه دا نییه. له جیگای (شیخ عدی) دانه نیستی. له بهر نهوه هه موو یزیدییه کملکه چه له بهر دهه میا. سرداره که گورستانی (شیخ عدی) نه پاریزی و کاروباره کانی هه له نه سووړتی. هه نه وه یشه که تاووسه کان نه پاریزی و نه نیری بؤ ناوچه یزیدییه کان. زهوییه کانی سردار نوشینییه که نهو بهر هه میان نه هیتن. هه رچی پاره کیش له یزیدییه کان کو نه کرتیهوه نه درتیه دهست نهو کهس هاو به شیی ناکات، که چه ندوچوونیشی له گه لدا ناکات. له بهرامبر نهه هه موو نیاز و جیازه؛ پیوسته له سردار بؤ خزم و که سوکاره کانی بهر هی خوی دهستی یارمه تی دریز بکات و بیان بووړتیته توه و بکه ویته فریایان له ریزی تن گانه دا.

هه روه ها هه کاره ساتیکیش روویدات له ناو یزیدییه کاندا نهو نهی برپتیتهوه. نه توانی به دخووه کان، یاخو دهوانه ی پاسای نایینه که نه شکستن. که نه فستیان بکات، یاخو دهه رعیان بکات. که سرداری شیخان مرد، هه سرداریک هاته جیگای، سامانه کدی سرداری مردو بهر و روی نهو نه کرتیهوه. بهلام جلویه رگه کانی سردار نه درتن به (بابه شیخ). تا چه رختیکیش له مه پتیش هیز و دهسه لاتی نه مانه که پشته بوه نه ندازه یه کی وه ها که مگه ر له خونکاره کان وه شاپیتهوه، سر هوزه کان لپیان نه ترسان، دلپیان را نه گرتن. نه گه ر نهه سردارانه له دوژمنایه تیپاندا بهرامبر موسلمانیه کان، نه مه نده له نه ندازه نه یانتر ازاندایه، نه تووشی تن گانه نه بوون، نه هیز و نه دهسه لاتیپیان له دهست نه چوو... سرداریکی شیخان سد و چه ند سالتیک له مه ویتش؛ سره ک هوزیکی کوردی موسلمانی به ناروا کوشت.

موسلمانیه کانیش توله یان لی سندنه وه. نه مه بووه سره تای سره گردانیی سرداری شیخان. نیستاکه نه مه نده دهسه لاتیپان نه ماوه. هه تا یه یزیدییه کانیش بهر و پتیشکه و تن بچن، نهو سردارانه، تووشی بهر هنگاری و گیر و گرفت زور تر دین. بهلام نه گه ر به پتی چه رخ هه لېسووړتن و له گه ل نه توهی هیز و دهسه لاته کدی خویان بپاریزن.

نیمه که ته ماشای میژووی ژبانی نهه سردارانی شیخانه نه کین. که سی وایان تیا نایینن که بؤ پتیشکه و تن و سره که و تنی نه توهی یزیدی تیکو شاپن و اتا بهر هنگاری نه خوینده واری و هه ژاری و

---

(۱) نووسه رانی عه رب و ا نه لپن. که چی به پتی نووسراوی (مصحفاره ش) سرداره کانی شیخان له نهوهی شاپووری یه کم و شاپووری دووه می کوردی ساسانین. (ش. ف)

دهرده داری کردیې له ناو نه توه که ی خځېدا. هر تهنیا بایه خیان به ژایانی تایبه تیبی خویان داوه. خځیشیان زور جار به کوشن له ناوچوون. تیکړا زوربه ی ژایانی خځیشیان و نه توه ی یزیدیش پر بووه له شهر و شور و ناواوه، چ له ناو خویاندا. چ له گهل ټیگاناندا. له گهل نه مه یشدا پیاوی به چنگ و گه وره گه وریان تیا هلل که وتوه. بهلام له کڅوړی جهنگا. نک له کڅوړی شارستانیتي و پیشکه وتندا. یه کټیک له وانه (سهرداری عدلی بهگ)ه. که هر چه ندی (فهریق عومهر وهبی پاشا)ی تورکی عوسمانی زوری بز هیتنا، نه یتوانی (عدلی بهگ) بکات به نیسلا. کوتی بمکون له نایینی خوم لانا دم. تا سن سال دوور خرایه وه بز شاری (سیواس). دواپی به سر بهرزییه وه هاته وه خاکی خوی. دهستی کرد به چاک کردنه وه و راست کردنه وه نو کارو یارانته که (فهریق عومهر وهبی پاشا) تیکي دابوون. له ماوه یه کی که مدا گڼه کانی سر له نوی دروست کرده وه گڼوړی (شیخ عدی)یشی له فرمانروایی سنده وه و خستیه وه ژتر چنگی یه زیدیه کانا. بهلام داخه کم دواپی کوژرا. هر وها (میان خاتون)یش یه کټیکه له نافرته گه وره کانی خیزانی سهرداری تا نم دواپی بهش مابوو. نافرته تیکي زنگ و وربا و به چنگ بوو سامتیکي هه بوو له دلی یه زیدیه کانا. یه زیدیه کانا پزبان زور له نه گرت هر له سهرده می (عدلی بهگ)ی میتزیدیه وه نیشانه ی بلیمه تیبی درکه موت و کاروبار ی سهرداری به که ی له گهل میتزده که یدا نه برد به پتوه له کاتی دهرده می میتزده که یدا له (سیواس)دا میان خاتون، دلی میتزده که ی خوی نه دایه وه یارمه تیشی نه دا.

تا سن سالیش له وټدا له گهل یا مایه وه. نیشانه ی بیر دروستی و کارامه یی و دوور نه ندیشی تیا دیار بوو. گه وره یی له نه و شایه وه سهری له هه موو کاروباری دهر نه جوو. بی نامان بوو. هر چی له بهر ده میا بوو هستایه بهر نه نگاری به کردایه له ناوی نه برد. تا ماوه یه کی درټیش سهرداری تیبی شیتخان به ده ست خځیه وه بوو. چونکه سهرده میتک (سه عید بهگ)ی کوری سهرده میتکیش (ته حسین بهگ)ی کوپه زای که هه ردو وکیان سهرداری شیتخان بوون و به تهمن بچووک بوون و هیتشا پټ نه گه یشتبوون، هه تا گه وره بوون و پټ گه یشتن کاروباری سهرداری به که به ده ست (میان خاتون)وه هل نه سوړا. تاما؛ هوڅ و زرنګیه که ی له ده ستاما. بهلام له دواپی به دا جوانیه که ی و تندرستیه که ی شتو ابوون و له نه ماندا بوون. نم سهرده ی نیستایشیان که ناوی (ته حسین بهگ)ه، تا بلتی سهرداری تکی نیسک سووک و پروخوڅ و زیرهک و رهوشت جوانه. بیتجکه له وه نهرم و نیانیشه. له وانه یه که هیوا ی له بکری، له گهل کاره ساتی رڅرگارد بسازئ و له سر بنچینه یه کی نویش ماوه بدات به هوژه که ی خوی بز پیشکه وتن و ژایانیکي باشت. سهرداری شیتخان، هر له جیگای خویدا نه میتنینه وه، نه هل نه گیری، نه لانه بری. دانانیشی به هه لټاردنی نه توه نیسه. سا له بهر نه مه یه، که گڼوړی سهرداری ناشی و خراب، هیچ چارټک نه ماوه توه کوشتنی نه بی که نه مه یش به گران نه که وټته سر یه زیدیه کانا!.

(پس سهرداره کانا) یاخود (پسمیره کانا) له هیز و ده ست لاتدا له دوا ی سهرداره کانه وټن. نه وان و سهرداره کانا له بهر بهایتکن، که نه چنه وه سر (شیخ نه بویه کر). جاران وه کو راوټکار و کار به ده ست وا بوون بز سهرداره کانا. سهرداره کانا نه یان خسته کار بز پاراستنی که لک و کاری خویان بز هر گوندیک یه کټیکان لهو پس سهردارانه دائه مه زرانده بز هه لسوړاندنی کاروباری گونده که و پاراستنی ناسایشی. رهوشتیان و ابو؛ هه موو رڅوټیکي هه ینی له گوندی پایته خت (باعذره)دا کو نه نه وه له گهل سهردارا بز

راویژکردن له بابته نو کاروباره گرنگانهوه که پدیه‌ندیان به‌ته‌وه‌ی یه‌زیدیه‌وه هه‌بوو. بریاری خویان له‌سه‌ر نه‌دا. ناشی که‌س له‌م پس سه‌ردارانه‌ بیه‌ته سه‌ردار. که‌چی سه‌رداره‌کان ژن و ژنخوازیان له‌گه‌لدا نه‌کهن. پس سه‌رداره‌کان له‌چاو پی‌او‌ه‌کانی تردا ده‌ست کو‌رتن. له‌م سالانه‌ی دوا‌ییدا به‌ته‌وا‌ی کزی‌وو‌بوون. په‌رت و بلا‌وو‌نه‌وه. هه‌ندیکیان گه‌شته‌ کوردستانی رووسیا. له‌م دوا‌ییه‌دا (یوسف به‌گ) ټکیان تیا په‌یدا‌بوو، له‌ زانستگۆ (جامعه‌ی) (نه‌جم‌ازین) خو‌تندی ته‌واو کرد بی‌تجه‌ له‌ زمانی کو‌ردی، زمانی (نه‌رمه‌نی) و (چه‌رکه‌سی) و (رووسی) یشی نه‌زانی. له‌ (کو‌ماری نه‌رمه‌نستان) دا‌ بوو به‌نوینه‌ری کو‌رده‌کانی نه‌وی له‌ کو‌زی نه‌ته‌وه (پارله‌مان) دا.

پیشه‌وا‌ی بالا

نهم‌ پیشه‌وا‌ی بالا‌یه: نه‌بی له‌به‌ری (شیخ‌ حه‌سه‌ن کو‌پی شیخ‌ عدی دو‌هم) بی، له‌ پیشا سه‌رداری (نه‌مارات) و خو‌تنده‌وا‌ری، هه‌ردووکیان بوو نهم‌ به‌ریه ته‌رخان کرابوون. که له‌به‌ری (شیخ‌ حه‌سه‌ن) به‌ولاوه هیچ یه‌زیدیه‌ک مافی نه‌وه‌ی نه‌بوو بیه‌ته سه‌رداری شیتخان؛ یاخود ده‌ست بداته خو‌تنده‌وا‌ری. به‌لام له‌به‌ری (شیخ‌ نه‌بو‌ه‌کر)، یه‌کتیک په‌یدا‌بوو، ناوی (شیخ‌ محمه‌دی کو‌ردی نه‌ریلی) بوو. چو به‌کۆ به‌ری (شیخ‌ حه‌سه‌ن) دا و گه‌لیکی لی کو‌شتن و گه‌لیکی لی ته‌فروتونا کردن. بۆ خویان ته‌ختی سه‌رداریان داگیر کرد. ته‌نانه‌ت گفتوگۆکاره‌کانیشیان ناچار کردن که ناوی (شیخ‌ حه‌سه‌ن) نه‌هین، یه‌زیدیه‌کانیشیان وا لی کرد که به‌ناوی (شیخ‌ حسن البصری) یه‌وه ناوی به‌هین، تا ناوی راسته‌قینه‌ی (شیخ‌ حه‌سه‌ن) یان له‌بهر به‌جته‌وه، که‌چی له‌گه‌ل نه‌مه‌یشدا به‌ری (شیخ‌ حه‌سه‌ن) هه‌تا ئیستاکه‌یش نه‌و فه‌رمانه‌ی دامه‌زیتنه‌ری ئایینی یه‌زیدی بۆی ته‌رخان کو‌ردوون له‌ بابته کاروباری ئایینییه‌وه، نه‌ک سه‌رداری، هه‌ر به‌ده‌سته‌پانه‌وه ماوه؛ وه‌ک: خو‌تنده‌وه و فیتروونی خو‌تنده‌وا‌ری، پاراستنی نووسراوه ئایینییه‌کان، ماره‌کردن، پیشه‌وا‌یی له‌ نو‌ژی (لیلة‌ القدر) دا له‌ گۆرستانی (شیخ‌ عدی) دا!!!...

بابه‌ شیخ

بابه‌ شیخ‌ غمو‌نه‌یه‌ک بۆ شیخه‌کان، سه‌رو‌کتیکه بۆ پیشه‌وا (امام‌)ه‌کان. بریاری نه‌و به‌هی دادپه‌روه‌رانه نه‌رمی‌و‌ری. به‌ریه‌رج نادریتنه‌وه. گو‌ی له‌ قسه‌ی نه‌گرن. فه‌رمانی به‌جی نه‌هین. تیره‌که‌یش. هه‌موو چاوی لی نه‌کهن. نه‌بی له‌به‌ری (شیخ‌ فخر الدین) بی، که برا به‌جو‌کی (شیخ‌ حه‌سه‌ن) بووه. نهم‌ به‌ریه به‌خواناس به‌ناوبانگن، هه‌رگیز ده‌ستووری ئایینی یه‌زیدی ناشکینن. نهم‌ جی‌گایه هه‌ر له‌لایه‌ن تاک و ته‌رای نهم‌ به‌ریه‌وه پ نه‌ک‌ریتنه‌وه. به‌لام (سه‌رداری شیتخان) په‌سه‌ندی نه‌کات سه‌رناگرت. (سه‌رداری شیتخان) راویژ به‌ (بابه‌شیخ) نه‌کات. له‌ کاروباری ئایینیدا، به‌قسه‌ی نه‌جو‌ولیتنه‌وه (بابه‌شیخ) به‌پیتچه‌وانه‌ی یه‌زیدیه‌کان مه‌ی خو‌زی له‌ خو‌ی به‌ریه‌ست نه‌کات. نایخواته‌وه، له‌ چله‌کانی هاوین و زستاندا پۆ‌وو نه‌گرت. خو‌ی دو‌ور پانه‌گرت له‌ تیکه‌لی. و گفتوگۆکردن له‌گه‌ل که‌سانی تردا. به‌لام بۆی هه‌یه لای یه‌کتیک له‌ دو‌له‌مه‌نده‌کان پۆ‌وو‌ه‌که‌ی بشکینن، هه‌ر به‌و باوه‌وه که نانه‌که به‌ناوی (شیخ‌ عدی) یه‌وه کراوه.

به‌رمالی (شیخ عدی) هر بهو سپترراوه بیپاریزی. نوریس ته‌نیا له چهند پوژنکی دیاری کراودا نه‌بی دهری ناخات.

بووینه له (جمنی کومه‌لی) دا دهری نه‌خات، که له گورستانی شیخ عدیدا ناهنگی بو نه‌کړی. یه‌زیدیه‌کان خو‌یان نه‌کوټن بو بینینی نو به‌رماله و باربووکردنی (بابه‌شیخ).

نه‌گهر (کوچه‌ک) ټکی‌ش توانی بو (بابه‌شیخ) نه‌وه دهری‌خات که ده‌ستی هه‌یه له فرین به‌ناسماندا و له رویشتن به‌سهر ناودا یاخود له شاه‌کارانی تردا، ناچار نه‌بی نو به‌رماله‌ی بداته ده‌ست و لایشی می‌نیت‌ه‌وه تا نوره‌ی خو‌ی ته‌واو نه‌کات. به‌رمانی‌کی تریشی نه‌وه‌یه که سه‌ریه‌رشتی‌ی کوچه‌ی (شیخ عدی) بکات و هر شو‌نیت‌کی لی پروخا دروستی بکاته‌وه. هه‌روه‌ها کار و به‌رمانی (کوچه‌ک) ه‌کانیش دانه‌مه‌زرتی و ناراسته‌یشیان نه‌کات بو نو به‌رمانا‌نه‌ی که پتیا‌ن سپترراوه. بابه‌شیخ پرسینه‌وه‌یان لی نه‌کات.

شیخه‌کانی به‌ره‌ی (شیخ فخرالدین) دهریشی خو‌یان هه‌یه. که له‌وان سال به‌سال پیتاکی خو‌یان کز نه‌که‌نه‌وه. نه‌مانه، بیت‌جگه له شیخه‌کانی به‌ره‌ی شیخ هه‌سن پیتش هه‌موو شیخه‌کانی تر نه‌که‌ون.

شیخه‌کان

«شیخه‌کانی ناو یه‌زیدیه‌کان به‌بنه‌چه نه‌چنه‌وه سهر (شیخ عدیی دوهم) کوری (شیخ ابو البرکات صخر) که به‌پینج پشت نه‌کاته‌وه سهر (مه‌روان کوری حه‌که‌م). چواره‌م خو‌نکاری (نه‌مه‌وی). شیخه‌کان به‌وایان وایه که له (یه‌زید کوری معاویه) که‌وتونه‌وه؛ که به‌خو‌ای خو‌یان دانه‌نین و، له‌ویشه‌وه به‌شیک له خو‌ایی که‌وتونه‌وه له‌شیا‌نه‌وه^(۱) له‌به‌ر نه‌وه له توانایاندا هه‌یه ری به‌ژین بگورن و ده‌ستکاری کاروباری جیهانیش بکه‌ن»... نه‌م شیخانه له چهند خیزانیت‌کدا کزبونه‌ته‌وه هر خیزانه‌یان، جو‌ره توانایه‌کی هه‌یه، دامه‌زرتنه‌ری نایینی یه‌زیدی پیتی به‌خشیه‌وه. نه‌م خیزانه؛ هه‌م‌رویان راز هه‌لگری نه‌ون پاریزه‌ری ده‌ستوره‌کانی نه‌ون. پیتشه‌وای تیره‌که‌ی نه‌ون. ری پیتشانی یه‌زیدیه‌کان نه‌ده‌ن. کار له هوش و گیانیان نه‌که‌ن. هه‌رچی ناره‌زووه بکه‌ن پتیا‌ن نه‌ده‌نی بیکه‌ن. هه‌رچی ناره‌زوو نه‌که‌ن پتیا‌ن لی نه‌گرن نه‌یکه‌ن په‌په‌وه‌یی و یاسایان بو دانه‌نین و بانگیان نه‌که‌ن بو په‌په‌وه‌ی کردن و کاری‌تکردنیان. هیز و ده‌سه‌لاتی خو‌ای خو‌یشیان تی نه‌که‌یه‌نن که تا چ راده‌یک به‌رمانه‌وایه به‌سهر گشت مرو‌فدا. (به‌پیتشکه‌شکردنی پاره و خواره‌مه‌نی و که‌لوپه‌لپیش نه‌بی له‌سهر ده‌ستی نو شیخانه‌دا بو خواکه‌یان؛ له ده‌ست نازار و زیانبه‌خشی نو خواجه‌ی رزگاریان ناب^(۲) هه‌روه‌ها شیخه‌کان چیرۆکی دروستکردنی جیهان و ناسمان و نه‌ته‌وه‌کان یه‌زیدیه‌کان نه‌گیتنه‌وه، وایش نه‌خه‌نه‌میشکی یه‌زیدیه‌کانه‌وه، که (تیره‌ی یه‌زیدی)، وه‌ک نه‌ته‌وه‌کانی تر په‌یدا نه‌بووه. کرده‌وه و کاری یه‌زیدیه‌کان له هی نه‌ته‌وه‌کانی تر به‌هیزتر و بلندترن، هه‌رچی شه‌ر و ناشتی و، به‌ره‌م زو‌ری و بی به‌ره‌میی زه‌وی و، کامه‌رانی و هه‌ناسه‌ ساردیی و، ژین و

(۱) نووسه‌رانی عه‌ره‌ب و ا نه‌لین. که‌چی له نووسه‌ری (مصحفاره‌ش) یشدا نه‌لی؛ سه‌رده‌ره‌کانی یه‌زیدی له نه‌ته‌وه‌ی (شاپوری یکه‌م) و (شاپوری دوهم) ی ساسانین. (ش. ف)

(۲) نه‌م ره‌وشته‌یان پیتجه‌وانه‌ی نایینی زه‌ره‌شتیه. (ش. ف)

مردن ههیه... هه‌رچی شتییک له ژبانی یه‌که‌می مرۆڤدا تووشی دێ... ئه‌مانه هه‌موویان ده‌ستکردی خوای یه‌زیدین... «هه‌ر شتیه‌که‌کان خۆیان ئه‌توانن ئه‌و بارانه‌ بگۆن»؟... بۆ هه‌ر به‌ره‌مه‌تیکهی هۆشیی مرۆڤیش بگه‌رتیت، له‌وانه‌ی تا ئیستا شارستانیتیی دۆزیوه‌ته‌وه‌ یاخود له‌لایه‌ن زانایانه‌وه‌ داهێنراوه‌؛ نووسراوه‌کانی (جیلوه‌) و (مصحفاره‌ش) ناوی بره‌وون و لێیان داوه‌. ئه‌گه‌ر ئه‌م دوو نووسراوه‌یش نه‌بوانه‌یه‌ رۆژئاواییه‌که‌کان ئه‌مه‌نده‌ پێش نه‌ه‌که‌وتن؟!...^(۱)

شتیه‌که‌کان بریتین له‌ چه‌ند خه‌زانیک، ئه‌مانه، ناویان: ۱- خه‌زانی شتیخ هه‌سه‌ن. ۲- خه‌زانی شتیخ فه‌خره‌دین. ۳- خه‌زانی شتیخ شه‌ریفه‌دین. ۴- خه‌زانی شتیخ سجادین. ۵- خه‌زانی شتیخ ئامادین. ۶- خه‌زانی شتیخ ناسه‌ره‌دین. ۷- خه‌زانی شتیخ شه‌سا. ۸- خه‌زانی شتیخ ئه‌بویه‌کر. ۹- خه‌زانی شتیخ مه‌ند. به‌لام به‌پێی ره‌وشتی یه‌زیدییه‌که‌کان ئه‌وانه هه‌موویان ئه‌چنه‌وه‌ سه‌ر سه‌ بنه‌چه: ۱- ئادانی. ۲- شه‌مسانی. ۳- قانانی.

هه‌رچی سه‌رداره‌که‌کانی شتیه‌کان و پس سه‌رداره‌کان، له‌گه‌ڵ خه‌زانی (شتیه‌که‌بویه‌کر)دا له‌ (قانانی)یه‌که‌کان ئه‌ژمێرتین.

به‌پێی ئایینی یه‌زیدی ئه‌م سه‌ بنه‌چه‌یه‌ نابێ ژن و ژنخوازی له‌گه‌ڵ یه‌کتهدا بکه‌ن. وه‌ک زانراوه‌ گه‌لێک که‌س له‌ خه‌زانه‌کانی (شتیه‌که‌هه‌سه‌ن) و (شتیه‌که‌بویه‌کر) و (شتیه‌که‌فه‌خر) و (شتیه‌که‌سجادین) له‌ شاره‌کانی (تفلیس) و (باطوم) و (ئه‌لیکه‌ستانه‌ ایال)دا دانه‌نیشن؛ له‌ ژن و ژن‌خوازیشدا په‌یره‌ویی ئایینی خۆیان نه‌که‌ن.

ره‌وشتی یه‌زیدییه‌که‌کان وایه‌ که‌ هه‌ر یه‌زیدییه‌که‌ ئه‌بێ شتیخیکهی هه‌بێ، تا بێی به‌ده‌رویشی و له‌وه‌وه‌ نیازێ چاک و گه‌یانی پاک و هه‌ستی خاویێ بێنه‌ دڵ و گه‌یانی و هۆشیه‌وه‌ شتیخه‌که‌یش پێویسته‌ ده‌رویشه‌که‌ی خۆی خوش بوێ و یارمه‌تی بدات له‌ دله‌خۆش کردنی خوای خۆیدا و، له‌ خۆیاراستی له‌ توره‌کردنی ئه‌و خواجه‌دا. به‌خششی ده‌رویشه‌که‌یش بۆ شتیخه‌که‌ی به‌پێی ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ر ساڵه‌ له‌ سایه‌ی شتیخه‌که‌یه‌وه‌ چه‌ندی ده‌ست که‌وتوه‌ و چه‌ندیش له‌ سه‌رگه‌ردانی دوورکه‌وتوه‌ته‌وه‌. هه‌ر که‌اتی ده‌رویشه‌که‌یش له‌ مردن‌دا بێ شتیخه‌که‌یدیته‌ سه‌ری؛ پێی ئه‌لێ که‌ په‌یره‌ویی ئایینی (تاووسی فریشتان) بکات له‌ ئایینی خۆشی لانه‌دات، هه‌ر شتیخه‌که‌یشه‌ که‌ ئه‌و ده‌رویشه‌ نه‌شوات و سه‌پالی تی ئه‌پێچێ و نه‌بێتێ.

په‌یره‌ویی

په‌یره‌وای ده‌رویشه‌کاره‌که‌انه‌وه‌ به‌و که‌سه‌ ئه‌لێن که‌ نه‌ته‌وه‌ پێ ئه‌گه‌ییتنی و ڕێگای باش پێشانی نه‌ته‌وه‌ ئه‌دات. پایه‌ی ئایینی ئه‌مانه‌یش بریتین له‌ چه‌ند خه‌زانیک که‌ به‌چه‌ند پشته‌یک ئه‌چنه‌وه‌ سه‌ر په‌یاهه‌ گه‌وره‌ و چاکه‌کانی ئیسلام. ئه‌وانه‌ی که‌ یارمه‌تی (شتیه‌که‌عدی)یان داوه‌ به‌که‌سوکاره‌که‌انییه‌وه‌، له‌ کاتیگا که‌

(۱) قسه‌ی وا په‌رپه‌ج له‌ناو هه‌موو نه‌ته‌ویه‌که‌دا هه‌یه‌ ته‌نانه‌ت له‌ رۆژئاوایشدا نییه‌. (ش. ف)

په لاسه که. په ټيکي باريک کيښ نه کاته گهر دني خوی. پټي نه لټن (توقی یزید)، ته قیله په کیش نه کاته سدری. پټي نه لټن (کوللیک) نه م کلاوه به غوونه ی شاه کلاو (تاج) ه کی (شیخ عدی) دانه نټن. یه زیدیه کانیش کلاوه که ماچ بکن یاخو د سپاله په لاسه که، وهک یک فهری پټوه یه.

نه ونده هه یه نه م کوللیکه، هر تاییه تی نییه بز پیاهو هژاره کان. پیاهو نایینییه کانیش، به لکو گفتوگواره کانیش نه توان له سدری بنټن، که سپاله په لاسه که و کوللیکه که له که لک نه کون. نه یخه نه ژور ټکه وه، نه پارټیزن، پټي نه لټن (خانه ی خه رقی) و اتا ژوروی سپه پالی په لاس. که نه ویش شونډه کی له گورستانی (شیخ عدی) دایه، له ناوچه ی سنجاریشدا له شونډیکی نریک به (کاني پیر ناخایی) ای دانه نټن که له گوندی (کوللیکان) دایه. له په نایه کدا دانراوه و که له بهر دیکیش به سدردا نوخون کراوه ته وه نو پارچه په لاسانه له وټدا نه مټنه وه تا نه رزټن و نه بن به خول.

یه زیدیه کان نه مهنده ریز له م هرگه په لاسه نه گرن، ماچی نه کون و سوتندیش به سدری نه مخون، نه گهر هژار ټک له یه زیدیه ک تورپوهو، نه نانه ت نه گهر له پیاهوانی نایینیش یی، نابټ بهرام بهری بکات، نه نانه ت نه گهر لیښی بدات. نه گهر لټی راست بووه وه به هیچ کلوجیک چاوی لټ نا پوشری^(۱) یه زیدیه ته وایش بهو که سه نه لټن که په پیره وی سټ شت بکات. ۱- نایینی یه زیدی. ۲- پټوه. ۳- ریزگرن له په لاسی هژار. هرچی نایینی یه زیدیه. نه وه یه که نابټ یه زیدیه که ببټسه هاوادم و هاوړتی یه کټیکتر که له سدر نایینی یه زیدی نییه نه یی به ته و اوته خوی لټ بهارټی.

له پټه ویش مه بهس نه وه یه، که دهر وټسه که له سنووری فهرمانی دهر وټشی خوی دهر یاز نه یی. فهرمانی خوی بکات و دس و په نجه نه خاته فهرمانی که سانی تره و.

گورانه یش فهرمانی شیخ و پیره کی خوی به چی به یټی! مه بهس له ریزگرنی په لاسه که یش نه وه یه، که زور به تنگ نه وه په لاسی هژاریه وه یی و ریزیشی لټ بگری.

به پټی نایینی یه زیدی، هر هژار ټک بری، نه یی له په لاسه که ی بهری خوړه وه بنټیږی. کوره کانیشی بام بچو کیش یی. که باوکی مرد، نه یی له په لاسیکی هژارانه وه به یټیږی.

نه یی هژار پشی خوی شور نه کاته وه نابټ برنگ و گورانیښ به کار به یټی بز پشی. هر موویه کیش له پشی که و ته خواره وه، نه یی بیخاته درزی دیوار ټکه وه، یاخو د شونډیکی و اوه که دهستی لټ نه دری و نه یسکه وټه به ریت.

هه روه ها به کاره ټناني گورزان و برنگ له هه موو پیاهو نایینییه کانی یه زیدی به ریه ست کراوه. ته نیا نهو چینی (پس سدرار) و (سدرارانه) نه توان به کاریان به یټی، که خو یان بز (سدراری شیخان) ناو نووس نه کړدوه.^(۲)

---

(۱) نه م رهو شته یش به لکه یه که بز نه وه کی یه زیدیه کان. خوا به رستان نه ک دیو به رستان. چونکه ریزگرن له هژار فهرمودی خوا به، نه ک دیو. (ش. ف)

(۲) که ریم به گ کوی نیسماعیل به گ، له بهری سدراری شیخان بوو، به لام چونکه رۆشن بیر بوو، که ناموزگاریم کرد پشی خویشی تاشی و جلو به رگی رۆژناواییښی پوښی. (ش. ف)

زۆرىدى ھەژارەكان لە دەرویشەكان. لە پیاوھ نایینیيەكانیش ھى وا ھەن كە بووبن بە ھەژار و بوون بە پەلاس پۆش لەبەر خواپەرستى و گۆشەگىرى و خۆدوورخستەنەوھ لە خوشىيى ژيان. جا لەبەر ئەو، كە ھەژارەكان ژيان ھیتا، ئەبى لە پێش ھەموو شتىكا تەماشای پايدى نایینیيى خۆيان بکەن و لەو سنوورى كە ناين بۆى داناون نەچنە دەرەو.

لە پێش ئىسلامەتيدا ھەر كەسێ دەستى بەدايەتە خواپەرستى و گۆشەگىرى بەرگىكى خورىي زىرى لەبەر نەكرد. كە ئىسلامەت ييش داھات ئەم پرەوشتە لەناو گۆشەگىر و خواناسەكانياندا بوو بەباو، يەزىدیش بەو بۆنەيەو كە لە پەيرەوانى (شىخ عدى) ن كە خواھەنى پەرەوێكى دەرویشكارىي (تەسوف) بوو، ئەم باوھريان لەوھو وەرگرتوو. ئەم پرەوشتەيش زۆر كۆنە لە جىھاندا، لە ھەموو چەرختىكىشدا ھەبۆھ لە كوردستاندا! (*).

گفتوگۆكار

گۆنەندە ياخود گفتوگۆكار (قوال)، لە ناھەنگە نایینیيەكاندا گۆزانى نەلتى، ھەروھە لە كاتى كۆبوونەوھەكاندا لەسەر گۆزى پیاوھ گەرەكان، ياخود لە كاتى ناشتنى مردوواندا. لەگەڵ (سەجەق) ياخود (تاووس) ھەكانيشدا نەچى بەم لا و بەولادا. ھەوالى پیاوھ گەرەكانى يەزىدى و مێژووى ژيانيان لەدەم گفتوگۆكارەكانەوھ نەگاتە بەرگوتى يەزىدییەكان. ئەمانە شارەزان، زىرەك و زمان لووسن. ھەز بکەن «جى بەدیواردا ھەل نەگێن»! ئەزانن چۆن پارە لە گىرفانى يەزىدییەكان دەرېھیتن!... (سەردارەكانى شىخان) ئەمانەيان كەردووھ بەراسپىترراوى خۆيان لای يەزىدییە دوورەكان، پشت بەمانە ئەبەستن، ئەمانە بەدەمان (مزايدە) تاووسەكە لە سەردارى شىخان وەرئەگرن. ئىنجا دەست نەكەن بەكۆكردنەوھى پىستاك لە نەتەوھەكە، كە زۆر جارى وا ھەيە ئەبێتە ئەرک بەسەريانەوھ.

ئەم گفتوگۆكارانە لە بنەچەدا ەەرەبى^(١) لە شارى شامەوھ ھاتوون، لەگەڵ (شىخ عدى) دا. پیاوى بوون. ئەمانە بەبۆرە پیاو دانەنرتن. لە چىنى ناينى دانانرتن. كوردەكان پىيان نەلتن «تازى»^(٢). لە سەرەتادا برىتى بوون لە دوو خێزان، لە چىنى خۆيان نەبوايە ژنخاوىيان نەئەكرد. بەلام كە خەرىك بوون لەناوېچن، (بابەشىخ) پىارى دا كە بتوانن ژن لە چىنى دەرویش (مريد) ھەكان بھىتەن، ئەمانە لە كاتى كۆبوونەوھەكاندا ھەزمانيان ئەوھيە چلكاو و خۆل و گلىش فرى بەدن.

دەرویش

ھەر كەسێ لە بۆرە پىاوان بى و لە چىنى ناينى بەدەربى: يەزىدییەكان پىتى نەلتن دەرویش ياخود (مريد). ئەمانە زۆرتر لە كەنەفت كراوھەكانى ھىندستان ئەكەن كە پىيان نەلتن (كەنەفت كراو)، ناينى يەزىدى لە ھەموو چىنىكى كەمتر داناون، پتوھەندى گرانى خستۆتە پىيانەوھ. لە زۆر مافىش بەش براوى

(*) سۆفىگەرى لە ناينى مەسىحى و جوولەكە و ئىسلام و زۆر باوھەكانى تردا ھەيە.

(١) اليزيدية: صديق الدملوجي. (ش. ف)

(٢) تازى: ەەرەب. (ش. ف)

کردوون. پیاوه نایینییه‌کان به‌چاوی سووکه‌وه سه‌یریان نه‌کمن. ژن و ژنخوازیان له‌گه‌ل نا‌کمن. ملکه‌چی و که‌ساسییان پریوه به‌سه‌ریاندا. نه‌نه‌هیلن له‌باره‌ی نایینه‌که‌وه قسه‌ بکه‌ن، نه‌نه‌یش هیلن بی‌ری لئ بکه‌نه‌وه.^(۱) خستوویانه‌ته‌ میتشکیانه‌وه که‌ه‌تا دل‌ی نه‌وان له‌خوین خوش نه‌کمن به‌تیره‌ی (په‌زیدی) ناژمیرین به‌م په‌نگه‌ نه‌و کلۆلانه‌یان کرده‌وه به‌دارده‌ستی خوین، چون‌ خوین ناره‌زوو بکه‌ن وا به‌کاریان نه‌هین. تا‌چهند سالتیکیش له‌مه‌وبه‌ر نه‌و ده‌رویشانه‌ له‌م باره‌دا بوون، به‌لام نیستاکه‌ وا نه‌ماون. سه‌رکیشی نه‌کمن. دل‌ی شیخ و پیسه‌که‌ی خوین را‌نه‌گرن. ژنی‌ش به‌چینی خوین نه‌بێ ناده‌ن. به‌لام له‌وه به‌ولاوه‌ گوئی ناده‌نه‌ هیچ فه‌رماتیکی نایینی تریان. به‌م په‌نگه‌ چاوچونکی و چاو‌برسی‌تی شیخه‌کان بوونه‌ هو‌ی سه‌رکیشی ده‌رویشه‌کان. شیخ نه‌توانی به‌روبوومی ده‌رویشه‌که‌ی خو‌ی به‌روشی به‌شیختی‌کی تر. نیتر له‌وه به‌ولاوه‌ به‌روبوومی ده‌رویشه‌که‌ به‌رو وروی نه‌و که‌سه‌ نه‌بیتنه‌وه که‌ به‌روبوومی ده‌رویشه‌که‌ی کپ‌یوه. نه‌گه‌ر ده‌رویشه‌که‌ شیخه‌که‌ی مرد و که‌س‌یک نه‌بو له‌کوران‌ی نه‌و شیخه‌ یاخود له‌که‌سوکاری نه‌و که‌ بی‌کات به‌شیخی خو‌ی، تا‌یارمه‌تی‌ی بدات له‌دلخوش کردنی خوادا و له‌ته‌نگانه‌کان‌ی پزگاری بکات، په‌نا نه‌باته‌ به‌ر (سه‌رداری شیخان)، نه‌و‌یش شیختی‌کی بۆ نه‌دۆزیتنه‌وه و له‌باتی نه‌وه‌ شتیکی بۆ خو‌ی لئ نه‌پچری! جا‌هه‌ر کاتی‌یک رۆشن‌بیرانی په‌زیدی که‌وته‌ سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ نایینه‌که‌ی خوین بژار بکه‌ن و راست بکه‌نه‌وه؛ پتویسته‌ له‌پیش هه‌موو شتی‌کا باری کۆمه‌لایه‌تی نه‌مانه‌ راست بکه‌نه‌وه و بی‌خه‌نه‌وه جیتی خو‌ی. واتا وایان لئ بکه‌ن که‌ مافه‌کانیان وه‌ک مافه‌کانی چینه‌کانی تری لئ بێ.

کۆچه‌ک

کۆچه‌ک له‌بۆره‌ پیاوان نه‌ژمیرن^(*). بۆ به‌جی هینانی کاروباری (شیخ عدی) دانراوه. له‌ ژێر ده‌ستی (بابه‌شیخ) دا‌کارو و فه‌رمانی نایینی به‌جی نه‌هینن بابه‌شیخ که‌ په‌کیکی هه‌لبژارد بۆ فه‌رمانی کۆچه‌کایه‌تی و دا‌یه‌زراند. پش‌ت‌ت‌یک نه‌به‌سیته‌ پستی که‌ نه‌لقه‌یه‌کی مسی پتویه. هه‌رچی تیره‌که‌یشه‌ ناچاره‌ هه‌رچی کۆچه‌ک بیلن باوه‌ری پت بکات. چونکه‌ نه‌و به‌ده‌م (شیخ عدی) و (خوای گه‌وره‌) و پیاوچا‌کانه‌وه قسه‌ نه‌کات که‌ گوا‌یا خه‌وی بی‌نیوه‌ پتیا‌نه‌وه و قسه‌یان پیا‌ را‌سه‌پاردوه‌ بی‌کات. که‌ گرانییه‌ک دا‌که‌وئ، یاخود ده‌رد‌یک په‌یدا‌بین، بابه‌شیخ کۆچه‌که‌کان له‌جی‌گایه‌کدا کۆ نه‌کاته‌وه. پتیا‌ن نه‌لئ نو‌یژ بکه‌ن و به‌پارتنه‌وه له‌خوا. جاری وا هه‌یه‌ تا‌ سێ کات، جاری وایش هه‌یه‌ تا‌ به‌ره‌به‌یان به‌و جۆره‌ نه‌میتنه‌وه. سه‌ر نه‌نوس‌تین به‌زه‌وییه‌وه بۆ نه‌مه‌ی به‌هو‌ی گیانه‌وه بکه‌ن به‌خوای بالا و پازی نه‌و گرانی و ده‌رده‌یان پت بگوترن. ئینجا نه‌وان‌یش بابه‌شیخ له‌ نه‌ج‌ام تێ نه‌گه‌یتن. تا نه‌و‌یش به‌شی خو‌ی چاره‌ی نه‌و گرانی و ده‌رده‌ بکات. په‌کی‌کیش له‌کاری نه‌و کۆچه‌که‌نه‌وه‌یه‌ چاره‌ی نه‌و گرانی و ده‌رده‌ بکات. په‌کی‌کیش له‌کاری نه‌و کۆچه‌که‌نه‌وه‌یه‌ که‌ به‌هو‌ی گیانه‌وه‌ بزانن مردووه‌کان چیا‌ن به‌سه‌ردی.

(۱) نه‌م ره‌وش‌تی چیا‌یه‌تیه‌یان پتچه‌وانه‌ی نایینی زه‌رده‌شتیه‌. شو‌ته‌وا‌ری نایینی بورا‌هما‌یه‌. (ش. ف)
(*) له‌ نی‌زی‌ک هه‌له‌به‌جه‌وه‌ دی‌یه‌ک به‌نا‌وی (پاوه‌ کۆچه‌ک) وه‌ه‌یه‌، ده‌بێ نه‌م ناوه‌ له‌چیه‌وه‌ و هات‌بێ له‌م

گیانه‌کانیان بۆ کوێ نهچن. له خۆشی و ناخۆشی چییان تووش دێ. ئینجا نهجایمی نهوه به‌که‌سوکارییان نه‌لین. کۆچەک تا شتیەک نه‌قه‌ومێ و فه‌رمانی پێ نه‌درێ، ناتوانی نه‌م کاره له خۆیه‌وه یاخود له هه‌موو کاتی‌کا بکات. به‌لام جاری وا هه‌یه. کۆچەک کاروباری خراب له ده‌ستی نه‌وه‌شیته‌وه، ده‌ست نه‌داته‌وه فرۆش و چه‌واشه‌کردنی تیره‌که بۆ که‌لکی نا‌پوخته‌یی خۆی و که‌سانی تر. له‌مه‌یشه‌وه نا‌ژاوه په‌یدانه‌بێ، جووین و خوێن په‌یدا نه‌بن. له‌ سالی (١٩٢٠) دا (کۆچەک سلێمان) یک په‌یدا‌بوو؛ ده‌ستی دایه جادوو‌گه‌ری و چاو‌روا‌کردن و خۆی کرد به‌په‌نجه‌مه‌یه‌ریک. له‌ کار و کرده‌وه‌کانیه‌وه گه‌لیک سه‌رگه‌یژی په‌یدا‌بوو بۆ (باهه‌شیخ ئیسماعیل) و (سه‌رداری شێخان سه‌عید به‌گ) با‌هه‌شیخ به‌دا‌خی نه‌و کۆچه‌که‌وه سه‌ری نایه‌وه. کۆچه‌کیش له‌ هاوینی ١٩٢٣ دا کوژرا. نه‌ته‌وه‌یش به‌هۆی ده‌ست به‌رینی نه‌وه‌وه، گه‌لیک نه‌رک و ماندووتی و پا‌ره به‌خت کردنی تووش بوو!...

نه‌مه جارانی شتی وا رووی نه‌دا. به‌لام ئیستا که‌ وا نییه. یه‌زیدییه‌کان زۆریان چاویان کردۆته‌وه و نا‌هه‌تانی شتی وا سه‌ر به‌گرت!...

هه‌ندێ له‌ په‌وستی چاکیان

* نابێ یه‌زیدی سه‌یری ده‌موچاری ژنی‌ک بکات که‌ له‌سه‌ر نایینی یه‌زیدی نه‌بن. نابیت ده‌ست با‌زیی له‌گه‌ل ژنی‌کی‌ش بکات که‌ یه‌زیدی نه‌بێ و پتی ره‌وا نه‌بێ به‌لام ژن و مه‌تره‌بیان له‌سه‌ر به‌نجینه‌ی خۆشه‌ویستی دا‌نه‌مه‌زێ.

* نابێ تف له‌ نا‌وچه‌وانی هه‌یج مرۆفیک و هه‌یج گیانه‌به‌ری‌ک بکات.

* نابێ به‌جێته‌ به‌زم‌گاهه‌کانه‌وه؛ وه‌ک تیاترۆ و جی سه‌مای ناو شا‌ره‌کان.

* با‌وه‌ریان وا‌یه هه‌موو شتی‌ک له‌ سه‌ره‌تا‌دا پا‌که. هه‌ر دڵ پا‌ک بێ، هه‌موو شتی‌ک پا‌ک ده‌ر نه‌چێ.

* به‌رامبه‌ر هه‌ژار (فه‌قی‌ره‌)کان خه‌نجه‌ر هه‌ل‌نا‌کێشێ.

* تا کاره‌ساتی‌کی نا‌شکرای لێ نه‌بینێ که‌ نه‌نگ و نا‌په‌سه‌نده‌بێ. پیاو نابێ له‌ هه‌یج روویه‌که‌وه دڵ له‌ ژنه‌که‌ی خۆی پی‌س بکات.

* که‌ به‌و‌ک نه‌گوزینه‌وه مالی زاوا. به‌سه‌ر سه‌ری‌ه‌وه نا‌نی‌ک نه‌شکێن، تا هه‌ژار و به‌ش به‌راوی لا خۆشه‌ویست بێ.

* نابێ یه‌زیدی به‌رامبه‌ر ها‌وده‌مه‌که‌ی خۆی پێ را‌بکێشێ، نابێ تفیش بکاته سه‌ر زه‌وی. نابێ تف له‌ چ‌را و نا‌گه‌یش بکات.

* نه‌بێ یه‌زیدی خۆی له‌ جووت‌دان و زما‌نپه‌یسی به‌پاری‌زێ.

* دو‌ژمه‌نی‌شی بێ که‌وت‌بێته‌ به‌رده‌ستی؛ که‌مو‌رو‌وه گه‌له‌که‌ی سه‌ر گۆ‌زی شیخ عه‌دی پێ بوو، یه‌زیدییه‌که‌ وا‌زی لێ نه‌هێنێ.

* یه‌کیه‌تی و به‌رایه‌تی و هۆ‌گری و پێ‌زگرتن به‌نا‌شکرا له‌نا‌ویان‌دا دیا‌ره.

هه‌ندى له ده‌وستى خراپيان

* ناشى يەزىدىيەكى پۆرەپىا و ژن له خىزانە ئايىنبىيەكان بەيتى. هەروەها نابى ئەمانىش له وان ژن بەيتى.

* سەردارى شىخان هەر چۆنىك بى، هەرچى بكات، بام خراپىش بى نابى يەزىدى توانجى تى بگرتى و قسەى بى بلتى و دللى خراپ بكات. هەتا مێردەكە كەسيكى نىزىنەى ماى هېچ نافرەتتىك، له پاش مردنى ئەو هېچ كەله‌پوورىكى بەرناكەوى. هەروەها هېچ ژنىكىش له مێردەكە يەو كەله‌پوورى بۆ نامىننەوه. ژنىش خۆى وەك كەله‌پوور دېتە ژمارەوه.

* يەزىدىيەكان كراون بەچىن چىنەوه هېچ چىنىك ناتوانى بگۆزى بۆ چىنىكى تر. پشت بەپشت ئەو چىنايەتپىانە ئەپارتىزن.

* نابى يەزىدى بچىتە سەر پىشاو (ئاودەستخانە)، ياخود بچىتە ناو گەرم‌او (حمام) هەو. يان مزگەوت و خوتەنگاى ئىسلامەوه كە قورئانى تيا بخوتىن. نابى بەئاو ناو گەلى خۆى بشوات.

* نابى هېچ يەزىدىيەك كاھو و كەلەرم بخوات. نابى هەندىكىشيان گۆشتى كەلەشێر و كۆتر و ئاسك و كەروتشك و ماسى و فاسوليا و لۆپيا بخۆن!

* جاران له خىزانى (شىخەسەن) بەولاو كەس فېرى خوتەندەوارى نەئەبوو هېچ يەزىدىيەكىش ئايىنبەكەى خۆى لای بېگانە ئاشكرا نەئەكرد بەلام ئەمە سى سالى پترە دەرگاى خوتەندەوارى بۆ هەموو يەزىدىيەك كراوەتەوه. يەزىدىيەكانىش تا ئەندازەيك ئايىنبەكەى خۆيان لای كەسانى باش ئاشكرا نەكەن.

* نابى نافرەتى يەزىدى جلوبەرگى رەنگاوپرەنگ ياخود هى ناورىشم لەبەر بكات. ئەبى جلوبەرگيان له خامى سەبى بى. ئەبى لەچكىش بكات. كەچى نافرەتانى خىزانى (سەردارى شىخان) ئەتوانن هەموو جۆرە جلوبەرگىكى رەنگاوپرەنگ لەبەر بكەن تەنانت ناورىشمىش.

* نەتەوى يەزىدى مافى ئەوى نىيە (سەردارى شىخان) هەل بژىرى، ياخود ئەگەر خراپ بوو چەندوچوونى لەگەلدە بكات. يان لای بىات. دەرويش (مەرىد) كە زۆرىەى نەتەوى يەزىدى لەوانە بەزوبوومى بۆ شىخەكەيتى كە تا سەر پشاپشت هەروا ئەمىننەتەوه. شىخ ئەتوانى بەزوبوومەكەى بفرۆشى بەشىخىكى تر!...

* تىرەى يەزىدى لەلایەن چىنە ئايىنبىيەكانەوه ئەچەوسىنرتەتەوه كەچى له بەرامبەر ئەودا چىنە ئايىنبىيەكان خەمىكيان ناخۆن ژنىكى باشتريان بۆ پىتك بەيتى!...

سەرئۆلك له ئايینی یەزیدی

ئەبێ له پیتش هەموو شتیكا ئەوە بزانن کە ئایینی یەزیدی لە شتێکی نێستایدا کە هەیه ئایینیکی ناسمانی نییه. ئایینیکە لەلایەن کەسیکەوه دانراوه، ئەک خوا. وەک (صدیق الدملوجی) ئەلێ: بەم مەبەسەیش دانرا، کە هێزیکێ گەوره له کوردەواریی دروست بکات و بەهۆی ئەو هێزەوه فەرمانەرەوایی (ئەمەوی) زیندوو بکاتەوه. پایتەختەکە ی (باعزەرە) بێ و سنوورەکەیشی شاری (شام) بگرێتەوه. پەرەیش بستیێت بەهەموو لایەکدا تا ئەگاتەوه ئەو سنوورە ی کە (فەرمانەرەوایی ئەمەوی) هەبیسووه... هەرەوه وەک دەرملوجی ئەلێ: خێزانی (سەرداری شیخان) و (شیخەکان)، هەرچەندە نێمژکە خۆیان بە کورد دانەنێن و بەکوردایەتی خۆشیانەوه ئەنازن، بەلام کە لێیان بپرسیت، راستەو راست پیت ئەلێن: تێمە بەچەند پشتتیک ئەچینەوه سەر (شیخ عەبدی ئەمەوی) بێجگە ئەوه (یەزیدی کورێ معاویە ئەمەوی) کە دوویم جێنشین (خلیفە) ی (ئەمەوی) یەکان بووه، یەزیدیەکان وەک خۆیاک لە حدوت خۆاکە ی خۆیان ئەپەرسن. هەر بەهۆی ئەم (یەزید) پەرستەیشیانەوه یە کە بێگانه ناویان ناون (یەزیدی)^(۱) ئەگینا خۆیان لە راستیدا (داسنی) ن تێمەیش کە کوردەواریین هەر بەناوی (داسنی) یەوه بانگمان کردوون.

ئەم ئایینی (یەزیدی) یە، لە هەندێ پرۆوه، وەک هەر چوار ئایینە ناسمانیەکان وایە. ئایینی یەزیدی وەک ئایینەکانی (زەرەشتی) و (موسایی) و (عیسایی) و (مەحمەد)، دان بەوه دانەنێ کە خۆیاکێ تاک و پاک و گەوره و بەتوانا هەیه و، ئەم هەموو جیهان و ناسمان و مژۆت و گیانلەبەرانه و، گژوگیا و دارودەرختانە، ئەو دروستی کردوون. هەرەوه ها هەر حدوت فریشتەکەیش، لەگەڵ بەهەشت و دۆزەخ و چەندوچونکردنی رۆژی پاش مردن و، بابە نادەم و دایە حموا و ناردنی پیغەمبەران و لاقاوه جیهانییە گەورهکە و، پاداشدانەوه ی خوا، سزا دانیشی؛ وەک هەر چوار ئایینە ناسمانیەکان تیا پیتشان دراوه.

بەلام ئایینی یەزیدی ئەوهدا لەو ئایینە ناسمانییانە جوێ ئەبیتەوه کە سەرۆکی فریشتەکان (عزازیل)، لەپاش ئەوهی قەسە ی خۆی شکاند و کێنووشی ئەوازشی نەکیشتا بۆ (نادەم)، خوا لە بەهەشت دەری کرد و تا حدوت هەزار سال له دۆزەخدا نازاری دا. بەلام لەپاش ئەوهی (عزازیل)، پەشیمان بووه له کاری خۆی و هاوار و فەریادی کرد؛ خوالێی خوشبوو. سەرلەنوێ هێز و دەسەلات و پایەکە ی پیتشوی پێ بەخشییەوه. خۆی گەوره خۆی لە پەنایەکدا کرد بەگۆشەگیر و کاروبار هەلسووپاندنی هەموو جیهان و ناسمانەکانیشی بەو سپارد. کە هەتا نێستایش هەر له کاردا یە. بەواتایەکی تر ئەم (عزازیل) ه کە یەزیدیەکان خۆیان پیتی ئەلێن (تاووسی فریشتان) جێنشینی خۆیا و لەجیاتی ئەو و، بەفەرمانی ئەو کاروباری هەموو جیهان و ناسمانەکان هەل ئەسووپنێ. بەلێ یەزیدیەکان له (مصحفارهش) دا تاووسی

(۱) بەلێ نووسراوی الیزیدی (صدیق الدملوجی) وا ئەلێ بەلام بۆ زانیی راستیی ئەمە تەماشای دامێنەکانی پیتشو بکە. (ش. ف)

فریشتان وا پیشان نه‌دهن. که‌چی له نووسراوی (جیلوه) دا وه‌ک خواجه‌کی ته‌واو و سه‌ریه‌خۆ و خاوه‌ن هیز و توانا و ده‌سه‌لاتدار خۆی پیشان نه‌دات، نه‌ک وه‌ک (سه‌رۆکی فریشته) یه‌ک که خوا دروستی کردوه. هه‌روه‌ها له (جیلوه) دا، ددان نه‌نی به‌چهنه‌ خواجه‌کی تریشدا که هه‌ن^(۱) له یه‌زیدییه‌کانیش داوا نه‌کات که ناوی خۆی نه‌هین نه‌وه‌ک بی‌گانه‌کان وه‌ک (موسایی و مه‌سیحی و محمه‌دی) به‌دکارییان له‌گه‌ل بنۆتن؛ به‌لێ یه‌زیدییه‌کان (عزازیل)، یاخود (تاووسی فریشتان) وا نه‌ناسن که‌چی هه‌ر چوار نایینه ناسمانیه‌کان نه‌م (عزازیل) ه به‌سه‌رچاوه‌ی خرابی دانه‌نین و پیتی نه‌لین دێو یاخود (شیطان) که تا‌کو ئیستاکه‌یش له‌لایه‌ن خواوه‌ که‌نه‌فت کراوه و له‌ برانه‌وه‌ی جیهاندا خوا له‌ناوی نه‌بات.

به‌واتایه‌کی تر (تاووسی فریشتان) ی یه‌زیدییه‌کان که به‌هه‌ره خۆشه‌ویستی خۆی گه‌وره‌ی خۆیانی دانه‌نین، لای خاوه‌ن نایینه ناسمانیه‌کان له‌ په‌ستترین پایه‌دا دانراوه و وه‌ک دوژمنیکی خوا و دوژمنیکی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی خواناسان دانراوه.

هه‌رچی نایینه ناسمانیه‌کانه، هه‌ر خواجه‌ک نه‌ناسن که تاک و ته‌نیا و توانایه. هه‌رچی نایینی یه‌زیدییه‌ خواجه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه و هه‌وت فریشته که یاریده‌ی نه‌دهن، فریشته تاووسیش یه‌ک‌یکه له‌وان. هه‌م‌هوشیان هه‌ر خۆی دروستی کردون. به‌لام دێو یاخود (شیطان) نییه و نه‌ماوه (تاووسی فریشتان) به‌پیتی نووسراوی (مصحفاره‌ش) سه‌رۆکی فریشته‌کانه. به‌پیتی نووسراوی (جیلوه) خواجه‌کی گه‌وره و سه‌ره‌خۆیه و هه‌موو ناهه‌ریده‌ کراوتیکیش له‌ئیز چنگی نه‌و دایه^(۲) که‌چی ناوی فریشته‌یش هه‌ر به‌ته‌نیش ناوه‌که‌یه‌وه نووسراوه‌ته‌وه پیتی نه‌لێ: (تاووسی فریشتان) به‌لام له‌ نایینه ناسمانیه‌کاندا دێو (شیطان) ماوه و هه‌ر ته‌مینی تا برانه‌وه‌ی جیهان که نه‌وساکه خوا له‌ناوی نه‌بات. که‌واته نه‌و کرده‌وه و هیز و توانا و ده‌سه‌لاتانه‌ی که له‌ نووسراوی جیلوه‌دا دراوه‌ته پال (تاووسی فریشتان) که به‌خوایه‌کی گه‌وره‌ دانراوه هیچ له‌گه‌ل نه‌و کرده‌وه و هیز و توانایی و ده‌سه‌لاتانه‌ی که له‌ نووسراوی جیلوه‌دا دراوه‌ته پال (تاووسی فریشتان) که به‌خوایه‌کی گه‌وره‌ دانراوه هیچ له‌گه‌ل نه‌و کرده‌وه و هیز و توانایی و ده‌سه‌لاتانه‌ جیاوازی نییه که نایینه ناسمانیه‌کان داویانه‌ته پال خۆی گه‌وره و پاک و بێ هاوتا، دروستکردنی ناهه‌ریده‌کراوه‌کان نه‌بێ. نه‌وه‌نده هه‌یه له‌ نایینه ناسمانیه‌کاندا ته‌نیا یه‌ک خوا هه‌یه. به‌لام له‌ نایینی یه‌زیدیدا خواجه‌کی گه‌وره هه‌یه و هه‌وت فریشته‌که تاووسی فریشتان یه‌ک‌یکه له‌وان. شوته‌واری (نایینی زه‌رده‌ستی) له‌ نایینی یه‌زیدیدا دیاره: وه‌ک په‌رستی هه‌وت فریشته‌کان و، جه‌زنی (نه‌و‌رۆز) و جه‌زنی (مه‌هره‌گان) و، کراسی سییی بێ به‌رۆک له‌به‌رکردن. شوته‌واری (نایینی نیس‌لام) یش له‌ناو نایینی یه‌زیدیدا نه‌مه‌یه که (جه‌زنی مانگی رۆژوو) و (جه‌زنی کوشتی) یاخود (جه‌زنی قوریانی) و جه‌زنی (لیله‌ القدر) و (حه‌ج) کردنیان هه‌یه، بام له‌ شێوه‌یه‌کی تایبه‌تی کوردانه‌ی خۆشیا‌ندا بکرتن. وشه‌ی

-
- (۱) له‌ راستیدا نه‌و شه‌ش خواجه نه‌بێ هه‌وت خوابن. چونکه بریتین له‌ هه‌ر هه‌وت فریشته‌کان که خۆی هه‌ره گه‌وره دروستی کردوون. لێره‌دا (نووسراوی جیلوه) ده‌ستکاری کراوه. (ش. ف)
- (۲) له‌ راستیدا یه‌زیدییه‌کان هه‌ر خواجه‌کی تاک و ته‌نیا نه‌په‌رستن له‌ هه‌وت فریشته‌کانیش به‌ولاوه هیچی تریان نییه. (ش. ف)

(ملک)یش که ناویانه ته پیتش (تاووس)هوه و بووه ته (ملک تاووس)؛ دیسانه وه وشه یه کی نیسلامیهه. هه میسان ناوی شیخه کانیان ناوی نیسلامین.

شوتنه واری نایینی (بوراهمای)یش له نایینی یه زیدیدا نه وه یه که یه زیدیه کان کراون به چین چینه وه، هه رچینه یش پتوه ندی گران و توندی خوی گراوه ته یخ. به لام به چینی شیخ و پیره کان جزوه نازوجیان تک به خسراوه که به شیکه له هی خوا که پاشماوه ی یه زیدیه کانی تری کردوه به به نده بۆ نه وان!... نهم یاسایه نه مهنده به گران که وتوه ته سهر یه زیدیه کلژله کان (مه به سم به شی نه ته وه یه)؛ نه مهنده سهخت و سه مهنده یه یه زیدیه کانی له که لکی مرؤقایه تی خستوه!... نهم یاسایه نه مهنده دووره له دادیه روه ریه وه، منی خستوه ته سهر نهو باوه ری که نایینی یه زیدی ده سترکردی مرؤقه. نهک ده سترکردی خوا. چونکه زۆرداری وا و چه وساندنم وهی وا له کرده وهی خواوه دوورن، له خوا ناوه شتته وه!...

شوتنه واری (نایینی مانی)یش له نایینی یه زیدیدا نه وه یه که یه زیدیه کان خۆیان له جلویه رگی جوان و په نگاره رنگ له بهر کردن و، له خواره مهنی خۆش و پوخته خواردن نه پارێژن. ژیانیکه ده رویتشانه ی هه ناسه ساردانه نه ژین. خۆیان له خۆشیی ژیان بهش نه کهن. له چاویلکه یه کی په شهوه سهیری جیهان نه کهن. به لایانه وه وایه که جیهان پره له نازار و هاوار و سه ره گردانی. چند خۆشیشان له خۆشیی ژیان دوور به خه نه وه، نه مهنده باشه بۆ جیهانی پاش مردنیان که خوی هه ره گه وره یان لیتیان خۆش نه به و کامه رانییشان به نه به خشت.

نهم ژیهانییشان له گه ل ژیهانه ده رویتشکاری (الصوف)یه که ی (شیخ عدی)ی گه وره یان بۆ دامه زانده بن به ته واده تی گونجاوه. هه ره رنگه تف نه کردنییشان له دتو (شیطان) و پسوا نه کردنیشی، هه روه ها تف نه کردن و جنتو نه دانییشان به کهس و به هیچ گیانه بهر تک، له رووی کارتی کردنی پیره و ده رویتشکاری به بووی که پیتشینی هه ندیک له زاناکانیان وایه مام دتو یاخود (شیطان)، هه لئاگرئ پسوا بکری، هه ره له بهر نه وه ی که له هه موه کهس زۆتر رتزی له خوی گه وره گرته وه و به تاک و تنیایی ناسیوه، بۆیه که له خوی به ولاهه کرپوشی نه وازشی بۆ (نادهم) نه کیشاوه!...

شوتنه واری (نایینی سروشت په رستی)یش له نایینی یه زیدا نه وه یه، که یه زیدیه کان به پیتی مصحفاره ش خواجه کی هه ره گه وره یان هه یه و چند فرشته یاخود چند خواجه کی به جووک. ^(۱) رتزی له مانگ و پۆز و با و ناسمان و فه لک و نه ستیره ی گه لاوتی نه گرن و نه یانه رستق. (تاووس)یش که به پیتی نووسراوی جیلوه خواجه کی گه وره یانه به رتیه به له (دیاس) که خوی هه ره گه وره ی سروشت په رسته کان بووه. (زه رده شت) به خواکانی سروشت په رسته کانی گوتوه (ده نیقه). یاخود دتو. دتویش به زمانی (ناوتستا) واتای (به ریسکانه وه)یه (شیخ هه سن)ی دامه زینه ری نایینی یه زیدیش ناوی نووسراوه که ی (جیلوه)یه، که واتا که ی به ریسکانه وه یه... (زه رده شت)، نه وانه ی نهو دتوانه یان په رستوه، پیتی گوتون (ده نیقه یه سنه) واتا (دتو په رست)، یاخود (شیطان) په رست چونکه له خواجه کیان زۆتر ناسیوه، که

(۱) هه رچه ند وا ناوبراون به لام له راستیدا یه زیدیه کان هه ره حوت فرشته یان هه یه و خواجه کی گه وره. هه ره به تنیا خواش نه په رستق. (ش. ف)

نه ویش نه پیتته سه رچاوه یه کی خراپه کاری. نم وشه ی (ده نیکه یه سنه)؛ له پاش تیتپه راندنی هه زاران سالان به سه ریا؛ ورده ورده گوتراوه و بووه به (داسنی). جا نم داسنیپانه بوون، لام وایه، که تیککل به پدیره وه کانی (شیخ عدی) بوون و له سه رده می (شیخ حه سهن) دا به هه ردوولایان نم نایینه یان پتکه پتاوه که بیگانه ناوی ناون (یه زیدی). وشه یه زیدی نه له سه رده می شیخ عدی دا هه بوو، نه له پتش سه رده می نه ودا. نووسه رانی نیسه لام له سه ره تای سه ده ی هه شته می کتچیدا به سه ریا نندا سه پاندوه^(۱) نه گینا خویان ناوی کورده واریه که یان (داسنی) یه. شاخی (داسن) یش هه ر به ناوی نه وانه وه ناوراوه. جا نم داسنیپانه خویان به خواپه رست دانه نین، نه که به دترو (په رست)، به و واتایه ی که نیتسه پتپان نه لیتین. نووسراوانی (جیلوه) و (مصحفاره ش)، که له بهر ده ستماندان، له هه ندی پرووه و پتجه وانه ی یه کترین. منیش هه ر زوو گوتومه که نووسراوه راسته قینه کان ره نکه له ده ست چووبن و نه مابن، نه مانیش که نووسراونه ته وه، وه که خویان نه ماونه ته وه، دوور نییه ده ستکاریان زور تیا کرابن. چونکه وازه و رسته ی وایان تیا به له پیاریکی زانا و تیکه یشتووی وه که (شیخ حه سهن) ناوه شیتته وه که نووسیپیتی، رزگار تا ماوه ی حه وت سه د سال به رهنگاری نه ته وه ی یه زیدی کردوه. له کوشن و تالان و سه رگره دانی به ولاره، له هه مسوو شتیکی تر به ش به راو بوون نم نووسیپنه وه یه یش له ده می شتخه کانیانه وه وه رگیراوه. ره نکه بیگانه یش نووسیپنه ته وه، نه که خویان. نه خوینده واریش باو بووه له ناویاندا، له خیزانی شیخ حه سهن به ولاره، باو و بووه لایان، که کهس فیری خویندن و نووسین نه ی. یاخود به یتلی کهس له نایینی یه زیدی شاره زا به ی... له بهر نم هه مسوو هویانه له نووسراوه کانی (جیلوه) و (مصحفاره ش) ی نیستادا نم هه مسوو پتجه وانه یی و ناریک و پتکی و هه له یه نه پین^(۲) له که له نه مه یشدا پتویسته پتی لی پتین که نایینی یه زیدی نه که ره له سه ره تادا، گرنه و په سه ند نه بووی و، دروست و ره و نه بووی؛ نه نه یتوانی به م جوژه په ره بسیتن، نه نه یشی توانی نم حه وت سه د ساله و به رکه ی دوژمنایه تی موسته مان و جووله که و گاواره کان بگری، که هه رچی پیاری ده روون پاک و نازاد بیزی لی بکاته وه، به سه ر نم نه ته وه کلته یان داهیناوه!...

یه کیتی و خه بات و هژگری یه زیدیپه کان، خویاراستن و نایین پاراستنه که یان، له که له نارام و نازار هه لگرتنی ناخوشی ژیا نه که یان نازایه تی و دلسوژی و مه ردایه تی و سه ریلندی بۆ یه زیدیپه کان له میژوودا توهار کردوه!... هه ره وه ها شه رمه زاری و په شیمان بوونه وه یشی بۆ دوژمنه کانیان توهار کردوه!... هه ر نایینیک. ماوه یه کی زوری پت چوو، سالانی دوور و درتژی به سه را تیتپه یی؛ بیروباوه یی پرپه وچی تیککل نه ی. نه بجه ی خرای که وه ریش له نارادایه، له هه مسوو ده میتکا، یه کتیک نه ره خستین بۆ تازه کردنه وه ی بیروباوه و نایین، تا مرۆف له ده ست ژیا نی چه وت و ناپوخسته رزگار بکات. منیش هیوادرم به خوا که له زوویه کی زوودا له ناو به را یه زیدیپه کاغاندا، پیوانی زرنه و رۆشبنیری وایه پیدا

(۱) له نووسراوی (مصحفاره ش) دا، وشه ی (یه زدان) هه یه که باپیره که وه ی یه زیدیپه کانه. هه ندیک نه لیتن

وشه ی (یه زیدی) له وشه ی (یه زدان) وه وه رگیراوه. (ش. ف)

(۲) جا هه ر له بهر نه مه یشه که نووسه رانی بیگانه ده رباره ی نایینی یه زیدی وایه به هه له داجوون. (ش. ف)

بڼ، که به‌شینه‌یی و پټکوپټکی ژهنگ و ژازی چند ساله لم نایینه بکه‌نوه که ته‌پوتوژی جهنگ و دوژمنایه‌تی چند ساله‌ی لی بسر‌نوه. هر چه‌وتیه‌کی تیا پیدا بووه، به‌هژی ده‌سکاری پیاوانی نایینی خراب و بټگانه‌ی ناپاکه‌وه راستی بکه‌نوه. به‌زیه‌یه‌کیان به‌نه‌توه‌که‌ی خوځاندا بټتوه و له‌سر پټگایه‌کی راست و ره‌وان ناراسته‌ی بکه‌ن؛ که لم ژبانه تنگه ناخوشه‌یه‌وه بگوټزرتتوه بټ‌ژبانیکه‌ی پر کامه‌رانی و تندرستی و خوځنده‌واری و ده‌وله‌مه‌ندی و نازادی. ئیمه‌یش که برا کوردی نه‌و به‌زیدیه‌یه‌ن پټیسته هر یارمه‌تیه‌کیان پټیوست بټ‌ پټشکه‌شیان بکه‌ن. هر شهرمه‌زارییه‌کی می‌ژووشمان ه‌یه به‌رام‌به‌ر نه‌وان، به‌کرده‌وه‌ی کوردانه و مه‌ردانه‌ی گه‌وره گه‌وره بیسر‌پنه‌وه. به‌زیدیه‌کانیش کوردیکن وه‌ک ئیمه. بگره له ئیمه باشتر خوځان پاراستوه و له ئیمه‌یش زۆرتر به‌کوردایه‌تی خوځانه‌وه نه‌نازن. خوځان به‌سه‌رچاوه‌ی مرو‌فایه‌تی دانه‌نین. خوځان به‌سه‌رچاوه‌ی نایینه‌کان دانه‌نین. له‌ناو نایینه‌که‌یاند که به‌زمانی کوردی دانراوه ناوی زمانی کوردیش ه‌یه که خوا له‌گه‌ل کورده‌کاندا قسه‌ی پټ کردوه. ه‌روه‌ها ناوی (لالش) و (جودی) ه‌یه، که دوو به‌دهشت له کوردستاندا. بټجکه له‌وه ه‌ستی نیشتمان‌په‌روه‌ری وای لی کردوون که (هج کردن) له (مه‌که‌وه) بگوټزنه‌وه بټ (لالش). تا ه‌موو سالتیک هوگری و یه‌کیتیی به‌زیدیه‌کان تازه بټتوه و، به‌روبوومی به‌زیدیه‌کانیش نه‌چټته دهره‌وه، هر بټ خوځان بټینتتوه. بټجکه له‌مه پټز له ه‌ژار و داماو و لی قه‌وماو، پټز له خواناس زۆر نه‌گرن. ژن و می‌ردیشیان له‌سر بنجینه‌ی خوځه‌ویستی دوولایی دانه‌مه‌زوتن. نازاردانی که‌س په‌وا نایین؛ ته‌نانه‌ت تفکر‌دنیش له مرو‌ف و له‌گیانله‌به‌ر و له چرا و له ناگر و ناو؛ ه‌روه‌ها جنټو پټدانیان به‌گونه و به‌دکاری دانه‌نین. ه‌روه‌ها خه‌و به‌نازادیسه‌وه نه‌بین. سال و نیوټک له‌ناو به‌زیدیه‌کانی شټخاندا ژيام، له چاکی و دلپاکی و جوامیری و دۆستایه‌تی و مه‌ردایه‌تی به‌ولاوه هیچم لی نه‌دین که‌واته ه‌رچه‌ندی یارمه‌تی نه‌م برایانه‌مان بده‌ن، یارمه‌تی خو‌مان نه‌ده‌ن. ه‌رچه‌ندی نه‌م به‌زیدیه‌یه‌ن له کل‌ولی و سه‌رگه‌ردانی؛ له نه‌خوځنده‌واری و ه‌ژاری و نه‌خوځی و زۆرداری پزگار بکه‌ن، نه‌مه‌نده خو‌مان پټش نه‌خه‌ن. باووباپیرمان، داخه‌که‌م به‌هژی فه‌رمانه‌وایانی خراپه‌وه، ه‌روه‌ها به‌هژی ه‌ندئ پیاوانی نایینی خراپه‌وه، ده‌ماری ناشیتییان بزوتبوو و که‌وتبوونه کوشتاری نه‌م کل‌ولانه نه‌ویش به‌بیانوی پاراستنی نایینی ئیسلام، یاخود به‌بیانوی بلا‌کردنه‌وه‌ی نایینی ئیسلامه‌وه که له راستیدا نایینی ئیسلام له‌و کرده‌وانه‌مان بټز نه‌کاته‌وه!... به‌لام ئیمه که پ‌وله‌ی نه‌و باووباپیرانه‌ین و له چهرخی بیسته‌مدا نه‌ژین، پټیوسته ت‌وله‌ی نه‌و خراپایانه بټ به‌زیدیه‌کانی برامان بکه‌نوه، چند چاکه‌مان له‌ده‌ست دئ، چند یارمه‌تیمان له ده‌ست دئ؛ ده‌رباره‌یان بکه‌ن. چونکه به‌زیدیه‌کان مه‌ردن، مه‌ردیش ه‌له‌ته‌گری که ه‌موو یارمه‌تیه‌کی بدرئ، پ‌وشنیرانی خویشیان، که نه‌لټن بنجینه‌ی نایینه‌که‌مان، نایینی زه‌رده‌شتیه نه‌توانن سه‌رله‌نوئ نایینه‌که‌یان پاک بکه‌نوه له‌و بیروباوهره ناپه‌سه‌ندانه که به‌هژی تیکه‌ل‌بونیان به‌بټگانه و زۆرداری بټگانه‌وه تیکه‌لی بوون. نه‌توانن به‌یارمه‌تی برا زه‌رده‌شتیه‌کیانه‌وه دووباره بیخه‌نه‌وه سه‌ر نایینی پاکی زه‌رده‌شتی، که نه‌ویش نایینتیکه وه‌ک نایینی ئیسلام.

میژووی یه زلیدییه کان له شێخاند

له ژێر سێبهری فەرمانداریی هێزه داگیرکهرهکانی پۆژههلاتدا که پهیتا پهیتا هێرشیان نهبرده سهر کوردستان. وهک (مهعۆله ئیلخانیهکان) و (جهلایریسهکان) و (تهیموری لنگ) و (قهرهقویونلییهکان) و (ناق قۆزینلییهکان) و (سقهوییهکان) و (عوسمانیهکان)، نیشتمانکهمان کاوول و وێران بووبوو، نهتهوهکهمان شپنرزه و کهساس و بێچارهبووبوو، نه ئاسایش مابوو نه نارام، بارستایی رهوش و کردار و سهریرهزهی بهجاری هاتبووه خوارهوه. سهردهمێکی تاریک و نووتکه بوو. نه پێژ له خۆتندهواریی نهگیرا و نه له ماف و دادپهروهریی.

ههرچی بههێز بوویه و خاوهن کوتهک، چاری نهبریه کلاوی فەرمانداریی نهک بۆ کهلکی نهتهوه بۆ کهلکی تایبهتی نابوختهی خۆی، ههموو هێز و دهسهلات و زیرهکی خۆی بهکارنههینا. تا بگاته سهر تهختی فەرمانهروایی. نهتهوهی کوردیش که لهویهپی سهرگهردانی و پهڕیشانی دابوو. لهبهر دلپاکی و خوش باوهپی خۆی، داماوایی لهسهر پێشهویهکی دلسۆز و نیشتمان پهڕست، نههههه وهس بووبوو له گیانی خۆی ههر کهسێ بهانایه پێشهوه و خۆی وا پێشان بدایه که پرگاری نهکات له دهست نهو سهرگهردانییه، بێ نههمی لێکی بداتهوه و لێکۆلینهوهی تیا بکات؛ وهک ههموو دههمیکی خۆی، دههمدهست بهروای پێ نهکرد و دوای نهکوت و خۆشی له پێناروا بهخت نهکرد. کهچی له پاشهجاردا ههر بهو نهتجهامه ناخۆشه نهگهیهشت که ههزاران جاران لهوه پێش پێی گهیشتهبو! کوردستان تا سهدهی نۆههمی کۆچیش ههر لهو ناخۆشییهدا بوو! (خێزانی عهدهوی)یش که بهپێ قسهی نووسهرانی عهدهب^(۱) عهدهب بوون و نهچونهوه سهر (نههموییهکان)ی شام، تهنگهتاو بووبوون بهدهست کرداری (عهباسی)یهکان و (عهلهوی)یهکانی دۆزمنیانوه. بێ هیوا مابوونهوه له یارمهتی و پشتگرتنی نهتهوهی عهدهب، لهتاو کهساسی و بێ دهسهلاتی و سهرگهردانیی خۆیان، پهنايان برده بهر کوردهواریی و له (لالش)دا که نهکهوته پۆژئاوای شاخی (ههکاری)یهوه لهناو جههرگی کوردستاندا جێگیر بوون. (شیخ عدی) که سهروژی نهو خێزانه بوو، پیاویکی خواناس و زرنگ و زانا بوو، چو بهدلی کوردهکاندا. کوردهکان وهک ههموو دهه که دهستی یارمهتییان بۆ پیاوی بێچاره و ناواره و بهسهزمان درێژ کردووه نههمجارهیش نهه رهوشته بلندهیان بهرامبهر بهشیخ عدی نواند.

له راستیدا (شیخ عدی)یش ههلی نهگرت که نهو پتیهی لێ بگیرێ. چونکه له پتگیی ئایینی نیسلام و پتیهکهی خۆیهوه بهکهلکی نهو کوردانه نههات. زۆری پێ نهچوو، کوردهکان خوشیان وێست. لێی کۆبوونهوه. دوای قسهکانی کهوتن. ههموو یارمهتییهکیشیان دا، تا سالی (۵۵۵)ی کۆچی گیانی پاکی خۆی سپارد بهخوا.

(۱) تهماشای بابتهی (تۆبلیی شیخ عدی کورد بووبن) بکه، لهم نووسراوهدا بێجگه لهوه که نهو خێزانه لهناو کوردهواریدا تیاوونهتهوه، له بنچینهدا کورد بووبن یان عهدهب؛ ههر له (شیخ عدی دووهم)هوه تا کوئیستا ههر بهکورد ناویان دهکردووه. (سهرداری شێخان سهعید بهگ) نهیگوت نهگهر کوردی راستهقییه ههین ئێمهین!... (ش. ف)

به‌لام له نه‌وه‌ی بڕای (شیخ عدی)، یه‌کتیک په‌یدا بو ناوی (شیخ حه‌سه‌ن) بوو. که ته‌ماشای کرد هێز و ده‌سه‌لاتی هه‌یه و جینگای گه‌رم بووه که لکه‌له‌ی فه‌رمانداری که‌وته سه‌ریه‌وه، «ویستی گه‌وره‌یی (ئه‌مه‌ویه‌یه‌کان) بگێڕێته‌وه بۆ خۆی. هات ئهم (نایینی یه‌زیدی) یه‌ی دانا و کردی به‌دارده‌ستی خۆی بۆ گه‌یشته‌ن به‌م مه‌به‌سه. به‌لام پێش نه‌مه‌ی خۆی ته‌واو ئاماده‌ بکات، مه‌به‌سی خۆی ئاشکرا کرد. موس‌لمانه‌کانیش که ئهم نایینه‌یان به‌سه‌رگه‌ردانییه‌کی گه‌وره‌ دانه‌نا بۆ نایینی ئیسلام و موس‌لمانه‌کان؛ به‌ره‌نگارییان کرد. نه‌وه‌بوو (شیعه‌کانی موس‌ل) کاریان کرده سه‌ر (به‌درالدین لؤلؤی فه‌رمانداری موس‌ل) و (شیخ حه‌سه‌ن) گیرا و خنکێنرا و بزووته‌وه که‌یان له به‌نه‌ره‌تدا تێک دا... کوشتار و تالان و به‌رز له تیره‌ی یه‌زیدی ده‌ست پێ کرا... نه‌و ده‌مه‌ سالی (٦٤٤) ی کۆچی بوو. (شیخ شرف الدین محمد) له پاش شیخ حه‌سه‌نی باوکی چووه‌وه (لالش) که مه‌له‌به‌ندی بانگ‌کردنه نایینییه‌که‌یان بوو. پاشان نه‌وه‌ی به‌جێهێشت. چووه بن ده‌ستی (عزالدین کییاکوسی سه‌له‌جوقی) یه‌وه. به‌لام مه‌غزله‌کان له سالی (٦٥٥) ی کۆچیدا کوشتیان. (شیخ زین الدین یوسف) ی کورپشی چووه‌ شام، پێزی زۆر لێ گیرا. ته‌نانه‌ت فه‌رمانه‌وه‌ی پایه‌یه‌کی سه‌رداری گه‌وره‌ی دایه، به‌لام وازی لێ هێنا. چووه‌وه گوندی (بیته‌ فار) که مه‌له‌به‌ندی کۆنی خێزانه‌که‌یان بوو له ناوچه‌ی (به‌لبک) دا خونکارانه ئه‌ژیا. به‌لام ترسا و چووه (قاهیره). گوتیان بۆ ته‌ختی فه‌رمانداری ته‌ ئه‌کوشتن. گرتیان، له پاش سێ سال به‌ردرا. له سالی (٦٩٧) ی کۆچیدا مرد. به‌لام (عزالدین) ی کورپ کرا به‌سه‌رداری (ده‌هش)، پاشان به‌سه‌رداری (صفد). دوا‌ی وازی هێنا و چووه (مه‌ز). کورده‌کان هه‌موو ده‌م یارمه‌تییان نه‌دا. ده‌نگ به‌لاو بووه‌وه که بۆ ته‌ختی شاهی ته‌ ئه‌کوشتن. گرتیان. له به‌ندیخانه‌دا مایه‌وه تا مرد. به‌م ره‌نگه‌ ره‌نجی که ئهم خانه‌دانه بۆ سه‌ندنه‌وه‌ی ته‌ختی فه‌رمانداری دای به‌ها چوو. به‌لام بۆ به‌لاو کردنه‌وه‌ی نایینه‌که‌یان له ده‌ست نه‌که‌وتن. له شامدا به‌لاویان کرده‌وه هه‌روه‌ها له قاهیره‌یشدا. چهند که‌سه‌تکی تریشیان کۆچیان کرد بۆ خاکی (حه‌له‌ب). په‌ریان دا به‌نایینه‌که‌یان له‌ناو هۆزه کورده‌کاندا؛ که زۆر دلسۆزیان بۆ نه‌نوواندن. تا گه‌یشته (انطاکیه) یه‌کتیک له شێخه‌کانیان که ناوی (عزالدین یوسفی کوردی) بوو (میرنیشینی قه‌سیر) ی گرت به‌ست خۆی له برانه‌وه‌ی فه‌رمانداری (چه‌رکه‌س) ه‌کان و سه‌ره‌تای فه‌رمانداری (عوسمانی) یه‌کاندا بوو به‌ (سه‌رداری خاکی حه‌له‌ب). له سالی (٩٤٨) ی کۆچیدا مرد. ئهم (عزالدین) ه‌ له مالی (شیخ مه‌ند) ه‌ که له گه‌وره‌کانی خێزانی (عه‌ده‌وی) یه. نه‌وه‌که‌یان ئیستاکه‌یش له (شێخان) و (سنجار) دا ماون. به‌م ره‌نگه به‌ری خێزانی (عه‌ده‌وی) ساوه‌یه‌ک به‌ناخۆشیه‌وه ژیا. به‌لام په‌ریان به‌نایینه‌که‌ی خۆیان دا، له‌ناو کورده‌ستاندا. دووباره‌ ده‌رکه‌وته‌وه. نایینه‌که‌ له‌ناو شاخه‌کانی (جزیر) و (دیاره‌که‌ر) و (سه‌رد) و دۆلی (بۆتان) دا جێگیر بوو. له (حه‌له‌ب) یشه‌وه په‌ری سه‌ند تا گه‌یشته (وێران شه‌هر) و (ماردین) و (نهبیین) و گه‌یشته‌وه (جه‌زیر) و ئینجا (شێخان) که سه‌رچاوه‌که‌یه‌تی.^(١)

به‌م ره‌نگه گه‌وره‌ی ئهم ماله که سه‌رده‌مێک پێیان ته‌گوت (شیخ) و سه‌رده‌مێکیش پێیان ته‌گوت

(١) له کاتیکه که نووسه‌رانی ئیسلام ئه‌لین بنه‌ماله‌ی شیخ عدی عه‌ره‌بن و ئه‌مه‌ویین که‌چی ناوی (کوردی) به‌ناوی (شیخ محمه‌ده‌وه‌یه‌! ش. ف)

(سەردار) بوو بەخواوەن ھێز و دەسەلاتتیکى وەھا کە ھەر لە شاھتیک ئەچوو، لە ھەموو لایەکەوە یەزیدیيەکان دیاریی و دەرامەتى خۆیان بۆ ئەھیتا. بڵاوبوونەوی ئەم نایینە ھەتا نزیکەى سەد و پەنج سالتیک وەستابوو. بەلام لە پر، لە شێوەیەکی وا پان و فرەواندا بڵاوبوووە؛ کە پیاو ئەھیتتە سەر سەرمان، کۆچەرەکان، کە ھیتشتا نایینی نیسلا میان بەتەواوەتى تیا بڵاوبوووە، زوو ھۆگرى ئەم نایینە بوون. ھەر بەھۆى ئەوانیشەو و گورج بڵاوبوووە. ھۆزەکانى (دوئەلى) و (مەحمەد) کە نیشەجى خاکی (بۆتان) بوون و زۆر بەناوبانگن لە میژووی کوردەواریدا زۆر چوونە سەر ئەم نایینە. بەپێى نووسراوى (شەرەفنامە) کە دانەرەکەى (شەرەفخانى بیدلیسى) کوردە، ھۆزى (دوئەلى) کە بەناچارى کۆچیان کرد بۆ (نازەربایجان) لە (خۆى) و (سەگەن) دا بوون بەنیشەجى، لە سەر دەمی شاھەکانى (سەفەوى) دا بوون بەسەردارى گەلیک بەندەر و باژێر لە ناویدا. ھۆزى (مەحمودى) یش چەشنى ئەو گەشتە (نازەربایجان) و لەگەڵ سەرکردەکانى (شاھ نیسماعیلى سەفەوى) دا ڕێککەوت و گەلیک دۆ و مەلەبەندى پێ درا. لە سەر دەمی (عوسمانى) یەکانیشدا زۆر لەرودا بوون. بەم ڕەنگە بەھۆى ئەم دوو ھۆزە گەورە ھۆزەکانى تری نایینی یەزیدیيەکان تیا بڵاوبوووە، تا گەشتە ناو خاکی (ئێران) و (قەفقاس) ەوە. سەردار نیشینیەکی یەزیدی، لەم چەرخى نۆھەمى کۆچییەدا، بەناوى (قلب و بطنان) ەو بەگرنکی، لەسەر کەنارى ڕووبارى (بۆتان) دامەزرا، ئەم شوێنە گرنک بوو بەنەکیەکی گەورە لە ناو ڕاستى یەزیدیيەکانى ڕۆژھەلات و ڕۆژئاوا و باکور و باشورى کوردستاندا. ھەر لە سەرچاوەى ڕووبارى (بۆتان) ەو کەوتە ژێر چنگیەو تا ئەگاتە (دیاربەکر) و (جزیرە)، لەوتیشەو ھێز و دەسلەلاتى نایینە کە کشتا تا گەشتە شارى (زاخۆ) و (موسل).

لە خاکی (سۆزان) و (ھەولێر) یشدا. بەگورجى نایینی زەردەشتى بڵاوبوووە. ئەو دەمە ڕەنگە چەرخى دەھەمى کۆچى بووین. ھێز و دەسلەلاتیشى ئەمەندە پەردى سەند، یەکتیک لە سەردارانى یەزیدی لە یەک کاتدا سێ سەردارنشینى ئەبرد بەریتو.

لە پێشدا نیسلا مەکان و یەزیدیيەکان ڕێک بوون. بەلام کە یەزیدیيەکان ھێز و دەسلەلاتیان زۆر بوو لەگەڵ نیسلا مەکاندا تێک چوون. ھۆى ئەمەیش وەک دەرنەگەوتى ئەو بوو کە یەزیدیيەکان نیشتر لەو بەولەو ملیان نەئەدا بۆ سەردارە زەویدارە گەورەکانى کورد کە ئەیانویست بیا نچەوستنەو بۆ کەلکی ناڕەوای خۆیان و بیانکەن بەگژ دۆمەنەکانى دراوستیاندا. ئەم ناکوکییە بوو بەدوژمنایەتى و شەڕ و شۆڕ لەناو ھەردوولا. مەسلمانەکان بەو ھەو بەدناویان ئەکردن کە خوانەناس و ھەلگەراوێر لە نایینی نیسلا. ھەندێ لە مەلاکانیش ھەریارى کوشتنیان دەکردن لەگەڵ تالان کردن و ئاڤەت داگیرکردنیاندا. یەزیدیيەکانیش دوژمنایەتیی خۆیان بەرامبەر نیسلا مەکان ئاشکرا کرد. بەبۆنەى کوشتنى (شیخ ھەسەن) ی سەرۆکیانەو لەلایەن (بەردالین لۆلۆ) ەو. شەڕ و کوشتارێکی زۆر بەریابوو لە (شێخان) و (سەنجا) و (طەور عابدین) و (جزیرە) و (ماردین) و (دۆلى بۆتان) دا. سەرگەردانییەکی زۆریان ھیتا بەسەر یەزیدیيە کۆلەکاندا. تەنانت تا سێ جاریش گۆڕى (شیخ عەدى) ی بێ تاوان ھەلدار ەو و تێکۆمەکان درا و ئێسکەکانى سووتێرا!!!

بەراستى جێى دڵشکان و دڵسووتانە، کە پیاوانى نایینی کورد و مەسلمان و پیاوانى فەرمانداری

کورد بکه ونه وه یەک بۆ له ناو بردنی برا کورده کانی خۆیان که یه زیدیه کانی!... بێ گومان مێژوو چهندوچوون له گهڵ (مهلا جهلاله دین محهمه دی عزه دین یوسف) و کوردی نیران و سهردارای (جزیر)، (عزاله دین بهختی) و سهردارای (شهرانش) و، سهردار (توکلی کوردی) و، (سهردارای حصنکیفا) و، (شمس الدینی جهرده قلی) دا نهکات که نهو کوشتاره گه وره یه یان له یه زیدیه کانی شاخی (ههکاری) کرد و تالانیشیان کردن و گۆزی شتیخ عدیشیان تێک دا... که ی نایینی پاک ی نیسلام نه که تنه ی رهوا بینوووه که نه مانه کردوو یانه؟! جا نه م کاره ساته نه نگ و نا په سنده بوو که یه زیدیه کانی له نیسلامه کان و نیسلامه تی نه کرد به دوژمن!... نهوانیش که وتنه خۆیان و، به چندان تۆله ی خۆیان له نیسلامه کان سه نده وه!... دلایان له کۆمه لایه تی رهش بوو. جیهانیان له بهرچاو تاریک بوو!... ناوات و هاواری هه موو ده مێکیان بووه نه وه ی که له سهر نایینه که ی خۆیان شێرگیرترین و تۆله ی خۆشیان بستیخ.

به م په نگه له چه رخی تۆهم و ده هه می کۆچیدا هێز و ده سه لات یه زیدیه کان گه یشته نه وه پری. هه موو لایه ک لییان نه ترسان. له (سنجار) دا هه رچی نایین و پڕه وێک هه بوو له ناویان برد و نایینی یه زیدیان له جێ دانا. وه ک له وه پێش پێشخان دا گه لێک سهر دار نشینیان له گه لێک شوتانی کورده ستانی گه ورده دا دامه زرانده. به لām له مه به دو وه کاره ساتی گرنگ و سامناک روویان دا، یه زیدیه کان یان خسته نوشوستیه وه. له م چه رخی ده هه می کۆچیه دا چهند کوشترێک کرا له یه زیدیه کان له چهند جیه که دا که که وتیوونه (جزیر) و (بۆتان) و (دیاره کر) وه. نه مه سه ره تای نوشوستی یه زیدیه کان بوو به لām ناوچه ی (شیتخان) هێشتا هه ر له هێز و گۆزی خۆدا ما بووه وه و په ره ی نه سه ند. به شتیکی گه وره ی (خاکی بادینان) ی گرت وه. (سهردارای شیتخان) یش هه ردوو ده سه لات ی جیهانی و نایینی له چنگ خۆدا کۆکرد بووه وه. فه رمانه ی وایی (عوسمانی) هه یج ده سه لاتێکی به سه رباندا نه بوو. ته نانه ت له سالی (١٢٠٠) ی کۆچیدا سهردارای موسل (حاجی عبدالباقی پاشای جلیلی) به له شکرکی هه زار که سه ییه وه هورۆمی برده سه ر چل مالی یه زیدی له هۆزی (ده ناده ی). که چی (ته مر ناغای یه زیدی) له گه ل پێنج سوارد له په نایه کدا خۆی بۆ سه دان، له نا کاویکا که نه وان خه ریکی راو ورووت بوون په لاماری دان سهردارای مووسل و برا که ی و سه د سه ربازی لی کوشتن و نهو له شکره گه وره یه یشی شکانه د که له وه لی جه نگ و خواره مه نیشی لی داگیرکردن! سه یر نه ره یه، په وا خرا په کانی شاری مووسل یش پریان دایه نهو له شکره شکا وه ی موسلما نانه؛ لییان کوشتن و لییان ورووت کرد نه وه و تالانی دیهانه موسلما نه کانیشیان کرد و به ندیه کانیشیان له زیندانی مووسل به ردا!...

له سالی (١٢٠٥) ی کۆچیدا به یارمه تی و داو نانه وه ی نه م (ته مر ناغا) یه وه، سهردارای بادینان (نیه سماعیل پاشا) له پایته خته که ی خزیه وه؛ که (نامیده ی) بۆ ها ته خواره وه و له مالی (ته مر ناغا) دا سهردارای شیتخان (چۆلۆ به گ) و چهند خزمه تکی به فیتل کوشتن. (خه نجه ر به گ) ی له جتی نهو کرد به سه ردارای شیتخان. پاش سالتیک نه میشی لا برد و (حه سه ن به گ) کور ی چۆلۆ به گ) ی کرد به سه ردارای (شیتخان). جا نه م (حه سه ن به گ) ه په یاوکی فرو فیتل باز بوو، له سه ره ده می نه ودا نتوانی یه زیدیه کان و کورده کانی ناوچه ی (مزووری) تێک چوو. کورده کانی به ریه ست کرد که نه یه نه ناو ده شته وه، بۆ فرو شتی به ره مه که کانیان. له سه ر نه وه هۆزی (نه لکوشی) که نهو سا که زۆر به هێز بوو، هورۆمی برده سه ر

یەزیدیەکان لە گوندی (کاپارە)دا و سەد کەسیکی لێ کوشتن و گۆزی شتیخ (عدی)یشی لێ داگیرکردن و پتی بەست لە ھەموو کەسیک کە بێتە سەر ئەم گۆزە. لە پاش ھەشت مانگ یەزیدیەکان و موسڵمانە کوردەکان ناشتبوونەو و گۆزەکیان لێ سەندنەو.

لە سالی (١٢١٤)ی کۆچیدا فەرمانپەرھوایی عوسمانی کەوتە جوولە جوول. بەلەشکرێکی گەورە و چەند ھۆزێکی عەرەبەو ھوورۆمی بردە سەر یەزیدیەکان. سەرداری شتیخان (حەسەن بەگ) بەخۆی و خێزانەو ڕای کرد بۆ ناو شاخ. لەشکری موسڵمانەکان پانزە دێیەکیان تالان کرد؛ ئافرەت و منالەکانیان بردن بۆ فرۆشتن بەموسڵییەکان چل و پێنج کەسیشیان لێ کوشتن و سەرەکانیان ناردن بۆ (بەغداد)!

لە سالی (١٢٢٢)ی کۆچیدا سەرداری موسڵ (نوعمان پاشای جەلیلی) کوشتاری لە یەزیدیەکان کرد و سەرکێشییەکیانی دامرکاندەو! سەر ئەمەبە (سەرداری بەغدا)، لەژێرەو ھانەی (سەرداری شتیخان)ی ئەدا کە ئاژاوە بنیتەو لە خاکی (موسڵ)دا، بۆ ئەوێ (سەرداری موسڵ)ی پێ پیاو خراب ببێ! بەلام (سەرداری شتیخان) بەگوێی نەکرد. کە (عەبدی بەگ)ی بۆ دەستی دایە پیاوخرایی دەری کرد. کەچی (زویتر پاشا)ی سەرداری (ئامیدی) ئەو (عەبدی بەگ)ە دز و تالانکەرەیی بانگ کردە لای خۆی و پەنای دایە. ھەر بۆ ئەمەبە (سەرداری موسڵ) تەنگەتاو بکات!...

ئەبەم ڕەنگەیش بوو، کارگیریی ئەو سەردار و سەرکردە موسڵمانانە کە کەتنەکو خۆیان ئەیانکرد و کەچی ئەو یەزیدیە کلۆلەیان پێ پیاو خراب نەکرد و بەکوشت ئەدا! ھەر ئەمانەیش بوون کە خۆیان وا ئەنواند نایینی ئیسلام ئەپارێژن، بۆیکە کوشتار لە یەزیدیەکان نەکەن! کەچی لە راستیدا بۆ تالانی سامان و فراندنی کچان و ژنانی جوان ئەو شەرەپانەیان ھەڵ نەگیرساندا! لە ناوەرەستی چەرخی سیانزەھەمی کۆچیدا کارەساتی گەورە و سامناک بەسەر یەزیدیەکاندا ھات. (محەممەد رەشی پاشا) و (حافظ پاشا) کە لە کارەدەستانی (عوسمانی) بوون، کوشتاریکیان کرد لە یەزیدیەکانی ناوچەی (شنگار)، نزیکەی سێ بەشی ژمارە سەریان لێ کوشت. (محەممەد پاشای ڕەواندزی)یش کە سەرداری فەرمانپەرھوایی (سۆران) بوو کوشتاریکی یەجگار گەورە لە یەزیدیەکانی ناوچەی (شتیخان) کرد. لەم شەرەشدا دیسان دەستی پیاوانی نایینی خرابی تیا بوو. (مەلا یەحیا مزوری) لەسەر کوشتنی (عەلی ناغای بەلتە) کە سەرۆکی ئەلکوشییەکان بوو لەلایەن سەرداری شتیخان (عەلی بەگ)ەو بەنامەردیی کوژرا و بۆ تۆلەسەندنەوێ خۆتی نامۆزاکی خۆی پەنای بردە ھەر (سەرداری بەغدا) ئینجا ھەر (سەرداری ڕەواندز). ھانەی دان کە ھەلکوشتە سەر یەزیدیەکان. (مەلا محەممەد خەتیی ڕەواندزی)یش ھەریاری ھەرکرد بۆ کوشتنی یەزیدیەکان. (محەممەد پاشای گەورە) دڵ ڕەقانە لە سەد ھەزار یەزیدی لە ئافرەت و منال بەلاو ھەتیکرا کەسی لێ نەھێشتەو نەیانکوژێ. ئەمە بێجگە لە تالانکردن و بەدیگرتنی ئافرەت و منالانیان بۆ فرۆشتنیان لە باژێرەکانی خاکی سۆراندا. ئەم کەتنە گەورەیی کە (محەممەد پاشای ڕەواندزی) کردی ھەرامبەر بەیەزیدیەکان لە سالی (١٨٣٢)ی پاش زاییندا، ئازار و ئیشی لە دلی ھیچ کوردیکی دلسۆز ھەراچێ. ئەو کە ئەم جەنگە سامناکە بەناوی نایینی ئیسلامەو ھەو کرد، لە راستیدا ئەبۆ تۆلەسەندنەوێ خۆتی (عەلی ناغای ئەلکوشی) بوو، ئەبۆ پاراستنی نایینی ئیسلام بوو، (مەلا یەحیا مزوری) لە پاش ئەمەبە پەنای بردە ھەر (ئیسماعیل پاشا)ی سەرداری

(نامیدی) و نه‌میش دهستی نا به‌پروویه که به‌باشی نازانی کوشتار له یه‌زیدیه‌کان بکات، توانی ده‌می (محمد‌مهد پاشا ره‌واندزی) چه‌ور بکات که نه‌گه‌ر له‌م کاره‌دا سهرکه‌وت نه‌توانی خاکی بادینانیش له (نيسماعيل پاشا) داگیر بکات... جا په‌لاماره دل ره‌قانه‌کی (محمد‌مهد پاشا) بۆ سهر یه‌زیدیه‌کان هۆیه‌که‌ی چاوپرسیستی و گیانی داگیرکاری بوو، نه‌ک نیسلاهمتی و دادپه‌روه‌ری! پاش نه‌م که‌تنه هه‌لیکوتایه سهر (نامیدی) یش داگیری کرد به‌لام خواش که هه‌رگیز له زۆرداری بێ ده‌نگ نابێ نه‌یه‌شت زۆر به‌کامه‌رانیه‌وه به‌چینه‌وه، تۆله‌ی خوێنی نه‌م هه‌موو کورده بێ تاوانانه‌ی لێ کرد‌وه که له کوردی موسلمان و له کوردی یه‌زیدی بوون. تووشی جه‌نگ و هه‌ترش‌بردن و داوانانه‌وه و ناپاکیی تورکه‌کانی عوسمانی بوو، دیسانه‌وه به‌ته‌له‌که‌بازیه‌کی (مه‌لا محمد‌دی خه‌تی) وه‌ فریبوی خوارد و خۆی دا به‌ده‌ست له‌شکری تورکه‌وه، و، نه‌یرایه نه‌سته‌مۆل و گه‌رایه‌وه بۆ جیتی خۆی، به‌لام له‌ پێدا تورکه‌کان به‌نامه‌ردیی کوشتیان. به‌م ره‌نگه هه‌روه‌ک سهردارنشینییه‌کی له (نامیدی) دا سهره‌نگری کرد، سهردارنشینییه‌کی خۆشی سهره‌نگری کرا. (عه‌لی به‌گ) ی سهرداری یه‌زیدیه‌کانیش سزای نامه‌ردیی و ناپاکیی خۆی له خرا وه‌رگرت، خاوه‌ن تۆله‌کان له شاخه‌کاندا دۆزیانه‌وه به‌فه‌رمانی سهرداری مووسل (ئینچه‌ بایر قدار محمد‌مهد پاشا) کوژرا. یه‌زیدیه‌کانیش که نه‌م کاره‌ساته پر نازار و هاواره‌یان به‌سه‌ر هات، له‌ پروی زۆرداری و ناشیستی و له‌خۆبایی بوونی خۆیانه‌وه بوو. نه‌گینا نه‌وان که نه‌یانزانی موسلمانانه‌کان به‌عه‌ره‌ب و تورک و کوردیانه‌وه به‌سهردار و مه‌لایانه‌وه له شوێن سهریان نه‌گه‌رێن، چۆن به‌په‌روایان زانی به‌نامه‌ردیی سهره‌ک هۆزێکی موسلمان که میوانی خۆیان بوو، به‌و شێوه ناشیرینه بیکۆژن؟!.

دوای ماوه‌یه‌ک که چه‌ند جه‌نگاوه‌رتکیان له ده‌ست (محمد‌مهد پاشا) رزگاریان بووبوو گه‌رانه‌وه نیشتمان‌ه‌که‌ی خۆیان. تازه‌ به‌ییان به‌م راستییه‌ برده‌بوو که له سهره‌وه ده‌رمان‌خه‌ست. به‌لام له‌ پاش چی؟! له پاش نه‌وه‌ی که کۆستیان که‌وتبوو، پرستیان به‌رابوو، مالتیان کاول بووبوو، له ته‌وقه‌سه‌ری گه‌وره‌شیانه‌وه که‌وتبوونه خواره‌وه بۆ بنی نوشوستی. به‌پیتی نه‌و پتیره‌وییه‌ی که فه‌رمانه‌روایی (عوسمانی) له سهری نه‌رۆشت سهردار نوشینییه‌کانی کوردستان یه‌ک له‌ دوای یه‌ک له‌ناو بران. به‌لام له‌ دوای ماوه‌یه‌ک سهرده‌مێکی ئاسایش و ئارام و بیروباوه‌رتیکی دادپه‌روه‌ری و دیموکراتی هاته‌ ناوه‌وه. به‌فه‌رمانی (سولتان عه‌بدولعه‌ید) (عوسمانی) بوو که نه‌م باره‌ گۆژرا بوو جا له‌م سهرده‌مه‌دا یه‌زیدیه‌کان پشویه‌کیان دا. نه‌و (عه‌لی به‌گ) ی که کوشتیان کورتیکی هه‌بوو ناوی (حوسین به‌گ) بوو. (جاسم به‌گ) ی خزمی؛ سهردارنشینییه‌که‌ی لێ داگیر کرد. به‌لام نه‌میش که گه‌وره‌بوو، له (جاسم به‌گ) هه‌لگه‌رایه‌وه و کوشتی، (شیخ گوندورای پی‌اویشی که یارمه‌تیی دابوو له‌ کوشتنی (جاسم به‌گ) دا) له‌جیاتی نه‌وه‌ی چاکه‌ی بداته‌وه، کوشتی!... سهرداره‌کانی شێخان هه‌تیز و ده‌سه‌لاته‌که‌یان بۆ گه‌رایه‌وه. له سهرده‌می نه‌م (حوسین به‌گ) دا نازاره که‌وته ناو شێخانه‌وه، هه‌رچه‌نده که‌ چووبوه (نه‌سته‌مۆل)، خونکاری تورک (سلطان عبدالعزیز) پروی دابوو به‌و و خۆشه‌ویستی خۆی به‌رامه‌به‌ری پێشان دابوو، به‌لام که گه‌رایه‌وه شێخان گیرا و سێ سال خرایه‌ زندانه‌وه حوسین به‌گ پیر بووبوو. گرتنه‌که‌یشی درێژوی زۆر کێش‌ابوو. مه‌اله‌کانی له نه‌هاته‌نه ده‌ره‌وه‌ی له به‌ندیخانه وه‌رس بووبوون. کاتیکی

زانرا کوره گه وره که پیش (هادی بهگ) له گه ل (حوسین بهگ) ی برای دا پتیکه کوت و سهرداریتیی خوی
 ناشکرا کرد. سه نجه قه کان و شوینه نایینییه کانی گرتنه دست خوی. پاش نهوه دهستی کرد به باربوو
 کوگردنهوه. خیزانی سهرداریتیییه که نه میان پت ناخوش بوو. (عهبدی بهگ) ی مامی بۆ هاته مهیدان.
 ههروه ها (سلیمان بهگ) و (عهلی بهگ) که ههردووکیان کوپی (حوسین بهگ) بوون و برای خوی بوون
 لیتی راه پهرین. (هادی بهگ) و (حوسین بهگ) و چهند دهر و پتیه ندیکیان له گوندی (خه تاره) دا
 کوژان. شوینه نایینییه کان و سه نجه قه کانیا لئ سیترایهوه.

نهم کاره ساته ناخوشانه پیش نهوه مان بۆ دهر نه خه ن که نهم سهرداره یه زیدییه، له بهر گیانی زۆرداری
 خویان و خوه رستیی خویان، بهم هه موو سهرگهردانییهوه که به سهریاندان هاتووه ژیر نه بوون و هوشیان
 نه هاتو تهوه بهر خویان. تا له دهستیان هاتووه، خراپه یان کردووه، ته نانه ت له خیزانی خوشیان
 نه په رمووه تهوه! له راستیدا نهم دهره هه رهی یه زیدییه کانی برامان نییه. نهم دهره، دهردی هه موو
 کورده وارییه له بهر نهوه تا خوینده وارییه کی راسته قینه له ناوما نندا جت گیر نه بۆ و، خوا ناسیییه کی ته و
 له دلماندا پنج بهست نه بۆ، نیشتمان په روه ریی راسته قینه له ئیمه ناوه شیتوه و هه روا به سهرگهردانی و
 مالتیرانییهوه هه روا به کزیی و که ساسیییهوه نه میتیتتهوه!... نه مه تا دهردی هتو زایه تی و ناشیتی!
 سهرداریتیی (حوسین بهگ) چل سالتیکی خایاند. به سایه ی زرنگی و دوورینی و کاردروستی و
 کارامهیی خۆیهوه توانی نه ته وه که ی خوی کو پکاته وه و سهر له نو ئی بیانیه تیتته وه کا په وه.

دوای مردنی (حوسین بهگ)، کوپه که ی چوه سهر تهخت ناوی (میرزا بهگ) بوو. له سهرده می نه مدا
 (فهریق عومهر وه بی پاشا) ی تورکی (عوسمانی) سهرگهردانییه کی گه وری به سهر یه زیدییه کاندان هینا
 چ له شنگاردان چ له (شیتخان) دا کوشتاریکی زۆری لئ کردن. نه یوست به زۆر بیانکات به نیسلا م!...
 (میرزا بهگ) و (به دیع بهگ) ی برای به ناچار یی نیسلا م بوون!... بهلام نیسلا م تیه که یان له سئ هه فته
 زۆرتی نه خایاند! پاشگه زبو نه وه بۆ سهر نایینه که ی خویان! (میرزا بهگ) له سالی (۱۸۹۴) ی پا.
 ز. دا مرد (عهلی بهگ) ی برای چوه جیگای. حه قده سالی خشت به سهررداری مایه وه. بهلام سهرده میکی
 زۆر ناخوش بوو بۆ خوی و بۆ یه زیدییه کان. پر بوو له تنگانه و سهرگهردانی. پر بوو له نازار و هاوار.
 نه ته وه که دهستیان کورت بوو بوو. به ره میان که م بوو بوو. بئ ده سلات بوو بوون که چی فه رمانه وایی
 (عوسمانی) یش گه ریان پت نه کردن و تنگه تاویان نه کردن و پرسیاویان نه کردن. هه ر بۆ نه مه ی پوول و
 پاره یان له دهست بپچرن. بیتجگه له وه (فه رمانه وایی عوسمانی) پیتی لئ نابوونه که وش، نه یگوت نه بۆ
 سهر باز م به نه ئی. نه ته وه ی یه زیدیش نه مه ی بۆ ده ست نه نه دا به پتچه وانه ی نایینه که ی خوی دائه نا.
 سهررداری یه زیدیش وستی به به رتیلی گه وری گه وری سهر کرده تور که کان ده م کو ت بکات. بهلام بۆی نه چوه
 سهر. له سالی (۱۹۱۳) ی پا. ز. دا نهم سهرداره یه زیدییه ش کوژا. له و کاته دا له پتخه فدا بوو. (میان
 خاتوون) ی ژنیشی له پالیدا نوستبوو، (سه عید بهگ) ی کوپی هاته سهر تهخت که ته مه نی دوا نزه سال
 بوو. (میان خاتوون) چاود تیری نه کرد بهلام له ره وشتا به دلی یه زیدییه کان نه بوو. خووی دابووه به زمهره زم
 تیره ی یه زیدی چهند جاریک له (شنگار) و له (شیتخان) دا لیتی راست بوونه وه. ویستیان له تهخت
 بیهیننه خواره وه، بهلام نه بانه توانی. له سالی (۱۹۴۴) ی پا. ز. دا مرد. (ته حسین بهگ) ی کوپی هاته

سمر تخت. تهمدنی سیانزه سال بو. بهلام نهمیش لمژیر سهر پهرشتیی (میان خاتون) دا کاری نهمرد به پړوه. نیستاکه پش ماوه. لاوټکی نهم و نیان و له سهرخویه. چونکه لاوه هیوای چاکی زور لی نه کړی.

میژووی یه زیدیه کان له سنگاردا

سنگار یاخود (سنگار)، شاریکی گه وړه و زور کونی کورده. چ له ووی میژووه؛ چ له ووی سهختی جیگاوه، چ له ووی ناو و بای سازگار و چاونه دازی جوان و میترک و میترغوازه، چ له ووی پیت و بهرهمی زهویه که یوه. شاری سنگاریش و شاخی سنگاریش بایدخ و نرخ و گرنگیه کی ته وای هدی. گه لیک پیایو گه وړه له کزوی زرننگاری و زانست و ویتزه و جندگا تیا پیدا بوه. هه وړه ها گه لیک کاره ساتی خرتینیشی تیا پروداوه. گه لیک جار گه شیان کردوه و ناوه دانی و پیشکوتیان تیا ده رکه وتوه؛ گه لیک جاریش تووشی سرگهردانی و کاوولبوون هاتوون.

کاتی که (تیمووری لنگ) به خوی و له شکره بی شوماره که یوه هورومی هینایه سهر خاکه کانی نیسلام؛ خاکی کوردستانیش یه کتیک بو لهو خاکانه کی که له ژیر پتی له شکره زورداره خوتیرته کی نه ودا پلشایده. له گم نه ویشا کورده کان تا دوا هه ناسه یان بهر ننگاری له شکره کی (تیمووری لنگ) یان کرد و له زور شه پشدا سدریان پی دانه واند. نه وایش که بزیان نه نکرا بهر ننگاری بکن، له دهستی هه لاتن، تا بتوان له شوټنیکي سخت تر دا خویان پیارین و بهر ننگاری بکن. شاری سنگاریش که نه و ساکه (۳۵۰۰۰) مالی تیا بو، به سایه ی زورداریی و دلره قبی له شکره کی (تیمووری لنگ) هه و سهر و ژیر بو، کاول بو، که سی تیا نه ما...!

جا له کاتهدا که سالی (۶۹۷) ی کزچی بو، به پتی سهرگوروشته ی دهمی نهم و نه و. چوارسه د ختیرانیک له یه زیدیه کانی (شیخان) په نایان برده بهر شاخی سنگار. له (جزیر) و (دیاریه کر) و (بیدلیس) و دهشتی (دهجله) و جتگیانی تریشه و گه لیک له یه زیدیه کانیان دواکهوت. تا هه موویان لهو شاخه سهخته پوخته و رهنگینه دا جی گیربوون. بهم رهنکه بازی سنگار له پر گزوا و زوریشی نه خایاند بز نهمی که نیشته نییه کانی شاخی سنگار به گاور و موسلمان ه کانیان هه، به زوری و به خواهیش بچه سهر نایینی یه زیدی. فرمانه وایی (عوسمانی) یش هه به ناو گه وړی نهم شاخه بو. هیچ ناگای له خوی نه بو. که وریای نهم کارساته گرنگه بی، پرو نه دا. تا وریا بوه و نه مان کاری خویان ته واکرده بو. یه زیدیه کان هه که سټکیان له شاخه که دا نه دی نه یان کرد به یه زیدی. هه چی نه بویه به یه زیدی دهریان نه پراند. بهلام به مدیش وازیان نه هینا. په لیان هاوټشت بز موسلمان ه کانی دراوستی خویان. تهنگه تاویان کردن و کوشتاریان لی کردن تا به سهر زوره یاندا زال بوون. زور لهم هوزانه عه رب نژاد بوون. کاریان تی کردن و بوون به یه زیدی. هه چی نه یشی توانی بهرگه یان بگری، یاخود بی به یه زیدی رهوی کرد له دهستیان. تا یک دو وژر پتگایش به بی دور له شاخی سنگار دهسه لاتیان وه شاند. دیتیان ویران کرد. دانیشته و کانیان ته فروتونا کرد. هیرش بردن و په لاماردانیان گه یشته (دهجله) و (خابور). کاروانه کانیان پروت نه کرده و ناسایشان تیک نه دا.

نهمه‌یش بۆ هۆزه موسلمانه‌كان ده‌ستی نه‌ه‌دا، ئارامیان له‌وه به‌ولاوه نه‌گرت. سه‌رده‌اره كورد هه‌ه‌یه‌زكانی نه‌یان‌توانی له‌م كار هه‌ بێ ده‌نگ ب‌ه‌ینه‌وه، به‌له‌شكری گه‌وره گه‌وره هه‌روژمیان برده سه‌ریان. كوشتاریکی زۆریان لێ كردن.

یه‌كێك له‌ سه‌رده‌اره كوردانه (عه‌لی سه‌یدی به‌گ) بوو كه له‌ خاکی (بۆتان) هه‌هات‌بووه سه‌ریان. نه‌وساكه سالی (٩٩٣) ی كۆچی بوو. شەش كه‌سی لێ كوشتن، ژماره‌یه‌کی زۆریشی له‌ ئافره‌ت و كوڕان لێ به‌دیل گرتن و بردنی بۆ فرۆشتن نه‌م كرده‌وه نه‌نگه به‌با‌هۆی پریارسانی مه‌لاكانه‌وه بوو. نه‌گینا له‌ هۆزایه‌تیدا ئافره‌ت و كوڕ بردن و فرۆشتن له‌ كورده‌واری ناوه‌شیتته‌وه. یه‌زیدییه‌كان هه‌رگیز له‌ تۆله‌سه‌ندنه‌وی خۆیان وازیان له‌ موسلمانه‌كان نه‌ه‌ه‌ین له‌ پ‌رووی نه‌م ئافره‌ت بردن و فرۆشته‌وه بوو، كه بریتیک بوو ناسۆزی له‌ دل‌یان هه‌رگیز ده‌رنه‌ه‌جوو. كه‌چی له‌ هه‌موو میژووی یه‌زیدیدا شتی وا پ‌رووی نه‌داوه كه د‌ر‌نده‌یه‌یه‌کی وا ب‌كه‌ن ده‌ریاره‌ی ئافره‌تانی موسلمانه‌كان!.

له سالی (١٠٤٨) ی كۆچیدا (مه‌لیك نه‌حمه‌د پاشا) ی توركی (عوسمانی) یش ه‌ت‌رشێ برده سه‌ریان. له (دیاره‌كه‌ر) هه‌هات سیانه‌ هه‌زار كه‌سی له‌ یه‌زیدییه‌كان كوشت. دوانزه هه‌زار ئافره‌ت و كوڕی‌شی لێ گرتن به‌دیل و بردنی بۆ فرۆشتن. دیاره نه‌مه‌یش له‌ زاوی (سولتان مرادی چواره‌م) و نه‌وه‌ی (جه‌نگیز خان) و (هۆلكۆ) هه‌ دوور نه‌بوو كه‌شتی وا د‌ر‌ندانه و نه‌نگ و نا‌په‌سه‌ندی لێ به‌ه‌شیتته‌وه.

له سالی (١١١٩) ی كۆچیدا! سه‌ركرده كورده‌كانی ره‌واندز به‌كۆمه‌ڵێکی گه‌وره‌وه له‌ هۆزه‌كانی خۆیان و زی‌بار ه‌ت‌رشیان برده سه‌ر یه‌زیدییه‌كانی (شنگار)، كوشتاریان كرد و د‌ه‌ه‌ت‌یان سووتاند و به‌خۆیان و سامانی تالانه‌شوه گه‌رانه‌وه! نه‌مه‌یش دیسانه‌وه له‌ هاندانی پیاوانی ئایینه‌وه پ‌رووی دا. نه‌گینا نه‌م كوردانه‌ی ره‌واندز چ په‌یوه‌ندییه‌کیان هه‌بوو به‌م یه‌زیدییه‌كلۆلانه‌وه!.

له سالی (١١٢٧) ی كۆچیدا. (حه‌سه‌ن پاشا) ی سه‌ركرده‌ی (به‌غدا) ه‌ت‌رشێ برده سه‌ریان. كوشتاریکی زۆری لێ كردن، تالانیکی زۆری لێ بردن ژماره‌یه‌کی زۆری‌شی له‌ ئافره‌ت و مندالانیان گرت به‌دیل و بردنی بۆ فرۆشتن. ته‌نانه‌ت له‌شك‌ره‌كه‌ی (حه‌سه‌ن پاشا) داوێن پیسیشیان كرد له‌گه‌ڵ ئافره‌ته دیله‌كاندا!... سه‌یر نه‌وه‌یه نووسه‌ران و بوژانی موس‌ل و به‌غداد به‌م سه‌ركه‌وته نه‌نگ و نا‌په‌سه‌نده‌یان‌ه‌دا هه‌ل نه‌دا. ئافه‌رینیان له‌گه‌ڵ هه‌ندێ پیاوانی ئایینییدا له (حه‌سه‌ن پاشا) نه‌كرد!...

جار نه‌گه‌ر نه‌مه ده‌روونی موسلمانه‌كان ب‌ه‌ و ره‌وای شتی وا نه‌نگ و نا‌په‌سه‌ند بدات، ئیتر گله‌یی له‌ یه‌زیدییه‌كان بۆ چ ب‌ك‌ری كه خۆیان به‌دیو په‌رستیان دانه‌نن؟!.

ژی‌ری و تیگه‌شتوویی فه‌رامانه‌وایی (عوسمانی) یش به‌م ره‌نگه بوو، له پاش نه‌م هه‌موو كه‌تن و كوشتاره گه‌وره‌یه، له‌جیاتی چاره‌كردنی گیروگرفته‌كه و راست كردنه‌وه‌ی بارێ زرن‌گكاری و ئابووری و كۆمه‌لایه‌تییه نه‌ته‌وه‌ی یه‌زیدی، له‌ جیاتی هه‌موو چا‌كه و فه‌رێك كه ده‌ریاره‌یان ب‌كات كاروباری خاکی شنگاری دا به‌ده‌ست سه‌ره‌ك هۆزێکی عه‌ره‌بی (طی)، كه خۆی له هه‌موو كه‌س پ‌تر پ‌تیوستی به‌خۆ پاراستن بوو؟! نا نه‌مه‌یش بوو كورده‌وی (خاقان البرین و البه‌رین).

له سالی (١١٦٧) ی كۆچیدا، سه‌رده‌اری به‌غدا (سلیمان پاشا) هه‌روژمی ه‌ت‌نا به‌سه‌ر یه‌زیدییه‌كان

یەزیدیەکان که لەسەر بەلئینی ئەو خۆیان دا بە دەستەو نامەردانە دەستی لێ کردنەو. هەزار پیاوی لێ کوشتن و ئافرەتە جوانەکانیشی برد بۆ فرۆشتن. (خاقان البرین و البحرین) ییش ئەم کردەو یە (سلیمان پاشا) ی ئەمەندە پێ جوان بوو کە ولتکی ناوازی بە یاریی بۆ نارد!... یەزیدیەکان لە گۆرانسیە نەتەوکانیاندا ئیستەیش ئەم مەرگەساتە نەنگ و ئاڕەوایە تورکەکانی (عوسمانی) نەگێڕنەو... سەرداری مووسڵ (ئەمین پاشای جەلیلی) ییش لەم هەڵمەتەدا یارمەتی تورکەکانی دا!...

هەرۆهە لە سالی (١١٨١) ی کۆچیدا، لەلایەن (سلیمان پاشا) ی سەرداری مووسڵەو هێرش بۆرایە سەریان. لە پاش کوشتن و تالان و بەدیگرتنی یەزیدیەکان گەرانەو.

لە سالی (١١٨٧) ی کۆچیدا، سەرداری مووسڵ (سلیمان پاشا) هەلیکو تایەو سەریان، مەرەکانی تالان کردن، سێ کەسی لێ گرتن سێ کوڕیشی لێ داگیر کردن.

لە سالی (١١٩٣) ی کۆچیدا (محەمەد پاشا) ی سەرکردهی لەشکری مووسڵ هەلیکو تایە سەریان، شیناییەکانی خواردن و پێنج کەسی لێ گرتن و گەڕایەو لای سلیمان پاشای جەلیلی بۆرای ئەمانە چەند نمونەیکە ئەو هەڵمەتە بون کە بۆرە سەر یەزیدیەکان. لە سالی (١٢٠٦) و (١٢٠٧) و (١٢٠٨) و (١٢٠٩) و (١٢١٥) و (١٢١٧) و (١٢١٨) و (١٢٢٤) و (١٢٥١) و (١٢٥٢) و (١٢٥٤) و (١٢٦٠) و (١٢٦٣) ی کۆچیشدا لە (بەغدا) یان لە (مووسڵ) هەو یان لە شوێنانی ترهه هەڵمەت ئەبرایە سەر یەزیدیەکان و ئەوپەری دڕندەییان لەگەڵدا ئەنویترا. لەم شەڕی دوایییەیاندا (طیار پاشا) ی تورک بەهۆی و هەزار سەربازەکیەو هەلیکو تایە سەر یەزیدیەکانی شەنگار. بەلام کە زانیی هەزار یەزیدیەکان لە دەربندی (پیرنی) دا دووسە سەربازی لێ کوشتن؛ لە ترسی شکان و ئاڕوچوون، دادی برده بە یەزیدیەکان، کە دالای بەدن و شەر بۆستین تا سەربازەکانی ئەنویتن و ئەگەر پێتەو (مووسڵ). ئەوانیش پێیان دا. ئیتر تا پەنج سالی تر شەر هەڵنەگیرسایەو بەم پەنگە لەگەڵ ئەم هەموو کارساتە سامناک و گرنگانەدا کە بەسەریاندا هات، یەزیدیەکان کۆلیان نەدا، و، وریان بەرنەدا. بەلام فەرمانڕوایی (عوسمانی) کۆلی دا و هۆشی هاتەو سەرخۆی. ئیتر ئەویست بەشیوەکی زڕنگانە و دادپەرورانە لەگەڵ یەزیدیەکاندا بجووتیتەو! لەمەدا دەستی ئینگلیزەکانی تیا هەبوو ئەوان بەزەییان بەیەزیدیەکاندا ئەهاتەو. لای (سولتانی عوسمانی) تکیان بۆ ئەکردن کە ئیتر کردەوی ئاڕەو و نامەردانەیان لەگەڵ نەکری! ئەو دەمە سەردهمی (سولتان عەبدولحەمید) بوو کە ئەویست لەگەڵ خاوەن دەسلالت و هێزارە سەركێشەکاندا هۆش بەکار بەیتن، نەک هیتا... بەم پەنگە یەزیدیەکان کەوتە سەرەوت و ئارامەو؛ کەوتە ئاسایشەو ئەمە لەلایەن فەرمانڕواییەو. بەلام لە تۆڵەسەندنی خۆیان وازیان ئەهیتنا. بەلام لەو هۆزە موسلمانانە، کە هەرچەندە لەگەڵیاندا سوتند خوار بوون کە دەست لەیەکتری نەوشتین، کەچی هەرچەند فەرمانڕوایی هەلی ئەوکوتایە سەریان ئەوان گفتوگۆ و بەلئینی خۆیان ئەشکاند، یارمەتی فەرمانڕوایییان ئەدا بۆ شەڕکردنی یەزیدیەکان. شەر و شوڕەکانی ئەم هۆزانە لەگەڵ یەزیدیەکاندا؛ دڕندەییان زۆر تیا ئەنویترا. بەلام هیچ لایەکیان دەستیان بۆ ئافرەت نەهبرد وەک سەرکرده و سەردارەکانی فەرمانڕوایی یاخود سەردارنشینە کوردەکان. یەزیدیەکان

له تۆله سەندەنەودا، یەجگار دل ڕەقیسیان نەنواند. جاری وا هەبوو درێندەیییەکی لە ئەندازە بەدەریان نەنواند بەرامبەر دوژمنەکانیان. ئەم ڕەوشتەیان، ترس و لەرزێکی زۆری خەستبوو دلی هۆزە ئیسلامییەکانی دراوسێیانەو. فەرمانبەرانی فەرمانڕەوایی عوسمانی لە ترساندا، هەزار کارەساتی سەرکێشی و ئاژاوە لە یەزیدیەکانەو ڕووی بەدایە خۆیان تێ نەئەگەیاندا. بەراستی ئەو ناوچەیە تەواو ناخۆش بوو. گۆزەرانیش تەواو تیا سەخت بوو. ئەوانیش ئۆتالی بەئەستۆی فەرمانڕەوایی عوسمانی بوو. چونکە فەرمانبەرەکانی زۆبەیان دز و درۆزن و زۆردار بوون. بۆکەلکی گشتی تێ نەکوژان. بۆکەلکی ناڕوختەیی خۆیان تێ نەکوژان. ئەم هەرا و کوشتارانەیش کە پەیدا نەبوون هەمووی لە ڕووی بەدکاریی ئەو فەرمانبەرەنەو بوو.

پێش ئەمەیی عێراق لە دەست فەرمانڕەوایی (عوسمانی) دەڕیجێت لە ۱۰/۹/۱۹۱۸ دا هێرشێکی تری بردووە سەر یەزیدیەکان. هەرچی کاری خراب بوو دەرباری یەزیدیەکان کردیان. بەلام کاتێک زانرا لە ۱۳/۱۱/۱۹۱۸ دا فەرمانڕەوایی (عوسمانی)، کۆچی کرد بۆ گۆزی تا سەری خۆی. چونکە شاری (موسول) کەوتە دەست ئینگلیزەکان، کە نەک هەر عێراقیان لە چنگ دەرهێنا هەموو خاکە ئیسلامییەکانی تێرشیان لە دەست دەهێنا. بەلێ یاسای خوایی کاری خۆی کرد. هەر فەرمانڕەواییەکی ناپاک بێ لەگەڵ نەتەویدا، کەمترەرخەم بێ لەگەڵ گەلدا، توانای پاراستنی دادپەروەری نەمێنێت لە خاکەکی خۆیدا، سروشت ماوەی نادا بچینیتهو، پەتۆ نابات، زوو ئەتۆیت!... ئیتر لێرە بەدواوە لە چاو جارانیاندا، یەزیدیەکان یەجگار ماندوویان حەسایەو. هەرچەندە ناو بەناو شەر و ئاژاوە لە شەنگاردا ڕووی نەداوە، بەلام هیچ جارتیک نە لە سەردەمی ئینگلیزەکاندا نە لە سەردەمی فەرمانڕەوایی عێراقدا ئەو جۆرە کەتن و تاوانانەیی پێشسوو ڕوویان نەئەداوە. لە سەڵەکانی (۱۹۵۰ - ۱۹۵۸) دا فەرمانڕەوایی عێراق بەتەواوەتی خەمی پێشکەوتنی یەزیدیەکانی ئەخوارد چ لە (شیخان) دا، چ لە (شەنگار) دا. یەزیدیەکانیش بەرامبەر بەو ڕەوشتە نەرم و شیرینەیی فەرمانڕەواییە، زۆرتر ئەسازان لەگەڵ فەرمانڕەواییدا زۆرتریش چاک نەبوون لەگەڵ دراوسێکانیاندا. کاشکی ئەم بارە تا سەر هەر لە پێشکەوتندا بۆیە!

دواوژنی ئایینی یەزیدی

کەس بەتەواوەتی ئەو نازانی کە نووسراوەکانی (جیلو) و (مصحفارهش) لە بنچینەدا چ ناوهرۆکتیکی ناوازه و نایابیان هەبوو. کە بەو ڕەنگە لە ماوەیەکی کەمدا ژمارە سەری پەڕیوەکانی ئایینی یەزیدی گەشتووەتە نزیکەی ملیۆنێک. لەگەڵ ئەم هەموو کوشتار و تالان و ڕیسواکردنەیدا کە بەسەر یەزیدیەکاندا هاتوو لە ماوەی ئەم حەوت سەد سالەدا. کەچی هێشتا ئایینەکی خۆیان بەرنەداوە و تا یەتەر لە جاران خوشیان ئەوێ و نازیشی ئەکێشن و لە پێناویشیا خۆیان بەخت ئەکەن!... ژمارە سەری یەزیدیەکانی ئێمەرۆ هەر بەسەد هەزار کەس دانهێرێ کە لە هەموو لایەکی کوردستاندا بڵاوبوونەتەو. بەراستی جیتی داخە کە ئەم نەتەو کۆلە حەوت سەد سالی خشت بێ، خۆشیی ژبانی بەخۆیەو نەدی، هەموو هاوڕەگەز و هاوئێشتانێکی خۆشی لەم ماوە درێژەدا دوژمنی بوو. لە شەر

و کوشتار و تالان و برقیشتا نه‌بی، له هیچ شتیکی تردا هونه‌ری نه‌نواندبی...

پی‌او که نیشتمانی یه‌زیدییه‌کان نه‌بی، که کوردستانه، سهری سورنه‌میتی که نهم خاکه به‌هسته، بۆ چ و زۆرداری و هه‌زاری و نه‌خوتنده‌واری و نه‌خوشی تیا به‌رجه‌سته‌بی؟!.

چوار سهد سالی خشت (تورکه‌کانی عوسمانی) و (سه‌ردانشینییه‌کانی کورد) هه‌روهمیان برده سهر یه‌زیدییه‌کان و لیبیان کوشتن و لیبیان تالان کردن و کچ و کورپان لێ به‌دیل گرتن بۆ فرۆشتن، نه‌یانتوانی یه‌زیدییه‌کان له‌ نایینی خۆیان وه‌ریگرتن، نه‌یانتوانی سهر به‌یه‌زیدییه‌کان دا‌بنه‌وتن، نه‌وان کۆلیان دا، به‌لام یه‌زیدییه‌کان کۆلیان نه‌دا و له‌ فاک و فیکی خۆشیان نه‌که‌وتن! به‌لام نهمه‌ په‌له‌یه‌کی ریسواییه به‌سهر شانی نه‌و فه‌رمانه‌ه‌واییانه‌وه. که له‌ باتی نهمه‌ی چاره‌ی گیروگرفته‌که‌یان بکه‌ن و کۆمه‌کیان بکه‌ن له‌ راستکردنه‌وه‌ی باری کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و خوتنده‌واریان، له‌ جیاتی نهمه‌ی گوێ له‌ سکا‌لیان بگرن و دادیان به‌رسن، و یستویانه به‌زه‌بری کوته‌ک و به‌زۆری ناگر و ئاسن بیانیه‌تته سهر پێ، له‌ کاتی‌که‌دا نه‌و فه‌رماندارانه نه‌وه‌یان نه‌کرد به‌بیانوه که یه‌زیدییه‌کان بێ نایین و پتویسته بکرتن و به‌نیس‌لام، خۆیان هه‌رجی پتچمه‌وانه‌ی نایینی نیس‌لامه له‌ دزی و درۆزی و زۆرداری و له‌ داوتن پیسی، نه‌وه‌یان ده‌رباره‌ی نیس‌لامه‌کان نه‌کردا. تا باری ته‌نگانه و سه‌رگه‌ردانی و ناخۆشی گه‌شته راده‌یه‌کی وه‌ها؛ که به‌کلور له‌و یه‌زیدییه کلۆلانه کوژا و به‌کلوریش له‌ موس‌لمانه‌کانی هه‌وره‌گه‌ز و هه‌وانیشتمانیان کوژا!...

به‌لێ هۆش و تیگه‌یشتی نه‌و فه‌رماندارانه له‌م نه‌ندازه‌یه‌دابوو. بۆیه‌که گیروگرتی یه‌زیدییه‌کان مایه‌وه تا ئیم‌رۆ هه‌رچاره نه‌کرا... به‌لام پتویسته پتیش له‌وه بێن، که یه‌زیدییه‌کان خۆشیان له‌ روودانی نهم مه‌رگه‌ساتانه‌دا ده‌ستیان هه‌یه و تاوانباریشن. هه‌رچه‌ند ده‌ستیان بووه، تو‌له‌ی خۆیان به‌چه‌ندان له‌ نیس‌لامه‌کان کردۆته‌وه. هه‌رچه‌ند ده‌سه‌لاتیان بووه، زۆرداریان له‌ دراوسێکانی خۆیان کردوه. نه‌وانیش وه‌ک فه‌رمانه‌ه‌واییه‌کان. نه‌وانیش وه‌ک هه‌زه‌کانی دراوسێیان زۆرداریان کردوه و، ناشیتییان له‌ چاره‌کردنی گیروگرفته‌کانیاندا نه‌واندوه. نه‌و سه‌رده‌مه‌یش نه‌ دلسۆزیک هه‌بووه، بکه‌وته ناویانه‌وه و له‌سه‌ر شتیه‌یه‌کی زانستی و خواناسی و دادپه‌روه‌رانه گیروگرتی ناوه‌ندیان چاره بکات، نه‌ سه‌رۆکه‌کانی هیچ لایه‌کیشیان نه‌و هۆشه‌یان بووه که به‌زه‌بیان به‌نه‌ته‌وه‌کانی خۆیاندا بێته‌وه و به‌ره‌ستییکی نه‌و خه‌راپییه بکه‌ن، نه‌ نه‌ته‌وه‌یش نه‌وه‌نده هۆشیار و کارامه بووه که راست بێته‌وه له‌ هه‌ردوولایان و هه‌ردوولایش ناچار بکات که سنووریک بۆ ئا‌زاوه و شه‌پوشۆ و که‌تن و کوشتنی تالان دا‌بنن!.

داخه‌که‌م سه‌رده‌میکی تاریک و نو‌وته‌ک بووه، هه‌ر که‌سه خه‌ریکی دامه‌رکانده‌وه‌ی ئالۆشی خه‌په‌رستی خۆی بووه، نه‌ له‌ خوا ترسا‌ون و نه‌ خه‌می که‌سیشیان خواردوه... نه‌نجای به‌وه‌یش گه‌شت که هه‌موو خا‌که‌که‌مان کا‌وول و وێران بێ، و، نه‌و فه‌رمانه‌ه‌وایی و سه‌ردارنشینه‌نیش یه‌ک له‌دوای یه‌ک سه‌رته‌نگری بێن و نه‌ته‌وه‌یش کز و شه‌رزه و داماو و هه‌زار و پی‌سا بێ!.

نێمه‌یش ناتوانین نه‌وه بزانی‌ن که نایینی یه‌زیدی له‌ دو‌په‌ژدا چۆنی لێ دێ؟ یاخود چی به‌سهر دێ؟. زه‌هر نه‌وه‌نده نه‌توان بێتین که پتویسته فه‌رمانه‌ه‌واییه‌کان، هه‌ر به‌که‌یان یاسایه‌کی تابه‌تی دا‌بنی بۆ پتیشخستنی یه‌زیدییه‌کان، بۆ راستکردنه‌وه‌ی باری کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و خوتنده‌واری و

تەندروستییان. بێ ئەمەى دەست لە نایینەکیان بەدات، یاخود لەسەر نایینەکیان چەندوچوونیان لەگەڵدا بەکات. نایین خۆی بەپیتی باری زەنگکاری و نابووری و خۆتەندەواری و مەوۆت ئەگۆڕی، یەزیدییه‌کان زۆریەیان هێشتا لە ژانیکی کۆچەرایەتی و نیوه نیشته‌نیدا ئەژین. یاسای زەویداری (اقتاعی) تا ئێستا فەرمانەوایی بووه بەسەریاندا. ئە هونەر و ئە پیشە‌سازی و ئە خۆتەندەواری، ئە بازار و بازەرگانی لە ناویاندا پەیدا نەبووه. هەروا بەساکاری ماوەتەوه لە ژياندا، ئەلێتی غونەى کۆردەکانی پیش میژوون! جا بۆ ئەمانە لەپیش هەموو شتی‌کا خۆتەندەگا پێوستە لەگەڵ پشت‌گرتی خۆتەندەواراندا، بەلام لە شتی‌یه‌کی وادا که لە ماوه‌یه‌کی چەند سالی‌دا نەخۆتەندەوارییان تیا نەهێلئێ. هەروەها کۆردەوه‌ی کارگە و کارخانە پێوستە، بۆ ئەمەى بکەونه کاره‌وه و نانی خۆیان بەجوانی و باشی پەیدا بکەن و وریا ببنه‌وه. کۆردەوه‌ی ڕنگای تەخت‌کراو و، نەخۆش‌خانه و، دامە‌زراندنی پڕۆژەى ئاو و ئەلەکت‌ریک و کۆردەوه‌ی بازار و، دامە‌زراندنی هاوینه‌ه‌وارانیش چاک‌ترین هۆن بۆ پێ‌خستنی ژيانى یەزیدییه‌کان هەروەها پێوستە دەست‌گیر‌پیش بک‌رێن لە کشت‌وک‌الدا. چەند یەزیدییه‌کان هەست بەدەل پێ سووتاندن و خۆشه‌ویستی و یارمە‌تی فەرمانەوایی بکەن ئەوە‌ندە ئاماده ئەبن بۆ دۆستایە‌تی و چاکە‌خواری لەگەڵ فەرمانەوایی و نەتە‌وه‌دا. یەزیدییه‌کانی (قەفقاسیا) ئێستاکە نەخۆتەندەوارییان تیا نەماوه^(١).

بێ کار و فەرمانیان تیا نەماوه، تەنانه‌ت پیاوانی گەوره‌ گەوره‌پیشیان تیا هەلکەوتوون، که لەناو دەزگای فەرمانەوایی ئەوێدا پایەى بلندیان هەیه. ئە پیر و سەردار و شیخ دەسلە‌اتیان ماوه بەسەر نەتە‌وه‌دا و ئە کۆچەک و گفت‌و‌گۆ‌کار. هەر کەسە بەرە‌نجی شانی خۆی ئە‌ژی و کەس کەس ناچە‌وسپێتە‌وه و کەسیش خۆتی کەس نام‌ژێ. ئەمیش هۆی ئە‌وه‌یه که فەرمانەواییانی ئەو شوێنانە لەسەر بن‌چینه‌یه‌کی زانستی و مە‌وۆ‌فایە‌تی و گیر‌و‌گرفته‌کانی ئەو یەزیدی‌یانەیان چاره‌ کرد‌وه. کاشکی فەرمانەوایییه‌کانی ت‌ریش که یەزیدییه‌کان لە خاک‌یاندا بەم جۆره‌ پە‌فتاری‌ن لەگەڵ یەزیدییه‌کاندا بک‌ردایە، ئە‌وساکە د‌لتیا ئە‌بووین لە د‌وا‌ڕۆژی خۆمان که جارى‌کی تر ئەو سەر‌گەردانییانه‌ لە نیشتمانە‌که‌ماندا ڕوو نە‌ده‌تە‌وه.

نایینی ئێستای یەزیدییه‌کان وەک ه‌ی حەوت سەد سال لە‌مە‌ر‌پیشیان لەگەڵ ژيانى کۆچەرایە‌تی و هۆزایە‌تی و ڕۆژگاری ناهە‌مواریاندا گونج‌اوه. بەلام ئە‌گەر بێتو هۆی پێشکە‌وتن‌یان بۆ ئاماده‌ بک‌رێ، بەو جۆره‌ی که لە سەر‌ه‌وه پێشمانمان دا؛ نایینه‌کە‌یان خۆی لە خۆیه‌وه ئە‌گۆژی و راست ئە‌بیتە‌وه و ئە‌سازێ لەگەڵ ژيانى‌کی پێشکە‌وت‌وانه‌دا. ئێ‌م‌ڕۆ سەر‌ده‌می ڕۆشنا‌یییه. سەر‌ده‌می زانست و هونەر و پیشە‌سازییه پێوستە گیر‌و‌گرفته‌ی یەزیدییه‌کانی ب‌رایشمان لە‌سەر ئەو بن‌چینه‌ چاره‌ بکە‌ین. ئە‌گەر بەو ڕە‌نگه‌یش چاره‌مان ک‌رد؛ هەر یەزیدییه‌کان کە‌لکی لێ وەر‌ناگ‌رن. خۆشمان کە‌لکی لێ وەر‌نە‌گ‌رین. چون‌که یەزیدییه‌کان ڕە‌گەزێکی ئازا و توانا و مە‌ردن و ناوچه‌وان بە‌رز. بێ گومان کە‌لە‌کە‌لە‌ی وایان تیا هەل نە‌کە‌وێ، که ئە‌مه‌نده کە‌ل‌کمان پێ ب‌ه‌خشن! سەر‌مان پێی بە‌رز‌بیتە‌وه!

(١) یەزیدییه‌کانی قەفقاسیا ژماره‌ سە‌ریان ئە‌گاتە ٢٥,٠٠٠ کەس لە ناوچه‌کانی (ت‌ف‌لیس) و (ئە‌ری‌شان) و

(ئە‌لی‌ک‌سان‌دراپ‌ول) و (باکو) و (بات‌وم) دا ئە‌ژین. (ش. ف)

شۆڭشېك بۇ يېڭىلىنىش

كە (سەئىد بەگى ئەلى بەگ) ھاتە سەر تەختى سەردارى، تەمەنى دوانزە سال بو، (مىيان خاتون) دايكى سەرپرشتىيى كاروبارى ئەكرد، جاران كە سەردارى شىخان بىردايە، كىن لە بنەمالەي سەردارىيە بەھىز و توانا بوايە ئەو كەسە بەزۆر خۆي ئەچەسپاند و ئەبو بەسەردار^(۱) بەلام (مىيان خاتون) ئەم دەستورەي تېك دا، بەيارمەتتىي فەرمانرەوايىيە، توانى وا لە سەردارىيە بىكات، كە لە باوكەو بەيتتەو بە كور. ئەمەيش ھەموو جارى بەگران ئەكەوتە سەر (مىيان خاتون). رەنج و تەقەللايەكى زۆرى ئەدا، ئىنجى ئەمەي بۆ ئەچوۋە سەر... جا لەم كاتەدا چ لە (شىخان) دا چ لە (شىخان) دا، (خوستىن بەگ) و (ئىسماعىل بەگ) كە ھەردووكيان لە خىزانى سەردارن، لەسەردار (سەئىد بەگ) راستبۇنەو، گەلنىك سەرەك ھۆز چوۋە پالانەنە، ھەرە گەورەيان (ھەمۆشۆ) بو؛ كە سەردارى ھۆزى ھەزاران (فەقىران) بو. ئەم ساكە سالى ۱۹۳۱ بو، فەرمانرەوايى تەوا بەم ھەرا و ناۋارەيەو گىژ بو بو. دوايى لەسەر خواستى شۆڭشېك كەن فەرمانرەوايى ناچارما، لە دەزگاي (مەتسرى لوى موصل) دا ئەنجوۋەنەيىكى ئايىنى لە سەرەكى (بنەمالە ئايىنىيەكانى يەزىدى) كە شەش كەس بوون كۆ بىكاتەو (ھەمۆشۆ) یش كە سەرەك ھۆزى (فەقىران) بو، بەناۋى ئەتەوۋە لەگەلئاندا كۆ بىتەو. مەبەسى فەرمانرەوايى ئەمە بو كە بەھۆز ئەم (كۆرە ئايىنى) يەو ھەم گىروگرفتى سەردارىيە (سەئىد بەگ) چارە بىكات، ھەم ياسايەكىشى دابەزىتىن بۆ ئەم جۆرە كارانە. كە فەرمانرەوايىش بىتوانى بەپىتى ئەو ياسايە پىرار لەسەر دامەززاندى سەردارى يەزىدى بدات؛ ھەرەھا بۆ لەو دوايش ھەرچى كاروبارىكى ئايىنى و ھۆزايەتتىي يەزىدىيەكان بىتە كايەو، بەپىتى ئەو ياسايە بەپتەبىرى و گىروگرفتەكانىشى چارە بىكرىن. ئەمەيش بۆ ئەمەي لەمەو پاش لەسەر (تەختى سەردارىيە) گەر و گىچەل پەيدا ئەبىتەو و سەرى فەرمانرەوايىشى پىتە گىژ ئەبىتەو، لە ئەجماعى لىكۆلەنەو دا بۆم دەرەكوت كە (مەتسرى موصل) لە سالى ۱۹۳۱ دا كۆبۇنەو يەكى پىك ھىتاو. ھەموو سەرەك ئايىنى و سەرەك ھۆزەكانى يەزىدى تىا بوو. ھەموو پىروباو يەكى ئايىنى رەشت و كىرەكەي كۆمەلەيەتتىي لىن پىرسىون. پاشان لەسەر بىچىنەي ئەو زانىبارىيە، لەگەل (قايىقامەكانى مووسل و شىخان و سىنجا) دا، لە سالى ۱۹۳۳ دا گەلەي (قانۇنى تىرەي يەزىدى) و (ياساي تىرەي يەزىدى) يان پىكخستوۋە نارەوويانە بۆ كاربەدەستىي ناوھۆ (و ھەزارەتى داخلىيە). تا ئەو یش پەسەندى بىكات.

بەلام ھەرامى كاربەدەستىي ناوھۆمان تا ئىستىا بۆ دەرەكەوتەو. لە گەلەكەي (قانۇن) و (ياساي تىرەي يەزىدىدا گىيانىكى دىموكراتى ئەبىزىن. چۈنكە چوار شىۋەي دىموكراتىي تىايە، كە لەسەر دەستورى دىموكراتى لەگەل يەكا ئەنجوۋەنەتەو. تىياشپاندا ماوۋە دراوۋ كە زۆردارىيە لە كەس نەكرى. ئەگەر (سەردارى شىخان) خراب بزووتەو چەندوچوۋنى لەگەلدا بىكرى، پاشان سزاش بىدرى؛ يان بەدەرچوۋن ياخود بەدەركرىن. لىرەدا بەپىچەوانەي جاران؛ دامەززاندى (سەردارى شىخان) بەدەست گەلى يەزىدىيەو يە.

(۱) ئەمە لە سەردەمى (شىخ مەمەدى كوردى ئەربىلى) يەو ۋاى لىن ھات ئەگىنا لەو پىتش سەردارىيە شىخان لەلەين خىزانى سەردارىيەو ھەل ئەبىزىرا. (ش. ف)

(کۆڭرە گشتی) یەکە، نیوەی ئەندامەکانی تیرە یەزیدی ھەلیان ئەبژێرێ. (کۆڭرە ئایینی) یەکەیش، ئەندامەکانی لەلایەن (کۆڭرە گشتی) یەکە یە ھەلی ئەبژێرێ. جا (کۆڭرە گشتی) یەکە، کە ئەتوانی (سەرداری شێخان) ھەل بژێرێ و داڤەزێتی، یاخود چەندوچوونی لەگەڵدا بکات و لە (سەردارێتی) دەری بکات. ئەندامەکانی (کۆمەڵی ئایینی) ییش لەلایەن (کۆڭرە ئایینی) یەکانەو ئەپالێتۆرێن و لەلایەن (کۆڭرە گشتی) یەکەو ئەو پالائەنە پەسەند ئەکری.

کەواتە چوارچێوەی ھەلسووراندنی کاروباری ئایینی و جیھانی یەزیدیەکان بەدەست ئەم کەسانەو ھە:

۱- سەرداری یەزیدیەکان (امیر الشیخان).

۲- کۆڭری ئایینی (مجلسی روحانی) کە سێ کەسە، یەکیکی سەرداری شێخان. دواییشی لە سەرۆکی بنەمالە ئایینیەکان ھەل ئەبژێرێ.

بەلام دوو ئەندامی تریش لە سەرۆکی بنەمالە ئایینیەکان دائەنرێ، بەناوی پتۆستیەکی ناکاوەو. کە لە دواڤۆدا ڕوو بەدات. پتۆستە ئەم ئەندامانە ھەموویان لە سەرۆکی بنەمالە ئایینیەکان بن.

۳- کۆڭری گشتی (مجلس العموم)، کە بریتیە لە شانزە کەس. یەکیکی سەرداری شێخانە. ھەوت کەسی لە سەرۆکەکانی بنەمالە ئایینیەکانە ھەشت کەسی ھەلی یەزیدی ھەلیان ئەبژێرێ.

۴- کۆمەڵە ئایینیەکان (الجمعيات الروحية)، کە ئەبێ لە (قەزاکانی مووسل و ھۆک و زاخۆ) دا بن. واتا بۆ ھەر ناوچەیک لەو سێ ناوچەیە (کۆمەڵێکی ئایینی) دائەمەزێترێ. ئەمیش لە سێ کەس دێتە بوون. پتۆستە ھەریکیان لە سەرۆکە ئایینیەکانی ئەو ناوچەیە بن.

***

(سەرداری شێخان) کاربەدەستی ھەموو یەزیدیەکانە. بەلام نابێ خۆی فەرمانی کەسانی تر بپێتێتەو. پتۆستە ھەر فەرمانە بەاوتێتێتە سەر (کۆڭر) یاخود (کۆمەڵ) ی خۆی. ئینجا بەپێی بڕیارەکانی ئەو کۆڭر و کۆمەڵانە فەرمان دەرکات بۆ جێبەجێ کردنیان.

لە راستیدا ئەم قانون و یاسایە، فەرمانەواییەکی دیموکراتی بۆ سەردارنشینیی شێخان دروست ئەکات. ئەوەندە ھەیە ئەمانە ھەموویان، یان زۆریان لەژێر سەرپرشتیی فەرمانەواییدا ئەکری. بۆ وێنە سەرداری شێخان ئەبێ لە پاش ھەموو شتێک لە سەرۆکی فەرمانەوایییەو فەرمانی پەسەندکردنی ھەلێاردنەکە بۆ دەریکری. ئەگینا ئەوێ لێ دەریکەیت، (سەرداری شێخان)، لە شاھێکی دەستووری ئەکات، (کۆڭری گشتی) ییش لە کۆڭری بۆرەپیاوان و گەورەپیاوان ئەکات، (کۆڭری ئایینی) ییش لە کاربەدەستی داد ئەکات بەخۆی و دادگاکانیەو. (کۆمەڵی ئایینی) ییش شتێکە وەک (کۆڭری ئایینی) بەلام دەسلاتی بچووکترە و کۆمەڵێکی تاییەتیشە بۆ ناوچەیک تاییەتی. لێرەدا وەک دەستوور و یاسای ھەموو فەرمانەوایییەکی دیموکراتی گەلیک کورتی و ناتەواویی ھەیە. بەلام ھەرچی چۆتیک بێ یەزیدیەکان ئەخاتە سەر ڕێ و شوێنێکی ناسراو و زانراو، جێگەوێ کاریشیان ئەداتە دەست فەرمانەوایی. کە ئەمیش ئەگەر ھەست بەفەرمانی سەرشاری خۆی بکات و بپێھێ دلسۆزیان لەگەڵدا

بنوینتی، به زوویه کی زوو نه یانخاته سهر ږیگای پیشکه وتن. بهلام نایا هم قانون و یاسایه له ناو یه زیدیه کاند! سر نه گړی؟! بهلای منه وه وایه که سهر بگړی، بهو مهرجهی فرمانږه وایی تا چند سالتیک و تا نه دندازه یک خوی پتوړه ماندوو بکات. چونکه یه زیدیه کان خوینده واریان که مهه پیاوی گهل په روه و نهیشتمان په روه یشیان نه ونه نده نییه که راست و په وان هم ده ستور و یاسایه به که لکی گشتی بیات به ږیوه. به راستی خو په راستی و پولپه راستی و نه خوینده واری به ره له لستیکي گه وره له هم ږیوه دا... نه شی فرمانږه واییه کی داد په روه به ته و او ته به ته نگیا نه وه بی، نینجا بهم ده ستور و یاسایه و ږانه هینرین!... هم ده ستور و یاسایه شپوهی کارواری یه زیدیه کانی پاراستوه بهلام خستوشیه ته شپوهی کی دیوکر اتیبه وه. به کورتي ته نیا لایه نی کارگرتی (اداره) ی گرتوه. خه می پیشکه وتنی تری یه زیدیه کانی نه خواردوه. چونکه هم مو مافیکي به سهرداری شیخان و به که سوکاری سهرداری شیخان و، به گوزی شیخ عدی پاراستوه. بهلام نه بیکردوه به بار به سهرداری شیخان وه که لهو پارانه کی له یه زیدیه کانی کوزی نه کاته وه؛ هندیکی به که لکی گشتی یه زیدیه کان بهخت بکات. وهک خوینده واری و ته ختکردنی ږیگا و به رهنگاری کردنی نه خویشی و خه مخواردنی کشتوکال و ناژهل!... هره وه کو گوتمان به کارهینانی هم ده ستور و یاسایه به نه مړی یه زیدیه کان زور به که لکه. بهلام نهو ده ستور و یاسایه نهو په ری مه بهس نییه. پتویسته به پتی پتویست هر چند سال جاریک بژاری تیا بکرت و راست بکرتوه، تا پیشکه وتنی یه زیدیه کان هم مو ده هر له بره وادی.

نه ونه نه مابوو، شوږشه به خوینده کی (حوسین بهگ) و (نیسماعیل بهگ) و (حموشر) له سالی ۱۹۳۳ دا سهر بگړی و ده ستوریکي ږیکویتیک به تهختی سهردارنشیني یه زیدیه کان دابرنی؛ تا به ناروزووی دلای نه ته وهی یه زیدی (سهرداری نوئی) له هم مو ده میکا دابرنی. بهلام داخه کهم چاوچوکی ناوخیان نه بهیشت تا سهر به به که وه بمیندوه. سهر که کان له ناو خویاندا تیکچوون. هر که سه له ږیره به به که لکی خوی تی نه کوښا. (سعيد بهگ) یش له ږیر سهر به رشتی (میان خاتوون) دا، هم هله کی له ده ست نه دا. هینای له گهل دوژمنی هره گه وریا که (حوسین بهگ) بهو خوی ږیکخت. (حوسین بهگ) به ناشکرا وازی له سهرداری هینا. چونکه (حموشر) و هوزه کی پستی به ردابوو. سهر که هوزه کانی تریش لیتی ته کیبوه نه وه. بیتجه له وه به ناخویش له گهل یا نه بزوتنه وه. (نیسماعیل بهگ) یش: کهوته ناوهند (میان خاتوون) و (فرمانږه وایی) یه وه، نه وانه هره دوولایان یارمه تیی (سعيد بهگ) یان نه دا. (نیسماعیل بهگ) دهره قه تیان نه هات. داخه کهم شوږشه که کوږایه وه. بهمه یش سهردارنشیني یه زیدیه کان کهوته کزی و به هینرینه وه. هم نه نجامه یش به دلای نیشتمان په روه رانی یه زیدی نه بوو. نیستاکه یش به داخه وه نه یگتر نه وه؛ چونکه گهل هم هله کی له ده ست چوو!.

هم (سعيد بهگ) ه پیاوکی نیشتمان په روه بوو. شوږشیکي تریشی به رپا کرد که نهویش پتیه یاندنی کوږه کانی و کهه کانی بهو له خویندنگا کانی نیسلام و گاورد. نه مه یش به نندیکی په وشتی کومه لایه تیی یه زیدی بهو شکاندی و بهم کاره یش درگاهه کی له یه زیدیه کان کرده وه به خوینده واری!.

دوای نەوێ فەرمانرەوایی چەند خۆتەندنگایەکی بۆ یەزیدیەکان کردەوێ. هەرچەندە لەپێش ئێمە کارە سەری نەگرت و فەرمانرەوایی ناچاربوو زۆربانی داخست. بەلام لە سالی ١٩٤٩ بەدواوە بەرە بەرە کرانەوێ و خۆتەندنگایانی باشتەر و گەورەتریشیان بۆ کرایەوێ. ئەمەش؛ ئەتوانم بڵێم، بەرێکی نەو سۆرشە بێ خۆتە بوو کە (ئیسماعیل بەگ) و هاوڕێکانی بەربایان کرد، کە پێتوێستە سوپاس بکێن. خۆش بەختانە کە لە سالی ١٩٤٨دا گەشتە (شیخان) کە کاروباری نەوێ هەل بسووپێتم، کوێکی نەو (ئیسماعیل بەگ) هەم دیی، کە ناوی (کەرم بەگ) بوو، لە خۆتەندنگای (عین سفنی) دا وانی بەمنالە یەزیدیەکان نەگوتەوێ. (کەرم بەگ) یەش وەک باوکی خۆی دڵسۆزی یەزیدیەکان بوو، پیاوێکی گیان سووک و ڕۆشنبیر بوو، گیانیکی پاکێ کوردایەتیی هەبوو. لەبەر ئەوە زۆر ڕێژم لێ نەگرت، بەهۆی ئەمەشەوێ، لە بارە یەزیدیەکانەوێ گەلێک زانیاریەم دەست کەوت. کە پێتوێستە لەسەرم سوپاسی بکەم.

لە هەر جەلە گۆلێک

«ئێمە خوا پەرستین نەک دێو پەرست»

(شیخ سلیمان) لە ڕیش سەپییە تێگەشتووێکانی یەزیدی شیخان بوو. لە بنەمالە ی (شیخ فخرالدین) بوو، کە یەکیکە لە شەش بنەمالە نایینیەکانی یەزیدی. پایە ی (باباشیخ) ی بەم بنەمالە یە دراوێ. بەلام لە مێژوێ لەگەڵ بنەمالە ی سەرداری شیخاندا ناکوویی پەیدا کردبوو. گەیی نەو لەوان نەوێبوو، کە هەر خەمی خۆیان نەخۆن، خەمی یەزیدیەکان ناخۆن. لە گفتوگۆ بەکا کە لەگەڵما کرد بەم جۆرە وەرەمی دامەوێ، گوێی:

«ئێمە کە یەزیدیین، بنچینی کوردین، نایینی راستەقینە ی ئێمە (زەردەشتی) یە. پاشان کە زلە ی ڕۆژگار بەر ئێمە کەوتووە، بەرە بەرە، سەرمان لێ شتواوێ. بنچینی نایینیەکی خۆمان لەبیر چۆتەوێ. وەک ئێمە ڕۆمان لێ هاتووە، کە لیتمان هاتووە.»^(١)

هۆلاکو، تەیمووری لەنگ، لەشکری عەباسییەکان لەشکری عوسمانییەکان، لەشکری محەمەد پاشای ڕەواندز، ئەمانە هەموویان هاتوون، لە یەزیدیەکان کوشتووە و تەفروتو نایان کردوون. هەرەوێ بەزۆر نایینیان پێ گۆڕیون، خۆ زۆرداری (فەریق عومەر وەهبی) پاشای تورک ئێستایش لەبیر نەچۆتەوێ. (شیخ عەدی) یەش بۆ بەکا یەزیدیەکان ئەمە ندەیان خۆش بوستووە؛ چونکە خۆی بە یەزیدی و زەردەشتی داناوێ. (شیخ حەسەنی بەسری)^(٢) یەش خۆی یەزیدی و زەردەشتی بوو. زەردەشتی نایینی کوێی هەموو کوردێ. ئێمە دێو ناپەرستین خوا دەپرستین. خوا گەورە ی هەمووانە تاک و پاک و بێ هاوتایە. بەلام (تاووسی فریشتان) خۆشەوێستی خوا بوو گەورە ی هەموو فریشتەکانیش بوو. ئێمە برۆمان وایە کە

(١) نووسراوێ نایینیەکانی زەردەشتی، دوو جار سووتێنران، جارتیکیان لەلایەن (ئەسکەندەری گەورە) وێ، جارتیکیان لەلایەن لەشکری ئیسلامەوێ. (ش. ف)

(٢) ناوی راستەقینە ی ئەم (شیخ حسن البصری) یە (شیخ حەسەن کوێی شیخ عەدی دووێ). لە دامێنێکی تریشا ئەمەمان پێشان داوێ. (ش. ف)

به ههشت و دۆزهخ ههیه. له پاش مردنیش خوا زیندوومان ئەکاتوه. پاش چەندوچوون کردنیش له گەلماندایا چاکمان ئەنێرتتە بهههشت و خراپیشمان ئەنێرتتە دۆزهخ... بەلام خۆشمان گوناھمان زۆرە... خەمی خۆمان نەخواردوو... نەمان هێشتوو (مصحفارهش) و (جیلوه) له بهریان بنوسرتتەوه. تا بنچینهی نایینه کەمان له بێر نەچیتتەوه... پێشکەوتتمان و چاکبوونەومان بەنده بوو پۆژوه کە بۆ خۆمان تێ بکۆشین و له گەڵ کوردهکانی تریشدا جیاوازی نەکەین... ئەوانیش یارمه تیمان بدەن و ههموویشمان پێکەوه بۆ ههموو کورد ههول بدەین».

نوێژی پۆژههلات

گۆڤاری (هاوار) له سالی ١٩٣٣دا نووسراویکی چاپ کردبوو به ناوی (نخیرین یزیدیيان) وه. ئەمه یهکێکه لهو نوێژانه که له دهمی (ئیسماعیل بهگ چاوا) ی یەزیدییه وه وه رگیراوه. گۆڕبومانه ته سه ر شێوهی سۆرائی^(١): «خوایه! تۆ ههیت و من نیم. تۆ میهره بانێ. من گونا بهارم تۆ خاوهن مافیت، منیش نه ته په رستم و به قسه ت نه که م. کهس به ته واوه تی له گه وره یی تۆ تێ ناگات تۆ بێلندی. تۆ هه ی. ناوی تۆ هه موو شتی که نه گریتتەوه.

هه موو شتی که ت گریتتەوه. تۆی جیهانت ئافه ریده کردوه. تۆی ئاده م پێغه مبه رت ئافه ریده کردوه. به لام تۆ لیت نا په رسرتتەوه. خوایه! تۆ خوا ی نوێژ و پا رانه وه یت. تۆی که گیان له له ش جو ی نه که یتەوه. هه موو شتی که نه بێنیت. تۆی که گیان نه خه یتەوه له ش.

خوایه! تۆ خوا ی منیت. خوا ی هه موو جیهانیت. ه ی هه موو شاهانیت. تۆی که کهس گو تی له ده نگت نابێ و نا بێریت تۆ خاوهن مالیت. تۆ خاوهن په رده یت. له هه موو شو ئێتی که دا هه یت، تۆ خوا ی منیت. خوشی له و که سه ی به گه وره ت نه گرێ تۆی شایسته ی ستایش. کهس نازانێ تۆ چۆنی. تۆی هه موو کهس چاک نه که یتەوه له نه خوشی. تۆی گه وره ی شاه و گه دا.

خوایه! تو ی ناوی خۆت ناگات له کوردهستان بێ. ناگات له یەزیدییهکان بێ هه ر له پۆژههلاته وه هه تا پۆژئاوا».

قسه ی پێشینان

(شیخ حاجی) یهکێکه بوو له پیاوه نهم و نیا نه تێگه یشتوو هه کانی یەزیدییهکانی شیخان. ئەم پەندانه که له ناو یەزیدییهکاندا باون، له وم وه رگرتوون:

١- صبر و عقل حصارن؛ خودا بۆ ویت هه ناره ن

بیته خه به رێ نازنا دخوازن^(٢)

٢- هه رده مه که بده می را، هه ر وه خت به خودی را

(١) ئەمه ی شخه باتیکێ تری (ئیسماعیل بهگ) ده. که پێچه وانه ی فه رمانی نایینی یەزیدی، نایینی یەزیدی له که سانی تر نا شکره نه کات. (ش. ف)

(٢) له م پەندەدا گیانی زەرەدەشتی بەناشکرا دیاره.

هانا خۆ ئەگەهەتەم ملکى عزمانا
 برى دەرویشى عەفدى كەفش سەبى (۳) جردى جردى گران (۴)
 ئىكىكى فتاحايا (۵) ئىكىكى ملانا (۶)
 يادى ترىا زگى رویتى (۷) ملک (۸) ویرانا (۹)
 خودى بكم دەرویشى عەفدى
 ژى بىكىنت (۱۰) ترشى ئوتالانا
 ترسا من ژ کیرانه (۱۱)
 ترسامن ئۆ پیرەكى (۱۲) ملانه
 ئیرۆسە ژ نوپکا (۱۳)
 زگى من لى بخین
 ژى ئدیژن عەدلانه زور تەمر پاشا
 دەرویشى عەفدى ریشینگە (۱۴) خوازگینی (۱۵) دلانه
 شەبەت (۱۶) هەقالە: ژ شەرى هاتە ماله».

---

(۳) كەفش سەبى: سەرىتچى سەبى.

(۴) جردى جردى گرنا:؟

(۵) ئىكىكى فتاحانه: يەككىكى شەپ و شۆرە.

(۶) ئىكىكى ملانه: يەككىكى لە ھۆزى ملانه.

(۷) يادى ترىازگى رویتى: ئەوى تر زگى رووتە.

(۸) مالک: مال.

(۹) ویرانا: ویران.

(۱۰) بىكىنت: دوور بخاتەوہ.

(۱۱) کیران: کچان.

(۱۲) پیرەكى: ژن

(۱۳) سەروۆنوپکا: سەرلەنوئ.

(۱۴) ریشینگە: رەبوارە، خوتەپىيە.

(۱۵) خوازگیتی: خوازگیتی.

(۱۶) شەبەت: ھەروەکو.

«لۆلۆ دەرویشۆ بەرکی سواریت مه

دیراتی سوارپوون بچوتکا

بەری ئان سوارا کەفتیه گەفزی^(۱) کیکا^(۲) خاپووری دگەریا^(۳)

ئەل بەحرا خاتوونی دەریاز بوونه

ئان سوارا هەسپی خو ئاڤدانه بەردی بکومکا، بچوتکا،^(۴) پتاتکا،^(۵)

عەدلانه زور تەمر پاشا ئەب سە دەنگا گازی دکر^(۶)

دەرویشۆ سەری مەن نیچرانۆ^(۷) ئەفی چەند جاره

ئەببۆمه تەبابێ مەن زور تەمر پاشا ئەل گەل تە ئە خاینه

عەمری فەندی چەلی ابراهیم اغا شیخ العجیل

هەزار و هەفسەد ساری کیکا ئوملا^(۸)

کەمینکا^(۹) گران ئەل ملا قوچی^(۱۰) دانینه

«تۆ کەرەمکە دەرویشۆ کونی چارە ئەستونێ بەرێ خۆن دەملا قوچی ژنیشانێ^(۱۱) شەفی^(۱۲)

بقولیه^(۱۳) تاخمێ^(۱۴) دیا^(۱۵) گۆلی صۆر دووچاڤی پەش ئو بەلەک دا خو شەبەت شەری سمبیل^(۱۶)

صور سوسەنی تیککەدانا^(۱۷) جوتی زەر مەمکا»

(۱) گەفزی: گەوزا.

(۲) کیکا: هۆزێکی یەزیدییه.

(۳) گەریا: ئەگەر پێوه.

(۴) بچوتکا: بەجوت جوت.

(۵) پتاتکا: بەتاک تاک.

(۶) گازی دکر: بانگی ئەکرد.

(۷) نیچرانۆ: قۆرو تاندنەوه.

(۸) ملا: هۆزه.

(۹) کەمینکا: بۆسه.

(۱۰) ملاقوچی: جینگایه کە.

(۱۱) نیفانی: نیوهی.

(۱۲) شەفی: شەو.

(۱۳) بقولیه: وهەرگەرێ.

(۱۴) تاخمێ: تاخم.

(۱۵) دێما: دەموچاو.

(۱۶) سمبیل: سمیل.

(۱۷) تیککەدانا: تیکدان.

«لۆلۆ دەرۆیشق صوبه‌یا»^(۱) به‌ینا به‌ینن^(۲)
 م خه‌یالا^(۳) خودا بیست ده‌نگن
 «قاش» ئو به‌ر قاش^(۴) ئیت
 گوستیلکا^(۵) دەرۆیشی عه‌قدی
 ئل گه‌ل ئه‌ی که^(۶) بای غه‌ری^(۷) سه‌ردارا حوری چینن^(۸)
 عه‌دلانه زورته‌مر پاشا ئب سق ده‌نگا گازی دکر
 دەرۆیشق؛ سه‌ری من ئب حه‌یرانۆ تو وه‌ره^(۹) بقولیه تاخمی دیا
 گولی صور دوو چاقی ره‌ش و به‌له‌ک
 قیامه‌تا^(۱۰) دوره^(۱۱) مرن^(۱۲) پیرا کیتی تی^(۱۳)»

شیخ که‌له‌شیر!

(محمد خضر عثمان) لاوتیکی یه‌زیدی خوتنده‌وار و وریا بوو. فه‌رمانبه‌ر بوو له‌ شێخان، ده‌زگای سه‌رنوسین (دائیره‌ی نفوس) ی به‌ده‌سته‌وه‌بوو. جارتیکیان ویستم تاقی بکه‌مه‌وه، داوام لی کرد چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کم له‌ نووسراوی (تاریخ الموصل) بۆ بنووسیته‌وه، که‌ له‌ یه‌زیدییه‌کان نه‌دوا. هه‌رچه‌نده‌ گه‌لیتک جار ناوی (شیطان) یشی تیا نووسرابوو، به‌لام (محمد خضر) نه‌مه‌نده‌ رۆشنییر بوو، به‌ده‌ستی خۆی بۆی نووسیمه‌وه، جا له‌م لاوه‌ هۆشیاره‌وه‌ گه‌لیتک زانیاریم ده‌ست که‌وت له‌ بابته‌ یه‌زیدییه‌کانه‌وه: نه‌مه‌یش به‌شیکه‌ له‌وانه: (پیر دیکل) یاخود (شیخ که‌له‌شیر): له‌ بنه‌ماله‌ی (پیری جه‌روانه‌) یه‌ که‌ خۆی له‌ (عین

---

(۱) صوبه‌یا: به‌ری به‌یان.

(۲) به‌ینا به‌ینن: له‌به‌ره‌به‌یاندا.

(۳) م خه‌یالا: له‌ خه‌یالی خۆما.

(۴) قاش ئوبه‌ر قاش: جار به‌جار.

(۵) گوستیلکا: نه‌موسیتیه‌.

(۶) ئه‌ی که: بیه‌تیره.

(۷) بای غه‌ری: شه‌مال.

(۸) حوری چینن: فریشته‌ی چینن.

(۹) دوره: دووره.

(۱۰) قیامه‌تا: رۆژی زیندوو بوونه‌وه.

(۱۱) دوره: دووره.

(۱۲) مرن: مردن.

(۱۳) پیرا کیتیت: به‌بیری کیتدادن.

سفنی) دائه نیشی. هه موو سالتی نه گهری به ناو یه زیدیه کاند. کتی له بنه ماله ی (شیخ نامادین) بی، کله شیریکی لی نه سیتی!... لهم کله شیرانه چهند کله شیریکی لی نه دا به (سرداری شیخان). نهوانی تریشی نه هیئتیه بو خوی ئیان فروشی. یه زیدیه کانی بنه ماله ی (شیخ نامادین) و دهرویشه کانیان گۆشتی کله شیر ناخۆ!... ئینجا نهوانه نهو کله شیرانه نهدهن به (پیر دیکل). (دیکل) یش. به زمانی یه زیدی به کله شیر نه لیتن: «پیر دیکل) یش (شیخ کله شیر) نه گرتیهوه؟!...»

باج له ناو یه زیدیدا

(محمد خضر عثمان). به دلتیکی سووتاوهوه، چهوساند نهوه ی یه زیدیه کانی بو نه گپهرامهوه له لایهن چینه نایینییه کانهوه، که له سالتیکا چهند جار باجیان لی نه سیتن. گوتی:

له ههر یه زیدیه ک: پتویسته چوار کهسی هه بی که نه مانه ن:

۱- شیخ؛ که نه بی یه کتیک بی له بنه ماله نایینییه کان.

۲- پیر. که نه بی یه کتیک بی له بنه ماله ی یه کتیک له چل پیره کانی ناو یه زیدی. وهک بنه ماله ی (پیری هاجیال)، (پیری بوال)، (پیری فاد)، (پیری جهروانه)، (پیری هه سه ن مه مان). سه روکی ههر چل پیره که (هه سه ن مه مان) ه.

۳- پهروه ده کار (میری). نه میشیان نه بی له شیخه کان بی یاخود له پیره کان.

۴- برای نهوه جیهان. نه میش نه بی یان له شیخه کان بی، یان له پیره کان.

فهرمانی شیخ و پیر و پهروه ده کار نهوه یه که یه زیدیه کان له کاره سات و کاروباری نایینیدا راوێژیان بی نه کهن، پرسیاریان لی نه کهن، پرسیان بی نه کهن تا تێیان بگه یهن، واتا نه مانه، مامۆستای نایینی یه زیدیه کانن. به لام فهرمانی برای نهوه جیهان نهوه یه، له کاتی زه ماوه ندی ژنه ئێناندا به ته نیشته زاواوه بی تا زاوا نه چیتته په رده وه. پتویسته هه موو یه زیدیه ک سالتی یهک جار بهم چوار کهسه پیتاک بدات.

له کاتی هاوین یاخود پایزدا نه م چوار کهسه؛ خۆیان نه گه رپن به ناو دهرویش -مرید- هکانیاندا و نه م پیتاکانه یان لی کو نه که نه وه.

خاوه ن خێزان له باتی هه موو خێزان نهو چوار پیتاکه یان نه داتی. به لام ته نیا ژنی خاوه ن مال (خوشکی نهوه جیهان) ی هه یه؛ له جیاتی (برای نهوه جیهان)، بهو پیتاک نه دات.

(برای نهوه جیهان) بو نهوه یه که له رۆژی زیندوو بو نه وه (قیامهت) دا باپیره گه وه ی نهو یارمه تی نهو دهرویشه بدات.

ههروه ها (شیخ) و (پیر) و (پهروه ده کار) یش له رۆژی زیندوو بو نه وه دا یارمه تی نهو دهرویشه نه ده ن.

به لام بیتجگه لهم چوار باجه نه بی ههرچی یه زیدیه ک هه یه نه م باجانه ی تریش بدات:

۱- نه بی سالتی سن جار باج بدات به (سرداری شیخان)، لهو کاتانه دا که (تاووس) نه نیریتته ناویان،

له بهار و هاوین و پایزادا. سردار لهمه بهشی (چیشتهکری شیخ عدی) و (پیر) و (سهرکردهی گۆینهکان) و گۆینهکان (قوال) نه‌دات.

۲- نه‌بی سالتی سنی جار باج بدات به (بابه‌شیخ) له بهار و هاوین و پایزادا. بابه‌شیخ لهمه بهشی پیتشه‌وای (پیش امام)ی خۆی نه‌دات.

۳- نه‌بی سالتی سنی جار باج بدات به پیتشه‌وای بالایی سهرداری شیخان. له بهار و هاوین و پایزادا.

۴- نه‌بی سالتی سنی جار باج بدات به (شیخ وه‌زیر)، که یه‌کێک له ده‌مان (مزایده‌ی گۆری (شیخ شمس)دا که له گۆرستانی (شیخ عدی)دا نیژراوه، سهرکه‌وتوه‌و بۆ ماوه‌ی سالتیک، نه‌میش له بهار و هاوین و پایزادا.

۵- نه‌گهر شیخیک یاخود پیریک یان هه‌ژار (فه‌قیر)یک ده‌ستی ته‌نگ بوو، نه‌توانی دێ به‌دێ به‌گه‌ڕێ و نه‌بی هه‌موو یه‌زیدییه‌ک به‌وانیش شتیک بدات.

۶- هه‌ر ساله‌ جاریک، له کاتی دروینه‌دا! بۆ مالی سهرداری شیخان -ته‌نیا له ناوچه‌ی شیخاندا- هه‌ر مالتیک تیا چنگ که‌وێ، پیتوسته (۲۵۰) فلس بدات به‌ناوی نه‌زیاره (بێگار)ه‌وه. به‌لام نه‌م باجه به‌باجیکی هۆزایه‌تی دا‌نه‌رێ. نه‌ک نایینی.

۷- نه‌گهر یه‌زیدییه‌ک له جه‌ژنه‌کاندا چوه‌و گۆرستانی شیخ عدی پیتوسته‌ باجیک به‌چیشته‌کهر (مطبخچی)ی شیخ عدی بدات.

۸- هه‌روه‌ها چیشته‌کهری شیخ عدی، به‌سه‌ریه‌خۆیی سالتی دوو جار به‌ناو یه‌زیدییه‌کانی ناوچه‌ی شیخاندا نه‌گه‌ڕێ و مال به‌مال باجیان لێ نه‌سێنێ. نه‌ویش له پیش جه‌ژنی (چله‌ی هاوین) و (جه‌ژنی کۆمه‌لی)دا...»

ئینجا یه‌زیدییه‌ک هه‌موو سالتیک نه‌م هه‌موو باجانه‌ بدات؛ نه‌بی چیی بۆ بێنیته‌وه‌ بۆ ده‌می مال و مندالی خۆی؟! نه‌بی چۆن ده‌وله‌مه‌ند بێ؟ یه‌زیدییه‌کان زۆر وه‌رسن له ده‌ست نه‌م باجانه، گه‌لیک جاریش بۆله‌ بۆل نه‌کهن له به‌خت و ناوچه‌وانی خۆیان!

بەنجینه‌ی نایینی یه‌زیدی زه‌رده‌شتیه

نوسه‌ری گه‌وره‌ی کورد خوالته‌خۆشبوو (جلادت به‌گ به‌درخان) له پیتشه‌کییه‌که‌ی نووسراوی (نقیشین ئیزیدیان)دا ده‌لێ: ^(۱)

ئیمه‌ چاپ کردنی نه‌م نووسراوه‌مان کرد به‌بیانوو، تا بتوانین چهند قسه‌یه‌ک له باره‌ی ئیزیدییه‌که‌نه‌وه‌ بکه‌ین. له بابه‌ت نه‌م کورده‌ نه‌ژاد و سهر راستانه‌وه، تا ئیستا گه‌لیک قسه‌ی خراپ و ناشیرین کراوه‌ که له راستیه‌وه‌ دوورن.

---

(۱) سه‌یرکه (جلادت به‌درخان) لێره‌دا به‌ (یزیدیان) نه‌لێ (ئیزیدیان) یه‌زیدییه‌کان خۆشیان هه‌ر نه‌لێن (ئیزیدی) نه‌ک (یه‌زیدی) مه‌به‌سیان نه‌وه‌یه‌ که‌ خواپه‌رسن. (ش. ف)

«ئىزىدىيەكان نە بت پەرست، نە ھەروەكو كەسانى تر ئەلەن شىتىكى تر ئەپەرست.

ئىزىدىيەش ۈك ھەموو نەتەۋەكانى تر خاۋەن نووسراۋن و خواپەرست و باۋەپىشيان پەۋە ھەيە كە خواپەكە و تەنپايە. لە راستىدا ئىزىدىيەكان لە خواپەرست؛ لە ھەموو نەتەۋەكانى تر كۆنترن، چونكە (ئايىنى ئىزىدى) پاشماۋىيەكى (ئايىنى زەردەشتى) يە. ئايىنى زەردەشتىش لە پەرستى خۋاى تاك و تەنپادا لە ھەموو ئايىنەكانى تر كۆن ترە... ئىزىدىيەكانىش ھەتا ئىستاكە ھەر لەسەر ئەو ئايىنى زەردەشتىيە ماۋنەتەۋە و بەريان نەداۋە. ئەۋەندە ھەيە، ئەوان لە سەردەمى (پابلى) يەكەنەۋە و ناۋى خۋيان بەناچارى گۆپۈۋە. جا لەو گۆرانانەيشەۋەيە كە ئايىنى ئىزىدى واى بەسەر ھاتۈۋە!...».

يەزىدىيەكان كوردىان خۆش دەۋى

لە نووسراۋى (ژىنى مەن) دا، كە برىتىيە لە يادنامەيەكى خۆم و ھىشتا چاپ نەكراۋە، كە دېتە سەر بابەتى (ناۋچە شىخان) ئەمەى تىبا نووسراۋە: «يەزىدىيەكان ئەشاكى ئەيانگوت: ئىتمە ھەز لە فەرمانبەرانى كورد نەكەين. چونكە ھەر ئەوان كە بەزەييان پىاماندا بىتەۋە و رېزىشمان لى بگرن!*)».

يەزىدىيەكان دېۋ پەرست نىن

مامۆستاي زانا و ويژەۋانى بەرپىز (تۇقىق ۋەھبى بەگ) لە نووسراۋە بەنرخەكەيا كە بەئىنگلىزى چاپى كردۈۋە و ناۋى ناۋە: (پاشماۋى رۆژپەرستى) ئەلن: «لە راستىدا يەزىدىيەكان، ناتوانن پەۋە باۋەپ بىكەن كە دېۋ (شىطان) ھەيە.

سەرەكى گۆزىندەكان (قوالەكان) لە ۋەرامى (لىدى دراۋە) دا كە گوتىۋى (تاۋوسى فرىستان) برىتىيە لە دېۋ (شىطان)، گوتىۋى: «ئەو نىيازە خراپەى كە لەناۋ پىاۋاندا ھەيە لە تاۋوسى فرىستانەۋە پەيدا نەبۈۋە و نەكەۋتەۋتە دلىانەۋە، ھەر لە خراپى خۋيانەۋە پەيدا بۈۋە». لە راستىدا يەزىدىيەكان دېۋ پەرست نىن، رۆژ پەرستىكى نەتەين!».

(خۆپنەۋارىيە لە يەزىدىيەكان بەرپەست نەكراۋە)

(صدىق الدملوجى) لە نووسراۋەكەيدا (اليزىديە)، (شىخ دامەزرىنەرى ئايىنى وا بەدناۋ ئەكات كە گواپا خۆپنەۋارى بەرپەست كردۈۋە لە يەزىدىيەكان و ھەر بۆ خىزانەكەى خۆى ھىشتۆتەۋە. لە راستىدا نە لە نووسراۋى (جىلۋە) دا، نە لە نووسراۋى (مصحفارش) دا فەرمانىتىكى وا نىيە كە خۆپنەۋارىيە لە يەزىدىيەكان بەرپەست بىكات. ئەۋەندە ھەيە پاراستنى ئەو نووسراۋانە و خۆپنەۋارىيە بەزۆرى خىستۆتە ئەستۆى، خىزانەكەى خۆى و يەزىدىيەكانىشى بەرپەست كردۈۋە ئەۋەى كە نووسراۋەكانى خۋيان بىخەنە بەردەست بىگانەكان. ئەۋەك دەسكارىيان بىكەن. ئەمىش بۆ كەلكى يەزىدىيەكان و پاراستنى ئايىنى يەزىدى بۈۋە. كە ھەموو خاۋەن ئايىنىك ئەمەى كردۈۋە. نەخۆپنەۋارىيەش ھەر لەناۋ يەزىدىيەكاندا باۋ

(*) يەزىدىيەكان، ۈك لە نووسراۋى (مصحفارش) يشدا ديارە، ھىزىتىكى نەتەۋايدەتى تەۋاۋ لە دل و دەروونپاندايە. (ش. ف.)

نهبوه. له ناو ئیسلامه‌كان و گاور و جووله‌كانیشدا هەر بابووه چ له كوردستان و چ له خاكه ئیسلامه‌كاندا. سهره‌تای پلاوكر دهنه‌وی خوێنده‌واریش لهم سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌دا ده‌ركه‌وتوه، كه یه‌زیدییه‌كانیش نارام و ناساییشان پێ برا، ئه‌وانیش وه‌ك برا ئیسلامه‌كان و گاور و جووله‌كه‌كان ده‌ستیان دایه‌ خوێندن، ئه‌گه‌يا نه‌گه‌ر ئایینی یه‌زیدی به‌ریه‌ستی بگردنایه له نووسین و خوێندن، هه‌رگیز پێچه‌وانه‌ی ئه‌و فه‌رمانانه نه‌ه‌ج‌وولانه‌وه.

یه‌زیدییه‌كان پۆژ په‌رست نین

نووسه‌ری گه‌وره و خه‌باتکاری کوردیش (دوکتۆر کامه‌ران عالی به‌درخان) ئه‌لێ: یه‌زیدییه‌كان پۆژ په‌رست نین. ته‌نیا پیاوه‌ خوا ناسه‌كانیان كه پۆژ نه‌كه‌وێ له دار و دره‌خت ماچی نه‌كهن.^(١)

به‌یلا‌ی شیخانه‌وه له‌گه‌ڵ سه‌رداری شیخانه‌دا

كه له ١٣/١١/١٩٤٨دا گه‌یشتمه شیخان، بۆ ئه‌وه‌ی کاری ئه‌وێ بیه‌م به‌په‌رتوه، (ته‌حسین به‌گی سه‌عید به‌گ)، سه‌رداری شیخان تازه‌کرا بوو به‌سه‌ردار. تازه ته‌مه‌نی گه‌یشتبووه هه‌ژده‌ سالی... به‌لام دوو كه‌سی ژیر و زۆرزان و کارامه له پشته‌یه‌وه بوون، ئامۆزگارییان نه‌کرد و سه‌ره‌رشته‌یی کاروباریان نه‌کرد! یه‌که‌تیکیان (میان خاتوون) ی نه‌کی بوو، یه‌که‌تیکیشان (ده‌رویش مجبۆر) بوو كه یه‌که‌ پیاو و یه‌که‌ کاربه‌ده‌ستی (میان خاتو) بوو.

له پاش چهند مانگه‌یک كه برا یه‌زیدییه‌كان، شاره‌زای دڵ و ده‌روونم بوون، زۆریان بوون به‌دۆستم. وه‌ك یه‌که‌یک له دڵسۆزانی خۆیان دایان ئه‌نام. هه‌موو رازیکه‌ی دلی خۆیان بۆ نه‌گه‌یترامه‌وه. هه‌ر یارمه‌تیه‌که‌یشم پێیوست بویه بۆ که‌لکی گشتی یارمه‌تییان ئه‌دام. ماوه‌ی ساڵ و نیوێ كه له‌وێ بووم له چاکی و پیاوه‌تی و پاکی به‌لاوه‌ هه‌یچم لێ نه‌دین. تا ئێسته‌که‌یش هه‌ر به‌دۆست و برای خۆمیان نه‌زانم. لام وایه ئه‌وانیش به‌رامبه‌ر من هه‌ر وه‌هان. مه‌به‌سته‌یشم لهم پێش وتاره‌ ئه‌وه‌یه، كه له فه‌رمانبه‌رانی فه‌رمانه‌ه‌وایی بگه‌یتم كه نه‌گه‌ر پیاو له‌گه‌ڵ یه‌زیدییه‌كاندا دڵسۆزان به‌ج‌وولیتنه‌وه و رێزبان لێ بگه‌رێ كه‌لکیان پێ بیه‌خشی، ئه‌توانی به‌ئاسانی بیانخاته سه‌ر پێ و هه‌موو گه‌یروگه‌فتیه‌کیش به‌سایه‌ی خۆیانوه چاره‌ بکات.

فه‌رمانه‌ه‌وایی خه‌ریک بوو (خوێندن‌گای باعذره) دا‌بخات. چونکه شاگردی که‌م تیا ما‌بووه‌وه، (گوندی باعذره) یش پایته‌ختی یه‌زیدییه‌کانه. سه‌رداری شیخان له‌وێ دان‌نیشی. كه رووم له سه‌رداری شیخان نا، نه‌ك هه‌ر هه‌یشتنه‌وه‌ی خوێندن‌گاکه‌ی په‌سه‌ند کرد، بیست دینار‌بشی بۆ پێستاک‌ی شاگرده‌ هه‌زاره‌کان به‌خشی له‌گه‌ڵ خانووه‌کی خۆیدا كه خوێندن‌گاکه‌ی تیا دایه‌ زریترێ. پێجگه‌ له‌وه، له‌وه‌یشا پشته‌ی گه‌رم كه هه‌رچی نه‌هاته به‌رخوێندن؛ به‌ج‌ه‌ریه‌ی کردن پێ، یاخود به‌به‌نده‌یی کردن، باوکی سزا بده‌م ته‌نانه‌ت له‌به‌ر چا‌وی دان‌یشت‌وانی گونده‌که‌یش برا‌که‌ی خۆی دایه‌ ده‌ستم؛ گو‌تی: نه‌گه‌ر نه‌هاته به‌رخوێندن ئه‌م له‌پێش هه‌موو مه‌نا‌لیکه‌دا به‌خه‌ره به‌ندی‌خانه‌وه!

(١) ته‌ماشای نووسرا‌وی (الاکرا‌د) بکه، هی (باسیل نیگیتین). (ش. ف)

خواروستان، منیش کاربه دهستانی مووسل و به غدام بۆ خرایه سهر نهوهی که خوتندنگاکه ههله گرن و دهسه لاتی سزا دانیشم به دهنی بۆ نهو که سهانهی که کوپیان نانیرنه بهرخوتندن. خوتندنگا سهرله نوێ دامه زایهوه. ژماره ی شاگرده کانی له په نجا کهس تیه پری کرد وهک خوتندنگایهکی سهرکه وتویش تا لهوێ مام، ژیا... کاتی که (صدیق الدملوجی) نووسراوه که ی خۆی (البزیدیه) ی له سالی ۱۹۴۹ دا چاپ کرد و بلاو کردهوه؛ یه زیدییه کان، به تاییه تی سهرداری شتخان و چینی ئایینی زۆر پیتی ورووژان خهریک بوون به هه موویان، نازاری (صدیق الدملوجی) به دن و که تنی خرابی ده رباره بکه ن. به لام که پروم له (سهرداری شتخان) ناو نامۆ گاریم کرد و نه نجامی خرابی نهو نیازهیانم تنی که یاند؛ وازی له تۆ له سه نده نه وهی توندوتیژ هینا. ته نیا له لای کاربه دهسته گه وره کانی به غدا سکالای له ده ست کرد، نهوانیش ده ست به جی بلاو کرده نه وهی نووسراوه که یان وه ستاند و فره مانیان دا ده ستی به سه را بگرن... به م رهنگه، ناگره که کوژی به وه... (صدیق الدملوجی) یش به رامبه ر نهو پر زگار بوونه وهی نامه یهکی پر سوپاسی بۆ من نارد.

(که جهژنی کۆمه لی) ی یه زیدییه کان له سالی ۱۹۴۹ دا نزیک بووه وه، (ته حسین بهگ) خۆی و هه ندی له کاربه دهسته ئایینییه کانی هاتنه لام، بانگیان کردم که هاویه شییان بکه م لهو جهژنده... منیش به گالته وه پتم گوتن. «به مه رجیک دیم؛ له جیاتی نهو به رگه بیگانه یی له به رتانه دایه، جلکی کورده واری خۆمان. شه لو شه پک. له به ر بکه ن... هه روه ها ریشه کانیشتان بتاشن».

(ته حسین بهگ) یش گوتی: «هه رجی گۆزینی به رگه که یه به سه ر چاو نه یگۆزین... به لام تاشینی ریشه که مان بۆ نالوێ چونکه نه وه پێچه وانه ی ئایینه که مه انه!». قسه هه ر نه مه نده بوو، ده ستمان کرد به پێکه نین و به رایه وه...

که چی له پاش چه ند شه ویک کاتی که زانی له خه رتانه دا له ده رگایان دا گوتیان (ته حسین بهگ) به خۆی و چه ند ته فه نگ چیه که وه هاتوه بۆ لات... منیش دلم داخوړیا؛ تر سام له وهی شتیکی گه وره قه ومانی نه گینا سهرداری شتخان به و شه وه دره نگه بۆ ج دی. له جیگا که م هاته ده ره وه و، تا جلم گۆزی، نه وان له ناو باخچه که دا دامه زران. کاتی که که چوم پێشوازی م کردن، گوتیان: «نه و! ئیمه له سه ر قسه ی تۆ هه موومان جلکی کرمانجیمان له به ر کرده وه، تۆ یش نه بی وهک ئیمه جلکی کرمانجی بگۆزیت و به یانی له گه لماندا بییت بۆ جهژنی کۆمه لی، بۆ سه ر گۆزی شیخ عدی...»^(۱)

تومه ز نهو پۆژه چو بوونه (ئه لکوش)، به پاره یه کی زۆر چه ند ده ستیک پانکو چۆغه و سه ری پچی کوردیان کړی سو، هه ر بۆ نه مه ی دلی من خوش بکه ن و نهو جهژنه شیان به شادی به وه بکه ن. منیش تا به یانی به هه رجی چۆنیک بوو ده ستی جلی کوردیم په یدا کرد و ته فه نگ و فیشه کدانم له خۆمدا و پێکه وه چوینه (لالش) تا هاویه شییان لهو جهژنه خۆشه، پر به زم سو ره زمه دا بکه م و لهو شوینه شه نگ و

---

(۱) سهرداری شتخان هه روه ها بۆ چه ند جهژنیکی تریش بانگی کړه بووم و به چاوی خۆم شتیه ی جهژنه کانیانم دیوو. (ش. ف)

شوخه‌یشدا که هر نه‌لئی به‌هسته چەند کاتیکی پر شادمانی و کامهرانی رابوویرم... به‌راستی دلپاکی و مه‌رایه‌تی و دۆستایه‌تی ئه‌و یه‌زیدیانه‌م له‌و رۆژهدا بۆ ده‌رکه‌وت، که پر بوو له‌ خوشه‌وستی و یه‌کیتی و کامهرانی... که هرگیز خوشیه‌که‌یم له‌بیر ناچیتوه...

له‌گه‌ل میان خاتووندا

(میان خاتوون) له‌ میژووی ئافره‌تی کورددا؛ پایه‌یه‌کی بێندی هه‌یه. که دیم له‌ ته‌مه‌نی حه‌فتاوێتێج سالی دابوو. له‌ له‌شا کزبووبوو. به‌لام نیشانه‌ی جوانیی کۆنی هێشتا پێوه‌ دیاربوو. له‌ هۆش و چالاکی‌شدا هێشتا هه‌ر سام و گه‌وره‌یه‌یه‌که‌ی جارانی مابوو. به‌راستی سه‌ردارێتی لێ ئه‌وه‌شایه‌وه. ئه‌م ئافره‌ته‌ دوو جار ناگر له‌ جهرگی به‌ردرا؛ (عه‌لی به‌گ) یه‌ میتدی کوژرا. (سه‌عید به‌گ) یه‌ کوپی کوژرا. ناوی سوێر و تال و ده‌ره‌ده‌ری و ئاواره‌یی چێشت. که‌چی له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا کۆلی نه‌دا و وه‌ی به‌رنه‌دا. نزیکه‌ی په‌نج سالی خشت له‌ پشت می‌رد و کوپه‌که‌ی و کوپه‌ زاکه‌یه‌وه‌ بوو. له‌ هه‌لسووپاندنی کاروباری یه‌زیدییه‌کان و، پاراستنی سه‌ردارنشینیی شێخان و، چاره‌کردنی گیروگرفتی یه‌زیدییه‌کاندا بێ پشوو و بێ وچان یارمه‌تی نه‌دا و کارگوزاری نه‌واند. له‌به‌ر ئه‌وه‌ (میان خاتوون) جیتی پێزگرتنی هه‌مووان بوو، چ له‌لایه‌ن فه‌رماندارانه‌وه، چ له‌لایه‌ن سه‌ره‌ک هۆزه‌کان و نه‌ته‌وه‌ی یه‌زیدییه‌وه.

هرچه‌ند باو و ابوو که ژنه‌ یه‌زیدی سالی هێچ فه‌رمانبارێکی فه‌رمانه‌وایی نه‌چن، به‌لام به‌بۆنه‌ی نه‌خۆشیی خێزانه‌که‌مه‌وه‌ چل رۆژ بوو له‌ نه‌خۆشخانه‌ی مووسلدا که‌وتبوو. هه‌روه‌ها له‌ مالمیشه‌وه‌ له‌ (شێخان) دوو جار؛ وه‌ک دایکێکی دلسۆز و میهره‌بان بۆ سه‌رلێدان هاته‌لامان. کاتیکیش که له‌ شێخانه‌وه‌ گوتێزانه‌وه‌ بۆ (ناکری)، ده‌مه‌ده‌ست نامه‌یه‌کی دایکانه‌ی بۆ په‌وانه‌ کردم. زۆر به‌جوانی نه‌زانم، که وه‌ک به‌لگه‌یه‌کی میژوویی بۆ چاکی و پاکی یه‌زیدییه‌کان، هه‌روه‌ها بۆ نوواندنی گه‌وره‌یی و لێ هاتوویی (میان خاتوون)^(٢).

ئه‌و نامه‌یه‌ له‌ زمانی عه‌ره‌یه‌وه‌ بگۆرمه‌ سه‌ر زمانی کوردی و له‌ خواره‌وه‌ وه‌ک خۆی بێنوسم:

باعرزه: ١٩٥٠/٦/٦

«خاوه‌نی رێز باوکی شیرکز»

له‌ پاش چاک و چلۆنیه‌کی گه‌رم. هیوادارم که ته‌ندروستیتان له‌ جیتی خۆیدا بێ. له‌ خواشیم نه‌وێ که بتان هێتی بۆ خۆمان و خۆتان.

باوکی شیرکز! رۆژی یه‌کشه‌مه‌می ١٩٥٠/٦/٥ بیستم ئێه‌ویه‌ن لێره‌ گوتێزانه‌وه‌. خوا ناگاداره‌، ئه‌وه‌تی ئه‌مه‌م بیستوه‌ وه‌ک نه‌خۆشم لێ هاتوه‌. جا نازانم ئه‌م ده‌نگه‌ راسته‌ نا نا.

خۆشه‌وستی خۆم! تۆ ئه‌گه‌ر ئاره‌زوو ناکه‌یت که له‌ ئێمه‌ جیا بیه‌ته‌وه‌ له‌ (ناوچه‌ی شێخان) ده‌که‌ی خۆشت جیا بیه‌ته‌وه‌. هه‌ر له‌ ئێستاه‌وه‌ ناماده‌م که له‌به‌ر تۆ. بچمه‌ (مووسل) و بۆ جارێکی تریش وا بکه‌م که لێره‌ به‌ته‌یله‌نه‌وه‌.

(٢) وه‌ک له‌ پاشدا زانیم (میان خاتوون) له‌ سالی ١٩٥٦ دا گیانی پاکی به‌خاک سپاردوه‌وه‌. (ش. ف.)

خۆشه‌بوسته‌که‌م! ئیعه هه‌موومان به‌بێستنی ئهم ده‌نگه‌ دلته‌نگین. تکتات لێ ئه‌که‌م به‌هه‌لگری نامه‌دا وه‌راهم به‌ده‌روه. له‌ که‌ینه‌وه‌ینه‌ی ئهم جیابوونه‌وه‌یه‌شت ناگادارم بکه. هه‌ز ئه‌که‌م ئه‌وه‌یش بزانیت که (ته‌حسین)ی هاورپیت ئیستا له‌مال نییه.

سلای من به‌دایکی شێرکۆ بگه‌ییینه. چاوه‌کانی شێرکۆ ماچ ئه‌که‌م. ئیتر بۆین تا سه‌ر به‌گه‌وره‌یی و سه‌ره‌رزیه‌وه.

چاکه‌خوازان:

میان خاتون: (دایکی سه‌رداری شێخان).

(میان خاتون)ی ڕووسوور و سه‌ربلند به‌مه‌یش وازی نه‌هێنا له‌ پاش وه‌رامدانه‌وه‌که‌م هاته‌ سه‌ردانمان، (ته‌حسین به‌گ) یش به‌خۆی و سه‌رۆکه‌ نایینییه‌کانی شێخانه‌وه‌ هاتنه‌ سه‌ردانم.

ڕۆژی جیابوونه‌وه‌م له‌ شێخان، به‌دلتیکی ته‌نگه‌وه‌ ناوێکم له‌ ناوچه‌که‌ دایه‌وه. به‌دلتیکی پر له‌ هیواوه له‌ خوا پارامه‌وه، که‌ ڕۆشنایی زانست و هونه‌روپیشه‌ سازیش بخاته‌ ناوچه‌ی یه‌زیدییه‌کانه‌وه و له‌ سه‌ر ده‌ستی ڕۆشنییه‌کانی خۆیاندا چاره‌ی هه‌موو گیروگرفتییکی زه‌نگکاری و نایینی و کۆمه‌لایه‌تی و نابووری و خۆنده‌وارییان بکات.

سه‌رچاوه‌ی نووسراو

- ۱- الیزیدیه - صديق الدملاجي.
- ۲- الیزیدیه ومنشأ نحلتهم - احمد تیمور پاشا.
- ۳- تاریخ الیزیدیه واصل عقیدتهم - عباس العزاوي.
- ۴- الاکرد - مینورسکی.
- ۵- الاکرد - باسیل نیکیتین.
- ۶- خلاصه تاریخ الكرد وکردستان - محمد امین زکی.
- ۷- الیزیدیه ماضیهم وحاضرهم - عبدالرزاق الحسني.
- ۸- ژماره‌کانی گۆفاری گه‌لاوێژ له‌ سالی ۱۹۴۰ - وتاره‌کانی توفیق وه‌هبی.
- ۹- The Remnants of Mithraism Tewflq Wehbi.
- ۱۰- زه‌رده‌شت - احمد الشنتاوی - گۆپینی شاکر فه‌تاح.
- ۱۱- لیتکۆلینه‌وه‌کانی خۆم له‌ناو یه‌زیدییه‌کاندا - (ده‌ست نووس).
- ۱۲- نادنامه‌ی خۆم له‌ شتخاندان - (ده‌ست نووس).
- ۱۳- تاریخ الموصل - سلیمان الصانع.
- ۱۴- تاریخ ریشه‌ نژاد کرد - احسان نوری پاشا.
- ۱۵- Pecok Angel - Lady Drower.

چیرۆکی مەم و زین لە ئەرازوودا

نووسراویکە: مێژووی ژبانی (ئەحمەدی خانی) و، مێژووی چیرۆکی (مەم و زین) و، لیکۆلێنەوه و، شیکردنەوه و، نرخ و بێجێ چیرۆکەکە پێشان ئەدات

ئەم نووسراوه

لەم کاتەدا کە خاکی کوردستان پروی کردۆتە وێرانی و سەرگەردانی و کەرت کەرتیش کراوه لە ناوەند پێنج فەرمانەر واییدا. لەم دەمەدا کە ئازاوه و ناکۆکیی ناو خۆمان، زۆرداری ناو خۆمان کە مەترەخمی و رقەری و دوژمنایەتی ناو خۆمان، هەلا هەلا کردووین. بە ئێمە کاتەدا هیچ نووسراویک لە لیکۆلێنەوهی چیرۆکی (مەم و زین) ی (ئەحمەدی خانی) باشتەر نادۆزمەوه کە پێشکەشی نەتەوهی بە پێزی کوردی بکەم.

داخە کەم هەروەک سێ سەد ساڵ لەمەوپێش (ئەحمەدی خانی) بەزەیی بەشپڕزەیی و سەرگەردانی و مالتوێرانی کوردەواریدا ھاتۆتەوه و، ئاوازی بلند کردووه بۆ یەکیبێتی و کۆکی و بڕایەتی و ناشتی و ئازادی لە ئاوماندا. ئیمڕۆکەیش هیچ لەوساکە پێش نەکەوتوین. هێشتا ھەر پێستیمان بەو ئاوازه شیرین و پاکە (ئەحمەدی خانی) یە ھەیە، کە لە گۆماندا بزرنگیتەوه و، مێشکمان ڕۆشن بکاتەوه و، دەرووگان زیندوو بکاتەوه و، دەست و بازوو و دەمارێ مەردایە تیمان بپۆشێت و دلێشمان پڕ لە ئاوات و ھیوا بکات، بۆ دوا ڕۆژیکی پڕشنگدار، کە لە پاش ڕەنج و تەقەلایەکی زرنگانە و مەردانە نەبێ و، لەسەر بنچینە بەکی زانست و ھونەر و پیشەسازی نەبێ و، لەسەر ڕێگای خواناسیی نەبێ دەستمان ناکەوێ!

مامۆستای بەرێز (مەمەد سەعید ڕەمەزانی بۆتی)، کە کوردێکی ڕۆشنبیری کوردستانی سوربە، لە ساڵی ١٩٥٧دا چیرۆکە بەنرخەکە (مەم و زین) ی (ئەحمەدی خانی) کە بەھۆنراوه دائراوه بەشیوەی بۆتانی لە شێوەی پەخشاندن کردووه بەعەرەبی لە بەرگ و شێوەیەکی جوان و باوی ئەو چەرخەدا ڕازاندووتییەوه. من کە بەراورد کرد لەگەڵ چیرۆکە (خانی)، خۆیدا، بۆم دەرکەوت کە مامۆستا (مەمەد سەعید) تا ئەندازە بەکی گەوره لە گۆڕینەیدا سەرکەوتوو... ھەروەک خۆی ئەلێ ناچار بووه، لەبەر ئەوەی کە ھونەری چیرۆک نووسین بەپەخشان وای پێ ئەوێ، ئەو چال و چۆل و بۆشاییانەی کە بەھۆی ھۆنراوه کەوتونەتە ناوەند و اتاکانی ناوەرۆکی چیرۆکە کەوه، پڕ بکاتەوه و، ھەندێ بابەتی ڕێکخستن و ڕازاندنەوهی وایشی بخاتە سەر بەلام وریای ئەوەیش بووه کە زیان بەراستی گیان و بیروباوەڕ و ناوەرۆکی چیرۆکە کە نەگەییێت. بەلکو بەپێچەوانەوه باشتەر ڕۆشنی بکاتەوه، لە راستیدا ھەندێ دەستکاری لە چیرۆکەدا کردووه. دایەنەکی (زین) و (ستی) کە ناوی خۆی (حەیزەبوون) ە، ئەو ناوی ناوه (ھێلانە). لەجیاتێ (گورگین) کە کوڕی (زین الدین) ی خونکاری بۆتانه. ئەلێ: (کرکون). ئەو پیاھەڵدانانەی کە (ئەحمەدی خانی) دەربارەی (زین الدین) و (گورگین) و (مەم) ی گوتوو، زۆری ئێ کەم کردوونەتەوه. ھەروەھا ناوی (ئەسکەندەر) یشی نەھێناوه کە باوکی ھەر سێ

پالەوانەكەى (زین الدین) شاهه و باركى (تاژدین و عارف و چهكو)یه.

بیتجگه لهوه نووسراوهكەى مامۆستا (محەمەد سەعید) له پیشەكی چیرۆكهكه كه له چیرۆكهكه خۆى گرنگ تره بێ بەش مابوووه. دەرپاری ژبانی بوژی مەزن (ئەحمەدی خانى) و بەسەرھاتی تەواوى (چیرۆكى مەم و زین)یش، لەگەڵ نامانجى خانى له دانانى چیرۆكهكەیدا هیچى واى نەنووسىوه. لەبەر ئەوه بەپێویستى زانى كه ئەوەندەى له دەستم بێ، لێكۆڵینهوهیهكى كورت بكەم له بابەت ئەحمەدی خانى و چیرۆكهكهیهوه. تا خوێندهوارانى بەرێز باشتەر كەلك له چیرۆكهكهوه وەرگیرن. لەگەڵ ئەمەشدا، بەپێویستى ئەزانم كه بێتم؛ چیرۆكهكه لەم شێوهى پەخشانهیدا، چاكترین شێوهیه، كه تا ئێستا پێى نووسرابێ. چونكه خوێندهوار له هەموو شێوهكانى تری، باشتەر تێى ئەكات. بیتجگه لهوه پارچەیهكیش له پەخشانی وێژەیی و پر هونەری كوردی، كه ئەبێ بەم بۆنەیهوه دەستخۆشی له مامۆستا (محەمەد سەعید) بكەین.

كوردستان له سەردەمی ئەحمەدی خانیدا

كه (ئەحمەدی خانى) چاوى كردهوه نزیكهى سەد و سى سال پتر بوو كوردستان له ناوەند فەرمانپەرەى (نێران) و فەرمانپەرەى (عوسمانى)دا كرابوو بەدوو كەرتەوه...^(١) له هەردوو كەرتەكەشدا هێشتا سەردارنشینان (امارات)، یاخود زهوى دارانى خاوەن سامان و دەسەلاتى كورد هەر مابوون فەرماندارییان ئەكرد بەسەر كوردەواریدا. بەلام ئەم سەركرده كوردانه لەناو خۆیاندا كۆك نەبوون هەموو دەم له شەڕ و ئاژاوه دابوون.

لەپێناو پرگاركردنى كوردستاندا لەدەست زۆرداران هەرگیز یەكیان نەئەگرت بەدەم زۆرداری داگیركەرانى بێگانه و زۆرداری فەرماندارانى ناوخۆیه بەدەم شەڕ و ئاژاوه و ناكۆكى و ناوخۆیه كوردەواریهكه ئەینالاند هەژاری و نەخۆتێندەواری و نەخۆشی بەجۆرتى خراب بەناو نیشتمانەكهیدا بڵاوبووونەوه.

كەسێ نەبوو بەزەبیهكى بەنەتەوهكەیدا بێتەوه و چاكى دامێنى مەردانەى لێ بكا بەلادا و پاپەڕى و نەتەوهكه يەك پخات و خەبات بكات بۆ پرگاركردنى كورد و كوردستان له دەست ئەو سەرگەردانى و مالتۆزانیه. له دەست ئەو دیلێتى و چەوساندنەوهیه. له دەست ئەو درده گەورانهى كه بەرهنگارى سەروسامان و گياخان بووبوون...

(خان)یش كه له سروشتى خۆدا بوژاوه و بلیمه تانه هەلكەوتبوو خاوەنى دەروونى نازاد و دلتى مەردانەبوو، خاوەنى هەست و هۆشێكى تەواو و دروست بوو، له كانگای جەرگهوه هەستى بەنازار و هاواری نەتەوهكەى خۆى كرد، بەزەبى پیا هاتەوه و پر بەدڵ سەربەستانه و ئازاپانه ئاواتى نەتەوهكەى

---

(١) ئەمەش له ئەنجامى هێرشەكەى سولتان سەلیم یاز بۆ سەر دەولەتى سەفەوى فارس و بەربابوونى شەرى چالديران - ١٥١٤ كه پروداوه خوێناوییهكانى ئەو شەڕ هەمووى لەسەر خاكى كوردستان بوون و ئەنجامیش كوردستان له نێوان ئەو دوو دەولەتدا دابەشبوو.

خۆی ناشکرا کرد و دهنگی بلتند کردهوه بۆ بانگکردنی گهواره و کاربه دهستانی کورد بۆ یه کیتی و بۆ خهبات کردن له پێناو پرگارکردنی کوردستاندا لهو تەنگ و چهلمهیه و بۆ دامه زرااندنی فرمانه واییهکی گهواره یه کگرتوو له کوردستانی گهواره دا تا خۆتنده واری به زمانی کوردی بلاق بکاتهوه و بایهخ به زانا و وێژه و ئانا و تێگه یشتوواری کورد بدات و دهسهلاتیان بدات و یارمهتیشیان بدات له پرگارکردنی کوردستاندا له ههرسێ دوژمنه گهواره که ی: له ههژاری و له نهخۆشی و له نهخۆتنده واری...

جا لهم ههسته و بیروباوه بهرز و پیروزانهوه لهم گیانی نیشتمانیه روهیه پاکه (ئهحمدهی خانی) یهوه ئهم چیرۆکی (مهم و زین) هه پیدایهوه. (ئهحمدهی خانی) نهتهوهی کورد له شێوهی (مهم و زین) دا پیشان داوه، ئاواتی پێگه یشتنی ههردوو کیشیان که بریتی بوو له ئاواتی دهست کهوتنهوهی سه رههستی و ئازادی و سه ندنهوهی مافی خوراو له جیاتی ئاواتی کورد و کوردستان بۆ ئازادی و کامهرانی و سه رههستی پیشان داوه.

سا هه ر له بهر ئهم نرخ و وێژه ی و کۆمه لایهتی و زهنگکاریه تهی که (چیرۆکی مهم و زین) ئیسمرۆ له لایه ن زانیانی جیهانه وه شان به شانی (شاهنامه ی فیردهوسی) و (ئیلیاده ی هومیرۆس) دانه نرێ له لایه ن رۆشنییرانی کوردیشه وه لهو دوانه له ههردووکیان بلتندر دانه نرێ.

هۆی دانانی ئهم چیرۆکه

چیرۆکی (مهم و زین) هه رچهنده چیرۆکی دلدارییه، بهلام (ئهحمدهی خانی)، ههروهک خۆی نهتهی، کردی به بیانویهک بۆ ئهمه ی دهردی دلی خۆی پێ برێژی. که نهویش وریاگردنهوهی نهتهوهی کورده بۆ خهباتکردن له پێناو پرگارکردنی خۆی و کوردستاندا ههروهها ئهم چیرۆکه یشی بۆیهکا دانا: که وێژه و زمانی کوردی پێ بلتند بکاتهوه، که دوژمنانی کوردیش پاریه یان نهکهوێ و بلتین: کورد دووره له خۆتنده واری و شارستانیتیه وه، به زمانی خۆی نووسراوانی نییه، ههروهها نه لێن کورد له راستی و دلدارییه وه دووره!.

خۆتندنگایهک نهکاتهوه بۆ مندالانی کورد

ئهحمدهی خانی نرخ و بایهخیکی زۆری ئه دا به زمان و وێژه ی کوردی ههروهها به خۆتنده واری. واتا به زانیاری راسته قینه و به رهوشت و خوی باش و، به کردهوهی سهردانه. ئه و لهو باوه په دا بوو که پرگارکردنی کورد بهنده به وه که هه مو کوردیک له زمانی خۆی دا، به تهواوهتی شارهزا بێ و بهم زمانه چیرۆک و بهیت و ههژراوه و مێژووی خۆی بخوینیت و شارهزای زانسته پیوستیه کان و کاروباری نیشتمانه که ی خۆی و جیهانیش بێ. ههروهها خهباتی مهردانه ییش بکات بۆ یه کگرتن و بۆ به رهنگاری کردنی دوژمنانی کورد که بریتین له زۆرداری و ههژاری و نهخۆشی و نهخۆتنده واری.

جا بۆ که یشتا بهم مه به سه پیروژه ی، له سه ر ئهرکی خۆی خۆتندنگایهکی کردهوه. لهو خۆتندنگایه دا زمان و وێژه ی کوردی فێری مندالانی کورد نه کرد. به رهوشت و خوی بلتندیشه وه مندالانی کوردی پێ نه که یاند.

ههروه‌ها بۆ گه‌یشتن بهم مه‌به‌سه‌ فهره‌ه‌نگۆکتیکیشی دانا بۆ زمانی (کوردی) و (عه‌ره‌بی) ناوی نا (نۆبار) یاخود (نهره‌هار) نهم فهره‌ه‌نگۆکه‌یش بۆ نه‌وه‌بوو که مه‌اله‌کان له‌ پاش قیتره‌یونی زمانه‌که‌ی خۆیان قیتری زمانی عه‌ره‌به‌یش بێن که زۆریه‌ی زانسته‌کانی نه‌وده‌مه‌ به‌و زمانه‌ نووسراوه‌نه‌وه‌.

په‌گه‌یشتنی نه‌حه‌مه‌دی خانی

(نه‌حه‌مه‌دی خانی) کورێ (شیخ الیاس) له‌ هۆزی خانیه‌انه‌ که له‌ نزیک شاری (باهه‌زید) هوه‌ مه‌لنه‌ندی دابه‌و له‌ ناو جه‌رگی کوردستانی تورکیادا (شیخ الیاس) له‌ پێش له‌ دایکه‌یونی (نه‌حه‌مه‌دی خانی) دا هاتیه‌وه‌ شاری (باهه‌زیدی) به‌لام په‌یه‌ه‌ندی خۆی له‌ هۆزه‌که‌ی خۆی نه‌په‌چری بوو نهم ماله‌ بنه‌مه‌اله‌یه‌کی گه‌وره‌بوو خانه‌دان بوو خاوه‌ن میوانخانه‌ و دیواخان بوو له‌به‌ر نه‌وه‌ نه‌حه‌مه‌دی خانی که نازدار و تاقانه‌ی باوک و دایکی خۆی بوو به‌جوانی په‌روه‌رده‌ نه‌کر له‌ منداڵیدا که خۆتندنه‌ سه‌ره‌تاییه‌کانی ته‌واو کرد نێررایه‌ مرگه‌وت خۆتندنه‌ نایینییه‌کانیشی ته‌واو کرد له‌گه‌ڵ زمانه‌کانی عه‌ره‌بی و فارسی و تورکیدا هه‌روه‌ها بۆ خۆتندن چووه‌ (ئورفه‌) و (ئه‌خلات) و (بتلیس) سه‌ری له‌ (سوریه‌) و (میسر)یش داوه‌ له‌دوای ته‌واوکردنی خۆتندنه‌که‌ی له‌ مرگه‌وتی (مردایه‌) له‌ شاری (باهه‌زید) دا ده‌ستی کردوه‌ به‌ وانه‌ گوته‌نه‌وه‌. وه‌ک ئه‌لێن له‌سه‌ر فهرمانی خۆنکاری (عوسمانی) چووبوه‌ (ئه‌سته‌مبۆل)یش.

(نه‌حه‌مه‌دی خانی) زانایه‌کی ته‌واو بووه‌ هه‌روه‌ها وێژه‌وان و بووژتیکێ ته‌واویش بووه‌ شاره‌زایییه‌کی زۆری له‌ به‌ره‌مه‌ه‌کانی (نظامی) و (جامی) دا هه‌بووه‌ بێجگه‌ له‌وه‌ به‌ره‌مه‌ه‌کانی (مه‌لای باتی) و (مه‌لای جزیری) و (عه‌لی حه‌یرری) و (فه‌قی ته‌یران)یش کارتیکێ ته‌واویان کردۆته‌ سه‌ر دۆ و ده‌روونی. خانی خاوه‌نی گه‌لیک به‌ره‌مه‌ به‌ زمانی کوردی و عه‌ره‌بی و فارسی و تورکی.

په‌وشت و سه‌روشتی نه‌حه‌مه‌دی خانی

نه‌حه‌مه‌دی خانی پیاوتیکێ ده‌سته‌ و که‌له‌لێل بووه‌ چاوه‌کانی جوان و توروکه‌دار بوون ریشتیکێ تۆیشی پێتوه‌ بووه‌ پیاوتیکێ مه‌نگ و له‌سه‌رخۆ بووه‌ که‌م تووڤه‌ بووه‌ دلتیه‌ و ته‌په‌وش بووه‌ به‌رگه‌کانی له‌ هی ده‌ست کردی خاکه‌که‌ی خۆی بوون شۆڤه‌سوار و لاوچاک بووه‌ خاوه‌نی ده‌س و بازوو بووه‌ په‌ر به‌دۆ و هه‌رزشکار و پاوه‌که‌ر بووه‌ که‌ چووه‌ته‌ راو به‌رگی راوی پۆشیه‌ پیاوتیکێ ڤووخۆش و قسه‌ شیرین و به‌پێژ و خاوه‌ن ده‌سه‌لات بووه‌ ده‌نگتیکێ نێر و به‌رزیشی پێتوه‌ بووه‌.

خانی له‌ دوو سه‌ره‌وه‌ جینگای به‌رز بووه‌ یه‌کتیکێ هی زانسته‌ی. یه‌کتیکیشی هی بنه‌مه‌اله‌یی. له‌ گه‌توگۆڤه‌ له‌ کۆری خواناسیدا قسه‌کانی کاریگه‌ریبون.

هه‌روه‌ک له‌ هه‌نراوه‌کانی خۆیدا ئه‌لێ نه‌بی له‌ سالی (١٦٥٠) ی پا. ز.^(٢) دا له‌دایک بوویت به‌لام ڤۆژی مردنی هێشتا به‌ته‌واوه‌تی ده‌رنه‌که‌وتوه‌ هه‌ر که‌سه‌ جۆره‌ قسه‌یه‌کی لێوه‌ نه‌کات ته‌و لێکۆلینه‌واندنی تا نێستا کراون ته‌مه‌نی خانی نه‌گه‌یه‌تته‌ (٥٦) سال به‌لام نهم نه‌جنامه‌ هێشتا به‌لگه‌ی تری نه‌وی، بهم پێتیه‌

(٢) پا. ز.: پاش زایینی، واته‌ (زایینی).

ئەگەر راست دەرجى ئەينى خانى لە سالى (۱۷۰۶) ى پا. ز.دا گيانى پاكى بەخاك سپاردى.
خانى ھەر لەو مۇگەوتەدا مردوۋە و نىژراۋە كە لە شارى (بايەزىد)دا بۆى دروست كرابو.

بەرھەمەكەنى خانى

خانى سى بەرھەمى كوردى بۆ بەجى ھىشتووين:

۱- فەرھەنگۆكى (نۆيار) كە لە سالى (۱۶۸۳) ى پا. ز.دا تەواۋى كىردوۋە ئەمە بۆ زمانى عەرەبى و كوردىيە. بەھۆنراۋە دايناۋە تا ئىستا دوو جار چاپ كراۋە.

۲- نووسراۋى (عقىدا ايمانى)، كە برىتىيە لە (۷۱) ھۆنراۋە تا ئىستا دوو جار چاپ كراۋە.

۳- (چىرۆكى مەم و زىن): لە سالى ۱۶۹۴ ى پا. ز.دا تەواۋى كىردوۋە. ئەمىش بەھى بىنگانە و پۆشنىرانى كوردوۋە (۱۸) جار ھەمىۋى يان ھەندىكى چاپ كراۋە. ئەم چىرۆكە بەزمانەكانى ئەلمانى فەرەنسزى، توركى، عەرەبى، فارسى، ئەرمەنى، بەشتىۋى موكريانى چاپ كراۋە.

ھۆى بۆئىزلىتى خانى

خانى خۆى لە نەژاددا پىاۋىكى خاۋەن ھەست و تاسە بوۋە. پىاۋىكى دلتەپ بوۋە و دەستى بۆئىزلىتى بوۋە. بەلام سى شت كارى تى كىردوۋە: تا بوۋەتە ئەو بۆئىزە گەورەيە كە ھەيە.

۱- سىروشتە جوانكەى كوردستان.

۲- زۆردارى تۈركەكانى (عوسمانى) لە كوردەكانى ناۋچەكەى خانى.

۳- خۆئىندەۋەى ھۆنراۋەكانى (ەلى ھەزىرى) و (ەلا جىزىرى) و (ەلاى باتى) و (فەقى تەيران). كە پىر بوون لە راستى پەرستى و پەند و نىشتەمانى پەرەزى و دلدارى و خواناسى.

چىرۆكى مەم و زىن

چىرۆكى (مەم و زىن) زۆر لە پىش (ئەحمەدى خانى)دا بوۋە. بەلام ئەم چىرۆكە خاۋەنى دىار نەبوۋە. نەنوسىراپوۋە. لە زمانى چىرۆك بىئەكانەۋە ئەگىرايەۋە. لەم دەمەۋە بۆ ئەم دەم، لەم پىشتەۋە بۆ ئەم پىشت ئەگىرايەۋە.

چىرۆكەكە ھەرچەندە بەزمانى بۆرە پىاۋان دانراۋە. ھەرچەندە پەرە لە ئەفسانە و قىسەى ھىچ و پوچ، بەلام ئەمەندە چىرۆكىكى خۆشەۋىست و نازدار بوۋە لەلاى كوردەۋارى تىكرا ھىچ شىۋەيەكى زمانى كوردى نەماۋە، ئەم چىرۆكەى پىن نەگوتراپى. ھەر لە خاكى جىزىر و بۆتانەۋە تا ئەگاتە خاكى موكرى و لور و كەلوپەرەكان، ئەم چىرۆكى مەموزىنەيان تىا بىلاۋ بۆتەۋە. چىرۆكەكە بەشتىۋە زمانەكانى بۆتانى، ھەكارى، زازاى، بادىنانى، موكريانى، لورپى، كەلوپرى، گۆزانى ئەخۆئىرەتەۋە.

بەلام ۋا دەرئەكەۋى لە سەردەمى (ئەحمەدى خانى)دا، چىرۆكەكە لە شىۋە و ناۋەرۆكدا لە واتا و بىروباۋە و ئامانچدا، زۆر گۆزان و تىكچوونى بەسەردا ھاتىپ.

(خانی) یش که مرۆڤتیکی نیشتمان په‌روه‌ر و دلته‌ر بووه، ئەمە‌ی پێ ناخۆش بووه. هەستی بزوتووه و دلی هاتۆته‌ جۆش لە‌سەر شێوه‌یه‌کی نوێ و بیروباوه‌ر و گیانیکی تازه؛ سەرله‌نوێ چیرۆکه‌کی داپشتۆتووه‌ بۆ ئەمە‌ی چیرۆکی (مە‌می ئالانی و زینی بۆتانی) ببوێتێهوه. (خانی) خۆی ئەمە‌ی له‌ هۆنراوه‌کانیا ده‌برپوه.

(مە‌م و زین)‌ی خانی بریتییه‌ له‌ (٢٦٧٣) به‌یت که‌ دابه‌شکراوه‌ به‌‌سەر (٩٥) به‌نددا. هەر به‌نده‌یش له‌ (١٠) هۆنراوه‌ که‌متر نییه‌، له‌ (٩٧) هۆنراوه‌یش پتر نییه‌.

چوار به‌ندی یه‌که‌می به‌ستایشی خوا و پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ براندۆتێه‌وه‌ له‌گه‌ڵ پارانه‌وه‌دا.

دوو به‌نده‌که‌ی دوا‌ی ئەو‌یشی به‌پێشاندانی ره‌وشت و کرده‌وه‌ و باری زرن‌گکاری و کۆمه‌لایه‌تی و سه‌رگه‌ردانی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌وه‌ براندۆتێه‌وه‌ لێره‌دا بێ که‌سی و داماو‌ی کورده‌واری پێشان ئە‌دات. هۆی پاشکه‌وتن و هۆی سه‌رکه‌وتنیان پێشان ئە‌دات. هه‌روه‌ها ئاواتی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی نیشتمان‌ییان ده‌رنه‌خات وه‌ک پێکه‌یتانی فه‌رمانه‌ه‌واییه‌کی گه‌وره‌ بۆ کوردستانی نازاد و یه‌که‌گرتوو. وه‌ بلاوکه‌ردنه‌وه‌ی خۆتێه‌واری و دادپه‌روه‌ری و سه‌رنه‌فرازی. وه‌ک رێزگرتن له‌ زانا و بوێزان و تێگه‌یشتوان و ده‌سه‌لات پێ دانیان بۆ که‌لکی گشتی.

به‌نده‌کانی تریشی له‌ چیرۆکه‌ دلدا‌ریه‌که‌، (مە‌م و زین)، خۆی ئە‌دوین (مە‌م و زین)‌ی (ئه‌حمە‌دی خانی) له‌سەر پ‌نجینه‌ی روودا‌وی ژبانی کورده‌واری دامه‌زراوه‌.

وه‌ک ئە‌لێن کاره‌ساته‌که‌ له‌ سا‌لی ١٣٩٣‌ی پ. ز. دا رووی داوه‌.

وه‌ک سینه‌ما په‌رده‌ به‌‌په‌رده؛ هه‌موو ژبانی کورده‌واری پێشان ئە‌دات هه‌موو سه‌روشت و ره‌وشت و کرداری کوردان پێشان ئە‌دات له‌گه‌ڵ خاکی کوردستاندا.

جیاوازی هه‌ردوو چیرۆک

له‌ راستیدا چیرۆکی (مە‌م و زینی ئە‌حمە‌دی خانی) و (چیرۆکی مە‌م زینی بۆ پیاوان) زۆر له‌یه‌ک جیاوازن. جیاوازن له‌ویته‌ و شێوه‌ و نامانج و بیروباوه‌ر و هه‌ندیک ناوه‌ڕۆکدا. کێش (وزن) و سه‌روا (قافیه‌)‌ی مە‌م و زینی خانی ئە‌چنه‌وه‌ سه‌ر ده‌ستووری هۆنینه‌وه‌ی هۆنراوه‌ی (ده‌ برکه‌یی کوردی)، له‌ شێوه‌ی جووت جووتدا. به‌لام کێش و سه‌روای (مە‌م و زینه‌ ره‌مه‌کی یه‌که‌) به‌ره‌‌لایه‌، سه‌ربه‌سته‌، هه‌ندێ جار په‌خشانیکی رووته؛ بێ کێش و سه‌روا، پاش ئه‌وه‌ ئە‌بیته‌ هۆنراوه‌یه‌کی به‌په‌خشان، هەر جاره‌ی چە‌ند تاکتیکه‌، خۆی به‌هیچ ده‌ستوورێکه‌وه‌ نابه‌ستی، مه‌گه‌ر سه‌روای هه‌رچه‌ند تاکه‌یان چە‌شنیک بگرتێه‌وه‌. ته‌نانه‌ت ژماره‌ی تاکه‌کانیش وه‌ک یه‌ک نین. ئە‌مه‌یش باب‌ه‌تی کورده‌واریه‌، جۆره‌ شێوه‌یه‌کی چیرۆک نووسینی کوردی پ‌ه‌تییه‌. زۆرتر له‌ چێشکه‌ی وێژه‌ی کورده‌واری نزیک ئە‌بیته‌وه‌ له‌ (مە‌م و زینه‌که‌ی خانی)‌دا نامانجێکی گشتی کوردا‌یه‌تی و نیشتمان په‌روه‌ری هه‌یه‌. ئە‌مه‌یش له‌ پێشه‌کیه‌که‌یدا باشت‌ر دیاره‌. به‌لام له‌ مە‌م و زینه‌ ره‌مه‌کیه‌که‌دا نه‌و نامانجه‌ نییه‌. له‌ هه‌ندێ جێگا‌یشدا پێچه‌وانه‌ی ئاواتی نیشتمانیه‌، به‌ند و باوه‌ و هه‌لبه‌ستراوه‌، دووره‌ له‌ رووداوه‌وه‌.

له (مەم و زینەکی خانى)دا گەلیتیک وشەى عەرەبى و فارسى ھەبە واژەکانیان زۆر پەقەن دوورن لە تەن گەشتەى زۆرەى کوردەوارىبەو بەلام له (مەم و زینە کۆنەکەى)دا وشەى بێگانە زۆر کەم ھەبە ئەوێ تىاشىبەتەى سەرۆگوتىلاکى شکێنراوە ئەوێ تەرى کوردیى پەتیبە لە تەن گەشتەى بۆرە پیاوانەو زۆرتر نەزیکە.

بەن گومان لە پرووى ھونەرى وێژەبى و بیروباوەرى پەسەند و بەھێزەو لە پرووى پاراویى زمان و واتای گەرنەگ و بایەخدارەو لە پرووى ڕووداوەو لە پرووى نەزیکەبەو بەژانی کوردەوارى لە پرووى واژەى پە لە راستى پەرسەتى و تەبەگەبەتەو بێبەو (مەم و زینەکەى ئەحمەدى خانى) گەلیتیک بەھێزتر و جوانتر و دڵکێشکەرتەر لە (مەم و زینە کۆن)ەکە.

ھۆى ئەمەش ئەوێبە بێتەگە لەوێ کە نازانین (مەم و زینە پەمەکەى)بەکە لە بێج و بناواندا چۆن دانراوە وە کەى دانراوە و کەى داينارە ئەمەندە سەرزارى چیرۆک بێژى نەخۆتەندەوار کەوتەو و گێتەرەتەو. گەلیتیک دەستکارى کرارە گەلیتیک و اتا و ناوەرۆک و وشەبى لێ گێتەرە تا بەجۆزیکى وای لێ ھاتەو لە ھەندێ جاردا پالەوانەکانى چیرۆکە بەپێچەوانەى ڕەوشت و کردارى خۆیان خۆیان پێشان ئەدەن و اتا بەخۆپایى خۆیان کزەوشتى و لاواز ئەنۆتەن!

له (چیرۆکى کۆن)دا ناوى ئەم پالەوانانەدە:

برايم ئاغای یەمەن پەرى، مەلەک، پەتەحان، بەنگینە. (سەگ) کە ئەمانە ھێچیان لە چیرۆکى تازە دانین.

ھەرەھا ئەم پالەوانانەبە لە چیرۆکە تازەکەدا ناویان دێ (چاوبەست کارى لێ گەر، گورگین، ھەبەبەن) کە لە (چیرۆکە کۆن)ەکە دانین. لە چیرۆکى تازەدا خاکی جەزیر و بۆتان خاکیکی سەرەخۆبە، کەچى لە چیرۆکە کۆنەکەدا بەخاکیکی داگیرکراوى (پادشای یەمەن) دانراوە؟ ئەم کەمەوگەبى و ھەلەنەبەش بەناشکرا لە (چەبەکەى مەم و زین) پەمەکیبەکەى (ناوەرەحمان بەکر)دا دەرەکەوئ کە خۆى گۆزانىبێژى نەخۆتەندەوار و چیرۆکبێژىکى ناشى بوو بەلام دەستى بۆژى ھەبەو چووە گەلیتیک وشەى ناشیرین و اتا و پەستەى ناوەرە و ناپەسەندى فەرى داوەتە ناو چیرۆکەکەو و بەو ڕەنگە بۆ (اوسکارمان)ى ئەلمانى گێتەرەتەو کە ئەویش لە پاش نووسینەوێ لە سالى ۱۹۰۵دا لە شارى (بەردلین)دا لە چاپى داوە.

دوور نیبە ئەم چیرۆکە پەمەکیبەش لە بنجەوناواندا زۆر دروست و پێکۆتیک بووبێ دوور نیبە ئەمیش وێژەوانىکى زانای کورد داينابێ بەلام گێژەلووکەى پۆژگار نووسراوى چیرۆکەکەى لەناو بەردنى ئێنجا بەھۆى دەستادەست یاخود دەماو دەمى چیرۆکبێژە نەخۆتەندەوارەکانەو چیرۆکەکە وای بەسەرھاتەبێ مێژوو دەرى ئەخات کە ھەندێک لە ئاینە بەناوبانگەکانیش یاخود فەرمودەى پێخەمبەرانبەش بەدەست نەخۆتەندەوارانەو یاخود بەدەست دێ ڕەشانەو وایان بەسەر ھاتەو.

وا بۆنمۆنە چەند بەتێتیک لە (مەم و زین)ى (ئەحمەدى خانى) و لە (مەم و زین)ى دەم ناوەرەحمان بەکر پێشان ئەدەین. تا خۆتەندەوارى خۆشەوێست خۆى بەجۆزیکى تەبەگەبەتەى ھەردوولا تەن

بگات و نرخیس بۆ هەر دوولا دابنیت.

ئەوئەندە ھەبە لەگەڵ ئەمەیشدا کە تا ئیستە نزیکی سێ سەد سالی بەسەر (مەم و زین) ھەکی (ئەحمەدی خانی) دا تێپەریوە لەگەڵ ئەو ھەموو پایە بەندەییەیشدا کە لە کۆری وێژی جیھاندا ھەبەتی کەچی ھێشتا جێگە بە (مەم و زین) ڕەمەکییە (چۆل نەکردوو ھێشتا جێگای ئەوی پێ نەکردۆتەو) لەناو بۆرەپیاوانی کورددا.

لام وایە ھۆی ئەمەیش ھەر ئەو ھەبە کە تا ئیستە ھەر نەخوێندەواری باو بوو لەناو کوردستاندا ھۆی ئەمەیش زەبروزەنگی چەرخێ کە چ ڕەفتار بوو بۆیەکا ھۆنراوەکانی خانی لەبەر نەکران و پلازەنەکراوەتەو لە شێوەیەکی پیتیست و تەواودا لەسەر زمانی چیرۆکییە نەخوێندەوارەکاندا.

چونکە لە راستیدا (مەم و زین) ڕەمەکییە (چ بەخشانەکی چ ھۆنراوەکی بۆ کوردێکی ناسایی یاخود نەخوێندەوار ئاسانتەرە تێی بگات لە (مەم و زین) ھەکی ئەحمەدی خانی) کە بەشیکی زۆری وشەکانی عەرەبی و فارسین و ڕەقیشن بێجگە لەو زۆر بیری ورد و ڕەهکاری وێژی و واتای راستی پەرستیشی تیا بە کە نەخوێندەوارانی کورد تێیان ناگەن و بۆشیان لەبەر ناگرتن کە زۆریە چیرۆکییەکان خۆشیان لەو نەخوێندەوارانەن تەناتە ئەوانەم بلتیم کە ھەندێ پستە و واژە و وایشی تیا بە کە بۆ پیاوی خوێندەواریش ستمە تێیان بگات مەگەر بۆی ڕۆشن بکێتەو یاخود بۆی لێک بدرتەو.

ھۆی ھەرە گرنگی ئەمەیش کە من ئەم چیرۆکەم گۆڕی بە ڕەخشانی کوردی ئەمەبو کە چیرۆکە کە لە وانا و نامانج و ناوەرۆکدا لە چیرۆکەکی (ئەحمەدی خانی) بگات لە ناسانی و سووکی و ڕەوانیییشدا لە چیرۆکەکی دەم (ناوەرەحمان بەکر) بگات تا ھەموو کوردێک بەخوێندەوار و نەخوێندەوارەو بەناسانی تێی بگات.

وێنەبەک لە ناوەرۆکی مەم و زینەکی خانی

- خانی ئەلێ: بۆیەکا ئەم (مەم و زین) ھەم بەکوردی نووسیوە:

دا خلق نەبیژتن کو اکراد
بی معرفتن بی اصل و بنیاد
انواعی ملل خودان کتیبین
کرمانج تەنی دبی حسین

- بەلام راستییەکی ئەو ھەبە:

کرمانج نەپەر دبی کمالن
اماد یتیم و بی مجالن
فی الجملة نەجافل و نەزانن
بلکی دسفیل و بی خدانن

- خانى ئەلنى: لەبەر ئەو بەرپارم دا كە:

نەغمىنى وەژ پەردەى دەرتىم
(زىنا و مەمى) ژ نوێ وەژىم

- ئەلنى: بەلام لە راستیدا ئامانجى من ئەمە بوو كە:

شرحا غەمى دڵ بەكمە فسانە
(زىنى و مەمى) بەكمە بەهانە

- خانى بەلایەو كورد وایە:

جوامىرى و همت و سخاوت
مىرىنى و عىزەت و جلاوت
ئەو ختمە ژ بو قىبىلى اكراد
وان دانە بەشىر همت و داد
هیندى ژ شجاعتى غيورن
ئەو چەند ژ منىنى نغورن
ئەف غىرت و ئەف علوى همت
بو مسانعى حىملى بارى منت
لەو پىتكە هەمىشە بى تفاقن
دائىم بە تىرد و شقاقن!؟

- خانى سەرى لە كارى خوا سوپى ئەمىنى كە ئەلنى:

آيا بە چ وجە مانە محروم؟
بالجمله ژ بۆجى بونە محكوم؟

- خانى نۆبەلى سەرگەردانىمان ئەخاتە ئەستۆى گەورەكانمان ئەلنى:

اما ژ ازل خودى وەساگر
ئەف رۆم و عجم لەسەر مەپاگر
تبعىتى وان ئەگەرچى عارە
ئەو عارە لە خلقى نامدارە
ناموسە لە حاكم و اميران
تاوان چىە شاعر و فقيران!؟

- خانى نۆبەلى مال و تیرانىمان ئەخاتە ئەستۆى داگیركەرانى ئىران و توركیش، كە ئەلنى:

هەردوو طرفان قىبىلى كرمانج
بۆ تىرى قضا كرىنە ئامانج!

- نینجا به دوو دلپیه که وه دوا رۆژی کورد له خۆی نه پرسێ نه لێ:
 قهت ممکنه نهف ژ چهرخێ لولب
 طالع ببیتن ژ بۆمه کوکب؟
 یهختی مه ژ بو مهرا بیت یار؟
 چارهک ببیتن ژ خواب هوشیار
 شیرێ هونه رامه بیته دانین؟
 قدری قلما مه بیته زانین؟
 دهردی مه ببینن علاجی؟
 علمی مه ببینن رهواجی؟

- دواي نه وه خانی چاره نه دۆزیته وه بۆ دهره کاتمان نه فهرموی:
 گهردی هه بوا مه اتیفا که
 ئیکرا بکرا مه انقیاده که
 روم و عرب و عجم ته مامی
 هه میان ژ مهرا دکر غلامی (*)
 تکمیل دکر مه دین و دولت
 تحصیل دکر مه علم و حکمت
 تمییز دبون ژ ههف مقالات
 ممتاز دبون خودان کمالات

نموونه ی چیرۆکی مەم و زینه پەمەکیه که

(برایم پاشا) ی یه مهنی هیچ کوپێکی نه بوو ده گه ل وه زیری خۆی هه لستان رۆژن بۆ ماله خۆلای دوا زده
 مه نزلان رۆژن خولا رحمی کر وه یسه ل قهره نیی ماهی ده شتی نارده کن نه وان.
 بگه رینه وه و سیتیکی به ده شتی پیتا نارد نووستی بون له پشت سه ری وانێ دانا نه وان بگه رینه وه
 نه یه نه به یسول لایه نه وان به بۆ کوپێ هاتوون بچه نه وه ماله خۆیان ژنی وان زگیان پر ده بی ایشا لایه کی
 کوپێکیان ده بی کوپێ (برایم پاشا) ده بی نیتی (کا که مەم) بی کوپێ وه زیری نیتی (به نگین) بی نیتیوان
 لێ نان (آغا) و (نۆکه ر)!

خالق هه ر نه توێ له سه ر هه مو وانه
 دیته رووی زه مینێ سێ په ری ده ته رلان

(*) ده روون نازادێکی وه ک (نه حه مدی خانی)، دووره له ره وه که به نده یه تی بی بۆی بۆ هیچ نه ته وه یه ک. لێ ره دا ته نیا
 مه به سی نه وه یه که نه گه ر کورده واری یه ک بن نه ته وه کانی رۆم و عه ره ب و عه جه م ناچار نه بن رۆژیان لێ
 بگرن! (ش. ف)

لهسەر کۆشکی کاکه مەمی کۆری بڕایم پاشای یمەنی دەیاندا سەیرانە.

***

خوشکی چکۆلە گوتی: بەخوشکانە

ئەمن بێم بەقوربانە!

ئەمەبا (پای زین) ئی هەلگیرین بیهینە یمەنت گەورە و گرانە.

بزانین (کاکە مەم) زەرێفە یان (پای زین) زێدە جوانە.

***

«پارەبی (پەحمان بکر) نەمرئ!»

بەچار پۆژان ئەو بەندەدی بۆ ساحیتی ئەلحانی کردە تەواوە.

عیسا روح الله لەسەر ساحیتی ئەلحانی راوەستاو!

ئاغای ساحیب بەساغ و سلامتی لە هەموو دەریایان (ب) پەریوە.

لە دایک و خوشکی خۆت بکە سلاو!

سەرئەنج:

هەروەک لێرەدا دەرئەکەوی تەنیا نەخوێندەوارەکان لەم جۆرە چیرۆکە خوشی ئەچێژن خوێندەواران هیچ خوشییهکی لێ وەرناگرن.

کەچی بەپێتچەوانەیی ئەمەوێ چیرۆکی (مەم و زینی خانی) خوێندەواران پیتی دلخۆش نەبن نەخوێندەوارانیش بەمەرجێ تێی بگەن هەر پیتی دلخۆش نەبن...

مەم و زینی بەدەست نووسراوە

کۆنترین و تەواوترین نووسراوە کە لەبەر (مەم و زینەکی ئەحمەدی خانی) کە بەپیتنوس خۆی نووسراوەتەو نووسراوەتەو ئەمانەن:

۱- (مەم و زینی ئەحمەدی خانی) ی بەدەست نووسراوە کە بەپیتنوس و خەمخۆرای (عەزیز کۆری شیر مام زیدی) لە سالی ۱۱۶۵ی کۆچی مانگیدا نووسراوە.

۲- «مەم و زینی ئەحمەدی خانی» ی بەدەست نووسراوە کە لە نووسراوێکەدا خۆی خۆشبوو (سەید حوسێن حەزنی موکریان) و (گیوی موکریان) دایە ئەم نووسراوە هێشتا دەرئەکەوتوو کە بەدەستی کۆن نووسراوەتەو لە سالی (۱۱۷۳)ی کۆچی مانگیدا نووسراوەتەو.

۳- (مەم و زینی ئەحمەدی خانی) ی بەدەست نووسراوە.

بەلام نازانین بەدەستی کۆن نووسراوەتەو وەک ئەلێن ئەم دانەیه زۆر ناوازیه له هەموو دانەکانی تریشی کۆنتره و راستتره دەست زانای پایە بلند (مەلا عەبدولهادی محەمەد) ی دانیشتیوی گوندی (دریاسیه) ی کوردستانی (سوریه) کەوتوو ئەم زانایه ئەم دانەیه به یارمهتی (میرانی هەمزە بەگ) هوه راست ئەکاتەو پاشان ئەیگۆرێتە سەر زمانی عەرەبی وشەیی گران و واژهی نادیری ناوەرۆکەکیشی

لیتک ئەداتەوه. زانای ناوبراو نووسراوه‌که‌ی خۆی و دانه گۆزاوه‌که‌ی وه لیتکدانه‌وه‌که‌یشی (که به‌زمانی کوردییە) به‌دیاری ناردووێه بۆ (گیوی موکریان) له (هه‌ولێر) ئێستاکه ئەم دانه‌یه له نووسراو‌خانه تاییه‌تییه‌که‌ی مامۆستای وێژه‌وان و خه‌باتکار (گیوی موکریان) دایه.

٤- (مهم و زینی ئەحمەدی خانی) ی به‌ده‌ست نووسراوه نازانێن کێ نووسیویه‌ته‌وه ئەم دانه‌یه له سالی (١٣٢٣) ی کۆچی پۆژیدا له شاری (مه‌هاباد) له‌لاین مامۆستای به‌رێز (عبدالله ایوبیان) خاوه‌نی نووسراوی (چریکه‌ی مهم و زین) هه‌ به‌ده‌ست (مه‌لا عه‌بدوللای داودی) یه‌وه بێنراوه ئەم دانه‌یه زۆر جوان و رازاوه نووسراوه‌ته‌وه داخه‌که‌م لاپه‌ره‌کانی سه‌ره‌تا و دوایی نووسراوه‌که‌ پرزێون.

مهم و زینی چاپ کراو

١- له ناوه‌ند ساله‌کانی (١٨٥٥ - ١٨٦٠) ی پاش ز.دا شابه‌نده‌ری^(١) پرووسیا (ئه‌لیکسانده‌ر ژاپا) له شاری (ئه‌رزروم) ی کوردستانی تورکیادا دانه‌نیشت. به‌یارمه‌تی زاناکانی کوردی شاری (باه‌زید) هه‌ گه‌لیتک نووسراوانی به‌ده‌ست نووسراوی کوردیی کۆکهرده‌وه ئەو نووسراوانه‌ی به‌ر بۆ باژێری (په‌ترسبورگ)، که هه‌ندیک له‌وانه‌ چیرۆکی (مهم و زین) ی (ئه‌حمەدی خانی) بوو. له گۆفاری... (Melange Asiatique) دا، به‌رگی ٣، ناوه‌رۆکی (مهم و زینی ئەحمەدی خانی) به‌کورتی به‌زمانی فه‌ره‌نسی چاپ کراو ب‌لاو کرایه‌وه.

٢- له سالی ١٨٩٠ دا له‌لاین (ئوه‌ن پریم) و (ئه‌له‌به‌رت سوسان) ی ئەلمانیی‌هه‌ گۆزاوه‌ته سه‌ر زمانی ئەلمانی و چاپ کراوه.

٣- له سالی ١٩٠٣ دا له‌لاین ئا. فون لی کوک) هه‌ چاپ کراوه.

٤- له سالی ١٩٠٥ دا له‌لاین پۆژه‌لاتناس و کورد شوناس (ئۆسکارمان) هه‌ به‌زمانی کوردی چاپ کراوه و گۆزاویشه‌ته سه‌ر زمانی ئەلمانی. ئەم (مهم و زینه) ی له ده‌می ئاو‌په‌رجه‌مان به‌کر وه‌رگرتوه که بریتیه‌یه له وێژه‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یی (فۆلکلۆر).

٥- له سالی ١٩٢٦ دا له‌لاین (هه‌گو ماکاس) هه‌ به‌کورتی چاپ کراوه.

٦- له‌لاین (ماکلەر) ناوێکیشه‌وه چاپ کراوه.

٧- له سالی ١٩٣٦ دا هه‌ندێ هۆنراوه‌ی چیرۆکی (مهم و زین) ی (ئه‌حمەدی خانی) له (یه‌ره‌وان)^(٢) دا چاپ کراوه.

٨- له سالی ١٩٤٢ دا له‌لاین (پۆژه‌لیسکو) ی فه‌ره‌نسییه‌وه چاپ کراوه و گۆزاویشه‌ته سه‌ر زمانی فه‌ره‌نسی. ئەم پۆژه‌لاتناسه‌ زانایه‌ لیتکۆلێنه‌وه‌یه‌کی فراوان و قوولی له‌ باب‌ته هه‌ردوو چیرۆکی مهم و زینه‌وه کردوه که به‌نایابترین به‌رهم گه‌یشتوته. وێژه‌ی فه‌زه‌نسی ئه‌م به‌رهمه‌ی گه‌ته باوه‌ش.

٩- له سالی ١٩٦٢ دا له‌لاین (م. ب. رودینکو) وه چاپ کراوه و گۆزاوه‌ته سه‌ر زمانی پرووسی.

(١) شابه‌نده‌ر: کۆتسۆل.

(٢) یه‌ره‌وان: ییریقان، پایته‌ختی کۆماری ئه‌رمینیا - ئه‌رمه‌نستان- ی ئێستا.

پیشه‌کی نهم نووسراوه له‌لایهن مامۆستای خه‌باتکار و به‌پێژ (قانات کوردۆ) وه نووسراوه، که خۆی له کوردستانی ڕووسیا له‌دایک بووه و له زانستکۆی لینینگرادا ویژه‌ی کوردی نه‌لێته‌وه.

۱۰- له سالی ۱۹۲۰دا له نه‌سته‌مۆل له‌لایهن (میرانی حمزه به‌گ) هوه چاپ کراوه. نهم چاپه له‌سه‌ر (مهم و زین) ه به‌ده‌ست نووسراوه‌که‌ی (مه‌لا عه‌زیز کوری شیرمام زیدی) چاپ کراوه.

۱۱- له سالی ۱۹۴۷دا له شاری (حلب) له‌سه‌ر نه‌رکی (بشیری شێخ حه‌سه‌نی هاشمی) چاپ کراوه.

۱۲- له سالی ۱۹۵۴دا له‌سه‌ر نه‌رکی (گیوی موکریان) چاپ کراوه، له شاری (هه‌ولێر) دا.

۱۳- له سالی ۱۹۶۰دا له‌لایهن بوژی به‌ناوبانگی کوردستانی ئێران مامۆستا (هه‌زار) هوه گۆراوه‌ته‌ سه‌ر شێوه‌ی موکریان، به‌هۆنراوه و، له (به‌غدا) دا به‌وێنه و نیگاره‌وه چاپێکی جوان کراوه.

۱۴- له سالی ۱۹۶۳دا له‌لایهن مامۆستای به‌پێژ و هۆشیار (عبدالله ایوبیان) هوه که له کوردستانی ئێراندا به‌ناوی (چریکه‌ی مهم و زین) هوه، مهم و زینه نه‌ته‌وه‌یه‌یه‌که چاپ کراوه و گۆراویشه‌ته‌ سه‌ر زمانی فارسی. نهم نووسراوه له (ته‌ورێژ) دا چاپ کراوه. لێکۆلینه‌وه‌یه‌کی نایابی تیا کراوه.

۱۵- له سالی ۱۹۵۷دا له‌لایهن مامۆستای به‌پێژ و هونه‌رمه‌نده‌وه (محهمد سه‌عه‌ید په‌مه‌زانی بۆتی) که یه‌که‌یکه له پۆشهبیرانی کوردی (سوریه) له شێوه‌ی په‌خشانیکی جوان و په‌نگیندا گۆراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی عه‌ره‌بی. خۆیشم نه‌وه‌م به‌په‌خشان گۆرییه سه‌ر زمانی کوردی.

۱۶- نیشتمان په‌روه‌ر و ویژه‌وانی به‌ناوبانگ (جه‌لاده‌ت به‌درخان) یش له گۆفاره نایابه‌که‌ی خۆیدا (هاوار) هه‌ندێ له چیرۆکی مهم و زین به‌کوردیی لاتینی له چاپ داوه. ته‌نانه‌ت نهم مامۆستا مه‌زنه وانه‌ی زمانی کوردیی به‌پۆژه‌هلاناس (پۆژه‌لیسکۆ) گوتۆته‌وه و له‌م پوه‌یه‌شه‌وه که‌لکی به‌و که‌پاندوهه، نهم گۆفاره له سالی (۱۹۳۲) دا ده‌رکه‌وتوه‌وه له (شام) یشدا به‌پێستی لاتینی کوردی و پیتی عه‌ره‌بی له چاپ دراوه.

۱۷- له سالی ۱۹۳۵دا پیره‌مێرد به‌ده‌سکارییه‌که‌وه (مهم و زینه‌که‌ی نه‌حه‌مه‌دی خانی) ی له شێوه‌ی چیرۆکی کورتدا به‌په‌خشان به‌شێوه‌ی زمانی ناوچه‌ی سلێمانی له چاپ دراوه هۆنراوه‌یشی تیا به‌.

۱۸- بێجگه له‌و نووسه‌رانه‌ی که له‌سه‌روه‌ه ناومان به‌دوو نهم نووسه‌رانه‌یش ده‌رباره‌ی (مهم و زین) و (نه‌حه‌مه‌دی خانی) و تاربان داوه؛ (ضیاء الدین خالیدی، آمین زه‌کی به‌گ، دک‌تور به‌لج شیرکوه، کامه‌ران به‌درخان؛ علاء الدین سجادی، پ. نرخ، ئی. ئا. اورلی ث. نیکی‌تین).

۱۹- مامۆستا (عبدالله ایوبیان)، خاوه‌نی نووسراوی (چریکه‌ی مهم و زینی) نه‌فه‌رمۆی: [شاکر فه‌تاح که نووسه‌ریکی نهم چه‌رخه‌یه، پارچه هۆنراوه په‌خشانه‌که‌ی که ناوی (فرمێسکی کاکه مهم) ه، و، له به‌رزترین به‌ره‌مه‌ی ویژه‌یی نه‌و نه‌زم‌سێرێ، سه‌روش (اله‌ام) ه‌که‌ی له (چیرۆکی مهم و زین) هوه وه‌رگرته‌وه].^(۱)

---

(۱) به‌دوای نه‌مه‌دا مامۆستا (فرمێسکی کاکه مهم) ی دووباره نووسیوه‌ته‌وه، جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌ر نه‌و پارچه په‌خشانه له جێیه‌کی تری نهم کتێبه‌دا دانراوه به‌باشمان زانی لێره‌دا هه‌لی به‌گرت.

پېشنګۍ بهرامېدر چپرۍ مېم و زین

(مېم و زینى خانى) چپرۍ ټكى نه تېوه بېيه (خانى) گيانى نېشتمانېه روهى و خواناسى و مرؤث په روهى پالى پتېه ناوه كه گېروگرفتى كۍمه لايه تېيمان تنگوچه له مې زنگكارى (سياست) مان نازار و نارواتى نه تېوه كه مان له شتېوهى نم چپرۍ كه دا دهرېخت.

هروهې چاونه نډازه جوانه كانى كوردستان و جوانى و شېنگوشۍ كچ و لاه كورده كان و ژيانى پر شادى چينى بالا و ژيانى پر نرك و نازارى چينى خواروى له گېل كورده و په وشته شيرينه كاغان و كورده و په وشته ناتېواوه كاغانى بهرجه سته بې پېشان داوه.

(مېم) و (زین) كه كور و كچى كى جوان و كورده و شيرين. كه خاوهنى دېرونى نازاد و بېرى سهرېستې نه تېوهى كورد پېشان نه دن له جوانى و نازايه تى و مېردايه تېدا له نه ټين و خۍشه وېستى و دۍستايه تېدا له چاكه دانوه و خۍه خت كړندا هروهې له هېوا و خېا تېاندا بۍ نازادى و كامېرانى.

هروهې كه (مېم) و (زین) تووشى نه خۍشى و سهرگېردانى و مالتېراني بون به ده ست زۍردارى خونكارى (جزير و بۍتان)، (زین الدين) اوه كه سهرېستې بۍ نه هېشتېبونوه دلداريېه كېان بېنه سهر و بېنه ژن و مېردى يكتى و هېرووكيانى به داخوه له ناو برد هروهې نه تېوهى كوردى له سهرېستى (نه حمېدى خانى) دا پېگانهى داگېركېر و سهر كورده سته مكاره كانى ناوخۍ سهرېستېيان بۍ نه هېشتېبونوه تا به كامى خۍ بگات و ژينى كى پر له نازادى و كامېرانى بۍ.

جا نه و هېژارى و نه خۍنډه وارى و نه خۍشېيهى كه تووشى كورده وارى نه وساكه هاتېبون (خانى) پېى پېرېدون كه هېرسيكېان به هۍ زۍردارى نه و داگېركه رانه و نه و سهر كورده خۍبېانه و پېدايو بون، له بهر نه و (خانى) له شتېوه كى تېواو پۍشن و ناشكرا نه و زۍرداريېه دېرېه خات زۍردارى و دل رېقى و تن نه گېشتوى و خۍه رېستى و ترسۍ كى خونكار (زین الدين) له نازاردان و دل په نجاندى (زین و مېم) دا به تېواوه تى دېرېه خات هروهې به تېووژم و تېرۍ بېه كېشه و خېا تى يه كگرتن و كۍكى خۍشه وېستى و يارمېتى، بهرېنگارى كړدى نه و زۍرداريېه، له سهر دېستى پالېوانه جه نكاوه رېكاندا: (تازدين) و (عارف) و (چېكۍ) و دۍسته دلسۍزه كانياندا: (مېم) و (زین) و (ستى) و (حېزه بون) و (گورگېن) و، پشتيوانه كانياندا كه چاكه خوازانى نه تېوه بون پېشان نه دات.

نه و (زین الدين) هى كه گوتى له پياوى جواصېر و مېرد و نازا و تنى گېشتوى وېك (تازدين) سهر كورده و زاواى خۍ نه نكړت و، نه چو گوتى له بهر كۍ و نياز خراپ و ناپاكى كى خۍه رېستى وېك (بېكر مېرگېر) نكړت، كه خۍشېى هېر له وېر نه نكړت كه شېر و نازاوه بنېتېوه و، زيان به كسانى تر بگې پېتن.

نه و (زین الدين) هى كه نه مېنده دل رېق و خوانه ناس بو، نه وېنده دوور بو له دادېه روهى و په وشتى زانايانه و، له كېنه و بېنه كى خۍ و (مېم و زین) دا، له كېنه و بېنه كى ناوه ند خۍ و (تازدين) دا... نه پرستى كى كړد له كېس، نه پراوېژى كى كړد بېكېس، بېې چېندوچون كړدن و لېكۍلېنه و و پرسيار،

(مهم) ی کلتولی خسته ناو زیندانه وه، (زین) ی به سه زمانیشی که نهفت کرد، له ژووره که ی خژیدا، تا سالتیک لئی نه پرسییوه. ههردووکیان به ناھو ناله و په نجه رۆیی و پین نه گه یشتنه وه کوشت.

به لئی ئه و (زین الدین) ه، به زهیری شۆرشى نه ته وه که له ژیر سهرگرده یی (تاژدین) دا سهرى گرت ناچار نه بئ: ملکه چ نه کات به پاستى و دروستى، به دادپهروه ریی. ناچار نه بئ: سه ره ستنى و نازادى نه به خستنه وه به (مهم) و (زین). ناچار نه بئ: پین له گوناھى خۆى بنى و داواى لئى خۆش بونیش له (مهم) و (زین) بکات. ناچار نه بئ. ئه و گوناھى خۆیشى به ده ستنى خۆى بشواته وه، به ماره کردنى (زین) له (مهم) له دوا هه ناسه ی سهرمه رگیاندا ناچار نه بئ: به پیتی ئاره زوى (زین)، له دواى مردنیان. لاشه که ی (زین) به ده ستنى خۆى بخاته ناو گزى (مهم) وه. ناچار نه بئ: سه وت شه و سه وت رۆژ ئاھهنگ و زه ماره ند به ئه و ژن و میتردییه ی (مهم) و (زین) به گیتى. ناچار نه بئ: تا سالتیکش له گه ل هه ژار و داماو و لئى قه و ماو و دل بریندار و به ندییه کاند چاکه و پیاهوتى و دلدا نه وه و به خستنه یی بکات. تا خواسته کانی (زین) به نیتته دى!

(زین الدین) هه رچه نه ده له خژیدا پیایکی گه و ره و زنگ و نازا و نان بده و به خستنه و دلپاک هه لکه و تبو، به لام له بهر سهرگه رمى و تن نه گه یشتویى و خۆیه رستییى خۆى، جاروبار هه لئى نه کرد: فه رمانیه ریی خرابى دائه مه زرانده. که په کتیک له وانه (به کر ئاغا) بو، که کردبوو به په رده دارى خۆى. بیانویشى ئه وه بو، که فه رماندارى، جاروبار فه رمانه کانی به م جهۆه پیاهه خرابانه نه بئ هه ل ناسورئ؟!

پاستییه که یشى نه مه یه که فه رمانیه رى خراب، به هیچ فه رمانه وایى یه ک ده ست نادات و که لکیشى نابئ. به لکه به پیتچه وانه زبانی لئى ئه وه شیتنه وه، خرابه یش به کۆمه لایه تی نه گه یتنئ. ئه م ده رده یش نه ک هه ر له ناو ئیته دا هه یه، له ناو هه موو جیهانیشه دا هه یه.

جا خونکاری (بۆتان) که (به کر ئاغا) ی کردبوو به ده ست نیتى خۆى له کۆشکى شاهانیدا، نه نجامى خراب و سزای ئه م هه لیه ی خۆى ها ته وه رئ. به واته یه کى تر: ئه وه ی چانده وى هه ر ئه وه ی نه چنیه وه!. له نه نجامدا خوشکه نازه نینه بئ وینه که ی خۆى، (زین) و، پازنوو سه لا وچاکه دلسۆزه که ی خۆى، (مهم) ی له ده ست چووا.

ههروه ها خۆشه ویستى و پیزگرتن سهرکرده (تاژدین) و براکان و که سوکار و دۆست و یارى (تاژدین) یشى له ده ست چو له گه ل هى نه ته وه دا!.

ته نانه ت که ها تیشه وه هۆش خۆى، له ده ست پیسو اکردن و سوو ککردنى (مهم) و (تاژدین) و توانج و پلارى (زین) و (ستى) ی خوشکه کانیشى رزگارى نه بووا.

نه نجامى (به کر مه رگه وه) یش به وه گه یشت که له لایه ن (تاژدین) وه کوژرا!.

زۆرىشى نه مابوو که ژبان و دوا رۆى خونکار (زین الدین) خۆیشى به کوه یته ته نگ و چه له مه وه!.

جا (ئه حمده ی خانى) له م چیرۆکه دا ئه م په نده مان پین نه به خستى که تا سهردار و سهرکرده کانی خۆمان

وا ختیره‌ست بن، دەرگای ناکۆکی و شهر و ناژاوه‌مان، هه‌موو دهم لێ نه‌کرتیه‌وه. که به‌ره‌نگاری یه‌کتیریش بووین، بێگانه‌ی داگیرکەر، به‌یارمه‌تی سته‌مکارانی ناو خۆمانه‌وه به‌ئاسانی دینه‌ ناو خاکه‌که‌مانه‌وه و داگیری نه‌که‌ن. چنگیش نه‌هاوێژنه‌ کاروبارمانه‌وه و سه‌رگه‌ردانمان نه‌که‌ن. که بێگانه و سته‌مکارانی ناوختیش داگیری کردین، هه‌رسێ ده‌رده‌که، وه‌ک: هه‌زاری و نه‌خۆشی و نه‌خۆینه‌وایی، له‌ خۆیانوه له‌ناوماندا به‌لاوه‌بنه‌وه و، له‌ناویشمان نه‌به‌ن!.

جا بۆ نه‌مه‌ی کوردستان له‌ ده‌ست ئهم سه‌رگه‌ردانی و وێرانیه‌ی پژار بکه‌ین و ژیا‌نیکی پر له‌ نازادی و کامه‌رانی بۆ کورده‌واری پێک به‌یتین، پتیه‌سته له‌ پێش هه‌موو شتی‌که‌دا خه‌ریکی چاره‌سه‌رکردنی فه‌رمانداری ناوختین و له‌سه‌ر بنچینه‌یه‌کی دادپه‌روه‌ری دايمه‌زرتین. دواي نه‌وه‌یش خه‌ریکی یه‌کگرتن و کۆکی و خۆشه‌یستی و یارمه‌تی بێن له‌ ناوه‌ند هێزه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌دا، به‌جۆریکی وا که هه‌موومان ملکه‌ج بکه‌ین بۆ یاسایه‌کی دادگه‌رانه و، بۆ پێشه‌وايه‌کی نه‌یشتمان په‌روه‌ر و خواناس و تێگه‌یشتوو و دادپه‌رست. دواي نه‌وه به‌ره‌نگاری دوومه‌کانی گشتیمان بکه‌ین و کوردستان له‌ ده‌ست زۆرداری پژار بکه‌ین هه‌ر کاتی گه‌یشتین بده‌ ئامانجه‌یش ئینجا ده‌ست بکه‌ین به‌به‌ره‌نگاری کردنی هه‌زاری و نه‌خۆشی و نه‌خۆینه‌واری. تا نه‌ته‌وه‌ی کورد ژیا‌نیکی پر له‌ کامه‌رانی و نازادی بژی و کوردستانیش ناوه‌دان ببێته‌وه.

(به‌کر مه‌رگه‌وه‌) نیشانه‌ی ئه‌و ناپاکی و پوول په‌رستی و خۆپه‌رستییه‌ که له‌ناو نه‌ته‌وه‌که‌ماندا به‌لاوه‌بنه‌وه و نه‌ته‌وه‌کانی ترووشی سه‌رگه‌ردانی و پيسوایی کردوه. نیشانه‌ی فره‌وتی‌لبازی و ته‌له‌که‌بازی و داوانانه‌وه‌ی دوژمنانی نه‌ته‌وه‌که‌یه‌ بریتین له‌ داگیرکهران و له‌ سه‌رکرده‌ خراپه‌کانی ناو خۆمان.

کوشتی (به‌کر مه‌رگه‌وه‌)یش له‌لایه‌ن سه‌رکرده‌ی شوپشه‌وه که (تاژدین)ه نیشانه‌ی سه‌رکه‌وتنی ده‌روون نازادانی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌ به‌سه‌ر خراپه‌کاراندا. نیشانه‌ی زāl بوونی دادپه‌روه‌رییه‌ به‌سه‌ر زۆرداری و نیشانه‌ی ده‌ستکه‌وتنی نازادی و کامه‌رانی گشتیه‌ی بۆ هه‌موو کورده‌واری.

ئهمه‌یش هیوايه‌ک ئه‌به‌خشی به‌نه‌ته‌وه‌که‌مان، که ئه‌گه‌ر: «تێ بکۆشێ چه‌شنی مه‌رد، زوو ئه‌گاته ته‌خت و به‌خت!»، په‌شیمانبوونه‌وه‌ی خونکار (زین الدین)یش له‌ کرده‌وه‌کانی خۆی، به‌زه‌یی هاته‌نه‌وه‌ی به‌ (مهم و زین)دا و، ده‌ستکردنی به‌به‌دی هێنانی ناواته‌کانی ئه‌و دوو جوانه‌مه‌رگه‌، نیشانه‌ی نه‌وه‌یه‌، که ئه‌گه‌ر په‌نج و ته‌قلای مه‌ردانه‌ی نه‌ته‌وه له‌ ئارادا هه‌بێ، سروسشی ده‌سه‌لاتداران و کاربه‌ده‌ستانیش، ناچار نه‌بێ، به‌پیتی خواست و پتیه‌ستی نه‌ته‌وه، به‌جۆری و بێته سه‌ر باری چاکی.

به‌م په‌نگه‌ چیرۆکی (مهم و زین)ی (ئهمه‌دی خانی) چ له‌ کۆری زه‌نگکاریدا چ له‌ کۆری وێژه‌یی و خۆینه‌واریدا، چ له‌ کۆری کۆمه‌لایه‌تیدا، نرخ و بايه‌خ و گرنگیمان بۆ ده‌رئه‌که‌وێ.

چیرۆکیه‌که هه‌موو دهم چه‌شنی گۆلی هه‌میشه به‌هار چاومان ئه‌گه‌شینیته‌وه، دلمان نه‌بوو ژینیته‌وه. چیرۆکیه‌که تا سه‌ر نه‌توانین که‌لک و چاکی لێ وه‌بگرین. کرده‌وه‌ی شیرین و په‌وستی جوان و گیانی نه‌یشتمان په‌روه‌ری و خواناسی و مرۆفایه‌تیشی لێوه‌ فێر ببین.

دواړې چېړۍ مېم و زین

چېړۍ (مېم و زین) نه حمده دی خانې) له ږویه کوهه چېړۍ کی ناوازه و نایاب و بهیږه مەرگ ساتی کی کاریگره و ههستی پیاویش نه بزوینی له لایه کی تریشوه ږویه کی نیشتمانی و نه توهی کورد و کورستان پیشان نه دات نازار و ناواتی نه توهی کورد دهر نه خات. نه مېش هم موی له شتویه کی راست و دروست و تېر و تازه و پر سوزدا دهر نه بری که دلی پیاو کیش نه کات و، کاریش نه کاته سهر هوش و دهر وونی.

خانې) به دانانی (چېړۍ مېم و زین) له م شتویه ده که هیه تی خویندنگایه کی تازه ی نه توهی کردو توه بوږه ی کوردی.

که له دوی نه وه که لیک بوږان و وږه وانن له سهر ږیگی نهو ږیشتون... (حاجی قادری کوی، پرتو به کی هکاری، زیور، فائق بیتکس، نه حمده موختار، هڅار، جلادته بدرخان، جگر خوین، کامه ران به درخان، کامیل به سیر، کامه ران نه حمده)... نه مانه هم مویان له سهر ږیوی نهو ږیشتون.

جا هر له بهر نه وه که نه م چېړۍ که نه م نه دلی کیش کوه و نه م نه د کورده واری به دلیاندا چوه که له ژبانی ږوانه ی خویندا کورده کان نای پال و انانی چېړۍ که له کاتی گفتوگودا به وینه نه هیننه وه.

له ناهنگه گوره کانیشدا کاتی هره خوشیان نه میه که گوئ له چېړۍ کبږتیک بگر و به ناهنگ و گورانییه وه (چېړۍ مېم و زین) یان بؤ بخویننه وه.

بیتجگه له وه چېړۍ که کاری له دلی جیهانیش کردوه.

هروه ها له ناو چېړۍ که هره گوره و گرنه گانی جیهانیشدا جیگی بلندی بؤ خوئ کردو توه، نه وه شی خستو ته میشکی ږوشنیرانی جیهانه وه که نه توهی کورد خاوه نی گنجینه یه کی گوره به که پهره تی له گوه رانی وږه ی کوردی.

چېړۍ (مېم و زین) ی خانې له ږی (ایلیاده ی هومیروس) ی یونانی و (شاهنامه فیردهوسی) ی ئیرانی و (رمانا) ی هیندستانیدا دانراوه. چېړۍ (مېم و زین) بؤ سهر گه لیک زمانی گوره و زیندووی جیهانی گوراه وهک زمانی: فهره نسزی و نه لمانی و ږوسی، تورکی و نه رمنی و عهره بی و فارسی. هروه ها ج به و نراوه ج به په خشان، چند جارتیکیش گوراه ته سهر شتویه موکریانی. بیتجگه له وه (چېړۍ مېم و زین) کاری کردو ته دل و دهر وونی بوږ و نو سهره کانیش. که بهانه دانی نه وه که لیک ه نراوه و په خشانیان له سهر (مېم و زین) به رهم هیناوه.

نه م چېړۍ که چند جارتیک له لاین هونرمه ندانی کورده وه له سهر ته ختی لاسایی کردنه وه له شاره گانی کورستاندا وهک (سلیمانی) و (ناکری) لاسایی کراوه توه. بهلام له شتویه کی ساکاردا، نک له شتویه چېړۍ که ی خانیدا. چېړۍ (مېم و زین) دواړۍ کی گوره ی له پشه وهیه

ږوژتیک دی: له شتویه کی یه جگار ناوازه و جواندا به وینه و نیگاری ږهنگا ږهنگه وه پره پره ی نه م چېړۍ که له چاپ بدری.

رۆژتیک دئی: چیرۆکی (مەم و زین) لە زانستگۆکانی جیهاندا ئەخۆتندری و لیکۆلێنەوهی قوولتری تیا نەکری.

رۆژتیک دئی: لە شتیوهی زۆر ورد و شەنگ و شوخدا، لەلایەن هونەرەندانەوه ئەم چیرۆکە ئەخۆتێتە شتیوهی چیرۆکی لاسایی کردنەوه و هی سینەماوه. لەسەر تەختی لاساییکردنەوه پاخود لەسەر پەردەیی سینەما لاسایی نەکرتەوه.

تا هەموو ژيانیکێ کوردەواریی سەردهمی چیرۆکەکە، بەهەموو شیرینی و تالییەکیهوه بەهەموو جلپەرگ و خواردەمەنی و ناھەنگ و بەزمیکیهوه بەهەموو ژيانیکێ ساکارانەیی نەتەوه و ژيانیکێ دەولەمەندانەیی چینی بالاوه بەهەموو هەلبەرکی و گۆزانی و ساز و ناوازیکیهوه، بەهەموو چاوەندازە جوانەکانی (جزیر و بۆتان) هەو بەخۆتێتە ناو فیلمی سینەمای پەنگاوەرەنگەوه، ئەوساکە فیلمەکە ئەبێتە گەورەترین هۆی بەرزکردنەوهی پایەیی نەتەوهی کورد لەناو نەتەوهکانی جیهاندا لە کۆری نیشتمانی و وێژە و میژوو و شارستانیتی دلتەپی و کردەوهی بلند و جواندا.

هەروەها رۆژتیکیش دئی: کە وێژەوانەکاغان لە شتیوهیکێ تەر و تازەدا و لە کۆپتیکێ گەورە و فراواندا، دەست ئەدەنە زیندووکردنەوهی چیرۆکە نەتەوهییەکانی ترمان کە لە ژمارە نایەن و، بەهەزاران سالا نیشان بەسەردا تێپەرپوه، کەچی هێشتا هەر لەناو سنگی چیرۆکیژەکانی نەتەوهی کورددا ماونەتەوه.

وا بۆ غۆونە ناوی هەندێ لەو چیرۆکانە و لەو چیرۆکیژەکانە پێشکەش بەوێژەوانە بەرێژەکاغان ئەکەم هیواداریشم بەخوا کە ئەوانیش پەرپهویی مامۆستای مەزغان (ئەحمەدی خانی) بکەن و ئەم چیرۆکانەیش لە شتیوهیکێ ناوازه و نایاب و باودا سەرلەنوێ دابڕێژنەوه و، پێشکەش بەنەتەوهی کوردی خۆشەویستی بکەن.

ناوی چیرۆکە بەناویانگەکانی کورد

ناسکۆلە، ناگری، ناغای بەمێزەریان، نایشەگۆل، ئەحمەد شەنگ، ئەودال ئۆمەر ئەوسانە، عەلی هەریری، عەودالی، عەزیز داسنی، بابکو، باپیرە، باوانم، بارام و گولندام، باشوی زوزانان، بەهەرە بەیتا بولبول، بەیتی عەلی بەردەشانی، بەیتی سالی قاوهچی، بلە برایمۆک، بۆری میرسیقدینی، مەلا زۆندینان، بوھاری کوردی بۆزبەگ، بێتلەندە، بێتەمالە، بەدرخان پاشا، جانۆ، جەغفەر ناغا، جمبالی، جەمە سولتان، جوافتیر و دایکی، جولندی، عەبدولرحمان بابان، عوسمان پاشای بەبە، خەج و سیامەند، ماله فارس ناغا، دادوهر، دەلایلو، دەمد، دوانزە سواری مەریوان، رۆنۆ مایۆ، فەرھاد و شیرین، فەرھەت ناغا، فریشتە، گۆزان گاسمۆ، گەلباغی، گەنجۆ، گەنج خەلیل پاشا، گەلۆ، گولان گولان، گۆزانی، گۆزانسا، گولناز و کەلاش، گولنەزەرد، گولتی و کەبەنگەرۆ، گولتی گولتی، هاوینە، هەلبەرپەنەوهی کورمانجەتی.

هەلۆی کوردەواریی، هەسپی رەش، هەوراسانی، حەمەتیار، حەنیفە، حەوت دەرویش، حەتەم، حەوسەت.

عهزەدەین شێر، نیمامی ھەمزە، کاکۆ، کاکەسوار، کاک ھەمزە، کاکە میر و کاک پیر، کاک سەلیمی نازاد خان، کاک باپیری مەنگو، کاک ھەمزە مەنگو، کاک برایم دەشتی، کاک سەعید کوپی قوچ، عوسمان بەگی بەبە، کانەبی، کانەبی و خوازی کانەبی و نوعمان، کورمانجی، کەل و شێر، کەلە ئەسپ، کەویار، کویتسانی کوردستان، کورد و گوزان، کورکەمالی (بەختیار)، کوپە کەچەلە، کولینگۆ، لاس و کەژال، لایلی، لەشکری، لەیلە و مەجنون، لاوی سورەش، لوپ و سۆران، ماینی شێ، مەلای گوردەمەرئ (مەلا خەلیل) مەم و زین، مەمی ئالان، محەمەد خان، مێرامە، مێهر و وەفا، میری پەوھندی، میری موکریان، نادر شا، ناسر و مالمال، پیر فەرەخ و یای ئەستی پیرۆزو، پیری ژیر، پیریژن و سەی بۆد، پیروبایز، قەبری، قوچی وەقان قەر و گولەزەرد، راوہ پلنگ، رەشەرەو، پۆرۆی یای گولن، بۆھۆزی برینداری، پۆستەم، پۆستەم بەگ، پۆستەم و زۆراو، پۆلە دایکی پۆلە پەوادی، پۆلە نەبەز، پوتیل (کرمانج)، سایل، سترانا جاسمۆ، سترانا فەرەخۆ، سەگی کورمانجەتی، سەیدەوان، سەمکۆی مەزن، سنوور، سوارۆ، سوارە، سواری جوانۆ، سورەگول، سیاپۆش، سیاچەمانە، شاریار، شابازی موکری، شاکەومەسور، شارباژێ، شازادە شادی، شاھەلۆی پەوھندی، شامەییون، شەرەتۆلە، شەرە ھای شەرە، شەری نوسەزارێ، شەرەفە، شەنگە، شەم و شەمزین، شەمێ، شەوونیوہشەو، شۆرەلاو، شیت و ژیر، شینی جوانتیرێ، شێرۆ (سەید تەھای شەمزینانی)، شێر و شەپال، شێری نەبەز، شێخ عەبدوللای غازی (شەمزینان)، شێخ عەبدولقادر، شێرکۆ، شای زەند، شۆرەلاوی زەند شوانە، سەلاحەدین، تاقەسوارە، ترکانە، تیری گەروماری، خانی بەقەیفان، خالید ناغا، خەزال، خەزیم خەپال، خوازی، خورشید و خاوەر، یارێ یای ئەستی، یوسف بازاری، یوسف و سەلیم، یوسف و زولەرخا، زازایی، زالم زەرەدەھەنگ، زەردوشتی، زەمبیل فرۆش، زەینەل، زستانە زۆزانا کورمانجی».

ناوی چیرۆکبێژەکانی کورد

لە سنگی ئەم چیرۆکبێژانەدا زۆریەکی گەنجینەی ویژە کوردی پارتیزاوە: «عەلی بەردەشانی، برایم گۆج، عەبدوللا دەرویشی، فەقێی تەیران، عەبدوللا رەشی گەنجالی، ھەلکەتی، ھەمزە بەگ، ئەحمەد حەلوا، عەلی حەزیری، مەلای جزییری، پاوکەوان، رەحمان بەکر، کاک پۆستەم سەید عەبدوللای بوپھانی، خرنال.

پوور، پەرزادە لەشکری، بای کابان، بای ناز، پوورزەلەخا، زەلەخانەستی.

کاک مەلا، گللیر عەلی، برایمی بایز گولای، کاک ھەباس خرە مەریوکران و کویتخا سالت، میرزا قاسم قازی، میشۆ، سەبری، سورە محەمەد نامانی، زالە.

سەرئەج:

ئەم چیرۆکبێژانە ھەندێکیان خۆبێژەوار و زانا بوون. وەک (فەقێی تەیران) و (مەلا جەزیری)... خواوەنی بەرھەمی بەناویانگن.

وتەي پۇشنىيوانى جىهان

دەربارەي چىرۆكى مەم و زىن و ئەحمەدى خانى و وئەي كوردى

* لە سالى ۱۸۴۰ د. (دیتىل) كە زانايەكى پروس بوو، بەناو پۇشەلاتى نىزىكدا گەشتىكى كوردو، لە كوردستان گەلىك ئىونەي وئەي كوردى چاويكەوتوو. لە نووسراوەكەي خۇيدا ئەلئ: «من هەرگىز ئەو بەمىشكەم نەنەهات كە ھۆزەكانى كورد؛ كە خۆئندەوارىيان لەناودا كەمە، نەمەندە زۆر و بئ شومار بەرھەمى وئەي دەستىوسىيان ھەبووئ بەزمانەكەي خۇيانش».

***

* (ئى. ئا. ئورلى) كە پۇشەلاتنىسىكى پروس ئەلئ: «(ئەحمەدى خانى)، لە پىزى (روستاولى) گورجستان و (فىرەدەوسى) ئىران دا. ئەم بوئانە ھەرسىكىان دۆست و دلسۆزى نەتەوئى خۇيان بوون».

***

* دىسانەو (ئى. ئا. ئورلى) ئەلئ: «ئەحمەدى خانى لەناو ھەموو كوردستاندا ناوبانگى بلابووتەو. تىكرا ھەموو كوردىكىش ئەحمەدى خانى بەبوئ و وئەوان و دۆستى نەتەوئى كورد دانەن».

* خاوەن لىكۆلئىنەوئى ئەوروپايى (پۆل ئابى بەيدار) ئەلئ: «زمانى كوردى، لە بنچىنەدا زمانىكى بوئانەيە. كوردەكانىش بەجۆزىكى تىكرايى خاوەن ھەست و تەرزو تاسەن، ھۆنراو خاوەن. ھەر كە لە دايك ئەبى نارەزوئى چىرۆك خاوەن ئەكەن. گۆزانى ئەلئىن پەيەندىيەكى زۆرىشيان بەھۆنراو و ساز و ئاواز و ھەلپەركىتو ھەيە. چىرۆكىيەكانىيان خۆش ئەوئ و پىزىشيان لئ ئەگرن».

* (قانات كوردۆ) كە مامۆستايەكى وئەي كوردىيە لە زانستگۆي (لېنىنگراد) دا، لە پىشەكەيى نووسراوى (مەم و زىن) دا كە لەلایەن (م. ب. رودىنكو) ھە چاپ كراو و كراو بەزمانى پروسى، ئەلئ: «لە سالى ۱۹۳۳ دا لە (يەرىشان) دا كۆگرەيەكى كوردناسان گىرا و بېارىيان دا كە چىرۆكى (مەم و زىن) ئەحمەدى خانى بەتېپى لاتىنى بۆ كوردەكانى سۆفئىت لە چاپ بەن».

* (دوكتۆر بلەج شىركۆ)، لە نووسراو بەنرخەكەيدا، (القضية الكردية) سالى ۱۹۳۰ ئەلئ: «ئەحمەدى خانى، زانايەكى گەورە و بوئىتىكى دلدەر بوو. بىجگە لە ھۆنەوئى ھۆنراو، ھۆگرىيەكى تەواوئىش بەھونەرە جوانەكانەو ھە بوو چىرۆكى (مەم و زىن) یش كە زۆر بەناوبانگە و بئ وئەيە لە بابەتەي خۇيدا، مەگەر (ئىلىيادەي ھومىروس) ى بگاتئ، ھى ئەو».

بیرانه‌وه‌ی وتار

جا نه‌گەر گیانی بوژی مه‌زن و مامۆستای وێژه‌وانی به‌رپێژ، (نه‌حمه‌دی خانی) به‌م وتاره‌ی من شادمان ببین، خۆم به‌گامه‌ران نه‌زانم. نه‌مه‌نده و به‌ئاواته‌وه‌م له‌ ده‌رفه‌تییکی تر دا ده‌ست به‌چاپ کردنی چیرۆکه‌ گرنگ و به‌نرخه‌که‌ی (مه‌م و زین)، که‌ گه‌وه‌ریکه‌ له‌ گه‌نجینه‌ی کورده‌واری و هیواداریشم به‌خوا که‌ چاپ کرا له‌ شیشه‌ی تازه‌یدا نه‌ته‌وه‌ی کوردی به‌رپێژ ته‌واو که‌لکی لێ وه‌ریگری^(*).

سلێمانی: شاکر فه‌تاح

١٩٦٩

(*) که‌رسته‌ی ئەم وتارەم لەم نووسراوانە و لە گەلیک لێ کۆڵینه‌وه‌ی تیره‌وه‌ وه‌رگریوه‌.

- ١- چریکه‌ی مه‌م و زین - عبیدالله آییان.
- ٢- میژووی نه‌ده‌بی کوردی - علاءالدین سجادی.
- ٣- مه‌م و زین - گیوی موکریانی.
- ٤- مه‌م و زینی خانی - هه‌زار.
- ٥- مه‌م و زین - م. ب. رووینکوۆ. پێشه‌کی قانات کوردۆ.
- ٦- القضيہ الكردیہ - دوکتۆر بله‌ج شێرکوۆ.
- ٧- دیاریی لاوان - لاوانی کورد.
- ٨- مه‌م و زین - محمد سعید رمضان البوطی.

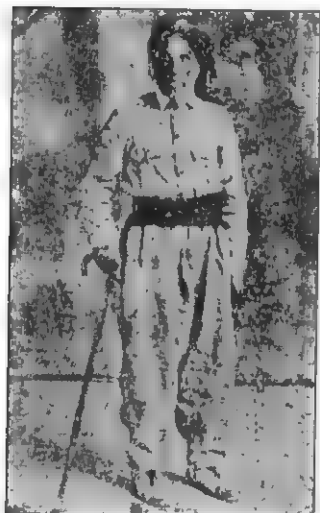

داماوی موکریانی

نووسراوتیکه:

چیرۆکی ژبانی زانا و میژوونوس وێژهوان و نیشتمان پهروه‌ریکی گه‌وره‌ی کورد (سه‌ید حوسین حوزنی موکریانی) پێشان ئەدات

پێشه‌کی

(داماوی) یاخود (سه‌ید حوسین حوزنی موکریانی). وه‌ک ته‌ستیره‌یه‌کی گه‌ش له (سابلاخ) هه‌ به‌سه‌ر شاخه‌کانی کوردستانی گه‌وره‌دا کشا و گه‌شته‌ ئاسمانی شاره‌ به‌ناوبانگه‌ جوانکیلانه‌که‌ی (په‌واندز). ئەو ناوچه‌یه‌ که‌ گه‌لیک سال‌ بوو شه‌وه‌زه‌نگی نه‌خوتنده‌واری و به‌دکاری تاریکی کردبوو، (داماوی) به‌بیروباوه‌ره‌ پرشنگداره‌کانی و، نووسراوه‌ کوردیه‌ نر‌خداره‌کانی و، چاپخانه‌ خنجیلانه‌که‌ی خۆی پۆشی کرده‌وه‌. بیروباوه‌ری پر و پوچ و خواروخێچی بێگانه‌ په‌رستی له‌ می‌شکی هه‌زاران کوردی (په‌واندز) کرده‌ ده‌روه‌ و، له‌ جێی ئەو بیروباوه‌ری پیروژ و به‌ری (کوردایه‌تی)ی دامه‌زواند. ئەو کاته‌ سالی ۱۹۲۶ بوو. (داماوی) که‌ له‌ شاری (حه‌له‌ب)دا به‌نه‌یتی هاوکاری شوێشگیره‌کانی (کوردستانی ژووروو)ی نه‌کرد له‌ دژی (تورکه‌ که‌مالیه‌کان)، که‌

له‌ به‌لێنی خۆیان په‌شیمان بووبوونه‌وه‌ و مافی کوردییان خستبووه‌ ژێر پێوه‌، له‌لایه‌ن ئەوان و فه‌ره‌نسه‌زانه‌ی دۆستیاوه‌ ته‌نگه‌تاو کرابوو، تووشی به‌ندیخانه‌ کرابوو، نازار و زبانی پێ گه‌یتندرابوو، کاتێ که‌ له‌ به‌ندیخانه‌ رزگاری بوو، نه‌ه‌ستا ده‌مده‌ست به‌خۆی و چاپخانه‌که‌یه‌وه‌ ده‌ریازوو و خۆی گه‌يانده‌ (په‌واندز). تا سالی ۱۹۴۳ له‌وێ مایه‌وه‌. پاشان له‌لایه‌ن هه‌ندێ که‌سانی خراپ و فه‌رمانبه‌رانی ناپاکه‌وه‌ نازاردراو خرایه‌ ته‌نگانه‌وه‌. ده‌ریازوو و، په‌روه‌ازه‌ بوو، بۆ (به‌غدا) تا سالی ۱۹۴۷ یش هه‌ر به‌نوسین و چاپ کردنه‌وه‌ خه‌ریک بوو، تا گیانی پاکی به‌خاک سپارد.

(داماوی) له‌ به‌مه‌اله‌یه‌تیکه‌ی خوتنده‌واری هه‌زاری شاری (سابلاخ)دا له‌دایک بوو. ئەوسا که‌ سالی (۱۳۱۱)ی گۆچی بوو. هه‌ر که‌ چای کرده‌وه‌، نیشتمان‌ه‌که‌ی خۆی له‌ژێر چنگی زۆرداریدا دی، وێرانی کردبوو. له‌ باوکی و نه‌نکی و خاله‌ خوتنده‌واره‌کانیه‌وه‌ نازار و هاوار و ئاواتی (کوردستان) تی گه‌یشت. به‌وه‌ گیانی (کوردایه‌تی)ی کرا به‌به‌ردا. هه‌ندێکی خوتند و له‌ ته‌مه‌نی دوازه‌ سالییه‌وه‌ له‌ نیشتمان‌ه‌که‌ی خۆی جیا بووه‌وه‌ و، که‌وته‌ دواي‌ خوتندن و فیروون و پیشه‌سازی، له‌ناو کوردستانی گه‌وره‌ و خاکه‌ دراوسێکانیدا. دواي‌ به‌کامی خۆی گه‌یشت و بوو به‌ (زانایه‌کی نیشتمان په‌روه‌ر) و (وێژه‌وانێکی پێ پێشاندهر) و (پیشه‌سازیکی ده‌ست په‌نگین) و میژوونوسێکی هه‌نرمه‌ند. ژبانێکی ساکارانه‌ی

همدارانه ژیا، پر له کوله مهرگی. جاريه جاري کيش نهحه سايده و نه بوژايدوه. بهلام سامانيکي گه وره نرخداري له نووسراواني خوځي و کهساني تر پيشکشي (گه نجينه زانست و هونه و ويژه کوردي) کرد. (داماو) نه ونده ي بوم ده رکه وتوه: (٤٧) نووسراوي کوردي داناره. لهما (١٧) نووسراوي چاپ کردوه. (١٠) گؤڅار و پوژنامه شي ده رهيته. (١٢) نووسراوي که ساني ترشي له سر نه رکي خوځي چاپ کردوه. وهک ماموستا گيو ي بومي نه لتي نووسراواني ترشي هه بوون، نه مان، له بير چوونه توه. نه مانه و وهک بوم ده رکه وتوه، (داماو) يارمه تي ده ري کومه له شوږ شگيږه کاني کورد بووه. دهستي داماو و لتي قومواواني کوردي گرتوه، چ به پاره، چ به کار.

داخه که م (حوزني) تاما ژيانتيکي تالي رابوارد، نخي خوځي پي نه درا. پيژي ته ووي لتي نه گيرا. به پيچه وانه و نازار درا. زباني پي گهيته. بهلام له هه موو ده ميکا نمونه ي زرنگي و مه ردايه تي و شوږ شگيږي و نيشتمان په روه ري بوو. بوم بيروياوه ري (کوردايه تي) نه ژيا، نهک بوم خوځي.

(داماو) تواني به ژباني خوځي، ژباني هزاران کورد بگورئ و ناراسته شي بکات بوم سره ريگاي نيشتمان په روه ري. پياوي و شايسته ي نه ويه (په يکه ري) بوم بکري. (پاشماوه ي نووسراوه ده ستووسه کان) ي بوم له چاپ بدرئ. خانوو و باخچه و نووسراوخانه و که لويه له کانيشي بکري نه به ناوازه گاهيک بوم نه وانه ي دپنه (په واندز) و (داماو) و (کوردا) يان خوځ نه وئ. نيمه ش نه که ر نه مه مان له ده ست بوم بوم (حوزني) ي بکه ين، گياني شاد نه که ين، هانه ي هه موو نووسره و زانا و هونه رنه نديکي کورديش نه دپن که وهک نه و خوځي به خت بکات له پيئاو (کوردا) و (کورداستان) دا. دروود بوم گياني پاكي (حوزني) که سه ري خوځي و نيمه شي به رزگرده وه.

سليمانی: ۱۹۷۲/۱/۶

شاکر فەتاح

پيگه يشتني داماو

ناوي خوځي (حسين کور ي سديد عه بدولله تيف کور ي شتيخ نيسماعيل کور ي شتيخ له تيف) ي خه زاييه. که ليک نازناويشي بوم خوځي به کاره يته، وهک: (حوزني)، (خدوک)، (داماو) (بيته ون). بهلام له م دوايييه دا، (داماو) که ي له هه موويان زورتر به کار نه هيتا.

له پوژي پينج شه ممي ٢٢ مانگي (ربيع الاول) ي سالي (١٣١١) ي کوجيدا، له شاري (سابلاخ)، له گه رهي (حاجي هه سن) دا له دايک بووه.

هه ر له منالييه و نيشانه ي وت و ورياي و زيره کي و ژيري و گورج و گولي پتوه دياربوو. ته نيا لاي باوکي و خاله کاني خوځي خويندنه سه ره تاييه کاني به فارسي و به کوردي و به عه رهي خويندوه. له ته مهي دوازه سالييه وه له مالي باوکي دوو رکه وتوتوه و ناواره بووه. به ناو که ليک شار و ديهاتي

[illegible]

نەرك و نازارى ئاۋارەيى و، ناخۆشى ژيان و گۆزەرانى ئاۋ كوردستان، بەھۆى ژۆردارىى داگىركەران و ژۆر و ستەمى ئاۋ كوردەۋارىيەكە، خۆيەۋ، (داماۋ)ى تەۋاۋ پىن گەياندىبۇ. كە لە سالى ۱۵۹۳۴ دىيىم، (داماۋ) پىياۋىكى زىنگ و مەند و نەرم و نىيان و تىگەيشتىو و ژىرم ھاتە پىتش چاۋ. دلى پىر بوۋ بوۋ لە خەم و خەفەت بۆ نەتەۋە و نىشتىمانەكەى خۆى، دلى پىر بوۋبوۋ لە گىلارۋى بۆكەسەسى و پەنجەرۋىيى خۆى بەدەست ناشىتى و بەدخوۋىيى ھەندىك لە ھاۋنىشتىمانەكانى خۆيەۋە. ھەندى جارىش رۆزگار لايەكى ئەكرەدەۋە، لە دەستكورتى و نوشوستى و پەندىخانە و ئاۋارەكرىن رىزگارى نەبۇ، پشۋويەكى ئەدا و نەجەسايەۋە، بەلام ھەرگىز نىشتىمان و نەتەۋەكەى خۆى لەبىر نەنەچۈۋەۋە. بىۋ پارانەى دەستى ئەكەۋتن و بىۋ ناز و جىيازەى ئەھاتە بەردەمى، بەكەلك كوردە لىتقەۋماۋ و بىتچارە و ھىۋارەكان ئەھات، ەك لە (سورىە) و (لوتىنان)دا كرىدى. ھەمىۋ دەمىتكىش تا دەستى رۆيشتىن پەنھىتىن فەرمانى گىرنگ گىرنگى ئەبىنى لەگەل شۆرڭىگىتەكانى كوردستاندا. لە (خەلەب) و (رەۋاندىز) و (ھەۋلىتەر) و (سلىمانى) و (بەغدا)بىشدا، پىن ۋىچان خەرىكى نووسىن و چاپكرىن و بلاۋكرىدەۋى نووسراۋانى كوردى بىۋ.

ره‌وشت و سروسشتی دام‌ها

(داماو) ئۇقرى بەخى نەنگرت. پىاوتكى رەھەندەبوو. بەدوای زانىيارى و گۆردنەوۋى نووسراوانى كوردى و ئەو نووسراواندە ئەگەر كە لە (كورد) و (كوردستان) ئەدوان. بىتجگە لە كوردستان بەخاكى (پرووسىيا) و (توركىيا) و (ئىتران) و (ئەفغان) و (سورىە) و (لوانان) و (مىسرى) و (حىجاز) و (فەرەنسە) پىشدا گەر و گەشتى كرد^(۱). وەك ھەنگ كە لە ھەر گولەمژىك ئەكات و لەو گولە ئاوانە ھەنگوین دروست ئەكات، (داماو) یش لە ھەر خاكە ھونەرىك و بەھرەپەك فېتەر ئەبوو، زانستىكى و دەست خۆى ئەخست. پاشان كە ھاتەو كوردستان ئەو ھەموو كۆمەلە زانست و ھونەر و وێژانەى لە شىئەى وتار و نووسراو و گۆڤار و رۆژنامەكاندا. وەك چەپكە گولنەك پىشكەشى كوردەوارى كرد.

(داماو) پیاوټکی که له گه ټی چوارشانه ی قژ زه ردی خورمایی دهم و چاو سوور و سپی بوو. ریشتیکی ټوژی پتوه بوو. له چاوه گه شه جوانه کانیه وه پرشنکی زانیین و شاره زایی نهاته دهره وه. ږووخش بوو. قسه شیرین بوو. هدرگیز پیاو له هاو ده می ټیری نه نه خوارد. کانټیک بوو بو شاره زایی و هونه رمه ندی و

(۱) جیتگای گومانه نهم شوتنانه چووی، د. کوردستان موکریانیش له (پووناگی) دا تنیا باس له (روسیا و نهستمبول) دهکات که سه‌ری لې داوڼ.

رهوشت و خسوی بلند. دل فراوان بوو. دهست بلاو بوو. دلتهر و دهست پهنگین بوو. له هدر کورټیکا بتدیاییه کهلکی لی وهرنگیرا. نهو ههسته نیشتمان پهروه رییه نه مننده کلپه دار و بهتین بوو، له ماوهی چند سالتیکا توانی ناوچهی رهواندز له بیتگانه په رستییه وه ریگپرتی بۆ کورد پرستی. (داماو) ههمو نامانجیکی ژبانی: (پتسخستی کورد) و (ناواکردنه وی کوردستان) بوو. جا بهو زوززانی و شاره زایییه وه که ههیسو له کاروباری ژباندا توانی گهلټیک پیسای گهوره گهوره و ناودار، چ له ناو کورده واریدا، چ له ناو بیتگانه کاندای بکات به دۆستی خوی، ههر بۆ نهو نامانجی که رۆژتیک له رۆژان نهو دۆستایه تییهی ناوهند خوی و نهوان به کار بهیتنی بۆ کهلکی کورده واری. له مەیشا زۆر سه رکهوت.

(داماو) پیسایکی به نارام بوو. بهرگهی کاره ساتی ناخوشی جیهانی به سنگیتکی فراوانه وه نهگرت. جا چونکه سه ریلند و خاوهن نایین بوو، له ژبانی رۆژانهی خویدا ساکار و ههژارانه گوزهرانی نهکرد. بهلام له بهرا بهر نه رک و نازاردا؛ کۆلی نه نهدا وری بهر نه نهدا، تا نهگه بهشتایه نامانجی کانی خویشی وازی نه نههیتا.

گهر و گنجینه له کۆلی نه نههههوه!

(داماو) بلیمه تیک بوو بۆ خوی. به ههمو هیز و تهووزمیکیه وه خباتی نهکرد. نهو له گهل نه مەیشدا که به تهنگ خۆشگوزهرانیی خویه وه نه بوو. ژبانیتکی کوله مهرگی نه ژبا و پییشیه وه نارامی گرتبوو، بهلام له سه ریکه وه دۆمنا نی کورد له سه ر نهو خباتاندی که نهی کرد، گهریان پت نهکرد و تووشی مهینه تییان نهکرد. له سه رتکی تریشه وه نهوانه ی به بهر زمو نه وه و پۆزگرتن له وه وه، چاویان به رای نی نه نهدا بیبیتن، ههمو جزره ته له که بازیه کیان له گهلدا نهکرد و تووشی سه رگهردانییان نهکرد. جاری وایش هه بوو ههردوو جزره دۆمنا کانی له دۆی نهو یه کیان نهگرت و تووشی بهندیخانه و ناوهره کردن و ههژاری و نازار و پیسواییان نهکرد. هه ندی جار فه رمانداره کانی (ئیران) و (تورکیا) و (عیراق) و (سوریه) و دهسلاتداره کانی (فه رهنسز) و (ئینگلیز) و نوکه ره کانیان له فه رمان به ران و مه لاکان و سه ره ک هه زه کان، له پت شوینی سه ری نه گه ران، هه ره که یان له شویتیکا و له شتیه به کا و له تافیتکا نازاری نهدا و زبانی پت نه به خشی. (داماو) جاروبار نهو تهنگ و چه له مانه ی خوی به دلټیکی پر له ناگه وه نه گتیرایه وه. دلی پیاری نه سووتاند. وهک چه ره دوو که له هه ناسه یه کی سارد و ره نهج رۆیی له دل و دهروونی و ده می نه هاته دهروه. کهچی نه وه نه دی پت نه نه چوو، دهستی نه دایه وه خه با ته به نرخه کانی خوی، وهک: (دانانی نووسراو) و (کۆپینی نووسراو به زمانی کوردی) و (چاپکردنی گوڤار و رۆژنامه و نووسراوان به زمانی کوردی) و (بلاوکردنه وه) یان به کوردستان و ههمو جیهاندا، له گهل (یاریده دانی ههمو خه باتیتکی شوپشگرتنه له کوردستاندا). ههر بهو خه باتانه ییش خوی له بهیر نه چوه وه!

داماوی بوژ

(داماوی) جار به جار دخی دلی خوی له شپوهی هونراوه دا هل دهرشت. نهمه چند دیریکه لهو چامه
(قصیده) یه که له ناو بهندیخانهی (موصل) دا هلی بهستوه، له ۱۹۴۱/۵/۲۱ دا:

«ادیب و زانای قومی بهخته وهر
نازاد نهژین و ناکیشن که دهر
هموو خاوهندی ناو و نیشانن
به ملک و ثروت، به پیز و شانن
چون هل بسوورپن بزیان ثنایه
قسه یان قه نه و پهنده و دوعایه
نهمن که تاریخ نویسی کوردم
به برسی و پروتی و رذیلی مردم
خه و و خوراکم ناه و حسرت
رژوی دلشادیم چپسی و ذلته
به دناو و پرسوا، بی پشت و پهنا
بی یار و هاو ده بی پیز و دلخوا
له بهر بی که سی دایم ملکه چم
نامانجی به لا و فتنه بی و هجم
من بیجگه له وهی ادیبی کوردم
تاریخ نویسی زه مانی کوردم
تاوانم چیه؟ کوانی گونا هم؟
ماکینه ی گهرت بشکینی ناهم!
(داماوی) وه کو کورد بی سووچه و تاوان
له خرا به ولاره نیه تی خواوان».

هه ندی له مه لاکانی ره واندزیش که نه و بهری نازاریان نه دا، (داماوی) له شپوهیه دا دخی دلی خوی
به رامهر شاره که یان دهره بهی:

«خراپیتی که تو له منی ده بینی
دوو پیته پیت بلیم با دانه مینی
یه کنی کوردم، دوورم راسته و تارم
له ورم زیاتر نیسه سووچی نهی

لهوئى پوژئى وه به دېهخت و كه نه فتم
كه هاتمه شارتيكى وا؛ مهرگه ژينى
گرفتارى خهم و دهرديكى وا بووم
نييه رزگارى تو مهرگم بېينى
له دهست (كوردان) برا ژينم به لايه
خوړاكم تاله، كارم دل برينى
خهم و دهرد و به لا و گيچهل و شهر
به پيژهن دئ به سهرما دهم كه ويني
وه ها (داماو) ي دهستي جهلى كوردم
كه نه فتى و ناهوميدم كه س نه بېنى»

هه روه ها (داماو) دادى بوو له دهست كار به دهسته نه زانه كان، نه يگوت:
«نه گهر پووت و نه دار و بې كه و اېم
وه گهر برسى و گرفتارى هه و اېم
له خوړش و نيشتمان ناواره ماېم
له دهست يار و نه يارا سهر شيواېم
له وژتر جهور و جدهفا و توهمهت رز اېم
له نيو تاريكى كوڼجى غهم خزاېم
وه كو (مهم) به ندى زنجيرى به لايېم
وه كو (بيژهن) له چالاوى قولاېم
اسيرى ظلم و استبدادى وايم
له خاكى خوّم غريب و بې نه و اېم
له نيو بيگانه داماوى قضاېم
به بې خزم و كهس و باب و براېم
نه ودم بې چاتره، نهك سهر نه وى كه م
له پيش گه وره ي نه زان گهر دن كه چى كه م!»

کهچی له سالی ۱۹۵۳دا، بهرامبەر به وینه یه کی خوی گوتویه تی: (۱)

«وینه ی وقار و عزم و ثباتم

پراوه ستسه هه تا هاتی ولاتم»

لهم وینه یه دا (حسین حوزنی موکریانی)، که له نووسراوی (وینه گهری و کۆلین) دا چاپی کردوه، (۲)
به جلویه رگی کوردیه وه، له شیشه یه کی شهنگ و شوخدا، گۆچانه کی گرتوه به دهسته وه، و رهپ
پراوه ستاوه، پرووی کردۆته ناسۆ، چاوه پوانیی دواپۆژتیکی پرشنگدار نهکات بۆ (کورد) و (کوردستان).

شاکاره کانی داماو

نهم نووسراوانه ی (سهید حوسین حوزنی) یاخود (داماو) داینان و له چاپی داون نه مانه ن:

۱- غونچه ی به هارستان.

۲- پیتشه وای نایین.

۳- دیرتیکی پیتشه کو تن. میژووی دوو بنه ماله ی کورده که له ناووریا یه گان و دیاریه کردا فه رمان
په وایبون.

۴- میژووی دهوری نه ماره ت له کوردستان سالی ۲۵هـ - ۶۵۶هـ.

۵- ناوړتیکی پاشه وه حکومه تی به رزه کانی له حلوان و دینه وه ر.

۶- ناوړتیکی پاشه وه حکمدارانی کورد له هه ولیر.

۷- ناوړتیکی پاشه وه پادشای چهند بنه ماله یه کی کورد.

۸- ناوړتیکی پاشه وه حکمدارانی بابان.

۹- خوشی و ترشی (بزنجکه و مه پۆکه).

۱۰- ناودارانی کورد له (۱۲۰۰هـ) هه تا (۱۳۰۰هـ).

۱۱- میژووی شاهه نشاهانی کوردی زهند له خاکی ئیراند.

۱۲- میژووی کورد و نادرشاه.

۱۳- وینه گری و کۆلین (زهنگو غراف).

۱۴- به کورتی میژووی (میرانی سۆزان).

۱۵- میژووی کوردستانی موکریان/ ۱

۱۶- گه وهه ری یه گانه (به شیتیکی پچکۆله ی له حه له ب چاپ کراوه).

---

(۱) حوزنی موکریانی به پیتی کورته یه ک له ژبانی، که د. کوردستان موکریانی نووسیویه، له ۱۹۴۷/۹/۲۰دا

کۆچی دواپی کردوه، ده بی نهم پارچه شیعه ی پیتشر وتین. به وانه: کوردستان موکریانی، پروناکی یه که مین

گۆفاری کوردی هه ولیر - ده زگی ناراس، هه ولیر، سالی ۲۰۰۱، ل ۲۱.

(۲) نامیلکه ی (وینه گهری و کۆلین) له سالی ۱۹۳۴ له په واندز چاپ کراوه.

- ۱۷- میژووه دلان (میژووه له حلهب چاپ کراوه).
- ۱۸- دهسته گوتلی بوژان (له پهواندز چاپ کراوه).
- ۱۹- به کورتی هه لکه وتی دیرتکی (میژووه له بهغدا له سالی ۱۹۴۷ دا چاپ کراوه).

- نهم نووسراوانه‌یش، هی کهسانی ترن، بهلام (داماو) له‌سهر نه‌رکی خوی چاپی کردوون:
- ۱- مەم و زین - نه‌حمەدی خانی.
  - ۲- عەقیدای ئیسمانی - شیخ عەبدوللا نه‌هری.
  - ۳- دیوانی ادب - مصباح الدیوان.
  - ۴- دیاریی مه‌لا محەمه‌دی کۆبی.
  - ۵- که‌له‌باب - عیسا.
  - ۶- دیاری بۆ چووکا کوردان - فه‌می زرگلی.
  - ۷- ترازن - سه‌ید ته‌ها شه‌مزینی.
  - ۸- باوه‌ری ئایین - شیخ سه‌میعی بانه‌یی.
  - ۹- نه‌حمەدی - شیخ مه‌عرفی نو‌دییی.
  - ۱۰- سه‌ما و زه‌مین.
  - ۱۱- شیرین و به‌فه‌ره‌اد.
  - ۱۲- مسئله‌ی کورده‌کان - عەبدولقادر حشمت.
  - ۱۳- ده‌ستوری خوو بۆ کێچ و کوپ - چه‌ند خوێنده‌وارێک.

- نه‌و نووسراوانه‌یش که (سه‌ید حوسین حوزنی) دایناون و هیشتا چاپ نه‌کراون نه‌مانه‌ن: (*)
- ۱- ناودارانێ کورد/ ۱
  - ۲- میژووی بارامی چۆین.
  - ۳- میژووی کوردستان / ۱ و ۲ و ۳.
  - ۴- میژووی سلێمانی و شاعیره‌کانی.
  - ۵- رووناکی ده‌ری دڵ و ده‌روون.
  - ۶- جغرافیای دیرتکی کوردستان (موکریان و نه‌رده‌لان و لوپستان).
  - ۷- ددانسازی.
  - ۸- میژووی دزه‌بیان

(*) لای ماموستا گیوی موکریانی برای پارتیزاون. (ش. ف)

- ۹- میژووی کۆبه
- ۱۰- میژووی سمکۆ و سەید تەهای شەمزینی
- ۱۱- میژووی ھەولێر
- ۱۲- میژووی کوردستانی باکوور و بەھەشتی شیخ عەبدولقادر و شیخ سەعیدی شەھید.
- ۱۳- میژووی کەرکووک
- ۱۴- میژووی نیمەرادانی کوردی عێراق لە (۱۲۰۰) ھتا (۱۲۲۵)ھ.
- ۱۵- میژووی نامیدی و بادینان و یەزیدی و بابان.
- ۱۶- میژووی کورد و سەفەوی.
- ۱۷- میژووی ئیعلاتی سەفەر بەر و استبدادی تورک و بیتگانان لە کوردستاندا.
- ۱۸- دوو سالی کوردستانی جنوبي لە پەرتووکى (ا. ج. ولسن) وەرگیراوە.
- ۱۹- سابلاخ و ھێز و توانای شیخ عەبدوللای نەھری.
- ۲۰- میژووی ئەفسەری شاھان (میژووی بنەمالەى سولتان سەلاحەدینی ئەیوبى) یە.
- ۲۱- مێللەتى کورد.
- ۲۲- رزگارى لە نەزانین (کۆمەلایەتى) یە.
- ۲۳- ناوتەى بالانۆتین (میژووی شارەزور و ناودارەکانیان) ە.
- ۲۴- پەردەى سینه‌ماى ئایین.
- ۲۵- بارزان و مەلا مستەفاى بارزانى.
- ۲۶- میژووی ناسووریان و شەرى بارزان و عێراق.
- ۲۷- میژووی ئێران لە ئەرەشتری پایەکانەوێ تا رەزا شای پەهلەوى.
- ۲۸- خەوانینی ھەورامان و مەریوان.
- ۲۹- میژووی پەواندز.
- ۳۰- پادشایانى ئەبوییان و ھەزانیان.
- ۳۱- میژووی جاف و دزەیی و خوشناو.

پۆژنامە و گۆڤارەکانی داماو

- ۱- گۆڤاری کوردستان: ئەم گۆڤارەى لە ئەستەموولدا لەگەڵ (محەمەد مەھرى) دا دەرھێناوە. (۳۷) ژمارەى ئێ ھەرچوو. زۆنگ کارى (سیاسى) و کۆمەلایەتى و وێژەى و زانستى بوو. ھەفتەى جارێک ھەرچوو. بەزمانى تورکى و کوردی بوو. لە سالى ۱۹۱۷دا دەستى پێ کراوە. لە سالى ۱۹۱۸دا داخراوە.
- ۲- گۆڤارى نارارات
- ۳- گۆڤارى کوردستان
- ۴- گۆڤارى بۆتان

۵- گۆفاری چیا کرمانج

۶- گۆفاری دیاربەر

۷- گۆفاری سۆزان

ئەمانە لە شاری (حەلب)دا دەرئەهتێران، بەنهیئینی لە دژی تورکەکان و فەرەنسزەکان، کە ئەو دەمە دژی شۆرشێ شێخ سەعید وەستابوون. لە ھەریەکەیان چەند ژمارەیەک دەرچوو پێشان زانرا. داخران. وا دیارە لە سالی ۱۹۲۵دا دەرھیترا بن.

۸- گۆفاری زاری کرمانجی: لە سالی ۱۹۲۶دا لە ڕەواندزدا دەری ئەهیتنا. تا سالی ۱۹۳۲ ما. (۲۴) ژمارە یێ دەرچوو.^(۱)

۹- ڕۆژنامە ی ژبان: ئەم ڕۆژنامە یە ھی (پیرەمێرد) بوو. لەسەر خواستی خۆی (سەید حوسێن حوزنی) لە سالی ۱۹۳۴دا ھا تە سلێمانی، دەستی کرد بە یارمەتی دانی. تا گەشە ی پێ دا. لە (۱۹۳۴/۷/۲۳) ھە تا (۱۹۳۴/۱۱/۱۵) پێکەو ە بوون. پاشان (داماو) بە دڵشکاویبەو ە لێی جیا بوو ەو ە و لە سلێمانییەو ە چوو ەو ە ڕەواندز.

۱۰- گۆفاری ڕووناکی: گۆفاری وێژە یی و مێژووی و کۆمەلایەتی بوو. لە ھەولێردا مانگی جاریک دەرئەچوو. لە ناو ەند سالەکانی ۱۹۳۵ و ۱۹۳۶دا ژبا (۱۱) ژمارە ی لێ دەرچوو. (شیت مستەفا) ھەر بەناو خاوەنی گۆفارەکە بوو. ئەرکەکە، ھەمووی بەسەر شانی (سەید حوسێن حوزنی) یەو ە بوو.^(۲)

۱۱- دەرئەچینی گۆفاری: گۆفاری زنگ کاری و مێژووی و وێژە یی بوو. لە (بەغدا) لە ناو ەند سالەکانی ۱۹۴۳ و ۱۹۴۵دا (۲۴) ژمارە ی لێ دەرچوو. ھەر مانگی جاریک دەرئەچوو. دوایی کە بوو بە ھەفتە یی لە ناو ەند سالەکانی ۱۹۴۵ و ۱۹۴۶دا (۳۶) ژمارە ی تری لێ دەرچوو. ئینجا بوو بە ڕۆژنامە یەکی ھەفتە یی. لە ناو ەند سالەکانی ۱۹۴۶ و ۱۹۴۷دا (۳۴) ژمارە ی تری لێ دەرچوو. بەلۆێزخانە ی بەریتانی ئەرکی دەرھیتانی ئەم گۆفاری خستبوو ە سەر ئەستۆی خۆی. بەلام لەئێر سەرپرشتی (داماو) دا بوو. (مامۆستا توفیق وەھبی بەگ) یش یارمەتی ی ئەدا^(۳).

***

لە راستیدا شاکارەکانی (داماو)، ھەر ئەمەندە نەبوون. گەلیک شاکاری نەهیتیشی لە دەست وەشا بوو ەو ە. بەلام زانیاریەکی تەواوم لەو ڕوو ەو ە دەست نەکەوت. بۆیەکا جاری بەمەندە وازم ھیتا.

---

(۱) بۆ زیاتر ڕوانە: د. کوردستان موکریان؛ زاری کرمانجی یەکەمین گۆفاری کوردی ڕواندز - دەرگە ی موکریان ی - ھەولێر ۲۰۰۲ چایی یەکەم.

(۲) بۆ زیاتر ڕوانە: د. کوردستان موکریان؛ ڕووناکی یەکەمین گۆفاری کوردی ھەولێر - دەرگە ی ئاراس - ھەولێر، چایی یەکەم ۲۰۰۱.

(۳) بۆ زیاتر ڕوانە: د. شوکرێ ڕەسوڵ، گۆفاری دەرئەچینی تازە... سەرھەلدان و دەوری... ھەولێر ۲۰۰۳ چایی یەکەم.

که سایه تیی داماو

نهونده هدی له ناو شاکاره کانی حوزنیدا:

(پتگی یاندنی خۆی) و (دامه زواندنی چاپخانه کە) له (حه له ب) و (په واندز دا)، له هه موویان گرنه گ
ترن. چونکه (حوزنی) به هۆی نهو دوو شته وه توانی بیروبا وهی کورده وهاری بگۆژی و بیهخته سه نه وهی
که هه چهنده ئی مرۆف هه ژار و بی ده سه لات و بی که س و ناو ره بی، له توانایدا هدی چاره نووس و ژبانی
خۆی سه رتا پا بگۆژی و بی شی که بی نیسته پۆهی هه ره به رزی مرۆفایه تی و نیشتمان په روه ری و
سه رلندن. له راستیدا (حوزنی) هه رچه نده هه ندی هه له ی نه کرد، هه رچه نده خۆی هه موو ده می له به خت
و چاره نووسی خۆی به گله بی بو، به لام به پیاویتی که گه وه و، به نیشتمان په روه رتی که چاک و پاک و
کارگوزار و، به زانا و وێژه وانیتی که به رخ دانه نئی، که پیتی سه ته نه که هه ر خۆی به خۆیه وه گیانی کامه ران
بی، به لکو نه ته وهی کورده شی پتی هه وه سه ره ره ز و کامه ران بی.

نایا پسته داماو ناپاک و دز بوو؟

که چی داخه که م له لایه ن دوژمنانی کورد و دوژمنانی خۆیه وه گه لیک به ند و باوی بۆ پتیک خرا. گه لیک
توانج و پلاری تن گیرا گه لیک داویشی بۆ نه رایه وه. که له نه نجامی نهو شتانه دا زۆر نازار و زیان و
سه رگه ردانی و به ندیخانه و ناواری و هه ژاری و ده رده داری چیتشت. پتیان نه گوت: ناپاکه و بۆ که لکی
ئینگلیزه کان نه جوولیته وه. پتیان نه گوت: خۆفروشه و بۆ که لکی ناپوخته ی خۆی که لکی گشتی نه خاته
ژیر پتی هه وه. پتیان نه گوت: به لیتشاو پاره له ئینگلیزه وه نه گری و نوکه رتی که له نوکه ره گرنه که کانی
ئینگلیز!...

جارتیکیان هه ندی له مه لاگانی په واندز به یاری خواره ناسی و کوشتیان دا. جارتیکیان مه سه ره رتیکیان
لێ هان دا تیر و پر جنیتو و سه می ناشیرینی پتی نه گوت. جارتیکیشیان کردیان به دز و توندیان کرد له
به ندیخانه و دایشیان به داداگا و دوو ریشیان خسته وه له په واندز!... تا ما وه یه که (سه ید ته ها) ی سه رداری
په واندز نه ییپاراست. به لام داخه که م زۆری پتی نه چوو، له ده ستی چوو.

ئینگلیزه کان لهو سه رده مه دا ده سه لاتیان زۆر بوو به سه ره عیراقدا. به لیتشاویش پاره یان نه دا
به پیاوه کانی خۆیان. جا نه گه ر (حوزنی) پیاوی نه وان بووایه، بۆ چ له م هه موو سالانه دا به هه ژاری و
ده ستکورتی و نابوو تی هه وه نه ژیا؟... یاخود چۆن فه رمانیه رانی عیراق نه یان وێرا بهو جۆره ته نگه تاو و
په سوا و سه رگه ردانی به کن؟!... پیاویتی که نه گه ر خه ریکی کار و فه رمانی داگیرکه رانی ئینگلیزه ی، بۆ چ
خۆی به نووسین و چاپ کردن و بلاو کردنه وهی نووسراوانه وه خه ریک نه کات، که تا ئیسته که به ش هه یج
نووسه رتی که، بهو با به تانه وه، ژبان و گوزه رانی بۆ به رتی وه ناچی؟!.

له سه رتیکی تر شه وه نه گه ر (حوزنی) بۆ که لکی تایبه تیی خۆی به گه رایه و، به ته نگ چاکه ی خۆیه وه
بووایه، نه ی توانی زۆر به ناسانی بیسته فه رمانیه ریکی شایسته ی خۆی، که به توانی به مووچه یه کی
شایسته وه، خۆی و خیتزانه که ی له وه پری خۆشگوزه رانیدا بری. چونکه نهو سه رده مه خۆینه وه ار و تن

گه‌یشتوو و جیهان دیدی وهک نهو کهم هه‌بوو. فرمانروایی عیراق خوا خوا‌ی بوو، په‌کیکی وهک نهو بی‌به‌فرمان‌به‌ر، تا که‌لکی لی بی‌یته. نهو له سالی ۱۹۲۶دا گه‌یشته ره‌اندز. گه‌لیک پی‌ای گه‌وره‌ی نه‌ناسی، له‌ناو کورد و له‌ناو بیت‌گانه‌دا، که نه‌یانتوانی بوی تی بکوشن و دایه‌زیتن له ده‌زگایه‌کی نایابی میریدا. به‌لام (حوزنی) خۆی له فرمان‌به‌ری نه‌گه‌یاند. چونکه ناواتی هه‌ره نازداری نهو نه‌وه‌بوو که له یت‌گای نووسراو دانان و نووسراو چاپ کردن و نووسراو بلا‌و‌کردنه‌وه، هه‌روه‌ها له یت‌گای وتار دانه‌وه، له‌ناو کۆره نه‌ته‌وه‌یییه‌کاندا، کورده‌وار‌یه‌که‌ی له خه‌و راپه‌رتن و زیندوی بکاته‌وه و، بیرشی رۆشن بکاته‌وه و یت‌گای سه‌ره‌ستی و کامه‌رانی و سه‌ره‌زیشی پتشان بدات، تا روو بکاته پت‌شکه‌وتن و نه‌ویش وهک هه‌موو گه‌لیک به‌سه‌ره‌زیه‌وه بژی. به‌واتایه‌کی تر (حوزنی) بۆ بیروباوه‌ره‌کانی نه‌زیا، بۆ خۆی نه‌زیا. گوتی نه‌ته‌دایه یت‌یسته‌یه‌کانی کامه‌رانی و خۆش‌گوزه‌رانی خۆی، گوتی نه‌دایه ئامانجه گشت‌یه‌کانی خۆی که بریتی بوون له رزگار‌بوونی کورد له ده‌ست هه‌زاری و نه‌خوید‌ه‌واری و نه‌خۆشی و ژێرده‌ستی. جا پی‌او‌یک: نه‌مانه ئاوات و ئامانجی بووبن و، نه‌مانه یت‌گای خه‌باتی بووبن، نه‌چن نه‌بن به‌پی‌ای ئینگلیز یاخود داگیر‌که‌رانی نیشت‌مانه‌که‌ی خۆی؟!.

له راستیدا (حوزنی) وهک هه‌موو رۆشن‌بیر‌یکی شۆرش‌گیت، به‌ناشکرا و به‌نه‌یتی تی نه‌کۆشا بۆ نه‌وه‌ی دۆست په‌یدا بکات بۆ نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی، له گه‌وره پی‌اوانی خۆ و بیت‌گانه، تا له کاتی پت‌یستا بۆ که‌لک و چاک‌ی نیشت‌مانه‌که‌ی خۆی، نهو دۆستایه‌تییه‌یان به‌کار‌به‌یتی. له‌ناو ئینگلیزه‌کانی نهو سه‌رده‌مه‌یشدا هه‌ندێ دۆستی په‌یدا کرد‌بوو، وهک (ئه‌دمۆندس) که نه‌وساکه راپۆژ‌کاری کار‌به‌ده‌ستی نا‌وه‌وه، واتا (مسته‌شاری وه‌زاره‌تی داخ‌لیه) بوو. نه‌مانه که نه‌هاتنه ره‌واندز (حوزنی)یان وهک پی‌او‌یکی کوردی زانا و رۆشن‌بیر نه‌هاته پت‌ش چاو. نه‌هاتنه سه‌ردانی چاپ‌خانه‌که‌ی و باخچه جوانه‌که‌ی له ره‌واندزدا و، نه‌بوون به‌ناشانی. له شاره‌زاییه‌که‌ی له وێژه و میژوو و کۆمه‌لایه‌تی کورددا، که‌لکیان وه‌رنه‌گرت، جا (داماو) که فرمان‌به‌ره‌کانی عیراق ته‌نگه‌تاویان نه‌کرد، به‌ناچاری په‌نای نه‌برده به‌ر نهو دۆسته ئینگلیزه‌ی تا رزگاری بکهن. نه‌وانیش له سنووری ده‌ست رۆشنتی خۆیان و یاسادا یارمه‌تییان نه‌دا. چونکه خۆشیان له فرمان‌دارانی عیراق بوون!.

(حوزنی) له‌ناو رووسه‌کانیشدا گه‌لیک رۆژه‌لات‌ناسی گه‌وره گه‌وره‌ی نه‌ناسی و نامه‌کاری له‌گه‌لدا نه‌کردن. وهک: (ف. مینۆرسکی) و (ب. نیکیتین). هه‌روه‌ها رۆژه‌لات‌ناسی که نه‌لمانیشی نه‌ناسی. ناوی (کارل هه‌ده‌نگ) بوو. نامه‌کاری له‌گه‌لدا نه‌کرد. له‌ناو کورده‌کانیشدا (جلادته به‌درخان، کامه‌ران به‌درخان، فه‌ره‌جوللا زه‌کی کوردی، محمه‌د نه‌مین زه‌کی، توفیق وه‌هبی، ره‌فیق حلمی، مه‌لا گچ‌که‌ی هه‌ولێر، مه‌لا محمه‌دی کۆیه، شیخ محمه‌دی مه‌زن، شیخ محمه‌دی بارزانی، مه‌لا مسته‌فای بارزانی، سه‌ید ته‌های شه‌مزینانی، قازی محمه‌دی سابل‌اخ)، که هه‌موویان پی‌ای که‌له که‌له و رۆشن‌بیر‌بوون، داماو‌یان خۆش نه‌ویست و پت‌ریان لی نه‌گرت و، نه‌گه‌ر کار‌ت‌کیشی بکه‌وتایه لایان یارمه‌تییان نه‌دا.

بیت‌جگه له‌مه‌ن وام دیت‌ه پت‌ش چاو که (داماو) تیکه‌لی له‌گه‌ل زۆری یزوت‌ته‌وه نه‌هت‌یه‌یه‌کانی کورددا هه‌بوو. دوور نییه که نه‌ندامیش بووبی له‌ناو هه‌ندێ له‌و کۆمه‌له نه‌هت‌یه‌یه‌کاندا. جا پی‌او‌یکی وهک

ئەم ئەگەر پەيۋەندىيى لەگەل گەورە پىياۋان و دەسلەتدارانى كورد و بېگانەدا پەيدا نەكات، چۆن كار و
فەرمانە گشتىيەكانى خۆي و كۆمەلەكانى خۆي پىن جىيەجىن ئەكرى؟!

جا لە پېتىش شەرى يەكەمى جېھانى و پاش شەرەكەيشدا ھەتا نەم چەند سالەى دوايىيە پۆشنىبەرەكانان
لەو بارەردا بون كە لە توانادا ھەيە كەلەك لە فەرمانەرەوايىيە بېگانەكان وەرەگىرئ بۆ كاروبارە
گشتىيەكانى كورد و كوردستان. لەبەر ئەمە ئەك (حوزنى)، زۆرىەى پۆشنىبەرەكانى ترىش تىكەلەييان
لەگەل ئىنگىليزەكان و فەرەنسزەكان و پروسەكان و ئەمەريكايىيەكاندا ئەكرد بۆ مەبەستى گشتىيى
كوردەوارى. جا لەبەر ئەم ھۆيانە، ھەمەرويان، مەن لەو بارەردام كە (داماۋ) ھەر تىكەلەيىيەكى لەگەل
ئىنگىليز ياخود بېگاندا كرىدئ، بەنيازى پاك بوو، ئەك خراب. واتا بۆ كەلكى كوردەوارى بوو، ئەك بۆ
كەلكى ناپوختەى خۆي... يانە پى ئەرك و ئازار و ھاوارەكەى و، بەرھەمە گەورە و گىرنگەكانىشى
بەلگەن بۆ ئەو، كە (حوزنى) يەكەيك بوو لە نىشتەمانپەرورە گەورەكانى كورد، كە بىلمەيىيەكەى خۆي
و وێژەوانى و زاناىيەكەى خۆي، تا ما، بۆ كەلكى كوردەوارى و كوردستان تەرخان كەرد.

جىيا پىياۋەك كە واين، دورووە لەو، كە دزىن، ياخود ناپاك و تا ئىستەكەيش بەلگەيەكەم دەست
نەكەوتوو كە ئەو تاوانانەى خستبووانە پالى راست دەرچىن.

مەردنى حوزنى

حوزنى لەتاو تەنگەتاۋكردنى دوۋمەنەكانى كورد و خۆي نەيتوانى لە پەواندازا بېنەيتتەو. چۆنكە داۋيان
بۆ ناىووە و بەدزىتتىيى سەن كەللە شەكر و دوو گورىس و سەن باقمان خورىيەو بەدناۋيان كەرد و خستىيانە
بەندىخانەو!...

لەبەردەم دادگاشدا بىريارى بەسەردا درا!... لەمەدا ھەندئ لە مەلاكانى پەوانداز بەناپەوا لە پروى
دادگادا تاوانەكەيان خستە ئەستۆي. كەچى لە پاش پەرانەو، چەندوچونەكردنى دادگە بەماو، يەك، ھەر
ئەو مەلايانە خۆيان ھاتنە لاي بۆ مەلەو و پەشمانبوونەو و داۋاي چاۋپۆشى و لى خوش بوونىشيان لى
كرد!... گوتيان: «بەن بەخشە بەزۆر پىمان كرا؟!» (حوزنى) يش لەسەر ئەو كەتن و پىسوايىيە، دلى لە
پەوانداز ھەلەكەندرا و لەسەر نامۆزكارى دۆستەكانى گواستىيەو بۆ بەغدا. ئەو كاتە ۱۸/۱۱/۱۹۴۳
بوو. ئەم كارەساتە كارتىكى زۆرى لە (حوزنى) كەرد. بەسەزمانە، ھەموو دەم لىكى ئەدايەو و خەفەتى پىن
نەخوارد. ھەستى بەسپەلەيى و دلەرقى و ناھەموارىيى كۆمەلەپەتەيىيە رزىو، كەمان ئەكرد. ھەر بەجارتىك
ژيان و جىيەھانى لەبەرچاۋ كەوت. دوايى ئەمە كارى كەردە سەر تەندروستىيى لەش و ھۆشى و لە
۱۹۴۷/۹/۲۰دا لە شەودا كۆتوپر كەوت بەدەما و مەرد.

لەسەر مەردنى (حوزنى) كەلەك مەقۇ مەقۇ كرا. ھەندىك ئەيانگوت: ژنەكەى دەرمەنخوارى كەردووە
بەپەنجەى ئىنگىليزەكان. ھەندىكەيش ئەيانگوت لە داخانا مەردووە. ئەمەيش بۆ ئىيمە بەتەواوەتى راستىيى
دەرنەكەوتوو. بەلام راستىيەكەى ھەرچۆنەك پىن، نەتەو، كورد بەمەردنى (سەيد حەسەن حوزنى) زاناىيەكى
گەورە و نىشتەمان پەرورەيكى سەربەلەند و وێژەوانىكى خاۋەن بەرھەمى گەورەى لە دەست چوو، كە
پىتەستە لەسەر ھەموومان چاكەكانى بەدەينەو. با لە دواى مەردنىشى پىن، تا گىيانى شاد بەكەين. ئەویش

بەم جۆرە کە کاربەدەستانی کورد بەخەینە سەر ئەوەی (پەیکەر) ټیک بۆ (حوزنی) دروست بکړی و لەسەر چەقی ڕیځای شاری (پەواندز) دا دا بنرئ - بەمەرجن شیتووی کۆمەڵە نووسراوێکی گەوره و چاپخانەیکیش لە پەیکەرەکەدا دیاریی. هەرەها پیتیسته نووسراوه چاپ نەکراوه کانیشی چاپ بکەین.

بێجگە لەمە خانووەکە (حوزنی) - ئەگەر مابێ - بپارێزرئ و هەر نووسراو و کەلوپەلیکیشی لێ بەجێ ماوه، لەو خانووەدا دا بنرئ. بۆ ئەمە هەر دۆستیکی کورد و خۆتەهوارئ رووی کردە شاری (پەواندز) سەر ټیک لە خانووەکە (حوزنی) و نووسراوه کانی و کەلوپەلەکانی بدات و چاوی خۆی پێ ڕۆشن بکاتەوه. تا هەر هیچ نەبێ داماو کە لە هەموو ژبانی خۆیدا خۆشییهکی وای نەدی، لە پاش مردنی گیانی بەم ڕێزگرتن و کار پەسەندکردنەمان شادبێت.

(داماو) کە گیانی پاکێ بەخاک سپارد، هەر ژنیکی لێ بەجێما، بەسەزمانە منالی نەبوو جیتی بگرتەوه. ئەیگوت: «منالەکانم نووسراوه کوردییەکانە. بەوان چاوی خۆم ڕۆشن ئەکەمەوه».

برایەکیشی لە پاش بەجێ ماوه، ناوی (مامۆستا گیوی)ە. کە ئەمیش چەشنی کاکێ هەر لەسەر ئەو ڕیځایە ئەروات کە ئەو پیاوێی بوو. بێجگە لەوە برایەکی دڵسۆزی بووه. لە تەنگانە و خۆشیدا لەگەڵیابوو. ئیستاکەیش شەو و ڕۆژ شادی ئەکات. هەر بەچەشنی ئەویش ڕازە، گرنگ گرنگ پێشکەشی نەتەوهکە (حوزنی) بێ گومان (مامۆستا گیوی)یش کە چەشنی خوالێتخۆش بووی کاکێ خەبات ئەکات، شایستە هەموو ڕێزگرتن و یارمەتی و خۆشەویستییهکی هەموومانە. لە دانانی ئەم نووسراوەدا، بەشی هەرە گەورە زانیارییم لەو وەرگرت. لەبەر ئەوە پر بەدڵ سۆپاسی ئەکەم و لە خوام ئەوێ ئەم کۆششە پیروۆ و بەرزەیدا کە بەدرێژایی تەمەنی خۆی خەریکیستی سەرکەوێ و بەخۆشی و کامەرانییهوه بژی.

دروود بۆ گیانی پاکێ (داماو) و خۆشی لە کەسوکارە بەرێزەکانی و نەتەوهی کوردیش کە پیاوی وایان تیا هەڵکەوتوو.

سلیمانی: ١٩٧٢/١/٦

شاگر فەتاح

دەریارە ی داماو

«ئەم فاضلە بەهمنە - مەبەسی سەید حەسین حەزینیە - بەغیری دوام کردن لەسەر نشری (زاری کرمانجی) لەژێر انواعی عنواندا گەلێ مباحثی بەقیمت و نەزانراوی تاریخی کوردی نشر کرد و بۆ تنویر و تشویقی لاوانی کوردی عێراق همت غیریکی زۆر گەورە صرف کرد و ئەیکا».

(محەممەد ئەمین زەکی)

خاوەنی نووسراوی (خلاصیهکی تاریخی کورد و کوردستان) جلدی ١، جزی دووهم، لاپەرە (٣١٨) سالی ١٩٣١.

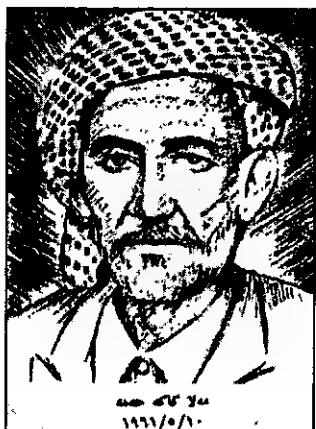
(تەواو)

مهلا کاکه همه

چیرۆکی ژبانی زانا و وێژەوان و نیشتمان پەرورەتکی هەرە گەورە ی کوردستان

پێشەکی

(مهلا کاکه همه) له ساڵی ١٨٨٤دا له سلێمانیدا له دایک بووه له ساڵی ١٩٦٦دا، له سلێمانیدا گیانی پاکی به خاک سپاردوو، بهلام به ژبانی خۆی شۆڕشێکی له کۆری خۆتنده واریدا نایهوه، بۆ که لکی کورده واری که له پێش نهوهوه کهس نهوهی نهکردبوو نهویش نهوهبوو: له (خۆتنده واری کۆن) و له (خۆتنده واری نوێ)، جۆره خۆتنده وارییهکی داتاشی و دروست کرد، که له ماوهی چوار پێنج ساڵیکدا شاگردەکانی له خۆتنده واریدا نهگه یشته بارستانی شاگردە هەرە باشەکانی ناومزگه و تهکان. جاسا بۆ پێکهێنانی ئەم مه بهسته دهستی کرد به گۆڕپین و، به کورت کردنهوه و، به دانا: (٤٤) نووسراو بۆ شاگردەکانی خۆی به زمانی کوردی ناماده نهکرد. پێنج زمان و هه موو جۆره زانست و هونه ر و

وێژه یکی پێوستی فێر نهکردن. بێجگه له وه زش و ساز و ناواز و یاری و یاسا کانی فەرمانه وایی. ههروه ها به ژبانیکی وایشه وه ناماده ی نهکردن، که پشت به خۆیان بیه ستان و مه ردا نه بژپین و سه ریش بۆ هیچ که ستیک و هیچ گیر و گرفتیک دانه نه وێتن.

ئه مه و که چی هه ر چوار پێنج سا له و له گوندیکدا نه مایه وه. سنووری خه بات کردنی شی بۆ وریا کردنه وه ی کورده واری و رۆش کردنه وه ی بیریا ن هه ر له (باقویه) وه نه کشا به ناو ناوچه کانی سیروان و که رکووک و سلێمانی و موکریاندا تا نه گه یشته (سه قز) و اتا هۆزه کانی نه و ناوچه نه ی هه موو نه گرت هه. ئەم خه باته یشی بۆ نه وه بوو، که پیاوانی دوا رۆژ دروست بکات بۆ نیشتمان هه ی، که نه وانیش وه ک خۆی، سه ر و سامانی خۆیان به خت بکه ن بۆ رزگار کردنی کورده وه ده ست هه ر چوار ده رده که ی: (زۆرداری و هه ژاری و نه خۆتنده واری و ده رده داری). کورده ستانیش ناوه دان بکه نه وه به کشتوکال و پێشه سازی و شارستانی پێستی راسته قینه وه.

شاگردەکانی خۆی رانهیتنا به خوا ناسین و سه ره به رزی و نیشتمان په روه ری و مڕۆف دۆستییه وه. به ره یجی شانی خۆیان نانی خۆیان پهیدا نهکرد، به ده ستی خۆشیان خواردن و هه موو جۆره پێوستیه یکی ژبانیان بۆ خۆیان ناماده نهکرد وهک: جل شتن و جێ راخست و گه سک لێدان، ههروه ها وایشی رانهیتنا که هه رچی به ک نه که ن بۆ کهسانی تر، چاو نه پنه پاداش و ناویانگ و پایه و سامان. بۆ خوی بکه ن. بێجگه له وه (مهلا کاکه همه) گه یجینه یه کی وێژه یی و زانستی وای بۆ به جێ هێشتین، له گه ل جۆره خۆتندنگایه کی تاقانه و پێی په وییه کی ناوازی وه ها، که نه و په ری توانای زانستی (په روه رده کردن)

و (فیتړکردن) یی هم رڼه نینجا نیگاتن. بېجگه لهوه (تلف و بڼ) په کی کوردی وایشی بڼ داهیناین که نهمه نده ناسان و په وانه، هم مو نه خوینده واریک په زوویه کی زو فیتړی نه بڼ، نریکه ی (۳۶) سالی خشت (مهلا کاکه حه مه) په نچی دا و خه باتی کرد بڼ پوښکړدنه وهی بیروباوهی کورده واری و ناراسته کړدنیا بڼ ژیانیکی په رزتر و باشت و خوشتر. بهرنگاری (نه خوینده واری و زورداری و هزاری و درده واری) یی کرد له نایاندا نهو بهم ژیاندهی ده ستوریکی به ترخ و گرنگی دامه زړاند بڼ کورده واری که شایسته ی نهو په هم مو خوینده واریکی پوښییری کورد له سهری پروات. که چی له گهل نهو په پشا خه می ژیان یی خوی نه بووا. نهو کامه رانی لهو خه بات و تیکو شانه نه چیشت که نه ته وه کی خوی یی پیش بخت و دلی خوی خوی یی خوش بکات، نهو حزی له (به خشین) نه کرد، نک (پچرین)!! جا خوشی له خوی که و سهریلند ژیا. خوشی له خویشمان که پیاری و سهریلند و گوره مان تیا پیدا بووه.

پیایوکی وهک (مهلا کاکه حه مه) شایسته ی نهو په کاربه دهسته به پرتزه کانی کوردستان نوو سراوه کانی له چاپ بدهن. به نوو سراوه کانی شی ناوازه گاهه کاغان برازیننه وه. په یکم ریکیشی بڼ بکن، له گه په کی (دهرگه زین) دا دای به زرتین، له شاره کی خویدا، که له ژیریا بنووسری: «له نه ته وهی کورده وه پیز و خوشه ویستی پیشکه شی (مهلا کاکه حه مه) بڼ، نهو که سدی که تا ژیا، به کورده وه و په وشته بلنده کانی سهرمانی بلند کورده وه».

***

پیش نهمه ی وتاره کهم ته وواو بکه م پر به دل سویاسی خوالیخوشبوو (مهلا جهلال کوری مهلا کاکه حه مه) و کوپه کانی (مهلا جهلال) کاک (نه وزاد) و کاک (بهختیار) و کاک (شاسوار) و به (بهی خانی کچی مهلا کاکه حه مه) نه که م که یارمه تییه کی زوریان دام له کورده وهی هم زانیاریاندها.

درد بڼ گیانی پاکي (مهلا کاکه حه مه) و، پیز و خوشه ویستی بڼ کوپ و کچ و نه وه کانی.

شاکر فەتاح

(خواهونی پروژهی خوینده واری کورد)

سلیمانی: ۱۹۷۲/۱/۱۱

پښتني مهلا کاکه حه مه

(مهلا کاکه حه مه کوری حاجی سه یفوللا کوری حاجی حه بیبوللا کوری مهلا میرمه لیک) ه. له سالی ۱۸۸۴ دا له سلیمانی له گه په کی (دهرگه زین) له دایک بووه. (حاجی حه بیبوللا) سهره کی هوزی (تالشی دولا بڼ) بووه له کوردستانی نیراندا. بڼ نهمه ی گه له کی خوی رزگار بکات له ده ست زوروسته می فهرانه وایی نیران، چوه به گډ له شکری نیراندا. له پاش شپړکی خوتنښ شکاوه. خوی و کوپه کی (سه یفوللا) که نهو ساکه له تمه نی پانزه سالیدا بووه، به پاره یه کی زوره و خویان دهریاز کورده وه. (سه یفوللا) یی له (سابلاخ) دا شاردو ته وه. خویشی چوه بڼ (حج). به لام له وی گیانی پاکي به خاک سپاردوه. (سه یفوللا) یی که به وهی زانیوه کوچی کورده بڼ شاری (سلیمانی). له وی (هوفتی

چاومار) برازای خۆی لڼ ماره کردووه که کچی (مهلا محهمه دی چاومار) بووه. نهم ئافره تەیش وهک میترده که ی زانا بوو، ناوی (مهلا فاتم) بوو. به ههردووکیان به (مهلا کاکه حهمه) ی کورپان خویندووه. (مهلا کاکه حهمه) نووسراوه نایینییه کان و زمانی فارسی و عهره بی له سهر دهستی مهلاکانی (سلیمانی) و (سند) و (سابلاخ) و (سه قز) و (سهردهشت) و (کزیه) دا تهواو کردووه. کاتێ که (سه یفوللا) ی باوکی مردووه، ته مهنی سیانزه سال بووه. جیتیگی نهوی گرتوته وه و وهک نهویش دهستی کردووه به باززگانی. له ته مهنی پانزه سالیدا دایکی به زۆر ژنی پین هیناوه. بهلام (کاکه حهمه) له پاش پینچ سالتیک خۆی له دهست باززگانی و مال و ژن و منال و دایک و خوشک و برا رزگار کردووه و چۆته دهره وه بۆ کوردستانی ئیتران و، هاتوته ناو کوردستانی عیراق بۆ خویندن. له (کزیه) دا له سهر دهستی (مهلا بههانه دین) دا کراوه به (مهلا). شایي بۆ کراوه و پاداشیشی پین به خشراره. ئینجا که راهوته وه (سلیمانی) بۆ ناو مال و منالی خۆی.

به م پهنگه (مهلا کاکه حهمه) له خیزانیکی خویندهوار و دهوله مهند و دهسلاتدار، بهلام کۆست کهوتوو و ناواره کهوتوته وه و، له ناو نهوان و مرگه وتهکانی کوردستاندا کهوره بوو و پین که یشتوو. نهو کاته ی بووه به (مهلا) ته مهنی نزیکه ی بیست و پینچ سالان بووه.

پهشت و زیان و سروشتی مهلا کاکه حهمه

(مهلا کاکه حهمه) له هه رزه کاریدا لاویکی بالا ناوهنجی دارپیزراوی توندوتۆلی شخ و شهنگ بووه. له سهر راستی توندوتیژ بووه. کۆی نه کردوته وه له کەس. له چاوهکانیا تروسکه ی راستی په رستی و کاردروستی خواناسی پرشنگی نه دا. که به تیلا یی چاوی ته ماشای پیای نه کرد وهک پلنگیکی به چنگ سامی نه خسته دلی دانیشتوانه وه. بهلام پلنگیکی درنده نا، پلنگیکی خویندهوار. پلنگیکی خواناس و نهیستمانپه روه، که له سهر مافی گشتی باکی نه بوو یه خه ی هه موو کهس به گرت. له راستیدا (مهلا کاکه حهمه) تا ژیا وهک پلنگیک هوروژی نه برده سهر زۆرداری و نه خویندهواری و هه ژاری و نه خوشی. له پینا و نازا کردنی کوردا، لهو چوار دهرده، هه موو سهر و سامان و سروهت و کامه رانی و گیانی خۆی بهخت کرد. له ژین نامه یهکی خۆیدا که له ۱۹۵۸/۱/۱۱ دا نووسیویه، نه لێ:

«... جا من له حهوت سالییه وه هه موو کاتی میکرۆبی باپیرم له میتشکا بوو... بهو ماخولیا یه وه نه مستوانی له شاردا به ژیم، رام کرده لادی، که که مستر هیزی به سه ره وه بوو. دووباره هه مووانم به جتی هیشه وه. که نهو وهخته عومرم (۲۵) سال بوو. له پاش به یین گیرام بۆ عه سه کری. له (پیرووت) و (وان) و (باشقه لا) و شه رهکانی (سه لمان پاک) و (به غدا) و (سامه را) دا تا (هودنه) ^(۱) دهوام کرد. دووباره نه چومه وه شار. هاته وه لادی...».

(۱) نهو کاته ی سه ربازی له شکری عوسمانی بووه، لهو شوینانه، مه به ستیشی له (هودنه) ناگیره ست و شه ره و مستانی جهنکی جیهانی یه کهم بووه له ۱۱ ئۆفامه ری ۱۹۱۸، بهلام دهوله تی عوسمانی له ۳۱ نه کتبه ردا شکا و چهکی فرێدا.

(مهلا کاکه حه‌مه) گه‌پانێکی شۆرشگێڕانی ده‌بوو. ئه‌و ئه‌م گه‌پانه‌ی له‌ باپه‌یره‌وه‌ وه‌رگرتبوو. بێ گومانم له‌وه‌ی که‌ باوکی چه‌ڕۆکی سامناکی ئه‌و شه‌ڕۆشۆڕ و ده‌ره‌ده‌ری و ئاواره‌یه‌یه‌ی (حاجی حه‌بیب‌للا)ی باوکی و خۆی بۆ گه‌پاوه‌توه‌. بۆیه‌کا هه‌ر له‌ مه‌نالییه‌وه‌، تۆوی نیشتمانپه‌روه‌ری چۆته‌ دله‌یه‌وه‌. هه‌روه‌ها ئاره‌زووی خوێنده‌واری و خۆپه‌روه‌رده‌کردنیشی هه‌ر له‌ دایکی و باوکی و گه‌پانی باپه‌یرانه‌یه‌وه‌ وه‌رگرتوه‌. له‌ راستیدا ئه‌م بنه‌مه‌اله‌یه‌ هه‌ر له‌سه‌رده‌می (مه‌لا مه‌رمه‌لیک)وه‌ تا ئیستا هه‌ر به‌خوێنده‌واری و خانه‌دانی و په‌وشت و سه‌روشتی پلنده‌وه‌ ناویان ده‌رکردوه‌.

(حاجی سه‌یف‌للا)ی باوکی (مه‌لا کاکه حه‌مه) وه‌ک ده‌وله‌مه‌ندیکی مه‌لای بازرگانی، سه‌ر راست و چاکه‌خواز و مه‌رد ناوبانگی پۆشستوه‌. (مه‌لا فاته‌م)ی دایکه‌شی وه‌ک ئافه‌رتیه‌کی خوێنده‌واری زانا و سه‌ربلند، خوێندنی فێری سه‌دان کورپان و که‌جانی سه‌لمانی کردوه‌.

جا (مه‌لا کاکه حه‌مه) ئه‌و په‌وشت و خوه‌ سه‌ربلنده‌ی که‌ هه‌یه‌و، له‌ بنه‌مه‌اله‌که‌ی خۆی و خه‌زانه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ وه‌رگرتبوو.

(مه‌لا کاکه حه‌مه) په‌یاوێکی ده‌روون ئازاد بوو. ئازا و بێ باک بوو، چاکه‌خواز و خواناس و کارگه‌زار بوو. خۆه‌خته‌ر بوو. لێ بو‌رده و دڵ فراوان و سه‌راست و دڵسۆز بوو،^(١) نه‌ له‌ خواردندا، نه‌ له‌ پۆشیندا، نه‌ له‌ سایه‌ومه‌یاوه‌دا به‌ته‌نگ خۆیه‌وه‌ نه‌بوو. چ بۆ دادگه‌ری سه‌لمانی، چ بۆ مفتی سه‌لمانی، دوو جار وسته‌یان دای به‌زێتن، به‌ره‌ره‌چی دانه‌وه‌، چونکه‌ ئه‌و ته‌نیا یه‌ک ئامانجی هه‌بوو که‌ ئه‌ویش هه‌روه‌ک خۆی نه‌ئێ: «خه‌مه‌تی زانیاری که‌ساس و هه‌یج ده‌ست نه‌که‌وتوه‌کان و هه‌یج نه‌زانه‌کان بوو». ئه‌میش (مه‌لا کاکه حه‌مه)یه‌ که‌ نه‌ئێ:

«ئامۆژگارییم، جگه‌ له‌ واجباتی دینی ئه‌وه‌یه‌! به‌خوێندن ئه‌نسان له‌ باقی پۆج له‌به‌ر جیا نه‌که‌رتوه‌. وه‌ نابێ خوێندن بۆ ئه‌مه‌ لای بیه‌ که‌ خۆی به‌خه‌لق بژینێ، یان بیه‌ته‌ مامور، حو‌ریه‌یه‌ته‌که‌ی بفه‌وتی، ئه‌بێ بۆ ئه‌وه‌ خه‌ریک بێ:

«فێری زانیاری و سه‌نعه‌ت بیه‌، تا نه‌توانی. ئه‌و سایه‌ خه‌مه‌تی قه‌ومه‌که‌ی بکات». هه‌روه‌ها (مه‌لا کاکه حه‌مه)یه‌ که‌ نه‌ئێ: «که‌سم خۆش ناوی ئه‌وانه‌ نه‌بێ که‌ له‌سه‌ر فکری من بێ. ئه‌وانه‌ی خه‌مه‌تی به‌یه‌که‌م بکه‌ن پۆحم فیده‌ایانه‌... ئه‌مه‌وێ خه‌مه‌ته‌که‌م دوا‌ی مرده‌م لاسایی بکه‌رتوه‌. نه‌گه‌ر بیه‌که‌ن ئه‌مه‌وێ بناسه‌رتم... یا بۆنی بۆ خۆ هه‌ولدانی لێ نه‌یه‌!».

---

(١) شیخ محه‌مه‌دی حاسلی بۆی گه‌پاوه‌وه‌: له‌ پاش شکسته‌که‌ی ئاوباریک ١٩٣١، شیخ له‌ ئاوابی (بانی موره‌)وه‌ فه‌رمانی گرتی مه‌لا کاکه حه‌مه ده‌رده‌کات، په‌وه‌ی که‌ ده‌ستی هه‌یه‌وه‌ له‌ زانیاری دان ده‌به‌اری شیخ به‌حوکمه‌ت. مه‌لا له‌ ده‌ی گه‌په‌نه‌ ده‌بێ، که‌ ئه‌مه‌ ده‌به‌سته‌ی به‌یاردده‌! خۆی به‌جێ بۆ لای شیخ، هه‌رچه‌نده‌ موچه‌ی ده‌که‌ن که‌لکی نابێ، له‌ته‌ک شیخ حسینی شیخ قادر، به‌رای شیخ عه‌بدولکه‌رم، ده‌چه‌ لای شیخ و بێ تاوانی خۆی ره‌وون ده‌کاته‌وه‌ و شیخ ده‌هه‌یه‌یه‌وه‌ سه‌ر خۆی و لێی ده‌به‌وێ و پێتیه‌کی زۆرشیان ده‌گه‌رێ... مه‌به‌ست لێره‌دا پاک‌ی و راستی و نه‌ترسی مه‌لا کاکه حه‌مه‌یه‌ و خه‌رابی و ئاله‌بازی ئه‌ه‌زانی بووه‌ که‌ وسته‌یانه‌ داوی بۆ بنه‌ینه‌وه‌.

که‌واته نامانجی (مه‌لا کاکه حه‌مه) کوردایه‌تییەک بووه که له‌سه‌ر بنچینه‌ی (زانست) و (هونه‌ر) و (پیشه‌سازی) و (خواناسین) دا‌به‌زێ. (۱)

جا هه‌ر نهم نامانجه‌ بوو که پالێ پیتوان تیکه‌ل به‌شێخه‌کانی (که‌رچنه) و (کو‌پ ته‌په) بێ... تا هێژ و ده‌سه‌لاتیان به‌کاربه‌ێتن بۆ که‌لکی کورده‌واری... ماوه‌یه‌ک لای (شێخ قادری شێخ که‌ریی که‌س نه‌زان) و (شێخ حسێن) ی کورێ مایه‌وه. له‌ سه‌رده‌می فه‌رمانداری (شێخ مه‌حمودی که‌وره) دا کرا به‌دادگه‌ر و اتا (قازی) ی (سه‌نگاو). کاروباری لادیکه‌ی بۆ کارگێری لادیتی سه‌نگاو (شێخ قادری کو‌پ ته‌په) هه‌ل نه‌سو‌رواند. پاش تیکه‌چوونی (شێخ مه‌حمودی که‌وره) یش له‌گه‌ل نینگیزدا کرا به‌دادگه‌ری ناوچه‌ی (قه‌رده‌اغ). هه‌میسان کاروباری هه‌موو ناوچه‌که (مه‌لا کاکه حه‌مه) سه‌ره‌رشتیی بۆ (شێخ قادری کو‌پ ته‌په) نه‌کرد. به‌لام له‌ سالی ۱۹۲۵ دا (شێخ عه‌بدولقادر) گه‌را و ده‌ریه‌ده‌ر کرا. (مه‌لا کاکه حه‌مه) یش تا چوار مانگ له‌ سلێمانیدا خرایه ژێر گه‌ڕ و گاز و له‌ن پرسینه‌وه‌و ده‌س به‌سه‌رییه‌وه. تا بارمته‌ی (۳۰۰۰) روپییه‌ی به‌فه‌رمانه‌وه‌ی نه‌دا، به‌ره‌للا نه‌کرا... (مه‌لا کاکه حه‌مه) له‌ شار ده‌ریاز بووه‌وه. نهم جاره‌ چووه‌ ناو تیره‌ی هۆزه‌کانی جافه‌وه. تا دوو سالی خشت له‌گه‌ل نه‌واندا گه‌رمیان و کو‌تستانی کرد. هه‌ر له‌ نزیک (باقوبه) وه تا نزیک (سه‌قر) له‌گه‌لیاندا گه‌را. (مه‌لا کاکه حه‌مه) له‌م پروه‌وه نه‌لێ: «جا به‌هه‌موو جو‌ری خه‌ریک بووم... به‌نفو‌زی نه‌وانیش هه‌یج نه‌کرا. جا قرا‌ری ناخ‌ری و باوه‌رم هاته‌ سه‌ر نه‌وه که‌ قه‌ومه‌که‌مان تا له‌ سه‌د شه‌ستی خو‌پنده‌واری ته‌واو نه‌بێ، که‌وابێ: زانینه‌که‌یان له‌ خو‌ش رابواردن و خو‌پیشانداندا خه‌رج نه‌کمن، به‌هه‌یج نابێ... جا مه‌جبو‌ر بووم که‌ ژیا‌م به‌ده‌رس و تنه‌وه خه‌رج به‌کم، به‌وانه‌ی که‌ له‌ ده‌روه‌ن و ده‌رسیان ده‌س ناکه‌وێ... له‌و وه‌خته‌وه خه‌ریکی نه‌وه‌م. نه‌ویش بۆ حریت فرۆشتن به‌مه‌عاش و، خو‌ به‌مه‌لا مه‌شه‌هو‌ر کردن و، خو‌ ژیا‌ندن به‌خلق نا... به‌لێ ناخ، سه‌د ناخ! وتم نا‌رم... نه‌ما نهم مرێتا». پاش نه‌وه (مه‌لا کاکه حه‌مه) نه‌لێ: «عه‌مه دینییه‌کان هه‌موو فێره‌بووم و خو‌پنده‌وومن. به‌و هه‌یزه‌وه له‌ مدنییه‌کانیش نه‌وانه‌ فێره‌بووم که‌ کتێبم تیا دروست کردوون. وه‌کو له‌ دواوه‌ نووسراوه».

له‌ راستیدا نه‌مه هه‌ر له‌ پیاو‌یکی راستی په‌رستی خواناسی زانای وه‌ک (مه‌لا کاکه حه‌مه) نه‌وه‌شیتته‌وه، که‌ له‌ هه‌ره‌تی هه‌رزه‌کاریدا، خو‌ی له‌ ژن و منال و دایک و خوشک و برا دووکانی بازرگانی و سامان، دو‌ور بخاته‌وه، هه‌ر بۆ نه‌وه‌ی خو‌پنده‌که‌ی خو‌ی ته‌واو بکات و خو‌ی بکات به‌ (مرۆڤ). نه‌و خو‌پنده‌واریه‌ی خو‌شی بکات به‌چه‌کتیک بۆ رزگارکردنی کورد و کوردستان له‌ ده‌ست هه‌ر چوار ده‌رده‌که‌ی، که‌ بریتین له‌ (زۆرداری و هه‌ژاری و نه‌خۆشی و نه‌خو‌پنده‌واری).

لێره‌دا (مه‌لا کاکه حه‌مه) په‌نجه‌ بۆ ژیا‌نی خو‌ی نه‌کێشتن له‌ شاری (سلێمانی) دا که‌ نه‌لێن: «دونبام لا

(۱) مه‌لا کاکه حه‌مه له‌ نامه‌یه‌کی‌دا بۆ مامۆستا شێخ مه‌مه‌د حاسلی که‌ یه‌کتیک بووه له‌ قوتابییه‌کانی، ناوا ده‌لێ: «... ئێ‌تر له‌ بیرت نه‌چێ هه‌ر که‌س خه‌زمه‌تی قه‌وم و به‌شه‌ری بێ مه‌قابه‌لی ئاره‌زووی شه‌خسی لا واجب نه‌بێ داوا‌ی به‌شه‌ری کردنی شه‌له‌ته! ئێ‌سته‌یه‌حقا‌قی کابرا بۆ خه‌زمه‌تکردن شه‌رت نییه‌، نه‌گه‌ر فرۆتن و کرێکاریه، شه‌رت به‌زه‌یی پیا‌هاتنی خراپه‌کانه و نه‌وان موسته‌حه‌قتری خه‌زمه‌تن». (سه‌ردانی مامۆستا شێخ مه‌مه‌د حاسلی - سه‌رچاره، دو‌وشه‌مه ۲۰۰۲/۹/۱۶).

بووبوه زبندان... لهو زبندانه فرارم کرد، بهناوی فقه‌تیه‌تیه‌وه بۆ ناو کوردستانی نیران.

کاتیکیش که (مه‌لا کاکه حه‌مه) ئه‌لێ: «بیری که‌س ناکه‌م. سهر له که‌س ناده‌م. که‌س سه‌رم لێ نادات. لای زۆرتی خلق وایه هیچ که‌سم نییه. هه‌روایان دیووم». بیه‌ر به‌لای نه‌وه‌دا نه‌چێ که پیاویکی دێ رفق بووه و، خه‌زان و که‌س و کاری خۆی که‌نه‌فت کردووه... که‌چی که چاوێکم خشانده‌نامه‌کانیا که له ناوه‌ند خۆی و کوپه‌ گه‌وره‌که‌یا (مه‌لا جه‌لال) هاتوون و چوون، نه‌وه‌په‌ری نازگرتن و خۆشه‌ویستی و په‌ژگرتن‌یان تیا هه‌ست نه‌کړی. (مه‌لا کاکه حه‌مه) چاک و چلۆنی بۆ هه‌موو نه‌ندامانی خه‌زانه‌که‌ی خۆی نووسیه‌وه. وینه‌ی له‌گه‌لدان گرتوون، قسه‌ی خۆشی بۆ نووسیه‌ون. دلی داوه‌ته‌وه که لیتی نه‌په‌نجین له‌به‌ر لێ پرسینه‌وه‌ی و که‌مه‌ترخه‌می له‌گه‌لیاندا... داوای به‌خشینی لێ کردوون.

جاری وایش بووه هاتۆته‌وه لایان بۆ لای خۆینه‌نگا و شاگرده‌کانی بۆ لای نووسین و نووسراوه‌کانی.

سالانی وایش بووه، خه‌زانه‌که‌ی بردووه بۆ لای خۆی، یاخود هه‌ندیکانی بردووه بۆ لای خۆی.

(مه‌لا کاکه حه‌مه) سێ ژنی هه‌تاهه. له‌ هی یه‌که‌میان دوو کوپه‌ و دوو که‌چی بووه. له‌ هی دووه‌میان دوو کوپه‌ی بووه. له‌ هی سێ هه‌میان سێ منالی بووه. به‌لام له‌مانه هه‌موویان هه‌ر کوپه‌یک و که‌چیکێ ماوه، له‌گه‌ل نه‌وه‌کانی. (مه‌لا کاکه حه‌مه) که‌ ژنی یه‌که‌می ده‌مێ تا چه‌ند سالیکێ دوور و درێژ بۆ ژن نه‌هه‌یتیه‌وه ئه‌نجا ژنی دووه‌می له (قه‌ره‌داغ)دا بێ نه‌هه‌یت!

که‌ نه‌میش نه‌مێ ئه‌نجا ژنی براکه‌ی خۆی، خواله‌خۆشبوو (مه‌لا نوری) ماره‌ نه‌کات، هه‌ر له‌به‌ر نه‌مه‌ی که‌ پاداشی براکه‌ی و برا‌نه‌که‌ی به‌داته‌وه، که‌ کاتی خۆی چاودێری مناله‌کانی نه‌ویان کردبوو. نه‌بویست چاودێری ژنه‌که‌ و هه‌ر سێ که‌چه‌که‌ی (مه‌لا نوری) ی برای به‌کات.

بێ‌جگه‌ له‌مه (مه‌لا کاکه حه‌مه) نه‌گه‌ر په‌شت نه‌ستوور نه‌بووایه به‌دایکی و خوشکی و برا‌کانی و نه‌و سامانه‌ی که‌ بۆی به‌جێ هه‌شته‌مبون چۆنی نه‌توانی نه‌و مناله‌نه‌ی خۆی وا به‌ره‌للا به‌کات و لێ‌سیان نه‌پرسیتیه‌وه!؟

له‌گه‌ل نه‌مه‌پشدا نه‌و نامانجه‌ په‌ڕۆزه‌ی (مه‌لا کاکه حه‌مه) بۆ خۆی دانابوو، که‌ (په‌روه‌ده‌ کردن) و (فه‌ترکردن) ی منالانی بێ‌ خاوه‌نی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی بوو، نه‌ک نه‌و، هه‌ر زانا و راستی په‌رست و خواناسیکێ تریش له‌ جیتی نه‌و بوایه، هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی نه‌وی له‌ ده‌س نه‌هات، که‌ بیه‌کات بۆ خه‌زانه‌که‌ی خۆی، پیاوی واکه‌ خۆی له‌ بیه‌رچیتیه‌وه و خۆی له‌ هه‌موو خورشتیکێ نایاب و جلوه‌به‌رگیکێ جوان و سایه‌ و پایه‌ و مایه‌به‌ک، له‌ هه‌موو ناوبانگیک بێ‌ به‌ش به‌هه‌یتیه‌وه، چۆن نه‌بێ که‌ستیکێ تر گله‌یی لێ به‌کات، له‌سه‌ر که‌م ته‌رخه‌می، بام خه‌زانیشی بێ. له‌ راستیدا (مه‌لا کاکه حه‌مه) هه‌موو هه‌ت و توانا و بیه‌ر و هۆشیکێ خۆی خسته‌بووه سه‌ر خۆینه‌نگا‌کانی و نووسراوه‌کانی که (٣٦) سالیکیان پێوه‌ خه‌ریک بووبوو. له‌به‌ر نه‌وه نه‌ ماوه‌ی بۆ ما‌بووه‌وه، نه‌ ده‌ستیشی نه‌په‌رژا خه‌ریکی هه‌یچی تری. وه‌ک له‌مه‌وه‌دا په‌ژنی نه‌که‌مه‌وه.

مەلۇماتلىرى شۇرۇپى

لە سالى (۱۹۲۵) دە تا سالى (۱۹۶۱)، ئاتا نىزىكىسى و شەش سالى خىشت، (مەلا كاكە خەمە) پەنجى دا و، كۆششى كۆرد و، خەباتى كۆرد لەناو ھۆزەكانى (جاف) و (داۋودە) و (زەنگەنە) و دېھتەكانى تىرى كۆردستانى عىراق و ئىيراندا، ھەر بۇ ئەمەلى (خوتىندەۋارى) بەناو (كۆردەۋارى) دا پلاۋ بىكەتەۋە و نەتەۋەكەلى خۆى، ھەرۋەكە خۆى لە ھەمىو شۆپىنىكا ئەيگوت: «لە پىزى گىيەنلە بەرپىيەۋە بىگوتىتەۋە بۇ پىزى مۇقايەتى، تا بەپىشەسازى و كىشتوكال و بازىرگانىيەۋە، كە لەسەر ھىچىنەلى زانست و ھونەر دامەزراپىن، ژىيانىكى مۇقايە بۇين». جا بۇ پىكەپىنەلى ئەم مەبەسە (مەلا كاكە خەمە) دوو پىگەلى شۆپىنىكا ئەلى كۆرت. يەكەم: (۴۴) نووسراۋى بۇ شاگرەكانى خۆى بەزمانى كۆردى ئامادە كۆرد. ئەمانە ھەندىكىيانى لە زمانى عەدرەبىيەۋە گۆرپىيەۋە سەر زمانى كۆردى. ھەندىكىشىيان خۆى داپناپوون. ھەندىكىيان ھى خوتىندى ئاۋ مەزگەۋوت بوون، ھەندىكىشىيان ھى خوتىندىنكاكانى فەرمانىۋايى بوون. جا ھونەرى (مەلا كاكە خەمە) لەۋەداپو، كە سالانى خوتىندى لە دە پانزە سالەۋە كەم كۆردەۋەۋە و گەياندەۋە چار پىنج سال بەمەرجىن، بارستايى خوتىندەۋارى شاگرەكانى. لە بارستايى شاگرەۋارى خوتىندىكا (ئامادەلى)، بەلكو پەرەۋر ژوروتىش كەمتر نەپەن. لە راستىدا بارستايى خوتىندەۋارى شاگرەكانى خوتىندىنكاكانى (مەلا كاكە خەمە) لە بارستايى خوتىندەۋارى ھەردو جۆرە خوتىندىنكاكانى (كۆن) و (نوۋ) باشتەپو. چۈنكە ئەم خۆى بەمەمىو شاگرەۋارىيەۋە ماندوۋ ئەكۆرد. ئەك ھەر ئەمە، كە زانىپىيان پەخاتە مېشكەۋە، پەرەۋش و خويەكى خواناسانە و نىشتەمانەپەرەۋەرانە و مەردانەپەشەۋە راي ئەھىتان. خەمى خواردن و جلوبەرگ و تەندروستى و خوش پاپوۋارد و سەرەۋت و پىكوتىكى و پاك و خاۋىنى ئوستى ئەخواردن و، لەسەر ياسايەكى راست و دروست ژىيانى ئەپەرد بەپىتەۋە.

لە ھاۋىناندا كە كاتى پەشۋودانىيان بو، (مەلا كاكە خەمە) كىشتوكالى بەشاگرەكانى خۆى ئەكۆرد، ئاۋەلى پىن بەخىتە ئەكۆرد، بەرھەمى ئەۋر پەنجانەپىشى بۇ خۆى و شاگرەكانى خۆى بەكارنەھىتا، جىگەلى ئوستىيانى بەخۆيان پانەخست، چىشتى خۆيانى بەخۆيان لى ئەنا، جىلى خۆيانى بەخۆيان ئەشۋشت، پاك و خاۋىنى خۆيانى بەخۆيان پىك ئەھىتا. ھەر پۆۋە يەكىتىيان بانگى ئەدا ھەر پۆۋە يەكىتىيان پىش نوۋى بۇ ھەمىو شاگرەكان ئەكۆرد گۆزانى و بەزمەۋەزەم و ناھەنگىيان ھەپو. گەشت و سەيران و ۋەرزەش و يارى و مەلەكۆردىيان ھەپو. خوتىندەۋەلى و تارى دروست و سەرىستىيان ھەپو. بەكۆرتى خوتىندىنكاكانى (مەلا كاكە خەمە) شاگرەكان ئەكۆرد بەپىياۋىكى پۆشنىپىرى كۆردەپەرەۋەرى و رىيا و چىست و چالاك، كە ھەر پىشت بەخۆى بىيەستى. كە سەرى بەندەپىش بۇ ھىچ كەستىك و بۇ ھىچ زۆردارىك و بۇ ھىچ گروگرفت و تەنگ و چەلەمەپەك دانەنوتىن. كە ژىيانىكى پىر لە پاكى و چاكى و كامەرانىش پىرى.^(۱)

(۱) ھەر لەم پەرەۋە مامۇستا (شىخ مەمەد حاسلى) كە قوتابىيەكى خۆپىيەۋە بۇ گىتەرەۋە: «ھەر قوتابىيە پەلەكانى خوتىندى تەۋاۋ كۆردايە دەپو لاپەرەپەك لە شىۋەلى قۇردا پىر بىكەتەۋە پەۋەلى پەيمان پەدا كە لەمەۋودا دىۋەلى ئەكات لە گەياندەلى ئەۋر زانىپىيانەلى ۋەرى گىرتوون بەمنالانى كۆردى نەخوتىندەۋار و كۆشش بىكات قوتابىخانە بىكەتەۋە» ھەرۋەلى: «سالى ۱۹۴۹ - ۱۹۵۰ چۈمە دىۋەلى حاسلى لە شەرەۋەزور، لەۋ ناھىيە =

جا ئەم خوتەندىنگا يەنە يىش پىڭگاي دووھى شۆرشگىتپانەى (مەلا كاكە حەمە) بوون. پىتويستە ئەمەيش بلىتىن، كە (مەلا كاكە حەمە) لە پىتناو گەيشەن بەم ئامانجە پىرۆز و بەرزەيدا گەلىك كۆسپ و بەرھەلستى ئەھاتە بەردەم. گەلىك ئەرك و ئازارى ئەپىشت، گەلىك زىيانى لى ئەكەوت، بەلام ئەم ھەرگىز وەرى بەرنەئەدا، كۆلى نەئەدا، تا ئەھات زۆرتەر خەباتى ئەكرد. زۆرتەر گەشەى ئەدا بە (نوسراوھەكان) ى و بە (خوتەندىنگاكان) ى.

رەھوشى وابوو، ھەرچەند سالى لە گوندىكدا ئەمايەو، جارى وا ھەبوو، ژمارەى شاگردەكانى ئەگەيشە پەنجىا، شەست شاگرد، كە ھەرمانى لەو گوندەدا تەواو ئەبوو، ئىنجا پرووى ئەكردە گوندىكى تر كە بەشپراووبووى لە خوتەندىنگاى ھەرمانى ھەواى ياخود مەگەوت.

(مەلا كاكە حەمە) لە بەرامبەر ئەم ھەموو رەنجەدا سەرى خۆى بەرز پائەگرت، پاداشى لە كەس داوا نەئەكرد. خۆى و شاگردەكانى خۆى بەو نانە ئەزىاند كە بەرەنجى شان و خوى^(۱) ناوچەوانى خۆيان پەيدايان ئەكرد، ياخود بەو يارمەتییەى كە گوندییەكان، بەئارەزووى خۆيان سالى و سالى بەرھەمەكانى خۆيان ئەيانەداتى. ئەو ئەبويست شاگردەكانى خۆى وا رابەيتنى كە وەك خۆى ھەرىچن. وەك خۆى خۆپەختەكەر و دلسۆز و نىشتەمانپەرور و خواناس بن. ئەبويست ئەوانىش خۆيان بۆ بلاوكرەنەوى خوتەندەوارىيەكى راستەقىنە تەرخان بكن، بۆ كەلكى كوردەوارى و ئاواكرەنەوى كوردستان.

بىچگە لە خوتەندىنگا پەرتەوبردن و نوسراو دانان و نوسراو گۆزپن (مەلا كاكە حەمە) چالاكییەكى تىرشى ئەوانەد. ئەوىش ئاراستەكردنى دانىشتوانى گوندەكان و گەورەكانيان بوو، بۆ كاروبارى چاك و پاك بۆ كەلكى ھەمووان. ھەروەھا تا ئەندازەيەكى گەورەيش لە كارى خراپ و زىانبەخش پەشيمانى ئەكردنەو. بەم رەنگە (مەلا كاكە حەمە) شۆرشگىتپانە ئەبزووتەو. وەك چرايەكى پىرشنگدار مايەو،

= واراوھەيدا قوتابخانە لە ھىچ دىيەكدا ئەبوو، بەپىتى ئەو تەعەھودەى دابووم بەمامۆستا مەلا كاكە حەمە پىتويستى كرنەوى قوتابخانەيەكم ئامادە كرد، حاجى حەمە ئاغاش دىبەخانەكى خۆى كرنە جىگاي خوتەندن، قوتابى لە گوندەكانى تىرشەو ھەاتن... ئاھەزان گومانيان لەم كارە كرد و گەياندىانە لای ھەكوومەت كە ئەمە قوتابخانەيەكى سىياسىيە، ھەكوومەت كەوتە لىكۆلىنەوى ئەمە، حەمە ئاغا ناوتىك قايىقامى ھەلەبجە بوو، ھاتە لامان تا بزاتنى ئەم قوتابخانەيە چىيە و چۆنە، بەلام كە راستى كارەكەى بۆ ھەركەوت پىشنىارى كرد - بەنوسراوى ژمارە ٤/٤٢٨ لە ١٢/٣/١٩٥٠ كە ئەم قوتابخانەيە بگرتە رەسمى و منىش بىمە مامۆستا تىايدا-. مۆتەسەرىفى سلىمانى بەنوسراوى ٢١٦٨ لە ١٣/٣/١٩٥٠ دا بپارى دا و پەرورەدى سلىمانى مامۆستا سالىح سەعیدى موفەتتىشى ئارد و قوتابىيەكانى تاقي كرنەو تا رادەى خوتەندىيان دپارى بكات. ئەوىش بپارى دا كە ئاستىيان زۆرباشە و پۆلى چوارى بۆ دپارىكرەن و يەكمە مامۆستاش كە نىترابۆ ھاسىل مەجىد ئەفەندى حاجى مەلا رەشىد بوو وە ژمارەى قوتابىيەكان گەيشە ٧٠ قوتابى لە گوندەكانى: قەلبەزە، ئالان، تەپەكەل، مالوان، كانى كەو، مېرەدئى، چنار، قلىجە، ناو جاف. خۆيشم لە پەنا زراعتاكرەندا پۆزى چوار ھەرم دەوتەو بەپىن پارە» - لە سەردانى پۆزى دووشەمە ١٦/٩/٢٠٠٢ لە سەرنار-.

(١) خۆھ: ئارەقى لەش. (ش. ف)

له‌ناو دپه‌ته‌کانی کوردستاندا می‌شک و دل و ده‌روونی (په‌ش) و (پرووت) و (ده‌سه‌لاتدار) و (هه‌زار) و (ده‌له‌مه‌ند) ی نه‌ته‌وه‌که‌مانی رۆشن نه‌کرده‌وه. که‌چی له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا نه‌ی نه‌ویست بناسرێ، یاخود ناوبانگی بۆ ده‌ریکړئ. یاخود بۆ سایه و پایه و مایه بگه‌رێ. چونکه (مه‌لا کاکه‌ حه‌مه) نیشتمانپه‌روه‌رییه‌که‌ی له‌ خواناسییه‌که‌یه‌وه وهرگرتیو. هه‌رچییه‌کی نه‌کرد، بۆ خوای نه‌کرد، پاداشی له‌ که‌س نه‌نه‌ویست. له‌ خوای نه‌ویست. که‌ له‌ پیتناو نه‌م کرده‌وه رهنگینه‌یشدا گیروگرفتییکی نه‌هاته‌ به‌ر و، ده‌رد و نازاریکی توش نه‌بوو، پووی نه‌کرده‌وه خوا و داوای پتیگا پیتشاندانی لێ نه‌کرد، بۆ نه‌مه‌ی نه‌وه‌رمانه‌ گه‌وره‌یه‌ی خستبوویه‌ سه‌ر شانی خۆی باشت‌ر به‌رپیه‌وه‌ بیات.

جاریکیان له‌ دپیه‌ک له‌ دپه‌ته‌کانی (داووده) رهنجی چوار سال و سێ مانگی به‌با چووا! شاگرده‌کانی لیتی ته‌کسینه‌وه و بلاوه‌یان لێ کرد! (مه‌لا کاکه‌ حه‌مه) له‌ پاش سکا‌لایه‌کی دوور و درێژ که‌ به‌هه‌ناسه‌یه‌کی سارده‌وه‌ نووسیویه، له‌ ژین نامه‌که‌یا، نه‌لێ: «له‌به‌ر نه‌وه‌ی زانرا نه‌مانه‌ نابنه‌ نه‌وه‌ی معاشیان ده‌س که‌وێ زه‌کات و سه‌رفه‌ریان به‌دریتێ، سه‌رقه‌له‌مانه‌ وه‌رگرن، تیکیاندا. منیشیان له‌ غایه‌که‌م محروم کرد! سه‌رگه‌ردانیان کردم! په‌نا به‌خوا...».

نه‌مه‌ له‌ سالی ١٩٤٤دا پووی دا. که‌چی (مه‌لا کاکه‌ حه‌مه) زۆری پێ نه‌چوو، چووه‌ گوندییکی تر، سه‌رله‌نوێ خوتندنگایه‌کی تری دامه‌زرانده‌وه!

شاگرده‌کانی مه‌لا کاکه‌ حه‌مه

(مه‌لا کاکه‌ حه‌مه) بۆ شاگرده‌کانی نه‌م نووسراوه‌ کوردییانه‌ی نامه‌ده‌ کردووه. هه‌ندیکێ کردووه به‌کوردی. هه‌ندیکیشی به‌کورتکراوه‌یی و پوخته‌یی گۆریوه و دا‌رشتووه به‌کوردی. هه‌ندیکیشیان داناهه‌ و داهه‌تانه‌ به‌کوردی^(١).

١- ته‌فسیری قورئان به‌کورتی هه‌ر سی جژنه‌که‌.

٢- منه‌اج له‌سه‌ر وته‌ی نيمامي (نووی)^(*) به‌ته‌حقیقاتی پتویستی (ابن‌الحجر) هه‌وه و هی تر له‌ مه‌زه‌به‌ی (شافعی) دا. نه‌مه (٨٠٠) لاپه‌ره‌ی گه‌وره‌یه‌.

٣- نحوی عریبی

٤- صرفی

٥- وضع

٦- استعاره له‌ علمی منطقدا

٧- یساغوجی

(١) نه‌مه له‌ نووسراویکی خۆی وهرگیراوه. خۆیشم زۆریه‌ی نه‌م نووسراوانه‌م لای کورده‌کی (مه‌لا جه‌لال) دیوه. (ش. ف.).

(*) نووی: نه‌وه‌ی: یه‌حیای کوری شه‌رف، له‌ ١٢٧٧ز کۆچی کردووه، له‌ نه‌وای حوزان له‌ شام له‌دایکبووه و مردووه، گه‌لێ دانراوی له‌ حه‌دیس هه‌یه: (ریاض‌الصالحین، الاربعون‌النویه، ته‌هذیب‌واللغات...).

- ۸- شمسیه
- ۹- گلنبوی برهان
- ۱۰- گلنبوی آداب
- ۱۱- شرحی عقائدی مهلا سعید
- ۱۲- جمع الجوامع
- ۱۳- مختصر له علمی بلاغت
- ۱۴- تلخیص تهذیب الکلام
- ۱۵- تشریح الافلاک
- ۱۶- رساله حساب^(۱)
- ۱۷- جغرافیای عمومی^(۲)
- ۱۸- تاریخی عومری
- ۱۹- قواعدی کوردی
- ۲۰- معلوماتی مدنیه
- ۲۱- خو و پوهشت
- ۲۲- تهنندروستی (صححه)
- ۲۳- علمی دین
- ۲۴- مبادی هندسه
- ۲۵- کیمیا
- ۲۶- قانونی عقوبات
- ۲۷- قانونی اصول محاکمات
- ۲۸- قانونی عشائر

(۲.۱) نهم دوو بابه تدم له لای ماموستا شیخ محممد حاصلی خیریانی دیوه، بهسویاسوه چند رۆژی له لام بوو، حساب) که به کوردیه کی پوخت و خه تیکی جوان راقه کراوه و بابه ته کانی شیکراونه تدمه و دهیان نمونه بیان له سهر هینراونه تدمه و حمل کراون. باسه کانی: جهزری ژماره ی ساغ، کسره، دۆزینه وهی نامه علوم به نهمه بهی مورتناسیبه... به داخوه دهفته ره که پهری لئ فەوتاره.

(جوغرافیای عمومی) (۴۶) لاپه ریه، کوردیه کی رهوان، باسه کانی: پیتناسه ی جوغرافیا، به شه کانی، هه ساره کان، چوار لایه که، گه رانی زهوی - رۆژی و سالی - نوقوق، جیهانی نه ساسی، خطی طول و عرض، مه نطیقه، مانگ و رۆژگییران، ریاح - با -، ناوهرنگ، تدم، باران، به فر و تهرزه، گۆرانی سطحی ارض، تیارانی بحری، استلاحاتی جغرافی، قاره کان، نهروپا: سطحی، حاصلاتی ریگه ی، ولاته کانی، جزیره ی بریتانیا.

۲۹- قانونی اساسی

۳۰- قانونی تسویه

۳۱- قانونی زراعت

۳۲- قانونی عقر

۳۳- قانونی لزمه

۳۴- ئەلف و بیتی کوردی... ئەم ئەلف و بیتیە زۆر سەیرە. زۆر ئاسانیشت فێر ئەکری. خۆی دایهیناوه. لەسەر بنچینەی (دە) ژمارە، کە لە (یەک) هە دەست یێ ئەکات هەتا (دە) لەگەڵ (سەر) و (بۆر) و (ژێر) و (زەنە) دا. (مەلا کاکە حەمە)، (۳۸) پیتی بۆ فێربوونی (ئەلف و بیتی زمانی کوردی) داناوه، کە لەمانە (۲۸) پیتیانی لە زمانی کوردی و عەرەبیدا وەک یەکن. (۱۰) پیتیشیان تاییهتین بۆ زمانی کوردی. (ئەلف و بیتی) یەکە لە راستەوه بۆ چەپ ئەنووسری. ئەویش پیتە بزۆتەرەکانی (ه) و (و) و (ی) خۆی بەکار ئەهێت، لە جیاتی (سەر) و (بۆر) و (ژێر) ی عەرەبی.

***

ئەمانە و هەر وەک لە یادنامە یەکی تری خۆیدا دەرئەکەرێ چەند نووسراویکی تریشی بە کوردی داناوه، وەک: (ئەلفبای فەرەنسزی) (الغی فەرەنسزی)، (نصیحتی زمانی کوردی)، (تاریخ کورد)، (ریاضتی بدنیە، وازی، یاری)، (گۆرانی)، (فیریا)، (مبانی طبیعت)، (تاریخی طبیعی)، (جغرافیای عێراق)، کە ئەمانە یەکی بەوانە (درس) بەشاگردەکانی خۆی گوتۆتەوه، بەم پیتیە نووسراوەکانی (مەلا کاکە حەمە) خۆیان ئەدەن لە (۴۴) نووسراو.

***

ئەمانە بەشی زۆریان کە بریتیە لە (۳۰) سی نووسراو، لای کۆپەکانی (مەلا جەلالی کۆری مەلا کاکە حەمە) پارێزران^(۱). وەک خۆی ئەڵێ: «بێجگە لەوانە نووسراوانی تریش هەن». بەلام هەتا ئێستا بۆ ئێمە دەرئەکەرێوتون.

خوێندنەگایەکی ئافانە

هەر وەک لەوە پێش گوتمان: سنووری خەباتکردنی (مەلا کاکە حەمە) هەر لە نزیک (باقووبەرە) بوو ئەکشا بەناو کوردستانی عێراق و ئێراندا تا ئەگەیشته نزیک شاری (سەقز). ئەمانە ناوی چەند گوندێکن لەو گوندانەی کە (مەلا کاکە حەمە) خوێندنەگایەکانی خۆی تیا کردوونەتەوه و لەناویشیاندا مەلانی کوردی فێری خوێندەواری و پەوشت و خووی بلێند کردووه:

(گرچە، فقی، مصطفی، مەلا هۆمەر، کۆبیک، مەسەویی، خان إبراهیم خانچی، دار بەروو، قەرەداغ، قزلبات، چەوری، دوراچی، نەپەسی، غەرە، سیامنصور، چیا رەزا، باقووبەرە) لە یادنامە یەکیا کە لەناو

---

(۱) خوالێخۆشبوو (مەلا جەلال کۆری مەلا کاکە حەمە) سێ کۆپی هەیە: کاک نەوزاد و کاک بەختیار و کاک شاسوار. (ش. ف.).

نوسراوه کانيا دژميه وه و بریتی بو له چوار لاپهړه، (مهلا کاکه حه مه)، له بابهت خوټندنګا په کپه وه که له ناو هژزی (داووده) دا له سالی (۱۹۴۰) دا کردوټیټیه وه بهم جوړه هه ست و بیروباوه پری خوټی دهرپړوه:

«له (۱۹۴۰/۸/۱) دوه تا (۱۹۴۴/۱۱/۱) په عنی چوار سال و سټ مانګ له (داووده) دهرسه کانی خواره وه به (۲۴) قوتابی گوت، که کورې ناغا و مسکین بوون، له هی نهم ناواییانه: (دوراجی، چهوری، غهړه، قهلا، په لکانه، قورې چای، زنانه، قه لغانو، هؤمه ر صوفی، ناوایی لفتی ناغا). به خوټایی دهرسم نه گوتوه. خدمتم نه کرد. چونکه هیچ قومیتی نه زان به هیچ نابن، نه بۆ دین، نه بۆ دنیا. غایم نه وه بو که نه مانه له زانیی دینی و مه ده نی به قه د تاقت و توانا شتی وهرگرن. نهوسا به پړخ خه ریکی مکافحه ی نه زانی قه ومه که بن. بینه بناغه بۆ نه وه ی طاقمیتی گه وره بینه زانیار. تا به زانی نه وه، به صنعت و زراعت و کاسبی، ژیانیتی به شهریان دهسکه وئ.»

ټینجا (مهلا کاکه حه مه) له پتړه ویی خوټندنګا نه فلاتوونییه که ی خوټی نه دوی. نه لټی: «منه جی درس واپو:

- ۱- هیچ وه ختی ټیکه لټی غه یری خوټان نه بن.
- ۲- خه و، خواردن، استراحت، پاکي، عبادت، دهرسیان داتما له ژیر مراقبه په یه کی فنیای.
- ۳- بهش کردنی شه و پړژیان به سټ بهشی وهک یهک بی؛ په کهم بۆ خه و. دوهم بۆ خوټندن. سټیه م بۆ په حه متی و عیبادت و خواردن و وازی و یاری.
- ۴- غایه یان ته نها دهسکه و تنی زانین بی، که بتوانن مکافحه ی نه زانیی قه وم بکه ن و هیچی تر.
- ۵- شه و پړژ پټنج نوټزه فره که به جماعت بکه ن. که به نوټه بانګ بده ن. نیامه تی بکه ن.
- ۶- له په حه تیا حورپن. نه وعه راپواردنیتی و خوشیان بیټ که فکری هیچی تر نه که نه وه.
- ۷- له زراعت دا، له شتی تریشدا، به قه د توانا نه وی نه یخوټن بیشیکه ن.
- ۸- هه موو پړژ بی قه د توانا رپازه ی به ده نییه یان بی.
- ۹- لباسیان هه موو یهک نه وع بی.
- ۱۰- لایان وایی و واین که له یهک باوک و دایکن.
- ۱۱- به نوټه داتما خوتبه ی مه عقوول بخوټن به سه ریه ستی.
- ۱۲- هه موو پړژ بی ټیمتیه جان بی.
- ۱۳- وهخت و مقدار و نه وعی خواردن و خواردنه وه و خوټان مه علوم بی.
- ۱۴- هه موو وهخت مقدار پیټش به یانی له خه و هه لسن.
- ۱۵- له شه ویشدا دهرسیان بی.
- ۱۶- زور به ده قه ت له توز و پیسی خوټان به پارتزن».

***

ټینجا (مهلا کاکه حه مه) نه لټی:

«به م نه وعه (۵۱) مانګ سه عی کرا. به قه د توانا خه ریکی سه رکه وتن و پټشکه وتن بوون.»

شاگردەکان ئەم وانایانەیان^(١) ئەخویند

پاشان (مەلا کاکە حەمەد) ناوی ئەو وانایانە ئەنووسێ کە لەو خۆتەندنگایەدا بەشاگردەکانی خۆی گرتۆتەو. بەم جۆرە بە کە لە خوارەو نووسراون:

- ١- ئەلقبا ھەموو ئەو عەکانی.
- ٢- نووسین: کوردی، عەرەبی، تورکی، فارسی، فەرەنسزی.
- ٣- حساب بە کوردی.
- ٤- قورئان
- ٥- جغرافیای عێراق بە کوردی.
- ٦- جغرافیای عمومی بە عەرەبی.
- ٧- جغرافیای عمومی بە کوردی.
- ٨- تارىخى عمومى بە کوردی.
- ٩- تارىخى کورد بە کوردی.
- ١٠- تارىخى اسلام بە تورکی.
- ١١- تارىخى عەرەب بە عەرەبی.
- ١٢- مبادئى طبیعەت بە کوردی.
- ١٣- تارىخى طبیعەت بە کوردی.
- ١٤- ھەندەسە طبیعى بە کوردی.
- ١٥- اشیا طبیعى بە کوردی.
- ١٦- اشیا طبیعى بە عەرەبی.
- ١٧- علمى کیمیا بە کوردی.
- ١٨- علمى فیریا بە کوردی.
- ١٩- علمى صحە بە کوردی.
- ٢٠- قانونى عقوباتى بغدادى بە کوردی.
- ٢١- قانونى اصولى محاکمات بە کوردی.
- ٢٢- معلوماتى مدنیە بە کوردی.
- ٢٣- علمى اخلاق بە کوردی.
- ٢٤- ئەلقباى فەرەنسزى بە کوردی.
- ٢٥- الفباى خصوصى تازەى خۆمان (ھى کوردی).

---

(١) راستتر: ئەم وانانەیان...

- ۲۶- علمی هیئت و نجوم به کوردی.
 ۲۷- تشید (گوزانی) به کوردی.
 ۲۸- ریاضتی بدنیه، وازی، یاری به کوردی.
 ۲۹- علمی طلاق و نکاح به کوردی.
 ۳۰- باسی طلاق و نکاح به کوردی.
 ۳۱- نحوی عربی به کوردی.
 ۳۲- صرفی عربی به کوردی.
 ۳۳- قواعدی کوردی به کوردی.
 ۳۴- لغتی عربی به کوردی.
 ۳۵- لغتی فهره‌نسی به کوردی.
 ۳۶- علمی فرائض، به‌شکردنی ماله مردوو، به کوردی.
 ۳۷- علمی منطق به کوردی.
 ۳۸- علمی عقائد به کوردی.
 ۳۹- علمی مباحثه به کوردی.
 ۴۰- عملی بیان و استعاره به کوردی.
 ۴۱- علمی وفق به کوردی.
 ۴۲- نصیحتی زمانی کوردی به کوردی.
 ۴۳- تفسیری قرآن به کوردی.

نمونه‌یه که له ئه‌لفاباکه‌ی مه‌لا کاکه حه‌مه

پاش نه‌وه (مه‌لا کاکه حه‌مه) (بۆ نمونه چهند دتیرکی به‌ئه‌لفا) که‌ی خۆی نووسیوه، بۆ مه‌شق، که به‌شاگردەکانی خۆی بکات. نه‌مه چهند دتیرکی‌تی:

” ده‌ی	بۆ	به‌ه‌ی	نه‌ کین
٧٧٢	٩٤	٩٤٧٣	٧٧١
به	ده‌ شه‌	کی به‌کان	که‌ له
٧٤	٧٤٧٤	٧٧١٧٧٧٧٧	٧٩
به‌د	نه‌وه دی	قه‌ ده‌ که‌ مان	
٧٧٢	٧٤٧٧٧٧	٧٧١٧٧٧٧٧٧٧٧٧	

هەر سی و ههشت پستهکدی (ئەلف و بێ) یەکە ی (مەلا کاکە حمە) یش ناوایە:

ا	ب	ت	ث	ج	ح	خ	د
آ	إ	أ	ئ	ع	غ	ف	ذ
ز	ر	ز	س	ش	ص	ض	ط
ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ
ظ	ع	غ	ف	ق	ك	ل	م
ه	ه	ه	ه	ه	ه	ه	ه
ن	ه	ه	ي	پ	ع	ف	ق
ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ
ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ
ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ	ڤ

بەپیتی ئەم جۆرە (ئەلف و بێ) یە، ناوی خۆی وەها نووسیوه:

[مەلا کاکە حمە]
 ٧٩٧٤ ٧٩٧٤ ٧٩٧٤

کۆچی دواڵی

(مەلا کاکە حمە)، ئەو ئەستێرە گەشەیی که نزیکەیی سی و شەش سالی خشت لە بەشتیکی گەورەیی خاکی کوردستاندا پرشنگی زانست و ھونەر و خواناسی و نیشتمانپەرورەیی بەلاو کردەووە، لەبەر نەخۆشی لە گوندی (باقوبەرە)^(١) وە که لە لادیی (ھۆزێن و شێخان) دایە، ھێنایانەووە (سلێمانی). لە ١٩٦١/٥/١ دا لە (سلێمانی)، لەتاو نازاری نەخۆشییەکەیی گیانی پاکیی بەخاک سپارد. بەمەردنەکەیی ئەو کسپە لە جەرگی ھەموو کوردیکی نیشتمانپەرور و دڵسۆزەو ھات، بەتایبەتی لە ھی شاگردەکانیەووە که ھەتا ئەمێن ئەویان لەبیر ناچیتەووە. نەتەوہ بۆی کەوتە شینەوہ و، لەو پەڕی پێژدا بەپیتی کرد بۆ لای خوا ی خۆی. لەسەر خواستی (مەلا کاکە حمە)، خۆی، ھەرچی کەلویەل و نووسراویکی لێ بەجێ ماوہو - پێنجگە لە نووسراوہ کوردییەکانی- ھەموو بەرہو پروی مەزگەوتی (باقوبەرە) کرایەوہ. تا شاگردەکانی ئەوتی کەلکیان لێ ببینن.

(مەلا کاکە حمە) ھەتا ما، وەک راستی پەرست و خواناس و زانا و نیشتمانپەرورەریک ژیا. دڵ و

(١) باقوبەرە: گوندیکە لە ناحیەیی مەیدان.

زمان و دهستی یەک بوو. بەشیوهی ژبانی و به‌نووسراوه نایابه‌کانی و، به‌خوێندن‌گا نه‌فلاتوونییه‌کانی، سه‌ری نه‌ته‌وه‌که‌مانی بلند کرده‌وه.

ئێستا زۆریه‌ی نووسراوه‌کانی که بریتین له‌ سی نووسراو، چونه‌ته‌ گه‌نجینه‌ی وێژه و زانست و هونه‌ری کوردیی‌هه. له‌ خانووی خوالێخۆشیو (مه‌لا جه‌لال)ی کورپا پارێزراوه، لای خێزانه‌که‌ی (*).

جا هیوادارم که خوا نه‌و پۆژه‌مان پێشان بدات، که نه‌و نووسراوانه له‌لایه‌ن کاربه‌ده‌ستانی کوردستانه‌وه، به‌چاپ کراوی بیه‌ین هه‌روه‌ها په‌یکه‌ری‌کیشی بۆ دروست بکری و دا‌به‌زێنری، له‌ گه‌ره‌کی (ده‌رگه‌زێن)دا.

خۆشی له‌ گیانی پاکی (مه‌لا کاکه‌ حه‌مه)، که‌وا به‌سه‌ریه‌رزى و پرووسوورییه‌وه گه‌له‌که‌ی خۆی به‌جێ هێشت و، چوو بۆ لای خواى خۆی.

هه‌روه‌ها خۆشی له‌ نه‌ته‌وه‌ی (کورد)یش که پیاوی وا گه‌وره‌ی تیا هه‌له‌که‌وتوه، که سه‌ری بلند کردۆته‌وه. (**)

(*) (مه‌لا جه‌لال) که چوه‌وه لای خواى خۆی، ژنه‌که‌ی و کچیک و سن کورپی هه‌بوو. ناوی کورپه‌کانیمان له‌مه‌وه‌پێش نووسیوه. که‌چکه‌یشی ناوی (بێ گه‌رد). (ش. ف.).

(**) به‌شی زۆری ئهم نووسراوه‌م له‌ ۱۶/۱۱/۱۹۷۰دا به‌ناوی (یه‌کی‌تیی نووسه‌رانی کورد)ه‌وه، (لقی سلێمانی) له‌سه‌ر (ته‌له‌فزیۆنی که‌رکووک) خوێنده‌وه. (ش. ف.)

زێوه

(چیرۆکی ژبانی ویژەوان و بوژ و نیشتمانپەرۆری هەرە بەناوبانگی کوردستان)

(مامۆستا زێوه پێشان ئەدات)

پێشهکی

پیاو که تەماشای مێژووی ژبانی کوردەواری ئەکات، زوو بەزوو بۆی دەرنەکەوت: که ئەوانی زانای بەکار و ویژەوانی لیتهاتو بوون، هەموو دەم لە نازار و هاواردا بوون، لە تەنگرێکە ئەمەدا بوون. لە گیرۆگەدا بوون. (نەتەوه) یان کە مەترەخمی نواندوو بەرامبەرمان، یاخود بەرەنگاری کردوون. لەم کارە ناهەموارە شەوه ئەوه پەیدا بوو کە بەشێکی زۆر لەو زانا و ویژەوان و پۆشنبیرانە یەشمان کۆژران و لەناوچوون، یاخود تەفروتنوونا بوون بۆ خاکە بێگانهکان! هەر کە سێکیشیان ماوه تەوه، چرای هیوای کۆژاوه تەوه و، دەستەونەوتۆ دانیشتوو و، وازی لە هەموو جۆرە خەباتێکی نیشتمانی هێناوه!

سەر ئەوهیە ئەو زانا و ویژەوانانەمان کە گەشتوونەتە خاکە بێگانهکان، بە پێچەوانەی ئێمه، نرخیان دراوەتی و پێزیان لێ گیراوه و، بایەخیان بێ دراوه، تا گەشتوونەتە رادهیهکی وەها کورد و کوردستانەکی خۆیان لەبەر چۆتەوه و خۆیان لە پێناو پێشکەوتن و سەرکەوتنی ئەو خاکە بێگانهکان بەخت کردوو!...

کەواتە لە باری ناهەمواری ئێمه و بەدکرداریمانەوه بوو، کە هەرچی زانا و ویژەوان و پۆشنبیرێکمان هەبوو، یان لەناوچوون یان سارد بوونەتەوه لە خەبات، یاخود بوون بە پیاوی بێگانه و بەوان کە لێکیان بەخشبوو!... کە ئەمەش، داخەکەم، ئەوپەری باری نابووتییە لە پێشکەوتن و شارستانییدا! کە لەسەر گەلەکەمان تۆمار کراوه!... جا لەبەر ئەمە بوو کە تاریکییهکی شەوه زەنگ، ئاودامان کوردستانی داگیر کرد بوو، تا ئەم چەرخێ بێستەمەش کوردەوارییهکە، خۆی بە دەست خۆیهوه ئەینالاند. کە ئەتوانم بڵێم تا ئێستاکەش، تا ئەندازهیهکی گەوره، ئەم بارە ناهەموارە لە زۆریهێ شڕینەکانی کوردستاندا فەرمانڕوایه!...

لەمەشەوه ئەمە پەیدا بوو، کە هەموو دەم -مەگەر بەدەگمەن- کاروباری گشتی ئەکەوتە دەست پیاوی بێ کارە و ناهەموارەوه!... نەتەوه کە یەشمان تا ئەهات نوقمی زۆرداری و ههژاری و دەرەدەاری و نەخۆتەندەواری ئەبوو!...

ئەوهێندە هەیه لەم چەرخەدا، جۆرە کەسانێک پەیدا بوون بەرگەیان گرت و خۆیان راگرت لەبەر کرداری چەوتی چەرخێ کە چەفتاردا، نیشتمانەکی خۆیان بەجێ نەهێشت کۆلیان نەدا و، ورەیان بەرنەدا!... هەزار زۆروستەم و ناخۆشییان هاتە بەردەم. بەلام لە خەباتی گشتی نەکەوتن. ئەوانە زانا و ویژەوانی تەواو، خواناسی تەواو، نیشتمانپەرۆری تەواو بوون... کە پێوستە چیرۆکی ژبانیان بەسەر کەفی زێڕ بنووسرتەوه!...

یەکیەک لەو جۆرە کەسانە (مامۆستا زێوه) بوو.

(مامۆستا زۆره) له سالی ١٨٧٥دا، له سلێمانیدا، له دایک بووه. له سالی ١٩٤٨دا، له سلێمانیدا، گیانی پاکێ به خاک سپاردوو، له شارهکانی کوردستاندا خۆتندنی تهواو کردوو و بووه به مه لایهکی تهواو، چوار سالتیکیش له نهسته موولدا گیرساوه تهوه. به هۆی نهو گه شتانه یه وه که بۆ خۆتندن کردووتی، تیکه له به وێهه وانان و کاربه دهستان بووه و شارستانی تهو ناوچانه یشی چێشتوو. له زمانی کوردی و عه ره بی و تورکی و فارسیدا تهواو شاره زا بووه. له کاروباری زرن گکاری کوردستان و جیهانی شدا ناشایه تییه کی تهواوی پهیدا کردوو. بووه به بوێژ و بووه به نووسهر و بووه به نیشتمانپه روه ریکی کارگوزار و به نرخ. بیجگه له هۆنراوه پر و اتا و به هێزه کانی که کۆمه له یه کی گه وره یان لی پیکه اتهوه، نوو سراوی نایابی تریشی پێشکهشی گه عجه نه ی زانست و هونه ر و وێژی کوردی کردوو.

(زۆره) مامۆستایه تی کرد بوو به پێشه بۆ خۆی. نزیکه ی ٣٠ سی سالی خشت منالانی خاکه که ی خۆی پێگه یاند له خۆتندنگاکانی کوردستاندا... بۆ وریا کردنه وه ی نه ته وه یش و رۆشکردنه وه ی بیرشیان تیکۆشا، به ره نگاری نه خۆتنده واری و پرێگاوی کرد. چوو به گش زۆرداران و به دکرداراندا... له ژبانی خۆشیا بووه نمونه یه کی خواناسیی و نیشتمانپه روه ری و کرده وه و په وشتی بلند و رۆشنبیری.

(زۆره) ژبانیکی کوله مه رگی ژیا. ژبان بۆ نهو سه خت بوو. له گه له نه مه یشا سه ره رزانه ژیا. سه ری بۆ هه یج که سیک و بۆ هه یج گیرو گره فتیگ دانه نه واند. که مه ته ره خه می نه ته وه دلی سارد نه کرده وه. تا مایش له خه باتی خۆی وازی نه هێنا.

پیاوێکی وه ک مامۆستا (زۆره)، شایسته ی نه وه یه، که له لایه ن کاربه ده ستانی کوردستانه وه، نوو سراوه ده سنو سه کانی بۆ له چاپ بدری. په یکه رێکی نایابیشی له گه ره که که ی خۆیدا، (کاتیسکان)، بۆ دا به زڕی. تا نهو پێژ و خۆشه و یستیه شایسته یه ی که له سه رده می ژبانیا لیتی به ش بوو بوو، له پاش مرده نی تۆله ی بۆ بکری ته وه و گیانی به شاد بکری...

نه مه نده و چیرۆکی ژبانی نه م بوێژ و وێهه وان و نیشتمانپه روه ره گه وره یه، له لایه ره کانی دوا ییدا پێشکهشی خۆتنده واره به رێزه کاغان نه که م. هیوادارم به دلایان به ی و که لکیشی لی وه ر بگرن. (*)

سلێمانی: ١٩٧٢

شاکر فتح

(*) : به شی زۆری نه م نوو سراوه م، له رۆژی ١١/٨/١٩٧٠دا، له ته له فیزبۆنی که رکو کدا خۆتنده وه. (ش. ف.).

یگہشتنی زیور

(زټور)، ناوی خوی (مهلا عه بدولای کورې محمده نه فندی کورې مهلا ره سول)ه. له سالی ۱۸۷۵دا له سلیمانیدا له دایک بډوه. له سالی ۱۹۴۸دا له سلیمانیدا گیانی پاکی به خاک سپاردوه. له مزگه وته کانی سلیمانیدا، هډوهه له مزگه وته کانی (مهریوان) و (بانه) و (موکریان) و (سابلاخ) و (پرواندز) و (هولیر) و (که رکوک) دا خویندنې ته واو کړدوه. چوار سالتیکش له (نهسته موول) دا ژباوه و بهرې له تیکلی په وټه ووانان و کار به دهستان و شارستانیته ئو ناوچانه وه رگرتوه. کاتی که نه گڼه سالی (۱۳۲۴) ی پروومی، (زټور) نه بینن بډوه ته (مهلا) یکی ته واو. قال بډوه له هر چوار زمانه کاند: کوردی و فارسی و عهره یی و تورکی. شاره زاییه کی ته واویشی هیه له بابت باری کورد و کوردستانه وه. هډوهه له بابت نیسلامه تی و جیهانه وه. بډوه ته پیاوټکی که له گه تی چوارشانه. دوو چاوی گه شی پتویه، له تیشکه کانیانه وه وریای و ناگاداری و زاین و مندی و زرنگی تیشه گه ین. له قسه شیرینه کان و پوه خۆشه که یشیه وه، نهوه دیته دلمانه وه که (زټور) خاونه هه سټکی نیشتمانه پوره رانه و بیر و هوشکی پوښبیرانه یه، که خه بات نکات بډ کورده واری، بهو هیواوه که پوښک له رځان نه ته وه که ی خوی به نازادی و کامه رانییه و ببینی.

له ناوچه وانه پانه بهرزه که یشیه وه، نهوه نه خاته میشکمانه وه، که پیاوټکی خواناس و پر باوه ره به نه نجامی چاکی (مردایه تی) و (مروځایه تی) و (کوردايه تی) و (په وشت و خوی جوان) و (کرده و ی بلند).

کار و فرمانی زیور

جا له م دهمه دا هوو كه زيوهر كرا به ماموستايهك له خوښنگاي (رشدپه عسكريه) دا له سهرده مي توركدا. له سهرده مي غيراقيشدا كرا به ماموستايهك له خوښنگاي (دهري سعادت) دا. له سهرده مي خونكاري (شيخ مدممودي موزن) يشدا كرا به ماموستايهك له (اعدادي ملكي) دا. پاش نهو پيش هر ماموستايي كرووه له خوښنگاكانې سليتماني و دپهاته كاني ناوچهي سليتمانيدا. تا له پاش وانه گوته وپه كي ۳۰ سي سالي له ماموستايي وازي هيناوه و بووه به خانه نشين له مالي خويدا. نه وده مه سالي ۱۹۴۲ هوو.

په‌وشت و سروشتی زی‌وهر

نهم مهلا كورده، له گه لتيك پرووهو له زۆري مهلاكاني سهرده مي خوي نه نه كرد. جاري وايش هه بوو هيتري نه برده سهريان له سهه نه وه كه خويان دوور رانه گرت له خه بهاتي گشتيهيه وه بۆ كه لتيك كورده واري. ياخود بهواتايه كي رۆشنتر له بهر نه وه كه نايني پاكي ئيسلامييان به كار نه نه هيتنا له ژباني رۆژانه ياندا بۆ كه لتيك نه ته وه كه ي خويان. نهو نه يو يست مهلاكان يهك بگرن و بيه هيتريكي گه وه بۆ بهر نه گاري كردني زۆر و سهتم. بۆ رۆشن كردنه وه مي تشكي نه خو ئنده وه ره كان له ريگاي وتاردان و نووسين و فيتر كردن و په ره وه كردنه وه. زيوهر رقي له ساز و سه وداي نوشته نووسين و زهرگ له خو دان و هاي و

هویی دهر ویتشان نه‌بووه. حەزی نه‌کرد نه‌تووه نازاد بێ له دهست چه‌وساندنه‌وه‌ی شیخه درۆزنه‌کان و، بازرگانه دهست بره‌کان و، فەرمانبهره دزه‌کان، هه‌روه‌ها به‌ره‌نگاری نه‌و کۆلکه نه‌فه‌ندیانه‌یش نه‌بوو که به‌درۆ ناوی خۆیان نابوو (منور) یاخود رۆشنبیر. که‌چی هه‌ر خه‌ریکی خومار و قومار و داوێن پیسی و شه‌ره‌ جوێن و خوانه‌ناسی بوو. به‌درۆ لاف و که‌زافی نیشتمانپه‌روه‌رییان لێ نه‌دا، که‌چی کارێکی وایان نه‌ئه‌نواند که نه‌تووه‌که‌یان که‌لکیکی لێی ده‌ست که‌وێ... له سه‌رێکی تریشه‌وه (زێتوهر) خه‌می هه‌ژار و جووتیار و لادییی نه‌خوارد. به‌ته‌نگیانه‌وه بوو که رزگار کرێن له ده‌ست زۆر و سته‌می نه‌خوێنده‌واری و نوستوویی. تا هه‌تا سه‌ر له ده‌ست هه‌ژاری و نه‌خوێنده‌واری و ناله‌باری و نه‌خۆشی له‌ش و دڵ و ده‌روون رزگاریان بێ و خاکه‌که‌مان ناوه‌دان بێته‌وه و، نه‌تووه‌که‌یشمان به‌دوله‌مه‌ندی و کامه‌رانییه‌وه بژی.

ته‌نانه‌ت، زێتوهر، خه‌می نه‌وه‌یشی نه‌خوارد که سامانی گشتیمان به‌ره‌م به‌یتنێن و خۆمان له ده‌ست داگیرکری سه‌رمایه‌داری بیتگانان رزگار بکه‌ین.

هه‌روه‌ها زێتوهر به‌ته‌نگ نه‌وه‌یشه‌وه بوو، که شاگرده‌کانی خوێندنگاکانمان، گۆزانییه‌کانیان به‌زمانی کوردی بێ. هه‌روه‌ها به‌گیانی کوردپه‌ییشه‌وه په‌روه‌رده بکێن. زۆریه‌ی گۆزانییه‌کانی نه‌و ۳۰ سی ساله که زێتوهر مامۆستا بوو له خوێندنگاکاندا، هی زێتوهره. ته‌نانه‌ت هه‌ندی له زانسته‌کان و چیرۆکه‌کان و په‌ند و ئامۆزگاری و راستی په‌رستییه‌کانیشی بۆ نه‌و شاگردانه کرد بوو به‌هۆنراوه. تا له پێگایه‌کی خۆش و ناسانه‌وه کار له دڵ و ده‌روونیان بکات و گیانیان په‌روه‌رده بکات، بۆ که‌لکی نه‌تووه نیشتمانه‌که‌مان.

به‌کورتی (زێتوهر) هه‌ر مامۆستایه‌ک نه‌بوو له خوێندنگایه‌که‌دا مامۆستایه‌ک بوو، بۆ هه‌موو خوێندنگاکانی کوردستان. مامۆستایه‌ک بوو، بۆ هه‌موو خاکی کوردستان، چ له سه‌رده‌می خۆیدا، چ له سه‌رده‌مانی پاش خۆیدا. له سه‌رێکه‌وه ئامانجی (زێتوهر) رۆشنکردنه‌وه‌ی بیه‌ری کورده‌واری بوو. زیندووکردنه‌وه‌ی ده‌روونیان بوو. هه‌روه‌ها پال پێوه‌نان و ئاراسته‌کردنیشیان بوو، بۆ خه‌باتکردن له‌پێناو پێشکه‌وتن و نازادی و سه‌ره‌زی کورد و کوردستاندا. له سه‌رێکی تریشه‌وه ئامانجی: په‌روه‌رده‌کردنی دڵ و ده‌روون و گیانی کورده‌واری بوو، بۆ نه‌مه‌ی مه‌ردانه و سه‌ره‌زانه بژین و راپه‌ڕین و، نازادی و سه‌ره‌ستی خۆشیان به‌کرده‌وه‌ی بێند و، په‌وه‌شت و خوی جوانی خۆیان ده‌ست خۆیان به‌خن.

گه‌لێک جار که هۆنراوه به‌ناوبانگه‌که‌ی (زێتوهر)، (ئه‌ی شه‌مال) نه‌خوێنه‌وه، مامۆستا زێتوهرم وا دێته پێش چاو، که له‌سه‌ر پۆیه‌ی شایه‌کی بێندی کوردستان به‌بالا که‌له‌گه‌ت و شه‌نگوشۆخه‌که‌یه‌وه و، به‌ده‌مه‌رجاوه گه‌ش و پووه خۆشه‌که‌یه‌وه، هه‌روه‌ها به‌ناوچه‌وانه به‌رز که‌یه‌وه، گه‌وره و به‌رجه‌سته په‌پێوه وه‌ستاه و، ئالای خوێنده‌واری و خواناسی به‌ده‌سته‌وه‌یه، که‌ به‌ فێتکه خۆشه‌که‌ی چیاکانی کوردستانیش ئه‌یشه‌کێتیته‌وه. زێه‌ریش چاوی به‌ریه‌ته ناسۆیه‌کی دوور، به‌هیوای ده‌رکه‌وتنی (پۆژی نازادی) یه‌وه بۆ کوردستان، چاوه‌پوانی نه‌کات، که کورد رزگاری بێ له ده‌ست (زۆرداری) و (نه‌خوێنده‌واری) و (هه‌ژاری) و (نه‌خۆشی).

(زیتور)، هەر وهک پیاویکی بۆژ و هونهرمه‌ند بوو، ژيانه‌که‌یشی هونهرمه‌ندانه بوو. له‌پێناو سه‌رکه‌وتنی بیروباوه‌ڕه‌کانی خۆیدا، تالیی هه‌زاری و ئاواره‌یی و په‌و و سه‌رکه‌ردانی زۆر چێشت. به‌لام نه‌ سه‌ری دانه‌واند بۆ زۆردار و، نه‌ کۆلی دا بۆ چه‌رخه‌که‌چه‌فتار... تا ما وازی له‌ خواناسی خۆی نه‌هێنا. نه‌ قوما‌ری هه‌بوو، نه‌ خوما‌ر. نه‌ داوێن پیسی و نه‌ دزی و درۆزنی و دوو‌پرووسی. نه‌ بۆ کلاو هه‌ولی دا و، نه‌ بۆ دراو. نه‌ خۆی له‌ ده‌سه‌لاتداران هه‌لسوو، نه‌ خۆیشی له‌ داگیرکه‌ران برده‌ پێشه‌وه‌. نه‌مه‌ راسته‌ ده‌ستکۆرت بوو. به‌لام پیاویکی دلکراوه‌ و په‌ند بوو. پیاویکی هۆشه‌مند و سه‌ریلێند بوو، وریا و چالاکی و کرده‌وه‌ په‌سه‌ند بوو. هه‌میشه‌ وه‌ک هه‌میشه‌ به‌هار گه‌ش و روو خۆش بوو. سه‌ر و زمانی شیرین و دلی به‌جۆش بوو. دلته‌ی بوو. سه‌زی له‌ پێکه‌نین و سه‌یران و گه‌شتوگوزار نه‌کرد. سوارچاک بوو. له‌ جلوه‌رگا ساکار بوو. سه‌زی له‌ خواره‌مه‌نی و جگه‌ره‌ و چایی نه‌کرد، له‌ یاری دامه‌ و شه‌تره‌نجی‌شا شاره‌زا بوو.

جوانی سروشت و جوانی کچه‌ کورد

(زیتور)، هه‌روه‌ک کوژراوی جوانی سو‌روشتی کوردستان بوو، کوژراوی جوانی کیه‌ کورده‌ش بوو. به‌لام دلداریه‌که‌ی (زیتور) پاک بوو، بێ گه‌رد بوو. دوور بوو له‌ داوێن پیسییه‌وه‌. جاریکیان گرفتاری نه‌هێنی یاریکی وای بوو، که‌ هه‌رچی رۆشنییری و زمان پاراوی و ورده‌کاری وێژه‌وانانه‌ی خۆی هه‌یه‌ له‌ چامه‌یه‌که‌دا بۆی به‌کار هێنا. چامه‌که‌ی ناو نا (تکانه‌ی ئابرووی چه‌مه‌ن). وایاره‌ (زیتور) له‌ کاتی‌که‌ نه‌م چامه‌یه‌ی نووسیوه‌، که‌ له‌ هه‌ره‌تی هه‌رزه‌کاریدا بووه‌. چامه‌که‌ نه‌مه‌نده‌ په‌ له‌ ساز و ئاواز، پیاوکه‌ نه‌یخوێنتیه‌وه‌، هه‌ست و هۆشی پیتی دیته‌ جۆش. نه‌مه‌ چامه‌که‌یه‌:

تکانه‌ی ئابرووی چه‌مه‌نه‌ن به‌پرووی ئابداره‌وه
شکاندی نرخه‌ نه‌سته‌ره‌ن به‌زولفی موشکیاره‌وه
چه‌مه‌ له‌ مه‌ی، له‌ نه‌ی، له‌ جام. نه‌گه‌ر به‌له‌نجه‌ بیه‌ته‌ لام
به‌پرووی ئابداره‌وه‌، به‌چاوی پر خوماره‌وه
عه‌ره‌ق نییه‌ له‌ عاله‌ما، که‌ لایه‌ری له‌ دل غه‌ما
جگه‌ له‌ قطره‌ ئاره‌قی له‌ رووت که‌ دیته‌ خواره‌وه
نیشانی من جمالی تو، به‌راتی من وصالی تو
خه‌یالی من له‌ خالی تو، به‌عیشه‌و لیم مه‌شاره‌وه
عزیزه‌که‌ی حبیبی من، نیگاره‌که‌ی طبیبی من
با شه‌ق به‌ری په‌قیبی من، وه‌ره‌ به‌سه‌د و قاره‌وه
فیدای خد و قدی^(١) تو چه‌مه‌ن به‌فه‌وجی گولیه‌وه
به‌بلبل و به‌چلایه‌وه، به‌قومری و هوزاره‌وه
فه‌ره‌نگ پرو و زه‌نگ موو، عه‌جه‌م سیاق و پروس خوو
نه‌ناسری که‌ کورده‌ زوو، به‌پێچی لار و خواره‌وه

(١) خد و قد: خه‌د و قه‌دد.

فدای زولفی عنبری، هه‌سو ولاتی گولت عومهر
 به‌عه‌رد و به‌رد و داره‌وه، به‌تاوی سه‌ه‌چناره‌وه
 نه‌من گه‌یانده‌ه (انوری)، فنونی شعر و شاعری
 نه‌تۆش گه‌یانده‌ه (سامری)، به‌چاری سحرکاره‌وه

زۆه‌ر و نیشته‌مانیه‌روه‌ری

که‌چی که (زۆه‌ر) ته‌مه‌نی نه‌گاته‌ه نزیکه‌ی چل سالی گرفتاری نه‌فینی کورد و کوردستان نه‌بێ. سهر
 که له‌م هۆنراوه‌یه‌یدا چۆن له‌ ده‌ست چه‌رخه‌ی که‌چه‌فتاری سه‌رده‌می (تورک) دا نه‌نالتینی و بی‌زاری خویشی
 ده‌ره‌به‌ی به‌رامبه‌ر فه‌رمانه‌وایی و کۆمه‌لایه‌تی نه‌رده‌مه‌:

ئه‌م وه‌خته‌ که پر فتنه‌ و ری به‌ستنه‌ ئیستا
 خوشی که‌ه بی‌ت مردنه‌، یا نووستنه‌ ئیستا
 دوو یاری وه‌فادار و به‌بی غش نییه‌ هه‌رگیز
 هه‌رچی که‌ ته‌ماشای نه‌که‌م دوژمنه‌ ئیستا
 ناشووب و به‌لا و فتنه‌ وه‌کو ته‌رزه‌ نه‌باری
 هه‌ر جه‌رده‌یی و هه‌ر دزی و کوشتنه‌ ئیستا!

زۆه‌ر دژی ژۆردار بوو

ئنجایام گوی له‌ مامۆستا زۆه‌ر به‌گه‌ڕین که‌ چی به‌ژۆرداره‌کانی سه‌رده‌می خۆی نه‌کات:

ظاهر فقیر و سالم، به‌هه‌نگ و به‌هه‌رگ عالم
 اما له‌ناو ده‌رووندا، ماریکی زه‌ه‌رداری!
 چۆن پیت بێتیم موسولمان، یا فه‌ردی نوعی انسان؟!...
 دووری له‌ خه‌یر و احسان، مه‌ستی مه‌ی و قوماری!
 نه‌ی تاجیرانی صادق، وه‌ی کاسبانی لایق
 ره‌حمه‌ت له‌گه‌ڵ خلاق، ده‌ به‌دوازه‌ نه‌جاری؟!...
 هه‌ر مشته‌ری که‌ ده‌یت به‌رده‌م دوکانی ئیوه
 صابون مه‌ده‌ن له‌ژێر پیتی، نه‌شته‌ر له‌ شاده‌ماری!

کۆرده‌واریه‌که‌مان سه‌رزه‌نشته‌ نه‌کات

ئنجای سهر که‌ن (مامۆستا زۆه‌ر) چۆن وه‌رس بووه‌ له‌ ده‌ست کۆرده‌واری و، چۆنیش سه‌رزه‌نشتمان
 نه‌کات له‌سه‌ر خراپیمان و، چۆنیش هاغان نه‌دات به‌ژ خۆپنده‌واری:

(اقوامی زه‌مین صاحبه‌ی ئالتوون و قسوون)
 ئه‌م کۆرده‌ له‌به‌ر زۆری قسوور مالکی توونن

سەر پای ئەوێ دوژمن بەیەکن جملە عشیرت
 حقیقەتە ئەلێن کورد هەموو محکومی جنون!
 (ئەم حالە دوامێکی طبیعی هەیە بۆ کورد
 تا غافل و بێ بەهرە لە علم و لە فنون!)^(۱)

هەمان ئەداتە سەر زانست و کردەوێ بلێد و پیشەسازی
 ئنجا مامۆستا زێوەر، روومان تی ئەکا و نامۆگارێان ئەکات بۆ خۆ پێگەیاندن لەسەر بنچینەیەکی
 زانست و هونەر و پیشەسازی و ڕەوشت و کردەوێ بلێد ئەلێ:

معارفە کە بلێدی ئەدا بەقومی هەزار
 جەهالە کە دەکا محوری سلسلەی تاتار
 فنون و علمە کەوا بۆتە باعشی اقبال
 جەهالە و حسدە بۆتە منشای ادبار
 برادەرەن و رفیقانی خۆم مەبن غافل
 لە تەربییە و ئەدەب و علم و صنعتیکی بەکار

زێوەر دەرووێمان زیندوو ئەکاتەوێ
 ئنجا زێوەر روو ئەکاتە دەولەمەند و پیاوێ گەورەکاغان، دەروونیان زیندوو ئەکاتەوێ بۆ کەلکی
 کوردەواری ئەلێ:

وطن وەکو کوو کوو کۆترە باریکە
 بپیستە وێردی زیان و دلت بەلیل و نهار
 بەمال و دەولەتی دنیا مەنازە ئەی (حاجی)
 بنای مکتب و پردی حسابە پۆزی شومار
 حیاتی ئێمە حوالەیی سخای اشرافە
 کە گەورە لطفی نەبێ قور بەسەر سفیل و صفار!

هونەرمانەندی زێوەر

چاوا! لە هونەرمانەندی و تێگەیشتوویی مامۆستا زێوەر. هەر بۆ ئەمەیی کەلکی زانست و هونەر و
 پیشەسازیمان تێگەیەنێ، لە چ شتێوەیکی جوان و ڕەنگین و سەرسوڕێنەریدا لە فرۆکە ئەدوێ:
 (دێتێکە گیانی تیا نییە ئەکشی بەچەشنی مار
 بێ دەست و قاچ و خۆتە بەبێ گوشت و بێ دەمار

(۱) ئەم هەلبەستە لە دیوانە کەیدا - بەشی یەکەم - بەناوی - ئەم کوردە! - ڕوێ: پروانە (سۆزی نیشتمان

چاپخانەی مەعارف ۱۹۵۸ بەغدا، ل ۱۰۶.

(ناوچه‌رگی پر له ناگره هدردهم که دیتسه نیش
 خۆراکی ناوه بێ دەم و دان و سمیټل و پش
 هەرچەنده بێ پەرە که له‌گەڵ کهوته ئاسمان
 چەند پۆژه پێگه زوو دهبێ ناگسری و جان
 نالین و گرمه گرمیه له ههستان و پۆنا
 هه‌ور و بروسکه‌یه‌که به‌سه‌ر گیانی دوژمن
 ئەم دێوه گه‌وره‌یه به‌چکه‌ی زانیینه ئەم هه‌زار
 زانیینه دێو له ناسن ئەکا باله‌که‌ی له دار
 زانیینه گیان نه‌خاته له‌شی دار و به‌رده‌وه
 زانینه زێر و زیو که‌ ده‌زێنی له هه‌رده‌وه
 زانینه شاخی گه‌وره وه‌کو لۆکه شپ ئەکا
 زانینه جه‌رگی شه‌و که له رووناکی پر ئەکا
 ده‌ریا که بوو به‌پێگه‌ی پۆژ و شه‌وی هه‌موو
 زانینه نه‌بێ که هێزی نه‌وه‌ی بێ مه‌گر چ بوو؟
 زانستییه چرایه وه‌کو زێری باخه‌له
 گیانی ولاته بۆ سه‌ر و گوټی دوشمی پهلە!...)

لێره‌دا بۆ یه‌که‌م جار مامۆستا زێوه‌ر نه‌بینین هه‌وڵ نه‌دات که به‌ (کوردي پەتی) بنوسێ، که‌چی له‌ به‌شی
 زۆری هۆنراوه و په‌خشانه‌کانیا لهم رووه‌وه که‌مه‌تر خه‌می نوواندوه. که‌ نه‌گر وای نه‌کردایه، واته‌ و شه‌ی
 په‌قوته‌قی بێگانه‌ی زۆر به‌کار نه‌هێنایه هۆنراوه و په‌خشانه‌کانی ناسکتر و پر ناوازتر و خۆشتر
 ده‌رنه‌چوون. له‌گەڵ ئەمه‌ی‌شا قوولی واتای نووسینه‌کانی و هێز و هه‌ره‌تی دارش‌ت‌نیان نه‌و خه‌وشه‌ی
 شاردۆته‌وه.

چاوت لهم ده‌ست په‌نگینییه بێ که زێوه‌ر چۆن هونه‌رمه‌ندی له‌ دارش‌تنی ئەم هۆنراوه‌یه‌دا نوواندوه:
 (کتیبه تا سه‌ر له‌ فضا‌ی ده‌رد و غه‌ما بێ، مایی؟
 نه‌وه هه‌ر کورده که‌ چاوی له‌ هه‌وا بێ، وابێ
 هه‌ر سلێمانییه عف‌ریتی حسد سواری بووه
 هه‌ده‌دی خۆش خه‌رم گه‌ر له‌ (سپا)^(١) بێ، با بێ

(١) سپا: ولاتی (سه‌به‌) له‌ یه‌مهن. نیشانه بۆ بالنده‌ی هودهود که له‌وتیه هه‌واله‌که‌ی بۆ جه‌زه‌تی سلیمان هینا،
 وه‌ک له‌ قورئاندا یه.

راستی پىگه‌ی راستت (ادب) و (اخلاق)
 نەمدى ھەرگىز لە كەسنى روى لە كەچا بى، چا بى
 مارە بۆ گەردن و مالت چ قوما و چ خوما
 گەرچى بارە، نەو پىاوە، بەشە رابى، رابى
 (نەى وطن پەرورەى تەن پەرورەى پى لاف و گەزاف
 اثرى خەمى تۆ چىن؟ بەحسابى، سابى).

پاستىپەرستى زۆر

لەم ھۆنراوەى خوارەویشدا، راستى پەرستى زۆرمان بۆ دەرئەكەوتى لە بابەت پىرى و جوانىپەرە:

دەستم كەردە حادەتاتى فەلك
 ھاتوچۆى فەلى مانگەكان يەك يەك
 لىم عىيان بوو كە جنت و دۆزەخ
 عەھدى جوانى و پىرىيە بى شەك

***

ھەرەھا ئەلى:

پىرى بچىتە مجلسى جوانانەو كەرە
 جوانى بچىتە مجلسى پىران مەرە

***

لە بابەت ھۆنراپىشەو كە ئەدوى ئەمە پاستىپەرستىيە كە يەتى:
 حىزى و دزى و خىانت، محكومى و اسىرى
 ھىچيان دەماغ شكتىن نىن وەك عىللىتى فقيرى

ھۆنراوەى پىكەنەن

لەم ھۆنراوەى پىشيا كە (زۆر) لە وزەى دەرکردووە لە ھەست دەرپىندا، خوتوكەى پىكەنەنمان
 دى: (١)

سەرى مېروولە يەك گەر بىتى بىتاشى
 لە سەد جى ئەبىرى دەلاكى ناشى!

***

ھەرەھا لەم ھۆنراوەى پىشيا كە باسى خەرقەكەى خۆى ئەكات، زۆر ھونەر مەندىيەكى و ئەنوتىنى كە
 ئەمانەتتە سەرسورمان و پىكەنەن، ئەمە سەرەتاكە يەتى:

(١) دى: راستتر (دەدات).

خەرقەيىتىكم ھەيە رەفئىقى سىفر
ماوەتى خاصى شارى مانجستەر

ئەمىش تاكە ھۆنراۋەيدەكە لەو چامە پىتكەنەن ھىنەرەي كە (زۆرەر) ھەلى بەستىبو بەبۆنەي سەيرانىتىكى
نەتەۋەيى پەر بەزمۇرەزمەۋە لە (سەرچناردا) كە بەسەر سەرەك كۆمارى سەرچنار (ھەمەي مىرخان)دا
ھەلىدا بو:

بەلووتا سەلكە ترخىنە مىلى پانە ھەمەي مىرخان

ھورۇمىك بۆ سەر مەلاكان

پاش ئەمە، بەبۆنەي ناۋبردنى (خەرقەكەي زۆرەر) ھە بام سەرنج لەم راستى پەرستىيە جوانەي ترى
بەدەين كە لە راستىدا ھورۇمىكى ئاشكرايە بۆ سەر مەلاكانى ھاورىتى خۆي. زۆرەر ئەلتى:

ئەي مىدرس: (علمى دىن) و (فىنى دنيا) م پىن بلىتى
تا رەۋاجى پىن لە لاي ئەم خەلكە (جىبە) و (مىزەرت)
رېگەيىتىكم پىن نىشان دە پىتى بىزىم لەم (عصر)دا
ۋەرنە مەن باۋەر ئەكەم (زاھد) بەرۋزى (محشر)ت
پىتى دەلتىن ئەم عصرە (عصرى) ئىتباھە و (ارتقا)
تۆش كەچى ھەر نووستە، ھەر پاكشەنە جوھرت!

ئاراستە كوردنىك بۆ پىشكەۋتن

(زۆرەر) كە خەمخۆرى پىشكەۋتنى كورد بوۋە، سەير كە چۆن پوو ئەكەتە جووتىيار و رەنجبەر و خاۋەن
زەۋىوزارەكانى كوردستان لە لادىكانماندا و، چۆن ھوشياريان ئەكەتەۋە و، چۆنىش رېگاي پىشخستىنى
خۆيان و كوردستانيان بۆ رۆشن ئەكەتەۋە:

مامە ھۆمەر سەد شىكر تۆ قسۋەت و چاۋت ھەيە
ھەر لە دىيەك چەند رەز و عەرد و زەۋى و ئاۋت ھەيە
توۋتەكەت قىمەت ئەكەت سەد ئىشى تر بۆت قابىلە
دىيەرت زىزى پەمۋوكەي ئاۋەرپىس جاۋت ھەيە
توۋتەكەت قىمەت ئەكا مازوو و گەزۆ و پىستە و خورى
شالى زۆر جوان و نجىبى دەشتى خۆشناۋت ھەيە
قۆل لە پەستەك ھەل بىكىشە و بچوۋە كىتۆي بۆ شىكار
بۆ تىجارت ۋەك دەلەك، ۋەك رىتۆي سەكلاۋت ھەيە

مصرفت گهر زۆره چایی لى مهنى بۆ داعيه
 باسوق و سنجوق و گوتيز و ميتوژه خوڤاوت هديه
 هەرچی میودی ناو بههشته تۆ له بهردهستا هديه
 کالهک و ههرمن و بههن و ههنجیری پێژاوت هديه
 عادت و چاولیکهري وا چای بهحرمت کردووه
 فضلهیه بیخۆزیتهوه، دۆشاو و خوڤاوت هديه
 قۆندهره و پۆتین نهبن کهوشی سلیمانی و کهلاش
 وهختی بهفریش کالهی گا زهره و پیتاوت هديه
 توتنهکهت قیمت بکا نهو پارهیهش بۆ تۆ نییه
 قرضی کووتال و شهکر تۆیش رهنجی ناو ناوت هديه

نرخ دانانیك بۆ وێژهكی

(زێهر)ی خوا لیخۆشبوو، ههڕهچهنده له پووێ کێش و سهرواوه، له پووێ بهکارهێنانی وشه
 بێگانهوه، بهیهکێک دانهنری له بوێژهکانی کۆن، واتا بوێژه (کلاسیکی)یهکان، بهلام له ههست و
 بیروباوهڕدا، له نامانج و ناوات و خهباتدا، زۆر له زۆریهیهی نهو بوێژانه جیاباوازه. بابتهی تهڕ و تازه
 کردووه بهیا و لهناو وێژهی کوردیدا، که نهتوانم بهلیم وێژهی کوردی تازه کردووهتهوه و، گهنجیکێ
 تهواویشی خستۆته ناو گهنجینهی وێژهی کوردیهیهوه، سامانی وێژهیهی نهتهواویهتیمانی فره کردووه و،
 گهشهیهی پێ کردووه و، پهرهی پێداوه. بهواتایهکی تر بهمامۆستایهکی پێشهواي وێژهی کوردی دانهنری له
 چهرخي بیستهمهدا. (زێهر) ههروهک له دلداری و کۆمهلايهتی و راستی پهڕستی و زانست و هونهر و
 پیشهسازی و ئابووری دوواوه، ههروهها له زرنګکاری (سیاسهت)یش دوواوه بێجگه لهوه ژیانی خویشی
 بریتی بوو له هونهرمهندی. که بهجۆریکی وا بوو سههرمانی بهرز کردووه... (زێهر) ههڵ نهگرتی بکری
 بهنمونهیهک بۆ بوێژانی ههموو چهرخیکمان... چونکه نهو هونهری ژیانهکهی و، مرۆڤ دۆستییهکهی و،
 نیشتمانپهروه‌رییهکهی و، گهلهپهروه‌رییهکهی، له سه‌رچاوه‌ی (نایینی پاکي نیسلام)هوه وه‌رگرتیو، که
 پستی (نایینی باو و باپیرانمان) نه‌گرت که (نایینی زه‌رده‌شتی)یه.

چامه‌یه‌کی شۆڤشگێڤانه

جا له‌پێش نه‌مه‌دا که وتاره‌که‌م ته‌واو بکه‌م، چامه‌یه‌ک له جوازترین چامه‌کانی (زێهر)تان پێشکه‌ش
 نه‌که‌م، که هه‌ر مه‌گه‌ر له‌ خۆی بووه‌شیته‌وه، که به‌مجۆره‌ ڤه‌نگین و ناگه‌ینه له (شۆڤشی کوردستانی
 ژوو‌رووی سالی ١٩٢٥) بدوێ:

ئه‌ی شه‌مال، ئه‌ی شه‌مالی شاخی شه‌مال
 ئه‌ی فدای سه‌روه‌که و شه‌نت سه‌رومال

حسرت و حسرتی منی بهد حال
 بگه‌یتنه به‌شاخی باغ‌مثال
 جاری ایفای ره‌سمی تعظیم که!
 بۆسه‌یی لا تناهی تقدیم که!

***

(چونکه نهو شاخه ذوقی ملیت
 عشق و سردا و خه‌یالی حریت
 تیا ده‌ژی فکری به‌رزی کوردیت
 له به‌هه‌شت زیاتره به‌قدسیت
 چونکه نهو شاخه به‌رزه گولگه‌ونه
 معدنی روحه شاخی ئالتوونه

***

تورک نه‌لئ: قبری کورده نهو شاخه
 بام بلئ، چونکه باطنا باخه
 باخی مه‌ردانی چوست و گوستاخه
 جیتی وطن په‌روه‌ری جگهر داخه
 تورکه‌کان نشئه‌یان دهر اغوش کرد
 بۆچی تاریخیان فه‌رامۆش کرد؟!...

***

(هه‌ر فیدایی له انقلابا چوو
 پیتی مه‌لئ مردوو به‌لئ زیندوو
 چونکه بئ شبهه مدتیکی زوو
 شیر غران له نسلی په‌یدا بوو
 قه‌هره‌مسان و دلاوه‌رانی په‌سین
 وطن احیا نه‌که‌ن به‌عزمی متین.

***

گول و به‌رد و دره‌ختی خوون الوود
 ملتیکی جسیم نه‌خاته وجود
 ناصری کورد و حسرتی معبود
 کورد و مظلومی ده‌ستی تورکی عنود!؟

مال و مندالی کوردی بی چاره
بام پهریشان کرین و ناواره!...

نه‌ی شه‌مال پیی بلن له بعدی سلام
به‌رزتری تۆ له عرش و کورسی له لام
لائقی تۆیه حرمت و اکرام
نوری تۆ نوری مانگ و رۆژه تمام
مامنی خاصی قومی کوردانی
آبدی منزلی شهیدانی

(افقت نه‌رغه‌وانییه که به‌هار
په‌نگی سوورت شفق نه‌کا اظهار
انعکاسی تصادمی انوار
تاجی قوس و قزح نه‌کا به‌نشار
لاله زارت که سوور و په‌نگینه
عکسی خوینی شهیدی رپی دینه

نه‌و مقامه مقامی لاهوته
سوورمه‌ی چاوی قومی مبهوته
جیتی زیاراتی اهلی ناسوته
نه‌و گله‌ بۆ حیاتی دل قوته
کورد نه‌په‌نجن له خوینی پتژاوی
نقشی سه‌ر روجه به‌ردی خویناوی!...

قومی صاحب‌متانت و به‌ئبات
چونکه بی قدره لای هوایه حیات
حرمت و غیره‌تی نه‌کا ئه‌بات
باقیسه‌ عزمی تاکورژی ممت
عاقبت شاخی به‌رزی کوردستان
(علمی کورد)ی تیا نه‌کا جولان!..)

ژبانی تاییه‌تی زۆره

(زۆره) دوو ژنی هیناوه. له ژنی یه‌که‌میان کوپیک و دوو کچی بووه. که نهو ژنه‌ی مردووه، ژنی دووه‌میان هیناوه. له‌میش دوو کوپ و سێ کچی بووه. له‌ مناله‌کانی هه‌ر (فائق)یان مردووه. هه‌میشه له‌گه‌ڵ ژن و مناله‌کانیا به‌جوانی و دادپه‌روه‌رانه‌وه‌ په‌فتاری کردووه، به‌لام له‌به‌ر ده‌ست ته‌نگی و خه‌تران زۆری هه‌یج ده‌میک نه‌یتوانیوه‌ گوزه‌رانیکێ خۆش پابوێژێ: به‌کوله‌مه‌رگی ژباوه‌ مووچه‌که‌ی له‌ هه‌ره‌ سه‌ر چوار دینار و نیو^(١). له‌گه‌ڵ نه‌وه‌یشا که‌ سه‌ن نه‌بوو، خه‌می ده‌ستکورتی بخوات، نه‌ له‌ چینی ده‌وله‌مه‌ندان و نه‌ له‌ چینی ده‌سه‌لاتدارانی‌شدا، که‌ سه‌ن ده‌ستی یارمه‌تی بۆ درێژ نه‌کرد، (زۆره) هه‌ر به‌سه‌ر به‌لندییه‌وه‌ ژیا تا مرد. جارتیکیان یه‌که‌تیک له‌ ئینگلیزه‌کان که‌ خاوه‌ن ده‌سته‌لاتیک بوو له‌ سلیمانیدا، نارێ به‌شوێنیا مووچه‌یه‌کی بۆ به‌په‌ته‌وه‌ زمانی کوردی پێ به‌خوێتی. به‌لام هه‌رچه‌ندی کرد دلی بروایی نه‌دا نه‌و یارمه‌تییه‌ په‌سه‌ند بکات. به‌خه‌یزانه‌که‌ی خۆی گوت: (پاسته‌ ده‌ستم کورته. به‌لام نامه‌وێ بۆ پاره‌ ناوی خۆم خراب بکه‌م و پتم به‌لێن بووه‌ به‌نۆکه‌ری ئینگلیز!...) (زۆره) نه‌چووه‌ لای ئینگلیزه‌که‌. به‌سوپاسیه‌که‌وه‌ ده‌ستی نا به‌پروویه‌وه‌ و خۆی لێ رزگار کرد!...

پا‌واردنی (زۆره)، ساکارانه‌ و ده‌روێشانه‌ بوو. چه‌زی له‌ خواردن زۆر نه‌کرد. که‌ ده‌ستی به‌په‌رژایه‌ له‌گه‌ڵ هاوڕێکانی به‌باسی وێژه‌ و زانست، یاخود به‌دامه‌ و شه‌تره‌نج کردن، کاتی به‌سه‌ر نه‌برد.

(شیخ محمودی مه‌زن) هاوڕێی منالی بوو. یه‌که‌تریان زۆر خۆش نه‌ویست. له‌گه‌ڵ یه‌کا هاوپیروباوه‌ری کوردایه‌تی بوون. کاتی که‌ (شیخ محمود) گه‌یا، (زۆره) بوو که‌ له‌گه‌ڵ خه‌یزانه‌که‌ی نه‌ودا خۆی ده‌رباز کرد بۆ ناو خاکی کوردستانی ئێران. (شیخ محمود) جارتیکیان په‌ژێکی به‌ره‌و پوو کرده‌وه‌ له‌ دینی (خه‌مه‌زه) که‌ که‌لکی لێ به‌بینی. به‌لام نه‌و ده‌رامه‌ته‌ی له‌و په‌ژه‌ نه‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌ دادێکی خه‌یزانه‌ که‌ وهره‌که‌ی (زۆره‌ی) نه‌دا. هه‌ر نه‌وه‌نده‌ به‌که‌لکی (زۆره) هات که‌ نیشانیه‌کی خۆشه‌ویستی و په‌ژگرتن بوو له‌ پیساویکی گه‌وره‌ی وه‌ک (شیخ محمود) هه‌و بۆ نه‌و. کاتی که‌ له‌ به‌رزنجه‌ بوو، خا‌نوویه‌کی به‌چووکێ ده‌روێشانه‌ی له‌وێ دوورست کرد. له‌پاش ده‌رچوونی له‌ فرمانی فه‌رمانه‌په‌وایی، هاوینان نه‌چووه‌وه‌ ناو نه‌و خا‌نوه‌. له‌وێدا پای نه‌بارده‌.

(١) له‌م پرۆه‌وه‌ زۆره‌ ده‌لی:

مه‌وه‌زه‌ف گه‌وره‌ و به‌چووک نه‌ده‌ن په‌نج
هه‌مه‌وه‌ نه‌حو‌لێن وه‌ک به‌ردی شه‌تره‌نج
با (ئیسراف) نه‌کړی، (ئیسراف) بێته‌ پێش
(په‌نجایی) چل بێ (چوار دینار) پێنج!

مامۆستا مه‌لا نه‌جمه‌دین له‌ په‌راوێزیدا ده‌لی:

مه‌رامی نه‌وه‌بوو نه‌وانی مانگانه‌که‌یان زۆره‌ لێی که‌م به‌کرتنه‌وه‌ به‌دری به‌وانی مانگانه‌یان که‌مه‌. به‌روانه: (سۆزی نیشتمان: ل ٩٩).

کاره گهواره کانی زۆره

- ۱- بهشی یه کهمی کۆمه له هۆنراوه کانی، له پاش مردنی خۆی، له سالی ۱۹۵۷ دا چاپ کرا.
- ۲- بهشی دووهمی هۆنراوه کانی. هیشتا چاپ نهکراوه.
- ۳- (خێوی ناو مزگهوت). نهم چیرۆکه له سالی ۱۹۴۶ دا چاپ کرا.
- ۴- (له عمانهوه بۆ عمادیه). نهم پەرچقه (ترجمه) یه دهستنوسه.
- ۵- (زۆهری). فهرههنگێکی گهوارهیه. له زمانی عهده بیهوه بۆ کوردیییه. دهستنوسه. له سالی ۱۹۴۱ دا تهواو بووه.
- ۶- (گهنجینهی مهردان). له بابته گهواره پیاوانی کورد و جیهانهوه نووسپویه... دهستنوسه.
- ۷- (دهسته گوتی لاوان). سرووده. له سالی ۱۹۳۷ دا چاپ کراوه.
- ۸- (دانانی حکومهتێکی خهپالی). په یوهندی به کوردستانهوه ههیه. دهستنوسه.
- ۹- (داستان سوزناک کریلا). له بابته کوشتنی (حسن و حسین) هوه به هۆنراوه، به زمانی فارسی دایناوه. دهستنوسه. هیشتا چاپ نهکراوه.

بێجگه له مانه گهلیک وتار و بابتهی تریشی ههیه. که له یه کێکیاندا له سالی ۱۹۲۳ دا، له رۆژنامهی (رۆژی کوردستان) دا، ژماره (۹)، بهناشکرا گوتویهتی:

کوردستان مالی کوردانه، حهرامه له بێگانه!

ئههجامی وتار

ئا بهم رهنکه (مامۆستا زۆهری) زانا و وێژهوان و راستی پهرست و نیشتمانپهروه. رهنجی داوه و تیکۆشاوه و خهباتی کردوه. بۆ پیشکەوتنی کورد و ئاوه دانیبونهوهی کوردستان. بێ ئهمه له بهرامبهر نهم ههمو کار و کردهوه گهواره و گرنگ و جوانانهیدا، داواي پاداشتی که نهتهوه که مان بکات. بهلام جیتی داخه، که نهم پیاوه گهوارهیه له لایهن ئیهمه ی کورده وارییهوه که مهترخه می له گهله دا بکری. نهخۆتر پێتهوه و، دهستی نهگیری. پاداشی نه درپێتهوه و یارمهتی نه درێ. (زۆهر) نهگه له ناو جیتی گهیهکی وهک نهو روپادا بژیا، به کلوور پاره ی چنگ نه کهوت. وهک شازاده یه کیش نه ژیا. بهلام داخی به جهرگم له ناو ئیهمه دا به ههناسه ساردی و ههژارییه وه ژیا. نهگه گهواره کا ئمانه و نهگه دهوله مه نه ده کا ئمان، به هه زاران دیناریان، به فیسر له شتی پروپوچدا بهخت کرد، هه ر بۆ ئهمه ی دلی بێگانه و زۆردار خوش بکه ن و خۆیا نی لێ بهر نه پێشه وه. که چی پیاوکی وهک (مامۆستا زۆهر)، که خۆی له پیتاوی نهته وه که پاندا بهخت نه کرد، نه یان خسته پشت گوتیه!

(زۆهر) به هه ژارییه وه ژیا. بهلام گهنجینه یهکی گهواره ی له وێژه و زانست و هونه ر به ئیهمه به خشی.

بێجگه له وه به سه ر به لندی خۆی سه ری ئیهمه یشی بهرز کرده وه...

(مامۆستا زێوهر) تا ئەمەینین یادی لەناو دەرووتماندا ئەوێ... دروود بۆ گیانی پاکی. که هیوادارم بەم قسانەم که لە دلی شاگردێکی دلسۆزی خۆیەوه دیتە دەروە شادمان بێت... سوپاسێکی زۆریش بۆ کاک محمود زێوهر و خوشکە نامینە زێوهر که لە بابەت مامۆستا زێوهرەوه گەلیک زانیارییان پێ بەبەخشیم و زۆریە نووسراوەکانیشیان پێشان دام.

هیواداریشم بەخوا که کاربەدەستانی کوردستان رۆژتیک لە رۆژان پاداشی (مامۆستا زێوهر) بەدەنەوه: نووسراوە دەسنووسەکانی بۆ لە چاپ بدەن^(١) و، پەیکەرێکیشی لە گەڕەکی کانێسکاندا بۆ داڕێژین، تا ئەوێ بەزیندوویتی نەیدی، هەر هیچ نەبێ گیانی پاکی، لەپاش مردنی بیینی...

تەواو بوو

سەرچاوەی نووسراو:

- ١- مێژووی ئەدەبی کوردی (مامۆستا علاءالدین سجادی).
- ٢- پرس و لیکۆلێنەوێ خۆم لە خێزانی مامۆستا زێوهر و دۆست و ناشناکانی. سەرنجدانی خۆم لە کەسایەتی خۆی، کاتێ که مامۆستا بوو لە خۆیندنگاکەماندا لە سلێمانی.
- ٣- دیوانی زێوهر - نووسراوەخانەی زێوهر.
- ٤- کۆمەڵە رۆژنامە: پێشکەوتن، بانگی کوردستان، رۆژی کوردستان، امید استقلال، ژیاڵەوه، ژین، گۆڤاری گەلاوێژ.
- ٥- شعر و ادبیاتی کوردی / بەرگی دووهم - مامۆستا رفیق حەلمی.

---

(١) جێگای باسە که ئێستا سەرچەمی دیوانەکی مامۆستا زێوهر که گشت بەرەمه شیعرییهکانی گرتۆتە خۆی و نووسینەکانی تری لە (دەزگە ئاراس) لە هەولێر کاری تیا دەکەوێ و لە بەرگیکی شیوادا دەخرێتە بەردەستی خۆتەرە... کارەکه لە ئامادەکردنی کاک مەحمود زێوهرە. وه هەروەها دیوانەکی بەختیار زێوهری کوێ.

بیتکهس

میژووی ژیانی بوژی بهناویانگی کوردستان
فائق بیتکهس و هۆنراوهکەنی بەشیکردنەوه و ڕوونکردنەویانەوه

پێشهکی:

(بیتکهس)، ناوی (فائق کوری عبدالله بەگ کوری کاکەحمە کوری ئەلیاسە قووجە)یە. لە دینی (سیتەک) کە بێکەنی ناوچەی (شارباژێر) بوو لە خاکی (سلیمانی)دا لە ساڵی ۱۹۰۵دا لە دایک بوو. لە ساڵی ۱۹۴۸دا لە (هەلەبجە)دا مردوو. لە سلیمانیدا بەریتزکی زۆرەوه نیژراوه. لە ساڵی ۱۹۵۸دا، لە سلیمانیدا ناھەنگیتکی گەورە بۆ یادکردنەوهی دە ساڵی مردنی کراوه. ھەرەھا لە ساڵی ۱۹۷۰یشدا ناھەنگیتکی تری بۆ کراوه.^(۱)

باوکی ئەفسەرێکی گەورە بوو لە لەشکری تورکا. خێزانی باپیرانی لە (قەلاچولان) ھوہ ھاتووہ تە سلیمانی. دایکیشی لە ناھاگانی سلیمانییە. بەم پێیە (بیتکهس) لە خێزانیکی خانەدان و دەولەمەند و دەسەلاتداردا لە دایک بوو و گەورە بوو. بەلام ھەر ئەوێندە (بیتکهس) دوو ساڵی تەواو کرد لە (سیتەک)دا، ناز و جیاژەکی دەستی کرد بەکزیوون. کاتێ کە گەیشتە تەمەنی نۆ ساڵی سێ جار کۆچی پێ کرا بوو، ئاوەلە چاویکی کۆتر کرد بوو، باوکی تا سەرلێی دور کەوتبووہوہ، برا گەورەکی و دایکی و لالۆکی یەک لەدوای یەک مردبوون. بەسەرگەردانی و مالتوێانییەوہ کەوتبووہ دەست نافرەتییکی بێگانە. بەبەجێ ماوہی^(۲) سامانەکی باوکیان (فائق) و (طاھرای) برای بەختو ئەکرد!^(۳)

(بیتکهس) خۆتێندینی سەرەتایی لە سلیمانی و بەغدا و کەرکووکدا تەواو کرد. بەلام وازی لێ ھێنا. لەجیاتی ئەوہ خۆی خۆی پێ گەیاند. لە ھەموو جۆرە نووسراویکی بەدلی خۆی ئەخۆتێندەوہ. ھەرەھا دەرد و نازاری ھەتیوی و بیتکەسی و ھەژاری و خەم و خەفەتی کزی و بێ دەسەلاتی (بیتکهس)ی پێ گەیاندووہ. لە زمانی کوردی و عەرەبیدا باش شارەزا بوو. لە فارسی و تورکیشدا ئاشنا بوو.

(بیتکهس) ژیانیتی کولەمەرگی ژباوہ. بوو بەدوکاندار و بەورده فرۆش و بەسەرکاری^(۴) کرێکار و، بەفێرکار (مەلم)ی مەناڵ و، بەماوەستای خۆتێندنگای زانستی و، خۆتێندنگانی میری. ناو بەناوێکیش بەر زێندان و نازاردان و تەفرۆتووناکردن کەوتووہ. بەلام لە چاو سەرگەردانی نەتەوہکی خۆیدا، (بیتکهس) سەرگەردانی خۆی لەبیر چۆتەوہ. ھەموودەم بییری لە ھۆی پاشکەوتن و پێگای پێشکەوتنی کورد کردۆتەوہ.

(۱): نووسەری ئەم نووسراوہ بەناوی نووسەرانی کوردەوہ لەم ناھەنگەدا بەشدار بووہ. (ش. ف)

(۲): واتە: میراتی (تورکە).

(۳): دەربارە (کاک تاپەر بیتکهس)ی برای، ھروانە یەکەم (ئاوێنە ژینم) لاپەرە (۵۸۰) پەرۆیزی ژمارە (۱)

(۴): (مراقب عمل).

بدلای (بیتکەس) هە هۆی پاشکەوتنی کوردەواری بریتییە لە (نەخۆتەندەواری) و (بەدخوویی). وەک (خۆپەرستی)، (ناکۆکی) و (خەبات نەکردن)، بۆ پێشکەوتن. کەمی ئەمانە چارە کران کورد نازادی و سەر بە خۆی خۆی دەست نەکەوتەوه.

(بیتکەس) بە هۆنراوەکانی، نەتەوهی وریا نەکردەوه. هوروزمی نەبرده سەر داگیرکەرانی بیتگانه. بەرهنگاری ستهمکارانی ناوخوا نەبوو: وەک خرابانی سەردارەکان و دەولەمەندەکان و شیخ و مەلا و کۆلکە ئەفەندییەکان، کە هەر خەریکی چەپ و گۆبی خۆیان نەبوون و خوشگوزەرائی خۆیان، نەتەوهکەیی خۆیان بێر نەنەکەوتەوه. داوای چاکبوون و خوا راستکردنەوهی لێ نەکردن و خەباتکردنیش بۆ کەلکی نیشتمان.

لە هۆنراوەکانی (بیتکەس) دا بابەتی زۆرنگاری (سیاسەت) و کۆمەڵایەتییهکانیان زۆر گرنگ و کاریگەرن. شاکارەکانی (بیتکەس) ئەمانەن:

(ئەو وطن مفتونی تۆم)، (بێست و حدوت سالتە)، (هەردوو گوێم پەر بوو)، (داری نازادی)، (قومی کورد ئیباتی کرد)، (ئەو مانگ)، (شاخی رەنگاو رەنگی گۆژێ). ئەم دوو بابەتەیی دوایی راستی پەرستی (فەلسەفە)ن.

(بیتکەس) لە بزوووتەوه نیشتمانییەکاندا دەستی هەبووه. یارمەتی کۆمەڵەیی (ژ. ک) و (پارتی دیموکراتی کوردستان) ی داوه. لەسەر کوردایەتی چەرمەسەریی بەسەر هاتوه.

(بیتکەس) پیاویکی کرمۆلی ناشیرینی زەلام و قەلەو بوو. لە خواردن و خواردنەوه و کردندا بێ ئەندازە بوو. بەلام لەشتیکی بەتینی هەبوو، بەرگەیی نەخۆشیی زۆر نەگرت. لە جلپەرگا پنتی بوو. بەلام قەسە خوش و لەناو یارانیا پەر بەزمۆرەزم بوو. لای تێگەشتوان خوشەویست بوو. یارمەتییشیان زۆر ئەدا. لە هەردوو ژنەتێنەکاندا دەستیان گرت و باریویان کرد. لەگەڵ خێزانەکانیا خوشی رانه‌بوارد. کە ژنەکەیی مرد بە هۆنراوە شینی بۆ کرد. کە کۆرەکەیی بوو، بە هۆنراوە (لای لایە) ی بۆ دانا.

(بیتکەس)، ٤٣ سال ژیا. بە هەژاری مرد. بەلام گەنجییەکی بەنرخێ لە هۆنراوەکانی پێشکەشی نەتەوهی کورد کرد. ژیا نەکەیی مەردانە و هونەر مەندانە بوو. هەتا ما نمونەیی سەریلندی و نازایی بێ باکی و نیشتمانپەرەری بوو. بە هۆنراوەکانی نابرووی دۆژمنانی کوردی برد، رێگای نازادییشی بۆ کورد پۆشن کردەوه و ناراستەییی کردن بۆ خەباتی گشتی، بۆ کەلکی کوردەواری. چەند جارێک کۆمەڵە هۆنراوەکانی چاپ کراون.

خوا بە گەوهەری خۆی لە (بیتکەس) خوش بێ. چونکە سەرمانی بلند کردەوه. (بیتکەس) شایستەیی ئەوهیە پەیکەرێکی بۆ بکڕێ و لە گەڕەکی گۆژێدا بۆی دا بێ زۆرینێ.

سلیتمانی ١٩٧٢

شاگر فتاح

خیزانیکی سەرگەردان

کاتی که (فائق) له دینی (سیستەک)، له ناوچەمی (شارباژێر)، له سالی (١٩٠٥) دا له دایک بوو، خیزانەکی له وێهری خوشیدا بوو. چونکه (عبدالله بەگ) ی باوکی، ئەفسەریکی ناودار بوو له لەشکری (تورک) دا، گوزەرانیکی خوشیشی بۆ خیزانەکی خۆی پێکهێنا بوو. بەلام هەر ئەوەندە (عبدالله بەگ) گوێزرایەوه بۆ (بەغدا)، زۆری پێ نهچوو، دواي فەرمانی لەشکری تورک کەوت و گەیشته ناو جەرگی (نەنادۆل)، ناچار ما خیزانەکی له (بەغدا) بەجێ هێشت، که نێتر هەتا مرد نەیتوانی چاوی پێیان بکەوتەوه!... (ناولە) چاوکی فائقی کوێر کرد... بڕایەکی فائق له ئاوی (دیجلە) دا خنکا... دایکیشی بەسوێی ئەو ئازارەوه تلایەوه و مرد... لالۆشی پاش ئەو بەچار مانگ لەناو چوو!... (فائق) و (طاهری) بڕای پێ کەس مانەوه... چونکه نه باوک و، نه دایک و، نه بڕا و، نه لالۆ و، نه گوزەرائی خوش، نه سایە و، نه مایە و، نه پایە، هێچیان بۆ ئەمان نەمانەوه!... جا لام وایە هەروەک لەم و لەویشم بیستۆوه، هەر لەبەر ئەوەی که (فائق) ناوی خۆی ناوه (پێ کەس)!...^(١)

ئەم هەموو سەرگەردانییە بەسەر خیزانی (فائق) دا هات. کەچی هێشتا ئەو منال بوو. ئەوەنی له نۆ سالی تێپەری نەکرد بوو!...

بەم پەنگە ئەو خیزانە کامەرانه، له ماوهی چەند سالتیک سەرگەردان بوون و، کلتۆلی و تەنگانە و هەژاری و بێ خاوەنی سەری تێکردن.

یاخی ئەبێ له مامەکانی

ئەمە راستە که مامەکانی (فائق) تا ئەندازەیهکی باش خەمی ئەو و بڕاکەیان ئەخوارد، چ له پاراستن و، چ له گوزەران و، چ له خوێندن!... بەلام دڵ و دەروونی (فائق) بەو جۆرە یارمەتیپێانە شاد نەئەبوون. زۆری پێ نهچوو (فائق) هەموو پێوهند و کوژەیهکی خزمایەتی و کوژمەلایەتی پێچراند و نازادی خۆی له دەستیان پرگار کرد. نه له مالی مامەکانیا مایەوه و نه له خوێندنگاکانی نایینی (کەرکووک) و (بەغدا) داگیرسایەوه و، نه له سایە و پەنای ئاغاکانی خەمی دایکیشیا حەسایەوه!... ئەوانەي هەموو بەجێ هێشت و هاته کایەي گوزەرانیکی سەرەست و نازادەوه، که تەنیا بەرەنجی شانی خۆی بۆی... دەمێک جگەرە و چەمچەي ئەگێرا و ئەفروشت. دەمێک بەمنالانی ئەخوێند... دەمێک بەسەر کرێکارانەوه ئەوەستا... دەمێکیش له شێوێهکی پێچر پێچرا، وەک مامۆستایەک له (خوێندنگای زانستی) و خوێندنگاکانی فەرمانڕواییدا وائەي ئەگوتەوه....

ژیاڵیکی سەخت

(پێکەس) ژیاڵی بۆ ناسان نەبوو. پێ بوو له ئەرک و ئازار. پێ بوو له ئاخ و ئۆف. گەلیک تەنگوچە ئەمەي بەسەر هات. گەلیک جار کەوتە تەنگانە و هەژاری و دەست کورتییەوه. ئاوارەیی و

(١): له هۆنراوهکی (پێکەس) دا ئەمە دیارە. (ش. ف)

دەربەدەرى و بەندىخانە و لىدان و ئازاردانىشى زۆر چىشت... لە راستىدا ژيان بۆ ئەو سەخت بوو. پىر بوو لە كۆلەمەرگى و دەرد و ھاوارا!...

خەم ئەبى بەمامۆستاي

بەلام ئەو خۆشى ھەستى بەو نەئەكرد، كە خوا ئەم بەشەى بۆيە پى بەخشى بوو، كە پىتى بەگەپىتى و بىكات بەبۆتەتەكى شىرىن زمان و بەرۆشنىرىكى دلسۆزى نىشتان، كە تا ئەمىنى تى بەكۆشى و خەبات بىكات بۆ سەرەرزى كوردەوارى و ئاواكردنەوى كوردستان.

بەلتى (خەم) بۆ پىپاوى خۆى (مامۆستا) يەكى شازەزا و چاكە. پىتى ئەگەپىتى!... (بىكەس) ىش، بەسەرەرشى خواو، (خەفەت) پىتى گەياندا... لەبەرنەو سىياسى (خوا) ئەكەين كە (خەفەت) ى كرد بە (ھۆ) و (فائق) ى پىتەگەياندا!...

چونكە تا ما لە پىتى راستى نىشتانپەرەرى، لای نەدا. ئىنگلىزەكان چەند جارىك وىستيان (فائق) بىكرن بەلام نەيانتوانى. دەسى نا بەرپويانەو!... نە ھەژارى، نە پى نەواى، نە ئەرك و ئازارى نان پەيداكرن، نە لىدان و بەندىخانەى كاربەدەستانى مىرى، ئەمانە ھىچيان (بىكەس) ىان لە ھەول و تەقەلای نىشتانەى نەخست! نە كۆلیدا و، نە وری بەردا. نە خۆى لە كاربەدەستان بردە پىشەو، نە خۆشى فرۆشت بەپارەى بىگانەى داگیركەر!... ھەتا ما بەواتارە خۆشەكانى و، بەھۆنراو ناوازەكانى ھۆش و دل و دەروونى ھاوئىشتانەكانى زىندوو كەردەو، ھانىشى داین بۆ خەباتكرن، بۆ رزگارى نىشتانەكەمان لە دەست (زۆردارى) و (ھەژارى) و (نەخۆشى) و (نەخۆشەندەوارى)...

ھەژارىكى دەولەمەند

(فائق) ھەرچەندە تەمەنىكى كەمى ھەبوو، لەپاش چل و سى سالى ژيان، لە سالى ۱۹۴۸دا مرد، بەلام بە (ھونەرى ژيانى) و بە (ھۆنراوەكانى)، گەنجىيەىكى گەورەى وىژەى پى بەخشىن. لاپەرەى ژيانى (بىكەس) سىپى و پى كەردە. پاك و پىرۆزە. تا ما نمونەبەكى نىشتانپەرەرى و سەر راستى بوو. بۆتەتەكى سەرلەند بوو.

بىكەسى شۆرشىگىر...

لە ھەركەى بەردەركى سەرادا، لە سلىمانى، لە ۹/۶ / ۱۹۳۰دا، (فائق) يەكىتە بوو لەوانەى كە سەركردايەتى شۆرشى ناو شارى سلىمانيان ئەكرد، بۆ سەندنەوى مافى نەتەوايەتيمان گىرا و، لىتى درا و، سەرى برىندار كرا و، خراپە بەندىخانەو. بەلام ھىشتا ئەو لە زىنداندا بوو كە ئەم ھۆنراوہەى پىشەكەشى نەتەوہەى خۆى كرد، تا چاويان نەترسى و زۆرتر ھۆگرى خەباتى نىشتانەى خويان بن. ھەستى ھەموومانى پى بزواند. ئەمە چامەكەيە:

ئەى وطن مەفتونى تۆم و شىوہەم پىر كەوتەوہ
وہختى بەندى و اسارت پى بەتەوق و كۆتەوہ

گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت ک کردم؟!

(۵)

بیست و ههوت ساله من به ته ماتم
چاوه پتی نه خستنی لطف و خه لاتم
ببووژیتته وه خاکی ولاتم
هیچ گوئی ناده یتسه دهرد و ناواتم
چونکه نه یزانی بی دهسه لاتم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت ک کردم؟!

(۶)

بیست و ههوت ساله زووخاو نه نوشم
له ظلم و جوروت هه ر چاو نه پووشم
بو رضامه ندی تو تنی نه کووشم
له بهر تو ضریم داوه له خووشم
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت ک کردم؟!

(۷)

بیست و ههوت ساله ته فرهی خویم داوه
وازم له هه موو که سیک هیناوه
تویم گرتووه و، دنیاام خستوته لاوه
بویمه پتیم نه لنین کهر و ریژگساوه
نه وی توئی ناسی ملی شکاوه
گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
بوچی به ناحق وا سووکت ک کردم؟!

(۸)

بیست و ههوت ساله دهم به هاوارم
جاری ناپرسی له حاللی زارم
سووتام، پرووکام، زور بی قه رارم
(نه زانی له تو بوچی بی سزارم؟)

شاره‌زای دهردمی، ناکه‌ی تیمارم
 گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
 بۆچی به‌ناحق وا سووکت کردم؟!
 (۹)

بیست و جهوت ساله به‌بئ زیاد و کم
 نه‌پارتمسه‌وه، هه‌ر هاوار نه‌کهم
 یاخو کافریش نه‌بئ به‌جه‌ستم
 ویتل و سه‌رگه‌ردان بئ تین و خه‌ستم
 هیچم بئ ناکرئ، دیل و ده‌س به‌ستم
 گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
 بۆچی به‌ناحق وا سووکت کردم؟!
 (۱۰)

بیست و جهوت ساله دلیم لیت پره
 احوالم به‌ده‌ست تۆوه زۆر شه‌ره
 سه‌هه‌ به‌لئین به‌ده‌ی له‌ لای من (...)
 به‌سیه‌تی ئیتر ئهم وپه، وپه
 نۆکه‌ریت ناکهم ورگم هه‌لدپه
 گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
 بۆچی به‌ناحق وا سووکت کردم؟!
 (۱۱)

من په‌نجبه‌ریکم پاک و به‌سه‌زمان
 هه‌ولم بۆ داوی به‌دل و به‌گیان
 به‌سیه‌تی ئیتر درۆ و ته‌فره‌دان
 وا نه‌بئ عدل و انصاف و وجدان
 نه‌مکه‌ی به‌دیلی عیراق و ئیتران
 گوناهم چی بوو بهم دهردهت بردم؟!
 بۆچی به‌ناحق وا سووکت کردم؟!
 ***

له‌سه‌ر ئهمه (بێکەس) خرایه‌گیر و گازه‌وه و نه‌نجامیشی به‌وه‌گه‌یشت که به‌ناو‌اره‌یی گه‌یاندرایه
 (حله) و، له‌و‌تیشه‌وه بۆ (عماره). که نه‌ویش وهرامه‌که‌ی ئه‌وه‌بوو وازی له‌ مامۆستایی هێنا و،

گهرايه وه بۆ نيشتمانه کهى خۆى!... بۆ نه مهى سه ره له نوێ سه ره کردايه تى بېرو با وه پى گه له کهى خۆى بکاته وه!.

ہورہم نہایتہ سہر مہلاگان

(پیکهس) له کۆری کۆمه‌لایه تیشا هوروژمی نه‌برده سه‌ر نه‌و مه‌لایانه‌ی که خۆیان دوور نه‌خسته‌وه له خه‌باتی گشتی. سوتندیشی نه‌دان و نکایشی لێ نه‌کردن که سه‌ر کردایه‌تی کوردایه‌تیه‌که‌مان بکه‌ن و ئایینه‌که‌شیان له‌سه‌ر شتیه‌که‌م، نوێ به‌کار به‌یێن بۆ که‌لک و چاکه‌ی نیشتمان‌که‌مان. ئه‌مه چامه‌که‌یه:

(اهردوو گوٽيم پر بوو له باسي وعظ و سرفطره و زكات
هر هر والي حشر و نشرم پښ نه لټي تاكو ممت
به سيه له موضوعه لاده فيري نوټو بوو كائنات
خطبه يتيكي اجتماعيم پښ بلتي بو پتي حيات
نهي مه لا توو بي خوا له فكره كوټه لا بده
فني تازمه پښ نيشان ده بو ترقي و رتي نجات

((اطلبوا العلم ولو بالصين)) گهر تئ گه‌ی قنام
قطعیاً تحصیلی فن و معرفت ناکه‌ی حرام
فائده‌ی چی (قام زید) که‌لکی چی دئی؟ پدشمه لام
(عالمهت که‌ر کرد مه‌لا خوا لیت بستیئنٔ انتقام
نه‌ی مه‌لا توو بی خوا لهم فکره کؤنهت لایده
تؤی به‌راستی مانعی به‌رزی و ترقی و انتظام).

چا و له دهغه و نانۍ پاتوو مهربه دائم مل قهوی
خوا بهلات لږ دا هتا کي هر له خوراک و خهوی
تمبهلي، مردووت مړۍ، بهسيه له کن خوت پيشهوی
هسته تشويقۍ بکه بژ نيشی دين و دنيوی
نهی مهلا توو بی خوا لم فکره کونته لابده
واسطه تې بوو که دينی بهرزی اسلام بوو نهوی

ہر کہ سنّ ہات و بہ زوّلی میزہری نا سہر سہری
عالمہ و مسموعہ قولی گہر کہ ریش ہی و سہر سہری

حاصلی خلقی نه بیسته نوکهر و عبد و کهری
مالی نیسلامی به قور گرت و له دینی کرد بهری
ندی مهلا توو بی خوا لهم فکره کۆنەت لابده
خانی گهر و! دوام کهی پروسیاهی محشری

(نهروپا پاپای لهناوهردهستی دایه علم و فن
بین تهل و کەشتی دوروست کرد طوب و طیاره و تفهنگ
قهومی اسلامیش (مهلا) گهر بیتو زوو إصلاح نهکن
دائما دیل و اسیرن، سووک و ریسوا و ناپهسەن^(۱)
ندی مهلا توو بی خوا لهم فکره کۆنەت لابده
باسی قهر و مار بگۆره و بیره سهر باسی وطن

خوایه یهک (لۆتەر)^(*) بنیری بۆ گهلی کوردی فقیر
تا نجاتی دا له ژێر دهستی مهلا و شیخان و پیر
نهم شهوی دهیجوره تا کهی؟ ده رکهوی پۆزی منیر
نهروپایی بوونه حاکم نیمه ههر دیل و اسیر
ندی مهلا توو بی خوا لهم فکره کۆنەت لابده
کۆن بووه، باوی نهماوه، باسی فردوس و سعیر!...

نهم ههلبهسته ههرچهنده، له ههندی جییا (بیکهس) له نهندازی ترازاندوه و، له وزهی کردۆته
دهرهوه، بهلام نهوه نهو لهو ههلاته نه بهخشی، که له پشت نهم قسانه بهوه ههستیکی پاکی بێ گهردی
هه بهوه، بهرامهر گهل و نیشتمانکهی خۆی، که ویستویهتی ههلاکافان، پیرهوی مهلا به پیرهکانی ترمان

(۱): مه بهسی (په سەند)...^(*) (ش. ف)

(*) مارتین لۆسەر: ۱۶۸۳ - ۱۵۴۶ قه شه یهکی لاهوتی مه سیحی و نووسه ریکی ئالمان بوو، به توندی
به ره ره کانی - صکوک الغفران -ی ده کرد و بووه پابه ری بزوتنه وهی چاکسازی له سه رجهم ئایینه که و
ده سلات و به رتیه بردنی کاره کانی پاپا و که نیسه و پیاوانی دێر و که نیسه کاند؛ به لام به شیوازیکی له سه ره خۆ
و دور له توندوتیژی. جا نه وه وای کرد پرۆتستانی پهره پسینی و بچه سپن. ته وراتی وه رگیترا بۆ سه ر
زمانی ئالمانی.

(*) بە لکو مانای وشە کە (ناپهسەن) له جیتی خێزدا به و به نیهوی یه که می دێره که دا ده رده که وێ.

بگرن و نایینه که یان له پیتا و که لکی کورده واریدا به کار بهیتن. وانا وهک: (احمدی خانی) و (حاجی قادری کوتی) و (مهلا محمدی کوتی) و (زقوهر) و (مهلا کاکه حه مه) بکهن. چونکه نایینی پاکي نیسلام و هممو نایینیکی ناسمانی، فرمان به چاکه کردن نه دا بۆ که لکی نه تموه و نیشتمان، نهک بهنوسن و راکشان! بیتجگه له مه (بیکهس) گه لیک هۆناره ی تریشی هه یه له دۆی سردار و دهوله مه ند و کۆلکه خوینده واره کاغمان.

بانگ نه دا بۆ نازادی

(بیکهس) له لایه ن نیشتمان په روه رانه وه خوشه و یست بو. دهستی نه گیرا. هه ندیک نه لیتن نه ندام به وه له کۆمه لی (ژ. ک. دا. هه روه ها له (پارتی دیوکراتی کوردستان) دا. من نه مه م بۆ راست نه کرایه وه. به لام بیر زۆر تر به لای نه وه دا نه چن جارو بار به نهیتنی نه ندامیک له نه دمانانی نه و کۆمه لانه گفتوگۆیان له گه لدا کرد بۆ و داوای به ره مه می شۆرشگیرانه یان لی کرد بۆ. چونکه (فاتق) له وانه نه بوو، راز له دلی خویدا بهیتلیته وه و ناشکرای نه کات. به تایبه تی له کاتی سه رخۆشیدا که زۆری نه خواره وه، گوتی له کهس نه نه گرت، هممو شتیکی به ره و پروی دوژمه کانی کورد و نۆکه ره کانیان نه گوت. دیاره نه م خووه یش بۆ کاروباری کۆمه لانی نهیتنی نه و سه رده مه دهستی نه نه دا. نه م چامه یه یش که وا له خواره وه نه ینوسم، له سالی ۱۹۴۸ دا گوتویه تی، که هه ر له به رانه وه ی نه و ساله دا گیانی پاکي به خاک سپاردوه. په ره تی له گیانی پاک و ههستی به لند و بیرو به وه ی به رز و پیروژ بۆ که لکی کورده واری. چامه بیتکه له شا کاره کانی (بیکهس) نه ژمیرۆی. گم و کلپه ی شۆرشگیرانه ی نه و سه رده مه پیتشان نه دات له کوردستاندا، که بانگیتکه به ناشکرا بۆ نازادی.

نه مه چامه که یه:

(داری نازادی به خۆین ناو نه درۆ قهت به ر ناگری
سه ره به خۆی بۆ فداکاری ابد سه ر ناگری
پیاو نه بۆ بۆ سه ندنی حق له کوشتن سل نه کا
هه ر (به روخت) بهس نییه تا کو نه سه ندرو نادرۆ
کورد نه گه ره چی مه دتی که دیل و داماره، به لام
باوه رت بۆ رۆحی مه یلی هه ر نه مه یتنی نامسرو
تۆ نه گه ر! اصلا حی قوم و نیشتمانی خۆت نه وی
لیت محقق بۆ به بۆ شۆرش محاله ناگری
بیری نازادی جیهانی گرتوه، توخوا به سه
نه م نظامه کۆنه تا که ی؟ هیمه ته کهن لاهری
قهت مه لیتن دوژمن به هیتزه تۆپ و طیاره ی هه یه
اتفاقتان گه ر هه یی زۆر زه حمه ته خۆی راگری

نهم عراقه خوښه ويسته خاكي گولگون بوو به خوښ
 تا حقى دسگير نه بڼ لهو خوښه دهس هه لئاگرئ
 نير و مئ هه ردوو به جوته بو وطن هه ولئ نه دهن
 دووره ده چوونى له ديلي، مهل به بڼى بالئ نافرئ
 هه ولئ راستى هه ردوو لا نامانجى ملت سر نه خا
 چونكه معلومه به يهك دهس چه پله قهت لئ نادرئ
 وا گلزلئ كهوته ليژى باوى (استعمار) نه ما
 هيچ كهسئ نيتسر به زورنا و ته پلئ نهو هه لئا پهرئ
 دؤستى كورد و عه رب زور كوڼه تاريخ شاهده
 ناحه زى روو رهش له داخا با يه خهى خوى دادرئ.

شين نه كات بو نه فسه ره كوژراوه كانهان

به بۆنهى هينانه وهى لاشه كانى چوار نه فسه ره كورده كانمانه وه: (مصطفى خوشناو)، (محمد قدسى)،
 (خيرالله عبدالكريم)، (عزت عزيز)، كه له (بغداد)، له سالئ ١٩٤٧ دا به په تاكران، له سه ره وهى كه
 به شدارى شوږشى بارزانيان كرد بوو له سالئ ١٩٤٣ دا بتيكهس گر له دهروونى بهر نه بڼى و نهم چامه يه يان
 بو نه لئ:

(قومي كورد اثباتى كرد بو عالمى سهر پرووى زهمين
 ملتى كى قاره مانن هه نه بڼى سهر به ست بژين
 ملتئ لاوى له پيگه سهر به خوښى نيشتمان
 بپته بهر ستياره بڼ ترس، دهم به خه نده و پتيكه نين
 قومي وا نامرئ نه زى، با دوژمنى هه ره شق بهرئ
 صاحبه پۆلهى نه بهرده، خاوهنى عزمى متين
 نهو كه سهى گيانى له پيگه نيشتمانا بهخت نه كا
 پتي مه لئين مردوو، شهيده وا له فيردهوسى بهرين
 لاوى كورد مهرده، له مردن قطعيا باكي نيه
 په ندى پيشينانه، راسته: (بهرخى نير بو سهر پين)
 وا وطن ديسان به محزونى نه لئ: نهى لاوه كان
 بوچى وا ماتوملولن، به سيه تى شين و گرين
 پوژى تتيكوژشانه، سادهى همتئ تاكو زووه
 به شكولم حاله نجاتان بڼ و له ديلي دهريچين
 گهرچى هه ندى كهس خهريكن ورك و گيرفان پر نه كهن
 شهو به بڼ خهم سهر نه نيته سهر سهرين، هه ره سهر سهرين

پیاو نه بڼې د اتم خه می قوم و ولاتنی خوږی هه بڼې
نه و که سانه ی بڼې خه من حاشا نه وهی نه م خاکه نهی!.

مانگ نه کا به هاوډه می خوږی

(بیټکه س) جارتیکیان بوی گیترا موه: که گه لټک شه وی هاوین به سر گازی پشته را نه کشیم و پروو
نه که مه ناسمان و مانگ و نه ستیره کان. لټیان ورد نه به وه و له کلوتلی و سرگره دانایی خوږ و کورده واری
نه کولم هوه، خوږ له چاو ناکه وی تا به بیان. جاری وا هه یه له تاو دلته نگي و (خه م و خه فته ده ست نه که م
به گریان...) نه یگووت: (جا که من فیتری خوار نه وهی می بووم، هه له بهر نه مه یه که خوږ لټی بخت و
بنووم، خوږ و خوږ مانم له بیر به چټته وه، بام بو چه ند تاو ټکیش بی!...)...

جا بام سهیری نه م چامه یه ی (بیټکه س) بکه ین، که چ راستی به رستی (فهلغه) یه کی له نیتوانی باری
خوږی و باری مانگدا ده رهنه ناوه. (بیټکه س)، شا کار ټکی تری خوږ مان له م چامه یه دا پیښکه ش نه کات:

نه ی مانگ من و تو هه ردو و هاوډه ردین
هه ردو و گرفتار یه ک ناهی سه ردین
تو ویل و رهنگ زه رد به ناسمانه وه
منیش ده ربه ده ر به شاران وه
ده خیلتم نه ی مانگ قیله ی دلداران
ده رمانی ده ردی دله ی بیماران
شه و ټکه و نه مشه و بگه ره فریام
بی یار و هاوډه م عاجز و ته نیام
دلزار و بیتزار په ست و غه مگینم
گیروډه ی داوی باری شیرینم
(دل به ندی عشقی نه و به له ک چاوه م
شیت و شه یدای نه و نه گریجه خاوه م
له و ساوه نه و م که و تو ته خه یال
گریانه پیښه م بوومه کوږی زووخال
نه ی مانگ تو شعله ی عشقی پیروزی
تو نه شته به خشی دلی به سوژی
من سوښدنت نه ده م به عشق و جوانی
به نه سیمه که ی بهری به یانی
به سه ره اتی خوت بو من بیان که
ده ردی گرانم نه ختنی ناسان که

دوو چاری چی بروی وا په شیواوی؟
 له بهر چی په ست و مات و داماوې؟
 پټیم بلتی توخوا چهند جوانت دی؟
 چهند جوو ته یاری دهس له ملالت دی؟
 چهند کڅوړې په زمی عاشقانت دی؟
 چهند تهخت و بهخت و خانومانت دی؟
 چهند قاره مان و سلطانت دی؟
 چهند قوم و ملت، چهند شارانت دی؟
 چهند شهروشنوړی بټی نامانت دی؟
 چهند بڼوره ومانی کوردستان دی؟
 چهند کفنی نالی شه هیدانت دی؟
 چهند بټی که سانی پد ریشانت دی؟
 چهند دهر به دهر و مال و ترانت دی؟
 چهند چاوی سووری پر گریان دی؟
 ندی مانگ نه و ونده سهیری دنیات کرد
 سهیری نفاق و ظلم و ریات کرد
 بڼه بهم رهنګه کاری لن کردی
 رهنګ و شعوری به جاری بردی!

له ګوټیزه سروش وهر نه ګرځي

له مېرو پټش ګوتمان خېم (فائق) ی پټګه یاند. خېم (پټګه س) ی نه خسته سهر بیرکړد نه ووه له هه موو
 شتیک. تا هڅ و نامانج و سهر نه نجامی تن بګات. که له شاخی (ګوټیزه) یش ورد بووه ووه نه م سروش
 (وحي) پدی وهر ګرت، که نه مهنده جوان و تهر و تازه بوو، نه مهنده راستی په رستیه کی ناوازه بوو، کرا
 به ګوړانی و له خوټندنګاګاندا! نه خوټندراپه ووه. سهر ده میتکیش له لایه ن هونه رهنه ندانی کوردی (کڅماری
 مه هاباد) ووه، خرایه سهر ساز و ناوازیکی شهنګ و پر جوش و له سهر بالی (نه ټییر)^(۱) بلاو نه کرایه ووه
 به هه موو کوردستان و جیهاندا.

نهمه چامه که به:

شاخی رهنګا و رهنګی ګوټیزه باعشی که یف و سرور
 ههر دهمه بهر ګتی نه پوښی ګاه سپی، ګاه سوز و سوور

(۱) واته له ټیستګه ی رادیووه.

ئەو شاكارانەش كە لە لاپەرەكانى پيششودا پيشانم داون، ھەموو سامانى نوێن بۆ وێژەى كوردى...
(بێكەس) ژين و گوزەرانه كەى تال و ناخۆش بوون، لە چر و چاو و بەژن و بالاكەيدا ئەياننوو،
كەچى خۆى وا نالتى. لەسەر خۆى ئەكاتەو. گوى بگرە بەوێنەكەى خۆى چى ئەلتى:

(سىمام بۆيە وا ماته و پر مەينەت

كورد سەر شىواو و كوردستان لەت لەت!)

لەگەڵ ئەمەيشا لە لەتە چاوەكەيا، تروسكەيەكى رۆشنايى ھەبوو، پر بوو لە خواناسى و دادخوازى و
خۆشەويستى بەرامبەر مرۆڤايەتى و كوردايەتى. دلى پياوى كيش ئەكرد. خوا ھيژ و ھەرەتتەى وايشى
بەلەشى بەخشى بوو، كە باكى لە دەرد و نەخۆشى و ستەمى رۆژگار نەبوو. جارىكيان پىتى گوتم: (من
بايەخ نادەم بەداو و دەرمان و پزىشك، كە نەخۆش ئەكەوم. خۆم لە خۆمەو چاك ئەبەو!) لە راستيشدا
وا بوو. كە نەخۆش ئەكەوت پاريزيشى نەئەگرت. كەچى زوو بەزوو لە خۆبەو چاك ئەبوو!... بەم رەنگە
ئەو خوايەى كە توانيويىتى لە مەگەزىكى وەك ھەنگ ئەو ھەنگوینە شيرينەمان بۆ دەرپەينى و،
بەخواردنى ئەو ھەنگوینەش تەندوروستیمان پىت بپەخشى، ھەروەھا لەو لەشولارە ناپتەكويىكە و لەو
ژينە تالەى (بێكەس)يشەو، ئەم كۆمەلە ھۆنراو شيرينە و ئەم كەسايەتییە پر لە ھۆنەرمەندييەى بۆ
بەرھەم ھێناوین كە ھەتا ئەمەين بەخۆتەندەو و لى وردبوونەو ھەيان تەندوروستى بەلەش و ھۆش و دل و
دەرووتمان ئەگات و سەرىشمان پىت بەرز ئەبێتەو.

ژيانى تايبەتى بێكەس

(فائق) دوو ژنى ھێناو. ژنى يەكەميان مرد. زۆرى پى ناخۆش بوو، پر بەدل شينى بۆ ئەكرد. كچىكى
لەپاش بەجى ماو. لە ژنى دووھەيشى كورپەك و دوو كچى ھەروەھا ماون.

(بێكەس) لە بەرگ و پۆشەنيەدا پىتى بوو. لە كۆپى ياراندا بەبەزم و پێكەنن بوو. لە زۆر لاوھ
خۆشەويستى دى. لە زۆر كەسيشەو يارمەتى دى. بەلام چونكە لە كردن و خواردن و خواردنەویدا پى
ئەندازە بوو، لە سەرەوت و رابواردندا پى شيرازە بوو. لەتار ئيشى دلى مەى بوو بوو ھاودەمى. دەميشى
لە دەم و پى دەمیدا، خۆى نەئەپاراست. گەلێك جار تووشى گەرگەتچەلى ئەكرد!... كە لەسەر مەى
خۆريش پلارى تى ئەگيرە لەسەر خۆى ئەكردەو و لەسەر مەى ئەكردەو!... ئەويش پەلى ئەگرتە وشكە
صۆفییەكان!...^(١)

(بێكەس) لەم دوايىیدا، يەكجار قەلەو بوو. تووشى نەخۆشى تەوژمى خۆين بوو. لەپر داپە
دلى و سەرى پى نايەو. ئەو كاتە سالى ١٩٤٨ بوو كە ھېشتا تەمەنى (٤٣) سالان بوو.

(١) ھەر تەنیا وشكە سۆفى و سۆفییەكان رەخنەيان لەو خواردنەوہیى ئەدەگرت. بەلكو دۆست و خۆشانيشى كە
بەتەنگ گوزەران و بارى تەندوروستییەو بوون. وە يا كە دەياندى ئەو خووە دەبێتە ھۆى شىواندى بار و
ناستى كەسايەتى ئەو پياوھ لە كۆمەلەكەیدا.

كۆچى دۋايى

(بېكەس) مرد. پالەوانىكى نىشتمانىمان لە دەست چروا... بەلام تا ئەمىنن ژيانە بەرز و پىرۆزەكەى
و بەرھەمە ناوازەكەيمان لەبىر ناچىتەوہ. شايسەى ئەوہيشە كە پەيكەرىكى لە گەرەكى گۆيزەدا بۆ
داچەزىنرى.

دروود بۆ گيانى پاكى و سوپاس و سەركەوتنىش بۆ ئەندامانى خىزانەكەى كە لە كۆكردنەوہى ئەم
زانبارىيەدا يارمەتییان دام.

تەواو بوو

کاکه هه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم هاتۆته‌وه مه‌یدان^(١)

نووسینی: هه‌لگورد

لەم پۆژاوەدا (کاکه هه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم) نامیلکه‌یه‌کی بچوکی به‌دیاری ناردووه بۆ خوێنده‌واران، ناری ناوه: (هه‌ندێ لای ئەو دیوه‌که‌ی بیرى قانیع)^(٢).

دیسانه‌وه که‌وتۆته‌وه خۆی، به‌ره‌نگاری (کوردايه‌تی) و (نیشتمانپه‌روه‌ره نه‌ته‌وه‌ییه‌کانی کورد)

(١) که ئێمه ئەم نووسینه‌ی مامۆستا ده‌خه‌ینه پال به‌رهمه نه‌ده‌ییه‌کانی تری و به‌رچاو ده‌که‌وێ، هیچ مه‌به‌ستمان هه‌لدا نه‌وه‌ی رابردوو نییه و خوانه خواسته زویرکردنی ئەم و ئەو نییه، چونکه بابته‌که و ئەو نامیلکه‌یه‌ش که به‌هۆیه‌وه نووسینه‌که نووسراوه -وه‌ک ناوه‌زۆک- کاتیان نه‌ما و به‌سه‌رچوون، رووداوه‌کانی پۆزگاره‌کانی داها‌توویان هه‌موو راستیه‌یان نا‌شکرا کرد و پروی راستی بۆ دۆست و نه‌یار ده‌رکه‌وت، ئیدی من وای بۆ ده‌چم ب‌رای گه‌وره و به‌رێز کاکه هه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریمیش بۆ خۆی ئیستایا چاوتیکی به‌بۆچوونه‌کانی جارانی‌دا گه‌ی‌راوه‌ته‌وه و ئەو تێڕوانینه ر‌ه‌هاییه‌ی ئەوسای بۆ مه‌سه‌له‌که نه‌ماوه، هه‌روه‌ک هه‌موومان پۆزگار زۆر شتی بۆ راست‌کردینه‌وه و سه‌رجه‌م تێسف‌ک‌رین له ناوه‌زۆکی نووسینی ل‌م بابته‌تانه چوونه‌ته‌ خانه‌ی که‌له‌پوور و پاشماوه‌وه... به‌لام خۆ به‌شیکن له سامانی که‌له‌چ‌ری و رۆشن‌بیریان. به‌لام نینکار ناک‌رێ که له دوو‌ت‌ه‌ی ئەم نووسینه‌یدا مامۆستا به‌نا‌شکرا به‌نده‌ری گه‌یرسانه‌وه‌ی خۆی نا‌شکرا کردووه، له‌و سه‌رده‌مه‌ی که‌ روکه‌شه‌کان به‌ری چاوی زۆر که‌سی گرت‌بوو، ئەم بێ په‌روا به‌رگ‌ری له‌ بیرى نه‌ته‌وه‌ییه‌ی و کوردايه‌تی ده‌کات و خۆی به‌هه‌لگ‌رت‌کی د‌ل‌سۆزی ئەو ر‌یت‌بازه‌ دا‌ده‌ن. سه‌رده‌مه‌که‌ش وا نه‌ماوه که‌ ته‌نیا ناوه‌یتانی (ناوی، زاراوه‌یه، په‌سه‌ند‌کردنی هه‌ل‌ت‌یست) ئیتر خاوه‌نه‌که‌ی وا ل‌ت‌یک‌ات که‌ به‌کۆل و د‌ل‌ سه‌ر به‌ولايه‌نه‌یه، ته‌گ‌ین ته‌گ‌ه‌ر ناوا بۆ ئەمه‌ ب‌چ‌ین ده‌بێ (قانیع)ی به‌ده‌شتی ب‌که‌ینه‌ پیاوی ئینگلیز به‌ر له‌وه‌ی م‌یت‌زه‌که‌ی داگ‌رین و کراسی سووری له‌به‌رکه‌ین!! (بۆ زیاتر به‌روانه‌ شیه‌ره‌کانی که‌ بۆ ئینگلیز و به‌ریتانیای وتوو له: ئەحمه‌د سه‌ید عه‌لی به‌رزنجی - پ‌ت‌ی‌ستی ئەو شیه‌ره‌ن‌ه‌ی پ‌ت‌ی‌ستین، چاپ‌خانه‌ی سه‌لیمانی ٢٠٠٠، ل ٣٩-٤٥).

(٢) مح‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم: هه‌ندێ لای ئەو دیوه‌که‌ی بیرى قانیع، له ژماره ١٢ و ١٣ ی پۆژنامه‌ی - بیرى نوێ- ده‌ره‌ت‌راوه. (دیاری نووسه‌ره بۆ خوێنده‌واران) به‌غدا- چاپ‌خانه‌ی (دار الج‌اح‌ظ) ١٩٧٢... نامیلکه‌که ٣٢ لاپه‌ریه‌ به‌قه‌باره‌ی ١٣×١٦ سم. ب‌رای نووسه‌ر کاک فوناد مح‌مه‌د ئەم‌ین سه‌راج ده‌لێ: ئەم نووسینه‌ی =

(*) کاک فوناد مح‌مه‌د ئەم‌ین سه‌راج له‌ چوارشه‌مه‌ی ٢٠٠٢/٧/٣١ دا‌ریاره‌ی ئەو گۆڤاره‌ پ‌ت‌ی وتم که: ده‌نگی ده‌روون به‌ده‌ست ده‌نوس‌رایه‌وه، له‌ سالانی ١٩٧٢ - ١٩٧٣ له‌ سه‌لمانی له‌لایه‌ن چ‌ند رۆشن‌ب‌ت‌ری که‌نج‌ه‌ وه‌ک: فوناد مح‌مه‌د ئەم‌ین، سه‌م‌ک‌ر نا‌کام، هه‌مه‌زه‌ عه‌لی سه‌لح و خا‌ل‌ت‌ی‌خۆش‌بو نو‌که‌رمی مام عه‌لی نا‌ماده‌ ده‌ک‌را، ئەمانه‌ هه‌رچ‌ه‌ند به‌ی‌روبو‌چوونی جیا‌وازیان هه‌بوو به‌لام تو‌ان‌یمان پ‌ت‌یکه‌وه ١٣ ژماره‌ی ل‌ت ده‌رکه‌ین و دا‌ویی ده‌سه‌لاتی ئەوسا قه‌ده‌غه‌ی کرد، به‌ی‌روبا‌وه‌ری نه‌ته‌وه‌ییه‌ی زیاتر به‌نوس‌ینه‌کانیه‌وه د‌یا‌ربوو. ئەم بابته‌ی مامۆستا بۆ که‌لێ له‌ گۆڤار و پۆژنامه ئەو سه‌له‌ی نارد به‌و له‌ به‌غدا، به‌لام ه‌ی‌چ‌یان نه‌یان‌وت‌را‌بوو به‌لای ب‌که‌نه‌وه. د. کاوت‌س عه‌زیز ف‌ه‌ره‌ج، ب‌رای کاک شه‌وه‌کتی سه‌یده‌لی، ئەو کاته‌ ماله‌که‌یان به‌رام‌به‌ر مالی مامۆستا به‌و، ه‌ام‌شه‌ت‌ری‌کی گه‌رمی ده‌کرد: با‌سی ئەم وتاره‌ی بۆ کرد‌بوو، به‌هۆی ئەوه‌وه وتاره‌که‌مان به‌ده‌ست گه‌یش‌ت و له‌ ژماره (٩) دا‌ به‌ل‌ومان کرد‌وه.

محمدی سیداکرم

هندو لای شورویره کری پیری

قانیچ

له ژماره (۱۲) و (۱۲) ی پوژنامه ی (سری نو) دهره تیراوه

(دبیری نووسره یو خوښه واران)

په سدا - چاپخانه ی (دار الجاهل)
۱۹۷۲

نه کات. فلچه دیکه سووری به دهسته وه گرتووه خه ریکه په ننگی (سور) له ماموستای کورده پوره ری پوژشیر، خوالیخو شپو (قانیچ) نه دات.

به کورده دیکه په تی! کاکه حه مده مه لا که ریم خه ریکه قانیچ بکات به (شیوعی)، هه روه ها به پونه ی (قانیچ) یشه وه نیشتمان په روره نه ته وه بییه کانی کورده بکات به (نینگلیر په رستیکه بی هوش و گوش)، که هه به هیوای نه وه بوون کورده ستان له سهر دهستی نینگلیردا سهر به خوی ده سته کوئ.

تیمه ش که له ده مته که وه شاره زای کاکه حه مده یین و نه زانین پتوی چ کونیکه، سهرمان له م کرده وه یه ی سوپا نامیتن، چونکه بیستو و مانه ته وه شیوعیه کانی ناشنای بو تیان داوه به لو تیا که نه بنیرن یو موسکو یو خو ښندن و (دکتورا وهرگرتن له پیسه ی روژنامه گری) دا.

که چی خوی، که لیتی نه پرسن، نه مه به رپه رچ نه داته وه، نه لیتی: یو چاک کورده وه ی (گو تچکه) م نه چم!؟ جا یو نه مده ی هه ر له نیستاه، له موسکو دا جیگایه ک یو خوی خو ش بکات، پتویسته دیار به کی پتیتی، یو کومونیسته کانی نه وئ، نه ویش نه م نامیلکه یه به که تازه چاپی کرده وه، بام نامیلکه که یش له راستیه وه دوور یی و بام کرکرا گه ی گو تچکه ی کورده پوره روه کانی نه ته وه که ی خوی پتی بشکیتن... هه ر کاکه حه مده خوی پتی سهر که کوئ، به سیده تی!

***

کاکه حه مده له لاپه ری (۱۶) ی نامیلکه که یدا نه لیتی:

«قانیچ به پتچه وانه ی نه و نیشتمان په روره نه ته وه بییه کورده وانه که هیچ عیبه ر تیان له رووداوی میژوو وهر نه گرتوو، نه وه یان له یاد نه ما پوو که به ریتانیا ده رتیکه چهنه نامه رده نه ی دی له پتیشیلک رده نی مافه کانی که لی کوردا و، هیتشتا هه ر به ته مای نه وه بوون که -ساحتیب- مافیان یو دابین بکا، نه یزانی رتیکای رزگاری نه ته وه یی کورده ته وه خه باتی خوی بیه سستی به خه باتی به ری سوشیالیزمه وه و له ریزی نه م به ریه ده تیبکو ش یو مافی خوی: چونکه هه ر نه م به ریه به مه عنای پاشه کسه له به رده می نیمپریالیزم دا نازان و هه رگیز پشت له ماف و داخوازی که لان هه لئناکات:

== ماموستا شاکر کاتی خوی له گو تار ی ده سنووسی (دهنگی دهروون - ژماره نو) دا بلاومان کرده وه (*). به لام من یو خوم نه م دیوه، له ناو ده سنووسه کانییدا پوژ ی هینی ۲۶/۷/۲۰۰۲ له گه ل د. شتیرکوی کوریدا به رده ستان کهوت. حه ز ده کم سهرنجی نه وه ش بدهن که هه ندئ وشه و ده سته واژه که پتویست نه بوون لیم هه لگرتوون یان به (.....) نیشاره م داوون.

ئەي كوردە! بەسە قورپەسەرى و گرىه و نالین
 تاكەي بەكزی و لارەملى عاجز و غەمگین
 سوودىكى نىيە بتيە رستى و خزمەتى (چەرچل)
 راستۆيە دەسا پروكەرە دەريارى (ستالین)

وا ئىتمەيش لىرەدا بەند بەبەند وەرأمی ئەدەینەوه.

كوردپەرورەر برأوى بههيج داگیركەرێك نىيە

كاكە حمەمە كە هەندى لە كوردپەرورەرەكانمان تاوانبار ئەكات بەئینگلیزپەرستى، قسەكەي لە راستىيەوه
 زۆر دووره. چونكە پیاو كە كوردپەرورەر بوو، ئینگلیزپەرست نابێ.

شیخ مەحمودی مەزن، لە سەرەتادا لەو باوەڕەدا بوو كە كورد نەتوانی بەهۆی ئینگلیزهوه سەرپەخۆی
 دەستكەوێ. كە زانی ئینگلیز ئەو سەرپەخۆیەى ناداتی، لى راست بووهوه و خۆی سەرپەخۆی
 كوردستانی ئاشكرا كرد. هەموو شەمان ئەزانین كە لەپێناو سەرپەخۆی كوردستان چ رەنجێكى دا و چەند
 جارێش چوو بەگژ ئینگلیز و نۆكەرەكانیا، بەلام هەر شیخ مەحمود خۆیشی بوو كە داواى یارمەتى لە
 پروسەكانى سۆڤیەت كرد، ههيجی دەستكەوت؟

هەلا مستەفاى بارزانى، كە يەكێكە لە كوردپەرورەرەكان، كە زانى ههيج لە ئینگلیزهكان هەلناوهرى بۆ
 كورد، چوو بەگژياندا و شۆرشەكانى خۆى بەرامبەر ئەوان و بەرامبەر نۆكەرەكانیان بەریا كرد.

قازى مەحمەدى سەركۆمارى مەهابادیش هەر لە سەرەتاهە دۆی ئینگلیزهكان و ئەمریکاییەكان بوو.
 كەچى پروسەكانى سۆڤیەتى دۆستى، پشتیان بەرەللا كرد بۆ (ئینگلیز و ئەمریکا و ئێرانییەكان)، تا
 بەگورگانخواردویان دا.

ئەمە سێ كەس لە نیشتمانپەرورەرانى كورد، كامیان سەر بەئینگلیز بوون؟! كامیشیان بەههيوای
 ئینگلیز بوون?... كەي مامۆستا رەڤیق حەلمى كە سەرۆكى (كۆمەڵى ههيو) بوو سەر بەئینگلیز بوو؟ كەي
 ههيوای بەئینگلیز بوو؟

كەي ئەمەين زەكى بەگ، مەحمود جەودەت، حاجى مستەفا پاشا، سەلح زەكى بەگ، ئەمەين رەواندزى،
 كامەل حەسەن و دەيانى تر لە كوردپەرورەرەكان ئینگلیزیان پەرستوه و ههيوایان بەئینگلیز بووه؟

لە راستیشدا، كوردپەرورەرەكان، نە برأویان بەئینگلیز هەبووه و نە برأویان بەروس و ئەمریکا هەبووه.
 نە برأویشیان بەههيج داگیركەرێك هەبووه، ئەو پیاوه نیشتمانپەرورەرانە لە كاتى خەباتا هاواریان بۆ
 هەموو لایەك بردوه تا لە رزگارکردنى كوردستاندا یارمەتییان بدەن، بەلام كە زانیوانە ئەو لایانە
 بەهاواریانەوه نەچوون و لەجیاتى ئەوه زۆرداریان لێكردوون؛ بەپیتنوس بووبێ و بەشیر بەگژياندا چوون.

ئەم هەموو شۆرشانەیش كە لە كوردستاندا بەریابوون بەرامبەر بەتوركیا و ئێران و عێراق و
 دۆستەكانیان كە ئینگلیز و ئەمریکا و روس بوون، ئەم دوو چەرخەى داوییهەدا راستى ئەم قسەیهەمان
 دەرئەخەن.

کورده‌روهران په‌ندیان له میژوو ژۆ وەرگرت

من له‌گەل کاکه‌ حەمە دام که نه‌لتیت: ئینگلیزه‌کان زیانیکی ژۆریان له مافه‌کانی نه‌توهی کورد دا. له راستیدا هەر له‌ سالی ۱۸۲۶هه تا ئیستا، ئینگلیزه‌کان له‌گەل فه‌رمانه‌وایانی ئێران و تورکیادا یه‌کیان گرتوه و له‌سه‌ر و پۆستمان نه‌ده‌ن، نه‌ نه‌هێلن به‌حه‌ستیینه‌وه و نه‌ نه‌یش هێلن بیه‌نه‌ گه‌وره‌ی خۆمان.

به‌لام هەرگیز له‌وه‌دا له‌گەلتا نیم که نه‌لتیت: کورده‌روهران په‌ندیان له‌و میژووه‌ وه‌رنه‌گرتبوو به‌هیوای ئینگلیز بوون سه‌ربه‌رخۆییان ده‌سگیر بکات. چونکه کورده‌روهران هەر له‌ سالی ۱۹۳۵هه‌ ده‌ستیان به‌ئینگلیز کرد که (کۆمۆنیستی)یان له‌ناودا بلاو نه‌کاته‌وه؛ تا هەر له‌ یه‌ک کاتدا زیان به‌ (کۆمۆنیستی) و زیان به‌ (کوردايه‌تی)ش بگه‌یه‌نێ.

چی بێ له‌ تۆ نه‌یتێ بێ، هەر ئینگلیزه‌کان بوون که له‌ سالی ۱۹۴۶دا له‌ هاوبه‌شی -شرکه‌، کۆمپانیا. ۱. ب-ی نه‌وتی که‌رکوکه‌وه‌ چهند کۆمۆنیستیکیان گه‌یانه‌ مه‌هاباد و نا‌ژاوه‌یان نایه‌وه‌ له‌ دژی (کۆماری مه‌هاباد) و (چاپخانه‌)که‌ی!...

هەر ئینگلیزه‌کانیش بوون که نه‌و کۆمۆنیستانه‌یان هاندا دژی (کوردايه‌تی) به‌وه‌ستن، له‌ کوردستانی عێراقدا، له‌ ساله‌کانی ۱۹۵۸-۱۹۶۳.

خۆ نه‌وه‌یشت نابێ له‌بیر نه‌هێن که یه‌که‌م گولله‌ی تژی (عه‌بدولکه‌ریم قاسم) له‌ سالی ۱۹۶۱دا له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌فسه‌رتکی کۆمۆنیستدا بوو که له‌ ده‌ره‌نده‌یخاندانرا به‌له‌شکری پێشمه‌رگه‌ی کورده‌وه‌!... هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی نا‌ژاوه‌یان خسته‌ نێوان (عه‌بدولکه‌ریم قاسم) و (کورد)ه‌وه‌، له‌ سالی ۱۹۶۱دا، هەر کۆمۆنیسته‌کان بوون!...

کۆماری مه‌هابادیش که دامه‌زرا، له‌سه‌ر خواست و ئاره‌زووی (حزبی دیموکراتی کوردستان) دامه‌زرا نه‌ک له‌لایه‌ن له‌شکری سووری ڤووسیه‌وه‌ که به‌نابه‌دلی نه‌و دامه‌زرا.

کورد له‌سه‌ر ده‌ستی کۆماری مه‌هابادا چووه‌ به‌ر ده‌رگای (ستالین)، به‌لام داخه‌که‌م ستالین له‌گەل (قوام السلطنه‌)ی سه‌ره‌ک وه‌زیرانی ئێران پتکه‌که‌وت و کوردی فرۆشت به‌ئێران، به‌نه‌وتی کوردستان... کوردی له‌بیر چووه‌وه‌ و دای به‌گورگان خواردوو، به‌دو‌مه‌نه‌کانی کورد و ڤووس که نه‌مریکاییه‌کان و ئینگلیزه‌کان بوون... له‌گەل ئێراندا.

به‌لێ... ئێمه‌ که نه‌یشتمان په‌روه‌ره‌ نه‌توه‌ییه‌کانی کوردین، ئه‌م هه‌موو په‌نده‌مان له‌ میژوو وه‌رگرتوه‌، به‌ده‌میشه‌وه‌ نه‌ماوه‌ ئه‌گه‌ینا هی تریشمان بۆ هه‌ل نه‌رشتیت... که‌واته‌ بام ئه‌و په‌ندانه‌ت پێ بلێم:

ئێمه‌ که‌وتووینه‌ته‌ ئه‌و باوه‌په‌وه‌ که هه‌موو فه‌رمانه‌واییه‌ک بۆ که‌لکی خۆی هه‌ول نه‌دات، که ژۆریه‌ی ناپوخته‌یه‌. له‌به‌ر نه‌وه‌ نه‌ پشت به‌به‌ره‌ی سه‌رمایه‌داری نه‌به‌ستین و نه‌ به‌به‌ره‌ی سۆشیالیستی؛ چونکه نه‌وانه‌ هیچ لایه‌کیان بۆ (خوا) کار ناکه‌ن، بۆ (خورما) کار نه‌که‌ن، ئێمه‌یش ئه‌گه‌ر خۆمان یه‌کبێن ڕێگه‌ی خواناسی بگه‌ینه‌به‌ر، هیچ هێزێک ده‌ره‌قه‌تمان نایه‌ت.

(سهل احمد دين نه يوي) که کوردتيک بو؛ وايکرد، بويه کا له شکري (۲۲) فەرمانه وايي نه وروپاي شکاند و بهرپسواييهوه له خاکی خۆي کردنيه دهرهوه!... نيتمهيش که کوردپن و لهو که متر نين نه گهر وهک نهو بکهين. لهو که متر ناگهين و لهو که متر يشمان دهستانکه ویت؛ واتا نازادی و گهره يی و کامه رانی له خۆيانه وه دتینه بهرده ستمان!

قانیع شیوعی نه بوو!

هه رچه نه قانیع نهو جۆره هۆنراوه ی هه لیه ستوه که ناوی (لینین و ستالین و سۆشیا لیزم) ی تیا به ، بهلام من لهو باوه ردا نیم که (شیوعی) بووین. چونکه من جارتیکیان له سالی ۱۹۵۹ دا دیم، به هه موو کولی دلیه وه گله یی له کرده وه و کاری شیوعیه کانی شاره زوور نه کرد و جیتی ی پێ نه دان. نه یگوت: نه مانه نه مه نه ده... و... نن چونه ته سه ر مه لا (...) که پیاوێکی زۆر خۆتنده وار و زانا و چاکه و له گوندی (...) دا دانه نیشت له ناوچه ی شاره زووردا. پیتیان گوتوه: .....

مه لای به سه زمانیش له تاو نا برووی خۆی هه ر به و شوه به دزیه وه له گه ل ژنه کهیدا باری کرد و پروی کرده نێران!... قانیعیش که به چاوی خۆی کرده وه و کاری رو سه کانی دیبو له گه ل کۆماری مه ها بادا، له سالی ۱۹۴۶ دا، نێتر نهو پۆز و باوه ری نه ما بو به کۆمۆنیستی و کۆمۆنیسته کان. هه موو جارێ دلی خۆی به و جۆره هه ل نه رشت بۆ دۆست و هاو پێکانی خۆی.

نیتمه يش وهک قانیع له ساله کانی دوایی جهنگی دووه می جیهانیدا باوه رمان به به ره ی سۆشیا لیزمی بو، هه ر له بهر نه وه ی که له به ره ی سه رمایه داری و داگیرکری نینگلیز و نه مریکا و هاو پێکانی تریان بێ هیوا بووین... بهلام که له ساله کانی ۱۹۴۶ وه هتا ۱۹۶۳ نهو کرده وه و کارانه مان له شیوعیه کانی رووس و عێراق دی نێتر باوه رمان پیتیان نه ما و هه ناسه ساردی جارتیکی تریش دای گرتینه وه.

نه مه نه ده یه (سۆشیا لیزمی) که نیتمه يش هه ر به چه شنی قانیع به شتێکی به که لکی دانه نیتین بۆ دوا پۆزی کورده واری؛ به مه رجی له سه ری نه پۆین که له سنووری (دیوکراتی و نیسلامه تی و کوردا به تی) نه چیته دهره وه، چونکه ته نانه ت نه گه ر (کوردا به تی) یه که مان بگاته پله ی (مرۆڤایه تی) و (جیهان په ره ری) یش بکهین، تاینی پاکی نیسلام له گه ل په وشته نه ژاده که ی کوردا به تی به که ماندا به سن بۆ نه مه ی پێگامان پیشان به دن و هه موو گیروگرفتێکی خۆمانیان پێ چاره بکهین.

جا (قانیع) یش هه ر له سه ر نه م مه رجان، بێ گومان، سۆشیا لیزمی په سه ند کرده وه. نه گینا خواناسێکی کورده ره ری وهک نهو زۆر دووره له (شیوعیتی) یه وه که دژی چوار شتی په یروژمان وه ستاوه: «ناین و خێزان و گه له ره ره ری و نیشتمان په ره ری...»

ته نیا، که لکی گشتی کورده واری، ئه مانجه مانه

نیتمه ی کورده ستان په ره ره ی نه ته وه یی، ناماده ی دۆستایه تین له گه ل هه موو فەرمانه واییه کا که دۆستانه له گه لماندا به جووتیته وه. نێتر به ته نگ نه وه نابین که نه م فەرمانه واییه له به ری دیوکراتی بێ یان له به ری دیکتاتۆری، له به ری سه رمایه داری بێ یان له به ری سۆشیا لیزمی.

نمونه‌دهی (یادگیتی سؤقییه) دالّای (مهلا مستهفا بارزانی) و هاوړتیکانی دا و چاکدی له‌گه‌ل کردن له خا‌که‌کانی سؤقییت دا، نمونه‌ده پتر و چاکتر (مهلا مستهفا) دالّای کۆمۆنیسته‌کانی دا و یارمه‌تی دان له سنووری کوردستاندا.

(عبدالوڪريم قاسم) تا دوست ٻو له ڪمڙ ڪور دڊا، به سهري نهو سوئيند مان نه خودا، به لام ڪه به تفره داني ڪو مزينسته ڪاني عيراق لي مان هه لگه رايه وه، چوین به گزیا تا سه رگه رانمان ڪرد.

به‌لام سروشتی فرمانبردار و ایبیه‌کان، دم دهمیه، هر روزه له‌سهر ته‌لیک یاری نه‌کهن، له‌سهر ده‌ستی. نینگلیزه‌کاندا له‌سالی ۱۸۲۰ (یونان) له‌تورکیا جیابووه و بو به‌فرمانبر و ایبیه‌کی سهر به‌خو، هه‌روه‌ها (عیراق و نه‌ردن و حیجاز و کویت و یه‌مهن و هیندستان و پاکستان و جه‌به‌شستان و) گه‌لیک خا‌کانی تر له‌ئاسیا و نه‌فریقا و نه‌روپا، له‌سهر ده‌ستی نینگلیز و دۆسته سهر مایه‌داره‌کانیا‌ندا سهر به‌خو بیان و هر گرت.

لەسەر دەستی ڤووسیای قەیسەریشدا (بولقاریا و ڤۆمانیا) و گەلێک خاکی تر لە (تورکیای عوسمانی) جیابونەوه و سەرەخۆییان وەرگرت، لەسەر دەستی فەرەنسەیشدا (سووریه و لوبنان) سەرەخۆییان لە تورکیا وەرگرت. کەچی ڤووسیا و فەرەنسە و بەرتانیای لە پێش شەڕی گەورەی یەکەمدا بەنەتینی لەسەر لاکی ئیمه پێککەوتبون: کوردستانیان کردبوو بەسێ بەشەوه؛ هەر بەشی بۆ یەکێکیان دانرابوو! (۱)

یہ کیفیت سؤقیئت یارمہ تیی فرمانہ وایی تورکیایدا له سہرہدمی لینین دا، کہچی یارمہ تیی (شوشی کوردستانی ژوورووای نہدا له دژی کہمالیہ تورکہان.

له راستیدا، نه‌گه‌ر قسه‌ی کۆمۆنیسته‌کان راستیی و به‌یاسا و بی‌رویا و په‌که‌ی خۆیان بچن به‌ری‌تو، نه‌بێ ئیتمه‌ی کورده‌واری هه‌ر ئه‌وان به‌دۆستی خۆمان دا‌بنێتن و هه‌ر ئه‌وانیش یارمه‌تی‌مان بده‌ن له‌ پر‌گه‌ری و نازا‌دیاندا، که‌چی دا‌خه‌که‌م ئیتمه‌ کرد‌مان و ئه‌وان نه‌یان‌کرد، نه‌مه‌ نزیکه‌ی (۵۵) سالی خسته‌ فه‌رمانه‌وایی (یه‌کیتمی سۆفییت) دا‌مه‌زراوه و کورده‌کان دا‌وای دا‌مه‌زرا‌دنی کۆمارتیکیان له‌ ئه‌که‌ن (له‌ کورده‌ستانی سۆفییت) دا، که‌چی ئه‌وان هه‌ر ئه‌مه‌ به‌سه‌ب‌بنییان پێ نه‌که‌ن و گو‌تی خۆبانی له‌ ئه‌مه‌فین!...

ده توخوا پښم بلتي يه کي تبتي سؤ فيت لږم رډو شته يدا چ جيا وازيه کي هيه له گڼل نيران و تور کي ادا که نه مانيش هر ډه ډه شني نو پت نه مالن به مافي کور ددا و نه پيل شيننه وه؟!

فرمانده‌وایی یک‌کیتی سۆڤییت و ئیتران هەردووکیان ناویەناو هاڤنان ئەدەن بۆ سەندنی مافی کۆردەواری لە فرمانە‌وایی (عێراق) و بگرە پشتگیریشمان ئەکەن، کەچی لە کۆردستانە‌کە‌ی لای خۆیاندا هیچ مافیکی نە‌تە‌وەیی و زەنگکاری (سیاسی) بە‌کۆردە‌واریە‌کە‌مان ناهەن!!

جا که وای لیتها، نیمه‌ی کوردستان په‌روهرانی نه‌ته‌وه‌یی مافمان هه‌یه، هه‌ر فه‌رمانه‌وه‌ییه‌ک ده‌ستی

(۱) مذهبستی ریککه وتننامه ی سایکس - بیکنی ۱۹۱۶/۹/۱ یه.

یارمه تیمان بۆ درتۆ بکات، به سوپاسه وه لیتی وه ریگرین.

بام ئهو فەرمانه وایییه له سهر بیروباوه ریشمان نه بێ. به لام ئیمهیش خۆمان سهرشۆری ئهو دهستگیرۆیییه ناکهین و خۆمانی پێ نافرۆشین؛ چاکه ی ئه دهینه وه و له تمنگانهیدا یارمهتی ئه دهین.

خۆ ئه گهر قسه که ی تۆ راست بوویه، نه ئه بوو (فەرمانه وایی چین) ی کۆمۆنیست و (فەرمانه وایی یه کیتی سۆفییت) شه ره جوین و شه ره خۆتیان بکردایه ^(۱).

ههروه ها نه ئه بوایه یه کیتی سۆفییت خاکی چیکۆسلوفاکیای کۆمۆنیستی له سالی ۱۹۶۸ دا داگیر بکردایه. ^(۲) ئه ی به مه نه لیتی چی که (نه لبانیای کۆمۆنیست) به یه کیتی سۆفییت نه لتی: «ئیمپیریالی سوور!!».

ههروه ها نه ئه بوایه یه کیتی سۆفییت یارمهتی چهک و خواره ده نی و پووشه نیی له (ئه مریکای سه رمایه دار) له سالی ۱۹۴۲ دا به خواستایه بۆ ئه مه ی به رگهی له شکری (هیته لرای بگرتایه) که واته هه موو فەرمانه وایییه که دای که لکی خۆی نه که وێ، ئیستر بۆچ بۆ کورده واری نا په وایه یارمهتی و که لک و چاکه له فەرمانه وایی سه رمایه داری یاخود دیۆکراتی داوا بکا و وه ریگری؟!

کاکه حه مه، په ند تۆ وه ری بگه ره، نه ک ئێمه

که واته که م هه ل مه به. تۆ له سینه وه و قیین له دل مه به، دل ره شی و دل ره ق مه به. له سالی ۱۹۶۰ دا هورۆژمته برده سهر کورد په ره وه ران و کوردا یه تی، ته نه انت (حاجی قادری کۆبی) ش له ده ست پزگاری نه بوو، نه وه بوو کورد په ره وه ران له بێ شه بۆت ده ره پین و نوو سراوی (کوردا یه تی) یان بۆ (وه لامانه وه ت) ئاماده کرد.

که چی وای ئیستاکه، که بای شه مالی کۆمۆنیستی له که لله ی داوێته وه، له پاش (۱۲) سالی خشت ^(۳)، په ندت له وه هه موو شه ره دم و قی ره قی ره ی له که لتا کرا، وه نه گرت.

(۱) ئهو کاته نا کۆکیه که ی نیتوان ئهو دوو جه مه ره کۆمۆنیستییه ناو ده برا به (خلاف عقالدی). خۆ ئه وانه ی خۆیان له کۆمۆنیسته کان به کۆمۆنیستتر ده زانی و سهر به به ره ی چین بوون (هاو یه کان) وایان هه ز لیتبوو به یه کیتی سۆفییت بڵێن: (په قینێرسته کان - ته حریفیه کان) گوایه مارکسییه ت و لینینه تیانه به پیتی به رژه وندی خۆیان وه رگێرا ده...! (نه لبانیای) (ئه نوهر خۆجه) ی ئهو کاته سهر به چینییه کان بوو!.

(۲) راپه رینه که ی ۱۹۶۸ ی حیزبی شیوعی چیکۆسلوفاکیا به راپه رپینی (دۆیتشیک) و ته نگه تاوی مۆسکۆ لیتی و رووداوی (به هاری پراگ) له لایه ن قوتاییانی ئهو ولاته وه وای له سۆفییت کرد که به ناگر و ئاسن به که ونه گیانی خه لکه که و ولاته که داگیر کن.

(۳) ئیشاره به بۆ ئهو ده مه ته قییه ی به ریا بوو له ئه نجامی بلاقوونه وه ی نامیلکه شیعه ریبه که ی مامۆستا کامل ژیر (کوردا یه تی - ۱۹۶۰) و وه لامی کاکه حه مه به نامیلکه ی (کوردا یه تی) له ژیر نه شته ری یه کالا کرد نه وه دا) و دوا جار وه لامی (زه رده شت) به نامیلکه ی (نه شته ره کوله که ی حه مه ی مه لا که ریم...)، له راستیدا جموۆلیتیکی ئه ده بی و فیکری به یتر بوو.

نەم دەمەت بەھەل زانی کە یەکییتی سۆفییت بۆتەو بەھادەمی (عیراق)^(۱)، دووبارە پەلامارت داوینەتەو.

ئیمە ھەرچەندە ناشتیخوازین و ھەز لە شەر ناکەین، بەلام کە شەر یەخە گرتین باشی ئەکەین -باش دەیکەین. ۱. ب-، نایا ئەم قسانە لە ھی خۆتەوبەتی، یان لە ھی دەستە کۆمۆنیستەکانەو. بێ، ئۆبال بەئەستۆی خۆت...

۱۹۷۲/۱۱/۲۳

سینەماکانمان (۲)

فلیمەکان

زۆریە فلیمەکان لەوانەن نەتەو نارااستە بکەن بۆ کردەو و پەوشتی جوان و پەسەند. یاخود بۆ ھەست و تاسە و تەزووی پاک و بێتند. یان واتای (خواناسی) و (نیشتمانپەروری) و (نەتەو دۆستی) و (مرۆف خۆشویست) و (دیوکراتی) و (سۆسیالیستی) پون بکەنەو بۆ تەماشاکەرانی و تێیان بگەیتن. زۆریە فلیمەکان بابەتی بازرگانین. یان بێ کەلک و بێ فەرن و، بێنەر هیچ سودیکیان لێ وەرناگرت. یاخود نەتەو نارااستە کردەو و پەوشتی خراب دەکەن. ھەندیکیش لە فلیمەکان ناوازە و نایابن بێجگە لەوێ باش دەرھێنارون و، چیشکە مرۆفی دلتەر و وریا تێر دەکەن، نەتەو ھێش نارااستە دەکەن بۆ مرۆفایەتی و نیشتمانپەروری و گەل دۆستی و دیوکراتی و خواناسی و سۆسیالیستی.

(نەتەوێ کورد)، کە پاشکەوتوو، لە راستیدا، دامای ئەو فلیمانە، کە زانیارییەکی تەواوی پێ دەبەخشن لە بابەت و ژيانیکی پاکتر و چاکتر و خۆشترەو. کە لە مێژووی شۆرشە گەورەکانی جیھانی ناگادار دەکەن: ھەک شۆرش گەورە فەرەنسە و، شۆرش پێشەسازی ئینگلیز و، شۆرش گەورە پرووسیا و، شۆرش گەورە ھیندستان و، شۆرش مەزنی چین.

ھەرھەوا (نەتەوێ کورد)، دامای تەماشاکردنی ئەو فلیمانە کە ژيانی گەورەپیاوانی جیھان پێشان

(۱) لە ۱۹۷۱ - ۱۹۷۲ دا ھەک سیاسەتییکی (کاتیی) حکوومەت و حیزبی بەعس لە عێراق بەشیوەیەکی بەرچاوە بەسەرۆکایەتی (سەدام حوسەین) چوو مۆسکۆ، لێرە لێک نەزیک بوونەو، لە ۶-۱۰/۴/۱۹۷۳ شاندیکی سۆفییتی بەسەرۆکایەتی (ئەلێکسی کۆسگین) ئەندامی مەکتەبی سیاسی حیزبی شیوعی سۆفییتی و سەرەک وەزیرانی ولات بۆ بەشداری کردن لە یۆیلی زیوینی دامەزراندنی حیزبی بەعس لە ۷ نیسانی ۱۹۷۳، گەیشتە بەغدا، ئەنجام ھەردوولا پێکەو ناھەنگی دەرھێنان نەوتی (پرومەیلە)یان پەرۆز کرد و (پەیمانیکێ دۆستایەتی و ھاوکاری - معاهدة الصداقة والتعاون) لە نێوان ھەردوولا بەزماوەندیکی گەورەو مۆرکرا. لێرەدا حیزب و حکوومەت لە عێراق تەنیا خۆی بەخواوەنی ئەم دۆستایەتی و ھاوکارییە دەزانی، بەلام کۆمۆنیستەکان لەولاو پێی شاگەشکە بپوون و دەستەسریان بۆ بەدەا.

(۲) ئەم بابەتە لە کتێبی (ھاواری پێشکەوتن) دا بەکەمێ کورتکراوی بۆ بلاوکراوەتەو. شاگر فەتاح - ھاواری پێشکەوتن ۱۹۷۹ دار الحریة - بغداد ص ۳، من منشورات الأمانة للثقافة والشباب.

نهدن: وهك نوح و ئبراهيم و يوسف و موسا و عيسا و موحه مد و زهردهشت و كۆنقوشیوش و كرىشنا و غاندى و نهروز و سهلاحه دینی نهیویى و مارکۆنى و نه دیسن و گۆتمه برگ و تۆلستۆی و نه حمه دى خانى. تا چاو له خهباته شۆخ و شهنگه كانیان و کردهوه و کاره بلنده كانیان بکات له پىشخستنى خۆیدا. ههروهها (نهتهوه کهمان) دامای تهماشاکردنى نهو فلیمانه یه که میژووی پىشکهوتنى مرۆف پىشان نهدهن له خاکه نازاده پىشکهوتوه کانی جیهاندا: له رووی خوتنده واری و هۆنه رکانی و تیکنیک و چاپه مهنی و ناوه دانی و کشتوکال و پىشه سنازی و بهرگ و پۆشه نى و شیهوی خواردن و ههلسان و دانیشتن و کاروبار ههلسوو پاندن و رابواردنه وه، تا چاوی بکرتیه وه، و، وریا بپتیه وه، دهست بکات به پىگه یاندن و پىشخستنى خۆی.

ههروهک بۆ ههسو پۆشنیبریک ده رکهوتوه، هه ندیک له فه رمانه واییه داگیرکه ره کانی جیهان، به یارمه تیی هاویه شی (شرکه) یه پولیه رسته کانه وه، ژماره یه کی زۆر فلیمیان ده ریه ناوه بۆ تیکدانى ره وشت و خروى بلند له ناو نه ته وه کانی رۆژه لاتدا. مه به ستیشیان له پىشان دانی نهو فلیمانه به نه ته وه رۆژه لاتیه سه کان نه وه یه، که له پىگای تیکدانى ره وشت و خروى ناوه، نهو نه ته وانه له خه بات و تیکۆشانی نه ته وه یی بۆ نازادی و سه ربه ستی و پىشکهوتنى خویان، دوور به نه وه. بۆ وینه زۆریه نهو فلیمانه: ئالۆش و خرۆشی له شی پیاو و ژن پىشان نهدهن بۆ پولیه رستی و دزی و درۆزنى و ناپاکى و شه ر و شۆر و جوین و خوتن. فلیمى واش ده ره ده یێن، که به نه یێنى له یانه کان و له ماله کاندای پىشان ده درێن. نه وانه به ترخه یێکی زۆر گران ده فرۆشێن و به سینه ما به چوکه کانی ناوماڵ پىشان ده درێن. نهو فلیمانه هه ر به یه جگاری ده ستبازی و داوین پىسه یه کی رووت و ئاشکرا پىشان ده ده ن...

جا که واته، پتیه سه فلیمه خراپه کان، له سینه ماگانان دوور به نه وه. له جێی نه وانه فیلمی زانستی و هونه رى و پۆشنیبری دلدارى و پاک و به ت گهرد و میژووی به که لک و سوود به یێن و پىشانیان به ده یێن. تا نه ته وه که مان بۆ ژانیکی باشت و بلندتر و خۆشتر ئاراسته بکه یێن.

جا به م بۆ نه یه وه، له پىش هه سو که سه یێکدا تکا له خاوه ن سینه ما به رێزه کانیان ده که یێن، که با یه خ به فلیمه کانیان به دن، که له هه نده رانه وه ده یانه یێن. هه ر فلیمیک نه ته وه ئاراسته نه کات بۆ کرده وه و ره وشتى بلند و هه ستی بهرز و پیرۆز و پۆشنیبری وه رى نه گرن و پىشانى نه ده ن.

سینه ما ی راسته قینه ش، له راستیدا، ده بی خوتنده نگایه کی نه فلاتوونى به ت، که له شیه وه کی شیرین و خۆشدا، مرۆف فیه رى زانست و هونه ر و وێژه و میژو ره وشت و خروى بلند و چپشکه ی شارستانیه یه کی راسته قینه و پىشکهوتنه وانه بکات. ههروهها وریای بکاته وه و ئاراسته ییشی بکات بۆ ژانیکی باشت و پاکتر و بلندتر و خۆشتر.

دواى خاوه ن سینه ماگان، تکا له کاره ده ستانیه ش ده که یێن، که به پتیه یێز و ده سه لاتى خویان، نه وانیه ش با یه خ به دن به هه لێژاردنى نهو فلیمانه ی که به که لکمان دێن و واتای: «نازادی و سه ربه ستی و براهه تى و دیموکراتى و سۆسیالیسته یى و مرۆف دۆسته ی و دادپه ره رى و خواناسى» مان فیه ر ده که ن. ههروهها له م رووه وه سه ربه رشتیه ی سینه ماگان، له سه ر نهو پتیه وه یه ی له سه ره وه نووسیمان، په یتا په یتا به ره موون تا

سینه‌ماکانان له (پاپه‌پرنی تازه‌ی نیشتمانی) ماندا جیگای زانستگاگانان بز بگرته‌وه.

ئهمه‌یش خواستیکه، هه‌روه‌ک گرنگ و به‌نرخ و به‌که‌لکه بز نه‌ته‌وه‌که‌مان، جیبه‌جی کردنیشی ئاسانه، چ بز خواهن سینه‌ماکان و چ بز کاربه‌ده‌ستان. فلیمی باش هه‌تا بلتیت زۆرن. سه‌رچاوه‌کانی ده‌ره‌ئانیشیان هه‌تا بلتیت زۆرن. هه‌ر نه‌وه‌ندی بێ ده‌وت داوای فلیمی پاک و پوخته و به‌که‌لکی دیاریکراو له‌بازرگانانی فلیمه‌کان بکرت.

پێویسته فلیمه‌کان بکرتن به‌کوردی

ئهمه‌یش به‌دوو شتیه جیبه‌جی ده‌کرت: یه‌که‌میان له‌دامتینی فلیمه‌که‌وه په‌رچه (ترجمه‌) ی قسه‌کان شاره‌زا و هونه‌رمه‌ندانی کورد، به‌ده‌نگ قسه‌کانی لاسایی که‌روه‌کانی بێگانه به‌زمانی کوردی بلتین. ئه‌وسا که هه‌ر وه‌ک فلیمه‌که له‌بهره‌تدا به‌زمانی کوردی پیتک هیترا بیت و هه‌ا ده‌رده‌جیت.

لام وایه نه‌گه‌ر هه‌ول و تیکۆشینیک له‌لایه‌ن خاوه‌ن سینه‌ماکانه‌وه بدرت و کاربه‌ده‌ستانی میریش پشتگیرییان به‌رموون ئهمه زۆر به‌ناسانی پیتک دیت. چونکه خاوه‌ن فلیمه‌کانی بێگانه، له‌سه‌ر خواستی ئه‌وان، ناچار ده‌بن، بز که‌لکی خۆیان، نه‌و په‌رچه‌نه چ به‌نوسین بیت، چ به‌ده‌نگ له‌ به‌رامبه‌ر هه‌ندیک پاره‌ی تر دا جیبه‌جی بکه‌ن. به‌م به‌ونه‌یه‌وه به‌پیتوستی ده‌زانم ددانی پیتداینیم که خاوه‌ن سینه‌ماکانی (تاران) چاک ده‌که‌ن، که هیچ فلیمیککی بێگانه پیتسانی نه‌ته‌وه‌ی ئیتران ناده‌ن، تا به‌زمانی فارسی په‌رچه‌ی نه‌که‌ن، چ به‌نوسین بیت، چ به‌ده‌نگ. هه‌روه‌ا خاوه‌ن سینه‌ماکانی تورکیا و عه‌ره‌بستانی له‌ دامتینی فلیمه‌ بێگانه‌که‌وه به‌زمانه‌کانی خۆیان په‌رچه‌ی قسه‌کانی ناو فلیمه‌کانیان نووسیوه.

له‌ بیرم دێ، چهند سالتیک له‌مه‌وه‌به‌ر، فلیمیککی فارسیی خوش، که‌کاره‌ساته‌کانی له‌ ناوچه‌ی کوردستاندا ڕوویان دا‌بوو، له‌ به‌غدا و له‌ سلیمانی پیشان درا، له‌ دامتینه‌که‌یدا به‌زمانی کورد په‌رچه کرابوو. خه‌لکه‌که چ به‌هۆی نه‌وه‌وه که فلیمه‌که ژبانی کورده‌واری پیشان ددا، چ به‌هۆی نه‌وه‌وه که په‌رچه فلیمه‌که‌یان به‌زمانی خۆیان که کوردیه‌ ده‌خوتنده‌وه، به‌ته‌ماشاکردنی چیرۆکه‌که گه‌لیک شادمان بوون. جا هه‌تا وامان لێ دیت، خۆمان به‌زمانی کوردی فلیمی سینه‌مایی و ده‌ریکه‌ین بچینه‌ پیزی نه‌ته‌وه پیتشکه‌وتوه‌که‌نه‌وه بام هه‌ر له‌ ئیستاهه‌ هه‌ولی به‌هین فلیمه‌ بێگانه‌کان، له‌و ڕێگایانه‌وه که له‌سه‌ره‌وه پیتشمان دان، به‌نوسین بێ، یان به‌ده‌نگ، به‌زمانی کوردی په‌رچه بکرتن. تا نه‌ته‌وه‌که‌مان که‌لک له‌و فلیمانه‌ زۆرت‌ر وه‌رگرێ.

ئهمه‌یش (خواستیککی نه‌ته‌وه‌یی) مانه، چاوه‌روانی کارامه‌یی و مه‌ردا‌یه‌تیی خاوه‌ن سینه‌ماکان و پشتگیریی میری و یارمه‌تیی لاسایی که‌روه و هونه‌رمه‌نده‌کانی خۆمانه.

پاک و خاوتنیی سینه‌ماکان

بز خوا قسه‌ ده‌که‌م، خاوه‌ن سینه‌ماکان له‌ پاک‌کردنه‌وی سینه‌ماکانیاندا درتغی ناکه‌ن. به‌لام چونکه نه‌ته‌وه یارمه‌تییان نادات ئه‌و پاک‌ی و خاوتنیه هه‌ر نه‌وه‌نده ده‌پارزێرت تا بینه‌ران دینه سینه‌ماکانه‌وه ئیتر له‌ پاش ساتیک، داخه‌که‌م، ئه‌و پاک‌ی و خاوتنیه له‌ سینه‌ماکاندا نامیتێ. هۆی ئهمه‌یش نه‌وه‌یه:

نەوانەى دېتە سىنەماكانەو بۆ تەماشاكردنى فلىمەكان، زۆرىەيان لە جىگەى تەماشاكردنى فلىمەكاندا جىگەرە دەخۆن، ساردەمەنى دەخۆن و دەخۆنەو، سۆتەرەمەنى دەخۆن؛ وەك بەرتىشكە و دەنكە كۆلەكە و قەزوان و چەقالە و ناوكى گۆلەبەرۆڭ. كە ئەو شتانەيش دەخۆن و دەخۆنەو، تۆتكىل و قنگەجگەرە و پارچە قاقاز و چۆرە خۆشاو (شەربەت) فرۆ ئەدەنە سەرزەوى سىنەماكان. كاتىك دەزانىت زەوى سىنەماكە دەپتە سەرەنۆلكىكى ناشىرىن و پىس و بۆن ناخۆش، خاوەن سىنەماكانىش يان نايانپەرۆت، يان بۆ يان نالۆيت شەو و پۆڭى چەند جارىك ئەردى سىنەماكە پاك بىكەنەو، لەبەرئەو ئەو پىسى و پۆڭلىيە لە زۆرىە سىنەماكاندا لە ماوەى شەو و پۆڭەكەدا ھەر لە جىتى خۆيدا دەمىنپتەو و تا دېت زۆرتىشى لى دېت. جا ئەم بارە، بەراستى ئەمەندە نەنگ و ناپەسەند و ناھەموارە، بووئە پەلەيەكى گەورە بەسەر شارستانىتەمەنەو كە پىتەستە ھەموو كوردىكى دلسۆز خەبات بۆ لا بردنى بكات. داخەكەم، پىتەشاو كەنى سىنەماش، لەگەل ئەو بەشدا كە ناوى پاكىيان تىدا نامادە كراو و لەسەر شىوئەيكى نۆيش دامەزىتران، كەچى بەپاكى و خاوتىنپەو راناگىرتن. لەمەشدا تاوان تاوانى خاوەن سىنەما نىيە، تاوانى نەتەوئە.

چارەكردنى ئەمەيش ئاسانە: يەكىك لەلەين خاوەن سىنەماوە پادەگىرەت بۆ چاودىرى كردن و پاراستنى پاكى و خاوتىنپە ئەو پىتەشاو و دەسشۆزانە. لە خاكە پىتەشكەوتوئەكاندا ئەو كەسەى بۆ ئەوئ دادەنرەت، كە پىپا لە پىتەشاو كە دېتە ڤەرەو و دەس و پلى خۆى بەسابوون و ئاو دەشوات، ھەندئ بۆنى خۆش بەدەستىدا دەكات. ئەمىش لە پاداشى ئەوئە چەند ڤول و پارەيەكى دەدات، بەناوى دەستگىرۆى رەنجبەرىكى ھەزارەو. جا لەو جۆرە سىنەمايانەدا ئەو پىتەشاو و دەس شۆزانە ھەموو دەم بەپاكى و خاوتىنپەو دەپارتىرتن. چونكە لەلەيەكەو ئەو كارگەرەى بۆ ئەو پىتەشاو و دەس شۆزانە دادەنرەت پەيتا پەيتا پاكى دەكاتەو. لەلەيەكى تىرەشەو ئەوانەى دەچنە ئەوئ بۆ خۆ پاككردنەو، پاكى و خاوتىنپە ئەو شۆتە، بەشى خۆيان، دەپارتىرتن.

پازاندنەوئە سىنەماكان

ئىمە لە سەردەمىكى شۆرەگىزانەى سۆسالىستى و نەتەوئەى داين. پاپەريوون و دەمانەوئە وەك پىتەشكەوتووان پىتەشكەوين. كەواتە بام ھۆلەكانى سىنەماكانان بەوئە رەنگىنەكانى چاوتەندازە جوانەكانى كوردستان و، شۆتەوارە مێژوويىيە گرىگەكانى كوردستان و، گەورەپىاوانى كورد پرازانپەنەو. لەئۆر ھەر وئەيەكىشدا بەكورتى لەو چاوتەندازە بدوئەين، لە بابەت ئەو شۆتەوارەو بنووسن، لە بابەت كەردەو و كارە گەورەكانى پىپاوە گەورەكانىشمانەو بنووسن لەگەل پۆڭى لەدايكبوون و مردنپاندا. تا نەتەوئەكەمان خۆى بناسن و نەتەوئەكانى جىھانىش بىناسن. ھەرەھا تا نەتەوئەكەمان بەو چاوتەنداز و شۆتەوار و گەورەپىاوانەى خۆيەو بنائى و چاوشپان لى بكات لە چاكەكارىدا.

بەكورتى ئەگەر خاوەن سىنەماكان خەم بخۆن و كارەدەستانى سەرپەرشتىيان بكەن و ھونەرەندەكانىشمان يارمەتییان بدن، سىنەماكانان، لەم بارە ناشىرىنەى ئىستانپانەو دەگۆرتن و دەبنە ناوازگەھانى وەھا كە نەتەوئەكەمان و شارەكانان شانازىيان پىتەو بكەن.

پاراستنی پهوشتی گشتی

زۆر جاری وا ههیه، منالی ساوا و مناله وردکه دههترینه سینهما. بهدنگه دنگ و قاوو قیژ و فیکه فیک نارام و سهروتی تهماشاکارانی فلیمه که تیک دهن. جاری واش ههیه تف و چلم و بابه تانی تر فری دهرینه سهر زهوی سینهماکه. هندی جاریش گهنجی وا ده بینیت شهرم له خوی ناکات هردوو قاجی دهخاته سهر سهرووی تهخته کهی پیش دهمی خوی. زۆری نامینیت پیتلاهه کانی له شانی دانیشتوانی پیش دهمی خوی بکهویت. ههروه ها بزگه نی گزوهویی نه شزراو و قاج و قۆل و بن باخه و ناوده می هندی کیش که تازه له پیاز و سیر خواردن بوونه تهوه دانیشتوانی ناو سینهماکه نازار نه دهن و وهرس نه کهن و دهیانخاته بی نارامیهوه.

چاره کردنی نه مه پیش ئاسانه: دیسانه وه بهووی کارگوزاری و هاریکاری خاوهن سینهما و شارهوانی و بالهاز و دادگاهه قهلاچۆ له م جۆره پهوشت و خووه پیس و ناپه سنده ده توانی بکرت. ههر بۆ ماوه یه که چند جاریک جهزه به بگه ییترت بهو جۆره که سانه که سهروتی گشتی له ناو سینماکاندا تیک دهن، له کهل چاوگتیری (مراقب) یه کهی هه مو ده میدا، بهر بهر نهو جۆره پهوشت و خووه ناهه مووارانه کهم ده بهوه و له ناودا نامیتن.

له رۆژه لاتی ناوه راستدا که لیک سینهما دیوه. له رووی خۆشی و رازاوهیی و پاک و خاوتنی و بن دنگ و سهنگیه وه، سینهماکانی بیروتم له هه موویان باشت هاتۆته پیش چاو. به راستی شاری بیرووت مافی ههیه، لهو رووانه وه، نه که له رووی فلیمه کانه وه، شانازی به سینهماکانی خۆیه وه بکات.

وشه ی دوا یی بۆ نهتهوه یی:

ئینجا نهی نهتهوه ی کوردی بهرێز، ههر وه که له هندی که پوهه کرده وه و پهوشتی وا جوان و بلند ههیه، له ناو نهتهوه کانی جیهاندا به دانسقه ده یگتیره نهوه: وه که نازی و میوانداری و دلپاکی و دۆستایه تی. تکایه بام له رووی راگرتنی پاک و خاوتنی و رازاوهیی و پیک و پیتیکی ناو ساختمانی سینهماکانی شته وه، و، بن دنگ و سهنگی و کرده وه په سهندی تهماشاکه رانی فلیمه کانی شته وه و، ناوازه یی و به که لکی فلیمه کانی سینهماکانی شته وه، ناوبانگت به چاکی له جیهاندا ده ریکه ییت.

ئیمپۆ سهرده می دیوکراتی و سۆسیالیستییه. ههر پوو به کیته خودا و رتگای راست بگریته بهر. ههر مهردانه تی بکۆشیت و خهبات بکهیت، هه موو کاریکی چاکت بۆ ده چیته سهر. گۆرین و گه شه کردنیش به سینهماکان، که بیانگه ییتیه یزی زانستگایان بۆ هه مووان، کاریکی پیشکه و تن خوازانیه و به رهو پیشکه و تن ده بات. نه مه پیش تا قی کرده وه یه که بۆ خۆت، که شارستانیتیه کی راسته قینه ی خۆت ده خه یته پیش چاوی جیهان. جا هیوادرم که نه مه پیش و له مه گه و ره تریش له ده ست بیت. پیشیان گوتویه نه: «ده ست له دهس و هیز له خودا»!...^(۱)

(۱) بهیان - گ: دهزگای هاوکاری بۆ چاپ و بلا کردنه وه ی کوردی - بهغدا، ژ (۲۹) نهیلوولی ۱۹۷۵.

چاوپنځه و تنگ

اتحاد الادباء الاكراد

بغداد السعدون ۱/۲/۵۰

ت: ۶۳۸۷۹

التاريخ: ۱۹۷۲/۱۲/۱۱

ماموستای خوشه و بست

پاش ههوال پرسینیکی گهرم و ناواتی تەندروستیتان.

بێ گومان له مەیدانی چیرۆکنووسیدا یەکیکی له پیتشروان، ئیتمەیش بۆ ئەوەی میترووی داهاونی چیرۆکی کوردیان بۆ روون بێتەوه و بۆ ئەوەی لیکۆلینەوهی ئەدەبی دەسمایە پەکمان لا هەبێت، وامان بەچاک زانی چەند پرسیارێکتان بخەینە بەردەم، هیوادارین ئەگەر دەستتان پەڕژا وەلامی تەواومان بەدەنەوه تا لە ژمارە داهاوتوی گۆڤاری نووسەری کورددا بڵاوی بکەینەوه.

۱- تکایە کەمێک باسی بیرەوه‌ری دەوری چیرۆکنووسیمان بۆ بکەیت، ئەوەی پالێ پتوونان سەر بەم دەرگەیدا بکەن.

۲- دەربارە ناگاداریتان بەسەر چیرۆکنووسە کوردە هاوتەمەن و هاوچەرەکانتان و پیتش خۆتان، کەمێ زانیاری لەم رووهوه.

۳- نایا چیرۆک نووسین لای ئێوەی بەرێز هەر ئەنجامی بەهره یا خولیا یەکی ئەدەبی بوو یا باریکی تایبەت چ کۆمەڵایەتی چ رۆشنیری چ بیروباوەر وای کرد ئەوەی لە دلتانە بەچیرۆک دای رێژن؟

۴- چ بار و زەمێنە یەکی تایبەتی بووه هۆی دوورکەوتنەوه‌تان له مەیدانی چیرۆکنووسیندا... له کاتیکیدا -تانیستاش- هیوامان بوو هیوامانە ئەک هەر کورتە چیرۆک بەلکو رۆمان و چیرۆکی درێژیش بنووسن.

۵- بەروانیکی رەخنە گرانیوه بەلای ئێوه چیرۆکی کوردی بەچەند دەوریان قووناغدا تێ پەریوه، چ لە بابەت شێوههه چ لە بابەت ناوهرۆکهوه و ئەمڕۆ چیرۆکی تازه چۆن ئەبین؟

تێبینی: ماموستا گیان، سەریه‌ستن وەلامەکه پر بەپری پرسیارەکاغان بێت یان تاک تاک، یان هەرچۆنێکی ئێوه بەباشی ئەزانن. تکایشمان وایه وەلامی جەنابان وەکو دهلێن: (بەبوون و نەبوون) کەمێ زوو پیمان بگاتەوه.

له جیاتی دەستە نووسەرانی گۆڤاری

(نووسەری کورد) دلۆزۆزان

عەبدولقەزاق بیچار

له پەرانی نامەکه‌دا ماموستا ئەمە نووسیوه:

دوینی هات... ئیمڕۆ وەرانی دریاوه.

شاكر ۱۹۷۲/۱۲/۲۱

نهمهش وهلامهکانی مامۆستایه وهک له گۆفاری نووسه‌ری کورددا بـلاو کراوه‌ته‌وه:

«من وازم له چیرۆک نووسین نه‌هه‌تانه»

* نه‌وه‌ی پالی پێوه نام بۆ چیرۆک نووسین، رۆشن کردنه‌وه‌ی بیری نه‌ته‌وه و ورباکردنه‌وه‌ی ناراسته‌کردنی بوو بۆ خه‌باتکردن له‌پێناو پێشخستنێ خۆیدا. له‌ پاش لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زۆر و دۆزینه‌وه‌ی ده‌رده‌کانی (کۆرده‌واری) و هۆی نه‌و ده‌ردانه و چۆنیتێ چاره‌کردنیان، بپارم دا نه‌و بیروباوه‌ڕانه‌ی هه‌م بوون، له‌ چهند چیرۆکیکی دیاریکراودا، له‌ شێوه‌یه‌کی سووک و ناسان و په‌واندا دایان به‌پێژم و پێشکه‌شی خۆتنده‌وارانیان بکه‌م.

یه‌که‌م چیرۆکیان (به‌هه‌شتی ژین) بوو له‌ سالی ۱۹۳۴دا بـلاو کرایه‌وه، نه‌وانی تریشیان له‌ سالی ۱۹۴۷ و پاشتردا بـلاوکرانه‌وه.

* چیرۆکی (له‌ خه‌وما) که‌ هی خوالێخۆشبوو (جمیل صائب) بوو له‌ ژماره‌کانی رۆژنامه‌ی (ژیانه‌وه‌)دا که‌ له‌ ساله‌کانی ۱۹۲۵ و پاشتردا ده‌رئه‌چوون کارێکی ته‌واری کرده‌ سه‌ر دڵ و هۆشم. هه‌روه‌ها چیرۆکی (پێشمه‌رگه‌)ی (دکتۆر رحیمی قاضی)یش که‌ له‌ سالی ۱۹۶۰دا ده‌رچوو زۆر به‌دڵم بوو به‌لام له‌ هه‌ردووکیان گرنگتر چیرۆکی (مهم و زین)ی (احمدی خانی) بوو که‌ تا ئێستاکه‌یش کار له‌ بێر و هۆش و دڵ و ده‌روونم ده‌کات.

* به‌لای منه‌وه (چیرۆک): هۆیه‌ک بوو له‌و هۆبانه‌ی که‌ واتا‌کانی (مه‌رۆقایه‌تی) و (نه‌ته‌وايه‌تی) و (خواناسی) و (نیشتمانپه‌روه‌ری) و (دیموکراتی) و (دادپه‌روه‌ری) و (پراستی) و (دروستی) و (ژیا‌نیکی پر له‌ نازادی و کامه‌رانی)م پێ رۆشن نه‌کرده‌وه بۆ (کۆرده‌واری). بۆ نه‌مه‌ی وربایان بکه‌مه‌وه و بیان خه‌مه سه‌ر ڕێگای (پێشکه‌وتن) و ژیا‌نیکی باشت‌ر.

* من تا ئێستاکه‌یش وازم له‌ چیرۆک نووسین نه‌هه‌تانه‌وه. هه‌شتا گه‌لیک چیرۆکم ماوه بـلاوم نه‌کردوونه‌ته‌وه. چاوه‌ڕوانی کاتی خۆیان نه‌که‌م تا بـلاویان بکه‌مه‌وه. نه‌وه‌نده هه‌یه، بۆ بـلاوکردنه‌وه‌ی خۆتنده‌واریه‌کی به‌که‌لک و کاریگه‌ر له‌ زووترین کاتدا بۆ (نوێ - خۆتنده‌وار)ه‌کان نه‌مه‌م به‌چاکتر زانی که‌ بایه‌خ بده‌م به‌ (وتار) و (نووسراوی) زانستی و هونه‌ری و ژی‌یه‌ی. تا له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مه‌دا نووسراوه‌خانه‌یه‌کی (۱۳۵) نووسراوی کوردی له‌ به‌ره‌مه‌کانی خۆم و نه‌وانی که‌ کردوومن په‌کوردی بۆ (لاوه‌ خۆتنده‌واره‌کان) پێک به‌پێتم. نه‌مه ناواتی هه‌ره‌ کۆنم بوو، که‌ نه‌گه‌ پێته‌وه بۆ سالی ۱۹۴۸ که‌ نه‌و ده‌مه‌ ته‌مه‌نم ۳۴ سالان بوو. تا ئێستا هه‌ر نه‌وه‌نده‌م توانیوه‌ که‌ (۲۴) نووسراویان لێ له‌ چاپ بده‌م، هه‌یوادرم به‌خوا که‌ بترانم نه‌وانی تریش، به‌ره‌به‌ره، له‌ سالانی داها‌توودا، له‌ چاپ بده‌م. ئێستا که‌ نه‌وه‌ ناو ناوه: (په‌ڕۆه‌ی خۆتنده‌واری کورد) که‌ نه‌و (۱۳۵) نووسراوه‌ی تیا دا‌نراوه، هه‌ندیکه‌ به‌چا‌پکراوی زۆریشی به‌ (ده‌س نووس).

جا له‌ناو نه‌م نووسراوانه‌دا که‌ بریتین له‌ ۱۸ زنجیره، زنجیره‌یه‌کی ته‌رخان کراوه بۆ چیرۆک که‌ بریتیه‌ له‌ چهند نووسراویک، که‌ هه‌ندیکیان چیرۆکه‌کانی خۆمیان تیا به‌ هه‌ندیکیشیان ته‌رخان کراون بۆ

چیرۆکی ژبانی (گهواره بیاوان) له هه‌موو لایه‌کی (جیهان)دا، که میژوویه‌کن له شێوه‌ی چیرۆکدا. نه‌گه‌ر ده‌رفه‌تیکیشم ده‌ستکه‌وت بۆم لویا دوور نییه (چیرۆکی درێژ)یش دابنیتیم به‌لکو نه‌و هیوا و ناواته‌تان به‌پهنمه‌دی.

* زۆریه‌ی چیرۆکه‌ کۆنه‌کافان به‌هۆنراوه‌ دانراون. که‌مێکیشیان به‌هۆنراوه‌ و په‌خشان، یاخود به‌هۆنراوه‌ی په‌خشان دانراون، بابه‌ته‌کانیان به‌زۆری: دلدا‌ری و خواناسی و میژوویی و شه‌ر و شۆڤن. وه‌ک (مهم و زین)ی کۆن و (ئه‌سه‌پی ره‌ش) و (یوسف و زوله‌یخا) و (دمدم) و (به‌هنه‌سا) و (شیرین و فه‌ره‌اد). که‌مێکیشیان تیکه‌لن له‌ دلدا‌ری و نیشتمانپه‌روه‌ری، وه‌ک (مهم و زین)ه‌که‌ی ئه‌حمه‌دی خانی که‌ له‌سه‌ر شێوه‌یه‌کی نوێ و ناوازه‌ نزیکه‌ی ۳۰۰ سالێک پتر له‌مه‌وپێش دایناوه‌.

به‌لام له‌م سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌دا، چیرۆکی کوردی زۆریان به‌په‌خشان دانراون. که‌مێکیان به‌هۆنراوه‌. ئه‌مانه‌ زۆتر له‌ ده‌رده‌کانی کۆمه‌لایه‌تی و چاره‌کردنیان ئه‌دوین. نامانجیان پێشکه‌وتنی کورده‌واره‌یه‌. چیرۆکه‌کانی کۆن ه‌ی سه‌رده‌می ژبانی (زه‌ویدا‌ری) و پاشکه‌وتوویی گه‌له‌که‌مانه‌، که‌ بۆ نه‌و سه‌رده‌مه‌ ده‌ستی داوه‌، زۆتر بۆ کات پێ را‌بوا‌ردن دانراون بۆ چینی بالا به‌کار ئه‌هاتن.

به‌لام چیرۆکه‌کانی ئه‌م سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌ بۆ وریاکردنه‌وه‌ی (کورده‌واره‌ی) و ئاراسته‌کردنی بۆ ژبانیکی پاکتر و خوشتر و چاکتر دانراون، هه‌موو چینه‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌مان که‌لکیان لێ وه‌رنه‌گرن. هه‌یه‌، چیرۆکه‌ تازه‌کانی ئه‌مڕۆ هه‌رچه‌نده‌ له‌ (ئامانج) و بیروباوه‌یدا زۆر ناوازه‌ و بڵندن، به‌لام له‌ شێوه‌ی دا‌پشتندا، نه‌گه‌یشته‌وه‌نه‌ته‌ ئه‌ندازه‌ی خۆیان. به‌واتایه‌کی تر پێیوسته‌ برا نووسه‌ره‌کافان زۆتر بایه‌خ به‌ده‌ن به‌چیرۆکه‌کانیان تا زۆتر که‌لک بپه‌خشن به‌خۆتنده‌واران، زۆتریش کار له‌ دلایان بکه‌ن.

شا‌کر فه‌تاح

۱۹۷۲/۱۲/۲۱

(نووسه‌ری کورد - گ: یه‌کێتی نووسه‌رانی کورد، خولی یه‌که‌م ژ - ۷ نه‌ورۆزی ۱۹۷۳ به‌غدا)

هاجی قادری کۆبی

نووسراویکه:

میژووی ژبانی بوژی به ناویانگ و مامۆستای نیشتمانپه‌روه‌ری کوردان،
هاجی قادری کۆبی پیشان ئهدات، له‌گه‌ل وێژه‌که‌یدا

ئهم نووسراوه

(هاجی قادری کۆبی)، له‌ سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا ژیا، که‌ پهری بوو له‌ کاره‌ساتی گه‌وره‌ گه‌وره‌ و، گۆڕانی گه‌وره‌ گه‌وره‌ و، داهێنان و دۆزینه‌وه‌ و، گرسه‌ندنی گیانی نیشتمانپه‌روه‌ری و گه‌له‌په‌روه‌ری، له‌ نه‌ندازه‌یه‌کی گه‌وره‌ و فراواندا، که‌ هه‌موو جیهانی گرتیوه‌وه‌. هه‌روه‌ها پهری بوو له‌ شه‌ڕ و شه‌ڕ و زه‌هر و زه‌نگ و داگیرکه‌ری. له‌ هه‌موو لایه‌کیشه‌وه‌ خه‌بات و شه‌ڕ له‌ ئارادا بوون بۆ ده‌ستکه‌وته‌وه‌ی نازادی و سه‌ربه‌ستی... (هاجی) له‌ مزگه‌وته‌کانی کوردستاندا پێ گه‌یشت. هه‌رچه‌نده‌ له‌ خه‌یزانیکی هه‌ژار و بێ که‌س له‌دایک بوو بوو، به‌لام ئاغاکانی کۆبه‌ دالایان به‌خۆی و دایکه‌یدا بوو، به‌ده‌تیی له‌ ته‌مه‌نی جه‌وت سالییه‌وه‌، له‌ئێر سیبه‌ری نه‌واندا گه‌وره‌ بوو. له‌ناو جه‌رگه‌ی چینی په‌نجبه‌ر و هه‌ژار و چه‌وساوه‌یشدا ساوه‌یه‌کی درێژ ژیا و رای بوارد و تیکه‌له‌یی کرد. له‌مانه‌ و له‌ حه‌یاتیی خۆیه‌وه‌ و، له‌ ئه‌رك و نازاری ژبانیه‌وه‌ که‌لکیکی زۆری وه‌رگرت. پێ گه‌یشت و هاته‌وه‌ (کۆبه‌). له‌وێدا (مه‌لا عه‌بدوللای جەلی زاده) و (حه‌مه‌ ئاغای کۆبه‌) و (که‌یفی) هاو‌ده‌م و هاو‌پارزی بوون. خۆشیان پاته‌بوارد. له‌به‌ر زیه‌کی و به‌لیمه‌تی و دڵ ناسکیی خۆی. له‌به‌ر خواناسی و نیازپاکی خۆی، هه‌ستی به‌چاکی و خرابیی زوو نه‌کرد. هه‌ر له‌و کاته‌دا، که‌ له‌به‌ر چاکی گه‌شتییان، ستایشی نه‌و هاو‌پێانی و (ئه‌مه‌ین ئاغای کۆبه‌)ی ده‌کرد، به‌ره‌نگاری (شیخ) و (مه‌لا) و (فه‌رمانبه‌ر) و (ده‌وله‌م‌ه‌ند) و (لاوه‌) خراپه‌کانیشی ده‌کرد، له‌سه‌ر که‌مه‌ت‌رخه‌می و زۆرداری و چه‌واشه‌کاری و به‌دخووییان. (شیخ نه‌بی) یه‌کێک بوو له‌و شێخانه‌، که‌ نه‌ویش به‌خۆی و ده‌رویش و مه‌لاکان و هاو‌پێکانیه‌وه‌ به‌ره‌نگاری (هاجی قادری) نه‌کرد.

(هاجی) چونکه‌ زمان تیژ بوو و، پاسته‌وراست، به‌ناشکرا، له‌ دوژمنانی نه‌ته‌وه‌ و نیشتمانکه‌ی خۆی توانج و پلاری نه‌گرت، نه‌ندازه‌یه‌ک توانییان به‌سه‌رتێن، ئیتر له‌ وه‌زیاندا نه‌ما‌بوو. (هاجی) ته‌واو ته‌نگه‌تاو بووبوو. دوا‌یی ناچارما، په‌وی کرد بۆ (که‌رکووک) و له‌وتشه‌وه‌ بۆ (هه‌ولێر). که‌ له‌گه‌ل (که‌یفی) بوو یه‌کیان گرت و له‌ په‌وانده‌وه‌ پزیشتن به‌کوردستاندا تا گه‌یشتنه‌ (ئه‌سته‌موول)، که‌ نه‌و سه‌رده‌مه‌ جێگای زۆروسته‌می فه‌رمانه‌ه‌وایی تووک و، مه‌له‌به‌ندی شه‌ڕشگێته‌ران و پزیشکیرانی نه‌ته‌وه‌ چه‌وساوه‌کان بوو. (هاجی) چ له‌ تیکه‌له‌یدا له‌گه‌ل زانایان و پزیشکیان و نیشتمانپه‌روه‌رانی کورد له‌و شارانه‌ی کوردستان و ئه‌سته‌موولدا، چ به‌هۆی زه‌هر و زه‌نگ و به‌دخوویی فه‌رمانه‌ه‌وایی تووک و ئیترانه‌وه‌ له‌ناو کوردستاندا، چ به‌هۆی خۆینه‌نه‌وه‌ی نووسراو و پزۆنانه‌ی جیهانی نه‌و سه‌رده‌مه‌وه‌، که‌ به‌عه‌ره‌بی و فارسی و تووکی ده‌رنه‌چوون، تا ئه‌هات به‌یری پزۆشتر نه‌بووه‌وه‌ و، هه‌ستی ته‌ته‌وا‌یه‌تیشی به‌هێزتر و به‌کارتری له‌ نه‌هات. بێ گومان دامه‌زراندنی نه‌ویش به‌مامۆستایه‌ک بۆ گوهره‌کانی (به‌درخان پاشا)

میرانی (جزیر و بۆتان)، که ئهوانیش له (ئهمسته موول)دا ئاواره بوون و، تیکه لیبوونی بهو بنه ماله یه، کارتیکی گهره ی کردۆته سهر دل و دهروونی (حاجی)، له پرووی کورد پهروه ریبه وه، که ههتا مرد ههموو هیز و توانایهکی خۆی بۆ رۆشنگردنه وهی میتشکی هاو نیشتمانهکانی خۆی و، ئاراسته کردنیان بۆ خهبات و تیکه گۆشان، بۆ ئازادی و سه ره بخۆی کوردستان و پیتشکه وتنی نه ته وهی کورد ته رخا ن کرد.

له هۆنراوهکانی (حاجی قادر)دا، بهشی هه ره ناوازه و گرنگی ئهوانه یه که له بابته نیشتمان پهروه ری و که له پهروه ری و کۆمه لایه تیبه وه داینا ون. به شهکانی تری هۆنراوهکانی له سه ره شتیه ی کۆن داینا ون، چ له پرووی ناوه رۆک و، چ له پرووی کیش و سه روا و، دا رشتن و بیرو با وه په وه، چ له پرووی وشه و زمانه وه، ئه مانه زۆر تر له هۆنراوهکانی (نالی) و (کوردی) ئه کهن، له هونه ری هۆنراوه دانا ندا. هه رچه نده له پیتش (حاجی قادر) یشدا زۆر کهس هۆنرا وهی نیشتمانی و کۆمه لایه تی ی دانا وه، وهک (خانی) و (سالم) و (نالی) و (کوردی)، به لām هۆنرا وهکانی (حاجی) سنووریان فراوان شه، بابه تیان زۆر تره، واتایان په تره، واتا ههموو کهم و کوپی به کی کۆمه لایه تی و زرن گه کار یان یان گرته وه. بابه ته گانیان ته ر و تازهن، نایاب و ناوازه، هیتشتا نه گوترا ون. زۆریه شیان سووک و ئاسانن بۆ تیکه گیشتن. ئه و چامانه ی که له بابته: (به هاری کوردستان) و (میتووی کوردستان) و... (میتووی ویتیه ی کوردی) و (پاراستنی کوردستان) وه نووسیونی، له شا کارهکانی حاجی ده ژمیتیرین، که هه یچ بویتیککی کورد له پیتش ئه وه وه بهو جو ره و بهو شتیه په سۆزه لیتیان نه دوا وه.

بیتجگه له وه (حاجی) له بابته شتخ و مه لا و ده وله مند و فه رمان به ر و لا وه گانی شه وه بابته ی تازه و ناوازه ی نووسیوه، که کهس له پیتش ئه وه وه بهو جو ره و بهو شتیه یه ی نه گوتوه. ئه وه نده هه یه نه میش وهک بویتیهکانی ئه و سه رده مه، گه لیتک وشه ی بیتگانه ی ناخۆش و ناشیرینی به گاره یئا وه، که بۆ چیتشکه ی خۆینده واران ی کوردی ئیمه ر ده ست نا ده ن...

ههروه ها هه ندی رسته یشی هه یه، ئاسان نین بۆ تیکه گیشتنی ههموو خۆینده واریک... به هۆی ده ستا وه ده ست که وتنی هۆنرا وه گانی شه وه له و کهم و کوپی له هه ندیک یاندا په یدا بو وه... ئه مانه، مه گه ر، له دوا رۆژیکا، له لایهن لیتنه یه کی زانا و ویتیه وانانی شه ره زای کورده وه، به توانی راست به کرتنه وه...

(حاجی) تا ما ژنی نه هیتنا. به ته نگ خۆیه وه نه بوو. به ته نگ گشته وه بوو. دوا یین قسه ی ئه وه بوو که (عه بد له ر زاق به گی به درخان) نوو سرا وه نایا به که ی: (غیره تی ملی) بۆ چاپ بکات به لām چونکه په هه نده ی دهستی زۆرداری ناوخر و بیتگانه بوو، له ئاواره ییدا مرد. نه سامان، نه خانوو، نه ژن و مال و منال، هه یچی له پاش به جتی نه ما. هه ر ته نیا هۆنرا وهکانی لێ به جتی ما. که هه ر وهک خۆی ئه لێ، له جیتی کوپ و کچ و که سوکاری بوون... به لām ئه وهی که ما وه ته وه له هۆنرا وهکانی، هه ر وهک میتووی ژبانی (حاجی) خۆی، تا جیهان مایه، وهک مامۆستایه کی زانا و ویتیه وان و هونه ر مند، واتای نیشتمان پهروه ری و که له پهروه ری و خونا سیمان فیت نه کهن. ههروه ها ئاراسته یشمان نه کهن بۆ خهبات کردنیکی بێ وچا ن له پیتنا و کامه رانی و پیتشکه وتنی کوردا.

بهراستی گه نچینه یه کی وێژه یین، که (حاجی) پێشکەشی نه تهوهی کوردی کردوه، که تا نه میتنی که لکی لێ وه نه گری.

منیش که ئهم نووسراوم داناهه ههه بهو نیازهم داناهه که که سایه تیبی (حاجی قادری کۆبی) و وێژه که یه به شهنگ و شوخی و بهرجهسته بیهوه پێشانی خوتنده وارانێ کورد بدهم. هه بام به خوا وایه که په نچه کهم به خوێایی نه پۆشتی و تیا سههر که وتیم. ههروهها له خواشیم نهوێ که نهو خوتنده وارانیه (حاجی) ی خوتندهوار و مهرد و دلیری نیشتمانی بکهن به نمونه یه که بۆ خۆیان و... چاوی لێ بکهن.

شاگرد فەتاح

سلیمانی: ۱۹۷۲/۲/۱۶

پێگه یهتتی حاجی قادری کۆبی

ناوی (قادر) و کوری (محمد مه) و دایکیشی ناری (فاتیمه) یه. له سالی ۱۸۱۵ دا له دیتی (گۆز قهره) که له نزیک شاری (کۆبه) وهیه له دایک بووه. له سالی ۱۸۹۸ دا چۆته وه لای خوای خزی. که باوکی مردووه، (حاجی قادر) هیشتا منال بووه. له باوکیهوه که له پووری ههتیوی و ههزاری بۆ بهجن ماوه له تاو برستی دایکی نه یهتتی بۆ (کۆبه). به یارمه تیبی ئاغا کانی کۆبه وه له ههوت سالی دا نه یخاته بهر خوتندن. پاش نهوه له مزگه وته کانی (کۆبه) و (خوشناوه تی) و (په واندز) و (ههولتیر) و (کهرووک) و (سلیمانی) و (سهردهشت) و (سابلاخ) و (شنۆ) دا خوتندی نهو ساکی تهواو کردوه.

ئاغا کانی (کۆبه) له پێگه یاندنی (حاجی قادر) دا و پشتیوان کردنی دا دهستیان هه بووه. بهلام شێخه کانی به پێچهوانه ی نهوانه وه دوژمنایه تییان له گه ل حاجی قادر دا نهواندوه. (حاجی قادر) هاوچه رخ و هاو پتی گه لێک مه لای کوردستان بووه، وهک (حاجی مه لا عه بدوللای جه لی زا ده ای کۆبی و (کهیفی) ای جوان پۆی و (نالی) ای شاره زووری و (کوردی) ای سلیمانی. تا خوتندی تهواو کردوه و بووه به مه لا، زۆری ناوچه گه وه کانی کوردستان... گه راوه و تیکه ل به زانایان و گه وه پیاوانی کوردستان و وێژه وانان بووه و لیبانه وه شاره زای وێژه و میژووی کورد و باری پۆزگاره که ی کوردستان بووه. ههروهها شاره زای کاره ساتی جیهانی ش بووه. (حاجی) بلیمه تیک بوو بۆ خۆی. هۆگری تیکه یشتن و پیکه یشتن بووه. دوا یی گه را یه وه (کۆبه)، بۆ نه مه ی له ویدا و له ویه (نامه) که ی خۆی به جن بگه یینتی و، نهو ناواتی له دلایه بۆ پێشخستی کورد و ناوا کردنه وه ی کوردستان خه باتی بۆ بکات و به یهتته دی.

هه لانی بۆ نهسته موول

ههزاری و بچ نهوایی و ههتیوی، بۆ (حاجی قادر) بوونه مامۆستا و پتیان گه یاند، سههر گهردانیی کورده واری به کیش به ده ست داگیر که رانی (پۆم و عه جه م) وه، مامۆستایه کی تر بوو بۆ (حاجی قادر) که له نه تهوه ی خۆی نزیک به خاته وه، و خوشه ویستی و دلسۆزی و خۆ به خت کردنی شی فیژ بکات و به ناخاته دلپه وه بهرام بهر (کورد) و (کوردستان). (حاجی قادر)، وهک ده رنه که وێ، خۆی به ها و نازار و هاوار و ناواتی نه تهوه و نیشتمانه که ی خۆی داده ن. بۆیه کا به شه و به پۆز، بیرو باوه ری کوردا یه تی بوو بوونه

هاوډم و هاورتي (حاجي) اي لاو له (كڅيه) دا. ههروها (حاجي) نيشتمانپهروهري و گهل پهروهريهكهي له (خواناسي) يدهكهيوه فتر بوويو. جا نمو لاوه پتگهيشتووه تپگهيشتووه كه نمو سردهمهدا بوو بووه هاوډمي (كهيفي) و (حهمه ناغاي كڅيه) و (حاجي مهلا عهبدوللاي جهلي زاده)، چ بهوتار، چ بهزار، چ بههزواره، هوروژمي نهبرده سر نمو كهسانهي كه فرماني سرشاني خويان بهچي نهنهيتنا بهرامبر خوا و نيشتمان و نهتهوهكهيان. ياخود ناپاكييان لهگهل كوردا نهكرد. توانج و پلارهكاني (حاجي) ايش زورتر هندتيك له (شيخ) هكان و زوريدي (فرمانبر) هكاني نمو سردهمهدي (كڅيه) اي دهگرتوه. (حاجي) تافي كورپني له كڅيه دا بهو جوړه بهرنگاري كردهوه رابوارد. بهلام كاتهكههي ناساز بوو. فرمانبرهواييبهكي زوردار و دهسلاتدارايتيكي بهدكردار ههيوون له گورپدا. نمو شيخ و فرمانبرانه بوون بهدوژمني و تنگه تاويان كرد. ناغاكاني كڅيه نهپانتواني لهوه بهولاوه بپياريزن. (كهيفي) اي هاورتيشي كه ههروهك خوي بليمهت و وريا بوو، لهبر نهوهي هوروژمي نهبرده سر ناغاكاني كڅيه كه پستي (شيخ) پهزاي تالهباني) يان نهگرت، كه دوژمنيكي بوو، نهویش ههروها بهدهست نمو ناغايانهوه تنگه تاو بوويو: بهبپانوي دلدارييهكهيوه، لهگهل (ههيههتي نايشوگي) دا، ليتيان ههلپتچابوو، خهريك بوون نازاري بدن.

(كهيفي) پيش (حاجي) خوي دهرياز كرد. چو بۆ ههولير. نمو جيا بوونهوهيدي (كهيفي) زور كاري له دلي (حاجي) كرد. زوري پي نهچو، (حاجي) ايش بهناچاري ههل هات و له (كڅيه) دهرياز بوو. خوي گهيانده هاورتي خوشهويستهكهي خوي، (كهيفي). پاش ماوهيك ههردو لا و بهجوته، بهناو دولي (خوشناوهتي) دا، خويان گهيانده (پهواندز) و لهويشسهوه بهناو هوژي (عهيدهراني) دا تپهپريان كرد بۆ (نهسته موول) و خويان خسته پهناي (بهدرخانييهكان). نمو كاته سالي ۱۸۵۴ بوو. (بهدرخاني) يهكانيش كه نمو سردهمه بهپيشهواي كوردايهتي دانهنران، له شتويهكي زور جواندا (حاجي) و (كهيفي) يان داللا. (حاجي) يان كرده ماموستاي تايهتبي (كورهكاني بهدرخان پاشا) و، (كهيفي) ايشيان خسته (زانستگاي ماف) هوه له نهسته موولدا. تا نمو دهمه، (حاجي) بهچاوي خوي زوروستهمي بي نهندازهي (توركه عوسمانيهكان) اي چهند جاريك ديتبوو. لهبر نمو نيشتمانپهروهريهكهي خوي پالي پتونهابوو، بهچيته لاي نهوان... چونكه شوړشي (بهدرخانييهكان) كه له سالي (۱۸۴۳) دا بهريا بوويو، بهشوړشيكي ههه گهوهري نيشتماني و رۆشنيرانه دانهنري كه بۆ رزگار كورني كورد و كوردستان كراوه، له دهست داگيركهراني (عوسماني) و بۆ دامه زراندي فرمانبرهواييبهكي سرهيهست و سرهيهخو و نازاد و ديوكراي و دادپهرست و پيشكهوتوو له كوردستاندا... بي گومان (حاجي) بويهكا چوته لاي (بهدرخانييهكان) تا بهچيته هاوكار و هاوخهبات يان له كوري نيشتمانپهروهريدا بۆ كهلكي كورد و كوردستان. تا نمو ناواتانهي كه سالاني سال له دليا بوون، بيان هيتيتهدي و بهچاوي خوي كوردهواييبهكي نازاد و كوردستانيكي ناوهدان بپيني. نهگينا نهگهر هه بۆ كهلكي تايهتبي خوي بوايه، (حاجي)، پتويستي بهر نرك و ماندوويونه نهبوو بيكات. چونكه بي كهمس و بي سر و سامان بوو، له هه شوړتيكدا بووايه نهحهوايهوه.

حاجیه‌کی حەج نەکردوو!

لە زۆر کەس وایە (حاجی قادر) حەجی کردوو، بۆیکە ناوی خۆی ناو (حاجی). کەچی لە راستیدا، هەر لە تافی کورێتییه‌وه نازناوی (حاجی)ی لە هۆنراوەکانیا بەکارهێناوە! وەک لە دانیشستانی (کۆتە)یش بیستراوه، ئەبێ (حاجی قادر) لە مانگی (حاجییان)دا ئەدایک ببوێت، بۆیە لەسەر په‌وشتی باوی ئەو سەرده‌مە کوردستان نازناویکی بۆ دانراوه و هەر لە منالییه‌وه ناونراوه (حاجی)... ئەگینا بەلگەیه‌کمان بەده‌سته‌وه نییه‌ که (حاجی قادر) حەجی کردبێ!... لەگەڵ ئەمەیشا لە تاکە هۆنراوەیه‌کیا ئەمە دەرده‌خات کە بۆ ئەمە‌ی پیاو بتوانێ هەست بەناسایش و ئارام و سره‌وت بکات، هیچ چاره‌ نییه‌ ئەو ئەبێ کە یان بچیتە شاری (مەدینه) یاخود شاری (مەکه):

«منزلی مامن نەماوه ئیستە کە آیامە کە

راحتی مەکن نییه، نەچیتە (مەدینه) یان (مەکه)!»

جا ئەگەر، (حاجی قادر)، لەگەڵ هه‌ژاری و ده‌ستکورتیشیا، بۆی لوابێ، لەسەر ئەرکی کەسیکی تر چووێ بۆ (حەج)، ئەو پاش ئەوه‌بوو، کە سالانی سال بووه، هەر لە تافی کورێتییه‌وه، نازناوی (حاجی)ی بەکارهێناوه لە پێش (حەج) کردنیا!...

په‌وشت و سه‌روشتی حاجی قادر

داخه‌کەم لە بابەت ژبانی تایبەتی (حاجی)یه‌وه، زانییتکی تێڕپیمان ده‌ست نەگه‌وت. به‌واته‌ی ئەم و ئەو کەله‌کۆیه‌دا بیستراوه هه‌روه‌ها لە هۆنراوەکانی خۆیه‌وه تێ نەگه‌ین کە پیاویکی چست و چالاک و زیره‌ک و ئازا و نه‌بەرد بووه. سه‌ر و چاو جوان و قسه‌خۆش بووه. لە به‌ژن و بالا‌دا مام ناوه‌ندی، لووتیکی راست و دوو چاوی گه‌وره و گه‌شی پێوه بووه. پیاویکی گه‌نم رەنگ بووه. توندوتیژ بووه. دل ناسک بووه. زوو هه‌لچوووه. رەپ و راست هه‌موو قسه‌یه‌کی دلی خۆی کردوووه. دلپاکیش بووه. کە دلنه‌وایی کراوه زوو ناشت بۆته‌وه. پیاویکی ده‌روون ئازاد بووه. لە پێناوی قسه‌ی رەوا و راستدا، خۆی لە کەس نه‌کردۆته‌وه. دل‌سه‌وزی راستی و دروستی بووه. ئاماده‌ بووه کە لەسەر راستی و دادپه‌روه‌ری، یه‌خه‌ی هه‌موو زۆرداریک بگرێ، هه‌موو خه‌باتیکیش بکات. باکیشی نه‌بووه لە ئەنجامی کاره‌کانی. ئەگەر سه‌ر و سامانیشی لە پێناو ئامانجه‌کانیا دا‌بنایه، کۆلی نه‌ئەدا و وره‌یشی به‌ر نه‌ئەدا. ئەمە له‌وێ و کەچی له‌سه‌رێکی تریشه‌وه خه‌می خۆی نه‌خواردوووه. به‌ته‌نگ کەلکی تایبەتی خۆیه‌وه نه‌بووه. جا ئەمه‌تا رازی نه‌وه‌ی کە (حاجی قادری کۆبی) تا مردوو نه‌ژنی هێناوه و نه‌ مالی پتکه‌وه‌ناوه و نه‌ منال و سامانیشی لە پاش به‌جێ ماوه. چونکه هه‌رچی هێز و توانایه‌کی هه‌بوو، بۆ گه‌یشته‌ به‌ ئامانجه‌ پیرۆز و به‌رزه‌کانی خۆی به‌خت کردوووه، کە ئەویش پزگارکردنی کورد و کوردستان بووه لە ده‌ست: (زۆرداری) و (هه‌ژاری) و (نه‌خۆشی) و (نه‌خۆتنده‌واری). له‌به‌ر ئەوه‌ له‌ناو کۆمه‌له‌ نه‌تییه‌یه‌کانی کوردا به‌شدار بووه. (حاجی قادر) له‌ناو جهرگه‌ی کۆمه‌لانی رەنجده‌ر و چه‌وساوه‌دا گه‌وره بووه. له‌به‌ر ئەوه‌ لە هه‌ست و هۆش و بیروباوه‌ردا نوێنه‌ری به‌شه هه‌ره زۆره‌کی نه‌ته‌وه‌ی کورد بووه. جا له‌به‌ر ئەوه‌یه کە تا گیانی پاکی به‌خاک سه‌پاردوووه،

بۆ ئەمەى نەتەوەكەى خۆى وریا بكا تهوه و، بیرى رۆشن بكا تهوه و، ئاراستهیشى بکات بۆ ژینتیکى پاكتر و چاكتر و خوشتر، كه پر بى له نازادى و كامه رانى.

مێژوویهك دانهنى بۆ وێژهى كوردى و وێژهوانانى كورد

(حاجى قادر) ئەمەندە بەپەرۆش نەبێ، بۆ هەموو كوردتیکى دەرێخات، كه نەتەوەى كوردیش له كۆندا خاوەنى زمان و وێژهیهكى بەنرخ و گەورهپىساوانى زانست و وێژه و ھونەر بوو، لى كۆلینهوهدیهكى زۆر ئەكات و لى وردبوونەوهدیهكى تەواویش ئەكات لەو بەرھەمە كوردپىپانەدا كه بەھزار ئەرك و نازارەو لەم كۆن و قوژن و لەو سووچ و پەنای مژگەوتەكانى كوردستاندا نەیدۆزێتەو... دوایى بەسەرفرازیهكى زاناپانەو، بەشاناژییهكى بى ئەندازەو، چامەیهكى گەرە و بەنرخ له بابەت (مێژووى وێژهى كوردى و وێژهوانانى كورد) وە دانهن، بۆ ئەمەى له دواڕۆژدا ناوونیشانىان لەبیر نەچیتەو و كوردهوارىبەكەیش بۆ لەمەو دوا بەتەنگ زیندووكردهوى كه لەپوورى نەتەوايه تىبى خۆیهو بى و نەھىلتى لەناو بچى و بیانكات بنچینهیهك بۆ سەرکەوتن و پێشكەوتنى خۆى له ژباى دواڕۆژیا. ئەمە چامەكەيەتى:

شاسوارى بلاغتى كوردان
 يەكە تازی مصاحتى بابان
 مصطفى يە تخلصى كوردى
 غزلى كورده بەرىتى كوردى
 ناوى صاحب قرانى خاصى ئەو
 چونكه لەم عرصە ئەسپى ئەو بەدەو
 ئەو كە نۆشى شەرابىتى تالى
 (نالى) لەو عرصەدا بوو (تالى)
 (نالى) ئوستادەكى گەلى چا بوو
 خضرى نابى حیاتى معنا بوو
 يەكى تر بوو (محمەدى فكري)
 موى دهنەنگاوت بەتيرەكى فكري
 يەكن (رەنجوور) اهللى كركوكە
 فكري بىكرى هەموو وەكو بروكە
 يەكى تریان (امین بەگى دزەيى)
 دز نىيە، شاعرتكى جەريەزەيى
 (كەيفى) حاجت نىيە بكەم پاسى
 ئەم كەتیبە بخوێنى دەیناسى
 (سالم) (مشوى) (شیخ رضا) (خەستە)
 شاعرن، ھەر چوار بەرجەستە

وهک (وهفایی) که مه له شعرایی
 خطی وهک بهیتی چاک و نه سپایی
 له کون و قوژینی که لاوی دهر
 چهندي تر هه ن مثالی گهنج و گوهر
 سهپکی (جامی) و غیرهتی (سلمان)
 بهیتسیان ون بووه وهکو خۆیان^(۱)
 چهند نه وهندهی که عرضی ئیوهم کرد
 شعرا مان ههیه به دهست و برد
 شاعری کۆن و تازهیی کوردان
 که له تعدادی عاجزه انسان
 نهوی خۆم دیومه یا نه خۆ اثری
 نه مهیه بۆت دهلیم به مختصری
 معدنی علم و عالم و عامل
 قطبی دهوران و مرشدی کامل
 هه ره له اول جنابی (مولانا)
 نقشبندی رواقی الا الله
 غوثی ثانی و حاتمی مذهب
 (عبدالرحمانی خالصی) مشرب
 وهکو (بیتووشی) شاعری عربی
 تا قیامت نه کهس بووه و نه دهبی
 خۆ مه لا مصطفای بیتساران
 بن نظیره له نظمی کوردستان
 (مه لکه) مان مه لکه مه وتی معنایه
 یعنی هه ره چۆنی هه ره بکا وایه
 وهک (ملا خضری روودباری) نیه
 شیعیری ناوی حیاته تالیی نیه
 حکمت و نظمی (میرزا یعقوب)
 وهک (فلاطرنه) لفظه کان وهک کووب
 یعنی فکری له ناسمان به ده ره
 باعشی ژینه دافعی کدره

(۱) له دواي نه مه وه به پیتی چاپه کدی گیو موکریانای ۱۹۵۳، سنی دیری بواردووه.

(حسن) ای باوکی (افقی نؤمەر)
 کورپی نؤمەر، (محمد) ای سهروره
 مه نجه لی نظمی، گه وره و گچکهن
 بؤ خیالاتی عینی سن کسچکهن
 شاعری (زهنگنه) نیه حدی
 وه کوشجعی ناکری عدی
 چونکه مجموعی طبعی موسوزنه
 سینیه یان مشلی نایینه پروونه
 انتخاب ناکرتن له بهر چاکی
 وهک له شهردا سوار و چالاکی
 دوو وحیدن (محمد) و (احمد)
 یه کی (کۆماسی) یه، یه کی (ده رهنده)
 (هممه ونده) یش که خزمی خۆمانن
 شاعری زۆره پاککی ده یزانن
 چونکه تیژی زیانیان یه کسه
 که وته نووکی یم و ده می خه نجه
 بن کتیتن نه مه له وان دووره
 مه ردی نازا له ناقصان دووره^(۱)
 نه سپی رهش بهیتی تا بلتی چاکه
 نظمی یه کجار سوار و چالاکه
 (نه سپی شمشین) و (قه رهمانی عجه م)
 محضی کذب به اتفاق امم
 چونکه نوو سواره، خلقی ده یخوتن
 لهم هه مورو بهیتی ئیمه دا کورتن

(۱) به پیتی چاپه که ی گبو موکریانی ۱۹۵۳ له دواي ئهم دیره وه (نۆ) دیر به پترواره، که له مه وه یه:

دهشتی که رکوک و کیتی هه ورامان
 شاعیری زۆره بن حه دد و پایان

هه تا کۆتایی دئ به:

وه کو شانامه گهر بنووسرایه
 لیت مه عین ده بوو چ وه ستایه

بروانه هه ر نهو چاپه. له: ۶۶-۶۷

وهره ئینجیلا له حسرتان مه‌مه‌ره
 چواریه‌لی نه‌سپی سنییان مه‌گره
 وه‌کو به‌یتی (حه‌ته‌م) له‌ دعوادا
 نیه (فی‌رده‌ووسی) سه‌د کلک بادا
 نه‌م فصیحانه‌ پاک‌ی بی‌ ناو‌ن
 باعشی پیت بل‌تیم: نه‌نووسراون
 دوو (عه‌لی)ن شاعرن وه‌کو (حسان)
 (به‌رده‌شان) و (حریر)ه مسکنیان
 یه‌کته‌ هاوناوی خۆم، به‌خۆم دیبووم
 (شیخ وه‌سانی) بوو مه‌ردیکی معلوم
 وه‌کو من بوو به‌ظاهری جاهل
 باطنا شاعریکی زۆر کامل
 (احمدی کۆر) له‌ شاری (سابلاخ)ه
 به‌یتیکی داغه، به‌یتیکی باغه
 نه‌مه‌ مجموعه‌ی شاعری غران
 هه‌روه‌کو (مشنوی)ن له‌ نیو‌کوردان
 هه‌موویان بی‌ نظیر و یه‌ک وه‌زنن
 ق‌ابیلی به‌زم و لائق‌ی ره‌زمن
 غیری (دمدم) له‌مان به‌نظمه‌ جدا
 بی‌ صدا طیلی نظم‌ی ده‌نگ نادا
 به‌ره‌وانی م‌شالی آبی ره‌وان
 إرتج‌الین هه‌موو به‌بی‌ دامان
 کلی به‌یتیکی دوو هه‌زار ف‌ردن
 مانگیکی بی‌ ده‌وی له‌به‌ر کردن
 نه‌مه‌ هه‌ر کورده‌ لائق‌ی تح‌سین
 بی‌ ک‌تیب و معل‌م و نووسین
 کامه‌ مندال و شیتی ل‌ن بگری
 هه‌ر که‌ بیستی به‌جاری د‌یت‌ه به‌ری
 نیسته‌ مه‌علوم‌ی بوو هه‌موو ملت
 نه‌ی مه‌لای درس و م‌ف‌تی امت‌ا
 ئیمه‌ بی‌ غیره‌تین و بی‌ عارین
 نه‌وی نه‌یخو‌ت‌ندوو له‌مه‌ عارین

قید و تذبیب و شرح و حاشیه‌کان
 بوونه سدی معارفی کوردان^(۱)
 حاصلی نئیمه وهک ده‌کم تخمین
 (کرمی ناوریشم) ین و (میشی هه‌نگوین)
 نیه نارام و راحتیی و خه‌وتن
 شهو و پژوی هه‌تا دروستی ده‌که‌ن
 که‌چی (پژمی) که نئیمه ده‌یناسین
 وا ده‌زانی که نئیمه نسناسین؟!
 یانه (ئیران)ی یه‌ک که معلومه
 دایکی (متعه)، باوکی موهومه
 نه‌مه ده‌یکاته کاسه ده‌ینۆشی
 نه‌و که وای لی ده‌کا و ده‌پۆشی»

نا بدم په‌نگه، (حاجی قادری)ی ده‌س په‌نگین، نرخیکی وێژیی بۆ وێژه‌وانان و وێژه‌که‌مان دانه‌نی و
 میژووی وێژه و وێژه‌وانه‌کانیشمان تۆمار نه‌کات له‌ په‌نای نه‌وه‌یشا هاتمان نه‌دات بۆ خۆتندن و نووسین و
 تۆمارکردنی به‌ره‌مه‌کانی وێژه‌کاغان. هه‌روه‌ها توانج و پلاریش نه‌گرتیه (مه‌لا)کاغان و کاربه‌ده‌سته
 خۆتنده‌واره‌کاغان له‌سه‌ر ئهم که‌مه‌تره‌مییه‌یان ده‌رباره‌ی تۆمارکردن و پاراستنی ئهم که‌له‌پووره به‌نرخه‌ی
 نه‌ته‌وايه‌تییه‌مان. که‌چی نئیمه‌یش نه‌مه‌نده سارد و سه‌ و که‌مه‌تره‌مێن خوومان داوه‌ته‌ فێترکردنی (قید و
 تذبیب و شرح و حاشیه‌کان) به‌زمانی بیتگانه و، پشتیشمان کردۆته‌ خۆتنده‌واری کورده‌واری و، به‌وانه
 زانست و وێژه و هونه‌ری کوردیمان به‌ربه‌ست کردوه له‌ مانه‌وه و که‌شه‌کردن. که له‌م باره‌دا کورده‌وارییه‌که،
 هه‌ر نه‌وه‌ی بۆ ماوه‌ته‌وه په‌نج بدا و (پژم) و (عه‌جه‌م) به‌ری په‌نجی بخوات؟!

حاجیه‌کی شۆڤشگیر

وه‌ک له‌مه‌رپیش گوتمان حاجی پیاوێکی خواناس بوو. له‌ خواناسیییه‌که‌یه‌وه بیروباوه‌ری
 نیشتمانپه‌روه‌ری و گه‌ل په‌روه‌ری و مرۆڤه‌روه‌ری چوو بووه‌ دل و ده‌روون و میتشکییه‌وه. نه‌ویش که
 هه‌موو گیانیکی خۆی و هه‌موو هیتز و توانایه‌کی خۆی بۆ پۆشنکردنه‌وه‌ی میتشکی کورده‌واری و
 وریاکردنه‌وه و ئاراسته‌کردن بۆ ژیاڵیکی باشت و خۆشتر ته‌رخان کردبوو، له‌ هه‌موو کۆپێکی نیشتمانی
 و کۆمه‌لایه‌تیدا خه‌باتی نه‌کرد بۆ که‌لکی کورد و کوردستان. جا له‌و سه‌رده‌مه‌دا که (حاجی) تیا ده‌ژیا
 کورده‌وارییه‌که نه‌ینالاند به‌ده‌ست زۆرداری داگیرکه‌رانی بیتگانه و سته‌مکارانی ناوخۆه. خۆپه‌رستی
 ته‌شه‌نه‌ی کردبوو. جێگای خواپه‌رستی گرتبووه‌وه. فه‌رمانه‌واپییه‌کانی ناو کوردستانی گه‌وره، یه‌ک
 له‌دواپییه‌ک که‌وتبوونه ژێر چنگی ئێترانییه‌کان و عوسمانییه‌کانه‌وه. شیرازه‌ی ژیاغان تێک چوو‌بوو. هه‌ر

(۱) ئهم ډیره له‌ چاپه‌که‌ی گیر موکریان ۱۹۵۳دا نییه.

که سه خهريکي گيرفان پرکردنی خوی بوو. دهسی نه نه په رږاڼه سر خه خوارۍ گشتی. هر چوار دهرده که: (زۆرداری) و (هډاری) و (نه خۆشی) و (نه خۆتنده واری)، ناودامان کوردستانی گرتیووه.

جسا (حاجی) یش که دهر وون نازادتیکی خوتن گهرم بوو، یک به یک بهرنگاری نه و زۆردار و سته مکارانه نه بوو، پروتی نه کردنه وه بۆ نه ته وکه ی خوی، تا خهوش و ناپاکیان دهرکه وی و نه ته وه بهرنگاریان بکات و سر نه نگریان بکات. هه روه ها رتگای خه بات و چاره کردنی گيرو گرفته کانی ناو کوردستانیسی بۆ پروناک نه کردنه وه، تا زوو به زوو چاره سهری پاشکه و تنی خویان بکن و بکه ونه سهر رتگای پتیشکه و تن... جارئ له پتیش هه مسو چینیکا بهرنگاری شتخه خراپه کان بوو، که پتچه وانه ی نایینی پاکي نیسلام نه جوولا نه وه:

هوروژمیک بۆ سهر شتخه کان

«شکلی ته کیه و خانه قاھی شتخه کان

واقعا رهنگینه، اما بۆ ریان

له م هه مسو شتیخ و مریدانی ریا

تاکه کی ناچتته مرکه وتی خودا

مسجد و محراب و منبر بی که سه

هر مه پرسه حالی چۆنه مدرسه»

ئینجا (حاجی) به ته واده تی لیتان هه لته سیتته سهر بی و نه تی:

«خانه قا و شتیخ و ته کیه کان یه که سهر

پتیم بلتی نفعیان چیه ناخر؟

غیری تعلیمی ته نه لی کردن

جمعی املاک و خه زنه کۆ کردن

ده فعه یه ک امتحانیان ناکه ن

تی بگه ن زه هر یانه تریاکن

محکی لی بدن نه گهر وه کوزه ر

تی ده گه ن پئی گرن وه یا ره ههر»

پاش نه وه (حاجی) نه تی:

«عشق بازی و هه وای دهر ویشی

ملتی خسته فقر و بی نیسی»

له سهر نوشته نو سین و چه واهه کردن و جادووگه ریشیان نه قیژنی به سهر باند نه تی:

«نه ی خه ریکی رموز و ناز و نیاز

نه وروپا فنی گه یه ته اعجاز

قولله یی (ئیغه لئی) (*) له نه فلاکه
عکسی نهو گهردوشی له تیر خاکه
کورپه یی نه م زه مینه یان پتیا
خاطری تۆت چوونه جهوری سه ما»

په لاماری مه لاگان نه دات

ههروه ها له سه ر نه وه ی که هه ندی له (مه لا) کان توانج نه گرن له وانده ی که له خو تندن گاکاندا نه خو تین،
(حاجی) لیبیان را نه په پری و ناراسته شیان نه کات بۆ فیریونی زانست و هونه ر و ژیان به پیاو و ژنیانه وه:

«چینی ناگر په رستق ئیستاکه ش
گه بیری بن دین و هیندی رووړه ش
بۆچی فه رمویه تی نیی امین:
(اطلبوا العلم ولو بالصین)؟
نیر و من له م حدیثه فرقی نیه
گه ر مه لا نه ی فه رموو دینی نیه
تۆ و هره فن فیریه چیسته له وه
گاووړه، جووه، یاخوډ هیندووه
لازمه خو ل بخو ی وه کو به رداش
هه موو قرنی ده گوژی امری معاش»

(حاجی) هه رچه نده پیزی له (مه لا) خو تینده واره به که لکه کان نه گرت، به لام به رام به ر به (مه لا)
خرابه کان هورو می توندو تیزی نه برد، ناراسته یشی نه کردن بۆ خو ژبانندن به پیشه ییته که وه:

«علمامان به قولی بن سر و پا
پاکی خنکا له بحری وشکی هوا
صنعتیک فیر نه بوون له پاش تحصیل
سهیری چۆن بۆ مناهی بوونه دلیل؟!...
یهک به یهک بوونه خائنی ده ولت
خائنی ملک و دوژمنی ملت^(۱)»

(*) نه م قولله یه له پاریس دایه، (۹۸۴) پی بلنده. له ناسن دروست کراوه له (۱۸۸۹) دا ته واو بووه. بۆته
شاکاریکی ناوازه له پاریسدا. (ش. ف)

(۱) (حاجی) مهبه سی لهو مه لایانه یه که بوونه هۆی سه رته نگری کردنی فه رمانه ره واییه کانی کوردستان. وهک
(ادریسی بتلیسی) و (مه لای خه تن) و (مه لا یحیای مزوری)، که بۆ که لکی (تورک) داگیرکهر و زیانی
کوردی تن نه کو شان!

(حاجی) نه یوښت مه لاگانان نو سړاوه کانیان به زمانې کوردې داپنایه، هه روه ها پایه خیان به گوته ووی زمان و ویزه و میژووی کوردې بډایه به زمانې کوردې. بۆ نه مه ی گیانی کوردایه تی هه به زیندوویی بمیتته وه و گه شه بکات و بپیته بنچینه یک بۆ سه ره رزی و کامه رانیمان. که چی به داخیکه وه پهره له روویان هه له نه مالتی و نه لتي:

«یه کسه ره علما درشت و وردی

هیچ نه یخوتندوه دوو حه رفی کوردی!»

له جیگاهه کی تریشدا نه لتي:

«کوردی ناخر بلتي چیه عیبه؟

هه ر کلامی حقه نیسه عیبه...

یا له گه له فارسی چ فرقی هه ده؟!...

بۆچی نه و راسته، بۆچی نه م که می؟!

با وجسودی نه گه ر بکه ی دقت

تن ده گه ی کام له کامیه سرقت

چونکه نیسه قدیمترین له نه وان

به تواریخی جملهی ادیان»

نیجا (حاجی) نه م که مته رخمیه یه مه لاگانان له گه له ویزه و زمان و میژووی کوردیدا نه گه ییتته نه وه ی که ناوی هه موو (مه لا) و (زانا) و (میر) و (پادشا) کانی خو مان له بیر چۆته وه. به واتایه کی تر که سایه تیی نه ته وایه تیی خو مان ونی کردوه:

«وهه به بۆت بکه م باسی نیهانی

تفتن خو شه گه ر چاکی بزانی:

(صلاح الدین) و (نورالدین) ی کوردی

عزیزانی (جزیر) و (مووش) و (وان) ی

(مه لهل)، (نه رده شیر) و (دیس) ی وه ی

(قرباد) و (باز) و (میری نه رده لان) ی

نه مانه پاکیان کوردن، نه ایت

له بهر به ده فته ری ون بوون و فانی

کتیب و ده فته ر و تاریخ و کاغه ز

به کوردی گه ر بنو سرایه زه مانی

مه لا و زانا و میسر و پادشامان

هه تا محشر ده ما ناوونیشانی»

پاشان (حاجی) ئەمەندە توورە ئەبێ لەو کەسانە ی کە زمانی کوردییان خستۆتە لاوه و هۆگری زمانانی
پێتگاران بوون بۆ کەلکی ناپوختە ی خۆیان، دەست ئەکات بە جێتێر پێدانیان ئەلێ:

«ئەگەر کوردتیک قەسە ی بابی نەزانی

محقق دایکی حیزه و با بی زانی»

هەر هەها بەو کوردانە ییش کە حەز لە زمانی باووباپیری خۆیان ناکەن ئەم جێتێر ئەدات:

«لە کوردی حەز نەکا کوردتێ، مەلێن بۆچی وەیا چۆنە؟

لە دایکی پرسیارێ کەن: کە ئەو پێچووی لە کوێ هێنا!...»

(حاجی) ئەوەندە بە پەرۆش ئەبێ بۆ دامەزراندنی زمان و وێژە ی کوردی، ستایشیکێ خوا ئەکات

بە چامە یەکی کوردی، ناھی کوردیەر وەری خۆی بەم جۆرە ئەگەتێت بەخوا. ئەمە دوا دێری چامە کە یە:

«مەلومە بۆچی (حاجی) مدحت دەکا بە کوردی

تا کەس ئەلێ بە کوردی نەکراوه مدحی باری

گەلییه ک لە کوردەواری

(حاجی) ئەمەندە وەرس بووه لە نەخوتێندەواری نەتەوە کە مان، لە داخانا ئەم تاکە هۆنراو یە ی گوتووه

کە بەتەواوەتی لە ئەندازە ی ترازاندووه:

«میللەتی بێ کتێب و بێ نووسین

غەیری کوردان نییه لە رووی زەمین!»

هێرشێک بۆ سەر فەرمانبەرانی میری

(حاجی) ی شۆرشگێڕ کە لە شیخ و مەلا ئەبێتەو، ئێنجا پەلاماری فەرمانبەرەکانی میری عوسمانی

ئەدات کە ئەو پەری خراپییان لە گەل کورددا نوواندووه:

«ئەم سەگانه کە لەلای نیوه وەزیر و کلان

بێنە لای تو بەخوا نایکە یە شوان و گاوێ

ئەمە کەرمییزه دەلێن وارشی شرعی نبوین

هەموو عەبدی صنمن، باسی مەکە گەورە کە یان!»

لە جێتێکی تریشدا ئەلێ:

«حاکمی پێ گری معمورە یە، قاضیی دزی پۆژ

وزراو و وکلا گورگە، رعیت گەلە یە

ئەو گەر و گیتچەلێ بۆ رعیتی خۆی داناه

زجر و توپیخی مەکە چونکە خطای گای بنە یە!»

پلار نه گړته چینه کانی تری نه تله وه

نهمه پيش هدر (حاجی) يه که هوروژم نه با ته سهر (دهوله مه مند) و (دهسه لاتدار) و (بوره پياو) و (نازا) و (مسکين) ه کاغان، ههر له بهر نه وهی که هيچيان به ته نگ کورده واري به وه نين، ههر خه ريکی به زموره زم و گيرفان پر کردن، يا خود نان پهيدا کردن بۆ زوردار يان کات به فيرو به ختکردنی خويان! نه وانه بۆ بيتگانه و زوردار به که لک دین، به که لکی کورده واری نايه ن:

«نه و که سه ی دهوله مه نديکی چاکه
به نده ی رو میانی ناپاکه!...
همه موو مردووی میان و سمتی خرن
به یتی مداحيان به گيان ده کرن»

***

«نه وی اعلايه، سه رده سته ی شکاره
نه می اذنايه، به سته ی زولفی ياره
نه وی نازايه، شانامه نه خوینتی
نه می مسکينه گه نم و جو نه چیتنی
نه مانه بی شعور و گيژ و ويژن
مطیعی لونه خور و هه رزه بیژن!»

له جیگایه کی تریشدا (حاجی) له کورد ودها نه دوی:

«خو ده زانن سلاله بی اکراد
لیتروه به گره تا ده گاته (قرباد)
همه موو عالم همه موو شیخ و میرن
زیره ک و ژیر و اهلی تدبیرن
وسطی پانی پانزه روژ رتييه
پر له په شمال و خانه و دتيه
به دريژی له (قاف) که رابوردن
تا به (شیراز) و (اصفهان) کوردن
شاسوارن، پیاده يان نازان
بردنیشيان وه کو لکی مه يدان
دان و به خشينيان له لا باوه
خوینتی مه يدانيسان له کن ناوه
به شجاعت همه موو وه کو روسته م
به سه خاوهت همه موو وه کو حاتم

له وهفا (سموه ئیل) و (اسماعیل)
 عهد و پیمانان چای (قه ندیل)
 (گورد) ی شاهنامه پاکیان کورده
 کافی نهم صافه، کانی نه و ورده
 له شهرا زۆر دهفعه قه و ماوه
 رۆمییان چلۆن جواب داوه
 (حاجی) ده مریت له داخ، هاواره
 کوردی بیچاره ده به نه ناواره!...»

هێژوویه ک نه نووسی بۆ کورد

له بابته میژووی میرنیشینییه کانی کوردستانه وه له سهردهمی نیسلامدا (حاجی) نهمه ی نووسیوه:

«حاکم و میره کانی کوردستان
 هه ره له (بۆتان) وه هه تا (بابان)
 یهک به یهک حافظی شریعت بوون
 سید و شیخی قه و م و میللهت بوون
 سید و شیخه کان له ترسی نه وان
 منزوی بوون و ذاکری رحمان
 نه و که فه و تن، پیا ی نه وان ده رکه و ت
 سه بری چۆن بوونه پووش و ناگر و نه و ت!...»

(حاجی) له جیگایه کی تریشدا نه لێ:

«له (قۆچ پاشا) وه تا ئیستا نه میره ک
 له (کۆی) پهیدانه بوو یاخود و زیره ک
 له بهر بی ئیتحادی بوونه مسکین
 له ناخردا وه کوو زانیومه هه لدین
 له مابینی (کلاو سوورا) و (کلاو رهش)^(۱)
 په ریشانی دهینه مثلی گای بهش!..»

له شونیتیکی تریشدا نرخه نه ته و ده ی کورد ده رته خات نه لێ:

«سه د شه هه نشاه و پادشا مردن
 سه بری که کوردی ئیمه هه ر کوردن

(۱) کلاو سوور به عوسمانییه کان نه لێ... کلاو رهش به ئێرانییه کان نه لێ. (ش. ف)

میلله ته باقی مابقا فانی
 هر له (جاف)ی هه تا به (گۆران)ی
 جه سره تم هر نه مه له دنیا دا
 (حاجی) ده مرئ به ده وریان ناگا!

وا لیره یشا (حاجی) میژووی لافاو هه که ی سهرده می (نوح) پیغه مبه رمان بۆ نه گپرتته وه، که له سهر
 شاختیکی کوردستاندا، (جوودی) که شتییه که ی نوح گیرسا وه ته وه، که نیستا ناوی (جزیره) و له خاکی
 (جزیره و بۆتان) دایه، که بووه مه لپه ندی په ره سندن و بلا و بوونه وه ی مروژ به هه موو جیهاندا:

«نه و پۆژه به نه مری حی منان
 نه و عاله مه پاکی بوو به طوفان
 تاقیتی نه ما له جنسی ذی روح
 غه پیری نه مه هاته که شتی نوح
 نه و پۆژه که بشته وهختی مه هود
 وه ستاوه له سهر چیا که ی (جوود)
 هر سق کوری کردیانه مسکن
 نه و جی و مکانه مثلی گولشه ن
 نیستاکه (جزیره) به بی محابا
 معموره بی اوله له دنیا»

هانه نه دا بۆ کارگوزاری و چاندن و پیشه سازی و بازرگانی

(حاجی) که هه موو دهم خهوی به پیشه که وتنی کورد و ناواکردنه وه ی کوردستان وه نه دی، هانه ی نه داین
 بۆ بایه خدان به کرد و کۆشی و چاندن و پیشه سازی و بازرگانی، تا له ده ست هه ژاری و کزی و بی
 ده سه لاتی و گپژوویتی رزگارمان ببیت.

گوئی بگره چی نه فه رمویی:

«له ده وری کلی باغی، شاری (کۆتی)
 دووسه د مه ن داری زه یتوونی به جۆبی
 له نیوه کامتان بهو یه که دوو باره ک؟
 بیکاته کیسه یه که یاخود خه راره ک
 دوو پیتی لی دا له کۆلا مثلی دۆشاو
 وه کو پۆن، پۆنی زه یتوون بیته سهر ناو
 وه یا که ی نیژراوه سه د نه مامی؟
 له نارنج و ترنج و هر مه قمامی

بزانن: شین دهستی، نابین، به بهردی؟
له جیگای گهرم و ساردی چیی به سهر دی؟»

له جیگایه کی تریشدا دهلتی:

«بهراو و ارضی ئیسوه کیمسیایه
دور و گهوهه رگه زۆ و مازووی چیا یه
معادن خاطری تۆ بۆ له گهه کان
کههفتان زێره، حتی زیوه زیوان
پهژووی پا پۆ و خوی و نهوت و گوگرد
له کتوی ئیسوه دا کۆیه وه کو گرد»

له بابته پیشه سازییه وه نهلتی:

«اهلی ژاپۆن به هۆی صنعتی چاک
سهیری چۆن چینی گرت و کردیه خاک؟

له بابته کوتش و خهباتی (نهرمه نییه کان) یشه وه که بۆ خۆیانی نه کهن، (حاجی) نهم په نده مان
نه داتی:

«ههقیانه قومی (نهرمدن) غیرهت کهشن یهک و دوو
وهک ئیسمه نین له گهه یهک دعوا بکهن به شیران
بۆ فنی حرب و صنعت، بۆ ضبط و ربطی ملت
ده نیرنه نه وروپا گه ووره و بچووکی خۆیان!

وینه یه کی پهنگین نه کیشی بۆ به هاری کوردستان

(چامه ی وتم به بهختی خه والوو)

نهم چامه یه پیش یه کتیکه له شاکارهکانی (حاجی قادری کۆبی) که نه توانم بلتیم تا ئیستایش له ناو
کورددا کهس به هاری و ته پوتازه و پر و اتا و، نایاب و ناوازه و، ناراستهکانی دانه ناوه. (حاجی) له
به هارییه کهیدا وهک سینه ما په رده، په رده، هه موو جوانییه کی سروشتی کوردستان و هه موو جوانییه کی
ژیانی پر له ناههنگ و ساکاری کورده واریمان پیشان نه دات. وینهکانی (حاجی) دهست پهنگینییه کی
گه وهری تیا ده رنه کهوئ. په ندین، پهنگا و پهنگ، شهنگ و شوخن، پر له جۆش و خروشن، دلگیرن،
به بهرجهسته یی ده رنه کهوون. پرن له جوولانه وه و بزوو تن. واتاکانی قوولن. وشهکانی پرن له ساز و ناواز.
دارشتهکانی به هیز و توند و تۆلن. ریک و پینک و پاژاوون. تا بیریشی لێ بکه یته وه پرن له ههستی
ناسک و سۆزی دهروون. بیرهکانیشی کورد ناراسته نه کهن بۆ کورد په وهری و خه باتکردن بۆ ژیا نیتکی
باشتر که دووری له نازار و هاوار و زۆرداری. یان له ههزاری و نهخۆشی و نهخۆنده واری.

له راستیدا، (حاجی)، لهم به هارییه دا نه مهنده ورد بۆته وه له کورد و کوردستان و نه مهنده ییش

ورده‌کاری نوواند و، له دارپشته‌که‌یدا، وه‌ک هونه‌رمه‌ندیکي شاره‌زا و دلته‌ر، به‌هه‌شتي کوردستان و ژینه پاک و خاوین و ساکاره‌که‌ی کورده‌واری لادیمان به‌هه‌موو جوانی و پازاوه‌بییه‌کیه‌وه بۆ ده‌رنه‌خات.

له‌لایه‌کی تریشه‌وه که نهم سینه‌مایه نه‌هیتته پیتش چاوی خۆی و ناواری خۆی و هۆی ناواری خۆی له (نه‌سته‌موول) دا دیتته‌وه یاد، هه‌ناسه‌یه‌کی سارد هه‌لته‌کیشی. پاشه‌جار، له‌سه‌ر نامۆزگاری به‌ختی خه‌والووی، هه‌ر نه‌وه به‌چاکتر نه‌زانی که چاوه‌روانی کوردیک بکات که له کوردستانه‌وه بیت و نهم چامه‌یه‌ی پیا بنیرئ بۆ ناو کورده‌واری، تا له رووی خۆشه‌ویستییه‌وه له‌به‌ری بکه‌ن و هه‌موو دهم یادی بکه‌نه‌وه، به‌لکو (حاجی) به‌وه له‌ناو زیندووان و مردوواندا گیانی پت شادبیت و سه‌ریشی پتی به‌رزیتته‌وه، که هه‌ر نه‌وه‌ی بۆ نه‌مینیتته‌وه! له خوايش نه‌پاریتته‌وه که چامه‌که‌ی هه‌ر ده‌ست نه‌وانه بکه‌وئ که نرخي زمانی کوردی نه‌زانن و پیزی لئ نه‌گرن، نه‌ک نه‌وانه‌ی ناشی و دل‌ه‌ش و هه‌رزه‌ گۆن و که‌م و کوپی له هه‌موو شتیک نه‌گرن... له دوا‌ی چامه‌که‌یا وای ده‌رنه‌خات که زۆر شتی نه‌یتنی له دلیا هه‌یه و بیلتی، به‌لام چه‌رخي که‌چ ره‌فتار پئ نادات بیلتی، چونکه له‌ژیر چنگی فه‌رمانه‌واییه‌کی زۆرداری وه‌ک (تورکی عثمانی) دایه، که له‌سه‌ر قسه‌ی ره‌وا و راستگویی زمان نه‌بێ!... فه‌رموون، نه‌مه‌ش چامه‌که‌یه، بیخویننه‌وه، که به‌راستی به‌گه‌نجینه‌یه‌کی وێژه‌یی نوێ دانه‌رنئ که (حاجی) پیتشکه‌شی نووسراوخانه‌ی کوردیی کردووه.

کوا نه‌و پۆژه‌ی هونه‌رمه‌ندان و کاربه‌ده‌ستانی کورد بیسین نهم چامه‌یه‌ بخه‌نه چوارچیتوه‌ی فلیمیکی سینه‌ماییه‌وه، تا که‌لک و فه‌ری بۆ نه‌ته‌وه‌که‌مان زۆرترب و گیانه‌ پاکه‌ چاکه‌که‌ی (حاجی قادر) یش پتی شادمان بێ؟!...

به‌هاریه‌که‌ی حاجی قادری کۆبی

وتم به‌به‌ختی خه‌والو و به‌سه نه‌تووبی خوا
له خه‌و هه‌لسته زهمانی بچینه‌وه نه‌ولا
گوپی به‌هاریه نیستی که شاخ و داخی ولات
په‌ له لاله و نه‌سرين و نیرگسی شه‌هلا
له گرمه گرمی سحاب و له هه‌زه‌ی باران
چیا به‌ په‌ر له هه‌را و نه‌واله په‌ر له صدا
په‌ر له سه‌یل و له گۆلا و کانی رووی زه‌مین
په‌ر له به‌رق و به‌ریقه‌ی برووسکه جه‌ووی سه‌ما
شکۆفه ده‌ره‌می شاباشی بای وه‌عه‌ده نه‌کا
له شه‌وقی مه‌قده‌می، خه‌ملتیه دار و به‌ردی چیا
پیا له‌یه‌ی زه‌ری نیرگس له‌سه‌ر که‌فی سیمین
په‌ر له شه‌وغي وه‌ک دوو و لؤلؤنی لالا

گولیش به په نجه ی پیرۆزه جامی یا قووتی
 له بونشاری مهسیایه پر له زهړی ته لا
 له شادی وهک صفی شایی له کیتو و کهژ ازهار
 هوزا به خلعتی گولگون ده که ونه رقص و سه ما
 چه مهن له لاله مثالی خطی پوخی دولبر
 سیاه چادری لی بۆته خالی سهر گونا
 له کن بنه وشه و خاو و هلال و بهی بوونی
 هه لالی پیستهی خاوه عبیر و موشکی خه تا
 چیا له ته و قه سهری دا پړاوه تاکه مهری
 چو زولفی سونبولی درهم، چو په رچه می به رها
 به جوش و ناگری گولناری کانی هه ل ده قوتی
 مثالی دیده ی وامق له حسرتی عذرا
 قه لاتی زیوی پوخواوه ههره س به تویی نه سیم
 سویاهی لاله و گول چادری له جی هه لدا
 له گوله شینک که قاز و مراوی دین و ده چن
 نظیری ماه وستارهن له قلزه می مینا
 شنه ی نه سیمه صدای ناوی صافی سهر قه لبه ز
 به ورشه و ره شه گیا شهنجه بی بووه شهیدا
 خرنک و هووپی قولینگ و قه تاری سی له سهران
 ده ییت و کهو ده فریت و شه هین چریکه نه کا
 له پیره و پیر و له سمکولی پیره گاکتوی
 ده لهرزی گاوی زه مین و ده ترست گاوی سه ما
 له بست و دوو که لی شینه تفهنگی نیچیره وان
 مثالی سونبولی زولفی که تیک بیچی به صبا
 چیا به شتیخ و کهوای سهوز و میتره ری به فره
 سیواکی چووزره ریتواسه ته یله سانی که لا
 چه مهن له لاله و ریحان و نه سته رهن نیمرؤ
 شیمهی صبح و شهوه نافتابی وقتی ضحا
 چنار و عه رعه ره ده ف زهن هوزاره نغمه سهرای
 گیاش ذاکره تسبیحی شه و غی له ملا
 له ژووری میگه لی هه وره، له ژیر میگه لی مهر

شبیهی گولشه‌نی خضرایه توده‌ی غیرا
 له کیتو و گمژ که سهر ئیواره دیته‌وه مالات
 له ده‌وری چادری صاحیبی موجیدا، ویتستا
 له حیلله حیلی که حیل و له باره باری مه‌ران
 له ده‌نگی قۆره‌ی گاجسوت و بۆره‌ی مانگا
 له گورگه‌ی قار و چه‌په‌ی سه‌گ له قاره‌ی قاری بزن
 له عکسی ده‌نگی دووباره‌ی که دیته‌وه له چیا
 له نۆحه‌ی نۆحه‌ی گاو و قیره‌ی قیره‌ی شوان
 له بگره‌ی به‌رده‌ی کابان ده‌بیسته‌ی حشر و حه‌لا
 مالاتکه‌ی سه‌ری تاق و ره‌واقی مینایی
 ده‌تینه‌ی جونبوش و له‌رزین ده‌که‌ونه‌ی رقص و سه‌ما
 که هه‌لکرا شه‌وی ناگر له کلی ره‌شمالتیک
 خجل ده‌بن له زوایای خیمه‌یی والا
 (عطارد) و (زوحل) و (نافتاب) و (ماه) تمام
 خلاصه‌ی ثابت و سیاره‌ی تا ده‌گاته (سوها)
 صبا ده‌زانی ژیانم له دوورتان مه‌رگه‌؟
 ده‌سا وه‌ره‌ به‌کزه‌ی خۆت خجل به‌ (عیسا)
 نه‌گه‌ر منم له فراقیان کزهم له جهرگه‌وه‌ی دئ
 نه‌گه‌ر دله‌ وه‌کو جهرگم ده‌لتی نه‌وا سووتا
 له پاش ئهم هه‌موو داستانه‌ی به‌ختی خواب الود^(۱)
 مثالی نه‌زده‌ری نوستوو به‌رق له‌خه‌و هه‌ستا
 جه‌وابی دامه‌وه‌ی اما جه‌وابیکی وا ره‌ق
 نه‌ما مه‌جالی مقال و مه‌باحشه‌ی له‌م لا
 وتی هه‌تا که خه‌زان و به‌هار و زستانه
 مه‌داری عیش و مه‌والیدی عاله‌می غه‌یرا
 به‌هاری وا هه‌موو سالتیک ده‌بیسته‌وه‌ی اما
 نه‌مانه‌ی ده‌چنه‌ی دیاری مه‌مالکی عقیبا
 یه‌کیکی نایه‌ته‌وه‌ی چوونیان هه‌ر نه‌و چوونه
 له شێخ و عالم و جاهل، له پادشاه و گه‌دا
 مه‌کان شه‌وقی به‌عیلاته‌ی، په‌شمه‌ی کۆنه‌هه‌وار

(۱) خواب الود: خواب نالود: خه‌والود

حیات ذوقی به احبابه، بایه آب و ههوا
 ره‌فیتی کۆنه غاوان، جوانه‌کان پیرن
 به‌شوق ده‌پۆن و له دووری دیاره شوق و عصا
 له دوسه‌دی یه‌ک‌تیکێ زه‌حمه‌ته بیناسیه‌وه
 مه‌گه‌ر به‌ناوونیشان و به‌خزم و باب و برا
 که بێتو بجیه‌وه ئیستیکه بۆ نه‌وێ دیسان
 سفر ده‌که‌ی له وطن ده‌چیه شاری (جابولقا)
 خلاصه‌ی قسه ئیستیکه مصلحت نه‌مه‌یه
 بلتی به‌وجهی نصیحت، به‌کاغذ و انشا
 نه‌مان کورانی رفیق و براده‌رانی ولات
 به‌نێوه هه‌ر که گه‌شت نه‌م کلامی بێ سه‌روپا
 له پاش نه‌وه‌ی که تصیحه و مطالعه‌ی بکری
 به‌یادی من له‌به‌ری که‌ن له‌ پروی میهر و وه‌فا
 هه‌تا له‌ خطه‌ی بێگانه فخری پتیه بکه‌م
 له‌ به‌ینی زومره‌ی احیا و مجمعی موتا
 ونی مه‌که‌ن، وه‌کو آثاری (نالی) و (کوردي)
 له سه‌هوی دیده‌ بپۆشن گۆزه‌ر بکه‌ن له‌ خطا
 نیه له‌ ممکنێ امکان خطا و سه‌هوی نه‌بێ
 به‌غیری خواجه‌ی دیوانی علم الاسماء
 نه‌وی حسود و عجولن: لثیم و ره‌خنه‌گرن
 له عیب و ره‌خنه‌ی عالم به‌ری ده‌بن نه‌ده‌با
 نه‌مانه زاده‌ی افکار و خوشه‌ویستی من
 نه‌گه‌ر قبیح و کریهن، نه‌گه‌ر شهل و اعما
 مثالی فرخه‌ی ژیشک که پتی ده‌لتی دایکی:
 إلهی قاقمه یاخود سه‌مووره یادتیا
 شبیهی جۆلا که راضی نه‌بێ به‌سه‌ر درێ خۆی
 مه‌لێن فصاحتی کوردی به‌فارسی ناگا
 بلاغتیکێ هه‌یه هیچ زه‌مانێ نایگاتن
 له بێ تعصبی کوردانه بێ ره‌واج و به‌ها
 که خۆتی تی نه‌گه‌ییتی و له‌ نکته‌کانی ناگه‌ی
 ده‌لتی هه‌مووی هه‌زبانه خوا به‌لای لی‌دا

به لām نهوانه که صرافى زير و زيوى قسه نه
چ شاه پهوايه دهزانن، چ سکه يتيکه پهوا
«چ حکمه يتيکه که ائارى کورده ناموسى
نه کيميا و نه عنقا له بيتى ئيمه نه ما
إلهى نه يخبه به بهر چنگى مهنده بوورى لئيم
نقودى (حاجى) که نه يديوه (خوسره و) (دارا)
امين بهوايه نصيب و نه گهر يه کنى وابى
به خيبرى باوک و داىکى له پيى خيتر ابيدا
گهلن قسه سم له دلا بو، حکايتم مابوو
که چى له بهختى که چم خامه نووکى ليتره شکا!...»

چاپکراو له بهرهمهکانى حاجى قادري کوپى

* (حاجى) هونراوى زوره، به لām گهلتيكى له ناو چوون. له سالى ۱۹۲۵دا له سهه خواستى خوالتيخوشبو (عبدالپههمان سهعيد)، کۆمهله يه کى گه وره له هونراوهکانى له ده مى نهم و نه وه، که کاتى خوى له بهريان کردبو، له لاين ماموستا (عهلى شوقى) يه وه کۆکرايووه وه بوى نيترايووه (بهغداد). نهویش له ۱۹۲۵/۱۱/۱ چاپى کردبو.

* بهناوى (غيره تى مى) يشه وه کۆمهله يه کى هونراوى هه لئيرراوى هه بووه، لای (عبدالپههزاق بهگى بهدرخانى) ي دائه نى که له پاش مردنى چاپى بکات، به لām داخه که م تورکه کان له گهل کوشتنى (عبدالپههزاق بهدرخان) دا، نهو نووسراوه يشيان سوتانده بو.

* له سالى ۱۹۶۹دا ماموستا (گيوى موکريانى) له شيوه يه کى زۆر گه وره تر دا بو ستيه م جار کۆمهله يه کى له هونراوهکانى چاپ کرد.

لاپه ره کيشى به زينکوغراف له دهست نووسى (حاجى قادري کوپى) خوى له م نووسراوهيدا له چاپ داوه. ماموستا گيو نه م هونراوه ي له چهند که شکۆلتىکى به نرخ وه رگرتوه که له لای خوى پاراستوونى.^(۱)

* له سالى ۱۹۵۲دا ماموستا (عهلا ته دين سجادي) له نووسراوه به نرخه کهيدا (ميژووى نه ده بى کوردى) له سهه ميژووى ژيانى و هه ندى له بهرهمهکانى ليکۆلتينه وه ي کردوه.

* له سالى ۱۹۶۰دا (ماموستا حه مى مه لا که ريم) له نووسراوه که يا (حاجى قادري کوپى) ليکۆلتينه وه ي له سهه به شيکى زۆر له هونراوهکانى (حاجى) کردوه.

(۱) بهر له مه، هه ر ماموستا گيو به هه شتى، سالى ۱۹۵۳ (ديوانى حاجى قادري کوپى) له چاپخانه ي کوردستان - هه ولير له چاپداوه، به (زنجيره ي پخشيات: ۳۲).

* له سالی ۱۹۷۱دا له (کۆبه) میهرهجانیکې گهوره بۆ (حاجی قادری کۆبی) کرا، زۆر له ویتزهوان و رۆشنبیرانی کوردستان و بیتگانه تیا بهشداربون.

* وا له سالی ۱۹۷۲یشدا له لایهن نووسه‌ری نهم نووسراوه نهم لیکۆلینه‌ویه له‌سهر میتزووی ژبان و ویتزه‌که‌ی (حاجی قادری کۆبی) کراوه. هیوادارم که گیانی (حاجی) ی پت شادبت.

* له گهلێک رۆژنامه و گۆفاره کوردیه‌کانیشا، ناویه‌ناو، له هۆنراوه‌کانی (حاجی) بلاقروانه‌توه و قسه له‌سهر هۆنراوه‌کانی و میتزووی ژبانی کراوه. وهک گۆفاران: (هاوار) و (گه‌لاوێژ) و (هه‌تاو). هه‌روه‌ها وهک رۆژنامانی: (خوبمال) و (ژيانه‌وه).

(حاجی) به‌لای رۆشنبیرانه‌وه

* خوالیخۆشبوو (نهمین زه‌کی به‌گ)، میژووناسی به‌ناویانگی کورد له نووسراوه به‌نرخه‌که‌یا (مشاهیر الکرد و کردستان) ده‌ریاره‌ی (حاجی) نه‌تی:

«ههر له منداڵیه‌وه گه‌رفتاری خۆشه‌ویستی نه‌توه و نیشتمان و زمانی نه‌توه‌یه‌یی خۆی بوو بوو... له‌ناو گه‌وره‌ پیاوان و رۆشنبیرانی کوردا ناویانگی ده‌رکردبوو... چامه (قصیده)‌کانی نیشانه‌یه‌کی ناشکران بۆ نه‌وه‌ی که هه‌ستیکێ نه‌توه‌یه‌یی بێ نه‌ندازه‌ی بووه له‌گه‌ل نیشتمانپه‌روه‌ریه‌که‌ی کلپه‌داردا. زۆریه‌ی چامه‌کانی پێن له سکاڵایه‌کی پر له‌ نازار و هاوار ده‌ریاره‌ی باری نه‌توه‌که‌ی و پاشکه‌وتوویی له هه‌موو جۆره‌ روویه‌که‌وه، که به‌کێک له‌وانه ناکۆکی و دووبه‌ره‌کی ناوخۆیانه و، به‌کارنه‌هێنانی زمانی کوردی له نووسیندا...»

* مامۆستا (ره‌وشه‌ن به‌درخان)یش له نووسراوه ناوازه‌که‌یا: (صفحات من الادب الکوردی) له بابته «حاجی قادری کۆبی» یه‌وه نه‌فه‌رموئ:

«(حاجی قادری کۆبی) له بویتزه هه‌ره گه‌وره‌کانی کورد نه‌ژمیترێ که له سه‌ده‌ی نۆزه‌هه‌مه‌دا ژیاون. به‌چامه‌ی کۆمه‌لاه‌یه‌یه‌ی پر له ره‌خنه‌ ناویانگی ده‌رکردوه... له کۆی سه‌نجه‌قه‌وه کۆچی کرد بۆ نه‌سته‌موول. بوو به‌مامۆستای کۆپه‌کانی به‌درخان پاشا. ههر له‌وێشدا مرد. چامه نیشتمانیه‌یه‌ی کارێکی گه‌وره‌یان کرده سه‌ر گیانی نیشتمانپه‌روه‌ری له‌ناو کورده‌واریدا...».

که‌شکۆلێک به‌ده‌ستی خۆی نه‌نووسیته‌وه

که‌شکۆلێکی به‌نرخه‌ی بویتزه‌کاغان، که به‌ده‌ستی (حاجی قادری کۆبی) خۆی نووسراوه‌توه، تا نهم سالانه‌یش له نووسراوخانه‌ی خوالیخۆشبوو، (مه‌لا محممه‌د سه‌عید)‌دا که به‌ (صدر العلماء) ی شاری (سابلاخ) به‌ناویانگه، پارێزراو بوو. حاجی له هۆنراوه‌کانی (حاجی قادری کۆبی) خۆی و له هی بویتزان: (شقایب، خه‌یالی، جامی، حریق، خاکی، خالید، خالص، رضا، ره‌نجووری، زه‌رگه‌ر، سالم، شیخ نه‌بو سعید نه‌بو خه‌یر، تالیب، فضولی، کاریزی، کوردی، مه‌ستوره، محتشم، وه‌فایی) تیا نووسیوه‌توه. هه‌ندیک له‌م بویتزان به‌زمانی فارسی و عه‌ره‌بی هۆنراوه‌کانیان داناوه. ئێستاکه نهم که‌شکۆله به‌نرخه که‌وتوه‌ته لای مامۆستا گیوی موکریان، که خوشکه‌زای (صدر العلماء) ^(۱).

(۱) دیوانی حاجی قادری کۆبی، چاپی سینه‌مین، گیوی موکریان، ل (۱). (ش. ف)

کەشکۆلە کە بریتییە لە (٤٤٧) لاپەرە. بێ گومان ئەم کەشکۆلە، هەر لەبەر ئەوەی کە بەدەستی (حاجی قادری کۆبی) خۆی نووسراوەتەوە، لە دواڕۆژی نیشتمانیماندا جێگایەکی ناوازی بۆ تەرخان نەکردی لە ناوازه‌گه‌ی کوردستاندا. هه‌روه‌ها به‌کەلکی لێکۆڵینه‌وه‌ی دێ بۆ زانا و وێژه‌وانه‌کاتمان...

حاجی خەمی ئافەرەتی کورد نەخوات

(حاجی)ی پۆشنییر، کە ئەیزانی هۆی دواکەوتن و سەرگەردانییمان دوو شتە:

١- نەخۆتێندەواری

٢- بەدخوویی

بانگی ئەدا بۆ نەتەوه‌که‌مان: کە هۆگری خۆتێندەواری بێ و فێری هونەر و پیشەسازی بێ و خۆستان راپه‌یتێن به‌و کرده‌وه‌ پلێندانە‌وه‌ کە خواناسی په‌سه‌ندی ئەکات، وه‌ک هۆگری و کۆکی و خۆشه‌ویستی و یه‌کێتی و بۆ مه‌به‌ستی خه‌بات کردن له‌پێناو که‌لکی کورد و کورستاندا. هه‌روه‌ها بانگی ئەدا کە زانست و هونەر و پیشه‌که‌مان بۆ که‌لکی گشتی به‌کاربه‌یتن، تا خۆمان ده‌وله‌مه‌ند که‌ین و خاکه‌که‌مان ناوه‌دان به‌که‌ینه‌وه‌. له‌مه‌يشدا (ئافەرەت) مافی هه‌یه‌ وه‌ک پیاو به‌خۆتێتی و خۆی پێی بگه‌یتێتی و خه‌باتی نیشتمانی بکات و له‌به‌ری رهنجی شانی خۆشی تێر بخوات:

«بۆچی فه‌رموویه‌تی نبی الامین

(اطلبو العلم ولو بالصین)؟

نیرومێ له‌م حدیثه‌ فه‌رقی نییه‌

گه‌ر مه‌لا نه‌هی فه‌رموو دینی نییه‌

تۆ وه‌ره‌ فن فێره‌ چیته‌ له‌وه‌

گاوپه‌، جووه‌، یاخود هه‌ندووه‌»

سه‌رچاوه‌کان:

- ١- دیوانی حاجی قادری کۆبی - گیوی موکریان
- ٢- میژووی نەده‌بی کوردی - عه‌له‌ده‌ین سجادی
- ٣- کۆمه‌له‌ شعری حاجی قادری کۆبی - عه‌بدوله‌حمان سه‌عید
- ٤- حاجی قادری کۆبی - حه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم
- ٥- خلاصه‌یه‌کی ت‌اریخی کورد و کوردستان - محه‌مه‌د ئەمین زکی.
- ٦- مشاهیر الکورد و کوردستان / ج/ ٢ - محه‌مه‌د ئەمین زه‌کی.
- ٧- دراسات فی الادب الکوردی - روشن بدرخان.
- ٨- مقالات - رفیق حلمی.
- ٩- لێکۆڵینه‌وه‌کانی خۆم.

میزووی گۆرانى ئىنتىباه

۱۹۸۷

پىشەكى

لە ئاۋەند سالەكانى (۱۹۲۰) ۋە (۱۹۳۰) دا پاپەرپىننىكى گەرموگىر ۋە پاك ۋە پىرۇز، لە مەيدانى رۇشنىبىرى ۋە ھونەر ۋە ھۆنراۋە ۋە پەخشاندا، لە كۆزى نىشتىمانپەرۋەرى ۋە كوردايەتى ۋە مۇرۇف دۆستىدا لە سىلىتسىدا پرووى دا، كۆمەلەيەكى گەۋرە ھۆنراۋى نىشتىمانى ۋە رۇشنىبىرى لەلايەن بۇيۇ ۋە ۋىژەۋانەكانمانەۋە دانرا كە زۆرىيەن كران بەگۆرانى ۋە، لە خۇيىندىنگاكانى كوردستانى عىراقدا، بەئاۋازىكى خۇش ۋە بەجۆشەۋە، لەلايەن شاگردەكانەۋە دەخۇيىندىرەۋە. مامۇستايان (زىۋەر ۋە رەفىق حلىمى ۋە فائق بىكەس ۋە غەبدلواھىد نورى ۋە شىخ نورى شىخ سالىح) لەۋ جۆرە بۇيۇ ۋە ۋىژەۋانە بوون. ئەگەر بەپىتى ژمارەبى، (زىۋەر) لە ھەمىۋىيان زۆرتى دانابو. بەلام ئەگەر بەپىتى نىخ ۋە بايەخ ۋە گرنگىيى ۋە كارىگەرىيى بى، گۆرانىيەكەي (شىخ نورى شىخ سالىح)، كە ناۋى (ئىنتىباھ) بوو لە ھەمىۋە ئەۋ گۆرانىيەنە پايدى بىلىندىر بوو. ئەمەش سەبارەت بەۋە بوو كە ئەۋ گۆرانىيە ھەر ھەستى نەتەۋايەتسى (شىخ نورى) ۋە پىشان نەدابو، ھەست ۋە تەزۋو، تاسە ۋە پىروباۋەرى دىل ۋە دەرۋون ۋە ھۆشى كوردەۋارىيى ئەۋ سەردەمەشى دەرپىس، كە دامابوون لەسەر (دادپەرۋەرى) ۋە (بەزەي ھاتنەۋە) ۋە كارىدەستانى جىھان ۋە ئەۋانە پەيۋەندىيان بەكوردستانەۋە ھەبوو. ھەرۋەھا كە دۇى سىتەم ۋە زۆردارىيى ناۋخۇ، ئەۋ فەرمانەۋايىيەنە ۋە ستابوون، كە بوۋبوونە ھۆى سەرگەردانى ۋە پاشكەۋتوۋىيى كوردەۋارىيى ۋە كاۋولبوونى كوردستان.

لە راستىدا گۆرانى (ئىنتىباھ) ھى (م. نورى) نەبوو. ھى بۇيۇننىكى ئافرەتى فەرەنسەيى بوو، كە ناۋى (مارى ۋۇزەف شەنى) بوو. ئەم ۋەنە بەبۇنەي يەككىك لە شۇرەشە گەۋرەكانى فەرەنسەۋە ئەۋ كۆمەلە ھۆنراۋەيى دانابو. كە ھۆنراۋەكە كرا بەگۆرانى ۋە لە شىۋەي (لاساىي كوردەۋەيەكى بەگۆرانى) (۱)، دا،

پىشانى نەتەۋەي فەرەنسە درا، لە ھەمىۋە لايەكەۋە خۇشەۋىستىيى ۋە رىزىيان بەرامبەر گۆرانىيەكە ۋە خاۋەنەكەي پىشان دا كە بەھۆى ئەۋەۋە ناۋيانگىكى گەۋرەشيان دەستكەۋت.

جا لىرەدا ھونەر بۇ (مەحمۇد جەۋدەت)، كە لە پرووى نىشتىمانپەرۋەرىيى ۋە ئازايەتى ۋە مەردايەتسىيەكەيەۋە، ۋىژەۋاننىتسىيەكەي خۇى خىستە كار، ئەم گۆرانىيەيى لە سالى ۱۹۲۵ دا لە فەرەنسەيەۋە گۆرپىيە سەر زمانى كوردى. لە بۇيۇەكانىشىمانى داۋاكرد، كە يەككىيان ئەم پەخشانەي ئەۋ بخاتە شىۋەي ھۆنراۋەۋە ۋە ئاۋازىكىشى بۇ بدۇزىتەۋە، تا لەلايەن شاگردانى خۇيىندىنگاكانى كوردستانەۋە، بەگۆرانىيەۋە بخۇيىندىرەۋە.

لىرەشدا ھونەرى (شىخ نورى) دەرەكەۋىت، كە لە پىش ھەمىۋە بۇيۇننىكىدا، ئەۋ پەخشانەي (مەحمۇد جەۋدەت) ۋە بەھۆنراۋە خىستە شىۋەيەكى جوان ۋە رەنگىن ۋە ئاھەنگ دارەۋە، ۋە ئاۋازىكى جوانىشى بۇ

(۱) ۋاتە: ئۆپەرتى يان ئۆپىترا.

به سایه‌ی ده‌ستکه‌وتی نهو ناهه‌نگانه‌وه، که سټ شه‌وی خایاند، که لټیک نامیتری ساز و ناواز و، که لویه‌لی وهرزش و دیده‌وانبیهان بۆ خوتندن‌گاکه‌یان کری، بی‌جگه له‌وه‌یش ده‌ستگیرۆیی که لټیک شاگردی

=کچټکی چواره سال له‌سهر خه‌تیک به‌ته‌رتیب ټیک پاوه‌ستابوون و به‌سوره‌تیک‌ی حوزن نه‌نگیز، جه‌ساره‌ت به‌خش ده‌سته ده‌سته به‌پزه له‌سهر نه‌م گۆزانییه که نه‌قهراته‌که‌یی له‌ته‌ره‌ف عموومه‌وه تیگرار نه‌کرابه‌وه ده‌وامیان نه‌کرد.

گۆزانیه‌که‌م عه‌ینه^(۱) له‌بیر نه‌م، فه‌قه‌ت خولاسه‌یی مه‌ئاله‌که‌ی^(۲) نه‌مه‌بوو که‌وا عه‌رزی ده‌که‌م.

ده‌سته‌یی لاوه‌گان

ئیمه دلاره‌انی کوردان بۆ ته‌نمینی سه‌عه‌ده‌تی میله‌ته نه‌وا هه‌وه‌ل هه‌نگامان هاو‌تشت. ئالای زه‌فه‌ر به‌مه‌سروریه‌ت له‌ پێشمانه‌وه په‌فعی مه‌وانیعی نامالمان نه‌کات. بۆ ئیمحای زولم و ته‌عه‌سسوب له‌ هه‌موو کوردستاندا. ته‌هل‌بازی سوارانی جه‌نگاوه‌ر ده‌ستی کرد به‌لیدان، نه‌ی دوشمنانی کوردستان، نه‌ی زالمان و خوتنخۆزان به‌لرزن نه‌مه میله‌ته که هه‌لساوه، نه‌ی غه‌دداران هه‌ر له‌ ئیستاهه‌ کفن بۆ خۆتان حازر به‌کن.

«نقرات»

ماده‌ری وه‌ته‌مان، کوردستان، ئیستیمدازمان لټ ده‌کا. ئیمه که نه‌ولادی نه‌وین هاتین به‌نیمدا‌یه‌وه و عه‌زمان کرد که نه‌جاتی به‌ده‌ین و له‌ ټیگی نه‌جانی نه‌ودا به‌رین. ئیمه هه‌ر بۆ خه‌زمه‌تی نه‌و نه‌ژین له‌ پتی ژبانی نه‌ودا مردن به‌ژبان نه‌زانین

سی چوار دایک

نه‌ی دلاره‌انی وه‌ته‌ن قه‌تعه‌ین زهن مه‌که‌ن که له‌ دیده‌یی ماده‌رانه‌یی ئیمه به‌حوزن‌تیک‌ی زه‌لیلا نه‌وه فرمیسک بټته‌ حواری، چونکه ئیمه نه‌زانین که ئیوه ده‌ستان دایه‌ ته‌نگ توفیق په‌دیفقاتانه و زه‌فه‌ر یار و یاوه‌رتانه، له‌به‌ر نه‌مه لازمه هه‌ر له‌ ئیستاهه‌ زالمان و دوشمنانی کوردستان نه‌شک‌پژی مه‌زه‌لله‌ت بن.

نه‌ی جه‌نگاوه‌ران ئیمه ئیوه‌مان هتیا به‌دیه له‌به‌ر نه‌مه حه‌یاتتان هی ئیوه نییه. عائیید به‌وه‌ته‌نه. چونکه له‌ پێش ئیمه‌دا ماده‌ر نه‌وه.

«نقرات»

سی چوار پاوک

نه‌ی (غظنفران) ئیوه که قه‌لبان به‌راییه‌یی نه‌مه‌ویه‌ته‌وه زه‌ره‌بات ده‌کا له‌ ساحه‌یی جه‌نگ و جیدالدا ئیمه‌تان له‌بیر نه‌چټه‌وه بۆ نه‌وه‌ی ټوخی ئیمه به‌موفقه‌قیه‌تی ئیوه‌وه دائیمن شه‌عه‌شعانه‌ین، له‌ هه‌یج شتیک سل مه‌که‌ن و به‌به‌رینداری و شان و شه‌ره‌فه‌وه وه‌نه‌وه سه‌ربالینی ئیحتیزاری ئیمه و به‌ده‌ستی خۆتان دیده‌بی نوکرانی ئیمه لټیک بنین.

«نقرات»

چه‌ند مه‌ندالیک

نه‌تیجه‌ی زه‌فه‌ر که ته‌نمینی سه‌عه‌ده‌ت و مه‌سه‌ره‌تی دلاره‌انی وه‌ته‌ن په‌روه‌ر ده‌کا، نه‌تیجه‌ی نامالی ئیمه‌یه‌! =

(۱) عه‌ینه‌ن: وه‌ک خۆی، کتومت.

(۲) مه‌ئال: پوخته‌که‌ی، مانا‌که‌ی. له (ما‌ل‌ا‌ل‌یه) عه‌ره‌بیه‌وه‌یه.

همزاريشيان پيٰ كړد بؤ كړپنې جلويه رگي وه زرش و ديده واني. تا نيتستاك هيش يادي نو كارگيټر و ماموستا يانه له بيري نه ته وه كه ماندا ماون و، بهرټيز و خوشه ويستيبه وه ناويان دهيتن. (سالح قهفتان،

= مردنيك كه ته نمني ژيانى نه بدى دلى ميلله تيك بكا بگاته غايه موقده دده سي نيمه يه.

نو تر سنوكانه لمريز باري حهياتدا ده ناليتن، له ژيان نه گه يشتون، نه وانه كه له پتي سه عادهت و په فاهي ميلله تي خوياندا نيغناي حهياتيان كړدوه هر نه وان ژيان و نه ژين. هه ول دده سي نيمه له ناغوشى^(۱) ماده ردا، له سهر ريحله مې كته ب نمه بوو.

«نقرات»

سى چوار ژلى مير ددار

برون نهى په فيقان دلاوه ران، شهر جه ژنى نيويه، برون نهى جه نگاهه ران، برون هتا به موزه ففهرهت نه گه رپته وه. بؤ گولبارانى نيوه و ته زيني تاقي زه فترتان نيمه ش گول نه چينه وه.

نه گه ده ستى زولمى زه مانه چمن وجوديكي عمريزي نيوه نه به ديپه نه نيمه جوئ بگاته وه، نيمه ش به زه فتر و غالبه تي نيوه وه نه به ديپه نه لاوينه وه و ليكري نيتي قامي نيوه به سووره تيك ته لقيني نو شير به چانه ي،^(۲) كه له باوه ش و سكمندان، ده كمين كه هر قه تره يه كي خوينى نيوه بپيسته ده رياهك كه سه ده زار زلمان غرق بكات!

«نقرات»

چند كچيك

نيمه كه خوشكاني قهرمانين و هيشتا پابيتي موقده دده سي نيزديواچ لامان مه جهوله، نه گه له گهل حهياتي نيمه دا نه و جهوانانى وه من ناره زوى نيشيراك بكن لازم به چه ره يه كي نارايش و پايه ي زه فتر وه عوده ت بكنه وه و بؤ نيتي حسالى نم غايه موقده دده له ش په موباره كه دا خوينى خويان پژاندين.

«نقرات»

ناقمى جه نگاهه ران

لمريز نم چك و سيلاحه دا، له جزور خوي عالميان و نم عه شاماته و دايك و باوك و خوشك و برا و مال و مندا لماندا سوتند ده خوين كه پشه يي زولم و زالمان بكتيشينه وه و نم و ناسايش له كوردستانه دا ته نيس و ته نمين بكه ين.

***

به نده به جامه ييكي (زرين فروشته نيوه ؟) كه به نه مانه ت لامين نوي خودغايي بكم. بينانه عمله يي ده رهق نم گوزانيه كه ناوى (گوزاني عذمت) ه، نه ختي عه رزي مه معلومات به لازم نه زانم. نم گوزانيه له تهره ژنه فرانسيزه كه وه كه ناوى (ماري ژوزف شهنى) يه و تراوه، له ناو فرهنسزه كاندا بووه به گوزانيه كي زور مرغوب و مه شهرى ميللى.

به نده كه خويند مه وه نم مه وزوعه م وهك فوه راني حيسياتيكي عموم كه له موحيته دا به رامهر زولم و=

(۱) ناغوش: نامتيز، باوه ش.

(۲) شير به چه: پيچوره شير.

زیتور، سعید کابان، علی ناگا، فوئاد رهشید) لهو جوړه ماموستایانمن. ههروهه (عبدولواحد نوری،

= نیتیسافى شیخ محمود و تبه‌عهى و له کوردستانى شىمالیدا بهرامبر نیستیبدا و وحشیه‌تى تورک
حاصل بووېن، وا هاته پېش چاوم. وه فیکرى مونه‌زه کهى که نساس تشکيل ده‌کا به‌ن‌زه‌ر نه‌حوالى
روحیه و تمایلاتى خومانوه نه‌ختن هلمگتیرایوه و به‌موقه‌دېه‌که‌وه عه‌رم‌م کرد.
له ترجمه‌کردنى عه‌رزى نه‌سلیشم. نه‌گه‌ر یه‌کى له شاعیره‌کاغان مه‌وزوعه‌که‌ى لا چا بوو (چاکبوو. ۱. ب)
به‌زمانى خومان نه‌زمى یفه‌رموئ تاکو له تهره‌ف من‌داله‌کانى مه‌کته‌به‌وه به‌گورانى بی‌تیرئ، لام وایه نه‌م
هیمه‌ته هه‌موو هاوخوین و هاوزمانان خو‌ش‌حال ده‌کا.

مه‌حمود جه‌وده‌ت^(۱)

(۱) وایزانم نه‌سلى بابه‌ته‌که‌ى لای خو‌تنده‌ر ناشکرایه، هه‌روا سه‌رجاوه نه‌سلیه‌که، هه‌ندئ وشه له کاتى گواسته‌وه‌دا،
به‌داخوه، له رۆژنامه‌که‌دا باش دهرنه‌چوو بوو. (ژین - ۲۱، ۱۹/۳/۱۹۲۵ و دواتر).
ده‌میتنه‌وه سه‌رنجه‌که‌ى کورتایى مه‌حمود جه‌وده‌تى وه‌رگتیرى نه‌م پارچه‌یه که له کاره‌یدا (نه‌ختن) ده‌ستکارى وای
کردوه تا خو‌ته‌ر وا نیتیریک‌خاته‌وه له دورره‌بهرى نه‌و رۆژى سلیمانى بچن یا کوردستانى شىمالى!!
لهو رۆژشه‌دا (مارتى ۱۹۲۵) شیخ مه‌حمود تن‌گ به‌شۆرشه‌که‌ى هلمچنرابوو و له ناوچه‌ى پینچوین بوو، که‌مالیه
تورک‌کانیش تن‌گیان به‌شۆرشه‌که‌ى شیخ سعیدى پیران هلمچنپیوو و نیعلاتى کورد قرانیان کردبوو.
لیره‌دا جه‌وده‌ت نه‌م دوو دیاره‌یه‌ى باکور و باشوور ده‌خاته یه‌ک تاي تهرازووه‌و؛ رابه‌رى نه‌توره‌یه‌ک له ۱۹۱۸ وه
دؤى داگیرک‌رى تورک و نینگلیز جه‌نگاوه و دهره‌ده‌ر، له‌گه‌ل جه‌للادیکى کورد کوژ.
(زولم و نیتیسافى شیخ مه‌حمود و تبه‌عهى = نیستیبدا و وحشیه‌تى تورک له شىمال) ... نه‌مه نه‌گه‌ر (سونى
فه‌م) و (جه‌هاله‌تى) نه‌و رۆژه نه‌بن یا کینه و یتیکانه په‌رستى نه‌بن دېن چى ناوړئ.
(ژيان‌ه‌وه) نۆزگانی نینگلیز و حوکمه عه‌ره‌به‌یه‌که‌ى به‌غداوو له سلیمانى، ته‌سخیر کرابوو بۆ (راگه‌یاندنیکى دؤ
به‌کورد و شۆرشه‌که‌ى)، بۆ میتشک ناودانى خه‌لکى و یتیکه‌یاندنیان به‌ بن هه‌رده‌یى (شۆرش و یاخى بوون و
جه‌رده‌یى)؛ به‌سور و قازانجی سام نینگلیز و عه‌دالت و مه‌رحمه‌تى حوکمه‌ته‌که‌ى به‌غدا، ژيان‌ه‌وه بیروه
(ورده‌بینن) و به‌دووى زه‌ره‌یه له هه‌له و ناله‌بارى حوکمى سه‌رده‌مى شىخ‌دا ده‌گه‌را و نه‌شرى ده‌کرد. (پروانه
ژماره‌کانى). به‌داخوه لهو هه‌ول و کاره‌شدا داگیرک‌ران ده‌سه‌پاچه‌نه‌بوون، دامازنه‌بوون، هه‌ر قه‌له‌مى له‌م بابه‌ته زۆر
بوو که (قى سبیل الله) نه‌وه‌ى خو‌یان نه‌یاند‌ه‌زانى و پیتیان نه‌ده‌کرا نه‌مان به‌خو‌نه‌خشانه بۆیان ده‌کردن.
به‌لام که دواى، دواى سى چوار سال ژيان له‌ژتر سایه‌ى نه‌و (به‌یاخى عتیراق و به‌ریتانیای موعه‌زه‌مه‌یه‌دا)، ره‌ش و
سپیان بۆ ناشکرایوو، بۆیان ده‌رکه‌وت که داگیرک‌ر هه‌ر نه‌وه‌یه که بوو و ده‌بن... نه‌وساکه، د. که‌مال مه‌زه‌هر وته‌نى:
(زۆرى نه‌برد کاتیک نه‌وانه‌ى له - ژيان‌ه‌وه - دا ده‌یان‌نوو‌سى له‌وه‌گه‌یشتن... بۆنه به‌شیکیان ده‌ستیان له نووسین
هه‌لگرت و له کارى سیاسى دوورکه‌وته‌وه و به‌شیکیشیان دایانه‌وه پال شیخ مه‌حمود).
بۆ په‌ندى زه‌مان، مه‌حمود جه‌وده‌ت یه‌کیت بوو له تاقمى دووه‌م که دایه‌وه پال شیخ و شۆرشه‌که‌ى، (له دواى ۶۱
نه‌یلوولى ۱۹۳۰). بېنینه‌وه سه‌ر بابه‌ته‌که‌ى خومان. که وه‌رگتیر داواى له شاعیرانى کورد کرد نه‌و پارچه شیعه‌ره
فه‌ره‌نسیه‌ى به‌په‌خشان کردوویه به‌کوردی، یه‌کیت بیکاته شیعه‌ر تا له‌لاین من‌دالانى قوتا‌به‌خانه‌وه وه‌گ سه‌روئ
بو‌توئ. شیخ نوری شیخ صالح ۱۸۹۶ - ۱۹۵۸/۱۲/۲۰ نه‌م کاره‌ى به‌جوانى نه‌جامدا.
جا گرتى باسه‌که‌ى ماموستا شاکیر فتاح نا لیره‌دايه: ماموستا مه‌مه‌دى مه‌لا که‌رم رای وایه بېخو‌دى شاعیر
نه‌و کاره‌ى کردووه، کاک نازاد عه‌بدولواحد و ماموستا هه‌ردى و کۆمه‌لیک له‌گه‌ل نه‌وه‌دان که، کردن به‌شیه‌ره‌که،
له‌لاین شیخ نوریه‌وه‌بن. نه‌م باسه‌ى ماموستا به‌ده‌ورى نه‌و ته‌وه‌ره‌دا ده‌خولتینه‌وه.

که ڕیم سه عید، مستهفا سانیب) یش له لاوانی ئه و سه ده مه به و و له لاسایی کردنه وه که دا یارمه تییان دا. جا ئه وانه هه موویان شایانی پێژ و سوپاسن چونکه به کاری نه ته وه که مان هاتن.

کاروبار به م په ننگه بوو، تا روودانی کاره ساتی شه شی مشتاخان (ئه یلول) و ساتی ١٩٣٠. ئیتر له وه به دووه به ڕیه ستی ئه و گۆزانییه که را. به ره به ره گۆزانییه کان له به ڕیه چونه وه. ته نانه ت گۆزانیی (انتباه) یش به خاوه نه که یه وه که (شیخ نوری شیخ سالح) به و تا ماوه یه کی دوو و درێژیش له به ڕیه چوه وه... که واته ئیتمه پێژ و سوپاس و پیروزیاییمان له سه ره که پێشکه شی سی نووسه ری تریشمان به کین، واتا (دکتۆر کامل حه سه ن عه زیز به سیر) و (موسلیح مستهفا جه لالی) و کاک (نازاد عه بدو و احید)، چونکه هه ره که یان له ناوه ند سه له کانی ١٩٨٠ و ١٩٨٥ دا، نووسراویکی له سه ره (شیخ نوری شیخ سالح) و به ره مه مه کانی نووسی و هه رستیکیشیان پایه ی گه وریان له ناو نووسه ران و بوێزانی سه ده مه ی خۆیدا، که شایسته یه تی بۆ ئاماده کرد. هه ر وه ها نه وه پشیان چه سپانده دلی کورده ره ره وانه وه که گۆزانیی (انتباه) ئه و دایناوه؛ واتا ئه و له په خشانه که ی (مه حمود جه وده ت) وه کردویه به هۆنراوه و ناوازیکی نایابیشی بۆ دۆزیوه ته وه و، فیتری شاگرده کانی خوێندن گای کورانی سه ره تایی یه که مه ی سلیمانیشی کردوه و، له وێشه وه بلاو بۆ ته وه به نار خوێندن گاکانی تری کورده ستاندا.

هه ره وه له لاهه ره کانی ئه م نووسراوه دا پششان دراوه، نووسه ری ئه م نووسراوه له گه لیک ده رفه تدا هه ولی داوه که ئه م گۆزانیی (انتباه) و گۆزانییه کانی تریش، له لایه ن کاره به دستانی (خوێنده واری) و (پۆشنه ری) یه وه، هه ره وه له لایه ن ته به کانی (لاسیی کردنه وه) و (ساز و ئاواز و گۆزانییه وه) سه ره له نوێ تازه به کڕینه وه و زیندوو به کڕینه وه و به خڕینه وه ناو خوێندن گاکان. چونکه پهن له ساز و ناوازی خۆش و به جۆش و، وشه ی به نرخی نیشتمانیی و مرۆڤایه تی. ئیستاکه یش دیسانه وه تکا ده که مه وه له و کاربه ده ستانه و له و ته به کانه که ئه م که له په وری نه ته وایه ته به یه مان زیندوو به که نه وه و نه هیتلن له ناو به چن.

شاگر فه تاح

«خواهه نی پرۆژه ی خوێنده واری کورده»

(سلیمانی): (١٩٨٧/١٢/١٧)

مێژووی گۆرانیسی (انتباه)

جێگای دلخۆشی و سۆپاسی خودایه، که له ماوهی شەش سالدا، (۱۹۸۰ - ۱۹۸۵)، سێ نووسراو له بابەت (شیخ نوری شیخ صالح) و بەرھەمەکانیەوه، لەلایەن سێ نووسەری کوردی بەپێژەوه چاپ کرا:

۱- شیخ نوری شیخ صالح له کۆری لیکۆلینەوهی وێژەیی و پەخنەسازیدا - د. کامیل بەسیەر، سالی ۱۹۸۰.

۲- شیخ نوری - دەنگی ڕەسەنی شیعر - موسڵیح مستەفا جەلالی، سالی ۱۹۸۴.^(۱)

۳- دیوانی شیخ نوری شیخ صالح - نازاد عەبدولواحید، سالی ۱۹۸۵.

هەرچەندە ئەم سێ نووسراوە ناوازه و نایابانه، له بابەت ژمارە ی لاپەرە و، شێوەی نووسین و ڤارشتن و، بیروباوەڕەوه، هەندیک جیاوازان لەیەکتری بەلام نووسەرەکانیان، هەموویان، لەسەر ئەوه یەکدەنگن که (شیخ نوری شیخ صالح) سەرەستەیی بوێژ و وێژەوانانی سەرەستەیی خۆی بووه، له پایەبەلندیدا، له تازەکردنەوهی وێژە و ھۆنراوەی کوردیدا، له پۆژنامەنووسیدا، له بەکارھێنانی دەستووری زانستیی له پەخنەسازی و نرخ دانانی وێژەیییدا، له خەباتی نیشتمانیدا، له بەرزکردنەوهی سەری کوردەواریدا. بەرھەمە ناوازه و نایابەکانیشی بەلگەن بۆ راستیی قسەکانی ئەو سێ نووسەر. ھەرھەا لەسەر ئەویش یەک بیروباوەڕن که (گۆرانی انتباه)، بەرھەمێکی پەرچەکراو و، پاک و پوختە و نەژادی (شیخ نوری)یە، نەک ھی (مەلا محموودی بێخود).

له راستیدا (شیخ نوری شیخ صالح)، خودای گەورە، سێ بەھری گەورە پێ بەخشیبوو: سەرۆسیمایەکی جوان و پڕشگەداری ھەبوو، که دلپاکی و دەروون نازادی و، سەرەستەیی بیروباوەڕت لەدەم و چاویدا دەخوێندەوه، لەگەڵ ڕووخواشی و زمان شیرینی و نەرم و نیانیدا. دەنگێکی نەرم و

(۱) ئەوهی پێویستە لێرەدا بخریتە بەرچا، دەربارە ی ئەو کتیبە ی خوالێخۆشبوو (موسڵیح جەلالی) ئەوێه که ئەو کاتە ناوبراو بەرپێوەری گشتی دەرگە ی ڕۆشنبیری و بلاوکردنەوهی کوردی بوو له بەغدا، ھیچ سەر و ساختییهکی لەگەڵ شیعر و ئەدەبیاتدا نەبوو؛ کاک عەبدولقادر عەلی مەردان که کارمەندێکی ھونری بووه لەو دەرگە یه له یەک شەمە ی ۱/۹/۲۰۰۲ له مالی لەتیف ھەلەمتی شاعیر بۆی باسکردم که: ئەو کتیبە ی لەسەر شیخ نوری، خوالێخۆشبوو (م. ن) ی شاعیر بۆی نووسبو نامادەیکرد و بەناوی (موسڵیح) ھوہ بلاوکرایەوه، لەوشدا سوودێکی زۆر له کتیبە ی کاک (نازاد عەبدولواحید) وەرگیرا... نەک ھەر ئەمە بەلکو کتیبی (شورائەکان) یش که دیسان (م. ن) نامادەیکرد و بەناوی ئەو ھوہ بلاوکرایەوه. بڕوانە: (موسڵیح جەلالی - شورائەکان، دەرگای ڕۆشنبیری و بلاوکردنەوهی کوردی - دار الحریه للطباعه، بغداد ۱۹۸۷ زنجیری ژمارە - ۱۵۶). جا لێرەدا ھیچ نارتێی جگە لەو ی زۆر جیتی داخ و مەخابنە که له سەرەستەکاندا خاوەن قەلەمی وا پەیدا دەبێ، بەکڕی، کار بۆ کەسانی خاوەن پایە و دەسلەت دەکەن له بەرامبەر سوود و دەپیکەوتیکی کاتی که مەخابن و خۆیان دەکەن (أقلام تحت الطلب) و (أقلام ماجورە)... نەک ھەر ئەمە بەلکو نمونە ی ئەم بابەتە زۆرن، ئەوساکە و نیستاش، کەچی له بەدبەختی و چارەڕەشیان، کارە ناپەسەندەکانیان ھەر ناشرکا دەبێ.

خۆشیشی هه‌بوو، له کاتی گۆزانی گوتندا، دلی پیاوی کیش ده‌کرد و کاری تینه‌کرد. بلیمه‌تی و، هه‌لکه‌وتویی و لی هاتووییشی هه‌بوو، که له به‌ره‌مه‌کانیدا ده‌رده‌که‌ون، له‌گه‌ڵ کرده‌وه و ره‌وشت و خه‌باته‌ نیشتمانیه‌کانیدا. جا ئه‌م سێ به‌ره‌یه‌ بوون، که (شیخ نوری) یان گه‌یاند و پۆیه‌ی ناوبانگی بوژیستی و وێژه‌وانی خه‌باتی نیشتمانی و رۆژنامه‌نووسی، له‌ کوردستانی عێراقدا، به‌تایبه‌تی له‌ سلێمانیدا، له‌ ساڵه‌کانی (١٩٢٠ - ١٩٣٠) دا.

له‌ سالی ١٩٢٥ دا، (مه‌حمود جه‌وده‌ت)، که‌ ئه‌فسه‌ریکی کورد و نووسه‌ریکی ده‌روون نازاد و نه‌به‌رد و هونه‌رمه‌ندیکی ره‌نبدوو له‌ وینه‌کیشاندا، کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌کی له‌ زمانی فه‌ره‌نسییه‌وه‌ گۆزیه‌ سه‌ر زمانی کوردی، ناوی نابوو: (انتباه)*

خاوه‌نی ئه‌م کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌^(١) ناوی (ماری ژۆزه‌ف شه‌نی) یه‌ که‌ ژنیکی فه‌ره‌نسی بووه‌. وا دیاره‌ ئه‌و ئافه‌ره‌ته‌ به‌بۆنه‌ی یه‌کیک له‌ شوێشه‌ گه‌وره‌کانی فه‌ره‌نسه‌وه‌. ئه‌و کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌ی هه‌لبه‌ستوه‌. (مه‌حمود جه‌وده‌ت) یش داوای کردبوو له‌ بوژه‌کانه‌مان یه‌کیک ئه‌م هۆنراوه‌یه‌، که‌ (بریتیه‌ له‌ گۆزانییه‌کی نیشتمانیش) بکات به‌هۆنراوه‌ و ساز و ئاوازکیشی بۆ به‌دۆزیته‌وه‌، تا له‌لایه‌ن شاگرده‌کانی خۆینه‌نگا کوردیه‌کانه‌وه‌ به‌گۆزانییه‌وه‌ بخۆینه‌درتیه‌وه‌.

(*) ته‌ماشای رۆژنامه‌ی (ژیانه‌وه‌) بکه‌، که‌ له‌ شاری (سلێمانی) دا ده‌رده‌چوو ژماره‌ (٢١) ی رۆژی (١٩/٣/١٩٢٥ و، ژماره‌ (٢٢) ی رۆژی ٢٦/٣/١٩٢٥. (ش. ف)

(١) به‌لکو: (ئهم هۆنراوه‌یه‌) که‌ له‌ ئه‌سه‌که‌دا چامه‌یه‌که‌ و مه‌حمود جه‌وده‌ت به‌شیه‌وی په‌خشان گۆزیه‌یه‌ بۆ کوردی. مه‌حمود جه‌وده‌ت له‌ ١٩٣٠ دا دیسان (مه‌نزومه‌یه‌ک) ی تری له‌ فه‌ره‌نسییه‌وه‌ به‌مجۆره‌ کرده‌ په‌خشان: (ته‌رجومه‌ی پارچه‌ مه‌نظومی - سولی پرودوم - که‌ یه‌کیکه‌ له‌ ئه‌دیپ و وطن په‌روه‌ران فرانسزه‌ - گولی خۆینه‌ن - ژیان: ژ ٢٤٣ له‌ ٥ حوزه‌یران ١٩٣٠). ئه‌مه‌د موختار جافی شاعیر (١٨٩٨ - ١٩٣٥/٢/٦) به‌زویه‌ ئه‌و په‌خشانیه‌ی کرده‌ پارچه‌ شیعریکی به‌سوژ و هه‌ر له‌ (ژیان، ژ ٢٤٧ ی ٢٦ حوزه‌یران ١٩٣٠) دا به‌لاکرایه‌وه‌، دوا‌دێری:

مو‌ق‌ابیلی ئه‌م ده‌رد و به‌لایه
نازاد ئه‌پشکین گۆلانی وطن
چه‌ند بێ وێج‌دانن، ئێه‌ ئه‌بویه
بۆ مرده‌وه‌کانه‌مان هه‌ر بکه‌ن شیوه‌

هه‌روا هه‌ر ئه‌و ته‌رجه‌مه‌یه‌ی به‌ناوی (ازه‌اری خۆینه‌ن) له‌ گۆفاری زاری کرمانجیدا له‌ گۆشه‌ی (شیع‌ر منسور) دا به‌لاک‌ردۆته‌وه‌. به‌وانه‌: زارکرمانجی. ژ ٢٣ سالی (٥) ٤ حوزه‌یرانی ١٩٣٠ ره‌واند‌زل: ٩ - م. ج: ته‌رجمه‌ی پارچه‌یه‌کی منظمی سولی پرۆدیۆم...

سۆلی پرۆدوم Sully - Prudhomme (١٨٣٩ - ١٩٠٧) شاعیریکی فه‌ره‌نسی به‌توانابوو، بایه‌خی زۆری به‌لایه‌نی فه‌لسه‌فی له‌ مرۆف‌دا ده‌دا، له‌ به‌ره‌مه‌کانی: ته‌نیا‌یه‌یه‌کان، چاره‌نووسه‌کان. له‌ ١٩٠١ یاداشتی نۆلی له‌ ئه‌ده‌با پێ به‌خشا.

(محمود جهودهت) پش، ههروهگ پياوټيکي دلناسک بوو و، بهزه يي به نه ته وه که ي خويډا دهاته وه، که نهو سهرده مه له هه موو لايه که وه نازار ددرا و زيانی لي ددرا و، ده چه وسيتنرايه وه، پياوټيکي زيره کيش بوو. بزيه کا لهو رږژانه دا نهو کوټمه له هونراوه يه ي، به په خشان، کردبوو به کوردی و، داواي کردبوو بيکه نه به هونراوه و به گوراني، که ناگادار بوو له خه باتي نيشتمان يي که له هه موو لايه کی کوردستاندا له نارادابوو، چ به جهنگ و، چ به پينووس و خه باتي بي خوين، بو دستکه وتنه وه ي مافي نه ته وايه تي بو کورده واري.

(شيخ نوري شيخ صالح) پش که نهو سهرده مه له هه رهي خه باتيدا بوو، له پيش هه موو که سيکا نهو خواسته ي (محمود جهودهت) ي جيبه جټي کرد. هيناي (انتباه) هه کی (محمود جهودهت) ي، له شتويه کی جوان و پازاوه و شوخ و شنگدا، به جلوه رگيکي کوردييه وه و به بوروباوهر و گيانتيکي کوردايه تسيه وه، کرد به هونراوه و، ناوازيکي يه جگار پر ناههنگ و خوشيشي بو دوزيه وه که له سه ر کيشي ناوازي گورانيه کی فارسي بوو، که ناوي (دشپ کی مهرا وضعي وطن در نظر نامه) بوو. نه مه پش هر له سالي ۱۹۲۵ دا پټکهات.^(۱)

له سالي ۱۹۲۵ دا، ديسانوه، نه م کوټمه له هونراوه يه له گه ل چنده گورانيه کی تري کورديدا که به هه موويان ژماره يان ده گيشته (۲۰) بيست گوراني کوردي، له ژير ناوي (گوراني کوردي) دا، له لايه ن شاره واني (سليمانی) يه وه و له چاپخانه که ي خويډا، وهک نووسراوټيکي بچوک چاپ کړا. له پشته که ي

---

(۱) له کاتي خويډا باس و نووسين له سه ر نه م بهر هه مه و کردن به شيعره ي زور نووسرا! ناخو له لايه ن بيخو ده وه بووه يان شيخ نوري؟ به لام و ايزانم وتاره به پټزه پر له به لگه و راستيه هه کی ماموستا نه محمد هه ردي شاعير کوټايي به هه موو نهو گومان و نه گه رانه هينا و مه سه له که يه کلایي کرده وه و خاوه نيتي شيعره که ي دايه پال شيخ نوري. جا له باسي ناوازي شيعره که شدا، ماموستا هه ردي ده لټي: «ماموستا گوران له پټشه کی شيعري - داستاني هه ياسي و کاکه عاييدين- دا ده لټي: ... نهو گورانيه ي به هاوکاری خواليخوشبوو محمود جهودهت و شاعيري ته پوپاراوم م. نووري پټکهات، ناوازه که ي له سه ر پارچه يه که له ټوپه رای - رستاخيز شهر ياران...- داتراوه که هي (عهمشي) شاعيري فارسيه، پارچه که نه مه يه:

دشپ که مهرا وضع وطن در نظر آمد

ديم که زني باکفن از قبر درآمد

... نه يې بزاني که - دلاوه ران- سروده... واتا نه وه نهو سروده ي داناهو له پيشا نهو ناوازي بيستوه و کاری تن کردوه و فټري بووه و نه مجاره هاتوه شيعره که ي له سه ر نهو ناوازه داناهو... بويه نهو قسه يه ي خواليخوشبوو مسته فا سائيپ که نه لټي: گوايه نهو و کاک نه نوهر سائيپ نه م شيعره يان خستوتنه سه ر ناوازي: دشپ که مهرا... زورم پټ ناخوشه. تنه يا به شي دواي نه م قسه يه به ته واهو نه زمانم که ده لټي شيعره که له سه ر ناوازي - دشپ که مهرا...- يه). به دواي نه مه دا نيتر ماموستا هه ردي کوټمه لټي به لگه ي هونه ري له ناوازداناندا بو شيعري يا به پټچه وانه وه، دټني که جټي باوه رن. بو زياتر به روانه: (هاوکاری - رږژانه: ۹۹۳، ۱۹۸۸/۷/۲۱ ل: ۸- نه محمد هه ردي: شيعري - دلاوه ران- هي شيخ نووريه).

نوسراپو: «له‌سەر امری عالیی متصرف و مفتشی إدارى چاپ کراوه». نه‌وه‌ی شایانی باسه، نه‌وه‌یه که گۆزانیی (إنتباه) به‌ناوی (م. نوری)، وانا (شیخ نوری شیخ‌سالح) هوه له چاپ درابوو. هه‌روه‌ها نهم گۆزانییه‌م له چهند نووسراویکی تریشدا دیوه که به‌ناوی (شیخ نوری شیخ‌سالح) هوه چاپ کراوه، وه‌ک نووسراوه‌کانی: (که‌ریم سه‌عید)^(۱) و (موس‌لح مسته‌فا)^(۲) و (کور‌دی و مه‌ریوانی)^(۳) و (نازاد عه‌بدولواحید)^(۴). که‌چی له سالی ۱۹۷۰دا له‌لایهن کاک (محهمه‌دی مه‌لا که‌ریم) هوه، نهم گۆزانییه‌م کرابوو به‌به‌ره‌مه‌ی (بی‌خود) و له نووسراوی (دیوانی بی‌خود) دا به‌ناوی بی‌خوده‌وه چاپ کرابوو.

جا هونه‌ری کاک (نازاد عه‌بدولواحید) له‌وه دایه، وه‌ک له نووسراوه‌که‌یدا (دیوانی شیخ نوری شیخ‌سالح) و له کوفاری (به‌یان)، ژماره (۱۳۴) ی‌نابی ۱۹۸۷دا پیشانی داوه، به‌ته‌واوه‌تی بۆ هه‌م‌وو لایه‌کی خست‌وته‌ پرو که نهم گۆزانییه (إنتباه) ه، به‌هه‌له کراوه به‌هی بی‌خود، چونکه له راستیدا هی (شیخ نوری شیخ‌سالح) ه، نه‌ک هی بی‌خود.

(کاک نازاد عه‌بدولواحید)، بی‌جگه له گه‌لێک که‌سی تر، وه‌ک (کاک نوری کاکه‌ حممه) و کاک (نهمه‌د خواجه) و (مام‌وستا فوناد ره‌شید) که خزم و دۆست و ناشنای (شیخ نوری شیخ‌سالح) بوون و چووبوه دیده‌نییان، هاته لای منیش له باب‌ه‌ت (شیخ نوری) و به‌ره‌مه‌کانیه‌وه، به‌تاییه‌تی له باب‌ه‌ت گۆزانیی (إنتباه) هوه پرسیا‌ری لێ کرد‌م. منیش هه‌رچی‌یه‌کم له‌لا بوو، له به‌لگه و به‌ره‌م و زانیاری پێشکه‌شم کرد و، بۆم چه‌سپاند که گۆزانییه‌که هی (شیخ نوری) یه نه‌ک هی (بی‌خود). نه‌و که‌سانه‌ی له‌سه‌ره‌وه‌دیش ناوم به‌ردووم هه‌روه‌ها له‌سەر نه‌وه سووری‌بون که گۆزانی (إنتباه) هی (شیخ نوری) یه، نه‌ک (بی‌خود).

له سالی ۱۹۲۷دا (شیخ نوری شیخ‌سالح) چهند رۆژێک هاته خوت‌دنگای سه‌ره‌تایی یه‌که‌مه‌ی سلێمانی، به‌ده‌نگه‌ خۆشه‌که‌ی خۆی نهم گۆزانیی (إنتباه) ه که خۆی داینا‌بوو^(۵)، فێری کۆمه‌لێکی گه‌وره‌ی شاگردانی خوت‌دنگاه‌ی کرد. من خۆشم یه‌کێک بووم له‌و شاگردانه. نه‌وساکه ته‌مه‌نم له‌ چواره سالی‌دا بوو که یه‌که‌مه‌ی شاگردانی پۆلی شه‌شم‌ه‌م بووم. نهمه له به‌هاری نه‌و ساله‌دا ر‌ووی دا.

به‌لام له‌ هاوینی سالی ۱۹۲۷دا، نهم گۆزانییه. له شێوه‌یه‌کی شه‌نگ و شۆخدا و، به‌جلویه‌رگ و چه‌ک و رو‌خسارێکی کوردانه‌وه، له‌سەر شانۆی خوت‌دنگاه‌که‌مان، له‌گه‌ل چهند چیرۆکێکی تری لاسایی کرد‌نه‌وه‌دا، به‌گۆزانییه‌وه لاسایی کرایه‌وه.^(۶)

(۱) گۆزانی: که‌ریم سه‌عید، سالی ۱۹۲۸.

(۲) شیخ نوری، ده‌نگی ره‌سه‌نی شیعر: موس‌لح مسته‌فا جه‌لالی، ۱۹۸۴.

(۳) گۆزانی کوردی: کوردی و مه‌ریوانی، سالی: ۱۹۳۷.

(۴) دیوانی شیخ نوری شیخ‌سالح: نازاد عه‌بدولواحید، ۱۹۸۵. (ش.ف)

(۵) به‌لکو راست‌تر: گۆری‌بووه سه‌ر نۆیه‌رێتیکی شیعریی.

(۶) به‌شێوه‌ی نۆیه‌ریت پێشکه‌ش کرا.

مامۆستا (فوناد رهشید) و کاک (که‌ریم سه‌عید) له‌و لاسایی کردنه‌وانه‌دا به‌شد‌اربوون. گۆزانی (ئێتبا‌ه)‌ه‌که‌ له‌لای‌نه‌ جه‌ماوه‌رانه‌وه‌ زۆر په‌سه‌ند کرا. من خۆش‌م په‌کێک بووم له‌و شاگردانه‌ی که‌ ده‌سته‌ی مند‌الانیان پێک هات‌بوو. وه‌ک دێته‌وه‌ بیرم فه‌ران‌به‌ره‌ گه‌وره‌کان و پیاوه‌ ناوداره‌کانی شار‌یش بۆ‌ئو ناه‌نگه‌ هات‌بوون. لاسایی کردنه‌وه‌کان‌یش تا سێ شه‌و دووباره‌ کرانه‌وه‌. به‌پاره‌ی ناه‌نگه‌کان که‌ لێک نامێتری فوویی و ساز و ئاواز و، که‌ له‌وه‌لی دیده‌وانی و، وه‌رزشی پێ کرا، له‌گه‌ڵ ده‌ست‌گیر‌یی کردنی شا‌گرده‌ هه‌واره‌کان له‌ دروست‌کردنی جل‌وبه‌رگی دیده‌وانی و وه‌رزشدا. ئهو ناه‌نگانه‌ له‌ژێر سه‌ره‌رشته‌یی سه‌رمامۆستا (سالح قه‌فتان) و مامۆستا (زێوه‌ر) و (مه‌لا سه‌عید کابان) و (عه‌لی ناگا) و (فوناد ره‌شید)‌دا پێک هه‌تران.

کاک (مسته‌فا سانیپ) و کاک (عه‌بدولواحید مه‌جید)‌یش له‌و لا‌وانه‌ بوون که‌ له‌ به‌غداده‌وه‌ هات‌بوونه‌وه‌ و، له‌ هه‌لسو‌پ‌راندنی کاروباری ناه‌نگه‌کان‌دا یارمه‌تییان ده‌دان. ناه‌نگه‌کان به‌لای دان‌یشت‌ه‌وانی شاری سلێمانی‌به‌ه‌ نا‌وازه‌بوون. دلی هه‌موو کورده‌روه‌ریکیان خۆش ده‌کرد.

ئه‌وسا‌که‌ خۆت‌ند‌نگا‌که‌مان له‌ مالی (به‌هێ خان)‌دا بوو که‌ هاوسه‌ری (شیخ محمه‌دی مه‌زن) بوو په‌کێک له‌و چیرۆکانه‌ی لاسایی کرانه‌وه‌، چیرۆکی زۆرداری (نیه‌ژن) بوو، که‌ بریتی بوو له‌ شاه‌نشا‌ه‌ت‌کی رۆمای. چیرۆکی (سکا‌لانووس)‌یشی تێدا‌بوو که‌ هه‌موو لایه‌کی هه‌ت‌یا‌به‌ پێکه‌نین. شایانی با‌سه‌ مامۆستا (فوناد ره‌شید) و کاک (که‌ریم سه‌عید)، له‌ناو لاسایی که‌روه‌کان‌دا، هونه‌رمه‌ندی و شاه‌زاییان زۆر پێشان دا. هه‌ر مه‌په‌سه‌ که‌ (شیخ نوری)‌یش ئهو شه‌وه‌ چهند دل‌خۆش و کامه‌ران بوو به‌ته‌ماشا‌کردنی لاسایی کردنه‌وه‌ی گۆزانی (ئێتبا‌ه)‌ه‌که‌ که‌ خۆی په‌نج‌ت‌کی زۆری تێدا‌ دا‌بوو تا هات‌به‌وه‌ ئهو شێوه‌به‌وه‌.

خه‌یزانی مالی باوکم و خه‌یزانی مالی باوکی (شیخ نوری) ناشنا‌یه‌تی و هات‌وچۆیان هه‌بوو. چون‌که‌ هه‌ردو‌ولا‌یان له‌ گه‌ره‌ک‌ت‌ک‌دا بوون و مالیان له‌یه‌که‌وه‌ زۆر نزیک بوو. خۆش‌م که‌ له‌ سالی ۱۹۲۷‌دا به‌تایه‌ستی وینه‌گرێکم ک‌ری، هه‌ر بۆ‌ئهم‌ه‌ی وینه‌ی بوژان و وینه‌وانان و رۆشن‌بیرانی کوردی پێ بگرم و بیه‌تریم بۆ‌خو‌زنی موک‌ریانی، به‌ناوی پێزگرتن و خۆشه‌ویستی پێشاندانه‌وه‌.

یه‌که‌م جار چوومه‌ سه‌را، وینه‌ی (شیخ نوری شیخ صالح) و (میرزا مارف)‌م گرت. ساخمانی سه‌را که‌ شوێنت‌کی مێژوویی بوو، له‌ سه‌رده‌می تورکه‌کان‌دا به‌پیتاکی دان‌یشت‌ه‌وانی شاری سلێمانی دروست ک‌رابوو، بۆ‌ئهم‌ه‌ی بیه‌کن به‌خۆت‌ند‌نگاه‌.

له‌ سه‌رده‌می ئینگلیزه‌کان‌دا ک‌را به‌سه‌را و ئه‌وسا‌که‌ هه‌روا ما‌بووه‌وه‌. له‌ سالی (۱۹۴۴)‌دا چهند مانگ‌ت‌ک من و (شیخ نوری) له‌ ناوچه‌ی رانیه‌دا پێکه‌وه‌ فه‌رمان‌به‌ر بووین. ئهو کارگه‌ت‌ری لادێی (ناوده‌شت) بوو، منیش جێ‌نوشین (قائیم‌قام)‌ی ناوچه‌ی (رانیه‌) بووم.

گه‌لێک جار له‌ مالی یه‌کت‌ریدا خه‌ریکی گفت‌وگۆی وینه‌ی ده‌بووین. ئهمه‌ بیست لێی هه‌یج جارێک بلێ گۆزانی (ئێتبا‌ه)‌هی (بێخوده‌).

بیتجگه لهوه (مهلا مەحمودی بیتخود)یش، دوور بوو لهوهوه که بتوانی هۆنراوهی وا بهجۆش و خروش و، شۆڤشگێترانه و بیروباوه‌ری فەره‌نسه‌ییانه، به‌ده‌مه‌یدا یاخود به‌پیتنوسیدایی. (شیخ نوری)یش گه‌لێک له‌وه بلندتر بوو، که به‌رهممی بوژیکی وه‌ک (بیتخود) بکات به‌هی خۆی، به‌تایبه‌تی نه‌و جۆره‌ وێژیه‌ که هه‌ر له‌ خۆی ده‌وه‌شایه‌وه و له‌ (بیتخود) نه‌ده‌وه‌شایه‌وه. ئیتر نازانم نه‌م نا‌واوه‌یه‌ بۆچ نه‌رایه‌وه، که چل سال پتر نه‌م گۆزانیی (انتباه)ه، به‌ناوی (شیخ نوری)یه‌وه ناویانگی ده‌رکردبوو، نه‌ (بیتخود) نه‌ که‌سیکی تر، قسه‌ی نه‌کردبوو و، به‌ریه‌رچی نه‌دا‌بووه‌وه که‌چی له‌ سالی ۱۹۷۰دا (کاکه‌ حه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم) کردی به‌هی بیتخود؟!...^(۱) من نه‌م گۆزانییه‌م زۆر به‌دڵدا چووبوو.

هه‌رچه‌نده‌ مافی نه‌وه‌یشم نه‌بوو، ناوه‌که‌ی بگۆزم، به‌لام گه‌لێک جار له‌ دلی خۆمدا ده‌مگوت: کاشکی (مه‌حمود جه‌وده‌ت) و (شیخ نوری) ناویان بنایه‌ (پهرشنگی نازادی). چونکه‌ له‌ راستیدا هه‌ر که‌سی گوتی له‌و گۆزانییه‌ بیت و، ناوه‌رۆکه‌که‌ی تییگات، (نازادی) پهرشنگ ده‌دات به‌ناو هه‌موو دڵ و ده‌روون و له‌ش و هوشیدا و، ناراسته‌یشتی ده‌کات بۆ خه‌بات کردن له‌ پیتاو ده‌ستخستنی نازادی گشتیدا. گۆزانییه‌که‌ یه‌کیته‌یی نه‌توه‌ه پێشان ده‌دات به‌هه‌موو چین و ده‌سته و کۆمه‌لێکیه‌وه، به‌هه‌موو خه‌باتیکیه‌وه ده‌ژی زۆرداری و سه‌مه‌کاری ده‌وه‌ستنی و بۆ ده‌ستکه‌وته‌وه‌ی ماف و ناسایش و نازادی گشتیی هانه ده‌دات.

نه‌م گۆزانییه‌ و (۱۹) گۆزانییه‌که‌ی تریش که‌ له‌ناو نووسراوه‌ خنجیلانه‌که‌دا، له‌لایه‌ن شاره‌وانیی سلێمانیه‌یه‌وه چاپ کرابوون، به‌تاسوقه‌وه له‌ناو خۆتندنه‌گاکانی کوردستانی عێراقدا، له‌لایه‌ن شاگرده‌کانه‌وه ده‌گوتران. له‌ ناوه‌ند سه‌له‌گانی (۱۹۲۰) و (۱۹۳۰)دا، که‌س شاگرده‌گانی به‌ریه‌ست نه‌ده‌کرد، له‌ خۆتنده‌وه‌یان. به‌لام کاره‌ساتی شۆڤشی (۶)ی مشتاخان (ئه‌یلوول)ی سالی ۱۹۳۰، بوو به‌هۆی به‌ریه‌ستکردن له‌ خۆتنده‌وه‌یان له‌ هه‌موو خۆتندنه‌گاکانی کوردیه‌گانی کوردستانی عێراقدا.

(۱) هه‌ر له‌م پرۆوه‌ مامۆستا هه‌ردی ده‌لی: ناشکرایه‌ شیعی دلاوه‌ران - مامۆستا شاکر هه‌ر به‌انتباه ناوی ده‌با.

۱. ب- یه‌که‌م جار له‌ سالی ۱۹۲۵دا له‌ چاپخانه‌ی به‌له‌دیه‌ی سلێمانی له‌ نامیلکه‌یه‌که‌دا له‌ چاپ دراوه‌ ناوی شیخ نوری له‌سه‌ر نووسراوه. له‌ ۱۹۲۸دا که‌ریم به‌گی سه‌عید به‌گ بۆ جاری دووه‌م به‌ناوی شیخ نوریه‌وه بلاویکردۆته‌وه له‌گه‌ل چهند گۆزانییه‌کی تردا، بۆ جاری سێهه‌م - کوردی و مه‌روانی - له‌ ۱۹۳۲دا به‌ناو شیخ نوریه‌وه له‌گه‌ل چهند سه‌روود و گۆزانییه‌کی که‌دا ناوی - گۆزانی کوردی-یان لێ ناوه‌. بلاویکردوه‌، له‌ - دیاری لاوان-دا له‌ ۱۹۳۴ سه‌ره‌له‌نوێ به‌ناوی شیخ نوریه‌وه بلاوکراوه‌ته‌وه، نه‌مه‌ نه‌کاته‌ چوار جار، جگه‌ له‌وه‌ی له‌ ۱۹۵۳دا گۆزانی شاعیر باسی کردوه‌ له‌ پێشه‌کی شیعی - داستانی هه‌پاسی و کاکه‌ عابیدین- دا... نه‌لێم بۆچی که‌سیک نه‌بوو له‌ پێش نه‌م چل و هه‌شت سه‌له‌دا نه‌و پێنج سه‌رچاوه‌یه‌ راست بکاته‌وه و بێن نه‌و شیعه‌ی له‌و پێنج سه‌رچاوه‌یه‌دا به‌هی شیخ نوری دانراوه‌، هی نه‌و نییه‌ و هی (بیتخود)ه، بۆچی بیتخود خۆی هه‌تا له‌ ژبانه‌دا بوو - له‌ ۱۹۵۵ کۆچی دوایی کردوه‌. ۱. ب- نه‌و پێنج سه‌رچاوه‌یه‌ی راست نه‌کردوه‌؟ به‌روانه: (هاوکاری - رۆژنامه: ژ ۹۹۳ ی ۱۹۸۸/۷/۲۱ به‌غدا. نه‌حمه‌د هه‌ردی- شیعی دلاوه‌ران هی شیخ نوریه‌. ل. ۸).

ئینگلیزەکان کە لەم بەرەبەرەستکردنەدا لەژێرە، دەستیان هەبوو، گرتییەکی کوێریان خستە ناو دلی نەتەوێکەمانەوه، کە بەهۆی ئەوێوە ترانییان ناکۆکییەک بەخەنە نیتوان (کوردەواری) و (فەرمانەرەوایی عێراق)ی ئەو سەرەدەمەوه.^(۱)

لە سالی ۱۹۵۴دا کە لە شەقلاوەدا جێ نوشین بووم، لەسەر دەستی (دەستی لاسایی کردنەوه و ساز و ئاوازی یانە شەقلاوە)دا، گۆزانیی (ئێتباە)م زیندوو کردەوه و، لەگەڵ چیرۆکیکی تردا کە ناوی: (دادگاہی سەرچنار) بوو و خۆم دامنابوو، لەسەر شانۆی یانەکە، بەناھەنگ و بەزمیکی پرشنگدارەوه، لە بەردەم دانیشتونانی شاری شەقلاوەدا لاسایی کرایەوه. گۆزانییەکە و لاسایی کردنەوهکە بایەخی زۆر پێ درا، تەماشاکەرانی ئەو شەو زۆر پیتی گەشکەداربوون.

لە سالی ۱۹۷۱دا لە سلیمانی ئەم گۆزانیی (ئێتباە) و (۱۶) گۆزانی ترم لە نووسراوە بچکۆلەکە، خستە سەر کە لە فەیدەکی تۆمارکار، بەدەنگی خۆم، لەگەڵ وتاریکدا کە لە بابەت میژووی ئەم گۆزانییانەوه تۆمارم کردبوو، لە بەردەم کۆتێکی گەورە نووسەرانی کورد و ھونەرماندانی ساز و ئاواز و گۆزانی و لاسایی کردنەوه و، رۆشنییران خوێندەوه و، تکام لێ کردن کە بە ھەمەسوێان ھەول بەدەن ئەم گۆزانییە نیشتمانییە نازدار و بەگەلکانە بۆ سوودی شاگردەکانمان زیندوو بکەنەوه.

لە سالی ۱۹۷۴دا لە بەردەم کۆتێکی وێژەیی جیھانییدا، کە رۆشنییرانی کوردی خۆشمان تێیدا بەشداریبون، لە شاری (بەرووت)دا، لە ناھەنگی دوا کۆبوونەوهماندا، لەسەر تۆمارکاریک، ئەو وتارەم و ئەو (۱۷) گۆزانییەم کە بەدەنگی خۆم تۆمارکرا، دا بەگۆتیاندا، لەگەڵ ھەندیک قسەی رۆشنکردنەوه کە لەو بابەتەوه بەزمانی ئینگلیزی کردم. گوێ گەڕەکان کە زۆریان بێگانەش بوون، بەکوردەکانی عێراق و تورکیا و ئێرانەوه، زۆریان پەسەندیان کرد.^(۲)

(۱) پەنگە خۆتەر لێرەدا وا تێ بگات کە ئەو فەرمانەرەواییی عێراق گەلێ نیازپاک و دلسۆزی کورد بوو، بەلام ئینگلیز ناکۆکی خستە نیتوانیانەوه. ئەوێ نابێ لێی بەگومانێن کە ئینگلیز وەک داگیرکەری عێراق و باشووری کوردستان پێکەوه، بۆ زیاتر کۆنترۆلکردن و جێ قایمکردن ھەمیشە تۆزی دووبەرەکی نەک لە نیتوان نەتەوه جیا جیاکاندا بەلکو لەناو رۆلەکانی یەک نەتەوێدا دەچاند و ھەر بۆی بکرایە بەگژێکیدا دەدان... بەلام خۆ و نەبێن حوکمەکی بەغداش لەو باشتربووبێن لە مامەلەکردنیدا لەگەڵ کورد، ئەوێ ئەو دروستکراوی ئینگلیز نەبوو؟ جا بۆیە ناکۆکییەکە خۆی ھەر ھەبوو، بەلام بەداخەوه لەو ھەلەدا زۆر کەس بەتایبەت رۆوناکییر و خۆتەرەوارەکان بەھەلە لە ھەلوێستەکانی بەغدا دەگەشتن. وەک ھەموو سەرەدەمێ، کۆمەلێ لەوانە، دەبوونە ئامرازی جێبەجێکردنی نیاز و مەبەستە پیسەکانی ئەو حوکمەتە و ئەوانی دی کە بەدویدا دەھاتن.

(۲) مامۆستا مەبەستی لە (کۆنگرە پەرچەکردن)یە کە لە ۱۹۷۴/۳دا لە بیروت گیراوه، بەنامادەبوونی ھەندێ رۆوناکییری کورد و جیھان وە لەلاین (جمعية الکتاب المقدس و کۆری زانیاری ئەلئەمنا یی رۆژئاوا)وە پێکھرابوو... بۆ زیاتر بڕوانە: یادداشتەکانی شاکیر فەتاح - کتیبی یەکەم - ھەر لەم پەرۆزەیی دەزگەی ئاراس. ئاوێتە ژینم ل ۶۰۱-۶۰۲.

له ١٩٧٧/٣/٢٠ دا نامه يه کي دوور و درېژم نووسی به زمانې عهده يې بۆ کارگيرتې (پاډيۆي کوردی) له بهغدا. له گه له کولافه يه ک که نه و وتاره ی خۆم و هر (١٧) گوزانيه کي تيدا تومار کرابوو، به دهنگي خۆم. بۆ نه ممي به سا يه ي ده سته ي ساز و ناواز و گوزاني و لاسايي کردنه وه، و سه رله نو ي زيندو ي بکاته وه و بلازي شي بکاته وه. هر به و چه شنه له ١٩٨٠/١/٢٧ يشدا نامه يه کم نارد بۆ (نه مينداری گشتي ي رۆشني ي و لاوان) له شاري (هوليتز) به زمانې عهده يې، له گه له کولافه يه ک که نه و وتاره ی خۆم و هر (١٧) گوزانيه کي تيدا تومار کرابوو، به دهنگي خۆم، بۆ نه ممي به سا يه ي ده سته ي ساز و ناواز و گوزاني و لاسايي کردنه وه وه له (ئيتستگي پاډيۆي هوليتز) دا سه رله نو ي زيندو ي بکاته وه و بلازي بکاته وه. جا هه روک له سه ره وه پيشانم دا وه، له هه مسو ده رفه تتي کدا، خه باتم کردو وه گوزاني (انتباه) ده کي (شيخ نوري) و گوزانيه ي نيشتمان يه کاني ترشمان، له لايه ن تپيه کاني ساز و ناواز و گوزاني و، لاسايي کردنه وه، زيندو ي بکرتنه وه، تا به رچاو و دلي هه مسوان بکهو ي ناواتي کورډپه ره وران يش هر نه مه تا که رۆژتي ک له رۆژان له لايه ن نه و ده سگايانه وه، و نه و تپيه انه وه که له مه و پيش ناوم برډن، نه م گوزاني يانه سه رله نو ي زيندو ي بکرتنه وه و بلازي بکرتنه وه، و له نا و پاډيۆ له سه ر په رده ي تله فزيؤنډا پيشاني گو يگران و ته ماشا که راني کورډه واري بدرين. پيش نه ممي و تاره که م ته و او بکه م، حه ز ده که م سو ياس و ستايش و پزي خۆم پتيشکه شي نه و سئ نو سه ره بکه م، که نو سه روايان له سه ر (شيخ نوري شيخ صالح) دا ناوه. له راستيدا هه رسيکيان شا يسته ي نافه رين و په سندا کاري و سو ياسي هه مو کورډپه ره وريکن، چونکه به نو سه رواه کانيان سه ري کورديان به رزکردۆته وه.

ئەوئەندەي پەيوەندەيى بەنوسراوەگانی (دکتۆر کەمەل حەسەن عەزیز بەسەر) و (مامۆستا مەسئۇت مەسئۇت جەلالی) یەوە هەیه، سوپاس بۆ خۆدا لە کاتی چاپ کردنیاندا تووشی تەنگوچە ئەمە و گیرۆگە بوو. و کەند و کوێسپ نەبوو بوون. چونکە دەسگاکانی (کۆژی زانیاری عێراق / دەستە ی کوردی) و، (رۆشنایی و بلاو کردنەوی کوردی) لەسەر ئەرکی خۆیان بۆیان چاپ کردبوون.

به‌لام نو س‌راوه‌که‌ی کاک (نازا عه‌بدولوا‌حید)، چونکه زۆر گه‌وره‌تر بووه له‌هی ئه‌وان و، له‌سه‌ر ئه‌رکی خۆی چاپ‌کراوه و، یارمه‌تی (ده‌سگای رۆشن‌بیری و لاوان)‌یش ئه‌وه‌نده نه‌بووه که به‌شی بکات بۆ چاپ کردن، ته‌وشی گه‌لیک ته‌نگ‌وچه‌له‌مه و، گه‌یروگرفت و، که‌ندوکۆسپ و، ده‌ردی سه‌ری و، ناحه‌زی و، وام (قرض) وه‌رگرتن بووه. ته‌نانه‌ت هه‌ندیک له‌ دل‌ ره‌شانی‌ش به‌دزییه‌وه هه‌ولیان داوه ته‌گه‌ره له‌ خه‌باتی به‌دن و نه‌هێلن چاپ‌کردنی نو‌وس‌راوه‌که‌ی سه‌ری‌گرێ، یاخود هاش و هووشیان کردوه له‌ژێره‌وه که نه‌فرۆشێ و هانه‌ی وامداره‌کانی‌شيان داوه که زوو پاره‌کانی ئه‌ بستی‌نه‌وه و، له‌ به‌ل‌ته‌کانی خۆشیان په‌شیمان ب‌بنه‌وه! له‌ سه‌روو ئه‌مانه‌شه‌وه، کزی بازاری نو‌وس‌راو. جا ده‌بینین،... له‌گه‌ل ئه‌م هه‌موو باره ناهه‌موارا‌نه‌دا، ئافه‌رین بۆ (نازاد) که کۆلی نه‌دا و، وه‌ی به‌رنه‌دا و، تا نه‌گه‌شت به‌کامی خۆی و نو‌وس‌راوه‌ نایابه‌که‌ی خۆی به‌ته‌واوی له‌ چاپ‌خانه چاپ نه‌کرد، وازی نه‌هێنا...

(نازاد) هه‌ڕچه‌نده ئه‌رك و ئازاری زۆر چێشت، به‌لام به‌هۆی ئارام و به‌رگه‌ گرتنه‌كه‌یه‌وه توانی به‌سه‌ر هه‌موو گه‌ڕوگه‌فت و ته‌نگه‌وله‌مه‌كانیدا زالا بێی... نووسراوه‌تیکی نایاب و ناواژه‌، و لێكۆڵینه‌وه‌یه‌کی

گهواره و فراوانی له‌سهر (شیخ نوری شیخ صالح) و بدره‌مه‌کانی پیشکشم به‌خوینده‌وارانی کورد کردووه، سه‌ری نمتوهه‌کی خویشی یه‌ی به‌زگردۆته‌وه... نه‌میش کاریکی په‌سه‌نده که پیوسته هه‌موومان بیرۆزایی یه‌ی بکه‌ین.^(۱)

ھۆنراۋەكەي (شېخ نورى)

(انتباه)

(لہذا وہ زنی: دیشب کہ مہرا وضع...)

اولادی وطن نېمه کهوا میله تهی کوردین
 بۆ غایه ی ناسایشی میله ته هه موو گوردین
 شیرانه نهوا معرکه نارای وغا بووین
 بۆ پرشتنی خوێنای عد و حاضری پاه بووین
 له پێشمانه وه ههروا، بهیداخی ظفر دهروا
 پێشه ی عد و باده رێنێن، حق به دهستی خوێمان بێستین
 بۆ نه مانای مظلالم سوارانی جههنگی
 ته یلم، باز بێمان لێدا به شوخ و شهنگی

ہاوک:

لهم وضعه گهر نهی دوشمنی کورد نیتوه ده پرسن
 نم هم مه مه مهیه میلله ته هه لساوه بترسن
 کفن یو خوستان بیرن. هه ره له نیتساوه بیرن
 لازمه له بهر غم و حسرت، بین نه شکیزی مذلّت
 نهی دلاوه رانی وطن وهر نه ایمداد
 یاوک بهر روش لیستان نه کسا استمداد

(۱) کاک نازاد له چوارشمې ۲۸/۸/۲۰۰۲ له هولیر، بهدریژی باسی شو ناستهنگ و تهگهړانې بڼه کړم که کهسانیکي ناحهز و خړوست لهبردهم چاپکړدن و پخشی شو دوو بهرگي دیوانهکیان دادغا و بهزور شپوي دور له هلسوکوتې نهديپ وړوناکبیره بهریرگهکانيان کړدوو... مهسهلهکش لهوه زیاتر نهبوه که وهک لهماویر باسماڼ کړد ویستراوه شو دیوانې بهناري خوالیخوشو (موسلج جهلالی) یهوه ناماده کراوه پیشکهوئ و زووتر بخړیته بازاروه!! خو که دوو بهرگهکش چاپ کړا، پر یو له همدې چاپ و ناپتکی له پړوي هونهریبهوه، هرچنده له کاتي خویدا لیستیکی دور و دریژی شو کهموکړی و همدې چاپانه له (هاوکاری) دا خرایه بهرچاو خوینهران، بهلام نهه شو نالهباری و نهقله مثالانه و ناکاملانې همدې لهوانه پشیان ددهات که داسهپاون بهسر نیونهده نهدهی و روشنپریهکهماندا.

کوردانی غظنفر شکهنی معرکه ناغوش
 نابج بکهن نهم باوکی خوتانه فهراموش
 زتیرا که دوو چاوی ابدیی نئیمه له گۆپا
 چاوی له ظفرتانه له حرب و شهر و شۆپا
 باوک به قوریانتان بئ. پۆحه کهی فدانان بئ
 وقتی فرصت و إتفاقه. پۆژی لایردنی نفاقه
 ناره زوو نه کهم نئوه وقتی احتضار
 به شان و ظفروه بمهه بۆ مه زار.

دایک:

بۆ دفعی مظالم له موانع مه که پهره ییز
 سادهس بدهره شیر و تفهنگ، خه نجهری خوونریز
 بۆ نئوه کهوا غیره ته یه کده فعه رهگ و نئیسک
 حاشاکه به حزنیکی ذلیلاته وه فرمیسک
 له چاوم بیتسو بتکتی، دلم یه کده پره بشکتی
 چونکو نئوه جسور نه بینم، نامتینی نازاری برینم
 شیره کهم حلالتان بئ، پۆژی هیمنه ته
 پۆحه کهم فدانان بئ، وقتی غیره ته.

مناله کان:

نجمه ی املی نئیمه هه موو بهم دوس و برده
 خه لقینه له بۆ مسعدتی میللته تی کورده
 مهوتی که حیاتی وطنیکی له دوابی
 سهه د ژینی ذلیلاته ی یارب به فدایی
 نهو که سانه ی جبانن، معنای ژبان نازانن
 مردنی له پێگای میللته تا، چاکتره له ژین له ذلتا
 هه ره کهس خسۆی بکا به قوریانی میللته
 له قبرا هه تا محشر ناکیشتی ذلت.

نافرهت به منداله وه:

یاران و ره فیتان و دلیر و پهلی کوردان
 شه پ جهرنی هه موو مانه برۆین بۆ صفی مه یدان
 وقتی که به توفیق و ظفر دینه وه لامان
 نه وسا گول نه کهین نئیمه به شاباشی قدستان

گەر له ئیتوه چهند کەس شهید بێ، لازمه عزای ئیتمه عید بێ
 نهم پلنگ به چانهی وا انتقام سیتن
 گهره بیان ده کهین ئیتمه، حقتان نه سیتن.

کچه کان:

ئیمه که نه مانکردوه بونی چه مهنی شوو
 مجهولی نظرمانه گول و نه سته رینی شوو
 نهم تازه جه وائانه له بهر سیرتی ئیتمه
 گهر بیتو بکهن ئاره زووی شرکتی ئیتمه
 لازمه که عودت به رموون، بینهوه به پرویه کی گولگوون
 یعنی چیه ره رهنگین بن، به شان وظفر
 خورتی دوشمن برپژن به نووکی خه نجهر.

چەک بە دەستەکان:

ئیمه که مسلح له دهه و دهشت و له شارین
 سوتندخۆری حضوری حق و باب و کەس و کارین
 بۆ مسعدتی نهم وطن و میللهتی کورده
 ریشه و رهگی ظالم بترین بهم دهس و برده
 تا که ی له زهحمتابین، له ناو مذلته بین
 لازمه به کهیف و مسرت، پۆح بکهین به قوریانی میللهت
 ذاتن ئیتمه خولقاوین بۆ خدمت کردن
 بۆ نهوهی فیداکار بین تا پۆژی مردن. (*)

م. نوری

(*) نهم گۆزانییه مان له نووسراوی (گۆزانیی کوردی) وه رگرتوه، که له سالی ۱۹۲۵دا، له سلیمانیدا، له لایهن
 شارهوانی سلیمانیهوه له چاپخانهی شارهوانیدا چاپ کراوه. (ش. ف)

ناهنگی رۆشنبیران

لەم نووسراوەدا (٣٠) وتوێژ لە بابەت (کۆمەڵایەتی) و (مێژوو) و (تایین) وە پێشکەش کراوە، بەهیوای نارااستەکردنی کوردەواری بۆ ژیا نیتکی پاکتر و چاکتر و بلندتر

پێشەکی

چوار دۆستی خوداناسی رۆشنبیر وێستان لە مانگی رۆژوودا وەک باو و باپیرەکانی خۆیان فەرمانی خودایی بە جێ بهێتن.

واتا رۆژوو بگرن لە مانگی رۆژووشدا چاکە بکەن لە گەڵ خێزان و دۆست و خزم و دراوسێ هەزار و لێ قەوماو و دامادوادی بێجگە لەو خۆشیان لە هەموو کوردەویەکی خراپ و نەنگ و ناپەسەند درۆ و چەواشەکاری و، بەدگویی و هەندانی کەسانی تر بۆ خراپەکردن. هەروەها لەسەر ئەوەش پێریان دا کە هەر شەو لە مالتی یەکتیکیان کۆبێنەو، بیکەن بەناهەنگ؛ لە بابەت (خوداناسی) و (مێژوو) گەورەپیاوان) و (چاکە گشتی) یەو و وتوێژ بکەن. گورانی خۆش بلێن و، گەمەو گەمەو گەپ بکەن.

شەوچەری خۆشیش بخۆن. بپاری هەندێ یارمەتی و باریوی چاکیش بۆ کەلکی گشتی بدەن. ئەمەیش بۆ ئەوەی کە لە پەڕۆتکی کۆمەڵایەتی کوردەواریان زیندوو بکەنەو، کە هەتا نزیکەی پەنجای سالیکیش لە مەوێش ئەم رەوشت و نەریته لە مانگی رۆژوودا لە هەندێ جێگە کوردستاندا باوبوو. منیش لێرەدا هەر (٣٠) وتوێژەکی ئەو چوار رۆشنبیرە کە لە مانگی رۆژوودا کوردوویانە شو بەشو دەگیرمەو. هیوادارم خۆتێندەواری خوشەوێستەکانمان خۆشی و کەلکیان لێ وەرگیرن.

خۆشەوێستی

(شێرکۆ) گوتی: - بڕای ئە ئێمەشو کە یەکەم شەوی مانگی رۆژوو بەم لە خۆشەوێستی پێغەمبەرە گەورەکان بدوێین.

گوتیان: - باشە.

گوتی: - کەواتە پێم بدەن بام لە منەو دەست پێ بکات، من باسی ژیان و خەباتی (محەمەد) پێغەمبەرمان بۆ دەکەم.

گوتیان: - فەرموو بیکە.

(شێرکۆ) گوتی: - محەمەد پێغەمبەر، (خودای لێ خوشبێ)، خودای خۆشەوێست. دەستووری خوداییشی خۆش دەوێست. دەوێست ژیا نیتکی پاک و چاک و دروست بۆ گەلەکی خۆی - کە هەموو موسولمانانی دانێشتوانی جیهان بوو - داخەزێتی. بەرەنگاری زۆرداری و نەخۆتێندەواری و نەخۆشی و هەژاری کرد لەناو گەلی عەرەب و گەلەکانی دراوسێیدا. کەچی خاوەن دەسلالت و خاوەن سامان و قەشە و حاخامەکان و پێژگاوەکان و کردار خراپەکان، هەموویان بوون بە دوژمنی!... گەلێک سزا و نازاریان دا، گەلێک چاوپواریان لێ کرد بەلام محەمەد: نە ترس، نە پارە، نە پایە، نە بەزم و رەزم کە عەرەبە

خودانه ناسه کانی ئەو سەردەمە دەیانویست بیدەنی و کاری تی بکەن... هیچ شتیک لەوانە محەمەدیان لە خۆشەویستی خودا و لە خۆشەویستی مەزناپەتی لاندەدا... چوووە جەنگیانەووە. وازی نەهێنا؛ تا بەزاندنی!... بەلام کە بەزاندنی، چەکیکی تری لەگەڵ بەکارهێنان ئەویش خۆشەویستی بوو. دلی خۆی کردەووە بۆ دۆستیشی و بۆ دوژمنیشی. دۆستەکانی خۆی زۆرتر نووساند بەخۆیەووە، دوژمنەکانیشی کرد بەدۆست، لە جیهاندا ئەم جارەیش خۆشەویستی سەرکەوتەووە بەسەر دوژمنایەتیدا. مێژووی ژیاپیش، بەناوی زەرکەفت سەرکەوتنی خۆشەویستی (ئیسلامەتی و محەمەدی)، لە لاپەرەکانی خۆیدا نووسیوە.

(شاهۆ) یش گوتی: - منیش باسی ژیان و خەباتی (عیسا) پێغه مەهریان بۆ دەکەم.
(گوتیان): - فەرموو.

(شاهۆ) گوتی: - (عیسا) هەروەک لە سەروچاو و بەژن و بالادا جوان و شەنگوشتۆخ بوو، لە دلی پاک و کردەوێ چاک و نامانجی پیرویشدا هەر جوان و شەنگوشتۆخ بوو. (عیسا) یش بەرەنگاری زۆرداری و هەژای و نەخۆشی و نەخوێندەواری کرد لەناو گەلەکەیی خۆیدا. کاربەدەستان و دەولەمەندان و «خاخمەکان» و بەدکردارەکانی گەلی جوولەکەیش بەرەنگارییان زۆر کرد!... عیسا خودای خۆش دەوێست. دەستووری خودایییشی خۆش دەوێست. تێدەکوشتا بەدڵ بۆ ژینیکێ گشتیی بێ نازار و بێ ھاوار و پر لە کامەرانی و، دوور لە خۆپەرستی و دوژمنایەتی، لەناو نەتەووەکەیی خۆیدا. هەرچەندە دوژمنەکانی نازاریان دا، بەلام عیسا تا گیانی پاکیشی بەخاک سپارد، بەرامبەر دوژمنەکانی خۆی و خودا، دلی گەردی نەگرت. هەموو دەم: داوای ناشتی و خۆشەویستی دەکرد لەناو گەلدا هەموو دەم نامۆگاری گەلەکەیی خۆی دەکرد، دەیکوت: «لەگەڵ دوژمنانتاندا دۆستایەتی بکەن. دوژمنەکانتان خۆش بوو!» مێژوونووسان گوتیان: «عیسا، لە تەمەنی سی سالییدا بەداردا کرا».

بەلام لە راستیدا عیسا بەداردا نەکرا. دوژمنی عیسا بوو بەداردا کرا. دوژمنەکانی عیسا. سەریان لێ تێکچوو. لە بریتیی عیسا، شاگردێکی عیسا یان گرت و کردیان بەداردا؛ وایانزانی عیسا یە. کەچی عیسا خۆی دەریاز کردبوو!... ئەو شاگردی عیسا بۆ دۆزبۆنەووە بیگرن، لە بریتیی عیسا، هەر ئەو شاگردە خۆی بەهەلە لەلایەن سەربازەکانەووە گیرابوو و بەداردا کرابوو!... عیسا ھەلات و خۆی نەدابەدەستەووە. بەلام دوژمنەکانی هەموو کەس وایان زانی کە عیسا بوو بەداردا کراو!... بەلام کە جیهان چاوی کردەووە و لە راستی تی گەشت، جیگای هەرە پەرز و پیروزی لە دلی خۆیدا بۆ عیسا پێغه مەهر کردەووە.

عیسا تا ما ئێوە یەکی خودا پەرستی و خۆشەویستی و کرداری چاک و بێلند بوو. عیسا هەرچەندە ژینیدا بەسەر دوژمنەکانیدا سەرنەکەت: تا ژمارە عیسا ییەکانی گەیاندا نزیکی شەش سەد ملیۆن! بەلێ، پەم رەنگە، جاریکی تریش، دەسلاتی خۆشەویستی لە مێژوودا دەرکەوتەووە!

(فەرھاد) یش گوتی: - براکان، بام نیشەو نەمەندە بەس بێ. وا شەوچەرە کەمان ھات. فەرموون بام شەوچەرە کەمان بخۆین.

گهوره کښه؟

(فهراد) گوتی: - براكان نيمړۍ لخوا فېرمووده کاني (محمدهد) پتېغمېردا فېرمووده يې کم دی، زور به دلېم بو.

فېرمووده که نه مېتا: «سيد القوم خادمهم». وایا: «نو که سه ده بېته گه ورې نه توه که به کاريان دېت و فرمانيان يو ده کات و کاروباريان هله ده سوړتښت». له م بابه توه چې ده فېرموون؟
(هوشنگ) يش وهرامی دايوه گوتی: - «پتېغمېر» راستی فېرمووه. له راستيدا (گه وره) نو که سه يه فرمانی خوې به توه اووه تی به جی بهیتن: بهرامېر خوې، بهرامېر گه له که ی، بهرامېر مرو فایه تی. هم فېرمانانېش به پیتی توانا، به پیتی جینگا و سه ردهم ده گورین. که واته له سه ر گه وره پتېسته، بی که موکورتی فرمانی خوې و گشتی به جی بهیتن.

(فهراد) يش گوتی: - له مېشموه تېده که ی: نو ی زور له م و له و بکات، یا خود سایه و په نجی خوې له شتی پروپوچدا به فېرۍ بدات، به گه وره نازمېریت. هه روه ها گه وره، هر له چینی دوله مه ندان ده سه لاتداراندا هله ناکه ون. له چینی کز و بېده سه لات و همزارانېشدا هله ده که ون. چونکه گه وره نو که سه يه: په وشت و خووی بلند بی، کرده ی په سه ند بی، دلی پر بی له خو شه وېستی، يو که لکی گشت لای. نه گینا گه وره یی په یوه نديی به همزاري و دوله مه نديی هه نییه. هه روه ها په یوه نديی به ده سه لاتداری و بی ده سه لاتی و هیز و کزیه هه نییه.

(هوشنگ) يش گوتی: - که چی دا ده کم، کو مه لایه تېیه که مان، گه وره یی به ستوه به سایه و مایه و هیزه وه... نه یه ستوه به کرده ی جوان و په وشت و خووی به رزه وه...

(فهراد) يش گوتی: - له بهر توه، نېمه له م کاتی راپه رین و، وریابونه وه یه ماندا، پتېسته نه وه نده نازا و به جهرگ بین، که هر ته نیا، نازی نه وانه بکتشین، که کرده و یان شیرینه و به که لکی کو مه لایه تیمان دین و، خو یان دوور ده خه نه وه له نازاردان و زیان به خشین به م و به و...

(هوشنگ) يش گوتی: - بېجگه له وه، پتېسته سه ریه ستانه و بېجا کانه چه ندوچوون له گه ل نه وه ده سه لاتانه یشدا به که ی، که ناره زووی خو یان ده په رستن و، يو که لکی ناپوخته ی خو یان گه له که یان ده وړو تېننه وه و، ده چه وسېتنه وه به زور داری! نه مېش يو نه وه یه: که به سه ر و گیان له ژياندا سه ریکه وین. نه مېنده و له م کاته دا چایان هینا بېخونه وه، يو نه م شوېش به مېنده وازیان هینا. دوا یی ده ستیان کرد به گالته وگه وپ و گورانی گوتن.

چاک بهم چاکه بکه!

شەوی سێهەم لە مالی (فەرهاد) کۆبوونەوه.

(شیرکۆ) گوتی: - خودا لە قوێنانی پیروژدا فەرموووەتی: «من عمل صالحا فلنفسه، ومن اساء فعليها». واتا: «هەر کەسێ کردەوی چاک بنوێت، خۆی کەلکی لێ دەبینێ. هەر کەسێ کێش کردەوی خراب بنوێت، زیان بەخۆی دەگات». براکان لەم رووه ئێوه چی دەفەرموون؟
(شاھۆ) یش گوتی: - لە چاکەکردن مەترسە. بیکە لە گەل هەموو کەس. لە گەل کەس و ناکەس

* پێشینان گوتویانە: «چاکە بکه و بێدە بەدەم ناوێوه.

* کە چاکەت کرد، چاوت لەوه نەبێ، کە چاکە لە گەلکراو چاکەت بداتەوه.

* چونکە تۆ کە چاکەت کرد، بۆ خودای دەکەیت لەبەرئەوه دڵنیاوە کەخودا بەچەندەن چاکەکەت دەداتەوه.

(شیرکۆ) یش گوتی: - لە راستیدا چاکەکردن، کورتترین ڕێگایە کە بتگەییێت بەخۆشەوستیی خودا و خۆت و نەتەوه. راستترین ڕێگایە کە بتگەییێت بەگەرەیی.

* جا بۆ ئەمە ی سەر بکهویت بەرامبەری چاکە بکه بەچاکە.

بەرامبەری خراپەیش هەر بکه بەچاکە! بەلام لە پاش پاراستنی سەر و گیان و سامانت، خۆت بدەرە دەست خودا!...

* ئەگەر هات و چاکە لەگەلکراو، پاداشی بەخراپە دایەتەوه، دڵتەنگ مەبە. ئەوه خودا تاقیت دەکاتەوه!...

* ئەوی خودای ناسی: خودای خۆش دەوێ. ئەوی خودای خۆش بوێ: چاکە دەکات. ئەوی چاکەیش بکات: کامەرەن و مەزن و خۆرت و سەرلێند دەبێ. بەلکو تەندروستیش دەبێ!... ئێنجا (شاھۆ) دەستی بەقسەکردن کردەوه گوتی:

* چاکە و خوداناسی، پێکەوه، دەتەکن: بەهاوڕێی خودا، بەسەرداری خۆت، بەخۆشەویستی هەموو کەس!...

* چاکە لە کەسێک دەوێتەوه کە کردەوه پەسەند و مەرد و سەرلێند بێ.

* چاکەکردن چەکیکە: هەموو گێروگرفتێکی ژینی بێ لەناو دەبرێ!...

* چاکە: بەرد نەرم دەکات. گەردن بەم و بەو کەچ دەکات. دڵ کێش دەکات. ژین ئاسان و پڕ فەر دەکات.

دۆست پەیدا دەکات. دوژمن سەرەونگەون دەکات!...

ئێنجا شیرکۆیش گوتی:

* چاکە، تەنیا شتێکە: کە پیاوی چاک و خراب لەسەری ڕێک دەکەون. داوای دەکەن. هۆگری دەبن. بێ ئەو گەرەشی دەنێ!...

* سەر ئەوێهە پیاو لە هەموو شتێک تێر دەخوات. بەلام لە چاکە تێر ناخوات.

* ئەوی لە جیهاندا بۆ پیاو دەمێتتەوه: هەر ناوی چاک!... لەم کاتەدا شوێنەریان هێنا. دەستیان کرد بەخواردنی و وازیان هێنا لە وتوێژ تا سبەی شەو.

جوانی به خشینگی خوداییه

شەوی چوارەم کە کۆبوونەوه، فەرهاد، کۆزەکی گێڕا، گوتی:

«جوانی: دیارییهکی خوداییه، خودا دەیدا بە پیاو، بۆ ئەمە ی پتی ببووژیتەوه، ڕەوشت و خووی پاکژیتەوه، بشکەوێتە گەر بۆ چاکەکردن.

جوانی: هێژتکی بەتینه، دلێ ئەم و ئەو کیش دەکات بۆ یەکتەر. لەناوەندیشاندا تاسە ی خۆشەویستی و دڵسۆزی و یاری دەدان و تی گەیشتن لە یەکتەری و یەکییتی دروست دەکات».

(هۆشەنگیش گوتی): «خودای مەزن کەسی لە جوانی بێ بەش نەکردووه. ئەگەر جوانیی لەشی پێ نەبەخشیی، جوانی چالاکی و کارگوزاری پێ بەخشیوه. یاخود جوانی زیرەکی و فەرپەخشی و ڕووخۆشی و هێژ و توانایی و بزووتن و بەکارهاتنی پێ بەخشیوه. هەرۆک لە منداڵدا:

جوانی ڕووخۆشی و ئێسک سووکی و ساویلکەیی و بزێوی دەبینن، لە پیاویشدا جوانی پێ گەیشتوویی و توانایی و مەردایەتی و پیاوێتی، دەبینن. لە ئافەرەتیشدا: جوانی ڕێکوپێکی و شەنگ و شوخی و دڵ نەرمی و جگەرسۆزی و نازکی دەبینن. لە لاوانیشدا: جوانی هەرەت و هێژ و، گیانی پێشکەوتن و باو داھێنان و سەرگەوتن و بەرگەوتن دەبینن. لە ڕیش سپیەکانیشدا: جوانی تێگەیشتن و تێبینی زرنگی و ژیری و مەندی و پارێزگاری دەبینن».

ئینجا فەرهاد پرسی: «ئە ی لە سروشتدا چی دەبینن؟».

هەر خۆی وەرانی خۆی دایەوه گوتی: «جوانیمان: گەورە و بەهێز و بەرجەستە دیتە پێش چاو. (ڕۆژ): جوانە بەرووناکی بەهێز و گەرم و بەکەلکێهوه: بۆ گەشەکردن و پەرەسەندنی گیانلەبەرانی و گژوگیا و جێبەجێ کردنی کار و فەرمانان. شویش: جوانە، بەمەندی و بێ دەنگی و سەرەوت و بەزم و پەزەییەوه. چەند جوانە (زەوی) لە کەشی بەھاردا: کە گۆل و ڕیحانە و سەوزەگیا و دارودرەخت سنگی دەراژێننەوه! چەند جوانیشە (زەوی) لە کەشی ھاویندا: کە میوه و سەوزە و دەغلەودان پێ دەگەن! ماوەی مەژویش ھەبە، کە بەئارەزووی خۆی تی بکۆشێ و بیت و بچێ خۆشی لە زبان بچێژێ! ئە ی چەند جوانە لە پاییزدا: کە ژین دەکەوێتە کۆبوونەوه و خۆشایبواردن و مەندی و سەرەوتەوه! ھەرۆھا، چەند جوانیشە (زەوی) لە زستاندا: کە هێژی بەرەنگاری کردن و کرد و کۆشی و ڕەنجدان بۆ دواڕۆژ بەگۆڕ و تەووژمەوه خۆی دەردەخات!...».

ئینجا (هۆشەنگ) دەستی کردەوه بەقسەکردن، گوتی: لە کاتیکیدا کە گۆل بەجوانی و بۆن خۆشی خۆی فێری دلتەری و دلچاکی و بێ وەهیمان دەکات... درەختیش بەجوانی و بەروبووم و سیبەری خۆی، فێری بەکەلک ھااتمان دەکات بۆ ھەمووان. ئە ی لەمەدا جوانی نابین: کە گیانلەبەر و پەڕندە و چروجانەوهر و گژوگیا، کەلک و فەرمان پێ دەبەخشن، بێ ئەو ی چاویان لە پاداشیک یان سۆپاسیکی ئیمەوه بێ؟!...

من هیچ باسی چاوتەندازە جوانەکانی دەمی ڕۆژئاوا و ڕۆژھەلات ناکەم. ھەرۆھا باسی ھەلھاتنی

مانگ و ده رکه و تنی نه ستیرانش ناکه م، له ناو جه رگی شینی ناسماندا. نه مانه و چاوه نده ازه کانی شخ و کیتوه بلنده کان و، زری فراوانه شه پۆل هاوێژده کان و، تافگه خاوهن هاره هاره کان و، رووباره گه وهره کان، که به ته وژم یاخود به مه ندیبه وه ده کشین به ناو زه ویدا... نه مانه هه موو خاوهن جوانییه کن، چاوه به ستمان ده که ن و، دلکشیمان ده که ن. به لام له م جوانییه گه وهره تر نه وه یه: که له و پۆژده وه (خودا) ئیمه ی هیتاوه ته بوون: نه مانه هه موو ده م بۆ دلخۆشی ئیمه، بۆ که لکی ئیمه، بۆ ناسانکردنی ژینی ئیمه، (خودا) به کاریان ده هینتی تا ئیمه ژ».

دوای نه ویش (فه ره اد) هاته وه قسه کردن گوئی:

«سه رنجتیک بده ن له جیهان و ناسمان، له گیانله به ران، له دپنده و په رنده، له و پتی په و بیانه ی نه مانه له سه ری ده رۆن، له و ده ستورانه ی که فه رمان په ناو به سه ر په یوه ندی گیانله به ر و داو به رده وه، له په وشتی ژین و بزووتن. له م ناهه ریده کراوانه ی ناسمان و زه ویه دا چی ده بینین؟...» هه ر خۆی وه رامی دایه وه گوئی:

«جوانی پتیکویتیکی و، جوانی یه کسان و نارام گرتن و، جوانی بزووتن و گۆزان، جوانی دروستکردن و له ناو چوون ده بینین».

ئینجا (هۆشه نگ) یش گوئی:

«له م زه مین و ناسمانانه دا، هه موو شتیک جوان و په نگینه. (خودا) یش که زه مین و ناسمانانی له ژیر چنگدایه، دیسانه وه جوان و په ندینه و، هه ز له جوانیش ده کات. چونکه خۆی هه نه رمه ندی مه زنه و، نه م هه موو شته جوانانه یش نه و دروستی کردوون. به لام له هه موو شتیک جوانتر که (خودا) ی پاک و بێ هاوتا به ئیمه ی به خشیوه (هۆش) و (بیرکردنه وه) یه، نه و هه زه ی که له هه موو هه زتیک جیهانی گه وهره تره؛ که به هۆی نه وه وه ده توانین به (خودا) بگه یین و، له پتگای نامۆزگاری نه ویشه وه، هه موو ناواتیتکی ژینمان پتیک به یین. که واته با م نه م (هه زه ی بیرکردنه وه) یه مان له شتی به که لک و په سنددا به کاربه یین، بۆ خۆمان و بۆ هه مووان؛ تا بتوانین خۆشی نه م ژینه جوانه ناوازه یه بجیتین».

نه م ژینه، (خودا) بۆ یه کی دروست کردوه، که ئیمه خۆشی لێ وه رگیرین. پاشان به هۆی نه و خۆشییه وه بگه یین به پایه ی پیاوه تی. به لام ئیمه کاتیک ده گه یین به و کامه رانییه، که ژیاغان ته رخان بکه یین بۆ (به که لک هاتنی گشت لای) به لێ نه و کاته ی، که (خودا) و (گشت لا) دلخۆش بکه یین».

***

به م په نگه نه مه ویش و تووێژه که دوایی هات. له م کاته دا شه وچه ره یان هیتا و ده سته ی ساز و ناوازیش ده ستیان کرد به گۆزانی گوتن و ساز و ناوازلیدان.

تا شه ویتکی تر به خوداتان ده سپیتم.

پیاوئ پیاو بن قوماز ناکات

(شیرکو) گوتی: ئه‌وی قوماز ده‌کات، دوور ده‌بی له‌ دۆستایه‌تی و خزمایه‌تی و نیشتمانپه‌روه‌ری و مرۆفایه‌تییه‌وه. چونکه‌ له‌جیاتی خۆشه‌ریستی پوله‌ریستی له‌ناو دایدا داده‌زۆی. ئه‌وی قوماز ده‌کات، هه‌رچه‌ندیک‌ پاره‌ بیهاته‌وه، ده‌یدۆتیتیتسه‌وه. بێجگه‌ له‌وه‌ ه‌ی خۆشی ده‌خاته‌ سه‌ر و ده‌یدۆتیتتی. ئه‌مه‌ له‌لایه‌که‌وه. له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ گه‌نجینه‌یه‌کی له‌ ده‌ست ده‌چن که‌ هه‌رگیز نرخی ته‌واو نابێ. نه‌ویش (خۆشه‌ریستی) یه‌.

خۆشه‌ریستیش، ئه‌و که‌ره‌سته‌یه‌یه‌ که‌ هه‌موو که‌رده‌وه‌یه‌کی پاک و پیرۆز و به‌رز ی‌ی دروست ده‌کری. که‌واته‌ ئه‌وی قوماز ده‌کات: نه‌ک هه‌ر دۆزمنی خاوه‌ن‌خیزانی خۆیه‌تی، دۆزمنی خۆشیتیتی. به‌لکو دۆزمنی نه‌ته‌وه‌ و نیشتمان و مرۆفایه‌تییه‌. قومازچی دله‌ق و تاوانکار نه‌بویه‌، هاوڕێ و که‌سوکار و هاو‌نیشتمانی خۆی نه‌ده‌رووتانه‌وه‌ و، زیانی‌شی به‌خیزانی خۆی نه‌ده‌گه‌یاند. خۆشی تووشی پ‌سوا‌یی و نابو‌وتی و سه‌ره‌گردانی نه‌ده‌کرد.

(شاهۆ) یش گوتی: ئه‌م ده‌ردی قومازکردنه‌، به‌ده‌ردیکی کۆمه‌لایه‌تی داده‌نری. ئه‌وانه‌ی تووشی ده‌بن، له‌و که‌سانه‌ن که‌ ده‌یان‌ه‌وێ له‌ ڕووی ژبانی خ‌زبان هه‌را بکه‌ن. زۆریه‌یان له‌و که‌سانه‌ن که‌ ته‌مه‌ل و ناته‌وانان و، په‌وشت و که‌رده‌وه‌یان خاوه‌ن‌خ‌پچه‌ و، به‌رگه‌ی پ‌استی و دروستی ژبان ناگرن، هه‌را ده‌که‌ن له‌ ده‌ست ژبانی پ‌استه‌قینه‌ی خ‌زبان. چونکه‌ له‌ناو ئه‌و ژبان‌دا گۆزه‌ران ناکه‌ن. ده‌چن سه‌ری خ‌زبان به‌ (قوماز) وه‌ خه‌ریک ده‌که‌ن، بۆ ئه‌مه‌ی جیهان و ڕووداوی ژبانی خ‌زبان له‌بیر به‌چیتسه‌وه. به‌لام ئه‌و ڕووداو له‌بیرچونه‌وه‌یه‌ هه‌ر تاوێک ده‌خاییتتی. نه‌ویش ئه‌و تاو‌یه‌ که‌ قومازچییه‌که‌ قومازکه‌ی تیدا ده‌کات. که‌ له‌ قومازکه‌ بووه‌وه، سه‌ره‌له‌نوێ ئه‌و ڕووداوه‌ ناخۆشه‌ی ژبانی خ‌وی دیته‌وه‌ پ‌یش چاو و، پ‌یوه‌ی هه‌راسان ده‌بیتسه‌وه.

ئینجا (شیرکو) گوتی: ته‌نا‌هت قومازچی خ‌و‌شی سووک دیته‌ به‌رچاو هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌یشه‌ که‌ له‌گه‌ل هه‌موو که‌ستیکی سووک و که‌رده‌وه‌ نه‌نگیشدا پ‌یتی شه‌رم نییه‌ داب‌نیش و قوماز بکات.

قومازچی نه‌ له‌ هه‌لسان و دانیش‌تندا به‌ئه‌ندازه‌ و پ‌یکوپ‌یتکه‌ و، نه‌ له‌ خواردن و نه‌وستنیدا و، نه‌ له‌ ب‌یروباوه‌ڕیشدا. درۆکردن و چه‌واشه‌کاری و سه‌له‌یی و زۆرداری و هه‌موو که‌رده‌وه‌یه‌کی تری نه‌نگی ی‌ی ده‌وه‌شیتسه‌وه. نه‌ ه‌وشی له‌ جیتی خ‌وی ده‌میتتی و، نه‌ دلی و نه‌ ده‌روونی ته‌ندروستیشی به‌ره‌ به‌ره‌ پ‌یوه‌ ده‌میتتی. بێجگه‌ له‌وه‌ خ‌وی تووشی مه‌ی خاوه‌نه‌وه‌ی زۆر و کار و فه‌رمانی سووک و نه‌نگیش ده‌کات، وه‌ک دوو زمانی و داوین‌پ‌یسی و دوو‌ڕوویی و به‌رتیل و هه‌رگرتن بۆ خ‌وی و بۆ که‌سانی تر و دزی... خ‌ۆ له‌گه‌ل خ‌یزان و که‌سوکار و هاو‌پ‌تی خ‌و‌شیدا، هه‌موو دم له‌ چه‌قه‌چه‌ق و شاته‌شات و جه‌نگ و ناکوکی دایه‌.

(شاهۆ) یش گوتی: ئافه‌رین بۆ فه‌رمان‌په‌روایی عێراق که‌ خه‌ریکه‌ قوماز له‌ هه‌موو یانه‌کان و شو‌ت‌نه‌ گشتیه‌یه‌کاندا به‌ره‌ست ده‌کات. له‌ پ‌استیدا ئه‌مه‌ یه‌که‌مه‌جار نییه‌ قوماز له‌ عێراقدا ده‌ست به‌ به‌ریه‌ستکردنی کرابێ گه‌لیک جاری تریش له‌ هه‌موو خاکی عێراق، یاخود له‌ هه‌ندێ شو‌ت‌نی عێراقدا

قومار بەرپەست کراوه. بەلام هیوادارین ئەمجارە فەرمانزەوایی و عێراق، لەسەر بنچینەیەکی زانستی ئەم قومارە بەرپەست بکات. واتا ئەوانەی قومار دەکەن، بیاندا ئەبەزێشکەکانی دەروون، بۆ دۆزینەوەی هۆی قومارکردنەکەیان و، چارەسەرکردنی دەردەکەیان. هەرەها ئەو شوێنە گشتییانەیش کە قوماریان تێدا دەکرا، وەک یانەکان، هۆی رابووردنی پاک و پوختەیان تێدا داخەزێت، وەک جیتی مەلەکردن و وێنەکێشان و خۆتێندەوه و ساز و ئاواز لێدان و هەڵپەڕکێ و یاری تری بەکەلک. تا ئەندامەکان بەهۆی ئەوانەوه، کاتیکی خۆش بەسەریبەن و کەلکێش وەرگیرن.

ئینجا (شیرکو) گوتی: کەواتە خودا بەخۆراپی لە قورئانی پیرۆز و نینجیل و تەوراتدا نەیفەرمووه قومار مەکەن:

ئینجا (هەر چوار دۆستەکان) بەجاریک گوتیان:

«ئەوی راستی بێ، پیاو پیاو بێ، قومار ناکات».

گوتێگرن خۆشەویستەکان: ئەم باسەشیمان بڕایەوه. لەم کاتەدا شەوچەرەیان هێنا بیهۆن. ئیتر تا سەبی شو بەخوداتان دەسپێتم.

خۆشی بێخەشە، ئەک ناخۆشی

(فەرهاد) گوتی: هەموومان حەز دەکەین خەلک دڵمان خۆش بکەن. بەلام کەم کەسمان هەول دەدات دلی کەسانی تر خۆش بکات. ئەمەیش لە خۆپەرستیمانەوه، کە هەر چاومان لە کەلک و خۆشی خۆمانە، ئەک کەلک و خۆشی کەسانی تر.

(هۆشەنگ)یش گوتی: ئەو گۆلەمی دەگەشتێتەوه و، بۆنی خۆش پەخشان دەکات، بۆ هەموو کەسیکی پەخشان دەکات: بۆ دۆستیشی و بۆ دوژمنیشی.

ئەو پۆڵەیی هەلدی، تیشک بۆ هەموو کەس دەهاوێژێ، بەدۆست و دوژمنەوه.

ئەو کزپایەیش لە بێانیانی هاویناندا هەل دەکات، لەشی هەموو کەس فێنک دەکاتەوه، چ دۆستی بێ و چ دوژمنی، کەواتە تۆش، کە لەلای خودا و بەلای راستیشەوه، لە (گۆل) و (پۆژ) و کزەبای هاوین بەنرختر دانراویت، خۆت لەوانە کەمتر رامەگرە. تۆش وەک ئەوان خۆشی بخەرە دلی هەمووانەوه، چ دۆستت بن و چ دوژمنت. بەلکو نرخی خۆت بزانە، لەوان زۆرتر خۆت پابگرە. خۆت لەپێناو کەلک و چاکەمی هەموواندا بەخت بکە. جا ئەگەر تۆ گەشتیتە ئەم پایە، بێ گومان لە پیزی ئەواندا دەبێت، کە خودا بەخوداناس و خاوەن باوەریان دادەنێ و، چ لە جیهاندا و، چ لە پاش ژياندا، پاداشی هەرە گەورەیان بێ دەبەخشێ، کە ئەویش (بەهەشت)ە. (خودا) لە (قورئانی پیرۆز)دا دەفرموی: «ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم واموالهم بأن لهم الجنة...». واتا: «خودا، لە خوداناسەکان و خاوەن باوەرەکان، خۆیان و سامانەکانیان کڕیوه: بەهەشتیان بێ دەبەخشێ»...

ئینجا (فەرهاد) گوتی: کەچی هەندێک کە دەچنە کۆپێکەوه، پێز لە کۆپەکە ناگرن و، خۆشەویستی بەرامبەر کۆپەکە نایێن. دەچن زووخوازی دلی خۆیان بۆ کۆپەکە هەلدەپێژن. پەشم و قینی ناو دلی

خویان، له پاش مله، به خه لک دهر پېژن. نه وانه به و ده دلی ناو دانیشتونای کوزه که تنگ ده کن، ژبانیان لی بار ده کن، وه پسیان ده کن. نه غما میش به و ده دگات: خویشیان و دانیشتونای ناو کوزه که یش کاتیکی ناخویش به سهر ده بن، نینجا بلا و ده لی ده کن! نه می یش زور دار یبه که، نه و پری دیار نه بی.

(هوشه نگ) یش گوتی: جا نه وانه دلی خه لک به م جوړه تنگ ده کن، سروشت سزایان ده دات: کهس توخنیان ناکه ویت، کهس خویان تنی ناگه پینیت، به تهنیا ده میننه و، له خه م و خه فته به و لاوه هیچ بار و دوستیکیان بۆ نامینیتته و.

نینجا (فهراد) یش قسه که ی نه و ی ته و او کرد گوتی:

«که واته له بیرت نه چتی: که توی مرؤف له لای (خودا) و به لای (پاستی) یش و ده: له (گول) و (پوژ) و (کزه پای هاوین) به رخرت دانراویت. ده بی کارتی بکه میت شایسته ی پایدی خوټ بی. و اتا هه موو ده م گمش و پروخوټ و قسه شیرین و کرده و ده رنګین بیت له گه ل هه مو و اندا...»

خواجه لؤکی^(۱)

(شیرکز) گوتی: خواجه لؤکی پېشه یه کی نه نگ و ناهه مو واره. نه ناینی پاکي نیسلام پتی پین ده دات، نه هیچ نایین و یاسایه کی کومه لایه تیش پتی پین ده دات. هه موو کهس به چا و یکی سووک سهیری ده کن.

(شاهو) یش گوتی: له گه ل نه مه یشدا، هه ندی کهس، چ له بهر په ککه و تویی بی، یان له بهر سه رگه ردانی، که ناچار ده بن خواجه لؤکی بکه یین به پېشه بۆ خویان، له مرؤفایه تیی نیسه یش و ده و شه یتته و که دهستی یارمه تییان بۆ درېژ بکه ن. کومه لایه تی تازه یش که ده بی له سه ر پتیا زی نیسلامه تی به چتی به رتیه، لای له م جوړه کلؤ لانه کردو ته و. میوانخانه یه کی له هه موو شار تکه دا بۆ دامه زان دوون. له ناو نه و میوانخانه یه دا ده پانپاریزی و ده پاننوتنی و به خویشیان ده کات. به لام ناهیلنی هیچیان خواجه لؤکی له ناو شه قام و کولان و بازاره کاندا بکه ن. بالیا زی فه رمانه وایی هه ر خواجه لؤکی که ی له وانه دی، خواجه لؤکی ده کات، ده یگرئ و ده بیاته ناو نه و میوانخانه یه و که فه رمانه وایی بوی دامه زان دوون. له ویدا دایده نی. کار به ده ستانی میوانخانه که یش له میوانخانه که دا ده یه یلته و و، به جوانی ده نیوتن و، خو رشتی ده دهن و، ته ندرو ستیشی ده پارتزن. جا نه و په ککه و تانه له ویدا ده میننه و ته مردن. به و میوانخانه ده لیتن: «په ککه و ته خانه».

نینجا (شیرکز) گوتی: هه رچه نده نه م جوړه په ککه و ته خانه له مه و پېش له هه ندی شاره کانی کوردستاندا هه بوون: به لام سه رده میتک هاته پېشه و کار به دستان لایان برن. که چی له م دوو سی سالی دوا ییبه دا، (فه رمانداری خویی کوردستان) خه ریکه دایانده سه زر پتیتته و به لام له سه ر بنچینه یه کی زانستییانه که له بنچینه کانی پتیشو چاکترین.

(شاهو) یش گوتی: نیسه یش تکامان له کار به ده ستانی کوردستان وه هایه: نه م پرؤزه یه له هه موو شاره کانی کوردستاندا بېه نه سه ر، تا له مه زور تر نه و چا و نه ندازه ناسور و نه نگ و ناشیرنانه ی که

(۱) سوال کردن: دهر و زه کردن، ده ست پان کردنه و ده.

خوازه لۆكه كان دهنوتين له ناو بازار و شهقام و كۆلانه كاندا به چاوى خۆمان نه بيسينيموه. ههروهها خوازه لۆكه درۆزنه كانيش كه به درۆ خۆيان كردوه به (پهكهوته)، كو بگريتموه بهردهم دادگا، تا سزاي خۆيان بدهن و، لهما به ولايشهوه له بهر چاوپرسيتى و تهملتى و نامهردى خۆيان به خوازه لۆكى پاره له ساويلكه و دلپاكه كان، به خوراى نه پچرن و، دهستى كۆمه لايه تيبه كه يشمان نه برن.

دادپهروهري

(فههاد) گوتى: نيمشهومان داناوه بۆ نهوى له (دادپهروهري) بدوتين. كامتان له پيش هه موماندا دهست يى دهكات؟

(هۆشهنگ: من. پيشنان گوتويانه: «فهمانپه وايى له سهر بنچينهى دادپهروهري دادهمه زرى». واتا ههر فهمانپه واييهك به پيتى دهستوره كانى (دادپهروهري) نه جووليتيهوه، دهپووخت و له ناو دهچن. ههر فهمانداريه كيش به پيتى. دهستورى (دادپهروهري) بجووليتيهوه، پايله دار دهبى و به شهنگ و شوخييهوه دهوى.

(فههاد) پش گوتى: راست دهكهيت. (سهلاحه دينى نه يوى) كه توانى نهو فهمانپه واييه گهوره و فراوانه بيات بهرپوه و، له شكرى بيس و دوو دهوله تى نهو روپايى بشكينى و، سهر به هه موو شاهيتكى ناپاكي پۆشهلاتى دابه وى و، نهو هه موو ناوبانگه چاك و پاك و پيرۆزهى دهست بكه وى، هۆيه كهى نهوه بو: له كردهوه و رهفتاره كانيدا دادپهروهه بوو. هه ندئى جاريش له (دادپهروهري) ده ترازند و (چاكه خوازى) به كارهينا، كه له (دادپهروهري) به نرختر بوو.

(شيركو) پش گوتى: به لئى وايه. (عومهرى خهتاب) پش كه پيشه وايهكى نايينى و دهوله تى ئيسلام بوو، بۆيه كا فهمانداريه كهى به هيز و هه ردت و شكۆدار بوو، تيكرا هه موو كردهوه و رهفتارتيكى دادپهروهه رانه بوو.

نينجا (شاهو) دهستى پش كرد گوتى: به لام دادپهروهري، كه ده رمانى دهردى نه ته وه يه كى زۆرليكر او و بيجاره يه، ههر نهو نيه كه له كۆرى دهوله تيدا به كاربه تيرى. ههروهها دهبى له كۆرى (ژيانى پۆزانه) ي تايه تيشدا به كاربه تيرى. وهك نهوى گه وهرى خيزان له گه ل هه موو نه دانه كانى خيزانه كهى خويدا دادپهروهه رانه بجووليتيهوه. چ مافتيكيان لاي هه يه، بيان داتى. چ مافتيكىشى هه يه لايان، لبيان بسيتيت. ههروهها دهبى دادپهروهري له بازاري كرين و فروشتيندا به كاربه تيرى. له گه ل دۆست و يار و دراوسى و خميشدا، له گه ل بيگانه و خميشدا به كاربه تيرى.

دواى نهو (هۆشهنگ) هاته وه قسه كردن، گوتى: (خوداى گه وهر)، له قورئانى پيرۆزدا بايه خيى كى زۆرى به (دادپهروهري) داوه. دهفه رموى: «ان الله يأمر بالعدل والاحسان». واتا:

«خودا فه رمان ده دا، له ژيانى پۆزانه دا، دادپهروهري و چاكه خوازى به كاربه تيريت». ههروهها خودا دهفه رموى: «واذا حكمتم، فاحكموا بالعدل». واتا: «نه گه ر فه رمانداريشتان كرد، له سهر بنچينهى دادپهروهري بجووليتيهوه». له جى گايه كى ترى قورئانيشدا دهفه رموى: «واذا قلمت، فاعدلوا». واتا:

«نه‌گهر قسه‌یشتان کرد، دادپه‌روه‌رانه قسه بکه‌ن».

(فه‌ره‌اد) یش گوتی: به‌کورتی هه‌رچی شه‌ر و نا‌ژاو‌یه‌ک له جیه‌اندا پرو د‌ه‌دات، هه‌مووی له‌وه‌وه‌یه که زۆرداری ده‌کرتیت، واتا: دادپه‌روه‌ری به‌کارنا‌ه‌یت‌یت. هه‌موو چاکه‌یه‌ک له دادپه‌روه‌ری ده‌وه‌شیت‌ه‌وه، وه‌ک: پاستگۆیی، سه‌ره‌پاستی، پاستی، دروستی، دۆستایه‌تی، نه‌ته‌وه‌په‌روه‌ری، نیشتمان‌په‌روه‌ری، جیه‌اندۆستی، چاکه‌دان‌ه‌وه، داوینپاکی، ده‌روون نا‌زادی، سه‌ره‌به‌ستی. هه‌موو خراپه‌یه‌کی‌ش له زۆرداری ده‌وه‌شیت‌ه‌وه، وه‌ک: دزی، قسه هیتان و بردن، گزی کردن، سپله‌یی، سه‌رشۆری، ده‌ستدریژی، نینجا (هۆشه‌نگ) دوایی به‌وتووێژ که هیتا، گوتی:

جا نه‌وان‌دی ده‌پانه‌وی له ژیا‌نیاندا سه‌رکه‌وتو‌وبن، پتویسته دادپه‌روه‌ربن. خۆ نه‌گهر چاکه‌خوا‌زیش بن، که پله‌یه‌ک له دادپه‌روه‌ری گه‌وره‌تره، نه‌وه زۆرتر سه‌رده‌که‌ون و به‌رده‌که‌ون و، پتیش ده‌که‌ون. هه‌رچی گیسروگرفتییکی ناو تاک و ته‌ریان هه‌یه و، ناو نه‌ته‌وه‌کان و، ناو ده‌وله‌ته‌کان هه‌یه، له‌سه‌ر ده‌ستی (دادپه‌روه‌ری) دا چاره‌سه‌ر ده‌کرت و به‌پرت‌یت‌ه‌وه. نه‌گهر (ده‌وله‌ته‌کان) و (نه‌ته‌وه‌کان) و (تاک و ته‌راکان) یش، (دادپه‌روه‌ری) یان به‌پاراستایه، نه‌شه‌پۆشپۆی رووی ده‌دا و، نه‌شۆپش و نه‌نا‌ژاوه‌!...

بیرونا‌وه‌ری دی‌موکراتی

(شیرکۆ) گوتی: ئیم‌شه‌و لێ‌دوانه‌که‌مان له‌ باب‌ته دی‌موکراتیی‌ه‌وه‌یه. (دی‌موکرات) وشه‌یه‌کی یۆنانیی‌ه؛ واتا‌که‌ی نه‌وه ده‌گرت‌ه‌وه: که نه‌ته‌وه خۆی فه‌رمانداری به‌سه‌ر خۆیدا بکات. واتا خۆی فه‌رماندار بۆ خۆی هه‌لبێژ‌یت‌یت تا نه‌و فه‌رمانداره کاروباری ده‌وله‌ت به‌پت‌ه‌ببات. جا نه‌گهر نه‌و فه‌رمانداره له‌ پتی راست لای دا و، ده‌ستی کرد به‌زۆرداری، نه‌ته‌وه مافی هه‌یت، لیتی راست بپیت‌ه‌وه و لای ببات، یه‌کی‌کی تر بکات به‌فه‌رمانداری خۆی: که زرن‌گ و کرده‌وه په‌سه‌ند و کارامه و دادپه‌روه‌ر و کارگوزاریت.

(شاهۆ): تکایه لهم رو‌وه‌وه چه‌ند نمونه‌یه‌که‌مان بۆ به‌یت‌ه‌ره‌وه.

(شیرکۆ) به‌پیتی سه‌رگوروشته‌ی (نه‌ورۆز) که له‌ ناو (کورده‌ستان) دا باوه، (کاوه) ی ناسنگه‌ر بۆیه‌کا شۆپ‌شه‌که‌ی به‌ریاکرد، خونکاری نه‌و سه‌رده‌مه زۆرسته‌می له‌ کورده‌کان ده‌کرد. (بی‌رواسپ) ی خونکاری له‌سه‌ر ته‌خت لا‌برد و کورشتی و، (فه‌ره‌یدوون) ی له‌جی دانا، به‌هی‌وای نه‌وه‌ی (دادپه‌روه‌رانه) و (دی‌موکراتییانه) فه‌رمانداری به‌سه‌ر کورده‌ستاندا بکات. نه‌و پۆژ‌ه‌ی نه‌و شۆپ‌شه‌ سه‌ری گرت، به‌پت‌که‌وت به‌ر یه‌که‌م پۆژی به‌هار که‌وت، بۆیه‌کا ناویاننا: (نه‌ورۆز).

جا نه‌م بزوو‌تنه‌وه‌یه به‌بزوو‌تنه‌وه‌یه‌کی دی‌موکراتییانه دا‌ده‌ن‌یت، چونکه نه‌ته‌وه فه‌رمانداری خرابی لا‌برد و، فه‌رمانداری چاکی له‌جی دانا.

هه‌روه‌ها (۳۰۰) سالتیک پتریش له‌مه‌وپتیش (چارلسی یه‌که‌م) زۆر و سته‌مییکی زۆری له‌ ئینگلیزه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی خۆی کرد. هه‌موو مافه‌کانی نه‌وانی خست‌بو‌وه ژێر پتیی‌ه‌وه. به‌لام (کپۆمۆیل) به‌ناوی نه‌ته‌وه‌ی ئینگلیزه‌وه لیتی راست بو‌وه‌وه له‌شکره‌که‌ی شکاند و، خۆشی کوش‌ت. نه‌ته‌وه‌ی ئینگلیزیش له‌ پاداشی نه‌وه‌دا نه‌وی کرد به‌ (سه‌ره‌ک کۆمار) ی خۆی تا فه‌رمانداری به‌سه‌ردا بکات.

ههروهه ئهم جۆره شوێشه‌یش به‌کارێکی دیوکراتییه‌یه‌ داده‌نری. چونکه نه‌ته‌وه، فرمانداری خرابیی له‌سه‌ر خۆی لا‌برد و، فرمانداری چاکی له‌جێ دانا، فرمانداری به‌سه‌ردا بکات.

(شاهۆ‌یش گوتی: که‌واته له (فرمانه‌وه‌اییه‌کی دیوکراتی) دا ده‌بێت فرمانداری به‌ده‌ست نه‌ته‌وه‌وه بیت. نه‌ته‌وه به‌سه‌ی نوێنه‌رانی خۆیه‌وه، که (کۆری یاسا‌دانانیان لێ دروست ده‌بێ). هه‌ر کارێکی بوێ بی‌کات، به‌یاری له‌سه‌ر ده‌دات. (کۆری یاسا را‌په‌راندن) یش له‌سه‌ری ته‌ ئه‌و به‌ریاره جێبه‌جێ بکات. به‌واتایه‌کی تر (کۆری یاسا را‌په‌راندن) له‌لایه‌ن (کۆری یاسا‌دانان) وه‌ لێ‌په‌رسینه‌وه‌ی لێ ده‌کری. ئه‌گه‌ر نه‌ته‌وه زانی (کۆری یاسا را‌په‌راندن) فرمانی خۆی به‌جێ نا‌هێنێ، مافی هه‌یه، به‌سه‌ی (کۆری یاسا‌دانان) وه‌ لای بیات و، (کۆریکی تر) به‌خاته جێگای.

(فه‌ره‌اد) یش په‌رسی: ئه‌ی له‌ واتای دیوکراتییه‌وه‌ مافه‌کانی نه‌ته‌وه‌یش تێ نا‌گه‌ین؟

(هۆشه‌نگ) یش وه‌رامی دا‌یه‌وه، گوتی: به‌لێ تێیان ده‌گه‌ین. وه‌ک مافی کۆبو‌ونه‌وه و، سه‌ریه‌ستی قسه‌کردن و با‌وه‌کردن و، ده‌رینی بیروبا‌وه‌ له‌ به‌رده‌م کاربه‌ده‌ستانی فرمانه‌وه‌اییدا. هه‌روه‌ها له‌ وشه‌ی دیوکراتییه‌وه، واتای (دادپه‌روه‌ری) و (یه‌کسانی) و (سه‌ریه‌ستی) تێ ده‌گه‌ین، که‌ ده‌بێ هه‌موو هاو‌نێشتا‌نیک، وه‌ک یه‌ک، (ماف) و (فرمان) ی هه‌بێ و، به‌رامبه‌ر ده‌وله‌ت به‌کاربان به‌هێنێ. بی‌جگه‌ له‌وه‌ واتای (سۆسیالیستی) یش هه‌ر له‌ واتای (دیوکراتی) یه‌وه‌ هه‌لقولا‌وه، که‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کی ته‌ندروست و خۆنده‌وار و کامه‌ران و ئازاد دروست ده‌کات.

(شێرکۆ) یش گوتی: به‌لێ وایه. که‌ فرمانداری به‌ده‌ست نه‌ته‌وه‌وه بوو، زۆروسته‌م پوو نادات. نه‌ته‌وه‌یش پۆژ به‌پۆژ پێش ده‌که‌وێت. به‌لام که‌ فرمانداری به‌ده‌ست نه‌ته‌وه‌وه نه‌بوو، هه‌موو شه‌ر و ئازا‌وه و خرا‌په‌یه‌ک پوو ده‌دات. ئه‌و سا‌که‌یش نه‌ته‌وه‌ دوا ده‌که‌وێت.

(هۆشه‌نگ) یش وه‌رامی دا‌یه‌وه گوتی: ئایینی پاکی ئیسه‌لام با‌یه‌خێکی زۆری به‌ (بیروبا‌وه‌ری دیوکراتی) دا‌وه. خودا له‌ قورئانی پی‌روژدا ده‌فه‌رموی: «وامرکم شوری بینکم». واتا «هه‌ر کاروباریکی نه‌ته‌وه‌یێتان ها‌ته به‌رده‌م، بام تێگه‌یشتوه‌ کانتان را‌ویژ و تووژی له‌سه‌ر بکه‌ن». هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: «لا فضل لعربی علی اعجمی الا بالتقوی». واتا: به‌کرده‌وه‌ی پاک و پی‌روژ و خوداناسی نه‌بێ، هیچ بی‌گانه‌یه‌ک پایه‌ی به‌رزتر نا‌بێ. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: «ان اکرمکم عند الله اتقاکم». واتا: «ئه‌و که‌سه‌تان، له‌ هه‌مو‌وتان زۆرتر، لای خودا پله‌ی بلند ده‌بێته‌وه، که‌ له‌ هه‌مو‌وتان زۆرتر، خوداناس و په‌ه‌شت و کرده‌وه بلند بێ».

(فه‌ره‌اد) په‌رسی: کاک شێرکۆ! له‌ باب‌ه‌ت (فرمانداری خۆیی کوردستان) یش غمو‌ونه‌یه‌که له (فرمانداری دیوکراتی). ئهم ده‌زگایه له‌لایه‌ن فرمانه‌وه‌ای عێراقه‌وه‌ بۆ ئه‌وه دامه‌زرێتاره‌وه (نه‌ته‌وه‌ی کورد) تێتر و پێ چێشکه‌ی (دادپه‌روه‌ری) و (سه‌ریه‌ستی) و (یه‌کسانی) بکات. هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی هه‌رچی زۆردارییه‌کی فرمانه‌وه‌ایانی پێش‌وه‌ی عێراق هه‌یه و له‌سه‌ری که‌له‌که‌ بو‌وه‌ لا‌بیری. تا کورده‌واری پێش بکه‌وێ و کورده‌ستانیش ئا‌وه‌دان بێته‌وه. ئهم ئا‌وا‌ته گرنگه‌یش به‌وه‌ دێته‌دی، که‌ نه‌ته‌وه‌ی کوردیش یارمه‌تی کاربه‌ده‌ستانی کوردستان و فرمانه‌وه‌ای عێراق به‌دات له‌ پێش‌خستنی خۆیدا.

(هۆشەنگ)یش گوتی: وا (ئەنجومەنی نیشتمانی)یش لە ئارا دا یە کە ئەویش بریتییە لە دەزگایەکی دیوکرانی تر بۆ ھەموو دانیشتوانی عێراق بەکورد و عەرەب و ھەموو کەمایەتیەکانەو.

چاکەخواری

(شیرکۆ) گوتی: چاکەخواری چییە و ئەندازەکانی چۆن؟

(شاھۆ)یش وەرانی دا یەو گوتی: ئەوانە یەز بە چاکەکردن دەکەن لە دادپەروران پلەیک گەورەترن. جا چاکەخواری کە ئەمەندە بلەند و گەرن گەن، ھەلبەت دەبێ لیسوردبوو ئەو یەکی زۆری تێدا بنوێنێ. ئەگینا ئەوانە یە جێگای خۆی نەگرن، و، لەباتی کەلک و چاکە بۆ نەتەو، زیانی لێ بوەشیتەو. بەواتایەکی پۆشنتر دەبێ کە چاکەمان لەگەڵ کەسێکدا کرد، تەماشای ئەو یەش بکەین: ناخۆ ئەم چاکە کردنە ئیمە یە زیان بەکۆمەلایە تیمان دەگەییێن، یان کەلکی پێ دەگەییێن. ئەگەر دزێک پەنای برە بەر سەرەک ھۆزێک و، سەرەک ھۆزە کە داللائی دا و، پاراستی و شاریدیەو، ئەمە راستە سەرەک ھۆزە کە، بەپێ بیروباوەری دزە کە، چاکە ی لەگەڵ ئەو، دزەدا کردووە. بەلام لە راستیدا خراپە ی لەگەڵ نەتەو ی خۆیدا کردووە و، خراپە ی لەگەڵ دزە کە خۆشیدا کردووە! چونکە (دادپەرورە یی کۆمەلایە تی) و، فەرمان دەدات: کە ھەموو دزێک بگیریێ و بدریتە دەست دادگاہ. تا دادگاہ سزایەکی وای بدات، ئاراستە ی چاک ی بکات و، جازیک ی تریش نەگەپیێتەو سەر دزی کردن. (فەرھاد)یش گوتی: ھەر بەم پەنگە ئەو کەسە ی باربووی (لوتی)ش بکات، نایاکی لەگەڵ نەتەو ی خۆیدا دەکات. چونکە لۆتیستی کارێکی پەسەند نییە و زیان و سەرشۆری بە نەتەو کە مان دەگەییێنێت.

ھەر وەھا مندالائی لاساریش نابێ بە دەمیەو بەدرێ. چونکە کە گەرە بوو زیانی زۆرتر بەدایک و باوکی خۆی و کەسانی تر دەگەییێنێت.

ئەو دایک و باوکە ناشیانە ییش کە نازی پێ ئەندازە ی مندالەکانیان دەگرن، فیری خۆیە رستییان دەکەن. کە گەرە بوو زیان لە خۆیان و لە نەتەو ییش دەدەن.

(هۆشەنگ)یش گوتی: ھەر وەھا ئەو کەسانە ییش کە یارمەتی خوازەلۆکی درۆزن دەدەن، لە راستیدا خراپە لەگەڵ ئەو خوازەلۆکانە خۆیان و، نەتەو کە ی خۆیاندا دەکەن. چونکە (دادپەرورە ی) و، وامان لێ دەخوازێت، بە (چاک) پاداش بەدەین و، بە (خراپ)یش سزا. تا ھەردوولا یان ئاراستە ی چاکەکردن بکەین بۆ کەلکی گشتی.

(شیرکۆ) پرسی: ئە ی چاکەکردن لەگەڵ پەککەوتە و داماو دا بەکارێکی پەسەند دانانێ؟

(شاھۆ)یش وەرانی دا یەو گوتی: جاران چاکەکردن لەگەڵ پەککەوتە و داماو کاند بەکارێکی پەسەند دادەنرا. بەلام ئەم چاکەکردنە چونکە لە شیئە یەکی دروستدا بەجێ نەدەھێنرا و، لەسەر بنجینە یەکی زانست و ھونەر پێک نەدەھات: زیانی لە کۆمەلایە تیمان دەدا، ئەک کەلک و فە ی.

لەبەر ئەو کەلێک کەس ی تەمەل و خۆرپیش کە ھێچیان پەککەوتە و داماو نەبوو، دەستیان دەدایە خوازەلۆکی و، کۆمەلایە تیە کە یشمان بەھۆی ئەو وە زیانیکی زۆری پێ دەگەشت. لەبەر ئەو (زانایانی -

كۆمەلەيتى) چەند دەزگايەكيان داھيتنا، بۆنەمەي چارەسەرى دەردى داماو و پەككەوتە و لى قەوماوەكانيان پى بىكەن و، ئەو جۆرە مەرقە درۆزە خوتىپىيەنىش كە خوازەلۆكىيەكى نارەوا دەكەن لە خوازەلۆكى بەرەست بىكەن. (دەزگاي پەككەوتەخانە) و (دەزگاي ھەتيوان) و (كۆمەلى نەھىشتى نەخۆشپىيەكانى سىگ) و (خوتىندىگاي كوتىران) لەو جۆرە دەزگايانە.

(شېركۆ) پىش گوتى: خوش بەختانە ھەندىك لەم دەزگايانە لە شارە گەورەكانى كوردستانىشدا كراونەتەو، وەك (خوتىندىگاي ھەتيوان) و (پەككەوتەخانە) و (كۆمەلى نەھىشتى نەخۆشپىيەكانى سىگ). بەرامبەر ئەوانەيش كارەدەستنى كوردستان نىيازبان وايە، ھەرچى خوازەلۆكى دەكات كۆيان بىكەنەو و بىيانخەنە دەزگاي (پەككەوتەخانە)كانەو. تا لەوتىدا جىتگا و خۆرشتىيان بدەرتى و تەندروستىيان بپارىتۆ. ھەرەوا سىلدەرەكانىش تىژ دەكەن سەر ئەوئى خۆيان بگەيىننە (خەستەخانەي سىل) و (كۆمەلى نەھىشتى سىل)، تا نەخۆشپىيەكانيان چاك بگەرتەو و، باربووى خوتىزەكانىشيان بگەرتى تا چاك دەبنەو. دەبى باوك و دايكەكانىش تىژ دەكەن سەر ئەوئى بچنە (خوتىندىگاي ھەتيوان)، تا لەوتىدا خواردن و نوستا و جلويەرك و خوتىندىيان بۆ پىتەك بەيتى.

(ھۆشەنگ) پىش گوتى: لە راستىدا ئەم كارانەي (فەرماندارى خۆيى كوردستان)ە، ھەموويان پەسەند و بەجىن. ماوەتەو سەر ئىمەيش كە گەلى كوردىن و حەز بەچاكەخوازى دەكەن، ھەر پارەيەك لە ناھەنگى (ژنەتيان) و (پرسەگرتن) و ئەو جۆرە بابەتانەدا نىيازمان ھەيە، بەفپىرۆ بەختى بىكەن: بەختى نەكەن. بىدەين پەو دەزگايانە تا ئەوان بۆ پەككەوتە و داماو و لى قەوماو و نەخۆش و ھەتيوانى گەلەكەمانى بەخت بىكەن. چونكە پارەكانمان لەم جۆرە دەزگايانەدا جىتەي خۆيان دەگرن و، (خودا) بۆمانى دەنووست. بەلام لەو جۆرە ناھەنگانەدا جىتەي خۆيان ناگرن و (خودا) پىش بۆمانى نانووست. چونكە ئەو جۆرە ناھەنگانە بابەتى خۆنوواندن و كەش و فشن، ھەر پارەيەكيان تىندا بەخت بىكەن بەفپىرۆ دەپوا.

خۆشەويستى، نەك پۈولپەرستى

(شېركۆ) گوتى: ئەوانەي بەتەنگ دلى خەلەكەوئەن راي بگرن... ئەوانەي حەز بەرەھەمەيتىيانى خۆشەويستى دەكەن لە نىوان خۆيان و كەسانى تردا... ئەوانەي دەست دەدەنە خوداناسى و، مەرقەدۆستى و، نىشتەمانپەرەرى و، گەلپەرەرى... ئەوانەي دلدارى و دۆستايەتى دەكەن لەگەل كەسانى تردا... ئەوانە، ھەموويان، لە (كۆپى مەرقەيتىدا پايەيان لە ھەموو كەس بلىندترە. چونكە ھۆگرى خۆشەويستى، نەك پۈولپەرستى. خۆشەويستى بەلاي ئەو جۆرە كەسانەو بەنرخترە لە ساپە و پاپە و سامانى جىھان. چونكە ھەرچىيەكيان ھەيە لە سامان و تىكۆشان، بەختى دەكەن لەپىتتا پاراستنى خۆشەويستىيەكەياندا.

(شاھۆ) پرسى: دەتوانىت كاك فەرھاد، چەند وىتەيەكمان لەم جۆرە خۆشەويستىيە بۆ بەيتىتەو؟

(فەرھاد) پىش گوتى: بەلى دەتوانم، (سوكرات) بەرامبەر گوتى (راستى)، گەيشتە ئەندازەيەك، گىيانى پاكى خۆي لەپىتتاودا بەخت كرد بۆ ئەمەي نرخ بدات بەقسەكانى خۆي، ھەرچەندە ھەليشى بۆ ھەلەكەوتىبوو لە بەندىخانە ھەرا بكات، ژەھرى بەندىخانەكەي نۆشى و لە بەندىخانەكە ھەراي نەكرد، نەوەك ياسا بشكىنن.

خۆشەوېستى (سەلاحەدىنى ئەيىبى) بەرامبەر نەتەۋەكانى ژۇر دەستى خۆى، گەيشتە ئەندازەيك، ھەموو ھېز و ھەرەتتېك و ھەموو لەش و ھۆشېك و، ھەموو چىست و چالاكېيەكى خۆى لەپىتئاو پاراستى خاكى ئىسلامدا بەخت كرد. تەنانت بەدەم نەخۆشى و، بەرىنەكانى لەشېشىيەۋە، بەرامبەر دوزمىنانى سەرەستى و نازادى و ئىسلامەتى لە كۆرى شەردا دەجەنگا دەيگوت:

«كە لەپىتئاو ئەم بېيروياۋەرانەدا، كە ھەمە، دەجەنگىتېم، ئېش و نازارى نەخۆشىيەكەمەم لەبېر دەچىتەۋە!...».

(ھۆشەنگ) يىش بۆى تەۋاۋ كرد، گوتى: «مادام كورى» يىش لەپىتئاۋ خۆشەوېستىيەكەيدا بەرامبەر (زانست) و (كەلكى مەۋقايەتى)، ۋازى لە سامان و تەندروستى ناۋايانگى خۆى ھېتا و، لە كۆل تاقى كەردنەۋەكانى خۆى نەبوۋەۋە، تا (رادىۋم) دوزىيەۋە. مەۋقايەتى كەلكىكى بى ئەندازەى لە دوزىنەۋەكەى ئەۋ ۋەرگرت. بەلام ئەم كەلكى خۆى خستە لاۋە، خۆى لەپىتئاۋ كەلكى گشتىدا بەكۈشت دا. (پىشەۋا عوسمانى كورى عەففان) يىش، نرخی مەۋقايەتتېيەكەى لەۋەدا بوۋ كە بوۋ بەئىسلام، لەسەر دەستى پىتغەمبەردا، ھەرچى سامانىكى ھەبوۋ لەپىتئاۋى بلابوۋنەۋە و پاراستى (ئايىنى ئىسلام) دا بەختى كرد.

(شېركۆ) يىش گوتى: ئەى باسى (مەم و زىن) بۆ نەكەين؟ كە ھەردوۋەكيان لە پىتئاۋ (ئەفېن) ەكەى خۇياندا خۇيان بەكۈشت دا. خۇيان مراند، بەلام سەرى نەتەۋەى كوردىيان بەرز كەردەۋە. ئەفېنەكەيان چېرۆكى مەم و زىنى گەياندە پۆيە ھەرە بەرزى ۋىژى (كوردى) و (جىھانى). ھەرچى ئەرك و نازارتېك ھەيە، بەسەر پىتغەمبەرەكاندا ھات. كەچى چونكە (خۆشەوېستى) يەكەيان بەرامبەر (خودا) و بەرامبەر (ئايىن) ەكانىيان بەھىز بوۋ، ۋازيان لە پايە و سايە و مايە ھېتا و خۇيان لە پىتئاۋ راگرتتى دلى (خودا) و (ئايىن) ەكانى خۇياندا بەخت كرد. (زەرەشت) لە پىتئاۋى ئايىنەكەيدا خۆى بەكۈشت دا. (موسا) لە پىتئاۋى ئايىنەكەيدا بەسەدان دەرە و نازارى چىشت و سزا درا.

(عيسا) و (مەھمەد) يىش خۆشەوېستىيەكەيان بەرامبەر (خودا) و ئايىنەكەيان، ئەمەندە بەھىز بوۋ، ھېچ سايە و پايە و مايەكەى جىھانىيان نەھاتە بەرچاۋ. خۇيان لەپىتئاۋ دلى راگرتتى (خودا) دا بەخت كرد بەرگەى ھەموو دەرە و نازارتېكيان كرت. تا بېروياۋەرەكەيان سەرى نەگرت و ۋازيان نەھىتا. ئىنجى (شاھۆ) دۋايى بەۋتۋىژەكە ھېتا، گوتى: (خۆشەوېستى) ھەر لەدەست (مەرد) دى. بەلام (پولپەرستى) لە دەست ھەموو (نامەرد) تېك دى. لە (خۆشەوېستى) يەۋە: ھەموو كەردەۋەيەكى چاك و، ھەموو رەۋشېتېكى جوان و، ھەموو خۈيەكى بلىند دەۋەشېتەۋە. لە (پولپەرستى) يەۋە: ھەموو رەۋش و خۈيەكى نەنگ و ناپەسەند و، ھەموو كەردەۋەيەكى ناشىرىن دەۋەشېتەۋە.

جا ئېمەيش كە (فەرماندارى خۆى كوردستان) مان خۆشەۋى، بام لە پىتئاۋى پاراستى ئەۋ و، پىن گەيشتەن و گەشەكەردنى ئەۋدا، بەرگەى ھەموو ئەرك و نازارتېك و، ھەموو تۈنچ و پلارتېك بگىرن. ۋاز نەھىتىن و كۆل نەدەين و، ۋرە بەرنەدەين تا بەنامانجى بەرز و پىرۆزى (كورد) و (كوردستان) دەكەين.

نهم سامانهات له کوڅی بوو؟...

(شیرکو) پرسى: نه نجامى پوره دره کردنى مندال به نازدارييه وه چييه؟

(شاهو) یش گوتى: نهوانى له مندالیدا دایک و باوکیان پرویان زۆر داوونى و، نازداریان فیترکردوون، زۆریه یان گروژ و لاسار دره ده چن. که گه وره بوون، ده بنه خو په رستیکى وه ها، هه موو جوژه که تن و تاوانتیکیان لى ده وه شیتته وه. دایک و باوکه ناشى و نه زانه کانیشیان به لای خو یانه وه وایه، به رامبه ر منداله کانیان خو شه ویستیان نواندووه. له راستیدا هه ر دایک و باوکی مندالى خو ی وه ها فیتر بکا و رابه یتنى، نه ک هه ر دوژمنایه تى له گهل منداله که دا ده کات، له گهل (کورده وارى) په که یشماندا ده کات. هه ره وه ها له گهل خو یشیاندا ده یکن. چونکه منداله که که گه وره بوو، هه ر رۆژه په لپتیکیان پى ده گرتى. هه ر رۆژه زیانتيکیان لى ده دات. نه مه بتيجه که له وه ی له گهل که سوکار و دراوسيتيشدا به سه دان گه ر و گيتچه ل و گيروگرفت و تنگ و چه له مه یان بۆ دروست ده کات. نهم جوژه مندالانه دوور نييه به بن به دز. دوور نييه به بن به پياو کوژ. یاخود به چه واشه کار و ناژاوه گيتر.

(شیرکو) پرسى: نهم مندالانه بۆ چ وایان لى دى؟

(فه رهاد) گوتى: چونکه باوک و دایکیان فیترى فه رمانى سه رشانى خو یان نه کردوون: نه به رامبه ر باوک و دایکان، نه به رامبه ر که سوکاریان، نه به رامبه ر دۆست و یاریان، نه به رامبه ر نه ته وه و نیشتمان و مروفا یه تییان، واتا هه ر به ده مه یانه وه هاتوون و مافیان داوونى. هیچ فه رمانتيکیان لى داوا نه کردوون بیکه ن. که چى فه رمانى سه رشانى هه موو باوک و دایکتيک نه وه یه: له پيش هه موو شتيکدا، منداله که ی خو ی وه ها فیتر بکات، وه ها رابه یتنى، که به رامبه ر هه موو مافتيک که ده ستى ده که ویت، فه رمانتيک جتيه جى بکات. که به رامبه ر هه موو سه ره سه تسيه ک که ده ستى ده که ویت، لى په رسراوييه ک بگرتته نه ستوى خو ی: چ به رامبه ر باوک و دایکى خو ی، چ به رامبه ر کوژه لایه تى و فه رمانه وایى.

(شیرکو) پرسى: نه ی نه گه ر منداله که نه وه فه رمانه ی به جى نه هيتنا چى بکه ين؟

(هۆشه نگ) یش گوتى: نه وساکه به پيتى نه وه نده ی هه لېگرتى و، بۆ ناراسته کردنى به که لک بى و، به توانى به رگه ی بگرتى، سه زابه کى به جيتى بدرى. پيشينان گوتوویانه: «دار له به هه شته وه هاتووه»^(۱). واتا: «هه ر سه زادانتيک له جيتى خو یدا بى و، ره وایى و، مروژ ناراسته بکات بۆ چاکى، مروژ له گونا به یشمان ده کاته وه و، ده یخاته وه سه ر پتى چاکه کردن. که مروژه که یش ده ستى کرده وه به چاکه کردن، خودا له پاداشى نه وه دا (به هه شت) ی پى ده به خشى».

هه ره وه ها باووباپیرمان گوتوویانه: «کوته ک ده زانى قوتاخ له کوته یا». واتا «نه گه ر هیچ وتووژتيک و، هیچ راپوژ و نامۆژکار ييه ک، کارى له منداله که نه کرد، له کرده وه ی نا په سه ندی خو ی وازه یتنى، زه روزه نگى له گهلدا بنوتنه، تا سه رى داده نه ویتنى و، مل ده دا بۆ رتگای راست و دروست».

نينجا (شیرکو) گوتى: منيش نهم پيشه کييه م بۆ به کا دامه زراند سه رنجى کار به ده سه ته به رتزه کانى

(۱) راستر: (تبلاله...).

کوردهستان رابکیشم بۆ ئهوهی خهبات بهرموون (ياسا) يهک دابئري بۆ ئهوه که سامانهی (سامانی نارهوا) پيشکوه دهئین: چهند و چوونيان له گه‌لدا بکری، تا بزائری ئهوه سامانه نارهوايهيان له کوئوه دهست کهوتوه؟! ئه‌گه‌ر بۆيان ده‌کهوت به‌دزی و گزی و فزیسه‌وه پيشکيانه‌وه ناوه، له‌لایهن (دادگا) یکی سه‌رراست و کاردروست و به‌هتزه‌وه بپاریان به‌سه‌ردا بدری، و ئهوه سامانه نارهوايهيان لێ داگیر بکری و بخریته سه‌ر گه‌نجینهی (فه‌رمانداری خوئی کوردهستان)، تا پرۆژهی به‌که‌لکی بۆ (کوردهواری) پێ رابه‌پرئری. بێجگه له‌وه ئهوه تاوانبارانه هه‌ر یه‌که‌یان به‌پیتی که‌تنه‌که‌ی خۆی سزای یاساییش بدرین، تا له‌ تاوانی خۆی په‌شیمان ده‌بێته‌وه و، مل ده‌داته چاکی.

(فه‌ره‌اد) یش گوئی: نزیکه‌ی (١٤٠٠) سال له‌ مه‌وپیش، پيشه‌وا (عومه‌ری خه‌تاب)، یاسایه‌کی وه‌های دامه‌زراند، که تاوانرابو: (ياسای ئه‌م سامانه‌ت له‌ کوئ بو؟) ^(١) عومه‌ری دادپه‌روه‌ر و خوداناس و پایه‌ بلند ئه‌م یاسایه‌ی له‌ به‌رامبه‌ر هه‌موو خاوه‌ن سامانیکی ناره‌وادا به‌کارده‌هێنا. چ له‌ فه‌رمانبه‌ران و، چ له‌ که‌سانی تر، هه‌ستی به‌هه‌ر که‌ستیک بکرايه (سامانی ناره‌وا) ی کۆ کردۆته‌وه، ئه‌م (ياسا) به‌نرخه‌ی له‌گه‌لدا به‌کارده‌هێنا و راپیتی به‌رده‌م (دادگا) گرنگه‌که‌ی خۆی ده‌کرد. هه‌ر که‌ستیک له‌وانه تاوانه‌که‌ی له‌سه‌ر بچه‌سپایه، به‌پیتی تاوانه‌که‌ی سزای ده‌دا و، سامانه‌که‌یشی لێ داگیر ده‌کرد ^(٢) بۆ (سامانه‌خانه‌ی گشتی) ^(٣)، تا کاری چاکی پێ هه‌لبسووپرئری بۆ که‌لکی موسلمانه‌کان.

(هۆشه‌نگ) یش قسه‌که‌سانی ئه‌وی ته‌واو کرد، گوئی: «له‌ راستیدا ئه‌م جۆره به‌رپه‌وه‌به‌رایه‌تییه‌ی (عومه‌ری پيشه‌وا) به‌کاری ده‌هێنا، کارێکی گه‌وره‌ی کردبووه‌ کرده‌وه و په‌وه‌شتی فه‌رمانبه‌ران و هاوئیشتمانه‌کانی ناو ده‌وله‌ته‌ گه‌وره‌که‌ی.

(ياسای ئه‌م سامانه‌ت له‌ کوئ بو؟)، هه‌رچه‌نده‌ نزیکه‌ی (١٤٠٠) سالێ به‌سه‌ردا تیتیه‌ریوه، به‌لام هێشتا (خاکی کوردهستان)، به‌لکو هه‌موو خاکیکی تری جیهان پتووستی پتیی هه‌یه. چونکه ئه‌گه‌ر (کوته‌ک) نه‌وه‌شێنری، زۆر که‌س هه‌ن نازانن (قوناخ) له‌ کوئیه؟! »

پاره به‌هیرۆ به‌خت مه‌که‌ن

(شێرکۆ) پرسى: پاره بۆچی دروست کراوه؟ نرخی پاره چیه‌ی؟

(شاهۆ) یش وه‌رامی دايمه‌ گوئی: ئه‌وانه‌ی نرخی پاره نازانن، به‌ره‌وا و ناره‌وا خۆی بۆ ده‌کوئن و، په‌یدای ده‌که‌ن و، کۆی ده‌که‌نه‌وه. هه‌روه‌ها به‌ره‌وا و به‌ناره‌وايش به‌ختی ده‌که‌ن. یاخود هه‌ر کۆی ده‌که‌نه‌وه و، له‌ به‌ابه‌ی ره‌وا و ناره‌وايشدا به‌ختی ناکه‌ن!...

ياسای سوره‌شیش وه‌هايه، هه‌ر که‌ست نرخی پاره نه‌رانی، هه‌ر به‌پاره‌که‌ی خۆی، نووشی ده‌ردیسه‌ری

(١) واتا: «من أين لك هذا؟».

(٢) راستتر: لێ ده‌سه‌نده‌وه.

(٣) یان (بيت المال المسلمين).

و گيروگرت و تەنگانە و تەنگوچە لەمەى دەکات!... چونکە پاره بۆ ئەوە دروست کراو: کارى چاکى پى بکرى. پرۆژەى بەکەلکى پى ھەلبەسورپترى. دەستى ھەزار و داماو و لى قەوماوى پى بگيرى. لەپىتناو سەرکەوتن و پىشکەوتن و بەرکەوتنى: نەتەو و مەژفایەتیدا بەخت بکرى.

(شێرکۆ) پرسى: ئەى ئىتە بەرامبەر پاره چۆن دەجووڵێنێهە؟

(فەرھاد) یش گوتى: لەگەڵ ئەمەيشدا کە فەرمانەرەوايى عىراق و (فەرماندارى کۆيى کوردستان) دەکەمان سۆسياليسىيان کردووە بەناماى ھەرە گەورە بۆ خۆيان، کەچى ئىتە ھىشتا زۆر بەمان، بەدواى خۆنوواندن و کەش و فش و لەخۆبايىبوندا دەگەرپين. تى دەکوشين خانووەکەمان زۆر گەورە پى. زۆر شەنگ و شۆخ پى. نەک بۆ ئەمەى خۆمان و خێزانمان تىیدا بەسەيتنەو کەمەران پين. بەلام بۆ ئەمەى خۆمانى پىتو ھەلبەکتشين لەبەردەم کەسوکار و، نەيار و دوژمنماندا. ھەرەھا بەو مەبەسەى لە دراوستىکامان کەمتر نەپين.

جا ئىتە کە کارەکە و مەردى دەست ناکەون، ئەم جۆرە خێزانانە کالەک بەنەژنۆى خۆيان دەشکپين. چونکە ھەر چەندئى دەکەن، لەبەر گەورەپى، خانووەکەيان بۆ پاک ناکرپتەو، بۆ راناگيرى، بۆ ناپازپتەو. لە سەرکەو پەشيمانن لەوەى خانووى وا گەورەيان دروست کردووە. لە سەرتکى ترپشەو بەتەنگ ئەووەن: لووتبەرزى و خۆنوواندن و خۆھەلکپشان و کەش و فشەکەى خۆيان بەارپين. جا لە ناوێند ئەم دوو (ھىزە) پىچەوانەپەدا: واتا (ھىزى ھۆش) و (ھىزى خەوشى دى)، ژاکاو و داماو و پەشوکاويان لى ھاتووە، ھەموو دەم لە خەم و خەفەت و سەرلپشواويدا دەلپنەو.

(ھۆشەنگ) یش گوتى: ئەى کپشەى ئۆتۆمبيل بۆ باس ناکەت؟

(شێرکۆش) یش گوتى: راست دەکەيت: ھەر بەم جۆرە دەکەونە گپژاوى ئۆتۆمبيل دەست کەوتنپشەو. کە ئۆتۆمبيلچىپەکانپش کەوتنە داواکردنى مانگانەى لە ئەندازە بەدەرەو، ناچارمان، خاوێن ئۆتۆمبيلەکان، خۆيان، ئۆتۆمبيلەکانى خۆيان لى بخورپن. ئۆتۆمبيل لى خورپنپش ھىز و توانايى و ھونەرى دەوى، بۆ ھەموو کەسپک نالوى. لەبەر ئەو ھاکا دەزانپن مەرگەساتى سامناک لە ئۆتۆمبيلى لى خورپنى خاوێن ئۆتۆمبيلەکانپان دەکەوى. ئەمانپش لە مپشکى خۆياندا تى دەکەن بەھەلەدەچوون و، ئۆتۆمبيل کپنى پى نەدەوېست. بەلام فېز و کەش و فش و بەخۆنازپنەکەيان، ناھپلپى واز لە ئۆتۆمبيلدارى بەپين. لەبەر ئەو دەکەونە گپژاوى داماو و خەم و خەفەت و پاراپىپەو. ھەرچەند دەکەن نازان چۆن سەرى لى دەرپکەن!...

(ھۆشەنگ) یش گوتى: بەلپى واپە: بەم رەنگە سروشت تۆلە لەوانە دەکاتەو کە ياساکانى دەشکپين. ئەوانەى پارەى ناڕەوا دەپچرپن و، پارەپش بەفېرۆ بەخت دەکەن، وەک پەک، تووشى ژانەسەر و گلاروى و سەرلپشوان و دلەتەنگپيان دەکات.

تۆ پارەت ھەر ئەوێندە پىتوېستە کە خۆت و خېزانى پىتې بړپن و، بەخۆشپىپەو گوزەران پکەن. واتا: بخۆن و بپۆشن و لە خانووپکى بەجپدا بړپن. ئپتر پىتوېست بەو ناکات، پارەى ناڕەوا دەست خۆت بەخت. ئەگپنا بەفېرۆ بەختى دەکەيت. کە بەفېرۆپش بەخت کرد، تووشى گەر و گپچەل و سەرگەردانى

و تنگانه و خەم و خەفەت دێت. کەواتە کاری پەسەند هەر ئەوەتانە «لە پێگای پاکەوه پارە کۆ بکەیتەوه، و، لە پێگای چاکیشەوه بەختی بکەیت».

لە قورئانی پیرۆزیشدا هەروەها: ئەوانەی پارەی ناپەوا کۆدەکەنەوه و ئەوانەی پارە بەفیرۆ بەخت دەکەن، هەردوولایان، لەلایەن خودای گەورەوه، لە پۆژی زیندووونەودا، سزا دەدرێن و دەخێنە دۆزەخەوه.

خەلکت خۆش بوو، خەلک خۆشی دەویی

(شێرکۆ) پرسى: کامتان دەتوانن لە خۆشەویستی (خودا) بدوین؟

(شاھۆ) گوتى: من. خودای پاکى بىن هاوتا، مرۆڤى خۆش دەوێ. ئەگینا ئەم هەموو جیهانەى نەدەخستە بەردەمى، بەروبوومی بخوات و تێیدا کامەران ببێ. (خودا) تەنانت، دۆژمنەکانى خۆشى خۆش دەوێ. ئەگینا بەرى پۆژى لى دەگرتن و، باى لى بەرەست دەکردن و، ئاوى لى دەپەین، تا لە ناوى دەبردن. لە راستیدا (خودا) سەرچاوى هەموو خۆشەویستییەکە. تەنانت هەندى لە زاناگان (خودا) بە (خۆشەویستى) دادەنێن. (خودا) کە بەهەشت دەبەخشێ بەچاکانمان، لە خۆشەویستییەتى. تا ئاراستەمان بکات بۆ چاکى. (خودا) کە خراپەکانیشمان دەخاتە دۆزەخەوه، هەر لەبەر خۆشەویستییەتى. تا پاکمان بکاتەوه لە گوناھ و، ئاراستەیشمان بکات بۆ چاکى.

(شێرکۆ) پرسى: ئەى مرۆڤ کێن؟

(فەرھاد) گوتى: مرۆڤ هەموویان لەو (ئادەم و حەوا) لەدایک بوون کە باپیرۆنەنکمان. کەواتە بۆ چ بەبرا و خوشکی خۆمانیان دانەنێن؟ بۆ چ لەگەڵیاندا باش نەبێن؟ بۆ چ یارمەتییان نەدەین؟ لە راستیدا ئێمە ئەگەر خەلکمان خۆش بوو، کەلکى بۆ خۆمان تێدا. چونکە ئەوانیش ئێمەیان خۆش دەوێ. کە خوشیشیان وێستێن، هەموو چاکەپەکمان لەگەڵدا دەکەن. (خودا) ئایینی بۆیە داھێناوه، ئەگەر پێڕەویان کرد، بێتە ھۆى خۆشەویستیمان لەگەڵ بەکتردا. بۆ وێنە ئەگەر لە بازرگانیدا، سەر راست و خاوەن دەروون و دادپەرور و، دەسپاک بووین: هەموو کەپار و فرۆشیاریک کە دێنە لامان خوشیان دەوێن. ئێمەیش ئەوانمان خۆش دەوێ.

(ھۆشەنگ) یەش گوتى: بەلێ وایە. (خودا) چونکە خۆشى دەوێن، فێرى مرۆڤدۆستی و، نێشتەمانپەرورە و، گەلپەرستی کردوون. چونکە هەرکامێکیان ئەو بیروباوەرێ بەکاربەتێ و، پەپەرەیی دەستورەکانیان بکات، خۆی لای هەمووان خۆشەویست دەکات. کە خۆشى لای هەمووان خۆشەویست کرد، ھەست بەسەرپەرزی و کامەرانی و سەرگەوتن دەکات لە ژياندا. بەواتایەکی تر، (جیهان) بۆ خۆی دەکاتە (بەهەشت) یک.

ئارامى گیان و، ئاسودەبى دڵ و سووکیبونی سەر و، خۆشى لەش و، دامرکانى دەروون... هەموویان لە خۆشەویستییەوه دەستت کەوتوون.

کەواتە: «خەلکت خۆش بوو، تا خەلکیش تۆی خۆش بوو».

له جيڙوڪي نادم و جهوا چي تي دهگهين؟

(شیرکو) پرسى: کامتان ده توانن چیرۆكى ئادهم و حهوا بگێرنه وه؟

(شاهق) گوتی: من ده‌توانم. به‌پیتی فەرمووده‌کانی خودا که له قورنانی پیرۆژدا نووسران: خودا ئاده‌می له قور دروست کردووه. هه‌وا‌یشی له په‌راسوویه‌کی ئه‌و دروست کردووه. نیاز و جی‌ایژیکێ ژۆرشێ به‌هه‌ردوکیان به‌خشیه‌و. له ژۆریه‌ی ئافه‌ریده‌که‌راوه‌کانی خۆشێ ژۆرت‌ر به‌خشنده‌یی له‌که‌لدا کردوون. بۆ وێنه: به‌هه‌شتی پێ به‌خشیون که ژیا‌نیکی پر خۆشی و کامه‌رانیی تیدا رابووێرن. نه‌تیتیدا برسی بێن و، نه‌ تیتیدا تینو بێن و، نه‌ تیتیدا پروت و قووت بێننه‌وه و، نه‌ تیتیدا ماندو بێن و، نه‌تیتیدا پره‌نجیتن. به‌مه‌رجێک هه‌رچی خودای گه‌وره‌ پیتی گوتوون وا بکه‌ن. له‌ فەرمووده‌کانی ئه‌و نه‌چه‌ ده‌روهه. که‌چی له‌که‌ل ئه‌وه‌یشدا که خودا ژۆر شتی فیتی ئاده‌م کرد و، له‌سه‌ر فەرمووده‌ی ئه‌و، شه‌یتان نه‌بێ، هه‌موو فریسته‌کان کړنووشی نه‌وازشیان بۆ کێشا، هه‌روه‌ها خودا کردی به‌جێنشینێ خۆی له‌سه‌ر (زه‌وی)دا نا فەرمانداریی به‌سه‌ردا بکات و ئاوه‌دانی بکاته‌وه و، به‌خۆی و نه‌وه‌کانیه‌وه فەرمووده‌کانی خودا به‌جێ به‌یتن له‌ ژياندا. که‌چی ئاده‌م و هه‌وا هه‌ردوکیان فەرمووده‌ی خودایان شکاند و، چوونه‌ سه‌ر قسه‌ی شه‌یتان. له‌به‌ری ئه‌و دره‌خته‌یان خوارد که خودا فەرمووبوی لێی نه‌خۆن. پاشان ئاده‌م و هه‌وا هه‌ردوکیان په‌شیمان بوونه‌وه له‌ کرده‌وی خۆیان و پارانه‌وه له‌ خودا که بیانه‌خسێت. لای خودایش پارانه‌وه‌که‌یان گیرابوو. به‌لام له‌ (به‌هه‌شت) ده‌ری کردن و به‌ریاری دا به‌سه‌ریاندا تا ده‌میتن به‌ره‌نجی شانی خۆیان و ده‌ست و بازووی خۆیان بژین. خودا پیتی‌شی گوتن: شه‌یتان دۆژمن‌تانه. وریاین جاریکی تر له‌ خسته‌تان نه‌باته‌وه. ئیژه هه‌تا په‌یره‌ویه‌ی ده‌ستووره‌کانی ئایینه‌که‌ی من بکه‌ن، له‌ ژیا‌نتاندا سه‌رده‌که‌وتن. هه‌رچه‌ند له‌ ده‌ستووره‌کانی ئایینه‌که‌ی منیش لا‌بدن ژێر ده‌که‌ون. له‌بیرتان نه‌چێ: په‌یره‌وی کردنی ده‌ستووری خودایه‌یه که سه‌رگه‌ردانتان ده‌کات». هه‌رچی (شه‌یتان)یش بوو چونکه قسه‌ی خودای شکاند و کړنووشی نه‌وازشی نه‌کێشا بۆ ئاده‌م و، چوویش ئاده‌م و هه‌وا‌ی چه‌واشه‌کرد و هانه‌ی دان فەرمووده‌ی خودا بشکێتن خودا که‌نه‌فتی کرد و به‌ریاری دا تا جی‌ان بێتینی له‌ ناوی نه‌بات، به‌لام له‌ رۆژی زیندووبوونه‌ودا، بیه‌خاته ناگری دۆژه‌وه له‌که‌ل هه‌قال و ژێرده‌سته‌کانیدا بیانسووتینی.

(شیرکو) پرسى: باشه. نهى نپوه لهم چيرؤكى نادهم و حهوايه چى تنى دهگهن؟

[illegible]

(فهراد) یش وهرامی دایهوه گوتی: نهوه تپیده گهین: که خودای دادپهروهه پاکي نهوهی نییبه کهستیگ بیپه‌رستی یان نه‌په‌رستی نایه‌وی به‌زۆریش کهس بکات به‌خوداناس به‌لام نهو که نهم نایینه جوانه‌ی بۆ ئیمه‌ی مرۆف داناهه، مه‌به‌سی که‌لک و چاکه‌ی ئیمه‌یه نهک خۆی. (هابیل) لاوکی خوداناسی دلنه‌رمی کردهوه چاک و ده‌ست په‌نگین بوو هه‌رچه‌ندی کرد (قابیل) له‌گه‌لیدا نه‌سازا چونکه نهو خۆشه‌ویستی خودا و هه‌مووان بوو، قابیل چاوی پت هه‌لده‌هینا رقی لیتی ده‌بووه‌وه دواپی کوشتی. خودایش که نه‌وه‌نده‌ی گه‌ردتیک (زۆرداری) بۆ کهس په‌سه‌ند ناکات، تۆله‌ی (هابیل)ی جوانه مه‌رگی به‌و جۆره کردهوه له (قابیل) که‌دیمان.

له‌ چیرۆکی نووح چۆ تپیده‌گه‌ین؟

(شیرکۆ) پرسى: کامتان چیرۆکی نووحمان بۆ ده‌گێرتیه‌وه؟

(فهراد) یش گوتی: من ده‌یگێر مه‌وه نووح پتیه‌مه‌رێکی گه‌وره و مامۆستا په‌کی مه‌ند و زړنگ و له‌سه‌رخۆ بوو (٩٥٠) سال مایه‌وه له‌ ناو گه‌له‌که‌ی خۆیدا پتیه‌مه‌رێتی کرد که‌چی له‌و هه‌موو سالانه‌دا هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی بۆ هاته‌سه‌ر پت که له‌گه‌ل خۆیدا به‌ردنیه ناو که‌شتیه‌که‌یه‌وه، که ژماره‌یان له (٧٠) که‌س تپیه‌ری نه‌ده‌کرد سه‌یر نه‌وه‌بوو نه‌ ژنه‌که‌ی خۆی باوه‌ری پتیه‌نا، نه‌ کوپه‌که‌ی گه‌له‌که‌یشی هه‌رچی تیز و فیز و توانج و پلاریک هه‌یه تپیان گرت و له‌ به‌تپه‌رستی خۆیان وازیان نه‌هینا دواپی په‌سایشیان کرد و هه‌ره‌شیشان لێ کرد: نه‌گه‌ر وازیان لێ نه‌هینن به‌ر به‌بارانی بکه‌ن تا ده‌مرێ ئینجا که نووح به‌ته‌واوه‌تی خۆی په‌نجه‌پۆ هاته پتیش چاو، له‌ خودا پارایه‌وه له‌و خودانه‌ناسانه هیه‌چیان نه‌ هتلیته‌وه هه‌موویان له‌ناو ببات خودایش نزاکه‌ی گیرا کرد.

فێریشی کرد که‌شتیه‌که‌ی چۆن دروست بکات که دروستی کرد پتیی گوت:

«لایه‌وتیک هه‌لده‌ستی هه‌موو جیهان ده‌گێرتیه‌وه نهم خودانه‌ناسانه‌یشی پت نوقووم ده‌که‌م له‌به‌رنه‌وه خۆت و ژن و مالت و نه‌و که‌سانه‌ی باوه‌ریان پت هیناوت به‌چه ناویه‌وه هه‌روه‌ها هه‌موو درنده و په‌رنده و جروه‌جانه‌وه‌ر و دره‌خت و سه‌وزه و گژوگیا په‌ک، نیترومیه‌په‌ک یاخود تۆنیک به‌خه‌ره ناو که‌شتیه‌که‌ته‌وه سه‌ره‌له‌نوێ له‌ پاش نیشته‌وه‌ی لایه‌وه‌که‌ ژیان ده‌ست پت بکاته‌وه جا که کاتی خۆی هات، لایه‌وه‌که هه‌لسا و خودانه‌ناسه‌کانی نوقووم کرد به‌خۆیان و خانووبه‌ره و شار و دته‌یاتیه‌انه‌وه، ته‌نانه‌ت کوپه‌که و ژنه خودانه‌ناسه‌که‌ی نوحیشی به‌ره‌کوت به‌لام نووح و په‌یره‌وه‌کانی که له‌ناو که‌شتیه‌که‌دا بوون بیه‌وه له‌سه‌ر شاخی (جوودی) که له‌ کوردستانی تورکیا دایه نیشته‌وه.

(شیرکۆ) پرسى: باشه ئیوه له‌م چیرۆکی نووحه چی تپ ده‌گه‌ن؟

(هۆشه‌نگ) یش وهرامی دایه‌وه گوتی: هه‌ر کاتی شوپتیک له‌ جیهاندا خودای له‌بیر چوه‌وه و ده‌ستی دایه خه‌په‌رستی، که‌تن و، گونا‌ه و داوین پیسی و زۆرداری و دزی و درۆزنی و ناپاکی و پوه‌لیه‌رستی و دوو‌پوه‌یی و چه‌واشه‌کاری و هه‌له‌په‌رستی و هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی گه‌نگ و له‌ ناویاندا پوو ده‌ده‌ن خودایش بۆ نه‌مه‌ی دانیش‌توانی نه‌و شوپته‌ی جیهانه پزگار بکات له‌ سزای خۆی، له‌پتیشدا پتیه‌مه‌رێکیان بۆ

دهنیرۆ، په شیمانیان بکاتهوه له گوناوه و تاوانباریی خوځان و، بیانخاتهوه سهر پتی خودا ناسی، و اتا کردهوه و رهوشتی پاک و چاک و بلند که زانی نهوانه گوئی نادهنه فهرموودهکانی خودا و نامۆژگاریهکانی پیغه مبهیرهکیان، له هر شتویهکدا بئ له ناویان دهبات، وهک نهتهوهی نووخی بهو لافاوه له ناوبردا!...

(شیرکۆ) پرسى: ناخۆ نوح خه لکى کوئ بووین؟

(شاهۆ) یش گوتی: به پیتی نهو سهرگوروشتهیهی پیاوه ناینییهکانی (یهزیدی) دهیگرتنهوه، له دانیشتونانی (عهین سفنی) بووه، که بنکهی ناوچهی (شیتخان)ه نوح که شتییهکهی خۆی لهویدا دروست کردوه لافاوه که یش لهو کانیهوه ههلقولاوه که لهو شاره دایه که ئیستا پتی دهلتین (عهین سفنی) وشه (عهین سفنی) یش واتاکه (کانی که شتییهکه) دهگرتنهوه له بهرنهوه (یهزیدییهکان) خوځان به بابیره گههری مرۆڤ دادهنن نهوهنده ههیه تا ئیستا له هیچ نووسراویکی ناینیدا پال پشتیکم بۆ ئهم سهرگوروشتهیه بهرچاو نهکهوتوه.

(هۆشهنگ) یش گوتی: بهلام نهوه ناشکرایه که شاخی (جوودی) له کوردستانی تورکیادایه هۆزی (گهردان) یش که له بناری نهو شاخه دان به کوردی قسه دهکمن هه ندۆ تیره ی نهو (گهردان) هیش ئیستا که له ناوچهی شیتخان دان بیتجگه لهوه (یهزیدییهکان) له ناوچهی (دهووک) و (زاخۆ) یشدا هه ن له گوندی (سه نات) یشدا که له سنووری (زاخۆ) و (کوردستانی تورکیا) دایه گه لیک شوتنهوار ههیه کورده وارییه که دهلتین (جی نزرگهری نوح) بووه له خوار شاخی (جوودی) یشهوه دوو شاری کورد هه ن پتین دهلتین (شیر ناخ = شاخی نوح) و (دوورناخ = شاری نوح).

فه ره ادیش گوتی: که (نوح) و پهیره وهکانی له شاخی جوودی هاتنه خوارهوه، دهستیان کرد به ناوه دان کردنه وهی زهوی وهک نووسراوه ناینییهکانی کۆن دهلتین: هه موو جیهان سه رله نوئ له م سئ کورپی نوح که وتونه تهوه: (سام) و (حام) و (یافیس) هه رچی برا عه ره به کائمان له (سام) که وتونه تهوه.

هه رچی نه فریکاییه کائن له (حام) که وتونه تهوه نه تهوهی کوردی خویشمان له (یافیس) که وتونه تهوه.

شیرکۆ پرسى: که واته نه گهر مرۆڤی سه رزه مین بیهوئ له سه رگهردانی و مالتیرانی و شه پوشۆری و نه خوشی و هه ژاری و زۆرداری و خوینده واری رزگاری بئی، ده بی واز له (خۆیه رستی) ی خۆی بهیتنی و خوو بداته (خودا په رستی)؟!.

هه موویان گوتیان: به لئ وایه نه گهر مرۆڤ بیهوئ هه تاسه ر به کامه رانی و نازادی و سه ره رزی و خوش گوزه رانییه وه ژبان به سه ر ببات، پتو یسته، له ژبانیدا له سه ر (پاسای خودایی) پروات به رتوه، که نهو یش هه موو نایتیکی ناسمانی دهگرتنهوه، که پوخته ی هه موویان له ناینی نیسلامدایه.

له چیرۆکی ئیبراهیم چی تێده‌گه‌ین؟

(شێرکۆ) پرسى: کامتان چیرۆکی ئیبراهیم مان بۆ ده‌گێڕێته‌وه؟ له چیرۆکی ئیبراهیمیش چی تێده‌گه‌ین؟

(هۆشنگ) گوتى: من ده‌گێڕمه‌وه ئیبراهیم پێغه‌مبه‌رىكى شۆرشگێڕ بوو به‌قسه‌ى هه‌ندىك له شارى (نووب)دا له دايك بووه، كه نه‌و ده‌مه له سنوورى خاكى كلدانىيه‌كاندا بووه، له‌سه‌رده‌مى شاهيتى (نهرود)دا به‌م پتیه به‌لاوىكى عىراقى داده‌نرئ، (ئىبراهیم) زۆر نازا و سه‌ربه‌ست بووه له بلاوكردنه‌وه‌ى نایینه‌كه‌یدا كه ناوى ناوه (نایینی ئیسلام) له پاش ئه‌مى هه‌موو هه‌ول و ته‌قه‌لاه‌یه‌كه‌یدا له‌گه‌ڵ باوكى خۆیدا كه واز له به‌ته‌رستى به‌یتى و به‌یت به‌ئىسلام، (نازه‌ر)ى باوكى نه‌ك هه‌ر به‌قسه‌ى نه‌كرد، كه نه‌فتیشى كرد و ده‌ریشى كرد ئه‌ویش كه زانى باوكى هه‌شتا هه‌ر دوژمنى خۆدايه، به‌ته‌واوه‌تى لێتى جیا‌بووه‌وه.

هه‌رچه‌ند له‌گه‌ڵ گه‌له‌كه‌ى خۆشیدا خه‌رىك بوو، واز له به‌ته‌رستى به‌یتى، كه‌لكى نه‌گرت ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ (نهرود)ى خه‌ركارىشدا له‌سه‌ر نایینه‌كه‌ى كه‌وته ده‌مه‌قه‌لاییه‌وه نه‌روودى ده‌مكوت كرد به‌لام ئه‌نجامه‌كه‌ى به‌خراپ ده‌رچوو چونكه رۆژێكى ئیبراهیم چوو په‌رستگای شاره‌كه‌وه، بته گه‌وره‌كه‌یان نه‌بئ، هه‌موو به‌ته‌كانى شكاند و پارچه پارچه‌ى كردن كه دانیش‌توانى شاره‌كه به‌مه‌یان زانى دۆزیا‌نه‌وه و ده‌ستیان كرد به‌چه‌ند و چون كردن له‌گه‌ڵیدا گوتى: «ئه‌گه‌ر به‌ته‌كانتان راسته‌ خودان و به‌ته گه‌وره‌كه‌یشتان خۆداى هه‌ره گه‌وره‌تانه، چون لاوىكى بئ ده‌سه‌لاتى وه‌ك من توانى هه‌موویان بشكێنئ و له‌توپه‌تیان بكات؟ ناخۆ له به‌ته گه‌وره‌كه‌تان نا پرسن ئه‌مه چۆن روویداوه؟!».

به (نهرود)یشى گوت: «ئه‌گه‌ر راست ده‌كه‌یت تۆ خۆدايت، ده به‌پێچه‌وانه‌ى (خودا)وه رۆژ والئ بکه له جیاتی رۆژه‌لات له رۆژنا‌واوه هه‌لبێت!». خۆدانه‌ناسه‌كان له زه‌هكى و بلیه‌تى و نازا‌یه‌تى ئیبراهیم، سه‌رسام ما‌بوون هه‌زاره‌كان هه‌ندىكى ئیبراهیم به‌لام به‌شى هه‌ره‌زۆریان به‌تایبه‌تى ده‌وله‌مه‌نده‌كان و خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌كان با‌وه‌ریان بئ نه‌هێنا دوا‌یى له‌سه‌ر شكاندنى به‌ته‌كانیان رقیان زۆر لێى هه‌لسا به‌پاریان دا (ئىبراهیم) به‌خه‌نه سه‌ر ناگرتكى نێله‌نێل و بیسووتین به‌پتیی قسه‌ى خودا كه له قورئانى پیرۆزدايه، (خودا) فریای ئیبراهیم كه‌وت و ناگه‌ره‌كه‌ى بۆ كرد به‌فێنكایى و خوشانى، (خودا)یش كه بۆی ده‌ركه‌وت ئیبراهیم ئه‌وه‌نده نایینه‌كه‌ى خۆى خوش ده‌وى و خۆى له پێناوى خوشه‌ویستی خودا و نایینی خۆدا‌دا به‌و جۆره به‌خت ده‌كات، ئیبراهیمی زۆر به‌دلدا چوو: كردى به‌ها‌وێ و دۆستى خۆى، تاما پش‌تى گرت و پاراستى له دۆژمه‌كانى.

پێغه‌مبه‌رىتێشیشى به‌خشى به‌نه‌وه‌كانى سامانىكى زۆر و به‌ختیاریه‌كه‌ى زۆرشى بئ به‌خش له ژیا‌نى خێزانییدا له‌گه‌ڵ هه‌یز و ده‌سه‌لات و سه‌ركه‌وتندا ئیبراهیم بۆ بلاوكردنه‌وه‌ى (نایینی ئیسلام) چوو خاكى (شام) و (میس‌ر) و (حیجاز) له هه‌موو خاكێكى‌اندا مه‌ردانه خه‌باتى كرد (كه‌عبه) كه به‌یه‌كه‌م مژگه‌وتى ئیسلامه‌تى داده‌نرئ ئه‌و له‌گه‌ڵ (ئىسماعیل)ى كوێیدا له شوێنى ئیستای شارى (مه‌كه‌كه)دا دروستى كرد چ له‌سه‌رده‌مى خۆیدا و، چ له پاش خۆى له نه‌ته‌وه‌كانى ئه‌و گه‌لیك پێغه‌مبه‌رى گه‌وره گه‌وره هاته

جیهانه وه و نهو «نایینی نیسلام» هیان بلا و کرده وه گرنه گه کانیان نه مانه ن: (یوسف. موسا. عیسا. محمد). له چیرۆکی ئیبراهیمیش نهو تیده گه یین هه رکه سی له پیتا و بیروبا وه و نایینی خۆیدا، زانایانه و شۆرشگیرانه و خوداناسانه خه باتی مهردانه بکات، خودا سه ری ده خات.

(شێرکۆ) پرسى: نایا ئیبراهیم له چ نه ته وه یه ک به وه؟

(فه ره اد) یش گو تى: هه ندیک ده لێن، خه لکی (ئورفه) به وه که شارێکه له شاره کانی کوردستانی تورکیا هه ندیکیش ده لێن (ئیبراهیم) و (زه رده شت) یه کن.

جوو له که کان ده لێن: جوو به وه مه سیحیه کانییش ده لێن له ئیمه به وه نه مانه هیه چیان به ته وا وه تی نه چه سپاون.

له بابته نایینه که یه وه خودا له قورنانی پیرۆزا ده فه رموی: (ماکان ابراهیم یه وریا ولا نصرانی و لکن کان حنیفا مسلما) و اتا: ئیبراهیم نه جوو به وه و نه نه سرائی (مه سیحی)، موسولمانیکی پاک و ته وا و به وه «نه وه نده هه یه عیتراتی به وه و له سه رده می (نه مروود) یشدا پێغه مبه رسی کرد وه پێغه مبه رانییش، راستیه که ی، بۆ هه مو نه ته وه یه ک، وه ک یه ک نایینه کانی خۆیان را گه یاند وه.

چونکه نامانجی خودا هه مو و ده م نه وه به وه مرو و بگه یینێسته پۆیه ی مرو وایه تیبی خۆی که نه ویش خوداناسینه و پێوه یکردنی نایینی خودایه.

(شێرکۆ) پرسى: نایا ئیبراهیم له ژبانی خێزانیدا چۆن ژیا وه؟

(هۆشه نگ) یش گو تى: (سارا) ی ژنی خه لکی فه له ستین به وه یه جگار جوان به وه که ته وا و پیر بوون، خودا دلی نهو ئیبراهیمی خۆش کرد کورێکی پێ به خشین ناویان نا (ئیسحاق).

له (هاجه ر) ی ژنیشی که که نه یه کیتکی میسری بوو، (فیرعه ونی میسر) پتی به خشی، یه که م کور ی بوو ناوی نا: (ئیسما عیل).

(ئیسما عیل) ی برد سه ری به رێ و پێشکه شی خودای بکات خودا به زه یی پێدا هاته وه نه یه شت سه ری به رێ ئیسما عیل له ناو عه ره بدا گه وه ره بوو، ژنی له وان هیتا نه وه کانی بوون به عه ره ب چونکه له عه ره بستاندا گه وه ره بوون.

له چیرۆکی یوسف چی تیده گه یین؟

(شێرکۆ) پرسى: کاک شاهز ده توانیت چیرۆکی یوسف مان بۆ بگێرته وه؟

(شاهز) یش گو تى: به لێ، (یوسف) و (بنیامین) له دایکیتک بوون ده برا که ی تری یوسفیش له دایکیتکی تر بوون.

نه مانه هه مو یان کور ی (یه عقوب) پێغه مبه ر بوون، که پێشیان ده گوت: (ئیسرائیل) جا (ئیسرائیل زاده کان)، و اتا (به نئیسسرائیل) که بریتی بوون له دوانزه تیره له م دوانزه برایه که وتوونه ته وه (یه عقوب) ی باوکیشیان کور ی (ئیسحاق) پێغه مبه ر ی کور ی (ئیبراهیم) پێغه مبه ر بوو یه عقوب و کور ه کانی له ناوچه ی که نه اندا داده نیشتن که که وتبوو خاکی (شام) وه، که نهو سا که به هه موو خا که کانی

(سوریه) و (نوردن) و (لوان) و (فلهستین) پتکه ده‌گوترا: «خاکی شام».

(یوسف) لاویکی جوانی کرده‌ده شیرین و پروخوش بو نهرم و نیان و مندبوو زرنگ و له‌سرخو بو له‌برنه‌وه باوکی خۆشی ده‌ویست بنیامین برای لهو بچووکتر بو به‌لام براکانی تری هه‌سوویان لهو گه‌وره‌تریون شه‌ویکیان (یوسف) خه‌ویکی دی، له‌خه‌ویدا مانگ و پۆژ و یانزه نه‌ستیره کپنوشی نه‌وازشیان بۆ کیشا که خه‌وه‌که‌ی بۆ باوکی گیتراپه‌وه، باوکی پیتی گوت: کوپم ئهم خه‌وه‌ت بۆ براکانت مه‌گتیره‌وه نه‌وه‌ک چاوت پتی هه‌لبه‌یتن و داویکت بۆ بنینه‌وه، تووشی سه‌رگه‌ردانییه‌کت به‌کن هه‌روه‌ها خه‌وه‌کت بۆ که‌س مه‌گتیره‌وه خه‌وه‌کت وا ده‌گه‌یینت که تۆ پایت زۆر بلند ده‌پیتسه‌وه له‌ژیاندا، ته‌نانه‌ت باوکت و دایکت و هه‌ر یانزه براکه‌یشت ناچار ده‌بن پیتز لت بگرن و کپنوشی نه‌وازشت بۆ بکیشن... به‌لام تازه کار له‌کار ترازابوو، که ده‌براکه‌ی (یوسف) ده‌یاندی باوکیان یوسف زۆر ده‌لاوتیتسه‌وه و پرو به‌وان نادات، چاویان پتی هه‌لبه‌یتنا له‌ناو خویاندا گه‌له‌گۆمه‌کیان له‌یوسف کرد و، له‌گه‌ل خویاندا بردیان بۆ ده‌شت، بۆ ئه‌مه‌ی له‌وئ سه‌ره‌ونگونی به‌کن، تا باوکیان رویش به‌وان بدات و نه‌وانیش بلاوتیتسه‌وه دوا‌یی له‌سه‌ر به‌ره‌چدانه‌وه و نامۆژگاری براکه‌وره‌کیان، وازیان له‌کوشتنی یوسف هینا و به‌لام تیروپر لیلیان دا و تییان هه‌لدا و جنیویان پیتدا و، به‌توتی کراسیکه‌وه فرتیان دابه‌بیریکی تاریک و نوته‌که‌وه که ریشته‌وه ماله‌وه، به‌درۆ به‌باوکیان گوت گورگ خواردوتی، نه‌وه‌یش کراسه‌ خوتناویه‌که‌یت.

هه‌ر مه‌پرسه که یه‌عقوبی باوکی چهند به‌وه دلشکار و په‌نجه‌رۆ بو به‌لام خودا ناگای له‌یوسف بوو، چاودتیری ده‌کرد.

چونکه داینابوو بیکات به‌پیتغه‌مبه‌ریکی هه‌لکه‌تروی، زۆری پتی نه‌چوو کاروانیکی بۆ په‌خساند که ناویان له‌بیره‌که هه‌ل هینجا، یوسف به‌سه‌تله‌که‌وه هاته‌ ده‌روه به‌وه زۆر دلخۆش بوون.

بردیان له‌گه‌ل خویاندا بۆ (میسر) له‌وئ به‌نرخیکی هه‌رزان فروشتیان به‌سه‌رۆکی کاربه‌ده‌ستانی (میسر) نه‌ویش کردی به‌کوپی خۆی و له‌گه‌ل ژنه‌که‌یدا په‌روه‌ده‌ی کرد و پیتی گه‌یاند.

تا ده‌هات (یوسف) کارگوزاری و دلسۆزی و چاکیی زۆرتر ده‌رده‌که‌وت سه‌رۆکه‌ که‌یش تا ده‌هات زۆرتر کارو‌فرمانی خۆی و ماله‌که‌ی ده‌خسته ژیر ده‌ستییه‌وه به‌لام ژنی سه‌رۆکه‌که‌ گرفتاری نه‌فینی یوسف بوو بو له‌یوسفی داوکرد لنگ بازیی له‌گه‌لدا بکات یوسف له‌ترسی خودا خۆی له‌ده‌ست راپسکاند ژنه‌که‌ به‌دگۆیی بۆ کرد لای میترده‌که‌ی دوا‌یی میترده‌که‌ی وای به‌چاک زانی به‌یخاته‌ زیندانه‌وه یوسف جه‌وت سال له‌زیندانا مایه‌وه ئنجا له‌به‌ر لیکدانه‌وه‌ی خه‌ویک که (خونکاری میسر) دیسوی له‌زیندان هینتراه ده‌روه‌که یوسف که‌ینه‌وه‌ینه‌ی خۆی بۆ خونکار گیتراپه‌وه و، نه‌ویش پرسین و لیکۆلینه‌وه‌ی تیتدا کرد و، پاکی و چاکی و نه‌زادی و بێ گونا‌هی یوسف بۆ ده‌رکه‌وت، یوسفی کرد به‌کاربه‌ده‌ستی دارایی خۆی و هه‌موو گه‌نجینه‌کانی خاکی میسریشی خسته ژیر ده‌ستییه‌وه یوسفیش به‌و راویژه و په‌نگه‌ژیه‌ی بۆ خونکاری میسری کرد، هه‌موو دانیش‌توانی میسر و خا‌که دراوسێکانیشی له‌ده‌ست گرانی و نه‌بوونی و برسیتی رزگار کرد لیته‌دا پیتغه‌مبه‌ریتییه‌که‌ی یوسف به‌ته‌واوه‌تی ده‌رکه‌وت به‌ریکه‌وت هه‌ر ده‌برا‌که‌ی

یوسف له تاو برستیتی و گرانی و نه‌بوونی هاتنه میسر بۆ گهنم کرین یوسف نه‌وانی ناسیبه‌وه به‌لام نه‌وان نه‌ویان نه‌ناسیبه‌وه له دواى پرسینتیکى زۆر په‌لپتیکى لى گرتن: تا بنیامینی بریایان نه‌هیتن له‌گه‌ل خۆباندای جارتیکى تر گه‌فیان پى نه‌فروشى که بنیامینیشیان هیتا فیلپتیکى لى کردن، به‌هۆى نه‌و فیلته‌وه بنیامینی لای خۆى گلدایه‌وه ئنجا که خۆى لى ناشکرا کردن، هه‌موو ترس و له‌رزبان لى نه‌شت: (یوسف) تۆله‌ى خۆى لى نه‌کردنه‌وه، به‌شه‌کر دوژمه‌نگانى خۆى شکاند: پزیشى لى گرتن و نان و چیشتى ده‌رخوارد دان و دیاریشى پتیشکه‌ش کردن و له‌ گونا‌هیشیان چاوى پۆشى و له‌ خودایش پارایه‌وه که له‌ گونا‌هه‌که‌یان بیان به‌خشیت نه‌وانه که چوونه‌وه کراسه‌که‌ى یوسفیان خسته سه‌رچاوى (به‌عقوب) ى باوکیان، چاوى چاک بووه‌وه پاشه‌جار یوسف هه‌موو براکانى و دایک و باوک و خیزانه‌کانیانى به‌پز و خۆشه‌ویستیه‌وه، له‌ ناوچه‌ى (که‌نعان) هه‌ گواسته‌وه بۆ خاکی میسر و هه‌موویانى له‌ چاکترین زه‌ویدا دامه‌زراند که باوک و دایکى و هه‌ر یانزه‌ براکه‌ى گه‌یشتنه به‌ر ته‌ختى یوسف که‌نووشى نه‌وازشیان بۆ کیشا یوسفیش به‌و په‌رى پز و خۆشه‌ویستیه‌وه پتیشوازی کردن یوسف سوپاستیکى بى پایانى خودای کرد و به‌باوکى گوت: «بابه‌ گیان نه‌مه‌ خه‌وه‌که‌مه‌ هاته‌دى. خودای گه‌وره‌ قسه‌ى خۆى برده‌سه‌ر له‌ زیندان هیتامیه‌ ده‌روه‌ ئیوه‌یشى گه‌یاند له‌ لام براکانیشمى پتیه‌ نووساندمه‌وه.

خودای من کرده‌وى جوانى هه‌یه له‌گه‌ل به‌نده‌ى خۆیدا هه‌ر خۆیه‌تى زانا و هه‌ر خۆیشیه‌تى ژیر و تینگه‌یشتوو».

ئینجا که‌نووشى نه‌وازشى بۆ خودا کیشا و رووى تیکرد گوتى: «خودای گه‌وره، زه‌وى و سامانت پى به‌خشیم، فیزی لیکدانه‌وى خه‌و و قسه‌ت کردم، هه‌ر تۆى دروستکاری زه‌وى و ناسمانان. له‌ جیهان و پاش جیهانیشدا هه‌ر تۆى دۆست و کاربه‌ده‌ست و پشتیوانم. تووبى خۆت به‌موسولمانیه‌وه به‌رینه له‌وانه‌یشم به‌ژمیره که پیاوچاکن».

(شیرکۆ) پرسى: باشه له‌م چیرۆكى یوسفه چى تیده‌گه‌ین؟

(هۆشه‌نگ) یش گوتى: هه‌ر که‌سى زانین و کرده‌وه و په‌وستى چاک و ده‌سه‌لات له‌ ژيانیدا به‌کاربه‌یتنى، وه‌ک (یوسف) سه‌ره‌رزى و ده‌سه‌لات و خۆشگۆزه‌رانى و کامه‌رانى ده‌ست ده‌که‌ویت.

(یوسف) پتغه‌مه‌ریکى بلیمه‌ت و هه‌لکه‌وتوو بوو نه‌وپه‌رى دلچاکى و داوین پاکی و دلسۆزى و کارامه‌بى و پیاوه‌تى و دادپه‌روه‌رى و خوداناسى نوواند له‌به‌رنه‌وه هه‌ر له‌ خونکاری میسه‌روه هه‌تا ده‌گاته دانیشستوانى خاکی میسر و برا دوژمه‌نگانى له‌ نه‌ج‌امدا پز و خۆشه‌ویستییان به‌رامبه‌رى نیشاندای نه‌مه‌یش پاداشتى خودا بوو بۆ نه‌و که هه‌تا مابوو، هۆى شانازى بوو بۆ خۆى و خیزانه‌که‌ى.

له‌ چیرۆكى موسا چى تیده‌گه‌ین؟

(شیرکۆ) پرسى: کاک هۆشه‌نگ ده‌توانیت چیرۆكى موسامان بۆ بگپێته‌وه؟

(هۆشه‌نگ) یش گوتى: موسا پتغه‌مه‌ریکى گه‌وره‌بووه.

گه‌له‌به‌روه‌ره و نیشتمانپه‌روه‌ره و خوداناس و مرۆڤدۆست بووه نه‌و هه‌رچه‌نده له‌ مالى فیرعه‌ونى میسردا

گه‌وره بوو بوو، به‌لام که زانی فی‌عه‌ونه‌کانی میسر نژیکه‌ی (۴۰۰) سال نه‌ته‌وه‌که‌ی نه‌ویان، له ژئیر زوروسته‌می خویاندا چه‌وسانوته‌وه، پیغه‌مبه‌رتیبیه‌که‌ی خوی له پژگارکردنی جووله‌که‌کانی نه‌ته‌وه‌ی خویدا به‌خت کرد له پاش رهنج و ته‌قه‌لایه‌کی زور، که له‌ژیر سه‌ره‌رشتی‌یی خودادا دای، توانی جووه‌که‌کانی له ده‌رفه‌تیکدا ده‌ریاز بکات و له زتی سووره‌وه به‌په‌رته‌وه نه‌ویه‌ر بۆ نیوه دورگی سینا هه‌رجی فی‌عه‌ون و له‌شکره‌که‌ی بوو که دویان که‌وتن له ناو ناوی زیتکه‌دا خنکان، نه‌یان‌توانی بگه‌نه جووه‌کان کوشتاریان لی بکه‌ن.

(شیرکو) پرسى: فی‌عه‌ون و موسا له‌به‌رجی ریک نه‌ده‌که‌وتن؟

(هۆشه‌نگ) یش گوتی: هه‌رجی موسا بوو له‌سه‌ر فه‌رمووده‌ی خودا له‌گه‌ل (ه‌اروون) ی برابدا چوونه لای (فی‌عه‌ون)، به‌شیرینی تکایان لیکرد جووه‌کان رێ بدات له‌گه‌لیدا برۆنه‌وه بۆ خاکی که‌نعان که به‌نیشتمانی باووبایی خویان داده‌نا (فی‌عه‌ون) یش که خوی به‌خودا داده‌نا توانج و پلاری ده‌گرته موسا و خودای موسا موسا، گه‌لیک شاکاری خودایی پێشانى فی‌عه‌وندا وه‌ک: دارده‌سته‌که‌ی، که بوو به‌ئه‌دبهاو ماره ده‌ستکرده‌کانی جادووگه‌ره‌کانی فی‌عه‌ونی قووت دا وه‌ک ده‌ستی که ده‌یخسته بن باخه‌لی و ده‌ری ده‌هینایه ده‌روه سه‌ی و پروناکی لی ده‌هات وه‌ک نه‌وه‌ی که له خودا پارایه‌وه گه‌لیک سه‌رگه‌ردانی به‌سه‌ر میسره‌که‌ندا هینا بۆ وینه: ناوی نیلی کرد به‌خوین، له‌شکری بۆق و کتیج و کولله‌ی یه‌ک له دوی یه‌ک تی به‌ردان هه‌موو جارێکیش پژگاری ده‌کردن له ده‌ست نه‌و سه‌رگه‌ردانییه‌نه، به‌مه‌رجن به‌لین بدن، جووه‌کان به‌هه‌لا بکه‌ن برۆنه‌وه بۆ نیشتمانی خویان که‌چی پێچه‌وه‌انی به‌لینه‌کانی خویان ره‌فتاریان ده‌کرد ئیتر که موسا زانی به‌هیچ کلۆجیک ناتوانی له‌گه‌ل فی‌عه‌وندا ریک بکه‌وی و، فی‌عه‌ونیش وازی له خۆه‌رستی خوی نه‌هینا و نه‌هاته سه‌ر نایینی موسا، ناچارما به‌نامۆژگاری خودا جووه‌کانی له شه‌وتیکدا له نا‌کاو ده‌ریاز کرد، وه‌ک له‌سه‌روه پێشانمان دا.

(شیرکو) پرسى: نایا ده‌توانیت به‌کورتی نایینه‌که‌ی موسامان پێشان به‌دیت؟

(هۆشه‌نگ) گوتی: نایینی موسا بریتیه له خودا په‌رستی و فه‌رمانه‌کانی خودا و نامۆژگارییه‌کانی، که نه‌مانه هه‌موویان له نووسراوتیکدا نووسراونه‌ته‌وه ناویان ناوه (ته‌ورات) چی‌رۆکی پیغه‌مبه‌ره‌کانی پێشوویی تێدا به‌گه‌ستی رێگای ژینیکی پاک و چاک و پی‌رۆز پێشانى مرو‌ف ده‌دن (ته‌ورات) یه‌کتیکه له سه‌رچاوه گه‌رنه‌که‌کانی میژوو و نایین نه‌ویش پشته نایینه ناسمانیه‌کانی پێش خوی ده‌گرتی به‌کورتی خودا له (ته‌ورات) دا فه‌رمان ده‌دات به‌چاکه‌کردن و، به‌خراپه نه‌کردن بۆ وینه: (مه‌کو‌وه، داوین پیسی مه‌که، دزی مه‌که، درۆ مه‌که نازاری که‌س مه‌ده، نوێژ بکه، رۆژوو بگه‌ر، یارمه‌تی هه‌زار و داماو و لی قه‌وماو بده، رێز له باوک و دایک بگه‌ر راستگۆیه)، نه‌مانه له ته‌وراتدا هه‌ن.

(شیرکو) پرسى: جووه‌کان بۆج خودا له بیابانی سینادا چل سال هێشتیه‌وه؟

(هۆشه‌نگ) یش گوتی: جووه‌کان نه‌ته‌وه‌یه‌کی گرۆز و سه‌رکێش و ناهه‌موار و نا‌ژاوه‌گیر و خۆه‌رست بوون موسا به‌و هه‌موو چاکه‌یه‌وه که له‌گه‌لیدا کردن، به‌قه‌سیان نه‌ده‌کرد به‌سه‌دان پرته‌و بۆله‌و قسه‌ی ناشیرین و توانج و پلار و سه‌رکێشییان له رویدا کرد پێی گوتن: خودا فه‌رموویه‌تی بچینه خاکی پی‌رۆز

تا لمژیددستی خودانه ناسه کانی دهر بهیتین». به قسه یان نه کرد و دلپان شکاند نهویش له خودا پارایهوه: «خۆی و هاپوونی برای له دست نهو نهتموه گونا هکاره رزگار بکات». خودایش نزاکه ی گیرا کرد چل سالی خشت جووله که کانی له بیابانی سینادا هیشتنه وه نه یانده زانی چۆن بگه نه نامانجی خویان مووسای به سه زمانیش به ره لهجه رۆیی و دلشکاوییه وه گیانی پاکی به خاک سپارد.

له چیرۆکی قاپوون چی تێده گهین؟

(شێرکۆ) پرسى: کامتان چیرۆکی قاپوونان بۆ ده گێڕیته وه؟ له نهجمده کهیشی چی تێده گهین؟

(فهرهاد) گوتى: من. قاپوون خزى مووسا پێغه مبه ر بوو. به لام ته و او پێچه وانه ی مووسا بوو هه رچی مووسا بوو هه ر به ته نگ که لک و چاکه ی نه ته وه ی نیسرا ئیله وه بوو هه رچی قاپوون بوو هه ر به ته نگ که لک و چاکه ی خۆیه وه بوو مووسا به ر نه نگاری زۆروسته می فیرعه ونی میسری ده کرد خه ریک بوو نیسرا ئیله یه کان بکات به یه ک و هه موویان پێکه ره رزگار بکات له ده ست زۆروسته می فیرعه ون پیراری دا بوو هه موویان بیاته وه بۆ خاکی باوو با پیریان هه رچی قاپوون بوو، هه زى ده کرد خۆی و نیسرا ئیله یه کان هه ر له میسردا بێت نه وه بۆ نه مه ی سایه و پایه و مایه ی خۆی به رتزی و زۆرتزی پهری پێدات قاپوون پیانوکی زه لام و سه روچاو جوان و زیره ک و کارامه و چالاک بوو توانی له کشتوکال و بازرگانیه که یدا زۆر سه ریکه و ئی توانی لای فیرعه ون و ده س و پێوه نه کانی فیرعه ونیش خۆی ته و او نزیک بختا ته وه کاریکی وای کرد فیرعه ون کردی به فهرماندارکی خۆی و ها و ده م و پشتیوانیکی خۆی له مه وه سامانیکی به جگه ر زۆری پێکه و نه نا، هه رو هه پشتیوانیکی زۆر و ده س و پێوه ندیکی زۆریشی بۆ خۆی له ناو نیسرا ئیله یه کانه دا په یدا کرد هه مو و ده م ئامۆزگاری نیسرا ئیله یه کانی ده کرد له گه ل فیرعه و نه دا هه لبه که ون و له میسره شدا بێت نه وه، سه ر له خۆیان تێک نه ده ن، واته به قسه ی مووسا نه که ن به تابه ته ی نه و سه ر ده مه ی مووسا له ترسی کوشتن له میسره دوور که و تبه وه وه و، چو و به وه (مه دیه ن)، له به ر نه و پیاهه قیبتیه ی که کوشته بو ی، هێز و ده سه لات و سامانی قاپوون به جگه ر گه شه ی کرد بوو به لام که مووسا ها ته وه و، به ناوی خودا وه خه باتی کرد نیسرا ئیله یه کان له ده ست فیرعه ون رزگار بکات و بیانه با ته وه بۆ خاکی که نه مان، قاپوون ته و او ته نگه تا و بوو ده ترسا له وه ی نه گه ر نیسرا ئیله یه کان له میسره ده یجن، سامان و هێز و ده سه لاته که ی له ده ست به چن مووسا یه که دا وای لێ کرد (زه کات) بدات بۆ نه مه ی به پاره که ی نه و و به پاره ی ده و له مه نه کانی تری نیسرا ئیل به توانی یارمه تی هه ژار و داما و لێ قه و ما وه کانی نه ته وه ی نیسرا ئیل بدات، قاپوون ته و او تێک چو و له سه ریکه وه فیرعه ونی لێ هان ده دا، له سه رکی تریشه وه ده و له مه نه کانی نیسرا ئیلی لێ هان ده دا، بۆ نه مه ی نه و (زه کات) ه نه درئ و خه باتی مووسا سه ر نه گرئ و که سی له ده و روو پشت کۆنه بێته وه پێچه که له وه هه ولی دا له لێک قسه ی گه نگ و نه نگ و نا و نا تو ره ی خراپ دوا ی مووسا به رخی، بۆ نه مه ی نیسرا ئیله یه هه ژاره کان لێی به ته کینه وه یه کێک له و گه له کۆمه کتیانه نه وه بوو: پاره و جلوه رگی جوان و خشلی به ر خیا نه دا به نا فره تێکی سۆزانی بۆ نه مه ی بیت له به ر ده می مووسا و نیسرا ئیله یه کانه دا بلت: «مووسا ده ستی بۆ به ردووم دا و ئین پیسیم له گه لدا بکات!...». که نه و بۆ قاپوون چو وه سه ر، مووسا هه یچی بۆ نه مایه وه نه وه نه بی له خودا پارایه وه بکه و یتته فریای و راستی بۆ

هممون دهر بخت، تا پروړهشی بڼ قاروون و هه قاله کانی پینتیه و کاتیکیان زانی خودا کاری کرده دهر وونی نافرته که و پشیمانی کرده و له گونا هه کانی خۆ و به زمانی خۆی به ناشکرا گوتی: «نهی گهل، ناگانان لی بی من هه رچییه کم به پیغه مبهری خودا موسا گوت هه لبه ست بوو، قاروون به زهبری به رتیل پیتی کردم و له کرده ی خۆم پشیمان بوومه و نم بهر گانه ی له بهر مدایه دهر وونی پیغه مبهری هه رچی یه کیشم له قاروون و هر گرتوه دهر وونی موسا چیی لی ده کات بیکات.

و له سهر دهستی خودا دا بریارم دا له کرده و هه کانی پیتشوم و از بهیتم و دوی موسا بکهوم و یارمه تیی بدهم به لکه نومه خودایه لای خودا کرده و هم په سهند بی». قاروون و دهس و پیوه نده کانی به قسه ی نافرته که شهره زار بوون قاروون له هوش خۆی چوو دهس و پیوه نده کانی هه لیان گرت و بر دیانه ماله و هه خه لکه کیش های و هوویان لیکردن نینجا چون به لای موساوه پیروز یاییان لی کرد نمه بوو به هوی نمه که موسا سهری بهرز بووه و.

قاروونیش پیتی شکا و سهر شوپی بڼ مایه و نینجا موسا له خودا پارایه و: قاروون و خانوه کی و هه رچی سامانیکی هه بوو نیشته ناو زه و ییه و و نو قوم بوو، له م چیرۆکه ی شه و نمه تیده گه ی که سهر که و تن هر بڼ نمه و انیه که خودا ده ناسن و کرده و و ده ووشی چاک و پاک به کار ده هیتین.

له چیرۆکی داوود چی تیده گه یی؟

(شیرکز) گوتی: جووه کان، وک له موه و پیتش گوتان، له سهر نمه و هه خودایان شکاند و نه چونه خاکی فله ستینه و، خودا (۴۰) سال به سهر لی شتواوی و مالو ترانی و سهر گهردانییه و، له چۆل و بیابانی سینادا رتی لی ون کردن موسای پیغه مبهری خودا به داخی نمه و انیه و سهرینایه و خودا پیغه مبهریکی تری بڼ ناردن جووه کان له سزاکه ی خودا چاویان شکابوو نمه جاره به قسه ی پیغه مبهره کی خۆیان کرد و چونه خاکی فله ستینه و.

دانیشتوانی نمه و که هه موویان خودانه ناس بوون له شهر دا شکان و جووه کان نمه و خاکیان داگیر کرد به لام جووه کان به دهر دی خۆیان نمه و دانه مرکانه و، سهر له نو ی دهستیان کرده و به شکاندنی قسه ی خودا خودایش له تۆله ی نمه و ده سهر دهستی فله ستینییه کاند شکاندنی و دهری بهراندن و په سوای کردن. پیاهه کانی به کوشه دان و کوپه کانی به گرتدن تنانه ت (تابوت) و اتا سنو قه ناییینییه کی نمه و نیسرا نیلیشی ده ست خست، که (تهورات) هه کی موسا و دارده ست هه کی و که منیک گه ز و هه ندیک که لویه لی هاروونی تیدابوو نیسرا نیلییه کان بهو شهرانه بهر ت و بلا و یونه و و ناواره بوون و کز و بی ده سلات مانه و.

پاشان له سهر خواستی خۆیان و پارانه و هه پیغه مبهره کیان خودا (تالوت) ی کرد به خونکاریان، تا له پیتاوی خودا دا خونکاریان به سهره و به کات و شهریان پت بکات بڼ نمه ی باوه به قسه ی پیغه مبهره کیان بکه، خودا به فرشته کانی خۆیدا سنو قه ناییینییه کیانی خسته بهرده م (تالوت) ی خونکاریان جووه کان به مسه زور دلخۆش بوون، هه رچه نده (تالوت) هه زار و ده ست کورت بوو، به لام له سهر قسه ی خودا کردیان به خونکاری خۆیان.

(شاهزاد) یش گوتی: - تالووت جووه‌کانی ناماده‌کرد بز شه‌پ.

داوود لاو بوو له همدوو براکانی پچووکتر بوو (تالووت) جووه‌کانی تاقي کرده‌وه گوتی: «هرچی له ناوی ئهم رووباره بخواته‌وه، نابین له‌گه‌ل مندا بیتسه شه‌پ‌وه». زۆریه‌ی جووه‌کان له ئاوه‌که‌یان خواره‌وه (تالووت) ته‌نیا نه‌و سه‌ریازانه‌ی هیتسه‌وه که له ئاوه‌که‌یان نه‌خواره‌وه که چووه به‌رامبهر له‌شکری (جالووت)‌ی خونکاری فه‌له‌ستینییه‌کان جووه‌کان له هیتز و هه‌رته‌ی (جالووت) گه‌وره‌یی له‌شکره‌که‌ی زه‌نده‌کیان چوو.

گوتیان: «ئیمه‌ ده‌ره‌قه‌تی له‌شکری جالووت نایه‌ین». به‌لام خوداناسه‌کانیان گوتیان: «که خودامان له‌گه‌لدایه‌ی و، ئیمه‌یش باوه‌رمان به‌و هه‌ین، ئیتر بۆچی له‌ زۆریی دوژمنی خودانه‌ناس بترسین؟ هه‌رچه‌نده ئیمه‌ که‌مین خودا یاریی ده‌ره‌قه‌تیان دێین». که (جالووت) به‌به‌رگی جه‌نگه‌وه هاته‌ پیتسه‌وه که‌س نه‌بوو بیتسه‌ پیتسه‌وه به‌ره‌نگاریی بکات، (داوود) نه‌بێ (داوود) یش نه‌مه‌نده پچووک بوو، جالووت به‌زه‌یی پیتسه‌هاته‌وه، گوتی: «نه‌ی لاو بگه‌رته‌ پاشه‌وه، با نه‌تکوژم!». به‌لام داوود له‌ زه‌لامی و که‌ش و فشی (جالووت) نه‌سه‌لمیه‌وه. گوتی: «من دهمه‌وێ بته‌کوژم!». نه‌وه‌ی گوت و به‌قزجانییه‌که‌ی به‌ردیکی گرت له‌ ناوچاوانی (جالووت) پتکای. جالووت له‌په‌روو که‌وته سه‌ر زه‌وی. (داوود) زوو گه‌یشته سه‌ری و سه‌ری به‌ری. که له‌شکره‌که‌ی جالووت، خونکاره‌که‌ی خۆیان دی کوژرا، ترسان شکان و هه‌لاتن. به‌م به‌هه‌نگه به‌سایه‌ی نازایه‌تیی (داوود) وه ئیسرائیلییه‌کان به‌سه‌ر دوژمنه‌ خودانه‌ناسه‌کانیاندا سه‌رکه‌وتن.

(فه‌ره‌اد) یش گوتی: له‌م چیرۆکی (داوود) وه نه‌وه تن ده‌گه‌ین که خوداناسی و بیروباوه‌ری پۆلایی و خۆبه‌کوشتدان له‌ پیتناوی نایینی خودادا همدوو سه‌رکه‌وتنیک ده‌ست مرۆف ده‌خات. دوژمنی خودانه‌ناس هه‌رچه‌ندێ به‌هیتز و گه‌وره‌یی. به‌رگه‌ی له‌شکری خوداناس و خاوه‌ن بیروباوه‌ری پاک ناگرێ، بام بچووکیش به‌ن.

(هۆشه‌نگ) یش گوتی: ماوه‌ته‌وه بلیتین (داوود) پیتغه‌مه‌رتکی ده‌نگ خۆش بوو که به‌ئاوازه‌ ناوازه‌که‌ی سه‌روودی نایینی ده‌گوت کاری ده‌کرده‌ دلی گوێگران. خودا به‌رستیه‌کی ته‌واوی ده‌کرد. خودا کردی به‌خونکاری ئیسرائیلییه‌کان بۆ نه‌مه‌ی دادپه‌روه‌رانه له‌ جیتی نه‌و فه‌رمانداری به‌سه‌ریاندا بکات. زۆر شتیسی فیتیر کرد. داوود له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا که بوو به‌خونکار، به‌ده‌ستی خۆی ناسنگه‌ری ده‌کرد زرتی دروست ده‌کرد و گه‌لینک شتی تر. (داوود) ژماره‌ی ژنه‌کانی گه‌یشته (۹۹) ژن. خودا (سلیمان)‌ی پێ به‌خشی. به‌جوانی په‌روه‌رده‌ی کرد و پیتی گه‌یاند. که پیر بوو نه‌وی کرد به‌خونکاری نه‌وه‌ی ئیسرائیل. چونکه هیتز و هه‌رته‌ و ژیری تیدا دی.

سوله‌یمان و به‌لقیس

شیرکو گوتی: (سوله‌یمان) پیتغه‌مه‌رتکی گه‌وره و به‌ده‌سه‌لات بووه. چونکه خاوه‌نی به‌زه‌یی بووه و ژیر و دادپه‌روه‌ر بووه، نه‌و به‌پارانه‌ی داوونی دروست و په‌سه‌ندبوون. نامۆژگاری و به‌نده‌کانی (سوله‌یمانی ژیر) ئیستاکه‌یش باون و کاریان پێ ده‌کرێ. له‌به‌ر نه‌وه‌ی خودا خۆشی و یستوه، هه‌رچییه‌کی لێ داواکردوه،

داوید تی: چاری له گوناوه کانی پۆشیوه، بای خسستۆته ژێر چنگیهوه، جنۆکه کانی کردووه به دهس و پتیهندی، زمانی پهلهوهر و گیانه به ریشی فیر کردووه. سوله یانیش سوباسی خودای گهروهی کردووه و، زۆرتر له جاران په پیرهویی فهرمووده کانی کردووه و په رستوویه تی، تا ههتا سه ر نه و نیاز و جیازه گه و رانه ی بۆ بیاریزی.

(شاهۆ) یش گوتی: پۆژتیکان (سوله یان) به خۆی و له شکره گه و ره که یه وه چوه ده ره وه. په له و ره کانی ش به ناسمانه وه به سه سه ر سه ریه وه ده رۆشتن سیبه ریان بۆ ده کرد. که گه یشته (دۆله میرووله = وادی النحل)، میرووله به ک به ها و رتیکانی خۆی گوت: «بچنه وه ناو کونه کانی خۆتان. نه وه ک سوله یان و له شکره که ی چاویان لیتان نه یی بتانپلشیتنه وه». سوله یان، که قسه کانی میرووله که ی گوتی لئ بوو پتیکه ی و گوتی: «خودایه! پتم بده سوباسی نه و نیاز و جیازه ته بکه م که به خۆم و باوک و دایکه م به خشیون. هه ره ها یارمه تی بستم بده نه و کرده وه چاکانه بنۆتم که دلی تۆ پتییان خۆش ده یی. له پرووی دلته رمیی خۆشته وه وه ک به نده یه کی کرده وه چاکی خۆتم دابنی».

(فهرهاد) یش گوتی: هه ره له و کاته! که له شکره که ی خۆی ده پشکنی، ته ماشای کرد (په پوسلیمانه که) دیار نیسه، توو ره بووه زۆری پێ نه چو، په پوسلیمانه که که په یدا بوو. سوژده ی دایه: که له خاکی (سه به) دا شاژنتیکی جوانی ده و له مهن دی دیوه، فهرماندارییان به سه ره وه ده کات، ته ختیککی شاهانه ی یه جگار گه و ره و به نرخی هه یه. که چی پۆژ ده رستان. سوله یانیش نامه یه کی پیا نارد بۆ نه و شاژنه. په پوسلیمانه که که له کونی په بچه ره وه چوه ناو ژووری نوستنی به لقیه سه وه. نامه که ی فره ی دایه سه ر سنگی. خه به ری کرده وه. به لقیس له م کاره سه ری سوپما. پاشه جبار راویژی به کار به ده ستان سه ره له شکره کانی خۆی کرد. گوتی: خۆتان چی به باش ده زانن پتم بلیتن. سوله یانی خونکاری نیسراتیلیه کان و پتغه مبه ری خودا، به ناوی خودای به خشنده و میهره بانه وه داوای لئ کردوون واز له ئایینی (پۆژ په رستی) به یئین و ده ست بکه ین به (خودا په رستی) که ئایینی نه وه. نه وانیش گوتیان: «نیتمه به چنگین. له شکری زۆر شیمان هه یه. ده توانین به رگری له شکره که ی نه و بکه ین. له گه ل نه مه یشدا فهرمانی خۆته». شاژنیش گوتی: «نه گه ر هاتو نه و سه رکه و ته به سه رماندا، خاکمان به توو ره که ده بیژی و مالمان کاول ده کات. له به ر نه وه شه پ ناکه ین، چهن د پیاوێکی کار به ده ست به دیارییه کی زۆره وه ده نترمه لای. بزانه م وهرام ده داته وه».

(هۆشه نگ) یش گوتی: په پوسلیمانه که که گه رایه وه لای سوله یان گوتی به لقیه سی شاژن دیارییه کی زۆری بۆ په وانه کردوویت. که پیاوه کانی به لقیس هاتن و دیارییه کانیا ن پتیشه کی سوله یان کرد لئی وهر نه گرتن، گوتی: «من پتیه ستم به دیاری نیسه، هه ره وک خۆتان چاوتان پت ده که وئ خودا سه ره و سامانیکی زۆر و خاکیکی شۆخ و شه نگ و ده سه لاتیکی زۆری داومه تی. نه وی من ده مه وئ نه وه یه ئیه و واز له پۆژ په رستان به یئین و نه و خودایه به رستان که خۆتانی دروست کردووه و، نه م هه سوو به خشنده ییه ی له گه لدا کردوون. هه ر نیستا پۆژ نه وه لای شاژنتان پتی بلیتن و به خۆم و له شکرتیکی واهه دتیه سه ریان که نه توانن به رکه ی بگرن. بیجگه له وه ی خا که که یان داگیر ده که م و ده ریان ده په پتم،

دهيشيان شكنيم». له پاش نهمی کار به دهستانی (سبه) گهړانه وه لای بهلقیس و ههمو شتیکیان تن گه پاند، بهلقیس پریاری دا خوئی بچن سوله یان بیینی. بهلقیس له پیتیدا تخته کدی خوئی له ژووریکي کلیل و کلوم کراودا شاردوه و یاساولی لم دیو درگاهو دانا بیپارتن. نینجا به خوئی و کار به دست و که له پیاهو کانی خاکی سبه نه وه پووی کرده خاکی سوله یان. بهلام هتا نو گه یشت سوله یان به هوئی خوداناسیکی پر باوه پروه (تخته کدی بهلقیسی) له چاو ترووگانیتیدا گه پانده کوشکی خوئی. له راستیدا تخته کدی بهلقیس زور جوان و به نرخ بوو. له زتر و یاقووتی سوور دروست کرابوو. سوله یان هندی شتی لی گزوی و خستیه ناو کوشکیکی گه وروه که له بلوور بویان دروست کړه وو. نوی بیدیا به وای ده زانی تخته که له ناو ناودا دانراوه. که بهلقیس هات، سوله یان تیتی گه پاند، پتویست ناکات داویتی کراسه کدی هلبدا ته وه، چونکه کوشکه که له بلوور دروست کړاوه. تخته که ییش به چاو ترووگاندنیک له سایه ی خوداوه گه ییتراوه ته نیره. که بهلقیس له سر تخته که دانیش گوتی: «راست ده کیت نهمه تخته کدی منه، هر بهمه یشدا ده زانم که رژوم ده پرست. نیستاکه وا باوه رم بهو خودا گه وروه هینا که تو ده ته وی بیپرستم». نینجا پووی کرده خودا و گوتی: «خودایه په شیمانم له وهی که زورداریم له خوم کرد و رژوم پرست. وا له گه ل سوله یاندا خوم دایه ده ست تو که خودای پر وهر دگاریت و بووم به نیسلام».

شاکارنگ له شاکاره کانی عیسا

(شیرکز) پرسى: کامتان ده توانن شاکارنگ له شاکاره کانی عیسا بگپړنه وه؟

(هوشه نگ) گوتی: من ده توانم. عیسا به هوئی شاکاره نایا به کانیپه وه که له بهرده می جووه کاندا ده ینواند، که سانیکي زوری نووساندوو به خو په وه. خودای گه وره ده سلاتی دابویه: کوتر و شل و گپویتی چاک ده کرده وه. هر نه خوشتیکیان بېردایه لای به ده ست پیاهینانیکي نو به سر جن نه خوشیپه که یدا چاک ده بووه وه. گه لیک مردویشی زیندوو کرده وه. ناره زووی بکړدایه به چند کولیره و چند ماسیپه که هزاران که سی تیر ده کرد.

جاریکیان شاکرده کانی داویان لی کرد له ناسمانه وه نان و چیتشتیان بۆ بهیته خواره وه، بوی هینان. بهرامبر نهم ههمو یارمه تیپانه ییش که دیدا بهو هه ژار و داماو و لی قدم اوانه، یا خود بهر ده سلاتدار و ده لښمندان ه هیچ شتیکی ورنه ده گرت، به خو پرای بوی ده کردن، له پتی خودادا ده یکرد، تا جووه کان باوه به پیغه مبه رتیبیه که ی بکه و، په پیره وی بکه له نایینه تازه که یدا. له بهرنه وه ده چوه هر جتیه که به به هزاران لی کو ده بوونه وه. به به هزارانیش ده هاتنه سر نایینی مه سیحی. پیاه نایینیپه کانی جووه کان و، ده لښمندان ه کان و ده سلاتداره کانیان خاوه ن زهویه کانیان، له عیسا ترسیان لی نیست. ده ترسان له وهی به هوئی ناموزگاریپه کانی نه وه سامان و ده سلاته کانیان کر بن یا خود له دست بچن. له بهر نه وه ههمو یان له ژیره وه گه له کومه کیتیان له عیسا ده کرد، داوی بۆ بنیته وه تیتی بکه وی. به لکو به هوئی فرمانداره رژما بیپه کانی نه وساو، که فله ستین له ژیر چنگیاندا بوو به کوشتنی بدن؛ بن نهمی لهو کوشته، په پیره به بن شماره کانی عیسا، بوور ووتین و توله یان لی بکه نه وه.

روژتیکیان عیسا له په یکه رگاه (هیكل) هكهی شاری قودسدا خدریک بوو پەند و ناموژگار یه کانی
 نایینی مه سیحیی فیری نهو که سانه ده کرد که له ویدا کۆ بوو بوونهوه. له پر چەند که سیک هاتنه بهردهمی
 نافره تیکیان راپیچ کردبوو له گهل خزاندا.

پتییان گوت: «که هاتین به سەر نهو ژندا: داوتین پیسی ده کرد. نایینی موسایش دهلت: بهردبارانی
 بکه. نهی تو چی ده فرمویت؟!». فروفیتلباز هکانی جووه کان نهم داوه یان بو عیسا نابوهوه، تووشی
 کوشتنی بکه. چونکه به پیتی تهوراتی موسا نه گهر عیسا بیگوتایه: بهردبارانی مه کهن، دهبوو خوئی
 بکوژایه! چونکه پیچه وانهی تهورات ده جو لایهوه!... عیسايش که چاوکی بهو چەند که سهدا خشانده که
 نافره ته که یان راپیچ کردبوو، دانه وییهوه سەر زهوی و به پەنجە دهستی کرد به نووسین له سەر خۆله که. ئینجا
 پیتی گوتن: «هر کامیتکتان گوناهی نه کردوه، بام بهردیکی تی بگرئ!». پاشان دانه وییهوه دهستی
 کردوه به نووسین له سەر گله که!... هر کامیتکیان ده هاته پتیشهوه و خوئی ناماده ده کرد فرمانده کهی
 تهورات جپه جتی بکات، سهیری نهوی ده کرد که مسیح له سەر زهویه که بۆ نووسیوه، که دهیدهی
 گوناهه کانی خوئی له سەر خۆله که نووسراوه و ده یخویندهوه، ده گه رایه پاشه وه، و سهری داده خست و له بهرد
 باران کردن وازی دههتتا! بهم رهنگه هر که سئ له ویدا بوو به پیر و جوانه وه یک له دواییه ک کشانه
 دواوه. بهی نه مهی یه کیتکیان بتوانی بهردیک لهو نافره ته بگرئ. ئینجا که مسیح له ژماردنی
 گوناهه کانی نهو که سانه بووهوه، سهری هه لیری، که ته ماشای کرد که س لهوئ نه ماوه ته وه، نافره ته داوتین
 پیسه که نهی!... نهویش به چاوکی پیز و خوشه ویستی و به زهیی پتدهاته ته وه سه یزکی نافره ته کهی کرد
 و به روویه وه پتکه نی، لیتی پرسی: «کوان نه وانهی ده یانویست بهردبارانت بکه؟ ناخۆ که سیان بهردیان
 پتدمالیت؟».

نافره ته که یش گوتی: «نه» گه وره که س بهردی پتدانه مالیم».

مه سیحیش گوتی: «ده برژ منیش بهردت پتدانا مالیم. بهلام نه کهیت جاریکی تر گوناهی وا
 بکه یته وه!». نافره ته که یش له خوشیدا گه شه دار بوو بوو. گه رایه وه مالی خوئی. قسه جوانه کانی مه سیح
 و کرده وه شیرینه کانی کاریان له دلی کردبوو. وازی له داوتین پیسی هتتا.

شاکارکی محمد (د.خ)

(فه رهاد) گوتی: (نهم سوفیان) که سه رۆکی (قوه یش) بوو له (مه که که) دا، دوژمنی هه ره گه وره
 (محمد مه د) ی پیغه مبه ره بوو. هیچ فروفیتلیک و هیچ خراپه یه که نه مالی لیتی نه کات. ته نانه ت داوی بو
 نایه وه بیکوژی. تا ناچار بوو به خوئی و موسولمانه کانی هاوانی پییه وه کوچ بکات بو شاری (مه دینه).
 ته نانه ت که له ویشدا بوو، (نهم سوفیان) وازی لی نه هتتا، گه لیک ئاواوهی بو (محمد مه د) نایه وه.
 گه لیک جاریش که وته جه نکه وه له گهل محمد مه د و موسولمانه کاند. بهلام خودا پیغه مبه ری خوئی خوش
 دهویست: له زۆری جه نکه کاند پیتی پتسانی محمد مه د دا، و به هزی فریشته کانی خویه وه یارمه تی دا،
 تا هیزی دوژمنی نیسلامه تی که وته کزی و دواچار (محمد مه د) گه رایه وه شاره کهی خوئی و (مه که که) ی

گرت. جا له پيتش نهمی بگاته (مهككه)، (نهبو سوفيان)ی دوزمنه گهوره پيغه مېر ترسېكي تهواوی لن نيشتبوو، له سهر كهوتنه كانی محمه د. دهرسا لهو هیژ و دهسلات و سامانی ناپهواي له دست بچي. لهو یشدا مافی هه بوو بترس، چونكه ئیسلامه تی دژی ژورداري و به دكرداري و چهوساندنهو هی ههژاران و بئ دهسلاتان بوو، كه نهو دهيكرد. ههروهه دژی نهو سامانه بوو كه به ناپهوايی كوی دهكردهو. له بهرنهوه یه جگار شپزه بوو بوو، یه كجار دامابوو. نهیده زانی چۆن لهو تنگ و چه له میده سهر دهركات.

(هوشهنگ) یش گوتی: لهو كاته دا (نهبو سوفيان) له نزيكبوونهو هی لهشكري ئیسلام دا به شاری (مهككه)، كه شت به (له لهباس)ی مامی پيغه مېر، لتي پاراپهوه داللاي بدات. نهو یش به لتي دايه پشتی بگري و بپاريزي. یه كسهر له گهل خويدا برديه لای (محمه د) پيغه مېر. ههر نهو نهو (عومه ری خه تتاب) چاوی به (نهبو سوفيان) كهوت، راپهري و به محمه دی گوت: «نهی پيغه مېری خودا. نه مه نهبو سوفيانه. بئ نهمی له گهلیدا پتكه وتبن و گف و په یانی بده بئ خوی بدات به دهسته وه، خودا خستوتییه ژیر چنگمان. پتم بده بام نهم دوزمنی خودا یه كه للهی به پتم!».

(له لهباس) یش گوتی: «نهی راسپیراوی خودا، من په نام داوه!...». پيغه مېریش فهرمووی بیهیتلنهوه بۆ به یانی. نهوه پيغه مېر پتي گوت: «ئیسلام به». (نهبو سوفيان) یش گوتی: «له جی دایك و باوك! تو ژور رهوش شیرین و دلنهرمیت. من نهوه باش ده زانم كه خودا له هه موو كهس گهوره تر و لهو یش بهولاوه كهسی تر له نارادا نییه.

(محمه د) یش گوتی: «خودا نه تگری نهبو سوفيان. هیتشتا نه گه بشتو یته نهوهی كه بزایت منیش راسپیراوی خودا!؟».

(نهبو سوفيان) یش گوتی: نهی له جی دایك و باوكم چند دل فراوانیت، چند میهره بانیت، چند خزم دۆستیت. به لام به خودا سویتدت بۆ ده قوم هیتشتا لتي دلنیانیم!...» كه چی (محمه د)ی زړنگ و دل چاك و رهوش بلند لهم وهرامه توره نه بوو!.

(شاهو) یش گوتی: به لام (له لهباس) وازی له نهبو سوفيان نه هیتتا تا ئیسلام بوو. له بهرامهر نهوه دا (نهبو سوفيان) وای پی خوش بوو، پيغه مېریش چاو له كهسوكاره كانی نهو بهوش، بۆ نهمی له بهردهم قوره یشدا بهو چاوپوشینهوه بنازی. (محمه د) یش مهردانه و زړنگانه هاته دهست، له گهل نهوه یشدا كه له شهركه كانیدا سهر كهوتبوو و، دهیتوانی هه موو شتيكیان لتي بكات، نهوپهري پیاوه تی له گهلدا كردن. گوتی: «بام له دانیشتوانی شاری مهككه وه ناشكرا بیت، كه خویان له قوره یشن: ههر كهسی چوه مالی (نهبو سوفيان) وه دهستی لتي ناوه شترئ. ههر كهسی دهركای مالی خوی داخست هیچی لتي ناكري. ههر كه ستيكیش چوه ناو مزگهوتی كه عبه وه كهس دهستی بۆ نابات!». كه (محمه د) چوه ناو (كه عبه) یشوه دانیشتوانی شاری مهككه ی كۆكردهوه و پتي گوتن: «گهلی قوره یش! به لای ئیوهوه وایه، چیستان لتي ده كم؟!». گوتیان: «چاكه. تو براهی كه رهوش بلندیت و كوری براهی كه رهوش بهرزیشت!». (محمه د) یش گوتی: «كهواته برۆنهوه مالی خوتان، هیچتان لتي ناكم!».

(شیرکۆ) یش گوتی: ئاوا دەبن پیاوی مەرد. قورەیش نەم ھەموو خراپانەیان لەگەڵ کردبوو. کەچی (محەممەد) چاوی لێ پۆشین! لە راستیدا نەم رەوشتە دادپەرورەرانە و چاکەخوازی (محەممەد) نواندی بوو بەھۆی ئەوەی پۆل پۆل قورەیشییەکان ھاتن و لەسەر دەستی ئەودا بوون بە (ئێسلام).

لاپەرەییەکی پڕشنگدار لە میژووی سەلاحەدیندا

(شیرکۆ) گوتی: (سەلاحەدینی ئەیوبی)، لەژێر ئالای ئێسلامەتیدا ھەموو ئێسلامەکانی یەكخستبوو، سنووری شاھیتییەكەیی ھەر لە رووباری (دجلە) وە دەیگرئەوێ تا (تەراپلوسی رۆژئاوا)، ھەر لە کوردستانی گەورەپشەوێ ھەتا خاکی (نۆبە). (لێبیا، میسر، سودان، یەمەن، حیجاز، ئەردەن، فەلەستین، لوبنان، سورییە، بەشتیکی زۆرلە عێراق، بەشی ھەرە زۆری کوردستانی گەورە...) کەوتیبوو ژێر چنگیەو. ھەر تەنیا شاری (قودس)ی ماوێو بێگرت، لەشکری بۆ ئەوتیش برد. ھەرچەندە خەریک بوو لەگەڵ مەسیحییە خاچەکاندا، بێ شەر بێگرت. کە مەسیحییەکان زانییان ئالاکانی سەلاحەدین بەسەر شوورە قەلاکەیانەوێ دەشەکیستەو، ناچاربوون، شارەکیان لەسەر چەند مەرجێک داوەدەستەو. مەرجەکانی سەلاحەدین پیاوانە و خوداناسانە بوون. شتێکی کوردیکی مەرد و ئێسلامیکی نەبەردی پێتوێ بوو. کە مەرجەکان جێبەجێ کران. مەسیحییە ھەزار و داماو و لێ قەوماوەکانی کردە سوپاسگوزاری خۆی. نەك ھەر ئەوان مەسیحییەکانی تریش و ئێسلامەکانیشی ھێناوە سەر سوپامان. (سەلاحەدینی ئەیوبی) بەم کردەوێە لاپەرەییەکی شەنگ و شوخ و پڕشنگداری بۆ خۆی و نەتەوێکەیی و ئێسلامەتی لە میژووی جیھاندا نووسییەو.

(ھۆشەنگ) یش گوتی:

مەرجەکانی (سەلاحەدین) ئەمانە بوون:

- ۱- لە ماوێ چل رۆژدا ھەر مەسیحییەکی خاچ باجیدا دەتوانی ئە شاری قودس بچیتە دەرەو. ئەگەر نەیتوانی بچیتە دەرەو دەکرێت بە (بەندە).
- ۲- باجی گەردن ئازادی لە پیاو (۱۰) دینار، لە ژن (۵) دینار، لە منداڵ (۲) دینار دەستێنرێت.
- ۳- لەم باجەدا دەوڵەمەند و ھەزار وەک یەك لێی دەستێنرێ. گاوەرەکان بیانکەن بە دیل و بیانفرۆشن و پێسوايان بکەن. چونکە خۆیان دەترسان سەربازە ئێسلامەکان بیانکوژن و بیانپەن و تالانیان بکەن و وایان کرد بوو لە سالی (۱۰۹۹) دا، لە موسلمانەکان، کە شاری (قودس)یان لێ داگیر کردبوون. بەلێ گاوەرەکان ترس و لەرز و خەم و خەفەت دلی داگیر کردبوون، لە تاواندا دەگریان. ئەو کاتەیی خۆیان و شارەکیان داوەدەستەو سالی (۱۱۸۷) بوو. (سەلاحەدین) کاریکی وای کرد، ھیچ موسلمانێک نەیتوانی ئازاری گاوریك بەدات، یاخود زیانی پێ بگەیەنیت لە شاری قودسدا. (سەلاحەدین) لەژێر خێوێتەکیدا دانیشبوو سەیری کۆچ کردنی گاوەرەکانی دەکرد. کە دی ھەندیک لە فەرەنگەکان باوک و دایکە پەکەوتەکانی خۆیان بەکوێ ھەلگرئەو، یان خۆمە نەخۆشەکانیان بەسەر شانەوێ، بەزەیی پیاواندا ھاتەو. فەرمووی: پارەیان دەنێ. بارگیریشیان بەسەردا دا بەش کردن، بۆ

نهمه ی باره کانیان بۆ بیه نه ئهو جیگایانه ی که ده یانه وئ بۆیان بچن. له پاش تهواو بوونی چل رۆژه که به ههزاران ههزار مابوونه وه، نه (په تریارکی گهوره) به هه مسو گه نجینه کانی کتیس و که لویه له زترینه کانییه وه، نه هاو نیشتمانه گاوه دهوله مه نه ده کان، هه یحیان به زه یییان پیا یاندا نه ها ته بو وه باجیان بۆ بدهن و ئازادیان بکه ن له به نه ده یی، هه روا هیش ته ویا نه وه.

(فه ره دا) یش گوئی: (ئه له دا یل) ی برای سه لاهه دین، تکای له کاک ی کرد هه زار که سی له مو هه ژارانه له باج دان به خشی. له بهر دلی (په تریارک) و (بالیان) ی سه رکرده ی گاوه ره کانی ش هه زار که سی تری لی به خشین. خۆشی فه رمانی دا هه ر پیری ک مابو وه وه و نه ی ته وانی بو باج بدات له باج دان چاویان لی پۆشا و ئازاد کران. ژماره یه کی زۆر له و ئافه ره تانه ی باجسیان دا بو و، چو بوونه ده ره وه، ها ته وه سه ر (سه لاهه دین)، لپی پارانه وه، گو تیان: «ئیمه یان ژن یان دایک یان کچ ی. ه ی نه وانه ی نه که به دیل گیران، یا خود له شه ردا کو ژرا ون. ئیستاکه یش نه ده ره تاغان هه یه، نه باوان، نه که س، روویان تی بکه ی». ئینجا ده ستیان کرد به گریان. (سه لاهه دین) یش که چاوی به وانه که وت ده گر ی، دلی پت یان سووتا، خۆی پ نه گیرا، خۆشی گریا. فه رمانی دا پیا وه کانیان له به ندی خانه ده ره ییان، به ره لای کرد، به خشی نی به و ئافه ره تانه. به لام نه وانه ی که سیان نه مابو، پار ه یه کی زۆری پ به خشین و تۆله ی بۆ کرد نه وه. نه وانی ش بۆ هه ر کو تیه ک ده چو ون پیا وه تی و کرد وه به ند یی (سه لاهه دین) یان ده گت یه وه!.. بێجگه له وه: سه لاهه دین ژنی شاه یکی روومی له شاری قودسا دلیا کرد که ده توانی به خۆی و ده س و پتیه ونه و سامانی وه به یت ته وه له شاری قودسا خودا په رستی خۆی بکات. هه ره ها ژنی خون کاری قودسی به ره لاکرد به خۆی و ده س و پتیه ونه و هاوده مه کانی وه به یت ته لای میت ره که ی، (جۆی)، که له که لاتی (نابلس) دا، له به ندی خانه دا بو. دوا ی نه وه خون کار (جۆی) میت رد یی به ره لاکرد. ته نانه ت (په یچنا لدا) یش که سه رکرده یه کی خراپی گاوه ره کان بو و، سه لاهه دین له سه رکه وت نه کانی و کرد وه زۆر دارانه کانی به ده ستی خۆی کو شت بو ی له شه ری (حه تت ی) دا، ژنه که ی به ره لاکرد و سامانه کانی ش بۆ پاراست. ئه مه له لایه که وه و که چی له لایه کی تر ی شه وه: گاوه ره کانی (ئه نتا کیه) نه یان هیش ته بو گاوه هه ژاره کان که سه لاهه دین به ره لای کرد بو ون، بینه شاره که یانه وه. گاوه ره کانی (ته را بلس) یش هه ر به ده رکردنی نه و گاواره وازیان نه هتیا بو: رووت یش یان کرد بو نه وه!!...

لایه ره یه کی پر شنگدار له میژو ی که ریم خانی زه ندا

(شیرکۆ) گوئی: که ریم خانی زه ند له سالی ۱۷۷۹ دا گیانی پاکی به خاک سپارد. به لام (۲۸) سالی خشت فه رمان داریکی سه ره خۆ بوو به سه ر هه مسو خاکی ئیران و به شیکی گه وه ری کور دستانی گه وه و به شیکی عیراق وه. وه ک میژو و ده یگت ی ته وه له هه مسو خاکی ئیران دا دوانی وه ک (که ریم خانی زه ند) ی تیدا نییه وا داد په ره ور و خودا ناس و نیشتمانی په ره ور و گه له ره ره بو ی... که (که ریم خانی زه ند) مرد هه مسو نه و که سانه ی له ژیر چنگیدا بو ون خه فه تیان بۆ خوارد، بۆی گریان، چونکه وایان زانی باوکیکی به خشنده و میهره بان و خۆشه وستیان له ده ست چو وه.

(فهرهاد) یش گوتی: له سهرده می (که ریم خانی زهند) دا نته وه کانی ئیران به کورد و عه ره ب و فارس و تورک و بلوچ و نازه ریه کانه وه، له و په ری شادمانی و خوشگوزهرانی دا رایان ده بوارد. چونکه (که ریم خانی زهند) ماوه ی به کهس نه ددها زۆرداری له کهس بکات. ئاسایش و نارامیشی به ره هم هینابوو. باجی سهر جو تیاره کانی ته و او سووک کردبوو. ږنگای بۆ هاتړچۆ و گه شتوگوزار و بازرگانی ته خت و ئاسان کردبوو. گه شمی به خوینده واری و کشتوکال و ناوه دانی و ده سترکرد و پیشه سازیدا بوو. بایه ختیکی زۆریشی به دادپه روه ری و چاکه خوازی ددها. دهستی هه ژار و داماو و لی قه و ماوانی ده گرت. به کورتی سهری (ننه وه ی کورد) و ئیسلامه تی بلند کردبووه وه.

(هۆشه نگ) یش گوتی: (که ریم خانی زهند) به و هه موو نازایه تی و کرده وه جوانانه وه که هه یسوه، بریتی بووه له کوره کویتخایه کی نه خوینده وار، که باوکی هه موو دهم له یاخی بووندا بووه. که چی نه و ده رچوو. خۆی له کورده (زهند) هکان بوو که تیره به کن له هۆزی (لهک). (لهک) یش ده چنه وه سهر هۆزه گوره که ی (به ختیار ی).

(شیرکۆ) پرسى: باشه چۆن (که ریم خانی زهند) گه یشته ته ختی شاهه نشاهی؟
(شاهق) یش گوتی: (نادر شاه ی هه وشار) شاه تکی به جگار زۆردار و خویندپژ و خۆیه رست بوو. نته وه کانی ناو خاکی ئیران له سهرده می نه ودا ژیا نیتکی پ ناواز و هاواریان به سهر ده برد. دوا یی له لایان یاسا و نه کانی خۆیه وه که (کورد) بوون به هاندانی سهرهک هۆزه که یان (نادر شاه) له ناو ختیه ته که ی خۆیدا به خه نجه ره له تو به ت کرا. دوا ی مردنی نه و خاکی ئیران که وه ته نا ژاوه و شه ری و شو یشتیکی به جگار ناخۆشه وه. نه ئاسایش ما، نه نارام، نه ده هات نته وه سهرگه ردانتر و مالتی ترانتر ده بوو. ههر سهر کرده له شکر تیک، یاخود ههر سهرهک هۆز تیک لایه کی ئیرانی داگیر کردبوو، بۆ که لکی نا پوخته ی خۆی شه ری ده کرد و نا ژاوه ی ده نا په وه و، نته وه که ی خۆی ده چه و سانه وه. (که ریم خانی زهند) یش که نه و سا که له هه ره تی تیگه یشتووی و پتگه یشتووی و نیشتمان په روه ری و خودا ناسیدا بوو، نازار به دلی گه یشتبوو که نته وه کانی ئیرانی به و جو ره سهرگه ردان ده هاته پیتش چاو، به ده ست نه و زۆردار و نا پا کانه وه. به که له دوا ی به که هه لمه تی برده سهر یان. هه شت سالی خشت که وه ته جهنگیان تا خاکی کوردستانی گه وره و ئیرانی لی پاک کرده وه. ئینجا فه رمان په وایی به کی هۆشه ندی پر خودا ناسی و دادپه روه ری و مرۆ قه دۆستی و پیشه که و تن خوازی تیدا دامه زراند، که نهک ههر نته وه کانی ئیران به لکو نته وه بیتگانه کانیش خۆشیان ده ویست و ږیزیان لی ده گرت.

(شیرکۆ) پرسى: کامتان سهرگوزه شته یه کی (که ریم خانی زهند) مان بۆ ده گتر نه وه؟
(هۆشه نگ) یش گوتی: من. (که ریم خانی زهند) په وشتی وا بوو ههر ږۆزه چه نه کاتیکى ته رخان ده کرد بۆ پرسینی سکا لای گه ل و چاره کردنیان. ږۆز تکیان به ماندو یتیی به وه له (ده زگای دادپه روه ری) ده که ږتیه وه ماله وه. له و کاته دا کا برایه کی په نگ زهر د و په شوکا و هاواری بۆ ده هینتی، ده لئ: «شاهم دادا!». من بازرگانی تیکم هه ژار و بئ ده سلات، هه رچی به کم هه بو دز بردی. (که ریم خان) ده لئ: «بۆ ج نوستیت، هیتشت بیدزن؟». گوتی: «وام زانی تۆ هۆشیاریت!». که ریم خان نهک ههر به وهرامی کا برا

تووړه نه‌بو، فەرمانیشی دا هەرچیسه‌کی لڼ دزرا‌بو بیده‌نوه. هه‌ولیش بدن نه‌وه‌ی لیتی دزراوه بزی بد‌زنه‌وه! به‌کورتی ژبانی (که‌ریم خانی زه‌ند) لاپه‌ریه‌کی پرشن‌گداره له میژووی کورد و نیس‌لامه‌تیدا.

یه‌که‌م ما‌مۆستانان خودایه

(شیر‌کۆ) گوتی: نی‌مه که (قورنانی پی‌رۆز) ده‌خوینینه‌وه، تی ده‌گه‌ین، (خودای مه‌زن) هه‌ر له سه‌ره‌تای په‌یدا‌بوونی مرۆ‌قه‌وه، که (نا‌ده‌م) ی با‌پی‌ره گه‌وره‌مانی دروست کردووه، تا ده‌گاته (مه‌مه‌د) ی پی‌غه‌مبه‌ر، ورده ورده هه‌موو زانیارییه‌ک و، هه‌موو ده‌ستو‌ریکی ژبان و، هه‌موو بی‌روبا‌وه‌ریکی فیتی مرۆ‌ث کردووه. هه‌روه‌ها به‌و شی‌وه سه‌رسو‌یه‌تیه‌رانه‌ی که هه‌ر خۆی زانیویه‌تی، مرۆ‌فی په‌روه‌رده کردووه. تا ئەم (نایینی نیس‌لام) ه‌ی له سه‌رده‌می (مه‌مه‌د) پی‌غه‌مبه‌ردا ته‌واو کردووه؛ که ده‌توانین بل‌تین بۆ کامه‌رانی و سه‌ریه‌ری و خۆش‌گوزه‌رانیی مرۆ‌ث هی‌چی نه‌ه‌یش‌تۆ‌ته‌وه لیتی نه‌دوابی.

خودا له قورنانی (پی‌رۆز) دا ده‌فه‌رمووی: «وعلمنا آدم الاسماء». واتا «نا‌ده‌مان فیتی نا‌وه‌کان کرد». ئەم فه‌رمووده‌یه‌ش وا ده‌گر‌تیه‌وه که خودا ه‌یزی تی گه‌یش‌تنی به‌مرۆ‌ث به‌خشی‌وه تا له‌پازه‌کانی سروشت و کاره‌کانی تری خودا تی بگات، بۆ ئە‌مه‌ی به‌هۆی ئەو زانیاریا‌نه‌وه که ده‌ستی ده‌که‌ون، به‌توانی ژنی خۆی به‌ری‌تو‌پ‌تی‌کی و ئاسانه‌یه‌وه به‌پ‌تو‌ه ببات و، گه‌شه‌یش به‌و ژینه‌ی بدات.

(هۆ‌شه‌نگ) یش گوتی: راست ده‌فه‌رموویت وایه. بۆ وینه (خودا) ویست‌وویه‌تی فیتی (گه‌ل) په‌روه‌رمان بگات. ته‌ماش‌ا ده‌که‌یت به‌هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ریکی گوتووه بچۆ‌وه کن گه‌له‌که‌ت پی‌یان بل‌تی وایه‌کن و، بۆ ئە‌مه‌ی بینه سه‌ر پ‌ت‌گای خودا‌ناسی و ژبانیکی خودا‌ناسانه به‌سه‌ر به‌ین، تا سه‌رکه‌وتن و به‌رکه‌ون و پی‌ش‌که‌ون له ژبانیاندا. یاخود فیتی خه‌بات‌مان ده‌کات له پی‌ن‌اوای داد‌په‌روه‌ریدا. خودا به‌مو‌وسا ده‌فه‌رمووی «اذهب الی فرعون انه طغی». واتا: «بچۆ‌وه لای فی‌رع‌ون له خودا هه‌ل‌گه‌را‌وه‌ته‌وه و زۆ‌رداری ده‌کات»، ئە‌ویش بۆ ئە‌مه‌ی نه‌وه‌ی نیس‌رائیل به‌ره‌ل‌لا بگات و بچنه‌وه ناو نیس‌ت‌مانی خو‌یان و، له زۆ‌روسته‌می فی‌عه‌ونیش پ‌ز‌گار‌یان ب‌یی.

یان فیتی خزمایه‌تی و، دۆ‌ستایه‌تی و، کرده‌وه‌ی جوان‌مان ده‌کات له‌گه‌ل که‌پار و فرۆ‌شیاردا له‌گه‌ل درا‌وس‌ی و بی‌گانه‌دا، له‌گه‌ل خ‌ی‌زاندا، له‌گه‌ل گه‌وره و سه‌رۆ‌ک و ژیره‌ستاندا.

(فه‌ره‌اد) یش گوتی: بی‌ی‌ج‌گه له‌وه هه‌رچی خودا دا‌وامان لڼ ده‌کات بی‌که‌ین یان نه‌یکه‌ین، نه‌که‌ر به‌قه‌سه‌ی بکه‌ین بۆ خو‌مان باشه، هه‌رگیز زیان‌مان پ‌ی ناگات. بۆ وینه: فه‌رمان ده‌دات: دزی و درۆ‌زی و کوشتن و به‌رین و چه‌واشه‌کاری و نا‌پاکی و خو‌پ‌رتی نه‌که‌ین. راست‌گو‌یین و دل‌سو‌زین و کار‌دروست و داد‌په‌روه‌ر و نیس‌ت‌مان‌په‌روه‌ر و مرۆ‌قدۆ‌ست ب‌ین. جا نه‌که‌ر فه‌رمووده‌کانی ئەو به‌ج‌ی به‌یتین جیهان‌مان لڼ ده‌ب‌یت به‌به‌ه‌شت. نه‌که‌ر فه‌رمووده‌کانی ئە‌ویش به‌ج‌ی نه‌ه‌یتین ژبا‌غان لڼ ده‌ب‌یته دۆ‌زه‌خ.

(شیر‌کۆ) گوتی: نی‌مه که د‌یینه سه‌ر (ما‌فی ئاف‌ره‌ت). خودا بایه‌خ‌تیکی زۆ‌ری پ‌ی داوه. تی‌که‌را، له‌یک دوو جی‌گادا نه‌ب، که نه‌ویش که‌ل‌کی ئاف‌ره‌ت، خۆی، تی‌دایه، ئیتر له هه‌موو ش‌تی‌که‌دا خودا ئاف‌ره‌تی وه‌ک پی‌او (ما‌ف) داوه‌تی. بی‌ی‌ج‌گه له‌وه ئاف‌ره‌ت له‌ پی‌ش (مه‌مه‌د) پی‌غه‌مبه‌ردا، پایه‌ی زۆ‌ری نزم بو‌وب‌وه‌وه

له ناو کۆمه‌لایه‌تیدا، به‌هۆی (نایینی ئیسلام) هوه پله‌ی کۆمه‌لایه‌تی و هک پیاوی لێ هات زۆر به‌رزبووه‌وه. (محهمهد) که خودا سه‌ره‌رشتیی ده‌کرد، پێژیکێ زۆری له نافرته ده‌گرت، ده‌پاراستن له زۆرداران، پارمه‌تییه‌ ده‌دان له کاتی ته‌نگانه‌یاندا. ته‌نانه‌ت له پاش مردنی (خه‌دیجه‌)ی ژنیشی به‌سالان، هه‌ر چاکه‌ی ئه‌وی ده‌گێڕایه‌وه، ستایشی ده‌کرد و، له خودایش ده‌پارایه‌وه که بیه‌خاته به‌هه‌شته‌وه.

(فه‌ره‌اد)یش گو‌تی: له قورئاندا خودا بایه‌خیکێ زۆری داوه به‌هه‌زاران و لێ قه‌وماوان و داماون، به‌نه‌خۆشان و، به‌پیران و، به‌منداڵان و، به‌نده و دیل و سه‌رگه‌ردانان. هانه‌ی مو‌س‌لمانه‌کان ده‌دات خه‌میان به‌خۆن، پارمه‌تییه‌کان به‌ده‌ن، ده‌ستگێڕییان به‌که‌ن، تا دیمه‌نی نازار و هاوار نه‌مێنێ له‌ناو کۆمه‌لایه‌تییه‌یاندا. به‌م په‌رنگه (نایینی پاکێ ئیسلام) له هه‌موو په‌یوه‌ندییه‌کی ناوه‌ند مرۆڤ خۆی و، ناوه‌ند مرۆڤ و گیانه‌به‌ران و رووه‌ک و هه‌موو شتیکی تری کۆلیبه‌ته‌وه و چاره‌ی بۆ دۆزیوه‌ته‌وه و، پێشی پێشان داوین چۆن به‌خۆشی و سه‌ره‌رزیه‌وه بژین.

ئیسلا‌مه‌تی هه‌ر به‌قه‌سه‌ پێک نایه‌ت، نیازێ پاک و کرده‌وه‌ی بلندی‌شی ده‌وێت

(شێرکۆ) گو‌تی: نایینی ئیسلام هه‌ر به‌وه‌ وازناهێنێت که تۆ ب‌ل‌تی ئیسلام. ده‌بێ به‌د‌ل‌یش خۆت به‌ئ‌ی‌سلام ب‌زان‌یت و، باوه‌رت به‌خودا و به‌پ‌ی‌غه‌مبه‌رانی خودا و، به‌فر‌ی‌شته‌کانی خودا و، به‌نو‌وس‌راوانی خودا و، به‌پ‌ۆ‌ژی ز‌ی‌ندوو‌کرده‌وه‌ی مرۆڤ و چه‌ندو‌چوون کردنی خودا له‌گه‌ڵ‌ی‌اندا هه‌بێ. ده‌بێ باوه‌رت به‌هه‌موو فه‌رمووده و فه‌رمان و ده‌ستور و نامۆزگارییه‌کی خودا هه‌بێ. ده‌بێ هه‌ر به‌پ‌ار‌ت‌یک‌یش خودا ب‌ی‌دات به‌چاک‌ی ب‌زان‌یت و ملی بۆ که‌ج بکه‌یت. ده‌بێ هه‌رچی خودا فه‌رموویه‌تی بیکه‌یت، وه‌ک: نوێژ و، پ‌ۆ‌ژوو و، (زه‌کات) و اتا سامان پاک‌کرده‌وه‌ و، راستی و دادپه‌روه‌ری، بیکه‌یت. ده‌بێ هه‌رچی‌یش خودا فه‌رموویه‌تی نه‌یکه‌یت، وه‌ک: به‌د‌گ‌ۆ‌یی و، دو‌رو‌وب‌یی و، دزی و درۆزنی و گ‌زی و ف‌زی و داوێن پ‌ی‌سی و کوشتن، نه‌یکه‌یت. به‌کورتی ده‌بێ مو‌س‌لمانان له ده‌ست و زمانت ب‌ه‌ی‌ وه‌ی ب‌ن و، به‌که‌ڵک و چاکه‌یشت شادمان ب‌ن. به‌کورتی تر: مو‌س‌لمانێ راسته‌قینه‌ له کرده‌وه‌ و په‌فتاردا وه‌ک فر‌ی‌شته‌ی لێ دێ. و اتا ده‌ب‌ی‌سته‌ مرۆڤی راسته‌قینه‌. وه‌ک پ‌ی‌غه‌مبه‌ریکی لێ دێ: خۆی ده‌داته ده‌ست خودا. خودا هه‌رچی‌یه‌کی لێ بکات پ‌تی خۆشه‌.

(هۆشه‌نگ)یش گو‌تی: پ‌یاو‌ت‌یک‌ی ده‌وله‌مه‌ندی بازرگان له شاری سلیمانی دا ناوی (که‌رم‌ی ئه‌له‌که) ده‌بێ. پ‌ۆ‌ژ‌ت‌یک ئ‌ی‌واره‌ د‌ی‌ته‌وه ماله‌وه، که ته‌ماش‌ا ده‌کات ناوی پ‌لاو له ماله‌که‌یا نه‌وه به‌ج‌ۆ‌گه‌له‌یه‌کدا هات‌ۆته ناو کۆلاه‌وه. هه‌ند‌یک هه‌زار و لێ قه‌وماو لهو ئاوه ده‌خۆنه‌وه تا ناھی سکیان پ‌تی بشک‌ن. ئه‌مه له گ‌رانییه‌که‌ی سا‌لی ١٩١٤دا رو‌وده‌دات، که سوله‌یانی‌ش نه‌بو‌ویی خ‌ۆ‌رشت و گ‌رانی له سه‌ره‌تای جه‌نگ‌ی ج‌یه‌انی‌دا شه‌ره‌زی کرده‌بو. (که‌رم‌ی ئه‌له‌که) سو‌پ‌ند ده‌خوات هه‌تا گ‌رانییه‌که ده‌ب‌ی‌ته‌وه ئه‌و‌یش وه‌کو هه‌زار بخوات. به‌خ‌ی‌زان‌ه‌که‌ی ده‌ل‌یت: «پ‌ت‌ی‌سته له‌مه‌ولا هه‌موو پ‌ۆ‌ژ‌ت‌یک له مه‌نجه‌ل‌ت‌یک‌ی گه‌وره‌ی ساوه‌ر لێ ناندا شۆربا لێ بن‌ی‌ن بۆ هه‌زاران و له‌گه‌ڵ کولت‌یره‌دا به‌سه‌ریاندا ب‌ی‌ان‌به‌ش‌نه‌وه». وه‌ک ده‌گ‌ی‌ته‌وه (که‌رم‌ی ئه‌له‌که)ی خوداناس و گه‌له‌په‌روه‌ر و ن‌ی‌شت‌مان‌په‌روه‌ر قه‌سه‌که‌ی خۆی برده‌ سه‌ر. ن‌ک هه‌ر هه‌زاره

گاواره گانی گه په کی خوږان زوړبهی هزاره نیسلا مه کانیش لهو خوداناسیبهی نهو که لکیان وه رگرت. (که رمی نه له که) خوږی مه سیحی بوو، بهم کرده وه نه ژادهی نه وهی چه سپانده دلی هم مو وانه وه که (مه سیحیتی) و (نیسلا مه تی) هه ردو وکیان په ک نامانجیان هه به نهویش دلخوش کردن و په رستنۍ خورایه. (که رمی نه له که) بهم کرده وه بلندی سهری کورده واری بلند کرده وه. خودا له تولهی نه وه دا له سهرده می فرمانداری (شیخ مه حمودهی گه وړه) دا کردی به کار به دهستی کی گه وړه، کاروباری دارایی کوردستانیان دابووه ده ست. نه ته وهی کورد هه تا نیستاکه یش به چاکیسه وه ناوی ده بن. ته نانه ت به نیسلا میشی داده نین.

(فه رهاد) یش گوتی: وهک بوږان گتړاومه ته وه (سه ید محمه دهی جه باری) یش هه لهو گرانیبه دا، چاره سهری هزارایی ناو چل گوندی هوزه کهی خوږی که (جه باری) بوو له ناوچهی (قادر که رهم) دا کرد. نهویش سهری نه ته وهی کوردی به رز کرده وه و نیسلا مه تی خوږی نوواند.

(سه ید نه حمدهی خانه قا) یش که له شاری (که رکوک) دا داده نیشته ده رگای خانه قاکه ی خوږانی کورد بووه بزو هزاران و رتیبواران هم موو روژیک نانی ده دانی. هه که سیکیش کار تکی بکه و تابه میریبه وه بزی راهی ده کرد، بی نه مهی مز یا خود دیاری له که سیکیان وه ربرگری. نهویش نمونهی کوردی راسته قینه و موسلمانۍ راسته قینه بوو.

(حمه ناغای کوته) یش هه بهو چه شنه له گرانیبه که دا ده ستگیروزی هزاران و لن قه مو وانی ده کرد. سهری نه ته وهی کورد و موسلمانانی به رز کرده وه.

(چه پسه خانی نه قیبیش) خوږی کورد بووه پشتیوانی هزاران و داماوان و لن قه مو واون، هم موو سامانه کهی خوږی له پیتناو چاکه و خوداناسی و نیشتمانپه روهری و کورد په روه ریدا به خت ده کرد. به کوردا یه تی و موسلمانیتیه کهی سهری هم مو وانی به رز کرده وه. خودا له هم مو ویان خوش بی و به به هه شت گیانیان شاد بکات.

میژووی کۆمه‌لی زانستی کوردان

سەرئێختیک:

ئەم نامیلکەیه که بابەتی ئەو کۆرە بوو یەکییتی نووسەرانی کورد لقی سلیتمانی بەبۆنەی دوو سەد سالە شاری سلیتمانیهوه پێکی خستبوو، مامۆستاش بەم باسە بەشداری تێدا کرد و لە پاییزی سالی ١٩٨٥ لە هۆلی کرێکاران خۆتندویهتیهوه.

دوایی دراوه بەرەقابهی چاپمەنی لە بەغدا بەمەبەستی پێکه‌دانی بۆ چاپکردن، رەقابه‌ش بەمۆلەتی ژماره ١٧٨ لە ١٩٨٥/٩/٢١ برپاری لەسەر دراوه... بەلام هەر بەدەسنووسی لە لای ماوه‌تهوه.

ئەوهی دەبوو بوترايه لە پێشەکی ئەم باسەدا ئەو بارودۆخەي دواي شۆرشەکی شیخ مەحمود بوو که بەسەر دەفەری سلیتمانی بەتایبەتی و کوردستانی خواروو بەگشتیدا هات.

ئەو شۆرشە ١٩١٨ - ١٩٢٧ ببوو جیگای هیوا و ئەمەلی کوردی باشوور لە پێکه‌تانی قەبارەیه‌کی کوردی سەرەخۆ و دەستخستنی مافە رەواکانی نەتەوه‌ی کورد. بەلام که ئینگلیزی داگیرکەر لە عێراقدا حوکمەتەکی بەغداي پێکه‌تیا و فەیسەلی یەکه‌می هێنا و کردیه مەلیکی عێراق، ئیتر بەتەواوی کۆششی بۆ ئەوه دەدا که باشووری کوردستانیش بەرەوپه‌وه‌ی بەغداوه بیه‌ستی.

لەم پێناوه‌دا هەموو تواناکانی خۆی و کاربەدەستانی بەغدا کهوتنه‌ گەر، بۆ ئەنجامدانی ئەو مەبەسته، هەتا لە ١٩٢٧دا شیخی نەمر ناچار کرا چەک دانی و لە (ۆلەژێر)ی ئێران دانیشی.

پۆژنامەي (ژیا‌نه‌وه)^(١) ببوو تۆزگانی ئەو تەقەللا دوو قۆلییه‌ي ئینگلیزه‌کان و حوکمی بەغدا لە پێناوی ناشیرینکردنی روخساری شیخ و جوولانه‌وه‌کی و لە بارچاوخستنی لای خەلکی، ئەمەش بەهۆی کۆمەلەتی ئەو نووسەرانه‌ی که لە سەرده‌می شیخدا زەرەرمە‌ندبوون یا (بە‌هەر هۆیه‌که‌وه بێ) حەزبان لە شیخ و شیخان نە‌ده‌کرد.

لایەرەکانی ئەو پۆژنامەیه پێن لە غۆنە‌ی ئەو هێرش بردنانه و بلا‌وکردنه‌وه‌ی دیکۆمینیتی هەله‌کانی سەرده‌می حوکمی شیخ و کردنیان بە‌دیو‌جامه‌ بۆ راوکردنی خەلکی بە‌ده‌وری ئاراسته‌کردنه‌کی ئینگلیز و حوکمەتی بەغدادا.

هەر بۆ ئەوه‌ی خەلکی ساده و ساکاری ئەو پۆژگاره‌ بە‌هەله‌دا بەرن (ژیا‌نه‌وه) که‌وت‌ب‌وه‌ بایه‌خ‌دان بە‌ده‌نگوباس و یەرچاوخستنی رووداوه‌کانی شۆرش کوردی کوردستانی باکور (کوردی شیمال) و پیا هەلدانیان.

ئەمە هەرچە‌ند کارێکی چاک بوو لەو پۆژە‌دا بەلام پۆژنامە‌که‌ ده‌یو‌ست ئەو بۆشایی و ده‌لاقه‌ گه‌وره‌یه‌ی بێ پر کاته‌وه‌ که لە‌بن دەستیدا دروستی کرد بوو، که شیخ و شۆرشە‌کی بە‌خراپ بداته‌ قە‌لە‌م خۆ نا‌کرێ

(١) ژیا‌نه‌وه: پۆژنامە ١٨ ئاغستۆسی ١٩٢٤ - ١٤ کانوونی دوو ١٩٢٦، سلیتمانی.

داوای (به‌دیل) یک بکا له‌ناو باشووردا تا جیتی نهو بگریته‌وه له به‌گزاچوونه‌وی داگیرکران و حوکمی عه‌ره‌بی به‌غدا!!... جا باشتر نه‌وه بوو لاپه‌ره‌کانی له باس و بابته‌تی کورد و کوردایه‌تی خالی نه‌بن!، شو‌رشه‌که‌ی شیخ سه‌عیدی پیران و رووداوه‌کانی باشترین که‌ره‌سه‌یه‌ک بوون. به‌مانایه‌کی دی، عه‌ره‌ب و ته‌نی: «کلمه حق آریدبها، الباطل».

خۆ پاساودانه‌که‌ی میژوونوسی هیترا د. که‌مال مه‌زه‌ر بۆ ده‌سته و دایه‌ره‌ی (ژیانه‌وه) له جیتی خۆیدا، به‌لام له لای منه‌وه نه‌وانه زانیبیتیان یان نا به‌و کار و هه‌لو‌تسته‌یان له خزمه‌تی ئینگلیز و حوکمه‌ دروستکراوه‌که‌یدا بوون له به‌غدا و زۆر به‌داخه‌وه که منه‌وه‌ران و رووناکییرانی کورد ئاوا له قوناغه جیاجیاکانی میژووی ئهم نه‌ته‌وه‌یه‌دا پێنوسه‌کانیان ده‌وری خزمه‌تی به‌زۆه‌وندی دوژمن ده‌بینن.

به‌لام کاتی راستی و چه‌وتی ده‌رده‌که‌وئ که فایده‌یه‌کی نه‌وتۆی نامیتن: (... زۆری نه‌برد کاتیک نه‌وانه‌ی له - ژیانه‌وه - دا ده‌یاننوسی له‌وه گه‌بشتن که سیاسه‌تی ئینگلیز له چوارچۆیه‌ی به‌زۆه‌وندیه‌یه سه‌ره‌کییه‌کانی به‌ریتانیا ده‌رناچیت و شتیکی نه‌وتۆی بۆ کورد لێ چاوه‌روان تا‌کریت، بۆیه به‌شیکیان ده‌ستیان له نووسین هه‌لگرت و له کاری سیاسی دوورکه‌وته‌وه و به‌شیکیشیان دایانه‌وه پال شیخ (محمود).^(۱) لهم بارودۆخه‌ی ئهم‌به‌ر و نه‌وه‌رکردنی فیکری و هه‌لو‌تست وه‌رگرتنه‌ی خه‌لکی (به‌تایبه‌ت چینی خۆته‌واره‌که) و هه‌ر وا که حوکمی به‌غداش له ده‌قه‌ره‌که‌دا بووه واقیعی، نیشتر منه‌وه‌ران و رووناکییران هاته‌ن سه‌ر نه‌و راستیه‌ی که پتویسته‌ شتوازی خه‌بات و هه‌ل‌دان بۆ به‌ده‌سته‌یتانی (نه‌وه‌ی دیته‌ ده‌ست) بگۆڕن، له پتی موسایه‌ره و موها‌ده‌نه له‌گه‌ل کاربه‌ده‌ستانی به‌غداوه به‌شکو بتوانن جۆره ماف‌تیک‌ی پۆشنییری و ئیداری و خۆ به‌ریه‌بردن به‌ده‌ست بێ، ئه‌مه‌ش له پتی هوشیارکردنه‌وه و تێگه‌یاندنی خه‌لکه‌ دو‌اکه‌وتوه‌وه نه‌خۆتنده‌واره‌که‌وه، بۆ ئه‌مه هه‌ل‌کردنی چرای خۆتنده‌واری و زانستی له‌ناو میله‌له‌تا باشترین شتوازی بوو.

نه‌وه‌بوو له به‌غدا (یان‌ه‌ی سه‌ره‌که‌وتنی کوردان) ۳۰ مایسی ۱۹۳۰ له لایه‌ن رووناکییرانی کوردی نه‌وتیه‌ کرایه‌وه، (کۆمه‌له‌ی لاوان) له به‌غدا کاری له سنووری ته‌سکی خۆیدا ده‌کرد.

له سلیمانیش رووناکییران ئهم شتوازه‌یان گرت به‌ر، به‌وانه (ئهم‌مه‌دی عه‌زیز ناغا) له (ژیان)ی ژماره (۲)ی سالی (۱)، ۱۹۲۶/۱/۲۸ له‌ژێر سه‌رده‌تری (نیشتر نۆزه‌ی ئییمه‌یه‌) دا چی ده‌لێ:

(...) به‌سو‌ره‌تیک‌ی نا‌شکرا ده‌مه‌وئ عه‌رزتان به‌کم که میله‌له‌تی ئییمه‌ نه‌مه‌و له هه‌موو شتیکی زیاتر محتاج‌ی تشکی‌ل‌کردنی جه‌مه‌یه‌تیکه‌، یه‌عنی لازمه‌ جه‌مه‌یه‌تیک که عیباره‌ت بێ له ئه‌شراف و موته‌مه‌یزان و موته‌وه‌ران له داخ‌لی پرۆگرام‌تیک‌ی باش و ڕێک‌وپێک‌دا وه له جیگایه‌کی معلوما‌ت‌شه‌کول و ته‌جم‌وع بکات و ئه‌و جه‌مه‌یه‌ته‌ دائیما له جیگایه‌کی تایبه‌تی کۆبینه‌وه و هه‌ر که‌س به‌قه‌ده‌ر حیسیاتی

(۱) عه‌بدوللا زه‌نگه‌نه: ژیانه‌وه و شیتنی له پۆژنامه‌نوسی کوردیدا - پێشه‌کی د. که‌مال مه‌زه‌ر، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، ده‌زگه‌ی موکریانی - هه‌ولێر ۲۰۰۰، ل ۱۶ - ۱۶.

(۲) هه‌مان سه‌رچاوه‌... ل: ۱۶.

خۆی دەردی میللەت بەیان بکات، وە ناتەواوی میللەت لە جیهەتی معارف، تجارت، صنایع، دەردی ئەخلاق و ئیقتصاد وە هەموو شتێکی ترەو بەخاتە بەرچاو، وە هەموو بەجەمعی لێی وردبینەو وە دەرمانی بۆ بدۆزینەو، هەر کەس بەقەدەر حال و وەصفی خۆی بۆ پووناککردن و پراخستنی ئەو جێگایە معاوەنەت بکات.

هەرچەندە د. کەمال مەزھەر ئەم دیاردەیی دروستبوونی کۆمەڵە و یانە پۆشنبیریانە بەچاوتیکەرەکی ئەوانەیی ئەوروپا دەداتە قەڵەم کە عەرەبەکان لە بەغدا دەستیان پێ کرد وەک: (جماعة الأهالي، نادي القلم، نادي المثني) بۆ چالاکی نوواندنی پۆشنبیری و وەرزشی و کولتوری وە چاپ و پەخشى بلاڤۆک و نامیلکەیی هوشیارکردنەوێ نەتەوایی و نیشتمانی و دەرکردنی پۆژنامە و گۆڤار... ئەم دیاردەییە لەوانیشەو پووناکییرانی کورد لێیەو فێربوون. ئەو بوو کۆمەڵە تەقەللایەکی سەرئەگەوتوواندا بۆ دامەزراندنی (یانەیی سمکۆی شوکا ۱۹۳۵/۳/۴).^(۱)

جا بەلای منەو کارکردن و دامەزراندنی (کۆمەڵەیی زانستی کوردان) هەر لەو بازەبەدایە و ئەگەر چاوتیکردنیش پێ کارێکی باش بوو.

(مۆدەییەکی گەورە بۆ هەموو کوردان)

مەعلوم خۆتەندەواران گەر ئەمە کە تاكو ئەمۆ هەموو ئارەزوو و ئەمەلمان حەسر کردۆتە سەر بلاکردنەوێ عیلمومەعاریف، ئەوا ئەمۆ شوکرەن لێلا هەکەمالی ئیفتیخار بەرێ ئەم سەعیە ئەخەینە بەرچاوی میللەت، بنا لەسەر تەشەبوساتی چەند کەسانێکی میللەتپەرور و تەصدیقی وەزارەتی داخلیە وە معاوەنەتی گەورەیی جەنابی مۆتەصەریف وە موفەتیشی ئیدارەیی پڕۆگرامی و نظامنامەیی جەمعیەتی زانستی کوردان نشر و اعلان دەکەین...

بەنەشر و تەقدیم کردنی ئەم مۆژدە خۆشە، ئەم خەبەرە بەقیسەتە - ژبان - جێدەن مەسرور و موفتەخیرە.^(۲)

ئەبەم شێوەیە و لەو پەوشەدا بوو کە (جەمعیەتی زانستی کوردان) لە سلێمانی دامەزرێت. تێبینی: لە پێشکەشکردنی ئەم نامیلکەییەدا نووسەر خۆی هەندێ پەراوێزی ئیشارە کردووە کە لە کۆتایی بەسەکەدا نووسراون، ئەوانی دی پەییوەندییان بەوێ نەبێ.

«ئەحمەد»

(۱) د. کەمال مەزھەر: چەند لاپەرەیک لە میتۆوی گەلی کورد - نامادەکردنی: عەبدوللا زەنگەنە - چاپ و

پەخشى دەزگەیی موکریانی - هەولێر ۲۰۰۱ (بەرگی دوو): ل ۳۳۱ - ۳۴۴.

(۲) ژبان: پۆژنامە - ژمارە (۱۱) سالی (۱) ۱۹۲۶/۴/۱ سلێمانی.

پیشه‌کی:

نهم نووسراوه:

(کۆمه‌لی زانستی کوردان) که له سالی ۱۹۲۶دا له شاری سلیمانیدا دامه‌زرا، (نهمه‌وی نمژادی کورد)^(۱) به‌هه‌یوا و ئاواتیکی زۆره‌وه و، یارمه‌تییه‌کی مه‌ردانه‌وه پیتشوازییان کرد. نهمه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه بوو که نهم‌نامه‌کانی کارگێڕی کۆمه‌له‌که، له پیاوانی که‌له‌ی پۆشنییران و نیشتمانیه‌روه‌رانی کوردی نه‌و سه‌رده‌مه‌ ده‌ژمی‌رران. له راستی‌شدا وا ده‌رچوون. چونکه له ماوه‌یه‌کی که‌مدا زۆریه‌ی. نامانجه‌کانی کۆمه‌له‌که‌یان هه‌تیایه‌ی دی، وه‌ک (به‌ره‌نگاری‌کردنی نه‌خوێنده‌واری) و (فیترکردنی زمانانی کوردی و عه‌ره‌بی و ئینگلیزی به‌خوێنده‌واران) و (کردنه‌وه‌ی نووسراوخانه‌یه‌کی ناوازه) و (ده‌ستگیر‌یی‌کردنی نه‌و شاگرده‌ هه‌زارانه‌ی ده‌یان‌خوێند له‌ خوێندنگاکانی کوردستان و ده‌ره‌وه‌ی عیراقد) و (پراهنانی شاگرده‌کانی به‌وتاردان و، وتار نووسین به‌سه‌ره‌ستییه‌وه) و (کردنه‌وه‌ی پیتشانگا بۆ ده‌ستکردی تازه‌ بابه‌ت و داهێنراوی شاگرده‌کان) و (بلاوکردنه‌وه‌ی گیانی کوردایه‌تی و مرۆقایه‌تی به‌هه‌زی و تاردانی هه‌فته‌یییه‌وه به‌ناو جه‌ماوه‌رانی کورددا) و (به‌شداری له‌ ناوه‌نگه‌کانی لاسای‌کردنه‌وه‌دا بۆ که‌لکی شاگرده‌ هه‌زاره‌کانی خوێندنگا سه‌ره‌تایییه‌کانی کوران و کچان) و گه‌لیک شتی تر... به‌لام جیتی داخه‌ که (کۆمه‌لی زانستی کوردان) له‌ تمه‌نیک‌کی نزیکه‌ی (۱۹) سالییدا، هه‌ر یه‌ک دوو سالی‌یک به‌ش‌خوشه‌نگی و هه‌یز و هه‌ره‌تبه‌وه‌ ژیا. ئیتر له‌وه‌دوا به‌کزی و لاوازییه‌وه کاروباری خۆی به‌رپۆیه‌ ده‌برد. نه‌گه‌ر یارمه‌تی دانیش‌توانی شاری سلیمانی و لاوه‌کانی له‌ ئارادا نه‌بوایه‌ زۆر زووتر‌یش له‌ناو ده‌چوا! دوا‌یی له‌ سالی (۱۹۴۴ - ۱۹۴۵)دا، کۆمه‌له‌که‌ داخرا و خوێندنگایه‌ک له‌ جیتی خوێندنگایه‌کی نه‌و دامه‌زرێنرا ناوی نرا: (قوتابخانه‌ی زانستی ئیواران)، که له‌ لایه‌ن میرییه‌وه به‌رپۆیه‌ ده‌هه‌را!...

(کۆمه‌لی زانستی کوردان)، له‌ به‌ر دوو هه‌وای به‌سه‌ر هات: (یه‌که‌م) له‌ به‌ر کاره‌ساتی ناوه‌مواری پۆڤگار. (دووه‌م) له‌ به‌ر هه‌ندیک هه‌له‌ی خۆمان، که له‌ناکۆکیی نهم‌نامه‌ گه‌وره‌کانی کۆمه‌له‌که‌وه روه‌یان دا. له‌گه‌ڵ نهم‌یشدا (نهمه‌وه‌ی کورد)، چاوی نه‌ترسا و نه‌به‌زی. له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه (پۆشنییرانی کورد) چاکی مه‌ردایه‌تیان لێ کرد به‌لادا و، وازیان نه‌هه‌تی، تا زۆریه‌ی نامانجه‌ پیرۆز و به‌رزه‌کانی (کۆمه‌لی زانستی کوردان)یان هه‌تیایه‌ی دی، که تا ئیستاکه‌یش خه‌باته‌کانیان هه‌ر له‌ په‌ره‌سه‌ندن و گه‌شه‌کردنان و به‌ره‌مه‌کانیشیان هه‌ر روه‌وه‌ چاکی و ش‌خوشه‌نگی ده‌چن.^(۲)

نهم نووسراوه‌یش که ناوم ناوه: (میژووی کۆمه‌لی زانستی کوردان)، نامانج و ئاواتی کۆمه‌له‌که‌ و،

(۱) دیاره‌ مامۆستا مه‌به‌ستی دلسۆزان و روه‌وناکییرانی کوردی سلیمانییه، چونکه دامه‌زراندن و مه‌ودای چالاکییه‌کانیشی هه‌ر له‌و سنوره‌دا بووه.

(۲) لێره‌دا نازانم مه‌به‌ستی مامۆستا چیه، به‌تایبه‌ت که‌ ده‌لێ: تا ئیستاکه‌یش، چونکه سالی ۱۹۸۵ که نهم پیتشه‌کییه‌ی نووسیه‌وه، له‌میژ بووه که‌ بوون و چالاکی نه‌و کۆمه‌له‌یه‌ نه‌ما بوو!؟.

پتیره‌ویه‌که‌ی و، خه‌باته‌کانی و، به‌رهمه‌کانی پیشان ده‌دات له‌ ماه‌ی ژبانیدا. هیوادارم خوتنده‌واره به‌پتیره‌کاغان که‌لک و خوشیی لی وه‌ریگرن. (*)

شاگر فتاح

(خاوه‌نی پرۆژهی خوتنده‌واری کورد)

(سلیمانی): (۱۷ - ۷ - ۱۹۸۵)

پتیره‌ویی کۆمه‌لی زانستی کوردان

(ناوی کۆمه‌له‌که و بنکه‌که‌ی)

۱- ناوی کۆمه‌له‌که (کۆمه‌لی زانستی کوردان)ه. بنکه‌که‌ییشی له‌ شاری (سلیمانی)دایه.

(مه‌به‌سی کۆمه‌له‌که)

۲- مه‌به‌سی کۆمه‌له‌که: بلا‌و‌کردنه‌وی زانین و زانستییه له‌ کوردستاندا ئه‌وه‌یش به‌م شتیره‌یه:

۱- به‌بلا‌و‌کردنه‌وی پۆژنامه و نووسراوانی سه‌ری‌پیی.

ب- به‌په‌رچفه‌کردنی نووسراو و، دانانی نووسراوه‌کانی خوتندنگاکان و بابه‌تانی تریش.

ج- به‌کردنه‌وی خوتندنگا و وانه‌گوتنه‌وه به‌رۆژ و به‌شه‌و.

ح- به‌وتار خوتندنه‌وه بۆ‌رۆشنکردنه‌وی میشکی هاو‌نیشتمان‌ه‌کان.

د- به‌کردنه‌وی نووسراوخانه.

ه- به‌شاگرد ناردن بۆ‌خاکه‌ پتیشکه‌وتوه‌کانی جیهان بۆ‌ئهم‌ی به‌خوتن و بێن به‌پسپۆز.

۳- کۆمه‌له‌که، له‌ شتیره‌یه‌کی تایبه‌تیدا، له‌ ڤووی میژوو و زه‌ویناسی و کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، له‌ باره‌ی

(کورد‌ه‌واری) و (کوردستان)ه‌وه‌ لیکۆلینه‌وه‌ ده‌کات و، هه‌رچیه‌کی ده‌ست که‌وت بلا‌وی ده‌کاته‌وه.

۴- کۆمه‌له‌که بۆ‌پتیکه‌یتانی خۆشه‌ویستی و کۆکی له‌ نیوان (کورد‌ه‌واری) و (فه‌رمانه‌وایی)دا،

هه‌روه‌ها بۆ‌پته‌وکردنی گیانی په‌یره‌ویکردنی یاساکانی فه‌رمانه‌وایی و فه‌رمانه‌وایی خۆی، به‌هۆی

نامۆ‌گاری کارانه‌وه‌ که‌ به‌تایبه‌تی ده‌یاننیرت بۆ‌ناو کورد‌ه‌واری، شیره‌ت و نامۆ‌گاری بلا‌و ده‌کاته‌وه.

۵- کۆمه‌له‌که به‌هیچ شتیره‌یه‌ک ده‌ست له‌ زرن‌گکاری نادات.

حاجی فه‌تاح زاده

پارتیزهر

معرووف به‌گ زاده

په‌مزی

په‌فیک

فانیق

(*) : ئهم و‌تاره له‌ پاییزی سالی ۱۹۸۵دا له‌ هۆلی کرێکارانی سلیمانی‌دا خوتندرایه‌وه. کۆره‌که‌یش (یه‌کیتی

نوسه‌رانی کورد) بۆ‌ی ناماده‌ کردبووم، که‌ به‌بۆنه‌ی تپه‌په‌وونی دوو سه‌د ساله‌وه به‌سه‌ر دامه‌زراندنی شاری

(سلیمانی)دا، گیرا بوو. (ش. ف)

پېړه ویی ناوځو

شپوهی ناو نووسین و نندام وەرگرتن و نندام دهرکردن:

۱- بڼ جیساوایی په گهز و نایین هه موو که سټیک به پیتی نهو مه رجانوی له خوا ره وه نووسراون، ده توانی به پیتی پریاری ده سته ی کارگتیری پیتته ناو کومه له که وه:

۱- ته مهنی له بیست سال که متر نه بڼ.

ب- بهش پراو نه کرا بڼ له مافی شارستانیتی و، خاوهنی ره ووش و خوی جوانیش بڼ.

۲- ههچ که سټیک پیچه وانه ی مبه سه کانی کومه له که بجوولیتته وه، یاخو مانگانه و پاره ی هاتنه ناو کومه له که نه دات، یان به جوړتکی وها بجوولیتته وه که له ناو هاو نیشتمانه کاند ا به بڼ نابرووی دابنری، به پریارتکی ده سته ی به پتیه به ران له کومه له که دهرده کړیت.

شپوهی دوروستکردنی^(۱) ده سته ی به پتیه به ران و فرمانه کانیان

۳- کومه له که به سایه ی (ده سته ی به پتیه به ران) وه که له سن که س که متر نایب و له هوت که س زوړتر نایب کاروباره کانی به پتیه دهر پتن.

۴- (ده سته ی به پتیه به ران)، له لاین زوړه ی کتیه وه کانه وه له گشت نندامه کان هه لده برتیرتن.

۵- سه روک و نووسیار و ژمیریاری کومه له که و فرمانه به ران له (ده سته ی به پتیه به ران) یاخو له نندامانی کومه له که داده زرتیرتن و هه لده برتیرتن. به لام پتیه سته سه روک له ده سته ی به پتیه به ران بڼ.

۶- (ده سته ی به پتیه به ران) بڼ به جیتیتانی مبه سه کانی کومه له که هه رچی پتیه سته بڼ ده یکات. (دهرامهت) و (به ختکردن) ی^(۲) کومه له که دیاردی ده کات. ته رازووکاری (بودجه) ی سالی داهاتوو ناماده ده کات و ده یخاته به رده م گشت نندامانی کومه له. هه موو سالتیکیش هه رچی کردووه و، هه رچی پتیه سته بکری بڼ به جیتیتانی مبه سه کانی کومه له که، له نامه یه کی دوورودرتیژدا پیتسانی گشت نندامانی کومه له که ده دات.

۷- (ده سته ی به پتیه به ران)، فرمانه کانی فرمانه به ران و نووسیاره کان دیاردی ده که ن و به سه ریشیانه وه ده که رتن تا بزائن چو ن فرمانه کانی خو یان ده بڼ.

دهرامه تی کومه له که و به ختکردنه کانی

۸- دهرامه تی کومه له که بریتیه به له و پارانه ی که وهرده گیرتن له نندامانی کومه له که له کاتی بوون

(۱) راستتر: شپوهی پتیکه اتنی.

(۲) به ختکردن: واته خه رچکردن - صرف-.

بەئەندامياندا و، مانگانەى ئەندامەكان و، پىتاك و بەخشىنى چاكەخاۋەكان.

۹- ھەموو ئەندامىك لە كاتى ھاتنە ناو كۆمەلەكەدا، دەبى بەپىتى تواناى خۆى، ھەندىك پارە بەناوى ھاتنە ناو كۆمەلەكەو بەدات. ئەم پارەيە ھەرە كەمى رۆپىيەيەكە. ھەرۋەھا دەبى بەپىتى تواناى خۆى مانگى شتىك بەكۆمەلەكە بەدات.

۱۰- ھەرامەتى كۆمەلەكە تەنيا بۆ بەجىتھىنانى مەبەسەكانى كۆمەلەكە بەخت دەكرى. ھەر پارەيەكەش بەخت كرا بەفەرمان و پەسەندكردنى (دەستەى بەرتۆبەرمان) پىك دىت.

۱۱- (دەستەى بەرتۆبەرمان) دەبى ئەو پەرۋانەى كە (ياساى كۆمەلان) فەرمانيان پى دەدات بىيانگرت. ئەگەر لەوانە زۆرتريش پىتويست بوو، پەرۋ (دەفتەر) بگرت.

دەستەى گشتى

۱۲- (دەستەى گشتى) ھەموو سالىك لە يەكەم رۆزى مانگى پەلە (تشرىنى ئەو) دا كۆدەبىتەو. فرمانەكانى ئەمەتان:

۱- ھەرامەت و بەختكردنى كۆمەلەكە بىنج بەست دەكات.

ب- بەپىتى پىتويست پىرەوئى كۆمەلەكە دەگۆرى.

ج- سەرلەنوئى (دەستەى بەرتۆبەرمان) ھەلدەبۆرتەو.

د- بۆ سالى داھاتو كاروبارى كۆمەلەكە رىك دەخات.

۱۳- سەرۆكى (دەستەى بەرتۆبەرمان) دەبىتە سەرۆكى (دەستەى گشتى) ىش.

۱۴- سەرۆكى (دەستەى بەرتۆبەرمان)، ياخود جىگرىك كە كۆمەلەكە دايدەنى، لە دادگاھەكان و دەسگاكانى مېرىدا كۆمەلەكە دەنوئى و لە جىبى كۆمەلەكە دادەنرى.

۱۵- چ لەناو (دەستەى بەرتۆبەرمان) دا بى و، چ لەناو (دەستەى گشتى) دا بى و تووئۆگردن و بىراردان، لە لاين زۆرى ئەو كەسانەو دەدرىت كە كۆبوونەتەو.

۱۶- كە پىتويست بەو بەكات (دەستەى گشتى)، لەسەر بانگكردنى (دەستەى بەرتۆبەرمان)، بىجگە لە كۆبوونەوئى ئاساى سالانە، ھەموودەمىك دەتوانى كۆبىتەو و، بەپىتى ئەم پىرەوئى فرمانەكانى خۆى بەجى بھىتى.

۲۷ى مانگى چلە (كانونى ثانى) ۱۹۲۶

حاجى فەتاح زادە
رەمزى

پارتىزەر
رەفىق

مەعرووف بەگ زادە
فائىق

(دەقەكە چەشنى خۆيەتى: ۲۱ - ۲۶۳)

پێدان بەکۆمەڵە که دایه زرتیت

بەپیتی فەرمانی کاربەدەستی کاروباری ناوخۆ (وزارة الداخلية) ژماره (٢٥٧١) ی پۆزی ٢٤ - ٢ - ١٩٢٦ که بۆ پارێزگای سلێمانی نێررا بوو، پێ درا بە (کۆمەڵی زانستیی کوردان) بەپیتی (یاسای کۆمەڵان) و ئەو (پێرهوی) یە بەپێچراوهیی نێررا بوو، و لە سەرەوه پیشان درا بوو، دەست بکات بەفرمانکردن و بچوولێتەوه. مۆتەسەرفی سلێمانییش که (ئەحمەد بەگی توفیق بەگ) بوو، وێنە ئەو نامهیهی بەهەرسێ خاوهن سکالاکان (رەمزی حاجی فەتاح) و (رەفیی پاریزەر) و (فایهقی مەرف بەگ) راگەیاندا، بۆ ئەمە ی دەست بکەن بەکارکردن و چۆنچوول، بەپیتی (پێرهوی) یە که یان و (یاسای کۆمەڵان). (١)

ناههنگی کردنهوی کۆمەڵی زانستیی کوردان

لە شەوی ٣/٤/١٩٢٦ دا ناھهنگیککی گهواره، لە ساختمانی شارەوانیی سلێمانیدا، بەبۆنەی کردنهوی (کۆمەڵی زانستیی کوردان) هه گێتێرا. جیگاکه لە شێوهیهکی جوان و ڕهنگ و ڕهنگ و پهسهندا رازێنرابوووه. سێ سەد کەسێک لە فەرمانبهران و ئەفسەرانی گهواره و بچووک و پیاوی گهواره و ناسراو و بازرگان و زانایان و ڕۆشنبیرانی شاری سلێمانی لهویدا کۆبوونهوه. پێرهویی ناھهنگه که بەزمانانی (کوردی) و (ئینگلیزی) چاپ کرابوو، لە بەردەم میوانەکاندا دانرا. ئنجا دەست کرا بەناھهنگه که. (رەفیی پاریزەر) و (ئەحمەد بەگی توفیق بەگ) و (حاجی توفیقی پیره میتێر) و (جەمال بەگی بابان) و (شیخ مستەفای دادگەر) هه ره که یان و تارێکی پێشکەشی دانیشتوان کرد. وتاره که ی پیره میتێر بههۆنراوه بوو. (١)

پوختهی وتاره کانیان ئەوه بوو پیرۆزباییان لە نهتهوهی کورد کرد که (کۆمەڵی زانستیی کوردان) ی بۆ دامەزرێنراوه بۆ ئەمە ی بهسایه ی بلا و کردنهوی زانست و هونهر و وێژه و پیشه سازیهوه لهناویدا پێش

---

(١) بەپیتی ئەو رپپۆرتاژە ی (ژیان) لە ژماره (١٢، ١٣) ی ١٢، ٢٢/٤/١٩٢٦ دهباره ی ناھهنگه که ی نووسیه، دوا بهدوای وتاره که ی ئەحمەد بەگی مۆتەسەرف (له تەرف جەنابی حاجی توفیق بەگهوه شیعریک خوترايهوه) که تیايدا دهلی:

نیشمه و گولی ئومیدی وطنمان نه پشکوی
میللەت ئومیده واره به (زانستی) سه رکهوی
زانستیه سه یه میللەت بلند ئەکا
زانستیه که ئیمه بناسی به نه وروپا
زانستی زۆر به قیمه ته ئومیدی ناتیه
ئهم إحتفاله فه ئله، وه طهن روو له هاتیه
(توفیق) ی حق بیته ره فیکمان لهم نیشه دا
وا دهست له دهسته، ئەلێ ته خوا قوه تیش ئەدا

بکهوئ و بگاته پیزی نەتەو و پێشکەوتووێکانی سەرژەمین و، هەست بەمروڤایەتی خۆی بکات. هەروەها داوایان لە نەتەوێکەمان کرد کە ھۆگری خۆبەندەواریی بێن و یارمەتی (کۆمەڵی زانستیی کوردان) یش بەدات بەسەر و بەپارە لە پێناو پێشکەوتنی خۆیدا.

وتارەکانی ئەو ئەندامانە ھەموویان دلگیر و پەسەندبوون و کاریان کردە سەر دل و دەروون و میشتکی دانیشتووێکان. (ئەحمەد بەگی توفیق بەگ) کە مۆتەسەرپی سلیمانی بوو، قسەکانی پر بون لە ھەستی کوردایەتیبەکی بەرز و پیروۆز بەرامبەر کۆمەڵەکە و کوردەواری. پر بەدلێش بەلێنی دانێ کە ھەرچیپەکی لە دەست بیت بیکات بۆ سەرگرتنی کاروباری کۆمەڵەکە و گەشەکردنی خۆبەندەواری لەناو نەتەوێکەیی خۆیدا. ھەر ئەو شەو دەستکرا بەھەلبژاردنی دەستەیی بەپێوەبردن: ^(١)

مۆتەسەرپی سلیمانی ئەحمەد بەگی توفیق بەگ: سەرۆک
دادگەری تەنیا جەمال بەگ بابان: جێگری سەرۆک
شیخ مستەفای قەرەداخی (دادگەر): ئەندام
موحەممەد ئاغای عەبدورەحمان ئاغا: ئەندام
عیززەت بەگی وەسمان پاشا: ئەندام
غەفوور ئاغای حاجی عەبدوللای گەرە: ئەندام
رەمزی فەتاح: ئەندام
فایەق بەگی مەرف بەگ: ژمیریار
پاریزەر رەفیع ئەفەندی توفیق: باوەڕپێتکار

ھەر ئەو شەو، پاش ھەلبژاردن، دەستکرا بەکۆکردنەوی پیتاک، ^(٢) (ئەحمەد بەگی توفیق بەگ)، لە ھەموو کەسیکی زۆرتر بەخشی بەکۆمەڵەکە. (٢٠٥) روپیپەیی پێشکەش کرد. بەپراستی ئەو شەو،

(١) بەپیتی راپۆرتازی کردنەوی ناھەنگی زانستی (کە ئیشارەمان پێدا) لە شەوی ٢/٣ - ٤ - ١٩٢٦ ناھەنگی کردنەوی جەمعیەتەکە گێتێراوە، لە (ژیان) ی ژمارە (١٣) لە ١٩٢٦/٤/٢٢ دا ھاتووێ کە: شەوی ١٣ نیسان ١٩٢٦ لە دائرەی بەلەدییەدا ئیجتەماعی کرا بالاتفاق زەواتی موحتەرەمەیی ژێرەو بۆ ھینەتی ئیدارەی جەمعیەتی زانستی ھەلبژێران. کەواتە (ھەر ئەو شەو) ھەلبژاردنەکە نەکراوە. بەلام بەپیتی ژمارە (١٣) ی رۆژنامەی (ژیان). لاپەرە (٣) سالی ١٩٢٦، لە شەوی ١٣/٤/١٩٢٦ دا لە شارەوانی سلیمانیدا کۆبوونەوێ کرا .. لام رایە ئەم میژووێ کە بۆ (ھەلبژاردنی ئەندامانی کۆمەڵی زانستیی کوردان) دانراوە، دەبێ ١٩٢٦/٤/٣ بێ، چونکە ناھەنگە گەرەکە بۆ کردنەوی کۆمەڵ، ھەر لەو شەویدا ھەلبژاردن و پیتاک کۆکردنەوێ کرا.

(٢) دیسانەوێ (ھەر ئەو شەو) پیتاک کۆنەکراوەتەو، بەپیتی راپۆرتازی کە (ژیان) لە شەوی ناھەنگی کردنەوی جەمعیەتدا دوا و تارەکان و چا خواردنەوێ دەستکرا بەپیتاک کۆکردنەوێ. ئەو کارە ھەتا ماوەیەکی زۆر ھەر بەردەوام بوو.

(خوێندنگای سەرەتایی یەکەمی کورانی سلێمانی) کرابوو، لە گەڵ (خوێندنگای سەرەتایی کچانی سلێمانی)دا.

لە سالی ١٩٣٣دا ١٨هەنگەکانی (وتاردان) و (وتووی زانستیی و وێژەیی)، ھەموو ھەفتە یەک، لە شتێوەیەکی ڕێکوپێکدا ھەکران. ئەوەش بۆ ئەمە بوو: کە شاگردەکان وریا بکێنەو، و، شەرھا بکێن لە وێژ و مێژوو و زانستی گشت لاییدا، فێری ئەوەش بکێن، کە لە بەردەم ھەموو کەسێکدا بتوانن بەسەر بەستییەو قسەی خۆیان بکەن و مافی خۆیان و نەتەوەکیان بپاریزن.

پێویستە ئەوەش بۆ، کە زۆر لە مامۆستاکانی خوێندنگاکە بەخۆپایی وانەیان ھەستەو. نەیان ھەوێست لە کۆمەڵەکان مانگانە وەرگیرن. تا لە ڕووی ئابورییەو یارمەتی بەدەن. (لاوانی کورد) لەم ڕووەو، یارمەتیەکی باشی خوێندنگاکەیان ھەدا. لە سالی ١٩٣٣دا ژمارە شاکردانی خوێندنگاکە گەیشتە (٢٤٠) شاگرد، خوێندنگاکە ھەستەیکە تایبەتی بۆ (گۆزانی گوتن) دانا بوو. ئەو ھەستە، ھەموو شەوێک (گۆزانی زانستی)ی بۆ شاگردەکان ھەگوت، کە بەتایبەتی بۆ (خوێندنگای زانستیی کوردان) دانا بوو.

(کۆمەڵی زانستیی کوردان)، لە بەرەنگاریکردنی نەخوێندەواری و، زیندووکردنەوی گیانی (نیشتمانپەرەری) و (کوردایەتی)دا ھەردایەتیەکی زۆری ھەنوواند. بێرە لە سالی ١٩٢٦دا، لەسەر ئەرکی خۆی، یەکێک لە شاگردە کوردەکانی نارد بۆ (لەندن)، بۆ ئەمە لە زانستگایەکی نوێدا بخوێنێ و بپێتە پەڕێ (زانستی ئەندازە)دا. شاگردەکان ناوی (ئەنور صائب) بوو. بەبۆنەی ڕەواندەکردنەو بۆ شاری (لەندن) ١٨هەنگێکی گەورە کرا.^(١)

ھەروەھا کۆمەڵەکان ژیوریکی دانا بوو، بۆ خوێندەواری نووسراو و گۆڤار و پۆژنامە. نووسراو دانێکی

---

(١) لە راستیدا ھەک ھەردەھەوێ ئەو قوتابیە لە لایەن حوکومەتەو بە (بعثة) نێرراو. (رەسمی ویداع): پۆزی چارەشە ١٨/٨/١٩٢٦ لە طرف طلبەکانی مکتبی سلێمانییەو وە طلبەکانی مکتبی بەغداد کە بەمناسبتی تەعطیلەو نێرن. لە جمعیەتی زانستیدا ھەفلەیکە ویداع بۆ جەنابی -انور صائب- آفندی کرا کە حوکومەت بوو ئەکمالی تحصیل بۆ ئەوروپای ئەنێرێ. لەم ھەفلەیدا لە طرف قوتابیەکانەو دەر بەمنافعی بەعاتی عیلمیەو وە ھالەتی زانستی جمعیەتی عیلمیەو فواید و ھەمەتی، نطق خوێنراو. لە طرف جەنابی -انور صائب- ھەو بەنطقێکی مقابل بەیانێ تەشکورات کرا، بەنشدیکی و طنی طلبەکانی مکتب ختام بەھفلەکان (ھات). ژبان: ژمارە (٣٠)، ٢٦/٨/١٩٢٦، بەلام جمعیەت ھەک لایەنێکی ڕووناکییری ئەو ڕۆپەسمی بۆ سازاندو.

الحکومة العراقية / وزارة الداخلية

العدد: ٧٤٧٦

بغداد في: ٣ حزيران ١٩٢٦

حضرة رمزي أفندي بن حاجي فتاح - محلة گوێژە رقم ٣٣/٧١ في السليمانية

الموضوع / مجلة - زانست -

بعد التحية: اجابة الى طلبكم ناذن لكم باصدار مجلة علمية نصف شهرية باسم (زانست) تصدر في =

گه وره‌یشی تیتدا دانرا بوو که پر بوو له نووسراوانه‌ی به‌که‌لکی (خوینده‌واری کورد) و (خوینده‌واری کوردی) دین، چ به‌زمانی کوردی و چ به‌زمانانی تر. له سالی ۱۹۳۳دا کۆمه‌له‌که هه‌ولیدا (گۆڤاری زانستی کوردان) ده‌ره‌یه‌تی به‌لام داخه‌که‌م پێ نهدرا ده‌ره‌یه‌تی. (۲)

به‌لام ده‌سگای خویندنگای به‌ره‌نگاریکردنی نه‌خوینده‌واری کۆمه‌لی زانستی کوردان، توانی ژماره‌یه‌کی زۆر له هۆی روونکردنه‌وه (وسائل الایضاح) که بۆ گفتوگۆ له‌سه‌رکردنی شاگردان ناماده کرابوون، وینه‌یان لی ده‌ره‌یه‌تی. له زمانی فهره‌نسیزه‌وه بیانکات به‌کوردی. وینه‌کان په‌نگاوه‌نگ و جوان ده‌رچووبوون. دلی شاگرده‌کاغانی کیش ده‌کرد، به‌تایبه‌تی هه‌ر له‌به‌رنه‌وه‌ی که له‌ژیراندا به‌زمانی کوردی نووسرابوون. ئهم کاره‌یش هه‌مووی له ماوه‌ی دوو هه‌فته‌دا له شتیه‌ی هه‌روه‌زدا ته‌واو کرا. له‌مه‌دا لاوه کورده‌کان یارمه‌تییان زۆر داين.

پروانامه‌یه‌کی هه‌نهرمه‌ندانه‌ی جوانیش که له لایه‌ن خودا لی‌خۆش‌بوو (سه‌ید حه‌سه‌ین حوزنی موکریان) یه‌وه به‌کل‌یشه هه‌لکه‌ندرا بوو و بۆمان چاپ کرابوو رووه‌کانی به‌زه‌یکه‌فت نووسرابوون، دلی پیاویان کیش ده‌کرد.

به‌تایبه‌تی هه‌ر له‌به‌رنه‌وه‌ی که به‌زمانی کوردی له شتیه‌یه‌کی هه‌نهرمه‌ندانه‌ی پازاوه و جواندا سێ وشه‌ی به‌رز و پیروزیان له‌سه‌ر نووسرا بوو که ئهمانه‌ن: (به‌یری چاک)، (وته‌ی چاک)، (کرده‌وه‌ی چاک). ئهم پروانامه‌یه‌یش تایبه‌تی بوو بۆ ئهو شاگردانه‌ی له تاقیکردنه‌وه‌کانی دوا سالدا ده‌رده‌چوون. ئاما‌نج‌پاشمان ئه‌وه بوو که شاگرده‌کان هه‌تا ده‌میتێن په‌فتار به‌و سێ وشه‌ پیروژه‌ بکه‌ن، تا له ژیرانیاندا هه‌مووده‌م سه‌رکه‌وتوو بن. له سالی ۱۹۳۳دا که گه‌لیتک شاگرد له تاقیکردنه‌وه‌ی دوا سالیاندا ده‌رچوون

=السليمانية باللغة الكردية على ان لا تنطرق في أبحاثها الى المواضيع الآتية:

١- السياسة وما تعلق بها.

٢- المباحث التي توجد المتفرقة الدينية أو القومية.

٣- الشخصيات وما يسمى بالأدب العامة.

ويجب ان تراعوا في اصدارها احكام قانون المطبوعات وتبعثوا بنسختين من كل عدد يصدر منها الى هذه المديرية حسب الأصول. ولكم الاحترام

مدير المطبوعات

هه‌روا له ۱۹۲۷دا ئیجازه‌ی ده‌رکردنی (مجموعه‌ی زانستی) درا. ئه‌ویش هه‌ر نه‌توانرا جێبه‌جێ بکێت. پروانه (ژیان) ژ (۵۷) ۱۰/۳/۱۹۲۷: (له مدیره‌تی مطبوعات‌ه‌وه ئهمجاره ئیجازه‌ی ده‌ره‌تانی مجموعه‌ی زانستی به‌سکریتیری جمعیته‌ی زانستی گه‌یشت. وه‌کو خیالی لێکراوه له مجمعی (۱۶) یا (۲۴) په‌رده‌دا بن، هه‌ر پانزه‌ رۆژ جارێ، به‌هیوا‌ین که به‌م نزیکانه به‌مقالاتی مفیده‌ی زانستی و نه‌خلاق‌ی به‌خێته‌ پێش چاوی خۆشه‌ویستانی زانست و ئه‌ده‌ب).

(۲) به‌لکو حوکومه‌ت پێگای ده‌رکردنی گۆڤاریکیدا به‌ناوی (زانسته‌) وه‌، به‌لام له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک به‌ ئهو گۆڤاره نه‌توانرا ده‌ریکێت.

لەناو ئەو پڕواناماندا پەلە زانیاریانمان لە وانەکاندا تۆمار دەکرد. ئەنجامەکانی کار و کردەوی (خوێندنڤای نەهێشتنی نەخوێندەواری) سەر بە (کۆمەڵی زانستیی کوردان) لە سلێمانیدا، زۆر گەوره و گرنگ دەرچوون. چونکە لە کۆڕەکانی (نەتەوهیی) و (نیشتمانی) و (مرۆڤایەتی) دا و ریاپوونەوهیەکی وەهای خستە ناو دڵ و دەروون و میتشکی شاگردەکانیەوه، کە پالی پێوەنان هەر کەسەیان لە مەیدانی کار و پیشەیی خوێدا پەرە بەبەرەهەمی خوێ بدات و گەشەپیشی پێ بکات. واتا لە (چاوپێکەری) یەوه باز بدات بۆ (داهێنان). بێجگە لەوه هەموو شاگردەکانیشی وەها لێ کرد کە هەست بەپوونی خوێان بکەن و، بەرگی کەسایەتی راستەقینەیی خوێان بپۆشن.

ئەمەیش بەخۆش دەزانم کە بێگێڕمەوه: شاگردێکی منداڵ هاتە لای کارگێری خوێندنڤاکەمان، سکالای کرد گوتی: (لە کاتی پشوردا پێشووسێک و لاستیکێک و توورەکە یەک و دە فلسیان لێ دزیوم. هاتومە لات لە دزەکەم بۆ بستنیتەوه). کارگێری خوێندنڤای زانستیی کوردانیش دەمۆدەست شاگردەکانی پۆلی شاگردە منداڵەکی کۆکردەوه. هەرپەشی لێکردن گوتی: (یان ئەوەتا هەریەکەتان چەشنی ئەو شتانە دزراون بیا نەهێنتی بۆ دەسڤای خوێندنڤاکەمان، یان ئەوەتا دزەکە ئەو شتانە دزراون دەمۆدەست بیا نەهێنتی و بیا نەهێنتی دەست کارگێری خوێندنڤاکە، یان ئەوەتا پێن دزەکەمان بۆ ناشرکرا بکەن. خۆ ئەگەر بێتو دزەکە ئەمەندە نازا و سەرەست بێ، بێتە لامان، پێ بێت لە تاوانی خوێ و، ئەو شتانە دزراون بیداتەوه دەستمان. بام هیچ نەترستی، نیشمە چاوە لە گوناھی دەپۆشین، هەر لەبەرئەوهی کە تیژی بکەینە سەر (پەشیمانپوونەوه) لە گوناو و پالیشی پێتو بێتێن بۆ کردەوهی مەردانە و نازایەتی).

سەر ئەو بوو هەمووی ساتیکێ پێ نەچوو، شتە دزراوەکان هێنرانەوه و، درانە دەست کارگێری خوێندنڤای زانستیی کوردان، ئەویش دایەوه دەست شاگردە منداڵەکی سکالای هێنا بوو بەردەم. بەم ڕەنگە ئەم گیروگرفته زوو بەزوو چارەسەر کرا و، لە شێوەیەکی سەر و سەرپۆڵەنەریشدا بڕایەوه.

ئەمەیش پێشوەستە بێتیم: کە زۆر کەس لە شاگردانی ئەم خوێندنڤایە لەپاش دەرچوونیان لە خوێندنڤاکە، وازیان لە خوێندن نەهێنا، بەوه تێر نەبوون کە سەرەتای (خوێندنەوه) و (نووسین) و (ژمێر) فێربوون، چوونە ناو خوێندنڤا شەویەکانی میریپەوه و، درێژەیان بەخوێندنەکانیان دا تا پڕوانامە هەرە بلندیان وەرگرت و چوونە پیزی ئەو کەسانەوه کە لە کار و پیشەیی خوێاندا هەمۆدەم سەردەکەون.^(٤)

خوێندنڤای کۆمەڵی زانستیی

(خوێندنڤاکە کۆمەڵی زانستیی کوردان) هەر لە سەرەتاهە دوو جۆرە شاگردی تێدا کۆبوو بوو: هەندیکیان هیچیان نەخوێند بوو، کە ئەمانە بەشی زۆری شاگردەکان بوون. هەندیکیشیان خوێندبوویان بەلام بۆ زمان فێربوون هاتبوونە ناوی. لەبەرئەوه سێ پۆل کراپوو، یەکتیکیان بۆ زمانی کوردی، یەکتیکیان بۆ زمانی عەرەبی یەکتیکیان بۆ زمانی ئینگلیزی. کە پرسیم لەم و لەو: ئەوساکە خوێندنڤاکە چەند شاگردی تێدا جێ بوو بوو؟ گوتیان: ژمارەیی شاگردەکان لە ناوەند (١٥٠) کەس و (٢٠٠) کەسدا بوو.

که‌واته هەر هیچ نەبێ دەبێ شاگردەکان بەلای کەمەوه پێنج شەش ژوورێکیان داگیر کرد بێ. جا لەبەرئەوهی هەر ژوورەیش پێنۆستیایی بەمامۆستایەک بووه کە واندی تێیدا بلێتەوه، کەواته دەبێ خۆتێندنگاکە، بێجگە لە کارگێڕ، پێنج شەش مامۆستای هەبوو بێ کە واندی تێیدا بلێنەوه. لەگەڵ ئەوه‌یشدا کە پرسیارم رۆژ کرد، تەنیا ناوی چوار کەسم بۆ دەرکەوت کە لە سالی ١٩٢٦دا واندیان لە خۆتێندنگاکەدا گوتۆتەوه. ناوی ئەوانەیش ئەمانەیه: مامۆستا (فؤاد رەشید)، ئەلفبای عەرەبیی گوتۆتەوه. مامۆستا (ئەحمەدی عەزیز ناغا)، ئەلفبای کوردی و ژمێری گوتۆتەوه. مامۆستا (سەعید قەزاز)یش ئەلفبای ئینگلیزی گوتۆتەوه، بەلام پارە لە خۆتێندنگاکە وەرەگرتووه، پێشکەش بەخۆی کردۆتەوه.^(١)

وادیاره لە پاش چەند مانگێک هەندێ کۆسپ هاتۆتە بەردەمی خۆتێندنگاکە^(٢)، بۆیکە پۆژنامەی (ژیان)، سالی (١)، ژمارەی (٣١)، رۆژی ١٩٢٦/٩/٢، لە لاپەڕەی سێهەمیدا ئەم هەوالە بلاو دەکاتەوه: دەلتی:

(خەبەرێکی خوش)^(٥)

(جەمعیەتی زانستیی کە شوعلە ی ئومێدمانە، غوبارێکی رۆژ جوژیی لێ عاریز بوو بوو. جەنابی مۆتەسەریفی (مەبەسی ئەحمەد بەگی توفیق بەگ)، مەعاریفەرەر تەئەمینێ رەفەعی ئەوهی کرد و، (خۆشی تەئەمیناتی سەحیحی دا زیاتر دەوام بکا و، تێبکۆشی و بەو سوورەتە، بەهەوێستێکی باشتەر لەپێشتەر، جەمعیەت دەوامی فەعالیەت دەکا، لە ئیعتیباری رۆژی جومعه‌وه، هەموو رۆژ و شەوی جومعه و سێشەموویەک، ئیجتیماعاتی عومومی ئیجرا و (دووبەلە)یش کەما فیساییق دەوام دەکات. تەدریسات ئایا بۆ ئومی و ئایا بۆ خۆتێندەوارەکان ئەخرێتە شەکتێکی مۆتەزەمتره‌وه و حالی حازر جەنابی (جەلال صائب ئەفەندی) و (ئەحمەد حەمدی ئەفەندی)، هەریەکە دەرسی ئینگلیزی و دەرسی ئومی سونفێکیان دەرعه‌وه کردووه. بۆ سونفەکانی تریش قەرەیبەن مامۆستای ئەهل هەلدەبێژێری و تەعین ئەکرێ. بینانەن عەلەبە رچامان لە هەموو مەعاریفەرەران و تالیبانی عیلم و مەعاریف ئەمەیه کە ئایا بۆ دەرس و ئایا بۆ نیشتیراک لەگەڵ جەمعیەتدا، مۆتەزەمەن دەوام بفرموون).

لەپاش یەک دوو سالی ژبانی سەرکەوتوانە، داخەکەم کۆمەڵەکە و خۆتێندنگای زانستییەکە کەوتە

(١) تەعینی مامۆستا: بۆ تەدریسی لوغە ی ئینگلیزی چەند موعەلمێکی بەمعاش گرت، بەلام سەعید ادیب قزاز مەعاشەکە ی رەفەس کرد وە بەتەبروع کردی بۆ جەمعیەت. هەینەت لە ١٩٢٦/٥/١٤ بەتەحریری سوباسیان کرد. ژیان: ژ (١٧١) لە ١٩٢٦/٥/٢٠ سلیمانی.

(٢) هەر دوای دوو مانگ (ژیان) ئەم هەوالە بلاو دەکاتەوه: (ئەعضا بۆ جەمعیەت... غفور ناغا، عضوبەتی قبول نەکرد لەبەر ئەسبایی زاتی خۆی. جمال بەگ بابان وە شیخ مصطفی استعفايان کرد. باقی ئەندامەکانی تر بەرێکۆپێکی اجتماعیان نەئەکرد، لەبەرئەوه مصلحی جەمعیەت سکتەدار بوو). ژیان: ژ (٣٠) سالی (١) ١٩٢٦/٨/٢٦ سلیمانی.

کزیه‌وه. چونکه دوو ئەندامی کارامه و کارگوزار و رۆشنبیر و نیشتمانپەرورەیان لێ جیابوووه. یەکەمیان: (ئەحمەد بەگی توفیق بەگ) بوو کە سەرۆکی کۆمەڵەکە بوو. دووهمیشیان: (جەمال بەگی بابان) بوو کە جێگری سەرۆکی کۆمەڵەکە بوو.

جێی داخە کە ئەم دوو پیاوێ گەورە، لەپاش ماوێهێکی تەواو ھاریکاری و ھاوکاری لەگەڵ یەکتردا بۆ کەڵکی (کوردەواری) و (کوردستان)، ناوەندیان تێکچوو و، بەدگۆیان و ھەڵپەرستانیش ناگرەکیان خۆش کرد، تا کەینەوبەینەکیان گەیشتە ئەندازەیەکی وەھا کە ھەردووکیان بەناچاری لە سلێمانی جیابووئەوه. ئیتر بەم کارساتە جەرگبەر، کۆمەڵەکە و خۆتێندنگاکە یێ باوک مانەوه. ئەگەر خۆشەویستی دانیشتوانی شاری سلێمانی بەرامبەر (کۆمەڵەکە) و (خۆتێندنگاکە) ی بەھێز و ھەرەت نەبوا، دەستیک بوو لەناو دەچوو. لەبەرئەوه زۆر کەس لە خۆتێندەواران، بەتایبەتی لە لاوێکان، سنگیان ھێنایە پێشەوه بۆ فرمانکردن لە خۆتێندنگاکەدا یێ ئەمە ی داوای مانگانە بکەن. لەگەڵ ئەمەشدا کە کۆمەڵەکە دەستی کورت بوو بوو، بەلام ئەوئەندە ی ھەر یێ دەرکرا کە خۆی بپارێژی لەسەر ئەنگرێسیون. دەبیشیتوانی تا ئەندازەیەک پارە پەیدا بکات و بەخت بکات بۆ کاروبارە ھەرە پتووستەکانی. ئەمەش بوو بوو بەپار لە ھاویناندا گەلیک لە لاوێ بەنرخەکان کە دەھاتتەوه بۆ پشودان بۆ سلێمانی یارمەتی خۆیان پێشکەشی (خۆتێندنگای زانستی) دەرکرد، یێ ئەمە ی پوول و پارەیک وەرگرن.

کە سالی ۱۹۳۰ ھات، (خۆتێندنگای زانستی کوردان) تێکەڵ بەشۆرشەکی ۶/۹/۱۹۳۰ بوو، کە داوای (مافی کورد) ی دەرکرد لە فەرمانڕوایی ئەوسای عێراق. خۆتێندنگا کە داخرا، گەلیک لە مامۆستاکان و شاگردەکانی گیران و خانە بەندیخانەوه و نازار دران.^(۱)

بەلام لە ۲۵/۲/۱۹۳۱دا بەسایە ھوول و تەقەلای (کەرم سەعید) و چەند پیاویکی ترەوه، کە لای مۆتەسەرفی سلێمانی تکیان کرد، پێ درایەوه بە (کۆمەڵەی زانستی کوردان) سەرلەنوێ دەست

---

(۱) سەبارەت بەبەشداریکردنی جەمعیەتی زانستی لە (راپەرینەکی بەردەرکی سەرای سلێمانی ۶/۹/۱۹۳۰، جێگای گومان نییە؛ چونکە ئەگەر راستەوخۆ نەبوو یێ ئەوا لە رووی وشیارکردنەوی سیاسی نەتەرەبییەوه زۆر کاریگەری بووه. بەلام وەک نووسراویکی مامۆستا (مستەفا سەعید) باسی دەکا و خۆی لە دەمی زۆر لەوانە ی بیستوو کە راپەراییەتی راپەرینەکیان کردوو (رمزی فتاح افندی) وە یا ھاوژمانی بوون (مامۆستا ئەخۆلی شاعیر، مەلا محمەدی کوردی و عمر عبدالرحیم) کە لەسەر ئەوه یەکبوون گواہ: (رۆژی ۶/۹/۱۹۳۰ فایق بێکەس قوتابییه‌کانی زانستی لە سابونکەرانە ھێنایە خوارەوه. بەدەوری سەرادا دانیشتن، نەشیدیان دھوت یا ھیتافیان دەکێشا و قرە قریان دەرکرد. لەپێ سیارەکی مفتشی ئیداری دەرگەوت، دایانە بەر ھێلکە و تەماتە! لە ۶/۹/۱۹۳۰ کە شەمە بوو، فایق بێکەس شتێکی چرپاند بەگوێی توفیق قەزازدا، پاش تۆزێک ورتە ورت لەگەڵ بەکتر، قوتابییه‌کانی زانستی و فایق بێکەس لە بازار کەوتە دوکان داخستن بەخەلق. بەشی زۆری خەلق دوکانیان داخست و چوون بەردەرکی سەرا). مامۆستا مستەفا کە خۆی ئێستە لە کالێفۆرنیای ولاتە یەکگرتووەکانە، ئەمەیم بەنوسراوی لای خۆم ھەلگرتوو.

بکاتهوه به کارگوزارییه کانی خوی. خوتندنگای زانستی کوردان ۱۹۳۱/۲/۲۵ دا کرایه وه. له لایهن شاره وانایی سلیمانیشیه وه دهست کرایه وه به یاریه دانی. له پاش کردنه وهی خوتندنگا که به دوو شهو (۱۱۰) شاگرد کۆبوونه وه و هاتنه وه بهر خوتندن. سێ مامۆستایش خۆیان پیتشکهش به (کۆمهلهی زانستی کوردان) کرد، که به خۆپایی بهو شاگردانه بهوختن. مامۆستاگان ئه مانه بهوون:

(که ریم سه عید)، (فایهق بیکهس)، (ئهولا سامی)، که به راستی شایانی نافهرین و سوباسن. خوتنده وارانیش بۆ خوتندنه وهی رۆژنامه و گوژار و نووسراوانی ههمه پهنه، به پۆل و به تاکه تاکه پرویان کرده وه ناو ژووری خوتندنه وه و نووسراوخانهی کۆمهله که.^(۱)

له سالی ۱۹۳۳ دا که خودا لیخۆشبوو (پیره میرد) لیپهرسرای کۆمهله که بوو، بهرپه بهردنی خوتندنگا که یان دایه دهست من. مانگانه یان بۆ بره وه، به لام من پیتشکهشی کۆمهله کهم کرده وه و لیم وه رنه گرتن. چهند مامۆستایه کیشم له گه لدا بوو مانگانه یه کی که میان وه رده گرت. یه کیتکیان ناوی (عه بدوره حمان مفتی) بوو، ئه وی تریشیان (ئه بهرکه ره هوری)، له گه ل ئه وانه و چهند که سیکێ تر دا پاوێژم کرد، دواپی به یارمان دا و وامان به چاک زانی که خوتندنگا که ههر بۆ بهرهنه گاری کردنی نه خوتنده واری به یێلینه وه. چونکه شاگردەکان ده یان نا لاند له دهست زۆری وانه کانیان و سهختییان که ههروهک پتیه وایی خوتندنگا کانی میرییان لێ کردبوو. بیکه که له وه هه مووده میکیش مامۆستای لیتهاتوو و شاره زایان دهست نه که وتبوو که به تران ئه و وانه به یێنه وه. له بهر نه وه وانه کاغان و لێ کرد که ته نیا بریتی بن له سێ به بهت: (خوتندنه وه و نووسین) و (ژمیر) و (زانستی گشت لای). من شهش مانگ له م خوتندنگایه دا مامه وه. ئیتیر چومه وه بۆ خوتندن بۆ به غداد.

ئه وهی له و شهش مانگه دا به خۆم و هاوپی کانم کرا له لاپه ره کانی سه ره تایی ئه م و تاره دا نووسیومن، پیوست نابینم دوو بهاریان بکه مه وه. به لام ئه وه نه ده لیم که به ییکه که له سالی ۱۹۳۳ له زۆری سهاله کانی تریشدا به هاوینان وانه به شاگردەکان ده گوته وه داخه کهم له سالی ۱۹۳۷ دا هه میسان خوتندنگای کۆمهله که داخرایه وه. به لام له سالی ۱۹۴۲ دا، له سه رده می موته سه ریف (به هانه دین نوری) دا، پێ درایه وه به کردنه وهی. ئه وانه ی بوونه هۆی کردنه وهی خوتندنگا که ئه م مامۆستا و لاوه به پێژانه بوون که هه ولیاندا بوو، خوتندنگا که سه رله نوی بکرتیه وه:

مامۆستا (که ریم زه ند، ئه بهرکه ره هوری، نوری شاهه یس، موچه ره م موچه مه د ئه مین، موچه مه د شیخ مسته فا، موچه مه د توفیق عه زیز، نوری موچه مه د ئه مین، فایه ق هوشیار، هادی موچه مه د خوتفرۆش، قادر عه بدوره زاق). له مانه دا هی وایان تێدا بوو هه مووده می وانه ی ده گوته وه. هی وایشیان تێدا بوو هاوینان له به غداد ده هاته وه و وانه ی ده گوته وه. مامۆستا (که ریم زه ند) و (ئه بهرکه ره هوری) و (موچه مه د توفیق عه زیز) و (موچه ره م موچه مه د ئه مین) له و مامۆستایانه بوون که هه مووده می بوون. ئه و ده لاوه له ناو خۆیاندا (مامۆستا که ریم زه ند) یان هه لپێژارد به کارگێهری خوتندنگا که ههر ده یشیان به رامبه ره موته سه ریفی سلیمانی لیپهرسرا بوون. له م خوتندنگایه یشدا ههر شهش پۆله که ی خوتندنگای سه ره تایی هه بوون. به لام چونکه زۆریه ی شاگردەکان نه خوتنده واربوون، زۆتر به یه خیاب به نه هیتشتی نه خوتنده واری ده دا. هه موو

ماموستاكانيش بهخوپايى وانهيان دهگوتوه. هر كاميكيشيان بچوايوه بهغداد بڅوټندن، لاوان ههيوون چيگايان پر دهكرذنهوه.

گورانی زانستی

وا وهرن، وا وهرن، کۆمه‌لی لوان
 یه‌کگرین، پیش به‌هین زانستیمان
 زانستی جیگای عیلم و عیرفانه
 شوینی پرووناکی و ژینی کوردانه
 وا وهرن لاوه‌کان یه‌کگرین، یه‌کگرین
 زانستی راگرین

(۲)

یاریده‌ی لاو نه‌بی، کوششی لاو نه‌بی
هه‌ول و کوششمان شه و له‌گه‌ل رۆژ نه‌بی
بۆ بلندکردنه‌وی زانستی کوردان
ناگرین جیگه‌مان، ون ده‌که‌ین نیشتمان
وا وهرن لاوه‌کان، یه‌که‌گرین، یه‌که‌گرین
زانستی راگرین

(۴)

نیمروز لاوی همو میلله تی سه رزه مین
هه ل نه دهن بز بلا و کرده ی زانین
بزیه و ا به رزن و گه وره و دورین
نیمه پاشکه و تووی دهستی نه زانین
وا وهرن لاوه کان، یه کگیرین، یه کگیرین
زانستی راگیرین

له سالی ۱۹۳۳دا بدهنگیککی خوش و ئارازتکی پر سۆزهوه هه موو شه ویک له (خویندنگای زانستی کوردان) دا لاوه کاغان بدهنگیککی خوشهوه دهیانگوت ئنجا دهچونه ژووره کانهوه بۆ خویندن. ^(۱)

جیگای کۆمهلی زانستی کوردان له دلی نهتهوهی کورددا

(کۆمهلی زانستی کوردان)، له دلی نهتهوهی کورددا، جیگایهکی بهرز و پیرۆزی بۆ خۆی داگیر کردبوو. چونکه له ماوهیهکی کهمدا توانی کهلکیکی زۆر گهوره و گرنگ بگه یینیت به نهتهوهی نهژادی کورد. (خویندنگای زانستی) ی کردهوه بۆ بهرهنگاریکردنی نهخویندهواری، بۆ فیکرکردنی زمانانی (کوردی) و (عه ره بی) و (ئینگلیزی) بهخویندهواران. هه موو ههفتهیهک وتاری پۆشنییری ده دا بهگوتی جهماوه رانی کورددا. ^(۱) (نووسراوخانه ی زانستی) ی کردهوه بۆ خویندهواران و پری کرد له پۆژنامه و

(۱) ئەم هۆنراویه شاکر فه تاح خۆی دایناوه، له (پرشنگ) دا ناوی ناوه (بانگی زانستی) که له ۱۹۴۷دا له بهغدا چاپکراوه، هه رچه نه ده ئەم پارچه شیه ره ی مامۆستا بووه سروودی مارش نامیزی جه معیه ته که و ناویشی ده رکرد، به لām پیره مێردی شاعیریش له لای خۆیه وه (نه شیدی زانستی) دانا و له (ژیان) دا به م شیه به به لای کردهوه: (نه شیدی زانستی - له سه ره وه زنی که کۆ ده لێن ده شت و کێو شینه -)

نیشتماغان که دایکی دلسۆزه
سه ری پێکخست به له عه ل و پیرۆزه
نهویه هار هاتوو جه مۆنی نه وروژه
سه یری سه حرا که پۆژی به هرۆزه
خواریه ئاوا بی ئەم به رو و هۆزه
تێگه یشتووین به فه یضی زانستی
پێگه یشتووین به مایه ی ههستی
شه رته هه رچی که دایکمان وستی
دهسته بهر بین و تیا نه که ین سستی
تا به خویندن ده که ینه سه ره سستی
نه و جه و انانی کوردی پر جه وه ره
ده وری ده و ران بووه به ده وری هونه ر =
= نه و روپا رپی فنونی گه رته بهر
ئیه وه کارێ که بیه گرن نه یبه نه سه ر
جه یفه ناوتان نه نین وه ته نه ره و ره

(ژیان: ۵ (۴۷۲) له (۱۹۳۶/۳/۲۱)).

(۱) ئەوهی پێویسته لێره دا بو ترێ، ئەوهیه که ئەو ده وری جه معیه تی زانستی له و سه رده مه دا بیهی، پاشتر له داهاتو دا هیچ کۆمه له و پێک خرا وێکی روونا کیه ری و نه ده بی له شاره که دا نه ی توانی جیگای بگرێته وه: چ له رووی وشیا رکرد نه وه و نه هێشتنی نهخویندهواری و پێنماییکردنی خه لکه وه له به ره کۆمه لایه تی و =

گۆڭار و نووسراوانی هه‌موو جۆره‌ زمانیک که په‌یه‌ندیان به‌کوردوه‌ هه‌یه. شاگردیکی کوردی له‌سه‌ر نه‌رکی خۆی نارد نه‌روپا بۆ وه‌رگرتنی خۆتنده‌واری هه‌ره‌ بالا تا کوردستانی پێ ناوا بکاته‌وه. بۆ گه‌لیک شاگردی کوردی هه‌زار و داماو مانگانه‌ی بریه‌وه‌ بۆ نه‌مه‌ی بتوانن پێته‌ خۆتندنگاکانی میری، له‌ سلیمانی و جیگایانی تردا بخوین. گالی دا بۆ پاک‌کردنه‌وه‌ی (نووسینی کوردی) له‌ وشه‌ی بێگانه. هه‌ولێ دا (به‌ره‌مه‌ی) زانا و بوێژ و نووسه‌ر و هه‌نرمه‌نده‌کانمان کۆیکاته‌وه، تا له‌ شتیوه‌یه‌کی زانسته‌ییانه‌دا چاپیان بکات. یارمه‌تی (خۆتندنگای سه‌ره‌تایی کورانی سلیمانی)ی دا له‌ (لاسابیکردنه‌وه‌)دا بۆ نه‌مه‌ی به‌ده‌سکه‌وتی ناھه‌نگه‌کان نه‌و خۆتندنگایه‌ و (خۆتندنگای کچانی سلیمانی) بۆ که‌لک و پێشکه‌وتنی خۆیان به‌ختی بکه‌ن. (پاداش) ده‌دا به‌و شاگردانه‌ی له‌ (خۆتندنگای زانسته‌یی کوردان)دا به‌باشی له‌ تاقیکردنه‌وه‌کاندا ده‌رده‌چوون. شاگرده‌کانی خۆتندنگای زانسته‌یی کوردانی راده‌هێنا به‌نووسینی وتاره‌وه، به‌وتاردانی سه‌ره‌ستانه‌وه، به‌گۆزانی گوتنه‌وه، به‌وه‌رزشه‌وه، به‌به‌ره‌م داھێتانه‌وه، به‌گیانی کوردایه‌تی و نیشتمانی و مرۆڤایه‌تییه‌وه، به‌پێشکه‌وتنی راسته‌قینه‌وه له‌ کار و پیشه‌ و بیرکردنه‌وه و په‌ووش و کرداری مه‌ردانه‌دا.

نه‌مانه‌ و (کۆمه‌لی زانسته‌یی کوردان) گه‌لیک کار و کرده‌وه‌ی به‌رز و پیرۆزی تری کردبوو به‌نامانج بۆ خۆی، به‌ته‌کانه‌وه‌ هه‌ولێ ده‌دا جێبه‌جێیان بکات، وه‌ک ده‌ره‌یتانی رۆژنامه‌ و گۆڭار و نووسراوانی پێیوست به‌زمانی کوردی بۆ که‌لکی کورده‌واری. به‌لام داخه‌که‌م نه‌گه‌یشته‌ نه‌و نامانجانه‌ی.

هه‌روه‌ها وه‌ک هه‌ولدان بۆ نزیک خسته‌نه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد و فه‌رمانه‌وه‌یای عێراق له‌ یه‌کتری، تا نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌نامانجه‌ به‌رز و پیرۆزه‌کانی خۆی زووتر بکات.

جا له‌به‌ر نه‌م کرده‌وه‌ بلندانه‌ی (کۆمه‌لی زانسته‌یی کوردان)ه‌ بوو، که‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد به‌گه‌وره‌ و بچووکیه‌وه، به‌ده‌وله‌مه‌ند و هه‌زاریه‌وه، به‌خۆتنده‌وار و نه‌خۆتنده‌واریه‌وه، به‌هاواریه‌وه‌ ده‌هات و، یارمه‌تی ده‌دا و، باره‌وی ده‌کرد، چ له‌ کاتی شه‌نگوشۆخی و ده‌سه‌لاتیدا، چ له‌ کاتی ته‌نگانه‌ و کزی و لاوازی و گیروگرفته‌کانیدا، هه‌ر بۆ نه‌مه‌ی بێتنی و له‌ناو نه‌چێ و، (کورده‌واری)یش به‌نامانجه‌کانی خۆی بگه‌ییتن.

=ته‌ندروستی و نابووری و... هتد.

رۆژنامه‌ی (ژیان) به‌رده‌وام چالاکییه‌کانی نه‌و جهمعیه‌ته‌ی بلاو ده‌کرده‌وه، بۆ نمونه‌ له‌ سێ ژماره‌یدا باس له‌ هه‌ندێ له‌و چالاکییه‌نه‌ی ده‌کات:

۱- هه‌فته‌ی دوو جار کۆنفرانس نه‌دری (ناوی وه‌قت و ناوی محاضره‌ له‌پێشا به‌جیا اعلان نه‌کری). (ژیان: ژ ۱۵ - ۱۹۲۶/۵/۶).

۲- به‌قصدی تنویرکردنی خه‌لکی، دکتۆر حمیدی محاضره‌یه‌کی له‌سه‌ر (صحه‌) دا له‌ ئێواره‌ی جمعه‌ ۱۹۲۶/۵/۲۸. (ژیان: ژ ۱۸ - ۱۹۲۶/۵/۲۷).

۳- محاضره‌یه‌کی جمال به‌گ بابان له‌سه‌ر ته‌شکیلاتی محاکم له‌ عێراقدا وه‌ روونکردنه‌وه‌یه‌ک له‌سه‌ر ته‌شکیلاتی محکمه‌کانی سلیمانی. له‌ بنای زانسته‌ی له‌ ۱۹۲۶/۶/۴. (ژیان: ژ ۳۹ - ۱۹۲۶/۷/۱۵).

(کۆمەڵی زانستیی کوردان) نزیکەی (۱۹) سال له ناوهند هیزداری و دهسهلاتداری و، کزی و لاوازیدا، ئەم دیو و ئەو دیوی دهکرد. رۆژگاری ئەو سهردهمه و ههلهکانی خۆمان نهیانهیشت بیتی. بهلام ئەو گیانه پاک و نهژادهی (کۆمەڵی زانستیی کوردان) بهخشیی به (کوردەواری)، هەرگیز لهناو ناچێ و، تا دهمین، ههموومان، بۆ ئەو ئامانجه بهرز و پیرۆزانه تیدهکۆشین و خهبات دهکەین که ئەو بۆی داناوین.

ئیتیرپێز و سۆپاس بۆ گیانی پاکی ئەو پیاوه گهوارهمان که (کۆمەڵی زانستیی کوردان) یان دامهزراند و بهتیانهوه برد و، یاریدهیان دا. ئەمه بوو بهپوختهیی میژووی (کۆمەڵی زانستیی کوردان) که ههتا دهمین بهتاسوقهوه یادی خۆی و کردهوه و کارهکانی دهکەین.

(شاكر فتاح احمد)

(خواههنی پرۆژهی خۆتندهواری کورد)

سلیمانی: (۱۷ - ۷ - ۱۹۸۵)

پهراویژهکان: (۱)

(۱): بهوانه: (پهڕهگرامی جهمعییهتی زانستیی کوردان)، له رۆژنامهی (ژیان)دا، ژماره (۱۱)، سالی ۱۹۲۶، ل (۱ و ۲ و ۳).

(۲): بهوانه: (کردنهوهی جهمعییهتی زانستیی کوردان)، له رۆژنامهی (ژیان)دا، ژماره (۱۲)، سالی ۱۹۲۶، ل (۱ و ۲ و ۳ و ۴).

(۳): بهوانه: (ههینهتی ئیدارهی جهمعییهتی زانستی کوردان)، له رۆژنامهی (ژیان)دا، ژماره (۱۳)، سالی ۱۹۲۶، لاپهه (۳).

(۴): بهوانه: (صفحات مشرقه من تاریخ مکافحه الامیه فی کردستان) له گوڤاری (ئوتۆنۆمیی)دا، ژماره (۵)، سالی ۱۹۷۸، لاپهه: (۳).

(۵): بهوانه: (خهبرتیکی خوش)، له رۆژنامهی (ژیان)دا، ژماره (۳۱)، سالی ۱۹۲۶، ل: (۳).

(۶): بهوانه: نووسراوی (خهباتی رۆشنپیران)، لاپهه (۹) و (۱۰)، له نووسینی (شاكر فتاح).

(۷): زانیاری له بابته کردنهوهی خۆتندنگاکهوه له سالی ۱۹۴۲دا له مامۆستا (کهرم زهند) وهرگیراوه. سۆپاسی دهکەم.

(۱) ئەم پهراویژه نووسینی مامۆستا خۆیهتی که وهک دهستیانشانکردنی سهراچهوکانی باسهکە دایناون.

پرشنگی نازادی^(۱)

۱۹۸۵

نهم نووسراوه:

بۆيەکا نهم نووسراوه ناو ناوه (پرشنگی نازادی) که ههروهگ له ناوهروکی وتارهکاندا دهردکهوئ: گهلیک جار (پۆزی نازادی) پرشنگی پهخشان کردوه بهسه رکورد و کوردستاندا و پروناکی و کامهرانی و سه رهه رزی و خوشگوزهرانی پت بهخشیوون.

بهلام چونکه نه مانزانیهو چۆن نهو (نازادی) یه بهاریزین، دیسانهوه کهوتوینه تهوه شهوهزهنگی زۆرداری و ههژاری و نهخۆشی و نهخۆینه وهارییهوه.

ههوهو نه تهوهیهک له توانایدا ههیه (نازادی) دهست بکهوئ، پرشنگی نهو نازادییهش پینشکهوتن و کامهرانی و سه رهه رزی و خوشگوزهرانی پت بهخشی و نازادیه کهیشی بهاریزیت، بهلام بهمه رجی پتیهوی (یاسای خودایی) بکات و لهو پتگایه لانه دات، که هه نهو پتگایه ههیه بۆ (پینشکهوتن) ی راسته قینه مان بیات، نه مهیش به (خۆینه وهاری) نه پت سه رناگری.

خۆینه وهاریش هه ر بریتی نییه له زانایی؛ کردهوه و رهوشتی پاک و چاک و جوانیشی دهوئ.

نیمهیش که کوردهوارین - نه تهوهی کوردین. ۱. ب- بۆ نه مهی بگهین به ئامانجی پیرۆز و به رزمان، پتیهسته هه رجیهک ده کهین له سه ر بنجینهی زانست و، کردهوه و کاری چاک و پاک و بلند و، دادیه روهری بیکهین. (خودا په رستی) یش هه ر وامان پت ده لێ که (مه رۆفایه تی) یش ده گرتیه وه له گه ل (کورده روهری) و (نیشتمان په روهری) دا. جا نهم بابه تانه که به ته وه اتی له وتاره کاندا رۆشن کراوه ته وه، هیوادارم خۆینه وهاره به رتیه کان که لک و خوشییان لێ وه ر بگرن.

نیهتر نه مه نه ده و سوپاسی کار به ده ستانی نهو ده سگایانه ده کهم که نهو کۆژانه یان بۆ ئاماده کردم و، توانیم تیرۆپ بیرو باوه ری خۆمیان تیدا ده ر به رم بۆ که لکی گشتیی.

شاکر فتاح

(خواهینی پڕۆژهی خۆینه وهاری کورد)

(سلیمانی): ۸ - ۹ - ۱۹۸۵

(۱) نهم نامیلکهیه کاتی خۆی دراوه به (ره قابه) ی چاپه مه نی له به غدا؛ له ۱۹۸۵/۹/۲۱ پتگای پیندراوه، بهلام هه ندێ پسته و په ره گرافیا لێ قرتاندوه و نیشانه یان کردوه به (یحذف)... دیاره نیمه لیته ده وه ک خۆیان داماننا نه ته وه. کاتی خۆی هه رسن بابه ته که له کۆزی جیوازا دا پتیشکه ش کراوه:

۱- پتگایه ک بۆ پتیشکهوتن: له زستانی ۱۹۸۳ له هۆلی کرێکارانی سلیمانی.

۲- نه ورۆز: له به هاری ۱۹۸۵ له هۆلی به رتیه به رایه تی چاودێر کردنی نهو جهوانانی کوپان و کچان له سلیمانی.

۳- یادداشته کانی ره فیق حیلمی: له هاوینی ۱۹۸۵ له هۆلی کرێکارانی سلیمانی، ده زگه ی رۆشنییری و بلاز کردنه وهی کوردی بۆ مامۆستا و چه نه د که سێکی تری له نو سه ران پتیکه ستیوو.

رینگایه بۆ پێشکەوتن

(خودا پەرست بێن چاکتره یان خۆ پەرست؟)

نێمهی (کوردهواری) کهوا دهزانین نهتهوهی کورد له ههموو نهتهوهکانی تر ئیسلامتره بهههلهدا دهچین. چونکه نهگهر وا بوویه، دهبوو نێمهش له نهتهوه موسلمانهکانی تر کهمتر نهبووینایه... له راستیدا (ئیسلامهتیی پروالهتی) جوتیه، (ئیسلامهتیی راستهقینه) یش جوتیه. ههموو کەس دهتوانێ بهدرۆ نوێژ بکات و، حەج بکات و، رۆژوو بگرت. ههموو کەس دهتوانێ بهدرۆ میتزهری سپی لهسهر بکات و، کهشیدهی زهره بپهستیتیه پشتهی و، شالی سهوزیش له بهر بکات. ههموو کەس دهتوانێ، بهدرۆ، پرچ و پریش و سمیتلی دهرویشانه بهیتلێتهوه و، رست (تهزیتح)ی دهنگ ژل بهدهستهوه بگرت و، بهتهپل و دهفیشهوه گۆزانی نایینی بلن. بهلن، ههموو کەس دهتوانێ لای کەسانی ناشیی و نهزان، تا ماوهیهک بههۆی نهم جۆره کردهوانهیهوه، خۆی و پێشان بدات که پیاوێکی موسولمانه، یاخود ئافرهتێکی خوداناسه. بهلام ناتوانێ ههتا سههر نهم درۆزنییهی خۆی و، نهم خهڵک چهواشه کردنهی خۆی، بهشاریتهوه. چونکه کاتیک بهخۆی دهزانیت، کهسانی شارها و جیهان دیو و، وت و وریای تووش دهبیت، که دهکهوتیه کردهوه و کار و گهشتوگزارهوه لهگهڵیاندا، لهپەر درۆزنی و چهواشه کردنهکی دهردهکهوێ و ئابرووی دهچن. نهوساکه کەس بهئیسلامهتیههکی پڕوا ناکات...

خودا ههر داوی کردهوهی چاکمان لێ ناکات. نیازی پاکیشی لیتمان دهوێ. باوهرکردنیشی لیتمان دهوێ: بهخودا و، بهپێغه مبههرانی خودا و، بهنووسراوانی خودا و، بهفریشتانی خودا و، بهچهندوچوونکردنی خودا لهگهڵ مرۆفدا، لهپاش زیندوکردنهویان له لایهن خودا خۆیهوه. ههروهها نهوهیشی لیتمان دهوێ: که ههر چاکهیهک دهکەین، بهنیازی دلخۆشیکردنی خوداوه بیکهین و، له ههر خراپهیهکیش خۆمان لادههین، له پێتاوی دلگرتنی خودا و له ترسی خودا و، لهبهر دلخۆشکردنی خودا خۆمانی لێ لابهین. بهکورتی خودا چاکه بۆ پیاوی دوو پرو و ناپاک و خودانهاس پهسهند ناکات. لهبهرنهوه دهبی: (دل) و (دهم) و (دهست)مان له خوداناسیدا یهک بێ، ننجای خودا کردهوه چاکهکامان بۆ پهسهند دهکات.

نێمهی کوردهواریش، ههرچهنده گهلیک کهسانی وامان تێدا ههڵکهوتوه، که له ههموو سهردهمێکدا، بهخوداناسی تهواو و ئیسلامی تهواو دادهنرین. بهلام داخهکهم زۆربهمان، بهتایبهتی زۆربهی دهسهلاتدارهکامان، ههر لهگهڵ (خۆپهرستی)ی خۆیاندا خهریکیبون و، بهپروالهت نهبوو بێ، (خوداپهرستی)یان نهکردوه... کامیان دهسهلاتی ههبووه، یاخود بۆ لخواه، ناپاکی لهگهڵ نهتهوهکی خۆیدا کردوه. نهتهوهی چهوساندۆتهوه و پروتاندۆتهوه و، زۆر و ستهمی لێ کردوون و، دزی لێ کردوون و، گزی لێ کردوون و، نازاری داون، که نهم جۆره کردهوانهیش له (خۆپهرست) نهبێ ناوهشینهوه. لهبهرنهوه دهتوانم بلێم: هۆی ههره گهورهی (پاشکەوتن)مان هیچ نییه نهوه نهبی که زۆربهمان (خۆپهرستی) بهکار دههێنین، نهک (خوداپهرستی).

خۆپەرستی و خوداپەرستی له یەك جیاوازن:

له راستیدا (خوداپەرستی) و (خۆپەرستی) تهواو پێچهوانەی یەكترین.

له (خوداپەرستی) یهوه: نیشتمانپەرهری و، گهلهپەرهری و، مرۆف دۆستی و ههموو چاكه خوازییهك و، ههموو كردهوهیهكی پاك و پیرۆز و، ههموو ڕهوشتیکی جوان و ڕهنگین دهوهشیتهوه، له گهڵ گیانی (دادپەرهری) دا.

له (خۆپەرستی) یهوه: ههموو كردهوهیهكی گهنگ و نهنگ و ناپهسهند دهوهشیتهوه، له گهڵ (زۆرداری) دا.

(خوداپەرستی): بۆ پێشكهوتنمان دهبات.

(خۆپەرستی): بۆ پاشكهوتنمان دهبات.

(خوداپەرستی): سهڕهرز و كامهراڤان دهكات.

(خۆپەرستی): سهڕشۆڕ و سهڕگهرداڤان دهكات.

مندالەكائان له خۆپەرستی دوور بخه‌نوه

له‌به‌رئوه تكا له باوك و دایك و مامۆستا به‌رێزه‌كائان ده‌كهم: چه‌ندیان له ده‌ست دیت واتای (زۆرداری) و (داگیركهری) و (كۆنه‌پەرستی) و (په‌گه‌زیه‌رستی) و (هاوبه‌شی = الاشتراكیه) و (به‌شداری = الشیوعیه) و (خوداناسی) و (خوداپەرستی) و (پێشكه‌وتنخوازی) و (مرۆف دۆستی) بۆ مندالەكائان ڕوون بكه‌نوه و، وێنه‌یان له‌سه‌ر نه‌و كرده‌وه و كارانه و، نه‌و بیروباوه‌رانه و، نه‌و یاسایانه، بۆ به‌یئنه‌وه، تا مندالەكائان هه‌ر له ئیستاه‌و چاك و خراپ له یه‌كتر جوێ بكه‌نوه و، دۆست و دوژمنی نه‌ته‌وه‌كه‌ی خۆیان بناسن و، فرمانی سه‌رشانی خۆیان به‌رامبه‌ر هه‌ریه‌كه‌یان بزائن و جێبه‌جێ بكهن.

هه‌روه‌ها بایه‌خیش به‌ده‌ن به‌وه‌ی (گیانی خۆپەرستی) له دڵ و ده‌روون و میتشکی مندالەكائان له‌ ڕه‌گ و ریشه‌وه به‌یئنه‌ ده‌ره‌وه. چونكه‌ له راستیدا دوژمنی راسته‌قینه‌ی نه‌ته‌وه‌كه‌مان له‌ناو دڵ و ده‌روون و میتشکی خۆماندایه. ئه‌گه‌ر بمانتوانیایه به‌ته‌واوه‌تی هۆگری (خوداپەرستی) بیه‌ن و، خۆشمان له (خۆپەرستی) دوور بخه‌ینه‌وه، هه‌تا سه‌ر به‌نازادی و سه‌ره‌رزی و خۆشگوزه‌رانی و كامه‌رانیه‌یه‌وه ده‌ژایین. نه‌جه‌نگمان تووش ده‌بوو و، نه‌ سه‌رشۆڕی. نه‌ سه‌رگه‌رداڤان تووش ده‌بوو و، نه‌ مالتۆیرانی.

كه‌وا ته‌ ئه‌گه‌ر بمانه‌وێ نه‌ته‌وه‌كه‌مان (پێش بكه‌وێ)، پێش هه‌موو شتیك پێستیه‌ رێگه‌ی (خوداپەرستی) بگه‌ڕین و، له (خۆپەرستی) یش، خۆمان دوور بخه‌ینه‌وه. چونكه‌ هه‌روه‌ك له سه‌ره‌تاوه پێشانمان دا، (خوداپه‌رست) بیه‌ن چاك‌تره‌ له‌وه‌ی كه‌ (خۆپه‌رست) بیه‌ن.

(خوداپەرستی) و (خۆپەرستی) له‌ می‌ژوو‌دا

(فیرعه‌ون) خۆپه‌رست بوو. نه‌ته‌وه‌كه‌ی خۆی نازار ددا و زیانی پێ ده‌گه‌یاند و، ده‌یچه‌وسانده‌وه و، ده‌پرووتانده‌وه، بۆ كه‌لكی ناپوخته‌ی خۆی. (مووسا) خوداپه‌رست بوو. وازی له‌ سایه‌ و پایه‌ و مایه‌ هێنا

و، هممو هئیز و توانایییه‌کی خۆی به‌خت کرد، بۆ‌رِزگارکردنی نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی له‌ده‌ست زۆرداری فیرعه‌ون و ده‌س و پتیه‌نده‌کانی، که‌یه‌کی‌ک له‌وانه (قاپوون)ی خزمی مووسا خۆی بوو... له‌سه‌ر نه‌وه فیرعه‌ون بوو به‌دوژمنی مووسا و نه‌ته‌وه‌که‌ی مووسا. به‌لام مووسا چونکه‌خودای له‌گه‌ل بوو و، پتی پتیشان دهدا، توانی بگاته نامانجی خۆی: شه‌وی‌ک له‌ناکا و نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی رِزگار کرد و له‌سنووری میسریش ده‌ربازی کرد. به‌لام فیرعه‌ون که‌به‌خۆی و هممو له‌شکره‌که‌یه‌وه‌دایان که‌وت تا رتییان پتی بگریت و له‌ناویان ببات نه‌یتوانی بگاته نامانجی خۆی، به‌خۆی و له‌شکره‌که‌یه‌وه‌له‌زه‌ریای سووردا نوقوم بوون و خنکان.

(جه‌نگیزخان) و (تیموری له‌نگ) و (هۆلاکو)یش که‌هممویان دیلی ده‌ستی (خۆیه‌رستی)ی خۆیان بوون، دوا‌یی خۆیان و فه‌رمانه‌وا‌یییه‌ زۆرداره‌کانیان به‌پرسوایی ناو میژوه‌وه‌له‌ناوچوون.

(ناپلیۆن)یش که‌خۆیه‌رستیه‌ پتی نه‌ندازه‌که‌ی پالی پتیه‌ نا، نه‌وه‌هممو خا‌که‌ گهورانه‌ی دراوستیکانی فه‌ره‌نسه‌ بگریت، دوا‌یی له‌خاکی پرووسیا‌دا تیشکا و خۆی و له‌شکره‌ پتی شو‌ماره‌که‌یشی به‌نا‌بو‌وتیه‌وه‌ گه‌رانه‌وه‌ بۆ فه‌ره‌نسه‌، که‌ زۆری پتی نه‌چوو، له‌رِنگادا دوژمنه‌کانی که‌ بریتی بوون له‌له‌شکرانی خا‌که‌ داگیرکراوه‌کان و نه‌ته‌وه‌ زۆر لی‌تکراوه‌کان ته‌نگیان پتی هه‌ل‌چنی و شکاندیان و، به‌سه‌رگه‌ردانییه‌کی ته‌واوه‌وه‌ به‌دی‌لی دوور خرایه‌وه‌ بۆ دوورگه‌ی (سه‌نت هیلانه).

(هیتلەر)یش که‌ نه‌وه‌هممو خا‌که‌نه‌ی ئه‌وروپای به‌زۆر داگیر کرد، له‌نه‌ج‌امدا خۆی و نیشتمانه‌که‌ی له‌ناپلیۆن و فه‌ره‌نسه‌یان خراپتر به‌سه‌ره‌ات...!

(سه‌لاحه‌دینی نه‌بی‌سو‌بی)، که‌شا‌ه‌تی‌کی کورد بوو، له‌سایه‌ی خودانا‌سییه‌که‌یه‌وه‌بوو که‌توانی به‌جیتته‌ جه‌نگی (۲۲) ده‌وله‌ته‌وه‌ و، به‌رگه‌یشیان بگریت و، به‌سه‌ریشیاندا زال ببیت. نه‌وه‌به‌وه‌ پۆژه‌ه‌لاتی ئیسلامی تا‌چه‌ند سه‌د سا‌لی‌ک له‌ده‌ست داگیرکهرانی خۆیه‌رستانی ئه‌وروپا رِزگار کرد و دوور خسته‌وه‌.

(که‌ریم خانی زه‌ند)یش که‌شا‌ه‌تی‌کی کورد بوو، هه‌روه‌ها له‌سایه‌ی خودانا‌سییه‌که‌یه‌وه‌بوو، که‌توانی هه‌شت سا‌لی خشت به‌جیتته‌ جه‌نگی نه‌وه‌هممو سه‌رداره‌ خۆیه‌رسته‌ زۆردارانه‌ی ئیترانه‌وه‌ و، زالی‌ش بپتی به‌سه‌ریاندا و، نه‌ته‌وه‌کانی ئیتران له‌ده‌ست چه‌وساندنه‌وه‌ و، پرووتاندنه‌وه‌ و، ئازاردان و، زیان لی‌دان رِزگار بکات و، ژیا‌نی‌کی پپ دادپه‌روه‌ری و خۆشگوزه‌رانی و کامه‌ره‌انیان بۆ ماوه‌ی (۲۸) سا‌ل پتی به‌ه‌خشی.

(فیرعه‌ون) و (قاپوون) و (جه‌نگیزخان) و (تیموری له‌نگ) و (هۆلاکو) و (ناپلیۆن) و (هیتلەر)، خۆیه‌رستیه‌که‌یان بوو، تووشی جا‌پ‌س‌کردنی هممو جیهانی کردن و، له‌میژوودا ناویان به‌خراپه‌کار ده‌برئ.

به‌لام (مووسا) و (سه‌لاحه‌دینی نه‌بی‌سو‌بی) و (که‌ریم خانی زه‌ند)، نه‌وه‌تی جیهان تتیان گه‌یشتوه‌، ناویان به‌چا‌که‌کار ده‌برئ و جی‌گایان له‌دلی هممو ده‌روون ئازادی‌کی جیهاندا کردۆته‌وه‌ بۆ خۆیان و، میژووی ئاده‌میزادیش شانازیان پتیه‌ ده‌کات.

هه‌روه‌ها له‌میژووی ئیتراندا (کیسرا نه‌وشیره‌وان)، که‌شا‌ه‌تی‌کی کورد بووه‌، ناوی به‌دادپه‌روه‌ری و چا‌که‌خوا‌زییه‌وه‌ ده‌برئ. بپ گوسمان نه‌ویش دادپه‌روه‌ری و چا‌که‌خوا‌زییه‌که‌ی له‌سه‌رچاوه‌ی

خوداناسییه که یه وه ههلقولاره. نهگینا پیای خۆپهرست دادپهروهی و چاکهخواری لێ ناوهشیتهوه (شێخی سهعدی) که پیایکی زرنکی زانا و تیگهیشتری کورد بوو، بههۆنراوه له نووسراوه نایابه کهیدا که ناوی ناوه (گولستان) ستایشی (نهوشیرهوان) دهکات و ناویشی بهچاک دهبات. بهلام ناوی (قاروون) بهخراب دههینێ.

دوو خاوهن شکۆی تریشمان ماوه لهم کۆره دا ناویان بهینین. یهکتیکیان ناوی (عومهري خهتتاب)ه. بهکتیکیان ناوی (عومهري عهبدولهزیز)ه. ئهم دوو موسولمانهیش میژووی ئیسلامیان بهخوداناسی و دادپهروهرییه که یان پازاندۆتهوه. داخه کهم ههردووکیان بهدهستی ناحهزانی (خۆپهرست) کۆژاوان، که میژوو ههتا دههینین نهو پیاوکۆژانه له مرۆفایهتی که نهفت دهکات.

هۆی خۆپهرستی

جا ئهم (خۆپهرستی)یه داخه کهم ههه له سههرهتای پهیدا بوونی مرۆقهوه، تا ئیستا ههه له ئارادایه. بووهته هۆی بهربا بوونی (ناکۆکی) و (دووبه رهکی) و (دوژمنایهتی) و (شهروشهۆی). بووهته هۆی سههرگردان بوون و، مالتۆزانی و، پسوایی ناده میزاد. لهناو ههه موسو نهتهوه یهکتیشدا ههیه. له ههه موسو شۆنتیکی جیهانیشتدا ههیه. دیاره ئیمهیش که (کورد)ین بهشی خۆمان لهو خۆپهرستییه پێ پراوه. ههه هۆی نهوهیشه که وهها پاشکهوتوو و مالت کاولین. له بهر نهوه به پێویستی دهزانم نهوهندهی پێم زانیوه، له هۆی ئهم (خۆپهرستی)یه مان لیکۆلینهوهی خۆممان بهخه مه بهردهم. ههه نهتهوه یهکت دور کهوتیتهوه له خۆپهرواری، واتا له (زانین) و (پهوش و خووی چاک) و (کردهوهی پهسهند)، بێ گومان تووشی ئهم دهردی (خۆپهرستی)یه دیت.

دایک و باوکی ناشی، له بهر نهزانی خۆیان و کۆله وارییان له هونهری پهروه دهکردندا، نازانن تا چ نهندازه یهکت نازی منداله کانیاان بکێشن. تا پێتیان دهکری نازیان دهکێشن و، خۆشهویستی له نهندازه بهدهر بهرامبهریان دهنوین؛ ههه بۆ ئهمه له گریان ژیریان بکه نهوه، یاخود له گههزی دوریان بهخه نهوه. له جیاتی ئهمه فیزی پێزگرتیان بکهن بهرامبهر مافی کهسانی تر و، بهرامبهر مافی گشتی و، بهرامبهر یاسا و دهستووری خودایی، دهچن له ههه موسو کار و کردهوه و پهوش و خوویهکی خراپیان چاو دهپۆشن و، بێ دهنگ دهبن، هیچ سزایهکیان نادهن، هیچ سههرزه نشتیکیان ناکن، هیچ چاره سهرتیکی ههلهکانیاان ناکن. بێجگه لهوه لهناو خۆزان و لهناو کۆمه لایهتییه که یشتا ندهاوه پیای خوداناس و کار دروست و، دادپهروه و خاوهن بهزیی نابین که چاروان لێ بکهن. جا که گهوره دهبن، به (خۆپهرستی)یه وه گهوره دهبن، که ههه چی زۆرداری و کردهوه یهکتی نهنگ و ناپهسهند ههیه، لێی دهوهشیتهوه.

چاره کردنی خۆپهرستی

ئهم دهردهیش بهدوو شت چاره دهکریت:

۱- به پهروه دهکردنی منداله کاغان له سههر دهستی پسپۆزانی دلسۆز و شارهزادا. ئهمهیش کارێکی گهوره و گهنگه، له سههر دهستی فههمانه واییدا نه بێ پێک نایهت. پاره یهکتی زۆر و پهنجیکتی زۆر و

پشوو به کی درژیشی دهویت، که هیوادارم پوژتیک له پوژان بۆ نه ته وه که مان پیتک بیت.

۲- پیاو و ئافره ته کانی شمان، که له تهمهنی مندالی تیهه ریون، به تاییه تی نه وانه یان که به خوینده وار و کورد په روهر داده نرین، به یاریکی مهردانه دهه یکه بۆ خوژان، که سه ره له نوپوه په روهر دهی دل و دهروون و هوشی خوژان بکه نه وه. به لام نه مجاره له سه ره بنچینه یه کی (خوداناسی) بۆ، که پیاو دوور ده خاته وه له هه موو خراپه کارییه ک و، پیاو ده خاته سه ره هه موو چاکه خوازییه ک. هه موو که سه ده زانی (چاکه) چیه و، (خراپه) چیه!... ده با به یار به دین هه رچی (چاکه) یه بیه کین و، هه رچی (خراپه) یه نه یکه یین. بام هه موو شه ویتک جارتیک له ژیر پیخه فه کاغاندا چهند و چون له گه ل خوژاندا بکه یین. له شه و پوژی پیتشو ماندا چی چاکمان کردوه و چی خراپمان کردوه بیه تینه به رچاومان نه گهر کرده وهی چاکمان کردبوو: ئافه رینی خوژمان بکه یین. نه گهر کرده وهی خراپه شمان کردبوو: سه ره نه شتی خوژمان بکه یین، یاخود سزای خوژمان به دین. ئه م به یار و کرده وه جوانانه که زۆر دووباره کرانه وه، کار ده که نه دل و دهروون و هوشمان. کار ده که نه ره وشت و کرده وه و خوژمان. پوژتیک دیت به ته واره تی له ده ست (خوژه رستی) رزگارمان ده بیت و (خودا په رستی) له ناو دل و دهروون و هوشماندا جیگیر ده بی و بنج داده به ستی. نیتر ئه وساکه به جارتیک ژیاغان ده گوژریت و، کوکی و دۆستایه تی و برایه تی له ناو ماندا سه ره دگرن.

که نه وانه ییش پیتکه اتن ژیمان لی ده بیت به شایی. چونکه نه شه روشۆر و ئاژاوه به ریا ده یین له ناو ماندا و، نه ته ووشی سه ره گهردانی و مالتویرانی ده یین. ژیاغان په ده بی له سه ره که وتن و ته ندوروستی و خوشگوزهرانی و کامه رانی.

چهند نه وونه یه کی خوژه رستیمان

زۆریه منداله کاغان خوشی له وه ده بیین که به دارلاستیک چۆله که بکوژن. که گله یه کانی شاره وانی بشکیتن. که هه لگه رین به سه ره دیواری مالاندا، بۆ ئه مه ی به دزییه وه میوه له دره خته کانیان بکه نه وه. که گله وپ و شووشی خانوه کانیان بدزن و بشکیتن. که تۆپ تۆپینه له ناوه راستی شه قامه گشتیه کاندای بکه ن. که رووی دیواری خانوه کانییش به نووسینی ناره و و ناشیرین ره ش بکه نه وه.

زۆریه دوکانداره کاغان و نه وانه ی له دانگی نه واندان خوشی له وه ده بیین که به نرخیک یه جگار گران شت به کپاره کانیان به روژن، یاخود کاریان بۆ بکه ن. که پیچه وانه ی نرخ میوی شت به روژن. که خواره ده مه نی و که له یه لی پیتوست ده ریا بکه ن بۆ ده ره وهی نیشتمانه که یان، تا به گرانتر بیافروژن. یان ده سترژی بکه ن بۆ سه ره سامانی گشتی و ئاسایشی گشتی و مافی گشتی.

ئه مه انه و گه لیک له مه انه خراپه ریش پرویان داوه و پوو ده ده ن له ناو ماندا، وه ک به رتیل وه رگرتن و، قویه کردنی هه ندی شاگردان و، یاخی بوونیان له مامۆستا کانیان و، بایه خ نه دانی هه ندی له فه رمان به ران به فه رمانه کانیان و، سه هدنی سه ره قفلانه و، فروشتنی کرتی دوکانه به کرتی گیراوه کان به دزی خساوه نه کانیانه وه، به پاره یه کی یه جگار زۆر... وه ک پوول په رستی هه ندیک له نه وت و گاز و چمه نتۆفروشه کان و، رازدزی (جاسوسی) هه ندیکمان بۆ بیتگانه و، نۆکه رییان بۆ دوژمنانی نه ته وه و

نیشتمانه که مان و، زۆرداری برا گه وره له خوشک و براکانی و دایکی و، یاخیبوونی کوڕ و کچەکان له دایک و باوکیان، یاخود که مته رخه مییان بهرام بهریان. جا ئەمانه‌یش، هه‌موویان له یه‌ک سه‌رچاوه‌وه هه‌لده‌قولێن، که ئەوه‌یش نه‌وه‌یه‌ خوومان گرتووه به (خۆیه‌رستی) یه‌وه. که‌ی توانیمان، هه‌موومان خۆمان له‌م ده‌رده‌ کوشتنه‌یه‌مان لابده‌ین، که‌ی توانیمان خۆمان بکه‌ینه (خودا په‌رست) که سه‌رچاوه‌ی هه‌موو کرده‌وه و کارێکی مه‌ردانه‌یه‌، ئەو کاته‌ ڕوو ده‌که‌ینه (پێشکه‌وتنی راسته‌قینه‌). به‌ئێ وایه‌. (خودا په‌رستی) ته‌نیا ڕێگایه‌که‌، که ده‌مانگه‌یه‌تێ به‌ (پێشکه‌وتنی راسته‌قینه‌).

ئهنجام

له‌ ئهنجای وتاره‌که‌مدا تکاتان لێ ده‌که‌م، قسه‌کانم بام توندوتیژی‌ش بوو بن، دلتان نه‌ره‌نجی. چونکه‌ قسه‌ی راست و په‌وان که‌ بۆ که‌لکی گشتی بیت، خودا فه‌رمویه‌تی بیکه‌ین... ئەم قسانه‌ی منیش له‌ ڕووی دلسۆزه‌وه‌یه‌ ده‌یکه‌م... خودای مه‌زن له‌ قورئانی په‌یڕۆزدا فه‌رمویه‌تی: (قولوا الحق ولو علی انفسکم). واتا: (بام قسه‌که‌تان زیانی بۆ خۆیشتان تێدا هه‌بێ هه‌ر راست بۆن). هه‌روه‌ها تکایشتان لێ ده‌که‌م پێشینه‌یه‌که‌م په‌سه‌ند بکه‌ن که‌ ده‌لێم: (بام واز له‌ خۆیه‌رستی خۆمان به‌یتێن و، مل بده‌ینه‌ خودا په‌رستی) و کارێشی پێ بکه‌ین. چونکه‌ من خۆشی ئێه‌وه‌م ده‌وێ و نازادی و کامه‌رانی و خۆشگوزه‌رانیان، که‌ نه‌گه‌ر به‌ قسه‌م بکه‌ن، پێی ده‌گه‌ن. نێتر خۆشی ئێه‌وه‌ و نازادیتان بۆ داوا ده‌که‌م له‌ خودا، براکانم.

نهورۆز

نهورۆز جهژنی راسته‌قینه‌ی کورده

نهورۆز جهژنی راسته‌قینه‌ی کورده. جهژنیکی پیرۆز و به‌رزیه‌تی. چونکه بهر یه‌که‌م پۆژی به‌هار و سه‌ری سال ده‌که‌وێت. لهم پۆژه‌دا هه‌موو سالتیک (کورده‌ستان) له زه‌برۆزه‌نگی زستان پزگاری ده‌بی‌ت و، ده‌که‌وێته ناو به‌هه‌شتی به‌هاره‌وه، که ژبانی گیانله‌به‌ر و گۆگیا و دره‌خت و گۆل سه‌رله‌نوێ تازه‌ ده‌بی‌ته‌وه و، کاروباری کشتوکال و، ده‌رامه‌تی تر ده‌ست پێ ده‌کاته‌وه.

شه‌وی ئهم جهژنه له هه‌موو لایه‌کی کورده‌ستاندا ناگری نی‌له نی‌ل ده‌کرێته‌وه. پیاو و ژن، کوپ و کچ و مندال به‌ده‌ویدا گرد ده‌بنه‌وه. به‌گۆزانی و هه‌له‌په‌رکێته راده‌بوێرن. به‌یانی له هه‌موو لایه‌که‌وه به‌زمه‌ه‌زم و ئاهه‌نگ و زه‌ماهه‌ند ده‌ست پێ ده‌کریت دووکان و بازار هه‌له‌ده‌گیریت. هه‌موو کار و فرمانتیک ده‌وه‌ستێریت. کورده‌کان به‌رگی جوان ده‌پۆشن و خۆیان ده‌رازێنه‌وه. خواره‌مه‌نی خوش دروست ده‌کهن و، ده‌سته ده‌سته روو ده‌کهنه ده‌روده‌شت. به‌سه‌یران و گه‌شت و گه‌رانه‌وه پۆژ ناوا ده‌کهنه‌وه. مندالانی خۆێندن‌گا کۆنه‌کانیش به‌خۆشی ئهم جهژنه‌وه، هه‌یه‌که له لایه‌ن مامۆستای خۆیه‌وه، (نهورۆز نامه) یه‌کی بۆ ده‌نوسێته‌وه، که له‌به‌ری بکات و، له به‌رده‌م دایک و باوکی خۆیدا بی‌خۆینێته‌وه. ئه‌وانیش شاباشیک به‌خۆیان و پاداشتیک به‌مامۆستاکیان ده‌دن، به‌لام شاگردانی خۆێندن‌گا تازه‌کان له هه‌موو لایه‌کی (کورده‌ستان) و ئه‌و شوێنه‌دا که کوردیان تێدا کۆپۆته‌وه، ئاهه‌نگ و زه‌ماهه‌ندی گه‌وره و ناوازه و نایاب، به‌پۆنه‌ی (جهژنی نهورۆز) وه ده‌گه‌ێرن.

له‌ویدا هه‌رچی گه‌وره پیاو و خۆێنده‌وار هه‌یه له (کورده) و له بی‌گانه بانگ ده‌کهن. ئه‌و پۆژه به‌گوتنی وتار و گۆزانی و لێدانی ساز و ئاواز و، هه‌له‌په‌رکێ و ره‌شه‌له‌کی کورده‌انه و، خواردنی خۆرشتی نایابه‌وه و، گه‌مه‌وگه‌پ و یارییه‌وه، کاتی خۆیان به‌سه‌ر ده‌بن. گیانی نی‌شتمانپه‌روه‌ری و براهه‌تی و سه‌ره‌به‌ستی و خۆشگۆزه‌رانی زیندوو ده‌کهنه‌وه. بۆ پێش‌خه‌ستنی (کورده) و (کورده‌ستان) یش ده‌ماری مه‌ردابه‌تی نی‌شتمانپه‌روه‌ران ده‌بزوێنه‌وه.

سه‌رگۆزۆشته‌ی جهژنی نهورۆز

جهژنی (ئه‌ته‌وه‌ی کورده) یاخود (نهورۆز)، سه‌رگۆزۆشته‌یه‌کی خوشی هه‌یه. سا سه‌رگۆزۆشته‌که له بن‌جویناواندا راست بی‌ت، یان درۆ، مه‌به‌ست نی‌یه. به‌لام هه‌رچی چۆنیک بی‌ت، ئه‌وه ده‌گه‌یێنیت، که (ئه‌ته‌وه‌ی کورده)، له هه‌موو ده‌میکدا (مه‌رده) و (نازا) و (نازادیپه‌روه‌ره) بووه. ئهم شوێنه‌یه‌که له ته‌مه‌نی درێژی خۆیدا به‌ده‌یان جار هه‌لیگه‌یرساندوون دژی (زۆرداری) و، بۆ دامه‌زراندنی (دادپه‌روه‌ری)، نی‌شانه‌ی راستی قسه‌که‌ من.

ئه‌وه‌نده هه‌یه، جارتیکیان ناوی پێشه‌وای شوێشه‌که (کاوه) بووه، جارتیکیان ناوی (که‌ی ناخسار) بووه، جارتیکیان ناوی (که‌رم خانی زه‌ند) بووه، جارتیکیان ناوی (سمکزی شوکاگ) بووه،

جارتکیشیان ناوی (قازی محمد) بووه، نهم جاره‌یش ناوی (حیزی دیوکرانی کوردستانی ئیتران) ه که دژی زۆر و سته‌می فرمانه‌وه‌ای وه‌ستاوه.^(۱)

وا ده‌گپنه‌وه که چهند هزار سالتیک له‌مه‌ویش له کوردستانی ئیتراندا، شاهیتیکی بیگانه‌ی زۆردار، هه‌لکه‌وتووه؛ ناوی (بیوراسپ) یاخود (ئه‌وده‌هاک = ضحاک) بووه.

گه‌لتیک زۆر و سته‌می له کورده‌کان کردووه. دوو ماری گه‌وره‌ی بووه، په‌رستوونی. هه‌ر پۆژه‌ی دوو که‌سی بۆ سه‌ر بیهون و میشکیانی ده‌رخوارد داون. (کورده‌کان) له‌مه گه‌لتیک بیتزار ده‌بن و له‌وه به‌ولاو ه ناتوانن به‌رگه‌ی نه‌و به‌دکارییه‌ی بگرن. له‌ناویاندا: ئاسنگه‌رتیکی ئازا و مه‌رد و ژیر په‌یدا ده‌بن، ناوی (کاوه) ده‌بن. به‌زه‌ی به‌هاوخرینه‌کانی خۆیدا دیته‌وه. ده‌چیت هانه هانه‌ی هاونیشتمان‌ه‌کانی خۆی ده‌دات. پیتسه‌که‌ی به‌رۆکی که له ناسنگه‌ریدا به‌کاری ده‌هینا ده‌کات به (ئالا). به‌خۆی و ئالا که‌یه‌وه پیتشیان ده‌که‌ویت و، ده‌دات به‌سه‌ر سه‌رای (شا) دا. شا ده‌گریت و ده‌یخاته زیندانه‌وه. له جیتی نه‌و سازاده‌یه‌کی کوردی سه‌رپاست و نیشتمان‌په‌رست و دادپه‌روه‌ر که ناوی (فه‌ریدوون) ده‌بیت، له‌سه‌ر ته‌خت داده‌نیت و ده‌یکات به (شا). به‌م په‌نگه (کورده‌کان) نه‌و پۆژه ده‌کمن به (جه‌ژنیتیکی گه‌وره) و به‌رز و پیرۆز، ناوی ده‌نیتن (نه‌ورۆز). جا به‌رتیکه‌وت نه‌و پۆژه به‌ر سه‌ری سال ده‌که‌وت که (۲۱) ی مانگی ئاودار (ئا‌ذار) ده‌گریته‌وه.

فرمانی سه‌رشانمان له جه‌ژنی نه‌ورۆزا

له (جه‌ژنی نه‌ورۆز) دا پیتوسته‌ پیاو هه‌تا پیتی ده‌کرتی خوش پابوێتی. خوشی بدات به‌دلی خۆی و، خوشییش بدات به‌دلی که‌سانی تر. چونکه (نه‌ورۆز) جه‌ژنیتیکی پیرۆزی کورده. (کورده) له‌م پۆژه‌دا بووه که هۆشی هاتۆته‌وه به‌ر خۆی و، پۆژی په‌ش و تاریکی، له پۆژی پووناک جیا کردۆته‌وه... له پۆژیکی وه‌ک ئیمپروا بووه که (نه‌توه‌ی کورده) خۆی له ده‌ست دوژمنیتیکی زۆرداری سته‌مکار پزگار کردووه و، که‌وتوه‌ته‌وه پۆژی ئازادی و سه‌ره‌ستی و کامه‌رانی پیتشووی خۆیه‌وه. واتا ئیتر خۆی خۆی به‌پتوه بردووه و، نه‌و فرمانه‌وه‌اییه گه‌وره‌یه‌ی بۆ خۆی دامه‌زراندووه و، ژیا‌نیتیکی پاکتر و چاکتر و بلندتری بۆ خۆی به‌رهم هیناوه.

ئیمه نابێ نه‌وه‌یشمان له‌بیر بچێ که (پۆژی نه‌ورۆز) ه‌ک‌انمان به‌هه‌ل پزانین بۆ ناشتکردنه‌وه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی دلمان شکاندوون، یاخود دلی یه‌کتیریان شکاندووه. هه‌روه‌ها له‌به‌ر پیرۆزی (جه‌ژنی نه‌ورۆز) ده‌ستی (یارمه‌تی) و (باربوو) و (پیتاک) بۆ دامه‌وان و لێ قه‌ومه‌وان و هه‌زاران و سه‌رگه‌ردانانی نه‌توه‌که‌مان بکێشێن. بێجگه له‌وه هه‌ول به‌هه‌ل بده‌ین بۆ به‌رهم هینانی پۆژه‌یه‌کی وه‌ها که به (گه‌له)، کۆمه‌کیی بکه‌ین و که‌لکی گشتیی کورده‌واری تێدا به‌نه‌نجام بکه‌ین.

(۱) ده‌بێ خۆنهر سه‌رنجی نه‌وه بدات که باسه‌که له سالی ۱۹۸۵ دا نووسراوه‌ته‌وه و ناماده‌ کراوه. باری سیاسی و په‌وشی نه‌و کاته‌ی کوردستانی ئیتران په‌چاو کراوه.

نایینی ئیسلام دژی نهوړۆز نیه:

هەر له بهر نه وهی که (جهژنی نهوړۆز) په بهر نه دی به (بزووتنه وهی نازاد پخوازان هی کورد) هه هیه، کار به ده ستانی فرمانه وه اییه داگیر که ره کانی کوردستان به پیتچه وانه ی نایینی پاک ی ئیسلام، هه نیتیک له (مه لا خوڤر شه کان) یان هانه هانه ده دا، که به چاو و راو و چه واشه کاری (نه ته وهی کورد) و ا تیبیگه ییتن، که (جهژنی نهوړۆز) جهژنیکی سه رده می ناگر په رستانه و، دژی ئیسلامه تییه. له بهر نه وه نای (جهژنی نهوړۆز) بکړئ. که چی له زانا کانی خو مانم بیستوه که له کۆری خوداناسی و نایینی ئیسلامدا جیتی باوه رن، نه (محهمم د پیغه مبه ر)، خود الیخو ش بئ جهژنی نهوړۆزی قه دهغه کردوه، نه (خه لیفه) کانی پاش خو ی. ته نیا (عومهری عه بدولعه زیزای (ئه مه وهی) بژ دوو سئ سالتیک قه دهغه ی کرد. (خه لیفه) ی عه بباسیش (موتوه کیل) ماوه یه ک قه دهغه ی کرد. به لام له پاشان قه دهغه کی هه لگرت. (۱)

مه لایه کی زانا و خوداناسی وه ک (ئه حمه دی خانی)، سئ سه د سالتیک پتر له مه وپیش له چیر که ناوازه که یدا که ناوی ناوه (مه م و زین)، له شتیه یه کی شاکارانه و ناوازه دا، جهژنی نهوړۆزی سه رده می (مه م) و (زین) مان پیشان ده دا ت. نه گه ر (جهژنی نهوړۆز) نا په وا بوویه و دژی نایینی پاک ی ئیسلام بوویه، چۆن نه و ده یوانی به و پیز و خو شه ویستییه وه له جهژنی نهوړۆز بدو ئ؟!...

تا ئه م سه رده مه پیش له جهژنی نهوړۆز دا (نهوړۆز نامه) به پیتنوسی مه لا خوداناسه کاغان ده نو سرایه وه و، ده درایه ده ست شاگر ده کانیا ن تا له بهر ده می باوک و دایکیاندا بیخو ئتنه وه. نه گه ر (جهژنی نهوړۆز) نا په وا بوویه و، دژی نایینی ئیسلام بوه ستایه، چۆن ئه م مه لایانه ده یانو ئتر نه و تاوانه بخه نه ئه ستوی خو یان؟!...

خودا لیخو ش بوو، بو ئژی به ناویانگ، (پیره میترد)، که پیاویکی خوداناس و حاجیش بوو، بیرمه له شه وی ۱۹۳۱/۳/۲۲ دا له سلیمانیدا، لای (باخی پوره به گی) یه وه، به یادی (جهژنی نهوړۆز) هه نا هه نگیکی گیترا. له هه مرو پیاوه گه وره کانی شاری سلیمانی بانگ کرد بووه نه و ئ. به نا هه نگ و زه ماوه نده وه تا ده میتکی در یژ را یان بووارد بوو له لایه ن دوو سئ که سه وه و تار خو ئندرا بووه وه. به گۆزانییه کی جوانی شه وه که (پیره میترد)، خو ی، هۆنرا وه کانی بژ هه لبه ستبون، شاگر ده کان شادمانییان خستبووه دل ئی هه موو نه و که سه انه وه که له ویدا بوو بوون به لام له بهر ره شه با نه یان توانی بوو (ناگری نهوړۆز) بکه نه وه. جا له بهر نه وهی هۆنرا وه کی (حاجی توفیقی پیره میترد) نرخکی میتووی و ویتیه یی هیه، هه ز ده که م بو تانی بخو ئتنه وه، فه رموون گو ئی لئ بگرن:

گۆزانیی نهوړۆز:

مو ژده بئ سال گه رایه وه

ناگری (نهوړۆز) کرایه وه

(۱) گۆفاری کاروان، ژماره (۶)، ل (۴۰)، کورته باسیتیک له سه ر نهوړۆز - خو ئین ره شوانی.

به فیری زستان توایه وه
 گژوگیا و گول ژیايه وه
 (نوخشه بی له کوردی همزار)
 گول له باغدا خوی دهنوتنی
 بولبول به پرویدا ده خوتنی
 همور مسرواری ده پرژینتی
 شه مال زینده گسانی دینتی
 (نیرگس مهسته و چاو به خومار)
 واهرش چیمن راخرا
 گولاله بوو به شه وچرا
 گول دهستان به ست وهک برا
 نه سرین و لاولو تیخکخزا
 (هاتنه له نجه سهروو چنار)
 بولبول شهو به ئاواته وه
 بادهی شسه ونم ده خواته وه
 ده لی: وا (نه ورۆز) هاته وه
 یهزدان دهروو بسکاته وه
 (نیمه ییش پیتی بکهوینه به هار)

ئاگری نه ورۆز موزدهی دادپهروهی ده دات

جهژنی نه ورۆز، جهژنیکی نه تهوهیی کورده. فیری به سههر هیج ئایینیکه وه نییه. ههرچی ئاگره که یشتیتی، که ناشیهه کان واهزان، که له پوری ئاگریه رستانه، پتیه وه نووساوه، له راستیدا بۆ نه وه داهاتوه که نهوانی ناههنگ و به زمه که له شهوی نه ورۆزدا ده گیتن، نه گهر شهوه که ی سارد بوو، خۆبانی پی گهرم بکه نه وه، نه گهر شهوه که ی تاریکیش بوو، نه ناوهی ناههنگه که ی تیدا ده کمن رووناکی بکه نه وه. ئاگریش که له سههر لووتکه ی شاخه کان ده که نه وه، بۆ نه وه یه که هه مسوو که س تیتیه ییتن که سبه یینتی جهژنی نه ورۆزه، تا ههر که سه فرمانی خوی بزانی و به جیتی بهتیتی.

ههروهها ئاگره کان نه وه ییش ده خه نه وه یادی کورده واری، که باو و باپیریان توانیویه نه وه و پۆزه دا خۆیان له تاریکیی ناشیتیتی و زۆرداری کار به ده ستانی خراب پژگار بکه نه و، خۆیان به خه نه رووناکی تیتیه یشتوویی و، دادپهروهی کار به ده ستانی چاکه وه.

له بیرمه له سالی ۱۹۵۴دا (سه عید قهزاز) کار به ده ستیکی کاروباری ناوخوی چاک و دادپهروهه بوو، کوردیکی دلسۆز بوو هاته کایه وه، بهنده له کاته دا جی نشینی موته سه ریفی هه ولتیر بووم، هه رچه نه ده

نهریتی کاریده‌دهستی ناوختی پتیش خودا لیتخوشتیو سه‌عید قه‌زاز وا بوو که مه‌یدان نهدات له هیچ شار و باژیر و گوندیکی کوردستاندا ناهه‌نگ بۆ جه‌ژنی نه‌ورۆز بکری. به‌لام نه‌و به‌ناسانی پتی داین ناهه‌نگمان بۆ جه‌ژنی نه‌ورۆز له شاری هه‌ولیر و بنکه‌کانی ناچه‌کانی هه‌ولیردا به‌شو‌خوشه‌نگیه‌وه گپرا، ته‌نانه‌ت توانیمان له هه‌ندێ جی‌گای‌شدا وه‌ک شاری (شه‌قلاوه) ئافره‌تیش له ناهه‌نگه‌کاغاندا به‌شار بکه‌ین، که نه‌و سالانه ئافره‌ت تێکه‌ل به‌ناهه‌نگی پیاوان نه‌ده‌بوون، خودا و راستان مامۆستا (عه‌ونی یوسف) له هه‌ولیردا ناهه‌نگه‌که‌ی به‌جوانی برده‌ سه‌ر، هیچ گیروگرفتیکمان له هیچ لایه‌کدا نه‌هاته به‌ر. له فرمانه‌ه‌واییشه‌وه هیچ گله‌بیه‌ک له ناهه‌نگه‌کاغان نه‌کرا.

یاداشته‌کانی مامۆستا ره‌فیع حیلمی

یاداشته‌کانی مامۆستا (ره‌فیع حیلمی)، نه‌وه‌نده‌ی ده‌ستم که‌وتوون بریتین له شه‌ش به‌رگ، که کۆمه‌له‌ی لاپه‌ره‌کانیان ده‌کاته (٦٣٧) لاپه‌ره. له‌سه‌ر قاقه‌زی رۆژنامه چاپ کران، که له به‌ژن و بالادا به‌ناوئنجی داده‌نرتین. له به‌غداد، له چاپخانه‌ی (مه‌عاریف)دا چاپ کران له ١٩٥٦/٧/٢٥ ده‌ست به‌چاپکردنیان کراوه، له ١٩٥٨/٤/١٥ له چاپکردنیان بۆته‌وه. چاپکردنه‌کانیان جوانه، نووسراوه‌کانیش پهن له وێنه‌ی نه‌و که‌سانه و نه‌و شوێناوه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌شو‌پشه‌کانی (شیخ مه‌حمود)ی گه‌وره‌وه هه‌یه. مامۆستا ره‌فیع حیلمی ره‌نجیکی زۆری له دارشتنی نه‌م یاداشته‌یه‌داوه. هه‌ولیکی زۆریشی داوه که نووسراوه‌کانی به‌کوردیه‌کی په‌تی بنووسرێن و، له شێوه‌یه‌کی وایشدا بنووسرێن، که سووک و ئاسان و ره‌وان بن بۆ خوێندنه‌وه و، هه‌موو خوێنه‌ری تێکش خوێی له خوێندنه‌وه‌یان به‌جێئێ و، که‌لک و سه‌ودیکی ته‌واویش له بابته‌ میژوو و به‌سه‌رهاتی (کورد) و (کوردستان) و (جیهان)ه‌وی ده‌ست بکه‌وێ. له راستیدا یاداشته‌کانی مامۆستا ره‌فیع حیلمی به‌سه‌رچاوه‌یه‌کی گه‌رنک و به‌نرخ و ناوازه و نایاب داده‌نرتین، بۆ میژووی (کورد) و (کوردستان) و به‌تایبه‌تی بۆ میژووی شو‌پشه‌کانی (شیخ مه‌حمود)ی گه‌وره (چونکه خودا لیتخوشتیو، هه‌موو که‌ل و قوژبنیکی نه‌و شو‌پشانه و نه‌و کاره‌ساتانه‌یش که په‌یوه‌ندیان به‌و شو‌پشانه‌وه هه‌یه و قه‌وماون له جیهاندا، به‌ته‌واوی رۆشنیان ده‌کاته‌وه. له‌به‌ر نه‌وه‌ پیاو که یاداشته‌کانی مامۆستای به‌رێز، (ره‌فیع حیلمی)، ده‌خوێنته‌وه، هه‌ست به‌زاخاویکی می‌شک و ئارامیکی دل و ئاسایشیکی ده‌روون ده‌کات، نایه‌وی وازیان لێ به‌یتنی تا ته‌واویان ده‌کات. ه‌وی نه‌مه‌یش نه‌وه‌یه که مامۆستا ره‌فیع حیلمی خه‌باتی کردووه و چۆته‌ بنج و بناوانی هه‌موو شتی که‌وه که په‌یوه‌ندیان به‌شو‌پشه‌کانه‌وه هه‌یه، تا راستییشی بۆ ده‌ر نه‌که‌وتبێ وازی نه‌هێناوه. نه‌و راستییه‌یه‌یه‌ش که ده‌ستی که‌وتوون، له شێوه‌یه‌کی ته‌ر و تازه و ناوازه‌دا، به‌سه‌ره‌یه‌ستیه‌کی بێ نه‌ندازه‌وه ده‌ری‌پوون، که دلی راستیه‌یه‌ستان خو‌ش ده‌که‌ن و سه‌ره‌شیان ده‌هێننه‌ سه‌رسوومان. مامۆستا ره‌فیع زۆر هه‌ولی داوه که بێ لایه‌ن کاره‌ساته‌کان پتیشان بدات، که سایه‌تیه‌یه‌کان ده‌ریخت. ته‌نانه‌ت له که‌لێ جی‌گادا پهن له هه‌له‌کانی خو‌شێ ده‌ن و، سه‌ره‌نشته‌ی خو‌شێ ده‌کات و، په‌شیمانی له کردووه‌کانی خو‌شێ ئاشکرا ده‌کات. نه‌مه‌یش سه‌باره‌ت به‌وه‌یه که مامۆستا ره‌فیع حیلمی هه‌روه‌ک زانا بوو، دانایش بوو، بو‌ژ و وێژه‌وان و راستیه‌ره‌وه‌ر بوو. چه‌زی ده‌کرد به‌م یاداشته‌ی راستی شو‌پشه‌کانی

کوردەواری و، بەجۆرتیکی تایبەتی شۆرشەکانی شیخ مەحمودی گەورە لە کوردستانی عێراقدا پێشانی ڕۆشنبیرانی کورد و ھەموو جیھان بدات. تا لەمەندە زۆرتەر درۆ و چا و راوی دوژمنانی (کورد) و (کوردستان) کە لە بابەت شۆرشەکانی کوردەو کردواریانە، راستی لە کاربەدەستان و ڕۆشنبیرانی جیھان نەشارنەو. مامۆستا ڕەفیع حیلمی لە یاداشتەکانیدا ناچارترێتی لە کەس، لە هیچ فەرمانڕەوایی و نەتەو و کاربەدەستیکی سێ ناکات، قەسە ی راستی خۆی ھەر دەکات. لە جێگای خۆیدا چاک بێ دەبێتی، خراپیش بێ ھەر دەبێتی. تەنانت بەرامبەر خۆشی و دوژمنەکانیشی چینی چاک ھەبێ و چینی خراپ ھەبێ، بێ پەروا بەسەر بەستییەکی بێ ئەندازەو دەبێتی. تەنانت ئەگەر بەکێک ھەلە یەکی ئەوی دەرخستبێ، بێجگە ئەوی ھەلەکی خۆی راست دەکاتەو، سۆپاسی ئەو کەسەیش دەکات و، ھەلەکی خۆشی بۆ ھەمووان ناشکرا دەکات. لە راستییدا مامۆستا لە ڕووی پەرچەشی ھەندیک وشە و واژە ی بێگانانەو، ھەروەھا لە ڕووی (پێتئوس) یەشەو، لە ڕووی ھەندیک ڕووداویشەو، لە چەند جێگایەکی کەمدا بەھەلەدا چوو. بەلام ئەو خۆی تەنانت خۆتەرەن دەکات کە لە ھەلەکانی ناگاداری بکەن تا ھەلەکانی خۆی راست بکاتەو. بەلام ئەو ھەلەنە ی کە مامۆستا کردوونی ئەو نەدە کەمن، لە نرخ ی یاداشتەکانی کەم ناکەنەو. چونکە یاداشتەکانی پێن لە راستیی و، راستییش دلی ھەموو تێگەشتوویەک و پێگەشتوویەک کێش دەکات.

لەسەر شۆرشەکانی کورد دەکاتەو

(ناحەزان) و (دوژمنانی کورد) و (فەرمانڕەوایییە داگیرکەرەکان) وای بۆ دەست دەدات کە ھەموو شۆرشەکانی کورد بەدناو بکەن بەوێوە کە بەفیتی دەوڵەتە بێگانەکان ھەلگیرستێران. کە پێشەواکانی شۆرشگێڕەکانیشمان چاوبرستی و سایە و پایە و مایە کێشی کردوون بۆ ھەلگیرساندنی ئەو شۆرشانەمان، نەک دلسۆزی بۆ (کورد) و (کوردستان).

بەلام مامۆستا (ڕەفیع حیلمی) لەسەر شۆرشەکانی کورد دەکاتەو. لە شێوێکی راست و پەوان و ناشکرادا، بەبەلگە و برۆنامە ی میژووییەو، دەریدەخات، کە شۆرشەکانی کورد ھەموویان لەبەر زۆر و ستەمی فەرمانڕەوایییە داگیرکەرەکانی (ئێران) و (تورکەکانی عوسمانی) و (ئینگلیزەکان) بەرپابوون. ھەروەھا شۆرشگێڕانی کوردیش نوێنەری ھەموو (نەتەو ی کورد) بوون بۆ ئەو شۆرشەکانیان بەرپا کردووە، کە لە زۆر و ستەمی ئەو داگیرکەرەنە کورد و کوردستان ڕزگار بکەن. بۆ ئێوە: شۆرشەکانی (شیخ مەحمودی مەزن) چ بەرامبەر بەتورکەکانی عوسمانی چ بەرامبەر بەئینگلیزەکان، بەفیتی کەس و هیچ دەوڵەتێک ھەلنەگیرساوێ تەنیا بۆ دەستکەوتنی سەرەخۆیی بۆ کوردستان و ڕزگارکردنی کوردەواری لە دەست زۆرداری و ھەژاری و نەخۆشی و نەخۆتەواری بەرپابوون. ئەمە راستە (شیخ مەحمودی گەورە) خۆی نزیک خستۆتەو لە کاربەدەستانی عوسمانی و ئینگلیزەکان، بەلام بۆ ئەو خۆی لێ نزیک خستۆتەو تا لە ڕێگایەکی کورت و راست و نزیکەو و لە شێوێکی شیرین و بێ وەیدا ناواتەکانی کوردەواری بەیختە دی. بەلام کە (شیخ) ئەوی بۆ دەرکەوتوو، کاربەدەستانی ئەو دەوڵەتانە، پەیمانی خۆیان پاناکرن و (مافی کورد) دەخەنە لاو و پێ شیلی دەکەن، لێیان راست بۆتەو و چوو بەگێراندن تا

ناچار یان بکات دان به مافی نه ته وایه تیی کورد و کوردستاندا بنین. شیخ مه محمود پیاوکی لیتهاتوو و نازا و به جهرگ بووه، له کانگای دلاییه وه ههزی به سهره ریزی کورد و ناوه دانی کوردستان کردووه، بیتجگه له وه هه موو گیان و سامانی خۆی له پیناوی نازادی و سهره خۆیی کورد و کوردستاندا بهخت کردووه. ئنجا ماموستا ره فیهق حیلمی، بۆ بهلگه قسه کانی شیخ مه محمود ده گێته ته وه، که به و پیری سهره سستی و نازاییه وه، له بهردهم دادگای سهریازی ئینگلیزه کاندای له بهغداددا کردوویتی و، هوروزمی بردۆته سهر خۆیان و دهوله ته که یان که ناهیلتن مافی کورد، به پیتی نامۆزگارییه کانی (ودرۆ ویتلسن) و (۱۴) بهنده که ی و، پهیماننامه ی (سیقههه) سهر بگرۆ. ههروه ها نه و قسانه ی (شیخی مهزن) به بهلگه دههیتیه ته که له پاش گهرا نه وه ی له هیندستان له بهردهم خونکاری عیراق (فیهسه لی یکه م) و (بالتیزی بهریتانیا) دا، به هه موو سهره سستییه کی خۆیه وه له بهغداددا کردوویتی، له بابته سهره خۆیی کوردستانه وه. شیخ مه محمودیش نه و شیخ مه محموده بوو، که له پاش هاتنه وه ی بۆ سلیمانی و کردنی به فرمانداری سلیمانی له لایهن فرمانه وایی بهریتانیا و فرمانه وایی عیراقه وه، که زانی نه له لایهن تورکه که مالییه کان و نه له لایهن فرمانه وایی بهریتانیا و نه له لایهن فرمانه وایی عیراقه وه هیچی راسته قینه بۆ (کورد) و (کوردستان) ناکهن و، ده یانه وۆ بۆ که لکی نا پوخته ی خۆیان خۆی و نه ته وه که ی بچه و سینه وه، بۆ نه مه ی پرستیک به هیج لایه کیان بکات و، نرخیک به چاو و راوه کیان و درۆ و فیشاله کیان پدات (خونکاریتی) ی خۆی ناشکرا کرد و ناوی خۆی نا (خونکاری کوردستان). شیخ مه محمود به ویش نه وه ستا، بیتجگه له وه ی فیهقیلی هه موویانی ناشکرا کرد بۆ هه مووان، داوای هه موو ناوچه و شاره کانی کوردستانی عیراقیشی لیکردن که بیانخه نه سهر ناوچه ی سلیمانی. ههروه ها له به یارنامه ی که دا که هه موو سهره ک هۆزه گه و ره کانی کوردستانی عیراق و به شیکیش له کوردستانی ئیران مۆریان کردبوو، نه وه ی له هه موو لایه ک گه یاند، که مافی کورد هه ره ته نیا شیخ مه محمود داوای ناکات، هه موو کورده واری داوای ده کات.

بیتجگه له وانه نالای کوردستانی هه لکرد و، پوولیشی به ناوی فرمانه وایی کوردستانی باشووره وه چاپ کرد.

تا بهم رهنگه ماموستا ره فیهق حیلمی راستیی شۆرشه کانی کورد و شۆرشه کانی شیخ مه محمود و که سایه تیی شیخ مه محمود ده ره خات به لام ماموستا ره فیهق حیلمی که موکووری فرمانه وایییه که ی شیخ مه محمود و هه له کانی شیخ مه محمودیش ناشارته وه. به ناشکرا ده ریانه خات. به کورتی واپیشان ده دات: که شیخ مه محمود له سهر بنچینه یه کی زانست فرمانه وایییه که ی خۆی نه بردووه به پتیه. گه لیک کاروباری گرنگی به پیاوی زانا و کارامه و کارگوزار نه سپاردووه. جله ویشی بهرداووه بۆ که سوکار و دهس و پتیه وندی نه زان و تینه گه یشتوو و هه له پهرست و له خۆبایی بوو. له راستییشدا شیخ مه محمود له کاروباری زرنگاریدا شاره زان بوو. له ناو نه و هه موو گه و گێچه ل و تهنگوچه له مه و گیروگرفته یشدا که داگیره کرانی کوردستان و دوژمنانی کورد به ریایان کردبوو، شه لۆا بوو، سهری سوپا بوو نه یده زانی چی بکات.

له‌به‌رنه‌وه‌و نه‌و که‌موک‌ووی و هه‌لانه‌ بوو بوونه‌ شتیکی سروشتی، هه‌ر ده‌بوو روو به‌دن. نه‌مه‌ له‌ لایه‌که‌وه‌ و له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ چاو‌بر‌ستی ده‌وله‌ته‌ سو‌تند‌خواره‌کان که‌ بریتی بوون له‌ (به‌رتانیا) و (فه‌رنه‌سه‌) و (ئیتالیا)، که‌ چاو‌یان به‌ی‌بووه‌ خاکی عوسمانی، هه‌روه‌ا هه‌له‌ی (یه‌کی‌تی سو‌قی‌یت) که‌ ده‌ریاره‌ی کورد کردی، نه‌مانه‌ هه‌مو‌یان بوون به‌ه‌وی نه‌وه‌ی مافی نه‌ته‌وا‌یه‌تی کورد به‌خ‌رتیه‌ ژیر پی‌ته‌، په‌یمان‌نامه‌ی (سی‌شه‌ر) هه‌لب‌سه‌شتی‌رتیه‌وه‌ و گو‌ی نه‌در‌تیه‌ به‌نده‌کانی (وی‌لسن)‌ی سه‌ره‌ک کۆماری نه‌مه‌ری‌کای یه‌گ‌گرتوو.

له‌جیات‌ی په‌یمان‌نامه‌ی (لۆزان) گری‌ درا، له‌ نه‌جام‌دا نه‌ته‌وه‌ی کورد په‌نج‌ه‌رۆ و سه‌ره‌گردان و مالتو‌یران مایه‌وه‌!...

یاداشته‌کان‌ی پهن له‌ زاست‌ی گشت‌ لای‌ی

به‌پۆنه‌ی شۆ‌پ‌شه‌کان‌ی شیخ‌ مه‌حموودی مه‌زنه‌وه‌، مامۆستا ره‌فیع حیل‌می گه‌ل‌یک ره‌وش‌ و خو‌وی به‌لندی کورده‌وار‌مان پی‌شان ده‌دات... بۆ وینه‌:

نه‌وه‌ پی‌شان ده‌دات که‌ کورده‌کان به‌ده‌وله‌مه‌ند و هه‌زاره‌وه‌، به‌گه‌وره‌ و به‌چو‌که‌وه‌، به‌ده‌سه‌لان‌دار و به‌ ده‌سه‌لاته‌وه‌، به‌خو‌تنده‌وار و نه‌خو‌تنده‌واره‌وه‌ چۆن له‌ رۆژی ۱۹۲۲/۹/۳۰ چوون به‌پیر شیخ‌ مه‌حمووده‌وه‌، خو‌ش هاتن و پیرۆزیا‌ییان لێ کردووه‌.

هه‌روه‌ا چۆن هه‌مووده‌م لاوه‌ خو‌تنده‌واره‌کان و رۆش‌نبیره‌کان‌ی نه‌و سه‌رده‌مه‌ که‌ خو‌شی یه‌کی‌ک بووه‌ له‌وان، له‌ شیوه‌ی پیکه‌وه‌نان‌ی کۆمه‌لانی نه‌ه‌ینی و ئاش‌کرادا ره‌نج‌یان داوه‌ و تیکۆ‌شاون له‌ پی‌ناو ده‌ست‌کو‌وتنی مافه‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌کان‌ی کورد و سه‌ریه‌خو‌یی کوردستاندا. به‌م پۆنه‌یه‌وه‌ مامۆستا ره‌فیع حیل‌می ناوی یه‌ک دووب‌ک له‌و کۆمه‌لانه‌مان بۆ ده‌ه‌ینێ، وه‌ک (جه‌معیه‌یه‌تی کوردستان) و (کۆمه‌له‌ی سه‌ریه‌خو‌یی کوردستان) که‌ خو‌شی نه‌ندام‌یکی کارگوزار بووه‌ له‌ناویاندا.

هه‌روه‌ا ناوی رۆژنامه‌کان‌ی نه‌و سه‌رده‌مه‌ی‌شان بۆ ده‌ه‌ینێ که‌ خو‌ی به‌هۆ‌نراوه‌ و وتار به‌زمانانی کوردی و تورکی و فارسی یارمه‌تی دا‌ون وه‌ک (بانگی کوردستان) و (پۆژی کوردستان) که‌ له‌ شاری سلێمانیدا ده‌رده‌چوون بۆ که‌لکی کیشه‌ی کورد و کوردستان. له‌ باب‌ت ره‌وش‌ و خو‌و و نه‌رتی کورده‌وار‌یه‌وه‌، چ هی چاک‌مان، چ هی خرای‌مان، مامۆستا ره‌فیع حیل‌می به‌جوانی و به‌شینه‌یی پی‌شان‌یان ده‌دات. له‌ باب‌ت که‌سایه‌تییه‌ گه‌وره‌کان‌ی کوردی نه‌و سه‌رده‌مه‌یشه‌وه‌ که‌ خه‌ریکی کیشه‌ی کورد و کوردستان بوون ناوی گه‌ل‌یک که‌س ده‌ه‌ینێ وه‌ک: (حه‌مدی به‌گی بابان) و (شه‌ریف پاشا) و (سه‌ید ته‌های شه‌مدیان) و (ئیسماعیل ناغای شکاک) و (کامه‌ران به‌درخان) و (جه‌لاد‌ت به‌درخان). هه‌روه‌ا ناوی کۆمه‌له‌ زرن‌گ‌کاره‌کان‌ی کوردیش ده‌ه‌ینێ که‌ له‌ نه‌سته‌مو‌ول کورده‌کان دایا‌غه‌زاند‌بوون بۆ ئامانجه‌ پیرۆز و به‌رزه‌کان‌ی نه‌ته‌وه‌که‌مان له‌پیش شه‌ری گه‌وره‌ی یه‌که‌می جیهانیدا وه‌ک (جه‌معیه‌یه‌تی ته‌عالی و ته‌ره‌قی) و (جه‌معیه‌یه‌تی ه‌یفی).

مامۆستا ره‌فیع حیل‌می به‌وه‌یش ناوه‌ستێ میژو‌وی شه‌ری (چال‌دیران) ده‌گ‌یتیه‌وه‌ که‌ به‌سایه‌ی

لهشكرهكانى ميرنشينييهكانى كوردستانهوه، توركهكانى عوسمانى له شهركهدا لهشكرى (ئيسماعيل شای سهفهوى)ى ئيرانيان شكاندووه. كهچى لهپاش نهوه خونكارهكانى عوسمانى، لهباتى چاكه دانهوهى ميرهكانى كوردستان، چاويان بريوته ميرنشينييهكانيان و پيلانيان داناهه بۆ تيكدايان، تا بهره بهره يهكه يهكه لهناويان برههون و داگيريان كردوون.

بهكورتى ياداشتهكانى ماموستا رهفياق حيلمى له سهريكهوه دوستايهتى و مهردايهتى و نازايهتى كوردواريان پيشان دهدهن كه چۆن بهراستى و دروستييهوه پهيمانى خويان لهگهڵ بيگانهكاندا راگرتومه. له سهريكى تریشهوه سپلهيى و ناپاكي و نامهردى ههندى لهو بيگانانهمان پيشان دهدهن كه (دلپاكي) و (خوش باوهي)ى نهتهوهى كوردان بۆ كهلكى ناپوختهى خويان بهكارهيناهه كهچى لهپاشدا لهباتى چاكه، خراپهيان لهگهڵ كردوون. نهو پهندهيش كه كورد داويى بهو كاربهدهسته زۆرداران نهوه بهوه كه له بهرامبهرياندا وهستاوه و شوڤشى ههلتگيرساندووه و تۆلهى خويى لى كردوونهتهوه.

بيجگه لهمانه ياداشتهكان له شوڤشهكانى عهربهكان دهوئى چ له عيراق و چ له جينگاكانى ترده بهتاييهتى له سالى ١٩٢٠دا كه كوردهكان و عهربهكان له عيراقدا پيگهوه تيايدا بهشداربوون.

نهوهندهى پهيوهندييشى بهكيشهى كوردهوه ههيه له كهسايهتياه گهورهكانى جيهان دهوئى وهك (لينين) و (لويد جوڤ) و (مستهفا كهمال) و (عيسمهت ئينونو) و (چهرچل) و (ميس بيل) و (مارك سايكس) و (ودرو ويلسن) و (كليهنسو) و (وهزىلو)...

ههچى فهريماندارهكانى ئينگليز بوون له كوردستاندا ماموستا رهفياق ناوى ههموويان بهخراپه دههينى له ههلسووپاندنى كاروبارى كوردستاندا، وهك (ميجهرسوڤن) و (كاپتان بۆند) و (كاپتان بيل) و نهو فهريماندارانهى له چهچهمال و ئاكرى و زيبار و ناميديدا كوژراون، له نهنجامى كردهوه و رهوشته خراپهكانياندا تهنيا له رهوش و كردارى (ميجهر نوڤيل) و نبازى دلى بهرامبهه بهكورد و كوردستان دلتيايه و بهچاكييهوه ناوى دهبات.

ياداشتهكانى ماموستا رهفياق حيلمى گهليگ بهكهلكن بۆ ئيمهى كوردهواري. چونكه بيجگه لهوهى دوست و دوژمانيان بۆ له يهك جيا كردووينهتهوه، نهو پهندهيشمان دههينى كه دهبن ههرييهك دهكهين له پيتناوى سهريهزى كورد و كوردستاندا بن.

پټکهنين پرشنگ ددهات له ژين

له دوو توتی نهم بهرگه دا هه لېژارده يک له پټکهنينی
(کوردهواری) و (جیهانی) ت پټشکهش دهکړی
به هیوای نهوې خوشی و شادمانی بهیژنت ببه خشری

یهک دوو سهرنج لهه بهرهمه

(پټکهنين پرشنگ ددهات له ژين) يهکيکه له بهرهمه ناوازه کانی ماموستا، که دهتوانين ليتوي پروايننه دنياي نوکته و قسمی نهستهق و پرمانای دهگمن له دنياي پوښبيري و نهدهدا، (نواد و نکات) بهشپکن له هونهري نهدهبی و له ناو هدر نهتهويهکدا جیتی خوځان گرتوه.

ماموستا، چونکه مهبهستی سهرکی له نووسيندا خدمت گه ياندنه بهخوځنهري کورد، بويه دهبينين هدر له نيوان نهم بابهتهوه کومهلې له ژياننامه و پروداوی دهگمن و پر له پندی کومهلې گهوره پيار و سهرکردهی بهناوبانگی گهلانیشی تيههلکيتش کردوه... بهلای منهوه نهمه بهدهره لهو مهرامهی که ويستيتی قهباری کتېبهکی پې زلتر بکات بهلام من له خوځندنهوه و سهرنجدانی وردمدا بوبابهتهکان، گهلیتې باس و بابهتی (ناوخوی) وام تيدا کهوته بهرچاو، که ماموستا لهوهبهر له يادنامه و بهرهمی تریدا نووسيوني و خستونيهته روو، نهمهش دهبيتته هوې کات بهفیرودانیتکی خوځنهرو جیگا گرتنيش لهه کتیبی دووهدهدا، بويه نهوانه هدر له جیتی خوځاندا (لههراويزدا) ئيشارهمان پې داوون و بواردومانن، تهنيا ناویشانی بابهتهکهمان هیشتهوتهوه... خوځنهري وريا و زرنگ خوې ههست بهم دياردهيه دهکات و لههوه پيشيش ههروا باسی وا هاتوته پيش که له جیتی تردا خراوته توتی باسهکان: نهروژ، کهريم خانی زهند، سلاحه دينی نهيوپی، نهديسن.

وهنهبي ماموستا خویشی نهمی بهسهردا تېپهريپی، له کوتاييدا و له پزی نهو سهرچاوانهی که بونهم بهرهمه کهلکی لی دیون، دهسنيشانی نهو سهرچاوانهی کردوه، بهتاييهتی:

پوژنامهکانی: خورمال، باسهر، چهچهمال، ناکری، بيرهوهريهکانی.

بيری خستونيهتهوه، بهلام ئيمه لهه کارهی ئيستاماندا نهوه بهباش دهزانين که دووبارهيان نهکهينهوه.

ههر پهراويزتکيش که ماموستا خوې داينابن نهوا به(ش. ف) نيشانهمان کردوه، وهک له بهرهمهکانی تریدا پهپرو کراوه.

جا بويه نهغجام دهبينين قهباری بهرهمه که له نهسلهکی بهچوکر بوتهوه.

هزمان کرد خوځنهري هيترا ناگاداری نهمه بی و سوپاس.

نهحمده

پيشه‌کي

(۱)

(گاتنه‌وگه‌پ) و (قسه‌ی نه‌سته‌ق) و (ناسکه قسه) و (وتاری خو‌ش) و (ده‌نگ و باسی گه‌وره پیاوان و روشن‌بیران) و (مه‌تل) و (هونراودی به‌جو‌ش) و (پهن‌دی پیشینان) له باریاندا هه‌یه مرو‌ف دل‌خو‌ش بکه‌ن و بی‌شیه‌ینه پیکه‌نین پیکه‌نینیش له باریدا هه‌یه پرشنگ بدات له ژین و، له‌ش و هو‌ش و دل و ده‌روون و گیان به‌وژیتیته‌وه و، هیز و تینیان پیدبات و، ناراسته‌یشیان بکات بو‌ژیانیکی چاکتر و پاکتر و بلندتر.

که‌واته (پیکه‌نین) پتو‌ستییه‌کی (ژین)ه چونکه به‌ختیاری ده‌خاته ناو ماله‌وه زنده‌گانی ده‌خاته ناو فرمانه‌وه نازار و هاواری ژین له کو‌ل پیاو ده‌کاته‌وه له ماندوو‌بوون رزگارمان ده‌کات له دو‌ژمنایه‌تی دوورمان ده‌خاته‌وه ترس و له‌رز له دل‌مان ده‌کاته ده‌روه له سه‌دان تنگ و چله‌مه‌یش ده‌ریازمان ده‌کات. که‌واته نه‌گه‌ر ژینیکی پر تهن‌دروستی و سه‌رکه‌وتن و به‌ختیارمان ده‌وی: «بام پتیکه‌نین»!

(۲)

مندالی ساوای بی گونا‌ه، پتیده‌که‌نی...

لاوی به‌گورو هه‌ره‌ت، پتیده‌که‌نی...

پیاوی نه‌ژاد و سه‌روه و کارگوزار، مرو‌فی سه‌رکه‌وتوو و سه‌رفراز هه‌ر پتیده‌که‌نی...

گو‌ل‌یش به‌ده‌م که‌زا فیتکه‌که‌ی به‌یانیه‌وه هه‌ر پتیده‌که‌نی...

یاری شه‌نگ و شو‌خیش به‌ده‌م می‌ردی پاشه‌رو‌ژه‌وه، هه‌ر پتیده‌که‌نی... دۆستی راسته‌قینه‌یش بو‌ دۆستی خو‌ی، باوک و دایکیش بو‌ جگه‌رگو‌شه‌ی خو‌یان، مامۆستایانیش بو‌ شاگرده زیره‌ک و نازاکانیان هه‌ر پتیده‌که‌نی...

که‌واته (پیکه‌نین): هیزیکه‌...

پیاویش هان ده‌داته سه‌ر کار و فرمان و، خو‌شی ژیان و، پتیکه‌وه‌نانی ده‌سه‌لاتداری و سه‌رکه‌وتن...

سه‌رچاوه‌یه‌کی خوداییه: له‌ش و دل و ده‌روون و گیان ده‌بو‌ژیتیته‌وه.

پیاویش هان ده‌داته سه‌ر کار و فرمان و، خو‌شی ژیان و، پتیکه‌وه‌نانی ده‌سته‌برا و دوله‌ران...

که‌واته بام پتیکه‌نین!...

(۳)

پتیکه‌نه!...

تا ده‌توانیت: پتیکه‌نه!...

قا قا: پتیکه‌نه!...

تا ده‌که‌ویت به‌سه‌ر گازی پشتتدا: هه‌ر پتیکه‌نه!.

تا له پتیکه‌نیندا پرستت ده‌بری: هه‌ر پتیکه‌نه!...

چونکه خەم و خەفەت چارەى گىروگرفت و تەنگ و چەلەمە و ئەرک و نازارەكانتى پىن ناكړئ!...

كهواته پيښكه نه!... بام پەشيمان نه بيبتهوه لهوې تەمەنت بەدلته نكي و خەم و خەفەت هوه راپوواردووه!...

پيښكه نه: له خوښيتدا!...

پيښكه نه: له ناخوښيتدا!...

پيښكه نه: بە دەم سەرکەوتن و پەكەوتستەوه!...

پيښكه نه: له جواني و پيريتدا!...

پيښكه نه: له دەوله مەندي و همزاريتدا!...

پيښكه نه: له تەندروستي و نه خوښيتدا!...

پيښكه نه: له ژبن و دەمه و مردنتدا!...

كهواته: هەر پيښكه نه!...

(٤)

پيښكه نه: بام سويای خەفەت و نازار بشکيتي...

بام دوژمني بەدکار بمرتي...

بام بەسەر گىروگرفتي ژبنندا زال بي...

بام هه موو دەم بەدسته برا و هه قال بي...

بام له کارو فرمانندا بەکار بي...

بۆ هه موو کەس بەفەر و بى نازار بي...

پيښكه نه: بام لەش و هوش و دلت، خوښ و بهيژ بن... تا بتوانيت بەرهنگاري (زۆرداري) و (ههزاري) و (نه خوښنده واري) و (نه خوښي) بکهيت له ناو گەلە که تدا...

تا بتوانيت بکهيت به نامانجي بەرزي خۆت و نه توه و نيشتمان...

تایوانيت به (نازادي) و (شادمانی) يوه بژيت...

(٥)

ئەو کەسە هەلە دەکات کە بە دەم گىروگرفت و دەرد و نازار هوه پيښا که نئ!... چونکه (پيښكه نين) هيژتيكه چاره سەرى هه موو گىروگرفت و تەنگ و چەلەمە يەك دەکات!...

ئەو (ژبن) هەمانه زۆر تر به نرخ دەبى، ئەگەر بە دەم (پيښكه نين) هوه بە کارو فرمان و تيکوزشاني مەردانهوه بەسەرى ببهين، بۆ (کهلکى گشت لايى)... نەك به شين و شه پۆ و گريان و کردەهوى خو پەرستانهوه... لەبەر نهوه پيويسته: له هه موو باريکدا، له هه موو جاريکدا، (کوششي مەردان) و دهموچاوي (گول خەنده رانه) مان ببي...

واتا: هەر بە کهلک بين و پيښكه نين تا ژبنى وا خوښ و نايانمان دەست بکهوى!

***

منیش ئەى خۆتەندەوارى خۆشەويست! بەم نيازەو ئەم نووسراوەم پێشکەش کردوویت لە خودام دەوى: پرشنگ بەدات لە ژینت و، خۆشى و شادەمانیت پێبگەيێتتى هەروەها ناراستەيشت بکات بۆ ئەوى (کەلک) و (شادمانى) بەنەتەوێکەى خۆت بگەيێتیت.

سليمانى: ١٩٦٧

شاكر فتاح

(خاوەنى پرۆژەى خۆتەندەوارى کورد)

***

پێکهێنى کۆردەوارى

(گالتەوگەپ)، (قسەى نەستەق)، (ناسکەقسە)، (وتارى خۆش)،
(دەنگ و باسى گەورە پیاوان و رۆشنیران)، (هۆنراوەى بەجۆش)،
(پەندى پێشینان)، (مەتەل)

سەلاحەدین

(١)

کە (سەلاحەدینی ئەیوبى)، کوپە گەورەکەى خۆى (زاھیرى) کرد بەخونکار ئەم نامۆزگارییەى کرد،
فەرمووى:

«خوداناس بە چونکە خوداناسى سەرچاوەى هەموو چاکەيەکە.

ئەوى خودا فەرمانى داوە بکړئ، منیش فەرمانت پێ دەدەم بیکەيت.

چونکە ئەوێکە کە دەبێ بەهۆى رزگار بوونت خۆت لە خۆتێن رشتن بپارێزە چونکە خۆتێن نانۆى دلى
(گەل) هەت رابگرە و، ناگات لێى بى و، چاودێرى بکە چونکە تۆ لە جێى من و لە جێى خودا
بەسەریانەو داخراویت دلى میرەکان و کاربەدەستانى فەرمانرەواییەکەت رابگرە.

چونکە سەرکەوتنى من لە سایەى دلى راکرتنى خەلکەوێکە چاوەکەس هەل مەهێتە چونکە کەس لە
دەست مردن رزگارى نابێ زۆر بەووردییهو کاروبارى خەلک هەل بسووپێتە چونکە ئەگەر ئەوان دلخۆش
نەبن، خودا چاوە گوناھت ناپۆشێ بەلام ئەوى لە ناوەند (خۆت) و (خودا) دا ووبدات، بەپەشیمان بوو
نەوێک لە گوناھکانەت خۆش دەبێ چونکە خودا گەورە و لێ بور دەيە»^(١).

(٢)

(سەلاحەدینی ئەیوبى)، لە شەرێکدا کە دژى خاچەکانى ئەوروپا دەجەنگا، بەرامبەر لەشکرى ئینگلیز،

(١) خولاسەيەکی تەریخی کورد و کوردستان- بەرگی دووهم- محەممەد ئەمین زەکی، ل ١٧٩- چاپى بەغداد-

که سه‌روکه‌کدیان ناوی (پېچارد) بوو، ياخود (شتردل)، له تيره‌بارانی دوژمنه‌کانی نه‌ترسا، به‌سواری هه‌لیکوتایه مه‌یدانی جه‌نگه‌وه و، نه‌راندی به‌سهری‌اندا، فرموی:

«بۆ خوټان وا چاک‌تره که له جیځای خوټاندا بوه‌ستن چونکه دل‌ی شتیری ئیمه له دل‌ی شتیری ئیتوه که‌لیک به‌هیت‌تره!».

(۳)

(سه‌لاحه‌دینی نه‌یویی) به‌شه‌کر دوژمنه‌کانی خو‌ی ده‌شکاند.

له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا که (پېچارد) شاه‌ی ئینگلیز دوژمنی‌کی خو‌تی‌ژ و درنده‌ی بوو، له کاتی جه‌نگدا، که دژی سه‌لاحه‌دین خو‌ی ده‌یکرد، نه‌سپه‌که‌ی کوژرا و که‌وته خواره‌وه به‌ناچاری به‌پیتوه شه‌ری ده‌کرد.

(سه‌لاحه‌دین) چاوی لیتی بوو ده‌سوده‌ست نه‌سپه‌تی‌کی په‌سه‌نی چاکی خو‌ی بۆ نارد به‌دیاری، تا به‌سواری‌یه‌وه به‌جنگی به‌رامبه‌ری رایشی سپارد پیتی بلتین: «سه‌لاحه‌دین ده‌یفی لی هات نازایه‌کی سوار چاکی وه‌ک تۆ به‌پیتوه شه‌ر بکات ده‌زی کرد ئه‌م نه‌سپه‌ت به‌دیاری بۆ بنی‌ری، تا به‌سواری‌یه‌وه به‌رامبه‌ری به‌جنگی‌یت!».

(۴)

که (پېچارد) شاه‌ی ئینگلیز نه‌خو‌ش که‌وت، (سه‌لاحه‌دین) زانی که داماو له‌سه‌ر به‌فر و میوه ئیت‌ر هه‌موو رۆژیک به‌فر و میوه‌ی هه‌موو په‌نگه‌ی ته‌ر‌وت‌ازه‌ی بۆ ده‌نارد به‌دیاری تا چاک به‌وه‌وا.

(۵)

که (پېچارد) شاه‌ی ئینگلیز نه‌خو‌ش که‌وت و، (سه‌لاحه‌دین) زانی که داماو له‌سه‌ر پزیشکی‌کی شاه‌زا و پسه‌پۆر بۆ نه‌مه‌ی چاکی بکاته‌وه، خو‌ی له‌گه‌ل پزیشکی‌کی تاییه‌تیدا خسته شتیه‌ی پزیشکه‌وه و، چوه‌ به‌ره‌گای (پېچارد)، گو‌تی: «سو‌لتان سه‌لاحه‌دینی نه‌یویی پیتی ناخو‌ش بوو، تۆ له‌م نه‌خو‌شیه‌ گرنگه‌دا پیتی‌ته‌وه له‌به‌ر نه‌وه هه‌ردوو که‌مانی ناردوه بۆ لات ده‌رمانی نه‌خو‌شیه‌که‌ت بکه‌ین، به‌لکو ئه‌مه خودایه زوو چاک ببیته‌وه!»...

که (پېچارد) له نه‌خو‌شیه‌که‌ی چاک به‌وه‌وه، نه‌و ساکه زانی که نه‌و دوو پزیشکه‌ی ده‌کی‌کیان (سه‌لاحه‌دینی نه‌یویی) خو‌ی به‌وه‌وا!...

(۶)

(سو‌لتان سه‌لاحه‌دینی نه‌یویی) زۆر به‌ته‌نگ پاراستنی (گیان) و (سامان) و (ناپرو)ی نه‌ته‌وه‌که‌ی خو‌به‌وه بوو هه‌ر که‌سی زۆر و سته‌می لی بک‌ردنایه جه‌ز به‌ی پێ ده‌گه‌یاند جارتی‌کیان، له پاش شکاندن‌ی له‌شکر‌تی‌کی گه‌وره‌ی خاچه‌کانی نه‌ورویا و به‌دیل گر‌ت‌نیان، (سه‌لاحه‌دین)، ختیه‌تی‌کیان بۆ هه‌لدا و، له‌گه‌ل هه‌ندیک سه‌ره‌له‌شکر و گه‌وره‌ پیاوانی نه‌و ناوه‌دا له ناویدا دانیش‌ت ئینجا فه‌رمانی دا دیله‌کانیان هیت‌نایه به‌رده‌می.

له‌ناو دیله‌کاندا (رینۆلد) سه‌رداری که‌لاتی (که‌ره‌گ) و، که‌لیک خو‌نکار و، سه‌رکرده و، سه‌رداری

فەرەنگەکان گێڕابوون، لە گەل چەند گەلە یەک سەربازیاندا خونگار (جۆی) لە بەفراوە کەمی خواردەووە، کاسە کەمی دایە دەست (پینۆلد) سەرداری (کەرەگ)، تا ئەویش تۆزێکی لێ بخواتەووە بەلام سەلاحەدین دەمەودەست بەرپەستی کرد، فەرمووی: «ئێمە ئاومان نەداوە بەو بیخواتەووە، تا لە دەستمان پزگار بێت!...».

دوای ئەوە گورج (سەلاحەدین) هەستایە سەر بێ و، دەستی کرد بە گێڕانەوێ کردەووە گەنگ و نەنگەکانی سەردار (پینۆلد) و، پەیمان شکاندنەکانی، بۆ هەمووان: کە گەلیک جار دەرباری کاروانە بێ تاوانەکانی موسولمانەکان و حاجی بە موسولمانەکانی کردبوو، لە کاتی هاتوچۆیاندا، وەک پروت کردنەوێ پیاوان و ئافەرەتانیان و، بەدیل گرتنیان و، پێسوگردن و، زۆروستەم لێ کردنیان ئەمە بێجگە لەمە ی کە جێنوی پێسیشی دابوو بەنایین و پیاووە گەورەکانی ئیسلام! دوای ئەوە (سەلاحەدین) فەرمووی: (جا من، لەسەر ئەو کەتەنە کە گەلیک جار پەیمانی شکاندووە و، دووبارە کردوونەتەووە، سوپێندم خواردووە ئەم سەردارە ستەمکارە (پینۆلد) بەدەستی خۆم بکوژم لەبەر ئەوە سوپێندە کەمی خۆم ناشکێنم و هەر دەبێت بیکوژم!». (سەلاحەدین) ئەوێ گوت و (پینۆلد) ی هەستاندە سەر بێ و شیرە کەمی هەلکێشا و بەو هەڵبەستێک کە لەلای پینۆلدی پەراند خونگار و سەرکرده و سەردارەکانی خاچەکان، لەو هەڵبەستە قیام چوو بوو بەلام (سەلاحەدین) کە زانی ترس نیشستۆتە دلپانەووە، بەچەند قسە یەکێ شیرین و نەرم و نیازی خۆی، دلی دانەووە و، ترسی لە دڵ کردنەدەرەووە و بە پزێزێکی زۆریشەووە پەرانی کردن بۆ (شام) تا لەپاشدا بە شێتەبی کاروباریان بپزێتەووە.

بەلێ، (سەلاحەدین) وابوو، ئەم (شاهەنشاهە کوردە)، بەخودا ناسیبیە کەمی و، بەکردهووە چاک و پاک و بەلندەکانی، سەری (نەتەوێ کورد) و (ئیسلامەتی) ی بەلند کردەووە تەنانەت نەک هەر دۆستەکانی و ژێر دەستەکانی دۆژمنەکانیشی خوشیان دەویست و پزیزان لێ دەگرت.

کەریم خانی زەلدا^(١)

مەحمود پاشای جاف

(مەحمود پاشای جاف) سەرەک هۆزێکی مەند و زرنگ دەبێ.

هەموو جارتێک ئامۆزگاری جافەکانی هۆزی خۆی دەکات مەندالەکانیان بنێرنە بەر خوتندن، بۆ ئەمە ی ژانیکی پاک و چاک و بەلند بژین، پزێزێکیان ئەفسەرێکی تورکی عوسمانی دێتە دیدەنیی لەپاش ماووە یەک هەڵدەست و لە نزیک خێوەتە کەمی مەحمود پاشاوە، لەبەر چاوی ئەو هەموو خەلکە بەپێتە میز دەکات!... لەپاش ئەوێ ئەفسەرە کە دەرواتهووە جافەکان بە (مەحمود پاشا) دەلێن:

(١) ئەم باسە لە کۆمەڵە چیرۆکی (خودای هەزاران) دا دەقوادەق دووبارە بۆتەووە: ل ٨٥-٩١، بۆیە بەچاکمان نەزانی دووبارە بێتەووە. بڕوانە: شاکی فەتاح- چیرۆک بۆ مەنلان- خودای هەزاران ١٩٧٩ چاپخانە ی شارهوانی هەولێر.

نالی

(۱)

(نالی) بوئیتیکی گهوره و زانا و بههره‌داری کورد بووه له سه‌رده‌می بابانه‌کاندا ژیاوه که له (قه‌رده‌داخ) ده‌بنی، دلی به‌کچیکدا ده‌چن، ناوی (حه‌بیه) ده‌بنی دواي ئه‌مه‌نده گرفتاری دل‌داری ئه‌و کچه ده‌بنی ماره‌ی ده‌کات به‌لام ئه‌م و ئه‌و له کوئلی نابنه‌وه پیتی ده‌لین: «وه‌ک زانیومانه یاره‌که‌ت چاوه‌کانی خیتل و قیچن بیتجگه له‌وه شه‌رانیشه!»...

ئه‌ویش وه‌رامیان ده‌داته‌وه ده‌لتی: «یاره‌که‌م چاوه‌کانی خیتل و قیچن نین به‌لام وه‌ک دوو تای ته‌رازوو وانه، له رووی نازه‌وه نه‌ختی سه‌ر ده‌کن!».

(۲)

هه‌ندی که‌س توانج و پلاری تن ده‌گرن که به‌زمانی کوردی هۆنراوه ده‌هۆنیتسه‌وه ئه‌ویش به‌م جوژه وه‌رامیان ده‌داته‌وه، ده‌لتی:

که‌س به‌ئه‌لفازم نه‌لتی خو (کوردی) یه، (خۆکردی) یه
هه‌ر که‌سی نادان نه‌بن خۆی تایبعی (مه‌عنا) ده‌کا

(۳)

له جیگایه‌کی تریشدا (نالی) ده‌لتی:

(فارس) و (کورد) و (عه‌ره‌ب)، هه‌ر سیم به‌ده‌فته‌ر گرته‌وه
(نالی) ئه‌مه‌رۆ حاکمی سی مولکه (دیوان) ی هه‌یه

(۴)

(نالی) که سه‌ربازه‌کانی تایبه‌تی (ئه‌حمه‌د پاشای بابان) ده‌بینی به‌م جوژه له شێوه‌یه‌کی ته‌ر و ناسکدا پیتاشمانی ده‌دات:

ئه‌و تاقمه مومتازه که وا خاسه‌ی شاهن
ناشوویی دلی مه‌مله‌که‌ت و قه‌لیی سویاهن
سه‌ف سه‌ف که ده‌ه‌ستێن به‌نه‌زه‌ر خه‌تتی شو‌عاعن
حه‌لقه که ده‌به‌ستێن وه‌کو خه‌زمانه‌ی ماهن
نێترگس نیگه‌هو ساق سه‌مه‌ن کورته وه‌نه‌وه‌شه‌ن
موو سونبول و روومه‌ت گوێ و هه‌م لاله‌ کولاهن
گولزاری ده‌رو ده‌شتن و غیلمانی به‌هه‌شتن
ناهرو سه‌ف و ئاته‌ش به‌که‌ف و تیز نیگاهن
سه‌حرا به‌ته‌جه‌للا ده‌که‌نه وادیی نه‌یمه‌ن
قامه‌ت شه‌جه‌ر و مه‌زه‌ه‌ری ئه‌لتافی نیلاه‌ن

گهه تاووس و گهه که بکن و گهه بو قهله موونن
 گهه شوغله و گهه ناتەش و گهه دوودی سیاھن
 لایق به به دهن نه تله سی نه خزره که ده یوشن
 نهو رسته گول و به سته له گهله ده سته گیاهن
 «بۆ سهیری خه رامیدنی نهو سه روو قه دانه
 (سو فی) له ته له بدان و هه موو سالیکی راهن»

(۵)

جاریکیان هاوړیکانی (نالی) ده چن بۆ جیگایه که ده یانه وئێ ئه ویش له گهله خزاندا بهرن بۆ ئه وئێ
 ده لێن: «نه سپیکیش بۆ (نالی) پهیدا بکهن، تا سواری بێ و، بتوانی له گهله ماندا بێ» نالییش له
 وه رامدا ده لێ: «من نه سپم پێیه»!... ئه وانیش ده لێن: «کوا نه سپه کهت؟» نالییش ده لێ: «ئهی نه وه نییه
 نه سپه کهم؟...» ئه وه ده لیت و ده ست ده بات بۆ «پێ» ی خۆی... ده لێ: «ئهی بهم پێیانه ی خۆم نا پۆم؟!».

(۶)

(نالی) پیاوکی زۆر دلته ر ده بی سهیری! جوانی نه گریجه ی یاره که یان چۆن هونه رمه ندانه و وه ستایانه
 پێشان ده دات، ده لێ:

لاولاوه که له و لاوه به نه م لاوه کشاوه
 یا یاسه مه نی خاوه له پرووی پۆژه پرواوه!

مهولهوی

(۱)

(مهولهوی) پوژیکێ هونه رمه ندی گه ره ی (کوردا) بووه پوژیکیان له شاری (سنه) له کۆرێکدا ده بی،
 لێی ده پرسن، ده لێن: «تو هه ر ده لیتیت هۆزه کهم خۆشیان ده وێم و به گه وره م ده زانن به چیتدا پێشانی
 ده ده یته که راست ده که یته؟».

(مهولهوی) یش له وه رامدا ده لێ: «خۆ نه گه ر هه یچ نه گێر مه وه، ئه وه بۆ من به سه، که هه ورامیه که
 باریکی گران له که ره که ی ده نی و، رتی ده که ویتته (مله ی ئه وئێ هه نگ) و، ده یه وئێ به ویتدا که ره که ی سه ر
 به خات، که که ره که ی نا روا ت، پێی ده لێ:
 «هه چه ده ی!... به خودا نه گه ر وه ک مه وله ویش بیت، هه ر سه رته ده خه م!».

(۲)

که (مهولهوی) ده چن بۆ حه ج، له رێگا دا، له به غداد، له ته که یه شێخ (عبدولقادی گه یلانی)،
 پشویه که ده دات به لām نه خۆشیه کی سه ره مه رگ ده گری پیاوه که یشی نه مه به هه ل ده زانی هه ر پاره یه کی له
 باخه لدا ده بی ده یه زنی و له به غدا ده وه ده که ریته وه گونده که ی خۆی که ناوی «سه رشاته» به له وئێ ده ست
 ده کات به با و که رۆی درۆ!... به خیزانی مه وله وئێ ده لێ: «باوه مه وله ویم له به غداد نه خۆش که ت و مرده

منیش لهوئ ناشتم و پاره‌ی حجه‌که‌یشیم بۆ به‌شیه‌وه به‌سهر هه‌زاران و دام‌واندا». خیزانی مه‌وله‌وی به‌سه‌زمانیش ده‌که‌ونه‌شین و شه‌پۆز و گریان و پرسه‌گرتنه‌وه که‌چی له‌ پاش دوو مانگ مه‌وله‌وی له‌وئ چاک ده‌بیتنه‌وه له‌به‌رنه‌وه‌ی نابووت ده‌مینیتنه‌وه حجه‌که‌ی بۆ ناکرئ به‌ناچاری ده‌گه‌ریتنه‌وه گونده‌که‌ی خۆی که‌ مه‌وله‌وی ده‌گاته‌ ماله‌وه‌ پیاوه‌ ناپاکه‌که‌ی له‌ ترسدا هه‌لدیت به‌لام کوپه‌کانی مه‌وله‌وی دوا‌ی ده‌که‌ون، ناهێلن له‌ ده‌ستیان ده‌ریچیت، ده‌یگرن ئینجا ده‌یه‌سه‌نه به‌رده‌م باوکیان، خه‌ریک ده‌بن بیه‌کوژن به‌لام مه‌وله‌وی ده‌لتی: مه‌یکوژن وازی لێ به‌یتن.

هه‌رچی رووی داوه‌ رووی داوه‌ و پراوه‌ته‌وه، به‌س نییه‌ خۆم هاتومه‌ته‌وه؟!».

ئینجا مه‌وله‌وی رووده‌کاته‌ پیاوه‌که‌ی و پیتی ده‌لتی:

«برا!... خودا رووی مردن ره‌ش بکات که‌ تۆی لای من و شه‌رمه‌زار کرد نه‌گه‌ر من بمردمایه‌ تۆ بۆج نه‌م شه‌رمه‌زارییه‌ت به‌سهر ده‌هات؟».

دوا‌ی نه‌وه‌ پیاوه‌ ناپاکه‌که‌ ده‌رده‌که‌ن.

(۳)

پۆژتیک (مه‌وله‌وی) پیتی ده‌که‌ویتنه‌ (پاوه)، له‌ ناوچه‌ی هه‌وراماندا، ده‌بیتنه‌ میوانی مه‌لایه‌کی پاوه‌یی (مه‌وله‌وی) سێ پۆژ لای مه‌لاکه‌ی خانه‌خۆیی ده‌مینیتنه‌وه، که‌چی خاوه‌ن ماله‌که‌ هه‌ر (توو) و (دۆ‌ای) ده‌رخوارد ده‌هات!... نه‌ویش خۆی ناماده‌ ده‌کات بگه‌ریتنه‌وه مه‌لاکه‌ پیتی ده‌لتی: «مامۆستا! زوو ئۆغرت کرد مه‌ریتکم دانا‌بوو بۆت سه‌ربرهم».

مه‌وله‌ویش ناکاته‌ نامه‌ردی، ده‌لتی: «که‌واته‌ سویتدم وای، تا لیتی نه‌خۆم نارۆمه‌وه!...».

که‌ (مه‌وله‌وی) نه‌وه‌ ده‌دا به‌گرتی خانه‌خۆتکه‌یدا، خانه‌خۆی به‌تاسه‌وه ده‌چێ!...

عه‌بدوللای حه‌سه‌ن

(عه‌بدوللای حه‌سه‌ن) باخه‌وانتکی هه‌زاری، نه‌خۆتنده‌واری ده‌شتی شه‌اره‌زورر بووه‌ له‌ تیره‌ی (نه‌ورۆلیی جاف)دا له‌گه‌ڵ نه‌وه‌یشدا به‌ره‌می (هۆنراوه‌) و (پاستی په‌رستی)ی ناوازه‌ و نایابی پێشکه‌شی نه‌ته‌وه‌که‌مان کردوه‌ دۆستی (مه‌وله‌وی) بووه‌ مه‌وله‌وی زۆری خۆش ویستوه‌.

نه‌مه‌ غوونه‌یه‌که‌ له‌ هۆنراوه‌کانی که‌ به‌ناشکرا راستی په‌رستی تیدا دیاره‌ لیره‌دا (عه‌بدوللا حه‌سه‌ن) سکا‌لاکه‌ی و گله‌یه‌که‌ی به‌رامبه‌ر خودایه‌:—

ئه‌وه‌ نان نه‌بوو تو‌ دات وه‌ به‌نه‌

وه‌ هه‌ولێ قسول و، وه‌ زۆری چه‌نه‌

چه‌ند سال له‌سه‌ر یه‌ک په‌مه‌زانم گرت

وه‌ نان و وه‌ ئاو پارشیوم ده‌کرد

وه‌ گه‌لێ ده‌ده‌ی ماینی محه‌ننه‌ک

وه‌ منت نه‌دا که‌لاشیکی چه‌ک!...

ژیرم خاک ده‌کە‌ی، سەرم سەنگ دە‌کە‌ی
نەمن دە‌نگ ناکە‌م، نەتۆ دە‌نگ دە‌کە‌ی؟!

مە‌حوی

(١)

(مە‌حوی) بو‌یژێکی گە‌وره و زانایەکی خاوەن پایە و راستی پەرستێکی خوداناسی چاکە‌خواز بو‌وه
پایە (مە‌حوی) لە پایە (شیخی سە‌ع‌دی) کە‌متر نی‌یه، لە بە‌رهەمی نا‌وا‌زه و نا‌یاب و بە‌کە‌ل‌ک‌دا نە‌مه
چە‌ند نمونە‌یه‌کی هۆ‌ن‌را‌وه و بی‌روبا‌وه‌په‌کانی‌تی کە‌ لە بارە (کوردە‌واری) یه‌وه دای‌نا‌ون:

«شیخی هە‌مه‌وه‌ندێکی ئە‌دا وه‌عه‌زه و نه‌سی‌حه‌ت
ئە‌و قورپه‌سە‌ره‌ی دا‌بو‌وه بە‌ر فە‌خ‌ش و فە‌زی‌حه‌ت
خۆ‌ش ها‌ته جه‌واب و، وتی: «تۆ حە‌ق‌ته فە‌قه‌ت من،
قوت‌تاعی تە‌ری‌قم، نه‌کو قوت‌تاعی تە‌ری‌قه‌ت!»»

(٢)

«زە‌مانە‌ی پەر تە‌عه‌ب دە‌ت‌ک‌اته تی‌رۆ‌ک
لە تی‌ نانت دە‌دات‌ی: دو‌وبه‌شی نو‌ک»

(٣)

«دنیا (تی‌ترۆ) یه‌ مه‌وه‌سته ته‌نیا پ‌رۆ
کتی ما‌وه تی‌ا نه‌بو‌وبی تی‌ا (ت‌رۆ)؟!»

(٤)

«نامە‌رد ئە‌وه‌نده موع‌تە‌به‌رن لە‌م زە‌مانە‌دا
مە‌رد نی‌عتی‌باری کە‌م بو‌وه، (مە‌ردی خودا) خوسوس!

(٥)

«لە هە‌موو جێ لە‌ چ کە‌س بی‌نی مرو‌وه‌ت نایه‌!...
(کە‌ره‌م) و (سید‌ق) و (وه‌فا) نی‌سته لە‌ عە‌لم بو‌وه قات!»

ئە‌حمە‌دی خانی

(ئە‌حمە‌دی خانی)، لە بە‌رهەمه نا‌وا‌زه و نا‌یابه‌که‌یدا، کە‌ ناوی نا‌وه (مە‌م و زین)، لە مە‌یدانی (ویژە) و (هونەر‌مە‌ندی) و (مرۆ‌قه‌روه‌ری) و (کوردایه‌تی) دا سە‌ری (نە‌ته‌وه‌ی کورد) ی بە‌رز کردۆ‌ته‌وه نە‌مه بو‌ و
نی‌مه‌ی کوردە‌واری شایانی شانازییه، کە‌ (مە‌م و زین) ه‌ک‌ی (ئە‌حمە‌دی خانی) لە دە‌م‌یکه‌وه لە‌ جیهانی
پیش‌که‌وتو‌ودا با‌یه‌خ و نرخ‌ی پ‌ت‌د‌را‌وه و، بە‌گه‌ل‌ت‌یک زمانی زین‌دو‌وی پیش‌که‌وتو‌وب‌ش پەرچ‌قه‌ ک‌را‌وه
تە‌نانە‌ت زۆ‌ر کە‌س لە‌ پس‌پ‌و‌رانی ویژە‌ی جیهانی، (مە‌م و زین) ه‌ک‌ی (ئە‌حمە‌دی خانی)، لە (ئە‌لیاده) و

(نۆدیسە)کەى (هۆمبېرۆس)ى يۆنانى و، (شاهنامە)کەى (فیردەوسى)ى ئىترانى، بلندتر و بەنرختر دادەنیت.

سەیرى پیتشەکییەکەى (مەم وزین)کەى (نەحمەدى خانى) بکە، کە لە (۳۰۰) سال پتر لەمەو پیتشەو نووسیویەنى، چۆن شارەزایی و پسپۆرى و کوردایەتتى خۆى نوواندوو بەرامبەر چارەسەرکردنى کیتشەکانى نەتەوہکەى خۆى ئەمە بەشیکە لەو پیتشەکییەى کە ئەوپەرى لیکۆلینەوہى زانایانەى تیدا نوواندووہ:—

«جوامیتری و ھیممەت و سەخاوەت
میترینی و غیرەت و جەلادەت
ئەو خەتمە ژ بۆقەبیلی (ئەکراد)،
وان دانە بەشیر ھیممەت و داد.
ھەندى ژ شەجاعەتتى غەپوورن
ئەو چەند ژ میننەتتى نەفوورن
ئەف غیرەت و ئەف عولوی ھیمەت
بوو مانىعی ھەملی بارى میننەت
لۆ پیتکفە ھەمیشە بى تفاقین
دائیم بەتەمەپرود و شىقاقن!...
گەردى ھەبوا مە نیتتیفاقەک
ئیکرا بکرا مە ئینقیادەک
(پۆم) و (عەرەب) و (عەجەم) نەمامى
ھەمیان ژ مەرا دکر غولامى!...
تەکمیل دکر مە (دین) و (دەولەت)
تەحسیل دکر مە (عیلم) و (حیکمەت)
تەمییەز دەبوون ژ ھەف مەقالات
مومتاز دەبوون خودان کەمالات».

حاجی قادری کوئی^{۱۱}

شیخ رهازی نالہ بانی

(۱)

«لہ فکرم دئی (سولہ یمانی) کہ دارولمولکی (بابان) بوو
نه مه حکوموی (عجه م)، نه سوخره کیشی (نالی عوسمان) بوو
له بهر قاپیی سهره سه فیان ده بهست شیخ و مه لا و زاهید
مه تافی (که عبه) بۆ نه ربایی حاجت گردی سه یوان بوو
له بهر تابووری عه سکه ر پئی نه بوو بۆ مه جلیسی (پاشا)
سه دای موزیقه و نه ققاره تا ئه یوانی که یوان بوو
دریغ بۆ ئه و زه مانه، ئه و ده مه، ئه و عه سره، ئه و رۆژه
که مهیدانی جریدبازی له دهستی (کانی ناسکان) بوو
«به زهریه و حهمله تی (به غداد) ی ته سخیر کرد و تیتی هه لدا
(سولہ یمان) ی زه مان راستت ده وئ باوکی (سولہ یمان) بوو
(عه رهب) ئینکاری فه زلی ئیره ناکه م نه فزه لن نه م
(سه لاحه دین) که دنیای گرت له زومرپی (کور دی بابان) بوو
قوبووری پر له نووری نالی (بابان) پر له په حمهت بق
که بارانی که فی ئیحسانیان وهک هه وری نیسان بوو
که (عه بدوللا پاشا) له شکری والیی (سنه) ی شرکرد
(رہزا) ئه و وهخته عومری پینچ و شەش تیغلی دهستان بوو

(۲)

«قه و مه کان به و خوايه وا حوکی له سهر به حر و به ره
به رخه نیرئی گهر نه نیرئی ههر که سی ساحیب مه ره
دیم به گزیا دهیدرم گهر فیله سه ل شیرى نه ره
با نه قه و میت و نه زانن نه م هه موو شوپ و شه ره
گشت له سهر بزنی شه ل و کاوپی گهر و به رخی له ره!»

(۳)

«که له شیرئی به (رہزا) لازمه کرماشانی
زیرهک و چابوک و ده م گهرم و در و شه پرانی

^{۱۱} نه م بابه ته له نامیلکه ی (حاجی قادری کوئی) دا دووباره بۆته وه، باشتره که دیسان دانه نرێته وه.

پروانه: شاکر فه تاح، حاجی قادری کوئی - چاپخانه ی شاره وانی هه ولیر ۱۹۷۸

«که له شتیرئ که قه پی گرت له بنا گوتی که له شتیر
پر به دهم بییچرئ وهک سه گی هه ورامانی
که له شتیرئ که نه گهر شتیری نه ږی بته مه ساف
ږایر فینن به شه قن میسلی که ږی تالانی
به درتږی وهکو مه ولان به گه که ی میری به دیات
به جه سامهت وهکو کوخا زله که ی بیبانی
نهی (نه قیب زاده) بنیره که له شتیریکي وها
بو (ره ز) که ی سه گه که ی قاپیبه که ی (که یلانی)»

(۴)

«میر به سد مینهت هه ناردی ئیستریکی ږووت و قووت
دهست و پاسست و سه قهت نه ندایمی هه وهک عه که بووت
خواوه نی نالیکي نالیم پتی نه داوه موت له قه
داویتی نه ما وهکو بیستومه قووتی لایه مووت!...
پشتی ږیش و شانی زامدار و جه دوو بوو ناعیلاج
چهند قرو شتیکم هه بوو بوم دا به نهوت و عه نره ږووت
سه ی فه تاحی مه یته رم ږوژئ به حوججهت لیتی نهوی
کلکی دهره ټنا له بن، نجا به عاسته م گوتی بزووت!..
«گهرچی ناتوانی به بزوی هتند له ږو که م قووه ته،
دهنکه جویتیکي نیشان دهی تا قیامهت دی له دووت
پووش له لای هه لویه حه تتا گهر پلوو شه ی دهس که وئ
بای ده داو لوولی ده داو قووتی ده دا وهک نیره حووت
گهر قه له و بی نه م نه جنه ی نیره چار ناکرئ مه گهر
(شیخ ږوفاعی) بی عیلاجی کا به نه سمای (جه لجه لووت)
مه سه له حهت وایه هه تا نه یخوار دووم بینیرمه وه
زور ده ترسم ده فعه یهک قووتم بدا بکا به قووت!».

(۵)

«ماینه کویت جاران که ده تگوت ږهوتی ږهوتی ناهووه
ئیسته هه ستانی له سه ر ناخوږ به یاهوو یاهووه
قهت له یهک قسناخ که می جو ناده می و هیشتا له ږه
سال دوانزه ی مانگ سواری نابم و هه ر ماندووه

گەر بەناوزەنگی پەراسووی ئەم سەر ئەوسەر هەلدەری
 ھێندە نابزوێ بزانی مساوھ یاخوود مردووھ!...
 «خاوەنی پێشوویشی نازانی کە تەئریخ و سنە
 چەندە، ئەمما من لە پیرانی قەدیم بیستووھ:
 وەختی (نادر شاھ) ھجوومی کردە سەر ئیقلیمی (پۆم)
 تازە گواپە ئەو لە زگ دایکی خرووجی کردووھ!».

زێوەر^(١)

قانیع

(١)

جاریکیان مامۆستا (قانیع)، بوژی بەناوبانگ، لەسەر فرمان دادەمیتنی ڕوودەکا تە (دەربەندیخان) بۆ
 فرمان دەست کەوتن کە دەگا تە ئەوێ نامە یەک دەنوسن بۆ مامۆستا (کەریم زەندای دۆستی کە بریتی
 دەبێ لە تاکە یەک دێری بچووک): «یا کەریمی کارساز مەدەئێ»
 مامۆستا کەریمیش بەھەلە داوان خۆی دەگەیتنیتە کن کاربەدەستانی دەربەند، تا (قانیع) دانامەزرتنی
 لەسەر فرمانیکی باش وازناھیتنی!...

(٢)

ئە (فلس) وەللا لە داکی و باب و باپیر چاتری
 تۆ لە دووسەد خزم و خوتیش و شێخ و دەسگیر چاتری
 ھە ی بەقوربانی زەرەت بێ، پۆژی سەودا و مامەلە
 تۆ لە شیر و خەنجەر و پەندە گەلێ نازاتری
 وایزانم بێ ئەدەب نا بێ ئەگەر ئەمڕۆ بێم
 تۆ لە لوقمان و نەرەستوو، عالم و داناتری
 من بەچاوی خۆم دەبینم کە مەتیار ت کرد بەشیر
 بەینی بینەللا لە خواجە و فەیلەسووف و ریاتری
 چەند زەبەللەح و قورمساخ و تەراحت کرد بەپیاو
 جا کە وایبو تۆ لە خوتیندن چاتر و بالاتری
 کلکی کەر بەرز کەیتوھ، ئەیکە ی بەپێشەنگی قەتار
 ئافەزین بۆ تۆ (فلس)، بێشک لە من داناتری

(١) ئەم باسە و نمونە شیعریەکانیش، دیسان وان لە نامیلکە ی (زێوەر) دا، بۆیە باشتروایە بێیوترین.

پروانە: شاکر فتاح- زێوەر- چاپخانە ی کامەران- سلێمانی ١٩٧٤

(۳)

(قانیعا!! گشت کەس ئەزانى تۆكزۆلە و سەرکزی
تۆلە گشت کەس بى (فلووس) و بى دەس و پىسواترى
کاکە (ئانە) و مامە (درهەم) کۆمەکم بن بىمەلات
تۆلە جەم جەمەتر، لە دارا بى خەم و دارا ترى
ئىستە کانتى، چۆن جەنابى (من) لە تۆ دوورم تەواو
تۆلە پىوى، گەر خراپتر، لات و بى عەناترى
خوانەخواستە دەفعە بى نەقشم بىنى تۆ بەخەو
جا ئەزانم چۆن لە گشت کەس، ھار و بى مەعناترى!.

(۴)

برابىن غايەتان يەك بى، براىى غايە يەكبوونە
ئەوھى كۆمەك بەفېكرت بى، لە ھەر لا بى براتانە

(۵)

با سى قات نەبى خانوو و سەراکەت
پارەى قاتىكىيان بەدە بەبراكەت
دەولەمەند مەلى ھەولى بۆ خۆيە!...
نەبوونى ھەزار، نەبوونى تۆيە

(۶)

پرچ و بەرمال و سىواک پىش و کەشکۆل و عەبا
بۆ (سوال)ن، کەى ئەمە ئەسبابى ژىن و حورمەتە؟! ..

(۷)

دەستى (مەردى) توند لە ئەلقەى (کاسبى) مەحکەم بکە
پولنى ناکا ھىممەتى (پىر شالىا و) (کۆنەپۆش)!...

(۸)

کاکى (مالىک)! پىتم پلى بۆچى ئەمە نايىنتە؟
خوتىن مژىنى ژىردەسەى بى دەستەلاتان دىنتە!...
يەك قرۆشت دا بە (رەبىعى تورک) و (تاپۆ)ت گرتە دەست
تا قىيامەت ئەو قرۆشە مایەکارى ژىنتە؟!...

(۹)

گوئی گره (قانونی سۆشیالیستی) دهنگی دایهوه:
 رۆژی مه‌رگت زۆر نزیکه‌ نه‌ ده‌نگه‌ (یاسین) ته‌!
 نوکه‌ر و پیتش خزمه‌ت و کاره‌که‌ر و دایه‌نه‌که‌ت:
 که‌وته‌ رۆژی خۆی بزانه‌ (دوژمن)ی خۆینینته‌!
 باختی هه‌ینده‌ قایم و مه‌حکه‌م نه‌بووی من نه‌تگه‌من
 (ده‌ستی ئیستعمار) هه‌یز و که‌مه‌ک و په‌رژینته‌!

(۱۰)

له‌ تۆزی ناشدا غه‌رقم، له‌ ته‌وقی سه‌ر هه‌تا نه‌ژنۆم
 به‌لام چه‌ند خۆشه‌ نه‌و تۆزه‌، که‌ هه‌ر خۆم ئامیرم یۆ خۆم
 نه‌ ترسی نه‌مری مافه‌وق و نه‌ مه‌حکوومی به‌راتی تۆم
 له‌سایه‌ی زه‌حمه‌تی قاچ و سه‌رو ده‌س و نه‌ستۆم
 له‌ یۆ که‌س چاو له‌به‌ر نیم و، خه‌یالی پتی پیا ناکه‌م!...^(*)

میرزای خورمالی^(۱)

مچه‌ی حاجی برایم ئاغا

(۱)

ئۆتۆمۆبیلچی، له‌ پاش نه‌مه‌ی ئۆتۆمۆبیله‌که‌ی خۆی له‌ دامیانی باخه‌کانی به‌ر گوندی (عه‌بابه‌یلن) دا
 وه‌ستاند، پرووی کرده‌ ئۆتۆمۆبیل سواره‌کان و گوئی: - ئۆتۆمۆبیله‌که‌م مه‌کینه‌که‌ی کزبووه‌ له‌مه‌ به‌ولاوه
 به‌سه‌ر به‌ره‌و ژوورکه‌دا بڕ ناکات تکه‌ ده‌که‌م دابه‌زن، به‌پن بڕۆنه‌ سه‌رشاخه‌که‌!... (مچه‌ی حاجی برایم
 ئاغا) یش که‌ یه‌کیک بوو له‌ گه‌شت که‌ره‌کان تووړه‌ بوو به‌ده‌نگیکی به‌رزوه‌ گوئی:
 - باوکم ئێوه‌ نه‌مه‌ ناناسن... جارێکی تریش هه‌ر وای له‌ ئێمه‌ کرد... ئۆتۆمۆبیله‌که‌ی خۆی تۆقاندووه‌،
 هه‌ر نه‌ختی به‌رزایی ببینن، وا ده‌زانی کێوه‌ و، پێیدا سه‌رناکه‌وئ!...

(۲)

به‌رێکه‌وت سه‌رۆکی شاره‌وانی هه‌له‌بجه‌ و باوک و براکانی، هه‌موویان چاویان کزبووه‌ (مچه‌ی حاجی

(*) (قانیع) به‌ناگری (زۆرداری) و (ده‌ره‌ده‌ری) و (نه‌خۆشی) و (بێ که‌سی) و (نه‌خۆنده‌واری) تووایه‌وه‌،
 به‌لام کانه‌زایه‌کی پاکێ بێ گه‌ردی په‌سه‌نی پڕشنگداری لێ په‌یدا بوو، که‌ به‌پڕشنگی هه‌ست و بیروباوه‌ری خۆی
 مێشکی (کورده‌واری) پووناک کرده‌وه‌ (ش.ف)

(۱) نه‌م به‌به‌ته‌و (حلمی، نه‌مه‌ که‌سته‌، شێخ تۆفیقی گۆلپ، مه‌لا عارف) له‌ کتێبی یه‌که‌م (یادداشته‌کان...)
 رۆژنامه‌ی خورمالدا به‌لاکه‌راوه‌ته‌وه‌، بۆیه‌ لاما‌ن برده‌. به‌روانه‌ (ناوێنه‌ی ژینم) ل: ۲۴۸-۳۲۶.

برایم ناغا)یش، سالی ۱۹۴۰، له هه‌له‌بچه فه‌رمانبه‌ر بوو (مچه) پیاویتی قسه خوش بوو هاوړتیکانی، به‌تایبه‌تی تووړه‌یان ده‌کرد، هه‌ر بۆ‌نهمه‌ی قسه‌ی خوشی پتی بکه‌ن.
 روژتیکیان له بایه‌ت چاوکزی و چاوبه‌هیزی نه‌و پیاوانه‌وه، فه‌رمانبه‌ره‌کانی هه‌له‌بچه له‌گه‌ل (مچه)دا کردیانه ده‌مه‌قالتی، دواپی (مچه) به‌سوتندیک ده‌مه‌قالبیه‌که‌ی خوی و نه‌وانی بریبه‌وه گوتی:-
 «ساژنه‌که‌ی خۆم سنی به‌سێ به‌ره‌للا کردبێ، تا پینجهم شوو و شه‌شم شه‌وی مانگیش، مانگ له لایه‌ن مالی سه‌روکی شاره‌وانی هه‌له‌بچه‌وه نابینرئ!...».

کفر نه‌حمه‌د

(۱)

جاریک (کفر نه‌حمه‌د) ده‌چیته گه‌راو (حه‌مام)یک له سلیمانی.
 پاره‌ی له باخه‌لدا نابێ ده‌ترسێ له‌وه‌ی خاوه‌ن گه‌رماوه‌که به‌چتی به‌گژیدا و ته‌ریقی بکاته‌وه ده‌س هه‌له‌به‌رپه‌ته ناسمان و ده‌لتی: «خودایه! یان چهنډ پولیتیک بخه‌یه‌ته باخه‌لمه‌وه، بیده‌م به‌م خاوه‌ن گه‌رماوه یاخود گه‌رماوه‌که به‌رووخینی، به‌لکو ده‌ریازیم و له‌م شه‌رمه‌زارییه‌ رزگارم ببی!...». ژۆری پتی ناچتی گه‌رماوه‌که بن میچه‌که‌ی قرچه ده‌کات و ده‌ست ده‌کات به‌رووخان هه‌ر که‌سه به‌لایه‌کدا ده‌ریاز ده‌بی (کفر نه‌حمه‌د)یش بۆ‌ی تی ده‌قاچیتنی و، له ده‌ست کابرای خاوه‌ن گه‌رماو رزگاری ده‌بی!
 (کفر نه‌حمه‌د) له رتگادا چاوی به‌هه‌ژاریک ده‌که‌وئ له‌خودا ده‌پارێته‌وه، ده‌لتی: «خودایه، به‌گه‌وره‌یی خۆت یه‌کیتکم بۆ‌به‌خسینیت چهنډ پولیتیکم بداتنی». (کفر نه‌حمه‌د)یش ده‌م و ده‌ست پیتی ده‌لتی: «مردوووت نه‌مرئ!... شیت بووی داوای پاره له‌خودا ده‌که‌یت؟! هه‌ر ئیسته بۆ‌چهنډ پولیتیک که‌ لیم داوا کرد، گه‌رماویتی رووخاند!...».

(۲)

(کفر نه‌حمه‌د) مانگیه‌ک و که‌رتیکی ده‌بی روژتیک له‌ روژان مانگیه‌کی نه‌خۆش ده‌که‌وی دلی پتی ته‌نگ ده‌بی ده‌ست ده‌کات به‌پارانه‌وه له‌خودا ده‌لتی:- «خودایه! که‌ر و مانگیه‌که‌م مه‌کوژه نه‌که‌ر هه‌ر ده‌شکوژیت^(۱) که‌ره‌که‌م بکوژه!».
 که‌چی که‌ به‌یانی له‌خو هه‌له‌ده‌ستیت، ته‌ماشای ده‌کات مانگیه‌که‌یه‌تی تۆپیوه! نه‌ویش ناکاته نامه‌ردی، ده‌چیته بازار، کوپرتیک ده‌دوژیته‌وه و، ده‌بیاته ماله‌وه ئنجا ده‌ستی کوپرتیه‌که ده‌خاته سه‌ر مانگیه‌که و لیتی ده‌پرسئ: «مه‌لا نه‌مه چییه؟».
 کوپرتیه‌که ده‌لتی: «نه‌مه مانگیه!...».
 ئنجا (کفر نه‌حمه‌د) ده‌ستی کوپرتیه‌که ده‌خاته سه‌ر که‌ره‌که و، لیتی ده‌پرسئ: «نه‌ی نه‌مه چییه؟...».
 کوپرتیه‌که ده‌لتی «نه‌مه که‌ره».

(۱) راسته‌ر: ده‌شیمان کوژیت.

(کفر نه حمده) یش که نهوه له کوټره که دهبینی، دهست ده دات به ته پلې سهری خویدا و، پرووده کاته ناسمان، ده لټی: «خودایه! نم کوټره به کوټری خوټه وه زانی کامیان (که ره) و کامیان (مانگا) به نهی تو بژی بهو هه موو چاوانه وه که هه ته، له جیاتی که ره که، مانگا که کوشتم؟!».

مهلا سه عید

(۱)

له سلیمانیدا (مهلا سه عید) ناوټیک په پیداده بی پیاوټکی راستگو و خوداناس ده بی حه ز له پیاوی دروژن و دوو پروو ناکات له بهر نه وه به دل قین له سؤفییه مل قهوییه ریش پانه دوو پرووه که می مزگه وتی که و ره هه لده گریئ نم سؤفییه بژ نه مهی خه لکه که پتی بلټین پیاوی چاک و خودا ناسه، دټینی له پروژانی هه نیدا هه ر له بهر ده رگای مزگه وتی که و ره وه، به رده ورده ده خاته ناو قوړ و چلپاوه که وه، هه تا به هه یوانی مزگه وتی که گوايه مه به سی نه وه بی، که موسولمانان به سهر نهو رټچکه یه دا پروژن، تا پټلاوه کانیا ن قوړای نه بن، تا نه ویش بهو کاره ی، خودا له گوناوهی خوش بیټ که کاتی نوټی پروژی هه ینی دټی، خه لکه که، هه موو به سهر نهو به رده وردانه دا ده پروژن که چی (مهلا سه عید) پټلاوه کانی خو ی داده کهنی و به ناو نهو قوړ و چلپاوه دا ده روا ت، تا ده گاته سهر نه ستیرکی مزگه وتی که که لټی ده پرسن:

«مهلا سه عید! بژ و ده که یت؟! مهلا سه عید کوت و پي ده لټی:

»بژ نه مهی بهی من خودا له گوناوهی سؤفی خوش نه بیټ!».

(۲)

ده گټی نه وه: (مهلا سه عید) به ده ست یه کیټک له شټخه کانی سلیمانیه وه نازار و زیانی پي ده گات نه ویش پروو ده کاته شاره وانی سلیمانی (عه بادیا) ناوټیک که نه ندایمی کوړی شاره وانی ده بی، له وټی ده بیني کاتیک ده بین نهو (مهلا سه عید) ده چی ده ستی (عه بادیا) ی مه سیحی ماچ ده کات! خه لکه که ده ست ده که بن به پټیکه نین ده لټین: «مهلا سه عید نه وه چو ن ده ستی (عه بادیا) ت ماچ کرد؟!...». مهلا سه عید یش ده لټی: «پټیو سته گاوره کانی سلیمانی، هه موو پروژیک سویاسی خودا بکه ن، که پټغه مبه ره که یان (مه سیح)، ژنی نه هټناوه، مندالی بیئ نه گینا نه وانیش وه ک موسولمانه کانی ټیغه به ده ست نه وه کانی پټغه مبه ره که یانه وه گیریان ده خوارد و توشی نازار و هاوار ده بوون!... منیش له خوشی نه وهی که (عیسا) پټغه مبه ر ژنی نه هټناوه و مندالی نه بووه، ده ستی (خواجه عه بادیا) م ماچ کرد!... دیاره نه گهر (عیسا) پټغه مبه رم بدیا یه لټره ده ستی نهوم ماچ ده کرد!..».

شاكر فتاح

(۱)

ماينە بۆرە

ئەو دەمە لاۋ بووم، تازە پى دەگە يىشىم رۆژتىكىيان ماينىكىم لە ھاۋىيەكەم خواست و چووم بۆ سەيران بۆ گوندى (زې گوئىز)، لەگەل چەند ھاۋىيەكەمدا بۆ ئىتوارە ھاتىنەۋە مالىيە بەلام ئەمەندە لە رېگادا غارمان كوردو، خۇشىمان و ماين و ئەسپەكانىشىمان لە پەلۋىز كەوتىۋىن لە راستىدا من خۇم جەزم لە ھەموو غاركردە نەدەكرد.

بەلام چۈنكى ئەوان بەغار دەريشتىن، ئەگەر بەغار دوايان نەكەوتقا، دوا دەكەۋىم ئەو رېگا درىزەشىم درەنگ بۆ دەپرا ھەر دورور نەبوو رېگاشىم لىن ون بېن بەكورتى: ھاۋىيەكەم جەريەزەبوون، بلىمەتسۋون، چاۋيان لە ماندوۋوبوون نەدەترسا كەھتەۋە مالىيە، گورج ماينەكەم نەبردەۋە بۆ خاۋەنى ئەمەش لەسەر ئامۇڭگارى باۋكەم بوو ھەرۋەھا، تا تەۋا نەمەسايەۋە و، كا و جۆ و ئاۋىشىم ئەدايە، نەم بىرەۋە بۆ خاۋەنى كاتى ماينەكەم بىرەۋە بۆ خاۋەنى، ئامۇڭگارىيەكەي باۋكەم بۆ گېتپا، پىم گوت: «باۋكەم دەلى: تا دوو سى رۆژتىكى تر سۋارى ماينەكە نەبى ئەگىنا ئەمەندە ماندوۋ بوۋە لەۋانەيە بىتۋىي بەلام ھاۋىيەكەم بەگوتى ئامۇڭگارىيەكەي باۋكەمى نەكرد ئەمەندە سۋارى ماينەبۆر بوو، سى رۆژى تىرى پى نەچۈر تۋى!... ھاۋىيەكەم سەيرانكە بۆ ئەمەي پى بىكەن، خاۋەنى ماينەكەيان ھانەدەدا لە من بەدناۋيان دەكرد بەكۈشتى ماينەكەۋە ئەۋىش خۇش باۋەر بوو، دلى شكا!... بەلام من ھاۋىيەكەم زۆر خۇش دەۋىست نەم دەۋىست دلى لىم بىكى زۆرى لەگەلدا خەرىك بووم دلى چاك بىكەمەۋە^(۱) بەلام ھەرچەندەم كەلدى نەبو!... دوايى خۇم و چەند ھاۋىيەكەي تر ئەمەمان بەھەل زانى: بىرمان دا بەزمىكى لىۋە بەرپاكەين بەلكو بەسايەي ئەم بەزمەۋە، رېگايەك بەدۋەمەۋە بۆ ئاشتىۋەنەۋەمان.

بىن ئەمەي بەتلىن خاۋەن ماينى ھاۋىيەكەم بەم كەينەۋەنەيە بزانى، بىست و پىتىچ نامەمان نوۋسى و بەناۋى ئاھەنگى مردنى ماينەبۆرەۋە، دابەشمان كە بەسەر ھاۋىيە و ئاشنا و ناسىۋەكانغاندا خاۋەن ماين كاتى زانى، ھەموۋيان لە كاتى ھەشتەمى بەيانىدا، لەناۋ دالانكەي مالىيە ئەۋاندا كۆتۈۋىنەۋە

(۱) ئەم بابەتە لە رۆژنامەي خورمالدا - لە باداشتەكان - كىتەبى بەكەم، بىلاۋكراۋەتەۋە ھەروا بابەتەكانى دواي ئەمەش: كابرايەكى شارەزۋورى، شەكر فروش، رەشىد ناغا، كورى مەلا سالىح، مەلاي دىي بەھرام بەگ، رەنجىبەر و ناغا، شەپەدەم، مەلايەك و دەۋلەمەندىك، سەبىلەكشىمان، كەس بەدۋى خۇي ئالىي ترشە، مەلا و حاجى، پشۋى ھاۋىنە، جۈوت ژمىزكرن، ئەمانە وان لە رۆژنامەي باسەردا باشتىر ۋايە دوۋيات نەبەۋە.

(۱) لە دەسنوۋسى (خۇشخۋانى) دا شىعەرىكى تىدايە بەناۋى (ماينەبۆرە) ۋەكە مامۇست بەم بۆنەيەۋە ھەلى نەستۋە، لەم كىتەبى دوۋەمدا لە مەشى (شاكر فتاح و شىعەر) دا دەيىنى.

به سه زمانه، سهری سورمايو، واقی ورمابو، نهیده زانی له بهرچی لهویدا کۆبوینه تهوه روویشی نه ده هات لتمان بیرسن: «بۆچی هاتوینه ته میوانی؟». بهلام زۆری پێ نه چوو، پازی هاتنه کهمانی لێ ناشکرا کرا و، گوتمان: «بۆ پرسهی ماینه بۆره هاتوین، نه لفا تیحه» نیتر دهستان کرد به (فاتیهه) خوتندن و پتیکه نین و سهرخۆشی کردن له هاوڕیکه مان!... دواى ئهوه و تاربیژان و بوژان دهستیان کرد به وتاردان و هۆنراوه خوتندنهوه، که ههموویان ستایش بوون بۆ (ماینه بۆر) و، بۆ پرسه کردن له (خاوهنی بهرپزی ماینه بۆر)!...

خاوهن ماینیش که ناههنگه که تهواو بوو، تیروپر قسهی پێ گوتین و، توانج و پلاریشی تی گرتین نيمهیش وهرامه که مان ئهوه بوو: ههموومان دهستان کرد به پتیکه نین بهلام لهو کاته دا که خهریک بووین بلاوهی لێ بکهین، شتیکم بیرکه ونهوه حهیفم لێ هات ئهوه ههله دهست بدهم دهسودهست چووم بۆ تهووله که ی مالی هاوڕیکه مان و، زین و ردهشمه و له غاوی ماینه که و، تووره که ی کاو جوکهیم دا به کۆلندا و هینامه بهردهم ناههنگ گپه کهان وگوتم: «ئه مهیش که له پووری خودالی خوش بوو، (ماینه بۆر)، (نه لفا تیحه)!... دانیشتوونی ههموویان دهستیان کرد به (فاتیهه) خوتندن و پتیکه نین.

نیتر له ناوهند تووره یی خاوهن ماین و، تریق و هوور و پێ که نینی بانگ کراوه کاندایاوه مان لێ کرد!...

ئه مه ههمو که تنه و که چی، له پاش چه ند رۆژیک من و هاوڕیکه م به ئاسانی ئاشتمان بووه وه!...

(۲)

به زمیک له سه ر کۆنه په رستی!

لاوێک له ئه مه ریکا هاته وه خوتننێکی باشی خوتنندبوو بهلام له خۆی زۆر بایی بووبوو گالته ی به ههمو شتیه که ی ژیا نی (کورد ه واری) مان ده کرد، تیزی ده کرد به (ترخینه) و (نیرگه له)!.

توانج و پلاری ده گرت له (که شیده) و (میتزه ر)!... خۆ (کووپه ی شین) و (سوینه ی جل شق) و (مه سینه) و (له گه ن) و (گلته ن) و (مه رکا نه) ی هه ر به جارێک دا بووه به ر کلکان!... که (مزگه وت) ێکی ده بی نی رووی ده کرد به و لاوه!... که (که شیشیک) ی ده دی، دهستی ده کرد به پتیکه نین!... هه رچی (پیشو) و (سمیل) و (پاوانه) و (خرخال) و (خه نه نه سووران) و (خه نه به ندان) و (پاش تیلانه) یش هه بوون، ئه وه هه ر به جارێ هورۆمی ده برده سه ریان!... که ناوی (مه لا کویره کان) ی مزگه وتی گه و ره و (ته زیتج) و (سیواک) ی ده رویشه کان به اتایه دلی تیکه له ده هات!... که ناوی (پرسه کردن) و (سێ رۆژگانه) و (کولیره ی ئیمام عه باس) و (شهوی شهوی به راتی) یش لا به ی نایه، ئه وه هه ر شیت ده بوو!...

که دایکی مر د، ناشتی بهلام ته له فۆنی بۆ خالی کرد، گو تی:

«من ئاره زووی (پرسه کردن) ناکه م تو له وێ پرسه ی بۆ بگره!»... به کورتی هاوړیکه مان وای لێ هاتبوو، که دهستیان ده گۆشی، دهستی دهشت!... که ماچیان ده کرد، ده موچاوی خۆی گلاو ده کرد!... که ده رگایه کیشی ده کرده وه به چمکی چاکه ته که ی ده پکرده وه، نه وه که دهستی پيس بێ؟!...

هه رچی (کار به دهستان) و (دهوله مه ندان) و (خاوهن سایه و پایه) یش بوون، ئه وه هه ر به شووره یی

داده‌نا که پیاو تیکه‌لییان بکات!...

به‌کورتی هاوړتیکه‌مان نه‌م‌نده له وزه ده‌رچووبو، هاوړت و ناسیاو و ناشناکانیشی، که نه‌م‌ه‌یان لی ده‌بیست و لی دده، زوړتر سهریان ده‌کرده سهری به‌تایبه‌تی هرچی پیچه‌وانه‌ی دلی نه‌و بوایه نه‌ه‌یان ده‌کرد، بۆ نه‌م‌ه‌ی تووره‌ی بکن و پتی پیکه‌ن!؟.

له‌گل نه‌مانه‌یشدا هم‌مووی لاه‌که کورټکی چاکه‌خواز و دلته‌ر و ده‌ست بلاو و دلپاک و به‌رټزمان ده‌هاته پتش چار ه‌ندتیک له قسه‌کانیشی له راستی به‌ده‌رنه‌بوون ه‌ندتیک له کرده‌وه‌کانیشی ناپه‌س‌ند نه‌بوون.

له‌به‌ر نه‌وه من و چ‌ند که‌سټکی تر بووبوین به‌هاوړتی به‌لام له ده‌ست توانج و پلار و هوړوژمی نه‌و رزگارمان نه‌د‌ه‌بوو نیمه‌یش له تووره‌کردنی نه‌و و، پتیکه‌نینی خومان درټغیمان نه‌ده‌کرد!...

روژتیکیان به‌نه‌یتی پیمان زانی: که چ‌ند که‌سټکی له خاوه‌ن (پایه) و (مایه) و سایه، بانگ کردبوو بۆ نان خواردن، که یه‌کټیکیان له کاربه‌ده‌سته گه‌وره‌کان بوو به‌لام له هاوړتیکانی خوی که نیمه‌بووین که‌سمانی بانگ نه‌کردبوو! نیمه‌یش نه‌م‌ه‌مان به‌هل زانی که به‌زمټکی لټوه پیدا بکه‌ین!... لیژنه‌یه‌کمان بۆ دوروست کرد به‌نه‌یتی بریاری چ‌ند شټیکمان دا بیکه‌ین تا که‌لویه‌لی نه‌و به‌زمه‌مان په‌یدا‌کرد شو و روژتیکي پټوه خه‌ریک بووین ده‌نگمان نه‌کرد تا له نان خواردن بوونه‌وه کاتیکیان به‌خوږیان زانی سهرمان کرد به‌ژووردا یه‌کټیمان نټرگه‌له‌ی ه‌ینابوو له‌گل خویدا ده‌یکټیشا!... یه‌کټیمان بوخووری ده‌سو‌تاند له‌به‌ر ده‌می خویدا!... یه‌کټیکمان له ناو ده‌سکه‌وانتیکي زلدا قاوه‌ی بۆ ده‌کوتا!... یه‌کټیمان نوشته‌یه‌کی ست سووچی له قه‌نه‌وزی سه‌وز گیراوی به‌پشتی چاکه‌ته‌که‌ی هاوړتیکه‌مانه‌وه قایم ده‌کرد!...

یه‌کټیکمان کووړه‌که‌یه‌کی شینی به‌پتشی سیداره‌که‌یه‌وه به‌ند ده‌کرد!.

یه‌کټیکمان به‌سیواک ده‌می خوی پاک ده‌کرده‌وه! یه‌کټیکمان رسته (ته‌زیخ) یه‌کی به‌ده‌سته‌وه گرتبوو، ناوی خودا و پیغه‌مبه‌ری ده‌ه‌ینا!... یه‌کټیکمان زه‌رگټکی ده‌رویشانه‌ی به‌ده‌سته‌وه گرتبوو ه‌ه‌لی ده‌سو‌راند!.

یه‌کټیکشمان له پارچه‌ته‌خته‌یه‌کی درټر کوله‌دا چ‌ند ف‌رمووده‌یه‌کی خودایی نووسی‌بووه‌وه بۆ چاوه‌زار، به‌پتش ده‌رگای خانووی هاوړتیکه‌مانه‌وه دایده‌کوتا!...

که بانگ کراوه‌کان نه‌م‌ه‌یان چاو پتکه‌وت، تیگه‌یشتن نیازی چیمان ه‌ه‌یه، هم‌موویان ده‌ستیان کرد به‌پتکه‌ن!... به‌لام هاوړتیکه‌مان لچی ه‌ه‌لده‌قورتاند و، رووی گرژ ده‌کرد و، لیتمان تووره‌ده‌بوو.

جار به‌جاریکیش قسه‌ی پټده‌گوتین و ه‌ه‌ر شه‌ی لی ده‌کردین!... به‌لام نیمه‌تا نه‌و وای ده‌کرد زوړتر پټده‌که‌نین!...

دوایی پتمان گوت: «بۆج تووره‌ده‌بیت؟... نان و خوانی گه‌وره‌پساوان ناه‌ه‌نگی وای ده‌وئ!... بۆج خراپمان کردوه دلی میړانه‌کانتان خوش کردوه؟ نه‌ویش پتی گوتین:

«روژتیکم مایی بۆ نټوه ده‌م‌ینم!...».

نهمه نده و، که چی زۆری پێ نهچوو، (میر) له گه لماندا ئاشت بووه وهو، نان و خوانیکی جوانیشی بو
رازان دینه وه؟!.

(۳)

رهنجهرۆ دهلتی: «ئهو هی من دهیچی نیم، دهیچن. ئهو هی من دهیچنم، دهیچن. ئهو هی منیش دهیچنم،
دهیچون!...»

(۴)

دوو روو، به سه زراری: زاریه تی، له پاش مله: تلی لیلی!...

(۵)

لیره تیر برسی تره له برسی، خۆینده وار به هاوار تره له نه خۆینده وار.

(۶)

«له ئاستی راستدا به دهر دهنه وی، خودا راسته و پیای راستی خوش ده وی».

(۷)

دلخوشی هیزه، دلتهنگی گونا هه، نۆیش خۆت مه که به گونا هبار.

(۹)

ههر بو ژیا نی جیهانی خهبات مه که، ههر بو ژیا نی پاش مردنیش خهبات مه که، بو ههردوو ژیا نه که
خهبات بکه، پتغه مبه ریش ههروای فهرمووه.

(۱۰)

تۆ چۆن بیر له دواړۆژی خۆت بکه بته وه وهات لی دیت، له بهرته وه ههر له ئیستا وه بیر له سه رکه وتن
بکه ره وه، تا له ژیا نتدا سه رکه وتو بیت (زانستی خۆناسین) یش ههروا ئامۆزگاریت ده کات.

قسه ی نه سه ق په ندی پێشینان

ناسکه قسه

- ۱- له عیسا یاندا، موسا به تاسه وه چوو.
- ۲- سه گی کونه ماسیییه و پاسی حر تاوا ده کات.
- ۳- کهر له کوئی که وتوه و کونده له کوئی دراوه.
- ۴- دار هه لپیت سه گی دز دیاره.
- ۵- ئهو هی به ته های کاسه ی دراوستی بی، بی شیو سه رده نیته وه.
- ۶- که پشیله له مال نه بی، مشکان تیلیلیبانه.
- ۷- که شیر له بی شه دا نه ما، چه قه ل و رتوی ده که ونه سه ما.
- ۸- له جیتی سندان قوز زهر قورته.

- ۹- نه داربې و نه پەردوو ، له عنت بې له هەردوو.
- ۱۰- کوتەک دەزانن قوناخ له کوتییه.
- ۱۱- تۆبە گورگ مەرگه.
- ۱۲- سابوون مەدە له ژیر پیت.
- ۱۳- تا مال خۆ دزی گرت ، دز مال خۆی گرت.
- ۱۴- کەر بکەوێتە مالی ددانی دەشکێ.
- ۱۵- زستانان پینە و پەرۆ ، هاوینان وردە وردە برۆ.
- ۱۶- ئەمە ئیشە بەلەمە ریشە؟! ئەمە کارە مام نەپەلە؟! ئەمە دیبە مام پەلپەینە!...
- ۱۷- کەمتیار پیاری چاکە ، قوله پیتی بسمی دەنگ ناکا.
- ۱۸- بزن بۆ شوێنیکیش بێ ، جیتی خۆی خوش دەکا.
- ۱۹- برا مان برایی ، کیسە مان جیایی.
- ۲۰- له بێ خەبەران کەشکەک سەلەوات.
- ۲۱- مەنیشە بەلای نوشتە مەلاو ، بنیشە بەلای کەرەمی خوداوه.
- ۲۲- ئەوەندە توو پەڕە ، شەر لە گەل کلکی خۆیدا دەکا.
- ۲۳- مەبە بە ئاردی ناو درکان.
- ۲۴- قسە کە کەوتە زاری ، کەوتە شاری.
- ۲۵- ریتی دەمی نەدەگەبشتە تری کە ، دەبگوت نریشە نابخۆم!...
- ۲۶- هەرچی ریشی سوور بێ ، هەمزه ناغا نییه.
- ۲۷- هەر له عەرش هەتا قوریش ، کەس بەدۆی خۆی نالێ ترش.
- ۲۸- وەک کەری دیز وایه ، تۆبینی خۆی و زیانی خاوەنی دەوی.
- ۲۹- ماست نییه بە سمیلتهوه دیار بێ.
- ۳۰- له پاش باران ، کەپەنەک.
- ۳۱- نه پیتلاوی تەنگ ، نه خانە ی بەجەنگ.
- ۳۲- کاسە ی پر ناشتی ماله.
- ۳۳- بچۆرە شاری کە کەس نەناسی ، خۆت هەلبیکیشە پر بەکراسی.
- ۳۴- کالابە پیتی بالایه.
- ۳۵- ئەوەندە ی بەرە ی خۆت پیت رابکیشە.
- ۳۶- مێشورولە نەچن چاکە بەگژ قوللە ی قافدا.
- ۳۷- درۆزن هەر جاری نشتا دەکا.

- ۳۸- کټیج له باخه لېدا سهوزه له گيانم ده لټی.
- ۳۹- وهکو نيسک وايه به روپشتی بۆ نيبه.
- ۴۰- ههزار نهفسوون و جادووی پټوه نويزانه هم ريشه.
- ۴۱- به ريش نيه به نيشه.
- ۴۲- نهوهنده دزه کل له چاو دهفرينی.
- ۴۳- له هوويهک موويهک دهکاته وه.
- ۴۴- موويهک له بهراز بېيته وه چاکتره.
- ۴۵- سهگی ههله وه، دز دههينته سهر خاوهن مال.
- ۴۶- رټوی تا قهواله ی خویندوه پټستين کهنه.
- ۴۷- له رټويان پرسى: «کټی شاهیده ته؟». گوتی: «کلکم!».
- ۴۸- له کن خوی چوو بۆ ريش، که چی سمټلېشی نايه بانی!.
- ۴۹- نه سهگی درو، نه زمانى شر.
- ۵۰- گولټ بټی درک نابټی.
- ۵۱- دار پوازی له خوی نه بټی نابريته وه.
- ۵۲- ناو بېرټی له رۆخانه، ههر خۆ چاکتره له بېنگانه.
- ۵۳- ژنیش هه به و ژانیش هه به.
- ۵۴- من بۆيه پټت ده لټم «مامه»، که چۆله کم بۆ بگرت.
- ۵۵- نهو نانه نانه ئيمړۆ له خوانه
- ۵۶- به حوشتريان گوت: «کورټ بو». گوتی: «به من چی!»...
- ۵۷- پادار بگره، بټی پا مالى خۆمانه.
- ۵۸- دۆست و دوژمن له رۆژى ته نگانه دا ده رده که ون.
- ۵۹- دۆست نه وه تا ده تگرينی، دوژمن نه وه تا پټت پټ ده که نټی.
- ۶۰- له ئيستريان پرسى: «باوکت کټيه؟» گوتی: «خالم ئه سپه!».
- ۶۱- پوور نه گهر نټير بوايه، مام ده رده چوو!..
- ۶۲- برا له پشت برابى، مهرگ مه گهر له لای خودا بټی.
- ۶۳- چاکه بکه و بیده به دهم ناوه وه.
- ۶۴- چاکه بۆ خویش، نهک بۆ ده رویش.
- ۶۵- دیواريش گوتی هه به.
- ۶۶- سوار نا نه گلټی نابټی به سوار.
- ۶۷- پرسابه و زانا به.

- ۶۸- کابه بروخینه و دلّی مهره نچینه .
 ۶۹- دهرزی بهخوتدا بکه ، ننجنا شووژن بهخه لکدا بکه .
 ۷۰- دلّ تاوینهی دلّه .
 ۷۱- نهو جتیه خوشه که دلّ تیا خوشه .
 ۷۲- دهنگی دههولّ له دوور خوشه .
 ۷۳- که دادپهروهی له نارادا بوو ، گورگ و مهر پتکهوه نار دهخونهوه .
 ۷۴- سهر بۆ سهر برین ، نهک بۆ سهر زه نشت .
 ۷۵- دوو شووتی به دهستی هه لئا گیرئ .
 ۷۶- دهستی دوست بیبرئ خوتنی نایه .
 ۷۷- دهستی نه توانیت بیبریت ، ماچی بکه .
 ۷۸- ناچاری سهر به مالی دوژمندا دهکا .
 ۷۹- گوندۆره به پهنک نیه .
 ۸۰- یاخوا دهستی چه پیشت دامای دهستی راستت نه بیت .

ههتهه

نهمه چیهه ؟ ههلی بهینه :

- ۱- بنی تهسکه و دهمی بلاوه ؟
 ۲- دهمه خواری کهی : پره ، دهمه ووووری کهی : به تاله ؟
 ۳- سهری یکه و بنی دوو ، به ریشی باو و باپیرتا هه لچوو ؟
 ۴- پیتتهوه ده نین ، لیت ناییتتهوه ؟
 ۵- ههر نه رویت و لیت بهرده پیتتهوه ؟
 ۶- ته ری نه کهی ، به لی نه کهی ، به خوتیا نه کهی ؟
 ۷- سواری نه زئ بووم دام له نهوه پ چووم بۆ نه کیل .
 ۸- چند دهوران دهو ری ، دوو ناو له جامی ، ههر یهک له تهو ری .
 ۹- له دوور هات ، له نوور هات ، دوو که لافهی زهر د و سوور هات .
 ۱۰- که لافهی چین چین ، مورغی بی زبان ، ههرچی هه لی بهینی نه حمه د پاله وان .
 ۱۱- قسه یه کم هیه یه جگار باریکه : شوی روژن له روژی تاریکا .
 ۱۲- ههشت پاسهل حور تی ، دوو پا مانو تی دوو پا مالو تی : حا دهکا ، ههشت پاسهل حور تی را نهکا .
 ۱۳- (یهک) ی من و (دووی) خه رات خه ر خه ریتی : له (پیش) و له (دوا) ت له (تۆ) ی ده ر نه کهم ، نه یخه مه (برا) ت .

۱۴- هه‌لمه‌ت ده‌با بۆ پێشی، ددانى نیه بیکیشی.

۱۵- زه‌ل زه‌یستان، قالیی کوردستان، هه‌رجی هه‌لی به‌یتى ئېستىر بستان.

۱۶- قه‌لای گه‌چن، رێ نیه تێی چین.

۱۷- قه‌لای گۆشتین، پێ پیلکه‌ی ناسنین.

۱۸- هه‌ر ده‌رۆیت و نایگه‌یتى؟

۱۹- به‌سى برا کلاویکیان هه‌یه؟

۲۰- ئەم لا په‌رژین، ئەولا په‌رژین، تێدایه‌ کۆتێکی نه‌خشین؟

۲۱- یه‌کتیک بوو له‌ دێی (خورمال) دا ده‌ژیا: پاسه‌وان بوو، به‌لام تفه‌نگی نه‌بوو چیڕۆک خوان بوو، به‌لام نووسراوی به‌ده‌سته‌وه نه‌بوو که‌بابچی بوو، که‌چی شیشی که‌باب برژاندنی نه‌بوو.

ئێشکه‌ری دوو‌کانه‌کانی خورمال بوو، که‌چی ده‌نوست که‌ ده‌بش‌نوست له‌سه‌ر هه‌شت کورسی ده‌نوست به‌کورتی هه‌شت جو‌ر کار و فرمانی هه‌بوو، که‌چی نانی شه‌وی نه‌بوو گریانیشی نه‌ده‌هات، که‌چی ده‌گریا!...

وه‌رامه‌کان ئەمه‌تان:

۱- کلاوه. ۲- کلاوه. ۳- ده‌رپێیه. ۴- ناوه. ۵- شوێن پێیه. ۶- که‌وچکه. ۷- واتا: سواری ئېستىر بوو دام له‌ ناو چووم بۆ خوێ. ۸- هێلکه‌یه. ۹- زه‌رده‌واله‌یه. ۱۰- ماره. ۱۱- چاوه. ۱۲- جووتی گایه. ۱۳- خه‌ره‌که. ۱۴- مه‌شکه‌یه. ۱۵- هه‌سپه‌ره. ۱۶- هێلکه‌یه. ۱۷- ماینه. ۱۸- سێبه‌ره. ۱۹- سێپابه. ۲۰- چاوه. ۲۱- ئەمه‌ که‌س نیه (میرزای غه‌فووری خورمالی) نه‌بێ!... (ش.ف)

پێگه نێنی جیهانی

(ناسکه قسه)، (وتاری خوش)، (قسهی نهنهق)، (هۆنراوی به جۆش)،
(دهنگوباسی گهواره پیاوان و پۆشنبیران)، (پهندی پیشینان)، (گالتهوگهپ)

مهلهه د پێغه مبهه (د.خ)

(۱)

«وا تیبکۆشه بۆ جیهانه کهت، ههروهک نا سهرده میتنب و نامریت»
«وايش تیبکۆشه بۆ پاش مردنت، ههروهک سه بهینى ممریت».

(۲)

«چیت پتبخۆشه بۆ خۆتى بکهیت، ئهوهيش بۆ براکت بکه».

(۳)

«ههه له بێشکه کهوه ههتا گۆره کهت هۆگرى زانست به».

(۴)

«هۆگرى زانست به، تهنا نهت ئه گهر له چينيشدا دهستت بکهوى، هۆگرى به».

عوهمه زى خهتتاب

«ههه کهستیک له کار به دهسته کانم زۆرى له به کێک کردبى و پێم زانیبى و ئه و زۆردارى بهم له سهه ئه و
زۆر لێکراوه لانه بردبى، له راستیدا زۆردارى به که خزم لێم کردوه!...»

زوهه یزى ئه بوو سه له

(۱)

«سه به ززى، ههتا له م لاو له ولا به وه خۆین نه رێژى، پرگارى ناکرى».

(۲)

«ئه و که سه دهستى به و ا و درتغى بکات له نه ته وه ی خۆى، ئه فەرۆز و به دنا و ده کرى».

ئه بول عولا ئول مهعه پرى

(۱)

«له ئاودا سه رتان له مه له وان شتواند
له ئاسمانيشدا په له وه رتان داچله گاند
ئه مه ئبه وه له ئاوده چن و ئه مه ده کهن:

هه ی بى ئا به رووینه، ئه گهر نه مردنا به چیتان ده کرد؟!».

نه چاكه خوازيان و، نه خودا ناسبان:
كه سيكيان تييدا نابانيت، بو خوداي بكات، هر كه سهيان بو كه لكي خوځي دهيكات له راستيدا
كه له بهر دېك له هره چاكه كه يان چاكره چونكه نه زوروسته له كهس دهكات و نه دروځيش دهكات.

له (نه بول عولا) يان پرسى «بوچ ژن ناهيتيت مندالت بيت؟»
گوټى: «باوكم كه منى هيتايه جيها نه وه، كه تنى كرد بهلام من نامه وي كه نن بهرامبهري هيچ كه سيك
بكهلم!»

جهماله دينى نه فغانى

(جهماله دينى نه فغانى)، پياوټكى زانا و ويژه وان و زرننگار و خوداناس و نازادى پروهه بوه كه
رېتى ده كه ويته (نه سته موول)، (سولتان عهيدو له حميد) زور رېزى لى ده گري رېزىكيان له بهر دم
(سولتان عهيدول حميد) دا رسته (ته زېځ) ده كه ځوځي ده رده هيتى و ځوځي پيوه خهريك دهكات كه له
(سولتان) جيا ده بيته وه، كار به ده سته كنى كوڅك به شيرين بيه كه وه ناموزگ رېي (جهماله دينى نه فغانى)
ده كه نه كه جاريكى تر له بهر دم (سولتان عهيدول حميد) دا رسته كه ي بكار نه هيتى.
(جهماله دين) يش ده موده ست ده لى: «په راستى نه مه شتيكى سهرسور هيتنه (سولتان عهيدول
حميد) كه يارى به كاروبارى نه هم هه مو نه ته وانه ي ژر ده ستى ځوځي دهكات، كرده وه كه ي په سنده بيت،
كه چى نه گهر من يارى به رسته كه ي خوم بكهلم، كرده وه كهلم، په سنده نه بيت!؟»

شيخ محمدهد عهيدو

(شيخ محمدهد) پياوټكى زاناي خوداناسى شوق شگرتي خباتكار بوه له ميسردا له بنچينه دا كورد
بوه نه مه يه كيكه له هونراوه كاني: - «من ويستم و خه باتم كرد (نايېنى ئيسلام) به راستى و
دروستيه كه ي ځويه وه، جاريكى تر بهيتمه وه كايه وه و كاري پى بگري.
چونكه له وه ده تر سام هه نديك له خاوهن ميزه ره كان له ناوې بېن».

شيخى سه عدى

(شيخى سه عدى) هه رچنده به ويژه وان و بوټ و زانايه كي تيغه يشتوى (فارس) داده نري، بهلام له
راستيدا (كورد) ه. نه مه، په رچده هه نديك له هونراوه نابايه كاني، كه هه تا مروث ده ميتى، كه لكيان
لې و رده گري: -

نه وه ي نادم هه موويان وهك په لويوى يه كتر وانه
چونكه له بنچينه دا هه موويان له يهك گوهه كه وتونه ته وه

ئەگەر پەلۈپۈيەك، لە لايەن رۆژگارە دەردى نووش بى
ھەموو پەلۈپۈيەكانى تىرىش لە تاو ئەو نازارە ئارام بەختيان ناگرن.

(۲)

ئەگەر تۆلە چارەسەر كىردنى سەرگەردانى كەسانى تىردا كەم نەرخەمى بنوتىنى ھەلتاگىرىت ناوت بنى
(مروڭ)!!؟...

(۳)

ئەي ئەو كەسەي پابەندى (خىزان) خراوەتە پىت
ئىتەر جارىكى تر بەبىرتدا نەيىتەو كە نازادىت!.

(۴)

ناشى كەس خەمى كەلك و چاكە و پىشكەوتنى مروڭ لەم جىھانەدا نەخوات.
ھەر كەسەي ئەو خەمەي نەخوارد، بەنەوەي ئادەم دانانرەت.

غاندى

(۱)

(غاندى) لە توانايىدا ھەبوو، جىگەي ھەرە باش و ھەرە گران، لە كاروانە ناسىيە (شەمەندەفەر) دا
سوارىي كەچى ھەر سوارى ژوورى پەلەي سىتھەم دەبوو!... مەبەسىشى لەو ئەو بوو كە ھەموو دەم لەناو
جەركى بەشى زۆرى نەتەوەي ھىنددا بى، كە زۆرىيان لە ھەزار و ناوەرەست بوون جارىكيان لىيان
پرسى: «بۆچ تۆ، ھەموو جارى ھەر سوارى ژوورى سى ھەم بابەت دەبىت!...»
ئەويش لە وەرەمدا گوتى: «چونكە چوارەم بابەت دەست ناكەوت!...».

(۲)

جارىكيان (غاندى) دەچىتە (لەندەن) دواي بەئەنجام گەياندىنى كاروبارى (سەرىخەي ھىندستان)
دەكەوتى خونكارى (بەرىتانيا) يش بەو بۆنەيەو ھاھەنگىكى نانخواردنى بۆ دەگىرىي بەلام (غاندى)
لەسەر دوو مەرج ئەو ھاھەنگە پەسەند دەكات:

۱- كە ھاھەنگە بىزەكەي خۆي لەگەل خۆدا ببات نا لەوئى شىرەكەي بۆ بدۆشرى و بىخواتەو!..

۲- بەجلوپەرگە ساكارە (ھىندى) يەكەي خۆشپىيەو، لەناو ھاھەنگە كەدا دابىشى!

سەير ئەو ھەيە شاھەنشاھى ئىنگىلىز ھەردوو مەرجەكەي غاندىي پەسەند كەردبوو!..

(۳)

لە (غاندى) يان پرسى: «ئىنگىلىز چۆن دەناسىت!».

ئەويش گوتى: ئەگەر لە ناو دەريادا دوو ماسى شەپ بکەن، پەنجەي ئىنگىلىزى تىدايە!...».

ئەدیس

(۱)

كە (ئەدیس) گەشتە تەمەنى ھەشتا سالى، لە ئوروپا و لە ئەمەرىكاو سە زانا و داھینەر لە سالەكەى ئەودا كۆبونەو، ئاھەنگ و زەماوەندى جەژنى لەدايكیونى خۆى بۆ بکەن كەچى كە (ئەدیس) تىگەشت بۆچى ھاتوون، وەك مندالىكى ساوا دەستى كرد بە پىكەنن بەجىتى ھىشتن و پايكردەو ھاو (كارگە) كەى خۆى!

زاناکان و داھینەرەكان ھەرچەندە ئەمەیان لەو ڕانەدەپەرمو كە وا بكات، بەلام لە ترسى ئەو ھى سەرى لى بشىوتن، وازبان لى ھىتا ئەو چوو خەرىكى (داھىنان) ى خۆى بى و ئەمانىش چوون ئاھەنگ و زەماوەندى بۆ بگىرن!؟

(۲)

جارتىكان (ئەدیس) بەگەرمىيەكەو لە فەرمانبەرىكى تەلگرافخانەى كۆنى پەرسى كە تەلگرافى تىگەپىتنى چىيە؟. كاپرايش پى گوت: «تا سەگىك نەھىتە پىش چاوت، ئەمەندە درىژ پىت: كلكى لە شارى (ئەدیسورگ) و سەلكى لە شارى (لەندەن) بى ئەنجا ھەنا لە (ئەدیسورگ) بەكلكىدا نەنوسىت ئەو لە (لەندەن) نەلوورپىتن، تۆ لە تەلگراف تى ناگەيت!؟...»

بەلتى كە (ئەدیس) ھەرزەكار بوو، كاپراى تەلگرافخانە وای پى گوت (ئەدیس) پىش ئەو (ئەدیس) ھە بوو، كاتى كە مرد، داھىنەرەكانى لە دوو ھەزار داھىنەرە پىپەريان كەردبوو!...

بەرناردشۆ

(۱)

(بەرناردشۆ) نووسەرىكى گەورەى ئىرلاندىي بوو بەلام لە بەرىتانىادا دەژیا خوى وا گرتىبوو: بەناو خانووەكەى خۆیدا دەگەرا و قسەى لەگەل خۆیدا دەكرد جارتىكان ھاو پىيەكى لى پەرسى: «بۆچ ئەمەندە لەگەل خۆتدا قسەدەكەيت؟...»

(بەرناردشۆ) پىش وەرەمى داپەو گوتى:

«بۆ ئەم كەردەو ھەم دوو ھۆ ھەيە: يەكەمیان ئەو ھەمە حەزدەكەم لەگەل پىاوتىكى زىرەكدا قسە بەكەم دوو ھەمەشبان ئەو ھەمە كە حەزدەكەم گوى لە مەو قىتىكى زىرەك بەگرم!...»

(۲)

(بەرناردشۆ) كە پىپىبوو، رىشىكى سى تۆپ و سەرىكى ڕووتى بى تووكى ھەبوو... جارتىكان لىيان پەرسى: «جىھانەت چۆن دىتە پىش چا؟». (بەرناردشۆ) پىش دەستى برد بۆ سەرو پىشى خۆى، گوتى: «بارى جىھان وەك بارى ناوێند سەرو پىشم وایە: بەرھەمى بەجگار زۆرە بەلام شىو ھى دابەشكردنى ئەو بەرھەمەى يەجگار خراپە!...»

(۳)

جاریکیان (به ناردشۆ) له ئههنگیکدا تروشی (میسستر چه رچل) دئی، که ئهوساکه سه رهکی کار به دهستانی به ریتانیا و سه رهکی دهستی کونه پارتیز (محافظین) بو... (چه رچل) پیتی دهلتی: «هه رچه ند تۆ ده بییم نه بوونی و بر سیتی و گر انیم بیر ده که و یتته وه!...»

(به ناردشۆ) بش ناکاته نامه ردی، ده موده ست وه رامی ده داته وه، دهلتی: «منیش هه رچه ند تۆ ده بییم هوئی نه بوونی و بر سیتی و گر انیم بیر ده که و یتته وه!؟»

(۴)

جاریکیان کچیکی جوان به (به ناردشۆ) دهلتی:

«خۆزگه من ژنی تۆ بوو مایه ئهوساکه مندا له که مان، زیره کی تۆ و جوانی منی ده بوو!...»

(به ناردشۆ) یش وه رامی ده داته وه دهلتی: منیش له وه ده ترسم زیره کی تۆ و جوانی منی بیوایه!..»

تهیموور لهنگ

(۱)

جاریکیان (مه لای مه زبووره) و (تهیموور لهنگ) له ناو سه رشۆر کبکدا خۆیان دهشت (تهیموور) له (مه لای) پرسى: «ئه گه ر بمه نه بازا ر، بمفۆشن، چه ند ده که م؟...»

(مه لای) بش وه رامی دایه وه گوئی: «هه زار لی ره!...»

(تهیموور) یش گوئی: «خودا نه تگر ئی خۆ هه ر که وله که ی له به رمدا یه با ی هه زار لی ره یه!...»

(مه لای) یش گوئی: «ده من به وه بشه وه ئه و نرخم بۆ دانا ویت!؟»

(۲)

جاریکیان دانیشستوانی ئاوا یی تکابان له (مه لای مه زبووره) کرد، بۆیان به پا رتته وه له (تهیموور لهنگ) ی دۆستی، به لکو فه رمان بدات نیره فیه که ی بگر نه وه، تا ئه وه نده به نا و باخ و شیناییه کانیاندا هه توجۆ نه کات و نه یان پلیشینیتته وه و زیانیان لى نه دات.

(مه لای) یش پیتی گوئن: «باشه ده چم پیتی ده لیم به لام به و مه رجه ی ئیوه یش هه مووتان له گه لندا بیتن، تا ئیوه منتان را سپار دوه بۆ ئه م کاره دوایی خۆی و دانیشستوانی ئاوا ییه که، هه موویان، به گه له، چون بۆ باره گای (تهیموور) له دوور خیتته که یه وه وه ستان.

(مه لای) یش چوه پیشه وه بۆ لای (تهیموور) کاتى که (تهیموور) پیتی گوئرا: «کۆمه لئیکى وا گه وه هاتوون». بهشتیکی خرابی زانی له پر هانه به ر حیتته که ی خۆی که دانیشستوانی ئاوا ییه که (تهیموور لهنگ) یان چاوپتکهوت به و جۆره هاته ده ره وه، وایانزانی لییان توو ره بووه، له تر سدا رایانکرد و مه لایان به ته نه یا هیشتته وه!...

(تهیموور) یش پرووی کرده مه لا و گوئی: «ئه مانه بۆچی هاتبوون و، بۆچی رایانکرد؟». (مه لای) یش

گوتی: «گه وره نه مانه منیان ناردۆته لای ئیوه که تکتان لێ بکهه فیهل مێچکه یهک بۆ نێره فیهل که تان بهیئن، تا فیهل که تان بێ ئارام نه مینیتته وه بۆیه کا ههراشان کرد وایانزانی تۆ له پیتشیا زه که یان دلت شکاوه، بۆیه ک هاتوو بته ده ره وه بۆ بهر خێوه ته که ت». .

(ته میوور) یش تکه که ی (مه لای) ی پێ خوش بوو نه وه ندی پێ نه چوو، (فیلێکی مێچکه) یشی هێنا به نهوئ!...

ئنجا که لادییه ک ن روویه رووی (مه لای مه زبووره) بوو نه وه، گوتان: «ئیمه به فیلێک دارزا بووین، که چی تۆ بۆت کردین به دوو فیل؟!». .

(مه لای مه زبووره) یش گوتی: «نه گه ر ئیوه مه رد بوو نایه و پستی منتان به ردایه، من ده ستوانی له و فیهل رێگارتان بکهه، به لام که ئیوه هه رانان کرد، ناچار بووم، بۆتان پینه بکهه و، وای پێ بلێم که پێم گوتوه ئه گه نا نه گه ر وه هام پێ نه گوتیه، له وانه بوو، نه ک ئیوه، خوشم له ناو ببات!». .

(۳)

(ته میوور له نگ) له گه ل (باهه زید خانی عوسمانی) دا له حاکی (تورکیا) دا جهنگێکی خۆتینی ده کرد... هه ردوولا جهنگا وه ر و خێتێرێژ و دپنده، هه ردوولا به چنگ و به زه روژه نگ بوون... خا که کنی رۆژه هلات و رۆژ ناوایان پر کردبوو له کوشستار و نازار و هاوار... دوا یی (ته میوور له نگ)، شه ره که ی برده وه و، خۆنکاری عوسمانی (باهه زید خان) ی گرت به دیل!...

دوا ی نه وه بر دیه ناو خێوه ته که ی خۆیه وه به لام (ته میوور له نگ)، هه رچهنده رێزی له (باهه زید خان) گرت، خۆی پێ نه گیرا، دا یه قاقای پتکه نه ی!... (باهه زید خان) گوتی: «جوان نییه بۆ شاهێکی وه ک تۆ، به دیلێکی وه ک من پتیکه نه ی!...». .

(ته میوور له نگ) یش گوتی: - «خودا ناگا داره من به تۆ پێ ناکهه». .

به لام به وه پێ ده که نه ک نه م (جیهن) اه گرفتاری دهستی (کوێر) یکی وه ک تۆ و، (شه ل) یکی وه ک من بووه؟!...». .

پێکه نینی ناو ژن و میرد و ژن هێنه ران

(۱)

پیاویک ژنیکی بێته ژنی ماره کرد کانی لای دانیشته و دهستی کرد به دوواندنی، چه نه پێجامه یه کی رهنگا وه رنگ و گه وه و بچوکی چا و پتکه وت، که به دیواره که وه هه لواس را بوون لیتی پرسی: «ئه م پێجامه شینه هی کتیه؟!...» ژنه که گوتی: «ئه مه پێجامه ی خودا لێ خوش بوو، میتدی یه که مه دهستی شکاوم بۆ نه و له و کانه دا که پلێته ی گازه که ی داده گیرساند، گازه که گری گرت و کلپه ی کرد و، گری له ویش به ردا و سووتان دی...». .

ئنجا میترده که ی پرسی: «ئه ی ئه م پێجامه سه وزه هی کتیه؟!...». .

ژنه که یش گوتی: «ئه میش پێجامه ی میتدی دووه مه خودا ببیه خستی بۆ خۆی، هه ت بلتی خراپ له

ناوچوو... له کاتیکدا که به ناو شه قامیکدا ده ریشته ئوتومۆسیلیکی لښ کهوت و کوشتی!...».

که ژنه که نهوهی گوت، میړده که په ننگی زهره هل لگه را... ننجا پرسې: نهی تو خودا نه پېجامه سووریهان هی کییه؟».

ژنه که یش گوتی: «نهمیش پېجامه میړدی سې هه مه خودا لښی خوش بڼ، له سهریان که وته خواره ووه و ملی شکا و ده موده ست مرد!...».

که ژنه که نهوهی گوت، میړده که، که هېشتا نه پېشوو بوو بهزاوا، ده موده ست پېجامه که ی بهری خوی داکه ند و، تووړی هه لدا بژنه که ی.

ننجا به هه لدا ووان خوی لښ دوورخسته ووه و پتی گوت: «ها بگره، نهوه پېجامه میړده که ی چواره میشت، که بهرووت و قووتیه ووه، خوی له ده ست زړگار کرد!...».

(۲)

یه کییک له ناوداره کان که ژبانیکی خیزانی ناخوشی راده بوارد، لښی پرسرا: «نه گره به ده ست تو بووایه کارتیکي واکه یت چاکه ی هه موو جیهانی تېدلې و، هه موو جیهان بخاته سهر پتی چاکي، چ ناواتنک ده خواست بۆت به یت ته دی؟» گوتی: «نه وده خواست که بابو نادم مرد هیچ بهراسوویه که له لمشی جیهانه بووایه ته ووه!».

(۳)

نافره تیکي شاره زا له گفتوگوزکردندا له گه ل گیانی مردووان، دانیشته و ده ستی کرد به بانگکردنی گیانی میړده که ی خوی تا ناماده بڼ له بهر ده میدا دواي نهوهی له کاری خوی بووه ووه، گیانی میړده که ی هاته لای ژنه که یش پتی گوت:

«ناخو گویت له قسه کاغه، گیانی میړده خوشه ویسته که م؟».

(گیانی میړده که): به لښی گویم لېته..

(بیتوه ژنه که): ناخو لهم جیهانه تازه به تدا شادمانیت؟

(گیانی میړده که): به لښی... یه جگار شادمانم...

(بیتوه ژنه که): نهی خه می نهوه ناخو یت که نه م جیهانه ی نیمه بهت به جی هېشتووه؟

(گیانی میړده که): نه.. نایخو م...

(بیتوه ژنه که): بۆچ تو ئیستا که له کوئی یت؟!...

(گیانی میړده که): له دۆزه خدام!... ..

(۴)

یه کییک له ویتوه وانه کان ژنیکي بڼ نابرووی به دخووی خراپی هه بوو، ژینی لښ تال کردیو به سه زمانه

هیچی بۆ نەما بوو دە ئەو نەبێ کە بەشەو و بەرۆژ بەخوێندنەوی نووسراوانەو خۆی خەریک بکات کە ژنە کە هەستی پێ کرد مێردە کە ی رووی خۆی لێ وەردەگێڕێ و ، خووی داوێتە نووسراو خوێندنەو، پۆژیک لە پۆژان هاتە لای بۆ ئەمە ی دلی بداتەو رووی کردە مێردە کە ی و پیتی گوت: «خۆزگە منیش نووسراویک بووما یە لەو نووسراوانە . مێردە کە بێشی گوتی: «بۆج؟». ژنە کە بێشی گوتی:

«چونکە تۆ هەموو دەم لە گەڵ ئەو دایت!...»

ئەویش پیتی گوت: «بەلام من وام پێ خۆشە کە تۆ پۆژنامە بوو ستایە .»

گوتی: «بۆج؟». مێردە کە بێشی گوتی: «چونکە دەمتوانی هەموو سالتیک بنگۆرم!؟...»

(۵)

پیاویک خواستی خۆی لە ناو پۆژنامەدا بلاکردووە، کە دەیهوێ ژن بەپیتی پاش هەفتە یە کە هاورتیەکی خۆی تووش هات پیتی گوت: «من لە پۆژنامەدا جاپە کە ی تۆم خوێندەو کە دەتەوێ ژن بەپیتیت. ناخۆ کەس وەرانی دایتەو؟...»

ئەویش گوتی: «بەهەزاران وەرانی وەرگرتۆنەو!»

گوتی: «چی یان لە ناو نووسراو بوو؟»

گوتی: «هەموویان نووسیویان کە نامادەن لەبەر دلی من، واز لە ژنە کە ی خۆیان بەپیتن و بەرەلایان بکەن!...»

پێکەنین لە ناو نەخۆش و پزیشکاندا

(۱)

پزیشکیک لە ناو کۆمەڵێک کەساندا دەستی کرد بە پیتشاندانی کەلکی ئەو دەنکە دەرمانانە ی کە داپیتانوی گوتی: «ئەمە بیست و پینج سالتە ئەم دەرمانانەم داپیتانۆ کە چی لە هیچ نەخۆشیکەو بەرەلۆم نەبیستوو ئەمە ی نیشانە ی ئەو یە کە .»

لە پزیشکیک لە چوختییەکان قسە کە ی پێ بری و لە خۆیەو قسە کە ی بۆ تەواو کرد، گوتی: «کە مردوان ورتە ناکەن!...»

(۲)

یەکیک لە دانیشتوانی شارێکی پرسی:

«ئێوە دەلێن ئەم شارە پزیشکی تیدا کەواتە ئەگەر یەکیک لە ئێوە نەخۆشییە کە ی تاوی سەند، چی دەکەن؟»

هەموویان گوتیان: «وازی لێ دەهێنین تا بۆ خۆی دەمرێ!...»

(۳)

کە پزیشکە کە چوو لە نەخۆشە کە ی خۆی، پیتی گوت: نابێ ویسکی بخۆیتەو ئەگەر هەر ناچار

بویت بیخۆشته وه ئهوا هه ندێ ئاوی گهرمی بکه به سه ردا». نهخۆشه که بيش گونی: «ئاوی گهرم له کوێ بهیتم؟ هه رچه ند ژنه که م بزانی بۆ ویسکی خواردنه وه یه ئاوی گهرم بۆ نا هیتنی!». پزیشکه که بيش گونی: «ده نوانی پتی بلیتی ئاوی گهرم بۆ پرس تاشین ده وێ». پۆژی دوا یی پزیشکه که هاته وه لای نهخۆشه که ی.

ژنی نهخۆشه که ده رگای لێ کرده وه ئه ویش لێی پرسى: «مبێ ده که ت نهخۆشییه که ی چۆنه؟». ژنه که بيش گونی: «نازانم چیی به سه رها توه!... وهک هۆشی بهخۆی نه مایی و شبت بووبی وابه!...». پزیشکه که بيش گوتی: «بۆچی چیی کردوه؟!». ژنه که بيش گوتی: «دویتی پانزه حار زۆر تر پشیبی تاشیوه!».

(4)

پزیشکیک گۆر هه لکه نێکی نووش هات لێی پرسى: «کاروباری ئیستات چۆنه؟» گۆر هه لکه نه که بيش پیتی گوت: «تا بلیتی خراپه...».

دوا ی ئه وه تاوێک بێ ده نگ بوو ئنجا پرووی کرده وه پزیشکه که و پیتی گوت: «وا دیاره، کاکی پزیشک، له م پۆژانه دا کار نا که یته؟!».

(5)

پیایێک چوه کن پزیشکیک پیتی گوت: «له پیتی خودادا چاره به کم بکه... تووشی بێ خه و بییه کی بێ نه ندازه بووم... وهک که سانی تر خه وم لێ نا که وێ... ده رمانتکت لا نییه بده یته پیتی چاک بیم؟».

پزیشکه که بيش لێی پرسى. که ی ده نویت؟

نهخۆشه که: له کا تى هه شته مدا.

پزیشکه که: که ی هه لده ستیت له خه و؟

نهخۆشه که: له کا تى نۆهه مدا.

پزیشکه که: له شه ودا چه ند حار له خه و راده په ریت؟

نهخۆشه که: هه رگیز خه به رم نا بیتته وه.

پزیشکه که: که وانه خه و لێ نه که و ته که ت له که یدا پرووده دات؟

نهخۆشه که: پزیشکی به پزیز له پۆژدا هه مو ی!..؟.

پێکه نین له ناو دادگه ران و پارێزه راندا

(1)

تاوانبارێک له به رده م دادگه ر (قاضی) دا وه ستا ئه میش به پیتی ره ووشتی دادگا له به به ت ناو و پی شه و ته مه ن و به به تانی تره وه په رسباری لێ کرد، که به م جوړه ی خواره وه بوو:

دادگه ر: ناوت چیه؟

تاوانبار: ناوی من؟

دادگەر: بەلێ... ناوی تۆ...

تاوانبار: بایز.

دادگەر: تەمەنت چەندە؟

تاوانبار: تەمەنی من؟

دادگەر: بەلێ تەمەنی تۆ.

تاوانبار: تەمەنم چل و پینج سالتە..

دادگەر: ژنت هەیه یان بێ ژنس؟

تاوانبار: لەگەڵ منته گەورەم؟

دادگەر: بەلێ لەگەڵ تۆمە..

تاوانبار: ژنم هەیه.

دادگەر: ئەو پێشەت چییە؟

تاوانبار: لەگەڵ منته گەورەم؟

دادگەر (پەردیس بوونیکەوه): - نه... من!؟.

تاوانبار: دادگەر، گەورەم!؟.

(۲)

یەکیەک لە ئەندامانی دادگا، لە کانی کۆبوونەوه‌دا لە کۆری دادگەریدا نوست، پاریزەرەکی‌ش ڕووی کردە سەرۆکی دادگ و پیتی گوت: «سەرۆکی بەرێز! چاوەڕوانی ئەندامی بەرێزم لە خەو خەبەری بیتتەوه، تا منیش فرمانی پاریزەریبەهەکی خۆم تەواو بکەم».

سەرۆکی دادگابش وەرانی دایەوه گوتی: «مامۆستا! بۆ چۆزانی ئەویش چاوەڕوانی تۆ ناکات لە پاریزەریبەهەکی خۆت ببیتتەوه، تا خۆشی لە خەو ڕزگاری ببێ!؟».

(۳)

وتاریبێژ لە وتاردانەکەیدا تینی سەندبوو، بەجۆریکی وەها کە ئورەگ (نارەق)ی دەردەدا لەبەرئەوه ناچار بوو فەرەنجی (پالتۆ)یەکی خۆی داکنەد و لە لایەکەوه داينا کارگێری ناھەنگەکەیش کە ئەوهی لێ دی، بێژی لێ کردەوه و، ڕووی لێ گرز کرد چونکە داکنەندی فەرەنجییەکی بەکارگیری ناپەسەند دانا، کە لەبەر دەم پاریزەرەکی هاورێیدا کە لەناو بانک کراوەک‌ندا بوو، شەرمەزاری کرد دەترسا لە وەیش کە پاریزەرەکی خۆی و ناھەنگەکی، بەهۆی ئەو کارە ئۆهوە، بداتە بەر کلکان لەبەرئەوه کە وتاریبێژەکی لە وتارەکی خۆی بووەوه، لێی نزیک بووەوه و پتی گوت: «تۆ چۆن دەتوانیت بەو جۆرە فەرەنجییەکی خۆت داپەکنیت؟... بۆ تۆ نەتەدەزانی کە پاریزەرێکمان لە ناودایە؟ وتاریبێژەکی‌ش وەرانی دایەوه گوتی: «بەلێ ئەووم دەزانی بەلام هەموو دەم چوم بڕیبوو فەرەنجییەکەم، ئەوەک ببیات!..».

(۴)

دادگەر - سكالای چپیه بهرامهر سكالای لئى كراو؟

سكالانوس: ئهو پیتی گوتووم كه من گهوج و كههرم منیش كهسانى وام لا ههن، كه ناگيان لهم كهینهوبهینهیه بووه و، ئهم قسانهت بهتواوهتئى بۆ دهردهخهن!.

(۵)

پارتیزهريك لهناو دادگادا وهستا بوو لهسهر خاوهن كیشهكهى خۆى دهكردهوه وابشى بهباش زانى، كه بۆ رزگاركردى خاوهن كیشهكهى خۆى، له دهست سزادانى دادگا، (شیتى) بداته پالى لهبهرنهوه روى كرده دادگهرهكه و پیتی گوت: «دادگهرى بهرئىز و چكهخواز! ئهو كهسهى منى كردۆته جئنگرى خۆى شیت بووه بهلگهى شیتیهكهشى ئهمهیه: ههر كهسئى دهبینئى، خۆى لئى دوور دهخاتهوه. وا دهزانئى پهلامارى ددهات و، روى ته دهكاتوه تهنهت خۆشیم كه پارتیزهرى ئهوم، خۆم لئى دوور دهخاتهوه و، له نزیك بوونهوم دهترسئى!». كه پارتیزهرهكه ئهوى گوت، دادگهرهكه زهردهخهنهیهكى كرد و گوتئى: «بهلام بهم بهلگهیهدا وا دهردهكهوئى كه خاوهن كیشهكهى له مهر تو شیت نییه؟!».

بێكهههین لهناو مندالان و شاگرداندا

(۱)

مامۆستاكه مندالهكانى تاقي دهكردهوه، له ئایینى مهسحیدا. دهبوست بزانی ئهو شاگرده بچكۆلانه له بابته (ئهبیشالۆم)هوه چى دهزانن، كه له كهسانى تری جیا دهكانهوه... شاگردهكان تاوئىك بئدهنگ مانهوه نهیاندهزانئى وهرامى مامۆستاكهیان چۆن بدنهوه. چونكه ئهوهیان لهبیر جووبوهوه كه (ئهبیشالۆم) قزئى سهرى تووكن و درئۆ بووه... مامۆستاكهیش وستی وهرامدانهوهكهیان بۆ ئاسان بكات.

دهستى خستهسهر، سهرى خۆى، كه بئى تووك بوو ئینجا پیتی گوتن: «ئسته باش بیركهنهوه (ئهبیشالۆم) وهك من نهبوو زۆر شتى وا بهسهریهوه بوو كه بهسهرى منهوه نییه... دهبزائن دهزانن شتهكه چپیه؟». مندالهكانیش ههموو بهیهك دهنگ گوتیان: «مامۆستا: هۆشه؟!».

(۲)

دایكهكه لهگهڵ دهستهخوشكئیکیدا هانهوه مالهوه كه تهمشای كرد كچه بچكۆلهكهى چهند پیالهچایهكى لهسهر خوانهكه داناهه.

ههرهوها چایهكیش پالتیهراوه لئى پرسئى: «بۆج تو چا پالتیهكهت دۆزیهتهوه؟». كچه بچكۆلهكهیش گوتئى: «دایهگیان، نعم دۆزیهتهوه... بهلام نهوت پالتیهكهم بهكارهئناوه!».

دایكهكه ئهوهندهى نهماوو له داخاند له هۆش خۆى بچئى: ئهوهنده وهرامى كچهكهى پئى ناخۆش بوو بهلام كچه بچكۆل وستی دلئى دایكى بداتهوه، پیتی گوت:

«دایه! دلته نه شکلی له وهرامه کهم حو من نهوت پالتيوه بازه کهم به کار نه هیتاوه... نهوت پالتيوه کونه کهم به کار هیتاوه!...»

(۳)

شیرۆ له خوتندنګا هاته وه، دهګریا دایکه کهی لیتی پرسى:

«کوره نه وه چیته؟ بۆچ دهګریت؟...»

- ماموستا لیتی دام...

- بۆچ چیت کردبوو؟

- چه کوم دی ده زویی چه قندبوو به پرووی تهختی دانیشتنی ماموستا که مایدا منیش رام به باشتزرانی، که تهخته که له ژیر ماموستا که هه لېگرم، نه وه که ده زویی کهان به سمتیدا بچه قیتن.

ماموستا کهیش که دانه ویه وه دانیشتن، تهختی دانیشتنه کهی له جیتی خوئی نه مابوو، هه لېگیرابوو له بهر نه وه به پشتدا کهوت به زه ویدا... نهویش هه لسیاهه سه ریپ و دهستی کرد به لیدانم.

- پاش نه وه چیی تر روویدا؟

- دواى نهویش چه کۆ هه لیکوتایه سه رم نهویش لیتی دام چونکه نهم هیتشتبوو ماموستا که له سه ر تهخته که دانیشتن و ده زویی کهان به بن له شیدا بچن!

(۴)

ماموستایه کی نافرته هه ستایه سه ریپ و دهستی کرد به وتاردان له بایته دزییه وه ئنجا گوتی: «نه کهر هات و من دهستم برد بۆ گیرفانی پیاتک و هه رچی پاره به که له گیرفانییدا بوو ده رم هیتا، من ده بم به چی؟...»

کچۆله به کیش هه ستایه سه ریپ و پیتی گوت: «دبیت به ژنی نه و پیاده!».

(۵)

دواى نه مەى ماموستا که راستیی به رستی (فه لسه فه) ی (نه بولعولاى مەعه رى) ی بۆ شاگرده کانی خوئی روون کرده وه، پیتی گوتن که (نه بولعولا) کوئیربووه ئنجا له دوا ییدا لیتی پرسین: «ئیتستا که پیتم به لیتن: کهم و کوورییه کهی (نه بولعولا) چی بووه؟».

شاگرده کیش هه ستایه سه ریپ و گوتی: «کهم و کوورییه کهی (نه بولعولا) نه وه بووه که (راستی به رست) بووه!...»

پینکه نینی ناو کریانان و فروشیاران

(۱)

کریانیک چوو ده ووکانی چاویلکه (عه ینه که) (فروشیکه وه، گوتی: «چاویلکه به کم به ده ری بۆ چاوم» نهویش گوتی: «من چاویلکه ی وام هه به که هه رگیز له وانه چاکتر ده ست ناکه وئ هه ت به لیتی نایابن...».

گه پاره کەش چاویلکە یەکی لێ سەند و چاوی خۆی تا قی بکاتەوێ دواى ئەوێ سەیرتکی چاویلکە
فرۆشەکەى کرد و پیتی گوت:

«بەرێستى ئەم چاویلکە شەش باش پێشان دەدەن من نێستاکە پیاوتکم ئەوەندەى کەرتیک دیتە پێش
چاوا...». کە ئەوێ گوت چاویلکە فرۆشەکەش چاویلکەکەى لە هاوێکەمان سەند و کردیە چاوی خۆی
ئەویش سەیرتکی کە پاره کەى کرد و پیتی گوت: «راست دەکەیت... قسەکەت تەواوێ!..».

(۲)

بازرگانێکی دڵچاک، پۆژیکیان، هاوێکەى خۆی هاتەلای لێی پارێهێوە کە دە لێرێ بە دەستیوا
(قەرز) پداتنی بازرگانەکەش هەستایە سەرپێ و دە لێرێ لە سنووقەکەى خۆی دەرھێنا، بەروویەکی
خۆشەوێ خستێهە مستیەوێ هێچ سەرپەرێهێکى وەرگرتن (مقبوض)یشی لێ نەسەند کە ئەو پارێهێ لێ
وەرگرتووە، لە دەمەو ئێوارەدا بازرگانەکە ئەمەى بۆ دۆستێکی خۆی گێرايەوێ و تێیشی گەیانە کە
بەرەبەر ئەو پارێهێ هێچ سەرپەرێهێکى وەرگرتنی لە هاوێکەى خۆی وەر نەگرتووە.

دۆستەکەیشی کە ئەوێ لێ بیست، پەراو (دەفتەر)یکى لە باخەلێ خۆی دەرھێنا، خۆی وا نواند
کە هەندیک شتی تێدا نووسی و، پەراوێ بچکۆلەکەى خستەوێ ناو باخەلێ، بازرگانەکەش لێی پرسى:
«ئەوێ چیت لە پەراوێکە تدا نووسی؟». کابرا گوتی:

«ئەم پەراوێم بۆ ئەوێ داناوێ کە ناوی شیتەکانی تێدا تۆمار بکەم.

منیش کە گوێم گرت لە چیرۆکەکەى تۆ، بۆم دەرکەوت کە پارەت داوێ بە دەستیوا، بێ ئەمەى
نامە یەکی وەرگرتنی پارەکە لە دەستیوا پێدراوێکە وەرگیریت، ناوێکەى تۆیشم لە ناو پەراوێکەمدا
نووسی!...».

بازرگانەکەش پیتی گوت: «باشە... ئەى ئەگەر هاوێکەم پارەکەمى هێنايەوێ دڵتێ چى؟». ئەویش
گوتی:

«ئەوێ دەمە ناوێکەى تۆ دەکوژنمەوێ لە جیاتى ناوێکەى تۆ، ناوێکەى ئەو لە پەراوێکەمدا تۆمار
دەکەم!...».

(۳)

یەکیک لە بازرگانەکان نابووت بوو دادگەر فەرمانى دا لەسەر ئێستریک سواربان کرد و، بەناو کۆلان
و شەقامەکانى ناو شاردای گێرايان، تا هەموو کەس بیناسن و، کەسیان پارەى نەدەنێ ئەم رەووشتە لەو
سەردەمەدا باو بوو لە گەل هەموو نابووتیکدا دەرکرا.

هەتا ئێوارە کابرای بازرگانیان بەناو شارەکەدا سووراندەوێ پاشان بەدیانەوێ مالهێکەى خۆی کاتێ لە
ئێستەرکە داھەزى خواھن ئێستەرکە داواى مزی سواربونی ئێستەرکەى لێ کرد... بازرگانە نابووتەکەش
دەستی کرد بە پێکەنین، گوتی: «خودا لە ناوی دەمە بدات ئەى لە بەیانێهێوێ هەتا ئێستا چى بووین؟!».

(۴)

بازرگانیك كومپالەيەكى ھاتەسەر پارەيشى پىن نەمابوو، بىداتەوہ.

خاوەن دەستیاوەكەيش ھەموو پوژتيك پياوہكەى خۆى دەناردەسەرى، داواى پارەكەى لىن دەكردەوہ كەچى ئەویش ھەموو پوژتيك فريوى دەدا، دەبگوت بەيانى دەيدەم.

جارتىكيان وا رتيكەوت لەناو بانەيەكى خىزانيدا دانىشتبوو، خەرىكى وپسكى خواردنەوہ بوو، لەپىر پياويكى خاوەن كومپالەكە ھاتە ژوورەوہ، داواى دانەوہى پارەكەى لىن كرد ئەویش لىنى توورە بوو، قىژاندى بەسەريدا پىتى گوت: «كى رپى دايت بىيتە ژوورەوہ؟... بۆچ تۆ نازانيت كەس نابى بىيتە ئەم يانەيەوہ، ئەندامەكانى نەبى؟... كەواتە پياوى چاك بە، ئەگەر شتتيكت دەوئى لە من بۆت بكەم، بچۆرە دەرەوہ، لەوتیوہ نامەيەكم بۆ بنيرە، داواى چاوپيٹكەوتنم لىن بكە كايرايش بەشەرميٹكەوہ سەرى داخست و لە يانەكە چووہ دەرەوہ بەلام لەپاش تاوتيک نامەيەكى بەشاگردىكى يانەكەدا ناردە ژوورەوہ داواى چاوپيٹكەوتنى لىن كرد بازرگانە نابووتەكەيش كە نامەكەى لە شاگردى يانەكە وەرگرت و خوتنديەوہ، پىتى گوت «بچۆ پىتى بلىن: ليرە نيبە!».

(۵)

جارتىكيان پوژنامەيەك ئەم جارەى بلاو كردبووہوہ:

«دوتىنى چوار سەنگ شەكرم كرى نيو سەنگ لى تتيكەل كرابوو.

جا ئەگەر ئەو خاوەن دووكانەى چەواشەى كردووم نيو سەنگ شەكركەم بۆ نەنيرتيٹەوہ لەم پوژنامەيەدا ئابرووى دەبەم!»...

ھەر ئەوئەندە چەند ساتيک بەسەر بلاوكردەوہى پوژنامەكەدا تتيپەرى، لە نۆ دووكانەوہ، نۆ توورەگەى نيو سەنگى لە شەكر، بەخاوەن جارەكە گەبشت!...

پيٹكەنيى دەس و پيوەندان

(۱)

مفردى (خزمەتكار) يەك ھاتە لای پياويكى دەولەمەندى دەس قسوچاو، داواى لىن كرد: لەسەر فرمانيك دايەمەزرتىنى پياوہكە پىتى گوت: «لای پياوہكەى پيش من بەچەند فرمانيك دەكرد؟»... مفرديبەكەيش پىتى گوت: «گەورەى خۆم! ھەر بەنانەسكى بوو.»... كايراي دەولەمەنديش تاوتيک كەوتە بيركردەوہوہ پاشان پىتى گوت: «ئەى لەبەر دلى من چەند لەو مزە دييتە خوارەوہ؟!».

(۲)

كارگىتەرى كارگەكە رووى كردە كرتيكارەكەى و پىتى گوت: «گويت لى بى مچۆل!... دەمەوئى سەينى بەيانى لە ساتى شەش دا ليرە بيت.

جا بۆ ئەمەى بتوانيت لە ساتى پيتنج دا خەبەر بيبیتەوہ لەخەو، ئەم كاژميترە ببە لەگەل خۆتدا و لە ژوور

سەر تیه وه دابنێ لای نوێنه که ته وه و ، بیخه ره سه ر ساتی پێنج هه ر کاتی لێیدا خه به رت ده بێته وه .
 که چی پۆژی دوا یی ، کرێکاره که له ساتی نۆه مدا گه شینه کارگه که ، نه ک له ساتی شه شه مدا!...
 کارگێری کارگه که ، تووره یی گرتی و قیژاندی به سه ریدا گوتی: «بۆچ دوا که وتیت؟ وا دیاره کانژمیته که
 کاری خۆی نه کردووه؟!».
 کرێکاره که یه ی پیتی گوت: «گه وه ی خۆم کانژمیته که کاری کردبوو به لام نه و ک ته ی لێیدا ابوو من
 نوستبووم و ، گویم لێی نه بوو بوو!...»

(٣)

یه که تیک له هاویه شی (شرکه) یه گه وه ره کان نا هه نگیکی ره ش به له ک و هه له په رینی ناماده کرد هه رچی
 کرێکار و ده س و پێوه ندیک هه بوو له ناو هاویه شیه یه که دا ها تبوونه نه و نا هه نگه له کاتی نا هه نگه که دا
 یه که تیک له فه رمان به رانی هاویه شیه یه که نا فره تیک یی جوانی له ناو نا فره ته که ندا هه له بژارد تا له گه لێدا
 هه له په رکێ و سه ما به کات له کاتی سه ما کردنه که دا ده ستی کرد به گه ف تو گوژ کردن له گه ل ژنه که و پیتی گوت:
 «خۆش به ختانه ئیم شه و کارگێری هاویه شیه یه که لته ره نییه له به رنه وه نا هه نگه که مان خۆشتر بووه!...
 کارگێری که مان پیاو تیک یی گه وح و ئیسک قورسه! . ها ته هه ر شو ئینیک په ری ده کات له دلته نگ یی و
 مه ترسی؟!...» نا فره ته جوانه که یه ی وازی له سه ما کردن هیتا و ، وه ستا به تووره ییه که وه پیتی گوت:

- کو ره تو نازانیت من کیتم؟

- نه ... نازانم!...

- من ژنی کارگێری هاویه شیه یه که م!.

ئنجا فه رمان به ره که یه ی له په و ده سنا و ، به تووره ییه که وه پیتی گوت:

- ئه ی ئیوه نازانن من کیتم؟...

- نه ... نازانم...

کا برا گوتی: «سویاس بو خودا ..».

نه وه ی گوت و ده موده ست به هه له دا وان له هۆلی کۆبوونه وه که خۆی ده رباز کرد!...

(٤)

کاره که ره که به خا فه که ی خۆی گوت:

- پێیان گوتووم که من هه زار حار له تو جوانترم...

- کێ وای پێ گوتیت؟

- ئا غام!..

- هه روه ها پێیان گوتووم که من هه زار جار له تو زی به کترم...

- کێ وای پێ گوتیت؟...

- ناغام!...

- ههروهه پێیان گوتووم که ماچێکی من له ماچێکی تۆ ههزار نهوهنده خوشره.

- کێ وای بێ گوتیت؟. دیسانهوه ناغات؟!..

- نه... ئۆنۆمۆیلچیه که مان!..

(۵)

فهه مانبه رێک نیو سات له کاتی فرمان کردن دواکهوت سههۆکه که ی پێی زانی لێی پرسى: «بۆچ دوا کهوتویت؟»... فهه مانبه رکه پش بیانوری وا بۆ هینایهوه، گوتی: «درهنگ خه بهرم بووهوه له خهوه له تاو پهله پهلێی خویشم، به چاره که ساتێک بهرگه کانی خۆم پۆشی...»... سههۆکه که پش پێی گوت: «راست دهفهرموویت وابه بهلام من دهموچاوشم دهشۆم!..».

پێگه نین به رزدی

(۱)

پیاویکی رزْد (دهست قوچاو)، نه مه نه دهست قوچاو بوو، ته نهاته له گه ل مدهاله کانی خویشیدا رزْدیی ده نواند هه مسو بانگی شتوانیک پێی دهگوتن: «ههه که سێ واز له شتوخواردن بهیئنی پێنج پهنجایی دهدهم». مدهاله کانی هه موویان وازیان له شتوخواردن دههیناو، ده نوستان بهسکی برسپیهوه، تا بهیانی. که بهیانی ش دههات و بهو برسپیهوه خه بهریان دهبووهوه، باوکیان پێی دهگوتن: «ههه که سێ بهوئ ناستا بکات دهی پێنج پهنجاییم بداتی!..».

(۲)

پیاویکی رزْد له بانگی شتواندا هاته مالهوه، بهگهشی و خوشیهوه ژنه کهیشی لێی پرسى: «بۆچ ئیمرو نهوهنده دل خوشیت؟!». نهویش پێی گوت:

«ئیمرو لهو پارهیهی بۆم دهگهراپهوه، بووه بهدوو نهوهنده.

جا له بهر نهوهیه که دلم خوش بووه و ههست به کامه رانی دهکهم.».

نهویش گوتی: «بۆچ چی رویداوه؟». نهویش گوتی: «ئیمرو نخی رزْدنامه له ده فلسهوه گهیشه بیست فلس منیش که هه مسو رزْدیک لای سهرتاشه که ده موخینهوه ده فلسم بۆ دهگهراپهوه بهلام ئیمرو که دهیخوینمهوه، ههه رزْده بیست فلسم بۆ دهگه پێتهوه!..».

(۳)

(سکۆتلاند) ی یهک له شاری (لیقه ریول) هوه سواری کاروانه ناسینه (شه مه نه دههههه) بوو، دهچوو بۆ شاری (لندهن) که سواره کانی کاروانه ناسینه که سه رنجیان دا: کابرا له هه مسو ئیستگه یه کدا داده به زنی و دهگهراپهوه ناو ژووره که ی بهلام له شتیه یه کی هه ناسه برکتیدا جا که ته ماشایان کرد: هه مسو جارێ وای

بەسەر دەھات، لیبیان پرسی: «بۆچ وا دەکەیت؟». گوتی «من ئیستگە بەئیستگە سەرپەرە سوارپوون دەپم...».

– دەتەوئ بۆ کوئ بچیت؟

– بۆ لەندەن.

– ئەی بۆچ یەکسەر بۆ (لەندەن) سەرپەرەیک نابیت؟

گوتی: «چونکە پزیشکەکان لە شیمیان پشکنیو و پتیبیان گوتووم: نەخۆشیی دلت هەیه لە هەر کاتیکیدا بێ دەتکوژئ!..».

(٤)

لاویک بە مانگانەیکە چوارسەد کرۆش (قرۆش)ی لەسەر فرمانتیک دامەزرا لە مانگی یەکەمدا ٣٩٩ کرۆشی خستە دەستی باوکیهووە بۆ کرۆشەکی تریش بیانووی بۆهتیاو، کە داویتی بەجامتیک خۆشای لیمو، کە لە کاتی فرمانە سەختەکیدا خواردووتییەو باوکیشی لەسەر ئەو دەست بلاییه کە کردبووی سەرزنەشتی کرد!..

لە مانگی دوووەمیشدا ٣٩٨ کرۆشی دایە دەست باوکی ئەم جارەیش بۆ ئەو دوو کرۆشەکی بەختی کردبوون، بیانووەکی ئەو بوو کە دابوونی بەکرتی سوارپوونی (ترام) تا لە کاتی فرمانکردنەکی خۆی دوانەکەوئ چونکە درەنگ ڕێ کەوتبوو... لەسەر ئەو باوکیشی سەرزنەشتیکی توندی کرد و تا چەند ڕۆژیکیش ناش و ماشی لەگەڵ کرد و نەیدووایند!.. ئەو دوو کرۆشەکی بەزۆرانی بۆ کورەکی بەختیان بکات لە خۆیدا!.. لە مانگی سیپهەمدا ٣٩٧ کرۆشی دا بەباوکی.

باوکەیش دەمەدەست پەلی کورەکی گرت و بردیە ژووریکەو، بەتەنیاپی ئنجا پیتی گوت: «منیش و تۆیش، هەردوو کمان پیاوین وەک یەکتەر. تۆ هیچ لە من مەشارەو... راستم بێ بێ: تۆ گرفتاری ئەفینی کچیک نەبویت؟!..».

(٥)

دەگێرنەو: کابرایەکی فەرەنسەیی نەخۆش دەکەوئ.

پزیشکەکان دەلێن: «نەخۆشی خۆین کەمیت تووش بوو پتیبستە لە لەشی پیاوتیکی بەهتیزەو خۆین بگۆژینەو بۆ ناو لەشت...». ئەویش دراوستیپەکی (سکۆتلاند)ی هەبوو، وەک هەموو سکۆتلاندییەکانی تر، لە دەست قووچاویدا ناوی دەرکردبوو... کە سکۆتلاندییە کە ئەو ییست گوتی: «من نامادەم لە خۆیندا یارمەتیت بەدم...». پاشان دەست کرا بەخۆین گواستەو لە لەشی سکۆتلاندییە کەو بۆ ناو لەشی فەرەنسەییە کە ئەو کارە تەواوو، فەرەنسەییە کە هەزار (فەرەنگ)ی دا بەسکۆتلاندییە کە، لە پاداشی ئەو چاکەیدا کە لەگەڵی کردبوو... کابرای فەرەنسەیی جارتیکی تریش پتیبستی بەخۆین وەرگرتن بوو و دیسانەو ئەو کابرا سکۆتلاندییەیان بۆ هتیاو ئەو ئەم جارەیش خۆتیبیان لەو بۆ وەرگرت کە ئەم کارەیش تەواوو، کابرا فەرەنسەییە کە دەستی برد پێنج سەد فەرەنگی دایە.

له جاري ستهه ميشدا فهره نسه ييه كه خويني له سكوتلاند ييه كه وه رگرتوه به لام نهم جاره سهد فرهنگي دايه . به لام له جاري چواره مدا خوينيان له سكوتلاند ييه كه وه رگرت و خستيانه له شي فهره نسه ييه كه وه ، فهره نسه ييه كه هيچ پاره يه كي يئ نه به خشي! پزيشكه كانيش له وه وه زانييان و پرياريان دا: «كه تازه خويني سكوتلاند ييه كه به ناو له شي فهره نسه ييه كه دا گه راوه!» ...

بينگه نين به بهنگ كيش و سه رخوسه كان

(۱)

پياويكي ناييني چاوي به بهنگ كيشيك كه وت دهستي كرد به ناموزگاري كردني پتي گوت: «كا برا خوت بپاريزه له دل شكاندني خودا... چونكه رۆزي دوامين له پيشه وه يه... نه وساكه كرده وه كانت ده كيشن نه گهر كرده وه خراپه كانت له كرده وه چاكه كانت گرانتر بن ده تخه نه دۆزه خه وه...» .

بهنگ كيشه كه يش گوتي: كي فرتم ده دانه دۆزه خه وه؟ .

پياوه نايينه كه يش گوتي: «خوداي هه موومان» .

(بهنگ كيشه كه): كي كرده وه چاكه كاغان ده كيشي؟

(پياوه نايينه كه): خوداي هه موومان...

(بهنگ كيشه كه): ته رازوه كه هي كتيه؟

(پياوه نايينه كه): هي خوداي هه موومان ..

جا ليره دا بهنگ كيشه كه پتيكه ني و گوتي: «نه»، خودانسي خوم، لاي خودا كرده وه كاغان ناكيشين له دهره وه ده يانكيشين! .» .

(۲)

شواني رانه مه ريك هه بوو خوري دابووه بهنگ كيشان جا هه رچه ند نو تر شيكه ده كرد، يه كييك له مه ره كاني ده مرد دوايي هه موو مه ره كاني مردن، مه رتيكان نه بي رۆژنيك له رۆژان نه وه مه ري برد بۆ له وه راندن به لام مه ره كه راي كرد له دهستي و ، ليني دووركه وتوه .

نه ويش ليني راوه ستا و له دووره وه تيني خوري، گوتي: «راده وه ستيت باشه نه گينا دوو تاكه نو تري نيواريت تي ده گرم!» .

(۳)

بهنگ كيشيك گيتر بوو بوو چوه لاي سه رۆكي كۆمه له بالبازيك له بالباخانه كه يدا و پتي گوت: «گه ورم هاتووم سكا لا ده كم له دست (هورمز) ي بالباز دوتيني يه جگار دل ره قي له گه لندا نواند...

- بۆچ چي كردوه ليت؟

- كه مني ديسو له سه ر ريبازه كه نوسنبووم، له جياتي نهمي مبات بۆ بالباخانه ، بر دووميه وه بۆ مالي خومان بۆ كن ژنه كم! .» .

(۴)

بهنگ کیشیک له بهردهم بالبزیکي رپیشاندهدا وهستا و پتی گوت: «دهزابت مالی خولوی گالیسکهوان له کوتدایه؟».

بالبزکه میش لیتی ورد بووه گوتی: «ئهی تو، خۆت، خولوی گالیسکهوان نیت؟!». ئهویش گوتی: «بهلتی من ئهوم... بهلام من له کوئی دادهنیشم!».

(۵)

بهنگکیشیک گالیسکه بهکی پیگه یشت خیرا دهروشت.

گالیسکهوانه که ی بانگ کرد وهستا پتی گوت: «گالیسکه کهت کهسی تیدا نییه؟». گالیسکهوانه که میش گوتی: «کهسی تیدا نییه فهرموو سواریه.».

ئنجا بهنگکیشکه پتی گوت:

«ههنا کوتم ده بهیت و؟... بهچه ندیشم ده بهیت؟!».

پینگه نین بهگهوجان

(۱)

پیاو پیک له بهرده لانی کدا فرمانی ده کرد، بهرد پیک بهریووه به سه ریدا، کوشتی خاوهن بهرده لانه که میش پیاو پیک نارد کن ژنی پیاو به کوژراوه که و پتی گوت: «له شتو به کی شیرین و نه رمونیاندا ئه م مه رگه ساته تی بهگه ینتی». پیاو به میش له ده رگای ماله که ی دا و، ژنی پیاو به هات به ده میوه ئنجا به ژنه که ی گوت: «ناخو بیوه ژن پیروژ لیره یه؟» ژنه که میش پتی گوت: «منم پیروژ به لام من بیوه ژن نیم!». پیاو به میش پتی گوت: «من گرهوت له گهل ده که م که نو بوویت به بیوه ژن.. ئهی تویش گرهوم له گهل ناکه ییت؟!».

(۲)

نافره تیکی جوان له ناو دارست نیکدا گه رانی ده کرد که ته ماشای کرد گۆمپیکی تیدایه، ئاو ده که ی روونه ئاره زووی کرد مه له ی تیدا بکات.

که ته ماشای کرد شوینه که چۆله و کهسی لی نییه سهیری بکات، دهستی کرد به خو پرووت کرد نه وه ئنجا چووه پیتشه وه بۆ سه ر ئاو ده که بهجیته ناویه وه و مه له بکات... له پر کارایه کی پاسه وانی لی پهیدا بوو، که له پشت دره خته کانه وه خوی شار دبووه وه پتی گوت:

«خانم کهم تو م دی خۆت پرووت ده کرده وه و، ده تو یست بهجیته ناو گۆمه که وه مه له بهکیت منیش پیم ناخۆشه که پیت ده لیم: مه له کردن له م گۆمه دا بهریه ست کراوه...».

نافره ته جوانه که میش رهنگی تیک چو پتی گوت: «که تو منت دی خۆم پرووت ده که مه وه، بۆج نه وه ت پین نه کوتم؟!».

ئهویش گوتی: «خانم کهم! لیره دا خو پرووت کرد نه وه بهریه ست نه کراوه؟!».

(۳)

کوړتیک سوارۍ کهږه‌کې خوی بوویو به‌ناو باختکدا رابورد، سه‌بری کرد چلی دره‌خته‌کانی شۆر بوونه‌ته خواره‌وه، میوه‌یان پتویه‌یه.

نمایش هه‌ستایه سه‌ریچ، له‌سه‌ر پشته‌ی کهږه‌کې وه‌ستا و، ده‌ستی کرد به‌میوه‌ړنښ به‌لام زۆری پتی نه‌چوو، کهږه‌که رای کرد و، کوړه‌کیش به‌هه‌لواسراوی مایه‌وه به‌لقه‌کانی دره‌خته‌که‌وه له‌و کاته‌دا! نافره‌تیک هات، که‌خواه‌نی باخه‌که بوو قیژاندی به‌سه‌ر کوړه‌که‌دا و پتی گوت: «کوړه‌توچی ده‌که‌یت له‌ ناو نه‌م باخه‌دا؟» نمایش پتی گوت: «هیچ ناکه‌م به‌لام له‌سه‌ر پشته‌ی کهږه‌که، که‌وتوومه‌ته خواره‌وه!».

(۴)

خه‌سره‌و چوو بووه ناو کینلگه‌کې خویه‌وه بو نه‌م‌می جه‌ژن له‌ویدا رابیوتیږی هاوړتیه‌کی هاته‌ لای و پتی گوت: «خه‌سره‌و! زانیوته چی رووی داوه؟».

- هیچ هدی؟

- ژنه‌کې مامت مرد...

- به‌سه‌زمانه... به‌سه‌زمانه ژنه‌کې مام...

- هه‌روه‌ها مامیشت مرد!...

که‌خه‌سره‌و نه‌وه‌ی لی بیست، هه‌ناسه‌یک ماتبوو پاشان سه‌ری هه‌لېری و گوتی: - «به‌سه‌زمانه... هه‌ردوکیان بوون به‌(بته‌و ژن) و (بته‌و پیاو)!!».

(۵)

بارام به‌وه‌ی زانی که‌یه‌کینک له‌ دانیشتووانی گوند ده‌یه‌وی که‌رتیک بکړی... نمایش که‌رتیک هه‌بوو ده‌یوست بیفرۆشی له‌به‌ر نه‌وه‌و چوو بو لای کړیاری کهږه‌که و پتی گوت: «وه‌ک بیستومه‌ ده‌ته‌وی که‌رتیک بکړیت جا تکات لی ده‌که‌م منت له‌بیر نه‌چی!!»...

پلکه‌نښی ناو سه‌رتاشه‌کان

(۱)

هه‌ر نه‌وه‌نده سه‌رتاشه‌که ده‌ستی دابه‌ تاشینی چه‌ناگه‌ی کړپاره‌کې ده‌موده‌ست چه‌ناگه‌ی بری برینه‌که زۆر گوره‌و بوو خوتنی زۆر لی ده‌هاته خواره‌وه ده‌مجاوی کابرا تېک چوو، و زه‌رد هه‌لگه‌را.

به‌لام سه‌رتاشه‌که ویستی دلی بداته‌وه پتی گوت: «گه‌وره‌م، خه‌م مه‌خو، برینه‌که‌ت زوو چاک ده‌که‌مه‌وه ده‌رمانیکې وه‌هام لایه، هه‌ر به‌ته‌نیا دل‌زیکی برینه‌که‌ت ساریژ ده‌بی و، هیچ نیشیتکیش نامیتنی!!»، دوا‌ی نه‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌پشکنینی دوکانه‌کې بۆ دۆزینه‌وه‌ی شووشه‌ ده‌رمانه‌که به‌لام بۆی نه‌دۆزرایه‌وه پرسى کرد له‌ به‌ر ده‌سته‌کې، گوتی: «شووشه‌ ده‌رمانه‌که‌ت له‌ کوئی داناوه؟».

نمایش وه‌رامی دابه‌وه، گوتی: «وه‌ستام نیم‌و هه‌مویم کارکرد!»...

(۲)

لاساایی که ره وه به کی قژ دریژ پرووی کرده دووکانی سهرتاشتیک.

له سهر تهختی سهرتاشینه که دانیشت ئنجا به سهرتاشه که ی گوت: «دهمه وی سهرم بتاشم به لام پتیم بلتی، جاری دواایی، تو نه بوویت سهرت تاشیم؟ سهرتاشه که ییش له شتیه به کی ناساییدا پتی گوت: نه، گه وه ی خۆم، من نه بووم... چونکه من ههر دوو ساله که له م دوو کانه دام!». .

(۳)

پیاویتیکی پاک و خاوین و رازاوه هاته لای سهرتاشتیک، که به پیسی و پۆختلی ناوی ده رکردبوو سهرتاشه که ییش پیاوه که ی له سهر تهختی سهرتاشینه که دانا به روانکه به کی دهره تینا و کردیه ملی پیاوه که پاش نه وه دهستی کرد، به خۆ ئاماده کردن، که سهری بتاشی پیاوه که پیتی گوت: «نهم به روانکه به م بۆ بگۆره چونکه خاوین نییه». .

سهرتاشه که ییش، بێ ئهمه ی له قسه که ی نهو بسله میته وه، به له سهرخۆ به کی تهواوه وه وه رامی دایه وه، گوتی: «ئهمه زۆر سهیره پتیش تو بۆ پانزه کپاری ترم به کاره تیناوه، که سیان به منیان نه گوتوه به روانکه که ت پیسه... که چی تو ده لیتی پیسه؟!». .

(۴)

پیاویتیکی سهر پرووتا و هاته ناو دووکانی سهرتاشتیکه وه، پیتی گوت: تووکی سهری بتاشی... پاش ئهمه ی سهرتاشه که سهری تاشی، کابرا پیتی گوت: «پیاوی چاک به، قره که م به لای چه پدا بشکینه ره وه». .

سهرتاشه که ییش وه رامی دایه وه گوتی: «ده ته وی به پیتنوو سی من (قورقوشم)، وینه ی قژ له سهر سهرت بکیشم، یا خود به پیتنوو سی کوپیه؟!». .

(۵)

پیاویتیکی هاته ناو دووکانی سهرتاشیکه وه دانیشت تا نۆره ی سهرتاشینی هات ئنجا چووه سهر تهختی سهرتاشینه که دانیشت.

سهرتاشه که پرووی تی کرد و گوتی: - «ده ته وی قژت چۆن بتاشم؟». .

نهویش گوتی: «به شتیه به کی و! سهرم بتاشه که ههرگیز له بابته هه لێژاردنه کانه وه و، باری زرنگکاری (سیاسهت) ی ئه وروپا و، په یاننامه وه قسه نه که ییت؟!». .

پێکه نینی راوکه ره کان

(۱)

(بایز) و (بارام) و (بله)، ههرستیکیان دانیشتبوون ههر که سه یان سه گی خۆی پتی بوو له بابته راوه نیتچیر و زیره کی سه گانی راوه وه ده مه ته قبتیان ده کرد ههر که سه ییشیان به سه گه که ی خۆیدا هه ل ده دا و، ده یگوت: «سه گی من له زیره کیدا هاوتای له جیهاندا نییه!..». .

(بله) یش ههستایه سه‌ریی و گوتی: «من بپروا ناکهم سه‌گی هیچ که‌ستیک له سه‌گی من چاکتر بپ (بۆزه) هه‌تا بلیتیت زوو بۆن ده‌کات هیچ شتییک له ژێر ده‌ستی ده‌رناچیت» (بارام) یش پیتی گوت: «من ده‌ست کێشه‌کانی خۆم له‌بیرجووه... له‌سه‌ر نه‌ختی نان خواردنه‌که‌مانم داناوه‌ حا نه‌گه‌ر راست ده‌که‌یت، سه‌گه‌که‌ت زیره‌که و بۆنیش زوو ده‌کات، بیهێنهر بام به‌چی بۆ ماله‌وه و ده‌ست کێشه‌کانی من به‌یهێن. نه‌وساکه‌ منیش پله‌ی زیره‌کییه‌که‌ی هه‌لده‌سه‌نگینم!». (بله) یش هه‌ستایه سه‌ریی و بانگی کرده سه‌گه‌که‌ی خۆی، تا بۆنی ده‌سته‌کانی (بارام) بکات و، بیهێنێت بۆ ماله‌وه، تا ده‌ستکێشه‌کانی بۆ به‌یهێن... (سه‌گه‌بۆزه) یش هات و ده‌ستی کرد به‌بۆنکردنی به‌ری ده‌ست و په‌نجه‌کانی (بارام) و لسته‌یه‌وه دوا‌ی نه‌وه راپیکرد بۆ مالی (بارام) سێ هاو‌پێکه‌یش دانیشتن، چاوه‌روانی هاتنه‌وه‌ی (سه‌گه‌بۆز) بوون، بۆ نه‌مه‌ی له‌وه دلبایان که ئاخۆ قسه‌کانی خاوه‌ن سه‌گه‌که راستن یان نا... له‌پاش تاوێک «سه‌گه‌بۆز» به‌پرتا و هاته‌وه... ئاخۆ، نه‌ی خۆتنده‌وار ده‌زانیت، چی له‌گه‌ل خۆیدا هێنابوو؟!...

- ده‌ره‌یتی کاره‌که‌ره‌که‌یانی له‌گه‌ل خۆیدا هێنابوو!...

(۲)

(ئه‌کۆ) و (چه‌کۆ) له‌ بێشه‌لستانیکدا راویان ده‌کرد فه‌رمانبه‌ریکی راو تووشیان هات که (چه‌کۆ) چاوی به‌فه‌رمانبه‌ره‌که‌ که‌وت، رای کرد، خۆی له‌ ده‌ستی رزگار بکات که فه‌رمانبه‌ره‌که‌یش (چه‌کۆ)ی دی هه‌لات، نه‌ویش به‌راکردن دوا‌ی که‌وت له‌پاش را‌کردنێکی سێ هه‌زار گه‌زی، که‌یه‌شته (چه‌کۆ) و گرتی دوا‌یی پیتی گوت: «سه‌ره‌یه‌ی راوه‌که‌ت کوا؟».

نه‌ویش گوتی: «نه‌مه‌تا سه‌ره‌یه‌ی راوه‌که‌م وه‌ری به‌گه‌رو بیهینه!».

فه‌رمانبه‌ره‌که‌ی سه‌ره‌یه‌که‌ی لێ وه‌رگرت و، ده‌ستی کرد به‌لێ وردبوونه‌وه‌ی که ته‌ماشای کرد: دروسته، پیتی گوت: «که تو سه‌ره‌یه‌ی راوت بپ هه‌یه و، ریت پێ دراوه راویکه‌یت، ئیتر بۆچ هه‌را ده‌که‌یت له ده‌ستم؟!». نه‌ویش گوتی: «من هه‌رام نه‌کردوه له ده‌ست تو به‌لام پزیشک نامۆ‌گاری کردووم له پاش هه‌موو ژمه‌ نان خواردنێک چاره‌که ساتیک رابکه‌م». فه‌رمانبه‌ره‌که‌یش گوتی: «به‌لام که مت دی راده‌که‌م به‌دواتا، پتییست بوو رابوه‌ستیت»... (چه‌کۆ) که نه‌وه‌ی لێ بیست ده‌ستی برد بۆ سه‌ری خۆی، خوراندی ئنجا پیتی گوت: «من وام زانی تویش پزیشک نامۆ‌گاری کردوویت، که له دوا‌ی نان خواردن رابکه‌یت!». به‌م رهنه‌گه‌ فه‌رمانبه‌ره‌که (چه‌کۆ)ی به‌ره‌لا‌کرد و، رۆشت به‌ریتی خۆیه‌وه... به‌لام به‌هۆی ئه‌م قه‌تله‌وه، (ئه‌کۆ)ی هاو‌پێتی که سه‌ره‌یه‌ی راوی پێ نه‌بوو، له‌ده‌ست فه‌رمانبه‌ره‌که رزگاری بوو!...

(۳)

راوکه‌ریکی تازه ده‌ست پێ کردوو، ده‌ستی کرد به‌راوه‌که و، له‌ناو شاخیکدا که پهبوو له‌ که‌وه هه‌رچه‌ند که‌ویکی ده‌دی چهنده تهنه‌نگیکی تهنه‌گرت به‌لام هیچ جارێک که‌وه‌که‌ی نه‌ده‌پێکا به‌لام له‌ کاتی رۆشتندا به‌که‌ویکی گه‌وره گه‌شت دووجار تهنه‌نگی تی گرت.

پاشان رای کرد، به‌دوا‌یدا تا بزانی: پینکاوتی یان نا...

لټېرډا پياوړتکي لټې پېداېوو، که له پشت که له بهر د ټکه‌وه دانشتېوو، تماشای بزوونته‌وې نه‌وی ده‌کرد راوکه‌ره‌که، له پیاوړه که نژیک بوو‌وه نڼجا لټې پرسې: «تو خودا پټم بلن: که تفه‌نگم گرته که‌وه‌که هیچ پېر ټکیت دی بفرېت به‌ناسماندا؟!...».

کابرایش پټکه‌نې و پټې گوت: «به‌لنې پېرم دی به‌ناسمانه‌وه!... به‌لام که‌وړتکي به‌خوږه‌وه هه‌لگر تېوو!...».

(۴)

(خه‌سره‌و) ی راوکه‌ر چووه چایخانه‌په‌ک و دانشت ده‌ستی کرد به‌گټېرانه‌وې کاره‌ساتي ناوازه و بېن هاوتا له راوکر نه‌کانېدا، گوتی: «من خوږم به‌ته‌نیا بووم به‌ناو حه‌نگه‌لټکدا ده‌رویشتم، که یه‌جگار چرېوو له پېر شټړتکي سامناک له‌بهر ده‌مدا پېداېوو منیش نه‌مکرده نامردی، ده‌موده‌ست، ده‌ستم لټدایه تفه‌نگ و تفه‌نگیتکم تن گرت. شټړه‌که ده‌ست به‌جې کهوت ومرد...».

له‌پاش نژیکه‌ی سده‌گه‌نژیک شټړتکي ترم لټې ده‌رکه‌وت، که له هی پټشوو گه‌وره‌تر بوو... هه‌روه‌ها درټریش بوو به‌لام کهوت و پر ده‌ستم لټدایه تفه‌نگ و له ماوې پټنچ وردیله‌دا گېنگلته‌ی دا و کهوت به‌سهر زه‌ویدا و، گیانی له له‌شی ده‌رچوو...

هه‌تا لم تنگ و چه‌له‌مه‌یه‌یش بووم‌وه، شټړتکي ترم لټې هاته پټشووه له شټو‌یه‌کی زوړ سامناکدا ده‌ینه‌راند به‌سهرمدا منیش ده‌موده‌ست نام‌وه به‌نیشانی تفه‌نگه‌که‌م... پیاوړتکیش له‌نژیک (خه‌سره‌و) هه‌ له چایخانه‌که‌دا دانشتېوو.

گوتی لم هه‌موو درو و فیشالانه‌ بوو له‌تاو خو‌هه‌لکټشانه‌کانی (خه‌سره‌و)، له گیانی خو‌ی وېرس بوو‌وو به‌دلټیکي سو‌وتاوه‌وه رووی کرده پیاوړت که له ته‌نشټیه‌وه دانشتېوو نڼجا به‌ده‌نژیکي به‌رزه‌وه پټی گوت، مه‌به‌سی نه‌وه بوو (خه‌سره‌و) گوتی لټې بې: - «به‌سهری خودای گه‌وره سویند ده‌خوږم: نه‌گه‌ر بیتو‌نم شټړه بکوژئ، لټې را‌ده‌پېرم و، ده‌یده‌مه به‌رشه‌ق، تا له ته‌ختی دانشتته‌که‌ی فرې ده‌ده‌مه خواره‌وه...».

(خه‌سره‌و) یش که گوتی له قسه‌ی دراوسټی که‌ی بوو، بې گټېر و کټشه قسه‌که‌ی خو‌ی به‌م جوړه‌ ته‌واو کرد: گوتی:-

«به‌لنې تفه‌نگه‌که‌م تن گرت و، گولله‌یش له تفه‌نگه‌که‌مه‌وه ده‌رچوو.

به‌لام نم جاره‌یان نم پټکا!...».

پټکه‌نېنی ناو لاسایي که‌روه‌کان و گوړانی بیژه‌کان

(۱)

ده‌سته‌په‌ک له لاسایي که‌روه‌کان هاتنه‌ شارتیک بو‌نمه‌ی په‌کټیک له چیروکه‌کانی خو‌یان لاسایي بکه‌نمه‌وه وا ده‌رکه‌وت نه‌وه‌نده تماشاکه‌ران نه‌هاتبو‌ونه سه‌یری چیروکه‌که‌یان ته‌نانه‌ت هو‌لی تماشاکا (مسرح) ه که چو‌ل بوو چونکه‌ چند که‌سټیک نه‌بې، نه‌هاتبو‌ونه سه‌یر ته‌نانه‌ت نه‌و چند که‌سانه‌یش

بیزاری خوځان له لاسایی کړدنه وکه پان پېشان دا کاتیکیان زانی، په کتیک له لاسایی کړه وه کان، به خوځی و جله بریسکه داره کانیه وه، هاته سمر ته ختی به زمگاهه که و، پرووی کړده سه پرکه ره کان، که له ویتدا کوږو و بوونه وه.

ننجا پتی گوتی: «نمگه ر بې دنگ نه بن ورگتان دد پرین نیمه ده سته ی لاسایی کړه وه کانین ژماره مان له ژماره ی ئیوه ژور تره!». .

(۲)

لاسایی کړه وه په کی فدره نسزی که ناوی (لوجیه) بوو، به کتیک بوو له لاسایی کړه وه کانیه ده سته ی (بالیه رژیال) فرمانی ئمو له و چیر و که دا ئوه بوو، که له به کتیک له و چیر و که نه دا که ده سته که له شاری (پاریس) دا، لاسایی ده کړدنه وه، بېته رابهر، نامه به یتیت و بیات بز یه کتیک له لاسایی کړه وه کان ئوه فرمانه که ی خوځی به جی هیتا.

لا پریمکی سپی دایه ده ست لاسایی کړه وه که هره وک نامه په کی بز هیتا بې وای پېشان دا وایش ری که و تېوو، که لاسایی کړه وه که ناوهر وکی نامه که ی له به رنه کړد بوو له پېشه وه ده سته ی کړد به زمان تېکچوون دوا ی پینه ی کم و کوږیه که ی خوځی کړد، گوتی: «چا و یلکه کم نه هیتا وه له گه ل خوځ... کوږی خوځ ئم نامه ییم بز بخوځینه وه...». که لاسایی کړه وه که ئوه دی گوت، وایزانی خوځی به وه له و ننگ و چه له مه یه پرگار کړد و هاوړتیکه ی خوځی نووش کړد به لام (لوجیه) ی هاوړتیمانی نه ی کړده نامه ردی، به هه موو نازگرتنیکه وه، وهرامی گوره دی خوځی دابه وه، گوتی: «تکام له گوره ی خوځ وایه که بیانووه کم په سندن بکات من ئم نامه ییم پې ناخوځیند ریته وه چونکه باوک و دایکم هره چنده له پیاوه خاوه ن رتزه کان بوون، به لام له بهر ده ست کورتی خوځان نه یان توانی بمخنه بهر خوځیدن له بهر ئوه له بې به ختی خوځ فیری خوځندنه وه نه بووم...».

که لاسایی کړه وه که ئوه دی له (لوجیه) بیست یه جگار شله ژا گوډگره کان ده ستیان کړد به پیکه نین و گالته پې کړدنی.

هاوړتیکانی خوځشی که لاسایی کړه وه کان بوون، ژور به وه پیکه نین.

هه موویان چوون به پیر (لوجیه) وه، ده ستیان کړد به پیر و زیابی لی کړدنی!...

(۳)

له ناهه نگیندا (نوم کلسووم) دهر که موت نوقولتیک له نار دهمیدا بوو ده یو بست، له پېش ته و اېوونی سازه کاند، که ساز لیده ره کان لیان دده له پېش گوزانییه که دا نوقوله که ی ناوده می بتو یتیه وه.

به لام سازه که ته و او بوو، که چی نوقوله نه گریسه که هر ته و او نه بوو، چند جاریک ساز لیده ره کان سازه که یان دوو باره کړد وه نوقوله که له دهم (نوم کلسووم) دا هر نه ته و او یوه تا که ینه و به ینه که گه یشته راده په کی وه ها که هندیک له په لپهل کړد کن وهرس بوون و خوځان پې نه گیرا، په کتیکیان به دهنگیکی به رزه وه قیژان دی، گوتی: «ده درنگه، خانم! گوزانی بلتی، تا که ی به ستین؟!...» (نوم کلسووم) یش

زهرده خنده يه کي کرد و به پهنجه ي نيشانه ي ده مي خوي کرد و، گوتي: «گه وره ي به ريز، خوت بگره تا ده توته وه؟!». .

(۴)

نوسه ري به ناويانگي ئينگليز، (به ردنا دشو) يان بانگ کردبو، بو ناهه نگيتکي ناپاب و ناوازه، که لهو ناهه نگه دا سازلي ده رتيکي تازه قه لاي تيدابوو، که وانچه (که مانجه) ي ليدده له دواي نانخواردن خانمي خاوه ن ناهه نگ هات به لاي (به ردنا دشو) وه، پتي گوت: «له بابته نهم سازليده ره تازه يه وه چي ده لتييت؟». (به ردنا دشو) يش وهرامي خانمه که ي دايه وه گوتي: «به لتي، وهک (بادرؤفسکي) که وانچه لتي ده دات؟!». .

خانمه کيش گوتي: «به لام (بادرؤفسکي) نازاني که وانچه لتي بدات!...». .
(به ردنا دشو) يش گوتي: «ده له بهر نه وه يه که منيش ده ليم وهک نه و که وانچه لتي ده دات؟!». .

پيکه نيني خاوه ن رۆژنامه و نووسه رکان

خانمک هاته ناو ده سگاي رۆژنامه يه که وه له کارگيري رۆژنامه که ي پرسي: مزي جارداني مردنيک چهند ده ستين؟. کارگيره کيش گوتي: «له ههر سانتيمه تره يه ک په نجا ييه ک ده ستين». .
خانمه که سه ري سوپما له قسه ي کارگيره که به دلشکا و بيه که وه پتي گوت: «ره واي خودا نيبه ئيه نه مه نده به گران جاري بلاوده که نه وه... مزه که تان يه جگار گرانه!». کارگيره کيش پتي گوت: «نازانم بۆچ بهم جۆره مزه دلان شکا؟!». خانمه کيش گوتي: «چونکه مبرده که م، دريژي مه تره يه ک و حه فتا سانتيمه تره يه، کلاو و پيلاوه که يشيم نه خستوته سه ر!». .

(۲)

پياو تيکي خو هه لکيش به ويژه وائي به وه له خاوه ن رۆژنامه يه کي داوا کرد که بيکات به سه ره ک نووسه ري رۆژنامه که ي جا چونکه خاوه ن رۆژنامه که دامابوو له سه ر سه ره ک نووسه ريک، ناچار بوو خواسته که ي هينا به دي پيشي گوت: «سه ر وتاري ژماره ي داهاتوو نه و بينووسي». .
رۆژي دواي خاوه ن رۆژنامه که هات ته ماشاي کرد پيت ريزکه ره کان چاوه پرواني وتاره که ي سه ره ک نووسه رن که چي نه و هيشتا هيسچي بو نه نووسيون!... نه ويش چو به لايه وه، لتي پرسي: «کواني وتاره که ت؟ بۆچ تا ئيستا نه تنووسيه...؟». نه ميش پتي گوت: «تا جگه ره نه خۆم ناتوانم بنووسم...». .
خاوه ن رۆژنامه که ي پتي گوت: «که واته جگه ره بۆچ ناخۆيت؟... که س جگه ره کيشاني له تو به ره به ست کردوه؟!». .

نه ويش گوتي: «نه... به لام من خۆم حمز له جگه ره کيشان ناکه م؟!». .

(۳)

راسپيرراوي رۆژنامه يه ک چووه کن ده له مه نديک، ويستي چهند قسه يه کي لتي وه ريگرئ، تا له ناو رۆژنامه که يدا بينووسي لتي پرسي:

«ناخۆ هەندیک لە ئاواتەکانی مندالیت هاتۆتەدی؟».

دەولەمەندەکەیش وەرانی دایەوه، گوتی: «بەلتی هاتۆتەدی... کاتی که دایکم قژی بەشانه دادەهێنا، لە دلی خۆمدا ئاواتم دەخواست: تووک بەسەر مەوه نەمیتنی؟!...».

(٤)

خونکاری ڕوومانییا، (فەردیناند) بەسەردان چووبوو شاری (پاریس) پۆژنامەیەکی فەرەنسزی لەم سەرلێدانەیی ئەو بەم جۆرە دووابوو:

«لەپاش ئەمەیی خاوەن شۆکو میوانەکانی خۆی لەناو کۆشکدا بەڕێ کرد گەیشته لای هاو دەمەکانی خۆی لەگەڵ ئەمەیشدا که دەس و پیتەندەکان و یستیان نەچی، گوتی ئەدایە قسەیی ئەوان دواپی هەر چوو ئەو تەویلەکەوه لەگەڵ سێ مانگادا ئەویش سووتا هەرچی لەوێ دابوو تێکۆشان ڕزگاریان بکەن لە دەست سووتاندن، بەلام بۆیان نەچوو سەرا!». لە دواي ئەو هەوالە سەرسوڕهێنەرە، پۆژنامەکە ئەمەیشی نووسیویو: «ناگر بەریبوووه لەناو کێلگەیی ژن و مێرد (جاریو)دا لە شاری (بۆنس دی لاس)دا ئەسپێکیش لە بەردەم خانووەکەدا بەسترا بوووه ئەسپەکە سەلمییهوه و داچلەکی.

هەوسارەکی خۆی پچری پاشان لەناو چەپلەریزانی نەتەوهدا، گەرایەوه کۆشکەکی خۆی؟!...»

لە نووسیینی ئەم دوو هەوالەوه که بەم جۆرە پۆژنامەکە نووسیویونییهوه خۆتەوهار بۆی دەردەکەوێ، که کریتکاری چاپخانەکە، هەوالەکەیی نیکەل و پیتەل کردووه که لە ئەنجامدا ئەم دوو هەوالە پیتەنن هێنەرەیی لێ پەیدا بووه.

جارتیکیشیان خونکاری (پورتوگال) سەرتیکی لە شاری (پاریس)دا.

هەر ئەم پۆژنامەیه هەوالی گەیشتنەکەیی ئەوی بەم جۆرە نووسیویو:

«خاوەن شۆکو لە ساتی یانزەهەمدا لە کۆشکی (ئەلیزه) دەرچوو خۆی و کۆمەڵەکەیی بەناو شەقامی (فۆبۆرسانتۆنۆریه)دا تێپەری کرد نەتەوهیش دواي ئەو گیانلەبەرە کەوت که لە ناو دووکانی سەوزە فرۆشکدا خۆی شار دیبوووه لەناو ئەو شەقامەدا، که لە وێدا یەکیک لە سەربازەکان دایە بەر شیر و کوشتی؟!...».

(٥)

نووسەری تازه وتاریکی نووسی لە ژێر ناوی (نیوهی ئەندامانی کۆمەڵەکە دزن!)... سەرەک نووسەریش لێی توورە بوو، گوتی: «ئەمە چیه نووسیوتە؟! تۆ دەتوێ ئەوانە لەبەردەم دادگادا سکالامان لە دەست بکەن؟!». نووسەرەکەیش پیتنوسەکەیی خۆی گرت بە دەستەوه و، بەم جۆرە سەرنای وتارەکەیی گۆری:

(نیوهی ئەندامانی کۆمەڵەکە دزین)!!.

پینگەننى وتارىپىزەكان و نامۆزگارەكان

(۱)

كەشيشىك لە گوندىكى بەندەكانى ئەمەرىكادا دەستى كرد بە نامۆزگارى كردنى دانىشتووانى گوندەكە بابەتى نامۆزگارى كردنەكەى (دزىتى) بوو؛ كە دەبى ھەموويان واز لەم كردەووە نەنگە بەيتن، بۆ وىنە ئەو دزىتییانەى ناوبرد كە لە ناو گوندەكە خۆیدا كرابوون ئنجا گوتى: «ژمارەى دەگاتە نزىكەى سەد كەس داخەكەم لە ناوتاندا پەنجە دز ھەيە!؟».

گوێ گرەكانىش قسەكەيان پى برى و، دەستيار كرد بە ھەرەشەلى كردنى پىيان گوت: «لە قسەكانى خۆى پاشگەز ببیتەو، ئەگىنا شلگوتى مەرگى دەكەن!...». كەشيشەكەيش قسەكانى خۆى كىشايەو بەلام گوتى: «ئىو دەستاكە سەد كەس... منىش ئەو ھەم زۆر پى خۆشە كە لە ناوتاندا، پەنجە كەسى وا ھەن كە زۆر دەس پاك و كردەووە بڵندن، نە كەس رووت دەكەنەو، نە لە كەشيش دزى دەكەن!..».

(۲)

جارتىكان ئەندامىكى كۆزى نەتەو ھى ئىنگلىز لەناو كۆزەكەدا وتارى دەدا بەلام وتارەكەى زۆر دوور و درىزبوو پىاو لىى وەرس دەبوو جا پىش ئەمەى وتارەكەى خۆى تەواو بكات، دەستى كردەووە بەقسەكردن گوتى: «گەورەكانم! من وتار بۆ بەرەى ھاتوو دەدەم...».

بەكىكەش لە ئەندامەكانى كۆزى نەتەو قسەكەى پى برى و گوتى: «كەواتە لە پىي خودادا، زوو، وتارەكەت تەواو بكە... ئەگىنا پىش ئەمەى وتارەكەت تەواو بكەبە بەرەى پاشەپۆزىش دەگەنەجى!؟».

(۳)

مامۆستايەكى وتارىپىز چووە سەر تەختى وتاردان، وەستا. ئنجا دەستى كرد بەقسەكردن گوتى: «پوختەى ئەو وتارەى دەمەدەست بىدەم بەگوتاندا ئەو بوو: «كە مەوۆ سەر بەست و ئازادە ھەموو شتىك بەئارەزووى خۆبەتى دەتوانى، ھەر دەمى بىھەو، جى دەلى و چى دەكات، بەلام لىم بىسورن، كە ئىمشەو پىم ناكەى وتارەكەمتان بۆ بخوێنمەو چونكە ناچارم لەگەل ژنەكەمدا بۆم بۆ ناھەنگىكى ھەلپەرىن!».

(۴)

كەشيشىك ھەستايە سەرىن لە بابەت پاش مردنەو لەو جىھاندا نامۆزگار پىيان بكت لە بەھەشت و دۆزەخىش دوا دواى ئەمەى لە نامۆزگار بىبەكەى خۆى بوو، بەكىك لە گوتگرەكان داواى لى كرد، پىي بەدات، قسە بكات گوتى: «پاوكى ھەموومان! پەرسىك ھەيە دەيكەم... ئايا ئەو قولىرەشانەى پىاو دەخۆن لە دواى مردن پىيان دەچنە ئاسمان؟».

كەشيشىش گوتى: «ئە كۆرم ناچنە ئاسمان..» ئەو بىش پەرسى: «ئەى كەشيشەكان و پىتەمبەرەكان دەچنە ئاسمان؟». كەشيشەكە گوتى: «بى گومان دەچنە ئاسمان..».

ئىترىك برا نۆزىك بىرى كرده وە گونى: «ئەي ئەگەر ھەنۇ قولەڭ شىك كە شىشىكى خوارد، ئەنجامى بەچى دەگات؟!».

(۵)

وتارىيىتىك لە يانە بەكدا وەستە و تارى دا بابەنى وتارەكەي بۆ بەزم و رەزم و پىكەنەن بوو جا لەو كاتەدا كە وتارىيىتەكە وتارى دەدا، لەژىر پەنجەردى بىنەكەد كەرتىك دەستى كىر بەزەپىن. .
وتارىيىتەكە ت ماوە بەكى دىژى، ناچار بوو، سى دەنگ سى... بەكىك لە دانىشتىوان پىتى گوت: «
وتارەكەت تەواو بىكە!..».

وتارىيىتەكە پىتى گوت: «تا بەكىكمان بى دەنگ دەپى...؟» .
گوتىگە كەن كە ئەو بىن بىست دەستىان كىر بە پىكەنەن . لەن و خۆپەندا لە پەكتىرمان دەپرسى:
«ئاخۇ وتارىيىتەكە لە وشەي (بەكىكمان) مەبەسى كى بووبى؟!»
(وتارىيىتەكە) ياخۇد ئەو (گوتىگە كە ھەلى داھە)، ياخۇد (گوتى دىژىتەكە)؟!.

سەرچاۋەى نووسراۋ

- ۱ - خلاصە بەكى تارىخى كورد و كوردستان - ب- ۲- محمد امين زكى.
- ۲ - مېژوۋى ئەدەبى كوردى - علاءالدين سجدى.
- ۳ - كریم خانى زەدد - حسن فەھمى خاف.
- ۴ - نوادر جەل الكەبرى.
- ۵ - كشكول المضحك المسكى -
- ۶ - پۇژنامەى خورمال - شاكىر فتاح
- ۷ - پۇژنامەى باسەرە - شاكىر فتاح
- ۸ - پۇژنامەى چەمچەمال - شاكىر فتاح
- ۹ - پۇژنامەى ئاكى - شاكىر فتاح
- ۱۰ - بىرەدەرى - شاكىر فتاح
- ۱۱ - دىۋانى قانع - برھان قانع.

مجموعة مقالات

الأستاذ الشهيد شاعر فتاح

باللغة العربية

صفحات مشرقة من تاريخ

مكافحة الأمية في كردستان

جمعية المعارف الكردية في السليمانية

تأسست جمعية المعارف الكردية (كومه لى زانستى كوردان) في السليمانية في سنة ١٩٢٦، وقامت بعدة نشاطات ثقافية أهمها: (مكافحة الأمية في مدينة السليمانية)، على أسس علمية وتربوية سليمة. وكان منظراً حميلاً أن يرى المرء في ذلك العهد عدداً كبيراً من أصحاب الحرف والمهن من مختلف الأعمار يتهافتون على التعليم في الصفوف التي فتحتها تلك الجمعية لمكافحة الأمية. كما أن إنخراط عدد كبير من الأشراف والوحود والأغنياء والمثقفين في عضوية تلك الجمعية كان يدخل السرور والسعادة إلى قلوب الوطنيين الأكراد. وأضافت الجمعية إلى أعمالها البارة أن فتحت أبوابها لألقاء المحاضرات وقبول المناقشات في مختلف ميادين العلم والمعرفة بين المثقفين الأكراد والجماهير الكردية. وقد تطورت أعمال مدرسة مكافحة الأمية في سنة ١٩٣٣ إلى درجة كبيرة من الرقي، إذ أهتمت بتدريب الطلاب على الأنشيد المدرسية والرياضة البدنية والخطابة والأعمال المبتكرة من مختلف الصناعات اليدوية. بل قد فتحت المدرسة معرضاً لمصنوعات تلاميذها المبتكرة كل حسب مهنته التي يزاولها. ولا زلت أذكر أن أحداً من التلاميذ قد صنع طيارة من الأخشاب والصفائح كان تسير إلى مسافة عشرات من الأمتار بقوة الزنبركات. وآخر صنع حذاءً مبتكراً يصلح ارتدائه مع الملابس الكردية. وأبتكر تلميذ آخر تقويماً للأيام ولشهور والأسابيع باللغة الكردية. وقد ساهمت المدرسة في تقديم مسرحيات باللغة الكردية، أذكر منها (الثورة الفرنسية) و(حياة نبرون الطاغية). وكانت الاحتفالات الخطابية والمناقشات العلمية والأدبية تجري بانتظام في كل أسبوع. ومن الجدير بالذكر أن كثيراً من المعلمين كانوا يقومون بواجب مكافحة الأمية مجاناً. وكان للشباب الأكراد المثقفين دوراً بارزاً في خدمة مكافحة الأمية. وصل عدد التلاميذ في سنة ١٩٣٣ إلى (٢٤٠) تلميذاً. وكانت للمدرسة فرقة نشيد خاصة ولها نشيد خاص ينشد ليلياً.

لقد كان دور جمعية المعارف الكردية في مكافحة الأمية وفي بعث التوعية للروح الوطنية والقومية بارزاً جداً. وأرسلت الجمعية أحد الطلاب الأكراد إلى لندن للتخصص في علم الهندسة على حسابها. وفتحت الجمعية مكتبة عامرة بالكتب المتعلقة بالمعارف الكردية في مختلف اللغات.

كما أنها حاولت إصدار مجلة باسم (كوژارى زانستى كوردان) أي مجلة المعارف الكردية. لكنها لم

تتوفى. أما إدارة مدرسة مكفحة الأمية فقد أستنسخت عدداً كبيراً من وسائل الابضاح المتعلقة (بالمحادثات) من اللغة الافرنسية الى اللغة الكردية فى مدة أسبوعين. وطبعت شهادة تخرج للتلاميذ خاصة بها كتب فى زاوية منها بالأحرف الذهبية كلمات ثلاث باللغة الكردية، لا ترال ترن فى أذنى وهي: (الأفكار الطيبة، والأقوال الطيبة) والأعمال الطيبة. أما نتائج أعمال المدرسة المذكورة فكانت عظيمة جداً، إذ خلقت لدى التلاميذ وعياً قومياً ووطنياً وإنسانياً دفعهم الى المزيد من الانتاج كل فى حقل مهنته وصنعتة وجسدت فيهم شخصياتهم الحقيقية.

ومن الطريف أن أذكر أن أحد التلاميذ وهو صبي قد أشتكى لدى مدير مدرسة بأنه سرق منه أتناء فترة الراحة قلباً ومحابة وكيساً مع عشرة فلوس. فجمع المدرس تلاميذ الصف وأبلغهم بأنهم أم أن يقدموا الى إدارة المدرسة - كل منهم - مثل الأشياء المسروقة، وأم أن يعيدوا الأشياء لمسروقة حالاً الى إدارة المدرسة، وأما أن يشهدوا على السارق، وإذ تجرأ السارق على الاعتراف بجريمتة وأعاد الأموال المسروقة كاملة، فلا خوف عليه تتجيعاً له على شجاعته الأداة وعلى دمه.

ومن الطريف أن الأشياء المسروقة قد أعيدت الى إدارة المدرسة فى غضون ساعة من الإنذار. فأعادت الإدارة تلك الأشياء الى المسروق منه. وهكذا حلت المشكلة بأسرع وقت وأطرف سبيل.

وحناساً يجب ان أشير أن كثير من تلاميذ تلك المدرسة لم يكنفوا بما تعلموه من مبادئ القراءة والكتابة والحساب، بل راحوا المدارس البلدية الحكومية بعددند وواصلوا الدراسة حتى ظفروا بالشهادات العليا وأصبحوا من الأشخاص الناحين فى مههم.

مكافحة الأمية فى خورمال

لم تفتح الحكومة أنة مدرسة فى مركز ناحية خورمال رغم الجهود المبذولة من قبل مدير الناحية فما كان منه إلا أن قام مع بعض المواطنين الحبريس على فتح مدرسة لبلية لمكافحة الأمية. وكان ذلك فى أوائل سنة ١٩٤٠. وكان عدد تلاميذه عشرون شخصاً، معظمهم من أصحاب الدكاكين فى قرية خورمال. وكان الشيخ الجليل حسام الدين من أعظم أعوان المدرسة. إذ قدم لها غرفة فى الخانقاه مع اختاب لصنع الرحلات والكراسى والسبورة ومبلغ قدره ديناراً واحداً ونصف دينار. ولم تمضى سوى مدة شهر واحد حتى تهيأ كل شىء. فبشر المدير مع صاحبه بالتدريس. وكان وضع التلاميذ مريحاً ساراً يبشر بالخير للجميع. إلا ان ظروفنا مانعة حالت دون استمرار معظم التلاميذ. فلم يبق منهم بالأخير سوى ستة أشخاص أكملوا دراستهم فى المدرسة المذكورة ونجح منهم أربعة تلاميذ. ويظهر مما تقدم أن العمل فى المدرسة عندنا كان شعبياً حارماً عن إرادة السلطة المركزية، تبرع بخدمة مكافحة الأمية أناس من الموظفين والأهليين بمجرد رغبتهم وإرادتهم. وإذا كان تناقص عدد التلاميذ لدى أعضاء هيئة التدريس مؤلماً فقد عوضت الهيئة عن ذلك بطرق أخرى لتشتيف الجماهير الكردية فى قرية خورمال البالغ عدد بيوتها آنذاك مائة دار فقط. إذ بعد أن توفى المرحوم الشيخ حسام الدين، حل محله ابنه المرحوم الشيخ محمد فابدى الشيخ الجدند مساعدات سخية كريمة من أجل إنشاء حديقة

عامة للمواطنين في خورمال. فتبرع بقطعة أرض وعدد كبير من الأخشاب مع الماء لإنشاء حديقة مساحتها نحو ألف متر مربع. فسيحت الحديقة بسياج خشبي بديع وأنشئ، فيها عريش كبير. وزينت باحمل الزهور والورد والرياحين على شكل ترتيب هندسي رائع. أستعمل في ممراتها وزواياها الاحجار الملونة جلبت من الانهار القريبة. فكانت الهيئة التدريسية تجمع أسبوعاً القرويين من سكان قرية خورمال في تلك الحديقة الجميلة، وبعد ان تقدم لهم السكاكر والشاي وتسمعهم الاغاني والموسيقى بواسطة آلة الراديو التي كانت تعتبر من الاشياء النادرة إذ ذاك، تقرأ عليهم محتويات جريدة توجيهية باللغة الكردية اسمها (جريدة خورمال - رؤيتنا مع خورمال). وهي تحثهم على التعلم والتهديب والنظافة والصحة والانتاج والاهتمام بشؤون الحياة. كما وتشقفهم باخبار عن الناحية وأخبار ومعلومات عن خارج الناحية والعالم. كما أنها كانت تجيب على أسألتهم وإستفساراتهم بقدر ما يتعلق بمصلحتهم والمصلحة العامة. وقد صدر (٢٤) عدداً من جريدة خورمال خلال سنة ١٩٤٠. وكانت الجريدة تصدر مرتين في الأسبوع. وهي تهتم بسير التدريس في مدرسة مكافحة الأمية في خورمال وتنشر أخبار امتحانات التلاميذ وتطورهم. وكانت تعلق على لوحة خشبية داخل (حديقة خورمال العامة) لتيسر قراءتها من قبل التلاميذ والمجاهير الكردية. لقد كان تأثير مكافحة الأمية في خورمال بهذه الوسائل الثلاثة: (المدرسة) و(حديقة خورمال) و(حديقة خورمال العامة) عظيماً على نفوس القرويين في مركز الناحية والقرى التابعة لها، الأمر الذي أدى بكثير من أصحاب الرؤية والشهامة الى مساعدة هيئة التدريس والتبرع لمشاريعها العمرانية والثقافية بالأموال والعينات.

أنتهت أعمال مدرسة مكافحة الأمية في خورمال بعد نقل مدير الناحية. ولكن لم تمض على مجهودات المدير حول فتح مدرسة حكومية في خورمال سوى سنة واحدة حتى فتحت وزارة المعارف مدرسة رسمية هناك. فتهافت أولاد المواطنين على التعلم من سكان قرية خورمال وما جاورها من القرى وبذلك تحققت رغبات الأهليين في قرية خورمال بفضل الله.

مكافحة الأمية في قرى ناحية قادركرم

أما قرية قادركرم فقد أسس فيها مدير الناحية مع عدد من الشباب النابهين من أهالي المنطقة مدرسة لمكافحة الأمية بلغ عدد تلاميذها من الفلاحين أكثر من عشرين تلميذاً ثم بوشر بفتح مدرسة أخرى لمكافحة الأمية في قرية (قلا مكابل) وقرر تأسيس ثلاثة مدارس أخرى لمكافحة الأمية في القرى (قره جيوار) و(وهستا خدر) و(قشقة). وكان ذلك في سنة ١٩٤٢. وأسست الهيئة التدريسية حديقة عامة مساحتها (٩٠٠) يارداً مربعاً على نفس الأسس السابقة في خورمال. سميت (باخي گشتي قادركرم) أي (حديقة قادركرم العامة). كما وأصدرت جريدة أسماها (باسره) بأسم النهر المار من قادركرم مركز الناحية بنفس الأهداف والأسس المبينة أعلاه. وكانت الجريدة تعتنى بشؤون التلاميذ والقرويين مثل جريدة خورمال تماماً. وتصدر بنسختين لكي ترسل نسخة الى كل مدرسة من المدرستين المذكورتين. وكانت الحفلات الأسبوعية تقام بانتظام في الحديقة بالنسبة لأهالي قادركرم. أما بالنسبة

لقرية (قلا مكايل) فكانت تقام في ساحة عامة قرب المدرسة. صدر (٢٤) عدداً من جريدة (باسره) خلال سنة ١٩٤٢. وأنتهت المكافحات وأعمال الجريدة والحديقة بنقل المدير مع الأسف الشديد. إلا أن تأثير أعمال الهيئتين التدريستين في نفوس سكان ناحية قادركرم لا يزال حياً، إذ كانت المنطقة تتغذى ذهنياً وفكرياً وروحياً من ثمرات عقول هؤلاء الشباب وخدماتهم المخلصة والمجردة عن المنفعة الذاتية. ومن الطريف أن أذكر أن تلاميذ مدرسة قادركرم لمكافحة الأمية، لم يغيب منهم أحد طيلة مدة بقائها، ذلك لأن مدير الناحية الذي كان يسيطر على توزيع السكر والشاي في ذلك الوقت، كان يعطى لكل من لا يغيب من التلاميذ ضعف حصة القرويين الذين هم خارج مكافحة الأمية.

حقائق يجب تسجيلها

لقد مر على كردستان عهد من الزمن كانت في كل قرية تقريباً مدرسة دينية يرأسها إمام المسجد في القرية يقوم بمكافحة الأمية ونشر الوعي لديني والقومي والوطني في حدود الشرع الاسلامي الحنيف وكان الأمراء الأكراد هم أنفسهم (غالبيتهم) من العلماء والأدباء والمتقنين. وهم بدورهم يهتمون بإنشاء المساجد وتكريم رجال الدين من العلماء الأكراد لغرض مكافحة الأمية بين المواطنين الأكراد بأوسع معانيها. بل كان منهم من يكرم رجال الدين من المسيحيين وغيرهم من أصحاب الأديان الأخرى في كردستان ويرعى معابدهم بنفس العرض. ومن العلماء الأكراد من كان لا يكتفي بمدرسته، بل يختلط بالجماهير الكردية يومياً سواء كان في المسجد بعد الصلوات أو في المجالس فيقوم بمكافحة الأمية بين الحاضرين سواء كانوا متعلمين أو غير متعلمين، يوضح لهم واجباتهم الدينية والقومية والوطنية والانسانية ويوجههم نحو الخير العام، نذكر على سبيل المثال (احمد خاني) الذي عاش في الفترة الكائنة بين (١٦٥٠ و ١٧٠٦) و (الحاج قادر كوي) الذي عاش في القرن التاسع عشر و (ملا كاكه حمه) الذي عاش في القرنين التاسع عشر والعشرين. إن هذا الرجل الفذ قام بمكافحة الأمية نحو (٣٦) سنة في منطقة كردية تمتد من أواسط لواء ديالى حتى حدود (سافر) الايرانية وترك تجارته وعائلته ومدينته ووظيفته الرسمية وقام بمكافحة الأمية وعاش من أجل أن يرى شعبه الكردي يوماً من الأيام محرراً من الجهل والتخلف والحرفات والمظالم، وقد نال حقوقه القومية المشروعة ليشعر بانسانيته ومركزه اللائق بين الشعوب المتقدمة. ويجب أن لا يفوتنا ذكر العلامة (الملا محمد كوي) الذي قام بمكافحة الأمية والمظالم بيده ولسانه وقلمه، وساعد على تحرير المرأة الكردية، وناضل من أجل حقوق أمته المشروعة، وهو واحد ممن ترجم القرآن الكريم وفسره في هذا العصر علاوة على ديوان أشعاره الموجهة للشعب الكردي الى الرقي والتقدم. إنما قام هؤلاء العلماء الاقذاذ بواجباتهم الدينية والوطنية والقومية والانسانية دون أن تكلفهم السلطات الحكومية بذلك، بل بحض رغبتهم وإرادتهم. أما الشعب الكردي فقد كان دوره تقديم الاحترام اللائق لهم ومساعدتهم مادياً وأدبياً كمكافأة رمزية مقابل خدماتهم البارة النيرة التي لا يمكن تقديرها بثمن.

* مكافحة الأمية في جمجال^(١)

في أواسط سنة ١٩٤٦، ظهرت حركة قوية وموسعة في جمجال في كافة نواحي العلمية والثقافية والأدبية والفنية، هدفها القضاء على الأمية في جمجال في كافة أشكالها. ففتح صف لمكافحة الأمية، يعلم فيها مبادئ القراءة والكتابة والحساب من قبل لغير من الشبان الوطنيين، لا يريدون حزاء ولا شكوراً، يخدمون شعبهم الكردي من تلقاء أنفسهم، تؤيد تلك الحركة المباركة جريدة خطية بنسخة واحدة تصدر في كل أسبوع إسمها (جمجمال) باللغة الكردية تلتقى محتوياتها على مسامع الجماهير الكردية في قصبة جمجال، بجانب المحاضرات والمسرحيات وحفلات الأغاني الكردية والمسابقات الفنية وذلك لتوجيه الشعب في القضاء نحو الخير العام. وكان ذلك يجري في كل أسبوع لمدة أشهر عدة.

اقتراح مكافحة الأمية

وما يجدر ذكره - حسب اعتقادي - أن الأمية تعني عدم الوعي، وعدم تطبيق العلم في الحياة اليومية وعدم استثمار العلم من أجل التنمية الإقتصادية وسد الحاجيات البشرية المشروعة. وحيث أن هناك عدداً هائلاً من الناس رغم علمهم وخبرتهم لا يطبقون العلم في حياتهم اليومية في الحقل العام وفي الحقل الخاص فيجب أن يعتبر هؤلاء أميون. أما الذين لا يعرفون القراءة والكتابة والحساب، لكنهم يطبقون العلم في حياتهم الخاصة والعامة ويستثمرون بالطرق المشروعة فيجب أن لا يعتبرون أميين وإن كان من الأفضل أن يتعلموا القراءة والكتابة والحساب أيضاً. ويعتبر النبي محمد (ص) رجلاً من هذا القبيل. إذ رغم أنه لم يكن يعرف القراءة والكتابة والحساب لكنه طبق ما تعلمه من العلم والأدب وفرائض الدين على يدي الله العلي القدير في حياته العامة والخاصة فكان خير قائد وخير إداري وخير زعيم سياسي. قاد الناس إلى الحياة الحرة السعيدة الخيرة. فالعبرة في مكافحة الأمية إذن هي خلق مجتمع فاضل يقوم أفرادهم بواجبهم الديني والوطني والقومي والانساني بما يعود على الجميع بالخير العميم^(٢).

١- وجدنا هذا الجزء من المادة مكتوباً بخط كاتبها أسفل الصفحة الخامسة (أي في نهايتها) مذبلاً بملاحظة:

(يضاف إلى البحث مايلي:...) ونوقعه. فأرتأينا إضافته هنا.

(٢) نشرت المادة في مجلة (الحكم الداتي) عدد (٥) للسنة الثالثة ١٩٧٨ من ص (٣) إلى ص (٥).

المؤتمر المكتبي الرابع

جمعية اتحاد المكتبيين العراقيين - جامعة السليمانية ٢٣-٢٧ / ١٠ / ١٩٧٧

المشاكل التي تواجه الثقافة الكردية وطرق معالجتها

بقلم شكر فتاح

١٩٧٧

المشاكل التي تواجه الثقافة الكردية وطرق معالجتها

كتبه: شاكر فتاح احمد

١- ماهية الفكرة القومية التقدمية

قبل أن أبدأ بالبحث حول (دور المكتبة في منطقة الحكم الذاتي في الفكر القومي التقدمي) وتطويره أرى من الضروري أن أبين ماهية الفكرة القومية التقدمية وتحديد معالمها.

فكرة القومية التقدمية تعني: القومية التي تنحصر من مظالم الإستعمار والإستبعاد والقومية التي تنظر إلى القوميات الأخرى نظرة الأخاء والمساواة في الحقوق والواجبات، لا نظرة التعالي والاحتقار. وهي تعني إرتقاء القوم الى حياة أفضل باستمرار. كما وتعني أيضاً زوال المرض والفقر والجهل بين ذلك القوم.

ومثل هذه القومية التقدمية تتجه نحو الانسانية المتسامية والبعيدة عن الحقد والبغضاء بين أبنائها، وتعتنق مبدأ المحبة البشرية والأخاء والحرية والمساواة بين جميع الناس. ومن مميزات احترام الحريات والحقوق للأفراد داخل القوم، واحترام الحريات والحقوق للأقوام الأخرى. فالقومية التقدمية اذا تعنتني بخلق مجتمع اشتراكي^(١) تسوده العدالة والرحمة والمحبة، ويتصف بالضمان الاجتماعي، ويخلو من الاضطهاد والتعذيب، ويتميز بالرفاه والسعادة والنجاح.

ومثل هذه القومية التقدمية -على ما أعتقد- نابعة من الأدب ان السماوية التي تأمر بالمعروف وتنهي عن المنكر. إذ أن الله، جل جلاله، يأمر بالعدل والإحسان، وينهى عن الظلم والفحشاء، كما أنه يسعى لجعل الإنسان باراً تقياً، يرتقى من المرتبة الحيوانية الى مرتبة الملائكة الأبرار. وقد كان الأنبياء والرسل قادة الأقوام، والأمم عبر التاريخ نحو القومية التقدمية. وحيث قد أنتهى دور الأنبياء والرسل فقد ورثهم العلماء والأدباء^(٢).

---

(١) المجتمع الاشتراكي: فقد أشار إليه الكاتب وحدده في نهاية بحثه هذا، ويقصد به، الاشتراكية التي لا تتجاوز حدود الدين الاسلامي الخفيف.

(٢) أو بالاحرى، كان الأصح ان يعبر عن ذلك كالآتي، مثلاً (وحيث قد إنتهت حياة الأنبياء، والرسل، فننقل دور الأيضاح والبيان في التبليغ إلى العلماء، كل في عصره، فانهم ورثة الأنبياء..)

٢- آثار العلماء والأدباء الأكراد

وإن نظرنا إلى آثار العلماء والأدباء الأكراد الموحدة بين أدينا، لظهر لنا أن معظمها -إن لم نقل كلها- تسير على خطوط الفكرة القومية. التقديمية فأشعار (ببا طاهر الهمداني) التي تعود إلى ألف سنة تقريباً قبل الآن، تعنى بالانسانية المعذبة كالفقراء والكادحين من العمال والفلاحين، وتدافع عن حقوقهم وحررياتهم، ضد الطغاة.

وأشعار (احمد خاني) التي يعود عهدها إلى أكثر من ثلاثمائة سنة، تعنى بالنظرة الإنسانية نحو الكادحين والفقراء.

أما أشعار (الحاج قادر كوي) التي تعود إلى القرن التاسع عشر فكانها مدرسة تعنى بتوعية الجماهير الكردية الكادحة وتوجيهها إلى حياة فاضلة. لينعم فيها الشعب الكردي بالحرية والسعادة والرفاه، حيث لا جهل ولا مرض ولا فقر ولا إستعباد ولا إستعمار. ومن الطريف أن يصور لنا الحاج قادر كوي، استغلال السلطات العثمانية في عهده: بأن الشعب الكردي يشبه دودة القز التي تنتج الحرير، وكذلك يشبه النحل الذي ينتج العسل ولكن لا دودة القز تستفيد من الحرير الذي تنتجه، ولا النحل تستفيد من العسل الذي ينتجه.

ولكل من شعراء العهد الباني. (الشيخ رضا الطالباني) و(نالي) و(سالم) فصيحة رنانة، تفضح مظالم العثمانيين. بل تمهد الطريق لاقتلاع جذور نظامهم من أساسه.

أما الأديب (عارف صائب) فهو يصف ويلات الحرب العالمية الأولى التي أصابت الشعب الكردي في كردستان، ويظهر أسباب تلك الويلات كظلم الحكام العثمانيين وجهلهم ومخازي جنودهم وخيانتهم للشعب التي يحكمونها. وهو يثير بقصيدته العصماء النزعة الانسانية من اعماق القلوب.

أما الأديب (حميل صائب) فهو يصف في قصته (له خه وما) أي (في حلمي) رزايا الحكم الاستبدادي.

أما الأدباء والشعراء الآخرون الذين عاشوا في القرون الثلاثة الأخيرة:

أمثال (علي بگي) و(كردي) و(محوي) و(احمد مختار الجاف) و(زبور) و(بيكهس) و(عهريبي شهمو) و(قهناتي كوردو) و(آية الله) و(وشيد ياسمي) و(نوري) و(محمده نهمين زهكي) و(محمد علي عوني) و(توفيق وهبي) و(حلاوت بدرخان) و(كامهران بدرخن) و(داماوي موكرباني) و(مهلا كاكه حممه) و(مهلا محمده دي كوي) و(الشيخ محمد الخال) و(عبدالرحمن قاسملي) و(رحيمي قاضي) و(احمد بك صاحبقران) وغيرهم ممن يصعب أحصائهم.

ففي آثارهم الأدبية والعلمية ما يدل على أنهم قد أغتنموا بالفكرة القومية التقدمية. بل انهم لم يطلبوا الحرية والأخاء والمساواة والعدل والإحسان للشعب الكردي فقط. بل طلبوها الأبناء الانسانية أيضاً. ويدلنا على ذلك أن بعضهم قد ألّفوا كتبهم بلغات غير اللغة الكردية، فلبعضهم المؤلفات الكثيرة باللغات العربية والفرسية والتركية علاوة على اللغة الكردية. ولبعضهم الآخر مؤلفات

باللغات الروسية والانكليزية والفرنسية والألمانية واليهودية. فأضافوا بنتائجهم شيئاً كثيراً الى الحضارة الانسانية.

أما كتاب الجيل الجديد وشعرانهم فتتقطر أفكار القومية التقدمية والاشتراكية والانسانية من آثارهم العلمية والادبية والفنية. نذكر منهم على سبيل المثال حسين الرشواني وكريم زهد وكامل ژير وعبدالرقيب ونريمان سعيد وعبدالستار كاظم الذين ضحوا بكثير من أموالهم وجهودهم في سبيل إعلاء كلمة الحق.

٣- المكتبة في منطقة الحكم الذاتي

توجد مكتبات تغلب عليها المطبوعات باللغة الكردية في مراكز المحافظات والاقضية في منطقة الحكم الذاتي، وفي المدارس الحكومية وجامعة السليمانية وفي بعض النوادي الثقافية. أما في (بغداد) فتوجد مثل هذه المكتبات في (مديرية الدراسة الكردية) وفي (القسم الكردي من جامعة بغداد) وفي (مديرية الثقافة الكردية العامة). أما المكتبات الشخصية للأكراد فكثيرة لا يمكن حصرها.

إلا أن أعداد الكتب الكردية ذات الأفكار القومية التقدمية قليلة مع الأسف الشديد، وبجانب الكتب الكردية هذه، توجد في بعض المكتبات كتباً تخص الشعب الكردي لكنها مكتوبة بلغات أجنبية. كما أنها تحتوي على كتب عالمية بلغات كردية وأجنبية أيضاً. وتحتوي المكتبات الشخصية والعامة عند الأكراد على مخطوطات كثيرة ونادرة كتبت باللغات الكردية والعربية والفارسية، ألفها أو ترجمها الكتّاب والعلماء الأكراد من مئات السنين الى الآن. وبهذه المناسبة أشير الى المكتبات الموجودة في بعض الجوامع والمساجد في كردستان أيضاً. فهي ذات أهمية كبيرة لأنها تحتوي على مخطوطات نادرة كتبها العلماء والأدباء الأكراد.

ومن الطريف أن نذكر أن كثيراً من المطبوعات والمخطوطات الكردية النادرة توجد في المكتبات العالمية الكبرى في كل من لندن وبرلين وباريس وموسكو ولينينغراد وأستانبول وأنقرة وغيرها.

٤- محنة الكتّاب الكرد وعلمائهم

وإذا وجدنا الكتب الكردية، بين أيدينا قليلة في الوقت الحاضر. فلذلك اسباب عديدة أهمها:

١- إضطهاد الأدباء الأكراد وعلمائهم من قبل السلطات في العهود المبادة ومنعهم من الإنتاج الأدبي والعلمي والفني المتعلق بالشعب الكردي وباللغة الكردية.

٢- إتلاف الكتب الكردية من قبل السلطات العثمانية والرجعية على مر الدهور.

٣- صعوبة الحصول على إحازة للطبع والنشر لبُعد العاصمة عن المدن الكردية علاوة على تكاليف المراجعات للغرض المذكور.

٤- فقر أدباء الأكراد، وضعف إمكانياتهم المادية للطبع والنشر.

٥- كساد سوق الكتب الكردية بسبب عدم تشجيع التعليم والثقافة في العهود المباداة وعدم صدور كتب كردية الموافقة لأذواق اكثرية الشعب الكردي من النواحي السياسية والاجتماعية والفنية التي يهتم بقضايا الساعة.

٦- تفشي الأمية عند الشعب الكردي مما أدى الى إهمال الأدباء والعلماء الأكراد، وعدم تقدير نتاجاتهم العلمية والأدبية والفنية حق التقدير.

٧- عدم تجاوب معظم القراء الأكراد وكثير من المؤسسات الثقافية الكردية والمطابع الكردية مع حاجة المؤلفين والمترجمين الأكراد الى طبع ونشر وشراء نتاجاتهم العلمية والأدبية.

٨- غلاء أسعار الطبع، ومشاكل الطبع وقلة المطابع،... قد حالت دون تشجيع المؤلفين في القطر عموماً على وجه الخصوص على طبع نتاجاتهم العلمية والفنية والأدبية.

ورغم كل ذلك فإن كثيراً من المؤلفين والمترجمين الأكراد قد قفروا على أنفسهم وعبالهم، ووفروا المبالغ اللازمة لطبع كتبهم. فطبعوها ولكن لو عرفنا أن ألف نسخة من معظم تلك الكتب لاتباع إلا في غضون سنوات عديدة، قد تتجاوز العشرة سنوات احياناً. وأن بعض باعة الكتب وأمثالهم يخونون الأمانة فيهمضمون حقوق المؤلفين والمترجمين كما وأن الكتب المذكورة - تكون عرضة للفقدان والتلف والسرقة في كثير من الأحيان. لعلنا درجة محبة الكتاب الكرد وشعرائهم وعلمائهم في ميدان التأليف والترجمة والطبع والنشر.

٥- وما الأمل إلا بالعهد الجديد

ليس هناك وطني مخلص ينكر دور حكومة الثورة الحالية الموقرة في تشجيع الأدباء والعلماء والفنانين الأكراد على الإنتاج القومي.

ففي السنوات العشرة الأخيرة تقدمت الثقافة الكردية كمأ ونوعاً، خطوات واسعة الى الأمام. فظهرت مئات الكتب وعشرات المجلات والصحف الكردية الى حيز الوجود، وهي مملوءة بالأفكار القومية التقدمية. فجميع الكتب اللازمة للدراسات الابتدائية والاعدادية ألفت أو ترجمت باللغة الكردية وطبعت ونشرت من قبل مديرية الدراسة الكردية العامة. وكثيراً من الكتب والصحف والمجلات العلمية والأدبية والثقافية أصدرها المجمع العلمي الكردي ومديرية الثقافة الكردية العامة، وجمعية الثقافة الكردية، وإتحاد الأدباء الأكراد، ومكتبة جريدة التآخي العائدة للحزب الديمقراطي الكردستاني، وحامعة السليمانية، ومنظمات الحكم الذاتي.

فعليه نأمل أن يخلق مؤسسات جديدة لغرض طبع آثار المؤلفين والمترجمين الأكراد، سواء كانوا أحياء أم أمواتاً. وأن يشجع العلم والأدباء الأكراد على الانتاج العلمي والأدبي والفني لخدمة الثقافة الكردية التقدمية ومصلحة وحدة العراق الوطنية.

٦- مقترحات لاثراء المكتبة الكردية التقدمية وتطويرها وازدهارها

وبهذه المناسبة مقترح مايلي، تكملة للفائدة، وخدمة للمكتبة الكردية التقدمية ودورها في خدمة الفكرة القومية التقدمية:

١- فتح المكتبات العامة في كافة مراكز الأفضية والنواحي في منطقة الحكم الذاتي وتزويدها بالكتب الكردية التي تخدم فكرة القومية التقدمية. وكذلك بالكتب المدونة باللغات الاجنبية التي تخدم الثقافة الكردية التقدمية.

٢- إحياء التراث القومي الكردي التقدمي، وذلك بإعادة طبع الكتب الكردية المفيدة والمهمة، وطبع المخطوطات الكردية التي خلّفها الأدباء والعلماء الأكراد دون طبعها بسبب فقرهم أو إضطهادهم أو سوء ظروفهم.

٣- نقل المؤسسات والدوائر المتعلقة بالثقافة الكردية الى منطقة الحكم الذاتي عموم وأربيل خاصة، حتى تنمو وتتطور في بيئتها الطبيعية الملائمة لها... وأقصد بذلك نقل المجمع العلمي الكردي ومديرية الدراسة الكردية العامة، ومعية الثقافة الكردية، ومديرية الثقافة الكردية العامة، وإدارات الجرائد والمجلات الكردية، وإتحاد الأدباء الأكراد، وما شابه ذلك. إذ بها تترين المنطقة.

٤- إعطاء إجازات طبع الكتب في مراكز المحافظات الكردية من قبل سلطة المحافظة، نيابة عن مديرية الرقابة على المطبوعات الكردية في وزارة الاعلام. لأن مراحعات المؤلفين الأكراد ومرجميهم لدائرة الرقبة في بغداد تكلفهم أوقاناً وأموالاً كثيرة وأنعاباً لا قبل لهم بها.

٥- الدقة في تعيين الخبراء من ذوي الاختصاص من أصحاب الثقافة الواسعة عند النظر في المؤلفات والمترجمات الكردية المقدمة الى مؤسسة التأليف والترجمة والنشر (المطلوب تأسيسها) للرقابة على المطبوعات الكردية لأن الحوادث دلت على أن بعض الخبراء يسيؤون إستعمال سلطاتهم.

فيحييدون عن جادة الحق والصواب عند إبداء آرائهم حول الكتب المحالة بهم.. الأمر الذي دفع كثيراً من الأدباء والعلماء الأكراد الى اليأس والقنوط في أمر طبع آثارهم العلمية والأدبية والفنية. وكذلك أدى الى الأساءة بسمعة الدوائر المختصة.

٦- تكليف المؤلفين الأكراد من ذوي الكفاءة والإخلاص، للقيام بالتأليف والترجمة في الموضوعات المتعلقة بالشعب الكردي باللغة الكردية، وذلك وفق خطة مدروسة معينة، بحيث تسد حاجيات الثقافة الكردية وتغذيتها من كافة وجوها، وتقدم المحابيات الفكرية والروحية والقلبية اللازمة لكافة جماهير الشعب الكردي، من أطفال وشباب ورجال وشيوخ ونساء من مختلف المهن والأعمال.

٧- ومن الواجب أن أشير الى ضرورة إصلاح المنهج التعليمي في كافة المدارس الإبتدائية والثانوية والجامعات في العراق، وذلك بقدر تعلقه بتاريخ الشعب الكردي، وحرافية كردستان، والأدب الكردي مشاكل الشعب الكردي السياسية والإجتماعية والإقتصادية، بحيث يشعر التلميذ أو

الطالب الكردي بأنه متساو تماماً في الحقوق الثقافية وواجباتها بالطلاب العربي. وكذلك في حرية الفكر والضمير، إذ أن هذا النوع من الإصلاح سيؤدي حتماً إلى ثمرات يانعة في عقل الأخوة العربية الكردية، والوحدة الوطنية في العراق.

وهي ثمار تستهدفها القومية التقدمية، والاشتراكية، وكل نزعة انسانية متقدمة.

٨- الختام

هذا وفي الختام أقول: إن الحرية لا تأتي إلا بعد إزالة المظالم الاجتماعية كالفقر والجهل والمرض. والوحدة لا تتأتى إلا بعد تذوق الحرية من قبل الشعب العراقي عموماً في العراق على حد سواء ولا تزول المظالم الاجتماعية من فقر و جهل ومرض إلا بعد تطبيق الاشتراكية التي لا تتجاوز حدود الدين الإسلامي الحنيف.

وهذا ما نأمله من المسؤولين المخلصين. وهذا هو ما يريده كتاب الكرد وتعرائهم وعلمائهم منذ أقدم العصور التاريخية حتى اليوم.

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته -

(شاكر فتاح احمد)

«خاوهنى پروژهى خوتنده وارى كورد»

١٩-٨-١٩٧٧

ملاحظة/

عند طبعها حذف منها بعض الجمل، كما وعملو فيها أقلامهم.

الكاتب ٢٣/١٠/١٩٧٧

١- سجلت هذه الملاحظة باللغة الكردية على ظهر الصفحة الأخيرة من البحث وبخط كاتبه مع التوقيع.

٢- نشرت الترجمة الكردية لهذا البحث في مجلة (الحكم الذاتي) العدد (٥) السنة الثالثة ١٩٧٨ ص ٢٩

مقارنة أدبية بين قصتي (مم وزين) و (الاباذة) شاكر فتاح

نيسان ١٩٨٥

أعد للحلقة الدراسية للأدب المقارن التي تقيمها كلية الآداب - جامعة صلاح الدين بالتعاون مع رابطة نقاد الأدب في العراق

١٣- ١٦/٤/١٩٨٥

نبذة تاريخيه عنا أحمددي خاني

وتحفته الخالدة - مم وزين

ولد (أحمددي خاني) في مدينة (بايهزید) لکائنة في كردستان تركيا سنة (١٦٥٠) وتوفي سنة (١٧٠٦) وكان والده (الشيخ ألياس) من عائلة عريقة تنتمي إلى عشيرة (خانيان) القريبة من مدينة (بايهزید).

درس علوم الدين واللغات الكردية والعربية والفارسية والتركية وأدائها في المدارس الدينية الموجودة في مدن (أورفة) و(اخلات) و(بتليس)، وسافر الى (سورية) و(مصر) و(اسطنبول) أيضاً. ودرس مؤلفات (نظامي) و(جامي) و(مهلاي باتي) و(مهلاي جريزي) و(علي جريزي) و(فهيقي تهران) وأفاد منها. وقد عين أخيراً مدرساً في (جامع مرادية) الكائن في مدينته (بايهزید) وعلى مرور الزمن أصبح عالماً وأديباً وشاعراً وفيلسوفاً ومتصوفاً كبيراً، وله آثار باللغة الكردية والعربية والفارسية والتركية.

أشتهرت منها باللغة الكردية ثلاثة هي: ١- قاموس باللغتين العربية والكردية بالشعر. أسمه (نوبه هار) أكمله في سنة ١٦٨٣. ٢- كتاب (عقيد أيماني) وهو عبارة عن (٧١) شعراً. ٣- تحفته الخالدة (قصة مم وزين) التي أكملها سنة ١٦٩٤. وقد ترجمت قصته هذه إلى عدد كبير من اللغات الحية كالروسية والألمانية والفرنسية والتركية الفارسية والأرمنية والعربية واللهجات الكردية المختلفة. وطبعت أكثر من عشرين مرة كلها أو قسم منها. ومن الجدير بالذكر أن (قصة مم وزين) الفولكلورية قد وجدت قبل (أحمددي خاني) بقرون. إذ قيل أن حواث القصة قد وقعت سنة ١٣٩٣ ميلادية لكن (أحمددي خاني) قد سكبها من جديد وطهرها من الخرافات والأباطيل وقد أفرغ فيها علمه وذوقه وتجربته الفنية، وجعلها قصة خالدة نابعة من صميم حياة الجماهير الكردية، بحيث يتقبلها الذوق السليم والعقل الحكيم.. وتتألف القصة من (٢٦٧٣) بيتاً شعرياً قسمت على (٩٥) بنداً. يتكلم في بنودها الاربعة الأولى حول تمجيد الله وإحترام النبي والدعاء. ويتكلم في البندين التاليين حول عادات وأخلاق وسلوك الشعب الكردي وتقاليده، ووضعه السياسي والاجتماعي ويوضح فيها اسباب شقائه وتخلفه وعوامل تغلبه على مشكلاته وتقدمه، موجهاً أباه الى امانيه العليا حيث يتنعم فيها بالحرية والسيادة والسعادة والصحة والنجاح والكمال الثقافي والاجتماعي. أما البنود الباقية فتتكلم حول القصة ذاتها. وفي الختام يوجه أبطاله الى اللجوء الى الله حيث بواسطة تطبيق تعاليمه الكريمة يستطيع الشعب الكردي أن يبلغ أهدافه ويحقق أمانيه. ومن الجدير بالذكر أنه يعرفنا بحضارة وثقافة كرديتين أصيلتين في ثنايا قصته.

القصة مختصر

قصة (مم وزين) هي قصة حب طاهر نقي لم يتنافس، برتفع إلى أعلى درجات الإخلاص والتفاني المتبادل بين العاشقين، أحدهما أسمه (مم) وهو كاتم السر لأمير جزيرة بوتان (الأمير زين الدين)،

والآخر أسمها (زين) وهي أخت (الأمير زين الدين). وكان في نية (الأمير زين الدين) تزويج أخته بكاتم سره، بسبب صداقته الحميمة مع (تاج الدين) الذي هو صهره، ومن أعز أبطال أمارته، لكن شخصية قذرة حاقدة على (تاج الدين) وهو حاجب للأمير (زين الدين)، أسمه (بهكر مەرگه وەر)، يتدخل في الأمر، فيؤثر في قلب الأمير سلباً في إحدى حالاته النفسية، فينقلب الأمير على (مم وزين)، ويقرر عدم تزويجها وأيداع (مم) في السجن، وعزل (زين) في غرفتها إلى سنة كاملة. وعندما يعود الأمير زين الدين إلى رشده، أثر ثورة عارمة يشعلها صديق (مم) الحميم (تاج الدين) مع جمع كبير من إخوانه وأقاربه وأعوانه، ضد الأمير زين الدين بسبب ظلمه على (مم وزين).

يوافق الأمير على تزويج أخته من (مم). وأخراج (مم) من السجن وإجراء حفلة كبيرة أرضاء لهما. ولكن ذلك حدث بعد فوات الأوان. إذ لم يبق من حياة العاشقين سوى يوم أو يومين حتى يتوفيان تحت تأثير الضعف والهزال والأمراض والهموم والأحزان. ولكن (زين) طلبت من أخيه الأمير زين الدين أجراً الحفلة بعد وفاتها لمدة أسبوع كامل، والقيام بأعمال الخير في سبيلها لمدة سنة كاملة، يترحم فيها الأمير على الناس والفقراء والمحتاجين والبؤساء والمنكوبين، وقد أعترف الأمير زين الدين ذنوبه ومظالمه ساكباً دموعه الحزينة على نهاية العاشقين وقام بجميع ما طلبته أخته (زين). أما الشقي (بهكر مەرگه وەر) فقد لاقى حتفه على يد البطل (تاج الدين) صديق مم. وتنتهي القصة يتوجه أبطال القصة إلى الله.

إلقاء الضوء على قصة مم وزين

إن قصة (مم وزين) التي ألقها خاني قصة كردية خالصة ذلك لأن (أحمدى خاني) قد دفعه إيمانه بالله وقسكته بشريعة الله، أن يجب قومه، الشعب الكردي، ووطنه كردستان، والإنسانية جمعاء فقام بإبراز مشاكل الشعب الكردي الاجتماعية والسياسية وآمال قومنا وآلامه في صورة (قصة مم وزين) التي أبدع في إخراجها ببراعة خارقة.

وعلاوة على ذلك فقد عرض علينا خاني جمال الطبيعة في كردستان، وجمال فتيات وفتيان الشعب الكردي، وحياة الطبقة الفقيرة المملوءة بالكدح والآلام، مع أخلاقنا وعاداتنا وتقاليدينا الثرية المملوءة بالخير والبر والكرامة، وأخلاقنا وعاداتنا وتقاليدينا المملوءة بالتقصير والنقصان. وكذلك بين لنا ثقافتنا وحضارتنا الكرديتين، في ذلك الوقت وأن كلاً من (مم) و(زين) الذين هما عبارة عن فتى وفتاة جميلي الخلقة والخلق وهما من أصحاب النفسية الحرة والأفكار المتحررة، إنما يمثلان الشعب الكردي العريق في الجمال والشجاعة والمروءة، وفي الحب والصداقة الخاصة، وفي الوفاء بالعهد، وفي مقابلة الطيبة بالطيبة، وفي التضحية بالمال والنفس في سبيل المبادئ السامية وكذلك في الآمال والنضال في سبيل الحرية والكرامة. وكما أن كلاً من (مم) و(زين) أصيبا بالمرض والنكبة والدمار بسبب ظلم (أمير جزيرة بوتان)، (الأمير زين الدين)، الذي منعهما من التمتع بحريتهما في الزواج، والذي أفقدتهما الهموم والآلام والحسرات حياتهما في نهاية الأمر فإن الشعب الكردي كذلك، في

عصر (أحمدى خانى) كانت قوى الإستعمارين العثماني والفرسي، واستمداد الامراء المحليين قد افقدته الحياة الرغيدة السعيدة الحرة الكريمة.

إن الفقر والجهل والمرض اللتى أصيب بهم الشعب الكردي انذاك، كان (خانى) قد أدرك أنها إنما كانت من نتائج ظلم المستعمرين وأستمداد لامراء المحليين. ولذلك يظهر خانى تلك المظالم فى قصة (مم وزين) بصورة واضحة ومكشوفة. إنه يظهر ظلم (الامير زين الدين) وفسوة قلبه وعدم تفهمه وأنانيته ومخاوفه فى صورة إيد، (زين) و(مم) وكسر قلبيهما بوضوح. وكذلك يظهر نضال الأنطال والمقتلين: (تاج الدين) و(عارف) و(چهكو) أولاد (أسكندر)، وأصدفانهم الحميمين: (مم) و(زين)، و(ستى) و(جهزه بوون) و(گورگين) ابن الأمير زين الدين وحماتهم من مخلصى الجماهير لكردية، الذين عزموا على الاتحاد والتعاون والمحبة، ضد مظالم الأمير زين الدين بما فيهم من قوة ومثانة ومنعة.

إن الأمير زين الدين الذى لم يعط أذن صاغبة لنصائح بطله المغوار الشهم والشجاع والحكيم، ذي القوة والمنعة، (تاج الدين)، الذى كان زوج أخته (ستى)، كان يستمع الى أقوال (بهكر مهرهوه)، ذي القلب الحقود واللسان البذئ، وهو الأثانى الخائن، الذى لم يكن يرتاح إلا بإبذاء الناس الارباء مثل (مم) و(زين) و(تاج الدين)، وإشغال ر الفتن والحروب بين الناس بافتراءاته وتخریضاته. إن الأمير (زين الدين) الذى كان قسى القلب وبعيدا عن الله والعدل والسلوك العلمى، لم يقل بأن يستشير أو يسأل أحداً حول المشكلة التى حدثت بينه وبين (مم و زين)، أو بينه وبين (تاج الدين)، ولم يهتبه بأي تحقيق أو محاسبة حولهما، قد حمله لطيش والغرور على إرسال (مم) المنكوب لى أعماق السجن وعزل أخته المسكينة (زين) فى غرفتها لمدة سنة كاملة، قد أدت تصرفاته النكراء هذه الى يؤس هذين المسكينين وشقائهما حتى أشرفا على الموت دون الحصول على تزويجهما ووصالهما. نعم أن ذلك الأمير زين الدين، نفسه يضطر، تحت ضغط الثورة الشعبية العارمة تحت قيادة البطل (تاج الدين) التى قامت ضده، يضطر الى الخضوع الى الحق والعدل والنظام، يضطر الى إعادة الحرية الى العاشقين (مم) و(زين). ويضطر أيضاً أن يعترف بذنوبه ومظلمه تجاه أخته (زين) وكاتم سره (مم)، يسألهما الغفران. كما ويضطر أن يغسل ذنوبه بأبديه أيضاً. فبسميح بتزويج أخته البرئنة (زين) من كاتم سره المخلص والبرئ (مم). ثم يقوم بتنفيذ جميع وصايا أخته (زين) بعد وفاة العاشقين. فيحمل بيده جثة (زين) ويضعها بجانب حثه (مم) فى قبر واحد. ثم يقيم حفلات فاخرة بمناسبة زواج هذين العاشقين بعد وفاتهما تدوم أسبوعاً كاملاً. كما ويقوم بأعمال الخير لمدة سنة كاملة مع لفقراء والمحرومين والمنكوبين والتكالى والابتم والأسرى والمساحين. وذلك طبقاً لرغبة أخته الراحلة (زين)، ولأن كان (الأمير زين الدين) فى مبداء الأمر رجلاً عظيماً، حكيماً، شجاعاً سخياً، كريماً، نظيف القلب واللسان، ولكنه بسبب عدم تفهمه للأشياء، وضعف أعصابه، وأنانيته، كان يخطأ، أحياناً، فيعين الموظفين من الرجال الفاسدين. وكان (بهكر مهرهوه) أحدهم يقوم بوظيفة المحاسب فى ديوانه. وكان الأمير يتعلل فى ذلك بأن تسيير أمور الإمارة أحياناً يتطلب تعيين مثل هؤلاء الرجال الفاسدين؟ إن (أمير جربويوتان) الذى كان قد عين (بهكر مهرهوه) ليقوم بوظيفة (الحجابة) فى ديوان إمارته، قد

ذاق وبال هذا الخطاء الفادح. وبعبارة أخرى حصد الأمير ما زرعه عيناً... وكانت النتيجة المؤلمة أنه فقد أخته الجميلة اللامعة النادرة المثل (زين)، وقد كاتم سره البار الأمين، (مم).

كما وفقد محبة وإحترام قائده (تاج الدين) وماله اخوان وأصدقاء وأعوان وأبناء الشعب أيضاً... بل أنه حتى يعد أن عاد إليه عقله ووعيه، لم يخلص من الطعن والإهانة الذين وجهها إليه من قبل (مم) و(تاج الدين) و(زين) و(ستي) أخته... أما (بكر مدركهوهر) فكانت نتيجته أن قتل على يد (تاج الدين) أثناء ثورة نفسية عابرة بعد أن سمع بموت صديقه الحميم (مم)... وكادت ثورة الجماهير الكردية تؤدي بحياة الأمير زين الدين نفسه وبإمارته لولا تداركه الأمر بسرعة وخزم وحكمة.

ومن ثم فإن هذه المؤشرات من قبل (أحمدى خاني) في قصته (مم و زين) تعطينا أمالاً قومية ووطنية وإنسانية لا تقدر بشئ. إذ أن الشعب الذي يسعى لتحقيق أهدافه القومية والوطنية والانسانية، بروح البطولة والتضحية والرجولة الحقّة، لابد أن ينال مثله العليا في العزة والكرامة. أما ندم (الأمير زين الدين) على أعماله وتصرفاته السيئة تجاه (مم) و(زين)، وتحرك ترحمه نحوهما، وقيامه بتنفيذ مطالب هذين المنكوبين فإنما يدل على أن الشعب الذي يناضل في سبيل أهدافه النبيلة في حدود الحكمة والدين والرجولة الحقّة والشرف، فإن طبقة الرؤساء والزعماء والامراء، سوف تضطر الى الخضوع الى الحق والعدل، وتتطور حسب إرادة الشعب وإحتياجاته المشروعة، وتقبل الى البر والطيبة والأحسان.

وهكذا تظهر لنا قيمة (قصة مم وزين) لأحمدى خاني، وأهميتها وفوائدها، سواء كان ذلك في حقل السياسة، أو الثقافة، أو الإجتماع أو غيرها.

إنها قصة، تريح عيوننا، كالورود المعطرة، بجمالها الاخاذ، وتنعش قلوبنا بمعانيها الثرية الزاخرة، وبإمكاننا الاستفادة منها عبر العصور والدهور. لانهما تعلمنا معاني الخلق الرفيع، والأعمال الحسنة والسلوك اللائق، وتدريبنا على الروح الوطنية وتطبيق القوانين الإلهية والمعاملات الإنسانية.

«بذة تاريخية عن (اللياذة)»^(١) وصاحبها هوميروس

في القرن الخامس قبل الميلاد، أمر (بيرقراطوس)، حاكم (أثينا) بتشكيل لجنة ثقافية، مؤلفة من بعض الأدباء والشعراء، لتسجيل قصتي (ألياذة) و(نوديسسه) آخذين إياهما من أفواه الرواة. وبهذه العملية دخلت القصتان المذكورتان تاريخ الادب. وسُمِّع قصتي (ألياذة) و(نوديسسه) عن لسان (هوميروس) الذي كان قصاصاً وروائياً وذا صوت شجي^(٢)، يتجول بين المدن اليونانية وقرأها، ويغني هاتين القصتين بين الجماهير مستعملاً معهما كما نحتته ويدخل السرور الى قلوب المستمعين، وكان يقرأ القصتين شعراً. ولا زالت هاتان القصتان تؤثران في قلوبنا بصورة ساحرة، لأن الطفولة البشرية متجسدة فيهما من حيث جمالهما وبلغتهما وفصاحتهما وبساطتهما. أنهما قصتان قوميتان، يعتبران من أشهر القصص اليونانية والعالمية. ويعتبران أيضاً ينبوعاً للأدب والقصص التمثيلية والفنون العالمية.

أما (هوميروس) فكان رجلاً أعمى. يعتبره البعض مؤلفاً للقصتين المذكورتين واضعاً أيهما شعراً في سنة ٩٠٠ ق. م. وناقش الآخرون بعضهم بعضاً حول وجوده، وعدم وجوده، وتأريخ وضع القصتين، ومكان وضعهما، إلا أن هذا الجدل لا ينقص من قيمة القصتين. إذ على الرغم من مرور نحو (٣٠٠) ثلاثة آلاف من الأعوام على القصتين المذكورتين، فأنهما مازالان تحافظان على حيويتهما وأهميتهما وقيمتهما بين الأدباء ومحبي الادب ومعارفيه حتى الآن. أما (حرب طروادة) التي وضعت القصتان بسببها، وسبب ما خرجت منها من النتائج، فإنها ترجع الى السنين الواقعة مابين القرن الحادي عشر والقرن العاشر قبل الميلاد، حيث كانت حضارة الانسان في مقتبل عمرها.

خلاصة قصة ألياذة

إن قصة (ألياذة) مليئة بحوادث الحب والمجازفات، والمعارك والحروب، والخلاقات والشقاق بين المنافسات، بين أبطال (طروادة) و(اليونان)، وألهمت، وأتبعها. ومليئة أيضاً بالحوادث الصعبة الخطرة والمحيرة،

١- إلياذة هوميرس Iliade: ملحمة يونانية في ٢٤ نشيداً، تروي اخبار حرب طروادة بين الأغريق والطوراديين، من روث الشعر الملحمي العالمي، عرّبها شعراً (سليمان البستاني) ونشرها دار الهلال بمصر عام ١٩٠٤ مصدراً بمقدمة في هوميروس وشعراء اليونان.

٢- هوميروس Homeros (القرن ٩ ق. م): ولد في آسيا الصغرى، شاعر ملحمي يوناني. قيل أنه كان أعمى، نسب إليه المؤلفون اليونان أشعار (الألياذة) و(الأوديبية) و(الأغاني الهوميرية) التي أثرت تأثيراً عميقاً على مستقبل الشعر اليوناني.

مع حياة متنوعة الجوانب، ومبادئ تثير العجب، لاتقيل عقولنا كثيراً منها. وأشتهرت هذه القصة بصورة واسعة، حتى أنها تُرجمت الى معظم اللغات الحية في العالم ومنها اللغة الكردية والعربية. انها قصة تتيح للقارئ الاطلاع على طرز الحياة والمعيشة والمبادئ ونوع الحكم السائد في بلادي (اليونان) و(طروادة).

دامت الحرب بين اليونان وطروادة نحو عشر سنين بسبب تصرفات أمبر مملكة طروادة المدعو (پاريس) أبن الملك (پريام)، الطائشة، المنحطة، الخالية من الذوق والكياسة والعدلة والوفاء وإحترام الناس. كان (الأمير پارس) قد قام بجولة خاطفة مع أتباعه على ظهر سفينة في بحر اليونان. فصادفته في البحر زوبعة هائلة صرعت السفينة الى أن وجد نفسه عارياً على شواطئ بحر اليونان ملقاة جثته على الارض، لبس فيها أحد، ودون أتباع. وكان من حسن حظه أن مرت به نساء من بيت ملك (أسپارطة) ساعدته على تجهيزه باللباس اللازمة، ليسقنه الى دار الملك (مينيلاس).

وكان الملك الأسپارطي قد تقبله برحابة صدر وأكرم وفادته وأحترمه إحتراماً يليق بملك نحو أمير مملكة مينيلاس. إذ أستطاع أن يغري (هيلين) زوجة الملك على الفرار معه الى بلاده (طروادة) الكائنة في (آسيا الصغرى). فأثبت (پارس) بذلك، عدم وفائه، وانحطاط أخلاقه وسفالته التي لا

تغفر. وكانت (هيلين) ملكة اسبارطة حميلة فاتنة تأسر القلوب. وكانت عزيزة لدى الملك الأسبارطي (مينيلاوس). ولذلك كانت حادثه الخطف هذه الممزوجة بالخيانة الزوجية، من أجل حب ساقط رخيص، قد حركت عواطف الملوك والأمراء والجماهير اليونانية رغم إختلافاتها وإنقساماتها، نحو الملك (مينيلاوس) المسكين، فشكلت قوة عسكرية هائلة وشملت ألف سفينة، وأجهت إلى (بلاد طروادة) لمحاربتها ومعاقبتها واسترداد (الملكة هيلين) منها. وبعد حروب دامت نحو عشر سنين انتهت (بحرب طروادة) الشهيرة، سقطت طروادة بيد اليونانيين، واسترجعت منها الملكة (هيلين)، بعد ان قضى على حياة عشرات الألوف من الطرفين، ودمرت مدينة طروادة والمدن والمقرى المجاورة لها وعبث بالسكان الموجودين فيهما، علاوة على السلب والنهب وسبي النساء في جميع أنحاء تلك المملكة.

إلقاء ضوء على قصة ألياذة

رغم أن وجود الأديان السماوية وظهور الأنبياء، سبق وقوع حوادث قصة ألياذة بكثير من القرون، فكما يظهر من محتويات تلك القصة كان بلاد اليونان خالياً عن أية فكرة حول وحدانية الله وإذن فليس غريباً أن نجد آلهة متعددة وآلهات متعدّدات في ثنايا قصة الياذة، أمثال (زيفس) كبير الآلهة. و(أثينا) الهة الحكمة. و(أفروديت) آلهة الجمال. وأبو آلهة الشعير. و(هيرا) زوجة (زيفس). و(فولكان) إين (زيفس) و(تيتس) ملكة البحر وأم أحد أبطال القصة وأحد الملوك اليونانيين (أشميل). و(آرس) آلهة الحرب.. وكان اليونانيون يعتقدون أن الآلهة يتصفون بنفس الصفات التي يتصف بها البشر ما عدا انهم خالدون لا يموتون، لكنهم لهم القوة والسلطة أكثر من البشر. وهذا يعني أنهم قد يعملون أعمالاً حسنة وأعمالاً سيئة لاتليق بهم. وكثيراً ما يرتكبون المخاصمات والتدخلات أثناء سير الحروب في قصة ألياذة هذه ومنهم من يقوم بشر الأعمال وأقذرها مثل (آرس) إلهة الحرب. ولكن رغماً عن أن هؤلاء الآلهة وتلك الآلهات كانوا مزيفون لا أساس لهم من الصحة، فأن حوادث حرب طروادة ليست بعيدة ان تكون واقعة تماماً.

رغم ان خطف زوجة ملك أسبارطة (هيلين) من قبل الأمير المستهتر (باريس) جريمة كبيرة لا تقس كرامة الملك (مينيلاوس) وحده، بل تقس كرامة اليونانيين عموماً، فأنني أميل الى الاعتقاد بأنه كان بإمكان الملك (مينيلاوس) الانتقام من الأمير السافل (باريس) والمخطوفة الخائنة (هيلين) وحدهما، دون اللجوء الى تلك الحروب التي دامت زهاء عشر سنين، والتي راحت ضحيتها عشرات الألوف من الناس، بالإضافة الى تدمير المدن والقرى وسبي النساء والسلب والنهب والمظالم الأخرى داخل المملكتين المجاورتين.

كما أن الملك (پريام) كان بإمكانه معاقبة ابنه الشرس (باريس) وإعادة المخطوفة (هيلين) الى زوجها الملك (مينيلاوس) مع تقديم الاعتذار وتقديم الهدايا اللاتقة تعويضاً للملك المذكور، حقناً للدماء والدمار الذي لحق بالطرفين وبلادهما.

اما أنهما لم يقوما بذلك، فانهما مسؤولان عن جميع مالحق بالبلدين من سفك الدماء والحاق

الأضرار الفادحة. إذ يعتبران ملكين أنانيين فضلاً مصلحتهما الشخصية وعظمتها الفارغة على مصالح قوميتهما. أولم يكن بالإمكان معالجة تلك المشكلة بالطرق السلمية ووساطة ملوك محايدين محترمين؟...

إن محور القصة هذه هو الحب الذي نشأ بين ناكر الجميل الأمير المستهتر (باريس) وبين الزوجة الخائنة (هيلين). ولكن أي حب هذا الذي أدى الى الزنا والفعل المحرام؟ وكيف قبلت نفس الملك (مينيلاوس) أن يستعيدها من الطرواديين؟... والقصة ساكنة عن مصير (هيلين) الخائنة بعد تسليمها الى زوجها الملك (مينيلاوس). فيا للغرابة؟... كما أنها ساكنة عن مصير الأمير المستهتر (باريس). لكن الروايات الشعبية دلت على أن (باريس) قد قتل، بعد أن قتل هو البطل اليوناني (أيل) خلصة.

مقارنة أدبية بين قصتي (مم وزين وألياذة)

١- محور القصتين هو الحب. ولكن (الحب) الموجود في قصة (مم وزين) هو حب طاهر نقي غير مدنس. أما (الحب) الموجود في قصة (ألياذة) فحبٌ ساقطٌ مرذول. لأنه مقرون بالخطف والخيانة الزوجية والزنا. الحب في قصة (مم وزين) أدى الى حفظ السلام ورفعته الجاه ومنفعة الفقراء والمنكوبين والعاجزين والأسرى والمسجونين، من جميع الطبقات؟ أما الحب في قصة (ألياذة) فقد أدى الى الهروب وسوء السمعة وقتل عشرات الآلاف من الناس من الطرفين وتدمير بيوتهم وخراب ديارهم.

٢- نجد في قصة (مم وزين) إلهاً واحداً قهاراً أزلياً وزدياً هو الله تعالى عزوجل، آله الخير والبركة فيقيم العدل ويرحم الضعفاء ويقاوم الظلم والفساد. أما في قصة (ألياذة) فنجد آلهة والألغات متعددة، وكلها خرافية لها صفات حسنة ولها صفات سيئة كالبحر سواء بسواء وليس لها صفات الله القادر على كل شيء، أو التنزه عن الأعمال والأخلاق المنكرة. كان لهؤلاء الآلهة والآلهات ضلع كبير في عوامل الهدم والتخريب في طروادة ومآسيها.

٣- أن كلا من القصتين كتبت بلغة أدبية راقية وشيقة تبعث على الشروق الى قرائتها. أما قصة (مم وزين) فهي عبارة عن (٢٦٧٣) بيتاً من الشعر، قُسمت بين (٩٥) بنداً. ألفها (احمدي خاني) في مدينة (بايزيد) الكائنة في كردستان تركيا في سنة (١٦٩٤) على أساس من العلم والمنطق والعقل والواقع، بعيدة عن الخرافات والاباطيل، تنتهي بتمجيد الله الذي خلص أبطال القصة المؤمنين به من الحزن والألم وسفك الدماء والخزي والعار، الأمر الذي أفاد الجماهير الكردية في أمانة (جزيرة بوتان) أعظم فائدة، وهي قصة كردية تنبع من قلوب الجماهير الكردية ومصلحتها المشتركة، وقعت حوادثها في سنة (١٣٩٣) ميلادية.

أما قصة (ألياذة) فهي قصة يونانية وقعت حوادثها بين القرنين الحادي عشر والعاشر قبل الميلاد، إلا أنها سجلت ودخلت التاريخ في القرن الخامس قبل الميلاد، ويقال أنها وضعت من قبل مغني أعمى اسمه (هوميروس)، وهناك إختلافات بين الكتاب والأدباء حول وجود شخصية هوميروس والزمن الذي

ألف فيه القصة ومن هو مؤلف القصة؟. وهي تتألف من (١٦٠٠٠) بيت من الشعر قسمت الى (٢٤) فصلاً، كتبت باللغة اليونانية. وحوادث القصة وقعت في كل من بلاد اليونان وبلاد مدينة (اليون) الكائنة في الارض المسماة طروادة. والقصة تحتوي على كثير من الخرافات والأوهام والأباطيل، وهي تنتهي بالخراب والدمار والحزي والعار وسفك الدماء الهائلة في كل من البلدين، كما تحتوي على إختلافات هائلة ومشاكل مثيرة بين أبطال القصة والآلهة والآلهات المتعددة. ويتبين من محتويات قصة (ألياذة) أن الجماهير (اليونانية) والجماهير (الاليونية) لم تستفد منها شيئاً، بل كسب الآلام والنكبات وسفك الدماء والعار وكل الانتهاكات على العرض والمال والديار نتيجة أنانيات الأمير باريس وملكي أسبارطة وطروادة.

٤- نجد في قصة (مم وزين) أن الأمير زين الدين يقوم بعملين، أحدهما سلبي لحبسه (مم) وعزله (زين) لتلك المدة الطويلة، وثانيهما إيجابي خضع لدافع الحق والعدل والرحمة كما اقتضت بذلك الشريعة الإسلامية وصلة الرحم والمصلحة العامة. فكانت النتائج سارة مبهجة وناقعة لكل من (مم) و(زين) والجماهير الكردية.

أما مواقف الملك الأسبارطي (مينيلاوس)، والملك الطروادي (پريام) والأمير لطرودي (باريس) والملكة المخطوفة (هيلين) فكانت سلبية، ولذلك كانت النتائج مولة وضارة جداً بمصلحة الجماهير (اليونانية) والجماهير (الاليونية).

٥- ظهر تحيل فنية الطيعة في كل من قصتي مم وزين وألياذة. ففي قصة (مم وزين)، بدل كل من (مم) و(تاج الدين) ملابسهما بملابس النساء، حين خرج الناس للاحتفال بعيد نوروز. وكذلك بدلت كل من (زين) وأختها (ستي) ملابسها بملابس الرجال في نفس اليوم. كما أن (حيزيون) مربية (زين) و(ستي) قد بدلت ملابسها بملابس الطبيب الرجل، وكانت النتائج سارة بهيجة وناقحة.

اذ أدت الحيل الفنية المذكورة الى تعارف الشابين مع الشابتين وتزويجهما وحفظ المملكة من الدمار ومنع سفك الدماء ورفع الشعب والإمارة. أما في قصة ألياذة، فإن الحصان الكبير الخشبي الذي صنعه اليونانيون وأخفوا أبطالهم فيه وتركوه للطروديين يدخلونه الى داخل مدينتهم اليون قد سبب سقوط طروادة وتدمير المدينة وسفك الدماء ونجاح اليونانيين في استرداد الملكة العاهرة (هيلين).

٦- ان أبطال قصة (مم وزين) باستثناء حاجب الأمير (باكرمه ركهوهر) لكل منهم شخصية قوية نهيلة تشير اعجاب القراء، فبستحقون الاحترام والتوفير لحسن أخلاقهم وسلوكهم ورفعته نفوسهم، وروح الأيثار الموجود فيهم. ويستحقون أيضاً الإقتداء بهم من قبل من بقراء قصتهم (مم وزين).

أما أبطال قصة (ألياذة) فبسبب سلبياتهم وأنانيتهم ومظالمهم فإنهم لايشيرون إعجاب القاريء، لأن أعمالهم الإجرامية قد حطمت مملكتين عظيمتين في الحضارة والرفي في ذلك الوقت. ولذلك فلا يستحقون الإقتداء بهم من قبل قراء قصتهم (ألياذة).

٧- ونظرا لما سبق بيانه، فإني أعتقد أن (قصة مم وزين) أعلى مستوى وأثقل وزناً من (قصة ألياذة)

من الناحية الروحية والأدبية والعلمية والثقافية. لأنها تُعلّمنا الصدق والوفاء والتضحية في سبيل
الواجب والتمسك بأهداف جميع الفضائل الأخلاقية والدين الإسلامي الحنيف، ومحافظة المصلحة
العامة. بينما لا نجد مثل هذه المزايا الحميدة في قصة (ألياذة).
وأقول في الختام: حبذا لو أُعْظِ (خميني) بالقصتين المذكورتين أعلاه، ورضخ لحكم الصلح والسلام
العادل، الذي هو لب الإسلام، وذلك لكي يرتاح المسلمون في كل من العراق وإيران الجارتين من ويلات
الحرب التي يخلقها أعداء السلام والأسلام.

شاكر فتاح احمد

السليمانية - محلة شورش.. رقم الدار

٢٠٠ / ٢٦٥ (متقاعد مدني)

٣-١٩٨٥-٧

مراجع البحث

١. (چيروكي ميم و زين له تهرارزودا)، شاكر فتاح.
٢. (ئهلياده و ئوديسه)، هوميروس، ترجمة شاكر فتاح، من مجلة كتابي، القاهرة، مصر.
٣. (ميم وزين)، احمد خاني، ترجمة محمد سعيد رمضان السبوتي نثراً باللغة العربية سنة ١٩٥٧،
مطبعة الترقى، دمشق.
٤. (ميژووي ئدبي كوردی). علاء الدين سجادی. مطبعة المعارف، بغداد، سنة ١٩٥٢م.
٥. الألياذة - هوميروس - ترجمة عنبرة سلام الخالدي نثراً. الى العربية الطبعة الخامسة، بيروت، دار
العلم للملايين، ١٩٨٢م.

ملاحظات على هذه الدراسة

مع تقديرنا العالي لجهود الأستاذ ومحاولاته الدؤبة للتعريف بجميع الجوانب المتعلقة بالحياة لدى
الكرد وبسطها أمام أنظار الآخرين، وذلك كجزء هام من مجمل الحركة الكفاحية في سبيل إبراز
القضية العادلة لشعبه ورفع شأنه بين الأمم الأخرى... فإن سمة الضعف الأنشائي من ركافة التعابير
وهزالة التسلسل المنطقي للمباحث قد طغت على الدراسة هذه، بالإضافة إلى عدم وجود الربط
الموضوعي للفصول والمباحث فيها.

حيث نرى أن القفزات من موضوع إلى آخر بدون وجود رابطة تربطهم ببعض، واضحة جداً...
والسبب كما هو واضح هو أن الأستاذ كان يرغب بتقديم مادة عن (الكرد) في تلك الندوة أو الحلقة
الدراسة، لذا فأغلب الظن إنه إستقى موادها من كتبه المطبوعة، وبالأخص كتابه الموسوم بـ (نافره تي
كورد) ومقالاته المنشورة، ليكون منهم هذه المادة (عن المرأة الكردية). ولكن مع الأسف فإن طابع
الضعف الموضوعي والأنشائي قد طغى فيها كما أسلفنا.

والقارئ اللبيب سيدرك بكياسته، ومن سياق قراءته لها؛ مواقع الضعف تلك ومدى التسرع الذي أبداه في اعداد الدراسة بحيث جعلها أبعد ما يكون من دراسة أكاديمية مُعدّة حلقة دراسية بالمستوى الجامعي.

مع كل ذلك فشمّة جانب آخر مشرق بادٍ فيها، ألا وهو شعوره الصادق ودافعه المخلص تجاه قضية شعبه في كتابته للبحث؛ وبالأخص في تلك الحقبة الزمنية من تأريخنا القريب... وكذلك عدم خلوها من الفائدة بالنسبة للقاريء أو للباحث العربي الذي يريد معرفة شيء عن المرأة الكردية وما يكتنفها من الأجواء والأطياف الحياتية المتباينة وكذلك المشاكل التي تعترض مسيرة حياتها (كجنس آخر في المجتمع أو كجزء هام لشعبها).

بقي أن نقول بأن هذه الدراسة قد نشرها الكاتب في مجلة (الحكم الذاتي) من العدد (٤-١٩٧٨) تباعاً وعلى حلقات.

جمال المرأة الكردية

أكثر الفتيات الكرديات جميلات. وهن متناسقات الأعضاء؛ رشيقات القوام، ذات هندام مقبول أما لون بشرتهن فهو إما أبيض مُشرَّب بالحمرة؛ وإما أسمر جذاب. أما عيونهن فهي إما سوداء أو عسليه. وهن ذات شعر أسود وتبدو في ملامهن علامات الجمال والبساطة والخبور وتصادف أحياناً فتيات ذات بشرة بيضاء مائلة الى الحمرة؛ وذات عيون زرقاء؛ أو عسليه؛ أو فيروزية وذات شعر ذهبي أشقر فيخيل إليك أنك امام أجمل الفتيات الغربيات وأرشقهن قواماً. ولا يحب الكردي المرأة السمينة، ولا تسمح الحياة الطبيعية في جبال كردستان، والأعمال الكثيرة التي تقوم بها المرأة الكردية في حياتها العائلية بالسمنة المفرطة ولذلك فالفتيات الكرديات أكثرهن معتدلات القامة؛ رشيقات؛ قويات البنية؛ صحيحات الأجسام ولا ترى بينهن من هي مفرطة السمنة إلا عدداً قليلاً وترى ذلك العدد القليل بين بيوت الأغنياء والمتنفذين على الأكثر؛ بسبب قلة أعمالهن؛ وقلة حركاتهن؛ وإنهماكهن في الأكل والراحة والزينة. وجمال المرأة الكردية؛ جمال طبيعي فيه بساطة وصحة ونشاط. إذ لا يستعملن الاصباغ ولا الوشوم. أي لا تهتم أكثريتهن بالتزيين الأضطعاعي وإنما ينبع جمالهن من أسلوب أعمالهن وطريقة حياتهن التي فيها كثير من الرياضة البدنية والعادات الصحية والنفسية المشبعة بحب الخير والانسانية. يتسلقن الجبال ويركبن الخيول؛ ويتنزهن ويتقن بأعمالهن اليومية بين الحقول والأدغال والبساتين والمروج حيث يستنشقن الهواء النقي العليل؛ ويستمتعن بأشعة الشمس الذهبية؛ ويستحمّن بالماء البارد. أما غذائهن فطبيعي صحي لذيذ؛ كالحليب والجبن واللبن والبيض والزبد والعسل والخبز الطازج والفواكه والخضراوات ويقمن بالنوم في فراشهن بقلب مطمئن ووجدان نزيه؛ مكافاة من الطبيعة لهن؛ على قيامهن بواجباتهن العائلية والإجتماعية بكل جد وتضحية وإخلاص. وعندما يأتي الصباح تنهض المرأة الكردية مبكراً وأول ما تعمله هو استقبال الله جل وعلا وتأدية الصلاة. ثم تباشر بأعمالها اليومية من جديد. وهنا السر في جاذبية المرأة الكردية وجمالها : أي جمال الجسم وجمال الخلق.

ويجب أن لا نفهم من هذا الكلام بأن المرأة الكردية تهمل تزين نفسها لأنها تعتني كثيراً بالملابس الملونة الجميلة ذات الأقسام والألوان المنسقة. وكذلك تعتني - بالمخشلات الممتازة والروائح العطرة الطبية؛ وبالتزئين الطبيعي ولكنها حتى في ذلك إنما تهدف إلى البساطة الصدق، وتبتعد عن الغش والخداع. على أنه لا يدوم ذلك الجمال كثيراً مع الأسف الشديد. إذ سرعان ما تفقد المرأة الكردية جمالها وفتنتها بعد أن تقضى بضعة سنوات في حياتها الزوجة؛ وتصطدم بواقعها الاجتماعي المرهق وعلى الأخص بعد عدوها اللدود: «الفقر»...

وما ذكرناه أعلاه يتعلق بالنساء الكرديات المتوسطات الحال؛ اللاتي لسن فقيرات؛ ولا غنيات بسبب عدم إهتمامهم بصحتهن في أمور التغذية والرياضة والأعمال؛ يترصن سريعاً؛ فيفقدن جمالهن وكذلك الفقيرات بسبب حرمانهن من كثير من المواد الغذائية والكساء والسكن المريح؛ ولضعف مركزهن الاجتماعي؛ ولمرارة الحياة يشوبهن فقر الدم وسائر الأمراض.

ملابس المرأة الكردية وزينتها

إن الملابس التي تلبسها النساء الكرديات؛ تتميز بقسط وافر من الجمال والتناسق والهيبة من حيث التفصيل والألوان والتطريز؛ وهي تجسد أنوثة المرأة الكردية وجمالها إلى أقصى الحد، وتعطيها كذلك الحشمة والوقار وهي لذلك تحمل المرأة على تقديم المحبة والاحترام لكل امرأة كردية يصادفها. وبسبب ذلك فإن ملابس المرأة الكردية تليق أن تلبس في الحفلات والأعياد، لأنها تشع الجمال والأناقة والذوق السليم والعفة والطهر إلى قلوب الحاضرين ولكن وبأسف لا تستطيع أكثرية المرأة الكردية الحصول على مثل هذه الملابس بسبب تكاليفها. إذ لا تستطيع الحصول عليها إلا الغنيات، لأن الأقمشة التي يصنع منها تلك الملابس غالبية الثمن، لأنها تتضمن الحرير والدمقس؛ كما أن المخشلات تصنع من الذهب والياقوت والعقيق والفيروز وسائر اللآلئ والأحجار الكريمة. إنها كثيرة العدد وثقيلة الوزن؛ وغالية بحيث تفوق طاقة الطبقات المتوسطة والفقرة على شرائها ولهذا السبب فإن نساء الطبقات الفقيرة والمتوسطة مضطرة على التخلي من معظم القطع سواء في الملابس أو في المخشلات، وفي كل ما هو غالي الثمن كذلك. على أن النساء الكرديات من الطبقتين المذكورتين قد عوضن على أنفسهن بقسط كبير من الجمال الطبيعي والصحة والعافية؛ مقابل ذلك الحرمان. لأن ملابس الكرديات الغنيات ومخشلاتهن ليست شبيهة بملابس الكرديات الفقيرات لتسمح براحة الجسم، وتنفس الهواء الطلق؛ والاستفادة من أشعة الشمس والتمتع بحرية الحركة وسهولتها. ولذلك نجد فرقاً كبيراً بين ملابس المرأة الغنية ومخشلاتها وبين المرأة الفقيرة ومخشلاتها لدى الأكراد. إن ملابس المرأة الكردية الغنية ومخشلاتها تقصم ظهر موارد العائلة واقتصادياتها. أما الملابس والمخشلات التي تلبسها المرأة الكردية الفقيرة فهي تساعد المعيشة العائلية وتفيدها.

الملابس والمخشلات العائدة إلى الكرديات الغنيات غير صحيحة. بينما التي تعود للكرديات الفقيرات الصحية. تذكر على سبيل المثال الملابس والمخشلات التي تلبسها النساء الغنيات الكرديات فهي:

(قطعتين تحت الثوب؛ السروال؛ نوع من الصدرية تسمى (السوخمة)؛ القباء قطعة من الشال تلقي على الأكتاف تسمى (دهسمال)؛ ظهرية الخمار؛ لفة حول الرأس تسمى (جدهفته و مشكى). كافيّة مرصعة بالقطع الذهبية؛ قطنية أو ما يسمى بـ (السلته). حذاء نسائي كردي يسمى (يانى بهرز). جوارب؛ غطاء الوجه؛ عباءة؛ محجل؛ خلخال؛ سوار؛ حلقات ذهبية، خاتم، قطع ذهبية عديدة ترصع بها لفة الرأس؛ وتزين بها الصدر والجديد تسمى باللغة الكردية (قمتاره؛ لاغيره؛ حيل وميخكه؛ كهماره و لوله پشته سهر؛ پەرچەم؛ گەردانە). حزام ذهبي؛ منقش؛ وأحياناً مرصع بالأحجار الكريمة).

على أن هذه الطبقة من النساء الكرديات مع الطبقة المتوسطة لا تتجاوز من حيث العدد أكثر من خمس عدد النساء عند الأكراد. أي أن أربعة أخماس النساء الكرديات يعتبرن فقيرات وهذه ملابس عادة: (ثوب، ما تحت الثوب أي السروال؛ طاقية؛ ظهرية؛ حزام؛ حذاء نسائي كردي من نوع «الكوش» أو «الپانیبەرز» ولون هذه الملابس إما أسود أو أزرق (مائل الى السواد). على أن هذه الملابس تصبح واسعة جداً في بعض المناطق؛ ويبدو فيها الإسراف والتبذير؛ بحث أن ما يستعمل من الأقمشة؛ تكفي لصنع ملابس عديدة للنساء الافرنجيات. ويجب أن نعتزف بأن هذه الملابس والمخشلات ليست موحدة في جميع أنحاء كردستان إذ هي تختلف قليلاً في الشكل واللون والسمك والمتانة كما هو الحال في الإختلاف الموجود بين قميص المرأة الكردية في عشيرة (بلباس) وقميص المرأة الكردية في العشائر الباديانية أو الإختلاف الموجود بين لفة الرأس لدى المرأة الكردية في عشيرة الجاف والمرأة الكردية في عشيرة اليزيدية^(١). على أن حياة المرأة الكردية اليوم وأعمالها تتطلبان تطوير وتبديل ملابسها ومخشلاتها. إذ هي بحاجة الى ملابس ومخشلات أخف وزناً وأقل ثمناً وأكثر صلاحاً للحركة والنشاط والصحة. ذلك لكي تستطيع المرأة الكردية القيام بأعمالها اليومية بسهولة أكبر وينشاط أكثر بحيث تصبح أعظم^(٢) حرية من قبل وتنتج لنفسها ولعائلتها ووطنها انتاجاً أوفر. ومن الضروري أن تتخلى المرأة الكردية عن مخشلاتها تماماً. ولتشتري بأثمانها حاجيات بيتها وعاليتها. وأرى أن الملابس الأوروبية صالحة للتقدم المنشود أكثر من الملابس الكردية وإن أجريت الاصلاحات اللازمة على الملابس النسوية الكردية؛ فأنها ستصبح أرخص ثمناً وأعظم فائدة وأكثر صلاحاً للأعمال النشطة والملائمة لهذا العصر، ويسرنا أن نعلم لأن اخواتنا الكرديات المثقفات قد إتجهن الى إستعمال الملابس الأوروبية؛

التي هي ملابس النضال والتقدم والحرية. كما انهن قد قمن بأصلاحات كثيرة وكبيرة في الملابس النسوية الكردية والمخشلات ولهن الفضل الكبير في جعل النساء العربيات وغيرهن يرتدين بأعتزاز وتذوق محسوس؛ الملابس النسوية الكردية في كثير من الإحتفلات والمناسبات والأعياد؛ تشبهاً بالفتيات الكرديات. إنهن يحملن راية الحرية والتقدم للتخلص من المخشلات والملابس الزائدة؛ ولاسيما ملابس الرأس والعباءة وغطاء الوجه وكل ما هو ثقيل في الوزن؛ وعائق للعمل وغال في

(١) أو بمعنى آخر: لدى اليزيديين

(٢) أو أكثر حرية

الشم. وتترأى لي منذ الآن؛ أن يوما سيأتي؛ تتبع أخوتنا الكرديات الأخريات خطوات فتياتنا الكرديات المتعلّقات في هذا التطور وفي التقدم المنشودين؛ ويخلص أنفسهن نهائيا من جميع الملابس والمخشّلات العائقة للتقدم والازدهار. وذلك لكي تتطور حياتنا العائلية ومعيشتنا العامة الى ما يلائم أهدفنا الوطنية العظمى.

الأسرة الكردية

تعزّز المرأة الكردية وتسعد بزوجها وأطفالها وبيتها. ولذلك فهي مهتمة بمشاركة زوجها في الأفراح والأفراح على السواء؛ هي تشارك زوجها في العمل والمزرعة والأحتطاب وفي البيع والشراء؛ تعاونه وتساعد في السراء والضراء. وتقوم المرأة الكردية بهذه الأعمال رغم صعوباتها بوجه باش وصدر رجب. وعلاوة على ذلك فهي تقوم بأدارة البيت وخدمة الأسرة وتربية الأطفال واعداد الطعام وخدمة الضيوف ومعاونة الجيران. وهناك نساء كرديات لاكتفين بتلك الخدمات، بل تقوم أيضاً بصناعة الأبسطة والسجاجيد والحقائب والأوعية؛ أو بصنع اللبن والخائر والجبن والدهن وسائر المشتقات من المنتوجات الحيوانية لفائدة العائلة وتأمين إحتياجاتها. وهناك كرديات يقمن بالحراسات المسلحة لمحافظة البيت وحيواناته من السراق والغاصبين؛.

في هذه الخدمات الممتازة تحمل ربة البيت الكردية زوجها على إحترامها وجها. والحق أن ربة البيت الكردية تستحق أن تسيطر على البيت وأن تتمتع بكامل حريتها في التصرف بأمر البيت كزوجها على السواء. فعلى الطبقة المثقفة الكردية؛ إذن أن تحترم نسانها وأن تعاملوها معاملة حسنة؛ مكافأة لهن على خدماتهن النافعة؛ أما الزوج فهو ينادي زوجته بأسم ابنه الأكبر؛ أو أبنته الكبرى وكذلك تنادي الزوجة زوجها. الزوجة الكردية وزجها الكردي؛ كلاهما يحبّان الأولاد حتى أنهما يحبّان بقاء الأولاد معهما في البيت الى مابعد زواجهم أيضاً ولعل الغرض من ذلك المحافظة على وحدة العائلة وقوتها وإشتراك أفرادها في الكسب الشريف والعيش الرغيد.

على أن رئيس العائلة هو الزوج. وتعاونه زوجته وأولاده في إدارة أمور البيت وخدمة العائلة وتقدم له المشورة اللازمة. لكن الزوج المهمل لواجباته البيتية والعائلية لا يطاع ولا يساعد لا من قبل زوجته ولا من قبل أولاده.

ومن المؤسف أن كثرة عدد أفراد العائلة الكردية؛ تسبب أحيانا ضيقاً وشجاراً وإنشاقاقاً مؤلماً داخل العائلة. وإذا كان في البيت أب الزوج وأمّه أو أخته؛ وبالعكس؛ فإن التوافق - والإنسجام بين أفراد العائلة يصبح في حكم المستحيل؛ وقد قال الأقدمون: « لا الحذاء الضيق: ولا الدار المملوءة بالشجار » ولذلك انصح فتياتنا وفتياننا الاغراء أن يسكنوا بعد الزواج في بيوت مستقلة. إذ أن إحترام والدى الزوج أو الزوجة أو أقاربهما وإن كان واجباً وضرورياً؛ ولكن لا حاجة لأن يضحي الزوج والزوجة الجديدين بحياتهما ومعيشتهما ويستطيع الزوجان الجديدان؛ ان يعيشا في دار مستقلة؛ ويحافظان في نفس الوقت على علاقتهما الطيبة ومعاملتهما الحسنة مع أقارب بعضهما البعض وأن يعيشا معهم بسلام.

ما أقل الأزواج الذين لا يتزوجون بعد وفاة أزواجهم، وما أكثر الزوجات اللاتي لا يتزوجن بعد وفاة أزواجهن. فالمرأة الكردية إذن أكثر تضحية من زوجها. إنها تحافظ على عفتها وشرفها من جهة وتكدح بهمة ونشاط من جهة أخرى لتكسب ما يؤدي إلى عيشة كريمة لأولادها بحيث يكونون أحسن حالاً من ذي قبل .

المرأة الكردية في الحب والزواج

إن الطبيعة الساحرة في كردستان. والمناخ المعتدل والحياة البسيطة الحرة النقية لدى الشعب الكردي؛ توحى إلى الفتاة الكردية بفكرة سعيدة عن مستقبلها حيث تتمتع بحياتها العائلية من زوج وبيت وأطفال وانها تتخيل عن زواجها السعيد من شاب وسيم يتسم بالمرؤة والنجدة ينسجم معها في الفكر والروح والخلق الرفيع. السفرور والاختلاط الحريين الجنسيين في أيام الاسوق وفي الحفلات والزعماء القومية والدينية من شأنها أن يهيا الفتى والفتاة الكرديين إلى التعارف والصداقة وخطبة الزواج. ولا تلبث الفتاة الكردية أن تتعلق قلبها بقلب فتى كردي ثم تصبح صديقة له. وتتطور صداقتهما إلى محبة متبادلة ذات طهر وعفاف ثم يطلب الفتى من ذويه عقد الزواج مع حبيبته حسب العادة المتعارفة. عندئذ يخطب الفتاة ويزوج منه. وهكذا يتم الزواج بين الحبيبين لدى الأكثرية الساحقة من الشعب الكردي؛ على أساس الحب التبادل بين الفتى والفتاة وفي جو من الحرية المحترمة. يستثنى من ذلك طبقة الأغنياء والمتنفذين. وهذا هو السر في أن معظم العوائل الكردية تعيش حياة عائلية هادئة مقبولة وسعيدة. الزوج والزوجة يعيشان معاً في جو من المحبة والألفة؛ ويستقبلان حياتهما ببشاشة وصبر ورحب ويحققان السعادة العائلية لأنفسهما وأولادهما. يتم في الغالب الأعم بين الأقارب ويقصد بذلك المحافظة على وحدة القرابة والعشيرة. وكذلك المحافظة على الميراث الذي يتخلف من أحد الزوجين عند الوفاة داخل العشيرة. مخافة حدوث النزاع على الميراث.

والزواج عند الأكراد يتم مبكراً. وكثير من الزيجات تقع في سن الرابعة عشرة أو الخامسة عشرة وفي هذا نوع من الحكمة لمنع الزنا وتكثير الأولاد على أنه لا يتم كذلك في الطبقتين الغنية والمثقفة. وكذلك تقع حوادث الفجور بين سكان المدن بين حين وآخر ورغمًا عن اعتقادي فإن الزواج الصالح يجب أن يتم في سن الخامسة والعشرين؛ حيث يكمل الفتى والفتاة دراساتها ويطلعان على حقائق الحياة الأساسية؛ ولكنني مضطر لأن أقول بأن الزواج المبكر على القرويين والطبقة الفقيرة خير لمحافظة الطهر والعفة ومنع حوادث الفجور داخل مجتمعنا؛ شريطة أن يمنع الزوجان ولادة الأطفال لحن تخرجهما من المدارس والكلليات واكتسابهما الأيثار اللائق بحياتهما العائلية المقبلة.

الزواج عند الطبقات الفقيرة قليلة التكاليف. الزواج عند الطبقات الغنية المنتفذة ذات تكاليف باهضة؛ لأن هاتين الطبقتين إنما تهتمان بالثروة والسلطة والجاه ولا تهتمان بالمحبة الطاهرة الصادقة بين الجنسين... ولذلك تنتقم منها الطبيعة، فتثور المنازعات بين الزوجين بعد حين؛ وتنقسم عرى المحبة بينهما. ولا تلبث أن تنتقل الخصومة والعداء إلى ذوي الزوجين. ولا تكون النتيجة إلا وبالأعلى على الطرفين؛ فأما تنتهي بحوادث القتل وإما تنهي بالكوارث مع الأسف الشديد....

ويحدث أحياناً أن تطير شرارة الفتنة إلى داخل القرية والعشيرة والقبيلة. فيصبح الأخ عدواً لأخيه؛ وتصبح الأخت عدوة لأختها. وتستمر نار العداوة والنكبات إلى مالا نهاية لها..

نعم هذا هو قانون الحياة: ان من لايحترم الحب المتبادل بين الجنسين يعرض نفسه لسخط الطبيعة ونقمته. الحب: إلهي مقدس وله نفع عظيم، وله سلطة لاتقاوم، وله إرادة واجبة التنفيذ.

على إنه لحسن الحظ تحترم الأكثرية الساحقة من الأكراد دستور الحب ولذلك فإن أكثرية العوائل الكردية متماسكة الأعضاء، متحدة الإرادة وهذا هو السر في أن أحدثاً جساماً وقعت على الشعب الكردي منذ أقدم الأزمان... لكنها لم تستطع أن تؤثر على وجوده وكيانه، عاداته وتقاليده... إلا قليلاً.

الخطف والهروب والتعقيب

ويل للعوائل التي تكسر قلوب المحبين وتضع العراقيل أمام المتزوجين؛ إذ سرعان ما يشور الفتى والفتاة بوجه أبيهما؛ ويشقان عصا الطاعة ازنهما إنهما يكسران قيود الظلم ويتوجهان نحو طريق الله. حيث يفرض قيام الزواج بين الفتى والفتاة على أساس الحب المتبادل بين الجنسين انهما ليفران الى جهة معينة. ويلتجآن إلى رجل متنفذ ذي مروءة وبحضوره يعقدان الزواج على يد أحد رجال الدين. ثم يعلنان زواجهما للناس أجمعين. وقد ينتهي أمر زواجهما بهدوء وسلام. وقد ينتهي بالعراك والخصام بين عائلتي الطرفين. والحق أن خطف الفتيات وهروبهن وتعقبهن لمحبين - إن كان يحدث بعد محبة شريفة خالصة بين الفتيان والفتيات ولغرض الزواج المشروع؛ فيجب اعتباره ثورة ضد سلطة الآباء والأمهات الغاشمة الذين يعارضون سنة الله وقوانينه الطبيعية. وإن كنا مخلصين صادقين للحق والحقيقة والعدل؛ لأعتبرنا مثل هذه الحوادث البعيدة عن الظلم والفجور والتي تنتهي بالزواج المشروع؛ عملاً إنسانياً شريعاً مقبولاً - وكان علينا ان نعاقب مسيئي حوادث الخطف والهروب والتعقيب؛ لا الحافظين ولا الهاربين ولا المتعقبين والمتعقبين، إذ أن المجرم الحقيقي هو رئيس العائلة الذي يسبب من أنانيته؛ يبدل الفتاة؛ بالفتاة؛ أو يبيع الفتاة من أحل المال؛ أو السلطة أو الجاه. المجرم هو أب الفتاة الذي لا يراعي شعور خطيبها وهو الذي يخالف سنة الله وقانون الطبيعة؛ أعني سنة الحب أو قانون الحب؛ فالعقاب اذن يجب ان يناله والد البت الذي سبب هرب ابنته أو خطفها أو مراودتها لخطيبها.

إننا بحاجة إلى قانون يمنع مثل هذه التعديّات من جانب ولى البنت. ويخفض تكاليف الزواج إلى أقل الدرجات. ويمنع أولياء الفتى والفتاة من التدخل في أمر زواجها وبأمر بعقد الزواج على يد القاضي فقط^(١).

ومتى ما أزيل الفقر يحانب ما اقترحنا أعلاه - فان حوادث الخطف والهروب والتعقيب لا تقع أبداً لا بين طبقة الميسرين؛ ولا بين طبقة الفقراء ولا بين العشائر والقرى ولا في المدن والقصبات. وكذلك لا

(١) أي في المحاكم الشرعية والحكومية

تقع حوادث الزنا والفجور. إن كلامنا هذا لا يشمل الفتيات وحدهن. وإنما يشمل كذلك النساء اللاتي لهن أزواج حيث تصبحن هاربات من بيوت أزواجهن. ذلك لأن تلك النسوة قد أكرهن على الزواج من أشخاص لا يحينهم... فأذقن مرارة الذل والحرمان. فتبعن عشاقهن بدافع رفع الظلم والانتقام!

جريمة الزنا

ومن النادر أن يُخطف فتاة أو امرأة بدون رضاها. فإن فعلت الفتاة أو المرأة ذلك فإن عقابهما هو الموت. إذ أن أقارب الفتاة أو المرأة يعقوبنها لغرض اعدامها غسلا للعار. إما المجتمع فهو يساعدهم في ذلك وكذلك إن كان هروب الفتى والفتاة؛ أو تعقيب المرأة المتزوجة للفتى لغرض الزنا؛ ووقعت حادثة الزنا؛ أو وقعت حادثة الزنا وبدون الخطف والهروب والتعقيب فإن أقارب الفتى أو المرأة الذين يؤيدهم أفراد المجتمع بأسره لا ينفكون عنها حتى... يجدهما ويقتلونهما؛ ولذلك يمكن القول بأن الزاني والزانية لا يستطيعان البقاء في كردستان، إما يُقتلان وإما يُطردان من أرض كردستان. وقديما إذا وقعت حادثة الزنا بين فتى وفتاة في إحدى المحلات؛ فإن سكان المحلة يأتمرون عليهما؛ ويمسكونهما؛ ثم يصبون سائلا على رأسيهما (مكون من خليط من التراب والشينة) ويركبونهما حماراً ويمرونهما في طرقات المدينة وأزقتها إعلاما للجميع وإرهابا لهم. ثم يزوجونهما واخيراً ينفونهما من المدينة.

وقد فتحت سلطات الاحتلال البريطانية المبنى العام في معظم المدن العراقية وبضمنها بعض المدن في كردستان. إلا أن الشعب الكردي استنكر ذلك بشدة. ولم تمض على ذلك سنة أو سنتان حتى اضطرت الحكومة على إلغائها.

ولا حاجة لأن أمدح الشعب الكردي بلساني في هذا الموضوع، فأقوال المستشرقين تؤكد لنا بأن الشعب الكردي يأتي في أوئل الشعوب التي تهتم بمحافظه عفاف نساها ومن هؤلاء المستشرقين أذكر اثنين: أحدهما (سون) والآخر (ريبج) وكلاهما من الأنكليز. ورغمنا عن ذلك فمن الواجب العلمي أن نعترف بأن مجتمعنا الحاضر يسمح بوقوع حوادث الفجور إذ هو لا يشذ عن باقي المجتمعات في العالم والسبب في ذلك هو أسلوب معيشتنا المبني على حياتنا الاجتماعية والسياسية والاقتصادية والثقافية والصحية. فمتى ما تخلص مجتمعنا من الجهل والفقر والمرض؛ ومتى ما وصل العدل الاجتماعي الى كافة مرافقنا الحيوية؛ فإن حوادث الفجور سوف تزول.

أستاذ المرأة الكردية

أن أكثرية النساء الكرديات غير متعلّمات وغير خبيرات بأمر الحياة ولا يعلمن ما يجري في العالم من الاحداث؛ بل عن وطنه أيضا. لا يعرفن شيئا من ذلك ولا يعلمن....

أسباب حدوث تلك الوقائع والأمور ويجلهن تماما أسباب تخلفهن أو العوامل المؤثرة في تقدمهن... وهذا هو السر في أنهن يقين طيلة الأجيال فريسة المطامع والمخاوف والويلات. ولذلك فيجب أن لا نكتفى بفتح المدارس والمعاهد لتعليمهن وتربيتهن.

يجب ان نجعل أنفسنا أساتذة لهم كما ويجب أن نجعلهم أساتذة لأنفسهم أيضاً،

لتعقد من اجلهم ندوات واجتماعات أدبية وعلمية وفنية واجتماعية، لكي نفتح أعينهم ونثقف أفكارهم؛ لكي يتعرفن على أنفسهن وعلى الحياة على السواء ولنحاول إختلاطهن بالجنس الآخر على خطوات هادئة متزنة: أولاً مع الأقارب؛ ثانياً مع الأصدقاء المخلصين؛ ثالثاً مع الناس الآخرين من هم من ذوي الأخلاق الحسنة والسمعة الطيبة. ومن هذه الاجتماعات المختلطة بين الجنسين؛ يتعلم نساؤنا شيئاً كثيراً من بعضهن البعض؛ ومن الرجال المثقفون مما يعود عليهن بالنفع الجزيل تفتتح عيونهن ويوقظ، عيهن؛ وينضج ادراكهن، ويستعدن حريتهن. فيشعرن بمتع الحياة أكثر من ذي قبل. لأنهن يصبحن قادرات على محافظة حقوقهن. على أن الأهم من كل ذلك أن نطور طريقة حياتنا الاقتصادية والاجتماعية بما يلائم نهضتنا الحاضرة. فالمرأة الكردية يجب أن تقوم بالأعمال المناسبة لها كالرجال على السواء ذلك، لكي تتحرر من الفقر والقيود الاقتصادية التي أذلتها طوال الأجيال والقرون، ثم يصرفن ما يكسبهن بكدهن وأتعبهن. مع ما يكسبه ازواجهن على بيوتهن واولادهن. وعلينا أن نحاول تقليل خدمات نساؤنا المنزلية إلى أقصى حد ممكن. وذلك لكي نوفر لهم أوقاتا كافية يومياً؛ ليعصرن في النهضة والاختلاط مع الأقارب والأصدقاء، وكذلك في التشقيف والتعلم في مختلف العلوم والفنون والصناعات. والقصد من ذلك إنهاض أفكارهن وارواحهن وتمتعهن بالحرية المحترمة؛ لصالح الجماهير الكردية.

وبمناسبة ذكر كلمة الحرية والتحرر؛ أريد أن أبحث قليلا عن السفور والحجاب. إن الخمار والعباءة لم يكونا موجودين أصلاً في الأوساط الكردية. ولكن أحد السلاطين العثمانيين قبل بضعة مئات من السنين قد فرض على نساء الأكراد لبس الخمار والعباءة. لقد نُقِذ أمره في المدن الكردية وفي بعض البيوتات الأرستقراطية والرجعية داخل قرى كردستان، لكن ذلك لم يستمر، فعادت معظم النساء الكرديات الى السفور من جديد.

ومن واجبا ان لا نسمح بخروج نساؤنا من إطار الدار وقيودها. ذلك لكي نُطلع نساؤنا على حقيقة الحياة ونورها، وتتمتع بحريتها اللاتقة بين جنسه لتخرج معنا نساؤنا الى الاجتماعات العامة والخصوصية؛ والتجول معهن في الأسواق والمتزهات والأماكن العامة الممتازة كالمتاحف والمعارض والمعامل والمكتبات العامة. ذلك لكي تزيد من وعيهن وإدراكهن لحقائق الحياة تهيؤاً لتقدمهن وتطورهن الذين يعتبران ضروريان لتقدم الشعب الكردي وتطوره أيضاً...

يجب ان يتم الزواج على أساس المحبة المتبادلة والإعجاب الجنسي المتبادل بين الجنسين على أن المحبة المتبادلة هي التي لها قيمة حقيقية في حياة الزوجين.

اذ لا قيمة لجمال الجسم أو الجاه أو السلطة أو الثروة وحدها، لأنها زائلة بعد حين، فعليه يجب أن لا يؤسس الزواج على إعتبارات مادية صرفة وحدها دون أن يرافقها الحب المتبادل بين الجنسين لان الحب منبع إلهي؛ ينبع فقط من قلوب هؤلاء الذين يريدون الخير ويعيشون العيشة الطاهرة الرقيقة؛ ولذلك يجب ان نعتبره شيئاً نظيفاً مقدساً رفيعاً لا يقدر قيمته بثمان . يجب علينا احترامه بل اعتزازه؛

وبعبارة أخرى عندما نحس بوجود محبة صادقة بين فتى وفتاة بقصد الزواج المشروع، يجب أن نؤيدها ولا نقضي عليها.

والحق أن المحبة تختلف عن الشهوة كثيراً. أما المحبة فهي تنبع من ملاحظة والتفكير والفهم والأدراك.

إذ عند اتحاد القلبين والعقلين والوجدانين بين الشاب والشابة ينبع الحب المتبادل بينهما. إن هذا النوع من الحب لا يفنى بل يبقى ويستمر. بل يتطور على مر الزمن إلى ما هو أوسع وأقوى. ويؤدي في نهاية الأمر إلى نجاح العائلة وصحتها وسعادتها ورفعتها فالحب المتبادل إذن بين الزوجين؛ هو ثمرة الاتحاد بين قلبيهما وعقليهما وروحيهما، لكن الشهوة هي الرغبة الجسدية لكل منهما. أنها تشبه النار التي تتوهج من حرق الحب تنبعث في القلب فجأة لكن لهيبها لا يلبث أن ينطفئ، سريعاً وكثير من الناس يستهويهم جمال الجسم وحسن الوجه وسرعان ما يحب الفتى والفتاة لبعضهما البعض بسبب الجمال إن كلا من الطرفين يرغب في الإستلاء على جسم الآخر على أنه كما يحدث في بعض الأحيان؛ فيعد أن يقضيا وطرحهما ويتنعم كل منهما بجسم الآخر. ويحصل الأرتواء؛ فإن حرارة المحبة التي تكونت بينهما قبل الجماع لا تلبث أن تتمد تدريجياً ثم تزول. والسبب - في حدوث هذه النتيجة هو أن زواج الفتى والفتاة كان ناتجاً من شهوتيها الجنسية فقط وليس من محبتيهما الحقيقية الروحية. فالمحبة هي مصدر الخير والصداقة والتعاون والاتحاد وتنبع عنها السعادة. أما الشهوة الجنسية فلا يصدر عنها سوى الأستيلاء والإعتداء والعداء والكراهية والانفصال.

المحبة مملوءة بالشرف والشهامة والمرؤة؛ أما الشهوة الجنسية فهي مملوءة بالأعمال الحيوانية الشرسة. ولذلك فإن الزواج المؤسس على أساس جمال الجسم وكسب المال والسلطة والجاه فإنه معرض للإهتيار بل قد يؤدي إلى نكبة العائلة وشقائها وبؤسها. أما الزواج المبني على المحبة المتبادلة بين الفتى والفتاة فإن نتيجتها هي (السعادة العائلية) التي هي أفضل من كل حياة أخرى.

اتقوا الله يا أولياء البنات! . . .

سيدي ولي البنت؛ سيدتي ولية البنت؛ إن الشاب الذي يريد الاقتران بينكما ويتزوجها إنما يصبح ابناً لكما. فلماذا إذن تثقلان كواهلها؟ ولماذا تضطرنه إلى الاستقراض والأفلاس؟ ولماذا تسببان خجله أمام الناس؟...

ولا يسمع أي دين؛ ولا أي دستور؛ ان تغتصبا أموال صهركما؛... وتحملانه على التذير والأسراف. وتحطمان حياته الاقتصادية وتدفعانه إلى البؤس والشقاء. إنه إنكما؛ ويريد أن يكون له بيتاً محترماً وعائلة محترمة يتزينان بأطفال سيكونون أحفادكما. فبدلاً من أن تحملان الخطيب المسكين على صرف أمواله التي كسبها بالكد وعرق الجبين على ملابس - ومخشلات وإثاثات تافهة وضخمة تتقح فيها روح الكبرياء والمنافسة وحب الظهور؛ وعلى الحفلات الزائفة المملوءة بالعظمة الفارغة وحب المظاهر الخادعة؛ أوليس من الأفضل أن تشتريا بأموال خطيبكما وأموالكما قطعة أرض منبته أو محل عمل

نافع به أو دار صغيرة مناسبة لهما تفيدهما في مستقبلهما؟

وأقصد بالملابس والمخشات والأثاثات التافهة؛ تلك المخشات الفضية والذهبية التي لا محل لها من الاعراب إلا في البلدان المتأخرة. وأقصد تلك الطقوم السبعة من الأقمشة المزركشة البراقة التي تبتعد عن لبسها المرأة المثقفة. وأقصد تلك الطقوم السبعة من الأقمشة المزركشة البراقة التي تبتعد عن لبسها المرأة المثقفة وأقصد تلك الطقوم الضخمة من الكراسي والمناضد والكنتورات والبوفيات الزائدة عن الحاجة والتي لا يشتريها إلا الأغنياء المتبخترين والمتنفذين لغرض الظهور اللائق؛ حيا بالعظمة الفارغة؛ التي بإمكانها السيطرة على عقول الفقراء الساذجين والجهلة من الناس. وهي اثاثات ينفر منها الحكماء والعلماء والظرفاء لعدم الحاجة إليها...

وأقصد بالحفلات الزائفة؛ تلك الأعداد الهائلة من السيارات التي ترسل الى العروسة لنقلها الى بيت العريس. وتلك الطبول والمزمارات التي تشتغل سبعة أيام بلياليها دون مراعاة راحة الجيران وحريتهم.

والتي يستغل بها جيوب الحاضرين. وكذلك تلك الأطعمة الكثيرة التي تعطى الى ذلك العدد العظيم من الناس؛ لغرض التباهي بينهم دون نتيجة سوى كسب المعاتبة والنقد اللاذع والخصومات من الضيوف ومن غيرهم!...

فيا سيدي ولي البنت؛ وباسيدي ولي البنت؛ راجعا عقليكما وقلبيكما ووجد انيكما؛ فبدلاً من أن تتبعان خطوات الشيطان؛ إتبعنا خطوات الرحمان. أي استهدفا فقط الأشياء والأغراض الحقيقية والمشروعة والمفيدة لكما ولبنتيكما ولصهركما. لا تبيعا بنتكما بسعر الشهرة الكاذبة والعظمة الفارغة أو الثروة الفانية. إن محباً فقيراً ذي عقل سديد وأخلاق كريمة وذوق سليم؛ خير لأبنتكما ألف مرة من شاب غني متنفذ جاهل ذي أخلاق سافلة وذوق سقيم..

سيدتي كوني امرأة طليبة

سيدتي العزيزة...

أتحبين أن يعود زوجك كل يوم الى البيت في وقت معلوم؟

أتحبين أن لا يأكل زوجك الطعام إلا معك ومع أطفالك كل يوم؟

أتحبين أن يعود زوجك كل ليلة الى البيت مبكراً؟ ولا يأكل الطعام والفواكه ولا يشرب الشاي ولا يقضي أوقات الفراغ السعيدة إلا معك ومع أطفالك؟

أتحبين أن يبتعد زوجك عن الفحشاء والمنكر والبغى كالزنا والقمار والمسكرات؟

أتحبين أن لا يقضي زوجك أوقاته في الحانات والملاهي ودور المويقات؟

أتحبين أن يبتعد زوجك عن أصدقاء السوء؟ وأن يتعرض الى التحرش والشجار وسائر المشاكل؟.

أتحبين أن يبدو زوجك نظيفاً جميلاً مُرتباً رانعاً؟ ويقوم بواجباته اليومية بهمة ونشاط، ويكسب

النجاح؟

نعم ياسيديتي... إن كنت تحبين أن يكون زوجك من هذا النوع من الرجال فأنظري الى نفسك جيداً؛ ولا حظي خلقك وسلوكك وذوقك وطبيعتك. ثم حاسبي نفسك حساباً عسيراً بكل صدق وإخلاص. فإذا وجدت في نفسك نقصاً لاسمح الله؛ فأصلحي نفسك بكل دقة وعناية حتى تستطيعين الانسجام التام مع زوجك. اذ بإمكانك لو أردت ان تجعلي من زوجك صديقاً عطوفاً؛ وأباً حنوناً؛ وأخاً كريماً؛ ليزود عنك بكل شهامة ومروءة مع الحب والسعادة والصفاء. وتعيشين معه حياة ملؤها الهدوء والسرور والحبور والهناء.

فيا سيدتي... أرحو أن تعلمي أن روحك عندما يعود من عمله الى بيته يرجع متعباً مثقلاً بالهموم والأحزان.

وقد يكون في أشد حالات التلاش والانهدام. أتعرفين ماذا يحتاج زوجك وهو في تلك الحالة وبماذا يرغب؟ وماذا يرجو؟ انه في حاجة: الى وحهك الباش وصدرك الرحب واستقبالك اللطيف. أنه في حاجة الى عطفك وشفقتك وحنوك، لكي يرتاح من أتعابه وهمومه بوجودك.

وهو يأمل ويرجو: حنانك وتسمعه أرق الكلمات وأحلى الألفاظ وأجمل العبارات ذلك لكي ينتعش جسمه ويفرح قلبه فينسى همومه وأتعابه.

وبالاختصار ياسيديتي ينتظر منك زوجك أن تعوض له في التفاني والإخلاص فقدان أمه وأخته... وأن تحلي في الترحيب والبشاشة محل صديقه وعشيقته، وهو يرغب في أعماق قلبه: أن يجد بيتك مريحاً منظماً جميلاً حتى يسي محلات اللهو والقمار والمسكرات...

سيديتي العزيزة... إنك إن سعت لأدخل السرور الى قلب زوجك واسعاده، فأنتك إنما تدخلين السرور والسعادة الى قلبك وقبله إن تلك الدار التي تعيشان فيها معاً الآن، والتي أمتلأت بالأحقاد والشجار والشرور؛ ستصبح اذ ذاك جنة الأرض التي تعيشان فيها بهدوء وسعادة ونجاح.

وقد تسألينني الآن: وهل يجب ان أكون طيبة وحدي؟

وأنا أقول لك في الجواب: كلا يجب ان تكونا كلاهما طيبين، وقد قلت لك هذه النصيحة المخلصة؛ لكي يسمعها زوجك أيضاً وليعمل بها.

مكانة الخادمة الكردية

عندما يهاجم ظلم الأسرة ومرارة الفقر على نساءنا؛ يضطرون الى الألتجاء الى إحدى البيوت الكبيرة والغنية؛ لأتخاذهن خادمات لديهم ليشتغلن في المنزل وأولئك النسوة؛ إلى ما قبل بضع سنين.

كانت معظمهن يشتغلن في تلك البيوت بأجر زهيد يكاد لا يتعدى عذاءً بسيطاً وألبسة رثة تخلفت من ربة البيت أو إحدى بناتها. وكانت الخادمات المسكينات يتقبلن أنواع الكلام القارص والغضب الشديد والتذمر اللاذع؛ في جو من الذل والمسكنة من أسيادهم أصحاب البيت الكبير؛ في سبيل الاحتفاظ بأجورهن الزهيدة والمعيشة الضنكة المستعصية. وعلاوة على ذلك فقد كن عرضة؛ في بعض الأحيان لتحرشات رجل البيت وفتبانه. وبسبب جهلن بالأمور؛ أو نكباتهن أو بؤسهن وشقائهن؛ كن

يسكتن على مضض عن تلك التحرشات الماسة بعفافهن وكرامتهن.. فكان لا يمضي وقت طويل؛ حتى تظهر حادثة مروعة لهن يخجل لها حبيب الإنسان.. وكان صاحب البيت الكبير على نقبض واجباته الإنسانية لا يرعى شعور الخادمة المسكينة أو احساسها وكرامتها وحقوقها. فبدلاً من أن يحافظ على سرها ويدافع عن حقوقها وينتقم من المعتدي على عفافها؛ أو على الأقل معالجة الفضيحة بتزويجها من خدش كرامتها؛ وهي تعامل بمثل تلك المعاملة القاسية من قبل مجتمعها تضمر الحقد والكراهية ضد بنى البشر؛ وتقرر الانتقام سرا من ذلك المجتمع الظالم وتشق لنفسها طريق حياة جديدة.... فكن ليهجرن ديارهن ويذهبن الى المدن المجاورة؛ ليعملن ويحصلن على معيشة أفضل. ولكنهن؛ وب للأسف سرعان ما كن يتعرضن مرة أخرى للأغراء الجنسية والفحش؛ فكن ينزلن الى المعيشة القذرة فى حياة البغاء الكريهة، وهل من حاجة أن نذكر أن سبب تلك المأساة كان ظلم المجتمع الكردي آنذاك؟.

لقد كان مجتمعنا مجتمعاً اقطاعياً ورأسالياً ورعياً؛ يستغل فيه القوي الضعيف بأبشع - أساليب الاستغلال. ولذلك كانت المرأة الكردية المنكوبة المسكينة عرضة للتعدى والأهانة والموت. ولو كانت لدينا ذرة من الأنصاف أو قسطاً من التقوي؛ أو الخوف من الله؛ لنظرنا الى تلك الخادومات البائسات كما ننظر الى أخواتنا أو أمهاتنا أو ساتب. بل كما نفضهن على أولئك مراعاةً لأوامر الله. وكنا نعتني بحباتهن ومعيشتهن وتقديمهن وتطورهن ونجاحهن وسعادهن وكنا نقوم بتعليمهن وتهذيبهن وتدريبهن على حرفة تؤهلهن الى معيشة حرة كريمة. حتى إذا جاء وقت فراقهن إما بسبب الزواج أو بسبب آخر لن يكن في حاجة الى المعيشة المقيدة المضطرة فى بيوت الأغنياء. بل يستطيع العيش الحر الرغيد كالرجال سواء بسواء.

فمن هي الخادمة باترى؟

إنها امرأة مثل أمهاتنا وأخواتنا وبناتنا. تعتنى بتنظيم بيوتنا وإظهارها بالمظهر اللائق وهي تدير معنا أمور بيوتنا بسخاء فى الجهد والعمل. انها تضحي براحتها وسعادتها فى سبيل راحتنا وسعادتنا. وتعمل دوماً من أجل رضانا. إنها تتعب من الأعمال الشاقة المختلفة لكنها لا تجاهر بتعبها ولا تتذمر، انها تتألم منا؛ لكنها لا تعبر عن آلامها. إننا نستمتع بالحبة الى أقصى حدود الاستمتاع أمام عينينا؛ ونهملها ونحرمها منها؛ لكنها تتحمل كل ذلك منا بهدوء وصبر عجيبين فلا تحتج علينا؛ ولا تعاتب؛ ولا تتور بوحشنا ولا تعصى أوامرنا... بينما نحن القسات لا نخشى الله فنرحمها بل نقابل لينها بخشونة وشدة ونعاملها باستخفاف ورعونة عظيمين... ولو كانت لنا الكفاية من الأنصاف لأعتبرنا خدماً من أصحاب الحقوق لشريعة فى أموالنا ورواتب وفى ميراثنا؛ مثل أفراد عائلتنا على السواء. ولأهتمنا بسرورها وسعادتها كفرد من عائلتنا.

ومن المؤسف أنه سوف يأتي يوماً نفتقد فيه هذه الخادومات كلياً. لأن المرأة الفقيرة أصبحت واعية؛ تدرك حقوقها وواجباتها. وقد أعطتها الثورات العراقية الأخيرة مكانة مرموقة وحقوقاً محترمة وحريات لائقة ورعايات كريمة. ولذلك فهي لا تقبل بالبقاء فى ذل - الخدمات الخاصة لبيوت الأغنياء

والمتهندين. بل تفصل الخدمات العامة، أو الحرية لأهل الحصول على المعيشة الكريمة، ونلاحظ تقلص عدد الخدمات الخاصة الى درجة الانعدام تقرباً. إنهم يشعرون بأنهم إنما يشر مثلنا، لهم نفس السواعد والقوة والتفكير. بل من الجائز أن يكون وحداش وأعمالهم وأخلاقيهم أحسن مما هو لدينا؛ أو مثلها على الأقل فلماذا إدأ تقبل بذل الخدمات الخاصة لدينا؟ ولماذا لا يتمتع مثلنا بالحياة الحرية الكريمة؟ أولم يهتدين الى طرق التحرر: أي النفاة؛ والصنعة أو المهنة؛ والجند في الحياة؟ أوليست كل طريق من هذه الطرق الثلاثة: أسهل وأفضل وأقدس من ذل الخدمة الخاصة وعبوديتها؟

ولتلست ربات بيوتنا المحترمات؛ إلى هذه النقطة المهمة. وليعكرو منذ الآن كيف يدبرن أمور بيوتهن في المستقبل القريب؛ عندما يفقدن الخدمات الخاصة لمساعدتهن؛ أو كيف ينسقن علاقاتهن مع الخدمات الخاصات الموجودات لديهن الآن: كس يستطعن الاحتفاظ بهن في جو من المحبة والألفة والوئام؟

أنا لا أقول بأن كل صاحب عائلة مفسد شرير. ولا أقول كذلك أن كل خادمة مواطنة صالحة، والحق أن الصالح والشرير موحودان في كلا الطائفتين كما أن الخدمة الخاصة شيء غير صالح وغير طبيعي. إنها إنما ظهرت الى الوجود بسبب ظلم العائلة وظلم المجتمع وجهل المرأة وخوفها وكسلها وانكسار شخصيتها في بيت أبيها أو بيت زوجها؛ حيث تزغرت منزلتها فأضطرت الى الهجرة أو الفرار...

ولهذه الأسباب جمبعها فمن النادر أن نجد خادمة مكتملة الخلق والخلفة من كل الوجوه، لأنها لو كانت المرأة كملة التكوين عقلياً ونفسياً لنجلت أن ترضى بالخدمة الخاصة في بيوت الغير؛ بل أنها كانت لا تقبل بتلك الخدمة مطلقاً.

ومع ذلك فأنتي أعتقد أننا لو عاملنا الخادمة كأحد أفراد عائلتنا؛ لأصبحت الخادمة فرداً حقيقياً من أفراد عائلتنا.

وحبذا لو كانت الخدمات منتسبات إلى مؤسسة منظمة مخصصة لهم يكون باستطاعها الحفاظ على حقوقهن وكرامتهن وشرفهن من الأعنديات التي قد تصدر من أصحاب البيوتات الكبيرة وغيرها. وذلك أسوء بما يجري في بعض المدن التقدمية في العالم. وحبذا لو أصبحت الخدمات أعضاء حقيقيات في العائلات التي يخدمنها وكُنْ شريكات لتلك العائلات في الأعمال والثروات والكسب والمسررات ونتاج المستقبل والميراث..

مشاكل المرأة الكردية وأسباب تخلفها

المرأة: تلك المسحة "ربانية المسارة"، وذلك أسع العظم خبة "الهدوء" و"راحة والاستقرار"، وذلك الدفاع الذي يدفع الرجل الى الافكار النيرة والأخلاق الفاضلة، وتلك المخلصة المبذعة التي تنظم بيوتنا وتزيها وترى أطفالك، وتلك الكادحة المتفينة التي تَبْبِضُ وحوهنا أمام ضيوفنا، وتلك الصديقة المشاركة الفعالة لنا في المزرعة والعمل وفي المصنع والمنجر. تلك المرأة - المقدسة اللامعة. بنظر إليها كثير منا ويا للأسف بعين الاحتقار والاستخفاف؟..

اذ بدلاً من أن نسعى الى تطوير حياتها وتقديمها وإزهار أفكارها ورفعها حاهب ؛ نقوم بما يحطم حياتها وصحتها ونجاحها. حتى أن المرأة في بعض القرى وعبد بعض عشارنا يستخف بها الى درجة ينظر إليها كمجرد سلعة تباع وتشترى.

أما الدلائل على هذا الاستخفاف بحقوق المرأة لدى بعضنا فهي كما يأتي:

إنها لا يُسألُ رأيها عند الزواج، أو يؤخذ مقابلها ثمن الإرضاع من زوجها؛ أو يبادل المرأة بالمرأة عند الزواج؛ أو يطلب من الخاطب ما لا طاقة له بدفعه من المال لغرض الصرف على اتانات الزواج وحفلاته، أو يحرم الزوجة من ميراث زوجها عند وفاته مثل الأرض والأموال...

ولولا إستخفافنا بحقوق المرأة؛ لما سمحت لأفئسنا بظلمها وغدرها.. ومن الغريب أن يخجل بعضنا عند ذكر المرأة؟؟..

وقد لاحظتُ المرأة في القرى فوحدها تشتغل أكثر بكثير من الرجال اذ في الوقت الذي وَجَدْتُ الرجال جالسين في مضائهم المريحة يأكلون الطعام ويشربون الشاي مع ضيوفهم:..

يتحدثون ويتندرون ويمرحون؛ وحدت النساء المسكينات يشتغلن الى منتصف الليل؛ يعدن الطعام ويفسلن المواعين ويهينن الأفرشة للنوم وينظمن ما في البيوت من أثاث وأدوات وآلات ثم ينمن نصف يَظْفَرُ حتى الصباح وهن مستغولات بأطفالهن الصغار في المهود لتأمين.

حاجياتهم ويرعون ما في البيت من الايقار والاعنام وسائر الحيوانات. وعندما يأتي الصباح تنهض مبكراً من النوم، دون أن يشبعن من راحتهم فيقمن بجلب الأعنام وتنظيف السوت وإعداد الطعام وقطع الأحطاب وجمع الحشائش؛ وجنى الأثمار والحاصلات وسقى المزروعات؛ وخدمة الضيوف وحصد المنتجات وتذرية المحصودات والحرسه والزراعة إلى أن تغيب الشمس؛ ولذلك فإن نساؤنا المسكينات؛ ينهكهن الكدح والتعب والآلام سريعاً؛ فيتشبخن قبل الأوان؛ ويتعرضن للأمراض والأسقام. وبعبارة أخرى إن النعم التي أنعمها الله عليهن من الجمال والصحة والروعة والنشاط؛ يفقدنهن وهن في مقتبل العمر:.

ومن المزسف حقاً ان نجد كثيراً من رجالنا قساة الى درجة لا يخافون الله. فبستخفون لنسائهم ويهضمون حقوقهن بينما هن على ما رأينا من أصحاب الأعمال البارة القيمة والخدمات الممتازة والأنعاب المرهقة؛ يبذلنها بسخاء في سبيل راحة أزواجهن وأطفالهن ومن في بيوتهن -أن هؤلاء الأزواج بمواقفهم الظالمة هذه يضيفون إلى شقائهن شقاءً والى تعاستهن تعاسة- ويبدو أن تخلف نساؤنا وضعفهن وشقائهن وجهلن؛ سببه هذه المظالم التي يقتربها أزواجهن بحقهن وما تخلفنا نحن كشعب إلا ناتجاً من مواقفنا المحرمة هذه تجاه نساؤنا. واذا كانت هنالك بعض النسوة قد ثارت على المجتمع وهتكت حجاب الحياة وفرت الى المدر الكبرى لتعيش من المهن غير المشروعة والمحرمة؛ فما سببها إلا تلك المظالم. والشعب الكردي الذي يقسم التخلف والشقاء ظهره الى الآن؛ فما سبب ذلك إلا أنه ظلم نساؤه.

وللشعب الكردي كما هو الحال للشعوب الأخرى حناحان: أحدهما النساء والآخر الرجال. أما الجناح النسوي فمكسور. فهل يستطيع شعبنا وهو بهذه الحالة: أن يطير الى سماء الرفعة والجاء الجليل؟..

الزواج من الأجنيات

على الرغم من أن معظم عائلاتنا في السنين الأخيرة تتأسس على أساس الحب المتبادل بين الجنسين، فإن عوائل كبيرة تعترضنا من الوجهة الاقتصادية، ويرجع السبب في هذه الأحوال الى الجهل والمرض الإجتماعي في مجتمعنا. وليس قصدي من الجهل إنما لا نعرف أن نكتب أو أن نقرأ، بل هو إنما لا نطق ما تعلمناه. فهناك كثير من المثقفين الذين تخرجوا من المعاهد العالية ولكنهم بسبب عدم تطبيقهم لثقافتهم في ميدان الزواج فإن الأعمال التي تصدر حتى منهم لا تليق أن تصدر حتى من الجاهلين، ولذلك فإن حوادث الطلاق كثيرة في هذه السنين. وكذلك تقع حوادث الزنا والخصومات والافتراق بين الزوجين بكثرة محسوسة، بل أن حوادث الغضب والكلام القارص المهين والأضرار والأعتداء تقع بين الأزواج - المتعلمين أكثر من الجاهلين. أما التكاليف الباهضة من أمور الزواج فهي أكثر شيوعاً بين المتعلمات من غير المتعلمات. وسبب عدم تطبيقنا العلم في حياتنا فإن الأمراض الاجتماعية لا تزال سبباً فعالاً ومؤثرة. والدليل على ذلك هو أن عوامل حب الظهور؛ والعظمة الفارغة؛ والتبجح والفخر والمباهاة؛ تدفع نساتنا المثقفات وغير المثقفات الى طلب الدار الجديدة والسيارة الأنيقة؛ والأثاثات الفاخرة من أزواجهن على السواء. أما تكليف مهر الزواج فقد أصبحت فوق طاقة معظم الأزواج. أما حفلات الزواج وتأسيس الزوجين^(١)؛ وما بعدها؛ فهي تقصم ظهر الاقتصاد العائلي إلى حد بعيد. وحيث أن هذه التكاليف الباهضة إنما تصدر من عائلات الفتيات المخطوبات وأصبحت من العادات والتقاليد المرعية لسنين الأخيرة فإن أبنائنا يضطرون الى التزوج من الفتيات الأجنبية خارج الوطن.

ورغم أن الزواج من الاجنبيات لا يتطلب كثيراً من المال وتكاليفه حاداً قليلة فإن ما نلاحظه بأعيننا هو أن تكاليف الزواجات الأجنبية؛ بعد عودة أبنائنا الى كردستان؛ ستصبح أكثر بكثير من الزواجات الكرديات كما أن مشاكلها تكون أكثر. ومن هذه الحوادث - نستنتج أن أبنائنا يقفزون من غلطة كبيرة الى غلطة أكبر. لأن نتيجة معظم الزيجات بالأجنيات تكون إما إفتراق الزوجين وأما الطلاق؛ وأما صرف مبالغ كبيرة على أسفار الزوجة الأجنبية الى بيت أبيها الموجود خارج العراق، وعلاوة على ذلك فإن الزواجات الأجنبية من النادر أن يعطفن على أوطان أزواجهن أو شعوبهم أو يسعين الى تقدمها.

ولاشك أن الأطفال الذين ينشؤون من زيجات كهذه سيكونون باردي العواطف تجاه أوطان آبائهم أو شعوبهم. كما أن الزواجات الأجنبية لن يكن على الأكثر من ذلك النوع الذي يدفع أزواجهن الى الرقي والتقدم أو الى النضال في سبيل تقدم الشعب الكردي وتطوير كردستان. إنهن يشغلن أزواجهن

(١) ويقصد حفلة الخطوبة.

على الأكثر - بأمور تتعلق بأنانيتهم؛ أو بالتذمر من أحوالنا الاجتماعية والعمرانية والثقافية ولهذه الأسباب جميعاً فإن تطبيق النظام الاشتراكي في الزواج من الأمور الضرورية لمصلحة وطننا وأمتنا؛ وبعبارة واضحة يجب أن يتم الزواج تحت إشراف الدولة ورعايتها، كي تبعد الدولة كلا الزوجين من رواسب الأنظمة الأقطاعية والرأسمالية والرحبية التي مرت على أمتنا في العهود السابقة، أي لا تدع الدولة أي من الزوجين أن يستغل الآخر في ميدان الزواج. ذلك لكي تتأسس عوائل جديدة على أسس نظيفة مُحكمة من قواعد العلم والفن والأنسانية. حتى تنطور الحياة العائلية في كردستان بحيث نواكب أهدافنا الثورية ونحافظ على القومية الكردية ونتيح ما يحتاجه المجتمع الكردي من أسباب الرقي والرفاه والسعادة والامال المنشودة. وهذه أمية عزيزة ومسؤولية خطيرة تقع على عاتق الدولة والحكم الذاتي في كردستان ونأمل أن يتم ذلك على أيديهما إن شاء الله^(١).

الطفل الكردي ملك غير متوج

الطفل هو وردة العائلة فلذة كبده أبيه وأمه وهو نور عينيها كما هو أمل مستقبلها. الأطفال ورود جميلة متحركة يكونون جنة لأبائهم وأمهاتهم بوجوههم الهائشة الباشة الضاحكة وبحركاتهم وبألعابهم الرائعة وبأسألهم وشكاويهم المتعددة الفاتحة؛ ويعيشهم وضحكاتهم وبكاتهم وبغضبهم ومصالحاتهم الرائقة. أنهم من تلك القلوب النظيفة التي تشبه قلوب الملائكة يشئون لأبائهم وأمهاتهم شعاع المحبة الصادقة؛ فيدخلون إلى قلوبهم السرور والسعادة والإنشراح في النعمة الأطفال من قدسية وعظمة وفوح وجبور.

ولهذا فعلى الآباء والأمهات أن يعتنوا بأطفالهم وأن يربوهم ويعلموهم في غاية الاهتمام فإن استطاعوا أن يعتمدوا على فهمهم وإدراكهم وعلى علمهم وخبرتهم بفن تربية الأطفال فليقوموا بتربيتهم وتعليمهم بأنفسهم ولكن إذا علموا أنهم لا علم لهم بتربيتهم وتعليمهم ولا طاقة لهم بهما فمن الواجب أن يجدا لهم مربين متازين من حيث العلم والمعرفة والأخلاق، ليقوموا بتعليمهم وتربيتهم بأسلوب مقبول. وإن أخلص الأبوان لأطفالهما فعليهما معاملة أطفالهما معاملة الصديق للصديق، لا معاملة الرئيس المستبد لرعيته والتربية المدللة؛ من جانب آخر فعندما يكبر الطفل المدلل فيأما يصبح سارقاً أو معتدياً أو كليهما... ولا يجوز أن يرى الأطفال في جو من المعانات المستمرة أو التذمر أو التكبر لأنه يشعر في قرارة نفسه بأنه مكروه ومذنب. فإن كبر فأما يجعل نفسه ذليلاً؛ وما يجعل الناس أذلاء. وأما أن يصبح شاباً مستهتراً مهتكمًا مخرباً ذو شذوذ؛ مجمل القول: يجب أن لا تدع طفلك يصبح سيدك. وإن لا تدع نفسك تصبح سيدياً مستبداً له، بل يجب أن تجعل من نفسك صديقاً له، حتى يتربى صديقاً شهماً حراً يحب خدمة الناس ومساعدتهم.

أين ذلك اليوم الذي أحد فيه: في كل مدينة وفي كل قرية في كردستان تلك المؤسسات الرائعة النافعة العظيمة التي تعنى بتربية وتعليم الأطفال على آخر الأساليب: (دار للحضانة) و

(٢) نشرت الترجمة الكردية لهذا الموضوع في مجلة (الحكم الذاتي) عدد (٦) السنة الرابعة ١٩٧٩

(فردوس الأطفال) و (حديقة الأطفال) و (ادي ومكتبة الأطفال) و (حريدة الأطفال) و (مجلة الأطفال) و (موسوعة الأطفال) و (مطعم الأطفال) و (سوق الأطفال)، فتحت أبوابها للأطفال الأكثرية سواء كان ذلك من قبل الدولة أم من قبل الأفراد من الناس؛ حتى يؤخذ فلذات أكبادنا من آياتهم وأمهاتهم منذ ولادتهم، ويوضعون في (دور الحضانة) ثم يوضعون في (فردوس الأطفال) بعد أن يكملون السنة الثالثة من أعمارهم. لكن يربون على أساس علمي وفي أدبي حتى يبلغون السن الخامسة أو السادسة من أعمارهم. لأن الطفل تتكون خلقه في هذه السنوات الخمسة أو السنة الأولى من مبدأ حياته. فإن أخطئ في تربيته في السنة المذكورة وظهر اعوجاجا في خلقه، فإن علاجه وإصلاحه في كبره يصبح أمراً عسيراً بل أحيانا مستحيلاً، ثم أن تلك المؤسسات التي ذكرناها أعلاه تتعاون مع المدارس الابتدائية والمتوسطة والثانوية أو الأعدادية في تربية الطفل وتعليمه حسب المرام، شريطة أن يكون اساتذتهم أكفأ، مخلصين ودوي علم وخبرة وتجربة وأخلاق فاضلة. بهذا الأسلوب فقط نأمن من تربية أطفالنا ونأمل لهم مستقبلاً رائعاً يصحون فيه لوظنهم إبطالاً. أي يصبحون من ذوي القلوب المملوءة بالمحبة؛ ومن ذوي الأيدي الفعالة المنتجة؛ حتى يصبحوا لوطناً وأمتنا مواطنين صالحين. أما نساتنا العزيزات فلأنهن أكثر مسؤولية من الرجل عن تربية الأطفال؛ فليسمحن لي أن أوجه انظارهن إلى هذه النقطة المهمة والخطيرة وأرحو منهن الاهتمام بها. وقبل أن أتم كلامي حول الموضوع؛ أود أن أشير إلى إهتمام العهد الجديد بالأطفال وبتربيتهم تعليمهم؛ وتأسيس المؤسسات التربوية اللازمة لهم الأمر الذي يبشر بالخير العميم لنا ولأطفالنا الأغراء؛ فنعم العمل؛ ومن الضروري أن تساعد سلطات الحكم الذاتي لمنطقة كردستان في هذا الميدان. لأن في ذلك مصلحة أطفالنا الذين هم ملوك غير متوجين(١).

الأم الأكبر لص العائلة

وفي كثير من العائلات الكردية يقوم رئيس العائلة بالظلم والتحكم والاستبداد على أفراد عائلته فيجب أن تكون كلمته نافذة؛ لا يعارض كما أنه لا يتراجع عن قراره مهما كان خطاه، فيجب أن تكون كلمته مسموعة من قبل زوجته وأولاده وإخوانه وأخواته مهما كانت سقيمة ظالمة مضرة... فإن لم يخضع أفراد عائلته لأوامره فنصيبهم الزجر والتوبيخ والضرب والطرده، إن هذا النوع من الضغط والمظالم من شأنه أن يجعل أفراد تلك العائلة المسكينة محرومين من الإستمتاع بالحرة والحياة؛ مادام رئيسهم في قيد الحياة... أنهم مضطرون على الخضوع والتعود على الحياة اليائسة المملوءة بالذل والمكسنة. أو مدفوعون على كسر القيود والثورة والانتقام. ومن ثم مخالفة كل الدساتير الدينية والحكومية والخلقية ولذلك تربية بين الإفراط والتفريط؛ فأما أن نخضع لكل متجبر متسلط متعال. وأما أن نعصى ونثور ضد كل قانون وسلطة ونظام؛.. وينتج من هذه الحالة: أننا لا نستطيع حكم أنفسنا بأنفسنا. إن هذا النوع من الخلق؛ هو أشد ضراوة من أية مصيبة خطيرة حدثت لنا على مر

(١) نشرت الترجمة الكردية لهذا الموضوع في مجلة (الحكم الذاتي) عدد (٤) السنة الثالثة ١٩٧٨ ص ٣٧.

الأجيال والدهور؟! وعندما يتوفى الأب؛ تنتقل رئاسة العائلة الى الأبن الأكبر. ولكونه قد ربي وعُود على الذل والعبودية منذ صغره؛ فإنه يعتدي على أمه وإخوته وأخواته أكثر من أبيه. وقد تصل مظلته الى أقصى حدودها؛ إن كن ربي مثل معظم الأطفال الأكراد تربية مدللة ذلك لأن الطفل المدلل لا يحاسب على أعماله داخل العائلة أحد فمهما فعل من الأخطاء والإحرام سكت عنه. وينفذ رغباته كلها حيثما أراد. إن فعل خيراً أو شراً فلم يسأل عنه أحد ولم يعاقب على الشر؛ بل لم يجر. ولذلك فقد يعتز بنفسه. فيحسب جميع ما يعمل صائباً. إن هذا الأخ الأكبر يد يد به الى تروء أبيه فيبذر على هفواته دون أن يراعى حقوق أمه أو أخته أو أخيه. إنه يصرفه بمنه ويسرة دون أن يحسب لأحد حساباً ويستولى على حصص أمه وأخواته وإخوانه من الأرض والعقارات.

ويسرق حصصهم من الثروات والتمرات. ويمد يده الغاصبة إلى مخشات أمه. ويصرفها على ملذاته المنكرة كما يشاء. وسرعان ما يُظهر له: إفلاسه وتشرده ومهانتة وضياح مركزه بين الجميع؛ هي نتائج جرائمه النكراء بحق أمه وأخواته وإخوانه الذين أصبحوا عرضة للجوع والنكسة والحرمان...

ومن المؤسف أن هذه الحوادث كثيرة الوفوع في كثير من عوائلنا وقد تظهر في أشكال مختلفة لكنها ترجع في أسبابها الى المظالم التي أرتكبت من قبل أفرادها:...

إن جميع الحوادث المؤسفة هذه إنما تقع لسبب واحد وهو أن العائلة لم تنس على أساس الحب المتبادل بين الجنسين. أي أن الأب والأم أجبرا على الزواج كل من الآخر.

ويظهر أن الرجال الذي أجبر على الزواج يعتدي على زوجته وأولاده مدى الحياة. أما المرأة المسكنة فإنها تصيبها من تلك المظالم أكبر الحصاص ويبدو لي أن تربيتها المدللة لأطفالها بابعة من أنها لم تدلل في طفولتها وغدرد عند شبابها؛ فتردد التعويض لنفسها بطريقة عبر مباشرة؛ أي تدلل أطفالها لتشعر هي بالراحة والأطمئنان؛... إن عقدة عدم التدلل لها في طفولتها نعالجها بتدليل أطفالها الذين هم أكثر ضعفاً وأقل سلطة منها؛ وعلاوة على ذلك فقد يكون جهل الأبوين وعدم خبرتهما بأصول التربية باعثاً لهما على تربية أطفالهما تربية مدللة. وعلى كل حال فيجب أن لا نكرر مثل هذه الغلطة العظيمة أي التدليل مرة أخرى. وإلا تبقى عائلتنا منكوبة يانسة كم هي في الوقت الحاضر...

إن أمتنا الكردية إنما متكونة من مثل هذه العوائل المنكوبة لأن النكبات التي حلت بها منذ الأحيال والتي سببت لها التخلف والانحطاط إنما هي نتجة من وعود مثل هذه العائلات. أفيجب أن تبقى الظلم والظالم العائلية بيننا أكثر ما هي عليه الآن؟!...

الحركة النسوية الكردية

أظهرت المرأة الكردية في أكثر الأحيان بأنها لم تكن أقل قدرة من الرجال في الهمة والنشاط والحكمة والإدارة والسياسة والدين والخلق القويم والوطنية والقومية والأنسانية والثقافة والذوق السليم. كانت (قدم خير) و (قره فاطم) أميرتان شجاعتان أشتهرتا بالإدارة الحازمة والسياسة الحكيمة في الكردستان الجنوبي والكردستان الشمالي. وكانت (خانم عثمان باشا الجاف) حاكمة قضا، حليجة قد أستطاعت أن تدخل الحضارة والعمران والتقدم السريع في ربوع منطقتها؛ وكانت مثلاً رائعاً للتنظيم والتنسيق وحل المشاكل الصعبة بما لها من دهاء ولطف وسخاء. أما (حفصة خان النقيب) فكانت زعيمة النساء في مدينة السليمانية تهتم بأعمال البر والإحسان والقضايا الوطنية والقومية. كانت تُستشار في القضايا الهامة من قبل الأمراء والرؤساء الأكراد.

وفي سنة ١٩٣٠ أسست جمعية للنساء في السليمانية وقادت كثيراً من الجنس اللطيف الى الثقافة العامة ودراسة القضايا الكردية وأبرفت مع لفيف من الوطنيين الأكراد الى (مجلس عصبية الأمم) تطالب بالحقوق القومية الكردية، وكانت تقود نساء السليمانية إلى أعمال عظيمة تعود بالخير العميم للشعب الكردي؛ كإغاثة المكويين ومساعدة الفقراء وإحترام العلماء والمثقفين. وقد أعطت حفصة خان للأجانب الذين كانوا يزورون مدينتها السليمانية إنطباعاً حليلاً رائعاً عن المرأة الكردية؛ لأنها كانت تكرم وفائهم وتحترمهم وتهتم بمراعاة شعورهم. أما الأميرة (روشن بدرخان) فهي المثل الأعلى للمرأة الكردية الوطنية المثقفة في الكردستان الغربي. ساعدت زوجها (جلادت بك بدرخان) في القضايا القومية والوطنية ولا تزال تسير وفق خطة زوجها بعد وفاته.

وعلاوة على تلك فأمنا من الأدبيات والشاعرات والعاملات السياسيات والطبيبات والمعلمات والمدرسات اللاتي أشتغلن في الفصبا القومية والوطنية عدد لا يحصى. تذكر على سبيل المثال: (ماه شرف خانم الأردلانية؛ وبهية فرج الله الكردي؛ وسانحة أمين زكي؛ وناهدة سلام؛ ومنيره قفطان وأختر، وباكيزة رفيق حلمي؛ ونسرس وناهدة ملا كريم ونوخته ببيان وساجدة العمادي).

وفي سنتي ١٩٤٧ و ١٩٤٨ وما بعدها كانت الحركة الكردية تتغذى من وجود عدد كبير من نساينا السياسات، انخرطن في مختلف الأحزاب القومية والوطنية وأبدن تضحية ومهارة وشجاعة لا تنسى. وعندما أندلعت الثورات العراقية في مختلف أجزائها كانت حقوق المرأة العراقية على افواه التوار. ولما أستقرت الأحوال خطلت المرأة لكردية، أسوة بسائر المرأة العراقية خطوات واسعة إلى الأمام، اذ فتحت الدوائر الحكومية في كردستان والعراق أبوابها لتوظيف المتعلمات كالمعلمين سواء بسواء.

وكذلك فعلت المعامل والمصانع والمصالح الحكومية الأخرى. ويسرنا أن نقول أن شخصية المرأة الكردية في الوقت الحاضر بارزة في جميع الميادين العلمية والثقافية والصحية والأقتصادية والأحتماعية والسياسية والفنية، ولهن مؤسسة خاصة تحت أسم (اتحاد نساء كردستان). ورغم أن إهتمام الدولة بالنساء الكرديات يستحق الشكر والإعجاب، فإن حاجة الشعب الكردي إلى الموظفات

فى مختلف المهن والصناعات لا زالت شديدة. إذ أن تطبيق التعليم الأتزامى وفتح المستشفيات والمعامل والمصانع فى المستقبل القريب؛ يتطلب عددا هائلا من المتعلمات الكرديات فى منطقة الحكم الذاتى وعلى الأخص الأختصاصات فى مختلف العلوم والفنون. كما أن النساء الكرديات بحاجة إلى نوادي خاصة لهن، لأحل تثقيفهن وقيادتهن إلى التطور اللاتق بمسيرة الشعب الكردي. وتحتاج النساء الكرديات أيضاً إلى مجلة خاصة بهن وإلى دائرة معارف من الكتب الكردية الخاصة بالنساء، لغرض تثقيفهن وتوجيههن إلى الخبر العام إذ لا زالت نساتنا الكرديات تحت تأثير التقاليد الرجعية والأقطاعية والرأسمالية التى مضى عهدها. وإذا كانت أسدب تأخر المرأة الكردية هى إهمال آباتنا وأجدادنا إياهن وظلمهم تجاههن، فبإمكاننا نحن الرجال أن نعوض لأخواتنا ما فاتهن من التقدم بسبب جرائم آباتنا وأجدادنا ضدهن لنعقد معهن الندوات والإتماعات والمؤتمرات؛ ونساعدهن على إظهار أسباب تأخرهن وطرق معالجة ذلك التأخر. ولنعتنى بهن أكثر مما نعتنى بأنفسنا، لأنهن بحاجة إلى عوننا ومساعدتنا فى هذه الفرصة السانحة أكثر من أى وقت آخر؛ أن هناك عادات عنعنات وتقاليد قديمة بالية؛ لكنها راسخة تعوق تقدمهن؛ ولنعمل مع نساتنا المثقفات على إزالتها عن طريقهن فلنشجعهن على إقتحام الميادين التى لم يقتحمها بعد كميدان النيابة السياسية والوزارات والسفارات والصحافة؛ والمديريات العامة فى ميدان التعليم والتربية والصحة؛ وإدارة الفنادق؛ والمصائف؛ والمطاعم والسينمايات والمسارح والموسيقا؛ وسائر الفنون الجميلة؛ والمحلات التجارية لكي نفتح عيونهن إلى حقيقة أوضاعهن وحقيقة الحياة الاجتماعية فى وطننا العزيز ونحملهن على الإنتاج الكبير لمصلحة أمتنا.

إن أكثرية الشعب الكردي كأى شعب فى العالم هى من النساء وعلاوة على ذلك فإن هناك حبشاً عرمرماً من الأطفال هم حزء لا يتجزأ من النساء.

فمن واجبنا نحن الرجال أن نقر بحقوق النساء ونحافظ على تلك الحقوق؛ بل نحرص أن تكون حقوقهن أكثر من حقوقنا. لأن الشعب الكردي كأى شعب آخر فى الوجود؛ يتوق إلى الرقى والتقدم؛ ويرغب فى الطيران إلى ما فوق سحب الجهل والمظالم. فكيف يطير إذا كان جناحه النسوي عاجزاً؟!..

شخصيات بارزة من نساء الأكراد

وفيهما يلي نذكر عددا من الشخصيات الكردية المرموقة والنموذجية في المدن والعشائر والقرى الكردية. لنلقى ضوءاً على حقبة الحياة الاجتماعية والسياسية والإدارية والاقتصادية والثقافية والصحية لدى النساء الكرديات ومكانتهن وقدرتهن وقابليتهن وأخلافهن، وطبائعهن، وسلوكهن.

حفصة خان النقيب

في سنة ١٩٤٨ في وسط الصيف وفي وقت الظهر حيث يشتد الحر فليل (حفصة خان النقيب) السيدة المشهورة بالبئر والإحسان في السليمانية أن خمسة أشخاص غرباء من أهل البصرة، قد وصلوا الى سجن السليمانية.. وكان يبدو أن هؤلاء من الشباب الذين تعرضوا لسياسة القمع الجارية في تلك السنة والتي شملت كافة المدن العراقية.. وأتت أنهم كانوا يشعرون بالحرية والبؤس الشديد؛ لأنهم لم يكونوا يعرفون أحد يمد لهم يد المساعدة في محنتهم... ولم يبق لهم ملجأ يلتجئون اليه سوى الله.. وكانت (حفصة خان النقيب) التي قد صرفت جل عمرها في نصرة المنكوبين ومساعدة العاجزين واغاثة الضعفاء، والتي رفعت رأسها ورأس الشعب الكردي بأعمالها البطولية عالياً؛ قد وصلت شهرتها الى أعماق سجن السليمانية. فكان من الطبيعي أن يستغيث هؤلاء الشباب المساكين بحفصة خان؛ لتمد لهم يد المساعدة بقدر الأمكان ورغم ذلك فحفصة خان كانت في ذلك الوقت مالياً للحكومة العراقية ولا تريد إزعاج الحكومة بأية صورة كانت؛ فإنها أطاعت ضميرها الأنساني فقط؛ ولم تبال بالنتائج التي قد تتمخض عن مساعدتها لهؤلاء المساكين في المستقبل ولم تخشى تقارير الجواسيس والحاquدين والحاسدين... فبادرت إلى مساعدتهم رغم عدم معرفتها لهم و إختلافها معهم في العرق واللسان والوطن والدين. اظهرت لهم حفصة خان - ودها واحترامها ومساعدتها كما لو كانت أمهم الحنونة. أرسلت إليهم فوراً رسالة مع بعض الأطعمة والفواكه والسكر والتباني والسجائر والتبغ والنقود؛ قالت فيها:

«ما دمت في سجن السليمانية؛ أعتبروا انفسكم ضيوف عمتكم الأعزاء. وما أرسلته إليكم الآن هو شيء وقتي فوري أرحو عفوي عن التقصير.. ولكن في المستقبل اعتبروني أمكم المخلصة المتفانية في سبيل إسعادكم.. اطلبوا ما شئتم؛ فأني مستعدة لمساعدتكم وحلوني محل أمكم حتى يفتح الله عليكم باب الرحمة وتخرجون من السجن للقاء أمهاتكم في البصرة...»

(٢)

(صانعة السجاجيد)

كانت سنة ١٩٥١.. وكان يوماً رائعا في وسط الربيع؛ فذهبت مع بعض اصدقائي للنزهة الى قرية قريبة.. كان السماء جميلاً جذاباً إذ في فضاءه الأزوردي كانت السحب لمزينة بالوان الزاهية الحمراء والذهبية تتحرك ببطء وهدوء وكان النسيم يداعب أوراق الأشجار وورودها البنفسجية والصفراء

والبيضا، والحمراء ويدفعها إلى حركات رشيقة متناسقة. أما حقول القمح والتعبر النامية بسخاء، فإنها كانت مع جاراتها الأعشاب الهندسية وأراهير الربيع المختلفة الألوان تتحرك بمنه ويسرة بزهو وخيلاء، وهي في إستقبال نسيم الصبح المعطر وكانت الأزاهير تتأبط لبعضها لبعض احبانا؛ وكأنها تغازل غزل الجيب للجيب أو تعاني معانقة الصديقة للصديقة أو وتحاول إظهار الود والكرام. وسرعان ما قطعت سيارتنا طبت الأرض ولفات الجبال ووصلت مكانا قريبا من قرية سورجية في قضاء عقرة. وفي خيمة نظيفة أنيقة؛ قابلنا مضيفنا ببشاشة وحسور؛ وقدم لنا ضيافة كردية كريمة؛ شربنا الشاي وقدم لنا السجائر وشربنا اللبن المحضر على الطريقة الكردية فَعَمَّنَا السرور وتشعرنا بسعادة الحياة في تلك اللحظات ومن بعيد رأينا امرأة سورجية تصنع السجاد؛ وبحضور رب البيت ورئيس القرية وأشرافهما. سمحت لنا المرأة بالدخول إلى خيمتها. فدخلنا الخيمة في استحياء... وتقربنا من المرأة المنتجة صانعة السجاجيد - الفنانة في وجل مدحوظ... كنا نتخيل أنها تحسبن قليلى الحب؛ وكنا نظن أن التقاليد الرجعية المرعية في بعض البيوتات الأرستقراطية في المدن والأرياف حول الحجاب سائدة هناك أيضاً، وما كما نعرف أن المعيشة في الأرياف تعلم المرأة الكردية قسطن وافرأ من الحرية والخلق الكريم. وكانت المرأة الفنانة المنتجة؛ صانعة السجاجيد على درجة كبيرة من الجمال والبهاء، فكانت تصنع السجاد بأناملها الفنية البضة الرقيقة.

وكانت القطعة التي تنسجها جميلة حذابة فاخرة؛ تناسب ذوق الأكراد العتائر الدين يحبون الألوان البراقة الصارخة... أما المرأة فلم تستحي منا؛ ولا اضطربت بمقدمنا فحييناها؛ وردت هي لنا التحية... لكنها ظلت مستمرة في عملها ولم تتركه.. وكان يبدو عليها الهدوء والإتزان والشجاعة والرغبة العارمة في صنع السجاد وقد فهمنا من أحاديثنا معها؛ أنها إنما تصنع ذلك السجاد لعائلتها لتزى بها ببتها وتؤمن به راحة أطفالها وزوجها ونفسها. وكانت الغزول الصوفية التي تصنع منها السجاد هي من أصواف حيوانات عائلتها. وتصنع الأيسطة والسجاجيد أحيانا للبيع أيضاً. حتى تصرف ريعها على أفراد العائلة وخدمة الضيوف.

وعندما عدنا من سفرتنا حمدتُ الله: على أن أخوتنا السورجيات رعم حرمانهن من التعليم والثقافة؛ فهن كسائر الأخوات الكرديات المتوطات من العشائر؛ ماهرات في صنع الأيسطة والسجاجيد الجميلة الفاخرة التي تدر على شعبنا وعلى عائلاتهن الخبر العميم وهذا هو السر في حريتهن وفي أخلاقهن الكريمة. ففي كلِّ منتجة شريفة...

(٣)

(روشن بدرخان)

في شتاء ١٩٥٣... كنت في «شقلوا» تلك البلدة الجميلة المشهورة بمنظرها الطبيعية الخلابة ومياهها الباردة وهوائها العليل. والتي تعتبر من أشهر محلات الاصطياف في كردستان العزيزة... فجاءت عندي امرأة معتدلة القوام؛ حميلة الوجه، منتظمة الهمام؛ ذات لون أبيض ضارب على

الحمرة. ويبدو على محياها الهدؤ والإتزان والرقّة والخلق الكريم. كانت أميرة كردية إشتهرت بالوطنية والثقافة والأدب؛ فتعرفت بها؛ وتشرفت بصداقتها العزيزة وكان في المجلس أشخاص آخريّن أيضاً؛ وقد قضيت في مجلسها ثلاثة ساعات؛ حسبته لحظات سعيدة في حياتي. لأنه كلما مر الزمن تناحرت لدى الأدلة بأن المرأة ذات نبيل وخلق كريم وأهداف وطنية وثقافة عالية. (روشن بدرخان) بعد وفاة زوجها «جلادت بدرخان» الذي لا تزال تحبه وتعيد ذكرى ميلاده في كل سنة في «الشام» تحملت مسؤولية تنفيذ خطة زوجها المتوفى: تربي أطفالها الثلاثة؛ وتسعى لتربية الشعب الكردي ونشر الوعي القومي بينهم. كما أنها تقوم بعملها الخاص وهو إدارة مدرسة ابتدائية في دمشق الشام. وكان سبب مجيئها إلى العراق في ذلك الفصل البارد؛ هو زيارة كردستان العراق والأطلاع على أحوال بني قومها والتعرف إلى الشخصيات الكردية البارزة والعوائل الشهيرة في ذلك الوقت.

وعندما عادت (روشن بدرخان) إلى الشام؛ وعدتني بأن تتعلم اللهجة الكردية الدارجة في السليمانية؛ لكي تستمتع بقرأة مؤلفانا الكردية بتلك اللهجة، وترحم بعض منها إلى اللغة العربية؛ أو الأفرنسية من جهة أخرى...

وبعد أن عادت (روشن بدرخان) إلى الشام؛ طبعت كتاباً لها باللغة العربية ترجمت فيه نصوصاً أدبية لعدد من أدبائنا الأكراد^(١). ولا زالت (روشن بدرخان) تحاول أن تحل محل زوجها المرحوم (جلادت بدرخان) في الخدمات القومية والوطنية لترفع رأس الشعب الكردي الذي يحترمها.

ملحوظة/

عشرت على نسخة من الكتاب الآتف الذكر في خزانة المرحوم (عبدالله جوهر) المهدات إلى المكتبة العامة في السليمانية. في ٢٠٠٢/٨/١٠

(١) يلمح الأستاذ بهذا إلى كتاب (صفحات من الأدب الكردي) المطبوع في (مطبعة سميا) عام ١٩٥٤ ببيروت، وباللغة العربية، مبتدأةً بمقدمة ثم نبذة عن ٢٠ من أشهر شعراء الكرد مع نماذج من أشعارهم، تبدأ بـ (باباطاهر الهمداني) وتنتهي بـ (حگتّر خوين وصالح بدرخان).... وكذلك (ختمه) للكتاب، حيث تقول فيها:

(واذا ما ألقىت نظرك أيها القاري، العزيز على الكتب التي دوها الغريبيون عن الأكراد ، يقع تظهرك دوماً على الكلمات التالية: شعب عريق، سخي، كريم، محب للحرية، يتصاع للحق ولا يخشى له لومة لائم ولا حاجة بك الرجوع إلى عهد رستم وكيخسرو وصلاح الدين، للتحقق من ذلك، بل يكفي أن تعود للحركات الأخيرة لتتف على أعمال الطولة والتصحية في سبيل حرية كردستان. وأن الثورات التي كانت أبطالها الشيخ محمود، سمكو، الشيخ سعيد، إحسان نوري، والشيخ أحمد البارزاني وغيرهم من الأبطال ليست سوى عينات ونماذج للجرأة البدرية والشجاعة الفذة في الذود عن حياص الوطن وكشف القناع لجميع الشعوب بأن الأكراد جديرون بالاستقلال والحرية. تعطى درساً قاسياً لمن تسول له نفسه أن يحوهم من مسرح الوجود، وليس للأكراد أي مطمع بشير واحد من أرض غيرهم، لكنهم سيذودون عن حقوقهم حتى الرمي الأخير) (ص: ٦٩).

آراء حول المرأة الكردية

تقول دائرة المعارف الأنجليزية الكبرى في مجلدها الحادى والعشرين مايلى:

«إن أوضاع البيت الكردي والعائلة الكردية راقية جداً. فلكردي (سواء كان رجلاً أو امرأة) بشوش الوجه؛ صافى القلب، ذو عفة وشرف يعتر بحدمة الضيوف. والمرأة الكردية أكثر تمتعا بالحرية (البرينة) من المرأة التركية أو الفارسية (معظمها سافرة ويععضها متجهة الى السفور). وفيما عدا الأغنياء فلا يرغب أحد من الأكراد الإكثار من الزوجات وهو (كالمرأة) يحب الموسيقى والرقص...»

(خلاصة تاريخ الكرد وكردستان: المجلد الأول، الجزء الثاني، الصفحة ٢٦٧ - مؤلفها محمد أمين زكي - باللغة الكردية) كما ويقول فى الصفحة ٢٦٦ من الكتاب المذكور: «ويبحث كتاب الشرفندة عن بعض النساء الكرديات اللاتي اشتهرن بالأعمال العظيمة. وعلى الأخص فى عشيرة (الكلهر) حيث كانت بعضهن رئيسات بقدن تلك العتيرة الى المحدث. وهناك (حلمه خان) الحكارة؛ و(عادلة خان) فى حلبجة ممن اكسبن الشهرة بين الأكراد. أم (كوخ نبرگس) المنتمية إلى عشيرة (الشوان) فيجب أن لا تنسى أيضاً» (*).

(تقديم الدكتور طه حسين لمقال لي عن المرأة الكردية)

فيما يلى نص التقديم الذى تفضّل به المرحوم الدكتور (طه حسين) الكاتب المصري المعروف، فى مجلته (الكاتب المصري). العدد (١٤) نوفمبر سنة ١٩٤٦ حول مقال لى عن المرأة الكردية المنشور فى مجلة (الثقافة الحديثة)، فى الكاظمية فى العراق؛ فى نفس السنة:

(المرأة الكردية)

أما مجلة «الثقافة الحديثة» التى تصدر عن الكاظمية؛ وهو مجلة أدب وعلم وفن وإحتماع كما نصف نفسها، فإن لها ثأراً - كما يبدو - عند أكثر من مجلة من مجلات العراق:

فهى تخصص بضع صفحات من العدد الثالث للنيل من بعض زميلاتنا تمة؛ وإن لم تخل إلى جانب ذلك من مقالات تستحق أن تقرأ. فهذا مقال للقائم مقام محمد شاكر فتاح عن المرأة الكردية، يتحدث فيه عن شىء من خصائصها فى البيت؛ وفى ميدان العمل فهى تحب زوجها وأولادها وبيتها، وتشعر بما عليها للأسرة من تبعات فتشارك زوجها فى العمل والمزرع، وفى الاحتطاب والنقل، وفى البيع والشراء. وقد تقوم بأعمال لا تقوى على مثلها الرجال.

وبعد ان يورد أسماء طائفة من الكرديات المعاصرات اللاتي إشتهرن فى ميادين الأدب والفن

(*) : الشرفندة ومؤلفها الأمير شرفجان البديسى الكردي. تأريخ الأكراد مدون باللغة الفارسية وترجمت إلى أكثر اللغات الحية فى العالم ومنها اللغة الفرنسية والروسية والتركية والعربية والكردية. يعود تأريخ تأليفها الى سنة ١٠٠٥ هجرية (ش. ف)

والثقافة وأعمال البطولة، يقول: إن المرأة الكردية تعتمد على نفسها لتحصيل قوتها اليومي أو إدارة إقتصاد العائلة عندما تتزوج. لذا لا تجد المرأة الكردية كبير مشقة في تجهيز الاسرة بما قسم الله من الرزق عند فقدانها زوجها أو عائلها. فكم شاهدت من أرملة كردية قد حرمت على نفسها الزواج بعد زوجها الاول، وكurst حياتها لخدمة أولادها بالكسب الشريف وعرق الجبين. بل شاهدت عدة أراامل وقد أصابهن العمى. ورغم ذلك فقد أُبين سؤال الناس أو مد الأكف، بل قمن ببعض المهن الشاقة وآثرن شُطَفَ العيش والحرمان على النعم المتتابة من الذل والخنوع في خدمة الأثرياء...»

(تقييم الدكتور كامل البصير لكتابي - المرأة الكردية)

وفيما يلي نص التقييم الذي تفصل بنسره الدكتور كامل البصير، الكاتب الكردي المشهور حول كتابي (المرأة الكردية) الذي طبع في سنة ١٩٥٨ في بغداد، وذلك في حريدة (التأخي) التي صدرت في بغداد في ١٠/١٠/١٩٦٧ -

المكتبة الكردية

كتاب المرأة الكردية لأستاذ شاكر فتاح

إن كتاب المرأة الكردية بحث تاريخي إجتماعي بأسلوب أدبي فني. وقد أصدره مؤلفه باللغة الكردية سنة ١٩٥٨، بمطبعة المعارف في بغداد وهو وإن كان كتبها في حجمه - إذ تقع في سبعة وسبعين صفحة من القطع المتوسط - إلا أنه ذوقمة كبرى في مجال دراسته، لأسباب أهمها أن مؤلفه الأستاذ شاكر فتاح رجل مفكر، يجمع إلى ثقافته الكردية الأصيلة ثقافة أوروبية استنبطها من منبعتها الرئيسي في المؤلفات الانكليزية. ثم أنه بحكم وطيفته السابقة كرجل إداري - جاب مدن كردستان وقراها، وعمل في شتى المناطق (مدبر ناحية وقائمقام ورئيس بلدية ومفتش إداري... الخ). وقف عن كتب على عادات وتقاليد القبائل الكردية؛ فسبر أغوارها ثم حللها بحسه المرفه وعقله المثقف، فكان ثمرة ذلك كتابة هذا الذي سد ثغرة كبيرة وخطيرة في المكتبة الكردية.

ان الأستاذ شاكر فتاح قد درس بين دفتي كتابه هذا مختلف الأمور المتعلقة بالمرأة الكردية خُلُقاً وخُلُقاً وتقاليداً ومنزلة وتاريخاً، وقد بين حلال ذلك كله رأيه الخاص منتقدا هذه الحالة وتلك، ومستحسناً هذا الوضع أو ذاك.

والملاحظة أن ما بحثه الاستاذ شاكر فتاح في كتابه كان هادفاً. فهو لا يكاد بطرق جانباً من جوانب بحثه إلا ليستخلص منه صيحة وتوجيها. فقد تحدث عن حمال المرأة الكردية وزبها ليرسم ملامحها المميزة لها؛ وتكلم على مسألة الحب بين القبائل الكردية ليثبت أن التعاطف بين الرجل والمرأة أساس العائلة الكردية وثم عرج على الأدوات الخلقية الشائعة شكل مستفحل في المجتمعات غير الكردية، كالبعاء وهرب المرأة وخطفها؛ لينتقد ما يلاحظه من تعصب مقبت في بعض القبائل الكردية الخارجة على إجماع الأمة الكردية في أعطء المرأة حقها في الحياة الحرة الخالية من القيود التي تذللها وتلغي شخصيتها.

ولعل ما ينبغي التنبيه عليه هنا أن الأستاذ شاكر فتاح نصير لحقوق المرأة فهو لذلك يعقد فصولاً موجزة كماً، عميقة نوعاً، ليتحدث عن مقومات تحرر المرأة الكردية من مهارتها في الصناعات اليدوية كنسج السجاجيد الفاخرة ويعرض لحياة شخصيات سانية كردية مثل (حيسه خان النقيب) والأستاذة الأدبية (روشن بدرخان) فيضع بذلك الاسس الاقتصادية والطبيعية والعملية لحق المرأة الكردية في التحرر من القيود التي تحاول شدها الى البيت.

ثم أن الأستاذ شاكر فتاح طموح في فتح الأفاق أمام المرأة الكردية؛ فهو لا يعزبها بالتقدم في مجالات الحياة اليومية العادية؛ بل يدعوها إلى تبوؤ مكانتها في الحياة السياسية العامة. ومن براه يتحدث عن الحركة النسائية الكردية. فيؤرخ لنساء كربات حاكمات مثل (قدم خير) حاكمة لورستان الشهيرة و (قره فاطم) الأميرة المنتفذة في الكردستان الشمالية؛ والسيدة (خانم عثمان باشا الجاف) حاكمة حلبجة... الخ. والطريف في هذا الكتاب أن مؤلفه قد قدم في النهاية صوراً أدبية بالشعر والنثر؛ ضمنها خلاصة آرائه وتوجيهاته. وكأنه أراد بذلك أن يسكب ما يريد من آراء إجتماعية في رؤوس الناس عن طريق قلوبهم.

أبو لورستان

كامل حسن البصير

(مصادر البحث)

- ١) كتاب قضاء عقرة المخطوط؛ ألّف في سنة ١٩٥١ - لمؤلفه شاكر فتاح
- ٢) مقالة نشرت في مجلة الثقافة الحديثة، الكاظمية - العراق، في ١٩٤٦ - لمؤلفه شاكر فتاح
- ٣) كتاب (المرأة الكردية) باللغة الكردية؛ طبع في بغداد في سنة ١٩٥٨ لمؤلفه شاكر فتاح
- ٤) مذكرات شخصية مخطوطة وملاحظات، في أوقات مختلفة حول المرأة الكردية.

شاكر فتاح رحمه

خاوهني پروژهي خوينده واري كوردی

٢٢ - ١٢ - ١٩٧٧

چەپكەت نامە

شاكر فەتاح كەسايەننىيەكى گۆشەگەر و داخراو نەبوو، ھەر لە منالەيەو پەيوەندى توندوتۆلى لەگەڵ دۆست و ھاوئالەنيدا بوو و بەتەننەيى ھەرگىز ھەلى نەكردوو - بڕوانە يادنامەكانى - . ھەزى بەتەنەكە لاوى و برادەرەيەتى كردوو، بەتەنەت لە خۆتەندەواران و ئەوانەى وەك خۆى خولياى نووسين و خۆتەندەويان بوو. لە يادنامەى ١٩٣٣دا دەلى:

«سەرەفەتەرى ئەو ھەورئى خۆشەويستە مامۆستايەكى زىرەك و زىرەك و كردوو پەنگىنە. كەمال ھەسەن، ئەم لاو ھەرخە كەركوكىيە.

لە سەلمانى يەكە خەزانى كە خۆشەويستى خۆيان بەرئەدەيى خەزانى صائب-ن، لەمانە ئىستە حاجى توفىق بەگ، بوئى ناودار، جەمەل ئەفەندى جەلال ئەفەندى، مستەفا صائب... وەستا عەبدوللاى بەرگەردوو، ئەخۆلى پەيت رەكخەرى چاپخەنى ژيان بوون بەدۆستىكى گيانى بەگيانيم. بەسايەى رەشەد نەجيب-ھە توفىق و ھەبى بەگ، وڵات پەرستى ناودارم ناسى، ئىستەكەى من بەكەتەكى ھەرە خۆشەويستى خۆى ئەزەبى... بەسايەى سەيد حەسەن موكريانىيەو - مەجەر ئەدەبىيەت-م ناسى. ئەم پياو ھەوئە ئىنگليز پەتە ناوئە ئەم خەكەو - سەياسەت بازى بەكە گەورە ئەكات، بەلام من لەوئەدا دۆستى نيم، بۆكە ھەزەم بەدۆستەيتى كرد، بەھگار خەرىكى بۆزى زمانەكەمانە.

جگە لەمانە: ئەمەد بەگى و ھەسەن پاشا، ھەمە سەعید بەگى دەرەشش، شەيخ ھەمە ھەسەمەدەين، شەيخ ھەسەمەدەين، كورانى شەيخ عەلەدەين، لەو كەسانە كە سەرەدەى دۆستەتەيان لەگەڵ گرتووم».^(١) ھەروا ناوى كۆمەلەكە لە دۆستانى خۆشەويستى تەرى دۆستى و باسەيان ئەكات وەك: شەيخ قادەرى بۆرە شەيخى گەورە، شەيخ رەھووف، شەيخ بابە عەلى كورانى شەيخ مەھمۇود، ئىسماعىل شاوھەيس، مەھمۇود جەوودەت، رەشید عارف.

دیارە تا زەمان و پۆژگار بەرەو پێشەو دەچوو ژمارەى دۆست و ناسەيانى زاتەر دەبوون، بازەى پەيوەندەيە كۆمەلەتەيەكانى بەرە بەرە فراوانتر دەبوو.

لەناو كەتەيخانە و دەستەكانى مامۆستەدا، داھم ناچى، كە تەنەب ژمارەيەكى كەم لەو نامانە بەرەدەست كەوت كە بۆى ھەسەن، وادەرە مامۆستا گەنگەيەكى ئەو تەنەب نامانە كە بۆى ھەسەن، ئەدەو - كە من خۆم بڕوام بەمە نەبە، وەيان دەستەكانى گەشتەتەى و فەوتەنەو... ھەرچۆنەى بێ ئەوئە ماوەتەو لێرەدا دەنەخەنە بەرچا، چونكە لە ڕووى مەژووبى و ڕۆشەنەيەو بەخەى تەنەتەى خۆيان ھەمە.

لەكاتەكەدا كە جەنجالى كارى بەرپەرەدە و وەزىفەى ھەكۆمەت بوو، مامۆستەى زانا و نووسەرى

(١) شاكر فەتاح: يادنامەى ٣٣- ژمارە (٤)، دەستەس.

گهوره علاءالدین سهججادی له بهغدا - بهحوکمی دۆستایهتی بههیزیان - لهخۆبوردوانه سهربه رشتی چاپکردن و پهخشی بهرهمهکانی مامۆستایی کردوه. بپروانه له (گهلاویژ)دا ئهم سوپاس نامهیهی:

«سوپاسیکی بهدل

ئهمه دوو ساله مامۆستا علاءالدین سهججادی له چاپکردن و پیکهتانی نووسراوه کاغان: (پرشنگ، شهبنگه بهرۆژ، گهوره پیاوان، هاویتی منالی) رهنج ئه دا و پهل نه کوتتی، بی ئهمه ی له منه وه شتیکی دهست کهوتتی، بپایانه و دلسۆزانه هه رچواریانی به جوانی و یتکیویتیکیه کی تهواوه به پۆ پتیک هیناوم.

جا چونکه ئهم کردوه رهنگین و رهنده ی مامۆستا علاءالدین سهججادی له گیانیکی پیاوه تی و نیشتمانپه روه ریه وه هاتۆته بوون: به پیرستم زانی خوتنده واران ی نزار، گهلاویژ هه موو مه ردیک ناگادار کهم و له بهرده میاندا فه رمانی سوپاسگوزاری خۆمی بۆ به جت به یتیم. خوا وینه ی کاک علاءالدین مان بۆ زۆر کات بۆ که لکی گشت لای، به راستی راست و خۆش خه مخۆری خوتنده واریمان نه کات.

هه ر بیتی به خۆشی و سه ربه رزیه وه.

شاکر فه تاح»^(۱)

جگه له مه نامه پر سۆز و حوانه که یشی که بۆ زانا و مامۆستا شیخ محمه دی خالی نووسیوه له (مزوری)یه وه سالی ۱۹۳۷، خوتنه ر له جتییه کی تری ئهم کتیبه دا دهقه که ی ده بیینی: ئهمانه و ده یانی تر گه واهی ئه و په یه ندییه کۆمه لایه تییه به هتزه یه که له گه ل زۆریه ی زانا و رۆشن بیران و که سایه تییه کانی ناو کۆمه لی کورده واری بوویه تی.

---

(۱) گهلاویژ - گ: ژ (۱) س (۱۰) کانونی دوو ۱۹۴۹، ل ۳۲.

برای زۆر بە نرخ و سەر بەرز

مامۆستا شاگر

هه‌موو کاتیکت باش، هه‌موو ساتیکت پر سەرکه‌وتن.

هه‌موو پۆتیکت پر به‌هره‌ی نوێ به‌ته‌مه‌نیکی درێژی پر له‌ باشی و به‌خته‌وه‌ری و شانازی پر له‌ ئاواتانه‌ی که‌ مه‌به‌ستن، زۆر زۆریشی به‌گه‌رمه‌وه‌ جوانترین سلاو و پێژت پێشکه‌ش ئه‌که‌م، له‌ دله‌وه‌ له‌ یه‌زدان داواکاری ته‌ندوروستی و باشیتم ئاواته‌خوازم ئاواته‌کانت مه‌به‌سته‌کانت به‌گه‌نه‌ جێی خۆیان.

به‌راستی مامۆستا، زۆر بیرت ئه‌که‌م، زۆر به‌تسه‌ته‌وه‌م، خۆزگه‌ وادورنه‌بوویتایه‌ و به‌م توانیایه‌ هه‌ر حه‌فته‌ی جارێک به‌خه‌مه‌تی برای گه‌وره‌م شادیم و هه‌موو ئه‌شکه‌نجیه‌ک فه‌رامۆشکه‌م به‌له‌بیر چوونی هه‌ر ئه‌شکه‌نجیه‌ک هه‌نگاوێک به‌ره‌و پێشتر بۆ ژیان بنییم، ژیانیک که‌ دژی ئه‌شکه‌نجیه‌ بیتو به‌خته‌وه‌ری بێنێته‌دی. به‌خته‌وه‌ری بۆ ژیان بۆ ناده‌میزاد سەرکه‌وتن بۆ پۆژان. ئه‌گه‌ر ئه‌سفهرموی له‌ حالێ ئیسته‌ی ئیشه‌که‌م، سوپاس بۆ یه‌زدان وه‌ له‌ سایه‌ی سه‌ری به‌پێژانه‌وه‌ زۆر باشم و گه‌روگره‌تم نییه‌، پشت به‌خوا که‌ هاتم بچم بۆ مۆقری سێ له‌ مانگی (٨) دا ئه‌گه‌م به‌خه‌مه‌تان.

مامۆستا نازانم بۆچی هه‌ر سه‌ریکی هه‌له‌به‌جته‌ نه‌دا، ئیتر زۆر زۆر سلاو و پێژم بۆ ماله‌وه‌ هه‌یه‌ وه‌ له‌ یه‌زدان باشی و به‌خته‌وه‌ریتان داواکارم و هه‌رێژین به‌شاد و خوا ئاگادارتان بێت وه‌ هیواداریشم پێش هاتم به‌هه‌والی خۆشتان شادیم.

خوشکی تا هه‌تا دلسۆزتان

خوڕشیده بابان

١٩٧٨/٧/٢٩

هه‌له‌به‌چه

برای رفتن به سفر در هر روز

ماقوستانا

له، مووکیا تیلت، ایل، هه موو ساند ساند، برسه رکه ویش
هه موو روز تیلت یی به هره ی یوی به نه نه تیلت در تیلت
ییل له تیلت به هته وهری و شانازی ییل له موو ساند ی
که به به تیلت، روز روز تیلت به گه رکه وهری موو ساند
روز تیلت، تیلت، تیلت، له دله وهری له به ردار، داوا کلری
تیلت ییل و ییل تیلت موو ساند موو ساند موو ساند موو ساند
به راستی، ماقوستانا روز تیلت له تیلت روز به ناسه وهری
خوز که واد وهری به ییل تیلت موو ساند به هره هته ی
هار تیلت به هره ی برای تیلت وهری، ساند ییل، موو ساند
به له هره وهری تیلت به له به ییل، هره تیلت به له
هه تیلت به له وهری تیلت به ییل تیلت، تیلت تیلت
که دری، له تیلت به ییل به هته وهری ی تیلت دی
به هته وهری ییل تیلت، تیلت تیلت، هره وهری
ییل روزان، له تیلت به هره وهری به ییل تیلت
ییل ییل روزان له ساند ییل، ساند ییل، روزان
تیلت تیلت، ساند ییل، ساند ییل، ساند ییل، ساند ییل
تیلت له تیلت (۸) داوا تیلت به هره وهری، ماقوستانا
ساند ییل، ساند ییل، ساند ییل، ساند ییل، ساند ییل
ساند ییل، ساند ییل، ساند ییل، ساند ییل، ساند ییل
داوا تیلت وهری، ساند ییل، ساند ییل، ساند ییل، ساند ییل
وهری، ساند ییل، ساند ییل، ساند ییل، ساند ییل
داوا تیلت، ساند ییل، ساند ییل، ساند ییل، ساند ییل
داوا تیلت، ساند ییل، ساند ییل، ساند ییل، ساند ییل

سىمىنارى تۈرپەنت كۈندە

زانكۆى گۈتەنبرگ ۱۹۷۵/۱/۲۲

بەرپتۈبەر

بەرپتۈز / شاكىر فەتتەح ئەحمەد

گەرەكى شۈزۈش ۲۶۵/۲۰۰

سلىمانى / عىراق

زۆر سوپاس يۆناردنى نووسراۋەكانتان (۱۹۷۴/۱۹۷۳)،

بەناۋى سىمىنارەكەۋە. كىتەپخانەكەمان زۆر دەۋلەمەند ئەكات.

هيوادارم پەبۈندىمان ھەر بىتەتتەۋە.

زۆر دىلسۆزتان

پ. د. يۆھانس بىتەزىنگ

Seminar für Orientkunde
der Johannes Gutenberg-Universität

The Director

65 Mainz, den 22. January 1975
Seestraße 21
Postfach 19 60
Telefon 191
bei Durchwahl 19 } 27 79
27 80

Mr. Shākir Fattāḥ Ahmad,
Shōrīsh 200/265,
Suleymany/Irak.

Dear Sir,

You have anew had the great generosity of sending
us a series of 1973/1974 publications of yours. On behalf
of "The Seminar für Orientkunde" I thank you very much for
this very esteemed addition to our library, and beg to
remain, dear Sir,

Yours very truly

Johannes Benzinger
(Professor Dr. Johannes Benzinger).

20.1.1975
1975/1/1
2

سیمیناری ئۆرپەنت كۆندە

زانكۆی گۆتەنبرگ ۱۹۷۵/۶/۵

یۆهانس بیتزینگ

بەرئیز / شاکیڕ فەتاح ئەحمەد

گەرەکی شۆرش ۲۶۵/۲۰۰

سلیمانی / عیراق

زۆر سوپاس بۆ نامەكەتان لە ۱۹۷۵/۳/۳ بۆ ئاردنی دانەپەك لە (شەرەفنامە). بېوورن كە درەنگ
وەلامتان دەدەمەو، تكایە ئرخەكەیم بۆ بنوسە چەندە.

ئێستە وانەكانی كوردی لە زانكۆكەماندا دەوتریتەو، ئەم ھاوینە لەژێر بەرگیكی تردا كۆرسی
(تێكست بوك)ی كوردی دەخوینین، دانەپەك لەو تێكست بوكەم بۆ ئاردن.

وەك دەبینن من (تێكست)یكی ئاسانم ھەلبژاردوو، بەلام زۆر زەحمەتیو بۆ ئەوانەى كە لەسەرەتادان
(وەكو من) بەتایبەت، ڕزگارت كردم.

دەتوانن بەكوردی نامەم بۆ بنوسن، ھیوادارم تێی بگەم، ھاوكارم (د. مەھدی) دەتوانیت یارمەتیم
بدات، بۆ ئەوێ نامەكان بخوێنمەو.

زۆر دڵسۆزان

پ. د. یۆهانس بیتزینگ

Seminar für Orientkunde
der Johannes Gutenberg-Universität

Johannes Benzing

65 Mainz, den 5th June 1975

Saarnstraße 21
Postfach 39 80
Telefon 391
bei Durchwahl 39 } 3779
                              } 2780

Mr. Shākir Fattāh Ahmad
Shērīsh 220/265,
Suleymany/Irak

Dear Sir,

With many thanks for your kind letter of 3rd of March, 1975, and the copy of the "Sherefname", I apologize for not having written immediately after receipt of this useful book. I was awaiting invoice and indications as to how the amount has to be settled up; please inform me of this subject.

In the meantime the Kurdish lessons at our University continue. Under separate cover I send a copy of the Kurdish text we are reading this summer term. You will see that I chose a rather simple text, but it offers enough difficulties for beginners (among whom myself) such as Piagarit Kurdî 'you liberated me'.

You may write me in Kurdish, I hope to be able to understand, and in any case my colleague Dr. Wandi can help me to read your letters.

Yours very truly

Johannes Benzing.

✓
دەستەوازی ئێوە بۆ
خۆشەویستێم لێبۆ ٢٠٧٥.

LC

1975 07/21

سىمىنارى ئۆرىپەنت كۆندە
زانكۆى گۆتەنبرگ ۱۸/۴/۱۹۷۴
بەپتودەپەر

بەپتیز. شاكىر فەتتەح
گەرەكى شۆرش ۲۰۰ / ۲۶۵
سلىتمانى - عىراق

بەپتیزى خۆشەوىست

بەناوى سىمىنارەكەۋە زۆر سوپاستان دەكەم بۆ ناردنى (۱۷) نووسراوى خۆتان. ئەم نووسراۋانە كە
تەرەمە كراۋن بەقەلەمى خۆتان، زۆر سوودمان لىق ۋەرگرتن بۆ سىمىنارەكە.
ھەرۋەھا سوودبىشى ھەيە بۆ خوتىندكارافان ۋە دىكرىت بە (نىكست بۆك). ھىۋادارىن لە كارەكانتاندە
بەردەۋامبىن ۋە سەرگەۋتوۋىن

زۆر دىلسۆزتان

پ. د. يۆھانس بېئىزىنگ

Seminar für Orientkunde
der Johannes Gutenberg - Universität

65 Mainz, den 18.4.1974

Mainz

The Director

Mr. Shakir Fattah Ahmed,

Shorish 200/265
Suleymany / Irak

Dear Sir,

On behalf of the "Seminar für Orientkunde" of the Mainz University I have the honour to thank you very much for the generous donation of 17 publications of your publishing - house. These publications, translated works as well as the most valuable original contributions written by your own pen, are an appreciated enlargement of the Kurdish section of the library of our "Seminar". They will not only be at the disposal of our students, but extracts from them will also be prepared and used for reading exercises in a similar way as the sample of a text which we are mailing under separate cover.

We do hope that your work and publications will successfully continue.

With our best wishes I beg to remain, dear Sir,

yours very truly

Johannes Benzing
(Prof. Dr. Johannes Benzing)

حامی زانا و خوشه ویت و مندره حاقو مناسا کرخاصی به تفریق شده

رفوتنا هم ما عيشه

تاوانه خوازم که ردم که خوشبختی باب ....

[illegible][illegible]

میرزا محمد باقر خان وزیر امور خارجه
میرزا محمد باقر خان وزیر امور خارجه

بحرہ

کودستانی مورخانی / مونسکو / ۱۹۷۲ / ۲ / ۲۲

СССР Москва В 218

ул. Кржижановского

9/18 K/67

Курдистан ашукришти

استاذنا الكبير فلاح سائر الوتر

تحية العجايب وتقدير وود

سلم معهدنا بيد الشتر والامتنان مولفانك المودة
ايضا - واضافه الى الملتقى يستعيد ملا اهل العلم والمعرفة وعاشه
الاجرة واللغات - نرجو ونأمل انه لا تغفل علينا في المستقبل
بالتأجيل الذي القيم .
لعله في رسالتك تزيدينا بقره مع الكتابات التي نشرت
مجموعه قاموس الاستاذ توفيه وهي بالعلم اكره في العربيه . فاما
انوى القيام بكتابته تحت مع هذا القاموس قريبا
انني ساكون متناجدا لو تفضل بياتهم باعطائي دليل
السيد ونصائح القيمة كذا المصدر وتفسير بكتابات
المستوره مع القاموس بالعلم اكره او ايسال هذه الكتابات الى
اذا جاءه صلتا .

مع التقدير والعجايب والتمنيات الصادقة

بالصحة والعزم الجديد

المخلص
دكتور مهدي جباري

له ١١/١٢/١٩٧٤
دعاه ٣/١٢/٧٤
شكرا

دلتسۆز و مهره بانم

باوکی به پیتیم و هاویری تیگه بشتوو ده کم

له ناخی دلتوه گهرمسترین سه لاوت لی ده کم... هیوادارم له وپه پری خوشی و کامه رانییدا بیت... له ش ساغ و دهم به خه نده... دوور له ئەشکه نجه و گیر و گرفت.

هه والی خیزانت ده پرسم و دهسته کانی ماچ ده کم..

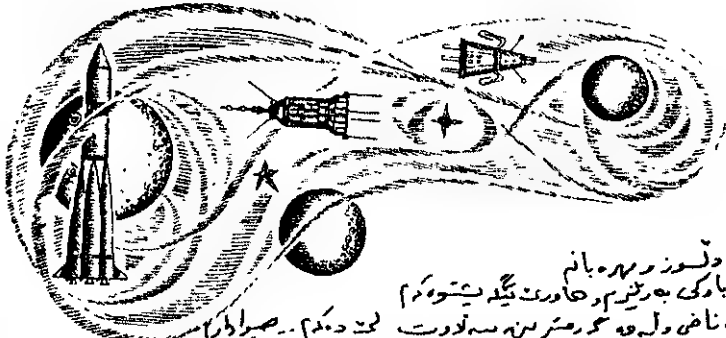
مامۆستا گیان که نه مری ژۆژی شهعه و ۱/۵/۱۹۷۳ به به ته نهها له ژوو ده کم
ده رسمان نییه دانیشتم خه یالی فراوانم مه یل و ناره زووی بینست وای لی کردم که
په لاماری قه له مه کم دا و داخی دووری و ناخو شیم بۆت بس که مه وه. به یادی جاران...
نه مری ژۆژیکی ژۆر تهم و ناخو شه... ئاسمان شهر ده فرۆشی پرووی موسکو ته وای تاریک
و ته ماوی و گرژ بووه... منیش جار حاره له په نجه ره دی ژوو ده کم مه وه سه پیری سروشت
ده کم که ههر حاره جزریک خوی ده گۆرێ، رادیژی ژوو ده کم یشم مۆسیقا یه کی غه ربی
وه کو گرامه که ی تۆ که رۆژه که هاتم به سه را نه وه به... زیاتر دلم کرایه وه. چیت بۆ
باسکم له مۆسکو که ژۆر دلم ناکرتته وه زمانه که ژۆر قورسه... ژبانی کۆمه له یه نی
باشه... به لام ناتوانم به پروونی باسی دوو جنس بکم که فسه کانت هاته دی... ئاژه لن...
ژۆریه ی ژۆریان... شتیکیان ژۆر حوان و سه رنج راکیشه نه ویش دیمه نی وه ستانی دوو
نه فسه ره له نزیک گۆری لیتین که نزیکه ی سه عابتک نابێ به هیچ حۆریک بجولین وه کو
صنم دوا ی گۆزانیان به شتیوه یه که موچرک به گیانی ئنسانا دت هینده جوانن
ده گۆرین... نه وه ژۆر خوشه. دیمه نی مۆسکو ش ژۆر خوشه، ئیست چیمه نه کان سه وز
بووه... به رگی دره ختان قاوه بی و زهره و سه وز هینده ی که دیمه نیان جوان کردوون...

مامۆستا گیان: ئیست له گه له خوشکه کوردستان به به که وه دین وه ده رجو ئمان بۆ بازار و
مطعم و حیگای پیتوستی بی به کتری ده رن چین، به راسنی کیرتیکی لی هاتوو ره وشت
به رزه که ژۆرم به دله و خوا خوشی وستم که نه وه گوه ره دم ده ست که وت.

که گه یستمه مۆسکو به دریتی ونی نه وه واقعه... دنایه وایه.. وه منیش وتم یه که
شت لیره دا هیه به باوه رمان به هه موو زهره خه نه به کی دروس کراو نه بیت... به نزیک
بوونه وه ی نه و نافرمانه ی که چاوبان پتمان ده کم و و ماچمان ده کات بۆ نزیک
بوونه وه مان لیتان باوه رمان پتین نیبه.. جا ره نگه نزیک بوو پینه وه له مه به ستم که
بیرمانه.

چاوه کم ژۆر هه ز ده کم که حار جار کاغه زم بۆ سووسی و باسی شاره که مان که ههر
رۆژه جۆره نه ده بیت که له مېژوو ی کوردا بۆم باس که بب... وه زیاتر په به و نه دمان به بوند
بیت.

دلسوز مرہورہ بانم
باوکی بہرینہ کو جاوے تیکہ بشتوہ نام
لہ ناخ و لہوہ کو مگر مریزہ بہ دولت لہ دہم۔۔۔ صیاد نام
لہ بہرہ و خوشی و کامہ را نینرا بیت۔۔۔ لہن ساع و دہم بہ خہ مذہ۔۔۔ درہ
لہ کہ شکہ لہ و گیر و گرفتے۔۔۔
ہہ راکی خیرانتہ دہ ہرسم و دہستہ گانی حاج دہم۔۔۔

ماہوستان لہان کہ تہ مریزہ رزری شہد ۱-۵-۱۹۷۲ یہ بہ تہا لہ زورہ نام کہ
دہستان نیمہ دانیشتم خہ یامی فرادانم ہیل و تارہ زری ہینسے وای لہ لہ کریم
کہ بہ لاماری قہ لہم نام داو داخو دوری و ناخوشیم بڑے ہینسے ہہ یادی
جہارے۔۔۔ کہ مریزہ رزری تہم و ناخوش۔۔۔ تاسیات سہ دہ مریزہ سہی دوی
مؤسکو تہ واد تاریلک رتہ ماوی و گریزہ ہوہ۔۔۔ مینس جہار جہار لہ پ لہ ہر
زورہ کہ مہ وہ سہیری سرہ سہی دہم کہ مہ جہار جہاریلک خوی دہ گریزہ
را دیوہ تہورہ ہینسے خوسیاہ کی لہ ہین و کو گرامہ کی تہ کہ زورہ کہ حاتم ہہ را
لہ و ہ۔۔۔ زیاتر دہم کرایہ و۔۔۔ صیت بڑے ہینسے نام لہ مؤسکو کہ زورہ دہم ناگہیہ و
زماہ کہ زورہ خورہ۔۔۔ وای کوہ لہی تہ ہین۔۔۔ ہہ نام ناظم ہہ و ہین ہینسے جہو
جہنہ ہکم کہ مہ گانے حاتم دہ۔۔۔ تارہ لہ۔۔۔ زورہ زورہ۔۔۔ ہینسے
زورہ جہان و سرہ ہین را گیتہ کہ ہین دہی و ستای دورہ کہ ہین لہ تریلک
گوری لہین کہ تریلک سہ ہینسے ناچہ۔۔۔ صیت جہرہ ہینسے ہینسے و کوہنم
دہان گوریان ہینسے ہین کہ حقیرک دہیانی ہینسے ہینسے ہینسے
جوان دہرہ ہین۔۔۔ دہ زورہ ہینسے۔۔۔ دہیانی مؤسکو زورہ خورہ
ہینسے ہینسے ہینسے ہینسے۔۔۔ ہرگی دہ خاتہ ہینسے و زہ دہرہ ہینسے ہینسے

دہ نیاتہ جہان کرہ ہین۔۔۔
ماہوستان لہان ہینسے خورہ کہ کورستان ہینسے کہ وہ ہین و دہ جہان
بہ بازار و مطہ و ہینسے ہینسے ہینسے ہینسے ہینسے ہینسے ہینسے
لہ ہینسے ہینسے ہینسے ہینسے ہینسے ہینسے ہینسے ہینسے ہینسے

حفلەى نەورۆز کرا زۆر خۆش بوو وە بەجلى کوردییهکی زۆر جوانى سلیمانیانە چووم
 که جینگای سەرسوپمانى دانیششتوان بوو... شاییهکی جوانى کوردیم کرد لەگەڵ
 برادەران... بەویەپى سەربەرزىیەوه... وە باوەر کردن بەخۆم و بەکێژى وەکو خۆم و کێژى
 کوردەوه که شاییهکەى نێمە گرتتى پەنجە بەویەپى پاکى و دل سافى و جوانەویە... من
 و کوردستان بانگکراين بۆ حفلەى (...؟) نەچووين. لەگەڵ برادەران چووين بۆ مطعم و
 بەقسەى خۆش رامان بوارد... کوردەکانمان زۆر باشن زۆر پێزمان لى دەگرن... جیتی
 شانازین.

مامۆستا: زمانى ڕووسى زۆر قورسە (ئۆچن تروندنە) پێیوستى بەهیلاکى زۆر ھەیه
 وە منیش تەنھا پۆژى شەمە و یەک شەمە ھەیه که پشووێک بدەین و لى پرسینەوێ
 دەرس ئەوێش ھەر کارێکى گرانی، بەلام مامۆستاکان زۆر باش و ڕووخۆشن...
 دەرسەکیان لا سووک کردووين... مامۆستاکانم زۆریان خۆش دەویم زۆر پێزم دەگرن
 دەلێن تۆ زوو تى دەگەیت و سەعی دەکەیت... وە ئێستا زۆرترین کات گوێ لە ڕادیۆ و
 شەو سەیری تەلفزیون و گفتوگۆ لەگەڵ کچانى داخلیەکەم وە سەعی خۆشەم ھەموویم
 دا بەش کردووە مامۆستا گیان... لە داخلیەکەم که ھەموومان کچین... پیاومان لەگەڵ
 نییە وەکی داخلیەکانى تر وە ھەر لە عەینى بنایە دەرسمان ھەیه زۆر خۆشە... کەى بى
 بیستم که دیت بۆ مۆسکۆ و دەعوەتى مائەکەمت بەکم و قبولى سوورت بۆ لێنتیم...
 خۆزگەم دەهاتى...

زۆر زۆر پێز و حورمەتم بۆ خێزانت...

خۆشکە کوردستان سەلامت لى دەکات.

دەسۆزت

شکریە ڕەسول

١٩٧٣/٥/١

[illegible]

ماموستا نمانجی دوسرا زقیر قوریس (کوچمن ترودنجه) بیویسی به صلیکی زورنگه یه
 چو عیسک به نهار توژن شه و دین شه ۴۲۵ که یسویک بده بین و له کوچه بیست و ده
 ده سیم که دوسیم مگاریکی گرانه -- (تو) ماموستا کان زور پاشی و روضه خونی --
 دوسه کیان لاسون، گره دونه -- ماموستا کانم زور یان خوشی لوسم زور زور
 دهر گرن ده لینه تو زور دیکریک و سه می دایم بیست -- و ده شتاز زور زور
 چات گوت له رادیو سه و سه یون تلفز یون و گفتو گو دگل کجای داضیه کم
 و سه می خوشیم موم دایم کار کرده ماموستا گیان -- له داضیه کم که موم حوضان
 کینه -- بیادمان دگل شه و کی داضیه مای ترودن له عیسی بنایه و ده مای
 حقیقه زور خوشه --
 که بیست بیستم که دیکریک بؤ خوشکو و حوضه می مایم که حوضه کم
 حوضه می سورت بولیم -- خوشم ده صاف --

دستور

704-0-1

به‌رواری ۱۹۷۳/۱/۱۸

برای زانا و گه‌وره و پایه‌برز و دلسۆز مامۆستا شاکر فەتاحی به‌رتیز و خۆشه‌ویست.

پۆژۆتان باش و هه‌موو پۆژۆتیکتان هه‌ر جه‌ژنه و پر خۆشی و شادمانی و کامرانی بیت. به‌گه‌یشتنی بیست ژماره له به‌سهر هاته‌که‌ی به‌هه‌شتی کاکم سه‌ربلند و سوپاسگوزار بوم. ژماره‌یه‌یکم برده ژووره‌که‌ی خۆم دووجارم هه‌رسی لاپه‌یه‌یکانی خۆینه‌ده‌وه، دیاره هه‌تا ناگر خۆشتر و به‌تین تریه‌: - سه‌ماوه‌ر باشت‌ر ده‌کولێ، به‌نده‌ش له‌به‌رنه‌وه‌ی که هه‌تا لاپه‌یه‌یه‌یکم ده‌خۆینه‌ده‌وه به‌قه‌د چه‌ندین لاپه‌یه‌ی نه‌نووسراوم وه‌بیره‌ده‌هاته‌وه، به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو دل ده‌کوێ به‌لان چاوه‌کانیشم به‌فرمێسک هه‌له‌وه‌راندن ساردی ده‌کرده‌وه و دایده‌مرکانده‌وه.

ئێوه به‌م شاکاره ته‌نها سه‌ری بنه‌ماله‌ی ئێمه‌تان بلند نه‌کرد و به‌س به‌لکو په‌وانی پاک‌ی زرده‌شتی موکریانی و قاضی محم‌دی نه‌مر و هه‌موو کوردیه‌کی یه‌که‌هنگ و کوردستان په‌رستان شاد و خه‌رۆ کردوه و به‌راستی به‌پیتی توانا و تا نه‌ندازه‌یه‌یکی که شاره‌زایستان له ده‌ست دا بووه مافی ویتان پارازتوه. به‌لێ پیاوه‌تی و مرۆڤایه‌تی و یه‌که‌هنگی و نه‌مه‌گذاری هه‌ر له ئێوه‌ی خاوه‌ند بیروباوه‌ری پاک و یه‌که‌هنگ ده‌هه‌شتیه‌وه و به‌س کاتیه‌کی که ئێمه له سو‌ریه ده‌ریه‌ده‌ر بووین و له‌په‌واندزێ دا خۆمان گرتوه و خه‌ریکی په‌خشی گۆفاری زاری کرمانجی بووین له‌ پرووی نه‌وه‌وه که زۆرت‌رین خۆینه‌ده‌واره‌کانی سلێمانی کۆنه مووچه‌خۆری عثمانيان بوون و به‌ناوی به‌ندیواری و ناسیاری و نایینه‌وه زۆر تو‌رکچیت‌ییان ده‌کرد و پ‌شیمان له ئێمه بوو چون‌کو مسته‌فا که‌مال و داروده‌سته‌ی وی دژی ئێمه بوون. زۆرباش له بیرمه یه‌که‌مه‌ین که‌سته‌کی له سلێمانی به‌ندیواریته‌ی له‌گه‌ڵ ئێمه کرد و یارمه‌تی ده‌داین ئێوه بوون وه له که‌رکووکیش مامه‌ندی که‌رکووک‌ی و نه‌ئیری و له هه‌ولێریش قه‌ره‌نی نافع ئاغا بوون، که‌وايه شاره‌زایی و دۆستایه‌تی و براهه‌تی ئێوه خۆی له (۵۰) سال ده‌دات و ئیستاش به‌م شاکاره به‌لێنی براهه‌تی و دلسۆزیه‌تی خۆمان تازه‌تر کرده‌وه.

جا نازانم به‌چه زاراوه و پ‌اوێژیه‌کی ناسک و شیاو سوپه‌سته‌کی که شایانی شان و پایه‌ی ئێوه یه‌ پێشکه‌ش بکه‌م له یه‌زدانی پاک ئاواته خوازم که ته‌مه‌نتان درێژ کات و هه‌میشه به‌خۆشی و ته‌ندروستی و به‌رزی ر‌ابوێرن.

به‌نده له بابه‌ت به‌سه‌ر هاته‌که‌وه چه‌ن پ‌یشنیازت‌کم هه‌یه:

۱- ده‌بوو له جیایه‌تی چیرۆک به‌سه‌ره‌ات بنووسرایه چون‌کو به‌سه‌ره‌ات چتیه‌کی ر‌استه‌قه‌ینه‌یه و چیرۆک ئه‌فسانه‌یه.

۲- ده‌بوو به‌سه‌ره‌اته‌که له (۵۰) لاپه‌ره که‌م‌ستر نه‌بووايه، که‌لیک چتی گه‌رنگی لێ فرێ دراوه و کو‌رت‌کراوه‌ته‌وه.

۳- گومان له ده‌رمانداری دا نییه فاته‌می خه‌زانی به‌هۆی دوکتۆر رۆسووده‌ی هیندی که پ‌زیشکی تایبه‌تی بالیۆزخانه‌بوو کردی که به‌دیدارتان شادبووم به‌دوو‌رودرێژی ناگادارتان ده‌که‌م.

ئیه‌تر له سوپاس و پ‌یت‌زانی و کو‌رنووشی پ‌ت‌یوست چیت‌رم له‌ده‌ست نایه‌ت خودای تاک و ته‌نیا تا دێر نه‌مانی ئێوه‌مان لێ نه‌ستێتی و هه‌میشه به‌خۆشی و سه‌ره‌به‌رزیه‌تی ر‌ابوێرن.

برای گه‌چکه‌تان

گیو موکریانی

به‌نای خۆم و خانه‌واده‌که‌مان و هه‌موو

کوردیه‌کی موکری و کورد و کوردستان په‌رسته‌وه سوپاسی خۆم دووپات ده‌که‌مه‌وه.

کتۆری زانیاری کورد

الوزیریە - بغداد

زۆر بەرێز مامۆستا شاکر

سلۆنیک لە دڵەوه لەگەڵ سۆز و ئیحترام

چەند رۆژەک لەمەوپێش میهرنامه کەت میشک و دلمی روون کردەوه، چەندجار بەقەد درێژی و زەحمەتی نووسینە کەت سوباسگوزاری کردم. دەبوا لە هەمان کاتی گەشتنی هەر نەبی بەوه جێی وەفاکاری جوابە کە بنووسمەوه بەلام پروات بێ بەجۆزیک مەشغەلەت و سەغڵەتی رەنگاو رەنگ و صد ناهەنگ پابەندی کەم توانایی کردووم و فرسەتی لێ سەندوم بەحالی دەپەرژێمە سەر ئەنجامی کردنی پێویستی موحامەلە، بۆ میسال دەلێم نامەی ئەوتۆ هەن لە دوو مانگ زیاترە بەدیار هەلیکی لەبار، جارئ و لەودیو پەردە ی عەدەمن، جورئەت ناکەم دەست بۆ قەلەم و کاغەز بەرم چونکە دەزانم بەپیتی شیان نووسینم بۆ ناکرێ: کەوا بۆ جەنابت هەنم دا بەرخۆم و ئەو چەند دێرە شروپەرە نووسی، پشت ئەستوور بووم بەوه چاری لطفەت عەیب پۆشە و لە تیلابی جوانکاری تانەوه نارایشتیکیش دەبەخشن بەنامە پرووت و قوتە کەم.

ئەوێ نووسی بووتان، هێندە سوود بەخش بوو زەحمەتیکی تییدا بەخەرجتان بردبوو وەک دانەوێڵە ی تو دەر بوو بەخەرمەن و تیشووم لێ پرکرد. دەمی نێتەوه مادە (أویس القرني) وادیارە چار نییە دەبی وەک هەلە راست بکێتەوه چونکە هەموو سەرچاوەکانی کە مەعلومەت لێ وەرگرتوون لێی لادەدەن بۆ رەچەلەکیکی دیکە بەنیسبەت کتیبە کە لای منیش، روونکردنەوهی درەختی خانوادە ی نووسەرە کە ی کە لە بەرێکی فراوان پر دەکاتەوه، لەم ڕووەوه و لە ڕووی لطف و هیمنە تیشەوه ئەوەندە ی بلێ مەمنونتم یاخوا هەر بێتی بۆ سوودی گشتی و شەخسی وەک نمونە یێکی هەمەتی بەرز و گیانی زانستپەر وەر ی ئەمەو ئەوپەری خوشبوستان و پێز و ئارەزووی

برای خۆت

مسعود محمد

بەرز ماوستانا شاکو فەتەح پێشکەش !
 لە کاتێکێک دڵم وە سەلەوت ئی ئەمەم ، هەوای هەوشی و
 بەختیاربەت ئەمەم .

لە دێگای ماوستانا ئیو مۆریانیە وە کێشە بە زەمەت لە
 بارە یەزیدیەکان وە بە دەستێک ئەبێت . بە راستی رەم زور هەب
 لە سەر ئەو کێشەت و زور بە دڵم . هەم لە بەر ئەوێ ناوونیشانە
 نازانم هەر لە دێگای ماوستانا ئیو مۆریانیە وە زور لە نێو نامەیکم بو
 وەوانە کوردیت ، بەلام ئالو ئینا وەلام پێ ئەهەبێتووە . هە
 بریارم دا کە نامەیکم کەت بو بنووسم .

لە بەر ئەوێ من لە سەر یەزیدیەکانم بنووسم ئەمەم
 هەنە پرسیارێکت ئی ئەمەم : لە چێ لێبیکم عەرەبیە وە ئو باسەت
 وە ئیروە نە سەر کوردی ؟ هەم بە عەرەبی تەنها ئەو کێشە هەب
 لە و بارە یەو کە ئو وەرت ئیروە نە سەر کوردی ، یا خود وە ئیروە
 کە یە هەمیشێ عەرەبی هەب ؟ ئو سەر چاوە عەرەبیی کە ئو
 بەکارت هیناوە لە چێ سەر چاوە بێ کوردی یەزیدی وە ئیروە
 نە سەر عەرەبی ؟ ئەمەم بە دوور و درێژی وە لای ئەم پرسیارێکم
 بەهەرە وە ، چۆنە زۆر پێوێت . هەرەها کەم ئەو کێشە
 هەن و لە توانا هەب پێکو بۆم وەوانە بەکەیت . ئەم ئێشە
 پێوێتێتان بە هەم ئو سەر وێکت هەب بۆمان بنووس

تالود بوژان رهوانه بلمه بن.

سېف خوشيت له خوازم

د نوسونان
قناني نوادو
۱۳۸۸/۲/۱۵

ناوونښانم

ښنگراد

د ټولن پوهنځي
اتحاد الحزبي СССР. Ленинград D-41

د قهر رښتو
د ټولن پوهنځي
Дворцовая наб. 18
Институт востоковедения

الشؤون الكردية
کوردسکي کاډ.
Курдский каб.
Курдоев К.К.

کوردو ښځه

Baghdad - Sadoun 50-2-1
Tel. 63897

Date :

بعداد - الحدود ٥٠ / ٢ / ١

المدة

١٩٧٤ / ١٤ / ١٢ التاريخ

بلاش هم وائل پر سنبلی لہ رہم و نماواتے تم ندرو سنبلیات

۱- تکایہ کہنہ باسی بیدری دہری جیرو کئو سیماں روکیت ، نه دوی
 یاک پیونان سه بهم ده گه دوا لکه ن

۱- در باره ی «تاریخ» چه می دانید؟
۲- در باره ی «تاریخ» چه می دانید؟

۲- آیا چگونگی نوآوری برای شما به چه روشی است؟
 به چه روشی؟
 به چه روشی؟
 به چه روشی؟

۱- چاه بارو: زمینی که تاریخی بوده و کدی دورگرفته و دهقانان هم میزدند
میراث نورسین را - نه فایده - تا به تاس - حیوانات بود حیواناته تن
هر گرفته میراث به دل دهقان و میراث در پیش بخورس

۵ - مردانستکی ده فقه خوانده بود لیکن چیتوئی کوردی به چینه دور یاله
تواناغا قی پیریه ، چ له باهت شیوه ده چ له باجیت تاده وکله و
نمرود چیتوئی تاره خونه نشین .

تذکره: ما مرستیگان، سر به ستم و دودانه که بر ما کردی بر سیاه گمان نبیند
مان ناله ناله، این همه چو تنگی بشود به آشی خنجر آید، تکلیفشان وایه
و دلمی جانشان چه دگر دگر (برون و نه برون) چه گدای زور بیایان بگشاده.

له جياتي ده سته نووسراي
گوتقاري (نووسراي نوود)

دلسورت
عبدالرزاق بیاض

دوستی ہمارے گمیدار امی دایرہ

1489/1901

۱۹۶۷/۱۲/۲

بۆ وئىزەرى ھەلەكەتتۇى كورد مامۇستا شاكر فەتاح - بەرپىز
كاتى خويندەنەۋەى نامەت ۋە گشت كاتىكى ژىنت شادبىت.

پىشەكى زۆر بەپەرۋوشەۋە نامە بەنرخەكەتم بەدەست گەشىت، زۆر دلشاد بووم بەۋەى كە نامەم لەلەى
تۆى بەرپىز بۆ بىت.

ۋە ھىوادارم كە ھەمىشە وشە جوانەكانت لە ناسمانى كوردەۋارىدا گەشەدارىن بۆ رووناك كوردنەۋەى
بىروباۋەرى گشت كوردىك.
مامۇستاي بەرپىز:

نەۋەى كە من نوسبووم دەربارەى پەرتوكە بەنرخەكەتان (ئافرەتاي كورد) دلزەپەك بۆ دەرحەقى ئىتوۋەى
بەرپىز، كە بەرپاستى پاىەبەرزىن كە لە وئىزەى كورد بەگشتى و لە پەخشانى كۆمەلايەتى بەتايىبەتى.
مامۇستاي بەرپىز:

راستە كە ئەمەۋى باسى پەرتوكەكەى تۆ بكمە لە ئىستەگەى بى تەلى بەغاۋە. پەنگە چوارشەمەى
ئايندە سەعات ۸ شەۋە بتوانم باستان بكمەن، ھىوادارم كە ئەۋ گۆشەيە بەگشتى جىگاي پەزامەندى ئىتوۋە و
ۋىژارانى كورد بىت.

ئىتەر لە كۆتايى نامەكەمدا ئەحوالى گشت مالەۋە ئەپرسىم تەكايە سلامىكى تايىبەتىم بگەينە مامۇستاي
بەرپىز (شىخ محمد خال).
ئىتەر ھەر بىزىت.

كامل بصير

۱۳۷۱/۸

بلا و نیزه ریاضه کله و توی کور ماموستا شاکر فغان به رب

حاجات فرستیده بودی نامت ده گشته کاکتیک تربیت شاد بیت .
 پیشین نذر به پیوسته و نه نام به نفعه که تم به دکت گریه نذر
 دل شد لایم به روی که نامم له لای توی به نیزه بلا بیت .
 وه هیوا دارم که هم مشیر درستر جوانه نیت له ناسانی کورده واری دارم
 به نذر دار بن بو رونان کردنه وه ی بیرو باره ری گشته کورید .
 ماموستا به رب
 نه ده کاکتیک نذر سیبوم ده ربای ی به نذر که تا (نانه ی کورد)
 دگوبه به رب بلا ده ده ده ای به رب که به راسته پای به رب
 له و نذر ی کورده به گشت به رب له به نذرانی کوبه به رب نه نایچه تی
 ماموستا به رب
 راسته که نه وه ی بلای به رب که کی نذر یکم له استی ی به رب نه خاره
 ره نکره جواسه به رب ناییده به رب ۸ شورو به رب ناییده به رب یکم حبوا
 دارم که نه وه ی به رب نه به رب نه به رب نه به رب نه به رب نه به رب نه به رب
 به رب
 نیت له کونای نامه کما به رب الی که به رب مال و ده به رب نه به رب نه به رب
 تاجه نیت به رب نه به رب نه به رب نه به رب نه به رب نه به رب نه به رب نه به رب

نیت به رب نه به رب نه به رب نه به رب نه به رب نه به رب نه به رب نه به رب

کاکتیک
 کاکتیک

برای نزد خوشه دین و به زیر جهان کات شاکر
 که هم کات نانت باشد و له به نانی پاکر که کله همه موه نکات به نی مع له
 ایه ده - با شویب - دیا - به به نرفه که تا نم به بعد نشی شان زیاده ده - رگرت
 به - ایه - به لوتغری بیانی برایانه ی چه نایات که گد یکت جایی دیکش
 لیانت رون کردونه ده نه زمان ونه قه له مم ته دانای نه ده ی نیه
 که سیدایک نه ت نه داو به کله نه یوه بیستان بو به جی برختی - له ده
 نیاثر که له ده موه که دیکو گو توه ده - نه بلیم کاشک نه مم که له مال
 دیران ولی قه و ماوه مان چه ن نه نامیک ده کو ماموشا شاکر نه تا هم
 است و پاکو دلسوی ده براهی جی دیک نانت نام بلیم
 کاکه به زیر جیروک مع مونین ده چه نه له آستان نه ده ی کور دا یا
 به یک نه ده به رنو تا به نی ده به به لاس نه مم لیکو نیه ده به نرفه ی
 چه نایات به نه و نایک نه ده به نیت و جرایک نه ده به نیشی دلسوانه
 نه ده ی یایه که ی نه و نه ی دیکه بلند و ما قه که ی گد یکت نیاثر نه
 رون کردونه ده یا خوا تا دیر نه مان و تا که یکت مانی و نانت لی ده - نه رگر
 ده ررت به نه ت دلسوی و دل شادی بومان
 به نونه ی نه و لیکو نیه و به نرفه به دل آرمه مم کرد که نه جی و شیر و که که به
 نیشی ی نونیه ده که جی رافه که مم ده چه ن لزا و کینچا نه له مم که نام نه ده ی
 بره بر دم ده نه مدونه ده و له ده موه کینچا نه کانی ده و ریش نه مابونه نه نا
 نه ده ی ماموشا گوه ده که به نیشی ماموشی نگه مم نه بجانا تا نم آریا له سبایم نه
 نونیه که ی ماموشا ده تا که به لاه و به نیشی نه یا ه ی بره مرد مست به لود
 یا نایا ماموشا نه شوانی نه - سه لام و ده رعی ده به آید ده ررت کای صوم

برای دلسوانان هیلان

بلا ماموستاي زور به زيري قوم
نيست كه شه .

پيشه كي به گه ريد كه ده زور له هروالي نندورستان نه پرسم و هيو دارم
كه هره شه له و په رن خوش و حمامه راندا جت . زور سر لاوله دايان كالت
خيز كو نه كه م .

ماموستا . نه جت بم بوري كه تايستا نهم توانيو به خزمه تته گه م
چونكه من له كركولته ته مين بوم به ماموستاي سره تايه له ناهينه ك
خوان و نه و كاتانه س كه هاتو به ته ده بو كلياتي ماره يكي زور كورته

بو .
به لژم من تو به گه وره ي قوم دائه نيم و صليح كاتيل چاكه ي جه نابت له بيرم
ناجوت .

جازه به به تر شه ده چاره رواني به ره به به خرفه كاتنه نه كه م
و هره شه له يازدان نه چاره ده كه دريشته زور جت .

ماموستا .
خونكه آ مينه مهن الله جان و خوشه پاكيزه معروف بيم ده له سوانين
نه دانستن زور سر لاولته كي نه كه ن و زور بري نه و روانه نه كه نه
كه له يولدا بيله ده دائه نيشته و گويان له شه به خرفه كاتي ماموستا
نه بو . و هره شه به سر به زيري ده ناوتان نه هشتين .
درا و هره شه نه ده به به كه سر له و نو كاتنه له قريانتا .
و خوشه م به سمانه

قوتايه چولن
عبدالله
۱۳۷۲/۲/۱۰

دیداری دووهمی چیرۆکی کوردی
 شاکر فهتاح له ریزی پیشه‌وه له ناوه‌راستدا، ژماره‌یه‌کی زۆر له شاعیران و
 ئەدیبانانی تر له وێنه‌که‌دا ده‌رکه‌وتوون

نوسرود خانه ی
 [پیر و زهره ی خونین واری کورد]
 سلجانی - گهره کی شوی - پنجه
 ۱۹۷۶/۸/۱۵

لورنه رنیز به رانوهه ری نوسرود خانه ی آشتی صلاخ الدین
 بابت - پیشکشی لری دیاری پیر و زهره خانه کرمان
 لردای رنیز گرین و پستانه ی خونین واری [نوسرود خانه ی پیر و زهره ی
 خونین واری کورد] لری خونین که نه م بست نوسرود ی به ره می
 دقوتیان پیشکشی لغات ، پیر و زهره ی خونین واری ، نوسرود ها کینا
 نگاه به نه پیشکشیان بیرون و ناگاداران به بیرون .
 پیر سویاس .

ش

شانه فتاح احمد
 [نوسرود خانه ی پیر و زهره ی خونین واری کورد]

ناوی نوسرود خانه :

(۱) - زهره و شانه	(۱۱) - سوان به توف
(۲) - سوزات	(۱۲) - قول لری
(۳) - کاربالی	(۱۳) - عمر خیم
(۴) - دینا لری	(۱۴) - ملاکانه جهمه
(۵) - لویی باستر	(۱۵) - داجای مولرانی
(۶) - مادام لری	(۱۶) - گشتی سار با لری
(۷) - هرزک هم و زین لری زهره	(۱۷) - سوزاک
(۸) - کورماری به و لری	(۱۸) - پیشکشی
(۹) - به زهره ی گاه ، کاسی پیری	(۱۹) - هله جهمه درمان
(۱۰) - چارکی به لری به لری	(۲۰) - زهره

بوسه گرفتن

فرزیه فی نه دوه ب در ترستنبیری کوردی سه زنتربین سیدالیای هه ره به زری شایف لبهرزی
 کورده واره بانه به کینن نه دیب ورنورسه زانی کورده به بونزی سینه م سپهرجانی شیری کوردی به ده
 نه در زانی ورنیز گرتنی بیهو به نه کی سه رشافی خنزی ده زانی چونکه بیهو چارگی ورنزالی
 بهرون له م رینگه سپهرزه را که فرزه فی چالکی گهل و نه بوبی کوردریشان کودوه ...

سینه سه ره زری و نه نه در ترستان بونه فرزین .

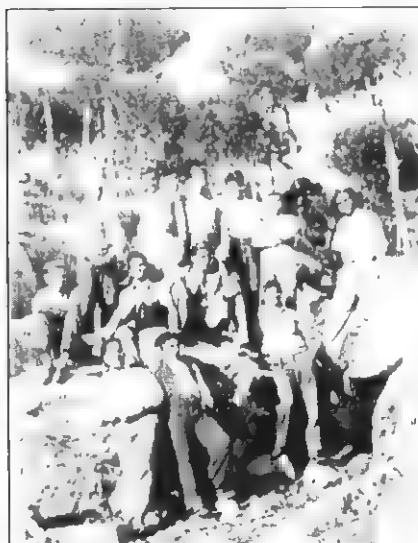
به کینن نه دیب ورنورسه زانی کورد

۱۹۸۶ - ۹۰۱۱

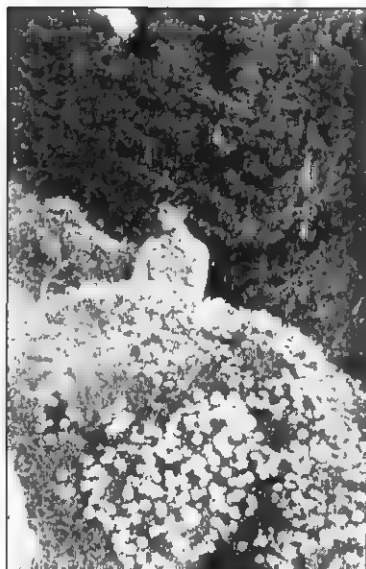

شاکر فەتاح لە ماڤی مندالی

عێن عەرعار
١٩٣٢/١/٤

شاكر فەتاح لە لوبنان - بەیروت، سالی ١٩٣٢

١٩٣٢/١/٤

له باغی قوتا بخاندي فەللوچه

شاكر فەتاح و شېركۆي كۆري له رانيه
١٩٤٤

١٩٥١/١٠/٢٥

جہڑ تانہ پیروزی

مالی جہڑ نہیہ روزی دل خوشی * بوتو چارہ بہرگی دمن پونی
کمر لہت کری هیچ رانہ دمنی * ہنہ نانی پی جہڑی بہر اسنی

جہڑی کوردیت پیروزی

جہڑی نہوروزی ہموسالی بہ پیروزی
ہموفصلی بہ فرج موسی نہوروزی
تافک کوکبہ آرابی سہای لہنوا
طلعت مہری در غسانی شب و روزت بی

سید

نہ واجیون ہات نہ بہ زمو خوشی
عالم شرابی سروری نوشی
کوردی دل سوناولہم روزہ یادی
شہیدی کرد ومانہ می پوشی

سید

بقدره
موفقاً

موضع مر قوتراہیکی پر عمتی کورہ و لکیر ہوا

جایگزینی کلمات

1981/1/25

پیشگی نیز از آنرا آمده به هم رسانوده .

25

Made in Germany

پېښت

5	ناکړئ .....
8	میتړووی ناوچه‌ی ناکړئ .....
17	زه‌ویناسی ناوچه‌ی ناکړئ .....
30	له‌هاوینه‌هه‌واره‌کانی ناکړئدا .....
38	کوښه‌لایه‌تی ناوچه‌ی ناکړئ .....
46	په‌وشت و خو و نه‌ریت له‌ ناوچه‌ی ناکړئدا .....
59	خوڅش‌رابواردن له‌ ناوچه‌ی ناکړئدا .....
67	پوڅش‌نېیری ناوچه‌ی ناکړئ .....
71	هو‌ی دواکه‌وتنی ناوچه‌ی ناکړئ و چاره‌سه‌رکردنی .....
78	پرسه .....
84	چو‌ن رابو‌ترین .....
87	یه‌زیدیه‌کان و نایینی یه‌زیدی .....
87	پېشه‌کی .....
118	په‌وشت و خو‌وی یه‌زیدیه‌کان .....
131	چینه‌ نایینی‌ه‌کان .....
176	چېړو‌کی مه‌م و زین له‌ تهر‌ازو‌دا .....
197	داما‌وی مو‌کریان‌ی .....
211	مه‌لا کاکه‌ حه‌مه .....
227	زې‌وهر .....
243	بې‌تکه‌س .....
261	کاکه‌ حه‌مه‌ی مه‌لا که‌ریم هاتو‌ته‌وه‌ مه‌یدان .....
268	سینه‌ما‌کا‌غان .....
273	چاو‌پېتکه‌وتنیک .....
276	حاج‌ی قادری کو‌ی .....
301	میتړووی گو‌ران‌ی نینتیا‌ه .....

307	..... مێژووی گۆرانی (انتباه)
318	..... ناههنگی رۆشنبیران
359	..... مێژووی کۆمه‌لی زانستی کوردان
379	..... پرشنگی نازادی
380	..... رینگایه‌ک بۆ پیتشکه‌وتن
386	..... نه‌ورۆز
396	..... پیتکه‌نین پرشنگ ده‌دات له‌ ژین
398	..... پیتکه‌نینی کورده‌واری
422	..... پیتکه‌نینی جیهانی
451	..... مجموعه‌ مقالات الأستاذ الشهيد شاکر فتاح باللغة العربية
451	..... صفحات مشرقة من تأريخ مكافحة الأمية في كردستان جمعية المعارف الكردية في السليمانية ...
456	..... المؤتمر المكتبي الرابع
456	..... المشاكل التي تواجه الثقافة الكردية وطرق معالجتها
462	..... نبذة تاريخيه عن أحمدی خانی ومحفته الخالدة - مم وزین
465	..... «بذة تاريخية عن (اللياذة) وصاحبها هوميروس
468	..... مقارنة أدبية بين قصتي (مم وزین وألياذة)
471	..... جمال المرأة الكردية
472	..... ملابس المرأة الكردية وزينتها
474	..... الأسرة الكردية
475	..... المرأة الكردية في الحب والزواج
476	..... الخطف والهرب والتعقيب
477	..... جريمة الزنا
477	..... أستاذ المرأة الكردية
479	..... اتقوا الله يا أولياء البنات؟
480	..... سيدتي كوني امرأة طيبة
481	..... مكانة الخادمة الكردية
483	..... مشاكل المرأة الكردية وأسباب تخلفها
485	..... الزواج من الأجنيبات
486	..... الطفل الكردي ملك غير متوج
487	..... الأخ الأكبر لص العائلة

491	.....	شخصيات بارزة من نساء الأكراد
497	.....	آراء حول المرأة الكردية
494	.....	(تقييم الدكتور طه حسين لمقال لي عن المرأة الكردية)
495	.....	(تقييم الدكتور كامل البصير لكتابي - المرأة الكردية)
497	.....	چەپکێک نامە